

Thiếu Phu Nhân Về Lại

Diệp
Phi Dạ

Mục lục

- Chương 1: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (1)**
- Chương 2: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (2)**
- Chương 3: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (3)**
- Chương 4: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (4)**
- Chương 5: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (5)**
- Chương 6: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (6)**
- Chương 7: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (7)**
- Chương 8: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (8)**
- Chương 9: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (9)**
- Chương 10: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (10)**
- Chương 11: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【1】**
- Chương 12: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【2】**
- Chương 13: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【3】**
- Chương 14: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【4】**
- Chương 15: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【5】**
- Chương 16: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【6】**
- Chương 17: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【7】**
- Chương 18: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【8】**
- Chương 19: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【9】**
- Chương 20: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【10】**
- Chương 21: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (1)**
- Chương 22: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (2)**
- Chương 23: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (3)**
- Chương 24: Người Muốn Cho Ta Làm Sao Phụ Trách? (4)**
- Chương 25: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (5)**
- Chương 26: Em Muốn Tôi Phụ Trách Thế Nào? (6)**
- Chương 27: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (7)**
- Chương 28: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (8)**
- Chương 29: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (9)**

Chương 30: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (10)

Chương 31: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (1)

Chương 32: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (2)

Chương 33: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (3)

Chương 34: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (4)

Chương 35: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (5)

Chương 36: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (6)

Chương 37: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (7)

Chương 38: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (8)

Chương 39: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (9)

Chương 40: Chi Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! (10)

Chương 41: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Chuột! (1)

Chương 42: Cố Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (2)

Chương 43: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (3)

Chương 44: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (4)

Chương 45: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (5)

Chương 46: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (6)

Chương 47: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (7)

Chương 48: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (8)

Chương 49: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (9)

Chương 50: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (10)

Chương 51: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (1)

Chương 52: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (2)

Chương 53: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (3)

Chương 54: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (4)

Chương 55: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (5)

Chương 56: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (6)

Chương 57: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (7)

Chương 58: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (8)

Chương 59: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (9)

Chương 60: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? (10)

Chương 61: Em Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (1)

- Chương 62: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (2)**
- Chương 63: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (3)**
- Chương 64: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (4)**
- Chương 65: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (5)**
- Chương 66: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (6)**
- Chương 67: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (7)**
- Chương 68: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (8)**
- Chương 69: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (9)**
- Chương 70: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (10)**
- Chương 71: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【1】**
- Chương 72: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【2】**
- Chương 73: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【3】**
- Chương 74: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【4】**
- Chương 75: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【5】**
- Chương 76: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【6】**
- Chương 77: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【7】**
- Chương 78: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【8】**
- Chương 79: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【9】**
- Chương 80: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【10】**
- Chương 81: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (1)**
- Chương 82: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (2)**
- Chương 83: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (3)**
- Chương 84: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (4)**
- Chương 85: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (5)**
- Chương 86: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (6)**
- Chương 87: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (1)**
- Chương 88: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (2)**
- Chương 89: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (3)**
- Chương 90: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (4)**
- Chương 91: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (5)**
- Chương 92: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (6)**
- Chương 93: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【7】**

- Chương 94: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [8]**
- Chương 95: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [9]**
- Chương 96: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [10]**
- Chương 97: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [11]**
- Chương 98: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [12]**
- Chương 99: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [13]**
- Chương 100: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? [14]**
- Chương 101: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (1)**
- Chương 102: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (2)**
- Chương 103: Cô Gái Bán Mình Không Bán Cười! (3)**
- Chương 104: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (4)**
- Chương 105: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (5)**
- Chương 106: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (6)**
- Chương 107: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (7)**
- Chương 108: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (8)**
- Chương 109: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (9)**
- Chương 110: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (10)**
- Chương 111: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [1]**
- Chương 112: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [2]**
- Chương 113: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [3]**
- Chương 114: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [4]**
- Chương 115: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [5]**
- Chương 116: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [6]**
- Chương 117: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [7]**
- Chương 118: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [8]**
- Chương 119: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! [9]**
- Chương 120: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! [1]**
- Chương 121: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (2)**
- Chương 122: Anh Là Người Đàn Ông Duy Nhất Của Em! (3)**
- Chương 123: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (4)**
- Chương 124: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (5)**
- Chương 125: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (6)**

- [Chương 126: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(7\)](#)
- [Chương 127: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(8\)](#)
- [Chương 128: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(9\)](#)
- [Chương 129: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(10\)](#)
- [Chương 130: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[1\]](#)
- [Chương 131: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[2\]](#)
- [Chương 132: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[3\]](#)
- [Chương 133: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[4\]](#)
- [Chương 134: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[5\]](#)
- [Chương 135: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[6\]](#)
- [Chương 136: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[7\]](#)
- [Chương 137: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[8\]](#)
- [Chương 138: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[9\]](#)
- [Chương 139: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? \[10\]](#)
- [Chương 140: Cái Gọi Là Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \[1\]](#)
- [Chương 141: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(2\)](#)
- [Chương 142: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(3\)](#)
- [Chương 143: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(4\)](#)
- [Chương 144: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(5\)](#)
- [Chương 145: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(6\)](#)
- [Chương 146: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(7\)](#)
- [Chương 147: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(8\)](#)
- [Chương 148: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(9\)](#)
- [Chương 149: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(10\)](#)
- [Chương 150: Tôi Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \(1\)](#)
- [Chương 151: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[2\]](#)
- [Chương 152: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[3\]](#)
- [Chương 153: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[4\]](#)
- [Chương 154: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[5\]](#)
- [Chương 155: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[6\]](#)
- [Chương 156: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[7\]](#)
- [Chương 157: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \[8\]](#)

- Chương 158: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【9】**
- Chương 159: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【10】**
- Chương 160: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【1】**
- Chương 161: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (2)**
- Chương 162: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (3)**
- Chương 163: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (4)**
- Chương 164: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (5)**
- Chương 165: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (6)**
- Chương 166: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (7)**
- Chương 167: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (8)**
- Chương 168: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (9)**
- Chương 169: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (10)**
- Chương 170: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (11)**
- Chương 171: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【12】**
- Chương 172: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【13】**
- Chương 173: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【14】**
- Chương 174: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【16】**
- Chương 175: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【17】**
- Chương 176: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【18】**
- Chương 177: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【19】**
- Chương 178: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【20】**
- Chương 180: Máy Rút Tiền Hay Máy Gửi Ngân Hàng? 【1】**
- Chương 181: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (2)**
- Chương 182: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (3)**
- Chương 183: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (4)**
- Chương 184: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (5)**
- Chương 185: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (6)**
- Chương 186: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (7)**
- Chương 187: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (8)**
- Chương 188: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (9)**
- Chương 189: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (10)**
- Chương 190: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (11)**

- Chương 191: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [12]**
- Chương 192: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [13]**
- Chương 193: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [14]**
- Chương 194: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [15]**
- Chương 195: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [16]**
- Chương 196: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [17]**
- Chương 197: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [18]**
- Chương 198: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [19]**
- Chương 199: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? [20]**
- Chương 200: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [1]**
- Chương 201: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (2)**
- Chương 202: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (3)**
- Chương 203: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (4)**
- Chương 204: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (5)**
- Chương 205: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (6)**
- Chương 206: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (7)**
- Chương 207: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (8)**
- Chương 208: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (9)**
- Chương 209: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (10)**
- Chương 210: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (11)**
- Chương 211: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [12]**
- Chương 212: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [13]**
- Chương 213: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [14]**
- Chương 214: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [15]**
- Chương 215: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [16]**
- Chương 216: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [17]**
- Chương 217: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [18]**
- Chương 218: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [19]**
- Chương 219: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! [20]**
- Chương 220: Tôi Thua Bời Cô Ấy, Không Phải Là Anh! [1]**
- Chương 221: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! (2)**
- Chương 222: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! (3)**

- [Chương 223: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(4\)](#)
- [Chương 224: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(5\)](#)
- [Chương 225: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(6\)](#)
- [Chương 226: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(7\)](#)
- [Chương 227: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(8\)](#)
- [Chương 228: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(9\)](#)
- [Chương 229: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(10\)](#)
- [Chương 230: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! \(11\)](#)
- [Chương 231: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【12】](#)
- [Chương 232: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【13】](#)
- [Chương 233: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【14】](#)
- [Chương 234: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【15】](#)
- [Chương 235: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【16】](#)
- [Chương 236: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【17】](#)
- [Chương 237: Tôi Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【18】](#)
- [Chương 238: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【1】](#)
- [Chương 239: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【2】](#)
- [Chương 240: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【3】](#)
- [Chương 241: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(4\)](#)
- [Chương 242: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(5\)](#)
- [Chương 243: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(6\)](#)
- [Chương 244: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(7\)](#)
- [Chương 245: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(8\)](#)
- [Chương 246: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(9\)](#)
- [Chương 247: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(10\)](#)
- [Chương 248: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(11\)](#)
- [Chương 249: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(12\)](#)
- [Chương 250: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(13\)](#)
- [Chương 251: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【14】](#)
- [Chương 252: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【15】](#)
- [Chương 253: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【16】](#)
- [Chương 254: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【17】](#)

- Chương 255: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [18]**
- Chương 256: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [19]**
- Chương 257: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [20]**
- Chương 258: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [21]**
- Chương 259: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [22]**
- Chương 260: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [23]**
- Chương 261: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (24)**
- Chương 262: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (25)**
- Chương 263: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (26)**
- Chương 264: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (27)**
- Chương 265: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (28)**
- Chương 266: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (29)**
- Chương 267: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (30)**
- Chương 268: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (31)**
- Chương 269: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (32)**
- Chương 270: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (33)**
- Chương 271: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! [34]**
- Chương 272: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [1]**
- Chương 273: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [2]**
- Chương 274: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [3]**
- Chương 275: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [4]**
- Chương 276: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [5]**
- Chương 277: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [6]**
- Chương 278: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [7]**
- Chương 279: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [8]**
- Chương 280: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! [9]**
- Chương 281: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (10)**
- Chương 282: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (11)**
- Chương 283: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (12)**
- Chương 284: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (13)**
- Chương 285: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (14)**
- Chương 286: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (15)**

- [Chương 287: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(16\)](#)
- [Chương 288: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(17\)](#)
- [Chương 289: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(18\)](#)
- [Chương 290: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(19\)](#)
- [Chương 291: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【20】](#)
- [Chương 292: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【1】](#)
- [Chương 293: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【2】](#)
- [Chương 294: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【3】](#)
- [Chương 295: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【4】](#)
- [Chương 296: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【5】](#)
- [Chương 297: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【6】](#)
- [Chương 298: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【7】](#)
- [Chương 299: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【8】](#)
- [Chương 300: Tới Mài Dũa Một Chút "Kỹ Thuật "? 【9】](#)
- [Chương 301: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(10\)](#)
- [Chương 302: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(11\)](#)
- [Chương 303: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(12\)](#)
- [Chương 304: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(13\)](#)
- [Chương 305: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(14\)](#)
- [Chương 306: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(15\)](#)
- [Chương 307: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(16\)](#)
- [Chương 308: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? \(17\)](#)
- [Chương 309: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? \(18\)](#)
- [Chương 310: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(19\)](#)
- [Chương 311: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút ? 【20】](#)
- [Chương 312: Tịch, Em Muốn Anh! 【1】](#)
- [Chương 313: Tịch, Em Muốn Anh! 【2】](#)
- [Chương 314: Tịch, Em Muốn Anh! 【3】](#)
- [Chương 315: Tịch, Em Muốn Anh! 【4】](#)
- [Chương 316: Tịch, Em Muốn Anh! 【5】](#)
- [Chương 317: Tịch, Em Muốn Anh! 【6】](#)
- [Chương 318: Tịch, Em Muốn Anh! 【7】](#)

Chương 319: Tịch, Em Muốn Anh! [8]
Chương 320: Tịch, Em Muốn Anh! [10]
Chương 321: Tịch, Em Muốn Anh! (11)
Chương 322: Tịch, Em Muốn Anh (12)
Chương 323: Tịch, Em Muốn Anh! (13)
Chương 324: Tịch, Em Muốn Anh! (14)
Chương 325: Tịch, Em Muốn Anh! (15)
Chương 326: Tịch, Em Muốn Anh! (16)
Chương 327: Tịch, Em Muốn Anh! (17)
Chương 328: Tịch, Em Muốn Anh! (18)
Chương 329: Tịch, Em Muốn Anh! (19)
Chương 330: Tịch, Em Muốn Anh! (20)
Chương 331: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [1]
Chương 332: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [2]
Chương 333: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [3]
Chương 334: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [4]
Chương 335: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [5]
Chương 336: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [6]
Chương 337: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [7]
Chương 338: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [8]
Chương 339: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [9]
Chương 340: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [10]
Chương 341: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [11]
Chương 342: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! [12]
Chương 343: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (13)
Chương 344: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (14)
Chương 345: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (15)
Chương 346: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (16)
Chương 347: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (17)
Chương 348: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (18)
Chương 349: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (19)
Chương 350: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (20)

- Chương 351: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! (1)**
- Chương 352: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! (2)**
- Chương 353: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (3)**
- Chương 354: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (4)**
- Chương 355: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (5)**
- Chương 356: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (6)**
- Chương 357: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (7)**
- Chương 358: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (8)**
- Chương 359: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (9)**
- Chương 360: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (10)**
- Chương 361: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (11)**
- Chương 362: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (12)**
- Chương 363: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (13)**
- Chương 364: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (14)**
- Chương 365: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (15)**
- Chương 366: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (16)**
- Chương 367: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (17)**
- Chương 368: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (18)**
- Chương 369: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (19)**
- Chương 370: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (20)**
- Chương 371: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (21)**
- Chương 372: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (22)**
- Chương 373: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (23)**
- Chương 374: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (24)**
- Chương 375: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (25)**
- Chương 376: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (26)**
- Chương 377: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (27)**
- Chương 378: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (28)**
- Chương 379: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (29)**
- Chương 380: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (30)**
- Chương 381: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế (1)**
- Chương 382: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế (2)**

- [Chương 383: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【3】](#)
- [Chương 384: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【4】](#)
- [Chương 385: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【5】](#)
- [Chương 386: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【6】](#)
- [Chương 387: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【7】](#)
- [Chương 388: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【8】](#)
- [Chương 389: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【9】](#)
- [Chương 390: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【10】](#)
- [Chương 391: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【11】](#)
- [Chương 392: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【12】](#)
- [Chương 393: Tập Đoàn Bạc Đế Hỗn Loạn Nhất \(13\)](#)
- [Chương 394: Tập Đoàn Bạc Đế Hỗn Loạn Nhất\(14\)](#)
- [Chương 395: Tập Đoàn Bạc Đế Hỗn Loạn Nhất \(15\)](#)
- [Chương 396: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Kết Hôn Rồi! \(1\)](#)
- [Chương 397: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(2\)](#)
- [Chương 398: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(3\)](#)
- [Chương 399: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(4\)](#)
- [Chương 400: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi ! \(5\)](#)
- [Chương 401: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【6】](#)
- [Chương 402: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【7】](#)
- [Chương 403: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【8】](#)
- [Chương 404: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【9】](#)
- [Chương 405: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【10】](#)
- [Chương 406: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【11】](#)
- [Chương 407: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【12】](#)
- [Chương 408: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【13】](#)
- [Chương 409: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【14】](#)
- [Chương 410: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【15】](#)
- [Chương 411: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(16\)](#)
- [Chương 412: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(17\)](#)
- [Chương 413: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(18\)](#)
- [Chương 414: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(19\)](#)

- [Chương 415: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(20\)](#)
- [Chương 416: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(21\)](#)
- [Chương 417: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(22\)](#)
- [Chương 418: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(23\)](#)
- [Chương 419: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(24\)](#)
- [Chương 420: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(25\)](#)
- [Chương 421: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【26】](#)
- [Chương 422: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【27】](#)
- [Chương 423: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【28】](#)
- [Chương 424: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【29】](#)
- [Chương 425: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【30】](#)
- [Chương 426: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【1】](#)
- [Chương 427: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【2】](#)
- [Chương 428: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【3】](#)
- [Chương 429: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【4】](#)
- [Chương 430: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【5】](#)
- [Chương 431: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(6\)](#)
- [Chương 432: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi \(7\)](#)
- [Chương 433: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(8\)](#)
- [Chương 434: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(9\)](#)
- [Chương 435: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(10\)](#)
- [Chương 436: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(11\)](#)
- [Chương 437: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(12\)](#)
- [Chương 438: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(13\)](#)
- [Chương 439: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(14\)](#)
- [Chương 440: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi ! \(15\)](#)
- [Chương 441: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【16】](#)
- [Chương 442: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【17】](#)
- [Chương 443: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【18】](#)
- [Chương 444: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【19】](#)
- [Chương 445: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【20】](#)
- [Chương 446: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【21】](#)

[Chương 447: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \[22\]](#)

[Chương 448: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \[23\]](#)

[Chương 449: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \[24\]](#)

[Chương 450: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \[25\]](#)

[Chương 451: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(26\)](#)

[Chương 452: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(27\)](#)

[Chương 453: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(1\)](#)

[Chương 454: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(2\)](#)

[Chương 455: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(3\)](#)

[Chương 456: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(4\)](#)

[Chương 457: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(5\)](#)

[Chương 458: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(6\)](#)

[Chương 459: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(7\)](#)

[Chương 460: Tìm Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(8\)](#)

[Chương 461: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[9\]](#)

[Chương 462: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[10\]](#)

[Chương 463: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[11\]](#)

[Chương 464: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[12\]](#)

[Chương 465: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[13\]](#)

[Chương 466: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[14\]](#)

[Chương 467: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[15\]](#)

[Chương 468: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[16\]](#)

[Chương 469: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[17\]](#)

[Chương 470: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \[18\]](#)

[Chương 471: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(19\)](#)

[Chương 472: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(20\)](#)

[Chương 473: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(21\)](#)

[Chương 474: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(22\)](#)

[Chương 475: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(23\)](#)

[Chương 476: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(1\)](#)

[Chương 477: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(2\)](#)

[Chương 478: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(3\)](#)

- Chương 479: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (4)**
- Chương 480: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (5)**
- Chương 481: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (6)**
- Chương 482: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (7)**
- Chương 483: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (8)**
- Chương 484: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (9)**
- Chương 485: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (10)**
- Chương 486: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (11)**
- Chương 487: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (12)**
- Chương 488: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (13)**
- Chương 489: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (14)**
- Chương 490: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (15)**
- Chương 491: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (16)**
- Chương 492: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (17)**
- Chương 493: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (18)**
- Chương 494: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (19)**
- Chương 495: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (20)**
- Chương 496: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (21)**
- Chương 497: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (22)**
- Chương 498: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (23)**
- Chương 499: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (24)**
- Chương 500: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (25)**
- Chương 501: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (26)**
- Chương 502: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (27)**
- Chương 503: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (1)**
- Chương 504: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (2)**
- Chương 505: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (3)**
- Chương 506: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (4)**
- Chương 507: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (5)**
- Chương 508: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (6)**
- Chương 509: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (7)**
- Chương 510: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! (8)**

- Chương 511: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [9]**
- Chương 512: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [10]**
- Chương 513: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [11]**
- Chương 514: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [12]**
- Chương 515: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [13]**
- Chương 516: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [14]**
- Chương 517: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [15]**
- Chương 518: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [16]**
- Chương 519: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [17]**
- Chương 520: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [18]**
- Chương 521: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [19]**
- Chương 522: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [20]**
- Chương 523: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [21]**
- Chương 524: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [22]**
- Chương 525: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [23]**
- Chương 526: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [24]**
- Chương 527: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! [25]**
- Chương 528: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! [1]**
- Chương 529: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! [2]**
- Chương 530: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! [3]**
- Chương 531: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [4]**
- Chương 532: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [5]**
- Chương 533: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [6]**
- Chương 534: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [7]**
- Chương 535: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [8]**
- Chương 536: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [9]**
- Chương 537: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! [10]**
- Chương 538: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! [1]**
- Chương 539: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! [2]**
- Chương 540: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! [3]**
- Chương 541: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! [4]**
- Chương 542: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! [5]**

[Chương 543: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[6\]](#)
[Chương 544: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[7\]](#)
[Chương 545: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[8\]](#)
[Chương 546: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[9\]](#)
[Chương 547: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[10\]](#)
[Chương 548: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[11\]](#)
[Chương 549: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[12\]](#)
[Chương 550: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[13\]](#)
[Chương 551: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[14\]](#)
[Chương 552: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[15\]](#)
[Chương 553: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! \[16\]](#)
[Chương 554: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[1\]](#)
[Chương 555: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[2\]](#)
[Chương 556: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[3\]](#)
[Chương 557: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[4\]](#)
[Chương 558: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[5\]](#)
[Chương 559: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[6\]](#)
[Chương 560: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[7\]](#)
[Chương 561: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(8\)](#)
[Chương 562: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(9\)](#)
[Chương 563: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(10\)](#)
[Chương 564: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(11\)](#)
[Chương 565: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(12\)](#)
[Chương 566: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(13\)](#)
[Chương 567: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(14\)](#)
[Chương 568: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(15\)](#)
[Chương 569: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(16\)](#)
[Chương 570: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(17\)](#)
[Chương 571: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[18\]](#)
[Chương 572: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[19\]](#)
[Chương 573: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[20\]](#)
[Chương 574: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[21\]](#)

[Chương 575: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[22\]](#)

[Chương 576: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[23\]](#)

[Chương 577: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[24\]](#)

[Chương 578: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \[25\]](#)

[Chương 579: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đồ Dùng! \[1\]](#)

[Chương 580: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đồ Dùng! \[2\]](#)

[Chương 581: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(3\)](#)

[Chương 582: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(4\)](#)

[Chương 583: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(5\)](#)

[Chương 584: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(6\)](#)

[Chương 585: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(7\)](#)

[Chương 586: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(8\)](#)

[Chương 587: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(9\)](#)

[Chương 588: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(10\)](#)

[Chương 589: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(11\)](#)

[Chương 590: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(12\)](#)

[Chương 591: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! \(13\)](#)

[Chương 592: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! \(14\)](#)

[Chương 593: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! \(15\)](#)

[Chương 594: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(1\)](#)

[Chương 595: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(2\)](#)

[Chương 596: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(3\)](#)

[Chương 597: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(4\)](#)

[Chương 598: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(5\)](#)

[Chương 599: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(6\)](#)

[Chương 600: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(7\)](#)

[Chương 601: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(8\)](#)

[Chương 602: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(9\)](#)

[Chương 603: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(1\)](#)

[Chương 604: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(2\)](#)

[Chương 605: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(3\)](#)

[Chương 606: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(4\)](#)

Chương 607: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (5)

Chương 608: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (6)

Chương 609: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (7)

Chương 610: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (8)

Chương 611: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【9】

Chương 612: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【10】

Chương 613: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【11】

Chương 614: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【12】

Chương 615: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【13】

Chương 616: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【14】

Chương 617: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【15】

Chương 618: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【16】

Chương 619: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【17】

Chương 620: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【18】

Chương 621: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (19)

Chương 622: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (20)

Chương 623: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (21)

Chương 624: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (1)

Chương 625: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (2)

Chương 626: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (3)

Chương 627: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (4)

Chương 628: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (5)

Chương 629: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (6)

Chương 630: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (7)

Chương 631: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【8】

Chương 632: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【9】

Chương 633: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【10】

Chương 634: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【11】

Chương 635: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【12】

Chương 636: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【13】

Chương 637: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【14】

Chương 638: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【15】

- [Chương 639: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【16】](#)
- [Chương 640: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【17】](#)
- [Chương 641: Tiểu Tịch, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(18\)](#)
- [Chương 642: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(1\)](#)
- [Chương 644: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(2\)](#)
- [Chương 645: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(3\)](#)
- [Chương 646: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(4\)](#)
- [Chương 647: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(5\)](#)
- [Chương 648: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(6\)](#)
- [Chương 649: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(7\)](#)
- [Chương 650: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(8\)](#)
- [Chương 651: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【9】](#)
- [Chương 652: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【10】](#)
- [Chương 653: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【11】](#)
- [Chương 654: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【12】](#)
- [Chương 655: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【13】](#)
- [Chương 656: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【14】](#)
- [Chương 657: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【15】](#)
- [Chương 658: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【16】](#)
- [Chương 659: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Đáng Yêu Cô Ấy Sao? 【17】](#)
- [Chương 660: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【18】](#)
- [Chương 661: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(19\)](#)
- [Chương 662: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(20\)](#)
- [Chương 663: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(21\)](#)
- [Chương 664: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(22\)](#)
- [Chương 665: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(23\)](#)
- [Chương 666: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(24\)](#)
- [Chương 667: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(25\)](#)
- [Chương 669: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(27\)](#)
- [Chương 670: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(28\)](#)
- [Chương 671: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【29】](#)
- [Chương 672: Cô Cảm Thấy Cô Thương Anh Ấy Sao? 【30】](#)

- Chương 673: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Yêu Cô Ấy Sao? [31]**
- Chương 674: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? [32]**
- Chương 675: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? [33]**
- Chương 676: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [1]**
- Chương 677: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [2]**
- Chương 678: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [3]**
- Chương 679: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [4]**
- Chương 680: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [5]**
- Chương 681: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [6]**
- Chương 682: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [7]**
- Chương 683: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [8]**
- Chương 684: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [9]**
- Chương 685: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [10]**
- Chương 686: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [11]**
- Chương 687: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [12]**
- Chương 688: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [13]**
- Chương 689: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [14]**
- Chương 690: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [15]**
- Chương 691: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [16]**
- Chương 692: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [17]**
- Chương 693: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [18]**
- Chương 694: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [19]**
- Chương 695: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [20]**
- Chương 696: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [21]**
- Chương 697: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [22]**
- Chương 698: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [23]**
- Chương 699: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [24]**
- Chương 700: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! [1]**
- Chương 701: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! [2]**
- Chương 702: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! [3]**
- Chương 703: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! [4]**
- Chương 704: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! [5]**

- [Chương 705: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(6\)](#)
- [Chương 706: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(7\)](#)
- [Chương 707: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(8\)](#)
- [Chương 708: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(9\)](#)
- [Chương 709: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(10\)](#)
- [Chương 710: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(11\)](#)
- [Chương 711: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【12】](#)
- [Chương 712: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【13】](#)
- [Chương 713: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【14】](#)
- [Chương 714: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】](#)
- [Chương 715: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【16】](#)
- [Chương 716: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】](#)
- [Chương 717: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】](#)
- [Chương 718: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【19】](#)
- [Chương 719: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【20】](#)
- [Chương 720: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【21】](#)
- [Chương 721: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! \(22\)](#)
- [Chương 722: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! \(23\)](#)
- [Chương 723: Thiếu](#)
- [Chương 724: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! \(1\)](#)
- [Chương 725: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(2\)](#)
- [Chương 726: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! \(3\)](#)
- [Chương 727: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(4\)](#)
- [Chương 728: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(5\)](#)
- [Chương 729: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(6\)](#)
- [Chương 730: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(7\)](#)
- [Chương 731: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【8】](#)
- [Chương 732: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【9】](#)
- [Chương 733: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【10】](#)
- [Chương 734: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【11】](#)
- [Chương 735: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【12】](#)
- [Chương 736: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【13】](#)

Chương 737: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【14】

Chương 738: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】

Chương 739: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【16】

Chương 740: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【17】

Chương 741: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (18)

Chương 742: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (19)

Chương 743: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (20)

Chương 744: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (21)

Chương 745: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (22)

Chương 746: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (23)

Chương 747: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (24)

Chương 748: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (1)

Chương 749: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (2)

Chương 750: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (3)

Chương 751: Tịch, Em Mang Thai! 【4】

Chương 752: Tịch, Em Mang Thai! 【5】

Chương 753: Tịch, Em Mang Thai! 【6】

Chương 754: Tịch, Em Mang Thai! 【7】

Chương 755: Tịch, Em Mang Thai! 【8】

Chương 756: Tịch, Em Mang Thai! 【9】

Chương 757: Tịch, Em Mang Thai! 【10】

Chương 758: Tịch, Em Mang Thai! 【11】

Chương 759: Tịch, Em Mang Thai! 【12】

Chương 760: Tịch, Em Mang Thai! 【13】

Chương 761: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (14)

Chương 762: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (15)

Chương 763: Tịch, Em Mang Thai Rồi! (16)

Chương 764: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (17)

Chương 765: Thiếu

Chương 766: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (19)

Chương 767: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (20)

Chương 768: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (21)

Chương 769: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (22)

Chương 770: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (1)

Chương 771: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【2】

Chương 772: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【3】

Chương 773: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【4】

Chương 774: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【5】

Chương 775: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【6】

Chương 776: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【7】

Chương 777: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【8】

Chương 778: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【9】

Chương 779: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【10】

Chương 780: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【11】

Chương 781: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (12)

Chương 782: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (13)

Chương 783: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (14)

Chương 784: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (15)

Chương 785: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (16)

Chương 786: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (17)

Chương 787: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (18)

Chương 788: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (19)

Chương 789: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (20)

Chương 790: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (21)

Chương 791: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【1】

Chương 792: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận 【2】

Chương 793: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【3】

Chương 794: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【4】

Chương 795: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【5】

Chương 796: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【6】

Chương 797: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【7】

Chương 798: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【8】

Chương 799: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【9】

Chương 800: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【10】

Chương 801: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (11)

Chương 802: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (12)

Chương 803: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (13)

Chương 804: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (14)

Chương 805: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (15)

Chương 806: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (16)

Chương 807: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (17)

Chương 808: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (18)

Chương 809: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (19)

Chương 810: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (20)

Chương 811: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【21】

Chương 812: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【22】

Chương 813: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【1】

Chương 814: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【2】

Chương 815: Con Đường Lấy Vợ Khó Khăn Của Tịch! 【3】

Chương 816: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【4】

Chương 817: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【5】

Chương 818: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【6】

Chương 819: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【7】

Chương 820: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【8】

Chương 821: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (9)

Chương 822: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (10)

Chương 823: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (11)

Chương 824: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (12)

Chương 825: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (13)

Chương 826: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (14)

Chương 827: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (15)

Chương 828: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (16)

Chương 829: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (17)

Chương 830: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch!(18)

Chương 831: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【19】

Chương 832: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【20】

- Chương 833: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! [21]**
- Chương 834: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [1]**
- Chương 835: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [2]**
- Chương 836: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [3]**
- Chương 837: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [4]**
- Chương 838: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [5]**
- Chương 839: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [6]**
- Chương 840: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [7]**
- Chương 841: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (8)**
- Chương 842: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (9)**
- Chương 843: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (10)**
- Chương 844: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (11)**
- Chương 845: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (12)**
- Chương 846: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (13)**
- Chương 847: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (14)**
- Chương 848: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (15)**
- Chương 849: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (16)**
- Chương 850: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sùng Nhi! (17)**
- Chương 851: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [18]**
- Chương 852: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [19]**
- Chương 853: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sùng Nhi! [20]**
- Chương 854: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [1]**
- Chương 855: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [2]**
- Chương 856: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [3]**
- Chương 857: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [4]**
- Chương 858: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [5]**
- Chương 859: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [6]**
- Chương 860: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [7]**
- Chương 861: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [8]**
- Chương 862: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [9]**
- Chương 863: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [10]**
- Chương 864: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! [11]**

Chương 865: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【12】

Chương 866: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【13】

Chương 867: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【14】

Chương 868: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【15】

Chương 869: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【16】

Chương 870: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【17】

Chương 871: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (18)

Chương 872: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (19)

Chương 873: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (20)

Chương 874: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (1)

Chương 875: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (2)

Chương 876: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (3)

Chương 877: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (4)

Chương 878: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (5)

Chương 879: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (6)

Chương 880: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (7)

Chương 881: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【8】

Chương 882: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【9】

Chương 883: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【11】

Chương 884: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【12】

Chương 885: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【13】

Chương 886: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【14】

Chương 887: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【15】

Chương 888: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【16】

Chương 889: Tịch, Chúng Ta "Con Không Có ! 【17】

Chương 890: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【18】

Chương 891: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! (19)

Chương 892: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! (20)

Chương 893: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (1)

Chương 894: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (2)

Chương 895: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (3)

Chương 896: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (4)

- [Chương 897: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! \(5\)](#)
- [Chương 898: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! \(6\)](#)
- [Chương 899: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! \(7\)](#)
- [Chương 900: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! \(8\)](#)
- [Chương 901: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【9】](#)
- [Chương 902: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【10】](#)
- [Chương 903: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【11】](#)
- [Chương 904: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【12】](#)
- [Chương 905: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【13】](#)
- [Chương 906: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【14】](#)
- [Chương 907: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【15】](#)
- [Chương 908: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【16】](#)
- [Chương 909: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chi Giáo Nhiều Hơn! 【17】](#)
- [Chương 910: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Mời Nhiều Chi Giáo! 【18】](#)
- [Chương 911: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chi Giáo! \(19\)](#)
- [Chương 912: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chi Giáo! \(20\)](#)
- [Chương 913: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chi Giáo! \(21\)](#)
- [Chương 914: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chi Giáo! \(22\)](#)
- [Chương 915: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(1\)](#)
- [Chương 916: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(2\)](#)
- [Chương 917: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(3\)](#)
- [Chương 918: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(4\)](#)
- [Chương 919: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(5\)](#)
- [Chương 920: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(6\)](#)

Chương 921: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【7】

Chương 922: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【8】

Chương 923: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【9】

Chương 924: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【10】

Chương 925: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【11】

Chương 926: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【12】

Chương 927: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【13】

Chương 928: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【14】

Chương 929: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【15】

Chương 930: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【16】

Chương 931: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (17)

Chương 932: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (18)

Chương 933: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (19)

Chương 934: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (20)

Chương 935: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (21)

Chương 936: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (1)

Chương 937: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (2)

Chương 938: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (3)

Chương 939: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (4)

Chương 940: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (5)

Chương 941: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【6】

Chương 942: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【7】

Chương 943: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【8】

Chương 944: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【9】

Chương 945: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【10】

Chương 946: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【11】

Chương 947: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【12】

Chương 948: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【13】

Chương 949: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【14】

Chương 950: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【15】

Chương 951: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【16】

Chương 952: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【17】

- Chương 953: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【18】**
- Chương 954: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【19】**
- Chương 955: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【20】**
- Chương 956: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【21】**
- Chương 957: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【1】**
- Chương 958: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【2】**
- Chương 959: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【3】**
- Chương 960: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【4】**
- Chương 961: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【5】**
- Chương 962: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【6】**
- Chương 963: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【7】**
- Chương 964: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【8】**
- Chương 965: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【9】**
- Chương 966: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【10】**
- Chương 967: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【11】**
- Chương 968: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【12】**
- Chương 969: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【13】**
- Chương 970: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【14】**
- Chương 971: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【15】**
- Chương 972: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【16】**
- Chương 973: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【17】**
- Chương 974: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【18】**
- Chương 975: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【19】**

Chương 976: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?

[20]

Chương 977: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! [1]

Chương 978: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! [2]

Chương 979: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! [3]

Chương 980: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! [4]

Chương 981: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [5]

Chương 982: Có Bản Lãnh Người Bị Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! [6]

Chương 983: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [7]

Chương 984: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [8]

Chương 985: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [9]

Chương 986: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [10]

Chương 987: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [11]

Chương 988: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [12]

Chương 989: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [13]

Chương 990: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [14]

Chương 991: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [15]

Chương 992: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [16]

Chương 993: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [17]

Chương 994: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [18]

Chương 995: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [19]

Chương 996: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! [20]

Chương 997: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [1]

Chương 998: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [2]

Chương 999: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [3]

Chương 1000: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [4]

Chương 1001: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [5]

Chương 1002: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [6]

Chương 1003: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [7]

Chương 1004: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [8]

Chương 1005: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [9]

Chương 1006: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! [10]

- Chương 1007: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【11】**
- Chương 1008: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【12】**
- Chương 1009: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【13】**
- Chương 1010: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【14】**
- Chương 1011: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (17)**
- Chương 1012: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (18)**
- Chương 1013: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (19)**
- Chương 1014: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (20)**
- Chương 1015: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (21)**
- Chương 1016: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (22)**
- Chương 1017: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (23)**
- Chương 1018: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (24)**
- Chương 1019: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (1)**
- Chương 1020: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (2)**
- Chương 1021: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【3】**
- Chương 1022: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【4】**
- Chương 1023: Gặp Lại Sao, Người Yêu Của Ta! 【5】**
- Chương 1024: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【6】**
- Chương 1025: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【7】**
- Chương 1026: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【8】**
- Chương 1027: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【9】**
- Chương 1028: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【10】**
- Chương 1029: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【11】**
- Chương 1030: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【12】**
- Chương 1031: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (13)**
- Chương 1032: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi!(14)**
- Chương 1033: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (15)**
- Chương 1034: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (16)**
- Chương 1035: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (17)**
- Chương 1036: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (18)**
- Chương 1037: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (19)**
- Chương 1038: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (20)**

Chương 1039: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (21)

Chương 1040: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (1)

Chương 1041: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【2】

Chương 1042: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【3】

Chương 1043: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【4】

Chương 1044: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【5】

Chương 1045: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【6】

Chương 1046: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【7】

Chương 1047: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【8】

Chương 1048: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【9】

Chương 1049: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【10】

Chương 1050: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【11】

Chương 1051: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (12)

Chương 1052: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (13)

Chương 1053: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (15)

Chương 1054: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (16)

Chương 1055: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (17)

Chương 1056: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (18)

Chương 1057: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (19)

Chương 1058: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (20)

Chương 1059: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (21)

Chương 1060: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! (1)

Chương 1061: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【2】

Chương 1062: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu Đấy! 【3】

Chương 1063: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【4】

Chương 1064: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【5】

Chương 1065: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【6】

Chương 1066: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【7】

Chương 1067: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【8】

Chương 1068: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【9】

Chương 1069: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【10】

Chương 1070: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu Đấy! 【11】

- Chương 1071: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (12)**
- Chương 1072: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (13)**
- Chương 1073: Nghe Nói, A Thánh Có Con Trai? (32)**
- Chương 1074: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng ! (15)**
- Chương 1075: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng ! (16)**
- Chương 1076: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (Bổ Sung 1)**
- Chương 1077: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (Bổ Sung 2)**
- Chương 1078: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng ! (Bổ Sung 3)**
- Chương 1079: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng ! (Bổ Sung 4)**
- Chương 1080: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (Bổ Sung 5)**
- Chương 1081: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 1】**
- Chương 1082: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【2】**
- Chương 1083: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 3】**
- Chương 1084: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 4】**
- Chương 1085: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 5】**
- Chương 1086: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 6】**
- Chương 1087: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 7】**
- Chương 1088: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 8】**
- Chương 1089: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 9】**
- Chương 1090: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 10】**
- Chương 1091: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 11】**
- Chương 1092: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 12】**
- Chương 1093: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 13】**
- Chương 1094: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 14】**
- Chương 1095: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 15】**
- Chương 1096: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 16】**
- Chương 1097: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 17】**

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (1)

☆☆☆ Mở đầu ☆☆☆

Bóng đêm chưa hạ xuống, bên ngoài biệt thự Tịch gia tập trung rất nhiều hãng xe nổi tiếng.

Trong vườn, ánh đèn tô điểm, hoa mọc đầy vườn, gió đêm thổi tới, mùi hoa thơm bay khắp nơi.

Áo hương tóc mai, người đến người đi.

Giống như thiên thượng nhân gian.

Đây là hôn lễ của đại công tử Tịch gia Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận kéo cô dâu Hàn Như Y đi qua đám người, trên gương mặt tuấn tú mang ý cười nhạt, giống như ôn tồn, giống như lạnh nhạt.

Đồng hồ vang lên, quý khách an vị, người chủ lễ ra sân.

Tịch Giản Cận và Hàn Như Y ở dưới ánh mắt hâm mộ của mọi người, đứng trên bục.

"Xin hỏi, tất cả mọi người ở đây, có người phản đối hai người này kết hôn không?"

Người chủ lễ dựa theo điều lệ, hỏi từng câu từng chữ.

Khách khứa nhìn sang lẫn nhau, lại không biểu thị phản đối.

Đột nhiên, một chiếc Ferrari màu đỏ lấy tốc độ như bay, từ ngoài cửa Tịch gia đi vào.

"Xin hỏi, tất cả mọi người ở đây, có người nào phản đối hai người họ kết đôi không?"

Người chủ lễ hỏi lần thứ hai.

Toàn trường vẫn yên lặng như tờ.

Chiếc Ferrari màu đỏ dừng hẳn, một bàn tay trắng nõn đẩy cửa xe ra, vào mắt là một đôi giày cao gót màu đỏ, chân nhỏ mà trắng như tuyết, ngay sau đó, chính là hai chân thon dài trắng nõn.

Sau đó, liền nhìn thấy Bạc Sủng Nhi một thân màu đỏ như lửa xuống xe, trở tay, đóng cửa, giẫm lên giày cao gót, nện bước ưu nhã, đôi mắt nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, đi tới hôn lễ.

Thần sắc Tịch Giản Cận ngưng lại.

Bạc Sủng Nhi cười không nói, ánh mắt trào phúng rơi vào cô dâu Hàn Như Y bên cạnh, ánh mắt mang theo khiêu khích, từng bước từng bước đi vào.

"Xin hỏi, tất cả mọi người ở đây, có người phản đối hai người này kết đôi không?"

Người chủ lễ hỏi lần thứ ba, nếu như không ai phản đối, đại biểu cho hôn lễ này, chính thức bắt đầu.

Mà lúc này Bạc Sủng Nhi, chạy tới vị trí chỗ ngồi khách quý, người trong toàn trường, đều chú ý tới cô, bầu không hỗn loạn.

Bạc Sủng Nhi lại không có bất kỳ ý dừng lại, tiếp tục đi về phía trước.

Cô rất đẹp, đẹp khiến tất cả mọi người cảm thấy hoảng hốt, quên đi ngăn cản cô lại.

Chờ lúc mọi người tỉnh táo lại, cô đã đứng trên bục.

"Vị tiểu thư này, mời cô xuống dưới..." Có người lên ngăn cản.

Bạc Sủng Nhi quét mắt tới, những người kia cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chú Tịch Giản Cận, đứng yên trước mặt anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 2: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (2)

Tay của cô, chậm rãi nâng lên, trong tay cầm một khẩu súng nhỏ tinh xảo, gắn 18 viên kim cương xa xỉ của Thụy Sĩ, nhắm ngay trán Tịch Giản Cận: "Muốn em... Hay là muốn mạng!"

Cô nói ra từng chữ.

Toàn trường xôn xao, lại không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Họng súng đen như mực cách anh rất gần, gần như là dán lên trán của anh.

Hai mắt Tịch Giản Cận yên tĩnh nhìn cô, đôi mắt không chớp một cái, chí khí bình tĩnh, như núi xa mây trắng.

"Cạnh" cò súng chuyển động, đáy mắt Bạc Sủng Nhi, đã hiện lên ánh sáng không thuận theo, như mặt trời gay gắt chói mắt.

"Muốn em, hay là muốn mạng!"

Tịch Giản Cận vẫn phong đạm vân thanh như cũ, ánh mắt như hồ nước, không có gợn sóng, không có lăn tăn, khí định nhàn nhã.

"Nói đi!" Bạc Sủng Nhi lại mở miệng một lần nữa, giống như là đã mất đi tính nhẫn nại, ngón tay giữ cò súng.

Thần sắc Tịch Giản Cận không thay đổi, giống như súng ở phía trước, đều không tồn tại.

Bạc Sủng Nhi cười lạnh, cận kề cái chết cũng không muốn cô sao?

Cô chậm rãi nhắm mắt lại, ngón tay triệt triệt để nhấn xuống cò súng...

☆☆☆★★★ chính văn ★★★☆☆☆

【 lúc còn sống, khó thể nhường nhịn, hiểu chuyện trước, động tình sau, phóng hỏa khói lửa 】

Mọi chuyện là bắt đầu từ nửa năm trước

Môi ấm áp, đột nhiên rơi vào vành tai của Bạc Sủng Nhi, sau đó truyền đến chính là giọng điệu nồng đậm của Tần Thánh, "Suy nghĩ gì mê mẩn như vậy? Tiểu Sủng Nhi của tôi, đã đến... Chẳng lẽ còn không xuống xe sao?"

Bạc Sủng Nhi giật mình, hoàn hồn, vốn mang vẻ mặt hoảng hốt nhất thời chất biến thành then thùng, xinh đẹp không gì sánh được.

Nghiêng đầu, ném cho Tần Thánh ánh mắt mỉ như tơ, vươn tay, chậm rãi kéo cà vạt anh, hơi thở như lan đến bên môi anh, thủy chung cách một khoảng cách, giống như hôn lại không phải hôn: "Nhớ anh đó... rất nhớ... Nhớ không muốn xuống xe..."

Tần Thánh chỉ cảm giác toàn thân khô nóng, anh chậm rãi ép về phía Bạc Sủng Nhi, "Vậy anh thay em hóa giải một chút nhớ thương nhé..."

Bạc Sủng Nhi biến sắc, cao ngạo giống như công chúa, duỗi ngón tay, chỉ vào ngực Tần Thánh một cái, gằn từng chữ, mềm mại đầy khiêu khích: "Nếu như không muốn chết... Ngược lại anh có thể thử một lần..."

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Tần Thánh, mang theo một nụ cười xấu xa: "Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 3: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (3)

Chỉ là, nụ cười Tần Thánh, chỉ ngưng kết trong nháy mắt, ở giây tiếp theo, bỗng biến thành sự nghiêm túc, cực kỳ nghiêm túc nói: "Em khẳng định muốn tham gia bữa tiệc đêm nay sao? Em cũng biết, bữa tiệc đêm nay, anh ta là nhân vật chính, chuẩn bị đón gió tây trần cho anh ta!"

"Vì sao không đi?" Bạc Sủng Nhi lẩm bẩm hỏi lại, tất nhiên là biết anh ta trong miệng Tần Thánh là ai, đáy mắt có chút đau thương và bất lực, một giây sau, cô lại nhú mày, tự tin như vậy, khoa trương như thế, vươn tay, chỉ chỉ bên ngoài, vênh váo khinh người: "Mở cửa xe cho em!"

Tần Thánh nghe lệnh, cấp tốc xuống xe, một bộ nho nhã lễ độ, cúi người mở cửa xe cho Bạc Sủng Nhi, nhìn lấy công chúa kiêu ngạo đi ra, mới đóng cửa, đứng dậy, thái độ mườì phần thân sĩ, phát huy vô cùng tinh tế.

Hôm nay Bạc Sủng Nhi ăn mặc rất đẹp.

Cô có một cặp đùi đẹp để cho phụ nữ ở thiên hạ nữ ghen ghét hâm mộ, đi giày cao gót 10cm, để tất cả đàn ông đều không rời nổi mắt.

Cô còn có huyết thống để người ở khắp thiên hạ đều ghen ghét hâm mộ, Bạc Tình và Cẩm Úc, hai người hôm nay còn đẹp kinh người, chính là cha mẹ của cô.

Cô mặc chiếc váy ngắn trễ ngực, váy rất ngắn, nhìn phía trước, có thể mơ hồ nhìn thấy bộ ngực sữa, đi trên đường, loáng thoáng có thể nhìn thấy hết đôi chân, thế nhưng phối hợp khí chất của cô, lại cao quý như vậy.

Lúc này "Hoàng Cung" do Tần Thánh tiếp quản, sửa chữa qua, trang trí xa hoa tráng lệ, giống như thủy cung.

Người ở bên trong, tất cả mọi người đều mặc trang phục lộng lẫy, danh viện rất nhiều, khi Bạc Sủng Nhi bước vào, tập thể đã bị ám đạm phai mờ.

Trở thành điểm tập trung toàn trường.

Đã có người nhao nhao đi về phía Bạc Sủng Nhi, khách khí chào hỏi: "Bạc công chúa, Tần thiếu gia..."

Bạc Sủng Nhi không chút để những người kia trong mắt, đi thẳng vào bên trong, lại có người không có mắt, vươn tay, ngăn cản đường đi của Sủng Nhi.

"Tự giới thiệu, tôi là tổng giám đốc công ty Phong Nguyên, Lâm Nguyên, không biết Bạc tiểu thư, có thể nể mặt uống một ly hay không?"

Lâm Nguyên vừa nói hết, liền có một ly rượu, nhẹ nhàng đưa tại trước mặt Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, ngoảnh mặt làm ngơ, ly rượu cũng chẳng muốn tiếp, ánh mắt nhìn loạn ở trong đám người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 4: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (4)

Liên gợn gàng dứt khoát đem đại tổng giám đốc Lâm số một số hai ở thành phố X gạt qua một bên như vậy, khiến cho anh ta cầm lấy ly rượu, ngừng giữa không trung, tiến lui không được.

Chỉ là sắc mặt Lâm Nguyên, đã dần dần trở nên có chút khó coi, nhưng không dám lỗ mãng, chỉ có thể lúng túng tiếp tục nói: "Bạc tiểu thư... Không biết có phải rượu này không hợp vị Bạc tiểu thư hay không? Tôi sẽ để cho người ta đổi ly khác?"

Là người, đều nghe được, Lâm Nguyên tự tìm lối thoát cho mình.

Ai ngờ, Bạc Sủng Nhi lại khoanh hai tay trước ngực, nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lâm Nguyên, ngũ quan xinh xắn đón ánh đèn sáng, càng xinh đẹp làm người ta kinh ngạc.

"Tránh ra!"

Toàn trường xôn xao.

Dù xem như công ty Phong Nguyên so ra kém tập đoàn Bạc Đế, thế nhưng, nhưng cũng là công ty có tiếng trong thành phố X, hợp tác là khó tránh khỏi tất nhiên, đặc tội như vậy, sợ là không thích hợp!

Sắc mặt Lâm Nguyên trở nên khó coi, mất mặt trước mặt mọi người, tất nhiên là không xuống đài được, liền vươn tay, cầm ly rượu, hất về phía Bạc Sủng Nhi.

Tất cả mọi người nín thở, Lâm Nguyên giận điên lên rồi, thế mà cầm rượu hất vào người tiểu công chúa được người sủng ái của tập đoàn Bạc Đế!

Sợ là lần này, không hủy dung cũng khó!

Mà Tần Thánh ở một bên giống như là mắt bị mù, không có nửa điểm dấu hiệu nhúng tay, giả bộ hồn nhiên như không biết, một tay đút túi, một tay cầm ly rượu, uống một hơi cạn sạch, có chút phong lưu tiêu sái.

Mọi người cũng không nhịn được mà lau mồ hôi vì Bạc Sủng Nhi.

Nhưng mà, ngay khi ly rượu sắp hất lên mặt Sủng Nhi, đột nhiên có một tiếng hét thảm thiết truyền tới.

Vang vọng toàn bộ đại sảnh.

Sau đó chỉ thấy thân thể Lâm Nguyên, ngã ầm xuống đất, ôm lấy tay trái của mình, sắc mặt tái nhợt.

Mà Bạc Sủng Nhi đứng tại chỗ lại, chỉ hơi quơ quơ cánh tay.

Tất cả mọi người hít vào một hơi!

Là cô ra tay sao?

Tốc độ nhanh đến thế nào?

Căn bản đều là không có gì phát hiện, Lâm Nguyên đã bại trận rồi!

Ánh mắt mọi người nhìn Sủng Nhi, trong nháy mắt, từ kinh diễm diễn biến thành rung động...

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, quả thật như là nghe đồn, chọc không được...

Mạnh!

Thật sự là quá mạnh rồi!

Mà Bạc Sủng Nhi lại giống như là không có chuyện gì, mắt to đảo vòng quanh đại sảnh, cuối cùng tìm được người mình muốn tìm.

Ánh mắt của cô, trong nháy mắt, từ vừa cao ngạo, bỗng biến thành ấm áp.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 5: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (5)

Cô nhìn thấy đầu tiên chính là gò má của anh, quen thuộc mà khắc sâu.

Anh, vẫn có được da thịt làm cho người ta giận sôi, bộ dáng vẫn trong sạch như cũ, anh tuần bất phạm, khí độ hiên ngang.

Arman cắt may thích hợp dáng người cao lớn của anh, toàn thân lộ ra nhất quán tự tin ổn trọng, lại nhiều hơn mấy phần lãng nhân khi thịnh.

Tịch Giản Cận.

Thái tử gia của gia tộc Tịch gia đệ nhất thành phố X.

Bạc Sủng Nhi nhếch môi, lộ ra nụ cười vô cùng yêu diễm, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, đáy lòng sóng trào mãnh liệt-- -- Tiểu Tịch, từ biệt bảy năm, cuối cùng anh cũng biết trở về rồi... Vương tử của em, tướng mạo khí độ max điểm, phong độ thân sĩ max điểm.

Bạc Sủng Nhi vươn tay, lấy một ly rượu từ trong tay một phục vụ, đi về phía vị trí Tịch Giản Cận đứng.

Cô không phải là không uống rượu, mà chính là, phải xem người kia, xứng được uống cùng với cô hay không.

Giống như cô không phải lên mặt nạt người như vậy, mà chính là chỉ có ở trước mặt một người, mới có thể dịu dàng dây dưa.

Bạc Sủng Nhi còn chưa đi đến trước mặt Tịch Giản Cận, đám người đã bắt đầu rối loạn.

Sau đó, liền nghe được có một tiếng súng nổ, sau đó nhìn thấy một người từ cửa "Hoàng cung" xông vào, bên hông buộc đầy thuốc nổ.

Ngay sau đó, liền có cảnh xông vào.

Tiếng thét chói tai, tiếng hô kêu gọi, liên tiếp ở trong bữa tiệc, loạn thành một đoàn.

Tần Thánh nhìn thấy tình cảnh như vậy, nhanh chóng từ trong đám người, đẩy Sủng Nhi ra, nắm lấy tay cô, chạy ra phía ngoài.

"Tranh thủ thời gian đi thôi, trên người tên đó có mang theo bom, bây giờ bị người đuổi bắt..."

Bạc Sủng Nhi sững sờ, theo bản năng hô lớn một câu: "Em không đi! Tịch Giản Cận còn ở bên trong!"

"Em tỉnh một chút đi, đến lúc nào rồi còn nghĩ tới anh ta, trước theo anh rời đi hăng nói! Đợi chút nữa nổ tung, xem em có nổ tới phanh thây hay không!" Sức lực Tần Thánh tự nhiên mạnh hơn Bạc Sủng Nhi, không nói lời gì à ôm cô, chạy ra ngoài cửa.

Bạc Sủng Nhi nghe xong như vậy, càng không đi, cô nghĩ cũng không có nghĩ liền vươn tay, đập mạnh về phía hạ thể Tần Thánh.

Tần Thánh bị đau, lập tức ngồi xổm trên mặt đất, bưng lấy hạ thể của mình, đáy lòng mẫn, có thể đoạn tử tuyệt tôn hay không, trong miệng hô hào: "Em đúng là bà điên!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 6: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (6)

Bạc Sủng Nhi đang rời đi nghe được lời này, vẫn không quên hung hăng đập Tần Thánh một cái, hừ lạnh một tiếng, đi vào bên trong.

Lại nhìn thấy Tịch Giản Cận một bộ hồn nhiên không biết gì, đứng ở nơi đó, mang theo tai nghe, giống như là đang nói chuyện điện thoại.

Cô và anh, cách gần như vậy, vền vền chỉ có hai mét, biểu cảm của anh hơi nhỏ, cô lại có thể trông thấy, ở trong mắt cô, lúc này trong suốt thấy đáy, lóe ra một cỗ tình cảm chảy xuôi.

Thời gian qua đi lâu như vậy, cô gặp lại Tiểu Tịch, thế mà tim vẫn còn đập rộn lên, đáy lòng mềm mại, thất hồn lạc phách.

"Toàn bộ lùi xuống cho tôi, nếu không tôi sẽ kéo tất cả mọi người ở đây đồng quy vu tận!"

Tên lưu manh như Tần Thánh nói, thật sự bị ép, lớn tiếng uy hiếp cảnh sát tiến vào!

"A —— —— "

Lại là hồi tiếng thét chói tai vang lên, mọi người rồi muốn rít chạy về phía ngoài cửa.

"Tất cả không được nhúc nhích, người nào động, tôi sẽ cho nổ!"

Tên lưu manh lên tiếng, tất cả mọi người thật không dám động.

Có người đã bắt đầu thút thít, sợ hãi run lấy bấy.

Tịch Giản Cận một bên nghe điện thoại, một bên lướt qua tình huống nơi này, tiếp tục nói chuyện điện thoại.

Bầu không khí, trong nháy mắt giăng co.

Thời gian trôi qua từng chút từng chút.

Đột nhiên, cũng không biết là cảnh sát nào, cầm súng ống lên, nhắm ngay tên lưu manh, vừa lúc bị tên lưu manh nhìn thấy, lập tức ngón tay sờ vào nút nổ.

Tiếng thét chói tai càng vang lên, đám người càng bạo động, tiếng khóc càng nhiều!

Đến Tần Thánh cùng Bạc Sùng Nhi cũng bị một màn làm cho trợn mắt há hốc mồm, trong thời khắc cấp như vậy, cảnh sát còn định nổ súng?

Chẳng lẽ anh ta không biết làm như thế, sẽ chỉ làm tên lưu manh quyết đánh đến cùng sao?

Mắt thấy, tên lưu manh đã chạm vào nút nổ, ngay lúc một giây sau Hoàng Cung sắp bị nổ tung, tất cả mọi người quên đi suy nghĩ, lại nghe được một tiếng súng nổ, kéo dài mà dứt khoát.

Tốc độ ánh sáng!

Thời gian đình chỉ!

Thi thể lưu manh, ngã ãm xuống đất!

Tất cả mọi người sửng sốt tại chỗ.

Chỉ thấy Tịch Giản Cận chậm rãi thu súng lục, dặt vào hông của mình, lạnh nhạt đứng đó, quần áo chỉnh tề, nói vào điện thoại: "Thật xin lỗi, vừa rồi xử lý một chút chuyện, hiện tại anh nói tiếp đi....."

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 7: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (7)

Đây tất cả, phát sinh quá mức nhanh, quá mức không thể tưởng tượng nổi, tất cả mọi người cảm giác đến trái tim mình cũng đã ngừng đập.

"Trời ạ..... Mới vừa rồi không phải là đang nằm mơ chứ?"

"Một giây trước còn nhìn thấy anh ta đang nói điện thoại, một giây sau đã bắt vào tên lưu manh, làm sao anh ta làm được?"

"Quá tuần tú..... Đêm nay thật sự là rung động, vừa rồi tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế một tay làm cho một người đàn ông gãy tay, hiện tại công tử Tịch gia chỉ trong nháy mắt, bắn chết tên lưu manh, thật sự là mạnh mẽ....."

Bạc Sủng Nhi nghe những lời này, nhìn Tịch Giản Cận vẫn nghe điện thoại, trong lòng khẽ run.

Trong thời gian ngắn ngủi mà bắn ra chuẩn như vậy, cái người đàn ông nghiêm túc, thanh đạm ung dung, tăng thêm một loại khí thế ngông cuồng!

Cảnh sát đứng bên nhìn tới hóa đá, cục công an đã phái tới hai xạ thủ, sừng sốt không có một người nào dám nổ súng.

Mà người kia, định thần nhàn nhã, hơi thở không gấp giải quyết rồi.

Đây không phải là đang nằm mơ chứ?

Hơn nữa, còn là, một phát chết ngay, chính giữa mi tâm..... Là chính mi tâm..... Một chút cũng không có chênh lệch!

Cái thủ pháp này là sao?

Đó chính là thái tử gia Tịch gia sao?

Thật sự là thần rồi..... Đều nói Tịch Giản Cận là một thiếu niên thành tài, được ông nội cùng cha trợ giúp, bây giờ xem ra, chỉ sợ, những truyền ngôn kia, cũng chỉ là truyền ngôn thôi!

Cái người đàn ông này..... Một giây trước còn bình tĩnh, một giây sau lại có thể khiến người kinh hãi... Hơn nữa lại có thể toàn tâm toàn ý ra làm ra được chuyện như vậy, sợ là đã đến trình độ nghịch thiên!

Thi thể lưu manh nhanh chóng được kéo đi, hiện trường và máu cũng bị cảnh sát dọn dẹp nhanh chóng.

Bữa tiệc tiếp tục tiến hành, rất nhiều người đã từ bị lưu manh làm cho kinh hãi đã chuyển sang ngắm Tịch Giản Cận, nhao nhao vây quanh anh, tán tụng.

Tịch Giản Cận ung dung không vội đứng ở trong đám người, bưng ly rượu, nho nhã lễ độ cùng chào hỏi qua từng người tới chạm ly, không chút nào giống như là vừa rồi giết người, bình tĩnh như thế, trấn định như thế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 8: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (8)

Bạc Sủng Nhi bưng ly rượu, đứng ở nơi đó, cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, đáy lòng còn có một vòng rung động lớn!

Vậy thì là Tiểu Tịch của cô, xuất sắc, để cho người ta chỉ có thể ngưỡng vọng!

Cô phát hiện anh vẫn tôn trọng người như vậy, nói chuyện với người khác, ánh mắt đều nhìn chăm chăm đối phương, chuyên chú lắng nghe, trên mặt cũng treo nụ cười.

Những thứ này từ nhỏ đều được Tịch gia nuôi dạy, huấn luyện ra phẩm tính tốt đẹp, không giống như cô, tản mạn vô hình, duy ngã độc tôn.

Ngũ quan của anh, lớn lên vô cùng tuấn mỹ, nhất là ánh mắt, vô cùng xinh đẹp, ánh mắt bình tĩnh tinh tảo, cho người ta có cảm giác tĩnh tâm.

Cô nhìn một hồi, mới tỉnh táo lại, đáy mắt bình tĩnh mà cao ngạo, hiện lên một tầng ấm áp.

Nhiều năm như vậy, người đàn ông cô luôn nhớ, lại hoàn toàn như trước đây, chưa từng biến thay đổi.

Bạc Sủng Nhi cất bước, đi về phía Tịch Giản Cận.

Cô nhìn qua, vẫn lên mặt dọa người như cũ, khí tức nữ vương mườì phần, giống như công chúa ngạo mạn, thế nhưng, có trời mới biết, nhịp tim

cô đập có bao nhiêu nhanh, đầu cuối cùng khiến đầu ngón tay của cô run rẩy, hai chân cô cũng nhũn ra!

Cuối cùng cô đứng ở trước mặt anh.

Ánh mắt của anh, vừa vặn chuyển qua, trong lúc thấy được cô, đáy mắt hiện ra không chút rung động.

Có người nhanh mắt, liền vội vàng tiến lên giới thiệu với bọn họ.

"Tịch thái tử, tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, Bạc Cầm tiểu thư."

(Bạc Cầm là tên khai sinh của nữ chính)

Tịch Giản Cận khẽ gật đầu, ánh mắt nhìn như không có gì cả, trên mặt không có bất kỳ biểu cảm, giơ ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

"Bạc tiểu thư, đã lâu không gặp."

"Bạc công chúa, đây là thái tử Tịch gia, Tịch Giản Cận tiên sinh."

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi, thủy chung vẫn nhìn chăm chăm vào Tịch Giản Cận, phát hiện tâm tình của anh không chút thay đổi, lại nhìn ảnh hậu nổi danh Triệu Tố Nhã bên cạnh anh, đáy lòng có chút âm ảm, trên mặt cười rục rở, "Bạn trai đương kim ảnh hậu Triệu Tố Nhã, đương nhiên tôi đã nghe qua....."

Lời này vừa nói ra, người giới thiệu, hơi có chút xấu hổ, không biết, thái tử Tịch gia, lại cần đến một ngôi sao đề cao danh tiếng rồi hả?

"Không biết..... Tịch tiên sinh, đã từng đóng phim cùng chưa? Hình như không nổi danh..... Có phải là muốn nhờ Triệu Tố Nhã kéo tên lên không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 9: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (9)

Tần Thánh đi theo đến, nghe được câu này, nở một nụ cười âm hiểm, chỉ có thể lấy tay che miệng, liên tục ho hai tiếng, kềm chút không có nội thương.

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, Bạc Sủng Nhi, nhanh mồm nhanh miệng, đúng lý không tha người, cũng không để ý người khác cảm nhận, thậm chí..... Từ nhỏ đến lớn, một thân kiêu căng, nói một không hai, vô pháp vô thiên, ai dám chọc?

Tất cả mọi người cũng biết Bạc Sủng Nhi cố ý, thế nhưng là ai ngờ Tịch Giản Cận lại vẫn gió yên biển lặng, cũng không giận, chỉ là khẽ cười một tiếng, cũng không giải thích.

Không giải thích, vậy là quan hệ giữa anh và Triệu Tố Nhã không chỉ thuần khiết.

Truyền thông vì muốn có tin tức tốt, nên vội vàng ghi lại, thì ra, bạn trai của ảnh hậu Triệu Tố Nhã là thái tử Tịch gia Tịch Giản Cận!

Tay Bạc Sủng Nhi nắm ly rượu, hơi dùng sức, bắt đầu trắng bệch, cô cao ngạo, không thể thỏa hiệp, cô học bộ dáng của anh, tự nhiên hào phóng giờ ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch, sau đó xoay người, dựa vào trong ngực Tần Thánh, xinh đẹp vạn phần nói: "A Thánh..... Ôm em....."

Thế là, đại thiếu gia Tần gia lại ở trước mắt của bao người, quả thật ôm chặt lấy Bạc Sủng Nhi, khóe mắt Bạc Sủng Nhi nhìn liếc qua Tịch Giản Cận, lại phát hiện, anh vẫn bình tĩnh tự nhiên như cũ, không nhin được đậy

lòng có chút tức giận, trên mặt lại cười sáng loá: "A Thánh, chúng ta lên trên nghỉ ngơi đi....."

Nói trắng trợn như vậy, ám chỉ cái gì, mọi người đều hiểu được.

Chính nam thực nữ, có thể làm những gì?

Đổi lại là người phụ nữ khác, bọn họ đều khinh bỉ, thế nhưng đây là Bạc Sủng Nhi, không ai dám xem thường, tại cái thành phố X này, chỉ cần cô lớn tiếng, sẽ dọa cho rất nhiều người run rẩy.

Mà người đàn ông bên cạnh Bạc Sủng Nhi, nhiều không kể xiết, có thể nhiều hơn so với người cha Bạc Tình của cô năm đó hoa tâm phong lưu.

Ai cũng biết, Bạc Sủng Nhi từ trước tới giờ không mặc lại quần áo, từ trước tới giờ không mang bạn trai trùng, đương nhiên trừ mấy thiếu gia của tập đoàn Bạc Đế.

Ai cũng biết, Bạc Sủng Nhi không phải là người có thể chọc được, bởi vì, gây sự với cô, đều đã không còn là người..... Mà trở thành quỷ rồi.....

Thế nhưng Tịch Giản Cận lại không liếc Bạc Sủng một cái, ánh mắt nhàn nhạt, vẻ mặt mỉm cười quay sang Triệu Tố Nhã, nghiêng đầu, không biết nói gì.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 10: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (10)

Bạc Sủng Nhi cười lạnh, bóp lấy tay Tần Thánh, đem tức giận phát sang Tần Thánh, Tần Thánh bị đau, lại cũng chỉ có thể mang theo nụ cười trên mặt, ở trước mặt mọi người, nửa ôm lấy Bạc Sủng Nhi đi vào thang máy.

Dạng đau này, anh không biết đã bị bao nhiêu lần, mấy người đàn ông ở tập đoàn Bạc Đế bọn họ, đụng phải cô tâm tình không tốt, người nào cũng bị cô bóp cho người xanh tím!

Có giận cũng không dám nói!

Tiến vào thang máy, Bạc Sủng Nhi vẫn không quên nhìn liếc Tịch Giản Cận một chút, đáy lòng âm thầm nghĩ đến..... Người đàn ông này, quả thật là vẫn giận cô, chẳng qua cô cho phép anh ở tổng thế giới của cô tùy hứng.

Bạc Sủng Nhi từ trong túi của Tần Thánh, rút ra một điều thuốc, nhóm lửa, hút lấy chậm chậm, trong chớp nhoáng, công chúa cao ngạo, giống như là một thiên nga bi ai, sắc mặt của cô, có chút hoảng hốt.

Vào năm cô ba tuổi kia, gặp anh, cô hôn anh, anh liếm cô, cùng tháng tách ra, từ biệt mười hai năm.

Vào năm cô mười lăm tuổi, gặp lại Tịch Giản Cận, cô hao tổn tâm cơ trở thành bạn gái nhỏ của Tịch Giản Cận, khéo léo kéo cánh tay anh, cao ngạo xuất hiện ở trường học, sợ người ta không biết bạn trai Bạc Sủng Nhi cô là Tịch Giản Cận.

Vào năm cô mười sáu tuổi, anh cầm một hộp quà tinh xảo đưa cho cô.

Cô nhìn quét qua quà, đối xử lạnh nhạt, liếc anh một chút, nghĩ cũng không có nghĩ đã vươn tay, hung hăng ném cho anh một cái tát, cao ngạo ngẩng cằm nhỏ lên, "Tịch Giản Cận, tôi không muốn anh nữa!"

Vẻ mặt anh dịu dàng, trong nháy mắt dừng lại, nhìn cô, ánh mắt không tin.

Mà cô thì sao? Lại quay người, rời đi, cũng không quay đầu lại, quyết tuyệt như vậy, dứt khoát như thế!

Từ lần từ biệt đó, chưa từng gặp nhau.

Không phải không đi tìm anh, là tìm cũng không được nữa.

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, mang theo một chút ưu thương, nửa ngày, cô mới khe khẽ mở miệng, thiếu đi sự bất cần đời, lại mang theo mấy phần mềm mại đa tình: "A Thánh, ngày mai mời Tịch Giản Cận ăn cơm đi..... Danh nghĩa là..... Cảm tạ anh ấy cứu ở Hoàng Cung!"

Tần Thánh hơi nhíu lông mày, dáng người cao lớn dựa vào vách tường thang máy, giống như nhàn nhã nhìn Bạc Sủng Nhi phun ra hít vào khói trắng, tỏa ra một nụ cười vô cùng phong lưu tà mị.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 11: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【1】

【1】

Lông mày Tần Thánh khẽ nháy lên, vóc người cao lớn dựa vách thang máy lạnh như băng, giống như nhàn nhã nhìn đôi môi đỏ mọng của Bạc Sủng Nhi phun ra nuốt vào sương trắng, tỏa ra một nụ cười vô cùng mỉa mai.

"Có muốn anh chuẩn bị cho em một cái khách sạn tình thú không?"

Bạc Sủng Nhi nhìn Tần Thánh, mở trừng hai mắt, vốn là vẻ mặt cô đơn, trong nháy mắt giống như hoa xuân nở rộ, kiều mi không gì sánh được: "Ý kiến hay..."

Tần Thánh nhìn chăm chăm nụ cười của cô, hơi sững sờ, từ trên người cô gái, thấy được một loại thực vật, tên là cây thuốc phiện.

Dễ nghiện, từ từ trúng độc.

Mà người đàn ông tên là Tịch Giản Cận kia, lại còn là cái cây khổng lồ nhất, ổn định lòng người.

Bất tri bất giác, Tần Thánh cảm thấy, cô cùng anh ta đụng phải nhau, giống như là, sinh thời, không thể buông tha, trước lúc hiểu chuyện, sau này động tình, khói thuốc sung tràn lan.

**

【lúc cô nói chia tay tim anh liền chạm một nhịp, tràn đầy châm chọc, mà anh còn ngây ngốc hỏi một câu: Em có yêu anh không? 】

Tịch Giản Cận không thích người khác đụng vào đồ của mình, bảy năm không về, gian phòng tất nhiên là đích thân quét dọn.

Mười sáu tuổi sau khi cùng Bạc Sủng Nhi chia tay, không để ý mọi người Tịch gia phản đối, làm việc nghĩa không hề chùn bước mà chui vào bộ đội, trải qua huấn luyện, anh đem gian phòng sửa sang lại tinh tế mà đơn giản, trên bàn, trừ máy tính, điều khiển từ xa, còn có một khung ảnh...

Cô gái trong ảnh, năm đó vẹn vẹn mười lăm tuổi, đã đẹp đến mức làm cho người ta than sợ.

Tâm mắt của anh, từ từ dừng hình ảnh, không nhìn được trầm tư, cho đến khi tiếng điện thoại vang lên, cắt đứt suy tư của anh, hoàn hồn, đón nghe.

... Tối nay Bạc Cẩm tiểu thư đặc biệt mở tiệc ở "Khải Duyệt " X thị hoan nghênh anh trở về...

Cúp điện thoại, Tịch Giản Cận khung mở ảnh, đem hình bên trong lấy ra, vốn là muốn xé rách, cuối cùng vẫn là ném vào thùng rác.

Giống như là rất ăn ý, điện thoại lại một lần nữa vang lên, vươn tay cầm điện thoại, đón nghe, động tác lưu loát, làm liền một mạch, bên trong truyền đến chính là nụ cười tràn đầy mỹ hoặc: "Anh đẹp trai... Tối nay gặp lại trên giường..."

Tim của anh đột nhiên ngưng trệ.

Là cô, Bạc Sủng Nhi.

Ngón tay cầm di động, yên lặng siết chặt, sắc mặt không thay đổi.

Bạc Sủng Nhi giống như là biết Tịch Giản Cận sẽ không trả lời chính mình, phối hợp cười hỏi: "Làm sao? Không dám tới?"

Đều là khiêu khích.

Tịch Giản Cận cười nhẹ, giảm bớt cường ngạo của cô, thanh âm nhàn nhạt, mang theo vẻ trầm thấp dẫn dụ nói: "Đợi gặp mặt."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 12: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【2】

【2】

Thời gian, tám giờ tối.

Địa điểm, tầng chót "Khải Duyệt".

Phòng, cũng không phải là phòng.

Tìm được phòng xong, Tịch Giản Cận cà thẻ, đẩy cửa đi vào, không có mở đèn, chỉ có ánh sáng mờ mờ lóe ra từ hai cây nến to trên bàn ăn, đi vào, mới phát hiện, đồ ăn được chuẩn bị đầy đủ hết.

Rượu là Lafite 82 năm, một chai mười vạn.

Tịch Giản Cận đi vòng quanh, đẩy ra tất cả cửa phòng, nhưng không có tìm được Bạc Sủng Nhi.

Cho đến khi đẩy ra một cánh cửa cuối cùng, mới phát hiện bên trong có ánh đèn vàng, là phòng tắm, có tiếng nước chảy róc rách truyền ra.

Tịch Giản Cận nhìn lại, xuyên qua kính mờ, mơ hồ có thể nhìn thấy có người tắm.

Tịch Giản Cận vội vàng đóng cửa, sắc mặt ửng đỏ.

Bạc Sủng Nhi nghe được thanh âm, khẽ cười một tiếng, quả thật, hết như năm đó, vẫn đúng lúc như vậy.

Tâm tình cô rất tốt, vươn tay, cố ý đem nước chảy mạnh hơn, khiến cho tiếng nước chảy vang hơn, chân cô trần trụi, đứng ở nơi đó, thân thể trần truồng, nhắm mắt lại, mơ hồ có thể tưởng tượng ra bộ dáng đẹp trai đỏ mặt của anh chàng bên ngoài.

Không lâu lắm, cửa phòng tắm bị Bạc Sủng Nhi kéo ra, cô bọc khăn tắm, tóc cũng không có lau, ướt nhẹ rũ trên bả vai, nước rơi tí tách, chân trần trụi, cứ thế đi ra.

Bước hình Mỹ nhân đi tắm.

Phong tình vạn chủng, xinh đẹp mê người.

Tịch Giản Cận ngồi ở trên ghế sa lon, thời điểm nhìn đến bộ dáng này của Bạc Sủng Nhi, đột nhiên vẻ mặt nhạt đi.

Đã là cuối thu, bên trong nhà mặc dù có điều hòa, nhưng chân không đứng trên sàn nhà đá cẩm thạch lạnh như băng, sợ là sẽ bị cảm lạnh.

Bạc Sủng Nhi lại tươi đẹp xinh đẹp đến gần Tịch Giản Cận, từ xa tới gần, tư thái kia, so với kim cương trong thời gian đẹp nhất, chỉ sợ cũng không lóng lánh bằng cô.

Tuy nói anh và cô từng ở chung một chỗ chừng hơn một năm, đối với dung nhan của cô vẫn in sâu trong trí óc, lúc này gặp lại, bộ dáng cô như vậy, Tịch Giản Cận vẫn hung hăng mà hít một hơi.

Giống như là nghe được tiếng anh hít khí, Bạc Sủng Nhi cười rộ lên, Tịch Giản Cận nhẹ nhàng mở rộng tầm mắt, giống như là muốn đem cô hoàn toàn bỏ lơ.

Bạc Sủng Nhi đáy lòng chột lạnh, nhưng trên mặt cũng không giận, chỉ là nghĩ anh đối với mình cũng không hoàn toàn là không có cảm giác, chẳng qua là đối với chuyện năm đó nhớ mãi không quên đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 13: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【3】

【3】

Bạc Sủng Nhi đáy lòng chợt lạnh, nhưng trên mặt cũng không giận, chỉ là nghĩ anh đối với mình cũng không hoàn toàn là không có cảm giác, chẳng qua là đối với chuyện năm đó nhớ mãi không quên đi.

Quét qua gương mặt của anh, hiện tại, cô đều muốn đưa đủ từng điểm từng điểm cho anh.

Bạc Sủng Nhi đứng ở trước bàn ăn, hướng về phía Tịch Giản Cận ngoắc ngoắc tay, sau đó liền ngồi ở trên ghế, Tịch Giản Cận đứng dậy, ngồi ở đối diện với cô, nhìn cô, khẽ cau mày.

Dưới mặt bàn, hai cái chân nhỏ trắng nõn của Bạc Sủng Nhi vẫn dao động, một mảnh sáng trắng, rất là mê người.

Cánh tay trắng nõn thanh mảnh bưng một ly rượu đỏ, nhẹ nhàng lay động, "Hoan nghênh trở lại... Thái tử gia... Tịch gia... "

Cô nói khách khí, nghiêm trang, giống như là cô bé biết điều, sau khi nói xong, liền bưng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Tịch Giản Cận lại không uống, Bạc Sủng Nhi cũng không hỏi, chẳng qua là liên tục cười nói khách sáo nếu.

Tịch Giản Cận nhìn như nghe rất chân thành, đợi một chút, liền bưng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch, đột nhiên mở miệng: "Cô ở trước mặt

người ngoài, quần áo đều xốc xếch như vậy sao?"

Bạc Sủng Nhi sững sốt, cúi đầu, bộ dáng nửa phần cũng không cảm thấy không ổn, mà chỉ cười một chút, cắn môi, nặn ra một câu: "Không cần phiền toái như vậy, dù sao, mặc rồi cũng phải cởi xuống..."

Trán Tịch Giản Cận hơi nhíu, thần thái trầm trầm, giống như là đối với Bạc Sủng Nhi có mấy phần xem thường.

Bạc Sủng Nhi lại một chút cũng không sợ, cười hì như cũ hì, ngữ điệu mê hoặc nói: "Bớt việc... cho Thái tử Tịch gia rồi..."

Cô cố ý nhấn mạnh hai chữ "Bớt việc " này, nghiêng đầu, ánh mắt nóng rát, ngoắc ngoắc nhìn thẳng Tịch Giản Cận, thần thái, trong nháy mắt đã xuất thần.

Tịch Giản Cận nghe cô nói vậy, lửa giận đáy lòng đã ngập trời, chẳng qua là từ trước đến giờ anh trầm ổn, trên mặt vẫn rất bình tĩnh.

Đã sớm biết cô làm chuyện phi pháp, cái gì cũng dám nói dám làm, lại không ngờ, bảy năm không gặp, lại trở thành bộ dáng như vậy.

Bạc Sủng Nhi như đã biết Tịch Giản Cận tức giận, nhưng cô cũng không sợ, thẳng tắp cầm lấy rượu đỏ Lafite trên bàn, hướng đôi môi đỏ au kề vào.

Cô uống có chút mãnh liệt, ừng ực, từng ngụm từng ngụm, chỉ chốc lát, liền uống hơn phân nửa chai.

Đợi đến thời điểm Tịch Giản Cận kịp phản ứng, thì đã trễ.

Nhưng anh rõ ràng nhớ được, tửu lượng của cô không tốt, phẩm rượu lại càng không tốt!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 14: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【4】

【4】

Đợi đến thời điểm Tịch Giản Cận kịp phản ứng, thì đã trễ.

Nhưng anh rõ ràng nhớ được, tửu lượng của cô không tốt, phẩm rượu lại càng không tốt!

Bạc Sủng Nhi di truyền từ Cấm Úc, một ly là gục.

Lúc này hơn nửa bình rượu đổ xuống bụng, trong bụng đã sớm giống như lửa đốt, chẳng qua là cảm thấy khó chịu, lưng la lung lay đứng lên, hướng phòng tắm đi tới.

Ai ngờ đi được hai bước, Tịch Giản Cận ở bộ đội bảy năm, phản ứng nhanh chóng, duỗi tay, đem cô vững vàng đỡ lấy.

Bạc Sủng Nhi thần trí rõ ràng, rượu còn sẽ không nhanh chóng đi lên như vậy, chẳng qua là cô cảm giác được chính mình rơi vào rồi một cái ôm quen thuộc, an lòng mà ấm áp, là nhu hương cô từng say mê.

Cô vươn ra hai cánh tay nhỏ bé mềm mịn, hướng cổ của anh, vòng tới.

Anh cả kinh, theo bản năng gạt tay cô ra.

Nhưng cô lại ôm chặt lấy cổ của anh, đem sức nặng toàn thân đều giao cho anh.

Thậm chí không quên chui vào trong ngực của anh.

Đầu nhỏ tựa bên cổ của anh, hơi thở như lan, phun ở trên da thịt anh, mang theo một trận tê dại.

vẻ mặt Tịch Giản Cận cứng ngắc một chút, muốn ngăn Bạc Sủng Nhi, nhưng Bạc Sủng Nhi giống như là bạch tuộc, đem anh ôm ôm chặt, thậm chí, cặp chân trắng nõn, đã quặp chặt hông của anh rồi.

Tư thái rất ái tình.

Phụ nữ bình thường, sợ là có muốn cũng không dám gần thân thể của anh như vậy, duy chỉ có Tiểu công chúa Bạc gia, trời sinh mỵ cốt, quân anh muốn chết, mà anh, mỗi lần đều liên tiếp cau mày, nhưng cũng không thể tránh được.

Giống như hiện tại.

Từ nhỏ Tịch gia giáo dục đều phi thường nghiêm cẩn tốt đẹp, Tịch Giản Cận không có thói quen đánh phụ nữ, phụ nữ bình thường đều muốn giữ mặt mũi, mà người phụ nữ treo ngược ở trên người anh bây giờ lại là nhân vật không thèm giữ mặt mũi, chửi không được đánh không xong, đến cuối cùng, lại chỉ có thể xoa thái dương, ôm cô, hướng trên giường đi tới.

Tịch Giản Cận mặt đen, nhượng mày, dùng sức đem Bạc Sủng Nhi kéo xuống khỏi người mình, ném cô vào chiếc giường lớn, xoay người định rời đi.

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên dùng hết toàn lực túm tay của anh, kéo anh xuống giường, anh đứng không vững, liền ngã xuống lên, lông mày Tịch Giản Cận chau thành một đoàn, không nói hai lời muốn đứng dậy, ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại tung mình, ngồi ở trên người của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 15: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【5】

【5】

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên dùng hết toàn lực túm tay của anh, kéo anh xuống giường, anh đứng không vững, liền ngã xuống lên, lông mày Tịch Giản Cận chau thành một đoàn, không nói hai lời muốn đứng dậy, ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại tung mình, ngồi ở trên người của anh.

Nữ trên, nam dưới.

Tư thế này, vô cùng ái muội kích tình.

Tịch Giản Cận là đàn ông, thân thể bản năng có nổi lên phản ứng, anh ngẩng đầu, vừa vịn cùng ánh mắt trong suốt của Bạc Sủng Nhi chạm nhau.

Cô bởi vì uống rượu, tăng thêm một phần cảm giác mê mông lung, nhưng là lại là một mảnh thanh tỉnh, hiển nhiên lý trí còn tồn tại.

Cô không thể không biết lúng túng như vậy, thậm chí còn được voi đòi tiên gục ở trên bả vai của anh, cắn ngón tay, kiều mỹ nháy mắt con ngươi, nói: "Em nói rồi... Tối nay... Chúng ta... Gặp lại trên giường!"

khóe miệng Tịch Giản Cận, không nhịn được co quắp một chút, ánh mắt dời đi, nhìn chăm chăm chỗ khác một hồi, lúc này mới ngẩng đầu, chậm rãi mở miệng: "Bạc Cấm."

Anh gọi là tên thật của cô, giống như năm đó, khẩu khí nghiêm nghị và nghiêm túc.

Khẩu khí làm cho cô điên cuồng mê luyện.

"Hả? " đang nhớ lại chuyện cũ, âm điệu của cô, mang theo vẻ đau thương và hoảng hốt.

"Cô để lộ hết sạch. " Tịch Giản Cận hướng về phía trước ngực Bạc Sủng Nhi liếc một cái.

Đáy mắt như mang theo vài phần ghét bỏ.

"Mặc dù rất nhỏ, không có gì đẹp mắt, nhưng vẫn muốn gây chú ý."

Bạc Sủng Nhi trừng mắt nhìn Tịch Giản Cận, theo bản năng đã muốn đem quả đấm hướng về phía Tịch Giản Cận.

Nhiều tên đàn ông muốn nhìn, cô cũng không cho nhìn, hiện tại cô đưa tới cửa để cho anh nhìn, anh lạo dám ghét bỏ cô?

Chỉ có điều, gương mặt cô, vẫn không để lộ vẻ buồn bực, mà thoạt nhìn rất trầm ổn, nhưng là há mồm liềm sẽ làm tức chết người!

Sủng Nhi vốn là giơ tay lên, lại đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, cong cong ánh mắt, tay nhẹ nhàng dời đến bụng dưới của anh, nhẹ nhàng dùng sức, xuyên qua dây lưng, duỗi sâu vào quần, mò tới quai vật lớn đã cứng rắn lên của anh, cô không chút do dự dùng sức nắm chặt, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm gương mặt tuấn tú của Tịch Giản Cận, cợt nhả, không biết liềm sỉ bình tĩnh đánh trả: "Có nhỏ đi nữa, nhưng so với một lạng thịt này của anh còn quan trọng hơn!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 16: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【6】

【6】

Sùng Nhi vốn là giơ tay lên, lại đột nhiên như là nhớ ra cái gì đó, cong cong ánh mắt, tay nhẹ nhàng dời đến bụng dưới của anh, nhẹ nhàng dùng sức, xuyên qua dây lưng, duỗi sâu vào quần, mò tới quái vật lớn đã cứng rắn lên của anh, cô không chút do dự dùng sức nắm chặt, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm gương mặt tuần tú của Tịch Giản Cận, cợt nhả, không biết liêm sỉ bình tĩnh đánh trả: "Có nhỏ đi nữa, nhưng so với một lạng thịt này của anh còn quan trọng hơn!"

Tịch Giản Cận vươn tay, hướng cổ tay của cô chộp tới, cô bị đau, nhưng bất chấp, trên mặt vẫn là nụ cười sáng ngời chói mắt như cũ, khe nắm quái vật lớn của anh, cảm giác được thân thể của anh run lên, căng thẳng, nhiệt độ hoá tốc bay lên.

Sau đó cô mới mang theo nụ cười ngọt ngào, rất hồn nhiên, tỏ vẻ tò mò hỏi: "Cái này... Hình như là rất quan trọng nhỉ? Rốt cuộc quan trọng bao nhiêu? Anh biết không?"

Tịch Giản Cận không nói lời gì đem tay Bạc Sùng Nhi từ quần của anh rút ra, lực đạo có chút dẫn đi.

Nhưng là bảy năm này, cũng đã khiến cho anh càng thêm chứng chạc rồi, hi vọng không hiện, trên mặt vẫn rất bình tĩnh.

Chẳng qua là, toàn thân đã hiện một tầng khí thế nguy hiểm bén nhọn.

Bạc Sùng Nhi lại một mực không sợ, xúng không để ý tới khí thế nguy hiểm của Tịch Giản Cận, giơ bàn tay vừa cầm quá quái vật lớn của Tịch Giản Cận đặt ở mép.

Môi hồng trắng trắng, người xem, phá lệ kinh tâm động phách.

Cô vươn ra đầu lưỡi nho nhỏ, thời gian dần qua liếm ngón tay của mình một chút, xinh đẹp chậm chạp mút lấy.

Ánh mắt Tịch Giản Cận trở nên thâm thúy, biết rõ, người phụ nữ trước mặt là yêu tinh, chọc không được, nhưng vẫn không tự chủ nhìn bộ dạng này của cô đến ngây người.

Nhưng cũng chỉ ngây người một phút đồng hồ.

Lại làm cho đáy lòng Bạc Sùng Nhi nổi lên gợn sóng ầm ập.

Cô không nhịn được cười khanh khách ra tiếng, con người lóe sáng đen nhánh Tinh Linh đảo một vòng, đem ngón tay làm chuyện xấu đặt ở bên môi của anh, "Anh nhìn... Còn mùi vị nơi đó của anh đấy..."

Tịch Giản Cận hoàn hồn, theo bản năng đem ngón tay của cô không chút lưu tình quét ra, ai ngờ Bạc Sùng Nhi thoáng cái ôm lấy cổ của anh, sâu xa nói: "Tiểu Tịch... Đáy lòng của anh, còn có em, có phải không?"

"Bạc, Cấm!"

Tịch Giản Cận bỗng nhiên mở miệng, gọi một tiếng tên của cô, giọng nói nhàn nhạt, nhưng dấu điểm cảnh cáo.

Tiểu Tịch... Cái biệt danh này... Anh cảm thấy ghét tự đáy lòng!

Chỉ có cô gọi anh Tiểu Tịch, từ bảy năm trước, sau khi từ biệt, anh tuyệt đối không thể nghe thấy hai chữ "Chiếu" này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 17: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【7】

【7】

Chỉ có cô gọi anh Tiểu Tịch, từ bảy năm trước, sau khi từ biệt, anh tuyệt đối không thể nghe thấy hai chữ "Tiểu Tịch" này, vừa nghe thấy, ngực anh liền phập phồng, muốn giết người, về sau, anh dần dần bình tĩnh lại.

Bao nhiêu năm như gió thổi qua, cho tới bây giờ, cô nằm ở lồng ngực của anh, mềm mại nhu tình một câu: "Tiểu Tịch..." lại làm cho thế giới của anh, trong nháy mắt này, sụp đổ toàn bộ!

Anh nghĩ bao nhiêu năm, không may mắn có cảm xúc phập phồng, ngay cả ở bộ đội, tiếp nhận nhiệm vụ, trong thời điểm sống chết, anh cũng không có chớp mắt, thời điểm bị bắn thủng xương đòn, cũng không có sợ một chút.

Thậm chí, khi anh và cô gặp lại, tim của anh, cũng phẳng lặng như mặt nước.

Anh quá trẻ, nhưng cũng quá trầm ổn.

Kết quả cuối cùng, không thể nghi ngờ là anh quá bí hiểm, làm cho không ai có thể nắm lấy.

Thật ra thì người như vậy, mới là đáng sợ nhất, bởi vì bạn sẽ không biết, rốt cuộc lúc nào anh ta sẽ bất chợt bộc phát.

Liên giống như hiện tại, Tịch Giản Cận lạnh lùng giương mắt, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, giọng nói bình thường lạ kỳ, nhưng mang theo vài phần cường thế: "Làm khổ tôi như thế, rất vui vẻ phải không?"

Giống như trước kia, theo đuổi anh, quấn lấy anh, không hỏi anh có nguyện ý hay không, cứ thế xông vào trong lòng của anh.

Đợi đến thời điểm anh hãm sâu, không để ý cảm thụ của anh, cố chấp nói chia tay, cái thời điểm kia tim anh đập chậm một nhịp, tràn đầy châm chọc, mà anh còn ngây ngốc hỏi một câu: Em có yêu anh không?

Nhưng cô, cho anh câu trả lời, chỉ là rời đi, không chút lưu tình, quyết tuyệt như vậy.

Đem anh như một cái kẻ ngu mà trêu đùa, rất vui vẻ, phải không?

Trong lúc bất chợt, trải qua đâm chọt lẫn nhau rồi, đâm chọt chỗ đau của nhau rồi, hai người đều ngậm miệng thật chặt, buồn bực không lên tiếng.

Im lặng đến kỳ dị, bất chợt anh lại lên tiếng.

"Không nên gọi tên tôi, tôi không dám cam đoan tôi sẽ không làm cái gì!"

Thật lâu, Tịch Giản Cận mới quay đầu, đáy mắt một mảnh lạnh như băng, nhìn dung nhan Bạc Sủng Nhi, anh dùng lực nắm chặt cổ tay của cô, làm cô đau, khiến cô cảm giác được lửa giận mãnh liệt của anh, "Tối nay, sở dĩ tôi tới, là bởi vì, tôi muốn cùng cô nói rõ ràng..."

Lời của anh, còn chưa nói hết, lại bị cô trong lúc bất chợt cúi người dùng môi của mình, hướng môi của anh tới gần.

Động tác của cô, rất gấp, mang theo vẻ bối rối, thậm chí là có mấy phần sợ hãi...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 18: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【8】

【8】

Động tác của cô, rất gấp, mang theo vẻ bối rối, thậm chí là có mấy phần sợ hãi...

Tịch Giản Cận như vậy, làm cho cô sợ... Cô không hề có vẻ phong tình vạn chủng như vừa rồi.

Từ trước... bọn họ từ trước, chắc là sẽ không cách xa như vậy.

Cô là cô gái thông minh, biết kế tiếp anh muốn nói gì...

Cô là nàng công chúa vô pháp vô thiên cười xấu xa, thứ gì cũng không thương tổn cô được.

Nhưng là cô lại không muốn để cho anh đem lời như vậy nói ra.

Cái bộ dáng nhàn nhạt xa cách này, giống như là không có tình cảm, là ai đem Tiểu Tịch của cô, biến thành như vậy?

Năm đó, cô cùng anh ở chung một chỗ, mặc dù cô không có giống hiện tại trêu chọc anh như vậy, nhưng là chỉ cần cô chủ động hướng trong ngực của anh tới gần, mặt anh sẽ ửng đỏ, sau lưng cương cứng, tuyệt không giống như lúc này, phong thanh như thế, vân đạm như thế.

Thì ra là, từ biệt bảy năm, anh cũng đã thay đổi... Giống như em...

Chẳng qua là, tình cảm nơi đáy lòng kia, có phải cũng theo đó thay đổi?

Tịch Giản Cận nghiêm chỉnh huấn luyện, từ trước đến giờ phản ứng bén nhạy mà nhanh chóng, nhận thấy được Bạc Sùng Nhi hướng trên người của mình dần tới, anh liền lập tức xuất thủ.

Bạc Sùng Nhi không có chút dấu hiệu nào, chẳng qua là cảm giác được một cỗ lực lượng cường đại, giống như là muốn đem mình đẩy bay ra ngoài.

Cô nhú mày, vươn tay, theo bản năng hung hăng tóm lấy Tịch Giản Cận, nhưng là nghĩ lại, cô vẫn nhắm mắt lại, hướng phía sau té xuống.

Tịch Giản Cận chợt hoàn hồn, thấy thân thể nho nhỏ cô, đã hướng trên sàn nhà té xuống.

Sợ là thân thể từ bé đã được nuông chiều này của cô té ở trên mặt đất, sẽ bị thương.

Tịch Giản Cận nhú mày, nhưng trên mặt là không có chút biểu cảm nào, như cũ là bình tĩnh xa cách vô cùng, chẳng qua là, thân thể của anh đột nhiên nhẹ nhàng nhảy tới, vươn tay, liền ôm eo Bạc Sùng Nhi, anh dùng lực, đem thân thể Bạc Sùng Nhi từ giữa không trung kéo về, cả người theo trọng lực, hướng trên sàn nhà đánh tới, sau đó nhanh chóng tung mình, giơ hai tay lên, vững vàng mà tiếp được thân thể Sùng Nhi.

Giường cao không tới một thước, thời gian rơi xuống đất theo đường parabol, chẳng qua 0.1 giây cũng chưa tới, nháy mắt một cái động tác cũng kết thúc không thành, nhưng anh có thể sắc mặt không thay đổi giải quyết xong hết thảy.

Thậm chí còn trấn định như vậy.

Ngay cả Bạc Sủng Nhi đều có chút đầu đờng csững sờ, Tịch Giản Cậ, thật là, thật là mạnh ngoài dự tính!

Cường đại vô địch tựa như thần!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 19: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【9】

Ngay cả Bạc Sủng Nhi đều có chút đầu đờng csững sờ, Tịch Giản Cận, thật là, thật là mạnh ngoài dự tính!

Cường đại vô địch tựa như thần!

Cô rơi vào trong ngực của anh, cánh môi hai người liền vô tình đụng vào nhau, anh vốn là theo bản năng muốn đẩy cô ra, tuy nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, trong lúc bất chợt dừng lại, tùy ý cô thừa dịp cơ hội này cố gắng hôn anh, cố gắng đem đầu lưỡi, đi vào trong miệng của anh.

Anh không có né tránh, cảm giác được cái lưỡi đình hương của cô, lúc ở trong môi của mình, gợi một tầng lại một tầng mềm mại sóng gợn, thân thể anh không nhịn được mà khẽ run.

Anh cảm giác được môi của cô mang theo hương vị rượu đỏ tinh khiết.

Anh giống như là cảm giác cái gì, nhưng đến cuối cùng phát hiện, cùng cô hôn môi, trừ phản ứng sinh lý, còn không có chút cảm xúc nào.

Anh giống như là xác nhận, trong lúc bất chợt vươn tay, giữ đầu của cô, đem nụ hôn của cô, ép tới càng sâu.

Cú ấn của anh khiến cho hàm răng của cô đụng vào rồi hàm răng của anh, có chút đau, cô không nhịn được ngược lại hút một hơi, liền cho anh cơ hội từ bị động hóa thành chủ động, anh tung mình, đem cô đặt ở phía dưới, hung hăng mà hôn lên.

Cô ở dưới thân thể của anh, lộn xộn, làm áo tắm cũng động tụt ra, thân thể trần trụi, liền rơi vào đáy mắt của anh, cô ngay cả đồ lót cũng không mặc, coi như là anh tự chủ tốt, giờ này khắc này, cũng khó tránh khỏi bị nhấn chìm trong nháy mắt.

Chẳng qua là anh cũng rất nhanh chóng trấn định.

Bảy năm, suốt bảy năm, anh nỗ lực bảy năm, rốt cuộc làm được, đối mặt với cô, anh sẽ không bối rối.

Bạc Sủng Nhi biết mình đã ngấm rượu, đại não bắt đầu cháng váng rồi, chẳng qua là vẫn duy trì một tia lý trí cuối cùng, vươn tay, một lần nữa cầm quai vật lớn sừng trướng của anh.

Cô cảm giác được người đàn ông lạnh lùng, cô cố ý, cắn môi, gằn từng chữ, giòn giã đùa với anh, giống như là quyết tâm muốn đem lớp vỏ anh che dấu đâm rách!

"Ca ca... Đây là vật gì? Làm sao còn có thể nhảy lên? Vừa thô vừa lớn... Có thể ăn em hay không?"

Tịch Giản Cận nghe thế, ánh mắt đen nhánh.

Mà Bạc Sủng Nhi, lại say đến cháng váng hoa mắt khê lăm bầm một chút, chẳng qua là cảm thấy trong bụng thiêu đốt, đại não đã bị rượu cồn chiếm đoạt lý trí.

Cô hướng phía dưới động thân lên, đi tới hai chân của anh, ngón tay của cô bắt loạn, đem quần của anh mở ra, sau đó mở ra miệng nhỏ, giọng điệu chán ghét nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 20: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【10】

【10】

Cô hướng phía dưới động thân lên, đi tới hai chân của anh, ngón tay của cô bắt loạn, đem quần của anh mở ra, sau đó mở ra miệng nhỏ, giọng điệu chán ghét nói.

"Ca ca... Anh nói, vật này, là em ăn nó, hay là nó ăn em?"

Hơi thở của cô như lan, đem toàn bộ hơi thở đều phun trên quái vật lớn của anh, cô chẳng qua là cảm giác được thứ trong lòng bàn tay, giống như là lại lớn lên rất nhiều, cô không nhịn được có chút sợ, nhưng vẫn cắn hàm răng, nhắm mắt lại, tiếp tục nói.

"Ca ca, anh nói cho em biết, cái này ăn có ngon hay không?"

"Ca ca, nếu anh không nói, em đây liền tự mình đi ném..."

Âm điệu của cô cực kỳ dễ nghe, một tiếng lại một tiếng "Ca ca " sợ là đem đàn ông trên toàn thế giới mất hết lý trí, vừa nói, môi nhỏ hồng nhuận vừa hướng quái vật lớn của anh dán tới.

Trong khoảnh khắc đó, Tịch Giản Cận muốn vươn tay đẩy cô ra, mặc dù mới vừa rồi, anh thừa nhận, anh hèn hạ, lợi dụng hôn môi tới xác nhận tự chủ của mình.

Cô là độc dược, anh lây dính không được, sai lầm bảy năm trước, đã phạm vào một lần, lý trí của anh, tuyệt đối không thể giảm lên vết xe đổ lần

thứ hai nữa.

Huống chi, anh không phải là cái người hào phóng gì, cô cho anh chút đau đớn kia, anh không thể quên được, mà đã quên được không được, thế nên, sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Hiện tại bọn họ là đang tiếp xúc da thịt?

Ai biết, anh còn chưa có đẩy cô ra, liền nghe được một tiếng nôn khan m, một loại cảm giác bất ổn từ đáy lòng Tịch Giản Cận nhanh chóng dâng lên, là một quân nhân đặc biệt nhanh nhẹn, anh theo bản năng muốn né ra, tuy nhiên lại không nhanh hơn tốc độ của cô.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn cô thoáng cái nôn ra, đem những thứ dư thừa, toàn bộ phun lên thân dưới của anh.

*

【 chuyện này cũng đã qua, nhắc lại cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, huống chi, tôi không hận cô, giống như là tôi đã không thương cô 】

Cuộc đời này, chuyện hạnh phúc nhất, không gì ngoài cảm giác ngủ thẳng đến khi tự nhiên tỉnh.

Bạc Sủng Nhi nằm ở trên chiếc giường lớn mềm mại, trở mình, chẳng qua là cảm thấy đầu nặng trĩu, không nhịn được giơ lên cánh tay nhỏ bé, vỗ vỗ đầu của mình, lúc này mới chậm rãi mở rộng tầm mắt, lộ ra con ngươi long lanh mê người, làm cho người ta cá cảm giác trong suốt tinh khiết mềm mại.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 21: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (1)

Nhìn đến hoàn cảnh nơi này, cô nhất thời tỉnh táo, ngồi từ trên giường dậy, nhìn lại bốn phía, đã tìm không thấy bóng Tịch Giản Cận.

Cô vén chăn lên, phát hiện toàn thân mình đều trần truồng, trên giường trắng nõn, sạch sẽ một mảnh, cũng không có bất kỳ dấu vết màu đỏ nào lưu lại, cô biết có người phụ nữ ở đêm đầu tiên chưa chắc sẽ có lạc hồng, cho nên liền theo bản năng kiểm tra ngấm thân thể phía dưới của mình, lại phát hiện, tất cả hoàn hảo, chứng minh cô vẫn trong sạch.

Cô không có buông lỏng, ngược lại nhăn lông mày, buổi tối hôm qua, bọn họ đã vậy, anh cũng không chịu muốn cô sao? Trong lòng Sủng Nhi có mấy phần ủy khuất.

Tầm mắt rủ xuống, lập tức, cô loáng thoáng nghĩ đến buổi tối hôm qua trước khi mình hôn mê.

Mặt của cô, bỗng nhiên đỏ ửng.

Giống như xấu hổ, giống như buồn cười.

Cô thế mà, nôn lên người Tịch Giản Cận..... Chỉ là chỗ nôn lên, lại là vị trí chỗ kia của Tịch Giản Cận.....

Cô mơ hồ có thể nhớ tới, ngay lúc đó mặt Tịch Giản Cận đen thui, không biết là bất đắc dĩ hay là bầu không khí, liền bóp lấy bờ vai của cô, khí lực rất lớn, nếu như có thể, khẳng định là anh rất muốn bóp chết cô!

Bạc Sủng Nhi tùy tiện giật ga giường, quần thân thể của mình, đi vào trong phòng tắm, mở vòi nước ra, tắm sạch hơi rượu, sau đó cầm khăn mặt lau tóc ướt, đi tới tủ treo quần áo, tìm áo ngực, ngậm trong miệng, sau đó tìm quần lót, nhanh chóng mặc lên, rồi lấy tất chân, dựa vào vách tường, một chân đứng, một chân nâng lên mặc.

Ai biết, vừa mặc một nửa, cửa lại bị đẩy ra, Bạc Sủng Nhi liền theo ý thức cầm lấy dép lê, không nói lời gì mà nện mạnh ra phía cửa!

Tịch Giản Cận hai sách túi vừa đi vào, liền thấy một vật thể không rõ bay về phía mình, anh đưa tay, nhanh chóng bắt lấy, cúi đầu xem xét, lại là chiếc dép lê màu hồng xinh xắn.

Ngẩng đầu, nhìn lại, lại thấy Bạc Sủng Nhi kinh ngạc đứng ở đó.

Anh cũng hoàn toàn kinh ngạc theo.

Trước mắt là một màn..... Cái người phụ nữ miệng ngậm áo ngực, tất chân mới đeo một nửa, tư thế đứng bất nhã..... Mặc cho ai nhìn cũng đều cảm thấy không biết nên khóc hay cười!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 22: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (2)

Bạc Sủng Nhi lập tức ý thức được bộ dạng mình thế nào, lập tức muốn đứng thẳng người, ai biết tất chân quấn ở hai chân, không cẩn thận, thân thể nho nhỏ, liền lấy tư thế cực kỳ bất nhã mà ngã ra đất.

Tịch Giản Cận cho dù luôn luôn có tự chủ tốt, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi năm lần bảy lượt hiện lên bộ dạng bất nhã, cũng không nhịn được cong khóe môi, anh đi thẳng tới bên cạnh bàn ăn, thả túi giấy lên.

Bạc Sủng Nhi âm thầm cắn răng, tự nhận xui xẻo đứng lên, nhanh chóng lấy áo choàng tắm, bao lấy chính mình, sau đó trừng mắt, khí thế mườì phần nói với Tịch Giản Cận: "Tịch Giản Cận, anh phải phụ trách với em!"

Tịch Giản Cận nhíu mày, không nói lời nào.

Bạc Sủng Nhi cắn cắn bờ môi hồng nhuận, đi chân đất về phía Tịch Giản Cận, vươn tay, lấy từ trong túi ra hộp sữa bò nóng, thông thả ung dung thổi nói: "Em từ khi tỉnh lại, toàn thân trần truồng không mặc gì, cho nên, nhất định anh phải chịu trách nhiệm với em!"

Bạc Sủng Nhi cảm giác chính mình mườì phần vô lại, cô biết rõ buổi tối hôm qua cái gì cũng không có phát sinh, nhưng vẫn không cần mặt mũi cọ về phía Tịch Giản Cận, ngộ nhỡ anh cự tuyệt, thanh danh của cô đời nay sẽ liền bị hủy!

Thế nhưng dù vậy, vậy thì thế nào?

Trước mặt là Tiểu Tịch tình thâm của cô, cô cả đời này coi như vô lại, cũng chỉ vô lại với một mình anh!

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, sắc mặt không có thay đổi lớn, chỉ là bình tĩnh nhìn Bạc Sủng Nhi một hồi, sau đó vươn tay, kéo cô vào ngực, sau đó cúi đầu xuống, tiến gần bên tai cô, bình ổn mà trong sáng âm điệu chậm chậm truyền đến, sát vì yên ổn nhân tâm.

"Bạc Cẩm."

Anh nhìn cô chăm chăm, nhưng không có lên tiếng, buổi tối hôm qua Bạc Sủng Nhi ý vào trời tối có thể cùng anh vô lại, bây giờ là dưới ban ngày ban mặt, sắc mặt cô liền hơi đỏ, hơi thở có chút lộn xộn, không nhịn được mở miệng nhẹ giọng trả lời một câu: "Hả?"

Tịch Giản Cận nhìn da thịt trắng nõn của cô, nhìn thấy vô cùng đẹp mắt mịn hoặc, anh lại giật giật khoe miệng, tinh tế cười khẽ, môi dờ đến bên tai cô, ngữ khí nhẹ nhàng, tiếp gần gũi ôn tồn.

"Em muốn tôi phụ trách làm sao?"

Anh cách cô cực kỳ gần, hơi thở đều phun lên da thịt cô, cô chỉ cảm giác được có một tầng hơi nóng phả vào, đại não có chút hỗn loạn, vươn tay, miễn cưỡng bắt lấy cánh tay anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 23: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (3)

Lại không muốn yếu thế, cố gắng tiến tới bên môi của anh, khẽ mở miệng: "Ví dụ như..... Cưới em?"

Ánh mắt Tịch Giản Cận, hai mắt híp lại, cẩn thận quan sát cô, bọn họ cách nhau rất gần, anh vươn tay, xẹt qua khuôn mặt của cô, nâng lên cái cảm tình xảo của cô, ánh mắt quan sát khuôn mặt của cô từng chút.

Nhìn khiến Bạc Sủng Nhi có chút rung động, ánh mắt anh nhìn cô như vậy, giống như điều tình, anh có thể đột nhiên cúi đầu xuống.....

Hôn cô.

Đáy lòng của cô căng thẳng, hiện tại mới biết, thì ra Tiểu Tịch của cô, cũng có thể phong tao như thế.

Tịch Giản Cận chậm rãi cúi đầu, càng đến gần môi cô, Bạc Sủng Nhi nín thở, lông mi vụt sáng, lòng bàn tay cô cũng đổ đầy mồ hôi.

Khi môi của anh, dừng lại ở trước môi cô, anh bỗng nhiên nhếch môi cười nói: "Thôi đi, thay quần áo đi."

Lập tức, anh buông thân thể cô ta, khôi phục bình thường, lùi lại hai bước, bưng trà lạnh trên bàn lên, ngửa đầu uống cạn.

Thân thể Bạc Sủng Nhi khẽ run, nhìn cổ họng Tịch Giản Cận lên xuống, cô cũng cảm thấy toàn thân mình giống như bị thiêu đốt.

Cô đứng chải tóc, đột nhiên cảm thấy thời gian bảy năm qua đi, cô có chút không hiểu rõ Tịch Giản Cận, tuy nhiên lại vẫn nghe theo anh, xoay người đi thay quần áo, sau đó lúc này mới phát hiện Tịch Giản Cận hai tay ôm ngực, đứng ở nơi đó, trực tiếp nhìn chăm chăm cô, tư thế ung dung, giống như là muốn thưởng thức một màn mỹ nhân thay đồ.

Bạc Sủng Nhi chỉ chỉ ra cửa, ra hiệu Tịch Giản Cận ra ngoài, Tịch Giản Cận lại dứt khoát dựa vào bàn, cầm một bình sữa, cực kỳ nhàn nhã uống: "Đã đều phải có trách nhiệm, em còn ngượng ngùng cái gì?"

Bạc Sủng Nhi bị anh làm cho sững sờ, quả thực không nghĩ tới quý công tử nho nhã, hào hoa phong nhã, cũng sẽ có lúc nhanh mồm nhanh miệng như thế!

Cô cầm quần áo nhìn quanh một chút, sau đó bỏ ngượng ngùng xuống, liền vươn tay, cởi áo choàng tắm của mình ra.

Buổi tối hôm qua không có mở đèn, cô mới to gan như vậy, bây giờ bị một người đàn ông nhìn chăm chăm vào, Bạc Sủng Nhi không thể không thừa nhận, cô thấy mình vô lại còn chưa đủ!

Chỉ là, cô trời sinh ngông cuồng, đã diễn đến trình độ như thế, thì không thể bỏ dở nửa chừng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 24: Người Muốn Cho Ta Làm Sao Phụ Trách? (4)

Mạnh mẽ quyết tâm, cắn răng, cô liền cởi dây áo choàng tằm ra, vừa muốn buông tay, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận đứng ở trước mặt mình, ngăn trở động tác của cô, đem buộc dây lưng cô vào lại lần nữa.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt không hiểu, lấy tư thế mười phần nữ vương nhìn anh, khiêu mi, hỏi thăm.

"Đã làm không được, thì đừng khó dễ chính mình."

Tịch Giản Cận thần sắc đã khôi phục nhất quán đạm mạc: "Ta sở dĩ lưu đến hiện tại, là có chút lời nói không thể không nói với người rõ ràng. Dù sao chúng ta tương lai nhìn thấy thời cơ còn có rất nhiều."

"Em cũng biết, tôi là nghe theo sắp xếp của tổ chức, triệu hồi về thành phố X, phối hợp một số việc trong quân khu, có thể sẽ ở thật lâu, cũng có thể là cả một đời không trở về bộ đội nữa."

Những vẻ mặt kia của Bạc Sủng Nhi, tan thành mây khói, cô đứng thẳng người, nhìn Tịch Giản Cận, biết rõ anh có ý ý gì, lại vẫn hỏi một câu: "Anh có ý gì?"

"Ý anh chính là, anh và em tương lai chỉ là quan hệ Bạc gia và Tịch gia hòa thuận, không trộn lẫn bất kỳ tình cảm gì, nói như vậy, em hiểu không?"

Tịch Giản Cận cười khẽ, trên gương mặt tuần mỹ cũng không có nửa điểm chần chừ.

"Anh cứ như vậy chắc chắc em muốn dây dưa tình cảm với anh?" Bạc Sùng Nhi theo phản xạ đánh trả.

Tịch Giản Cận nghe được vậy, lạnh lùng lườm cô một chút, ngữ điệu nặng nề: "Tốt nhất là không có."

Tay Bạc Sùng Nhi siết thành nắm đấm, móng tay bóp vào trong lòng bàn tay, đáy lòng cô đau, trên mặt lại phải tươi cười: "Tịch Giản Cận, anh thật dứt khoát."

Tịch Giản Cận cười nhạt một tiếng, coi như tán dương nhận lấy, sau đó giống như nghĩ tới gì, nghiêng người về phía Bạc Sùng Nhi, sau đó vô cùng thành khẩn nói: "Có chuyện cần xin lỗi em, thật xin lỗi..... Buổi tối hôm qua anh hôn em....."

Trong lòng Bạc Sùng Nhi xuất hiện ra một đám lửa, cùng với cô hôn môi cũng nói xin lỗi?

Bạc Sùng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, tình tình trời sinh nuông chiều nhất thời hiện ra, "Tịch Giản Cận, anh đủ rồi! Có phải hôm nay anh muốn em khó chịu hay không?! Người đàn ông cùng em hôn môi nhiều vậy, anh cho rằng em thiếu nụ hôn kia của anh sao?"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chỉ là nhìn cô, dáng vẻ rất bình tĩnh, "Vậy tạm biệt!".

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 25: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (5)

Dứt lời, liền quay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi nhìn lấy bóng lưng anh, đột nhiên nhíu mày, hô: "Dừng lại!"

Cô trời sinh khí thế, Tịch Giản Cận cũng không yếu, lại ngại được trong nhà dạy phải tôn trọng người khác, nên thật sự dừng lại, quay đầu, nhìn cô, chờ cô nói chuyện.

Tịch Giản Cận đã thành thói quen, nói chuyện với người khác, đều sẽ nhìn vào người kia, biểu thị chính mình đang nghe, rất tôn trọng.

Bạc Sủng Nhi đối với ánh mắt của anh, có một chút hoảng hốt, kỳ thật cô không muốn yếu thế, tuy nhiên lại vẫn không tự chủ được mềm nhũn.

Bảy năm, rông rã bảy năm, cô một mực tìm anh, chờ anh, thẳng đến hiện tại, cô mới biết được, thì ra anh vào bộ đội, hồ sơ bị quốc gia bảo mật, trở thành tin mật của nước nhà, khó trách cô tìm không được nửa điểm tin tức của anh!

Cô so với ai khác đều sợ một lần nữa mất đi anh!

"Tịch Giản Cận..... Anh có trách em năm đó ở trước mặt nhiều người như vậy đã vứt mặt mũi của anh hay không? Anh có trách em vì anh chuẩn bị bữa tiệc sinh nhật kinh ngạc như vậy lại chia tay anh không? Tịch Giản Cận..... Em biết rõ em quá mức tùy hứng, tổn thương anh, khẳng định anh

hận em, trách em..... Thế nhưng..... Nêu như không phải là anh làm chuyện kia, em sẽ không như thế....."

Anh là hội chủ tịch sinh viên, tất cả mọi người coi anh là làm bạch mã vương tử, anh lại vì chức trách của mình, để tất cả học sinh nói cho cô một câu "Sinh nhật vui vẻ", sau cùng anh mới xuất hiện, đưa cho cô một hộp quà tinh xảo, lại bị cô ném lên mặt đất, trở tay đánh tan thế giới giữa họ!

Chắc là vì cái này, anh mới tức giận đi!

Qua bảy năm, Tiểu Tịch của cô, trong lòng vẫn còn giận!

Tịch Giản Cận nghe được lời như vậy, cũng chỉ cười nhạt, cười cực kỳ thân nhiên, nhìn Bạc Sủng Nhi, lắc đầu: "Không..... Những chuyện kia đều đã đi qua, nhắc lại cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, huống chi, anh không hận em, giống như là anh đã không yêu em."

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi lóe lên, chỉ nhìn Tịch Giản Cận cúi đầu với cô, rồi không chút lưu tình rời đi.

Anh từ đầu đến cuối đều không có bởi vì lời của cô, có nửa phần buông lỏng.

Giống như là, cô đối với anh mà nói, chỉ là một người xa lạ.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 26: Em Muốn Tôi Phụ Trách Thế Nào? (6)

Cô hơi hạ tầm mắt xuống, đáy lòng đau đớn không nói ra được, nhưng lại cảm thấy chính mình gieo gió gặt bão, năm đó tuổi trẻ ngu ngốc, hai bên trong nhà đều là vương tử công chúa sao quanh trăng sáng, tất nhiên kiêu ngạo bức người, người nào cũng không chịu đối người nào thỏa hiệp một bước.

Chỉ là, nếu như không phải anh..... Đối với cô như vậy..... cô cũng sẽ không đem quan hệ hai người, dồn đến tình trạng như thế!

Chẳng qua Bạc Sùng Nhi cảm thấy tâm phiền ý loạn, tất nhiên cô sẽ không bởi vì dăm ba câu của Tịch Giản Cận, liền từ bỏ, nếu không cô đã sớm từ bảy năm trước, lúc quăng cho anh một cái tát, đã từ bỏ rồi!

Tiểu Tịch của cô, tức giận như thế..... Như vậy, cô liền thật tốt, thật tốt dỗ dành.....

Tin tức trọng điểm của tạp trí giải trí "BX" (nam khách quý thần bí đến sinh nhật ảnh Hậu Triệu Tố Nhã lại là bạn trai của cô, đại công tử Tịch gia Tịch Giản Cận).

Thành phố X xôn xao một hồi.

Cái tạp trí giải trí "BX" vì tin tức độc quyền này, lập nên lịch sử tiêu thụ cao nhất!

Không ai từng nghĩ tới, ban đầu công tử Tịch gia Tịch Giản Cận đi tiệc, vì một câu nói đùa của Bạc gia tiểu công chúa lại trở thành thật?

Danh tiếng tập đoàn Bạc Đế tại thành phố X, tất nhiên là không nói chơi, chỉ là Tịch gia trong thành phố X, lại là thế gia cao cấp, mặc dù so ra kém tài thế to lớn Bạc gia, như ở trong nước có đầy đủ quyền lợi chính trị ổn định!

Cho nên, dạng tin tức này, làm sao có thể không có bán điểm?

Mà tạp trí "BX" đã đăng toàn bộ ảnh chụp của Tịch Giản Cận cùng Triệu Tố Nhã, coi như chỉ là bên mặt của Tịch Giản Cận, biểu lộ mơ hồ, nhưng cũng sẽ cho người nhìn ra một số gian tình!

Bên trong phòng làm việc tạp trí "BX", trợ lý của Bạc Sủng Nhi kích động giảng kể lại số lượng tiêu thụ cho cô, nhiều ít hơn bao nhiêu lợi nhuận, cô lại không có một chút hứng thú, chỉ là nâng mí mắt, lập tức cắt ngang lời trợ lý, mở miệng nói: "Là người nào nghĩ đến việc cầm mảnh lối bán tạp chí?"

"Là công lao của đội A!" Trợ lý cho là Bạc Sủng Nhi sẽ đi thưởng họ, nhất thời vội vàng tán dương: "Bọn họ phí hết khí lực lớn mới đào được tin tức này, quốc tế Hoa Nhuận từ trước đến nay đều bồi Triệu Tố Nhã thành hình tượng ngọc nữ, không có nửa điểm xấu về bạn trai, mà lần này, bắt điểm sáng, quả thật bán chạy!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 27: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (7)

Bạc Sủng Nhi liền gật đầu, trên mặt nhìn không ra buồn vui, chỉ cầm tạp chí, thoáng qua một lần, thậm chí là nội dung gì cô cũng không nhìn thấy, liền ném thẳng tạp chí lên đất, sắc mặt thay đổi rất dọa người: "Thật đúng là có bản lãnh, rốt cuộc co để tôi vào mắt không?"

Trợ lý thật sự sửng sốt!

Bạc Sủng Nhi lại chỉ vào tờ báo, căn răng, nói với trợ lý: "Đội A làm sao, hiện tại lập tức thu dọn đồ rồi rút đi!"

Trợ lý ngây ngốc!

"Lăn? Rút đi? Không thể nào..... Bọn họ chính là đội giỏi nhất trong tạp chí, cho tới nay đều đẩy lượng tiêu thụ của công ty lên cao nhất, thậm chí mỗi tháng vền độ họ đều có mấy ngàn vạn lợi nhuận, chẳng lẽ ngài thật sự muốn....."

"Tôi nói rút đi thì rút!" Bạc Sủng Nhi bỗng nhiên cắt ngang trợ lý, miệng lưỡi mang theo vài phần ngiên răng ngiên lợi: "Tôi cho cô biết... Tạp chí này do tôi mở ra, đó là bởi vì tôi cảm thấy chơi vui, kiếm được hay không kiếm được tôi không để bụng, tôi muốn đăng tin gì, thì đăng tin đó, tôi không muốn đăng, thì tạp chí nhà khác cũng đừng mơ tưởng dám đăng! Từ ngày mai, nói cho toàn bộ người ở các tạp chí, truyền lại những gì tôi vừa nói, nếu ai dám không nghe, liền chờ tôi đóng cửa, hoặc là thu mua! Tôi sẽ khiến họ một sẽ không còn tồn tại ở thế giới này!"

Lần này trơ lý bị dọa triệt để, không dám nói tiếp nữa, tiểu công chúa Bạc gia nổi bão, đùa nghịch vô lại, đó là bộ dáng vô địch thiên hạ!

Huống chi, chính như cô nói, một tháng mấy ngàn vạn, đối với cô mà nói, không đủ cô qua nước Pháp quét qua một lần!

Trợ lý liền vội vàng xoay người, đi ra ngoài cửa, đem những đội đã từng kiếm lương cao từ Bạc Sủng Nhi đuổi đi!

Tất cả mọi người ở tạp trí "BX" rung động, lại không ai dám lên tiếng phản bác một câu, chỉ có thể nhanh chóng tìm một số tin tức mới, đem thay đổi tin tức đã sớm chuẩn bị cho kỳ tạp chí tiếp theo mới giám đăng.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở văn phòng, âm thầm cắn răng, Tịch Giản Cận người đàn ông của cô, không có cô cho phép, người nào dám tự tiện đem người đàn ông của cô đặt cùng trang giấy với người phụ nữ khác?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 28: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (8)

Xem ra, thật đúng là chán sống rồi!

Còn có cái kia..... Gọi là Triệu Tố Nhã gì đó..... Bạn trai sao? Tịch Giản Cận sao?

Có phải ở trong giải trí chán rồi hay không?

Tiệc sinh nhật?

Cô ta thật có can đảm mở?

Ánh mắt Bạc Sùng Nhi xoay chuyển, giống là nghĩ đến cái gì, đột nhiên gọi một cú điện thoại: "Ô Thần? Giúp em điều tra một chút hôm sinh nhật Triệu Tố Nhã sẽ mặc bộ đồ gì? Người nào thiết kế? Kêu người đó thiết kế cho em một bộ y như đúc, à....., nhớ kỹ ở trên quần áo của em phải gắn thêm 1000 viên kim cương, mặt khác, eo phải thu nhỏ, ngực phải bày ra....."

(Tịch Giản Cận, là người đàn ông của tôi, thân thể của anh ấy chỉ có thể cho cô mượn một đêm)

Sinh nhật Triệu Tố Nhã mở tiệc ở "Hoàng cung", lúc chưa tới giờ, ngoài cửa xe xịn tụ tập, chỗ đậu đã đủ, thậm chí có xe, vòng quanh "Hoàng cung" xếp hàng ngoài đường.

Có thể nói người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Dù sao tin tức giải trí đã truyền ra ngoài như thế, có tin hay không, thế nhưng nếu Tịch Giản Cận là bạn trai Triệu Tố Nhã, như vậy nịnh nọt Triệu Tố Nhã chính là nịnh nọt Tịch Giản Cận, tất nhiên là rất nhiều người đều phải tiến vào.

Nói là sinh nhật bắt đầu 8:30, thế nhưng nữ chính lại khoan thai tới chậm, mãi cho đến chín giờ, mới lấp lánh lên sân khấu.

Triệu Tố Nhã mặc một chiếc váy dài lộ vai, kéo cánh tay Tịch Giản Cận, ở trong mắt vô số người, từ trên lầu chậm chạp đi xuống.

Tất cả mọi người nhao nhao vỗ tay, toàn trường ồn ào, tiếng người huyên náo, nghị luận âm ỉ, thậm chí đều còn che mắt tiếng nhạc.

Cùng lúc đó, Bạc Sủng Nhi cũng chậm rãi vào.

Bên cạnh cô, vẫn như là Tần Thánh, mặc vào chiếc váy đuôi én trắng tinh, huyết thống tốt đẹp, tất nhiên bộ dạng xinh đẹp loá mắt.

Bạc Sủng Nhi cùng Tần Thánh quá mức chói mắt, một người là tiểu công chúa sao vây quanh trăng của tập đoàn Bạc Đế, một người là Tứ thiếu gia không thể thay thế.

Cũng chính là đứng xa xa, đều sẽ bị ánh sáng trên người bọn họ, đâm vào không dám thân cận.

Thế nhưng..... Bạc Sủng Nhi lại mặc chiếc váy giống ý Triệu Tố Nhã.

Chỉ là, eo gầy ngực lớn, thân trên hiệu quả cực kỳ tốt, châm váy rủ xuống không biết mấy ngàn kim cương, dưới ánh đèn chiếu xuống, lại vô cùng lấp lánh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 29: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (9)

Trong nháy mắt, liền đem tầm mắt mọi người, từ Triệu Tố Nhã, chuyển dời đến ngắm Bạc Sủng Nhi, thậm chí, kinh ngạc cùng tán thưởng đều vì Bạc Sủng Nhi mà phát huy vô cùng tinh tế nở rộ.

Bạc Sủng Nhi nhếch môi, rất là hài lòng hiệu quả như vậy, trên thế giới này, dám công nhiên đụng áo chỉ có hai loại người, một loại là nhân cơ hội lẫn lộn, một loại khác cũng là vô cùng tự tin!

Mà cô, Bạc Sủng Nhi chính là loại thứ hai.

Không chỉ là dáng người đè ép cô ta, đến chân váy cũng đè ép cô ta!

Chính như cô suy nghĩ, ánh sáng của Triệu Tố Nhã thật sự âm đạm, váy dài này, trong nháy mắt..... Không hề có chỗ xuất sắc!

Tần Thánh ôm lấy Bạc Sủng Nhi lướt qua tầm mắt mọi người, đi tới trước mặt Triệu Tố Nhã, Bạc Sủng Nhi cũng không có liếc nhìn Tịch Giản Cận một chút, chỉ là nhẹ nhàng vươn tay, nắm chặt tay Triệu Tố Nhã, nói một tiếng: "Sinh nhật vui vẻ."

Triệu Tố Nhã chỉ có thể cứng mặt gạt ra một nụ cười so với khóc còn phải lúng túng: "Cảm ơn!"

Bạc Sủng Nhi cũng không chút nào để ý tới Triệu Tố Nhã, chỉ là cho Tịch Giản Cận ở bên thong dong lạnh nhạt một nụ cười thâm tình, sau đó liền kéo cánh tay Tần Thánh yêu điệu đi ra.

Triệu Tố Nhã nhìn bóng lưng Bạc Sủng Nhi, đáy mắt xẹt qua một vòng hận, còn mang theo một vòng oán niệm, không thể không thừa nhận, này người phụ nữ này, đi tới nơi nào, đều là đầu bài!

Bầu không khí trong chóp mắt, có chút lúng túng, tất cả mọi người đưa ánh mắt tới Bạc Sủng Nhi, Triệu Tố Nhã quay đầu, cũng đã nhìn thấy Tịch Giản Cận đối với cái người phụ nữ này, hơi chú ý.

Cô ta âm thầm cắn răng, trên mặt không biến sắc, cầm mic lên, hơi hăng giọng một cái, âm nhạc nhất thời đình chỉ, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

"Rất vui khi mọi người tới tham gia sinh nhật của tôi....." Cô ta thật sự không hổ là ảnh hậu, giọng nói cực kỳ êm tai, đọc nhấn rõ ràng từng chữ: "Tối nay, có người quan trọng nhất của tôi đã tới sinh nhật của tôi, cho nên, đây cũng buổi tối cả đời này tôi hạnh phúc nhất."

Cô ta nói rất có hàm nghĩa.

Rất nhiều người đều rối rít nám ánh mắt về phía Tịch Giản Cận.

Triệu Tố Nhã nhếch môi, tự mình nói ra: "Tôi biết rất nhiều người rất có hứng thú với tình cảm tương lai của tôi, tôi không phủ nhận, tôi có người thích, mà anh lại là một người đàn ông có nhiều mặt phẩm hạnh tốt....."

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 30: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (10)

"Tôi từ đáy lòng thương thức và ái mộ, nếu như có thể, tôi cam tâm vì anh rời khỏi làng giải trí, giúp chỒNG dạy con, làm một hiền thê lương mẫu, cùng bạch đầu giai lão."

Đoạn văn này của cô ta, nói cực kỳ tốt đẹp, tăng thêm hình tượng ngọc nữ, rất nhiều người cũng không nhịn được vỗ tay, ở trong giới phù hoa của làng giải trí thế giới, có một cô gái như vậy, vì tình yêu của mình, cam nguyện từ bỏ huy hoàng của mình, bảo tồn một tia không nhiễm trời đất, quả thực làm cho người cảm động và bội phục.

Một đoạn văn này của Triệu Tố Nhã, liền dễ dàng hòa nhau với Bạc Sùng Nhi đựng áo tạo thành thất bại.

Người ở chỗ này, đều đối với bộ đồ, đánh mất hào hứng, ngược lại đối với tình yêu của Triệu Tố Nhã thì chú ý.

Bạc Sùng Nhi buồn bực ngán ngẫm nghe những lời kia, uống nước trái cây, trừng mắt nhìn thẳng vào Tịch Giản Cận.

Tần Thánh cầm ly rượu trong tay uống một hơi cạn sạch, nghiêng đầu, ái muội nháy mắt với Bạc Sùng Nhi: "Tiêu phí mấy ngàn vạn đổi lấy quần áo, chỉ vền vện hơn Triệu Tố Nhã một hồi sao?"

"Sao vậy? Thấy người ta đẹp mắt, đau lòng rồi hả?" Bạc Sùng Nhi khiêu mi, nói lý hào hùng: "Cô ta vọng tưởng như hình với bóng cùng người đàn ông của em, còn không cho tôi trêu tức cô ta sao?"

"Chỉ là..... Em không thể nào thành công, em xem, cũng chỉ lấy được sự chú ý năm phút đồng hồ? Hiện tại không phải bị người đoạt đi màn ảnh?" Tần Thánh chỉ nơi xa, đã có vũ hội bắt đầu.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận cùng Triệu Tố Nhã nhảy múa, ánh mắt cô trầm xuống, sau đó đem nước trái cây trong tay, học dáng vẻ Tần Thánh, uống một hơi cạn sạch, sau đó lấy từ túi Tần Thánh đồ bấm móng tay, từ váy của mình cắt một vết rách, sau đó trong nháy mắt, nói ra: "Lúc em đi lẫn lộn, cô ta còn không biết ở nơi nào, anh cảm thấy, so với em, cô ta xứng sao?"

Sau đó, cũng không đợi Tần Thánh có phản ứng, ném đồ bấm móng tay về phía mặt Tần Thánh, uốn éo thân thể, đơn thương độc mã nhảy vào sàn nhảy.

Tần Thánh khi bị đồ bấm móng tay nằm cách khuôn mặt tuần tú một cm thì bắt lấy, âm thầm mắng Sủng Nhi mười phần là đàn bà danh đá.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 31: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【1】

【1】

Rồi sau đó cũng nhìn cô vào sàn nhảy, lập tức cầm điện thoại lên, cũng không biết nói những thứ gì, tất cả một mảnh đen nhánh, chỉ có một bó ánh sáng, rơi vào trên người Bạc Sủng Nhi.

Cô gái đứng ở dưới ánh đèn, sợi tóc khẽ nhếch, cô nhẹ nhàng uốn éo người, toàn bộ lập tức an tĩnh.

Chỉ thấy cô vươn tay, đem làn váy giá trị cao quý ra sức xé mở, rũ xuống ở phía sau, giống như là cái đuôi Khổng Tước.

Âm nhạc vang lên, Bạc Sủng Nhi giơ cánh tay lên, hơi động một chút, sau đó theo tiết tấu âm nhạc, nhanh chóng nhảy múa.

Thân hình của cô yêu mị, động tác linh hoạt, kỹ thuật nhảy cực kỳ chọc người nóng nực, làm cho người ta hoa cả mắt.

Trong nháy mắt, liền đem toàn bộ tầm mắt của mọi người, đều mê hoặc quấn chặt tới.

Ngón tay của cô, từ phần môi của mình khẽ đưa, vòng eo cái hông lắc lư, từng cái chi tiết, đều làm đến cảnh giới cực kỳ càn rỡ, thậm chí, càng nhảy đến cuối cùng, càng tiến vào cao triều, mang không khí, cũng theo đó nhiệt liệt.

Sức bật của cô cực kỳ tốt, mỗi một động tác, đều làm cho người ta cảm phần trương mạch máu, có người đàn ông cảm giác được thân dưới mình sừng trướng, phụ nữ thì cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Giống như là đến trình độ bất trị!

Thậm chí đã có người kêu lên, cao đến mức gần như đâm rách màng nhĩ.

Triệu Tố Nhã cùng Tịch Giản Cận đã sớm ngừng lại, Triệu Tố Nhã sắc mặt một hồi xanh một trận trắng, giống như Bạc Sủng Nhi nói, trên cái thế giới này, phụ nữ có thể xứng cùng cô so sánh với, sợ là ít lại càng ít!

Không phải là mỗi người, mới ra đời, đều kiêu ngạo như công chúa.

Tịch Giản Cận thì chỉ ưu nhã bưng một ly rượu, thông thả ung dung uống.

Tâm mắt của anh buông thông, che đậy tâm tình nơi đáy mắt, toàn thân tản ra khí thế bén nhọn làm cho không người nào có thể đến gần, không có ai biết lúc này anh cảm giác như thế nào.

Phảng phất một màn khiêu vũ kích thích trước mặt kia cùng anh không liên quan.

Bạc Sủng Nhi nhảy lên, lại đột nhiên xoay tròn một cái, rơi vào giữa Triệu Tố Nhã cùng Tịch Giản Cận, cô nghiêng đầu, môi hồng răng trắng, hướng về phía Triệu Tố Nhã liêu lĩnh nói: "Tịch Giản Cận, là người đàn ông của tôi, chỉ có thể cho cô mượn thân thể của anh ấy một đêm!"

Sau đó cũng không để ý lồng ngực Triệu Tố Nhã phập phồng cỡ nào, sắc mặt trắng bệch cỡ nào, thẳng vươn tay, kéo Tịch Giản Cận lên sân khấu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 32: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【2】

【2】

Tịch Giản Cận chắc là không cự tuyệt, Tịch gia và Bạc Gia từ trước đến giờ cũng vẫn duy trì một độ thăng bằng, coi như là anh và cô trước kia cũ dây dưa thế nào, nhưng cũng sẽ không khiến quan hệ hai nhà tan vỡ!

Anh đứng ở nơi đó, cô căn bản không để cho anh có bất kỳ cơ hội nào, thẳng đem anh coi như ống tuýp, tư thế nhảy múa cực độ mê người.

Động tác của cô, đều là động tác rất cực đoan, Tịch Giản Cận tốt ở đã qua huấn luyện, mỗi một lần đều có thể đem cô bắt rất ổn.

Cũng biết Bạc Sủng Nhi rất đẹp, nhưng là người nào cũng không nghĩ tới, cô khiêu vũ, xinh đẹp đến trình độ làm người ta kinh ngạc!

Dụ hoặc tới cực điểm!

Cũng cao ngạo tới cực điểm!

Trong khoảnh khắc âm nhạc gần chấm dứt, giống như là che mắt toàn bộ thế giới, Bạc Sủng Nhi hết buông rồi thả rất nhiệt tình.

Kỹ thuật nhảy của cô càng nhảy càng nhanh, giống như tiết tấu âm nhạc đều từ trên thân thể cô trút ra.

Cô chuyển động cùng xoay tròn từng cái đều hoàn thành một cách không thể tưởng tượng nổi, làm cho người ta căn bản không cách nào suy nghĩ mũi chân của cô có phải đã bay lên khỏi mặt đất hay không.

Thân thể của cô mềm mại kỳ cục, tư thái triền miên, nện bước xinh đẹp, thỉnh thoảng cộ lên thân thể Tịch Giản Cận, hoặc eo, hoặc ngực, hoặc xương quai xanh.

Đến cuối cùng, cô đem bàn tay mềm mại, nhẹ nhàng xẹt qua gò má Tịch Giản Cận, giống như là tỏ rõ cái gì, mặt mày trong suốt, kỹ thuật nhảy chậm lại, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận ánh mắt, nguy nguy hiểm hiểm đưa ngón tay dừng ở cằm Tịch Giản Cận, nhẹ nhàng đẩy lên.

Bản thân cô có điều kiện gặp may mắn, lúc này bởi vì ẩn tình, đã phát huy đến cực hạn, kinh diễm mọi người đến kinh tâm động phách.

Đến giai đoạn cuối cùng, không khí đã cao lên.

Bạc Sủng Nhi nắm tay Tịch Giản Cận, xoay tròn một cái 360 độ, nhưng ngay sau đó vững vàng ngừng lại.

Tất cả mọi người thét chói tai.

Khánh khắc Bạc Sủng Nhi thu tay lại, thừa dịp mọi người không chú ý, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai hung hăng véo mông Tịch Giản Cận một cái.

Tịch Giản Cận theo bản năng nắm lấy tay Bạc Sủng Nhi.

Động tác dừng lại.

Hai người vẫn chẳng bao giờ tiếp xúc ánh mắt, liền theo đó đối lại với chạm mắt nhau.

Bốn mắt giao tiếp.

Không có ai biết hàm nghĩa lưu chuyển trong mắt ở hai người.

Bọn họ chẳng qua là vẫn duy trì cái tư thế kia, nhìn nhau, khoảng năm phút đồng hồ, mới nhanh chóng thả nhau ra, cùng hướng ngược nhau, nhanh chóng bỏ đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 33: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【3】

【3】

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi trở nên hồng, cô cũng biết tại sao anh lôi kéo cô không chịu đi... Bởi vì... Thân thể của anh... Đã có phản ứng, quái vật lớn của anh chống đỡ trên bụng nhỏ của cô ước chừng năm phút đồng hồ, cố gắng đè nén đi xuống, mới thả cô ra.

Bạc Sủng Nhi ra khỏi sàn nhảy, liền thấy Tần Thánh cùng một người con gái ngồi ở chỗ đó, không coi ai ra gì mà cứ hôn nhau, sau khi đi vào, cô cũng có thể nghe được thanh âm hôn hít của hai người, thậm chí cô còn thấy Tần Thánh đã đem tay, hướng làn váy cô gái duỗi vào.

Quả thật là ngựa đực... Không giây phút nào không phát tình!

Bạc Sủng Nhi xoay người vội vã hướng một bên lắc mình đi tới, búng tay, nhận một ly rượu, biết rõ tửu lượng không được, nhưng vẫn liều mạng nốc hai ly.

Sau khi uống xong, liền xoay người, đi tìm Tịch Giản Cận, lại phát hiện, đã không còn bóng dáng.

Ngay cả Triệu Tố Nhã nhân vật chính tối nay, cũng đã không thấy.

Cô vội vội vàng vàng đứng lên, hướng ngoài cửa đuổi theo.

Ngoài cửa đèn bật sáng trưng, cô ra ngoài, liền bắt gặp Tịch Giản Cận lái một chiếc Audi lướt qua.

Đó là xe quân dùng chuyên dụng.

Thoạt nhìn chẳng qua là Audi bình thường.

Nhưng đã được sửa chữa lại.

Giá tiền tất nhiên không rẻ.

Bạc Sủng Nhi theo bản năng đuổi theo, chạy một chút, cô mới cảm giác mình căn bản đuổi không kịp tốc độ xe, liền ngừng lại.

Đứng ở ven đường, đáy lòng hiện lên nỗi ủy khuất, đem Tịch Giản Cận trong trong ngoài ngoài mắng một cái, sau đó mới đứng dậy, mờ mịt đứng ở trên đường cái, nhưng không biết nên hướng phương nào mà đi!

Cũng không biết là ảo giác, hay là thật, cô cảm giác mình có chút say.

Lần say này, không giống như là uống rượu say, bởi vì cô toàn thân cao thấp đều không ra nửa điểm khí lực.

Cô vượt vượt cái trán, theo bản năng đi đến tìm điện thoại di động, mới ý thức tới cái túi bị cô kín đáo đưa cho Tần Thánh rồi, thở dài một hơi, chỉ có thể hướng phía trước tiếp tục đi tới.

Bạc Sủng Nhi chẳng bao giờ đi đường ban đêm, đi một chút, cũng không biết nơi này là chỗ nào, định ngồi chồm hổm ở một chỗ bất động.

chỗ khu buôn bán "Hoàng cung ", 10 giờ đêm, toàn bộ đã đóng cửa, người ít đến thương cảm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 34: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【4】

【4】

Đêm khuya người yên lặng.

Có một ít thiếu niên từ trước mặt hỉ hả tiêu sái đi qua, rồi rít nghiêng mặt nhìn cô một chút, nhưng cũng không có tiến lên nói chuyện.

Bạc Sủng Nhi an tĩnh ngồi chồm hồm ở đó, cảm giác toàn thân xụi lơ giống như là muốn ngủ thiếp đi, cô cũng không biết là mình bị cảm, hay là bị làm sao.

Ngay cả khí lực đứng dậy cản xe Taxi cũng không có.

Thậm chí đại não cũng hỗn loạn lên.

"Xem ra giống như là không được..."

"Người đàn bà này thật đúng là có thể chịu đựng, đi theo lâu như vậy, mới không được, nhanh chóng ôm đi, đem chánh sự làm..."

Bạc Sủng Nhi chung quy vẫn thấy bên tai có tiếng nói chuyện mơ mơ hồ hồ truyền đến, cô cố gắng mở mắt, nhưng chỉ thấy trước mặt có mấy người đàn ông vây quanh chính mình, trong não ý thức được nguy hiểm, giãy dụa đứng lên, muốn tránh ra, nhưng lão đảo một cái, liền phía trước bò qua.

"Đây là Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, chúng ta tốc chiến tốc thắng, cầm tiền, cả đêm chạy đi..."

"Kia giải quyết ở đâu?"

"Ngay tại đây đi, không phải là có một cái hẻm nhỏ, đoán chừng không có ai..."

Mấy người cúi đầu bàn bạc, liền đem Bạc Sủng Nhi ôm lấy, nhanh chóng rời đi.

Sâu thẳm trong ngõ hẻm tối đen, mơ hồ có thể nghe được thanh âm nhạc rock quầy rượu cách đó không xa, đó là một góc phần hoa nhất thành thị, mà ở trong đó cũng là một góc xuống dốc nh trong phần hoa, không ai lui tới.

Bạc Sủng Nhi bị ôm tới chỗ này, bởi vì bị bỏ thuốc, toàn thân mềm nhũn khiến không ra nửa điểm khí lực, chẳng qua là hoảng hốt cảm thấy cảnh tượng trước mặt, sợ là bởi vì uống rượu, tửu lượng không được, ít nhiều gì có mấy phần men say rồi.

Lễ phục dạ hội của cô đã bị người vạch ra tìm tòi, những người đó rất hung hãn, chẳng qua là nghe được mấy tiếng cười hèn hạ, sau đó cũng cảm giác được có người đã sờ lên ngực cô.

Xong đời!

Đây là ý nghĩ duy nhất quanh quẩn trong đáy lòng Bạc Sủng Nhi, coi như là Bạc Gia tài cao thế lớn, hiện tại cô một người một ngựa còn bị bỏ thuốc ở trong con ngõ nhỏ không người này, bị ăn sạch cũng là chuyện dễ dàng tình!

Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ cao ngạo, ngẩng cằm nho nhỏ lên, đáy lòng có thêm sợ hãi vô hạn lan tràn.

Cô thậm chí đã nghe thấy thanh âm những người đó kéo ra khóa quần.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 35: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【5】

【5】

Cái này, đại khái hình như, thật chết chắc!

Bạc Sủng Nhi cảm giác được quần lót của mình cũng sắp bị người kéo xuống, lại chỉ có thể âm thầm cắn răng, mang theo vài phần nản lòng thoái chí!

Có người đã hướng trên người của cô đè tới, đáy lòng của cô tràn đầy tuyệt vọng, nhưng mà trong lúc bất chợt cảm giác được trên người chợt nhẹ, sau đó một chiếc áo khoác âu phục ném vào trên người của cô, đem cô che lại cực kỳ chặt chẽ.

Bạc Sủng Nhi mở mắt, nhưng thấy Tịch Giản Cận thẳng tắp đứng ở cách đó không xa, không nhúc nhích.

Ở ánh trăng làm nổi bật, mặt anh cực kỳ thâm thúy, không thể che hết lạnh lẽo toàn thân, có chút cảm giác nghiêm nghị.

Trong ngõ hẻm những người đó thấy Tịch Giản Cận một mình mà đến, nhưng cũng không sợ, từng bước từng bước kêu la, liền hướng Tịch Giản Cận lao đến.

Có người đã cầm dao găm, trắng lóa, hàn khí bức người, Bạc Sủng Nhi chỉ có thể giương mắt nhìn.

Tịch Giản Cận tránh được, sau đó vươn chân ra, hướng về cổ tay tên kia đá một cú, liền nghe được một trậntiếng kêu thảm thiết, mặt người nọ liền biến sắc, dao găm rơi xuống đất, che cổ tay, liền ngồi chồm hồm trên mặt đất, lăn lộn.

Người phía sau cũng khẽ dùng cước bộ lại một chút, nhưng vẫn hướng phía trước.

Tịch Giản Cận vẫn dùng cước pháp vừa rồi, hai ba cái giờ lên, rơi xuống, người xông lên liền té xuống, đau đớn bắt đầu kêu cha gọi mẹ.

Cũng không biết là kẻ nào gọi điện thoại gọi thêm người tới, người mới được gọi tới cầm lấy cây dao găm, hướng sau lưng anh lao đến, chốc lát đã đem Tịch Giản Cận vây quanh kín kẽ.

Nói ít cũng có hai ba mươi người.

Tịch Giản Cận cau mày, nhìn Bạc Sủng Nhi trên mặt đất, suy nghĩ một chút, liền khom người, đem cô bế lên, khiêng trên vai, sau đó nhìn những kẻ trước mặt, giống như là muốn xông tới, kéo bè kéo lũ đánh nhau, anh không nhìn được nhắc chân, đạp một người, thấp giọng nói một câu: "Bọn mày một hơi cùng xông lên, như vậy tao có cảm giác nguy cơ, tao sợ đến lúc đó tao không hãm được, muốn mạng tên tào đó!"

Những người đó đều là kẻ lăn lộn đầu đường xó chợ, tranh cường háo thắng vô cùng, vừa nghe lời này của Tịch Giản Cận, khẩu khí quá lớn, cũng không phục, huống chi đối phương chỉ có một người, không tin là khoogn thể đánh bại được anh!

Những người đó âm ỹ chửi bới.

Tịch Giản Cận nghe tiếng chửi nổi liền không dứt, nhưng vẫn không sợ, anh xuất thân là lính đặc biệt, thời điểm huấn luyện rất tàn nhẫn, đúng, ớn, một chiêu bị mất mạng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 36: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【6】

【6】

Cho nên nói cái kia, đều là thật tình đấy!

Nhưng là bọn hắn không tin, anh cũng không có biện pháp, nhìn điệu bộ này, không đánh cũng không mang người đi được!

Tịch Giản Cận nhíu mày, ánh mắt đậm mạc: "Thật muốn đánh? Xem ra không lộ hai tay, bọn mày khẳng định không bỏ qua, tao sẽ tận lực nhẹ chút!"

Những người đó vừa nghe lời này, liền phun một đồng lời thô tục, tiếng mắng lớn hơn nữa, sau đó vung dao găm cùng gậy bắt đầu hướng tới chỗ Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nhìn của bọn họ tới gần, trong lúc bất chợt nhảy lên, sau đó tung mình trên không trung xoay tròn, không ngừng vung chân đánh xuống.

Chỉ nghe được trong hẻm nhỏ truyền đến một trận lại một trận tiếng kêu thê lương, sau đó có người không ngừng ngã xuống, mỗi người đều chỉ bị đánh một cái, liền té trên mặt đất nhe răng trợn mắt bắt đầu lăn lộn!

Anh khiêng Bạc Sủng Nhi, phản ứng cực nhanh, đón đỡ tiến lùi, không để cho bất luận kẻ nào chạm đến trên người hai người bọn họ một chút.

Anh không có xuất thủ, chẳng qua là dùng cặp chân, hình thức phiền phức, chông chất rơi xuống.

Tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng nhiều, Tịch Giản Cận lại giống như là không có nghe được, càng đánh càng hăng, chẳng qua là liên tục nhảy lên, một vòng lại một vòng xoay tròn mũi chân đá tới, lực đạo theo đó càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, đều đem nhóm người kia từng bước từng bước gục ngã xuống đất, rên rỉ, gọi cha gọi mẹ van xin.

Tịch Giản Cận lúc này mới ngừng lại ược, cầm điện thoại, gọi cho cục công an, ai biết có người mang theo súng, hô một tiếng: "Đừng báo cảnh sát, người mà cứ cứu, chúng tao bị đánh, bị thương cũng không nhẹ, bây giờ may đi ngay lập tức, dám báo cảnh sát tao sẽ nổ súng!"

Tịch Giản Cận lạnh lùng cười một tiếng, nhưng cũng không sợ, thẳng thắn gọi điện thoại, người nọ bị ép, lập tức nhấn cò súng, Tịch Giản Cận cũng không trốn, chỉ hơi hơi giơ lên chân, chỉ thấy một cục đá bay lên, cái người cầm súng kia hét lên một chút, buông lỏng tay ra, súng rơi ở trên mặt đất, che cổ tay, Ngao ngao kêu gọi, rồi sau đó liền nghe được Tịch Giản Cận lạnh giọng nói: " đường XX phố XX, đánh nhau mang theo súng!"

Những người đó thấy điệu bộ này, biết là gặp phải người không nên gặp, sắc mặt vô cùng khổ sở, một cử động cũng không dám rời.

Gặp qua có thể đánh, nhưng chưa từng thấy có thể đánh hay như vậy sao?

Khiêng một cô gái, đánh hồi lâu, áo vẫn là một mảnh bằng phẳng, không thấy bất kỳ dơ dáy bẩn thỉu!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 37: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【7】

【7】

Tịch Giản Cận cúp điện thoại, ôm Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, tình tế nhìn ra ngoài một hồi, biết cô dính thuốc mê, lòng bàn tay nhẹ nhàng chụp, Bạc Sủng Nhi liền ào ào phun ra, lại phun ra cả người anh.

Tịch Giản Cận cẩn thận đem Bạc Sủng Nhi đã hôn mê ôm vào trong lòng, quét mắt nhìn nhóm người kia một cái, những tên đó bị làm cho sợ đến run rẩy, đáy lòng nghĩ tới thật là đùng vào ôn thần rồi, không nhìn được bắt đầu rồi rít thăm hỏi mẹ ở đáy lòng rồi!

Có người muốn trốn, tuy nhiên lại bị Tịch Giản Cận mắt sắc phát hiện, hướng về phía các đốt ngón tay gã kia đập tới, đem người trực tiếp đập cho co quắp trên mặt đất!

Bởi vì là Tịch Giản Cận gọi điện thoại, xe cảnh sát tới vô cùng nhanh chóng.

Cảnh sát cùng tay đám người kia, một đám hơn ba mươi người, xe cảnh sát không đủ dùng, gọi điện thoại, phải thêm vài cỗ xe tới, mới nhét hết được.

Gậy, dao găm, súng đều lục soát ra một đống lớn, những người đó đều mắng Tịch Giản Cận hạ thủ tàn nhẫn, đại đội trưởng đội cảnh sát hình sự cũng tới, quét mắt qua, chỉ thấy những người đó đều là chân gãy, tay gãy, đích xác là bị thương nặng, nhưng mà ngại việc Tịch Giản Cận là thái tử gia Tịch gia, lần trước ở "Hoàng cung " một chiêu làm kẻ bắt cóc mất

mạng, đã sớm truyền khắp cả giới cảnh sát X thị rồi, đại đội trưởng cũng chỉ có thể tượng trưng nói: "Đúng là nặng chút!"

Rõ ràng giọng nói nghe rất mềm yếu, khí thế chưa đầy, thậm chí mang vài phần lấy lòng.

Tịch Giản Cận nhíu mày, thấy có một cảnh sát vừa vặn cầm lấy một gậy đi qua, là cái loại chuyên dụng để đánh nhau, bền chắc vô cùng, ánh mắt anh lóe lóe, liền thuận tay cầm đi, sau đó hung hăng mà lắc lắc, liền đóng quăng giữa không trung, giơ chân lên, hung hăng mà đá, dùng mũi chân đem cây gậy cứng rắn đá thành hai nửa, lả tả rơi xuống.

Cây gậy bị đá thành hai nửa rơi xuống không có gì đặc biệt, nhưng là mới vừa rồi, rõ ràng là một khắc anh quăng cây gậy kia liền giơ lên chân, dùng mũi chân, hơn nữa sau khi đập gãy, đều là bằng phẳng, rất chỉnh tề, giống như là cắt ra!

Đây là cần kỹ thuật cùng lực đạo hàng đầu đồng thời thực hiện.

Một nhóm người lập tức không có một người nào dám lên tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 38: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【8】

【8】

Tịch Giản Cận lúc này mới giơ lên tay đem Bạc Sủng Nhi ôm lấy thật chặt, mắt lạnh vừa nhắc, câu chữ rõ ràng: "Đánh bọn họ, chỉ dùng ba phần khí lực... Lần sau sẽ tận lực nhẹ chút!"

Thân thể đám côn đồ trên xe co rúm lại một chút! Còn lần sau... Sau này nhìn thấy đại gia ngài cũng sẽ cố tránh thật xa!

Đội cảnh sát hình sự cùng một đám người chỉ có thể ha hả cười theo, tâm phục khẩu phục, một câu nói cũng không dám trách cứ, ngay cả hỏi thăm lúc nào đi ghi chép khẩu cung cũng nói rất tốt.

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi trong ngực, suy nghĩ một chút, mới nói: "Đợi tí tôi qua."

Một nhóm cảnh sát nào dám soi mói, cho dù anh không đi, bọn họ cũng không dám có nửa phần bắt buộc, mấy người cảnh sát cũng liên tục nói lời khách khí, sau đó lên xe cảnh sát, rồi rít rờ đi.

*

【 có một số việc, là anh buông xuống, trở lại bình thường, chỉ là phong quá lưu ảnh(*), nhạt quá lưu ngân, mơ hồ nhớ tới, vẫn cảm thấy đau
】

[(*) ý nói người sống trên đời, cũng nên làm chút chuyện gì có ý nghĩa để cho người khác nhớ kỹ bạn, chứ không thể vĩnh viễn không để ai biết đến bạn.]

Khách sạn "Khải Duyệt".

Tầng chót, phòng xa hoa.

Tịch Giản Cận việc quen dễ làm ôm Bạc Sủng Nhi vào thang máy chuyên dụng.

Cà thẻ, tiến vào phòng, Tịch Giản Cận đem Bạc Sủng Nhi để xuống giường, liền xoay người đem áo sơ mi bị Bạc Sủng Nhi ới rồi tinh rồi mù cởi xuống, lấy điện thoại di động ra, phân phó người mang một trang phục sạch sẽ tới, liền vào rồi phòng tắm đi tắm.

Đi ra ngoài, Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi gương nanh múa vuốt lẫn lộn, bộ dạng giống như là rất khó chịu, Tịch Giản Cận lặng yên một hồi lâu, một lần nữa trở về phòng tắm, lúc đi ra trong tay nhiều hơn một cái khăn lông ướt.

Đi tới bên giường, anh lau mặt cho cô, khăn lông lạnh như băng khiến cho cô thư thái rất nhiều, lông mày nhíu lại theo đó thả ra, giống như là cực kỳ hưởng thụ, nhẹ nhàng than nhẹ hai tiếng, âm điệu kiều kiều mềm mẫn.

Tịch Giản Cận lúc này mới vén chăn lên, nhẹ nhàng đắp lên cho cô, động tác của anh rất nhẹ, vẻ mặt rất đậm nhạt, đoán không ra rốt cuộc là dạng cảm xúc gì, thậm chí ánh mắt của anh, thủy chung cũng không có liếc mắt nhìn cô.

Nhanh chóng sửa sang lại hết thấy, anh xoay người, liền muốn tránh ra, tuy nhiên cổ tay anh liền bị người một phát bắt, anh khẽ dùng sức, muốn tránh thoát, lại phát hiện cô nắm tay của anh, theo đó chặt hơn không ít.

"Tịch, Tịch."

thân thể Tịch Giản Cận, đột nhiên liền dừng ở nơi đó, anh không quay đầu lại, để mặc cô cầm tay mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 39: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【9】

【9】

Cái biệt danh này, là đại biểu cho nỗi khó chịu anh đi từng trải qua, anh là một người cao ngạo như thế, vậy vết thương, cũng không cho bất luận kẻ nào vạch ra!

Trong nháy mắt, anh muốn xoay người, bóp chết cô!

Bên trong nhà lâm vào một loại an tĩnh kỳ diệu.

"Tịch... Tịch..."

Thanh âm của cô, trong lúc bất chợt mềm mại vài phần, giống như là mộng thấy cái gì, mềm nhũn hồ.

Giống như là, thời điểm anh và cô ở chung một chỗ, mỗi lần cô hướng về phía anh nghịch ngợm vô lại, không thể làm gì, luôn đem cô đè dưới thân, liều mạng hôn cắn, uy hiếp cô nói, chọc cho anh sinh khí sẽ đem cô ăn sạch, xương đều không thừa, sau đó cô sẽ bởi vì anh hôn, khuôn mặt hồng hồng, nhưng vẫn cợt nhả nói với anh, anh ăn a ăn a! Anh liền thật bắt đầu làm khổ cô, cô nằm ở dưới thân thể của anh, dùng ngữ điệu mềm mại như vậy, hồ: "Tịch, Tịch, em sợ... " sau đó anh liền cố nén khô nóng trong người, từ trên người của cô bò dậy, xoay người vọt đi tắm nước lạnh, buông tha cô.

Anh chuyển đầu, đi nhìn cô, đáy mắt lóe lên tia sáng, giống như là đáy lòng đang kịch chiến cái gì.

Anh cảm giác được cô nắm tay của anh, trong lúc bất chợt dùng sức, túm đến khoe miệng, như có như không hôn, trong miệng tự yêu tự hận mắng: "Tịch, anh là người xấu, tại sao anh có thể đối với em như vậy!"

"Anh nói em đẹp như thiên tiên như vậy, anh lại không quý trọng, còn phụ em, em thật muốn giết chết anh..."

Coi như là ở trong mộng, cô cố mấy phần hung hăng, cắn chửi, tàn bạo nói, giống như thật sự hận không được đem anh giết chết!

"Nhưng là... Em..."

Giọng Bạc Sủng Nhi, trong lúc bất chợt hờn dỗi lên, tựa hồ là mang theo vài phần bất lực.

Trong nháy mắt, Tịch Giản Cận cho là cô đang khóc.

Thật ra thì từ khi biết cô đến bây giờ, anh cũng chưa từng thấy qua cô khóc một lần nào.

Anh giương mắt, nhìn chăm chăm mặt mày tinh xảo xinh đẹp của cô, biết rất rõ ràng không nên, nhưng vẫn là từng điểm từng điểm tỉ mỉ nhìn.

Giống như là tối nay, biết rõ cô đi theo ra ngoài, biết mình không nên bỏ lại Triệu Tố Nhã quay đầu xe trở lại nhìn cô, nhưng vẫn làm.

Có một số việc, là anh buông xuống, trở lại bình thường, chỉ là phong quá lưu ảnh(*), nhận quá lưu ngân, mơ hồ nhớ tới, vẫn cảm thấy đau.

[(*) ý nói người sống trên đời, cũng nên làm chút chuyện gì có ý nghĩa để cho người khác nhớ kỹ bạn, chứ không thể vĩnh viễn không để ai biết đến bạn.]

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 40: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【10】

【10】

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, hít sâu một hơi, đi qua liền là quá khứ rồi, không cho phép anh quyến luyến, cúi xuống, liền bắt tay cô, ghõ mở ngón tay, nghĩ muốn rút ra, ai biết cô giống như là cảm giác được có người nhích lại gần mình, thẳng buông tay anh ra, vươn ra hai cánh tay trắng nõn tinh tế, ôm cổ của anh, sau đó ngẩng đầu, hôn lên cổ của anh.

Tối nay ở tiệc sinh nhật Triệu Tố Nhã uống rượu, anh chung quy vẫn thấy có chút hoảng hốt, thậm chí đều quên đẩy cô ra, chẳng qua là cảm giác được môi của cô, từ nơi cổ họng tinh tế cắn, sau đó liền hướng môi của anh, vươn ra cái lưỡi nhu non, liếm qua.

Tịch Giản Cận không né tránh, thân thể của anh khẽ run, sau đó liền vươn tay, giữ ở cái ót của cô, quấn cái lưỡi của cô, triền miên sâu hôn.

Cô đang nằm mơ, cả người chậm rãi ngồi dậy, hướng trong ngực của anh chui vào, dần dần liền đem anh đặt ở phía dưới, bàn tay nhỏ bé của cô, bắt loạn, anh tắm rửa xong chẳng qua là chỉ mặc áo tắm đi ra ngoài, bị cô vừa động như vậy, liền tụt ra, để lộ thân thể tinh trắng.

Cô như cũ cùng anh hôn, tay của anh, thủ sẵn phía sau lưng của cô, đè ép cô thật chặt, giống như là muốn đem hai người hòa làm một.

Cô thở gấp, cùng anh hôn kịch liệt, không ngừng liếm thân thể của anh.

Có như vậy trong nháy mắt, bọn họ hình như đều quên, chẳng qua là lâm vào nồng đậm kích tình như vậy.

Say rượu loạn tính, là như thế đi.

Rượu còn có tác dụng đập choạng thần kinh, uống rượu, mỗi cái thần kinh đều phản ứng có chút chậm, bày ra bản năng nguyên thủy nhất.

Không liên quan tình yêu, được động tùy tâm.

Ngón tay Tịch Giản Cận, vòng quanh thân thể Bạc Sủng Nhi, chậm rãi chơi đùa, dần dần giống như là cần nhiều hơn, tung mình, liền đem cô đặt ở phía dưới, vội vàng xé rách quần áo của cô.

Ai ngờ, đang ở thời điểm hai người triền miên, không khí mềm mại hết sức, Bạc Sủng Nhi lại không biết lấy khí lực từ nơi nào, đẩy ngã Tịch Giản Cận, sau đó gục ở trên người của anh.

Cô say rượu, lưng la lưng lay liền ngã xuống trên người của anh, vô ý liền nằm trúng nửa người dưới của anh, may là anh phản ứng nhanh chóng, kịp thời đỡ đầu của cô, nhưng vẫn khó tránh khỏi bị đụng có chút đau

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 41: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Chuột! (1)

Anh đã tỉnh mấy phần, muốn ngăn cô, ai biết cô lại vươn tay, nắm lấy phần dưới thân thể của anh.

Anh hít vào một hơi, trực giác muốn hất tay của cô ra, lại nghe được có tiếng thì thào nhỏ truyền tới.

"Cái này là đồ vật gì? Tại sao giống như chái dừa leo vậy?"

Đầu tiên Tịch Giản Cận sững sờ, sau đó phát giác được tay của cô đã bắt đầu lộn xộn trên dục vọng của anh.

Một bên động, lại vừa nghe tiếng của Bạc Sủng Nhi truyền đến: "A..... Đây là cái gì? Làm sao giống như bụi cỏ vậy chứ? Ô..... Thật sự là kỳ quái..... Không phải dừa leo đều sinh trưởng ở trên cây sao? Tại sao lại mọc trong bụi cỏ?"

Mặt Tịch Giản Cận nhất thời đen hơn phân nửa, chỉ thấy cô say lờ đờ được nhìn vào chỗ nào đó của anh, một bên duỗi tay ra cầm quan sát, một bên nói nhỏ, hiển nhiên là triệu chứng của uống say.

"Mình còn chưa có gặp qua cái chủng loại dừa leo này..... Thật sự là hiếm lạ..... Mình muốn hái nó xuống, cầm về nhà..... Để cho người ta xào rau cho mình ăn!"

p/s (-_-"" ta không biết gì cả không biết gì cả)

Cô nắm chặt quái vật khổng lồ của anh, một bộ dáng vẻ thèm nhỏ dãi nói, nói làm cho thân thể anh run lên!

Bạc Sủng Nhi một bên lăm bẫm, vừa bắt đầu định hái, hái được nửa ngày, cô lại phát hiện căn bản đều không nhúc nhích tí nào, liền vẫn tự nhủ như cũ: "Há, mình sai lầm, cái này là dưa leo mọc trong bụi cỏ, cần nhổ, hẳn là nhổ lên phía trên!"

Lập tức, liền động thủ nhổ thật!

Cô dùng sức lực, nhổ cho anh có chút đau, vươn tay, muốn lấy tay của cô ra!

Cô lại giống như là cảm thấy nhổ không xuống, bắt đầu sờ lung tung ở gốc rễ dưa leo, lại mò tới hai cái thứ mềm nhũn, "Đây là trứng gà sao? Nhà ai đặt trứng ở trong bụi cỏ vậy? Chẳng qua làm sao lại mềm như thế? Chẳng lẽ đã lột vỏ? Kỳ quái..... Tại sao không có dính tay?"

"Trứng gà cũng có thể ăn, dưa leo cũng có thể ăn, ừ, ném thử cái này có ăn ngon không!"

Cô một bên nói qua, vừa thật sự há miệng, muốn gặm tới cái bộ vị kia!

Lần này mặt Tịch Giản Cận, triệt để đen thui, cô cắn như thế, khẳng định cắn anh tàn rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 42: Cố Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! (2)

Anh nhanh chóng kéo tay Bạc Sừng Nhi xuống, xoay người đặt cô ở trên giường, thở gấp ra hơi nóng, nhìn khuôn mặt nhỏ của cô đỏ bừng, một bộ căn bản không biết xảy ra chuyện gì."Dừa leo, ai nha, anh làm gì vậy? Dừa leo của em!"

"Còn có trứng gà của em đâu!"

"Em muốn mang về nhà để cho người ta làm trứng tráng dừa leo, khẳng định ăn ngon....."

"Người nào ngăn cản em! Em muốn giết người đó!"

"Dừa leo, dừa leo....."

Tứ chi cô cào loạn, ở dưới thân thể anh, một mực tìm kiếm!

Tịch Giản Cận luống cuống tay chân đè cô lại, không nhịn được âm thầm cắn răng, tâm tình muốn bóp chết cô cũng đã có rồi!

Còn hình dung rất chuẩn xác!

Dừa leo đâu!

Tại sao không nói là cây nấm đâu?

Mặt trên còn có cây nấm sao?

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, ý thức được cảm giác tư tưởng của mình biến đổi, nhất thời sắc mặt đỏ lên, vung hai tay của cô ra, liền nhìn thấy dấu vết hồng hồng ở trên người cô, anh hơi có mấy phần giật mình.

Trong nháy mắt liền dừng lại tất cả tư tưởng.

Anh thế mà, vừa rồi cùng cô, kém một chút..... Lao súng cướp cò.....

Nếu như không phải cô đột nhiên thần kinh lái nhái, sợ là anh thật sự cùng cô thuận lý thành chương, lên giường!

Anh hơi thở gấp, đáy lòng có mấy phần khiếp sợ.

Đúng vào lúc này chuông cửa vang lên, anh nhanh chóng vươn tay, cầm chăn mền, đắp tại thân thể của cô, vừa buộc khoác áo choàng tắm, vừa đi đến cạnh cửa, mở ra, là người đưa quần áo, anh tiếp nhận, cũng không nói chuyện, chỉ là đóng thẳng cửa.

Quay người, liền đi vào nhà vệ sinh đổi quần áo, lúc đi ra, cô đã nằm ở đó, ngủ say mất rồi, nhu thuận giống như tiểu công chúa chưa có chuyện gì.

Có thể không là tiểu công chúa sao.

Bị bao nhiêu người Bạc gia dỗ dành, lấy lòng, trông coi, che chở nuông chiều.

Tịch Giản Cận tự nhiên đi tới cục công an làm ghi chép.

Vừa mới dừng xe ở cục công an, cục trưởng cục công an đã nghênh đón đi ra, hai tay duỗi ra, nắm chặt tay Tịch Giản Cận, cao hứng nói lời khách sáo.

"Tịch công tử, thật sự là cảm ơn cậu, cậu chỉ cần một mình, bắt được cả đám người bang phái quan trọng, thật sự là không thể bỏ qua công lao....."

Tịch Giản Cận khách khí cười, liền nho nhã lễ độ theo người ta tiến vào sở cảnh sát.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 43: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (3)

Người của cục công an đều có nghe về Tịch Giản Cận, dù sao anh đã bảy năm chưa từng xuất hiện ở thành phố X, mọi người chỉ biết là Tịch gia có con trai, về phần ở nơi nào, làm những gì, lại không có ai biết, hiện tại đột nhiên xuất hiện, rất nhiều người đều muốn nhìn coi diện mạo chân thực, mà lại chỉ đứng xa xa mà nhìn, cũng cảm giác được toàn trên thân dưới của Tịch Giản Cận phát ra kia thế bức người rồi.

Cục trưởng cục công an rót trà cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận uống một ngụm, khách khách hàn huyên hai câu, sau đó liền bắt đầu ghi chép.

Tịch Giản Cận nói chuyện trật tự rõ ràng, từng chữ rõ ràng, mà lại biết rõ trong khuôn sáo này, cho nên tự thuật cực kỳ bớt việc, thậm chí đều không cần người khác hỏi ý kiến chính mình, liền một hơi, đơn giản nói rõ ràng rành rành.

Làm xong ghi chép, liền cho vào hồ sơ.

Tịch Giản Cận giống như nhớ ra cái gì đó, liền đột nhiên hỏi một câu: "Nơi này có sân luyện bắn không?"

Cục trưởng cục công an sửng sốt một chút: "Có thì có, chẳng qua thì cũng không có thường dùng, có chút hoang tàn, không biết Tịch công tử muốn làm gì?"

"Vậy thì thật là tốt, cho tôi mượn dùng một chút."

Tịch Giản Cận nói kiểu này, ngược lại càng khiến cục trưởng cục công an càng thêm không hiểu rõ muốn làm gì, lại không dám tùy tiện hỏi, sợ Tịch Giản Cận mất hứng, chọc thái tử gia Tịch gia khó chịu, chỉ có thể vừa cười vừa nói: "VẬY TÔI DẪN CẬU ĐI."

"Không vội, vừa rồi bắt người đều nhất ở đâu?" Tịch Giản Cận đứng lên, không quan co, nhìn chăm chăm cục trưởng cục công an, ôn nhu hửu lễ hỏi.

"Nhất tại thăm..... Trong phòng thăm vấn." Cục trưởng cục công an cảm thấy người trước mặt này nói lời tuy rất ôn nhu, chỉ là ánh mắt của anh nhìn chăm chăm mắt khác không chớp, cũng khiến người khác co rúm lại, ngữ khí ông đều có chút sứt mẻ, nỗ lực nói: "Tịch công tử muốn nhìn một chút?"

"Ừm." Tịch Giản Cận gật đầu.

Cục trưởng cục công an vội vàng mang Tịch Giản Cận đi về phía phòng thăm vấn.

Nơi đó có người đang thăm vấn, hơn ba mươi người đều ngồi xổm dưới mặt đất, mỗi kẻ đều cúi rạp đầu, bị người ta mắng, người thăm vấn nói chuyện mang theo điểm giọng quê, mắng lại vô cùng lưu loát.

Người thăm vấn vừa nhìn thấy cục trưởng mang người tới, lập tức đứng lên, cười hỏi: "Cục trưởng..... có chuyện gì?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 44: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (4)

Tịch Giản Cận đứng ở đó, chỉ nhìn thoáng qua đám người một lần, sau đó chỉ ba lần, chỉ vào ba người, "Mấy người đi ra theo tôi."

Ba người kia đều sợ Tịch Giản Cận, tuy nhiên dù không nguyện ý vẫn đi theo anh, nhưng hai chân run lên đi theo sau lưng của Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nói với cục trưởng là muốn ra sân tập bắn, cục trưởng liền nhanh chóng mang anh đi.

Tiến vào sân tập bắn, Tịch Giản Cận quay đầu, liếc một chút liền nhận ra ai cầm súng, còn lại hai người cũng là kẻ đã đề lên người Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận nhìn qua một loạt súng trường, đều đã đầy đạn, anh đại khái quét nhìn một chút, liền quay đầu, chỉ người cầm súng chỉ anh nói: "Người này ở lại, còn lại hai người chới vào bia kia, sau đó đem bia gắn kỹ lên tường, trên đầu mỗi người có một quả táo."

Cục trưởng không biết anh muốn làm gì, nhưng vẫn phân phó người làm theo.

Đợi đến khi người ta chuẩn bị xong, Tịch Giản Cận mới ung dung đứng ở chính giữa sân, đại khái cách năm mươi mét, anh đánh ngắm một chút, lúc này mới quay đầu, mặt nhìn người cầm súng, ngữ điệu thanh thản: "Rất thích nghịch súng sao?"

Ngữ điệu của anh thong thả, thậm chí đều không có bất kỳ tâm tình chập chờn gì, thế nhưng hết lần này tới lần khác để cho người ta nghe mà

đáy lòng phát run, tay chân phát lạnh.

Tịch Giản Cận chậm rãi nhếch môi cười, nhặt một cây súng, cầm trong tay vuốt ve: "Thật sự là không thành thực....." anh vươn tay, liền ném cho người ở lại, "Như vậy đi, cho mày một cơ hội, sẽ xử nhẹ mày, mày cũng biết..... Đeo súng đánh lén cảnh sát, tội không thể tha!"

Người kia nghe vậy, liền gật đầu, nhận lấy súng, biểu lộ mang theo vài phần hoảng sợ.

Ánh mắt Tịch Giản Cận nhìn hẩn vài phần, có chút lạnh lùng, có chút chế giễu.

"Tôi nói được thì làm được, một lần cơ hội này, tôi cho anh!" Tịch Giản Cận vươn tay, cũng cầm một cây súng, đáy mắt bình tĩnh không hề gợn sóng: "Đối diện, hai người bọn họ, nổ súng bắn táo, chỉ cần mày bắn chuẩn, coi như mày thắng, nhưng mà....."

Tịch Giản Cận dừng một chút, anh chậm rãi quay người, từ nhiều súng ống như vậy lấy đi một cây súng, là súng trường M1, "Nếu như mày bắn không trúng..... Hoặc là trong đó có một người bị thương, vậy mày mặc tao xử trí!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 45: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (5)

Người kia nhìn súng ở trong bàn tay mình, đáy lòng run rẩy rất, hấn ta nâng súng lên, đối nhằm vào hai người kia, tử tử tính chuẩn.

Cục trưởng nhìn thấy Tịch Giản Cận chơi như vậy, không nhịn được muốn ngăn cản, Tịch Giản Cận cho một ánh mắt, làm bọn họ không ai dám nói một hơi.

"Bắt đầu đi, năm phút đồng hồ, không bắn, cũng coi như thua."

Tịch Giản Cận nhìn đồng hồ đeo tay một cái, nói bổ sung: "Thời gian bắt đầu....."

Người kia cầm súng, nghe được người ở ngoài xa đã bắt đầu hét lớn, ngón tay hấn cũng run rẩy, nhắm nửa ngày, nhiều lần nhắm mắt lại, lại chậm chạp không dám nổ súng.

"Còn có ba mươi giây." Tịch Giản Cận lên tiếng, âm điệu bình tĩnh, lại làm cho người kia nghe mà toàn thân run rẩy, tay cầm súng liên tục bắt run rẩy, "Còn có mười giây..... Còn có chín giây..... Tám giây..... Năm giây....."

Tiếng Tịch Giản Cận, giống như đến từ địa ngục, để cho người ta run rẩy.

Người kia đột nhiên nhắm hai mắt, cứ cho là hấn nổ súng, nhưng hấn lại quay đầu, buông khẩu súng ném trên mặt đất, mất khống chế hô: "Tôi

không chơi được, tôi không xuống tay được, tôi ngắm không chính xác, tôi thua rồi....."

Tịch Giản Cận lại đột nhiên cầm súng trong tay, nhắm ngay mi tâm người kia: "Đã như vậy, tao cho mày thêm một cơ hội, nói cho tao biết..... Là ai an bài chúng mày hạ thủ với công chúa Bạc gia!"

"Không có người an bài, là trùng hợp, trùng hợp mà thôi....." Người kia cầm tiền, tất nhiên là không dám nói lung tung, nếu không ra cục cảnh sát, còn sẽ bị người giết mất!

Tịch Giản Cận cũng không lãng phí miệng lưỡi, chậm rãi vươn tay, lấy tư thế cực kỳ thản nhiên, cho súng lên nòng, sau đó chỉ giữa mi tâm người kia, liền nhấn cò súng.

"Tịch công tử, cái này không được....." Cục trưởng hoảng sợ đến sắc mặt đều trắng rồi.

Thế nhưng ông vừa dứt lời, Tịch Giản Cận lại cười, hướng về phía đối diện, đã khởi động súng.

Người kia bị ép sắp hỏng, cuối cùng hét to một tiếng, "Thật sự trùng hợp, thật sự..... Ngài đừng ép tôi, đừng ép tôi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 46: Cô Gí Nhỏ Hái Dưa Leo! (6)

Nường theo tiếng của hăn, mọi người nghe được tiếng kịch một tiếng, tất cả mọi người bị dọa toàn thân cứng ngắt.

Toàn bộ sân tập yên tĩnh quý dị.

Tất cả mọi người nín thở, chờ đợi tiếng súng vang lên.

“Dừng tay, cầu ngài dừng tay, tôi nói, tôi nói..... Là lão tổng công ty Phong Nguyên để cho chúng tôi làm.....”

Thế nhưng đã trễ, súng đã nhấn cò.

Đứng trước hăn, ngoại trừ tử vong, chính là tử vong!

Toàn bộ người, đều tay chân lạnh băng.

Giết người a..... Đây chính là công khai giết người.....

Tịch Giản Cận lại chậm rãi buông thõng tay xuống, ánh mắt nhìn lên trước, bình tĩnh không hề dao động.

Thế nhưng là, đến sau cùng, truyền đến một tiếng không nổ.

Súng trong tay Tịch Giản Cận, bắn ra lại là súng rỗng.

Tiếng động gào thét.

Người kia đứng ở đối diện Tịch Giản Cận, không thể tin nghe cái tiếng kia, như mộng tỉnh, hai chân cũng không nhịn được co quắp ngã xuống.

Tịch Giản Cận nhìn hẳn ta, cười lạnh, giọng nói cực kỳ lạnh nhạt: “Tao để mày xem một chút, súng nê chơi thế nào —— —— “

Sau đó, mọi người chỉ thấy thân ảnh của anh, di chuyển cực kỳ nhanh chóng, mang theo súng, sau đó, liền nhìn thấy anh giơ súng, bắn về nơi xa.

Lần này không phải là rỗng.

Thực sự là có tiếng súng.

Bọn họ giương mắt nhìn, chỉ thấy quả táo trên đầu một người vỡ vụn, rơi xuống đất.

Tịch Giản Cận lên đạn, nhắm chuẩn, tiếp tục bắn, liên tiếp về sau, anh lại bắt đầu lên nòng, bắn ra ba phát, căn bản không chớp một mắt.

Tất cả mọi người trợn tròn mắt, không thể tin nhìn một màn trước mặt, trên mặt không có huyết sắc.

Người đầu anh chỉ bắn có một lần, khi anh ngắm sang người khác, lại bắn liền ba phát, động tác thuần thục, mà lại càng bắn càng hưng.

Mãi cho đến khi anh hoàn toàn bắn xong, lúc này mới cầm súng trong tay, đặt lại chỗ cũ, hai tay ôm ngực, nói với cảnh sát đứng xem bên cạnh: “Bỏ bọn họ ra.”

Lúc này cảnh sát mới vẫn còn sợ hãi, nhanh chóng tháo dỡ, mà hai cái người bị buộc đã sớm ướm sưng cả quần, một bước cũng không nhúc nhích, trực tiếp nằm sấp ở trên mặt đất, hồn đều không biết bay đến nơi nào.

Mà một màn này, cục trưởng cục cảnh sát và mấy người khác cũng phải nhìn lên vách tường.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 47: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (7)

Chỉ thấy trên vách tường, có vết đạn miêu tả thân thể của hai người.

Thậm chí, mỗi một cự ly viên đạn, đều vô cùng chính tề!

Những người kia chậm chạp mười phút đồng hồ không có nói gì, mà hai người ngồi ở dưới bia, cuối cùng mới ý thức được mình vẫn còn sống, vừa rồi chỉ là cảm giác được có lửa nóng của đạn bốc xung quanh mình, bị dọa đến gọi đều kêu không được, cảm giác cừ tử nhất sinh khủng bố hơn mấy trăm lần!

Bọn họ quay đầu, lại nhìn thấy trên hình người trên vách tường, mỗi người đều trợn mắt há hốc mồm!

Lợi hại..... Quả thực là quá lợi hại rồi.....

Người kia quả thực chơi sủng đến tận xuất thần nhập hóa!

Cường hãn..... Thật sự là quá cường hãn rồi.....

Phải là kỹ thuật thế nào, mới có thể làm ra nghệ thuật hoàn mỹ như vậy!

Những người kia đều cảm thấy cả người giống như bay trên không trung, giống như đang nằm mơ.

Hơn nửa ngày, cục trưởng cục công an mới lau lau mồ hôi thái dương, nói với Tịch Giản Cận: “Tịch công tử, thật sự là kỹ thuật tốt.....”

Tịch Giản Cận quay đầu, mỉm cười, tiếp những lời ca ngợi này, sau đó hơi giương mắt, mắt gió quét qua ba người dọa đến mất hồn, nói một câu: “Cái người phụ nữ này, mấy người không động được.”

Hôm nay là đã rơi vào trong tay anh, cũng chỉ là bị hù dọa, nếu là đã rơi vào tập đoàn Bạc Đế những người kia, sợ bị rút gân lột da, hiện tại một mạng đã đi phân nửa!

Chỉ là..... Coi như không có tập đoàn Bạc Đế..... Người phụ nữ này, bọn họ cũng không động được!

(có một ngày, cô sẽ tìm được một người chỉ muốn ôm cô ngủ, ai cũng giành không được... Mà cái người kia... anh gọi Tiểu Tịch, cô đã định rồi... Núi đao biển lửa, mình đầy thương tích, cũng không bó tay, chính là đã định...)

Bóng đêm buông xuống.

Trong vườn hoa Bạc gia, một cô gái nhu thuận ngồi ở trong đó, mặc một chiếc váy ngắn màu trắng, gió mát thổi qua, cô lại chỉ ngẩng đầu lên, vừa mới bắt gặp có cánh hoa anh đào rơi xuống.

Ánh trăng trong sáng, mang theo vài phần mềm mại, cô híp mắt, cười bỏ giày, chân trần giẫm lên ánh trăng, chơi quên cả trời đất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 48: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (8)

Bỗng nhiên, ngoài cửa có một chiếc xe màu đen từ xa tới gần, Bạc Sùng Nhi dừng lại tất cả động tác, nhảy khỏi xích đu, mang giày, hai tay ôm ngực, ngạo khí mùi phần đứng ở nơi đó.

Trong nháy mắt, cái cô giá hồn nhiên ngây thơ kia đã biến thành tiểu công chúa ngông cuồng ngang ngược.

Xe vững vàng đậu ở đó, đèn xe mở ra, phá vỡ yên tĩnh ánh trăng, Bạc Sùng Nhi đứng ở dưới đèn xe, thấy có người mở cửa xe, một đám người áo đen xuống xe, đi về phía cô.

Ở giữa trối lại một người.

Lại là giám đốc Lâm của công ty Phong Nguyên.

“Các người muốn làm cái gì vậy? Tại sao bắt cóc tôi?”

“Các người thả tôi ra..... Cẩn thận tôi tố cáo các người tội phạm pháp..... Các người rốt cuộc là ai?”

Chỉ là anh ta, còn không hoàn toàn nói xong, đã không phát ra tiếng nào.

Bởi vì anh ta nhìn thấy trước mặt mình, xuất hiện một người đàn ông vô cùng quen thuộc.

Tần Thánh xuống xe, vung lấy chìa khóa xe, bên miệng ngậm một miếng thuốc, trên mặt mang theo nụ cười tà, dựa vào xe, đứng ở đó, liếc mắt

nhìn, mở miệng, chậm chạp nói: “Tổng giám đốc Lâm, kích động như vậy làm gì? Chỉ là bản thiếu gia chột có ý nghĩ, mời anh tới uống chén trà mà thôi!”

“Tần thiếu gia..... Thì ra là ngài..... Chỉ là ngài có ý gì?” Trên trán Lâm Nguyên đã hiện đầy mồ hôi, thận trọng hỏi.

“Có ý gì, anh không hiểu sao?” Tần Thánh nhếch môi, lười biếng cười, vênh khöhe môi, dáng vẻ ôn hòa: “Những người xung quanh đều biết Tần Thánh tôi là một người như thế nào, chờ sau đó có thể ở trước mặt tôi giở trò!”

“Vâng....., Tần thiếu gia.....” Trong lòng Lâm Nguyên bay nhảy tới mức run lẩy bẩy, anh ta sắp xếp mọi chuyện rất hoàn chỉnh, quả không có gì bất ngờ xảy ra, căn bản thần không biết quỷ không hay, anh ta hiểu rõ tập đoàn Bạc Đế, tìm chỗ sơ hở, điệu bộ này..... Nhìn qua, cũng không ổn.....”Tần thiếu gia, xin anh hãy giúp tôi.....”

Tần Thánh nghe được như vậy, ngược lại bật cười một chút, “Tổng giám đốc Lâm, anh cầu tôi là vô dụng, quyết định sinh tử của anh..... Là, cô ấy.”

Lập tức, Tần Thánh quay người, đi qua một bên, mấy người áo đen liền đẩy Lâm Nguyên đi theo, vòng qua chỗ ngoặt, liền thấy mình Bạc Sùng Nhi đang ngồi đu dây.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 49: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (9)

Người áo đen nhanh chóng đứng thành hai hàng, thần sắc nghiêm nghị, cung kính mà nhất trí cúi đầu góc 90 độ với Bạc Sủng Nhi một cái, cung kính cùng hô một tiếng: “Bạc công chúa.....”

Tần Thánh đứng ở dưới cây anh đào cạnh xích đu, rút một điều thuốc, đặt ở bên miệng, cầm cái bật lửa, chậm rãi nhóm lửa.

Không có người nói chuyện, chỉ là nhìn thấy ngọn lửa bập bùng phát ra tiếng xèo.

Bạc Sủng Nhi vẫn ngồi ở trên xích đu như cũ, đung đưa tới lui, lạnh lùng suy nghĩ, nhìn Lâm Nguyên bị người đè lại, quỳ xuống trước mặt Bạc Sủng Nhi.

Trong mắt Lâm Nguyên, xuất hiện hoảng sợ.

Bạc Sủng Nhi nhìn qua, tuyệt mỹ như vậy, bắt mắt như vậy, thậm chí biểu lộ đều là một bộ lạnh nhạt, phẫn điều ngọc trác giống như là tiểu công chúa.

Thế nhưng ai cũng biết, phía sau cái lớp da này, lại là thể lực cường đại cỡ nào!

Bạc Sủng Nhi chậm rãi nhảy từ xích đu xuống, cất bước, tư thái ưu nhã, đi về phía Lâm Nguyên, trên cao nhìn xuống Lâm Nguyên.

Toàn thân của cô, đều tràn phóng một cỗ khí chất trang nhã.

Cô không nói lời nào, Lâm Nguyên lại cảm giác được áp bức toàn thân, càng ngày càng dày đặc rồi.

Càng như vậy, Lâm Nguyên càng hoảng sợ, đến sau cùng, lại không ước chế được đồ mồ hôi.

Bạc Sủng Nhi nhìn bộ dạng này của Lâm Nguyên, khóe môi hơi giương lên, vươn tay, ngoắc ngón tay, lập tức có người đưa một phần văn kiện lên, Bạc Sủng Nhi lắc lắc trước mặt Lâm Nguyên.

“Vào nửa giờ trước, xí nghiệp Phong Nguyên đã bị tập đoàn Bạc Đế thu mua toàn bộ rồi..... Cho nên, hiện tại tôi nghĩ, tôi hẳn là gọi anh là Lâm Nguyên, mà không phải tổng giám đốc Lâm rồi.....” Bạc Sủng Nhi nhìn lấy Lâm Nguyên, chậm rãi mở miệng.

Lâm Nguyên nghe vậy, không nhịn được toàn thân bất lực đứng lên.

Tập đoàn Phong Nguyên, là năm sản nghiệp mấy chục năm của anh ta..... Thế mà cứ vậy hóa thành hư hữu!

Hiện tại anh ta hối hận rồi..... Không nên bị ma quỷ ám mà nghĩ trả thù..... thế lực Bạc gia, là không dung bất luận kẻ nào chống lại.....

Truyền đến, nghe đồn, đều là đúng..... tập đoàn Bạc Đế không gì không làm được..... Chỉ việc mười năm gần đây, bọn họ cũng không có hành động lớn, nhìn như nhẹ nhàng, thậm chí giống như suy yếu, thế nhưng trên thực chất, lại chỉ diệu thấp không ít, nội bộ vẫn cường hãn như năm đó.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 50: Cô Gái Nhỏ Hái Dưa Leo! (10)

Không, thậm chí so với năm đó càng hơn!

“Nay để cho người ta bắt anh đến, kỳ thật cũng là có hai chuyện muốn cho anh lựa chọn.....”

Bạc Sủng Nhi đối với Lâm Nguyên, cười sáng loáng, mang theo vài phần ngọt ngào, dần dần mê hoặc mắt người ta.

Cô cắn ngón tay, nghiêng cái đầu nghĩ, hồn nhiên ngây thơ tiếp tục bổ sung: “Một là chết sớm sớm siêu sinh, hai là sống không bằng chết!”

Tần Thánh không nhịn được co quắp miệng một chút, tiếp tục chậm chậm hút thuốc, không có bất luận dấu hiệu nhúng tay.

Dựa vào anh cùng Tô Thần, đã sớm đem Lâm Nguyên tháo thành tám khối, rút gân lột da rồi!

Lâm Nguyên nghe Bạc Sủng Nhi nói ra nhẹ nhàng như vậy, giống như một cô gái nhỏ đang nói chơi, thế nhưng ngẩng đầu, lại nhìn thấy Bạc Sủng Nhi nhìn mình chăm chú, anh ta cũng nhịn không được mở miệng cầu xin tha thứ.

“Bạc công chúa, tha mạng..... Lần này là tôi nhất thời hồ đồ, là tôi bị người xúi giục, mới làm như vậy..... Bạc công chúa..... Là Triệu Tố Nhã, cô ta câu dẫn tôi, nói để tôi làm như vậy..... Tôi mới đáp ứng.....”

Bạc Sủng Nhi vốn còn bình tĩnh, đột nhiên trong nháy mắt giống như muốn phun ra lửa, nhìn chăm chăm Lâm Nguyên, một chữ không lên tiếng.

“Thật là Triệu Tố Nhã, cô ta nói chỉ cần được chuyện, sẽ bồi tôi nửa năm..... Nếu như tôi có nửa câu nói láo, bị thiên lôi đánh.....”

Toàn thân Lâm Nguyên run rẩy, không có người không sợ chết, chẳng qua là anh ta cảm thấy ở dưới hoàn cảnh như vậy, toàn thân đè nén không thở được!

Triệu Tố Nhã sao?

Đoạt người đàn ông của cô, còn yên tâm thoải mái rêu rao khắp nơi, cô đều không có ra tay với cô ta, cô ta ngược lại đưa đến cửa sao?

Bạc Sủng Nhi nhếch môi, phân không ra vui buồn, chỉ là thấy được cô cười xinh đẹp, mang theo vài phần lười biếng cùng thư giãn, từ từ phun ra từng chữ.

“Xem ra là đối phó lắm người rồi..... Đã vậy, vậy thì kéo anh ta xuống, tiếp tục để anh ta lựa chọn hai cách kia đi!”

Bạc Sủng Nhi phát phát tay, nói tương đối đối lập, Triệu Tố Nhã, cô càng hữu có tâm đối phó hơn!

Lâm Nguyên kêu to xin tha, Bạc Sủng Nhi đã sớm không còn kiên nhẫn được nữa, lúc này Tần Thánh lại tiếp điện thoại, gọi cho cục công an, nói là công ty Phong Nguyên có thuế lậu, bọn họ nên bắt Lâm Nguyên tra án.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 51: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【1】

【1】

Tần Thánh hỏi thăm ý tứ Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một chút, nói đem người đưa tới cục cảnh sát đi.

Những người đó nhanh chóng đáp ứng, rời đi, trong vườn hoa, chỉ còn lại hai người Tần Thánh cùng Bạc Sủng Nhi.

“Tại sao muốn đưa tới cục cảnh sát?” Tần Thánh nhíu lông mày hỏi.

Chỉ cần bọn họ không yêu cầu, cục cảnh sát cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua.

“Là anh ấy muốn...” Bạc Sủng Nhi không quay đầu lại, thở dài một hơi, âm điệu mang theo vài phần run rẩy ngọt ngào: “Buổi tối hôm qua anh ấy đã cứu em... Khẳng định biết chúng ta sẽ ra tay.”

Tần Thánh không nói gì, tất nhiên biết anh ấy trong miệng cô, chính là người nào.

“Anh nhìn, Tần Thánh, cũng qua nhiều năm như vậy, anh ấy vẫn thế, không thích coi mạng người như cỏ rác...” âm điệu Bạc Sủng Nhi có chút đau thương, Tần Thánh nghe thấy liền không nhịn được mà khinh bỉ nhìn cô.

Bạc Sủng Nhi mặc kệ Tần Thánh khinh bỉ, không chút do dự my my mà cười, vẻ mặt tự đắc, hướng Tần Thánh ngoắc ngoắc ngón tay.

Tần Thánh chẳng qua là cảm thấy toàn thân nóng rang, hướng chỗ Bạc Sủng Nhi dựa vào, Bạc Sủng Nhi lại vươn tay, chỉ lồng ngực của hắn, kiêu ngạo nói: “Anh nói, Tiểu Tịch anh ấy muốn cái gì, em làm sao lại không nỗ lực cho?”

“Được rồi... Năm đó em vứt cho anh ta một cái tát như vậy, nói muốn chia tay, anh cũng không tin đáy lòng của anh ta không có bóng ma...”

Tần Thánh bĩu môi, hướng người Bạc Sủng Nhi nhích lại gần, vươn tay, muốn đem Bạc Sủng Nhi ôm lấy.

Bạc Sủng Nhi trợn mắt một cái, Tần Thánh lập tức giơ hai tay lên, bĩu môi cười một tiếng, vẻ mặt lại có chút nghiêm trọng.

“Sủng Nhi... Phải biết rằng, anh ta không còn là Tiểu Tịch Cận trước kia nữa rồi, anh sợ em...”

“Sợ em tổn thương sao? “ Bạc Sủng Nhi đạm mạc cười cười, ngón tay thon dài, kẹp một điếu thuốc, thời gian dần qua hút lấy: “Nhưng là... Em phát hiện, đời này không có ai so với Tiểu Tịch của em tốt hơn...”

“Lúc còn nhỏ, em cùng ba ba tranh nhau ngủ cùng mẹ, chẳng bao giờ đoạt được...”

Bạc Tình sao? Người đàn ông kia, cái gì cũng tốt, duy chỉ có sợ mất đi Thất Thất, cho nên mỗi giây đều vững vàng giữ lấy mẹ cô, không chịu buông tay, coi như đối thủ là con gái ruột thịt của mình, cũng không nhượng bộ nửa bước!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 52: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【2】

【2】

“Ba ba khi đó nói với em... Một ngày nào đó, em sẽ tìm được một người chỉ muốn ôm em ngủ, ai cũng không đoạt được...”

“Mà cái người kia của em... gọi là Tiểu Tịch, em đã xác định rồi... Núi đao biển lửa, mình đầy thương tích, cũng không thay đổi, em đã quyết định rồi...”

Tần Thánh không nói gì, thậm chí cũng không có nhìn bộ dạng cô vì một người đàn ông khác mà mất hồn mất vía.

Như nếu không phải quá mức quen thuộc, có lẽ đã nghĩ cô là người không có tim không có phổi đi.

Sinh ra ở gia đình quý tộc, ăn sơn hào hải vị, mặc tơ vàng gấm lụa, không biết cỡ bao nhiêu thiếu nữ ở X thị thầm ước ao.

Thậm chí muốn gió có gió, muốn mưa có mưa, bị thổi phồng trong lòng bàn tay, cứng chiều lên tận trời, sợ là cho dù phải biết rằng chân trời bao nhiêu vì sao, cũng sẽ có người một viên một viên vì nàng tính ra quá.

Chẳng qua là, cô lại yêu một người, yêu như si như say, yêu chết đi sống lại.

Thật ra thì so với một đoạn tình yêu mà cô giao cả linh hồn ra, anh, không, là mọi người tập đoàn Bạc Đế, lại càng hy vọng, cô làm một Tiểu

công chúa điêu ngoa vô lý, càn quấy.

Có lẽ, cô bé quá mức gây sự không phải là một cô bé tốt, không được ai yêu thích.

Nhưng mà Sủng Nhi bất đồng.

Cô sinh ra, khoảnh khắc được gọi là Sủng Nhi, liền khẳng định, cô là “Sủng Nhi “ của toàn thế giới.

“A Thánh, anh nói, Tiểu Tịch, anh ấy còn yêu em sao? “ Bạc Sủng Nhi thấp giọng lẩm bẩm.

Tần Thánh không nói gì, cái vấn đề này, anh không cho được đáp án... Trừ phi là Tịch Giản Cận, sợ là không có bất kỳ người có thể biết đáp án là gì.

Bạc Sủng Nhi ngẩng đầu lên, nhìn trời sao lóng lánh, cô cong môi, nhẹ giọng hỏi ánh trăng, có thể nói cho cô biết hay không, Tiểu Tịch, có phải vẫn còn yêu cô hay không?

X thị là đô thị phồn hoa.

Khoảnh khắc mặt trời hiện lên, liền đại biểu một ngày mới lại bắt đầu.

Cái thế giới này, chính là thời đại xấu xí, cuộc sống quá mức khó khăn, mỗi người đều sẽ trở nên nhiều chuyện, tìm một chút tin tức tiêu khiển tới tự ngu tự nhạc.

Mà ngày hôm nay, tin tức tiêu khiển làm cả X thị khiếp sợ, cũng là tin tức đo tạt chí hàng đầu “BX “ tung ra, sau đó, liền trong nháy mắt, truyền khắp đại giang nam bắc, hiện đầy khắp các diễn đàn internet.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 53: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【3】

【3】

« Diễn viên trứ danh Triệu Tố Nhã dưới trướng Hoa Nhuận Quốc Tế dùng quy tắc ngầm để nổi tiếng, hình tượng ngọc nữ hẳn là giả dối? »

« Diễn viên trứ danh Triệu Tố Nhã buổi đêm làm gái đứng đường? »

« Tôi là bác sĩ chính hình bệnh viện XX, tôi chứng minh ngực Triệu Tố Nhã là giả đấy! »

.....

Toàn bộ đều là tin tức về Triệu Tố Nhã.

Thậm chí các web lớn như weibo, đề tài hót nhất, đề liên quan đến Triệu Tố Nhã.

Những thứ này chẳng qua là tiêu đề nhỏ, dẫn tới bạo động trên mạng, cũng không có tạo thành tính ảnh hưởng thực chất.

Cũng chẳng qua là hai tiếng bạo động trên internet, nhưng ngay sau đó, liền có người cười nhạo minh tinh đại bài Triệu Tố Nhã lại còn cần dựa vào cái này để lăng xê?

Thậm chí, đến lúc xế chiều, những chuyện này tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, đều bị mọi người dần dần quên lãng.

Nhưng là, đến buổi tối, lại đột nhiên phát tán ra hình ảnh.

Những thứ hình kia, toàn bộ đều là trước lúc Triệu Tố Nhã vào nghề, cùng đạo diễn lớn, người làm phim ra vào khách sạn khách sạn, thậm chí còn có ghi chép, chỉ trong một đêm, liên tục đổi năm cái phòng!

Hình vừa ra, mọi người vốn là giữ thái độ hoài nghi liên đều tin là thật, dưới weibo Triệu Tố Nhã, nhanh chóng bị nước miếng bao phủ.

“Ngọc nữ? Dục nữ? Thì ra là có thể hiểu như vậy?”

“Mụ lừa đảo, đại lừa gạt! Nhiều năm như vậy, chẳng qua là mặc quần áo đứng ở trước ống kính, rồi đi ống kính đều là cởi quần áo xuống, bấp ùi vờn ra!”

“Kháo... Ngực lại là giả? Những đạo diễn kia lúc ngủ với cô, có không cẩn thận cẩn nát hay không, phọt silicon ra hay không...”

“Triệu Tố Nhã? Lại là người như vậy? Cũng không biết bao nhiêu tiền một đêm?”

“ Người anh em lâu tên, cậu mua không nổi đâu... Lúc trước không phải là trên báo đã nói, Triệu Tố Nhã là minh tinh có giá theo bồi bữa ăn cao nhất đấy sao? Một bữa cơm ra giá đến ba trăm vạn!”

“OMG, ba trăm vạn! Lão tử nếu là có ba trăm vạn, phải đi tìm một đám nữ nhân chơi cho đạ!”

“Lâu trên, cậu có ba trăm vạn sao?”

“Lâu trên, không có, xin vay...”

.....

Cả thế giới internet, một mảnh bạo động, tất cả đều về Triệu Tố Nhã, nữ diễn viên điện ảnh nổi tiếng, vẫn luôn xuất hiện với hình tượng ngọc nữ không nhiễm một hạt bụi.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 54: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【4】

【4】

Thậm chí ở tiệc sinh nhật, còn điềm đạm đáng yêu nói, nguyện ý vì người thương, từ bỏ sự nghiệp của mình, giúp chồng dạy con, bạc đầu giai lão, chẳng qua ngăn ngùn hai ngày, những thứ gièm pha này, bị lôi ra ngoài toàn bộ.

Đêm hôm đó, nhân viên cả công ty Hoa Nhuận Quốc Tế đều làm thêm giờ suốt đêm, gọi điện thoại liên tục, thậm chí kéo quan hệ rất lớn, nhưng không thể đem những tin tức này xóa bỏ.

Chỉ vì đối thủ là tòa báo “BX “ dưới trướng tập đoàn Bạc Đế, thậm chí tổng tài Hoa Nhuận Quốc Tế tự mình điện thoại cho tổng biên tập tòa báo “BX “ Bạc Sủng Nhi, nhưng cũng không có được bất kỳ hồi âm nào.

Nhìn tin tức được lưu truyền ầm ầm trên weibo, Triệu Tố Nhã cảm thấy thế giới này như sắp sụp đổ.

Ở giới giải trí, người nào không có một chút gièm pha, nhưng mọi người đều có đường lui riêng của mình, cũng không công bố.

Hôm nay, cô lại bị vạch trần ghênh ngang ra ngoài như vậy, khó tránh khỏi ảnh hưởng tới sự nghiệp trong tương lai, tràn đầy nguy cơ.

Cùng đêm đó, có người khóc, có người cười, tỷ như Bạc Sủng Nhi tiểu thư của chúng ta, nằm tại phòng ngủ của mình ở trang viên Bạc Gia, nói trước khi trời sáng, bất luận kẻ nào gọi điện thoại đến đều không được tiếp,

liền ôm laptop, cầm lấy con chuột, xem những thứ tin tức kia, thấy trên mạng bình luận rôm rả, không nhịn được phốc phốc cười ra tiếng, sau đó cong vẹo ngủ quên, một đêm mộng đẹp, ngủ thẳng đến tự nhiên tỉnh, duỗi cái lưng mỏi, mở cửa, liền nghe được buổi tối hôm qua có hơn một trăm cú điện thoại tìm cô.

Bạc Sủng Nhi bưng một chén nước, từ từ uống, nướng mày, hỏi: “LÀ ai gọi?”

Nghe người ta tinh tế báo một lần, người cô muôn không gọi đến, liền hí hí mắt, phát phát tay: “Tiếp tục không nghe máy cho tôi...”

Cô còn thật không tin, không ép được Tiểu Tịch của cô ra mặt.

Tiếp theo, ngày hôm nay, tin tức Triệu Tố Nhã như cũ không ngừng, thậm chí vẫn có hình lục tục bị tung ra ngoài, cả trên khắp các trang báo mạng, đều chỉ đưa một mình tin tức về cô ta.

Mãi cho đến buổi tối hôm đó, có người gõ cửa, nói là một người tên là Tiệc tiên sinh điện tới, lúc này Bạc Sủng Nhi mới mở cửa, nhận điện thoại.

Cô biết là ai, nhưng còn cố giả vờ: “Ngài là?”

“Là tôi, Tịch Giản Cận.”

“Ồ? “ âm điệu Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt mỹ xuống, thanh âm Kiêu Kiêu mềm nhũn nói: “Thì ra thái tử gia Tịch gia á... Xin hỏi, tìm em có chuyện gì?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 55: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【5】

"Có chuyện tìm cô... " Tịch Giản Cận dừng một chút, rồi sau đó, mới nho nhã lễ độ bổ sung: "Đi ra ngoài gặp mặt đi, trưa mai có rảnh không? Đi ra ngoài gặp, tôi làm ông chủ, mời cô đến Khải Duyệt ăn cơm."

"Trưa mai sao? Hẹn em a! " thanh Bạc âm Sủng Nhi, nghe có chút làm khó, một giây sau, lời nói xoay chuyển, liền khảnh khách mà cười cười: "Chẳng qua, nếu tiểu... " Bạc Sủng Nhi nói tới đây bỗng nhiên dừng một chút, "Tiểu Tịch", cô vẫn còn nhớ được lần trước, thời điểm nói ra hai chữ kia, anh tức giận đến cỡ nào, bây giờ không phải là lúc hai người cứng rắn máu tươi lâm ly đối chọi, lập tức liền đổi ngữ điệu, nhanh chóng mềm nhũn hỏi một chút: " thái tử gia Tịch gia, anh mời em, sao em có thể không đi chứ..."

Nói tới đây, Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên nghĩ đến chính mình điều tra ra được chút ít chuyện xấu về Triệu Tố Nhã, theo cô ăn cơm, một bữa cơm ra giá đến ba trăm vạn... Mà Tịch Giản Cận tìm chính mình, tám chín phần mười là làm cho mình đừng đưa tin về Triệu Tố Nhã... Đáy lòng không bị chọc tức, mới là lạ.

Lập tức, Bạc Sủng Nhi vẫn cười híp mắt, nhưng thanh âm mang theo vài phần cười xấu xa toan tính, lời nói xoay chuyển: "Chỉ là của em không biết... thái tử gia Tịch gia có thể cần phải nâng chi phí hay không.. Theo em ăn cơm là phải bỏ tiền..."

Tịch Giản Cận im lặng.

Bạc Sủng Nhi phối hợp cười hì hì nói: "Cho nên... thái tử gia Tịch gia có muốn lo lắng nữa hay không?"

Tịch Giản Cận lại khẽ nở nụ cười, thanh âm trầm thấp, giống như đàn vi-ô-lông, lên tiếng: "Xin hỏi... Bạc tiểu thư, tiêu chuẩn thu phí như thế nào?"

Bạc Sủng Nhi nghe thanh âm của anh, sắc mặt ửng đỏ, Tiểu Tịch nhà cô, vẫn gợi cảm như cũ, vừa lên tiếng, là có thể làm cho cô động tâm đến lo sợ không yên...

Bạc Sủng Nhi nắm điện thoại, ngón tay khẽ run, hô hấp hơi xốc xếch, chỉ chốc lát sau, vẫn là thanh âm trấn định tự nhiên, động lòng người nói.

"Tình hình chung là ba trăm ngàn nhân dân tệ, giá tiền tam bồi... Bồi ăn bồi uống bồi ngủ á!"

Cô nói dứt khoát, không chút nào làm bộ, cũng không nũng nịu.

Rất có tư thái nghiêm trang!!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 56: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【6】

Thậm chí cô cũng có thể cảm giác được vẻ mặt sinh khí của Tịch Giản Cận trong điện thoại, cô cười hắc hắc, tiếp tục nói: "Vốn là muốn giảm giá cho thái tử gia Tịch gia, nhưng mà, thái tử gia Tịch gia là người có thân phận, em nhớ là ngài không cần ha... Đúng rồi, thiếu chút nữa em quên mất, ban ngày em không cùng anh ân ái, trưa mai, chẳng qua là bồi ăn bồi uống, kia thu phí là một trăm ngàn nhân dân tệ... Đúng rồi, thái tử gia Tịch gia, cái giá tiền này... Là có thể thương lượng á... Ừ... tiêu chuẩn Đâu hủ là được... Toàn thân cao thấp cũng có thể sờ á..."

Tịch Giản Cận vốn là im lặng không lên tiếng nghe cô nói, trong lúc bất chợt ho khan vài tiếng, giống như là đột nhiên bị sặc!

Bạc Sủng Nhi nghe Tịch Giản Cận ho khan xong, lúc này mới dùng một loại giọng nói cực kỳ trêu chọc, mềm nhẹ nói: "Như vậy, thái tử gia Tịch gia, trưa mai, ngài có muốn hay không..."

Cô gái này thật sự là quá vô sỉ rồi!

Quả thực chính là cháy nhà hôi của!

Chẳng qua ngại vì tình huống hôm nay của Triệu Tố Nhã, sợ là phải đồng ý.

Tịch Giản Cận yên lặng ba giây, lúc này mới chậm chạp nói: "Tốt... Trưa mai mười hai giờ, tôi đón cô..."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, cau mày, tiếp tục nhẹ nhàng nói: "Cảm ơn đã chiếu cố, hi vọng ngài hài lòng!"

Sau đó, liền cúp điện thoại.

Quả nhiên Tịch Giản Cận cũng cực kỳ phần nộ, sắc mặt biến thành màu đen.

Còn cảm ơn đã chiếu cố?

Cô thật đúng là đem mình làm đi...?

Còn Bạc Sủng Nhi thì ôm gối, ở trên giường lăn qua lăn lại, cười ha ha...

*

【 Đối với em mà nói, không lãng phí mới là chuyện không đạo đức! Tập đoàn Bạc Đế nhiều tiền như vậy, nếu như em không tiêu giúp, như vậy chỉ có vào chứ không có ra, càng ngày càng nhiều, em sợ mọi người buồn bực vì không biết xài như thế nào cho hết, cho nên em vì mọi người giải sầu, mọi người hẳn là cũng cảm tạ em 】

Hôm sau.

Khách sạn lớn Khải Duyệt.

Thời điểm Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đến, người phục vụ đã sớm xếp hàng chờ chực đã lâu.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đặt chính là phòng ở tầng hai, mới vừa định tiến vào cầu thang, liền thấy Tần Thánh từ bên trong đi ra.

Tần Thánh cũng không có ăn cơm, đang định tìm người ăn cơm cùng, vừa mới bắt gặp Bạc Sủng Nhi, liền chạy toies, nói: "Không bằng cùng

nhau ăn cơm đi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 57: Bạc Sủng Nhi, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【7】

Bạc Sủng Nhi ngược lại không có ý kiến, cười híp mắt gật đầu, nói: "Tốt."

Tất nhiên tốt, dĩ nhiên cô biết Tịch Giản Cận tìm cô là vì người nào, chỉ cần Tần Thánh ở, anh liền không tiện mở miệng, cô chính là muốn làm anh quýnh lên, ai bảo anh vì người đàn bà khác chứ!

Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi đồng ý, tự nhiên cũng không nói gì, ba người liền vào phòng.

Bạc Sủng Nhi mới vừa ngồi xuống, chọn món ăn, liền vươn tay, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: "Tiền đâu hả?"

Ngược lại sắc mặt Tịch Giản Cận không có quá biến hóa lớn, từ túi áo rút một tờ chi phiếu, giao cho Bạc Sủng Nhi.

Tần Thánh kỳ quái nhìn, vừa muốn mở miệng, lại bị Bạc Sủng Nhi ở dưới gầm bàn hung hăng mà đạp một cước, nhưng ngay sau đó liền thấy Bạc Sủng Nhi đối với mình dứt khoát nói: "Anh cũng thế, một trăm ngàn, lấy ra..."

Cái gì một trăm ngàn?

Tần Thánh hoàn toàn bị làm cho u mê, mà Bạc Sủng Nhi lại không có cho Tần Thánh bất kỳ cơ hội mở miệng, thân nhiên cười, nghiêng nước nghiêng thành: "Mặc dù chúng ta quan hệ thật là tốt, tuy nhiên không thể

phá hư quy củ, theo em ăn cơm, đều phải bỏ tiền... Một trăm ngàn... A Thánh, anh sẽ không định không đưa ra chứ..."

Nói xong lời cuối cùng, Bạc Sủng Nhi bắt đầu cắn chữ phun ra, Tần Thánh tất nhiên biết uy hiếp trong lời nói của cô, đáy lòng đem Bạc Sủng Nhi mắng vụn vụn lần, chính mình cũng không nên cọ bữa cơm này, lại cọ ra mất một trăm ngàn!

Bạc Sủng Nhi hướng về phía Tần Thánh vung vẩy tay chỉ, Tần Thánh bất đắc dĩ, chỉ có thể từ túi móc chi phiếu, tại chỗ ký xuống, đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lại nhận lấy, nhìn chi phiếu hai nghìn vạn trong lòng bàn tay, không nhịn được ngoắc ngoắc môi, trong lúc bất chợt cô cảm giác mình thật là tài tình... Ăn cơm cũng có thể kiếm tiền!

Tần Thánh nhìn bộ dạng Bạc Sủng Nhi dương dương đắc ý, không nhịn được có chút nội thương, lúc ba người nói chuyện, Tần Thánh cũng là thường xuyên thiên vị Tịch Giản Cận, nhiều lần làn Bạc Sủng Nhi muốn sặc.

Bạc Sủng Nhi tức giận, soi mói vô cùng, nói thức ăn mặn, nạt người ta làm lại, mấy trăm ngàn một món ăn, lãng phí như vậy, đúng là quá không có nhân đạo!

Tần Thánh liền không nhịn được nói: "Lãng phí là chuyện vô đạo đức!"

Tịch Giản Cận vẫn duy trì tư thái quý công tử ưu nhã, mỗi lần cùng người nói chuyện, đều là hai mắt nhìn chăm chú vào nhau, nâng chén va chạm, uống một hơi cạn sạch, thông dong thanh nhã.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 58: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【8】

Bạc Sủng Nhi nhìn đầy mắt, tâm tình cũng tốt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, sau đó liền bùm bùm đánh trả Tần Thánh.

" Đối với em mà nói, không lãng phí mới là chuyện không đạo đức! Tập đoàn Bạc Đế nhiều tiền như vậy, nếu như em không tiêu giúp, như vậy chỉ có vào chứ không có ra, càng ngày càng nhiều, em sợ mọi người buồn bực vì không biết xài như thế nào cho hết, cho nên em vì mọi người giải sầu, mọi người hẳn là cũng cảm tạ em "

Bạc Sủng Nhi nghịch ngợm nói, Tần Thánh một câu cũng nói không nên lời, Tịch Giản Cận thì bưng chén rượu cười một tiếng, nhiều năm trôi qua, cô vẫn trước sau như một nhanh mồm nhanh miệng...

"Bạc Sủng Nhi, da mặt em thật dày!"

"Cảm ơn khích lệ! Chẳng qua A Thánh, nếu anh nói em thật là lợi hại, có lẽ em sẽ càng cao hứng a! Chẳng qua nói lại, em thật đúng là lợi hại nhất... Ở trên thế giới này, Bạc Tình là lớn nhất, nhưng mà Bạc Tình càng lợi hại, nhưng cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay Thất Thất, Thất Thất sợ cái gì nhất, sợ nhất chính là em khóc a... Em muốn làm gì, trở về chỉ cần nhỏ hai giọt nước mắt, thì cái gì cũng có thể làm được rồi!"

Bạc Sủng Nhi dương dương đắc ý nói, ánh mắt nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, vẫn nhìn a nhìn, nhìn lòng của cô, cũng âm áp giống như một vũng xuân nước, chẳng qua là đeo vẻ đau thương.

Cô cùng a Thánh, một xướng một họa nói hồi lâu như vậy, làm sao anh cũng không thèm sáp lưỡi vào nói chuyện?

Trước kia anh không phải như thế, mặc dù cũng rất chững chạc, nhưng là lại rất biết chậm rãi mà nói...

Bảy năm này, ước chừng bảy năm, Tiểu Tịch của cô, rốt cuộc đã trải qua những gì, ngay cả tính cách, cũng thay đổi nhiều đến thế?

Bạc Sủng Nhi cảm giác mình có chút đau lòng.

"Em lợi hại nhất? Nhưng anh không có cảm thấy thế đâu! " Tần Thánh bĩu môi, sau đó xấu xa cười, chỉ chỉ hạ thân Tịch Giản Cận, tiến tới bên tai Bạc Sủng Nhi, gần từng chữ không có ý tốt nói: "Bọn anh làm đàn ông đều có vật kia, có thể khi dễ phụ nữ bọn em nhỉ? Em cảm thấy em có thể lợi hại hơn bọn anh sao?"

Tịch Giản Cận sắc mặt ửng đỏ, nhẹ nhàng cúi đầu.

Bạc Sủng Nhi âm thầm vươn tay, hung hăng véo eo Tần Thánh, anh nói cái lời vô vị gì thế?

Song, một giây sau Bạc Sủng Nhi liền đảo mắt, trong lúc bất chợt chuyển đến bên người Tịch Giản Cận, không có ý tốt tiến tới bên tai của anh.

Hơi thở như lan, toàn bộ hướng về phía bên tai của anh thổi tới, cảm giác được thân thể của anh căng thẳng, cô mới mở trừng hai mắt.

Sau đó Bạc Sủng Nhi cắn hàm răng, chỉ chỉ nửa thân dưới của mình, mềm nhũn nói: "Nhưng là, mẹ em nói, chỉ cần em có vật này, muốn ăn bao nhiêu cái vật kia là có thể ăn bấy nhiêu cái!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 59: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【9】

Tần Thánh vốn là đang uống nước trà, nghe được Bạc Sủng Nhi nói như vậy, nhịn không được, liền phun ra ngoài, sau đó khom người, cong thắt lưng, cầm lấy khăn giấy ôm miệng, ho không dứt!

Tịch Giản Cận không biết nên khóc hay cười, bản thân anh luôn trầm tĩnh, khiến cho anh cũng không có giống như Tần Thánh thất thố như vậy.

Duy chỉ có Bạc Sủng Nhi là mặt không đỏ, tim không nhảy, tự nhiên tự đắc ngồi ở chỗ đó, lưng la lưng lắc cái hai chân tinh tế, cầm lấy đôi đũa, đặt ở miệng cắn, sau đó từ trên xuống dưới đem Tần Thánh đánh giá một lần, nghiêm trang thu hồi nụ cười, có chút nghiêm túc nói: "Lời tuy đột nhiên nói ra, nhưng A Thánh anh cũng đừng suy nghĩ nhiều, em sẽ không ăn anh..."

"Đến khi anh ấy... " Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận, "Nếu như anh ấy vẫn khóc van xin em, bản thân em có thể suy nghĩ không từ chối anh ấy..."

Tần Thánh cũng khắc chế không được nữa cười ra tiếng, Bạc Sủng Nhi chỉ nhìn về phía Tịch Giản Cận, phát hiện anh chẳng qua là bưng rượu đỏ, mặt mày lạnh như băng, thờ ơ.

Tần Thánh ăn được không sai biệt lắm, nhìn đồng hồ, liền mở miệng nói: "Công ty có việc, đi trước, hai người tiếp tục?"

Vừa nói, vừa đứng dậy, tất nhiên cần cho Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận một chút thời gian riêng tư, ai ngờ Tần Thánh nghiêng đầu,

hướng về phía Bạc Sùng Nhi vút ra một cái ánh mắt, lại phát hiện đáy mắt Bạc Sùng Nhi một mảnh hàn quang sáng như tuyết hướng chính mình bắn qua.

Tần Thánh toàn thân run run một chút, đầu nhanh chóng quay đi, liền vội mở miệng nói: "Cái kia... Buổi tối hôm qua là đi xengười khác tới, không có lái xe, cho nên, Sùng Nhi em cho anh mượn chìa khóa xe được không? Để cho, liền phiền toái... Tịch công tử đưa Sùng Nhi trở về?"

Bạc Sùng Nhi nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận hỏi ý kiến, lại nghe thấy thanh âm Tịch Giản Cận trầm thấp truyền đến: "Được."

Bạc Sùng Nhi lúc này mới hài lòng cười cười, làm ra một bộ nữ vương mười phần, giơ lên chìa khóa xe của mình, ra vẻ miễn cưỡng đem chìa khóa xe đưa tới trong tay Tần Thánh, "Xăng rớt đây, xe rửa, còn phải đánh sáp bảo dưỡng!"

Khỏi phải nói đáy lòng Tần Thánh rất buồn rầu, nếu như có thể, anh là tuyệt đối sẽ bóp chết cái người phụ nữ vô sỉ này!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 60: Bạc Sủng Nhi, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【10】

Gặp qua không biết xấu hổ, nhưng chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy đấy!

Bạc Sủng Nhi nhìn Tần Thánh ngấn người, trong lúc bất chợt chuyển tay, hướng khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm của Tần Thánh ném tới, Tần Thánh hoảng hốt, vội vươn tay ra bắt được, vượt khuôn mặt chính mình thiếu chút nữa bị hủy dung, tức giận hô: "Bạc Sủng Nhi! Em khinh người quá đáng!"

Bạc Sủng Nhi cầm dao ăn lên, hướng Tần Thánh quơ quơ, Tần Thánh trong lúc bất chợt liền biết điều một chút ngậm miệng, nắm chìa khóa xe, hướng ngoài cửa, vội vã chọt ra ngoài, lời tức giận đẹn giữ trong lục phủ ngũ tạng, từ từ tiêu hóa.

Chỉ còn lại Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi ngược lại mím môi, không nói, thần thái tự nhiên ngồi ở chỗ đó, ánh mắt cũng không có nhìn Tịch Giản Cận một cái, không có ai biết đáy lòng của cô, rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Tịch Giản Cận vẫn đang đợi thời khắc này, ánh mắt của anh lạnh lùng, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, khẽ giật giật môi: "Tôi nhớ, giới giải trí cùng tòa báo đều có một chút quy định... Có một số việc, tất cả mọi người đều biết, nhưng sẽ không náo loạn tung ra."

Bạc Sủng Nhi biết anh tìm đến cô là vì chuyện của Triệu Tố Nhã, nhưng là không nghĩ tới đợi đến Tần Thánh rời khỏi, anh liền đi thẳng vào

vấn đề.

Thậm chí, cũng không hề nói vài lời khách sáo với cô.

Ánh mắt Bạc Sùng Nhi khẽ tối sầm, ngón tay nắm chân ly thủy tinh, móng tay chỉnh sửa chỉnh tề, chậm rãi dùng sức, siết chặt.

Cô cứng rắn bắt buộc chính mình biểu hiện bình tĩnh, khẽ cong mắt, cười my như tơ.

Nhẹ nhàng nhú mày, cánh môi non nớt kiêu my khẽ nhếch, " Thái tử gia Tịch gia định xen vào giới giải trí rồi? Hiện tại cũng quan tâm đến những chuyện này? Không biết thái tử gia Tịch gia muốn nhận bộ phim nào? Không biết có là do tập đoàn Bạc Đế chúng em đầu tư hay không?"

Tịch Giản Cận im lặng.

Anh tất nhiên biết đáy lòng của cô hiểu được anh chỉ là chuyện gì, nhưng là cố ý giả bộ ngu đần!

Anh vừa muốn mở miệng, dứt khoát sáng khoái, lại nghe cô nói tiếp: "À, em biết rồi! Thái tử gia Tịch gia không phải là muốn quy tắc ngầm với em chứ? Cho nên mới muốn tìm em ăn cơm, mượn cơ hội để cho em đem những tin tức này báo ra ngoài?"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 61: Em Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (1)

Tịch Giản Cận cau mày, tất nhiên anh nghe được cố ý trong lời nói của cô.

Hết lần này tới lần khác, cô còn không sợ trời không sợ đất quơ hai chân, rõ ràng là động tác ngây thơ, lại bị cô dùng tư thái nhu mì nhất mà làm được, thậm chí cười càng yêu kiều: “Chẳng qua, đường đường thái tử Tịch gia, nhân vật con quan lại phải dựa quy tắc bước vào trong giới giải trí, nói ra, chặc chặc chặc, thật đúng là chuyện làm cho người ta kinh hãi! Xem ra tạp chí của em lại có thể kiếm một khoản lớn rồi!”

Sắc mặt Tịch Giản Cận không thay đổi, nghe Bạc Sủng Nhi hung hăng càn quấy như thế, đáy lòng cười lạnh, dừng lại năm giây, anh mới mở miệng: “Bạc tiểu thư, nếu như tôi nhớ không lầm, Trung Quốc có một câu, gọi là không gian không thành người!”

Bạc Sủng Nhi bưng ly rượu, hơi lắc lắc, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, khuôn mặt nhỏ sinh đẹp hiện ra nụ cười chói lọi, chớp mắt với Tịch Giản Cận, sau đó duỗi bàn tay nhỏ, kéo lấy cằm mình, nhìn Tịch Giản Cận một hồi, lúc này mới lên tiếng: “Tôi đều không có gian qua anh làm sao coi là thương nhân chứ?”

Tịch Giản Cận cúi đầu, mỉm cười, lập tức, ngữ khí rất bình thường nói: “Bạc tiểu thư, hôm nay tôi tới, là vì muốn cô hồi báo!”

“Ồ?” Bạc Sủng Nhi khiêu mi, ngược lại thu nụ cười, nghiêm chỉnh nhìn Tịch Giản Cận hỏi: “Hồi báo gì?”

“Đêm hôm ấy, tôi cứu được cô, ta muốn Bạc tiểu thư sẽ không quên.”
Ngữ điệu Tịch Giản Cận nhàn nhạt, “Vốn cho là công chúa Bạc gia sẽ đích thân đến nhà cảm tạ, bây giờ chậm chạp lại không thấy cô đến, tôi không thể làm gì khác hơn là tự mình đến cửa đòi.”

Bạc Sủng Nhi nhếch lông mày, cười vô cùng vui vẻ mà xinh đẹp, liền nghiêng người về phía Tịch Giản Cận, vươn tay, liền nhốt chặt cổ Tịch Giản Cận, duỗi ra đầu lưỡi nho nhỏ, liếm liếm cánh môi hồng nộn, cô hà khí, chọn ý vị đùa giỡn mười phần: “Lấy thân báo đáp sao?”

Tịch Giản Cận cúi đầu, nhưng không có đẩy thân thể cô ra, mặc cho cô uốn ở trong ngực của mình, cảm giác được hơi thở toàn thân cô thanh nhã, thấy quen thuộc mà xa lạ, ánh mắt hơi hơi có chút lãnh đạm, hơn nửa ngày, anh mới mím môi, giễu cợt nói: “Bạc tiểu thư, đây coi như là lấy oán báo ân sao?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 62: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (2)

Bạc Sủng Nhi nhất thời bị Tịch Giản Cận nói mà chẹn họng, Tiểu Tịch nhà cô, quả thật sau bảy năm, cho cô kinh hi không ngừng!

Cô chớp mắt, cố làm bộ dáng ủy khuất, duỗi ngón tay nhỏ ra, chậm rãi chạm vào ngực anh, sau đó quyến rũ mở miệng: “Tịch tiên sinh nghĩ cũng không muốn thử một lần là tôi đến lấy oán báo ân, hay là đại ân đại báo?”

Cô một bên nói qua, ngón tay theo áo sơ mi của nh, từ ở ngực chậm rãi vuốt ve xuống dưới, cọ đến bụng của anh, cô thận trọng sờ mấy vòng.

Mặt của cô, có hơi đỏ lên, ban ngày ban mặt, cô làm được như vậy, thật đúng là có chút khẩn trương.

Thế nhưng, anh cũng không có cự tuyệt, không phải sao?

Cô liền đánh bạo, chậm rãi dò xét về phía thắt lưng của anh, âm điệu mềm nhũn: “Em sẽ để cho anh..... ừm..... Rất thoải mái..... Dục tiên dục tử.....”

Tịch Giản Cận không có bắt lấy cổ tay cô, ngược lại hơi hơi cúi đầu xuống, tiến về phía bên tai cô, càng đụng càng gần.

Anh uống rượu, hơi thở phun ra, hòa với hương vị đặc biệt nam tính mê người của anh, để cho cô có chút choáng váng.

Anh hướng về bờ môi cô, chậm rãi tới gần, giống như là muốn hôn lên.

Động tác của cô, cứ thế mà dừng tại chỗ, lông mi run rẩy chớp chớp, chậm rãi đóng lại.

Tịch Giản Cận lại cách mặt mũi của cô có một khoảng millimet, đột nhiên cười khẽ một tiếng.

Ý cười rất nhỏ như vậy, lập tức đánh thức Bạc Sủng Nhi, cô mở to mắt, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận rời khỏi mặt cô, không ngừng sắc lạnh nhìn cô.

Bạc Sủng Nhi không thềm để ý chút nào, tiếp tục cười híp mắt, cọ vào trong ngực của anh, bàn tay nhỏ của cô, tao lấy bên hông anh.

Dùng giọng nói cực nhỏ, cực kỳ giống trêu chọc, một tiếng một tiếng, đưa vào đáy lòng của anh.

“Anh lại không có hỏi xem em, tại sao phải nhắm vào Triệu Tố Nhã sao?”

Cô từ trước đến nay không cần che che lấp lấp, việc cô làm, đó chính là cô làm, cho nên, cô thừa nhận lại có mấy phần坦然 nhiên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 63: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (3)

Một câu liền đem một màn kia tưởng tượng trong lòng của Tịch Giản Cận đánh bay không còn sót lại.

Trong lòng anh không nhịn được bắt đầu cười lạnh, anh còn tưởng rằng, chỉ là tạp chí của cô đánh bậy đánh bạ, xảy ra sai sót, xem ra, thật đúng là anh đem cô quá tốt rồi!

Vẻ mặt Tịch Giản Cận, hiển nhiên là khó coi, nhưng vẫn một chữ một chữ hỏi ngược lại cô, “Tại sao phải đối với Triệu Tố Nhã như thế?”

Bạc Sủng Nhi bật cười, sau đó chớp mắt, giả bộ đáng yêu, dùng giọng không chút chua nói: “Em ghen đấy..... Nếu như em không cảm một chân, thì cô ta và anh đã như hình với bóng rồi!”

Tịch Giản Cận nhìn qua Bạc Sủng Nhi, đáy mắt lạnh lùng, nửa ngày, mới ngữ khí lãnh đạm mở miệng, tuy nhiên lại mang theo sự kiên định!

“Bạc tiểu thư, tôi không muốn cùng em có quá nhiều dây dưa, nếu như là bởi vì tôi, em mới đối phó Triệu Tố Nhã, như vậy thì bỏ qua đi, nếu như không phải là bởi vì tôi, vậy thì nghĩ tới đêm đó tôi đã cứu em, buông tha cô ấy!”

“U? Đau lòng rồi hả?” Tay Bạc Sủng Nhi rời khỏi ngực anh, hung hăng véo một cái, “Thế nhưng, tại sao anh lại không cảm thấy cô ấy khi dễ em? Em chỉ phản kích bình thường mà thôi?”

Tịch Giản Cận cúi đầu, bật cười, “Ở trên thế giới này, chẳng lẽ, còn có người có thể đem Bạc tiểu thư, khi dễ qua sao?”

Đến anh đã từng, không phải cũng là bị cô đùa xoay quanh sao?

Chuyện cô làm, toàn bằng tâm tình, chỉ lo chính mình, khi nào chú ý qua người khác?

Cho nên, lần này, quả thực anh nghĩ không ra, Triệu Tố Nhã có tài đức gì khi dễ được cô?

Con người Bạc Sủng Nhi lạnh xuống, trong con người của cô xinh đẹp, có đám lửa thiêu đốt, cô mấp máy môi, chậm rãi rời khỏi lòng anh, vẫn mang bộ dạng cười ha ha như cũ, nhìn Tịch Giản Cận, ra vẻ ngây thơ hỏi: “Anh có ý tứ gì?”

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi nắm chặt ngón tay của mình, đáy lòng của cô, lửa giận mùng phen, lại âm thầm cắn răng, nửa thật nửa giả tha lấy đầu lưỡi, cười duyên nói.

“Anh liền không sợ như vậy, em sẽ càng thêm đối với Triệu Tố Nhã sao?”

“Em dám!” Tịch Giản Cận mặt mày lạnh lùng, ngữ điệu nặng nề.

“Em vì cái gì không dám?”.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 64: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (4)

Bạc Sủng Nhi xem thường, nụ cười tùy ý mà xinh đẹp, trên mặt viết bốn chữ lớn "Thiên hạ vô địch": "Nếu như em muốn, em đại khái có thể để cho cô ta chết không có nơi táng thân, cho nên, anh hẳn là cảm tạ em..... Em không có trực tiếp làm cho cô ta cái xác không hồn!"

Nhìn lấy bộ dáng cô như vậy, Tịch Giản Cận có một trận hoảng hốt, giống như thời gian ngược dòng quay lại, trở lại thanh xuân năm đó.

Cô đổ kị mười phần, chính xác mà nói, cho tới bây giờ, anh cũng không biết rốt cuộc là ăn đồ kỵ, hay là tiểu công chúa muốn chiếm lấy đồ vật!

Cô kéo anh cánh tay, một đường hớn hờ vênh vang đặc ý đi trong sân trường, chỉ cho phép nam sinh nhìn cô, không cho phép nữ sinh nhìn anh!

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận trầm mặc, nhìn chăm chăm một hồi, cô mới chậm rãi thu liễm nụ cười, nghiêm trang nhìn Tịch Giản Cận, dụi dụi hỏi: "

"Tịch Giản Cận, anh chẳng lẽ còn thật cho là em bởi vì mượn việc anh tới sinh nhật cô ta nên đối đãi cô ta như vậy sao? Ở trong mắt anh, anh đã cảm thấy em khi để cô ta sao?"

"Không liên quan gì đến tôi." Tịch Giản Cận mỉm cười, nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, đáy mắt mang theo vài phần nghiêm túc: "Nếu như có thể..... Tôi hi vọng em có thể đừng ảnh hưởng tôi!"

Bạc Sủng Nhi nghe câu nói này, thân thể chỉ hơi hơi lay động một cái, thế nhưng biểu lộ dần dần yên tĩnh trở lại, tức giận ở đáy lòng, cũng bị dập tắt từng chút từng chút.

"Tiểu Tịch..... Anh nói em ảnh hưởng đến anh sao?"

"Anh nói anh không yêu cũng không hận em, em làm cái gì, còn có thể ảnh hưởng đến anh sao?"

Ngữ điệu cô rất dịu dàng, mang theo vài phần không khỏi thương cảm kích động.

Nói đến sau cùng, ngữ điệu hạ thấp xuống.

Đây là lần thứ hai cô gọi anh "Tiểu Tịch", nét mặt của anh có chút lạnh, cô lại không sợ, đáy lòng cô chỉ cao hứng, cô biết Tiểu Tịch của cô, có cảm giác đối với cô..... Nếu không, anh sẽ không dùng "ảnh hưởng" rồi!

Tịch Giản Cận không nói gì, ánh mắt đạm mạc, giống như là bởi vì ba chữ "Tiểu Tịch" kia, toàn thân của anh có tầng lửa giận.

Cực kỳ dọa người!

Bạc Sủng Nhi cong môi, cười ngọt ngào, tức giận cũng tốt, thất vọng cũng được, cũng là không nghĩ lạnh lùng đối với cô như trước.

"Tịch Giản Cận, nếu như em không đồng ý anh, buông tha Triệu Tố Nhã, nếu như em nói, nhất định em phải khiến Triệu Tố Nhã biết mất từ trong cái vòng giải trí này, anh sẽ như thế nào?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 65: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (5)

Cô nói có chút nghiêm túc.

Thậm chí ngữ điệu, đều mang theo vài phần nữ vương.

Tịch Giản Cận lặng yên nhìn một hồi, thản nhiên nói: "Tôi nghĩ, em cũng không muốn để tôi và em công khai là địch!"

"Công khai là địch?"

Bạc Sủng Nhi "Chặc chặc" cảm thán hai tiếng, sau đó vươn tay, ôm lấy ngực mình, muốn nhiều vô sỉ có bao nhiêu vô sỉ, lấy bộ dạng suy yếu: "Em thật sợ sợ đó....."

Tịch Giản Cận đã sớm lĩnh giáo qua Bạc Sủng Nhi hỉ nộ vô thường, bây giờ cô so với lúc trước càng hơn một bậc, cũng may sự tình đã qua, anh đã không là thằng nhóc năm đó, mỗi lần như thế, sẽ chỉ trầm luân.

Anh bình tĩnh như là núi xa mây trắng, rất có giới hạn quyết đoán phân chia với cô.

"Người này có tính cắt đứt vì dân trừ hại hay không?" Bạc Sủng Nhi càng nâng cao, mang theo vài phần cao ngạo, không coi ai ra gì, nói ra từng chữ: "Chẳng phải, anh vào hôm nay, đứng trước mặt em, chỉ trích em vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, lên mặt dọa người ức hiếp Triệu Tố Nhã sao?"

"Bảy năm trước, không phải anh cũng hạng người đó hay sao? Em chỉ theo chân anh học!"

Bảy năm trước..... Bảy năm trước..... Lại là bảy năm trước.....

Ánh mắt Tịch Giản Cận, trong nháy mắt trở nên có chút u ám, toàn thân phát ra khí lạnh khiếp người, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, "Nếu như tôi nhớ không lầm..... Năm đó không muốn tôi là em! Bạc Cẩm tiểu thư!"

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, toàn thân nổi lên hàn ý.

"Là em không muốn anh!" Bạc Sủng Nhi ngẩng cao đầu, biểu lộ vẫn vô cùng xinh đẹp như cũ.

"Em đã biết, vậy thì minh bạch quan hệ chúng ta từ bảy năm trước đã không còn..... Cho nên, Bạc tiểu thư, nếu có thể, tôi hi vọng em có thể phối hợp với tôi, đừng để giữa em và tôi bị người khác nhìn ra đòn thổi."

Tịch Giản Cận cười lạnh lùng, "Là em không muốn anh!", thời khắc bảy năm, cô vẫn cao ngạo nói ra câu nói này.

"Em làm cái gì đều không liên quan gì đến tôi, nhưng mà, tốt nhất đừng để người ta thấy, công chúa Bạc gia, vì một người đàn ông, ý thế hiếp người! Bạc gia dù không tầm thường, nhưng Tịch gia, cũng không phải người tầm thường!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 66: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (6)

Bạc Sủng Nhi âm thầm cắn răng, cô vô ý thức muốn giơ tay lên, lại bị Tịch Giản Cận đoạt trước một bước, nhìn chăm chăm mắt cô, một hồi một chữ nói: "Còn muốn đánh tôi sao? Quả thật giống như lúc trước, chưa từng có nửa điểm thay đổi, ngạo khí nuông chiều! Chỉ là, em cảm thấy, tôi sẽ cho em thời cơ đánh tôi lần thứ hai đánh sao?"

Đúng vậy Bạc Sủng Nhi, tôi sẽ không cho em lần thứ hai, để em đi vào thế giới của tôi, cho tôi bất kỳ tổn thương!

Giữa em và tôi, chỉ có một con đường có thể đi, đó chính là, mỗi người một ngã!

Bạc Sủng Nhi và Tịch Giản Cận trùng phùng đến hiện tại, anh vẫn luôn thong dong nho nhã, chưa bao giờ động khí, mà giờ này phút này, cô nhưng từng từ mắt anh, thấy được một vòng căm ghét!

Anh căm ghét cô?

Cô cảm thấy giữa cô và anh, có khoảng cách thật xa.....

cô thật sự là muốn mở miệng, nói cho anh biết chân tướng, nhưng mà, cuối cùng mở miệng, cô lại chỉ cười, "Ai nói em muốn đánh anh, em muốn sờ anh....."

Tịch Giản Cận cười lạnh, hất tay cô ra, một câu cũng chưa từng lưu lại, quay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi âm thầm cắn răng, cuối cùng vẫn vươn tay, cầm một ly rượu đỏ, hung hăng đập ném vài bàn.

Âm thầm mắng Tịch Giản Cận từ đầu đến chân một lần!

Làm sao cô không biết, Tiểu Tịch từ biệt bảy năm, trở nên để cô càng ngày càng không nắm lấy, không khống chế nổi?

Phục vụ ngoài cửa nghe được tiếng vang trong phòng, nhất thời đẩy cửa ra xem, lại bị ánh mắt của Bạc Sủng Nhi, dọa đến vội vàng ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng yên tĩnh trở lại, thật lâu, mới chậm rãi ngồi xổm dưới mặt đất, đầu tựa vào đầu gối, cô có như vậy có thể mình sẽ khóc lên.

Thế nhưng, cao ngạo như cô, lại chỉ dùng sức hô hấp lấy.

Khóe mắt, hơi hơi ướt át, cuối cùng, vẫn chịu đựng, không để cho nước mắt rơi xuống.

Cô không chỉ một lần tại hỏi mình, đau khổ đợi bảy năm, vô luận chơi đùa điên cuồng, cũng vẫn để cho mình ranh giới chờ đợi cuối cùng, chờ anh trở về.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 67: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (7)

Có lúc, cô đều sẽ cảm giác đến nếu như anh cả đời không trở về thành phố X, như vậy chính mình liền chờ một đời một kiếp.

Thậm chí, đến cô cũng không biết, đợi đến cuối cùng, kết cục như thế nào?

Bảy năm..... bảy năm rất xa, đến bây giờ, ai có thể nói cho cô, trong lòng Tiểu Tịch, đến cùng còn yêu cô không?

(trái tim kia, đã từng vì cô, bao nhiêu lần kịch liệt nhảy lên, run rẩy. Là thật sự vô cùng yêu, mới khiến trái tim dâng lên, mặc cho cô chà đạp)

Chiếc xe Audi màu đen xe, dọc theo thành phố X chạy đi bình ổn.

Giống người bên trong xe, bình tĩnh thông dong, đại khí nho nhã.

Sắc mặt Tịch Giản Cận, cũng không dễ nhìn, lại cũng không có quá nhiều tức giận hiện ra, chỉ là mím môi thật chặt, để bản thân có một áp lực bức người, khiến người ta phải cách ngoài ngàn dặm.

Chỉ là trong ngực anh, lên xuống chập trùng, tiết lộ anh không bình tĩnh.

Có lẽ động tác giơ tay của cô, quen thuộc mà đột ngột, khiến cho anh đem những chuyện thống khổ trong trí nhớ, đều nhớ lại.

Lúc đầu trong bốn năm cùng cô chia tay, anh một mực phí hết tâm tư suy nghĩ, lý do Bạc Sùng Nhi nói chia tay với mình.

Ở trường cấp 3, anh có thể dễ dàng như trở bàn tay giải quyết hết đề số cao của nghiên cứu sinh, thế nhưng duy chỉ có tình yêu, một nguyên nhân chia tay đơn giản, lật qua lật lại, nghĩ đến nghĩ đi, cuối cùng chỉ vẫn không hiểu!

Anh không phải là không biết cô bị nuông chiều, cũng không phải không biết cô tùy hứng.

Tập hợp 3000 súng ái vào một tiểu công chúa kiêu ngạo, đi trong trường học, đều hất cằm, không coi ai ra gì.

Đừng nói bị người khi dễ, cho dù là bị người thổ lộ, có lẽ đều sẽ bị cho Tần Thánh cùng Tô Thần sau lưng cô đánh cho hoa rơi nước chảy.

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác anh và cô, liền quấn vào cùng một thế giới.

Năm đó anh là quý công tử của trường, chủ tịch hội học sinh, đơn giản là chàng trai ánh mặt trời.

Cô là công chúa trường học không người dám trêu, xinh đẹp ngạo mạn tài hoa tung hoành, là nữ thần trong suy nghĩ nam sinh toàn trường.

Một năm kia, anh cùng cô gặp gỡ bất ngờ.

Mùa hạ, quả thực là một cái mùa yêu đương tốt.

Dương ánh sáng để cho người ta hoảng hốt, cho nên mất đi lý trí, qua lại hoang tưởng, cấp tốc trầm luân.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 68: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (8)

Bắt đầu anh bị cô quấn lấy, cùng cô kết giao, thế nhưng, càng ngày anh càng cảm giác mình bị cô hấp dẫn.

Càng ngày càng không bỏ được nuông chiều tiểu công chúa này.

Kỳ thật làm sao anh không kiêu ngạo?

Một nhà ba đời cán bộ, thế lực phía sau không người có thể đụng, anh là vương tử sao quanh trăng sáng

anh cũng có tính cách thiếu gia, thế nhưng mỗi lần, lại không bù được tính tình công chúa của cô, dù cho có lui, cũng không thể lui!

Kỳ thật, khi đó là anh cam tâm tình nguyện.

Trái tim kia, đã từng vì cô, bao nhiêu lần nhảy lên kịch liệt.

Là thật sự vô cùng yêu, mới khiến trái tim dâng lên, mặc cho cô chà đạp.

Là tùy ý cô chà đạp.....

Vào ngày sinh nhật cô, một cái tát, đem anh từ hình tượng vương tử quét xuống mặt đất, hỏi cô vì sao, cô ngạo nghễ nói cô không cần anh nữa, xoay người rời đi, anh là người có tính khí thiếu gia, cũng quay người, dậm chân đi hướng ngược lại.

Mà một đôi người yêu toàn trường coi trọng nhất, rơi vào kết quả như vậy.

Anh ba ngày không có đi học.

Anh suy nghĩ thật lâu, kỳ thật anh là yêu, anh hút thuốc lá, say rượu, cảm giác đến chính mình khi đó, khả năng thật sự sẽ chết mất!

Cuối cùng anh chống đỡ phần tình yêu này, cảm giác chính mình thua đến rồi tinh rồi mù, lung nghiêng ngã đi qua tìm cô.

Thế nhưng ai ngờ lại thấy được cô cùng người khác ôm nhau.

Anh vươn tay, muốn dắt cô đi, cô lại hất tay anh ra, một câu lạnh lùng mà ngạo khí: “Anh là ai?”

Anh uống say, mới có thể ôm cô, mới cảm thấy đáy lòng đau không có thuốc chữa, mới có thể ở bên tai cô, buông xuống tính khí đại thiếu gia, thấp giọng mềm giọng xin: “Sủng Nhi, đừng không quan tâm tới anh, có được hay không?”

Đừng không quan tâm tới anh, có được hay không?

Mấy chữ này, là móc tim móc gan, đem lòng anh tràn đầy tình yêu, dâng lên cho cô.

Cô không lên tiếng, cũng không có xoay lại ôm anh, thậm chí cũng không nhìn anh một chút, chỉ là lạnh lùng nói một câu: “Anh không thấy được bạn trai tôi đứng ở nơi đó chờ tôi hay sao?”

Thân thể anh cứng nhắc, lại liều mạng ôm cô vào lồng ngực của mình, dùng sức như vậy, dụng tâm như vậy, “Sủng Nhi, anh sai rồi, em ở lại bên cạnh anh, đừng không quan tâm tới anh.....”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 69: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (9)

Cô lại chậm rãi đẩy thân thể anh ra, nghiêng đầu, quần lấy cái người đàn ông cao lớn, ăn mặc một thân quân phục, thẳng tắp mà ngạo nghễ, dần dần từng rời đi

Anh đuổi kịp rồi.

Đem hết tất cả những lời có thể giữ cô lại nói ra hết, lại không có đổi được cô một lần quay đầu!

Anh ở trước mặt cô, như quân lính tan rã, anh còn si ngốc hỏi qua một câu, em không yêu anh sao?

Bây giờ nghĩ lại, thật là..... Buồn cười!

Anh không phải là không đợi, đợi cô bảy ngày, bảy ngày cô chưa từng xuất hiện, anh liền không để ý tất cả mọi người phản đối, dứt khoát muốn đi bộ đội.

Kỳ thật dựa theo của cải nhà anh, quả thực anh không cần từ tầng dưới mà bò dậy.

Thế nhưng anh nghĩ.

Anh chỉ là muốn để chính mình trở nên mạnh hơn, muốn để tự mình nhìn xem, làm quân nhân, cuối cùng anh có gì khác hơn?

Có phải cô sẽ quay đầu nhìn anh một chút hay không.

Năm tháng là thứ kỳ diệu.

Sẽ cho người trưởng thành, sẽ cho người quên, sẽ cho người thời gian dần thấy quá khứ của mình rất cuộc buồn cười cỡ nào.

Khi yêu biến thành hận, khi hận đều không có thời gian, anh mới biết được, không có người nào rời người nào là không thể sống.

Mà anh và cô, đã kết thúc rồi.

Từng hèn mọn, từng giữ lại, vì một phần tình yêu này, anh không oán không hối.

Bước vào bộ đội đặc trưng, từ huấn luyện, đến tiếp nhận nhiệm vụ, đem một chàng trai có anh mắt thanh thản, diễn biến thành một người đàn ông sắt thép, anh cảm lòng của mình, cũng gắn liền vết sẹo, cũng sẽ không đau nhức nữa!

Về sau, anh lại phát hiện, nguyên nhân chia tay là cái gì đã không quan trọng, kết thúc cũng là kết thúc rồi.

Khi anh bị ông nội cưỡng chế triệu hồi thành phố X, khi anh một lần nữa thấy được cô, anh phát hiện, chính mình đã không đau nhức rồi.

Kỳ thật không phải không đau đớn, mà chính là không muốn qua lại nữa.

Một câu rất cầu huyết, là nói những người đã yêu lẫn nhau, sau khi chia tay không thể làm kẻ thù, bởi vì bọn họ yêu nhau quá, sau khi chia tay không thể làm bạn, bởi vì bọn họ tổn thương lẫn nhau quá.

Anh và cô, có thể làm, chỉ là một người xa lạ.

Cho nên, đây là anh cho cô nhân từ lớn nhất!

Anh không phải không hận, chỉ là cảm thấy không có cái cần thiết đó, một phần tình yêu, cô trước trêu chọc anh, đã không thể cho anh cả đời, cần gì phải chọc anh cảm mến?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 70: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (10)

Nếu như trở về, cùng cô trùng phùng, cô quẩn quýt si mê lấy anh như vậy, anh còn dung túng lấy, vậy bảy năm trước đó, anh từ tuyệt vọng đến trọng sinh, nhận qua khổ cùng đau đớn, tính là cái gì?

Cho nên, đối với anh mà nói, qua lại cũng không quan trọng, nguyên nhân chia tay cũng không trọng yếu, trí nhớ này liền triệt để vùi lấp đi.....

Anh chỉ là hi vọng, cô đừng có năm lần bảy lượt đến trêu chọc anh..... Nếu như có thể, anh nguyện ý, cùng cô cắt đứt, không còn một mảnh.....

Vào lúc giữa trưa, ánh sáng chói gắt, ngoài cửa sổ có người yêu nhìn nhau cười, ôm, hôn, dắt tay, giống như anh và cô đã từng..... Nhìn thấy một màn kia, ánh mắt của anh, chìm đến đáy cốc.

Tần Thánh bị Bạc Sủng Nhi gọi cú điện thoại kêu đến “Khải Duyệt” đón cô.

Bạc Sủng Nhi ngạo khí mười phần, giẫm lên giày cao 11 cm, từ “Khải Duyệt” bên trong đi ra.

Khắp nơi dưới sảnh, đều là một đoàn người hành lễ chú mục.

Cô không coi ai ra gì, đi dép cao lộp bộp lộp bộp, vang dội để cho người ta phát run.

Tần Thánh lái xe của Bạc Sủng Nhi, chiếc Ferrari đỏ thẫm, cô đứng ở bên ghế lái, vươn tay, chỉ chỉ một bên, Tần Thánh lập tức lưu loát nhảy tới ghế lái phụ, Bạc Sủng Nhi ngồi lên.

Bạc Sủng Nhi lái xe, đều là một bộ tư thái đàng hoàng, Tần Thánh vốn muốn trêu chọc Bạc Sủng Nhi đôi câu, còn không có há miệng, Bạc Sủng Nhi đã giẫm chân ga, làm hại anh mặt nhào về phía trước, suýt nữa cản đứt đầu lưỡi, vội vội vàng vàng vươn tay ra, đeo giầy nịt an toàn, mới chưa tỉnh hồn quay đầu, liếc trộm Bạc Sủng Nhi vài lần.

Da thịt Bạc Sủng Nhi tốt giống như có thể tích nước, non nớt để cho người ta đều hận không thể nhào tới hung hăng cắn một cái.

Chỉ là, Tần Thánh cũng chỉ dám ngẫm lại, nếu như quả thật xông lên phía trước cản, vậy anh thật đúng là không muốn sống rồi.

Cong môi, dò xét cẩn thận Bạc Sủng Nhi, ừm..... Giống như là bị tức giận, nhất thời cười hỏi: “Làm sao? Không giải quyết sao?”

“Ừm.” Bạc Sủng Nhi lên tiếng, không có tiếp tục nói chuyện, thật lâu, cô mới quay đầu, nhìn Tần Thánh hỏi một câu: “Anh nói xem, em có hư hỏng như vậy sao?”

Tần Thánh nhích lại gần đằng sau, ngẩng đầu, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ xe, hững hờ phụ tặng một câu: “Bị khinh bỉ rồi hả?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 71: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【1】

“Thôi đi, anh dám? “ Bạc Sủng Nhi khinh thường ngẩng đầu, ngạo khí mười phần, sau đó lại nói: “Thật ra thì em cảm thấy được em như vậy rất tốt, bọn họ hẳn là ghen tỵ với em đi, em đây không gọi là xấu xa, em đây gọi là có oán phải trả!”

“Đúng, đúng. “ Tần Thánh phụ họa nói.

Bạc Sủng Nhi cũng không nói thêm, hết sức chuyên chú lái xe, trong lúc bất chợt đột nhiên tăng nhanh tốc độ, Tần Thánh cũng không lên tiếng, chẳng qua là mím môi cười không ngừng.

Mãi cho đến thời điểm sắp tới Tần gia, trên khuôn mặt diễm lệ của Bạc Sủng Nhi, mới hiện lên mấy phần ảo não: “Anh ấy không tin em!”

“A Thánh, anh ấy cho là em cố ý bắt nạt Triệu Tố Nhã...”

Nói tới đây, cô tháo bỏ bộ dáng cường hãn, vẻ mặt mang theo vài phần nhu hòa bi ai: “A Thánh, em không muốn làm gì quá đáng với Triệu Tố Nhã, em càng không muốn làm cho anh ấy hận em, A Thánh, anh nói em nên làm cái gì bây giờ?”

“Là em muốn làm sao bây giờ? Chỉ là một vấn đề lựa chọn. “ Tần Thánh vẫn luôn an tĩnh, nghe được cô hỏi mình, liền nghiêng đầu, nghiêm trang hỏi.

Từng thấy cô vì người đàn ông kia khóc, từng thấy cô vì người đàn ông kia cười, từng thấy cô vì người đàn ông kia nhận ủy khuất, từ đầu đến

cuối, anh đều an tĩnh nhìn, nghe, thưởng thức cô vì người đàn ông kia, từ một cô bé biến thành một người phụ nữ.

Thật ra thì, nếu có thể, so với ai khác anh càng hi vọng, không để cho cô khổ sở dù chỉ một chút.

“Là một vấn đề lựa chọn... “ Bạc Sủng Nhi xinh đẹp mà cười cười: “A Thánh, để cho bọn họ không nhầm vào Triệu Tố Nhã đi... Coi như là vì lãng xê cô ta, cũng không thể vì một cái người không liên hệ chút nào, để cho Tiểu Tịch mạnh mẽ mẽ hận đến em đi... Cái được không bù đắp đủ cái mất...”

“Dù sao, coi như là em thiếu anh ấy... Anh ấy muốn cùng em phân chia giới hạn, em làm sao có thể đồng ý chứ!”

Bạc Sủng Nhi nói tới đây, rất là ngạo khí, cô nói chắc chắn, cửa sổ xe mở ra, gió thổi tới, mái tóc dài của cô bay loạn chung quanh, ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước, đều là một mảnh kiên quyết.

Tần Thánh không nói gì, chẳng qua là mỉm cười gật đầu, anh nhìn cô gái dưới quang ảnh, khóe mắt thoáng hiện vẻ mềm mại, mang theo vài phần bình ổn, đặc biệt tinh mỹ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 72: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【2】

Kế tiếp, hai người cũng không nói chuyện, đều có tâm tư, mãi cho đến khi xe dừng ở cửa nhà Tần gia, Tần Thánh sửa sang lại áo, ngồi thẳng người, muốn xuống xe, nhưng trên người lại rơi xuống một mảnh vải nhỏ mềm mại.

Bạc Sủng Nhi chỉ chỉ, nhưng cũng không có nhìn kỹ, chỉ nói là: “A Thánh, đồ của anh rớt!”

Sau đó, ngón tay xách lên, đưa cho Tần Thánh.

Tần Thánh liếc mắt một cái, trong lúc bất chợt liền cong môi, tùy ý nở nụ cười: “Đây không phải là của anh... Ném xuống đi!”

Bạc Sủng Nhi giờ phút này đã thấy trong tay mình rớt cuộc là cái gì, rõ ràng chính là một chiếc quần lót nữ, không cần nghĩ, cũng biết, đích thị là tên Tần Thánh ngựa giống này ở trên xe làm loạn, quá mức gấp gáp, thời điểm tách ra, quần lót cũng rơi trên xe!

Bạc Sủng Nhi khinh thường nhếch nhếch miệng, hướng Tần Thánh ngoài cửa sổ ném tới: “Ghê tởm!”

Tần Thánh duỗi ra ngón tay, chạm rãi cong môi, nhún vai, nhìn chung quanh một chút, sau đó mới nói: “Anh đây không phải là phải về nhà sao? Ngoài cửa thùng rác không có, cũng không thể mang về nhà, em thuận đường, nhìn tới chỗ nào có thùng rác giúp anh ném đi!”

Tần Thánh nói xong, liền đem quần lót từ cửa sổ đặt vào bên trong xe.

Bạc Sủng Nhi nhíu mày, ngạo khí mườì phần, Tần Thánh anh lá gan lớn như trời, lại dám sai sử e, ném quần lót cho anh?

Tần Thánh nhìn mặt mày Bạc Sủng Nhi thay đổi, trong lúc bất chợt đáy lòng liền dẹp yên xuống, đây mới là Sủng Nhi, nữ vương vênh váo mà hung hăng, anh liền sáp hai tay, “Cũng không thể thấy chết mà không cứu đi, chờ anh cầm lấy quần lót phụ nữ về nhà, Tần Thích khẳng định cho là anh chơi bời phụ nữ bên ngoài, anh sẽ lại bị đánh cho xem!”

“Anh lầm rồi, là phụ nữ chơi anh đi! “ Bạc Sủng Nhi giơ quần lót lên, tỉ mỉ nhìn một chút, sau đó quơ quơ, nghiêng cái đầu nói: “Anh nói, Triệu Tố Nhã chuyện xấu không thể tung, không phải là tòa soạn BX có thể suy nghĩ tung tin của anh sao? Hay nói, thiếu gia Tần gia chơi xe đụng, quên cả quần lót?”

“Coi như em giỏi? “ Tần Thánh cong môi, hướng về phía Bạc Sủng Nhi mở trờng hai mắt.

“Coi cái đầu của anh ấy! “ Bạc Sủng Nhi nhíu mày, trong lúc bất chợt đã khởi động xe, sau đó thuận tay đem quần lót hương trên mặt Tần Thánh vút tới, không thiên vị, liền vắt trên mặt của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 73: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【3】

Anh khẽ cười giật quần lót xuống, nhìn cô cay cú phóng xe mà đi, khoe môi nhếch cao, Tịch Giản Cận ơi Tịch Giản Cận, anh nhìn tôi vất vả đỡ cô ấy cười, anh cũng đừng một giây sau liền chọc giận cô ấy...

**

Gió xuân vừa thổi, lá cây trong nháy mắt liền bay tứ tung, trăm hoa tranh nhau nở rộ, cảnh trí xuân ý dạt dào như vậy, chẳng qua cũng chỉ trong một tuần lễ, toàn bộ liền hiện ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi cũng chỉ yên lặng làm việc, không còn có xuất hiện ở trước mặt Tịch Giản Cận nữa.

Nghe nói, Tịch Giản Cận ở trong bộ đội bận rộn một mảnh, sau hai lần ở trước truyền thông bộc lộ quan điểm, bây giờ là rất hiếm thấy được.

Bạc Sủng Nhi tất nhiên nhớ không chịu nổi, nghĩ tới nếu là như vậy, cô cùng Tiểu Tịch, có lẽ thật lâu, cũng không thể có tiến triển.

Huống chi, Tịch Giản Cận bây giờ càng ngày càng khiến cô đoán không ra, rõ ràng trong trận chiến cô chiếm hết thượng phong, thay vì như thế, không bằng đổi lại một loại chính sách chiến tranh, bắt đầu từ người chung quanh anh.

Theo cô biết, mấy ngày gần đây Tịch Thư Ca cùng vợ của ông là Tô San từ thủ đô trở về X thị, Tịch Thư Ca từ nhỏ đối với cô yêu thương quý mến, ở thời điểm cô cùng Tịch Giản Cận tay nắm tay làm người yêu, Tịch

Thư Ca còn cười trêu ghẹo gọi cô là cô vợ nhỏ Tịch gia, thoáng một cái đã nhiều năm như vậy, sau khi Tịch Giản Cận cùng cô chia tay, có thể là bởi vì con trai không có ở X thị, cho nên vợ chồng Tịch Thư Ca cũng chưa từng trở về một lần.

Hôm nay, nếu vợ chồng Tịch Thư Ca trở lại, cô hẳn là sẽ có cơ hội.

Tịch gia.

Tịch gia là gia đình nề nếp, trang trọng nghiêm túc, Bạc Sủng Nhi rũ bỏ một thân tư thái mệt mỏi, sдем mái tóc dài buộc thành đuôi ngựa, không trang điểm mà đến.

Tịch gia không phải là chưa từng tới, chẳng qua là chưa bao giờ khẩn trương như vậy.

May là Tịch Thư Ca cùng Tô San đối đãi với Bạc Sủng Nhi thân thiết và sủng ái, khiến cho Bạc Sủng Nhi dần dần bình tĩnh lại.

Thời gian trôi qua, Bạc Sủng Nhi tất nhiên đã sớm coi tốt, hôm nay Tịch Giản Cận không trị ban, mà cô đi tới Tịch gia thời gian vừa vặn là bốn giờ rưỡi, bất quá cũng cùng Tịch Thư Ca Tô San hàn huyên nửa giờ, một chén trà nóng cũng chưa uống xong, liền nghe bên ngoài truyền đến tiếng xe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 74: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【4】

Tịch Giản Cận đẩy cửa vào, liền nghe được trong phòng khách truyền đến tiếng nói chuyện, nhưng ngay sau đó liền dừng bước lại một chút, bởi vì thấy người không tưởng được xuất hiện ở nhà của mình, hô hấp hơi dừng lại.

“Giản Cận, con trở lại? Bạc tiểu thư tới thăm cha con. “ Tô San đứng lên, cười nói.

Tịch Giản Cận khẽ gật đầu, vẻ mặt cũng không quá buông lỏng, chỉ là đối với Bạc Sủng Nhi nhàn nhạt nói một câu: “Bạc tiểu thư, xin chào.”

Bạc Sủng Nhi tự nhiên hào phóng sẽ cho Tịch Giản Cận một nụ cười tươi, da thịt trắng nõn không trang điểm, mềm mịn như muốn búng ra sữa, ngây thơ tinh khiết.

“Tịch công tử, trở lại?”

Sau khi nói xong, ánh mắt của cô liền đặt trên người của anh, khẽ dừng lại một chút, anh mặc một thân mặc quân trang lục sắc, thẳng tắp và cao ngất, đồng phục tuyệt đối hấp dẫn.

Cô nhớ được, thời điểm cô học cấp 3, bởi vì xem một bộ phim truyền hình lính đặc biệt, liền lôi kéo tay Tịch Giản Cận, thử dài thử ngắn la hét rất đẹp trai rất đẹp trai, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, nhưng không ngờ tới, Tiểu Tịch của cô, cũng đã là một thân chính khí, bảo vệ quốc gia!

Tịch Giản Cận từ chối cho ý kiến đối với Bạc Sủng Nhi gật đầu, thái độ lãnh lãnh đăm đăm liền lên lầu.

Tịch Thư Ca cùng Tô San cũng biết chuyện năm đó của Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, khẽ lúng túng, nhưng nhất thời không biết hóa giải như thế nào.

Rất nhanh chóng, Tịch Giản Cận liền xuống lầu, đổi một thân quần áo hữu nhàn, thoạt nhìn cũng không phải là nghiêm túc như vậy, hướng ngoài cửa, vừa muốn đi ra.

“Giản Cận, con đi đâu? Bạc tiểu thư đến, buổi tối không ở nhà ăn cơm?”

“Không, con đi đón người. “ Tịch Giản Cận nhàn nhạt trả lời một câu.

Bạc Sủng Nhi cũng theo đó đứng lên, “Vừa vặn cháu cũng có việc, liền không quấy rầy, hôm nào có thời gian, lại tới bái phỏng.”

Tịch Thư Ca cùng Tô San tất nhiên biết Bạc Sủng Nhi vì Tịch Giản Cận mà đến, hiện Tịch Giản Cận đối với cô chẳng thêm ngó tới, cô muốn đi, bọn họ cũng chỉ có thể tượng trưng khách sáo vài câu, rồi vẫn để cô đi.

Tịch Giản Cận đăm mắt xoay người hướng phía ngoài đi tới, Tô San tiễn Bạc Sủng Nhi ra khỏi nhà, trong miệng tất nhiên là nói vài lời khách sáo hoan nghênh cô thường tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 75: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【5】

Bạc Sủng Nhi cười yếu ớt nhất nhất vâng dạ, liền hướng ngoài cửa đi tới.

Bởi vì cô đã tính tốt rồi, tối nay muốn để Tịch Giản Cận đưa chính mình về nhà, cho nên để cho tài xế đưa mình tới Tịch gia, hiện tại không có xe, cô âm thầm mà nghĩ làm sao để có thể xin Tịch Giản Cận đi nhờ xe.

May là Tô San mắt sắc, cũng đã đoạt trước một bước mà hỏi: “Sủng Nhi, cháu không có lái xe tới?”

“Dạ, tài xế đưa cháu đến.”

“Vừa vặn Giản Cận đi ra ngoài, để cho nó tiễn cháu một đoạn đi. “ Tô San nghe thế liền nói vậy, sau đó lập tức quay đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận cũng định lái xe rời đi nói: “Giản Cận, Sủng Nhi không lái xe, con đưa cô ấy về một đoạn!”

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, xuyên qua cửa sổ xe nhìn chăm chăm vào Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi ngoảnh mặt làm ngơ đối với Tô San nhợt nhạt cười một tiếng, nói gấp lại, liền thoải mái mở ra cửa xe Tịch Giản Cận, ngồi thẳng lên ghế lái phụ.

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ nhìn cô, không thể làm gì khác hơn là khởi động xe, hướng trang viên Bạc Gia mà đi.

“Cảm ơn anh đưa em về nhà. “ Bạc Sủng Nhi tách khỏi Tịch Thư Ca cùng Tô San, lập tức biến thành bộ dạng ngạo mạn, nghiêng đầu, cẩn thận

dò xét tuấn nhan gần trong gang tấc, diễm diễm mà cười cười.

Tịch Giản Cận hết sức chuyên chú lái xe, không để ý đến cô.

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận thái độ lạnh lùng, con người khê ẩm đạm, không có nói chuyện, xe nhanh chóng chạy đi, rất nhanh liền dừng ở cửa trang viên Bạc Gia, Bạc Sủng Nhi nhưng không có gấp gáp xuống xe, Tịch Giản Cận nghiêng đầu, lấy mắt hỏi thăm.

Bạc Sủng Nhi tất nhiên biết đáy mắt anh hiện ra vẻ trực xuất, âm thầm mà cắn răng, đáy lòng thầm nghĩ đợi có một ngày, bọn họ quay lại, cô nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp hành hạ chết anh...

“Cảm ơn anh tiễn em về nhà, có thời gian, em anh người ăn nhé? Để cảm ơn anh?”

“Không cần, chuyện Triệu Tố Nhã, cảm ơn cô. “ giọng nói Tịch Giản Cận rất là bình thường, nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, ánh mắt nhìn chăm chăm cô nói: “Bạc Cẩm, tôi muốn đi đón người, biết là ai không?”

Nghe anh gọi là “Bạc Cẩm”, tim cô đập thành thịch, lại nghe đến anh tiếp tục nói: “Là vị hôn thê của tôi.”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 76: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【6】

Bạc Sủng Nhi vốn là bờ nụ cười kiều diễm, trong nháy mắt liền sững lại.

Cô không thể tin nhìn Tịch Giản Cận.

Bên trong xe an tĩnh đến quý dị.

Anh thẳng tắp nhìn chăm chăm phía trước, thủy chung chưa từng mở miệng nói thêm câu nữa.

Thật lâu sau, cô mới mở to miệng, cứng răn nặn đi ra một nụ cười đẹp như thiên tiên, thoát nhìn giống như là hoa quỳnh ban đêm, chỉ vừa hiện, đã làm người ta mê say.

Âm điệu của cô, như cũ mang theo vài phần cao ngạo, gằn từng chữ, rõ ràng vô cùng: “Anh, nói gì?”

Tịch Giản Cận chậm rãi thở ra, một hồi lâu, anh mới nghiêng đầu, nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sủng Nhi, áo đen tóc đen, áo sơ mi màu trắng, khiến anh thoát nhìn rất tự nhiên thoải mái.

Âm điệu của anh, vĩnh viễn đều là trầm thấp rất dễ nghe, mang theo vài phần dụ hoặc, làm cho tim người ta đập thành thịch.

Một chút lại một chút, đánh vào ngực.

“Tôi có vị hôn thê rồi, ba năm trước đã định, ở trong bộ đội.”

Lần này, anh nói rất rõ ràng.

Bạc Sủng Nhi kinh ngạc nghe, một lòng, dần dần trầm xuống.

Chìm đến đáy cốc.

Cho dù xảo trá tai quái như cô, cho dù nhanh mồm nhanh miệng như cô, giờ phút này, cũng là ủ rũ một mảnh.

Tịch Giản Cận cong lưng, thông dong ưu nhã thay Bạc Sủng Nhi tháo giày an toàn, ngữ điệu dị thường bằng phẳng: “Bạc Cẩm, hiện tại cô đã hiểu sao? Tôi và cô, vĩnh viễn không thể quay lại.”

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, bảy năm trước, anh làm chuyện như vậy, cô không có khóc, bảy năm trước, cô khư khư cố chấp không cần anh, cô không có khóc, ở trong bảy năm, cô tìm kiếm anh, nhớ thương anh, cô không có khóc, bảy năm về sau, cô cùng anh gặp lại mặt nóng dán cái mông lạnh của anh, cô vẫn không có khóc.

Nhưng là cho tới bây giờ, cô nhưng cảm giác mình có chút ngời không yên.

Hốc mắt trướng đau.

Đáy lòng quặn thắt.

Không khỏi cảm xúc không thể nói nên lời, liền tràn lan.

Giống như là, một thứ, bạn dùng đem hết toàn lực để giành lấy, thời điểm giành được một nửa, người khác lại nói cho bạn biết, kia chỉ là một âm mưu!

Bạc Sủng Nhi không nói lời nào.

Tịch Giản Cận tất nhiên cũng chưa từng mở miệng.

Hai người đều lẳng lặng nhìn cửa sổ xe, cách nhau gần như vậy, nhưng cũng cách nhau xa đến thế.

Làm sao lại phát triển thành cục diện này?

Là cô quá tự tin sao?

Cho là Tiểu Tịch trở lại, cô chỉ cần cố gắng, đem anh dỗ cho cao hứng, để cho anh quên đi quá khứ, là có thể một lần nữa dắt tay, cùng đi một đường.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 77: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【7】

Đây là lần đầu tiên Bạc Sủng Nhi cảm thấy trời đất quay cuồng!

Hồi lâu, cô mới hiểu được, thì ra là đây mới là đau lòng chân chân chính chính!

Bảy năm, cô khư khư cố chấp đợi đến cuối cùng, kiên trì đến cuối cùng, coi chừng điểm mấu chốt, coi chừng hết thầy, nhưng đổi lấy chính là kết quả như vậy sao?

Cô nhìn ngoài cửa sổ, trong nháy mắt đó, chung quy cô vẫn thấy mình sắp khóc lên, nhưng là cô phát hiện, một loại cao ngạo, từ nhỏ đến lớn, bẩm sinh, cho dù giờ phút này, nhìn như tan vỡ, cô cũng không cho phép, chính mình rơi xuống một giọt lệ!

Cô khế hếch cằm, ngạo mạn vô cùng!

Thậm chí, còn cười lớn hơn, nụ cười vẫn xinh đẹp như cũ, nhưng giống như là bị phủ một tầng tro bụi, cô đơn như vậy.

Đúng là vẫn còn ngập đầy tâm sự.

Cô nói: “Là sao? Đã đính hôn? Tại sao em không nghe nói?”

Tâm tình của cô phập phồng, không cách nào ổn định, đến cuối cùng, trực giác ngơ ngẩn.

Thái tử gia Tịch gia đính hôn, chuyện đại sự như vậy, vì sao cô không có nghe nói?

Gia tộc quyền quý, đại sự như thế, như thế nào dễ dàng qua loa?

Thiên kim đại tiểu thư nhà ai, có thể so với Bạc Sủng Nhi cô xứng đôi với thái tử gia Tịch gia hơn?

“Trong nhà còn không biết, lần này cô tới, tôi chính là muốn đem cô ấy giới thiệu cho người trong nhà.”

Thanh âm trầm thấp của Tịch Giản Cận ở trong đầu Bạc Sủng Nhi, lại một lần nữa vang lên, rõ ràng là âm điệu cô yêu đến không thể tự kiềm chế, vì sao lúc này lại làm cho cô hận như thế?

Bạc Sủng Nhi không nói gì, chờ đau thương nơi đáy lòng a, từng điểm từng điểm biến mất không thấy gì nữa.

Chuyện cho tới bây giờ, cô phải làm như thế nào?

Cô nhớ, từ lúc nhỏ, ba ba nói cho cô biết, một người nếu như thích một thứ gì, có lẽ chỉ cần một giây đồng hồ, liếc mắt một cái liền định cả đời, nhưng nếu quên mất một thứ gì, muốn nhớ lại được phải cần thời gian thật lâu.

Thậm chí, quên mất so với nhớ được còn thống khổ hơn.

Nhưng nếu thật sự là như thế, không bằng, nghĩ hết biện pháp nhận lấy.

Cô hẳn là phải đi tranh thủ, có phải hay không?

Chỉ cần bọn họ không có bước vào lễ đường, cô liền có thể tranh thủ được có phải hay không?

Nhưng là, vì sao, giờ phút này, cô lại cảm thấy đáy lòng mình lạnh lẽo, trống rỗng, có chút khổ sở.

Sau khi hoảng hốt, Bạc Sủng Nhi nhìn gương mặt của Tịch Giản Cận anh tuấn cao ngất như cũ, mặt mày lãnh lãnh đăm đăm như cũ, mơ hồ lộ ra một tầng chính trực!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 78: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【8】

“Là sao? Kia thật đúng là ngoài dự tính của cô nhi! “lông mi thật dài của Bạc Sủng Nhi khẽ run rẩy, tính tình cô vốn làcao ngạo, trong nháy mắt hình như có chút mềm mại: “Xem ra, đề phòng hồi lâu, nhưng đề phòng lắm người rồi... Triệu Tố Nhã chỉ là người qua đường, chân chân chính chính ngồi ở công đường xử án lại là người khác!”

Vẻ mặt Tịch Giản Cận trong nháy mắt có chút lạnh, mang theo vài phần phòng bị.

Bạc Sủng Nhi nhìn khuôn mặt của anh, đáy lòng khẽ chua chát, cô nhẹ nhàng cười lên, sau đó nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, như năm đó, thật là tốt đẹp, nhưng mang theo vài phần chăm chú: “Tịch Giản Cận...”

Cô gọi tên anh.

Gọi vô cùng mềm mại.

Anh nghiêng đầu, nhìn mắt của cô, lại nghe cô hỏi: “Có phải em một chút cơ hội cũng không có?”

Im lặng một hồi lâu.

Anh gật đầu.

Cô mỉm cười.

Không có khổ sở, không có bi ai, chỉ là đơn thuần mỉm cười.

“Đã như vậy, vậy chúng ta làm bạn đi. “ Bạc Sủng Nhi nháy mắt, hướng về phía Tịch Giản Cận nói, cô nói rất chân thành, nhìn chừa ra cô động cái tâm tư gì, “Dù sao chúng ta ba tuổi đã biết nhau, coi như là thanh mai trúc mã, nhưng nếu thật không làm được tình nhân, chúng ta trưởng thành, có thể làm bạn, có phải hay không?”

Tịch Giản Cận không nói, cô kiên nhẫn đợi.

Cô biết, Tiểu Tịch của cô, không phải là người hẹp hòi.

Nhưng là, cô cũng biết, Tiểu Tịch của cô, không phải là người dễ quên.

Nếu như anh yêu cô, như vậy, hẳn là tuyệt kỹ sẽ không đồng ý, bởi vì anh hận cô, anh để ý khi phải trải qua những khuất nhục cùng thương tổn kia.

Nếu như anh thật sự không thương cô... Như vậy, anh sẽ đem cô làm như người xa lạ mà đối đãi đi...

Làm như không thấy, thờ ơ.

Ở bên cạnh anh, vây quanh, hay không vây quanh, đều không có ảnh hưởng gì!

Bạc Sủng Nhi bình ổn hô hấp, cố kiên nhẫn, song, một hồi lâu, Tịch Giản Cận lại gật đầu, nói: “Được.”

Bạc Sủng Nhi cảm giác được tim của mình run lên một cái, cô tỉ mỉ nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, giống như là muốn từ trên mặt Tịch Giản Cận nhìn ra sơ hở, song, hôm nay, anh quá mức bí hiểm, cô chỉ có thể tuyên bố thất bại.

Cô vô lại vô cùng, cũng vô si vô cùng, dò không ra anh có thích cô hay không, như vậy cô liền đi gặp vị hôn thê của anh đi!

Lập tức, Bạc Sủng Nhi uốn mày, nhẹ nhàng cười một tiếng, chậm rãi nói: “Đã như vậy, anh dẫn em cái người bạn mới này, đi xem vị hôn thê của anh một chút đi!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 79: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【9】

Tịch Giản Cận không nói gì, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Thật ra thì từ biệt bảy năm, Bạc Sủng Nhi có chút sợ Tịch Giản Cận, người đàn ông này, lúc bình thường, thoát nhìn vân đạm phong khinh, bộ dạng rất dễ thương lượng, mỗi người cùng anh nói cái gì đó, anh luôn là vẻ mặt ôn nhuận nở nụ cười, gật đầu, hai mắt nhìn chăm chú vào con mắt của người ta, “Được được “ không ngừng, giống như là căn bản không có nửa điểm ý kiến.

Nhưng là, anh như vậy, rốt cuộc ẩn tàng cảm xúc cùng ý nghĩ như thế nào, không người nào có thể biết được!

Cánh môi Bạc Sủng Nhi hồng nhuận sáng bóng, khẽ mở, chậm rãi nhe ra hàm răng trắng nõn, mềm nhũn cắn môi của mình, môi hồng răng trắng, Tịch Giản Cận luôn định lực mười phần trông thấy, cũng nhin không được mà hút khí một hơi.

Tịch Giản Cận nhanh chóng di chuyển ánh mắt, nhìn chăm chú vào phía trước, “Hôm nào đi, chúng tôi lâu rồi không thấy, cũng nên có chút không gian riêng.”

Đáy long Bạc Sủng Nhi ra đầu đón, nói như vậy, ám chỉ sau lưng, ai cũng hiểu nhỉ?

Khẩn cấp?

Thế giới hai người?

Cô cực mở trừng hai mắt, răng môi trong lúc như có như không tràn ra tới một tiếng nũng nịu.

“Tịch Giản Cận, anh rất khẩn cấp sao? Không bằng...”

Con người cô khẽ đảo lòng vòng, nghiêng thân thể, liền hướng trong ngực của anh tới gần, sắc mặt anh dần lạnh, còn chưa có tránh ra, liền cảm thấy thân thể hương ngọc lao vào lòng.

Anh khẽ nướng mày, đáy lòng một trận khó chịu nhìn cô, cô nhắm mắt lại, định không nhìn tới, vươn tay, giống như là làm chuyện xấu, ở trong ngực của anh cọ a cọ, đem một bộ quần áo của anh, cũng cọ thành xốc xếch!

“Em tới giúp anh giải quyết thế nào? Hà?”

Bạc Sủng Nhi than nhẹ hỏi, tay nhỏ bé vươn ra chỗ hốc đựng đồ trong xe, mở ra, lại phát hiện chỉ có mấy cái bút, còn có một vài cái danh thiếp...

Lại không có “Bao cao su “?

Tần Thánh cũng tốt, Tô Thần cũng được, trong xe ó, luôn là để vài thứ màu sắc rực rỡ.

Thật ra thì không phải là không muốn, mà giống như là dưỡng thành thói quen tốt đẹp, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

“Lại không có bao cao su? Chẳng lẽ anh không sợ... Ừm... Có con?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 80: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【10】

Tịch Giản Cận quen biết Bạc Sủng Nhi từ nhỏ đến lớn, tất nhiên biết ý tứ trong lời của cô, nói: “Sẽ không có con...”

Thời điểm anh nói những lời này, ánh mắt tựa như có chút âm đạm, giống như là cất giấu một chút bí mật không muốn người biết, thậm chí đều quên đây Bạc Sủng Nhi ra.

Chẳng qua là thằng tắp nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, mang theo vài phần tiếc nuối...

Đúng vậy a... Sẽ không có con... Nhưng nếu không phải bởi vì chuyện này, sợ là ông nội cũng sẽ không hỗn hển, thường xuyên gây áp lực đem anh từ trong bộ đội điều trở lại sao.

Cái lính bộ đội đặc biệt kia, bảy năm, anh em gần nhau, không có suy đoán, không có đối với kháng, có chẳng qua là thằng thẩn cùng không câu nệ, ra khỏi nhiệm vụ, bọn họ chính là bạn bè tri kỷ nhất, vào nhiệm vụ, bọn họ chính là anh em thân thiết kề cận nhất!

Bọn họ từng dùng máu để thề, hưởng qua vị máu của lẫn nhau.

Nếu như ngoài ý muốn, người nào cũng đều sẽ vì ai đó bỏ qua tánh mạng!

Cái gọi là lính đặc biệt là cái gì? Bình thường bọn họ thoát nhìn cùng người bình thường là không có gì khác biệt, nhưng là lúc thi hành nhiệm

vụ, bọn họ sẽ gặp cực nhanh tiến vào trạng thái, toàn thân đề phòng, giống như sống lại!

Những nhiệm vụ kia, rốt cuộc là cái gì, bọn họ không nhớ rõ, bởi vì phải giữ bí mật, coi như là nhớ được, cũng phải làm như không nhớ rõ!

Giống như là... Vào nhiệm vụ, cái thế giới này liền không tồn tại rồi, ra khỏi nhiệm vụ, nhiệm vụ kia liền không tồn tại rồi.

Anh sống kiếp lính đặc biệt bảy năm, không chỉ là một lần, thoát khỏi nhân gian, giã dũa sống chết, rồi sau đó, trở lại nhân gian.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt thất thần, đáy lòng có chút khổ sở.

Cô chậm rãi vươn tay, từng điểm từng điểm cọ lên hai gò má của anh, anh cũng không có bất kỳ tri giác, cũng không có né tránh, đáy lòng của cô đau đớn, mang theo đau lòng cùng thương hại, “Tịch... Anh làm sao vậy?”

Tịch Giản Cận giống như là bị một câu “Tịch” của cô, gọi cho thức tỉnh, ánh mắt vẫn còn hơi tan rã, không giống bình thường tụ lại ánh sáng tinh nhuệ hữu thần, anh còn chưa cúi đầu, cô liền trong lúc bất chợt ngẩng đầu lên, đôi môi hồng nhuận, đụng lên cánh môi của anh.

Môi của anh, vẫn mềm mà ấm áp như vậy, cô chậm rãi cọ, lông mi cùng thân thể, cũng bắt đầu run rẩy, ngón tay cô, nắm vạt áo trước ngực anh, chậm chạp dời xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 81: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (1)

Tịch Giản Cận dừng lại, nhìn chăm chăm gương mặt của cô, gằn trong gang tấc, tốt đẹp như thế, anh cũng chậm rãi nhắm mắt lại, từ từ khóa lại bờ môi cô.

Ấm áp, run rẩy, mềm mại.....

Không có lý do gì, cũng không có nguyên nhân gì, chẳng qua là cảm thấy đáy lòng đau đớn khó nhin, cần một chút ấm áp, mà cô vừa lúc, có thể cho anh.

Anh chủ động, cô liền không có bất kỳ phản kháng, chỉ có thể mặc cho đầu lưỡi của anh, linh hoạt đánh vào trong miệng của mình, trần trọc triền miên, dây dưa tới chết.

Bạc Sủng Nhi đều bị Tịch Giản Cận hôn đến cái lưỡi thấy đau, ấp úng muốn kháng nghị, người đàn ông lại mắt đếc tai ngơ, tự mình hung hăng hôn cô.

Mãi cho đến Bạc Sủng Nhi thấy mình có thể hít thở không thông, anh mới chậm rãi buông cô ra, anh nhắm mắt lại, trên trán vừa rồi có tầng ẩm đậm đã tan thành mây khói.

Hô hấp của anh hơi có chút gấp, nhưng lại bị anh thông thả bị đè nén xuống, Bạc Sủng Nhi dựa vào ngực anh, tà mị cười, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại nghe được tiếng điện thoại của Tịch Giản Cận vang lên.

Tịch Giản Cận vội vàng móc điện thoại di động ra, nhanh chóng đẩy Bạc Sủng Nhi từ trong ngực của mình đẩy ra, sau đó nghe: “Như Ý? Em đến rồi hả?”

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, bọn họ nằm cạnh gần như vậy, cô không phải kẻ điếc, rõ ràng nghe thấy trong điện thoại là một giọng nữ.

“Rất xin lỗi, anh có một số việc chậm trễ, em ở phi trường chờ anh, anh lập tức đến.....”

Bạc Sủng Nhi để chính mình nhanh chóng thở một hơi, giống như là muốn kiềm chế lửa.

“Anh biết, em yên tâm đi..... ừm..... Anh cũng rất nhớ em.....”

Giọng Tịch Giản Cận, là giọng nói tốt mà Bạc Sủng Nhi nghe thời gian dài, một chữ một hồi rõ ràng, mà ngữ khí đều có chút nghiêm cẩn.

Giờ này phút này, anh lại dùng ngữ điệu chậm nhất, nói vào trong điện thoại, cũng là một chữ một hồi rõ ràng, tuy nhiên lại ẩn giấu một loại dụ dàng, Bạc Sủng Nhi từ bảy năm về trước, cũng chưa từng thấy qua.

Ngón tay Bạc Sủng Nhi, vô ý thức nắm chặt, luôn cảm thấy đáy lòng, giống như là bị một cây châm, liều mạng đâm vào, đến cùng có bao nhiêu đau.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 82: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (2)

“Không sao, không cần sợ..... Ông nội anh, cha mẹ anh đều rất thân thiết, nếu như em không có chuẩn bị kỹ càng, chờ sau đó anh có thể cùng em ở bên ngoài, chờ em chuẩn bị xong, lại đi gặp bọn họ.....”

Khi nào thì anh quan tâm như vậy? Không đúng, là một mực quan tâm như thế, tuy nhiên lại không phải người nào cũng dung túng như vậy!

Giống như bảy năm trước, cô làm bữa giờ trò xấu đùa nghịch vô lại, nếu như một khi là chuyện anh quyết, căn bản đối với anh là chuyện không làm được!

Bạc Sủng Nhi cảm thấy lòng, không đơn thuần là lòng, mà là ngũ tạng lục phủ, lá gan đứt ra từng khúc, đau thấu tim gan.

“Vậy được, chờ gặp mặt.....”

Tịch Giản Cận dường như chờ lấy điện thoại bên kia cúp máy, anh mới nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, biểu lộ lạnh lùng rất nhiều, nghiêm chỉnh không một màn hôn môi kiêu diễm, đã tan thành mây khói.

“Đêm nay thật không có thời gian, hôm nào tôi mời cô ăn cơm, hoặc là cô nói, cô muốn ăn cái gì, tôi gọi điện để cho người ta giao hàng tới.....”

Tịch Giản Cận ngăn gọn giải thích, lời anh nói có ý tiễn khách, đã rất đậm rồi.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi có chút khổ, quả thực rất muốn đánh anh một hồi, nhưng mà, nhưng vẫn ra vẻ nhẹ nhõm, nhẹ nhóm cười với Tịch Giản Cận, đáy mắt mang theo một vòng nghiêm túc: “Thật sao? Em muốn cái gì, anh cũng cho em ăn sao?”

Tịch Giản Cận gật đầu.

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, đáy lòng tràn đầy trách cứ cùng ủy khuất, Tiểu Tịch, tại sao anh có thể đối cô ta dịu dàng như vậy? Tại sao có thể đối với cô ta quan tâm như vậy? Tại sao anh lại có thể đối mặt với người phụ nữ khác, thì tốt như vậy? Làm sao bây giờ? Lần này em ăn giấm thật rồi.....

Em đợi anh bảy năm, anh trở về, em cao hứng bùng bùng, anh lại nói cho em biết, anh có vị hôn thê, nhìn qua, anh giống như rất yêu cô gái đó.....

Bạc Sủng Nhi đem ngón tay, đặt ở môi mình cắn, giống như thật chăm chú suy nghĩ ăn gì, đột nhiên, cô cười cong hai mắt, xích lại gần Tịch Giản Cận, sau đó nhìn Tịch Giản Cận, vươn tay, nắm tới nửa than dưới của Tịch Giản Cận, biểu lộ mập mờ: “Đã như vậy, vậy em không khách khí, cái đồ vật này, đem nó đóng gói, sau đó đưa hàng đến cửa đi!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 83: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (3)

Động tác Bạc Sủng Nhi rất nhanh, lúc sắc mặt Tịch Giản Cận còn chưa biết đổi, cô đã cười đùa lấy tay trở về, không để ý chút sắc mặt Tịch Giản Cận đã xanh, liền mở cửa xe ra, dương dương đắc ý, ngạo khí mùi phần, nện bước ưu nhã, đi về phía Bạc gia.

Tịch Giản Cận ngồi ở trong xe, chẳng qua là cảm thấy nửa người dưới bị cô nắm như vậy, giống như còn giữ lại một mùi hương thoang thoang, biểu lộ tuy lạnh lùng, đáy lòng lại có chút dao động.

Anh nhìn thấy cửa nhà Bạc gia mở ra, có người cúi người, có người hoan nghênh, cô giống như là Nữ Vương, mắt nhìn thẳng đi vào trong.

Thẳng đến khi thân ảnh của cô, biến mất không thấy gì nữa, anh mới đột nhiên hoàn hồn, đập chân ga, liền nhanh chóng rời đi.

(em mong mỗi còn có một lần, tại góc đường có gió ánh sáng, em gặp anh, sau đó em gặp tình yêu)

“Tiểu thư, cô trở về rồi..... Xin hỏi ăn cơm không?”

Quản gia ân tình nghênh đón, lại bị một ánh mắt của Bạc Sủng Nhi, hung hăng bức trở về, cả phòng nhất thời không dám thở mạnh, có thể rời xa bao xa liền rời xa.

Bạc Sủng Nhi đi giày cao gót, ngạo khí mườì phần lên lâu, đẩy cửa phòng ngủ mình ra, liền đưa chân, hung hăng quăng bay giày, đống một cái, tây một cái, tội nghiệp thứ bị trút giận!

Hung hăng đẩy cửa phòng ngủ ra, sau đó hung hăng đóng lại, cô còn cảm thấy đáy lòng đau đớn, cô âm thầm cắn răng, nằm ở trên giường, nỗ lực để cho chính mình lắng xuống, an tĩnh nghĩ, tiếp đó, đến cùng nên làm sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, lại vẫn cảm thấy đáy lòng bị đè nén, vô luận như thế nào, nhưng cũng không tiếp thụ được tin là anh có vị hôn thê!

Cô thật rất muốn đem anh trời lại, đi cao chạy xa bay!

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng cảm thấy lòng buồn bực, không nhận được cười lạnh, hung hăng trở mình trên giường.

Tiếp tục làm giả chết.

Thật lâu, cô xoay người ngồi dậy, nằm ở bên giường, ném hết lên trên mặt đất!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 84: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (4)

Bạc Sủng Nhi không phải người phụ nữ ngu ngốc, tất nhiên là biết chính mình phụng phịu, cũng không cải biến sự thật đã định, chờ đến khi bình ổn tâm tình, liền gọi điện thoại cho Tần Thánh, “A Thánh, hiện tại giúp em qua phi trường tra một cái tên là “Như Y”!”

“A Thánh, anh để bọn họ làm nhanh, trong vòng năm phút nhất định phải tra cho em, đại khái thời gian máy bay hạ cánh là năm giờ rưỡi, nếu qua năm phút đồng hồ, em sẽ tiêu hủy phi trường của họ!”

Bạc Sủng Nhi lộp bộp, có chút Nữ Vương ra lệnh, liền bắt đầu tính thời gian.

Tần Thánh lập tức truy tìm, hiệu suất làm việc lại rất cao, không đến ba phút, đã đem tư liệu người Bạc Sủng Nhi muốn gửi qua.

“Nhanh như vậy?” Bạc Sủng Nhi thoáng có chút kinh ngạc, phi trường nói chỉ ít giờ, cũng có mấy cái ngàn người, mò kim đáy biển, năm phút đồng hồ cô chỉ hồ nháo, làm sao Tần Thánh chỉ trong hai phút đã giải quyết rồi?

“Hừ, anh là tìm tiểu bảo bối trong nhà Dịch Thiển hỗ trợ, xâm nhập thông tin nội bộ phi trường, lúc điều tra, xuống máy bay chỉ có tên hai người, một là Hàn Như Y, một Tôn Như Y, nhưng cái Tôn Như Y mới bảy tám tuổi tuổi, anh cũng không nghĩ cũng biết không phải người em muốn tìm, cho nên cái Hàn Như Y..... là đúng rồi.”

Bạc Sủng Nhi gật đầu, đáy lòng âm thầm nhớ kỹ cái này tên, “Tất cả tư liệu của cô ta đâu?”

“Tra không được, bị điền vào bảo mật quốc gia rồi!” Tần Thánh cười ha ha, tiếp tục nói: “Không phải là không thể tra, nếu mà Dịch Thiên cho phép tiểu bảo bối nhà cậu ta xuất thủ, ngược lại thì rất dễ dàng, chỉ là..... Đây là phạm pháp! Dịch Thiên chết sống không chịu.”

Bạc Sủng Nhi âm thầm cắn răng, lập tức gật đầu, cười lạnh nói: “Không cần tra xét, em không có hứng thú với cô ta, em chỉ là muốn biết Tịch Giản Cận có phải nói láo với em hay không!”

“Lại thế nào rồi hả? Bị ngược sao? Nghe giọng điệu này của em, có vị oán phụ!” Tần Thánh ở bên kia điện thoại, đốt một điếu thuốc, sau đó thấp giọng nói: “Ngoan, tiểu bảo bối, gần đây anh hơi bận rộn, em tự xoay chuyển một chút, chờ anh làm xong chuyện ở đây, sẽ đến giúp em.....”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 85: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (5)

Bạc Sủng Nhi nghe được Tần Thánh nói như vậy, liền biết anh lại lưu luyến ở nơi bướm hoa quên về, nhất thời đưa một câu: “Tần thiếu gia, từ từ mà bận!”, lập tức cũng không để ý Tần Thánh ở bên đang mắng, trực tiếp cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Bạc Sủng Nhi yên lặng ngồi ở trên giường.

Hàn Như Y, Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận, Hàn Như Y.....

Hai cái tên này, ở trong não cô, lật qua lật lại, khó có thể bình ổn, cũng không biết đến cùng là qua bao lâu, cô mới khe khẽ thở dài một hơi.

Tiểu Tịch, trong bảy năm này, em không chỉ một lần mong mỗi sẽ có một lần, ở một góc đường có gió sáng rỡ, em gặp anh, sau đó em gặp tình yêu.....

Thế nhưng, lần thứ nhất gặp phải tình yêu, lần thứ hai gặp phải kiếp nạn!

Nếu như thật rời bỏ anh, như vậy đời này em có thể gả cho ai?

Người còn sống có đời dài vậy, đếm không hết bao nhiêu cái bảy năm, có lẽ mười cái, có lẽ so với mười cái còn nhiều được hơn, mà em lại không có anh làm bạn bên cạnh thì phải sao đây?

Năm đó, chia tay, em thử trốn tránh, thế nhưng, chạy trốn tới sau cùng, em lại phát hiện, anh ở trong đầu em, trong lòng em, vô cùng lớn, vô luận

em trốn làm sao, chung quy lại tìm không thấy một chỗ không có bóng anh.

Nếu như thật sự có thể buông tay, như vậy bảy năm trước cô đã buông tay, làm gì đau khổ đợi đến bảy năm sau, đi đến tình trạng như thế, kiên trì bảy năm, tại buông xuống?

Anh ấm áp, không phải là cho một người khác, hẳn là cho cô..... Biết rõ một ít chuyện, không thể ép lại, thế nhưng cô hết lần này tới lần khác cố chấp cảm thấy, người đàn ông của cô, Tiểu Tịch của cô, trong lòng thật sự yêu cô!

Cô từ nhỏ cực kỳ cao ngạo, cảm thấy toàn thế giới, không có thứ cô không có được, cô vẫn cảm thấy Tiểu Tịch của cô chỉ đang tức giận, bảy năm trước cô bỏ mặt mũi của anh, anh là đại thiếu gia, ngạo khí tận trong xương tuỷ, cũng không thua kém gì cô!

Chỉ là, khi cô nghe được anh nói, anh có vị hôn thê, cô rõ ràng cảm thấy thế giới sụp đổ!

Thì ra, cô vẫn cho là chỉ có người khác ghen ghét mình, lại không nghĩ tới, có một ngày, chính mình cũng có phần ghen ghét người khác!

Mà cái cô gái tên Hàn Như Y kia, nhìn qua, tướng mạo, dáng người, và khí thế, cũng là một loại, đến cùng vì sao, hết lần này tới lần khác thẳng được lòng Tiểu Tịch?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 86: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (6)

Trong khoảnh khắc đó, Bạc Sủng Nhi lại đối với quá khứ của Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y, dày đặc hiếu kỳ.....

Ngày 14 tháng 2, lễ tình nhân.

Thời gian Tịch Giản Cận trở lại thành phố X đã ròng rã 28 ngày.

Bạc Sủng Nhi vốn dự định trong 28 ngày đó, lấy lại được lòng của Tịch Giản Cận, hai người nhanh chóng qua lễ tình nhân.

Thế nhưng một ngày này, cùng cô bỏ lỡ kẻ vai.

Không vì cái gì khác, chỉ là bởi vì Hàn Như Y, cái vị hôn thê trong miệng Tịch Giản Cận xuất hiện, cũng vào ngày đó, Tịch Giản Cận mang theo Hàn Như Y đến gặp trưởng bối Tịch gia.

Vị trí chọn là phòng bao lớn tầng bốn tại “Khải Duyệt”.

Bạc Sủng Nhi vừa lúc cùng Tần Thánh đi ngang qua, đã đối mặt, trong hiện thực thấy được bộ dạng cô gái kia, nhìn qua cũng chỉ thấy rất bình thường.

Cô ta đứng ở bên cạnh Tịch Giản Cận, trên mặt mang theo nụ cười khéo hiếu lòng người, thậm chí còn mang theo vài phần nhát gan, đứng sát bên Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi cũng không đi ra chào hỏi, chỉ nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, thẳng đến nhóm người bọn họ, biến mất không thấy gì nữa, cô mới đột nhiên hoàn hồn, cúi đầu cười yếu ớt, tự nhiên hào phóng kéo cánh tay của Tần Thánh, đi ra ngoài “Khải Duyệt”.

Đây coi như lễ tình nhân cô trải qua âm đạm nhất, nhìn người đàn ông mình thích, đem người phụ nữ chính mình nhận định, giới thiệu cho gia trưởng.

Kỳ thật cô không chỉ một lần tưởng tượng, có một ngày, Tịch Giản Cận nắm tay của cô một lần nữa, đứng ở trước mặt trưởng bối Tịch gia, nói một câu, con muốn kết hôn.....

Ra khỏi.” Khải Duyệt”, Bạc Sủng Nhi có chút run chân, Tần Thánh cũng chưa từng hỏi vài câu, chỉ là vươn tay, ôm cô một cái, lên xe, phi tốc rời đi.

Lên xe, Bạc Sủng Nhi quay đầu nhìn lại, phát hiện Tần Thánh một mặt nghiêm túc, tựa hồ có rất nhiều lời muốn nói với cô, chỉ là nhìn thấy ánh mắt của cô, anh lại chậm rãi nuốt xuống, có chút lời không thể nói, như là, có chút quan tâm, vĩnh viễn anh không làm được.

Tần Thánh vốn mang vẻ mặt nghiêm túc, trong nháy mắt biến thành nụ cười tà khí, một bộ phong lưu, huýt sáo, “Ngày kia chính sinh nhật Tịch của em, em chuẩn bị gì chưa?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 87: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (1)

Bạc Sủng Nhi nhìn vẻ mặt Tần Thánh thay đổi, nhất thời cũng bỏ qua vẻ lo lắng, yêu kiều mang theo xinh đẹp chớp mắt với Tần Thánh, ánh mắt lưu chuyển, đầy đủ phong tình vạn chủng, duỗi bàn tay nhỏ nhỏ ra, gãi ngực Tần Thánh, gãi cho Tần Thánh toàn thân căng cứng.

“Đương nhiên chuẩn bị kỹ càng..... Cũng chờ bảy năm rồi..... Sớm nên như thế!”

Cô nói chân thành hào phóng, không có nửa điểm che giấu, thậm chí mặt mày, đều một bộ quyến rũ xinh đẹp.

“Nói thật nhé..... A Thánh, em vừa nghĩ tới em phải làm chuyện như vậy, em thật sự kích động, vừa khẩn trương, còn sợ chứ.....”

Cô gắp từng chữ vô cùng rõ ràng, mà ái muội, cực kỳ giống trêu chọc, Tần Thánh nghe, đều cảm thấy thân thể nóng lên, anh càn rỡ cười nhẹ hai tiếng, sau đó chậm rãi đến gần bên Bạc Sủng Nhi, hơi thở nóng hầm hập, đều phun lên mặt min màng của Bạc Sủng Nhi, bày ra một bộ tự nhận rất mê người, “Có muốn hay không, anh đây sẽ dạy dỗ em, kỹ thuật của anh, thế nhưng rất tốt.....”

Bạc Sủng Nhi cũng không phải người nhả nhả nhó nhó, nghe Tần Thánh nói đùa như vậy, tất nhiên là duỗi ngón tay ra, chậm rãi sờ soạng trên mặt Tần Thánh, Tần Thánh nhắm mắt lại, cố ý làm ra cực kỳ hưởng thụ, “Tiểu Sủng Nhi, nếu tay này của em, sờ tiểu Tần thánh của anh, nhất

định nó rất cao hứng..... Em xem, hiện tại anh rất kích động, không kịp chờ đợi muốn cho em sờ rồi.....”

Bạc Sủng Nhi cố ý căn môi, làm ra bộ dạng thẹn thùng, vươn tay, giả bộ thẹn thùng đánh lên ngực của Tần Thánh, giọng nói quyên rũ: “Anh, anh thật đáng ghét.....”

Cô như vậy, chọc cho Tần Thách đứng ngồi không yên, trực tiếp muốn ép về phía Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi vươn tay, chỉ một cái lên ngực Tần Thánh, ngực điệu vẫn mềm mại như cũ: “Anh..... Chẳng lẽ anh thích mắt trắng niên sớm vậy sao?”

Tần Thánh cau môi, lộ ra một vòng ý cười, liền chậm rãi ngồi thẳng, buông Bạc Sủng Nhi ra, lui về vị trí lúc đầu, chuyên tâm lái xe.

Chỉ là hậu kết của anh lên xuống, mơ hồ cảm thấy toàn thân khô nóng, giống như, mỗi một chỗ..... Lại..... Đói bụng.....

Bạc Sủng Nhi lại cười thản nhiên, xinh đẹp kinh người: “A Thánh, những năm này, thật sự là cảm ơn anh rồi!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 88: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (2)

Cũng phải cảm ơn anh.

Mặc dù anh có tai tiếng xấu không ngừng, cùng một nữ ngôi sao phóng đãng, vào hộp đêm chơi một vương hai hậu, lén lút các loại không chịu nổi.

Thậm chí mỗi lần như thế, cô đều sẽ cảm tạ chí, nghĩ đến Tần Thánh thật sự là một tên cặn bã!

Thế nhưng, cô biết, A Thánh, là một người tốt.

Tần Thánh câu môi, không nói gì, chỉ là tốc độ chiếc xe, hạ chậm một chút, giống như hưởng thụ lấy cái gì.

"Alo, xin chào tôi là Tịch Giản Cận!"

Tịch Giản Cận thật không hổ là người đàn ông từ nhỏ gia giáo cực tốt, mỗi một lần tiếp điện thoại, đều tự nói danh tính, phụ kèm câu xin chào!

Bạc Sủng Nhi cong môi, nhẹ nhàng cười một tiếng, "Nghe nói, ngày mai anh sinh nhật anh, muốn quà sinh nhật gì?"

Tịch Giản Cận thực không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi sẽ gọi điện thoại cho mình, hỏi ý kiến mình thích quà sinh nhật gì, trong nháy mắt kinh ngạc, mới mở miệng, trả lời: "Cái gì cũng tốt."

Bạc Sủng Nhi khẽ cười, "Hai lựa chọn, một bán tự động, một toàn tự động, anh muốn cái nào?"

"Toàn tự động là cái gì? Bán tự động chính là cái gì?" Tịch Giản Cận hỏi lại.

"Bí mật." Bạc Sủng Nhi giảo hoạt cười: "Nhanh chóng chọn một."

Tịch Giản Cận mỉm cười, mà phần sau trêu chọc nói: "Toàn tự động đi, Bạc gia có tiền như vậy, đừng nói là còn muốn một đồ bán tự động? Cô đã hào phóng như vậy, tôi sao không thết một hồi?"

"Được." Bạc Sủng Nhi sáng khoái đáp ứng, sau đó liền cười dịu dàng bổ sung: "Đại khái ba giờ chiều đi, đồ sẽ chuyển đến rồi."

"Cảm ơn."

Bạc Sủng Nhi trầm mặc, có câu "Sinh nhật vui vẻ" phải nói ra, tuy nhiên lại vẫn lựa chọn một câu.

"Không cần khách khí..... Vậy, hẹn gặp lại."

"Hẹn gặp lại!" Tịch Giản Cận dừng một chút, liền nói bổ sung: "Buổi tối gặp!"

Bạc Sủng Nhi không có nói chuyện, cúp điện thoại, đêm nay sinh nhật gặp anh!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 89: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (3)

Tịch Giản Cận ở trong đội ba, xem như lính cũ, chỉ là năm ngoài huấn thiếu tá bọn họ bởi vì bị thương, xuất ngũ nghỉ dưỡng sức, cho nên thừa dịp này, ông nội Tịch Giản Cận đưa anh từ trong bộ đội trở về.

Tịch Giản Cận cũng không phải là kính bình thường, năm đó anh bị người tuyển đi lính đặc chủng, tiếp nhận huấn luyện khắc nghiệt.

Dem một người vốn bình thường, huấn luyện thành làm một người không gì làm không được.

Trong thời gian ngắn, có thể bộc phát ra hành động căn bản không thể tưởng tượng nổi động!

Bởi vì mới vừa vào mùa xuân, chợt ấm rồi lạnh, là mùa vụ tốt nhất để huấn luyện, đến gần mùa hạ, chính là so tài, Tịch Giản Cận từ không tiếp nhận thua, khó tránh khỏi huấn luyện có chút nghiêm túc.

Kỳ thật lúc đầu, Tịch Giản Cận bước vào cái quân khu này, bởi vì là người mới, tăng thêm quyền lực Tịch gia, tất nhiên là bị một số lính cũ khác có chút đổ kỵ.

Dù sao đều là quân nhân, lòng tranh háo thắng, tất nhiên là đặc biệt mãnh liệt! Huống chi, Tịch Giản Cận vừa vào quân khu, liền giao đội ba cho anh, là đội ngấm lớn nhất đoàn, huống chi, sau khi đội trưởng đội ba lui về, tất cả mọi người tranh nhau muốn được tiếp quản đội ba, lại bị nửa đường đoạt đi!

Càng tức giận hơn chính là, Tịch Giản Cận vẫn là có quân hàm, năm gần 23, đã là thân phận thiếu tá.

Những người đội trưởng đội khác có chút không phục, ba ngày hai bữa, ra mặt khiêu khích, hôm nay nói cử hành một lần luận võ tranh tài, ngày mai nói cử hành một lần xạ kích tranh tài!

Sở dĩ làm như thế, là tất cả mọi người cảm thấy Tịch Giản Cận không có cái gì bản lĩnh thật sự.

Ý vào phía sau, xông vào nơi này.

Tịch Giản Cận luôn luôn trầm ổn băng lãnh, người khác nói người khác, tự mình làm chính mình.

Đến hiện tại, ngày người năm ngày, những người đội ba vẫn rất lười nhác, quả thực là không để anh vào mắt, nhưng anh cũng không giận, chỉ là dung túng.

Kỳ thật, anh chỉ là tuân theo bản tính quân nhân đơn giản nhất, làm tốt bốn phận, nỗ lực làm tốt chuyện của bốn phận, làm xong mọi chuyện bốn phận!

Bởi vì hôm nay là sinh nhật anh, ban đêm Tịch gia bày tiệc, làm cho rêu rao, nhưng ông nội anh làm, anh cũng không cự tuyệt!

Ngại vì áp lực của ông nội Tịch Giản Cận, quân khu đặc biệt cho Tịch Giản Cận giải phóng, để anh không cần đến bộ đội, Tịch Giản Cận không thích đặc cách, liền nói chính mình về sớm một chút, buổi sáng tiếp tục huấn luyện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 90: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (4)

Ở trong đội ăn cơm trưa, nghỉ ngơi một chút, tính toán lái xe rời đi, Hàn Như Y tới mới ba ngày, anh thật vất vả có thời gian, nên muốn theo cô đi dạo một vòng!

Ai ngờ, người còn chưa có ra ngoài, liền nghe phía ngoài có người chạy tới, thở hồng hộc nhìn Tịch Giản Cận nói: "Đội trưởng, không xong, người đội chúng ta bị người đội chín đánh, hiện tại đã khắc ra máu, còn một mực đánh!"

Tịch Giản Cận nhất thời dừng lại động tác định đổi quân phục, nghiêng đầu, nhìn người tới, khí định thần nhàn hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Đội trưởng, ngài nhanh đi xem một chút đi, không đi nữa thật sự sẽ chết người đấy!"

Tịch Giản Cận thấy cậu ta nói rất nghiêm trọng, liền gật đầu, ra hiệu người tới dẫn đường, chính mình theo ở phía sau, nhanh chân đi qua.

Gần chiến trận.

Tịch Giản Cận vẫn chưa đi đến, liền thấy người của đội chín đang túm người của đội mình, liều mạng đánh đánh.

Quân nhân đều có một ưu điểm, đó chính là bao che khuyết điểm.

Mỗi một đội trưởng, giống như là một gà mái che chở gà con của mình, chính mình bí mật làm sao huấn, đánh như thế nào đều được, cũng

không thể bị người khác khi dễ qua!

Mắt thấy người đội chín sắp đánh chết người đội mình, thậm chí người của đội mình nằm trên mặt đất, căn bản không có một điểm chống đỡ, tránh không thoát, một quyền này xuống, sợ là thật xong đời, nhất định xuất ngũ rồi!

Tịch Giản Cận liền không nhịn được hiện lên một tầng tức giận, đi lên trước, vươn tay, bỗng dừng vịn người đội chín, Cả đám binh sĩ đứng xem chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền thấy người của đội chín bị người giữ lại vì trí yếu điểm.

Chỗ mạch máu

Chỉ là nhìn thấy Tịch Giản Cận duỗi một cái tay, bình tĩnh đứng ở đó, nhìn người đội chín không thể động đậy, Tịch Giản Cận nhếch môi, lạnh lùng hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Người đội chín là kẻ tâm đắc của đội trưởng, không sợ trời không sợ đất, có thể đánh có thể chịu, khí huyết dâng cao, từ trước đến nay không phục Tịch Giản Cận, mà anh cũng không là đội trưởng đội mình, giáo huấn không được mình, nên định phản kích.

Thế nhưng vừa quay đầu, liền thấy ánh mắt Tịch Giản Cận, băng lãnh cùng lợi khí, mang theo sát ý sắc bén, dọa đến anh ta một chữ không nhả được.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 91: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (5)

Hắn chỉ cảm giác được toàn trên thân dưới trong xương ngoài da đều bốc lên hơi lạnh, toàn thân cứng ngắc, không cách nào động đậy.

Kỳ thật hắn mạnh hơn, cao lớn hơn Tịch Giản Cận, thế nhưng hết lần này tới lần khác, người ngoài nhìn vào, Tịch Giản Cận khí tràng lớn, người đối diện tựa hồ cũng không tồn tại!

Người đội ba nằm trên đất phun một ngụm máu, miễn cưỡng đứng lên, bưng lấy ngực đối Tịch Giản Cận nói: “Đội trưởng, đội chín bọn họ xem thường đội ba chúng ta, cứ như vậy đã đánh nhau.....”

Tịch Giản Cận khẽ nhíu mày.

Lại nghe được người đội chín hô: “Các người có phải bắt nạt người hay không, ý vào đội trưởng các người..... Ông đây lần tiếp theo gặp cậu, vẫn phải đánh cậu.....”

Ai biết người đội chín này còn chưa nói xong, chỉ nghe được một tiếng “Răng rắc”, toàn bộ thân thể cao lớn, liền bay ra ngoài, cách xa khoảng chừng năm mét, đụng vào tường.

Vụ đánh nhau này truyền đi rất nhanh, đội ba cùng đội chín nguyên bản không có nhiều người có mặt, vừa nghe đến liền đều vây quanh, đội trưởng đội chín nghe Tịch Giản Cận ở đây, liền cũng vội vàng vàng tới, một đồng người vừa tới, liền thấy hình ảnh Tịch Giản Cận một tay đem người quăng ra, mỗi người đều bị trấn trụ rồi!

Tịch Giản Cận ngược lại là bình thân đứng ở nơi đó, cũng không để ý tiếng thán phục liên tiếp chung quanh, sự tức giận dần tiêu tán xuống, đi đến trước mặt người trong đội chính mình, vươn tay, khiêng từng người đứng lên, liền muốn qua phòng y tế.

Đội trưởng đội chín Lục Phong siết nắm đấm nhìn Tịch Giản Cận, người của mình bị đánh, tất nhiên là anh sẽ không chịu thả Tịch Giản Cận đi, la hét nhất định phải đòi công bằng!

Đổi lại là lúc trước, Tịch Giản Cận đều sẽ cười một tiếng, đi đường vòng, thế nhưng là ngày hôm nay, cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền đem người trên vai ném cho người trong đội mình, đối Lục Phong, đặc biệt bình tĩnh nói một câu: “Được thôi!”

Người một bên vừa nghe Tịch Giản Cận tiếp nhận khiêu chiến từ Lục Phong, nhao nhao đều kích động đứng lên, mỗi người đều nín thở bắt đầu chờ mong.

Nhất thời tất cả mọi người chung quanh cấp tốc vây quanh thành vòng, chặt như nêm cối.

Người các đội khác, cũng đều rới rít lao qua.

Lục Phong từ trước đến nay ngạo khí, không đem Tịch Giản Cận để vào mắt, lúc này rốt cục có được thời cơ, toàn thân dưới đều rất kích động.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 92: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (6)

Liên nhanh chóng lắc cánh tay, chỉ trang phục quân hàm thiếu tá Tịch Giản Cận nói: “Đem bộ đồ này cởi xuống đi, tôi sợ sẽ làm hỏng của anh mất!”

Tịch Giản Cận cúi đầu xuống, nhìn nhìn quân phục chính mình, liền lắc đầu, một bản nghiêm chỉnh nói ra: “Không cần cởi, không quan hệ, bộ đồ này cũng hỏng không nổi.”

Lục Phong thấy anh nói như vậy, cũng không nói thêm gì nữa, bày ra tư thế, liền thật sự muốn theo Tịch Giản Cận đấu một trận thật.

Tịch Giản Cận nhìn thấy cái bộ dáng này của Lục Phong, đột nhiên vươn tay đem quân phục cởi bỏ, liền ngay cả áo sơ mi đều cởi ra, lộ ra nửa người trên cường tráng, làm tất cả mọi người hét lên một mảnh, nhao nhao hô hào không nghĩ tới dáng người phía dưới bộ quân phục, thế mà lại gọi cảm như thế!

Tịch Giản Cận mặt không đỏ tim không đập, mặc cho người hô hào, bởi vì không có mặc áo mặc, cả người nhìn thẳng lên, ngược lại là có mấy phần yêu diễm!

“Tại sao lại cởi rồi? Sợ làm hư?” Lục Phong không nhịn được châm chọc.

Tịch Giản Cận nho nhã lễ độ cười cười, lạnh lùng nói: “Không phải, sợ chút nữa máu anh bắn ra ngoài, tung tóe đến quần áo, không dễ giặt!”

Anh nói cực kỳ nghiêm túc, khẩu khí cũng rất bình ổn, thế nhưng là lời nói ra rất là cuồng vọng, làm khuôn mặt Lục Phong đều bóp méo theo.

Có người nghe được, không nhìn được âm thầm chửi thề, Tịch Giản Cận cũng quá cuồng ngạo rồi, tên Lục Phong này ở trong quân khu nổi danh là kẻ rất giỏi đánh đấm.

Lục Phong cho tới bây giờ đều không có bị người ta coi thường như thế, rất tức giận, biểu lộ đều vắn vẹo, kêu một tiếng, liền muốn đánh Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lại không động, ngược lại là nhìn Lục Phong, lại nói một câu: “Vẫn là gọi bác sĩ quân y tới, thủ tại chỗ này cấp cứu!”

Lục Phong không nhìn được mà cười lạnh, nhưng vẫn đều giả nói: “Không sao, Tịch thiếu tá, tôi sẽ tận lực nhẹ tay.”

Tịch Giản Cận lại rất nghiêm túc, lắc đầu, đối với người một bên nói: “Mau đi gọi quân y đến!”

Sau đó mới nhìn Lục Phong nói: “Không phải là tôi sợ anh, mà là tôi sợ mình xuất thủ quá nặng, vẫn nên gọi quân y đến, trong lòng tôi mới an tâm.”

Lục Phong nghe thế, trên mặt nhất thời nhìn không được, anh la làm như sẽ đánh thẳng hấn rất dễ dàng ấy!

“Tịch thiếu tá giống như rất lợi hại, nghe nói là bộ đội đặc biệt đi ra, cùng chúng ta huấn luyện cũng không kém đâu nhỉ!” Lục Phong, rõ ràng đã ngậm một cây gai!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 93: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【7】

Tịch Giản Cận lại không có lên tiếng, chỉ phân phó người đi kêu bác sĩ tới đây, anh thật sự không nỡ, lúc trước có người không muốn cùng anh khiên chiến, bị anh đập một cước, đập cho xuất ngũ rồi, lúc ấy nếu như có bác sĩ, cứu giúp kịp thời, chắc là sẽ có đường sống quay lại!

Bọn họ cùng bộ đội huấn luyện nơi này khác xa, bọn họ đánh đấm cực kì mạnh mẽ, người thua trận ít đều nằm trên giường nửa tháng.

Mà ở trong đó, đều là kiểu hư chiêu trống rỗng, nhìn đẹp mắt, nhưng không dùng được!

Lục Phong đã sớm ghen chấy, thấy điệu bộ anh như vậy, lập tức nhảy lên một cái, chiêu thức đa dạng hướng Tịch Giản Cận công kích tới.

Một bên người đội chín rồi rít trầm trồ khen ngợi.

Rất có ý tứ vô cùng hả giận!

Người đội ba mặc dù không sao thích đội trưởng hiện nay, nhưng dù sao cũng là châu chấu trên một sợi thừng, cho nên vẫn còn có chút khẩn trương.

Ánh mắt Lục Phong đều đã tỏa sáng, vẫn hướng phía trước công kích, Tịch Giản Cận cũng không đón, chỉ là hướng phía sau né tránh.

Lục Phong động tác rất nhanh, Tịch Giản Cận tất nhiên nhanh hơn, mỗi một lần đều là vững vàng né tránh.

Người vây quanh vẫn thấy Tịch Giản Cận cứ né như vậy, rồi rít bắt đầu khinh thường, đây không phải là con rùa đen rút đầu thì là cái gì?

Về sau, tiếng mắng của rất nhiều người đều nổi lên bốn phía rồi.

Binh sĩ đội ba cũng cảm thấy có chút mất mặt.

Tịch Giản Cận chỉ chuyên chú né tránh, ánh mắt của anh đều nhìn lên Lục Phong trước mặt, nhìn một chút, anh mới chậm rãi cười cười, hướng về phía Lục Phong nói: “Tìm được rồi, cứ đánh như vậy, anh khẳng định không có chuyện gì, nhiều lắm là năm một tuần lễ!”

Kèm theo thanh âm của anh vừa dứt, mọi người chỉ thấy Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt nhảy lên, sau đó nghiêng chân đánh xuống.

Tất cả mọi người cảm thấy chiêu thức này của Tịch Giản Cận rất đơn giản, rồi rít cười nhạt, đáy lòng nghĩ tới đừng nói là Lục Phong, coi như là bọn họ cũng không đánh lại mất!

Song, ý nghĩ này vừa dứt, tất cả mọi người trừng trừng mắt, ngớ ngẩn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 94: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【8】

Song, ý nghĩ này vừa dứt, tất cả mọi người trừng trừng mắt, ngớ ngẩn!

Chỉ thấy Lục Phong đã ngã trên mặt đất, máu từ miệng trong phun ra ngoài, có một hai giọt bắn lên lồng ngực Tịch Giản Cận.

Toàn bộ một mảnh an tĩnh.

Tịch Giản Cận không coi ai ra gì tiêu sái đến một bên cầm khăn lông lau vết máu trước ngực, liền thoải mái mặc quần áo, một mảnh bằng phẳng, bình yên như trước!

Lục tục có thanh âm bốn phương tám hướng hít khí vang lên.

Nhưng ngay sau đó, liền có tiếng bàn luận xôn xao truyền ra.

“Mới vừa rồi tôi không nhìn lầm chứ?”

“Anh ta đánh thế nào? Chính là đơn giản một cước như vậy, đã đem đội trưởng đội chín quật ngã rồi?”

“Không phải là nằm mơ chứ...”

...

Ngay cả mọi người đội ba cũng trợn mắt há hốc mồm, mãi cho đến khi thanh âm Tịch Giản Cận truyền đến: “ Mọi người đội ba, đều đến thao trường tập hợp!”

Theo anh ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người đội ba hướng phía ngoài chạy đi.

Tịch Giản Cận đội, đợi đến thời điểm những người kia thật chính tề đứng vững rồi đội ngũ!

Tịch Giản Cận đem những người này lần lượt quét một lần, cuối cùng dừng lại thân người bị đánh, chỉ vào cậu ta nói: “Vết thương dường tốt rồi, mỗi ngày vòng quanh thao trường chạy mười vòng, chạy một tháng!”

Giờ khắc này, không có một người nào dám phản kháng, Tịch Giản Cận lạnh lùng liếc mắt, hướng về phía nhóm người này nói: “Các cậu đi ra ngoài, ai cũng đừng làm cho tôi mất mặt, chuyện ngày hôm nay không cho phát sinh lần thứ hai, đánh nhau có thể, nhưng mà không cho phép đánh thua! Nếu không trở lại, xem tôi thu thập các cậu như thế nào!”

“Vâng! “ người đội ba đồng loạt mở to miệng, vang dội trả lời một câu.

Tịch Giản Cận gật đầu, mới vừa muốn tiếp tục nói chuyện, thì thấy một người hướng chính mình đi tới, ôm một cái hộp lớn, cung kính mở miệng: “Tịch thiếu gia, mời ký tên, đây là Bạc công chúa gửi cho anh.”

Binh sĩ một bên nghe thế, không nhịn được há hốc miệng ra, kinh ngạc một mảnh... Người nọ trong miệng nói tới ai? Bạc công chúa? Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế? Đội trưởng bọn họ rốt cuộc kết giao đều là người cường đại như thế nào a!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 95: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【9】

Tịch Giản Cận lúc này mới nhớ tới Bạc Sủng Nhi buổi sáng gọi điện thoại nói muốn đưa quà sinh nhật, liền vươn tay nhận lấy, vừa muốn hạ bút ký tên, lại nghe thấy người nọ tiếp tục nói: “Tịch thiếu gia, ngài mở ra kiểm hàng trước, đây là Bạc công chúa phân phó đấy!”

Tịch Giản Cận dừng một chút, liền đem bút giữ trong lòng bàn tay, hai ba cái liền nhanh chóng đem cái hộp khế mở ra, chẳng qua là nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng khép lại, sắc mặt trong nháy mắt trở nên rất khó coi, cầm lấy bút, nhanh chóng ký tên, không nói tiếng nào.

Tịch Giản Cận mặc một thân quân trang, thoạt nhìn có chút vênh váo hung hăng, lúc này vẻ mặt dính vẻ hỏa khí, có chút dọa người, người bình thường đều chịu không được, người đưa bưu kiện nhanh chóng nhận danh sách, lấp bắp hồi lâu mới nói ra một câu cho nói xong chính: “Tịch thiếu gia, hẹn gặp lại! “.

Sau đó quay lưng, thời điểm bước đi, hai chân đều là hơi mềm, nhiều lần suýt ngã quy.

Binh lính đứng mấy hàng thật chỉnh tề, ở sau lưng Tịch Giản Cận ngẩng đầu lên nhìn cái hộp suy đoán rốt cuộc có cái gì, ai ngờ Tịch Giản Cận thình lình xoay người một cái, đám binh lính bị làm cho sợ đến lập tức đứng nghiêm trang.

Ánh mắt Tịch Giản Cận sắc bén bức người, nhàn nhạt liếc mắt nhìn từng người, những người đó bị làm cho sợ đến rụt hết cổ lại.

Vừa muốn mở miệng nói giải tán, cái binh sĩ bị đánh kia cụp đầu, nhỏ giọng hỏi: “Đội trưởng, tôi có thể bị ghi tội hay không?”

Dù sao cũng là đánh thật, lãnh đạo biết rồi, tất nhiên phải xử lý.

Tịch Giản Cận lặng yên một hồi lâu, mới nói: “Các cậu đều là người của tôi, tôi không xử phạt các cậu, người nào cũng không có tư cách xử phạt các cậu!”

Lập tức những binh lính kia hưng phấn vô cùng, ánh mắt nhìn Tịch Giản Cận từ không lâu trước đó là khinh thường không phục biến thành kính ngưỡng cùng tự hào!

Thế cho nên đội ba lười nhác một tháng, bắt đầu từ hôm nay, đi ra ngoài, đều là ngẩng đầu ưỡn ngực, mang theo một loại cảm giác ưu việt không cách nào mô tả!

Tịch Giản Cận ôm hộp lớn, nói một tiếng giải tán, liền hướng phòng làm việc của mình đi tới, đi tới nửa đoạn, thì bắt gặp rồi có người tìm mình, đi vào mới biết được thì ra là chuyện đội trưởng đội chín bị anh đã thương.

Người kia cũng không dám chất vấn thật, dùng đều là khẩu khí thương lượng chuyện tốt, Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, cảm thấy cũng là người trong quân, không thể mang thù, cho nên liền nói: “Không bằng hôm nào tôi mời anh ta ăn bữa cơm đi!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 96: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【10】

Người kia bị làm cho sợ đến vội vàng nói: “Tịch công tử, sao có thể để cho ngài mời anh ta ăn cơm, nhất định phải làm cho anh ta khi sau tỉnh xin ngài ăn cơm, còn hi vọng ngài người lớn không chấp tiểu nhân, chuyện lần này, ngàn vạn lần đừng nói cho Tịch lão!”

Tịch lão rất thương cháu nội, nếu biết cháu nội ở chỗ này cùng người động thủ, mặc dù không có bị thương, thậm chí còn đem người khác đã thương phải nằm viện ít nhất một tuần, nhưng dù sao vẫn là bị khiêu khích, nếu là Tịch lão trách cứ thật, bọn họ không có một người nào, không có một người nào gánh nổi!

Tịch Giản Cận gật đầu, thực không thích cảm giác chính mình sống ở dưới hào quang Tịch gia, bị người ta e sợ.

Cũng chính bởi vì hào quang gia tộc quá nặng, từ nhỏ đến lớn, anh so với bất luận kẻ nào cũng cố gắng, muốn làm mình tự chinh phục toàn thế giới!

Nhưng là, coi như là cố gắng như vậy, nhưng vẫn còn có vài người liên tiếp làm cho anh bất đắc dĩ.

Tịch Giản Cận trở về phòng làm việc, đem cửa khóa thật chặt, lúc này mới đem quà Bạc Sủng Nhi đưa mở ra lần nữa.

Nhìn chăm chăm đồ vật bên trong, ánh mắt thoáng cái liền thiêu đốt.

Cô ta này là kẻ điên sao!

Lại đưa vật này cho anh làm quà sinh nhật?

Tịch Giản Cận xách lên, nhìn chung quanh một chút, cuối cùng ném vào trong hộp, vừa vặn có một trang giấy rơi xuống, anh duỗi ra ngón tay, nhặt lên, phía trên có một vài chục chữ.

Đỉnh núi đặc biệt lớn, vượt qua cánh môi mềm, toàn bộ đường hầm ẩm ướt tự động phun ra nước vào, làm cho anh hứng thụ thời khắc lên đến đỉnh!

Nói toàn bộ tự động, thì ra là như thế.

Tịch Giản Cận vuốt vuốt thái dương, mang theo vẻ bất đắc dĩ, sớm nên nghĩ đến, người đàn bà kia, tình nghịch cổ quái, làm sao có thể đưa tới quà tặng bình thường?

Chẳng qua là ở thời điểm cẩn thận nhìn kỹ, lại phát hiện mặt mày búp bê bươm hơi kia, cũng có chín phần tương tự Bạc Sủng Nhi.

Anh không nhìn thấy được có chút buồn cười, vẫn không ra nữa sao?

**

【 Em có thể từ bước chân của một ngàn người bên cạnh nghe ra được bước chân của anh, bởi vì 999 bước chân kia là giẫm vào trên mặt đất, chỉ có bước chân của anh là giẫm vào trong lòng của em 】

Tiệc sinh nhật Thái tử gia Tịch gia, là Tịch lão một tay phân phó tổ chức, bảy năm rồi cháu đích tôn không trở về X thị, hôm nay thật vất vả trở lại, thực muốn làm ra thật hoành tráng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 97: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【11】

Tất nhiên Tịch lão có quyết định của chính mình, ông là tuyên bố với người toàn thành phố, người đàn ông này, là cháu của ông!

Dù sao ông chỉ có một người cháu nội như vậy, sợ cháu nội nhà mình hồi lâu không trở về X thị, bị người gây khó dễ, cũng bị người coi thường, cho nên mới không để ý Tịch Giản Cận phản đối, cũng muốn làm bữa tiệc sinh nhật này!

Bạc Sủng Nhi không phải là kẻ ngu ngốc, nhưng nếu cô nếu quả thật muốn gả cho Tịch Giản Cận, như vậy tất nhiên phải lấy lòng đầu tiên chính là ông nội Tịch Giản Cận!

Nếu giờ khắc này ông nội Tịch Giản Cận cũng đem tiệc sinh nhật làm cho lớn như vậy rồi, cô tất nhiên muốn thò chân vào, lấy lòng ông nội Tịch Giản Cận!

Cho nên, chiều nay, Bạc Sủng Nhi ra lệnh một tiếng, không chỉ là tất cả ký giả tòa soạn “BX “, không... Không chỉ là tất cả ký giả X thị, ngay cả đài truyền hình toàn thành phố, ký giả truyền thông, đều bị Bạc Sủng Nhi gọi tới.

Bạc Sủng Nhi từ nhỏ được nuông chiều kiêu ngạo rồi, không có gì hay ho, duy chỉ có Tịch Giản Cận coi như là người đầu tiên làm cho trái tim cô ấm áp, cho nên ở đáy lòng của cô, tất nhiên cũng không cho phép Tịch Giản Cận bị người ta khi dễ, thậm chí còn ra một cái lệnh, để cho ba kỳ tạp

chí sắp tới của tòa soạn “BX “, đều lấy chuyện xấu trong tiệc sinh nhật Tịch Giản Cận làm chủ đề chính!

tất nhiên đáy lòng ký giả “BX “ khẩn trương, lúc trước có rất ít người dám tự tiện thông báo chuyện xấu của Tịch Giản Cận, lúc này công chúa ra lệnh một tiếng, muốn phát toàn bộ chuyện xấu của Tịch Giản Cận, còn tuyên bố, trừ cô ra còn không cho phép bất kỳ người phụ nữ nào đứng cùng Tịch Giản Cận trong hình tạp chí, nếu như phát hiện, hậu quả tất nhiên sẽ không tưởng tượng nổi!

Người tới tiệc sinh nhật Triệu Tố Nhã đã rất nhiều, người tới tiệc sinh nhật Tịch Giản Cận cũng đã không thể dùng từ rất nhiều để hình dung.

“Hoàng cung “ quả thực là muốn nổ tung!

Thời điểm Bạc Sủng Nhi vào bàn, cũng đã cảm thấy người người tấp nập, làm cho cô choáng váng đầu óc!

May là Bạc Sủng Nhi thân phận không giống người bình thường, nơi cô ngồi, người người rối rít tránh ra một khu vực.

Bạc Sủng Nhi ngày này giả dạng cũng không phải là xuất chúng như vậy, váy dài màu nude theo dây tơ vàng, dưới ánh đèn, lấp lánh tỏa sáng.

“Đó là công chúa Bạc Gia? Thật là xinh đẹp...”

“Là đâu rồi, lúc trước cô ấy vẫn không xuất hiện ở trường hợp như bây giờ, đây đã là liên tục hai lần xuất hiện... Lần trước là tiệc sinh nhật Triệu Tố Nhã, lần này cũng là tiệc sinh nhật...”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 98: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【12】

“Nói như vậy, thật đúng là kỳ quái, tại sao Tiểu công chúa Bạc Gia chẳng bao giờ tổ chức sinh nhật nhỉ?”

...

Tần Thánh ôm lấy Bạc Sủng Nhi nghe thấy, cước bộ khẽ dừng lại, nghiêng đầu nhìn Bạc Sủng Nhi, thì thấy cô gái cười yếu ớt như cũ, mặt mày đẹp đẽ.

Sinh nhật sao?

Tiểu công chúa Bạc Gia bắt đầu từ bảy năm trước, không làm sinh nhật dù chỉ một lần, ngày cô mới ra đời đó, giống như là một cấm kỵ, không người nào dám nhắc tới, cũng không có ai dám cho tổ chức cho cô!

Bạc Sủng Nhi tới muộn, thời điểm đến nơi, Tịch Giản Cận đã đứng ở trên sân khấu, mặt mày nhu hòa, giọng nói thành khẩn tỏ vẻ cảm tạ, sau đó vươn tay, rút thăm, chọn cô gái chưa lập gia đình làm bạn nhảy mở màn.

Toàn bộ một mảnh yên lặng như tờ, người người đều đợi cô gái nhà ai may mắn như vậy, duy chỉ có Bạc Sủng Nhi khí định thần nhàn bưng một ly nước trái cây, chậm rãi hút.

Ánh mắt của cô thủy chung là nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, chẳng qua là cảm thấy ánh đèn vẫy vào trên người của anh, trầm ổn, chính khí, thực khiến cô không thể dứt mắt.

Tịch Giản Cận mặc chính là một thân áo bành tô màu đen, bên trong là áo sơ mi màu trắng, đứng ở nơi đó, hiển nhiên là một quý công tử nhanh nhẹn, toàn thân cao thấp giống như là mạ vàng làm cho người ta mê muội.

Tịch Giản Cận rút một cái thẻ, đưa cho người một bên, người một bên nhận lấy, hơi kích động tuyên bố: “Bạn nhảy của Tịch tiên sinh là Bạc Cẩm tiểu thư!”

Toàn bộ một mảnh xôn xao, công chúa Bạc Gia... Rồi rít quay đầu nhìn về phía Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi lại phóng khoáng đứng lên, chân thành đi tới trước mặt Tịch Giản Cận, tự nhiên là cô... sinh nhật anh hôm nay, có cô, còn người phụ nữ nào có thể tiến lên đoạt với cô? Cả cái hộp, tùy tiện rút ra, từng cái đều là “Bạc Cẩm “!

Tịch Giản Cận dắt tay Bạc Sủng Nhi, một tiếng “Hạnh ngộ”, âm nhạc vang lên, anh mang theo cô, nhanh nhẹn nhảy múa, nhảy vũ điệu đơn giản nhất, cô theo động tác của anh di chuyển, ánh mắt nhìn chăm chăm vào anh, môi đỏ mọng khẽ cong, nở nụ cười tràn đầy dụ mê hoặc: “Quà tặng thích không?”

Tịch Giản Cận cúi đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, chậm rãi nói: “Mấy năm không thấy, cô càng ngày càng không có chừng mực!”

“Đa tạ Tịch công tử tán dương! “ Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhận lấy, xem ra giống như là tâm tình rất tốt, tiến tới bên tai của anh, tiếp tục bổ sung: “Chỉ cho phép tin tức khí tượng “trời đến nhiều mây “ chừng mực lớn, không cho phép em chừng mực lớn sao?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 99: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【13】

Tịch Giản Cận lúc ban đầu là không có hiểu được hàm nghĩa trong lời Bạc Sủng Nhi nói, chẳng qua là cảm giác được hơi thở Bạc Sủng Nhi, trùng điệp giống như gió xuân, mang theo mùi thơm, hương hơi thở của mình đánh tới.

Anh nhẹ nhàng di chuyển, nhưng ngay sau đó liền thấy Bạc Sủng Nhi lòe lòe mà cười cười với mình.

Mặt cô đánh phấn, lóe mấy ánh sao.

Đôi mắt được trang điểm kỹ của cô toát ra kia hài hước.

Đầu óc Anh xoay chuyển trong nháy mắt, chợt hiểu ra ý tứ trong lời nói của cô, không nhịn được bị cô khiến cho buồn cười.

Tịch Giản Cận nhất thời cứng họng, nhưng cũng không biết làm sao nói tiếp, dở khóc dở cười nhìn cô.

Bạc Sủng Nhi nhìn anh có chút định thần, không nhịn được khẽ nuốt nước bọt, cũng ngưng nói chuyện.

Hai người, đều là nhân tài kiệt xuất trong danh môn quý tộc, một người là thiên kim công chúa trùm buôn bán, một người là thái tử thế gia tôn quý, quang mang nhàn nhạt sau lưng, cũng đã làm cho người ta chỉ có thể từ xa mà xem không dám đến gần!

Cô gái một thân váy dài màu nude ở dưới ánh đèn mãnh liệt chiếu xuống, bị nhuộm thành màu trắng, cực kỳ kinh tâm động phách, mái tóc đen dài mềm mại phiêu dật, da thịt như tuyết, cười nói tự nhiên, nhanh nhẹn sải bước nhảy múa, mang theo mấy phần dí dỏm cùng tinh nghịch.

Người đàn ông một thân tây trang màu đen thẳng tắp, nổi bật lên vóc người cao lớn cân xứng, cùng cô gái mặc váy vài, vừa vặn cùng hô ứng, nhất cử nhất động, đều có thêm mấy phần lưu loát cùng quyết đoán, ở trong kỹ thuật nhảy toát ra.

Tất cả mọi người rồi rít sợ hãi than lên, trong nháy mắt đó toàn bộ an tĩnh, giống như một vũ đạo đơn giản đến không thể đơn giản hơn nữa, cũng sẽ bị bọn họ nhảy cho đẹp đến không cách nào hình dung...

Cái loại đẹp này, giống như là một loại dung hợp... Giống như, trời sinh, bọn họ liền là một đôi.

ánh mắt Bạc Sủng Nhi vẫn cố chấp và cao ngạo, bởi vì sắc mặt Tịch Giản Cận hòa hoãn mà trở nên nhộn nhạo như nước.

Cô thấy anh, không nháy mắt một cái, mang theo vài phần mơ màng.

Trước mặt là người đàn ông của cô, bọn họ từng khiêu vũ, làm thiếu nam thiếu nữ toàn trường kinh động, trở thành giai thoại trong trường học, lưu truyền rộng rãi.

Khi đó, cô cười ngọt hơn, rất kiêu ngạo, khi đó, ánh mắt anh nhìn cô rất sủng nịch, ôn hòa hơn nhiều.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 100: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【14】

Phảng phất, toàn thế giới, chỉ chừa lại hai người bọn họ.

“Tịch... “ Bạc Sủng Nhi mở miệng, giống như là lằm bằm lằm bằm, giống như là nhẹ giọng khẽ gọi.

Tịch Giản Cận sắc mặt hơi biến, nhìn cô, đáy mắt giống như là có thêm tức giận, nhưng cô lại kiễng mũi chân, để sát vào bên tai của anh, mềm nhũn nói một câu: “Tịch... Sinh nhật vui vẻ...”

Anh vốn là bởi vì cái tên mà oán hận, nhưng bởi vì... câu này, trong lúc bất chợt dừng lại.

Cô nhanh chóng nghiêng đầu, ở bên tai của anh lạc người nhẹ hôn, sau đó nhanh chóng thống khoái rời đi, giống như là chuyện gì cũng không phát sinh.

Chỉ là gò má của cô, đã ửng hồng.

Anh ôm lấy tay cô, trong nháy mắt cứng ngắc, động tác khiêu vũ lại vẫn lưu loát như cũ.

Cô hướng trong ngực của anh, tựa vào, khiến cho anh hoàn hồn, cúi đầu, cười khê: “Cảm ơn!”

Bạc Sủng Nhi thuận theo, không có nhanh mồm nhanh miệng, cũng không có nói chuyện, chẳng qua là chôn ở trong ngực của anh, toàn tâm toàn ý, giống như là muốn cùng anh toàn tâm toàn ý khiêu vũ.

Không hề giống bảy năm trước, trong một lần dạ vũ ở trường học, bọn họ vốn là kinh diễm, thời điểm đang được một nửa, cô đỏ mặt, chui trong ngực của anh, không muốn tiếp tục nhảy.

Nhưng anh chăm chú nhìn cô nói, Sủng Nhi, đem điệu nhảy này nhảy cho xong.

Không ngờ chính là cô không muốn, nơi nào cho anh tiếp tục, liền gắt gao thắt hông của anh, hồ nháo, đem toàn bộ vũ đạo kinh diễm phô ra, đến cuối cùng, náo loạn, điệu nhảy hoàn toàn thay đổi.

Sau khi chấm dứt, sắc mặt của anh cũng không tốt, giống như là tức giận, cô chắc là không biết cúi đầu đi dỗ anh, đại tiểu thư so với anh còn ngạo khí hơn, xoay người muốn đi, anh thở dài, lôi cô vào lòng, mềm mại nói với cô: “Sủng Nhi, anh sai rồi, không nên hung hăng với em...”

Cô nghiêng đầu như cũ, không chịu liếc anh một cái, anh liền không nói, thật ra thì cô cực sợ anh im lặng, liền quay đầu, vừa muốn mở miệng, lại bị anh cúi đầu, hôn lên cánh môi.

Kia là nụ hôn đầu của bọn họ.

Là của anh, cũng là của cô.

Mềm mềm nhũn nhũn, ở trong lúc thanh xuân, lưu lại vẻ hoàn mỹ đáng sợ!

Nụ hôn của anh rất ngọt, dán lên xánhmôi của cô, thân mật hồi lâu, mới dám cẩn thận đem đầu lưỡi, thử hương trong miệng của cô đưa vào, mặc dù cô bị chiều cho ngạo mạn, nhưng chẳng bao giờ bị hôn như vậy, mặt đỏ một mảnh, nhăn nhó không chịu nổi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 101: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (1)

Anh hôn đến dụng tâm, càng hôn càng quen, lần đầu hôn môi, khó tránh khỏi tham vui, liền một mực quấn lấy cô, cô cảm thấy toàn thân đều lướt nhẹ tung bay, nói thật, cái loại cảm giác này, cô không ghét, thậm chí còn có mấy phần ưa thích..... Cùng ngọt ngào.

Về sau, anh càng ôm sâu cô vào trong ngực, cô cũng có thể cảm giác được anh nửa người dưới của anh sừng lên, chống đỡ lấy bụng dưới cô.

Cô sợ hãi, ngón tay run lên, liền theo bản năng cắn răng, đem anh đang chăm chỉ không ngừng liếm láp răng cô, mút lấy đầu lưỡi ngọt ngào của cô thì bị cắn bị thương, chảy máu.

Máu trong miệng hòa vào nhau, lại không cảm thấy buồn nôn, thậm chí mang theo ý nghĩ ngọt ngào.

Anh kêu một tiếng, vội vàng rút đầu lưỡi về, một câu nói không nên lời, chỉ có thể bất đắc dĩ mà dung túng nhìn cô.

Cô bối rối, cúi đầu, không biết nên nói cái gì.

Chỉ giống như là cô gái nhỏ, nắm lấy vạt áo của anh, thật chặt, tiết lộ cô khẩn trương.

Anh cười khẽ, đem cô ôm vào trong lòng.

Cô nghe tiếng tim anh đập, nhanh chóng mà có lực, mặt càng đỏ lên, đáy lòng có một ý nghĩ kỳ diệu, đó chính là, ôm anh ngủ, đây cũng là âm

nhạc tuyệt vời nhất toàn thế giới.

Đêm đó, ánh trăng vừa vắn, ánh sao đang đẹp.

Cô có loại ảo giác muốn cùng anh như vậy cả đời.

Nửa ngày, anh cúi đầu, ở bên tai của cô, nói một câu: “Sủng Nhi..... Anh chỉ muốn cùng em nhảy một điệu nhảy hoàn chỉnh.”

Chỉ là, từ nay về sau, chưa từng có thời cơ.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi chua xót, hốc mắt phấm hồng, anh nói, khi đó, thanh xuân ngây thơ, tuổi trẻ tốt đẹp, có rất nhiều thời gian có thể yêu một trận, vì sao về sau, bọn họ lại biến thành tình trạng như thế?

Cô cúi đầu, mặt mày an thuận, bên môi cười yếu ớt, lại làm cho anh ổn định, thời gian lưu chuyển, sau bảy năm, anh thành thực ổn trọng, cô xinh xắn vô lại, lại một lần nữa dặt tay khiêu vũ, có thể từng tìm được sự hồn nhiên năm đó sao?

“Bạc Cầm.....” Giọng nói trầm ấm vang lên bên tai, Bạc Sủng Nhi ngẩng đầu, phát giác khiêu vũ đã ngừng, mà cô còn xuất thần ở trong ngực anh.

Cô không có buông anh ra, đáy mắt mang theo ưu thương nhớ lại, sững sờ hỏi một câu: “Ừ”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 102: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (2)

Giọng cô, nhu chậm mà êm tai, mang theo mị lực không cách nào nói rõ.

Khiến cho anh, không nhịn được sững sờ, lúc này mới lên tiếng, nhẹ nhàng nói: “Phải kết thúc rồi.”

Bạc Sủng Nhi gật đầu, lúc này mới phát hiện chính mình thế mà thất thần lâu như thế, khẽ nhếch môi cười, nhưng không có buông anh ra.

“Làm sao vậy?” Tịch Giản Cận ưu nhã ung dung mang cô, bước vào bước nhảy cuối cùng.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu.

“Hình như không cao hứng? Cái này khiến tôi rất khó chịu, cười một cái, chào cảm ơn nào!” Tịch Giản Cận cười nhẹ mà nói, không biết là vì sinh nhật, hay là vừa rời cảnh đẹp ý tốt, khiến cho tâm tình của anh có chút tốt.

Bạc Sủng Nhi ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, con người khẽ động, liền khẽ động bước, khiến cho anh tiếp tục nhảy theo cô, tay của cô thả trên vai của anh, ngón tay hơi hơi cong lên, từ từ vạch lên bờ vai của anh, nhìn chăm chăm ánh mắt anh, trừng lấy, giống như dẫn dụ.

“Thái tử Tịch gia, cô gái nhỏ bán mình không bán cười!”

Ánh đèn quá đẹp, ánh mắt của cô thật xinh đẹp, ánh sáng đáy mắt sáng quá, anh nhìn một hồi xuất thần, chẳng qua là cảm thấy cô là báu vật nhân gian.

Bạc Sủng Nhi dường như hài lòng Tịch Giản Cận thất thần, điểm mũi chân, giống như cố ý, lôi kéo anh xoay tròn, sau đó đập mũi chân của anh, anh bị đau, cô xinh xắn cười một tiếng, tiếp tục giẫm, anh nhú mày, cô nhất thời không có đứng vững, liền ngã ra sau, ai ngờ anh lại nhanh chóng vươn tay, ôm lấy eo cô.

Cô lại thuận thế, đem thân thể của mình, bám về phía trước, ngãng đầu, để bờ môi mình, trước mắt bao người, dán lên môi anh.

Anh nghiêng đầu, mang cô đứng thẳng người lên, cô hơi lui lại, đáy mắt mỉm cười, nhìn hai gò má của Tịch Giản Cận có vòng đỏ sậm, tâm tình rất tốt, nhẹ mà mở miệng: “Tịch Giản Cận, giúp em một việc đi.....”

“Hả?” Tịch Giản Cận không có nhìn cô, chỉ nhảy tiếp cùng cô, người bên ngoài nhìn bọn họ nhảy như thế, liền cũng nhao nhao ra sân, tốp năm tốp ba, vạt váy phấn khởi.

“Anh đồng ý trước.” Bạc Sủng Nhi dán ở ngực anh, ánh đèn chiếu xuống, tất cả mọi người khiêu vũ, không chú ý đến cô và anh, cho nên cô liền xinh xắn mở miệng, cách quần áo, cắn ngực của anh.

Tịch Giản Cận nhú mày, đáy mắt trầm xuống, “Bạc gia công chúa, cô vốn hô mưa gọi gió, mọi người nghe được tiếng giày cao gót của cô đã muốn run chân, cô còn cần người hỗ trợ?”

“Tịch Giản Cận, em phát hiện anh thật nhỏ mọn!” Bạc Sủng Nhi nghe ra châm chọc trong lời nói của Tịch Giản Cận, vén môi phản kích: “Chẳng lẽ anh không thể nói chuyện dễ dàng sao?”

Tịch Giản Cận nhìn mắt của cô trầm xuống.

Bạc Sủng Nhi lại tự mình nói trôi chảy: “Không phải là hôn anh một chút sao? Bằng không bây giờ anh hôn lại đi, muốn hôn thế nào thì hôn! Ngực em vẫn còn so sánh hơn ngực của anh! Vẫn còn mê hơn ngực nh!”

Tay Tịch Giản Cận nắm chặt eo cô hơi hơi xiết chặt, liền muốn buông cô rời đi.

Bạc Sủng Nhi lại thức thời ôm lấy bờ vai của anh, nhanh chóng mở miệng nói: “Chỉ là để anh giúp một chút, tương đối phiền toái..... Là một người biết lao động chân tay! Hơn nữa chuyện này, không phải anh không làm được!”

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, Bạc Sủng Nhi tự mình tiếp tục nói: “Khả năng có chút nguy hiểm..... Cần cái đầu dài tiến vào..... Mà lại phải làm việc ở bên trong, hoàn cảnh công việc có chút u ám ươn ướt, có đôi khi cần mang mặt nạ dẫn, đến hô hấp khó khăn..... Quan trọng hơn là..... Cái kia cuối cùng nhất định phải ra.....”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 103: Cô Gái Bán Mình Không Bán Cười! (3)

“Tịch Giản Cận, em phát hiện anh thật nhỏ mọn!” Bạc Sủng Nhi nghe ra châm chọc trong lời nói của Tịch Giản Cận, vén môi phản kích: “Chẳng lẽ anh không thể nói chuyện dễ dàng sao?”

Tịch Giản Cận nhìn mứt của cô trầm xuống.

Bạc Sủng Nhi lại tự mình nói trôi chảy: “Không phải là hôn anh một chút sao? Bằng không bây giờ anh hôn lại đi, muốn hôn thế nào thì hôn! Ngực em vẫn còn so sánh hơn ngực của anh! Vẫn còn mê hơn ngực nh!”

Tay Tịch Giản Cận nắm chặt eo cô hơi hơi xiết chặt, liền muốn buông cô rời đi.

Bạc Sủng Nhi lại thức thời ôm lấy bờ vai của anh, nhanh chóng mở miệng nói: “Chỉ là để anh giúp một chút, tương đối phiền toái..... Là một người biết lao động chân tay! Hơn nữa chuyện này, không phải anh không làm được!”

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, Bạc Sủng Nhi tự mình tiếp tục nói: “Khả năng có chút nguy hiểm..... Cần cái đầu dài tiến vào..... Mà lại phải làm việc ở bên trong, hoàn cảnh công việc có chút u ám ướt, có đôi khi cần mang mặt nạ dẫn, đến hô hấp khó khăn..... Quan trọng hơn là..... Cái kia cuối cùng nhất định phải ra.....”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 104: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (4)

Vị hôn thê của Tịch Giản Cận?

Lúc đầu cô còn đang suy nghĩ, tại sao cô gái này không có xuất hiện..... Không nghĩ tới, là xuất hiện muộn mà thôi..... Hơn nữa còn ngay lúc cô..... cùng anh, vừa mới có chút chuyển biến tốt đẹp, cô ta lại xuất hiện rồi!

Bạc Sủng Nhi mím môi thật chặt, nhìn hai người cách đó không xa.

Hôm nay Hàn Như Y giống như chuyên tâm hóa trang, vốn mang khuôn mặt bình thường, lúc này cũng chỉ có thể hình dung thanh tú, không biết là thẹn thùng hay là không có gặp quahoàn cảnh lớn vậy, đứng ở bên người Tịch Giản Cận, sắc mặt ửng đỏ, thậm chí nhìn qua, đều biết cô ta là đang khẩn trương.

Nói chuyện với người khác, cũng không phải dáng vẻ hào phóng, thậm chí cũng không dám nhìn thẳng vào mắt, sợ hãi yếu ớt, không giống cô, từ trước đến nay đều là Nữ Vương, đến đâu, đáy mắt không tha cho người nào, càng nhìn thẳng vào người đó.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi càng lãnh đạm, đáy mắt mang theo vài phần khinh thường.

Cô từ đầu đến cuối không có đến gần Tịch Giản Cận, chỉ là dạo qua một vòng, nhìn thấy Tần Thánh ở trong đám người phụ nữ, vẫy tay với cô, cô lại hai tay ôm ngực, không nhúc nhích tí nào.

Tần Thánh cho là cô không nhìn thấy chính mình, liền móc điện thoại di động ra, gọi cho cô, Bạc Sủng Nhi không có nghe, chỉ là ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tần Thánh, sau đó hơi giơ ngón tay lên, ngoắc ngoắc ngón tay về phía Tần Thánh.

Tần Thánh đứng dậy, không để ý chút đám cô gái xung quanh lôi kéo, liền mặt mũi cười đầy bí ối đi về phía Bạc Sủng Nhi.

“Tiểu Sủng Nhi, nhớ anh rồi hả?”

Tần Thánh khuôn mặt đẹp đẽ, có ý đụng gần Bạc Sủng Nhi, nháy mắt với cô, bởi vì uống rượu, đáy mắt rất sáng, chiếu đến khuôn mặt của Bạc Sủng Nhi, vô cùng đẹp đẽ.

Bạc Sủng Nhi vươn tay, đẩy Tần Thánh ra, đi thẳng tới chỗ ghế ngồi, bưng một ly rượu Cocktail, cánh môi mềm mại ngậm lấy ống hút, không nhanh không chậm hút lấy.

“A Thánh..... Người phụ nữ này à vị hôn thê của anh ấy.”

Tần Thánh quay đầu, nhú mào, nhưng không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi câu môi, tinh tế suy nghĩ một hồi, lúc này mới chậm rãi nhìn Tần Thánh, nói ra: “Cùng em đi nhìn xem đi?”

Tần Thánh nhún vai, biểu thị không có áp lực, vươn tay, dắt tay Bạc Sủng Nhi, kéo cô vào lòng, bởi vì động tác rất lớn, khiến cho cúc áo sơ mi bị bật, lồng ngực lộ ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 105: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (5)

Tần Thánh cùng Tịch Giản Cận đã từng tính là bạn học, hai người bởi vì Bạc Sủng Nhi, có một hồi rất quen, chỉ tiếc không có cùng chung chí hướng, khi Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận tan vỡ, tất nhiên anh cũng không có nửa điển qua lại với Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi và Tần Thánh còn chưa đi đến, liền nghe được phía trước truyền đến một tiếng ly rượu vỡ, tiếng vỡ vang vọng, lại nhìn thấy Hàn Như Y một mặt lúng túng đứng ở nơi đó, bó tay hết cách.

Tịch Giản Cận lại đã ưu nhã cầm khăn tay, chậm rãi cúi người, muốn thay Hàn Như Y lau rượu đổ lên váy!

Sắc mặt Hàn Như Y đỏ lên, nhanh chóng lắc đầu, nhanh chóng lấy khăn từ tay của Tịch Giản Cận, chính mình tự lau.

Sau khi xong, còn ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, hơi khấn trương nói ra: “Giản Cận, em không cố ý.....”

Tịch Giản Cận cười nhạt một tiếng, thấp giọng nói ra: “Không sao.....”

Lập tức, liền dẫn Hàn Như Y quay người, ra hiệu người mang cô qua nhà vệ sinh thu dọn chút.....

Bạc Sủng Nhi đứng ở đằng xa, đáy lòng nhấc lên một trận cuồng phong bạo vũ, không có tiếp tục đi về phía trước.

Tiểu Tịch của cô, khi nào đã từng như vậy với cô, đều cho một người phụ nữ khác sao?

Hàn Như Y nhanh chóng trở lại, mà cô ta đi rất nhanh, thẳng đến khi nhìn thấy Tịch Giản Cận, mới thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng đi tới bên cạnh Tịch Giản Cận, vươn tay, kéo vạt áo Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi thấy rõ ràng ngón tay Hàn Như Y nắm lấy vạt áo Tịch Giản Cận thô to, không có mềm mại xinh đẹp được như tay cô.

Bằng tâm mà nói, quả thực Hàn Như Y không xứng với Tịch Giản Cận, vô luận là tướng mạo, vẫn là giá trị bản thân..... Thậm chí còn có chút không mặt mũi.

“Tịch công tử, sinh nhật vui vẻ!” Ngay lúc Bạc Sủng Nhi thất thần, Tần Thánh đã ôm lấy cô, đi tới trước mặt Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y, dẫn đầu chào hỏi.

Bạc Sủng Nhi hoàn hồn, anh mắt nhìn về phía Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y, vừa lúc đối mắt với Hàn Như Y, cô lại phát hiện Hàn Như Y ngơ ngác một chút, liền nghiêng đầu, có mấy phần quan tâm nhìn sang Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 106: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (6)

"Giản Cận..... cô ấy....."

Giọng Hàn Như Ý, rõ ràng là hơi kinh ngạc, hình như cô ta muốn nói cái gì, lại đột nhiên bị Tịch Giản Cận cắt ngang: "Cảm ơn, Tần thiếu gia!"

Ngay sau đó, Tịch Giản Cận nhận rượu từ trong tay của Tần Thánh, hơi đụng một cái, hai người uống một hơi cạn sạch!

Rõ ràng Hàn Như Ý vẫn còn có chút giật mình, chỉ là nhìn chăm chăm vào Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi khí thế mạnh mẽ, biết người phụ nữ kia dò xét chính mình, liền thay đổi dáng vẻ, cầm nhỏ hơi nâng, lực uy hiếp mười phần!

Tịch Giản Cận đưa lý rượu không cho phục vụ ở bên, vươn tay kéo bả vai Hàn Như Ý qua, mỉm cười, ngữ khí bình thản giới thiệu với Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận: "Vị hôn thê của tôi, Hàn Như Ý."

Bạc Sủng Nhi nhìn qua hai người đứng sòng vai phía trước, không nói gì, trong tai đều qunh quẩn những lời anh vừa nói.

Lập tức, liền lạnh lùng cười.

Vị hôn thê?

Qua đêm nay, nếu là anh còn thừa nhận cô ta là vị hôn thê, thì nói lại cũng không muộn!

"VẬY THÌ THẬT LÀ CHÚC MỪNG RỒI." TẦN THÁNH GẬT ĐẦU, KHÁCH KHÍ CHÀO HỎI.

BẠC SÙNG NHI LẠI CƯỜI LẠNH LÙNG, VỐN NGHĨ MUỐN TRẢ TRỞ VỀ HAI CÂU, THẾ NHƯNG NGHĨ LẠI ĐỘNG CƠ CỦA MÌNH ĐÃ ĐẠT TỚI, KHÔNG CẦN Ở CHỖ NÀY GIÀY VÒ, LIỀN HỪ LẠNH MỘT TIẾNG, HUNG HĂNG TRỪNG LIẾC VÀO TỊCH GIẢN CẬN, THUẬN THỂ QUÉT MẮT SANG HÀN NHƯ Y MỘT CHÚT, DỌA CHO HÀN NHƯ Y CO RÚM LẠI, BẠC SÙNG NHI MỚI QUAY NGƯỜI, GIẦM DÀY CAO GÓT, CĂN BẢN KHÔNG ĐỂ Ý TỚI TẦN THÁNH VẬY QUANH TỊCH GIẢN CẬN HỎI, THẰNG THẮN CAO NGẠO RỜI ĐI.

TẦN THÁNH NHÌN THẤY BẠC SÙNG NHI NÓI ĐI LÀ ĐI, CŨNG CHỈ CÓ THỂ CƯỜI XÒA, QUAY NGƯỜI VỘI VỘI VÀNG VÀNG ĐUỐI THEO.

LÚC NÀY HÀN NHƯ Y MỚI THỞ PHÀO NHỆ NHŌM, NGHIÊNG ĐẦU, NHÌN TỊCH GIẢN CẬN CƯỜI, MỚI LÊN TIẾNG: "CÔ ẤY THẬT ĐÚNG LÀ ĐÁNG SỢ, DỌA EM MỘT THÂN MỒ HÔI..... CHẴNG QUA NHÌN NGOÀI SO VỚI TRONG ẢNH TỐT HƠN."

TỊCH GIẢN CẬN GIỐNG NHƯ LÀ KHÔNG CÓ NGHE ĐƯỢC HÀN NHƯ Y NÓI, NHÀN NHẠT QUAY NGƯỜI, ĐI VỀ MỘT BÊN.

HÀN NHƯ Y ĐI THEO, GIỐNG NHƯ LÀ CÓ LỜI GÌ MUỐN NÓI, THẬT VẮT VÀ NỖI LÊN DŨNG KHÍ MUỐN MỞ MIỆNG, LẠI NGHE ĐƯỢC TỊCH GIẢN CẬN THẬT LÂU CHƯA TỪNG MỞ MIỆNG, NÓI MẤY CHỮ RẢI RÁC.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 107: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (7)

"Như y, người đã chết một lần, còn có gì không buông xuống?"

Hàn Như Y gật đầu, không nói gì, thế nhưng sắc mặt vẫn lo lắng như cũ.

Tịch Giản Cận bưng ly rượu ở một bên lên, nhanh chóng uống hết, sau đó rót tiếp, lại lạnh lùng cười, nghiêng đầu, nhìn Hàn Như Y.

"Anh đã không phải thiếu niên năm đó rồi." Tịch Giản Cận dừng một chút, qua hai giây mới rời ánh mắt đi, nhìn chằm chằm ly rượu trong lòng bàn tay: "Một lần kia trở về từ cõi chết, sống lại không chỉ là mạng, bao gồm tâm....."

Hàn Như Y gật đầu, giống là theo chân Tịch Giản Cận nhớ ra chuyện cũ gì đó, trong con người thoáng hiện đảng chất, lập tức âm đạm hoảng hốt nói ra: "Chuyện đã qua..... Đừng có nghĩ lại..... Thời gian không còn sớm, em phải trở về, Tiểu Bảo ở nhà một mình em không yên lòng."

Tịch Giản Cận gật đầu, nói xong, đứng dậy, đưa Hàn Như Y đến cửa, vốn là dự định tự mình đưa cô về nhà, có thể vì mình uống rượu, nên liền kêu tài xế đưa cô trở về.

Hàn Như Y ngồi xe rời đi thật lâu, Tịch Giản Cận còn đứng ở vị trí vừa rồi, duy trì bộ dạng như vậy, kinh ngạc nhìn nơi xa, chậm chạp chưa từng hoàn hồn.

Có một số việc, không biết bắt đầu nói từ đâu, hoặc là nói, máu me đầm đìa, chỉ có thể làm thành chưa bao giờ phát sinh.

Dù vậy, nhưng vẫn giống như có một hòn đá, ép ở trên ngực.

Anh từng coi là chỉ cần mình luyện đến toàn thân mình cường hãn, đao thương bất nhập, như vậy tâm sẽ cứng rắn.

Thế nhưng hiện tại anh mới biết được, kỳ thật một trái tim thủng trăm ngàn lỗ, sẽ đao thương bất nhập..... Bởi vì đã chết.....

Tịch Giản Cận sững sốt hơn nửa ngày, mới quay đầu về." Hoàng Cung", chỗ cửa có chút tiếng động, chỉ thấy Tần Thách liếc mắt đưa tình với một cô gái, lửa nóng mười phần, Tịch Giản Cận lúng túng một chút, suy nghĩ chào hỏi hay là không chào hỏi, ai biết Tần Thách lại giơ tay chào hỏi anh đến uống một ly, Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y chỉ nói vài câu chuyện cũ gần gũi, tâm tình có chút phiền muộn, cũng không có cự tuyệt, liền ngồi xuống, cùng Tần Thách một ly cạn một ly lấy.

Cô gái trong ngực Tần Thách miệng giống như ăn phải mật, Tần Thách cũng không chê dính, cười ha hả đồng ý từng cái, đến sau cùng, khi hết rượu, Tần Thách vỗ vỗ cô gái trong ngực của mình, để cho cô ta đi lấy rượu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 108: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (8)

Cô gái nhăn nhó lừa Tần Thánh một nụ hôn dài, lúc này mới lúc lắc thân thể đi lấy rượu trở về, đặt ở trên bàn, cô ta bưng một ly đưa cho Tần Thánh, Tần Thánh lại nói để cho cô ta đưa cho Tịch Giản Cận trước, cô gái sững sốt một chút, Tần Thánh lại muốn đưa Tịch Giản Cận trước, người nào cũng không có chú ý tới, ly rượu đưa cho Tịch Giản Cận kia, có một viên thuốc nhanh chóng hòa tan.

Tần Thánh bưng ly còn lại kia, uống một hơi cạn sạch!

Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh, cũng làm một ly này.

Hai người uống cũng đã đủ, Tần Thánh lung la lung lay đứng lên, ngăn đón cô gái kia, vươn tay, bắt đầu sờ loạn, ngược lại cô gái kia là một bên kêu nói không muốn, một bên lại chui vào trong ngực của Tần Thánh.

Tất nhiên Tịch Giản Cận đứng dậy, muốn rời đi, ai ngờ vừa đứng dậy, đã cảm thấy toàn thân không thích hợp.

Giống như bị lửa thiêu đốt.

Nỗ lực đứng lên, lại phát hiện nửa người dưới đã có phản ứng.....
Nhất thời đáy lòng hiểu ra.....

Tịch Giản Cận vươn tay, bắt lấy cổ tay Tần Thánh, biểu lộ cực kỳ nghiêm túc: "Hạ thuốc?"

Tần Thánh sững sờ, nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt có chút kinh ngạc.

Nhưng mà, Tần Thánh lại chú ý tới sắc mặt Tịch Giản Cận, giống như là trong nháy mắt hiểu ra thứ gì, nghiêng đầu, đi người phụ nữ trong ngực.

Ngược lại người phụ nữ đã mang sắc mặt trắng bệch: "Thuốc kia..... Là muốn cho Tần thiếu gia..... Ai biết Tần thiếu gia lại đưa cho Tịch thiếu gia uống....."

Tần Thánh nhấ lạnh mặt đứng lên, vươn tay, muốn đánh về phía người phụ nữ kia, Tịch Giản Cận thở dài một hơi, bắt lấy cánh Tần Thánh nói: "Quên đi..... Trước đưa tôi lên trên nghỉ ngơi."

Không chết được người, cũng dày vò thôi rồi.

Tần Thánh gật đầu, biết bị hạ được mà bị người ta phát hiện, không biết truyền ra khó nghe, vươn tay, đỡ Tịch Giản Cận, đi đến thang máy, trên đường đi có người đi tới dò hỏi, Tần Thánh nói Tịch Giản Cận uống nhiều thôi.

Tần Thánh chỉ đưa Tịch Giản Cận đến tầng cao nhất, báo số phòng, đưa thẻ phòng.

Tịch Giản Cận lấy thẻ từ tay của Tần Thánh, vội vội vàng vàng đi vào trong phòng.

Tần Thánh nhìn thấy bóng lưng của Tịch Giản Cận biến mất tại cửa phòng, lúc này mới nhếch khóe môi, vẫn mang bộ dạng tà tứ như cũ, đem công tử phóng đảng diễn cho vô cùng tinh tế!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 109: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (9)

Tiểu Sủng Nhi, anh có thể giúp em..... Chỉ đến đây thôi.....

Còn lại, chỉ dựa vào em.....

Tần Thánh quay người, vươn tay ấn thang máy, huýt sáo, kiên nhẫn chờ.

Mãi cho đến khi thang máy lên, anh đạp bước đi vào, vươn tay, cực kỳ tũn vổ nút thang máy một cái, cả người dựa vào vách tường, nhìn cửa thang máy, ở trước mặt mình, khép lại từng chút từng chút.

"Tần thiếu gia....." Tần Thánh đi ra, nhìn thấy cô gái hạ thuốc vừa rồi vẫn còn chờ mình, anh mỉm cười, vươn tay, kéo cô gái vào trong ngực mình, lại nghe được cô gái kia tiếp tục nói: "Tần thiếu gia, ngài còn hài lòng không? Người ta đêm nay biểu hiện thế nào....."

Tần Thánh nhếch môi cười một tiếng, đốt một điếu thuốc, một tay cầm hút, một cái tay ôm eo cô gái đi ra ngoài cửa "Hoàng Cung": "Hài lòng..... Anh đây cực kỳ hài lòng, em nói, em muốn anh khen ngợi em thế nào?"

"Không bằng..... Đêm nay anh theo em thì thế nào?"

Tần Thánh dừng một chút, cô gái kia coi là Tần Thánh muốn nổi nóng, ai ngờ Tần Thánh lại bóp điếu thuốc, nghiêng đầu, cười tà mị một tiếng với người phụ nữ trong ngực, "Được, đêm nay anh là của em, muốn chơi làm sao, liền chơi như thế....."

"Anh thật là xấu....."

Tần Thánh không có nói gì, chỉ là lưu lại mấy tiếng cười khẽ, liền chở cô gái kia nghênh ngang rời đi.

Tịch Giản Cận nhanh chóng mở cửa phòng ra, chẳng qua là cảm thấy toàn thân tựa bị đốt khó chịu.

Anh nhanh chóng cởi bỏ quần áo, liền trực tiếp đi tới phòng tắm, tắm nước lạnh.

Lúc nước lạnh chảy từ trên đầu xuống, Tịch Giản Cận mới hơi thở ra một hơi, cảm thấy thân thể thư hoãn rất nhiều.

Khô nóng toàn thân tiêu tán không ít, chỉ là vẫn cảm giác nửa thân dưới giống như lúc nào cũng có thể nổ tung vậy.

Anh thở gấp, dựa vách tường, để nước lạnh một mực chảy vào, ở trong đầu cũng chưa từng xuất hiện việc tìm một người phụ nữ giải quyết.

Tắm nước đến tận nửa giờ, anh cảm thấy dự vọng của mình không còn mãnh liệt như vậy, mới cầm lấy áo choàng tắm bao lấy thân thể, đi ra ngoài cửa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 110: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! (10)

Vốn là uống rượu có chút nhiều, giờ này bị hạ thuốc, khó tránh khỏi thân thể không thoải mái, Tịch Giản Cận tiến vào phòng ngủ, liền ngã xuống giường, chờ hiệu quả thuốc lại tới tiếp theo.

Trong phòng ngủ còn có một phòng tắm.

Bạc Sủng Nhi ở bên trong.

Cô nghe được tiếng bước chân quen thuộc truyền đến, nhịp tim đập lại càng nhanh.

Tần Thánh thật đúng là đáng tin, chuyện để anh làm, mỗi một lần anh đều có thể làm rất hoàn chỉnh.

Quả thật là đem Tiểu Tịch của cô đưa lên.

Đúng vậy, Tiểu Tịch.

Không cần đi ra nhìn, cô cũng biết người đến là Tiểu Tịch.

Cô có thể từ 1000 người đi qua nghe ra bước chân của anh, bởi vì 999 người này đi trên mặt đất, chỉ có anh đi trong lòng cô.

Cô hít sâu một hơi, chậm rãi lau tóc mình vẫn còn ướt, vốn là thân thể vừa tắm rửa xong, bởi vì khăn trương, lại đổ một tầng mồ hôi mỏng.

Cô chậm rãi khoác áo choàng tắm, nhìn gương lớn chạm đất bên trong, khuôn mặt xinh đẹp, hơi hơi ngậy ngốc một hồi, trong lòng nghĩ, chỉ qua tối nay, Tiểu Tịch, chính người của cô rồi!

Đây là cô quà sinh nhật cô đưa cho anh.

Một cái Bạc Sủng Nhi hoàn chỉnh.

Kỳ thật cô chuẩn bị hai quà sinh nhật, một cái đã đưa ra ngoài là con búp bê thổi khí, một cái khác chính là cô.

Cũng chính là cái gọi trước toàn tự động, cùng sau bán tự động.

Đương nhiên, cái sau, bất kể anh thu hay là không thu cái quà sinh nhật này, cô đều là sẽ cho!

Cô xoay người, vươn tay, muốn mở cửa phòng ra, cuối cùng, ngón tay vẫn còn run rẩy một chút, sau đó dựa vào cánh cửa, nhắm mắt lại, cảm giác nhịp tim đập như muốn chạy ra ngoài.

Ngoài cửa, Tịch Giản Cận nằm ở trên giường, ảo não nghĩ đến đêm nay, sợ là khó mà nghỉ ngơi, không biết sẽ bị giày vò mấy lần, mới có thể triệt để tiêu tán hiệu thuốc.

Tiếp tục như thế cũng không phải một biện pháp, thế là liền đem lấy cái chăn từ trên giường lên, ném trên mặt đất, chính mình ngồi dậy chống đỡ.

Những thứ này với anh mà nói, cũng không phải là việc khó gì, trong lòng của anh cứ đếm từng cái từng cái, mãi cho đến năm mươi cái, trên thân bắt đầu nóng ran, ra mồ hôi, tốc độ anh làm lại càng lúc càng nhanh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 111: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【1】

Về sau, anh thở hổn hển, một chút khí lực cũng không có, công hiệu của thuốc, lại một lần nữa bắt đầu phát tác.

Anh cắn răng, tiếp tục kiên trì hít đất, giống như là muốn đem cảm giác như thế, cứng rắn đè ép xuống.

Nhưng là đến cuối cùng, anh lại chỉ có thể nằm ở giường lên, thở hổn hển, nhắm mắt lại, cảm giác sắp nổ tung trong thân thể càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ cũng muốn đem lý trí của anh nuốt hết.

Anh khẽ ngòì dậy, nghĩ tới còn phải tiếp tục đi tắm nước lạnh nhỉ!

Ai ngờ lại thấy cửa phòng tắm bên trong nhà truyền đến một đạo tiếng vang, anh nghiêng đầu, thấy một cô gái đi chân trần, chậm rãi đi tới.

Nửa người dưới trong lúc bất chợt liền trương lên mấy phần, anh cắn hàm răng, nhìn cô gái trước mặt.

Khoảnh khắc nhìn đến cô gái quen thuộc kia, anh giống như là hiểu ra cái gì, đáy lòng tràn đầy mấy tầng hỏa khí!

Anh có một loại cảm giác bị hãm hại!

Bạc Sủng Nhi đứng ở đằng xa, cũng không đi lên trước, chẳng qua là nhìn Tịch Giản Cận, nếu không phải biết Tiểu Tịch của cô là người đàn ông như thế nào, cô sẽ không làm như thế...

Gia đình anh giáo dục cực kỳ tốt, chỉ cần cô thành người của anh... Vô luận anh chịu trách nhiệm hay không, chỉ cần cô có thể mang thai con của anh, như vậy... ông nội Tịch Giản Cận đích thị là sẽ để cô gả cho anh đấy!

Cô là không có lựa chọn nào khác.

Ai bảo anh vẫn đối với cô lạnh lùng như băng...

Cô không cách nào bắt buộc chính mình buông tha...

Nếu không phải anh vẫn ở tại đáy lòng của cô, trở thành điều duy nhất khiến cô kiên trì, cô đã sớm đầu hàng vận mệnh, làm một đại gia khuê tú, tìm một người đàn ông môn đăng hộ đối, nói yêu đương, thuận theo tự nhiên hôn môi, ôm, ở trên giường, sau đó chính là kết hôn sinh con.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, liền mỉm cười, giống như là tự giễu, ưu nhã đạp bước chân, nhích tới gần.

"Đứng ở đó không được nhúc nhích!" trong mắt Tịch Giản Cận giống như là muốn phún ra ngọn lửa, anh bị hạ được, đụng phải phụ nữ, giống như là đầu lang cực đói, cô nhích tới gần như vậy, đích thị là biết xảy ra chuyện gì!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 112: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【2】

Bạc Sủng Nhi nghe được âm điệu của anh, quả thật biết điều một chút đứng ở nơi đó bất động, cô dựa vào vách tường, vẫn nhìn anh, theo thói quen đưa ngón tay đặt ở mép, giả vờ khiếp sợ, ngạc nhiên mà hỏi: “Thái tử gia Tịch gia, tại sao ngài lại ở chỗ này? Đây không phải là phòng A Thánh sao?”

Tịch Giản Cận trong nháy mắt thất thần, thì ra là cô đang đợi Tần Thánh...

Anh nhìn ngón tay non mềm trắng tinh đặt trên hồng cánh môi nhuận nhuận của cô, ánh mắt rx xuống, thậm chí lý trí, đều theo đó từng điểm từng điểm tiêu tán rớt!

Tiếng thở của anh càng ngày càng ồ ồ rồi, thậm chí thân thể cũng bắt đầu căng thẳng.

Bạc Sủng Nhi biết rõ Tịch Giản Cận bị hạ được, nhưng cố ý ra vẻ như không biết, nháy mắt, vẻ mặt lo lắng: “Tịch Giản Cận, anh làm sao vậy? Thoạt nhìn bộ dạng hình như rất khó chịu? Có cần em gọi bác sĩ hay không?”

Bạc Sủng Nhi vừa nói, vừa hương bên giường nhích tới gần.

Tịch Giản Cận cắn răng, cứng rắn nặn ra mấy chữ: “Đừng tới đây...”

Lần này, Bạc Sủng Nhi căn bản không có nghe lời của anh, thoáng cái liền đi tới bên giường, sau đó bò lên giường, quỳ gối bên cạnh anh, khẽ cúi

đầu, sợi tóc liền vấy vào rôi trên mặt của anh, hương thơm chui vào rôi mũi anh, anh buồn bực nuốt nước bọt, cô đã vươn tay, hương trên trán của anh sờ tới.

“Tịch Giản Cận, làm sao anh lại nóng như vậy? Nóng rần lên vậy?”

Cô vừa nói, vừa đem tay hương toàn thân của anh bắt đầu sờ loạn, phát hiện nơi nào cũng là một mảnh lửa nóng, liền vội vội vàng vàng la hét: “Em hiện tại gọi điện thoại, gọi bác sĩ...”

Cô diễn rất thật.

Thật ra khiến Tịch Giản Cận tin là thật, chỉ là cô thật sự cùng chuyện này không liên quan.

Tay nhỏ bé của cô ở trên người của mình sờ tới sờ lui, anh tất nhiên khó chịu muốn nổi tung, vươn tay, túm tay cô, lắc đầu, cứng ngắt nói: “Không có chuyện gì...”

Sau khi nói xong, còn kèm theo thanh âm ồ ồ, anh giãy dụa muốn đứng dậy, nói: “Toi đi dội nước...”

Bạc Sủng Nhi làm sao có thể để cho anh đi, tất nhiên án lấy thân thể của anh, không thuận theo nói: “Anh cũng nóng thành như vậy, còn tắm cái gì? Không muốn sống nữa sao?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 113: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【3】

Tịch Giản Cận nhanh chóng đẩy ra thân thể của cô, đáy lòng nghĩ tới, nếu là anh không đi tắm, mới có thể gây ra mạng người!

Không..., lấy trạng huống thân thể anh hiện tại, coi như là anh cùng một phụ nữ làm mười ngày nửa tháng, cũng náo không ra, nhưng mà sẽ có người gây ra chuyện!

Huống chi, giờ khắc này, người phụ nữ trước mặt này, cô... Tiểu công chúa Bạc Gia, từng cho anh ảo tưởng ngọt ngào, cũng đã cho anh đả kích trí mạng, thậm chí bởi vì cô, thiếu chút nữa anh còn chết... Triệt triệt để để thay đổi cả một người anh, anh làm sao có thể chân chân chính chính lại một lần nữa trở mặt nhìn chính mình lún xuống?

Bảy năm rồi... Bảy năm, có thể thay đổi rất nhiều rất nhiều... Anh đã không phải là thiếu niên vì tình yêu có thể liều lĩnh năm đó nữa rồi...

Anh đã từng yêu, nhưng là bây giờ, bọn họ đã không cách nào, trở lại như trước...

Bảy năm, bảy năm... Ước chừng bảy năm, đã đem cái gì, cũng thay đổi...

Một người phạm sai lầm cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là, biết rõ đây là lần sai thứ hai, còn không thể chùn bước hướng bên trong nhảy vào!

“Tôi không có ngã bệnh! “ anh cắn răng, gần từng chữ giống như là rống giận: “Cô đi ra ngoài trước, tôi tắm rửa xong, sẽ rời đi, gọi điện thoại

để cho Tần thiếu gia tới đây...”

Gọi A Thánh tới?

Anh nhớ kỹ cô nói câu nói kia rồi?

Có phải đại biểu đáy lòng của anh có đổ kị hay không?

Bạc Sủng Nhi biết điều thả tay Tịch Giản Cận, sau đó tỉ mỉ nhìn Tịch Giản Cận, giống như là muốn xem một chút.

Ai ngờ Tịch Giản Cận giống như là yên lòng giống thỏ phào nhẹ nhõm, liền muốn đứng dậy.

Bạc Sủng Nhi đáy mắt tối sầm lại, vươn tay, bắt được cổ tay Tịch Giản Cận: “Anh tắm rửa xong, trước chớ đi, anh đã nói rồi, phải giúp em đấy!”

Tịch Giản Cận toàn thân muốn bốc hỏa, cảm giác nơi cổ tay bị nắm, giống như là con mèo nhỏ cào tim, trực giác muốn đem cô đặt dưới thân, hung hăng mà phát tiết một phen.

Nhưng là anh không thể, cho nên biến thành lửa giận: “Tôi đáp ứng lúc nào?”

“ thời điểm Khiêu vũ! “ Bạc Sủng Nhi cảm giác trận này mình bị anh làm khổ không ít, đáy lòng khó chịu, lúc này liền đem móng tay hướng cổ tay của anh hung hăng mà bấm, tiết hận, nói: “Anh không có phản đối, cho nên em cam chịu anh đáp ứng!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 114: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【4】

“Thật ra thì, cái kia vội, có thể giúp... Chính là lao động chân tay... Bất quá em cảm thấy thể lực anh không tệ, hẳn là dễ dàng làm được...”

Bạc Sủng Nhi vừa nói, liền đối với Tịch Giản Cận mở tròng hai mắt, tiếp theo đó lại nhai nói: “Bắt đầu chính là đem đút vào... Nơi vật kia tiến vào có thể gọi là đường hầm, từ từ xâm nhập, bên trong có chút ươn ướt tối tăm... Cuối cùng cái kia không cần em nói đi... Em nghĩ, thái tử gia Tịch gia đại khái đã hiểu đi...”

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, liền nhanh chóng nghiêng đầu, ngón tay nắm cổ tay anh cũng theo đó run lên một cái, thật là đủ xấu hổ...

Tịch Giản Cận anh không có tự mình trải qua, trường cấp 3 bởi vì có cô, mỗi một lần mặc dù thân mật nhưng không có vượt qua điểm mấu chốt, bởi vì yêu cô, không nỡ trước lúc lập gia đình thương tổn cô, sau lại chia tay, đi vào quân đội anh càng không có khả năng cùng phụ nữ nói chuyện với nhau, mà những cuộn phim sex kia cũng rất ít.

Thời điểm khiêu vũ là không hiểu được ý của cô, lúc ấy thật đúng là ngây ngốc suy nghĩ một chút rốt cuộc là cái công việc gì.

Hiện tại vừa bị cô nói, tất nhiên trong nháy mắt liền nghĩ tới, anh chẳng qua là cảm thấy miệng đắng lưỡi khô lên, thân thể đều không thể động, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào khuôn mặt của cô, một hồi lâu mới nói một câu: “Bạc Cẩm... Đừng đùa tôi, em đang đùa với lửa!”

“Đùa lửa? Nơi đó có lửa? “ Bạc Sủng Nhi nhìn anh, nhanh chóng hỏi lại.

“Đừng nghịch nữa, buông “ Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, dùng giọng nhẹ nhàng nhất nói.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, “Anh còn không có nói cho em biết, tôi đùa với lửa chỗ nào?”

Tịch Giản Cận nhắm mắt, đã không nhìn được: “ Hàm nghĩa trong lời nói vừa rồi...”

“Có sao? “ Bạc Sủng Nhi đảo mắt: “Nếu như dựa theo anh cường từ đoạt lý như vậy, không có căn cứ, em cũng có nói là anh cường gian rồi!”

“Tôi động cũng không có động một chút, nơi nào mà cường gian?! “ Tịch Giản Cận gặm nhẹ, hiển nhiên là giận thật!

Bạc Sủng Nhi cũng không sợ, vươn tay, thoáng cái bắt được cật nhỏ của Tịch Giản Cận, hung hăng mà nắm, phát hiện thật đúng là cứng rắn, chính cô ngược lại hít một hơi, hơi thở có chút không yên, nhưng vẫn là nhanh mềm nhanh miệng trả lời: “Nhưng là trên người của anh có chứa “Hung khí “! Hơi nữa đã cứng rắn, rõ ràng có cái hàm nghĩa này!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 115: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【5】

Tịch Giản Cận âm thầm căn rắng, vô luận thời gian lưu chuyển bao nhiêu năm, anh cũng phát hiện, cô vẫn trước sau như một làm cho anh bó tay bất đắc dĩ!

Ngay tại năm đó, lần đầu cô gặp anh, nhìn cũng không có liếc anh một cái, một bộ công chúa cao ngạo mười phần, hận không được đem toàn đàn ông trên thế giới đều dẫm ở dưới chân.

Cô là được người đưa tới trường học, rõ ràng đã trễ rồi, nhưng là hết lần này tới lần khác cô không đến, trường học cũng không dám bắt đầu lên lớp.

Tịch Giản Cận là từ thủ đô trở về X thị, thực chưa từng thấy qua bộ dáng, lại có thể náo loạn đến trình độ như vậy, công khai ở nhà ngủ thẳng tự nhiên tình, lúc tới trường học, đã là giữa trưa, nhưng lại lười biếng ngồi ngáp ở trong phòng học, nói muốn ăn điểm tâm.

Bạn học cũng là một bộ đương nhiên, cũng không cảm thấy có điều không ổn, anh từ nhỏ chịu ảnh hưởng gia giáo, làm việc cẩn thận tỉ mỉ, đầu vào đấy, lúc ấy là có chút xem thường Tiểu công chúa Bạc Gia vô pháp vô thiên cái này!

Ai ngờ lúc ấy thầy giáo giới thiệu anh là học sinh chuyển trường, lúc báo ra tên họ, cô vốn là ngồi ở bàn học đọc manga, lại ngẩng đầu, nhìn anh trên bục, đáy mắt lóe sáng!

Cho dù là cô đi theo phía sau cái mông của anh!

Chạy một chut, chính là nửa năm!

Thật ra thì anh, tướng mạo xuất chúng, gia thế khổng lồ, vừa vào trường học, đích xác là đối tượng nữ sinh toàn trường hâm mộ.

Thư tình không ngừng, anh lại một lòng học tập, khoogn quan tâm, nhất nhất bỏ qua.

Tự nhiên cũng bao gồm cả tiểu công chúa Bạc Gia, cũng đều bị anh bỏ qua!

Khi đó, anh không hút thuốc, không uống rượu, sẽ không giống công chúa Bạc Gia cùng các công tử nhà giàu khác lái xe thể thao đi học, anh giống như là học sinh bình thường, không quan tâm ông Cố phản đối, điệu thấp cỡi xe đạp đi học, cỡi xe đạp về nhà.

Thình thoảng ở nửa đường trên bị xe thể thao giá trị ngàn vạn tám năm tùm ba ngăn cản, sau đó thấy cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra một đám khuôn mặt tuần nam tuần nữ, hướng về phía anh huyết sáo, sau đó cô ngồi trong xe, cao ngạo nhìn anh, nói một câu: "Tịch Giản Cận, theo em ăn bữa cơm chứ?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 116: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【6】

Anh thờ ơ lạnh nhạt, phảng phất trong miệng cô gọi không phải là anh, đạp xe mà đi, lưu lại cô ở phía sau nặng nề đạp xe thể thao cao quý, dậm chân một cái, sau đó cắn răng, hướng về phía sau lưng của anh hô to: "Tịch Giản Cận, anh chờ đó cho em!"

Thời điểm anh trở thành Chủ Tịch Hội Học Sinh, người ái mộ càng ngày càng nhiều, có lẽ là vì cô theo đuổi anh, dần dần nữ sinh trong trường học cách anh càng ngày càng xa, nam sinh thấy anh cũng mang theo về hâm mộ.

Anh lại cảm thấy cô là một loại gánh nặng.

Sau nữa, anh giống như là bị cô lấy làm mục tiêu, trở thành đồ vật thuộc về cô, cô không biết từ nơi nào mua được rồi một chiếc xe đạp, mỗi ngày đi theo phía sau anh đi học, tự nhiên phía sau của cô, cũng có một đám tuấn nam đi theo, đơn giản chính là những công tử ca khác của Bạc Gia.

Anh không phải người ngu, tất nhiên nhìn ra được những công tử ca kia đối với anh bất mãn, nhiều lần ở nhà vệ sinh gặp phải, rất hay đánh chủ ý lên anh, chẳng qua là có thể là ngại cô ngạo mạn, bọn họ chỉ là đem tức giận nuốt vào bụng, định không để mắt đến cô.

Cho đến một ngày, cô không có đi học tới, xế chiều giờ tan học, mưa to, anh xử lý xong bài tập, thu thập xong, định can xe Taxi về nhà, nhưng đã thấy cô cầm một cái dù, một mình đứng ở cửa.

Anh vốn định làm bộ như không nhìn tới, ai ngờ cô lại chạy đến bên cạnh anh, túm vạt áo của anh, như cũ là ngữ điệu cao ngạo: "Tịch Giản Cận, em tới đưa dù cho anh!"

Anh không đón, chẳng qua là cảm thấy cô phiền, vung tay lên, lại phát hiện cô thật mềm nhũn té trên mặt đất.

Chút tuổi thanh xuân, không có người nào thật sự ghét người nào, anh cũng bị làm cho sợ hãi, thời điểm cúi xuống, ôm lấy tới cô, lại phát hiện sắc mặt của cô trắng không giống với người bình thường, anh chạm vào da thịt của cô, phát hiện nóng kinh người, anh sợ hết hồn, vội vàng lấy điện thoại di động ra tìm xe cứu thương, ai biết cô lại tựa vào ngực của anh, cười khanh khách mở mắt, nói: "Tịch Giản Cận, em nhớ rõ anh, khi còn bé em hôn qua anh, hiện tại anh ôm em, anh phải chịu trách nhiệm đối với em cả đời đấy!"

Anh chưa từng thấy qua cô bé nào mặt dày như vậy, rõ ràng sốt cao, nhưng còn có thể giống như lần này đúng tình hợp lý mà ngạo mạn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 117: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【7】

Đưa cô đi bệnh viện, thời điểm theo cô truyền nước biển, người Bạc Gia lục tục tới, khi đó, anh mới chân chân chính chính thấy được rốt cuộc cô từ nhỏ sinh tồn trong hoàn cảnh nuông chiều thế nào.

Hơn mười người lớn, bốn thẳng nhóc, cũng đứng ở trước giường của cô, khẩn trương nắm tay, từng bước từng bước hỏi cô rốt cuộc nơi nào không thoải mái?

Cái kia cho tới nay, Tần Thánh hoa danh bên ngoài lại đột nhiên năm cổ áo anh, mang theo anh đi tới trong hành lang bệnh viện, nhìn chăm chăm anh hô: "Nếu em xảy ra chuyện, tôi sẽ lấy mạng của anh đầu tiên! Hôm nay vốn là đã nóng rần lên, hiện tại lại còn không để ý chạy đến tìm anh, hiện tại tốt lắm!"

"Từ nhỏ đến lớn, em ấy cũng chưa từng bị bệnh, chịu qua nửa điểm ủy khuất!"

Xa hơn về sau, anh và cô quan hệ dần hòa hoãn, cô như cũ là vô lại một mảnh, tùy ý coi anh là người của cô, cô cưỡng chế người khác tính đổi chỗ ngồi, ngồi ở bên cạnh anh, lên lớp nhìn anh, anh sẽ bị cô nhún đên đôi tai đỏ hồng, sau đó cô hỉ hả vươn bút, đâm tai của anh một cái.

Khi đó, anh quay đầu, trừng mắt nhìn cô chăm chăm, sau đó cô lại cắn nắp bút, nói: "Tịch Giản Cận, hôm nay anh nhìn lần thứ hai rồi, anh nói, có phải anh cũng thích em hay không..."

Thật ra thì, thích chính là từ khi đó bắt đầu a.

Anh là người đàn ông như vậy, cho tới nay đều rất rõ ràng, cẩn thận tỉ mỉ, sẽ không hướng về phía bất luận kẻ nào thỏa hiệp.

Coi như là cô gái kia theo đuổi anh, anh cũng là nho nhã lễ độ cự tuyệt, đơn giản là, thật xin lỗi, cô rất tốt, nhưng là tôi không thích cô, hoặc là, tôi phải học tập thật giỏi, không muốn nói những chuyện này.

Chẳng qua là cô bé nhà khác có mặt có mũi, bị anh cự tuyệt, sẽ cách khá xa, duy chỉ có cô, không giống như không mặt không mũi, quấn chặt lấy anh.

Hơn nữa cô cổ quái, ngang ngạnh, mỗi một lần đều đem anh thường xuyên ghen nói không ra lời.

Khúc khích khúc khích, anh cảm giác được ban đêm mơ tới cô liên tiếp cười nói dịu dàng đối với mình, kể một ít chuyện ly kỳ cổ quái.

Anh lúc tuổi còn trẻ, cũng đã rất có chủ kiến, rất có nguyên tắc, hết lần này tới lần khác lại bị cô nhiều lần đánh loạn.

Thật ra thì, loạn đâu chỉ là chủ kiến, đâu chỉ là nguyên tắc... Còn có một trái tim thiếu niên...

Có lẽ là anh quá an tĩnh, mới có thể bị một cô gái hấp dẫn như vậy

Anh và cô, là ở một lần trên đường tan học về nhà, xe đạp của cô bị hỏng, không đi được, một mình đứng ở nơi đó nhìn anh đi càng lúc càng xa, cô tức giận dậm chân!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 118: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【8】

Sau, anh lại trở về, giúp cô sửa xe, lại phát hiện bánh xe đã bị dinh chọc thủng lốp, mà cô tức giận đứng ở nơi đó gắt gao nhìn chăm chăm anh.

Trời càng về chiều, mặt cô trắng trắng mềm mềm, hiện một tầng đỏ ửng, mê được trái tim thiếu niên của anh, đến không ngừng run rẩy, anh ngửi trên người cô phát ra mùi thơm thiếu nữ nhàn nhạt, đầu nóng lên, liền mở miệng trên chọc cô: “Chính mình trở về đi thôi!”

Cô trợn mắt, nhìn anh, chép miệng, tựa hồ là giận thật nha!

Anh nhìn cô bộ dáng như vậy, cười khẽ một tiếng, sau đó vươn tay, dắt tay cô, hướng xe đạp của mình đi tới.

Trong nháy mắt đó, cô lặng lẽ đỏ mặt, cúi đầu, giống như là một cô bé, cắn môi dưới, làm tim anh lại loạn nhịp.

Anh đưa cô về nhà, một đường bóng lưng ngọt ngào, lưu lại cỗ xe màu đỏ hồng mất kia của cô!

Thật ra thì cô không biết... Chiếc xe đạp kia của cô, là anh cố ý đâm đinh đấy!

Một tình yêu thanh xuân say đắm, liền từ một buổi hoàng hôn, oanh oanh liệt liệt bắt đầu!

Hôm nay nhớ tới, anh cũng có chút vừa bực mình vừa buồn cười, anh chưa từng nghĩ tới thế gian lại có một cô nhóc mặt dày vô lại, không biết

thẹn là gì như vậy.

Hết lần này tới lần khác tính tình như vậy, chính là tai hại của anh.

Chẳng qua là, có thể đem cái tính tình này, diễn vô cùng nhuần nhuyễn cũng chỉ có Bạc Sủng Nhi!

Nếu có người cùng anh đối chọi giành lấy yêu thương, anh tuyệt đối có thể thắng rất đẹp, duy chỉ có cô, đem một học sinh tài cao của trường học, ép đến cuối cùng phải đưa tay chịu trói, cúi đầu xưng thần!

Giống như là hiện tại, đã bao nhiêu năm, trình độ vô lại của cô càng hơn trước, không biết thẹn, mỗi lần nói gì, đều khiến cho anh thường xuyên dở khóc dở cười.

Cảm giác như vậy, dị thường quen thuộc, quen thuộc đến nỗi đáy lòng của anh sợ hãi.

Cô không phải cô gái nhân ngọc!

Ở trước mặt người khác, cô có thể mặt dày mày dạn cấp lại cho anh, thật ra thì đáy lòng của anh biết, mỗi một lần cô làm như vậy, đều là lảng trí anh!

Cha của cô, năm đó, không, đến bây giờ đều là đế vương thương giới, mẹ của cô, là diễn viên hot vô cùng thời đó, cổ tay bén nhọn, bắt được vai diễn không nói, tùy ý có thể làm cho cao thủ tình trường năm đó thần phục, tất nhiên không giống bình thường!

Cho nên, con gái của bọn họ, có thể sai đi nơi nào?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 119: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【9】

Anh đối mặt với bất kỳ người nào, cũng có thể thản nhiên, duy chỉ có thời điểm đối mặt cô, cũng là hết sức phòng bị, không dám có một tia thư giãn!

Cô hiểu anh rất rõ... Biết người như anh vậy, chỉ có thể vô lại bức bách, mới có thể thỏa hiệp, nếu không... Anh chỉ sẽ dựa theo cái gọi là nguyên tắc của chính mình mà làm theo.

Thật ra thì ở đáy lòng Sủng Nhi, ghi hận tính tình anh như vậy, rồi lại thương tính tình anh như vậy, hết lần này tới lần khác tính tình anh chính là như vậy, mới có thể làm cho cô thành cô gái đầu tiên túm được tim anh đi!

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Nhìn như anh đầu hàng cô.

Thật ra thì, người hãm sâu trong đó mới biết được, trong trận kéo co tình yêu này, khi anh không ra sân, cũng đã bại đến rồi tinh rồi mù!

Tịch Giản Cận đột nhiên hoàn hồn, chuyện cũ không chịu nổi, nhân sinh còn cần nhìn về phía trước, vươn tay, nắm lấy cổ tay cô đang nắm lấy cật bé của anh, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm cô, cực kỳ nghiêm túc nói: “Bạc Cầm... Đến đây chấm dứt đi... Bảy năm trước, em càn quấy làm tôi yêu em như vậy... Nhưng mà bảy năm về sau, tôi đã không phải là thiếu niên lúc ban trước nữa...”

Nếu nói cảnh còn người mất, thì chính là cảnh tượng như vậy.

Bạc Sủng Nhi nhìn ánh mắt Tịch Giản Cận, mặc nhiên một hồi lâu: “Bảy năm trước, em lấy được, bảy năm về sau, tôi như thường cũng có thể!”

Cô chắc chắn nói, chắc chắn đáy lòng của anh có cô.

Ngay tại giống như bảy năm trước, anh không biết tự tin của cô ở đâu mà ra.

Có lúc, anh cảm thấy, anh với cô, chẳng qua là một món đồ chơi không chiếm được, cô chẳng qua là ở hưởng thụ cảm giác cướp đoạt, bản tính kiêu ngạo của tiểu công chúa, thật ra thì yêu hay không yêu, đáy lòng của cô, chưa từng hiểu qua!

Ánh mắt của anh trong nháy mắt trở nên có chút chìm, biết không có thể giữ đi xuống, liền dùng sức bỏ rơi thân thể của cô, hướng trong phòng tắm bước đi.

Chỉ cần rời đi, chỉ cần tắm, cô muốn để lại, cũng không để lại tới anh đấy!

Bạc Sủng Nhi đáy mắt khẽ tối sầm ám, trong nháy mắt từ trên giường nhảy lên, vươn tay, hướng bờ vai của anh túm tới, lúc nhỏ, bởi vì sợ nguy hiểm, luyện qua tán đả.

Anh nghe được tiếng gió, liền trong nháy mắt né tránh, ai ngờ cô chỉ chút chiêu thức hướng anh phô thiên cái địa cuốn tới, thân thể của anh nóng rang không chịu nổi, khó tránh khỏi phân tâm, cộng thêm cô là phụ nữ, anh không ra tay, nhiều lần miễn miễn cường cường trốn, cuối cùng lại bị cô một lần nữa bức về trên giường.

Nhưng ngay sau đó, cô hướng trên người của anh đánh tới, vững vàng mà ngồi ở trên bụng anh, đè ép thân thể của anh, nhìn chăm chăm ánh mắt

của anh, cười đắc ý———— Tịch Giản Cận... Tối nay, anh trốn không thoát!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 120: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! 【1】

Thật ra thì thực tại là như vậy, đối phó với người đàn ông như Tịch Giản Cận, phải cần chính là không có mặt mũi... Nếu là đại gia khuê tú căng thẳng cùng e lệ, sợ là Tịch Giản Cận đã sớm nho nhã lễ độ cự tuyệt!

Bạc Sủng Nhi buông xuống khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn chăm chăm khuôn mặt Tịch Giản Cận kìm nén bực bội đỏ bừng cả mặt, anh, coi như là bị hạ thuốc, còn có thể kiên trì đến giờ khắc này không để cho mình biến thành cầm thú, thực tại đáy lòng có lực áp chế cường đại!

Cô có thể rõ ràng nghe thấy được trên người anh toát ra được mùi thơm rượu nguyên chất nhàn nhạt, thấm vào ngũ tạng lục phủ của cô, lẫn lộn, quấy nhiễu.

Tối nay cô không có uống rượu... Chẳng qua là nghe mùi rượu trên người anh, cũng đã say đến rồi tinh rồi mù rồi.

Tiểu Tịch... Bảy năm trước, chúng ta chẳng bao giờ bước tới một bước kia, anh nói... em còn nhỏ, chờ em lớn lên, để đến lúc em làm cô dâu cũng không muộn.

Tiểu Tịch... Bảy năm sau, em trưởng thành, có thể làm người phụ nữ của anh rồi...

Cái này lưu lại vì anh... Tất nhiên nên vì anh mà phá ra...

Bạc Sủng Nhi cẩn thận nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, hồi lâu, cô mới chậm rãi cúi đầu, hướng mép người đàn ông dựa tới.

Tịch Giản Cận cảm thấy toàn thân đã hoàn toàn thiêu đốt, đàn ông đối với phụ nữ vốn là có ham muốn, bởi vì có được vật làm chất xúc tác, càng ngày càng nghiêm trọng.

Anh cho dù trong bảy năm, làm cho mình trở nên rất mạnh, nhưng cũng chẳng mạnh hơn dực vọng bản năng của thân thể.

Anh nuốt nước bọt, ngón tay thật chặt nắm lại, thành quyền.

Dùng sức.

Giống như là muốn làm lý trí của mình tỉnh lại.

Nhưng là anh rõ ràng cảm giác được, khoảnh khắc, ngón tay của cô, chậm rãi quần áo cô ra, anh đã đánh mất toàn bộ lý trí rồi!

Cô bên trong không có mặc áo lót, áo tắm kéo xuống, thân thể trần truồng trắng nõn mềm mại liền rơi toàn bộ vào trước mắt của anh.

Anh cảm thấy máu toàn thân, lập tức nghịch lưu, toàn bộ xông về bụng, mãnh liệt, quấy phá.

Cô mở trừng hai mắt, tựa hồ là có chút khẩn trương, tay nhỏ trắng trắng mềm mềm chạm đến dây lưng áo tắm anh, nhiều lần cũng không có giật ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 121: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (2)

Anh bị hành động của cô như vậy, làm cho tâm phiền ý loạn.

Động tác của anh có chút thô lỗ, vươn tay cầm bàn tay nhỏ của cô.

Cô coi là anh muốn ngăn cản cô, đáy lòng hiện lên một tầng chua xót.

Đều đã bị hạ thuốc rồi..... anh còn không muốn động cô một chút sao?

Đã từng, anh luôn luôn bất ngờ hôn cô, ôm cô!

Tay của anh vừa mới chạm đến tay cô, cô đột nhiên cúi người, ngăn chặn cánh môi anh.

Mềm mại, nong nóng.

Mang theo mùi rượu.

Đầu óc cô trống rỗng, bản năng dùng bờ môi mình vụng về ma sát bờ môi anh.

Anh vốn là không cách nào kiểm chế, lúc này bị cô giày vò như vậy, đại não cũng lộn xộn theo, căn bản không có bất kỳ suy nghĩ vô ích.

Vốn là muốn cậy tay cô ra, nắm ở dây lưng áo choàng tắm của anh, chậm rãi cầm bàn tay nhỏ của cô.

Lực đạo vừa lúc.

Vô cùng ấm áp.

Giống như là nắm lòng của cô, khiến cho thân thể của cô đè trên người anh, đều đi run rẩy một trận.

Bạc Sủng Nhi vẫn luôn chủ động hôn anh, đáy lòng run rẩy đếm số, một, hai, ba..... Khi đếm tới mười, người đàn ông dưới thân đột nhiên vươn tay, giữ lại đầu của cô, môi lưỡi nóng bỏng của anh, trong nháy mắt liền nuốt hết cô.

Cô chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, tay nhỏ nắm bờ vai anh, giống như là mang theo vài phần khẩn trương, nhẹ nhàng run rẩy.

Một màn run rẩy kia, lại giống như là lông tơ mềm mại, thẳng tắp chuyển từ da thịt, rót vào trái tim, trêu chọc mềm mại nhất trong lòng anh.

Đại não anh trống rỗng, nghiêm nhiên không biết hiện tại làm gì, chẳng qua là cảm thấy cô gái trong ngực rất quen thuộc, là người duy nhất mà cả đời này anh ôm qua.

Hơi thở, da thịt, mạch lạc, anh đều rõ ràng, khắc cốt ghi tâm.

Anh thở hỗn hển, so với kỹ thuật hôn môi của cô thành thạo rất nhiều..... Đã từng hôn cô ngàn lần vạn lần, có thể chưa quen thuộc sao?

Động tác như vậy, từ anh làm ra, có thể nói là lâm ly vui sướng, liên tục triển miên.

Bạc Sủng Nhi bị anh hôn đến khuôn mặt mặt hồng hào, toàn thân bải thành một vũng nước, chỉ có thể mở to cánh môi mềm mại non nớt, ngây ngốc tùy ý anh ở trong miệng của cô, công thành đoạt đất.

Cô không có mặc quần áo, toàn thân trần truồng, anh vươn tay, theo mái tóc dài của cô, một đường trượt xuống, tất nhiên là chạm đến da thịt rất

mềm mại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 122: Anh Là Người Đàn Ông Duy Nhất Của Em! (3)

Chỗ sâu trong trí nhớ, những quá khứ bị anh phong ấn, lập tức mãnh liệt bùng lên trong não.

Bao nhiêu lần đêm khuya vắng người, ánh trăng vừa lúc chiếu trong sân trường, anh kéo cô vào tòng bụi cây, không nói lời nào, chỉ là nhìn cô chăm chăm, liền kéo cô vào trong ngực, cúi xuống hôn, hôn đến tay cũng không thành thật mà sờ loạn chỗ váy cô.

Cô sẽ đỏ mặt, khiến trách anh, cũng sẽ ngăn cản, ra vẻ rụt rè.

Anh cười nhạt, cô liền vươn tay đâm vào ngực anh, dùng ngực khí dữ dằn che dấu thẹn thùng: "Tiểu Tịch, anh biết cái gì! Em đây gọi là rụt rè, tuy nhiên em rất thích anh hôn em ôm em, thế nhưng nếu em theo anh, anh sẽ cảm thấy em không đáng tiền!"

Anh nhin không được cười lên.

Đàn ông luôn luôn như thế, rất thích cô gái nhà mình đối ngoại rụt rè, đối nội hào phóng.

Tất nhiên anh dễ dàng nói, sẽ không, sẽ không, người phụ nữ chủ động, sẽ thúc giục tình thú giữa nam nữ!

Mặt cô càng đỏ lên, cắn môi, không nói lời nào, thế nhưng một giây sau, lại đột nhiên vươn tay, khóa chặt cổ anh, đem đôi môi hồng nhuận đưa tới.

Đó là cô..... Lần đầu tiên chủ động hôn anh.

Tay Tịch Giản Cận dán lên sống lưng cô, dùng sức đè ép cô vào ngực mình, ngực của cô vừa lúc chống đỡ lấy ngực của anh, cứng mềm giao tiếp, nụ hôn của anh, càng vội vàng hơn.

Tản mát ra âm điệu kiều diễm khó xử.

Kích thích toàn thân anh càng nhiệt huyết sôi trào.

Đầu lưỡi của anh vòng quanh đầu lưỡi của cô, chậm rãi trêu đùa, quấn quanh lấy, ôn nhu mà lại vội vàng.

Hôn như vậy, càng kích thích được hiệu.

Anh cảm thấy bên trong đại não, âm âm trống không.

Thế gian vạn vật, đều tiêu tán.

Chỉ biết là, hôn môi như vậy, đã không thỏa mãn được dự vọng của anh.

Anh rời đi bờ môi cô, hai mắt cô mơ màng, lóe ra từng chút say mê, nhìn anh, mềm nhũn hít vào không khí, sau đó thở ra, phun lên mặt mày của anh, bờ môi anh hơi mỉm cười, vừa lúc chạm đến cái cổ tuyết trắng xinh đẹp của cô.

Cô nhẹ nhàng khẽ kêu một tiếng, chọc cho anh hôn xuống, càng sâu hơn.

Cô uốn ở trong ngực anh, cảm giác người đàn ông ở dưới thân thể cô, rơi xuống nụ hôn từng đợt, đại biểu cho bọn họ lập tức sẽ nước chảy thành sông.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 123: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (4)

Cô vô cùng thuận theo, cảm giác được nụ hôn của anh, càng ngày càng nóng rực, thậm chí áo choàng tắm của anh, khi triền miên, đã kéo ra, dán tiếp với da thịt anh.

Cô rõ ràng phát giác được anh khát vọng một người phụ nữ cỡ nào!

Cô xấu xa đuổi bắp đùi ra, ma sát dục vọng của anh.

Chọc cho anh buồn bực lên tiếng, nghiêm nhiên mất đi lý trí.

Mỗi một động tác của anh, quá mức quen thuộc, cô còn giống như là trôi giạt từ từ tới nơi xa xôi, liên tục khẽ kêu bên tai của anh, một tiếng một tiếng hô hào: "Tịch..... Tịch....."

Anh bị gọi ngẩn ngơ, động tác càng vội vàng hơn.

Cô mơ hồ cảm giác được anh đã kéo thân thể cô ra, giống như là muốn tìm một thời cơ đi vào, cô khẩn trương, hai chân vô ý kẹp chặt, cũng kẹp chặt lấy hai chân của anh, tay cô nắm lấy cánh tay anh, hơi hơi dùng sức, móng tay đâm vào thịt của anh, giọng của cô, mang theo một vòng bất lực: "Tịch..... Em sợ....."

Tịch Giản Cận đã đánh mất lý trí, đại não chìm chìm nổi nổi nghe được một tiếng quen thuộc: "Tịch..... Em sợ....."

Anh dần trôi có chút hoàn hồn, thanh tỉnh từng chút từng chút, hai mắt mê ly nhìn cô gái ở trên người, trên da thịt điểm vài vết đỏ, bờ môi cô đều

đã hơi sưng.

Tay của anh, bóp lấy eo của cô, trong nháy mắt dừng lại bất động.

Cô cảm giác được anh dùng sức, nhúu lông mày, mở mắt, ánh mắt mỉ như tơ, lưu chuyển chỉ trích: "Tịch..... Anh nhẹ một chút, nhẹ nhàng một chút....."

Tịch Giản Cận híp mắt lại, trực giác anh cảm thấy thân thể của mình đã không thể kìm hãm được, thuốc trong máu hòa lẫn với cồn rượu, trở thành loại thuốc mị lực mạnh nhất trên toàn thế giới!

Anh ép buộc chính mình có được một chút lý trí, nhìn vào mắt cô, ngỡ diệu có chút thay đổi.

Mang theo nồng đậm hương vị sắc tình.

"Bạc Cầm..... Anh không muốn thương tổn em....."

Anh không muốn để cho cô hối hận!

Vô luận cô là thật sự yêu anh, hay là chỉ vì dục vọng chinh phục, anh đều không hi vọng, cô sẽ hối hận!

Bởi vì anh hiểu cô, cô muốn gạo nấu thành cơm sao? Nếu đổi lại lúc trước, sợ là anh sẽ làm vậy, cưới cô, chỉ tiệc, hiện tại..... Không thể rồi..... Đúng. Sẽ không.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 124: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (5)

Bạc Sủng Nhi nghe được lời như vậy, hơi hoàn hồn, trên mặt mang theo một nụ cười diễm lệ, đáy mắt tràn ngập sắc thái tươi đẹp.

Cô nhìn thấy anh như là chắc chắn nói không muốn thương tổn cô..... Đáy lòng của cô không thể nhịn được hiện lên một tia cười lạnh.

Cô nhìn thẳng mắt anh, “Chỉ có như vậy mà sẽ tổn thương được em sao?”

Ánh mắt Tịch Giản Cận hơi lấp lóe, vừa rồi hôn môi cũng tốt, ôm cũng được, anh không phải là không có cảm giác được, kỳ thật động tác của cô vụng về y hệt năm đó ở trong ngực anh, đỏ mặt.

Nếu như thật sự như nghe tin đồn có nhiều người đàn ông..... làm sao cô lại như vậy?

Tịch Giản Cận thở hỗn hển, giọng điệu tràn đầy dụ hoặc: “Bạc Cẩm..... Em biết rõ anh nói cái gì mà, lần đầu tiên của em, không nên lãng phí hết như vậy!”

Rõ ràng thân thể Bạc Sủng Nhi run lên một cái, một giây sau, cô lại cười nhạo trả lời: “Anh làm sao xác định mình là người đàn ông đầu tiên của em? Sẽ không bị em lừa..... Kỳ thật rất nhiều người đàn ông đều bị bộ dáng này của em lừa gạt rồi!”

Ánh mắt Tịch Giản Cận hơi lóe lên một cái, cuối cùng hóa thành bình tĩnh.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống, mang theo vài phần ngang ngược cùng câu dẫn hôn anh lần nữa.

Cô giống như là sợ anh đột nhiên sẽ đẩy cô ra rời khỏi, không quan tâm đặt anh dưới thân người mình, sờ lung tung, sau đó cọ xát nửa ngày, tìm xong vị trí ngấm, cũng không cho anh bất kỳ thời cơ phản ứng, liền cho chính mình ngấm vào anh.

Vừa mới đi vào một chút, cô lại bởi vì bị đau, cuối cùng tiến hành không nổi nữa.

Mà anh nhú mày, hít vào một hơi, ban đầu vốn muốn nóng lòng phát tiết dục vọng, bị cô như làm cho vậy, triệt để ngập lụt.

Anh nắm lấy eo của cô, nhìn vào mắt cô, chờ cô tiếp tục!

Mà cô lại ngừng ở đó, chậm chạp không chịu hành động.

Cô bị ánh mắt của anh, nhìn có chút run rẩy, ánh mắt hơi bối rối, lại đột nhiên đúng lý hợp tình nói: “Tiếp theo, em không biết..... Chỉ biết đi vào là được..... Trước kia đều là đàn ông hầu hạ em, nào có lúc em đi hầu hạ đàn ông.....”

“A.....”

Bạc Sủng Nhi, còn chưa hoàn toàn nói xong, cả người liền bị Tịch Giản Cận đặt ở dưới thân.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 125: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (6)

Tốc độ anh có chút nhanh, làm cho đại não của cô hỗn loạn, nhất thời chưa kịp phản ứng, liền cảm giác được nụ hôn của anh, giờ này khắc này, đã tràn ngập khắp người cô.

Mà lần hôn này, không giống bất kỳ lần nào trước đó.

Bởi vì anh rất bá đạo, rất hung ác, giống như là muốn xé rách cô!

Hơi thở nóng bỏng của anh lan tràn lên toàn thân cô, đem cô lời cô chưa nói xong, đều nuốt không còn một mảnh!

Cô loáng thoáng giống như là cảm thấy phần nộ của anh, nụ hôn của anh, không hề giống hôn, giống như là đang cắn lấy cô!

Sức lực của anh tuy không lớn, thế nhưng cuối cùng vẫn là người đã luyện qua, cô thì từ nhỏ sinh tính trẻ con, làm sao chịu được, chỉ chốc lát trong mắt hiện lên đau đớn!

Thế nhưng, thủy chung đều không có kêu.

Anh giống như là triệt để mất đi lý trí, thù mới hận cũ, hóa làm một thể!

Đủ rồi, đủ rồi!

Chính anh cũng không biết mình vì sao năm đó lại thích được người phụ nữ như cô! Không tim không phổi, lòng lang dạ sói!

Anh đối với cô mà nói, đến cùng tính là cái gì?

Một món đồ chơi sao? Một món đồ chơi muốn chiếm đoạt sao? Sau khi bảy năm gặp lại, mà món đồ chơi ý nghĩa sao?

Cô coi anh thành cái gì?

Bảy năm trước muốn anh là cô, không muốn anh cũng là cô!

Anh đau khổ suy nghĩ lâu như vậy, đều không hiểu vì sao cô không muốn mình!

Trần trọc trải qua nhiều năm, anh thật vất vả buông xuống, khiến mình trở nên đủ mạnh, có thể đối mặt với cô, cô lại có thể coi anh thành một trong đám đàn ông mà cô chinh phục!

anh nghĩ tới đây, động tác càng thô lỗ, đã như vậy..... Hiện tại anh cũng cần một người phụ nữ, sợ là anh cũng không cần cố kỵ cái gì rồi!

“Tịch.....” Bạc Sủng Nhi ở dưới thân thể anh, mơ hồ giống như biết anh tức giận.

Giọng cô mềm mại, lộ ra sợ hãi, con người anh tinh mịch, nhìn qua cô, không nói một lời, giống là đối với cô sợ, cũng làm như không thấy.

Chỉ khẽ cười lạnh, lập tức, cường chế trực tiếp ở trên người cô, lưu lại từng cái từng cái dấu vết.

Bạc Sủng Nhi hơi hít vào một hơi, cảm giác được anh đã hơi hơi xâm nhập vào thân thể cô.

Mỗi lần tiến vào, cô liền đau một phần.

“Đau..... Tịch, em đau.....”

Bạc Sủng Nhi nhỏ giọng la hét, lại không cách nào lay động được anh, anh chỉ dùng sức nắm chặt hai tay của cô, ấn ở bên gối, sau đó dùng động tác nguyên thủy nhất, hành động cực kỳ Mạnh, cường thế tiến vào.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 126: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (7)

Cô đã ảo tưởng qua một ngàn lần, một vạn lần, anh xông vào trong thân thể cô.

Tuy nhiên lại chưa bao giờ nghĩ tới, lại đau đớn như vậy!

Cô giống như lúc này, cảm giác được Tịch Giản Cận tràn ngập hận ý với cô!

Anh hận cô sao?

Cô đau muốn rơi nước mắt.

Cả đời không có đau qua như thế!

Cô chặt chẽ cắn môi, nhịn được tất cả đau đớn sắp thốt ra.

Cô kiêu ngạo như vậy, cô không muốn để cho anh thấy được lúc này cô chật vật thế nào.

Thế nhưng, người trước mặt này, là người cô thật sự yêu, là cô vô cùng khát vọng lấy được, đang ôm lấy cô, trực tiếp cùng cô triền miên.

Một trận đau đớn từ trong thân thể, lại bị dễ chịu thay thế, mặt mày của cô, sau khi thời gian dần trôi, ở dưới thân thể của anh, trầm thấp thờ gập, mỗi một tiếng, đều bị động tác của anh càng thêm kịch liệt!

Anh cúi đầu xuống, nhìn lấy cô, mặt mày mang theo mỉa mai, thậm chí giờ khắc này, cánh tay cô và chân đều quán quanh anh, thoải mái,

không có làm bộ.

Tay anh nắm chặt bờ eo cô, hơi hơi dùng sức, cảm thấy đáy lòng có đau, càng lúc lan tràn.

Bảy năm..... Bảy năm không thấy, cô rốt cuộc bị những người đàn ông..... Điều CHăm sóc tốt sao?

Nghĩ đến đây, vừa nghĩ tới anh cũng là một trong những người đàn ông kia, động tác của anh, lại càng cấp tốc.

Cô xui lơ ở dưới thân thể của anh, vươn tay, vòng cổ của anh, miễn cưỡng để cho chính mình không có bị đụng bay.

Không nói ra là đau hay là thoải mái, luôn luôn cảm thấy chua chua ngọt ngọt, giống như mùi vị tình yêu.

Cô nhìn anh vô cùng nhuần nhuyễn muốn mình, mà mình cũng đã mở miệng cầu xin, anh đều không có bất kỳ thỏa hiệp!

Ánh mắt của cô hơi chớp, cảm thấy đáy lòng hiện ra ánh sáng ấm áp, sau đó ngẩng đầu, hướng tới ngực anh, mở to miệng, liền không nói lời gì cản xuống.

Cô cắn dùng sức!

anh cảm thấy đau, lại cũng chỉ hơi cau lại mày, mặc cho cô tiếp tục cắn, chính mình vẫn hung hăng muốn cô như cũ!

Cô bị anh làm đến hồn phi phách tán, đến sau cùng, thật sự một chút khí lực cũng không có.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 127: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (8)

Cào anh, bắt anh, khí lực cắn anh cũng không có, chỉ có thể nằm ở dưới thân thể của anh, mềm nhũn thở hỗn hển, sau đó tay nhỏ không hề ý thức chống đỡ lấy ngực anh, ư hừ tùy ý anh giày vò chính mình.

Tịch Giản Cận cũng chỉ bắt đầu hung ác một hồi, về sau, bị cô không chút lưu tình cắn, động tác liên lập tức vượt ve an ủi.

Cực kỳ có kiên nhẫn muốn cô, chọn đùa với cô.

Cũng không biết đến cùng qua bao lâu, anh đã liên tục muốn cô hai lần, lại cảm thấy chưa đủ, trong thân thể giống như là có một đoàn lửa, còn đang thiêu đốt.

Cô cuộn lại bên cạnh anh, toàn thân chật vật không chịu nổi, vết đỏ che giấu da thịt, giống như là chỉ trích lấy anh đến cùng thô lỗ cỡ nào!

Anh vươn tay, thở dài một hơi, đem thân thể cô mềm nhũn, bắt bỏ vào ngấm ngực, cúi đầu xuống, tiếp tục hôn, hôn đến người phụ nữ đã hôn mê tỉnh lại một lần nữa, nhìn thấy ánh mắt của anh, mang theo vài phần mờ mịt, lập tức giống như là nghĩ đến cái gì, tiếp tục chớp mắt với anh, sau đó vươn tay, sờ tới sờ lui trên da thịt anh.

Dược hiệu của thuốc cũng không hề hoàn toàn rút đi.

Anh lại không muốn tổn thương cô.

Vươn tay, muốn ngăn cản cô, ai biết cô lại ngẩng cái đầu nhỏ lên, tiến tới bên tai của anh, thổi một cái, gọi tên anh "Tịch".

Anh lần này, lạ yên tĩnh, không có có tức giận, chỉ là bên tai, hiện lên một vòng đỏ sậm.

Cô tinh quái, nhìn hất tầng đỏ của anh, giống như là cố ý muốn anh khó chịu, vươn tay, điểm chỉ vào tai anh, nói ra: "Tiểu Tịch..... Anh đỏ mặt rồi....."

Tịch Giản Cận đột nhiên hoàn hồn, nhìn về phía cô, lại phát hiện, cô vẫn như cũ, nghịch ngợm mà hồ nháo, không có giống như vừa rồi ở dưới thân anh, bị anh giày vò chết đi sống lại, lộ ra sự nhu nhược.

Giống như chỉ là giấc mơ.

Anh cho là cô sẽ giống như lần trước, ở trong phòng "Khải Duyệt", bắt anh phải phụ trách, ai ngờ cô lại chưa từng nói tới, ngược lại tiến đến bên tai của anh, ánh mắt lưu chuyển, cắn lỗ tai anh, ngón tay nhẹ nhàng vòng quanh ngực anh, dẫn dụ lấy anh như vậy.

Anh vươn tay, nắm lấy tay cô, lại nghe được cô cười khanh khách, sau đó chớp mắt, nhìn anh nói: "Làm sao vậy? Tiểu Tịch, có phải anh lại muốn rồi hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 128: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (9)

Cô gái nào sẽ nói ra như vậy.

Sợ là toàn thế giới, chỉ có một mình cô đi!

Anh có chút bất đắc dĩ, muốn trách cứ cô, lại không tìm ra được một chữ.

Chỉ là trong lòng có chút buồn bực, anh cảm thấy, cô thật giống như là tìm được một nam sủng tham hưởng vui mừng mà thôi.

"Làm sao vậy..... sao không nói lời nào..... Xem ra thân thể anh, vẫn tương đối thành thật một chút....."

Bạc Sủng Nhi mềm mại cười, chậm rãi nói.

Anh lại nghiêng đầu, giữ gáy của cô, hung hăng bịt kín môi cô, cũng mặc kệ chính mình như vậy có phải sẽ làm đau cô hay không, đem lời của cô, đều ngăn cản nuốt hết.

Cô quả thực không có thể lực, vừa rồi chỉ là qua loa vài câu, mà lần này anh bao trùm lên, rõ ràng cô cau mày, nhưng vẫn thuận theo không có phản kháng.

Động tác của anh lần này so với trước đó càng thuần thực, làm rất lưu loát, anh hôn mặt cô, chậm rãi xâm nhập vào trong thân thể cô.

Cô cảm giác được anh lấp đầy chính mình, giống như là lấp đầy cả lòng, rất dễ chịu, cô không nhịn được cong mặt mày, vòng qua cổ anh, để

hai thân thể dựa vào càng chặt!

Lần này anh giống như rất hăng hái, cực kỳ kiên nhẫn trêu chọc cô!

Cô rất khó chịu, khóc suốt suốt xin anh cho cô, anh không thuận theo, tự mình giày vò cô, cô liền nghiêng đầu, cắn ngón tay anh, cảm giác tê dại lan tràn cả hai.

Đêm khuya mộng dài, anh và cô dụ dằng làm một lần, cô lại không biết, toàn thế giới, có người đàn ông như vậy, lúc làm tình, buồn bực không lên tiếng..... Đến cả thở dốc, đều nắm lấy đúng tiết tấu.

Chỉ là động tác của anh, mê loạn mà điên cuồng.

Nhiều lần, đều buộc cô, mơ mơ màng màng giống như trở lại lúc ban đầu, kém một chút nữa đã rơi lệ!

Liều chết triền miên, đến chết mới thôi.

Đêm hôm ấy, cô cảm thấy thật dài dằng dặc, vô cùng tốt đẹp, hô hấp của anh ở bên tai cô, khiến cô không nhin được cong lên khóe môi.

Cô mềm nhũn nói, "Tiểu Tịch, được rồi..... được rồi, tiếp tục như thế, em thật sự sẽ bị anh làm cho chết....."

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 129: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! (10)

Anh cười nhẹ, lực đạo càng mạnh mẽ, cô cau mày, nhìn đáy mắt của anh đều là chỉ trích, anh lại bắt đầu, tốc độ càng mãnh liệt, mãnh liệt đến sau cùng, cô mới hết hoảng cảm giác được anh và cô sắp cao triều, giống như cũng muốn kết bạn mà đến.

Kỳ thật đây lần thứ ba bọn họ làm, lần thứ ba cô cao triều, trên thực tế thể lực anh rất tốt, cô bị giày vò nửa cái mạng đều muốn giải tán rồi.

Chỉ muốn nhanh chóng nằm xuống ngủ.

Mơ mơ màng màng cảm giác được một thứ nóng phun vào trong người, cô hoảng sợ ôm bờ vai anh, nói nhỏ: "Tiểu Tịch, anh là người đàn ông đầu tiên của em..... Có một số việc, không chỉ là anh nhớ kỹ, kỳ thật anh cũng nhớ kỹ..... Giống như quá khứ, không chỉ là anh khổ sở, kỳ thật em cũng khổ sở....."

Anh đột nhiên yên lặng bất động.

Con người giống như thiêu đốt nhìn cô.

Cô buông tầm mắt xuống, biết anh sẽ tức giận, biết chính mình nói mình có rất nhiều người đàn ông, anh mới bằng lòng động cô.

Kỳ thật thì đã ảo tưởng qua trăm ngàn lần, lần đầu tiên của bọn họ, lại không nghĩ tới, cuối cùng, vẫn là cô lừa gạt anh!

Anh lật thân thể cô ra, quả thật trên người có điểm đỏ, trên ga giường có mảng đỏ, tròng mắt của anh càng thâm trầm, hai tay siết thành nắm đấm, nửa ngày, từ trong hàm răng, gọt ra một câu: "Bạc Cầm, em lại đùa nghịch tôi!"

Em lại đùa nghịch tôi!

Đi qua nhiều năm như vậy, em vẫn một lần đùa nghịch tôi!

Mà buồn cười là anh..... Một lần lại một lần mắc lừa!

Kỳ thật nhiều năm như vậy, anh ở trước mặt cô, chưa bao giờ thẳng nỗi một lần!

Một lần cũng không có!

Lông mi thật dài của Bạc Sủng Nhi hơi buông thõng, che đậy khổ sở đáy mắt, Tịch Giản Cận nắm tay xương cốt kêu vang, giống như là một giây sau, lúc nào cũng có thể tự tay bóp chết cô.

Đúng vậy, Tịch Giản Cận tức giận.

Anh cả một đời, một cái người phụ nữ cũng không muốn qua.

Từ nhỏ đến lớn, ông nội cho anh giáo dục, là đàn ông dám làm dám chịu!

Nếu như đổi lại bảy năm trước, phát sinh chuyện như vậy, anh không nói hai lời sẽ kéo cô qua kết hôn.

Thế nhưn hiện tại..... Lại để anh phải làm sao bây giờ?

Bạc Sủng Nhi cực kì mệt mỏi, biết anh tức giận, nhưng vẫn mệt mỏi trở mình, quần quanh chăn mền, không coi ai ra gì nằm đó muốn ngủ.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 130: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【1】

Tịch Giản Cận không có quấy rầy cô, chỉ nhìn chăm chăm cô, sững sờ ngẩn người, nửa ngày, mới đột nhiên đứng dậy, vọt vào nhà tắm, lúc đi ra, cầm khăn lông ướt, lau đi vết máu loang lổ ở trên người cô.

Cô mơ mơ màng màng khẽ giật thân thể, khiến anh hạ sức nhẹ nhất.

Đắp chăn cho cô, liền mặc quần áo, ngồi trên ban công, nhìn lên ánh sao phía ngoài, một mực phát ngốc.

Bạc Sủng Nhi ngủ không có được an tâm, trong mơ đều là hình ảnh tiểu Tịch, khi cô không muốn anh thì mang khuôn mặt khổ sở, sau đó lúc tìm đến cô, cô rúc vào ngực người đàn ông khác, thờ ơ lạnh nhạt với anh, còn có Tiểu Tịch uống say, quỳ xuống ở trước mặt cô, cô vẫn chẳng thèm ngó tới rồi đi.....

Khi đó, chỉ là chỉ là thấy tức giận, không có đau lòng chút nào.

Bảy năm sau, cô có chút hận mình khi đó, tùy hứng mà kiêu ngạo, duy ngã độc tôn, ngạo mạn không tha thứ bất kỳ người nào làm trí ý mình.

Tuổi trẻ khinh cuồng, phạm sai lầm, lại trở thành trong lòng hai người, vĩnh viễn không cách nào dứt bỏ, cũng không thể khỏi đau!

Cô hối hận, bảy năm qua, vô số lần, ảo não.

Sinh nhật hàng năm bảy năm trước, cô có thể thu được cô số quà, ở trước mặt toàn thể giới từng bước từng bước vượt qua sinh nhật như mơ.

Trở thành người mà danh viện của toàn thế giới hâm mộ.

Mà sau khi chia tay, cô một sinh nhật cũng chưa từng tổ chức.....

Tiểu Tịch, năm đó em quá ngây thơ, em không hiểu chuyện, phạm sai lầm, hiện tại, anh.....

Cho dù không còn yêu em, có thể cho em một cơ hội không, để cho chúng ta, thử bắt đầu một lần nữa.....

Vạn lần đứng bắt em học thế nào để đời một người, đến một chút dư âm quay về cũng không có.....

Em ở trên giường của anh, chỉ là vì cho anh một món quà sinh nhật, bởi vì sinh nhật anh bảy năm trước, anh nói món quà sinh nhật tốt nhất cả đời này muốn nhận, chính là em.....

Bảy năm trước em không có cơ hội cho anh, bảy năm sau dù thế nào em cũng phải cho anh.....

Mơ như vậy, dài dằng dặc mà lại nặng nề, lúc cô tỉnh lại, sắc trời ngoài cửa sổ vẫn rất tối, xoay người, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận đứng ở bên cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ, cái trán nhăn lại, giống như gặp chuyện gì khó giải quyết!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 131: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【2】

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, chẳng qua là nhìn chăm chăm anh.

Nhìn đồng hồ, đã rạng sáng bốn giờ, anh một đêm chưa ngủ sao?

Anh khó khăn tại vì cái gì?

Là cô ấy... Hàn Như Y sao?

Bạc Sủng Nhi khẽ nhắm hai mắt lại, đáy lòng cũng là mơ hồ cảm thấy có chút đau lòng...

Không phải là mình đau, cô biết... Có một ngày, anh nhất định là sẽ lấy cô...

Chẳng qua là, không đành lòng, nhìn hiện tại, khó khăn như vậy.

Cô không phải người ngu, chỉ cần buổi tối hôm qua Tịch Giản Cận chịu muốn cô, kia liền đại biểu, Tịch Giản Cận không yêu Hàn Như Y, tình người đàn ông nhà cô rất cuộc là như thế nào, đáy lòng của cô rõ ràng, chẳng qua... Vô luận mục đích anh muốn cô là cái gì, tiết dục? Cừu hận? Cũng không có khả năng... Bởi vì cô có thể biết rõ ràng, cuộc yêu này, làm đến kết thúc, tâm Tiểu Tịch của cô, cuối cùng không giống lúc trước, gợn sóng bình tĩnh...

Mục đích của cô đã đạt được...

Chỉ là đáy lòng của cô, có chút ngạc nhiên, tò mò Tiểu Tịch của cô...
Rốt cuộc trong bảy năm xảy ra những chuyện gì?

Mới có thể tính tình đại biến như vậy?

Đây là lần thứ hai, cô thấy anh yên lặng ngẩn người rồi, giống như là nhớ lại chuyện cũ mà kinh, toàn thân bao phủ sắc thái thâm trầm như vậy!

Lần đầu tiên là anh hướng về phía cô nói: “Sẽ không có con...”

Chẳng qua là, cô tra không anh trải qua chuyện tình gì, những thứ kia cũng là tư liệu quốc gia bảo mật, luôn là tập đoàn Bạc Đế, ở thượng giới đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, lại cũng chỉ có thể không thể làm gì!

Sau rồi, Bạc Sủng Nhi liền mơ mơ màng màng bất tỉnh đã ngủ, trong lúc ngủ mơ, cô cảm giác toàn thân mình đau đớn, cực kỳ không thoải mái, sau lại loáng thoáng cảm giác được có người vỗ khuôn mặt của cô, cúi đầu gọi tên cô.

Nhưng là cô lười biếng không chịu động, thậm chí ánh mắt cũng không mở ra được, về sau, rồi lại triệt triệt để để lâm vào trong bóng tối.

*

【 không còn nữa một người, khiến cho anh thấy được cô cười, sẽ giương nhẹ khóe môi cười theo, nhìn thấy cô cau mày, muốn tự thân thay mặt 】

“Ông nói cháu a... Chúng ta cũng biết cháu xuất thân là lính đặc biệt, thân thủ bất phạm, nhưng là cháu đó... ở giường trên... Người ta tốt xấu gì cũng là một cô gái nhỏ, cháu nói làm sao cháu lại không biết thương hương tiếc ngọc thế?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 132: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【3】

X thị bệnh viện quân sự.

Thiết bị tất nhiên là hàng đầu.

Chẳng qua là từ không chấp nhận người ngoài vào điều trị.

Ông nội Tịch Giản Cận cùng bác sĩ từ trong phòng bệnh đặc biệt bước chân thong thả đi ra, vô cùng cảm khái lắc đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: “Cháu cảm thấy phụ nữ trên cái thế giới này, có phải đều giống như là tảng đá hay không? Một thân đá cứng?”

Tịch Giản Cận sắc mặt khẽ lúng túng, khẩu khí bằng phẳng, nghe không hiểu bất kỳ cảm xúc: “Chú Trương, cô ấy ra sao?”

“Không có như thế nào... “ bác sĩ bị gọi tên là chú Trương lắc đầu, khẩu khí lạnh lạnh nói: “Có thể làm gì? Phát sốt cao, châm cứu cho cô ấy, qua một chút có lẽ sẽ tỉnh lại... Lần sau, ngàn vạn lần phải chú ý chút!”

“Đúng rồi, Giản Cận, ba ngày sau cháu tới bệnh viện làm kiểm tra một lần, phải có gắng phối hợp, nếu không ông nội cháu sẽ lo lắng... Cái biện pháp này, đoán chừng có lẽ sẽ hữu hiệu.”

Tịch Giản Cận ánh mắt khẽ tối sầm ám, giống như là trong lúc bất chợt bị người nhắc lên cái chuyện cũ gì, mấp máy môi, buồn bực không lên tiếng.

Chú Trương chỉ nghĩ là mình làm Tịch Giản Cận mất hứng, liền vươn tay vỗ vỗ bờ vai của anh, giống như là nhìn con của mình, thân thiết nói: “Cháu yên tâm, nếu có phương pháp xử lý tốt, tuyệt đối có thể sinh con... Chớ cho mình áp lực quá lớn, tận lực thả lỏng tâm tình... Hiện tại y học phát triển như vậy, nhất định có thể trị tốt!”

Tịch Giản Cận gật đầu, nhìn Chú Trương rời đi rất xa, liền nhanh chóng đẩy ra cửa phòng bệnh, hướng bên trong đi vào.

Bên trong rất an tĩnh, có mấy hộ sĩ ở đó sửa sang lấy đồ, nhìn thấy Tịch Giản Cận đi vào, vội vàng vội vàng gật đầu, đều là đỏ mặt.

Tịch Giản Cận giơ tay lên, ý bảo những người đó tất cả đi ra, nhưng ngay sau đó, liền đi tới bên giường, nhìn Bạc Sùng Nhi đang ngủ say, đáy mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

Giờ khắc này, cô mềm nhũn nằm ở chỗ này, sắc mặt có chút trắng bệch, trầm trầm ngủ, dung mạo thanh tú và sạch sẽ, thấy thế nào, cũng giống như là một cô bé phấn khắc ngọc mài.

Căn bản không cách nào đem cô cùng công chúa Bạc Gia ngang ngược, người gặp người sợ kia liên hợp lại!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 133: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【4】

Tịch Giản Cận là người đã trải qua huấn luyện, một đêm chưa ngủ, nhưng đối với anh mà nói cũng không có ảnh hưởng gì lớn, buổi tối hôm qua uống rất nhiều rượu, hơi có chút nhức đầu, bất quá anh suy nghĩ mình có thể nhịn được.

Có lúc, thật ra thì anh cũng cảm giác mình là như thần, lúc thi hành nhiệm vụ, không ăn không uống không ngủ liên tục hai ba ngày, chiến hữu của anh cũng đói đến gọi Ngao ngao, trở về lang thôn hổ yết giật đồ ăn, duy chỉ có anh còn có thể đi vào trong phòng tắm, đem một thân mùi khói thuốc tắm rửa sạch sẽ, mới đi ăn cơm, uống nước, ngủ.

Thật ra thì thời điểm lúc ban đầu, anh cũng chịu không được cái loại đặng này, nhớ năm đó ở trong trường học, anh chẳng qua cũng là một công tử ca được nuông chiều từ bé lớn lên, mặc dù tận lực điệu thấp, nhưng cũng là hưởng thụ phục vụ cùng đãi ngộ tốt nhất.

Tịch Giản Cận kiên nhẫn chờ Bạc Sủng Nhi tỉnh lại, mãi cho đến buổi trưa, cô mới tỉnh, nháy mắt, thật lâu cũng không có kịp phản ứng đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Tịch Giản Cận nhìn thấy cô tỉnh lại, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng gọi người đưa cơm trưa tới.

Bạc Sủng Nhi đói bụng, Tịch Giản Cận ngồi ở bên giường, bưng một chén cháo loãng, chậm rãi đút cho cô.

Cô không có há mồm, trong não vẫn còn có chút mơ hồ, tại sao mình lại chạy đến bệnh viện rồi?

Tịch Giản Cận nhìn thấy bộ dáng này của cô, giống như là nghĩ tới điều gì, trong lúc bất chợt nhẹ giọng mở miệng nói: "Cháo này không nấu từ nước máy, làm là dùng nước tinh khiết, tôi phân phó người dựa theo thói quen của em đặc biệt làm."

Tịch Giản Cận lời này vừa ra, Bạc Sủng Nhi ngược lại thật sự trợn mắt hốc mồm, lẳng lẳng nhìn Tịch Giản Cận một hồi lâu, lúc này mới chậm nửa nhịp hỏi một câu: "Tịch Giản Cận... tại sao em ở trong bệnh viện?"

Thật ra thì đáy lòng của cô, đã từ từ hiện lên vẻ ngọt ngào!

Tiểu Tịch của cô không phải là cái gì cũng quên... Rõ ràng đem thói quen của cô nhớ rất rõ ràng đi!

Cô ăn cơm uống nước, cũng phải dùng nước tinh khiết, mỹ kỳ danh viết nước máy không sạch sẽ... Thật ra thì chính là làm loạn thôi, năm đó thấy Bạc Tình hướng về phía Thất Thất muốn gì được đó, đáy lòng ghen tị, cố vô ý tạo ra thói quen kén ăn!

Cứ thế, liền nuôi ra như vậy.

Cũng trở thành một thói quen.

Tịch Giản Cận nghe Bạc Sủng Nhi hỏi, thần thái khẽ sững sốt một giây đồng hồ, mới chậm rãi quấy cháo, thấp giọng nói: "Buổi tối hôm qua, tôi đem em làm đến nóng rần lên rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 134: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【5】

Tịch Giản Cận thanh thanh đậm đậm nói một câu, đem Bạc Sủng Nhi nói cho mặt đỏ bừng, cô từ nhỏ đến lớn, không có thất thố như vậy.

Thật đúng là đủ mặt mặt đấy!

Nghe qua gặp mưa nóng rần lên, nghe qua cảm mạo nóng rần lên, nghe qua các loại nguyên nhân đưa đến nóng rần lên... Người nào nghe qua làm một cuộc yêu, lại cho làm nóng rần lên hay sao?

Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng Bạc Sủng Nhi co quắp, không nhịn được khẽ cười một cái, giơ lên cái muỗng, đưa tới bên môi của cô: "Ăn chút cháo, rồi còn uống thuốc."

Bạc Sủng Nhi mở to miệng, nuốt cháo, lúc này mới chợt ý thức được đáy mắt Tịch Giản Cận cười khẽ, mặt của cô ửng đỏ, con ngươi đảo quanh lòng vòng, sau đó liền chợt hướng về phía Tịch Giản Cận chỉ vào mấy vết đỏ trên người mình, kêu lên: " buổi tối hôm qua anh cưỡng bạo em!"

Tịch Giản Cận bưng cháo, tay khẽ run lên, ngẩng đầu, nhìn trên mặt xinh đẹp của cô, đều là hỏa khí ngạo mạn, lập tức có chút dở khóc dở cười: "Tôi cưỡng bạo em?"

Nếu như anh nhớ không lầm, ngày hôm qua mạnh mẽ mà vào trước chính là cô nhỉ?

Tịch Giản Cận tiếp tục dứt cháo cho cô, sau đó hờ hững bổ sung một câu: "Là sao? Bất quá tôi nhớ không lầm, sau lại, thật giống như em rất

hưởng thụ..."

Bạc Sủng Nhi vốn là uống cháo xong rồi, bởi vì... câu này suýt nữa phun ra ngoài!

Cô tức giận nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, cảm thấy làm sao sau khi tỉnh, thường xuyên bị anh làm cho sặc sụa thế này chứ!

"Nghe khẩu khí của anh, hình như là đối với buổi tối hôm qua rất không hài lòng?"

Tịch Giản Cận nhưng không có lên tiếng, phối hợp cho cô ăn cháo, uống đến thời điểm cuối cùng, giống như là trong giây lát nhớ ra cái gì đó, nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Có cần tôi viết tấm chi phiếu cho em hay không? Ba trăm ngàn? Giá tiền công chúa Bạc Gia bồi ngủ?"

"Anh ————— " Bạc Sủng Nhi nhất thời không có lưu ý, chính mình bị sặc cháo, vẫn ho khan không ngừng, thật vất vả ổn lại, lúc này mới khẽ cắn răng, cay cú, ai ngờ, trong lúc bất chợt lại tức giận nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, lặng yên chỉ chốc lát, liền quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận cười khanh khách nói: "Ba trăm ngàn đã muốn đuổi em? Kia là giá tiền nam nữ bình thường chơi đùa! Buổi tối hôm qua, anh tàn bạo, SM em! Được kêu là tình thú! Giá tiền là phải đưa gấp bội đấy!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 135: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【6】

Tịch Giản Cận lập tức yên lặng không lên tiếng.

Nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nhìn từ trên xuống dưới nhìn một hồi, Bạc Sủng Nhi lại dương dương đắc ý, cô vươn tay, hướng về phía Tịch Giản Cận mở ra bàn tay: "Đưa tiền!"

Tịch Giản Cận giống như là có lời gì cũng muốn hỏi, nhưng là trong lúc bất chợt nhưng đè ép xuống, liền nhẹ nhàng vén lên áo sơ mi của mình, áo nửa lộ, làm hai gò má Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt hồng rục, anh lại nhẹ giọng vững vàng mở miệng: "So với SM, tôi nghĩ em cũng thể đi..."

Bạc Sủng Nhi nhìn lồng ngực anh lộ ra, bèn chắc và có lực, thật là mê người... Chẳng qua là phía trên, dấu vết hàm răng, dấu vết móng tay, lẫn lộn một đồng, so với trên người cô, không biết nghiêm trọng gấp bao nhiêu lần!

Thậm chí, có chỗ đã rỉ ra vết máu rồi!

Bạc Sủng Nhi lập tức lo lắng, giống như là thoáng cái đã trút giận, nhìn Tịch Giản Cận một chút, sau đó trong lúc bất chợt ngồi dậy, nhanh chóng hướng lồng ngực của anh, hôn một cái, sau đó đỏ, con người hơi đảo, chính là không nhìn tới anh, nhanh chóng mà hỏi: "Còn đau không?"

Mặt Tịch Giản Cận, cũng theo đó khẽ hiện lên vẻ đỏ sạm, không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi liền bắt ống tay áo của anh, tiếp tục hôn hai cái, thân thể anh căng thẳng, nhanh chóng nói: "Không đau..."

Bạc Sủng Nhi lúc này mới rời đi, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng phát đỏ, cúi đầu, nhăn nhó nhí nhí hồi lâu, rất là khả ái.

Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng này của cô, cũng không biết là nghĩ tới gì, vẫn là hai người tìm được cảm giác đã qua, vẻ mặt cũng nhu hòa hơn rất nhiều, bưng cháo, tiếp tục không nhanh không chậm, đút cho cô ăn.

Cô nhanh chóng ăn, sau khi ăn xong, gò má dính một hột cơm cháo, anh vươn tay, lau đi, lại nghe cô nói: "Tịch Giản Cận, nơi đó của anh có đau hay không?"

Tịch Giản Cận lắc đầu, nhanh chóng sửa sang lại quần áo của mình, "Không đau, vết thương này không coi vào đâu, cùng mèo cào giống nhau!"

"Anh nói ai là mèo chứ! " Bạc Sủng Nhi mở to hai mắt nhìn, một bộ có thể coi là muốn tính toán rõ ràng, tuy nhiên trong lúc bất chợt lại nói: "Ai nha, không phải em nói nơi đó của anh, em chỉ chính là, nơi đó, nơi đó cơ..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 136: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【7】

Tịch Giản Cận không giải thích được, nhìn Bạc Sủng Nhi vẫn la hét “nơi đó, nơi đó”.

Cái nơi đó trong miệng cô, rốt cuộc là nơi nào?

Mặt Bạc Sủng Nhi cũng theo đó đỏ lên, cô lắc đầu, suy nghĩ một chút, vừa mới bắt gặp Tịch Giản Cận hướng về phía cô nhú mày, đáy mắt đều là thần thái kỳ quái, cô lập tức cắn răng, chỉ chỉ nửa người dưới của anh: “Chính là chỗ đó, anh có đau hay không?”

Tịch Giản Cận thấy ngón tay cô chỉ nửa người dưới của mình, tùy cơ ứng biến đến mới vừa rồi mình cởi quần áo, lộ ra mấy vết thương, nói người SM, là cô, cô đỏ mặt, tới hôn miệng vết thương của anh.

Lúc này cô lại hỏi anh nơi này có đau hay không, cô chẳng lẽ là...

Tịch Giản Cận lập tức liên tưởng tới một số hình ảnh hạn chế độ tuổi, anh cảm thấy toàn thân nóng lên, thậm chí đều có chút khô miệng, hai gò má cũng theo đó khẽ đỏ lên.

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận một hồi lâu không lên tiếng, chỉ nghĩ rằng anh còn không có kịp phản ứng cô nói cái gì, duỗi ra ngón tay, hướng về phía chỗ của anh chọc chọc.

Cô dùng một tí khí lực, đâm anh có chút đau, để cho anh không nhận được hút một hơi khí lạnh, sau đó hai mắt lạnh lẽo nhìn cô.

Mà cô chẳng qua là cảm giác nơi đó mình đụng vào tới, có chút mềm, lập tức cũng đỏ mặt, nhẹ nhàng ho khụ khụ, cảm giác được người đàn ông tức giận, cô cũng không sợ ngẩng đầu, cao ngạo và vô lại liếc mắt anh một cái, nói: “Giả vờ đứng đắn!”

Sau khi nói xong, không khí bên trong phòng, trở nên có chút ái muội, Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy đầu ngón tay giống như là lưu lại một tí cực nóng, cô lập tức vì che dấu bối rối của mình, nhanh chóng trừng mắt dờ dề tài!

“Em chỉ chính là trong chỗ này, anh có đau hay không!”

Bạc Sủng Nhi nói có chút phẫn nộ, cô hung hăng trừng mắt liếc Tịch Giản Cận, sau đó hơi mang theo vài phần ủy khuất cúi đầu, ngữ điệu mềm nhũn nói: “Em nơi đó vô cùng đau đớn...”

Tịch Giản Cận nghe được nửa câu sau cô nói, mới ý thức tới tư tưởng của mình quá mức trịch hướng.

Anh không nhịn được có chút xấu hổ, nhanh chóng lắc đầu, vẻ mặt mang theo vài phần lúng túng, “Đau dự dội lắm phải không?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 137: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【8】

Bạc Sủng Nhi đầu tiên là lắc đầu, sau lại lại gật đầu một cái, cũng không có nói mình rốt cuộc là đau đủ dỗi hay không.

Chẳng qua là đáy lòng cảm thấy chua chua ngọt ngọt ấm áp.

Vô luận như thế nào, cuối cùng cô đã là người phụ nữ của anh rồi.

Nét mặt của cô, cực kỳ giống cô bé nhỏ với mỗi tình đầu, mang trên mặt vẻ e lệ, cùng cô trong ngày thường, cực độ bất đồng.

Bộ dáng Cô lúc này, cũng xinh đẹp kinh người.

Bất kể là ngạo mạn khi dễ người, hay là lãnh diễm không nhìn người, hoặc chính là thân nhiên, hoặc là vô lại có chút vô sỉ... Hoặc là lúc này, bộ dáng cô bé dịu ngoan mềm mại trước mặt anh...

Từng cái đều có từng cái phong tình.

Từng cái đều có nét hấp dẫn làm người ta kinh diễm!

Anh nhìn cô không lên tiếng, liền suy nghĩ một chút, cảm thấy buổi tối hôm qua có thể thật sự là thô lỗ, dù sao anh là lần đầu tiên, dùng khí lực không đúng, động tác cũng trúc trắc rất nhiều, chỉ lo chính mình thư thái, nhng thật không có để ý đến cảm thụ của cô!

Anh trầm cười một tiếng, sau đó liền đứng lên, muốn đi ra ngoài, Bạc Sủng Nhi vươn tay, vội vội vàng vàng bắt tay của anh, “Anh muốn đi đâu?”

“Gọi bác sĩ! “ Tịch Giản Cận đơn giản giải thích.

Bạc Sủng Nhi mặt càng đỏ hơn, nơi đó đau, tìm bác sĩ, muốn nhìn như thế nào a!

Coi như là cô thật sự là mặt dày, nhưng cũng không có đến mức để cho người không liên quan nhìn những địa phương kia của cô đi!

Cô cắn răng, sau đó hô: “Em mới không cần xem đâu!”

“Em không phải là đau sao?”

“Đau cũng không nên xem! “ Bạc Sủng Nhi âm thầm mà nắm quả dấm, sau đó vươn tay, thoáng cái nói: “Em muốn đi vệ sinh!”

Nói xong, thấy cô vội vội vàng vàng hướng nhà vệ sinh, hai chân vốn là mềm, than dưới vốn là đau, nhất thời không có đứng vững, liền hướng phía trước ngã sấp tới, may là Tịch Giản Cận tay mắt lanh lẹ, nhanh chóng tiếp được cô.

Thân thể Bạc Sủng Nhi, ở lồng ngực của anh hung hăng mà cắn một cái, sau đó liền chân trần, hướng nhà vệ sinh, đi vào.

Tịch Giản Cận đứng ở ngoài cửa, nhìn cô “Phanh “ một tiếng đóng cửa lại, không nhìn được hơi có chút ngẩn người.

Lúc này, có thể nói là hiện thế an ổn, năm tháng yên bình.

Chẳng qua là... Ai có thể nói cho anh biết, an ổn cùng yên bình như vậy, có thể kéo dài bao lâu?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 138: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【9】

Ngay từ lúc bảy năm trước, là anh biết, cô gái này, làm cho người ta đứng ở ranh giới giữa Thiên Đường cùng Địa Ngục!

Có một số việc, anh muốn cho chính cô nghĩ kỹ... Tỷ như, mục đích cô làm như vậy là cái gì?

Gả cho anh sao?

Cô sẽ không hối hận sao?

Anh là quân nhân... Gả cho anh chính là quân hôn... Quân hôn đại biểu, nếu như anh không nói ly hôn, cô tuyệt đối cả đời đều không thể thoát khỏi cái danh hiệu “vợ của Tịch Giản Cận” này!

Nếu không, một khi cô dám làm loạn, đó chính là phải đưa ra tòa án quân sự, hơn nữa, trừng phạt chính là cô!

Tội danh “Phá hủy quân hôn”.

Một ít chuyện, bảy năm sau, đã diễn biến thành như thế, cô nôn nôn nóng nóng làm như vậy, có nghĩ tới hậu quả hay không?

Mà anh... Thân thể xuất hiện trạng huống nghiêm trọng, có thể trị lành hay không, còn là một chuyện...

Mặt mày Tịch Giản Cận trầm xuống, cánh môi mím thật chặt, không nói một lời, giống như là ẩn dấu rất nhiều chuyện dưới đáy lòng, nhưng vẻ mặt vẫn vững vàng như vậy.

Anh xoay người, rời đi.

Lúc Bạc Sủng Nhi từ phòng vệ sinh đi ra, anh đã ra ngoài, đáy lòng của cô khẽ mất mát một chút, ngồi ở bên giường, kinh ngạc ngẩn người.

Thật là mệt mỏi a...

Cô cả đời, cũng không có mệt mỏi như vậy...

Chẳng qua việc này, làm, nhưng thật không phải là chán như vậy...

Nhất là làm cùng Tiểu Tịch thân ái của cô... Khó trách A Thánh mỗi ngày đều lưu luyến ở trong biển hoa, sâu triều miên, chơi đùa các loại...

Đang thời điểm ở cô nghĩ tới như vậy, điện thoại liền reo lên, cô xem, lập tức cong môi, đón nghe: “A Thánh...”

Tần Thánh ngáp, giống như là mới vừa tỉnh lại, nghe được âm điệu cô mang theo vài phần vui sướng, liền lập tức sáng tỏ cô sự tình muốn làm, đã thành công đi, nhưng ngay sau đó, trong nháy mắt liền thanh tỉnh lại, ngồi dậy, trần truồng nửa người trên, cái chăn trơn rơi xuống thắt lưng, cô gái trẻ trung mềm nhũn nằm úp sấp ở bên người anh, thỉnh thoảng hôn da thịt của anh.

Tần Thánh trong điện thoại trông rất uể oải nhìn trêu chọc nói: “Xem ra, tâm tình không tệ? Như thế nào, chuyện làm hay sao?”

Bạc Sủng Nhi tâm tình thực tại rất tốt, nửa là đặc ý, nửa là kiêu ngạo đối với trong điện thoại nói: “A Thánh, em đem Tiểu Tịch ăn...”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 139: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【10】

Bạc Sủng Nhi vừa dứt lời, liền nghe được ngoài cửa truyền tới tiếng bước chân quen thuộc, trong nháy mắt liền đem điện thoại cắt đứt, sau đó đưa điện thoại di động ném tới một bên, Tần Thánh nghe cô chột cúp máy, khẽ nhíu mày, nhưng không có gọi lại.

Trong đầu, vẫn quanh quẩn một câu kia, A Thánh, em đem Tiểu Tịch ăn...

Ăn... Ăn hết?

Thành công?

Đã được như nguyện trở thành người phụ nữ của anh ta rồi?

Cô rất vui sao!

Anh cong môi, cười vô cùng tà tử, sau đó tung mình, đè ép cô gái bên cạnh, mười phần vô lại nói: "Có muốn ca ca phục vụ em hay không?"

.....

Tịch Giản Cận vào phòng, liền ném cho Bạc Sủng Nhi một tuýp thuốc mỡ, Bạc Sủng Nhi sửng sốt một chút, anh mới đơn giản giải đáp: "Dùng để bôi chỗ đso... Hả là trầy da..."

Bạc Sủng Nhi lập tức liền biết anh chỉ là cái gì, khuôn mặt vốn là trắng nõn, lại một lần nữa một rặng mây hồng bao phủ.

Cô chỉ chỉ ngoài cửa, ý bảo Tịch Giản Cận đi ra ngoài, ai ngờ Tịch Giản Cận đi về phía cô, từ bên cạnh cô, cầm thuốc mỡ, "Tôi tới giúp em..."

Cái chỗ kia, đoán chừng chính cô cũng nhìn không tới, bôi thuốc, cũng không bôi tốt được!

Bạc Sủng Nhi lập tức dựng thẳng con mắt, nhưng cảm thấy cảnh tượng như vậy chính là rất quen thuộc và tốt đẹp, Tịch Giản Cận đối với người ngoài luôn là một bộ nho nhã lễ độ, thật ra thì chỉ có cô biết, anh rất cuộc xấu xa thế nào, muộn tao thế nào!

Lập tức cô liền mím môi môi, cực kỳ mỉa hoặc cười cười, sau đó tự nhiên hào phóng vươn tay, một thanh giạt đồ bệnh nhân, một chút cũng không e lệ đem toàn thân tuyết trắng, lộ ở trước mặt của anh.

Anh lại không hề dừng lại, cúi xuống, đi kiểm tra thân thể của cô, cô thời khắc tay của anh đụng vào trên da thịt cô, rõ ràng hai người cũng co rúm lại một chút.

Tịch Giản Cận kiểm tra chăm chú, động tác bôi thuốc rất ôn nhu, cô không cảm thấy đau, lại có ái không khí muội cùng kỳ dị lan tràn, hô hấp của cô, theo đó có chút dồn dập.

Anh không nhịn được uốn khóe môi lên, biết rõ còn cố hỏi: "Làm sao? Không thoải mái?"

Bạc Sủng Nhi tất nhiên biết về trêu chọc trong lời nói của anh, mở trừng hai mắt, sau đó cười khanh khách nhìn Tịch Giản Cận, nói: "Từng ấy năm tới nay, Tịch, anh vẫn muộn tao trước sau như một! Bất quá em thích anh như vậy, ở bên ngoài buồn bực, ở trước mặt em tao!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 140: Cái Gọi Là Khó Chịu, Chính Là Như Thế! 【1】

Tịch Giản Cận nghe cô nói như vậy, cong môi, cười khẽ một tiếng, chỉ hơi hơi giơ lên hai mắt liếc nhìn Bạc Sủng Nhi một cái.

Phát hiện cô gái nằm ở nơi đó, hai gò má hồng hồng, hô hấp có chút dồn dập, ánh mắt sáng trong suốt tăng thêm một chút sắc tình, đặc biệt lóng lánh, giống như là muốn chảy nước, bên trong mang theo vẻ khiêu khích không dứt.

Cô gái cơ da trắng như tuyết, non như sữa, chẳng qua là nhìn như vậy, sẽ làm cho anh mơ hồ nhớ tới cảnh tượng tưng tưng tình tối hôm qua.

Tịch Giản Cận cảm thấy toàn thân cũng nóng lên, anh nhanh chóng cúi đầu, thoa thuốc cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi thấy mình chiếm thượng phong, không nhịn được đẩy lòng đắc ý, dứt khoát sáng khoái nhắm mắt lại, giả trang một bộ cực kỳ hưởng thụ, ở khoảnh khắc ngón tay của anh tiến vào thân thể của cô, có thuốc mỡ lạnh như băng lan tràn.

Cô không nhịn được tinh tế hừ một tiếng, cố ý hừ vô cùng dài.

Tịch Giản Cận cắn răng, không nhịn được muốn bóp chết cô gái hư hỏng này, nhanh chóng bôi thuốc cho cô.

Bạc Sủng Nhi cắn hàm răng, nhìn Tịch Giản Cận chuyên chú bôi thuốc, một bộ không để ý đến chuyện bên ngoài, không nhịn được cong rồi

môi, mở miệng hỏi: "Nếu như anh là muện tao, anh cảm thấy em là cái gì? Minh tao?"

Trên ngón tay Tịch Giản Cận dính đầy thuốc mỡ, lại một lần nữa đi vào, làm Bạc Sủng Nhi thờ đốc vì kinh ngạc, nhẹ kêu lên, khiến thân thể Tịch Giản Cận cứng đờ, Bạc Sủng Nhi khanh khách cười ra tiếng, Tịch Giản Cận đen mặt, lạnh giọng, trả lời một câu.

"Em quá đề cao cái từ minh tao này rồi!"

"Em cảm cũng thấy được là anh không xứng với em! " Bạc Sủng Nhi làm như tán dương, đón xuống, mặt mày mím cười, mang theo vẻ mỉa ý, trong lúc bất chợt căn cứ đôi môi, sau đó nói: "Thật ra thì em cảm thấy được em minh tao đem muện tao toàn bộ chiếm rớt, em hẳn là thuộc về... Tổng các loại tao đấy!"

Khóe miệng Tịch Giản Cận khẽ co quắp một chút, nhưng không có lên tiếng, chẳng qua là nhanh chóng kiểm tra chỗ khác hình như không có xuất hiện bất kỳ vết thương gì, lúc này mới lấy một tí thuốc mỡ, ở trên đùi của cô bôi lên.

Bạc Sủng Nhi nhin không được toàn thân run lên một chút, tinh tế hừ thêm một tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 141: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (2)

Vốn chỉ bôi thuốc, vẫn là chỗ cấm, như vậy thẳng thắn nhìn nhau, bầu không khí đã vô cùng ái muội rồi!

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác, cô lại giống như lấm bầm, thỉnh thoảng kêu hai tiếng, kêu cho xương cốt của người đàn ông cũng có thể rã rời.

Tịch Giản Cận không nhịn được trong lòng nén giận, giờ này thấy cô không yên, không nhịn được trừng mắt nhìn cô, nói một câu: "Em nói em là một cô gái, có thể rụt rè một chút hay không, tương lai ai dám lấy em!"

"Rụt rè? Rụt rè làm sao?" Bạc Sủng Nhi giống như nghe được chuyện thật buồn cười, ha ha cười ra tiếng: "Anh không cảm thấy chúng ta cùng làm..... từ mười hai giờ liên tục làm tới ba lần, trở thành tích lũy toàn bộ, còn khiến em bị sốt cao nằm viện, Tiểu Tịch..... Tối hôm qua anh, cũng không rụt rè..... Nhìn như đói khát thật lâu....."

Trên mặt Tịch Giản Cận ửng đỏ, nghiêng đầu, nhanh chóng bôi cho cô ít thuốc cuối cùng.

Ngón tay Bạc Sủng Nhi chỉ ở bên môi, giống như suy nghĩ cái gì, đột nhiên nhìn Tịch Giản Cận, giống như cười mà không phải cười nói: "Tiểu Tịch, anh mới vừa nói không ai dám cưới em sao?"

Tịch Giản Cận không để ý đến Bạc Sủng Nhi, ai biết bên trong đầu cô, lại nghĩ ra cái tinh tinh cỡ quái gì.

Bạc Sủng Nhi cười nâng chân nhỏ, thọc vào nửa người dưới của Tịch Giản Cận: "Tiểu Tịch, đã không có người cưới em..... Vậy anh cưới em đi....."

Động tác Tịch Giản Cận thoa thuốc, trong nháy mắt ngừng lại trên da thịt của cô.

Anh hơi rữ trong mắt xuống, nhìn như nhìn chăm chăm bắp đùi trắng như tuyết của cô, thế nhưng ánh mắt, lại mang theo vài phần lãnh ý.

Vẻ mặt cũng có chút ngưng trọng.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi, rõ ràng chột lóe bi thương, chỉ là thoáng qua một cái, tốc độ rất nhanh, căn bản không có bất kỳ thay đổi cảm xúc, cô liền nhẹ nhàng cười, âm điệu chậm vô cùng: "Em chỉ đùa giỡn với anh thôi..... Như vậy chỉ có cô gái nói được, cô gái không biết rụt rè giống em như thế, làm sao có thể không có phâm chết?"

"Bạc Cẩm em, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, còn không có gì là không có được, không đáng dùng thân thể, vây lấy một người đàn ông..... Cho nên, buổi tối hôm qua, chỉ là nam nữ trưởng thành đoạt được..... Em còn không đến mức bởi vì lần đầu tiên cho anh, liền đổ thừa cho anh cả đời....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 142: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (3)

Bạc Sủng Nhi nói trôi chảy, ngữ khí đều không bất kỳ sứt mẻ.

Tịch Giản Cận nhìn nét mặt cô, ánh mắt chợt lóe, nói không nên lời ở trong lòng anh, đến cùng suy nghĩ cái gì.

Chỉ là ngón tay chạm da thịt cô cong lên, giống như là muốn siết thành nắm đấm.

Nụ cười của cô, vẫn long lanh như cũ, so với cảnh xuân bên ngoài cửa sổ cái, còn muốn long lanh hơn mấy phần.

Nét mặt của cô, tự nhiên thờ ơ, giống như vừa mới bắt đầu đến giờ, buổi tối hôm qua, ở trong lòng cô, chỉ là một màn vui vẻ ngắn ngủi.

Con người Tịch Giản Cận hơi híp lại, anh chưa từng mở miệng nói một câu.

Nếu nói đáy lòng không đè nén, đó là giả..... Chỉ là..... Nếu để cho anh cùng cô, thật sự ở cùng một chỗ, anh lại không có có bất kỳ chuẩn bị nào.....

Thế nhưng, dù sao là người đàn ông đầu tiên của cô, không gánh vác trách nhiệm, rồi lại.....

Chỉ là, Hàn Như Y sẽ làm thế nào?

“Em.....” Tịch Giản Cận thật lâu, mới ngẩng đầu, nhìn cô, mở miệng, môi mỏng anh khẽ mím, giống như gặp chuyện cực kỳ đáng sợ, nói chỉ một

chữ, liền không biết tiếp xuống như thế nào.

Em cần anh phụ trách không?

Câu nói này, anh thật lâu hỏi không ra miệng.

Nếu như cô nói cần, vậy anh quả thật cưới cô sao?

Sau khi cưới..... Thì phải làm thế nào đây?

Ai có thể đảm bảo, cô chơi chán, sẽ không muốn chạy trốn?

Mà cùng anh đây đưa quá nhiều, ai có thể đảm bảo anh sẽ không động tâm?

“Hả? Làm sao vậy?” Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt mang theo một chút đau lòng nhàn nhạt, có thể không đáng kể.

Thật sự khó khăn sao?

Kỳ thật, cô nào nghĩ tới, muốn làm khó anh.....

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chỉ là cúi đầu xuống, nhanh chóng bôi xong thuốc, thản nhiên nói: “Em mặc quần áo vào trước đi, chờ sau đó chúng ta nói chuyện.”

Tịch Giản Cận nói xong, liền muốn quay người rời đi, Bạc Sủng Nhi đột nhiên ngồi dậy, vươn tay nắm lấy cổ tay anh, “Nói chuyện gì?”

Anh đưa lưng về phía cô, không có lên tiếng, thân thể đứng thẳng, nhìn qua, vô cùng có khí phách!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 143: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (4)

Tay cô chỉ run rẩy, một giây sau mới mở miệng nói ra: “Tịch Giản Cận..... Em thật không cần anh phụ trách..... Em thật không muốn dùng một đêm đem bắt anh ở bên cạnh em..... Và lại..... Anh cũng biết, quân hôn, cái kia không thể ly hôn, em còn không có nghĩ kỹ..... Huống hồ, tuổi em còn nhỏ, cũng không có dự định kết hôn, cho nên anh thật không cần suy nghĩ phức tạp như vậy!”

Cô nói rõ ràng từng chữ, anh nghe rõ ràng từng chữ.

Anh mơ hồ cảm thấy trong lòng lẩn lộn một loại tâm tình không nói ra được, không biết là thả lỏng, hay là khổ sở cười nhạo chính mình.

Chính mình đem qua giống như gặp chuyện cực kỳ phức tạp, một đêm chưa ngủ, mà về sau, cô lại căn bản không có ý đó.....

Có như thế, anh cực kỳ muốn quay người, bóp lấy cổ cô, mắng cô, khiển trách cô, vì cái gì phải làm như vậy?

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận chậm chạp không có phản ứng, một người đứng ở nơi đó, một mình thất thần, cô liền nhanh chóng vỗ một cái lên lưng anh: “Anh có nghe được lời em nói không?”

Tịch Giản Cận bị cô đập cho đột nhiên hoàn hồn, nhìn chăm chăm cô, đáy mắt thiêu đốt ngọn lửa, “Nghe được rồi!”

Trong giọng nói của anh, cũng mang theo vài phần nổi nóng.

Bạc Sủng Nhi câu môi, khẽ cười, đáy lòng nghĩ, quả thật..... Tiểu Tịch, thì ra anh cũng không phải là người lãnh huyết như vậy..... Em biết, anh như vậy, sẽ rất lâu tình.....

“Nghe được thì tốt! Em thu dọn một chút, dự định về nhà!”BẠN nào mún đọc trước chương liên hệ: nhé ;)

Bạc Sủng Nhi di chuyển thân thể, liền chỉ ra ngoài cửa, ra hiệu Tiểu Giản Cận ra ngoài.

Tịch Giản Cận yên lặng nhìn cô hai giây, cuối cùng lời gì cũng không nói, thật sự ngoan ngoãn quay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng đổi quần áo, ngồi ở trên giường, cũng không có gấp ra ngoài.

Mở ra túi của mình, tìm được thuốc, nhanh chóng đốt, cô chậm rãi hít một hơi, kỳ thật lúc đầu, cô thật muốn đem, để anh phụ trách, hoặc có con, để anh phụ trách.....

Thế nhưng đem qua, nhìn anh bị hạ thuốc, cũng không chịu động vào mình, cô đã bỏ đi ý nghĩ kia, bởi vì cô không biết, đáy lòng của anh, đến cùng còn có yêu cô hay không.....

Thậm chí, anh lại một đêm chưa ngủ, xoắn xuýt khổ sở chuyện này như vậy, nói rõ, trong lòng anh, cũng không phải quá muốn kết hôn với cô.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 144: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (5)

Kỳ thật cô một mực nghĩ, Tiểu Tịch đến cùng trải qua cái gì, mới trở nên như thế?

Cô nhớ rõ, năm đó Tiểu Tịch đối với cô, đến cùng có bao nhiêu yêu, nên như không phải yêu, tại sao anh lại dỡ xuống một thân kiêu ngạo, dung túng cô đến vô pháp vô biên?

Đến cùng cái gì đã thay đổi anh?

Thậm chí, cô đến bây giờ, đều đã không thể nhìn thấu, đáy lòng của anh, đến cùng còn có bao nhiêu tình cảm với cô?

Lần này, cô muốn cùng anh đi cả một đời, cả một đời dài như vậy, bọn họ không thể cứ ở cùng nhau như vậy.

Không thể buộc anh, cùng anh qua loa ở cùng một chỗ cứ như vậy.....

Lòng so với hôn nhân, quan trọng hơn!

Dập tắt thuốc, ánh mắt cô chợt lóe, chậm rãi câu môi, liền đứng dậy, đi ra ngoài cửa.

Nhìn thấy cô đi ra, anh hơi hơi cau lông mày lại, nhanh chóng tỉnh táo lại, biểu lộ không có bất kỳ cái gì, chỉ là dẫn đầu đi xuống lầu dưới.

Lên xe, anh hỏi cô đi nơi nào, cô nói về nhà, anh liền không nói một lời đưa cô về nhà. Bạn nào mún đọc trước chương liên hệ: nhé ;)

Cô lời nói ít đi rất nhiều, trầm mặc ngồi ở một bên, nhìn ngoài cửa sổ, giống như suy nghĩ cái gì, không khỏi chọc người đau lòng.

Tịch Giản Cận không nhận được nhớ tới năm đó, cô lặng yên, anh liền vô cùng khẩn trương, dễ dàng, trêu chọc, thẳng đến khi cô tiếp tục lú lú, ồn ào không ngừng.

Thời gian như thoi đưa, vội vàng mà qua, đến hiện tại, anh không còn có tìm tới cảm giác như vậy năm đó.

Chính là, lại cũng không có ai, khi thấy được cô cười, sẽ cùng gương nhẹ khóe môi, thấy được cô nhú mày, muốn lấy thân thể gánh thay.

Đã là ba giờ chiều, cũng là khi làm việc, cho nên người đi trên đường rất ít, tốc độ xe của anh rất vững vàng, giống như con người của anh.

Bạc Sung Nhi nhàm chán, thỉnh thoảng nhìn bảng giới hạn tốc độ trên cao một chút, sau đó quay đầu, liền thấy tốc độ xe Tịch Giản Cận vừa lúc bằng giới hạn kia.

Cô tưởng rằng trùng hợp, thế nhưng khi qua bảy lần quặt tám lần rẽ, đi mấy con phố, mấy cái giới hạn tốc độ khác nhau, anh đều vừa lúc nắm tốt tốc độ.

Lần này Bạc Sung Nhi ngạc nhiên, trong lòng nghĩ, anh cũng chỉ về thành phố X không bao lâu, hơn nữa trong vòng bảy năm, con đường ở thành phố X đều sửa lại giới hạn tốc độ rất nhiều, tại sao anh có thể nhớ kỹ như thế?

Vốn là lúc đầu cô nho anh nhìn giới hạn tốc độ, thế nhưng qua quan sát của cô, cô lại phát hiện, mỗi một lần chuyển hướng, anh đều điều chỉnh tốc độ rất tốt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 145: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (6)

Bạc Sủng Nhi không nhịn được hỏi: “Tịch Giản Cận..... Anh xác định anh trong vòng bảy năm chưa có trở về qua thành phố X chứ?”

“Hả?” Tịch Giản Cận quay đầu, không rõ ràng cho lắm.

“Anh làm sao đều nhớ rõ ràng giới hạn tốc độ trên mỗi con đường như vậy?”

“Cái này..... Lần trước không phải đưa em trở lại một lần hay sao? Thuận tiện quan sát một lần, liền nhớ kỹ rồi.” Tịch Giản Cận nói rất nhẹ nhàng, cảm thấy giống như không có gì ghê gớm lắm.

Bạc Sủng Nhi không có nói gì, nghiêng đầu, tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ, sau đó nhàm chán bắt đầu đếm xe đi qua, một chiếc, hai chiếc..... Đếm tới sau cùng, cô cũng là bị lộn xộn.

Dứt khoát, liền ngậm miệng lại, không lên tiếng.

Hai người một đường ngọt ngào đến sân nhà của Bạc gia, Tịch Giản Cận ngừng xe, Bạc Sủng Nhi ngồi một giây, quay đầu liếc Tịch Giản Cận một chút, cười chói lọi, phất phất tay, biểu thị gặp lại, rồi lập tức muốn đẩy cửa xuống xe.

“Bạc Cẩm.”

Tiếng của Tịch Giản Cận, từ bên người truyền đến, ngữ điệu cực kỳ nghiêm túc.

Bạc Sủng Nhi dừng lại động tác một chút, rất ít gặp Tịch Giản Cận nghiêm túc vậy, ngược lại cô có mấy phần run sợ.

“Hả?” cô quay đầu lại, cũng không dám nhìn thẳng anh, cảm thấy ánh mắt của anh, quá mức nghiêm túc, khí thế quá mức cường đại, không phải người bình thường nhận được!

“Lời này, anh chỉ hỏi em một lần.”Bạn nào mún đọc trước chương liên hệ: nhé ;)

Tịch Giản Cận mấp má môi, chậm rãi chuyển ánh mắt đi, nhìn chăm chăm phía trước, nhìn lấy khu vườn tươi tốt xanh um của Bạc gia, sân viện phồn thịnh xa hoa.

Thật lâu, anh giống như hạ quyết tâm thật lớn, hắng giọng một cái, chậm rãi mở miệng: “Em xác định không cần anh phụ trách sao?”

Bạc Sủng Nhi quả thực không nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ hỏi mình.

Lòng của cô, bay nhảy rất nhanh.

Cô hơi cúi thấp đầu, nửa ngày, mới quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận nói: “Nếu như em không cần thì sao?”

“Vậy chuyện này, liền thật như em nói, nam nữ vui vẻ, đêm tình bình thường, lần sau gặp mặt, thì làm cái gì cũng không phát sinh, triệt để qua đi!” Giọng của Tịch Giản Cận vô cùng khẳng định.

Anh sạch tất cả, lại không chịu trách nhiệm, không phải là phong cách của anh.

Giây dựa hồi lâu, anh lại cảm thấy, vẫn cần hỏi một chút!

Bạc Sủng Nhi không có trả lời, ánh mắt nhìn thẳng, nửa ngày, cô đột nhiên nghiêng đầu, cực kỳ chăm chú nhìn Tịch Giản Cận nói: “Anh yêu em

sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 146: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (7)

Sắc mặt Tịch Giản Cận hơi cứng ngắc, anh nhanh chóng quay đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, mắt cũng không chớp.

Lúc này cô tỉnh táo, có một sự xinh đẹp kỳ lạ.

“Tịch Giản Cận, em hỏi lại..... Anh, vẫn yêu em sao?”

Gặp lại đến bây giờ, bọn họ đều không có chạm đến vấn đề yêu hay không yêu.

Cô bất ngờ không kịp chuẩn bị hỏi một câu như vậy, hỏi anh có chút giật mình.

Tịch Giản Cận nhìn thẳng vào cô hồi lâu, mới lấy lại bình tĩnh, thật lâu, lắc đầu: “Em nói là hiện tại, hay là nói trước kia?”

“Hiện tại.” Bạc Sủng Nhi dứt khoát trả lời.

Đương nhiên là hiện tại, quá khứ qua đi, tốt đẹp như vậy, cô tin tưởng chắc chắn là anh yêu cô.

Cho nên, không cần hỏi.

Tịch Giản Cận yên tĩnh nửa ngày, mới mỉm cười, khiêm tốn lễ độ, “Anh từng yêu.”

Sắc mặt cô hơi hơi trắng bệch.

Anh giống như là sợ cô không tin, cực kỳ khẳng định mở miệng một lần nữa: “Từng yêu, rất từng yêu..... Không hề giữ lại chút nào, móc tim để yêu.....”

Anh mỗi một chữ, giống như mang theo một phần oán niệm, không giữ lại cho cô chút nào.

Anh từng yêu.

Thằng đến hiện tại, anh đều có thể xác nhận, trong năm tháng đó, anh chưa có bao giờ hết yêu.

Khi đó có em, bốn mùa tốt đẹp.

Khi đó anh, sẽ không bỗng nhiên trầm mặc không nói, sẽ không xử sự tình táo trầm ổn, sẽ không lãng phí thời gian ngẩn người.

Hai câu nói ngắn ngủn, liền vỡ vụn tất cả nội tâm của cô.

Từng yêu..... Không phải là yêu.....

Bạc Sung Nhi cúi đầu, giống như đang suy nghĩ gì, cô biết, chỉ cần cô mở miệng nói, em muốn anh phụ trách, anh liền sẽ không nói hai lời, chịu trách nhiệm, chỉ tiếc, hồi lâu, hồi lâu về sau, cô lại lắc đầu, khẽ cười với anh nói ra: “Tịch Giản Cận, em không cần anh phụ trách.”

“Tối hôm qua, chúng ta chỉ là nam nữ vui vẻ, nếu như anh cảm thấy em cũng không tệ lắm, hoặc là em cảm thấy anh cũng không tệ lắm, chúng ta có thể cân nhắc, lần sau hợp tác!”

Sắc mặt của anh dần dần trở nên đến có chút khó coi, anh cảm giác chính mình hình như suy nghĩ nhiều rồi..... cô vốn cũng không cần, mình cần gì sợ cô khổ sở?

Tịch Giản Cận trầm mặc, đáy mắt bình thản, không có bất kỳ hào quang gì.

Thật lâu anh mới mở miệng, chỉ là cô đơn một chữ.

“Được.”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 147: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (8)

Nụ cười của Bạc Sủng Nhi hơi ngưng trệ một chút, sau lại nở rộ càng xinh đẹp, cô nỗ lực để chính mình biểu hiện rất nhẹ nhàng, lại cảm thấy đáy lòng hiện ra một cỗ hương vị khó chịu.

Cô quay người, dự định xuống xe, lại mơ hồ cảm giác được người đàn ông bên cạnh, trầm mặc lạ thường.

Cô liền dừng động tác, không có nhìn Tịch Giản Cận, thản nhiên nói: “Tịch Giản Cận, buổi tối hôm qua..... Anh thật không cần cho mình áp lực quá lớn, em vẫn luôn để lại cho anh..... Bởi vì lúc trước, anh nói, đó là món quà sinh nhật tốt nhất anh có thể nhận.....”

Tịch Giản Cận nắm chặt tay lái, ngón tay hơi dùng sức, đầu ngón tay trắng bệch.

Quà sinh nhật tốt nhất.....

“Em đối với anh có tình, thẳng thắn mà nói, em muốn ở cùng với anh, thế nhưng, anh lại không muốn buộc anh..... Em không chỉ muốn con người anh, em còn muốn lòng anh..... Cái nào em cũng đều muốn!”

“Cho nên, thân thể anh, đối với em mà nói, dù hoặc lực rất lớn, tuy nhiên lại không trở thành lợi thế để em uy hiếp anh!”

“Nếu như em thật muốn gả cho anh, em không cần phải bò lên giường của anh như thế, em còn có rất nhiều loại biện pháp..... Ví dụ như..... Trói anh lại kết hôn với em!”

Cô nói cực kỳ nghiêm túc, anh nghe cực kỳ chuyên chú.

Anh biết, cô thực sự nói thật.

Thân thể căng thẳng, hơi giãn ra.

Đáy lòng nổi lên phiền não, cũng chậm rãi đè ép xuống.

Bảy năm không thấy, kỳ thật không chỉ là anh thay đổi, cô cũng thay đổi theo rồi..... Trở nên..... So với anh tưởng tượng, có năng lực, có suy nghĩ nhiều rồi!

Bạc Sủng Nhi biết Tịch Giản Cận sẽ không suy nghĩ lung tung, kỳ thật cô vì đến gần tim anh, mỗi một bước cờ đều hạ cực kỳ run rẩy.

Dù sao lúc này, Tịch Giản Cận đã không phải là Tịch Giản Cận năm đó, cao thâm bí hiểm, cường đại vô biên.

“Kỳ thật, em không tin lâu ngày sinh tình! Tình ý không có chuyện ở lâu mà không có quan hệ quá lớn!” Bạc Sủng Nhi cười, nhìn Tịch Giản Cận, cực kỳ tự nhiên nói ra: “Bởi vì, ở lâu, cũng không nhất định sinh tình.”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 148: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (9)

Nói xong, Bạc Sủng Nhi còn cố làm ra vẻ tiêu sái vẩy tóc dài, cổ áo hơi hơi giật ra, lộ ra ở vết đỏ trên ngực trắng nõn, vô cùng chướng mắt.

Ánh mắt Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi, dần dần trở nên có chút phức tạp.

Sau cùng, anh dứt khoát quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ.

Ý trong lời cô, rất rõ ràng rồi.

Cô muốn anh!

Hơn nữa, tình thế bắt buộc!

Ngón tay của anh gõ trên tay lái một chút, thật lâu một hồi, anh mới quay đầu, nhìn cô: “Vì cái gì?”

anh hỏi cô vì cái gì.....

Bảy năm trước, muốn chia tay chính là cô, bảy năm sau, muốn theo đuổi anh là cô!

Anh rất muốn biết rõ, trong lòng cô, đến cùng nghĩ cái gì!

Bạc Sủng Nhi lại không để ý đến Tịch Giản Cận chút nào, ngược lại đẩy cửa xe ra, giẫm lên giày cao gót, xuống xe, lúc đóng cửa, cô còn thấy Tịch Giản Cận nhìn cô, mang theo một chút hỏi thăm.

Cô dừng lại động tác đóng cửa, có phần kiêu ngạo nói: “Từ nhỏ đến lớn, em không có năm qua bất kỳ vật gì, đều là bọn họ tự động đưa đến tay em.”

“Duy chỉ có hai thứ, một là anh, một là đũa.”

“Thế nhưng, đến hiện tại, em mới phát hiện, chỉ có đôi đũa là em cầm được buông được!”

“Bịch” Bạc Sủng Nhi đóng cửa xe, di chuyển thân thể, cất bước cực kỳ ưu nhã về phía nhà của Bạc gia, đi hai bước, có lẽ bởi vì cô đau, chân có chút run rẩy.

Cuối cùng, tiểu công chúa vẫn cắn răng, ngẩng cao cằm nhỏ kiêu ngạo, không coi ai ra gì đi vào cái tòa thành kia.

Tịch Giản Cận nhìn lấy bóng lưng của cô, đáy mắt thoáng hiện một vòng tiếng sáng kỳ lạ..... Hồi lâu, hồi lâu về sau, vẫn là lặng yên không chút tiếng động rời đi...

(dù tiệc nuôi không liên quan, chỉ là nghe thấy thời gian trôi qua, khi tất cả cảnh còn người mất, em thích anh nhất)

Đêm hôm ấy, thật như Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận nói, vén qua nhàn nhạt như thế.

Tỏ rõ nhìn thấy, gió nhạt mây xanh.

Về phần trong lòng không có để lại thứ gì, chỉ có hai người rõ ràng nhất.

Bạc Sủng Nhi vì trận này không có đi ra ngoài, bị Tịch Giản Cận giày vò, ngày thứ hai, chẳng qua là cảm thấy có chút đau, về nhà rửa tắm nước

nóng, ngủ một ngày, đứng lên đã khá hơn chút, ai ngờ đau lưng, khó mà
nhấn nạy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 149: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! (10)

Ở nhà nhàm chán, tất nhiên là thỉnh thoảng sẽ dạo xem tin tức giải trí, lật qua tạp chí “BX” đưa tin, thật như cô nói, trong một tuần này, ngược lại tin tức tiêu đề, đều vây quanh tiệc sinh nhật của Tịch Giản Cận.

Lần này hình ảnh chụp anh, so với lần trước cùng Triệu Tố Nhã, rõ ràng rất nhiều, mà ở chính diện, bên cạnh, mặt bên, phía sau, mỗi góc ảnh chụp đều có, Bạc Sủng Nhi đều cầm trong lòng bàn tay, yêu thích không buông, nhìn rất nhiều ngày, lại cảm thấy trăm nhìn không chán, trong lòng nghĩ, Tiểu Tịch nhà cô lớn lên thật sự là đẹp trai..... 360 độ không có góc chết!

Trong bữa tiệc sinh nhật của Tịch Giản Cận, cô và anh nhảy điệu mở màn, tất nhiên là hình của bọn họ truyền sóng sùng sục, váy tung bay, áo đen quần trắng, đứng chung trên tấm ảnh, lại thật có mấy phần kinh diễm và chói mắt!

Tạp chí “BX” đã đi theo cô từ lâu, người phía dưới biết rõ tính tình của cô, cho nên còn không quên đăng tin chuyện xấu của Triệu Tố Nhã một chút.

Tất nhiên là, một số suy đoán lung tung, nói Triệu Tố Nhã thất tình? Thái tử Tịch gia cũng không có lòng với cô ta? Sinh nhật đều không có mời cô ta?

Bạc Sủng Nhi nhìn đến say sưa, vui sướng vô cùng.

Thật vất vả có một ngày cô có thể bò lên, thời gian cũng đã qua một tuần rồi.

Nhàn rồi và nhàm chán, gọi điện thoại cho Tần Thánh, biết được ăn cơm ở “Khải Duyệt”, liền tùy ý buộc tóc, lái xe ra ngoài, đi qua.” Khải Duyệt”.

Một đường đi qua, ở trong lòng cô hoặc nhiều hoặc ít là có chút buồn bực tức giận, Tịch Giản Cận đã trốn một tuần, đều không có liên lạc qua với cô một lần?

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi vừa mới vào đại sảnh “Khải Duyệt”, liền nhìn thấy cái bàn ở gần cửa sổ, Tịch Giản Cận cùng mấy người ngồi đó dùng cơm, cô nghĩ cũng không thèm nghĩ tiến lên, áp sát tới chào hỏi, ai ngờ đụng vào Hàn Như Y từ phòng vệ sinh đi ra.

Hàn Như Y nhận ra cô, sắc mặt có chút khân trương, hơi gật đầu, liền vội vàng vàng đi tới bên Tịch Giản Cận, giống như cô lúc nào cũng có thể xé toang cô ta vậy!

Hàn Như Y ngồi xuống, Tịch Giản Cận liền nghiêng đầu, chậm rãi cười với cô, lập tức cũng không biết nói gì, ngược lại Tịch Giản Cận ngẩng đầu, nhìn lại phía cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 150: Tôi Không Thế Nào Là Tiểu Tam! (1)

Lúc đầu Bạc Sủng Nhi nhìn mà uất nghẹn, dự định cất bước, quay người rời đi, thế nhưng lại thấy Tịch Giản Cận nhìn qua, cô liền đứng ở nơi đó, cười với anh.

Vẻ mặt Tịch Giản Cận hơi ngừng một chút, lần trước một đêm triền miên, thì chưa từng gặp qua nhau, lúc này gặp lại, đêm hôm đó sự tình, giống như hôm qua tái hiện, hiện lên trong đầu của nhau, nhanh chóng cuộn cuộn hiện lên.

Trong lòng hai người, đều cuộn cuộn cảm xúc không hiểu, hơi có chút đỏ mặt xấu hổ, cũng may tự chủ khá cao, trầm ổn đã quen, vẫn như lúc trước, một người điêu ngoa ngạo mạn, có chuyện lúng túng, từ trước đến nay đều mạnh mẽ che giấu!

Chỉ thấy một người cầm ly rượu uống, không coi ai ra gì nói tiếp lời người bên cạnh.

Mà cô gái đứng ở đó, lại dừ dừ nói với phục vụ: “Lên trên lầu, đem Tần thiếu gia xách xuống cho tôi!”

Phục vụ trúng đạn, vô cùng ủy khuất, cũng không dám có chỗ phản kháng, chỉ có thể đáp ứng, quay người, chạy vụt lên lầu.

Tịch Giản Cận ngồi ở đó, khóe mắt liếc thấy cảnh này, đột nhiên để ly rượu xuống, hơi biểu thị áy náy một chút, đứng dậy.

Lập tức, đi về phía Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi tâm bay nhảy loạn, nhìn thấy anh đi gần tới mình.

Có người ăn cơm ở đó, có người nghiêng đầu trông thấy cô, huýt sáo một tiếng.

Tịch Giản Cận đi rất vững vàng, một chút một chút đánh lấy trái tim mềm mại của cô.

Anh đứng ở trước mặt cô, cao hơn cô một đầu, hơi cúi đầu, hô hấp nóng rực, mang theo mùi rượu, “Thân thể tốt rồi hả?”

Cô cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, nhưng vẫn câu môi cười xinh đẹp, hết cảm, rất là khí thế: “Bọn họ là ai?”

“Người trong quân đội, hồi trước náo loạn, cho nên ăn một bữa cơm giải hòa!”

Tịch Giản Cận đơn giản giải thích một chút, một tuần sau, Lục Phong đội chín đã đứng được lên, thế nhưng trên người vẫn quần băng vải, bị lãnh đạo trong quân buộc cùng Tịch Giản Cận ăn cơm, xin lỗi.

Thịnh tình không thể chối từ, không chối từ được, chỉ có thể mời mấy người quen thuộc tụ tập một chỗ ăn bữa cơm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 151: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【2】

Nói là mang người nhà, thật ra thì anh cũng không có, coi như là Hàn Như Y là vị hôn thê của anh, chỉ tiếc ông nội không thừa nhận, lấy lý do không môn đăng hộ đối, chết sống không chịu tiếp nhận hôn sự này, mà Hàn bản thân Như Y là người thủ đô, bay về tối nay, nói xong rồi theo cô ăn cơm, bất đắc dĩ, lại chỉ có thể đem cô mang đến.

“Anh bị sỉ nhục? Ai tốt như vậy a... Lại biết anh cần ăn đòn như vậy?”
“Bạc Sủng Nhi lập tức cười hì hì hỏi, một đôi mắt, thoát nhìn đặc biệt ngạc nhiên, trong lời nói mang theo vài phần ranh mãnh: “Thì ra là, Tịch Giản Cận, anh cũng có ngày này!”

Tịch Giản Cận cúi đầu cười khẽ, “Làm sao có thể... Là tôi đem anh ta đả thương, ngồi ngay tại bên trái gần chỗ cửa sổ chính là cái người kia...”

Bạc Sủng Nhi hăng hái gật đầu, Tịch Giản Cận tiếp tục mở miệng: “Một người?”

Bạc Sủng Nhi nghe lời này, lập tức tâm hoa nộ phóng, nghiêng đầu, vừa muốn nói, làm sao, anh theo em?

Ai ngờ lại thấy Tần Thánh từ trong thang máy đi ra, hướng về phía cô phất phất tay, ngả ngớn nện bước chân đi tới, còn bị ối gọi một tiếng: “Tiểu Sủng Nhi của anh, đã mấy ngày không gặp rồi... Anh nhớ muốn chết a...”

Bạc Sủng Nhi chỉ có thể đem lời nuốt xuống, cắn răng, hận chết Tần Thánh rồi, nhưng trên mặt lại cười cười, chỉ vào Tần Thánh nói: “Không có, còn có A Thánh.”

Tịch Giản Cận hướng về phía Tần Thánh gật đầu, coi như là bắt chuyện.

Tần Thánh lại cảm thấy quanh thân tràn đầy một luồng lãnh ý, anh đang suy nghĩ xem mình rốt cuộc có nên đi hay không, ai biết Tịch Giản Cận lại nói một câu: “VẬY không làm phiền rồi. “ liền xoay người dẫn đầu rời đi.

Mà Bạc Sủng Nhi thì lười biếng hướng trong ngực của anh khẽ chọc, âm điệu mềm mại nói: “A Thánh... Em đói bụng...”

Tịch Giản Cận, rõ ràng hơi khựng một chút, nhìn Bạc Sủng Nhi, ánh mắt cũng mềm mại hơn.

Tần Thánh nào dám từ chối Bạc Sủng Nhi, nắm em của cô, vội vàng đem cô ra khỏi “ Khải Duyệt”, lên xe, anh hỏi: “Đi đâu?”

Bạc Sủng Nhi đảo mắt, suy nghĩ một chút nói: “Đi Dạ Sắc đi!”

Quán bar?

Tần Thánh nhíu mày, nhưng không cự tuyệt, khởi động xe, liền một đường bão táp, chạy đến quán bar “Dạ Sắc “.

Trước một giây vào quán bar “Dạ Sắc “, Bạc Sủng Nhi giống như là nghĩ tới điều gì, bắt được tay áo Tần Thánh, hướng về phía bên tai anh thấp giọng nói mấy câu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 152: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【3】

Tần Thánh nghe qua, nhíu mày: “Em xác định? Đánh quan quân, là phạm pháp đấy!”

“Cũng không phải là em đánh! “ Bạc Sủng Nhi nhíu mày: “Anh ta bắt nạt Tiểu Tịch của em, em đánh anh ta thì sao? Anh cứ dựa theo em nói mà làm!”

Tần Thánh gật đầu lia lịa, tán thưởng, liền đem Bạc Sủng Nhi đưa vào quán bar “ Dạ Sắc “, liền định đi làm chuyện Bạc Sủng Nhi an bài.

Trước khi đi, anh nói rất mau sẽ trở lại, Bạc Sủng Nhi cong môi, lắc đầu nói: “Không cần...”

Nhưng ngay sau đó, liền cầm điện thoại di động của mình, chọn tên Tịch Giản Cận, quơ quơ, chỉ nhân viên pha chế bên cạnh nói: “Đợi đến khi tôi gục thì cậu gọi điện thoại cho anh đấy!”

Tần Thánh thấy một màn như vậy, bật cười, hai tay sáp đầu, không được phong lưu phóng khoáng, khẽ nhún vai, chọc cô gái bên cạnh thét hai tiếng chói tai: “Em đây gọi là tranh thủ tình cảm sao?”

Bạc Sủng Nhi xoẹt xoẹt cười một tiếng, không có nói tiếp, mặt như tơ, lưu chuyển lên mấy phần sắc thái.

“ Vị hôn thê cũng ngồi bên cạnh anh ta rồi, tối nay anh ta còn có thể không theo vị hôn thê của mình? Còn để ý đến em được?”

“Cho nên em muốn đem anh ấy lừa gạt tới a!”

“Thật đúng là rất có phong thái Tiểu Tam! “ Tần Thánh nói giỡn trả lời một câu!

Bạc Sủng Nhi lại tức giận trợn mắt nhìn Tần Thánh một cái, cầm lên chùm chìa khóa, khê quơ quơ, phía trên là một chiếc súng Thụy Sĩ nhỏ gắn đầy kim cương, nhìn giống như là một món trang sức.

Chỉ có người thân thiết với Sủng Nhi biết, đó là thật!

Là thời điểm cô mười tuổi, Lý Niệm tặng quà sinh nhật!

“Có tin hay không, em tại chỗ đánh chết anh!”

Tần Thánh quyết đoán cầm miệng, không lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi chọn hai chén rượu, nhường mày uống một hớp, quay đầu, nghiêm trang nhìn Tần Thánh cường điệu nói: “Em mới không phải là Tiểu Tam!”

Tần Thánh “Ha hả “ cười một tiếng, gọi một tiếng: “Tịch thái thái, anh đi làm chánh sự trước!”

Bạc Sủng Nhi giống như là rất hài lòng những lời này, cong môi, cười cười, phất phất tay, ý bảo anh mau đi đi.

Quán bar loạn cào cào, Bạc Sủng Nhi ngồi ở trước quầy ba, chậm rãi uống rượu, đếm thời gian.

Cô lớn lên đẹp mắt, tất nhiên chọc không ít người vây xem, nhưng không có một người nào dám quấy rầy cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 153: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【4】

Vẫn đợi Tần Thánh gọi điện thoại, nói cho cô biết, mọi chuyện cần thiết cũng đã làm tốt, Bạc Sủng Nhi lúc này mới bưng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, đưa điện thoại di động gọi ra ngoài.

Qua một chút, đón nghe, chỉ nghe được thanh âm Tịch Giản Cận ôn nhuận ở điện thoại vang lên: “Xin chào.”

Cô không nói gì, khẽ cách lỗ tai một chút, đem thanh âm lẫn lộn trong quán rượu, cũng truyền đến cho anh.

Cô mơ hồ có thể tưởng tượng, bảy năm trước, hình ảnh chính mình ra vào quán bar, anh nhướng mày, khiển trách cô.

Uốn môi, nhu hòa cười.

Khóe mắt chậm rãi hiện lên vẻ ướn át, cô há miệng, theo bản năng nói một câu: “Tiểu Tịch...”

Trong ngữ điệu, mang theo vẻ run rẩy, giống như khóc.

Tịch Giản Cận cầm di động hơi thở trong nháy mắt ngừng lại, hồi lâu, mới đáp ứng một câu: “Ừ?”

Âm điệu, không tự chủ được bỏ vào cảm xúc nhu hòa. bạn nào muốn đọc trước chương liên hệ:

Quen thuộc như vậy, phảng phất như cảnh trong mơ, cô nhắm mắt lại, từ dưới đáy lòng trở về chỗ cũ.

Nhân viên pha chế một bên dựa theo cô phân phó, lập tức từ trong lòng bàn tay của cô cầm đi điện thoại, hướng về phía bên trong vội vã nói một câu: “Thật xin lỗi tiên sinh, cô ấy đã uống nhiều quá, say gục ở quán bar “Dạ Sắc “ rồi...”

*

“Cô ấy gọi điện thoại tới sao? “ Hàn Như Y nhìn Tịch Giản Cận chậm chạp không chịu khởi động xe, đã ngăn người ước chừng năm phút, mở miệng hỏi thăm.

Tịch Giản Cận hoàn hồn, vẻ mặt có chút lạnh lùng, đáy mắt cũng phiếm tia sáng lạnh lùng, ngón tay nắm tay lái, không có lên tiếng, liền khởi động xe, từ từ đi.

“Cô ấy tìm anh sao? Anh không có ý định đi qua sao? Để cô ấy một mình ở quán bar, không an toàn đâu. “ Hàn Như Y tiếp tục nghiêng đầu, hỏi một câu.

Tịch Giản Cận trên mặt vẻ mặt như cũ là đăm đăm, tay của anh nắm tay lái hơi dùng sức, gân xanh nổi lên, hồi lâu, anh mới khàn khàn mở miệng, hỏi: “Như Y... Em cảm thấy anh nên đi sao?”

Cú điện thoại này, đại biểu cho cái gì, không phải là anh không biết.

Nhưng nếu anh đi, sẽ phát sinh cái gì, anh càng không muốn biết.

Anh và cô, cẩn thận, mỗi một bước, đều là cẩn thận, nhưng nếu không cẩn thận, anh sẽ rơi vào vực sâu vạn trượng, tan xương nát thịt!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 154: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【5】

"Quá khứ như vậy, anh không định trải nghiệm một lần nữa."

Thanh âm của anh trầm thấp nghe không ra cảm xúc gì, rõ ràng quanh quẩn trong xe.

"Như Y, thi hành nhiệm vụ anh không sợ, bị súng chĩa vào trán anh không sợ, nhưng là, nếu như trải qua cái cảm giác sống không bằng chết ấy một lần nữa, anh không muốn!"

Con người màu đen của anh bình thản không gợn sóng.

Hàn Như Y nhìn anh căng thẳng, lặng yên không một tiếng động thở dài một hơi, nhìn ngoài cửa sổ, hồi lâu, cô mới lên tiếng: "Anh là đang sợ đi!"

Tịch Giản Cận thân thể nhẹ cương, ánh mắt có mấy phần tối tăm, nhìn Hàn Như Y, giống như là có xúc động muốn giết người, nhưng là, trong lúc bất chợt, anh chậm rãi yên tĩnh lại, gật đầu, nói: "Đúng... Anh sợ..."

Sợ trải qua cái loại cảm giác tối tăm khôn cùng này.

Sợ trong mộng đều là ngọt ngào, tỉnh lại thì là tàn nhẫn.

Sợ sau khi ngủ mê man, sẽ chảy nước mắt tỉnh lại.

Sợ mỗi ngày ban đêm ngủ không được, hút từng điếu lại từng điếu thuốc, uống từng ngụm lại từng ngụm rượu, hành hạ bản thân, trợn tròn mắt, nhìn bầu trời đêm, muốn hận nhưng không thể hận!

Sợ thời điểm đêm khuya người yên lặng, nghe chiến hữu yên giấc ngủ, mà chính mình chỉ có thể nằm hình của cô, chán nản bất lực tưởng niệm cô, toàn thân khó chịu run rẩy, hô một tiếng lại một tiếng "Sủng Nhi, Sủng Nhi..."

Sợ không giây phút nào không bởi vì cô giận người thất thần, hại chính mình, cũng hại người khác...

Sợ nhiều, cũng hận nhiều!

Tối nay nếu anh đi qua, kế tiếp liền chính là một lần nữa bắt đầu?

Làm sao có thể...

"Không có người nào phải yêu người nào... Thời gian lâu rồi, dần dần cũng sẽ quên mất..."

Anh tự nói với mình như vậy.

Mặc dù anh và cô, trận trước, còn liều chết triền miên, mặc dù đến giờ ny khắc này, anh tắm rửa vô số lần, vẫn có thể cảm giác được toàn thân đều là mùi vị của cô.

Nhưng là... Anh nghĩ, có một ngày, cô sẽ buông anh xuống, giống như là anh buông cô xuống...

Thay vì cả ngày lo lắng mất đi, chẳng bằng không tham lam có được.

Hàn Như Y mỉm cười, nụ cười nhưng mang theo vẻ khổ sở, giống như là biết Tịch Giản Cận ám chỉ chính là những thứ gì, vẻ mặt hiện lên nét ưu thương, một hồi lâu cô mới nói: "Giản Cận, mình em có thể đi sân bay... Nếu như anh muốn, người có thể đi."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 155: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【6】

Tịch Giản Cận chẳng qua là trầm mặc, không nói lời nào.

Hàn Như Y kìm lòng không đậu nhớ tới, nhiều năm trước, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy Tịch Giản Cận, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông kia, im lặng và bi ai.

Giống như là ấn dấu rất rất nhiều tâm sự.

Anh đối với bất kỳ cô gái nào... Xác thực phải nói là bất kỳ phụ nữ nào, cũng đều phòng bị và xa cách.

Anh từ nhỏ, hình như chính là có thiên phú Súng Bản Tia, an tĩnh lạnh như băng, nghiêm cẩn trầm ổn.

Thuộc về một quốc gia, không thể thiếu binh khí.

Hơn nữa, anh rất nho nhã lễ độ, mặc dù chỉ im lặng vượt cằm, nhưng cũng làm cho người ta có thể cảm giác được anh nghe thấy được lời của mình, tỏ vẻ cảm ơn với mình hoặc là đáp lại.

Cô lúc ấy muốn giới thiệu bạn gái cho anh, nhưng là anh nhưng liên tiếp cự tuyệt, cho đến có một ngày, anh và thế giới của cô, đồng thời ở một ngày, phát sinh biến hóa long trời lở đất, anh nằm ở □□, sống chết treo trên mảnh chỉ, trong miệng lẩm bẫm gọi tên một người.

Coi như là qua nhiều năm như vậy, cô nhưng cũng không cách nào quên mất.

Có thể là tên quá mức dễ nhớ, cũng có lẽ là, tên, từ trong miệng của anh kêu ra, mang yêu thương, mang đau đớn, mang tuyệt vọng, cảm xúc quá mức phức tạp chông chênh, làm cho người ta nghe qua, run sợ mà đau đớn!

Cho nên, cô nhớ kỹ!

"Sùng Nhi... Sùng Nhi..."

Khi đó, cô mới biết được, cái người đàn ông lạnh lùng như tuyết này, không phải là không có tình cảm, mà là ẩn dấu một phần tình cảm người khác không thể thay thế.

Cô nghĩ, cái cô bé tên là "Sùng Nhi " kia, nhất định cho anh đau đớn rất lớn, anh mới sẽ khó quên như thế đi!

Anh hôn mê ước chừng mười ba ngày, bác sĩ tuyên bố bỏ qua mười lần, chiến hữu của anh ở bên ngoài điên cuồng mắng mười ba ngày, đã thương hai mươi bảy bác sĩ, đến cuối cùng, đã không có bác sĩ để đánh, thời điểm tất cả mọi người nói "Bớt đau buồn đi ", anh lại đột nhiên tỉnh lại.

Anh tỉnh lại, cùng lúc trước không có gì khác nhau, bình tĩnh như trước, làm việc chuyên chú như cũ, có nguyên tắc của mình như cũ.

Chẳng qua là người quen thuộc với anh sẽ biết, anh thay đổi... Không uống rượu, không hút thuốc, sẽ không ngán người, sẽ không thất thần...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 156: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【7】

So sánh với trước kia, anh thích hợp hơn làm một người lính, làm một tay Súng Bản Tia, ám sát cùng tập kích hơn!

Hơn nữa trên trán, không còn lưu lại nét tối tăm cùng sâu bi rồi.

Thành một người đàn ông hăng hái!

Trong lúc giờ tay nhắc chân, đều nhẹ như nước.

Anh càng ngày càng cao sâu khó lường, coi như là cười, nhưng cũng làm cho người ta cảm giác lãnh đạm.

Thời gian khá dài, ước chừng bốn năm, anh càng âm trầm thêm.

Cái loại âm trầm này... Nhưng thật ra là mặt nước phẳng lặng.

Anh càng ngày càng lớn mạnh, mạnh đến toàn bộ binh lính đều cảm thấy anh là nhân tài trăm năm khó gặp.

Thân thể anh, càng ngày càng cứng rắn.

Mà trong bốn năm, cô không còn có từ trong miệng của anh nghe được cái tên kia, nhìn thấy bức hình kia...

Sau lại, cô dần dần hiểu được, thì ra là, anh đã từ bỏ rồi.

Yêu đến sâu sắc, rồi cam nguyện chặt đứt!

Hàn Như Y nghĩ tới đây, có chút kinh ngạc ngẩn người, cô quay đầu, nhìn thấy anh thần sắc bình tĩnh, phảng phất không có nghe được cô mới vừa nói gì, hết sức chuyên chú lái xe.

Như bốn năm nay... Mỗi một ngày, giống nhau như đúc.

Chẳng qua là, cô mơ hồ cảm thấy, anh đang... lặng lẽ thay đổi... Là từ tối sinh nhật của anh bắt đầu, anh trở nên, thường hay thất thần rồi...

Có phải, đại biểu, tim của anh, đã ở từng điểm từng điểm dao động?

Thật ra thì, Hàn Như Y nghĩ, hiện tại Tịch Giản Cận so với thời điểm hết hy vọng, khó chịu hơn đi.

Đáy lòng của anh, địa phương người kia không nhìn thấy, không biết rốt cuộc là ngổn ngang như thế nào rồi!

Xe nhanh chóng chạy đi, một đường đến sân bay, Tiểu Bảo đã bị người ôm tới đó chờ rồi, cô từ chối anh đưa tiễn, anh khẽ gật đầu, xa cách hữu lễ, ý bảo cô chú ý an toàn, đến thủ đô nhớ gọi điện thoại cho anh.

Hàn Như Y cười đồng ý, suy nghĩ một chút, nhưng vẫn trả lời một câu: "Anh cũng thế, giữ vững tâm trạng thoải mái... Chớ suy nghĩ quá nhiều, chớ cho mình áp lực quá lớn, bệnh của anh, chịu không được làm khổ như vậy!"

Tịch Giản Cận cong môi, đồng ý, ý bảo cô mau xuống xe.

Cô đẩy cửa xe ra, lại nghe anh gọi tên của cô.

"Như Y..."

Cô xoay đầu, nhìn.

Sân bay ban đêm, ánh đèn đặc biệt chói mắt, chiếu vào trên người của anh, một nửa sáng rỡ, một nửa tối tăm, lộ ra vẻ có chút tịch liêu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 157: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【8】

"Sau này, em tới X thị ở đi, như vậy cũng thuận tiện chút ít..." Tịch Giản Cận mở miệng, giọng nói có chút bình thản: "Chọn thời gian, chúng ta... Kết hôn..."

Thời điểm anh nói kết hôn, không có nhìn cô.

Mà nhìn chăm chăm vào cửa sổ xe.

Khóe mắt, có một tia sáng, phát sáng chói mắt, đâm vào tim người ta, cũng theo đó hơi đau lên.

"Anh không cần vì em suy nghĩ..." Hàn Như Y do dự một chút, mới lên tiếng.

"Như Y..." Tịch Giản Cận khẽ cười một chút, cắt đứt lời Hàn Như Y, trong tươi cười mang theo vài phần lạnh nhạt, "Trên người chúng ta đều có số mệnh của riêng mình, anh chỉ là vì để cho mình an lòng."

**

Tịch Giản Cận một đường lái xe, từ sân bay trở về khu vực thành thị.

Điện thoại vang lên hai lần, nghiêng đầu, đều là cô gọi tới, anh không nghe, chẳng qua là đợi đến khi điện thoại di động rốt cuộc dừng tiếng chuông, anh mới vươn tay, muốn tắt điện thoại, suy nghĩ một chút, lại soạn một cái tin nhắn.

Anh dừng lại ước chừng ba giây đồng hồ, mới nhanh chóng nhập tên người nhận, gửi đi.

Đêm khuya yên lặng, anh không biết đi nơi nào, liền lái xe, ở trên đường phố đi dạo, đi dạo đi dạo, lại dạo đến cửa quán bar "Dạ Sắc".

**

Thời điểm Bạc Sủng Nhi gọi cú điện thoại thứ ba, điện thoại nhắc nhở đã tắt máy.

Vốn không có uống rượu say, lòng, từng điểm từng điểm nghiêm túc, cô cảm thấy cô thật sự một chút cũng đoán không ra Tịch Giản Cận rồi... Nếu là nói Tịch Giản Cận đối với cô vô tâm, nhưng là có lúc cô có một loại ảo giác, anh là ghen ghét cô, nói cách khác, không yêu, vì sao hận?

Nhưng là... Nếu là nói Tịch Giản Cận đối với cô có lòng, nhưng là giống như lúc này, anh lạnh như băng dứt khoát tắt điện thoại, chính cô cũng không biết là có ý gì?

Càng nghĩ, đáy lòng càng phiền não không chịu nổi, liền chọn rượu, rót một ly tiếp một ly, từ lượng của cô vốn không tốt, uống hai ly, cũng đã say rồi, lung la lung lay đứng lên, hướng ngoài cửa "Dạ Sắc" ảo đảo đi ra ngoài, có người gọi "Bạc công chúa, có cần đưa ngài về nhà hay không?" lại bị cô trợn mắt nhìn trở về, hung hăng một câu: "Cút ngay cho tôi!" những người đó bị làm cho sợ đến chạy trốn, cách xa xa, cầm điện thoại lên, liền gọi cho Tần Thánh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 158: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【9】

Tần Thánh vốn là nhận được tin ngăn Tịch Giản Cận gửi rồi, đáy lòng đã sớm đem Tịch Giản Cận mắng một cái, muốn hung hăng đánh Tịch Giản Cận vài quyền.

Mở xe ra, cũng nhanh chóng phi tới, mới vừa đi tới nửa đường, đón điện thoại di động, nghe là, Bạc công chúa một mình rời đi.

Anh vừa nghe đáy lòng liền gấp gáp, bảo người ta ngăn Bạc Sủng Nhi, liền vội vội vàng vàng cúp điện thoại, chân ga dưới chân, trực tiếp nhảy lên tới tốc độ cao nhất, liên tục vượt nhiều cái đèn đỏ, nhiều lần suýt nữa tông xe, rước lấy tiếng một mảnh lại một mảnh mắng, nhưng Tần Thánh căn bản không rảnh bận tâm, chẳng qua là đen mặt, nhanh chóng phóng đi.

Đợi đến khi xe dừng ở cửa "Dạ Sắc ", chìa khóa cũng không có lấy xuống, anh liền nhanh chóng hướng bên trong vọt vào, mới vừa vào cửa, liền thấy một số người nằm ngổn ngang trên mặt đất, che cánh tay, loạn hừ hừ.

Bắt một người hỏi, mới biết được là Bạc Sủng Nhi mượn rượu làm càn, muốn rời đi, thấy bọn họ cản lại chính mình, thấy một người liền bẻ trật cánh tay một người, liên tục bẻ trật tay bảy tám người, thấy không người nào dám đụng tới cô, cô liền run lấy bấy đi ra ngoài.

Tần Thánh vừa nghe người đã rời đi, trong bụng hỏa khí càng lớn, vươn chân ra, hung hăng mà hướng người trên mặt đất đạp mấy cái, ném một câu: "Nếu không tìm được em ấy, các cậu cũng chờ đó cho tôi!"

Sau đó liền nhanh chóng hướng phía ngoài đi.

Chỗ ngã ba quán bar "Dạ Sắc ", anh tùy tiện tìm kiếm cũng không hay, liền nhanh chóng cầm điện thoại di động, không để ý đêm hôm khuya khoắc, lần lượt điện thoại cho Tô Thần cùng Dịch Thiển.

Sau đó không tới nửa giờ, liền có mấy chiếc xe đồng loạt xuất hiện ở cửa quán rượu "Dạ Sắc ", chia nhau tìm kiếm.

Binh hoang mã loạn.

Còn Bạc Sủng Nhi, thì lão đảo bước chân, dọc theo con đường đi từ từ, đi một bước, lắc hai cái, tùy thời đều có dấu hiệu ngã xuống.

Tịch Giản Cận lái xe, dừng ở cửa "Dạ Sắc ", vẫn không có tắt máy, đợi một chút, liền thấy Bạc Sủng Nhi say khướt đi ra.

Nhìn thấy một mình cô, nghĩ đến lần trước cô thiếu chút nữa gặp chuyện không may, liền thở dài thở một hơi đi theo.

Tốc độ xe rất chậm, chậm rãi đi theo phía sau của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 159: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【10】

Cô đi quãng đường rất dài, anh rất có kiên nhẫn liền đi theo ở phía sau.

Cô đi cái đường kia, cách đó không xa có nhánh sông, lúc trước X thị đào sông bảo vệ thành phố, sau X thị lại mở rộng, con sông kia liền nằm ở trung tâm thành phố rồi.

Cầu là hình cung, ở hai bên sông, là hai hàng liễu rủ, lúc này mùa xuân, vừa vắn nẩy mầm, bất kể là ban ngày mặt trời mọc, hay là mặt trời chiều ngã về tây, đều có mấy phần tình thơ ý hoạ, mà cầu ở trong đó cũng trở thành cầu tình nhân, nguyên nhân là nơi này là địa điểm tốt nhất để thưởng thức cảnh mặt trời mọc hay lặn, vô luận sáng sớm hay ban đêm, một năm bốn mùa, có rất nhiều đôi tình lữ dắt tay kết bạn tới nơi này nhìn hoàng hôn cùng bình minh.

Năm đó thời điểm anh và cô ở chung một chỗ, ngọt ngào như mật, cũng muốn đi tới nơi này, hóng gió một lần, học lãng mạn một lần, nhưng là cô ảm ỉ không chịu nhìn trời chiều, cảm thấy mặt trời chiều ngã về tây, có mấy phần ý tứ chia tay, chỉ cần nhìn bình minh.

Tất nhiên anh theo cô, ai ngờ cô thích năm ỳ, rời giường chọc rất hay cái gậy, đã hẹn đi ngắm bình minh, nhưng qua chừng một năm, cũng không có nhìn được.

Bạc Sủng Nhi đứng ở trước cầu, hồi lâu không động, anh ngồi ở trong xe, nhìn cô cùng con cầu, cũng là hồi lâu không động.

Một hồi lâu, cô mới hướng trên cầu đi tới, anh chỉ là ngừng xe lại nơi xa xa, nhìn cô từng bước từng bước đi, đi tới trên cao, đứng ở một bên, vịn cầu.

Cô đi giày cao gót, đi cách xa như vậy, giống như là hơi mệt, liền đem giày bỏ ra, đứng ở chân cầu, nhìn bầu trời, nghe tiếng nước chảy dưới cầu, ánh mắt từ từ có mấy phần mờ mịt.

Có ánh đèn đường nhàn nhạt hắt vào trên người của cô, khung xương cô vốn là hơi nhỏ, vóc người hơi gầy, lúc này đứng ở nơi đó, nho nhỏ một khối, nhìn có chút đau lòng.

Tịch Giản Cận ngồi ở trong xe, nhìn cô ngoài cửa sổ, chân trần đứng ở nơi đó, bây giờ còn là đầu mùa xuân, đêm khuya, trời rất là lạnh.

Mà cô trước đó không lâu còn phát sốt... Nhưng ngay sau đó, lại nghĩ tới đêm hôm đó rồi...

Anh cảm giác lòng mình một mảnh bình tĩnh, hình như từng điểm từng điểm nổi lên gợn sóng...

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, trong lúc bất chợt cúi người xuống, che ngực, nhướn mày, ói ra.

Hộc hộc, cô giống như là cực kỳ khó chịu, liền che ngực, ngồi chồm hổm ở trên mặt đất, chậm chạp chưa đứng dậy.

Tịch Giản Cận nhìn cô co lại thành một khối nho nhỏ, không nhận được cau lông mày, vươn tay, đẩy cửa xe ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 160: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【1】

Khoảnh khắc chạm đến tay cầm cửa, tim của anh, lộp bộp một chút.

Mặc dù đã qua bảy năm, nhìn cô khổ sở như vậy, anh còn có thể lo lắng?

Giống như, trong nháy mắt này, một chút phản ứng đều nói cho anh biết... Anh đối với cô, cũng không phải là không có cảm giác... Chẳng qua là, không muốn, lại yêu cô...

Tịch Giản Cận phiền não kéo cà vạt xuống, ném ở trên ghế lái phụ.

Ánh mắt của anh nhìn chăm chăm cô gái ngồi chồm hổm ở nơi đó, suy tư ba giây đồng hồ, thế rồi rút chìa khóa xe, đẩy cửa xe ra.

Đột nhiên, một bó đèn xe chói mắt, từ đối diện bắn tới, tốc độ nhanh chóng phóng vọt đến cây cầu, vững vàng mà dừng ở trước mặt Bạc Sủng Nhi.

Ngay sau đó, cửa xe mở ra, một người vội vàng hấp tấp xuống xe, thấy Bạc Sủng Nhi ngồi chồm hổm ở nơi đó, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, đi lên trước, đem Bạc Sủng Nhi kéo vào trong ngực.

Cùng lúc đó, Tịch Giản Cận đã đẩy cửa xe ra, nhanh chóng xuống xe, ngẩng đầu, chỉ thấy một bó ánh sáng trắng làm mắt anh không mở ra được, anh khẽ nhíu mày, vươn tay che ánh đèn, một lúc sau, mới thích ứng ánh sáng, nhìn tới, cô gái kia, đã bị người đàn ông khác ôm vào trong ngực.

Tịch Giản Cận đứng ở dưới cầu, cách chỗ giữa cầu một khoảng.

Ánh đèn sáng tỏ, giống như ban ngày, theo một màn kia, anh nhìn rõ ràng.

Tay của anh, chậm rãi cầm thành quả đấm, mặt mày đông lạnh, trong an tĩnh, mơ hồ có cuộn cuộn cơn sóng bắt đầu dâng cao.

Anh khẽ mấp máy môi mỏng, bởi vì dùng sức, huyết sắc mất hết, trở thành một đường thẳng.

Có đôi khi, vận mệnh chính là trùng hợp như vậy, trùng hợp làm cho người ta không thể không bội phục!

Trong lòng tầng kia lo lắng, dần dần đều chậm lại.

Bên cạnh cô, không thiếu nhất chính là quan tâm cùng che chở... Chỉ cần cô không thấy, tập đoàn Bạc Đế luôn sẽ xuất động tìm kiếm.

Đáy mắt Tịch Giản Cận khẩn trương cùng lo lắng, đều bị một mảnh gió nhạt mây xanh thay thế.

Đây cũng là vận mệnh sao, bảy năm về sau, coi như là lòng anh dao động... Muốn đi tới bên người cô, nhưng là trời cao vẫn ngăn trở anh...

Bởi vì có người so với anh nhanh hơn một bước.

Có lẽ, anh và cô, vốn chính là có duyên vô phận!

Giống như là, từ trước đến giờ tình thâm, không biết vì sao duyên mỏng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 161: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (2)

Gió đêm mùa xuân, mang theo vài phần lạnh lẽo, mấy phần thanh thản, chậm rãi thổi vào hơi thở của anh, anh dựa vào xe, bóng dáng nhìn qua, vẫn như cao ngất như cũ, để lộ ra đến mấy cảm giác đội trời đạp đất, giống như bên trong thiên địa, chính khí tập trung vào người anh!

Chỉ là bóng lưng của anh, vào lúc này này, nhìn đứng như vậy..... Tịch mịch.....

Tần Thánh nhìn Bạc Sủng Nhi ngồi xổm trên mặt đất, nhất thời tức giận sôi lên, rất có ý muốn sát giới chi ý, cực kỳ muốn tháo Tịch Giản Cận thành tám khối!

Đến mức động tác của anh, đều mang theo vài phần thô lỗ, cúi thân thể xuống, bám lấy Bạc Sủng Nhi, kéo cô vào ngấm trong ngực mình.

Cô giống như nôn qua, cau mày, cực kỳ không thoải mái, cảm giác được có người kéo lấy mình vào lòng, nhất thời cười nở nụ cười.

Nụ cười xinh đẹp cực kỳ rung động lòng người, ngữ điệu chậm mà hàm chứa quyến rũ, vươn tay, lập tức ôm lấy cổ anh, chống đỡ lấy ngực anh, bên miệng thì thầm kêu gọi: "Tịch, Tịch, anh đến rồi hả?"

Tần Thánh chẳng qua cảm thấy lửa giận toàn thân càng căng lên rồi.

Tất nhiên là, còn mang theo một loạ lửa giận!

Anh chú ý tới cô không có đi giày, vươn tay, nhốt chặt eo cô, một tay ôm rời khỏi mặt đất.

Cô thấy anh ôm cô, hình như tâm tình càng tốt, khẽ cười, tay nhỏ bắt đầu sờ lấy lung tung ở trên mặt anh, cánh môi hồng nhuận phơn phớt, một mực thổi khí ở bên tai anh, lẩm bẩm la hét: "Tiểu Tịch, anh thật là xấu, thế mà để em đợi lâu như vậy..... Anh mới bằng lòng tới..... Anh xem, em chờ anh bảy năm, bảy năm đều không rời khỏi thành phố X một bước, sợ đi rồi, sẽ bỏ lỡ anh..... Anh thế mà còn nhẫn tâm để em tối nay chờ anh như vậy..... Tiểu Tịch, anh thật là xấu..... anh chờ đi..... Có một ngày, anh để em bắt được cơ hội, em sẽ để cho anh, sống không bằng chết....."

Ngữ khí của cô, lại hơi mang theo vài phần hận ý, cất giấu ngang ngược.

Tần Thánh nghe mà đau lòng.

Thế gian, có lẽ chỉ có một cô gái như vậy.

Không giây phút nào đều bảo trì bộ dạng nữ vương, nói qua hùng hổ dọa người, thế nhưng, người hiểu cô, lại từ trong lời khi thế bức người của cô, nghe được uyển chuyển, tình thoại rung động lòng người ở trên thế giới!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 162: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (3)

Tần Thánh cảm giác được thân thể cô có chút lạnh, liền luống cuống tay chân cởi áo âu phục của mình, choàng lại trên người cô.

Bạc Sủng Nhi giống như uống say, coi anh thành Tịch Giản Cận, dùng sức lôi áo sơ mi của anh, bắt đầu kéo cúc áo của anh xuống, lộ ra lồng ngực gợi cảm cường tráng.

Bạc Sủng Nhi duỗi tay nhỏ ra, tại phía trên sờ loạn, hai gò má đỏ bừng, Tần Thánh kìm nén bực bội, để tránh không cẩn thận đại phát sói tính, liền áp cô vào thân thể, hung hăng bắt tay của cô, liền nói: "Sủng Nhi, đừng làm rộn....."

"Tiểu Tịch, anh nhìn anh giả bộ cái gì rụt rè cái gì! Anh..... Đều đem em áp dưới thân, ăn sạch sẽ rồi..... Anh ăn gấp gấp như vậy, hiện tại em sờ một cái, thì sao?"

Cô một bên nói qua, liền muốn tránh thoát tay ra, Tần Thánh chỉ có thể cắn răng, chặt chẽ giữ cầm của Bạc Sủng Nhi lại: "Hừ, anh lại trừng em! Khẳng định là anh cảm thấy em không có mặt mũi, đúng hay không?!"

"Em cũng không cần mặt mũi, vậy thì thế nào! Anh là của em, người nào cướp em liền liều mạng!"

Cô nói ngạo khí mườì phần.

Lên mặt dọa người!

Coi như uống say, trong lúc phất tay, đều mang những sự khoa trương điêu ngoa bá đạo!

Tần Thánh nghe lời này, lại cảm thấy trong lòng thấy chua.

Chỉ có thể cúi đầu xuống, hơi hơi đỡ dành Bạc Sùng Nhi, ngược lại Bạc Sùng Nhi nghe được anh mềm giọng dụ dỗ, quả thật ngoan ngoãn ở trong ngực của anh bất động.

Cơ thể nho nhỏ, dán thật chặt ở trong ngực anh, hô hấp nhàn nhạt, bên môi mang theo nụ cười thản nhiên.

Cách một hồi, Tần Thánh mới ôm ngang Bạc Sùng Nhi lên, đặt ở trong xe, lập tức cúi thân thể xuống, nhặt được một đôi giầy cao của cô, nửa quỳ ở trên mặt đất, tay ấm áp cầm lấy cổ chân cô, thay cô đeo giầy, lại từ phía sau cầm cái chân móng, đặt ở trên người cô, nhìn chăm chăm mặt mũi của cô một hồi, mới quay người, lên xe.

Trên đường đi, Tần Thánh lái xe vô cùng chậm, rất vững vàng, Bạc Sùng Nhi ngồi ở chỗ đó, trong miệng một mực lẩm bẩm nói qua nói say.

"Tiểu Tịch, rõ ràng bảy năm trước, là anh có lỗi với em trước..... Nếu như anh chẳng làm, em cũng cũng chẳng ăn miếng trả miếng đền lại gấp mười....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 163: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (4)

"Tiểu Tịch..... Từ bảy năm trước em không giây phút nào đều không nhớ anh..... Nếu như có thể, em đã sớm quên mất anh rồi..... Ai cũng tốt hơn anh, chỉ có một mình anh là không tốt!"

"Tiểu Tịch, em sợ em có một ngày mệt mỏi, anh cũng không chịu quay đầu muốn em, anh nói khi đó làm sao bây giờ? Em không có sức lực theo anh, anh đều sẽ không quay đầu tìm em sao? Hay là, anh sẽ càng chạy càng xa, khiến em căn bản đều không nhìn thấy anh rồi....."

"Tiểu Tịch..... Em có kết giao qua rất nhiều rất nhiều bạn trai, thế nhưng bọn họ..... Đều không đủ tốt..... Em không tìm thấy cái loại cảm giác này, cái loại cảm giác chỉ có thể có anh cho em....."

"Tiểu Tịch, anh nghe được em nói không? Tại sao anh lại không để ý tới em....."

Ban đêm tĩnh mịch, xe chạy chậm rãi.

Tần Thánh nhìn chăm chăm phía trước, không nói một lời.

Cô gái ở bên, nhú lông mày lại, lông mi hơi run rẩy, giọng nói của cô mềm mại mà chậm chạp, một chữ một chữ, nhỏ giọng lẩm bẩm.

Nắm thật chặt lòng một người đàn ông, đau đến máu me đầm đìa.

Có một thứ tình yêu, không kịp nói ra khỏi miệng, liền muốn từ bỏ.

Có một loại tình, anh biết rõ em biết rõ, mọi người biết rõ, tuy có mở mắt, nhưng lại làm như không thấy.

Có một ít lời nói, không thể nào nói ra, bởi vì đều sợ một khi nói ra, liền không tìm được tốt đẹp lúc trước.

Không chỉ là anh sợ, ngay cả cô cũng sợ.

Giống như, có một ít người, nhất định là điểm yếu trong lòng họ..... Thế nhưng, nhất định cũng phải bỏ qua trước hết..... Vậy mà, dù xem như bỏ qua, đó cũng là người khác không cách thay thế.....

Xe dừng ở cửa Bạc gia, Tần Thánh thận trọng ôm Bạc Sủng Nhi, đi vào trong nhà.

Quản gia đi ra ngoài đón, anh làm một động tác im lặng, rón rén đưa cô lên lầu, thả cô cô trên giường, cầm chăn mền, đắp lên trên người cô.

Bạc Sủng Nhi giống như ngấm rượu, cô nằm ở trên giường, nhu thuận mím môi, yên ổn ngủ.

Tần Thánh đứng ở cạnh giường, nhìn cô chăm chăm hồi lâu, mới nghe thấy điện thoại di động kêu lên, anh vội vàng nghe, rón rén đi ra cửa, ra hiệu quản gia chuẩn bị canh giải rượu, ngày mai cô tỉnh, cho cô uống.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 164: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (5)

Gọi điện tới là Tô Thần, Tần Thánh mới ý thức được tìm thấy Bạc Sủng Nhi, lại quên thông báo cho họ, liền vội vàng nói cô ở nhà, đã ngủ rồi, nên yên tâm.

Tần Thánh cúp điện thoại, cũng không có trở lại phòng của Bạc Sủng Nhi, cầm chìa khóa xe, rồi rời đi.

Trên cầu đã không có một ai.

Anh cũng không biết đã đứng mấy giờ, đứng đấy giống như ban đầu vào trong quân đội, tư thế hành quân như thế, cực kỳ tiêu chuẩn.

Lúc mới bắt đầu, anh chẳng qua chỉ cảm thấy đáy lòng có chút phiền não, liền đứng thẳng, nói cho chính mình, đứng một hồi liền sẽ dễ chịu.

Thế nhưng, đứng một hồi, lại cảm thấy chưa đủ, thế là một hồi thêm một hồi, liền thêm đến lúc bình minh.

Mặt trời chậm rãi mọc lên, lại là một ngày mới đến.

Anh quay đầu, vừa mới nhớ tới đã từng cùng cô hẹn nhau muốn nhìn cảnh này.

Quả thực rất đẹp.

Thiên nhiên là thứ kỳ diệu.

Có chút tốt đẹp, con người căn bản là không có cách tưởng tượng ra, thế nhưng anh lại có thể bày ra cho người.

Tịch Giản Cận nhìn một hồi, mới mở cửa xe, chậm rãi khởi động xe, đi về phía quân khu.

Huấn luyện sớm.

Anh mang người chạy bộ, một hơi chạy 15 cây số, người phía sau thấy anh chạy, tất nhiên là không dám dừng lại, cũng chỉ có thể từng bước từng bước thở hồng hộc đi theo, chạy đến sau cùng, toàn bộ người của ba đội đều nằm sấp ở trên mặt đất, duy chỉ có Tịch Giản Cận đứng nghiêm ở đó, hơi thở hỗn hển.

Người đội ba từ lần trước Tịch Giản Cận dùng hình thức đơn điệu đem đội trưởng đội chín Lục Phong bẻ ngã, liền phục sát đất đội trưởng mới này.

Những người này loáng thoáng đều nhìn ra hôm nay tâm tình đội trưởng không phải quá tốt, tất cả mọi người không dám thở mạnh một tiếng, chỉ có thể chờ đợi đến khi nghỉ ngơi xong rồi, nhanh chóng đứng lên, xếp thành hàng, nhìn Tịch Giản Cận.

Sắc mặt Tịch Giản Cận không thay đổi tiến hành một ngày làm việc, bận rộn đến cùng, tất cả mọi người cảm thấy hoàn toàn có thể buông lỏng một hơi, nghỉ một chút, dù sao Tịch Giản Cận cả ngày đều mang sắc mặt lạnh tanh, nhìn đến tất cả mọi người cảm thấy đáy lòng không chắc.

Ai ngờ Tịch Giản Cận lại nói." Giải tán" lại đột nhiên bổ sung." Chờ một chút".

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 165: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (6)

Dọa đến những người kia mỗi đều cho là anh muốn tiến hành cái gì quan trọng hơn, nín thở nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lại suy nghĩ một hồi, cuối cùng vẫn mở miệng, đơn giản nói ra: "Từ hôm nay trở đi..... Bốn người một tổ, một tháng một lần, giám thị trị an "Hoàng cung" và "Dạ Sắc" cái một chút..... Được rồi, mọi người giải tán đi."

Những binh lính kia nghe được như vậy, đều hai mắt nhìn nhau, bọn họ là binh chủng quốc gia bồi dưỡng, bảo hộ thật tốt núi sông, những trị an đó, chỗ nào xứng để bọn họ giám thị?

Đội trưởng không phải làm chứ?

Để bọn họ theo tuần cảnh mỗi đêm tới đó đi dạo?

Mọi người đều có nghi vấn, nhất thời ngẩn người, không có tán ra.

Tịch Giản Cận lại nhíu mày, ánh mắt lạnh lùng, nhìn qua từng người, làm cho toàn thân mỗi người đều run rẩy một chút, đứng ở nơi đó, càng không dám nhúc nhích!

"Làm sao? Mấy người còn có việc gì?" Tịch Giản Cận vốn định rời đi, có thể là chính mình đã nói giải tán, bọn họ còn đứng chình tề, liền thuận miệng hỏi một câu.

Kỳ thật anh thật chỉ thuận miệng hỏi một câu, coi là những binh lính này có việc báo cáo.

Ai ngờ, anh hỏi câu này, vào tổng tai binh lính, lại trở thành gián tiếp uy hiếp.

Giống như là anh ra lệnh, bọn họ phản kháng, anh hỏi bọn họ có ý kiến.

Những binh lính đồng loạt lắc đầu, đều nói, không có việc gì, không có việc gì!

Tịch Giản Cận lại đột nhiên không nhịn được nở nụ cười, phải chính mình có chút quá mức nghiêm túc, dọa mọi người có việc cũng không dám nói hay không, liền buông lỏng ngữ điệu, hỏi: "Không sao..... Nếu mọi người có chuyện, thì cứ nói!"

"Thật không, thật không có!" Những binh lính lập tức càng sợ hơn, đội trưởng lại vô duyên vô cớ cười, có phải muốn bọn họ tập luyện rồi không!

Suy nghĩ một chút, đội trưởng có thể lập tức đánh nhanh với đội chín biết đánh nhau nhất, cũng có thể đánh đội trưởng đội chín năm vện một tuần, nếu anh thật muốn lôi họ ra luyện, bọn họ nào có mạng sống?

"Đội trưởng, chúng tôi cam đoan hoàn thành nhiệm vụ của anh!"

Sau đó một đám người, liền tản hết ra, từng người trốn càng nhanh, sợ rơi xuống sau cùng, bị Tịch Giản Cận bắt lấy gập nạ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 166: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (7)

Tịch Giản Cận nhìn đám người kia đều lập tức chạy đi, không nhận được cười, quay người đi đổi quần áo, dự định về nhà, vừa lúc điện thoại gọi tới, nói là có nhiệm vụ chấp hành, đại khái cần ba bốn ngày, không có cách nào, chỉ có thể phân phó người mua vé máy bay cho mình, nhà cũng chưa kịp về, liền vội vội vàng vàng đi chấp hành nhiệm vụ.

Tịch Giản Cận đi lần này, cũng mất bốn ngày, không có tin tức.

Người của Tịch gia cũng không tìm được, gọi điện thoại, cũng không có người nghe, khiến ông nội Tịch tức giận đến rụng ria mép, trong lòng nghĩ đến, nên để Tịch Giản Cận rời khỏi lính đặc chủng đó, vì khi có nhiệm vụ, tra một cái, mới biết được, người tuy rời đi, nhưng lúc cần anh, cứ việc phân phó một tiếng, tương đương với thực tế, cũng lính đặc chủng bên ngoài!

Ông nội Tịch nổi nóng, vốn ba ngày này kêu Tịch Giản Cận đi kiểm tra thân thể, chú ý chuyện nổi dãi cho Tịch gia, không nhận được cầm điện thoại, gọng gàng dứt khoát gọi tới tổ phân phó nhiệm vụ của Tịch Giản Cận mắng một trận!

Tịch gia loạn thành một đoàn, chỗ Bạc Sủng Nhi cũng không an ổn.

Tịch Giản Cận chỉ trong một đêm, đột nhiên từ thế giới của cô, giống như bốc hơi khỏi nhân gian, lại biến mất không còn tăm hơi rồi!

Cô kéo rất nhiều người tìm hỏi, sau cùng cũng không có hỏi ra thứ gì.

Mãi cho đến ngày thứ năm, Bạc Sủng Nhi lấy được thư mới kỷ niệm trong 100 năm của trường cấp 3, trên đó viết người khách quý là Tịch Giản Cận, cô mới thở dài một hơi.

Thời gian dần trôi qua, thì ra người đàn ông kia, còn ở lại thành phố X, cũng không cách xa cô.

Trường cấp 3, là thời gian tốt đẹp nhất của cô và anh.

Sau khi cùng anh chia tay, anh rời khỏi thành phố X bảy năm, cô rất nhiều lần qua trường học đi dạo một vòng, nhìn thấy thiếu nam thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi đang ôm hôn chính đại bên ngoài, cô cũng không nhìn được nhớ tới bọn họ năm đó.

Chẳng qua, khi đó, anh và cô đều trốn trong trường hôn, dù cho có nấp đi rồi, cô vẫn sẽ đỏ mặt tròn đầu trợn ngược anh nửa ngày, sau đó đợi đến bình tĩnh trở lại, liền đẩy anh ra, quay người, cao ngạo rời đi.

Anh theo sau lưng cô, nhìn thấy bộ dáng này của cô, sẽ không kiềm chế được nhỏ giọng cười yếu ớt.

Thế là cô thật vất vả giả vờ kiêu ngạo, liền tan rã trong nháy mắt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 167: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (8)

Mặt càng đỏ lên, anh đi đến bên cạnh cô, nắm tay của cô, ở trong ánh mắt ám muội của bạn bè, anh sẽ thẳng thắn ôm cô vào trong ngực, quang minh chính, tự nhiên mang cô rời đi.

Mà cô sẽ càng ngày càng thẹn thùng, ở trong ngực của anh, duỗi ngón tay ra, hung hăng véo lấy eo anh, có lúc véo anh rất đau, bị người khác chọc tới, anh sẽ cúi đầu xuống, không để ý ánh mắt của người khác, nhanh chóng kéo cô vào trong ngực, cúi đầu xuống, hung hăng hôn cô cái, mỗi khi đến đó, cô sẽ vô cùng thuận theo, cúi đầu, giống như tức giận, mặc cho anh nắm tay của cô, đi qua phong cảnh trường học quen thuộc.

Khi đó, bởi vì có anh, bốn mùa tốt đẹp.

Khi đó, bọn họ đều cười vô cùng long lanh, đặc biệt rục rờ, năm tháng cũng bởi vì hạnh phúc của bọn họ, mà trở nên chậm lại.

Khi đó..... Xem như bây giờ nghĩ lại, cũng sẽ không nhịn được nhẹ cong khóe môi, đáy lòng mềm mại.....

***** **

Ngày kỷ niệm 100 năm thành lập trường của trường cấp 3 thành phố X.

Trong ngày này, người đến người đi.

Tất nhiên là đại bộ phận đều là học sinh đại học trở về, xem như bạn của Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận lần này lại chiếm đa số.

Bạc Sủng Nhi lái xe tới, cửa trường học sớm đã đầy ắp người, bởi vì là kỷ niệm ngày thành lập trường, cô đã mặc một bộ đồvaanj động màu hồng tới.

Tóc dài buộc chặt, chải một cái đuôi ngựa, trên mặt không son phấn, nhìn qua vô cùng thanh tú đẹp đẽ.

Trái lại Tần Thánh cùng Tô Thần, ngược lại mặc thân chinh trang, âu phục áo sơ mi, đi theo Bạc Sủng Nhi, lộ ra thành thực, lại cảm thấy Bạc Sủng Nhi giống như em gái bọn họ!

Ba người, lớn lên đều vô cùng đẹp, khiến vô số học sinh nhìn vào, một số học sinh cùng năm đều nhận ra bọn họ, nhao nhao tiến lên chào hỏi, mà những tân sinh kia, lại chỉ có thể hâm mộ đứng ở đằng xa, cảm thán nói ra, thật là đẹp trai, thật đẹp!

Năm đó Bạc Sủng Nhi cũng coi nhân vật phong vân ở trường học, bước vào trường cấp 3 thành phố X, liền cầm ba năm trường cái danh hoa khô, đến mức khi cô rời trường nhiều năm như vậy, bình chọn hoa khô của trường đều khó mà đè được cô!

Cho nên cô vừa vào trường học, những đàn em đều rối rít theo sau lưng cô, còn kèm theo xì xào bàn tán, đơn giản đều là cô là công chúa của tập đoàn Bạc Đế! Lớn lên quả thật rất đẹp, so với ảnh chụp thì đẹp hơn nhiều!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 168: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (9)

Trong buổi lễ kỷ niệm thành lập trường, chỗ ngồi của Tịch Giản Cận ở phía đại biểu lên sân khấu phát biểu, anh xuất thân quân nhân, chỉ là đứng trên bục, liền rất có khí chất, làm cho những học sinh kia sợ hãi thán phục, Bạc Sủng Nhi cũng ngồi ở phía dưới, đều là bạn học, cũng không lo ngại, Tần Thánh cùng Tô Thần đều không biết chạy đi đâu rồi!

Cô một mình, cũng khá thanh nhàn, cũng nghiêng đầu nhìn Tịch Giản Cận trên sân khấu.

Khách quý mời đến hai người, một nam một nữ.

Nữ lại là Triệu Tố Nhã, cô cũng tháo bỏ trang điểm, ăn mặc theo thời kỳ thanh xuân, vừa đi ra, ngược lại kinh động đến toàn học sinh, quả thực không nghĩ tới, bây giờ ảnh nhân vật thiên hậu của giới điện ảnh, thế mà cũng xuất thân từ cái trường học này!

Bạc Sủng Nhi nhìn thấy Triệu Tố Nhã đi ra, cũng giật nảy mình, làm sao cô không nhớ rõ Triệu Tố Nhã là học sinh ở đây?

Lập tức trong lòng ghi lại, chờ trở về sai người tra một chút trường.

Sau cùng tất nhiên là Tịch Giản Cận và Triệu Tố Nhã đứng chung một chỗ nhận hoa, cùng hiệu trưởng chụp ảnh chung, Triệu Tố Nhã vẫn đứng ở bên cạnh Tịch Giản Cận, thỉnh thoảng nhìn Tịch Giản Cận một chút, hai mắt ấm áp, ái mộ chi tình, biểu hiện phát huy vô cùng tinh tế, không chút che giấu.

Có truyền thông xuất hiện, tất nhiên đem những ảnh hưởng lẫn nhau chụp lại.

Sau khi lễ kỷ niệm trường kết thúc, Tịch Giản Cận đi xuống, liền bị một đám nữ sinh vây quanh, hỏi lung tung này kia, mà bên người Triệu Tố Nhã thì càng nhiều người muốn kí tên, Bạc Sủng Nhi đi về phía Tịch Giản Cận, cũng bị một số đàn em vây quanh lấy lòng.

Bạc Sủng Nhi không bằng Tịch Giản Cận biết tôn trọng người, nhìn thấy tràng cảnh như vậy, còn nho nhã lễ độ gật đầu, đầy mặt vui sướng trò chuyện với người ta.

Cô dứt khoát liếc mắt qua, trừng mắt những đàn em kia, vút ra một ánh mắt cảnh cáo, đem khiến những nam sinh 16, 17 đứng đó, đều kinh ngạc ngẩn người, Bạc Sủng Nhi thừa dịp khe hở, nhanh chóng chạy tới bên cạnh Tịch Giản Cận, lưu lại những nam sinh kia nửa ngày mới tỉnh táo lại, sau đó động kinh thật lâu, mới bộ dáng hoa si, "Cô ấy thật xinh đẹp..... Dù cho có trường người cũng thật xinh đẹp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 169: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (10)

Bạc Sủng Nhi khí thế hung hăng đi tới bên cạnh Tịch Giản Cận, nhìn thấy những nữ sinh đó đều vây quanh Tịch Giản Cận, ra vẻ e lệ hỏi.

Cô không nhịn được có chút dương dương đắc ý, thứ gì mình chọn được tranh giành, chứng minh ánh mắt mình tốt!

Coô liền mở trừng hai mắt, hăng giọng một cái, dẫn đến nữ sinh chung quanh chú ý, vội vàng kính ngạc hô một câu: "Công chúa Bạc gia!"

Những nữ sinh đó nghiêng đầu, nhìn thấy người chỉ từng xuất hiện trên TV, đột nhiên đứng ở trước mặt của bọn họ, hơn nữa còn xinh đẹp đẽ người như vậy, mỗi người đều mở to mắt nhìn, rõ ràng là Bạc Sủng Nhi từ bọn trong mắt họ, thấy được một vòng chấn kinh!

Càng như vậy, cô càng cười, vốn là ngũ quan rất đẹo, trong nháy mắt, càng câu người rồi.

Mà nụ cười của cô bày ra rất mỉa mai hoặc, mang theo vài phần trêu chọc, di truyền cảm giác trời sinh hoa lệ của Bạc Tình, làm cho những nữ sinh đứng nhìn cũng không nhịn được đỏ mặt nhịp tim đập.

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới dựa vào Tịch Giản Cận, sau đó kéo tay của anh, lẩm bẩm một câu: "Anh không có ý định chạy?"

Lúc này Tịch Giản Cận mới hoàn hồn ý của Bạc Sủng Nhi, nghĩ đến mình bị đám nữ sinh này quấn rất nhức đầu, nhất thời cầm ngược lại tay cô,

hơi dùng lực một chút, liền lôi kéo Bạc Sùng Nhi rời đi với tốc độ chạy.

Đợi khi nhữn nữ sinh đó lấy lại tinh thần, Tịch Giản Cận dắt tay Bạc Sùng Nhi chạy ra ngoài rất xa rồi!

Mà Triệu Tố Nhã bị đám học sinh vây quanh thấy hai người dắt tay rời đi, chỉ có thể âm thầm cắn răng, biểu hiện có chút bóp méo, nhưng không làm gì được, không thể đi đuổi theo họ, mãi cho đến khi người đại diện mang bảo vệ tới, mới khiến cho cô tránh thoát đám người.

Tịch Giản Cận mang Bạc Sùng Nhi chạy đi, khiến vô số người nhìn, những nơi đi qua, mọi người chỉ thấy tuấn nam mỹ nữ, cực kỳ đẹp mắt, đều rối rít chú ý.

Bảy lần quặt tám lần rẽ, mới lừa ra khỏi đám người kia, đến được một nơi có chút yên tĩnh.

Khoảng cách từ đó tới nơi với Tịch Giản Cận, cũng không phải vấn đề gì, thế nhưng với Bạc Sùng Nhi lại không có ngấm, lập tức ngồi xồm ở mặt đất, thở hồng hộc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 170: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? (11)

Bởi vì vận động, hai má của cô đỏ bừng, mặc vào một thân quần áo thể thao màu hồng, nổi bật lẫn nhau, sợi tóc có chút lộn xộn, trên mũi có chút mồ hôi, Tịch Giản Cận dựa vào cái cây, nghiêng đầu, nhìn cô, hơi có chút xuất thần.

Nửa ngày, anh liền quay người rời đi, Bạc Sủng Nhi đứng lên, muốn gọi anh một câu, lại cảm thấy cuống họng đau, chỉ có thể ôm lấy ngực, vỗ vỗ, chân đau xót, đi không được, đáy mắt mang theo vài phần ảo não.

Tịch Giản Cận nghe thấy cô ở phía sau gọi mình, cũng không quay đầu, chỉ là thẳng hướng đi về phía trước.

Tịch Giản Cận rời đi, rất nhanh trở lại, trong tay cầm hai bình nước lọc, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi một mình ngồi ở chỗ đó, đối mặt vách tường, sững sờ ngẩn người.

Anh nhìn thấy mặt tường này, cả người cũng hơi có chút thất thần.

Bức tường kia..... Là tường tình nhân của trường học.

Bất kể là nam nữ yêu nhau, đều sẽ tới nơi này khắc tên lẫn nhau.

Năm đó, bọn họ cũng khắc qua.

Chỉ là, bảy năm thoáng qua, không ngừng có lên trên lên, đã sớm tìm không thấy được dấu vết năm đó.

Tịch Giác Cận nhìn Bạc Sủng Nhi đứng lên, lấy từ dưới đất lên một hòn đá, ở trên vách tường dùng sức vẽ lung tung một hồi, sau đó mới hài lòng nhìn, tự mình cười, vừa quay đầu, mới bắt gặp Tịch Giác Cận nhìn.

Cô quả thực không nghĩ tới Tịch Giác Cận lại trở về, trên mặt vui vẻ.

Sau đó liền chạy về phía Tịch Giác Cận.

Tịch Giác Cận đứng nguyên chỗ không có nhúc nhích, vịn nắp bình ra đưa cho cô.

Bạc Sủng Nhi nhận lấy, uống một hơi, cảm thấy dễ chịu rất nhiều, lúc này mới chỉ trên vách tường nói: “Những thứ năm đó chúng ta lưu lại đã không nhìn thấy rồi.”

Tịch Giác Cận gật đầu, liền muốn đi đến bức tường kia, Bạc Sủng Nhi lại giống như nghĩ đến cái gì, đột nhiên kéo lạt vạt áo của Tịch Giác Cận nói: “Đừng đi..... Giữa trưa lớp chúng ta sẽ tụ họp, đã đợi gặp, vừa gọi điện thoại thúc giục, chúng ta đi qua đi.”

“Chỉ chậm một chút.” Tịch Giác Cận bình tĩnh nói một câu, liền tiếp tục đi lên, trong lòng hiếu kỳ cô ở nơi đó khắc gì!

Bạc Sủng Nhi cúi đầu, cũng không biết nói thêm hai câu gì, liền kéo Tịch Giác Cận, dùng sức túm đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 171: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【12】

Tịch Giản Cận không nghĩ tới cô lại đột nhiên xuất lực, thoáng cái bị cô xoay người, sau đó cô bổ nhào về phía trước, đầu liền cúi trong lồng ngực của anh.

Anh buồn bực hừ một tiếng, cô thì ôm đầu, hít ngược một hơi.

Anh vội vàng cúi đầu, đi xem cái trán của cô, đã khễ hồng lên, Tịch Giản Cận không nhịn được nhíu nhíu mày.

Bạc Sủng Nhi thì chậm rãi cười cười, trong lúc bất chợt kiễng chân, cái trán liền đụng phải cánh môi mềm mại của Tịch Giản Cận.

Đáy lòng Tịch Giản Cận không nhịn được có chút chán ghét, nhíu lông mày, vừa muốn châm chọc cô hai câu, nhưng thấy cô đỏ mặt, giống như là cô bé, khả ái đơn thuần, mặt mày cũng mang theo vài phần e lệ.

Trong trí nhớ chính là cái tiểu Sủng Nhi kia, trở lại trong đầu.

Lời muốn nói, toàn bộ nện ở trong cổ họng, lòng, cũng theo đó giật mình.

Giờ khắc này, cô như là năm đó, tiểu Sủng Nhi..... anh yêu sâu đậm nhất.....

Bạc Sủng Nhi vốn là làm chuyện xấu, sau, lại cảm thấy có chút ngại ngùng, liền nhanh chóng muốn tránh ra.

Ai ngờ anh lại vươn tay, giữ hông của cô, bắt buộc cái trán của cô, chống đỡ cánh môi của anh như cũ.

Bạc Sủng Nhi trong lúc mơ hồ, giống như là cảm thấy không khí khác thường, cô không nhìn được khe há miệng, tim đập rộn lên.

Cô không nhìn được nuốt nuốt nước bọt, ánh mắt, không tự chủ được dính lên anh.

Cánh môi của anh khẽ mình, có cảm giác tê dại nhẹ nhàng, theo đầu của cô, truyền khắp toàn thân của cô.

Nhưng ngay sau đó, môi anh mềm mại cực nóng, liền theo cái trán của cô, từng điểm từng điểm tuột xuống, rơi vào giữa lông mày, lông mi, chóp mũi, hai gò má, cuối cùng, khẽ rời đi, dừng ở cánh môi của cô thật lâu, anh mới chậm rãi hôn sâu.

Sau khi chia tay, lần đầu tiên bọn họ, hôn môi như vậy.

Lòng của cô, đầu tiên là hơi đau, ngay sau đó liền bị cảm giác kỳ diệu khiến toàn thân bủn rủn.

Anh chậm rãi cạy mở rồi môi của cô, quán lấy đầu lưỡi của cô, lực đạo động tác, dị thường nhu hòa, giống như là cảnh tượng bảy năm trước, bọn họ cũng lén lén lút lút núp ở trong góc sân trường, anh dị thường quý trọng hôn cô.

Cô giống như là một đứa bé, phấn khắc ngọc mài, toàn thân buông lỏng, toàn tâm tựa vào trong ngực của anh, tùy ý cái người đàn ông cao lớn này, đem mình hôn hoàn toàn

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 172: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【13】

Thân thể của cô mềm nhũn vô cùng, anh ôm thật chặt, thân thể căng thẳng của cô, cũng theo đó buông lỏng xuống, độ mạnh yếu khi hôn, nhẹ hơn, chẳng qua là nụ hôn kia, dày đặc hơn.

Từ biệt bảy năm, từng yêu sâu như vậy, giờ khắc này, thời gian giống như là đảo ngược, bọn họ nghịch chuyển thời gian, xuyên việt về bảy năm trước.

Thần trí đều hoảng hốt.

Anh vẫn là cái Chủ Tịch Học Sinh Hội kia, sủng ái công chúa trong lòng bàn tay của anh.

Cô vẫn để cái Tiểu công chúa kiêu ngạo kia, cả ngày không có mặt mũi quẩn anh!

Chuyện xưa tốt đẹp, cũng trở thành hết sức căng thẳng, anh dần dần theo đó nhắm hai mắt lại, giống như là ở hưởng thụ một giây ấm áp như vậy.

Hôn đến cuối cùng, anh và cô hình như cũng quên mất hô hấp, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô chột đỏ bừng một mảnh, tay nhỏ bé nắm vạt áo của anh, một mực khẽ run rẩy, ánh mắt của anh có chút mờ mịt, nhìn bộ dáng cô thẹn thùng khả ái, khẽ thở ra một hơi, lại một lần nữa nâng lên đầu của cô, cúi đầu, lại một lần nữa răng môi triền miên!

Cô đã tựa sát vào trong thân thể của anh, song tay ôm cổ anh, đầu óc trống rỗng, tùy ý anh hôn mình như vậy.

Hôn đến cuối cùng, cô cũng cảm giác đầu quả tim mình đang run rẩy.

Hôn đến cuối cùng, anh và cô cũng không có khí lực, nhưng là hết lần này tới lần khác, chính là không ngờ khibuông ra, chẳng qua là môi chạm môi như vậy, lưỡi vòng quanh lưỡi, hô hấp bình ổn, nhắm mắt lại, hưởng thụ..... Một mảnh yên lặng tốt đẹp.

Anh bảy năm huấn luyện cảnh giác, ở trong nháy mắt này, bị anh vứt tan thành mây khói, trong tai của cô, chỉ có thanh âm tim đập của anh, một chút một chút, nhảy đến toàn thân cô cũng nóng rang không chịu nổi!

Anh nhắm mắt lại, một chút cũng không mở ra, chung quy vẫn thấy, lúc này, quen thuộc như thế..... Giống như là ở trong mộng, quanh quẩn quá vô số lần.

Bọn họ cũng không mở miệng, không đành lòng đánh vỡ cảnh tượng tốt đẹp như vậy.

Thời gian từng giọt từng giọt xẹt qua.

Buổi sáng mười một giờ, sáng rỡ làm cho người ta cảm thấy cái thế giới này không chân thật, chiếu vào trên người của bọn họ, ấm áp, tốt đẹp.

Nơi xa có người đã tìm tới, một người đàn ông, một người phụ nữ, thấy cảnh tượng như vậy, khoe môi người đàn ông nở nụ cười lưỡi nhác, nhún vai, xoay người tiêu tiêu sái sái rời đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 173: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【14】

Mà cô gái, đậy mắt, mang theo vài phần bén nhọn.

Cuối cùng chỉ cắn cắn đôi môi, xoay người, phần hận rời đi.

Cái ôm của Tịch Giản Cận, ấm áp mà tốt đẹp, Bạc Sủng Nhi tựa vào lồng ngực của anh, hô hấp liên tục, giống như là muốn ngủ rồi.

Hô hấp của cô, phun ở ngực của anh, thấm quá áo, thấm quá da thịt, rót vào đáy lòng mềm mại nhất của anh.

Anh vô thanh vô tức ôm lấy cô, ảo giác, thay thế thực tại.

Bạc Sủng Nhi biết Tịch Giản Cận nhất thời buông lỏng cảnh giác, mới sẽ ấm áp ôm cô như thế, nhưng đáy lòng cô không hề chua xót, chẳng qua là ấm áp.

Cô nghĩ, cô biết, ở đáy lòng của anh, bảo lưu lấy khoảng thời gian tốt đẹp nhất bọn họ từng đi qua.

Những thứ đã qua kia, cùng tiếc nuối không liên quan, chẳng qua là nghe thấy thanh âm thời gian trôi qua, thỉnh thoảng quay đầu lại, phát hiện, cảnh thì còn mà người đã mất.

“Xấu hổ! Xấu hổ! Xấu hổ!”

Trong lúc bất chợt truyền đến một cái âm điệu, thức tỉnh hai người.

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng từ trong ngực Tịch Giản Cận lui ra ngoài, mà Tịch Giản Cận cũng đột nhiên hoàn hồn, giống như là không thể tin một màn mới vừa rồi, liền lùi lại hai bước.

Bọn họ nhanh chóng nhìn xung quanh, nhưng không có phát hiện bất luận kẻ nào.

“Xấu hổ! Xấu hổ! Xấu hổ!”

Lại là thanh âm mới vừa rồi truyền đến, Tịch Giản Cận cũng đã dẫn đầu cúi đầu, vẻ mặt trong nháy mắt sùng sốt, Bạc Sủng Nhi lúc này mới theo Tịch Giản Cận nhìn sang, mặt cũng theo đó đỏ lên.

Là hai đứa bé, bộ dạng hai ba tuổi, một bé trai một bé gái, hẳn là con thầy giáo trong trường học, dắt tay tới nơi này chơi, vừa vận dụng thấy một màn này của bọn họ.

Hai đứa bé mở mắt to nhìn bọn họ chăm chăm, con người đảo quanh, hồi lâu mới làm một cái mặt quý, vươn ra đầu lưỡi, sau đó liếc nhau lẫn nhau một cái, lúc này mới khanh khách mà cười cười, xoay người hướng một bên chạy đi.

Vừa chạy còn vừa nói: “Bọn họ thật xấu hổ! Lại còn ăn miếng nhau!”

“Ba ba tớ cũng ăn miếng mẹ tớ như vậy đấy!”

“ Ba ba tớ cũng ăn miếng mẹ tớ như vậy!”

.....

Đồng ngôn vô kị, khiến cho không khí giữa Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, khẽ lúng túng.

Hai đứa bé đi tới vách tường trước mặt, cô bé từ trên mặt đất nhặt được một cục đá, ra lệnh thằng bé trai ngồi chồm hồm trên mặt đất, sau đó

cô liền nghiêm trang giả ra bộ dạng thầy giáo, ở trên vách tường viết viết vẽ vẽ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 174: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【16】

Cô bé viết xong, liền nhặt được một cái nhánh cây to lên, chỉ vách tường, có chút nghiêm túc nói: "Vị bạn học này, em đến trả lời một chút, cái này là cái gì....."

Cô bé là nhìn bé trai, chỗ ngồi cũng có chút chật, bé trai theo nhánh cây của cô bé nhìn sang, hai con mắt nháy hai cái, mới gần từng chữ nói: "Tiểu, Tịch, em, yêu, anh!"

Tịch Giản Cận đã khôi phục thái độ bình thường, bình yên đứng ở một bên, song mắt không thấy phương hướng, không biết nghĩ cái gì.

Bạc Sủng Nhi vì che dấu lúng túng, cầm lấy bình nước sôi vì mới vừa hôn môi mà rơi trên mặt đất, mở ra, uống một hớp lớn, đã nghe thanh âm bé trai giòn giã truyền đến.

" Tiểu, Tịch, em, yêu, anh!"

Sau đó, Bạc Sủng Nhi thoáng cái liền phun ra ngoài, không cần thận đem mình bị sặc, liên tục ho khan.

Tịch Giản Cận theo đó hồi thần, ánh mắt hướng vách tường nhìn một chút, nói vậy mới vừa rời trước mắt cô là mấy chữ này đi!

Bạc Sủng Nhi len lén liếc mắt, lặng lẽ đi đến nhìn về mặt Tịch Giản Cận biến hóa, lại phát hiện sắc mặt Tịch Giản Cận trước sau như một, không có một chút tâm tình, biểu lộ ở trên mặt.

Bạc Sủng Nhi bắt đoán không ra ý nghĩ đáy lòng Tịch Giản Cận, chỉ có thể âm thầm cắn răng, sau đó cũng im lặng không nói.

Chẳng qua là liếc tròn mắt, gắt gao nhìn chăm chăm kia hai đứa bé kia!

Thằng bé trai đọc xong, nhìn cô bé một chút, cô bé lại nhìn bé trai một chút, vẻ mặt hai đứa bé rất là cổ quái.

Hiện tại trẻ con, trưởng thành có chút sớm, em yêu anh, anh yêu em, không học cũng hiểu!

Quả thật, qua một phút đồng hồ, thằng bé trai mở miệng hô: "Xấu hổ xấu hổ! Thật là mất mặt! Lại còn nói lời ghê tởm như vậy!"

Cô bé đứng ở một bên, cũng theo đó gật đầu lia lịa, tỏ vẻ phù hợp, trong miệng cũng không kéo xuống: " Xấu hổ xấu hổ, xấu hổ xấu hổ! Lạnh quá, lạnh quá!"

Bản thân Bạc Sủng Nhi bị người ta đọc lên lời chính mình viết, có chút lúng túng, cộng thêm Tịch Giản Cận một chút tỏ thái độ cũng không có, trong lòng cũng bốc hỏa!

Nhưng bây giờ nghe được tiểu hai đứa bé chửi mình nói ghê tởm!

Không nhịn được nhảy lông mày lên, rất muốn đi lên dạy dỗ bọn nó.

Tịch Giản Cận thấy cô như vậy, không thể khoanh tay đứng nhìn, vội vàng vươn tay ra ngăn cản.

Bọn nhỏ thấy Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt trở nên hung thần ác sát như vậy, bị làm cho sợ đến hét lên một tiếng, sau đó thấy Tịch Giản Cận giữ cô lại rồi, liền không sợ, mở to miệng, hướng về phía Bạc Sủng Nhi làm mặt quỷ, liền mắng cô là phù thủy!

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, nghe được đứa bé nói bừa không nghĩ giống như trước, không nhịn được cười một tiếng.

Bạc Sủng Nhi cũng đã cực kỳ phẫn nộ, thấy Tịch Giản Cận ngăn cản chính mình, cũng không hề có ý trợ giúp mình, ngược lại khoanh tay đứng nhìn vui vẻ, đáy lòng của cô, nộ khí đằng đằng rồi!

Cô đảo mắt, gắt gao nhìn chăm chăm hai nhóc con phía trước, nếu đổi lại là người lớn, sợ sẽ, nhưng là trẻ con, tất nhiên không hiểu cô có ý gì, như cũ nhảy nhót la hét "Tiểu Tịch, em yêu anh!"

Lần này, không chỉ là Bạc Sủng Nhi lúng túng, ngay cả Tịch Giản Cận một bên, vẻ mặt cũng theo đó khẽ lúng túng.

Bạc Sủng Nhi nghĩ, chính mình cũng không thể tiến lên đem hai nhóc kia đuổi chạy, cho nên, đảo mắt, liền thoáng cái chui vào trong ngực Tịch Giản Cận, ngẩng đầu, hướng hôn Tịch Giản Cận hôn tới!

Hai đứa nhóc nhìn thấy Bạc Sủng Nhi hôn Tịch Giản Cận, bọn nó lập tức cũng ngây ngẩn cả người, sau đó, liền lại kêu la "Xấu hổ xấu hổ "!

Bạc Sủng Nhi mục đích là vì hù dọa bọn nó chạy, cho nên cắn răng, liền đem khuy áo Tịch Giản Cận quần cởi ra.

Tre con dù sao cũng vẫn là trẻ con, vừa nhìn thấy hình ảnh trở nên quý dị, áo của mười đàn ông cũng bị cởi rồi, bọn nó lập tức liếc tròn mắt, hét lên một tiếng, sau đó quay lưng, một trước một sau chạy mất.

Bạc Sủng Nhi thấy bọn nhỏ chạy đi, rất là hài lòng, thả Tịch Giản Cận, lại phát hiện sắc mặt của anh có chút đen, Bạc Sủng Nhi liền khẽ mỉm cười, nói: "Tốt lắm, chúng ta thắng, bọn nó chạy!"

Tịch Giản Cận hừ lạnh một tiếng, hơi mang theo vài phần đùa cợt nhìn Bạc Sủng Nhi, "Em thật đúng là mặt dày, ở trước mặt trẻ con, làm những

chuyện này!"

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận nhanh chóng sửa sang quần áo, ánh mắt dần hiện ra tia cười sáng loáng, sau đó nghiêng cái đầu, nhướn lông mày, không chút lưu tình đánh trả: "So với mặt dày, em nơi nào so được với thái tử gia Tịch gia! Ân ân ái ái! Cũng cùng người ta làm rồi! Lại không chịu yêu! Rõ ràng là ăn quýt!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 175: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【17】

Tịch Giản Cận nghe cô nói như vậy, ngón tay khẽ dùng sức, nút cài thứ hai của áo sơ mi rơi xuống đất, Bạc Sùng Nhi liền quét ánh mắt tới, chỉ thấy nút cài màu vàng lặn hai cái trên mặt đất, biến mất ở trong bụi cỏ, thời điểm cô ngẩng đầu, đã bỏ lỡ vẻ mặt Tịch Giản Cận chột lóe lên.

Tịch Giản Cận gương mặt lạnh lùng, đứng ở nơi đó, anh ngữ điệu nghe cao quý và bằng phẳng: “Thời gian không còn sớm, bạn học đều chờ đợi, đi qua đi.”

Ngay sau đó, anh liền dẫn đầu xoay người rời đi.

Bạc Sùng Nhi nhìn chăm chăm bóng lưng của anh, nhìn ra ngoài một hồi lâu, rồi vẫn còn giơ chân lên, đi theo.

【 Trong cái khung kia đã không còn bức hình đó, trong bức hình đó chúng ta từng cười ngọt ngào, bây giờ cô ấy thay em đứng ở bên cạnh anh, nhân vật chính trong chuyện xưa kia đã thay đổi, ngày nào anh còn nói muốn cho em vĩnh viễn... 】

Lần này liên hoan, chỉ có người trong lớp Tịch Giản Cận cùng Bạc Sùng Nhi.

Tổng cộng bốn mươi lăm bạn học, tới hai mươi bảy.

Nam nam nữ nữ tụ ở chung một chỗ, vừa vặn đều mới tốt nghiệp đại học một hai năm, đều có sức sống vô hạn như cũ.

Lúc Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi tiến vào, bên trong đã âm âm một mảnh rồi, không có bao nhiêu người chú ý bọn họ làm bạn mà đến.

Thời điểm bắt đầu, tất cả mọi người có chút ngỡ ngàng, sau vài chén rượu, dần trở nên tự nhiên hơn, giống như là trở lại thời trung học, cười giỡn than thiết.

Những người bạn học này đều biết Bạc Sủng Nhi vênh váo hung hăng, là người có bối cảnh, nên đều ríu rít tránh né cô, mà cô lúc ban đầu đều theo bạn học cười nói nói, nhưng là sau đó cô mới phát hiện những người này đều đi vòng qua cô, Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ ngạo khí, không biết cầu khẩn người ta, cho nên dứt khoát bày ra một bộ khinh thường.

Nếu không phải Tịch Giản Cận tới đây, tất nhiên đánh chết Bạc Sủng Nhi cũng sẽ không xuất hiện đó!

Tất cả bạn học đều có mấy phần khâm phục với Tịch Giản Cận, thân phận Tịch Giản Cận không giống bình thường, nhưng là mọi người đối với anh đều là mặt tươi cười tùy hứng, không giống thời điểm cùng Bạc Sủng Nhi chào hỏi câu nệ và lãnh đạm.

Mọi người vui vẻ đùa giỡn rộn ràng, Bạc Sủng Nhi ngồi ở trong góc, chẳng qua là uốn môi lên, nhìn Tịch Giản Cận cười, xinh đẹp không gì sánh được.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 176: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【18】

Tịch Giản Cận bị bạn học nhất nhất mời rượu, thoát thân không được, thỉnh thoảng liếc về phía Bạc Sủng Nhi, phát hiện cô chỉ ngồi ở trong góc, cũng không hòa nhập vào với mọi người, ánh mắt không nhìn được có chút tâm thúy.

Nhiều lần Tịch Giản Cận muốn hướng về phía Bạc Sủng Nhi đi tới, nhưng là đến cuối cùng, đều bị người quần quýt, đến cuối cùng, thời điểm Tịch Giản Cận rốt cuộc thoát thân, cũng đã tìm không thấy Bạc Sủng Nhi đâu.

Anh từ trong phòng bao đi ra, thì thấy Bạc Sủng Nhi đứng ở rất xa, không biết đang nói chuyện gì cùng một bạn học nữ.

Bạc Sủng Nhi sắc mặt thoát nhìn cũng không phải là quá thân mật, cằm nhỏ cao ngạo ngẩng lên, một hồi lâu mới phun ra một câu, mà người bạn học nữ ở trước mặt cô, đang ấp úng giải thích cái gì.

Cô ta thoát nhìn rất khẩn trương, nói hồi lâu, cũng không biết rốt cuộc là cô ta đã nói xong chưa, Bạc Sủng Nhi lại xoay người, vừa vặn gặp Tịch Giản Cận đứng ở cách đó không xa, Bạc Sủng Nhi mặt lạnh, thoát nhìn tâm tình cực kỳ không tốt, đi tới bên người Tịch Giản Cận, nhìn cũng không có liếc mắt nhìn Tịch Giản Cận một cái, liền hướng bên trong phòng bao đi vào.

Tịch Giản Cận đi theo phía sau Bạc Sủng Nhi, có bạn học uống nhiều quá, thấy bọn họ cùng nhau đi vào, liền cho rằng là Tịch Giản Cận cùng

Bạc Sủng Nhi còn ở chung một chỗ, lập tức ồn ào hô: " Chủ Tịch Hội Học Sinh cùng phu nhân Chủ Tịch Hội Học Sinh đã tới ————— "

"Uống rượu uống rượu, hai câu một đôi tình nhân, không uống rượu thì thật đúng là nên xin lỗi mọi người!"

Có người bưng chén rượu, liền hướng lòng bàn tay của bọn họ đưa tới.

Một đồng người vây quanh bọn họ, theo đó ồn ào.

Thịnh tình không thể chối từ.

Bạc Sủng Nhi bưng ly rượu lên, nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận một chút, Tịch Giản Cận cũng theo đó bưng ly rượu lên, thuận thế muốn uống vào.

Cũng không biết là người nào, hết lần này tới lần khác vào lúc này, phá hư phong cảnh nói một câu: "Có phải mấy cậu nhớ lầm rồi hay không? Công chúa Bạc Gia đã sớm đem thái tử gia Tịch gia bỏ rơi! Ban đầu vẫn là sinh nhật công chúa Bạc Gia đi! Công chúa Bạc Gia trước mặt mọi người, vớt cho thái tử Tịch gia một cái tát, những chuyện này các cậu cũng tận mắt nhìn thấy, hiện tại các cậu lại nói đùa gì chứ!"

Chuyện cũ trong nháy mắt bị vạch trần, tất cả mọi người trầm xuống, ngay cả cái người mới vừa nói chuyện kia, cũng theo đó tỉnh rượu hơn phân nửa, che miệng, sắc mặt tái nhợt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 177: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【19】

Nghiễm nhiên là biết mình nói lời không nên nói, đặc tội hai vị đại thần.

Người ở chỗ này cũng dừng ý nghĩ cùng lời nói của mình, mấy đôi mắt, nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, lại nhìn Tịch Giản Cận một chút.

Không khí ồn ào mới vừa rồi, cũng theo đó diễn biến thành làm một loại áp lực làm cho người ta hít thở không thông.

Bạc Sủng Nhi bưng ly rượu, lúng túng đứng ở nơi đó, uống cũng không được, không uống cũng không xong.

Thật lâu, cô mới chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Tịch Giản Cận, lại phát hiện Tịch Giản Cận chẳng qua là nhìn chăm chăm ly rượu trong lòng bàn tay, không biết anh rốt cuộc suy nghĩ cái gì, nhưng là toàn thân, đã loáng thoáng phát ra vẻ lạnh như băng.

Năm đó anh cũng bởi vì chuyện đó, mất hết mặt mũi, không còn có tới trường học một lần..... Hiện tại, vết sẹo..... Lại bị vạch trần như vậy.....

Mặc dù đã qua bảy năm, chuyện này, ở trong trường học, bị truyền đi sôi nổi, người người đều biết.

Đi qua lâu như vậy, nói vậy tất cả mọi người sẽ đối với những chuyện cũ kia xoi mói quơ tay múa chân.

Mà Tịch Giản Cận luôn luôn ngạo khí như vậy, nói vậy anh lúc này..... im lặng như vậy, không có xoay người rời đi, đã là đang cố gắng kiềm chế đi!

Bên trong phòng trấn định thần kỳ.

Thủy chung không có ai mở miệng nói chuyện.

Dường như muốn một mực tẻ ngắt như thế.

Cũng không biết là người nào, đánh bạo, thử dõng đề tài, mở miệng nói một câu: "Tí nữa chúng ta đi KTV ca hát không?"

Tịch Giản Cận lúc này mới đột nhiên hoàn hồn, thấy tất cả ánh mắt bạn học nhìn mình, đều là mang theo vài phần né tránh, anh cũng rất tùy ý cười cười, sau đó nghiêng thân thể, cầm lấy cái ly cùng Bạc Sủng Nhi đụng đụng, tự nhiên hào phóng giơ lên, uống một hơi cạn sạch.

Động tác lưu loát, giống như chuyện này mới vừa nãy, chưa từng phát sinh.

Bạc Sủng Nhi khẽ rũ mắt, cô âm thầm mà cắn răng, cũng theo đó giơ ly rượu lên, nhẹ nhấp một miếng.

Người phản ứng cơ trí nhanh chóng đem hai người bạn họ tách ra, tiếp tục ồn ào, náo đến phần lớn cũng uống có chút nhiều, mới hẹn địa điểm KTV, túm năm tụm ba rời đi, ở chỗ kia tập hợp.

Thời điểm Bạc Sủng Nhi đến, Tịch Giản Cận đã ngồi ở bên trong rồi, bên cạnh vây quanh mấy người, uống rượu quá nhiều, cầm lấy cái mic, hát lên một ca khúc!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 178: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【20】

Có thể là bởi vì chuyện mới vừa rồi quá mức lúng túng, tất cả mọi người đều không để cho Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận có cơ hội ở gần nhau, chọn ca khúc nam nữ hát đối, cũng là người khác cùng Tịch Giản Cận hát.

Tịch Giản Cận biểu hiện vẫn rất lưu loát, không có nửa điểm lúng túng.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở một bên, vẫn nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, lần này, cô phát hiện, không giống lúc ăn cơm, anh thỉnh thoảng có đưa cho cô một cái ánh mắt.

Ở lúc ăn cơm, mọi người đã uống rất nhiều, đi tới KTV, không biết là người nào, càng gọi thêm rất nhiều loại bia rượu ra để uống.

Mọi người đều cao hứng, giống như là trở lại thời thanh xuân, ai cũng uống tận hứng, Bạc Sủng Nhi nói cô sẽ không uống rượu, cũng không có ai dám miễn cưỡng, Tịch Giản Cận giống như là tâm tình không được tốt, người khác kính anh, anh liền uống, từng chén lớn, anh không nháy mắt một chút liền nuốt xuống.

Uống đến cuối cùng, đoàn người đều ngã trái ngã phải, tràn đầy một phòng, ngổn ngang đều là “thi thể”!

Duy chỉ có Tịch Giản Cận, một người chiếm đoạt một cái ghế sa lon, ngồi ở chỗ đó, nhìn chăm chăm màn hình lớn KTV, không nói một lời.

Bạc Sủng Nhi thì vẫn tỉnh táo, trong lúc bất chợt cô đứng lên, đi tới trên sân khấu, nhấn mấy cái, liền có âm nhạc du dương vang lên.

Cô nắm cái mic, ngồi ở trên ghế cao trên sân khấu, đối diện Tịch Giản Cận.

Cô khẽ giương mắt lên, ánh mắt liền chạm đến cặp mắt cực kỳ sâu thẳm của Tịch Giản Cận, tim cô đập, đột nhiên bỏ lỡ một nhịp, ngón tay nắm cái mic, khẽ run rẩy, thật lâu, mới hít một hơi thật sâu, theo giai điệu âm nhạc, nhẹ nhàng hát bài này.

"Trong cái khung kia đã không còn bức hình đó, trong bức hình đó chúng ta từng cười ngọt ngào, bây giờ cô ấy thay em đứng ở bên cạnh anh, nhân vật chính trong chuyện xưa kia đã thay đổi, ngày nào anh còn nói muốn cho em vĩnh viễn....."

Thanh âm của cô rất êm tai, cô hát về câu chuyện tình trong bài hát này, giống như là dùng toàn bộ tình cảm của mình, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, mắt cũng không nháy, phảng phất là nói ra tình yêu say đắm ở nơi sâu nhất trong đáy lòng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 180: Máy Rút Tiền Hay Máy Gửi Ngân Hàng? 【1】

Tịch Giản Cận vẫn dựa trên ghế sa lon, tròng mắt của anh bởi vì uống rượu, đặc biệt lóe sáng, khóe môi khẽ mím, nhìn cô.

Cô cùng ánh mắt của anh, dán lấy nhau thật chặt.

Cô cùng anh... rõ ràng cách người cả phòng uống rượu say, có người say nói mớ, có người đã chìm vào giấc ngủ, có người chẳng qua là trợn tròn mắt, nhìn Bạc Sủng Nhi ca hát, lảng lảng ngân người.....

Nhưng là giờ khắc này, hết lần này tới lần khác làm cho người ta có một loại ảo giác..... Thế gian này, chỉ có hai người bọn họ.

Ánh mắt của anh, nhìn rất đẹp, mắt phượng chau lên, mang theo ý tứ hàm xúc, giống như là lưu luyến trong bụi hoa.

Song, hết lần này tới lần khác một bộ tướng mạo như vậy, bị khí chất của anh, tạo thành một loại khí thế giống như trời cao biển rộng.

"Em cho là em có thể kiên cường đối diện, bán rẻ nước mắt nói muốn quên hết thầy về anh....."

Thanh âm Bạc Sủng Nhi, nhàn nhạt hiện lên cảm xúc đau thương.

Dưới ánh đèn rực rỡ đủ loại sắc màu, cả phòng yên lặng như tờ, chỉ có thanh âm của cô, đặc biệt trong suốt, quanh quẩn, trùng điệp.....

Thanh âm tuôn ra như nước chảy, đủ loại chuyện cũ từng ly từng tý lóe lên trong lòng.

Khi còn bé hôn môi, anh khóc, cô cũng theo đó gào thét khóc lớn, khóc đến cuối cùng, tựa vào trong ngực mẹ, la hét chính mình có thể có em bé hay không!

Cùng tuổi cùng tháng, tách ra, mười hai năm, nhưng không còn gặp lại bé trai tên là "Tịch Giản Cận " kia nữa!

Lần đầu gặp ở trường cấp 3, hình như đã quên mất những chuyện hồi bé tí kia, mà cô lại giống như là gặp được phong cảnh đẹp nhất trên đời.

Cùng tuổi mến nhau, anh làm cho cô trở thành cô gái hạnh phúc nhất trường học, cho tới toàn thế giới.....

Năm sau tách ra, khoảng cách giữa bọn họ ngày càng kéo dài.....

Bảy năm gặp lại, cũng đã là cảnh còn người mất, mặc dù như thế, cô lại biết, trên toàn thế giới này, cô thích nhất, thủy chung là anh.....

Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, nắm cái mic, dùng tư thái biết điều nhất hát ca, đáy mắt của cô, lóe sáng chói mắt, âm điệu dần dần trở nên có chút khỗ sở.

Một ca khúc, tại sao có thể hát hết tâm sự của cô.

Cô cảm thấy ánh mắt đau nhức vô cùng, giống như là muốn khóc lên.

Nhưng là..... Cô không muốn rơi lệ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 181: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (2)

Khóc, thì thua trận rồi.

Cô cao ngạo như vậy, làm sao lại khóc ở trước mặt anh?

Cô hít sâu một hơi, nhắm chặt mắt lại, tận lực để tâm tình không có có ảnh hưởng đến tiếng ca.

Vẻ mặt Tịch Giản Cận, theo ca khúc dần dần bắt đầu thay đổi, thần thái, có chút hoảng hốt, giống như nhớ ra chuyện cũ gì đó.

Có khổ có ngọt..... Đến sau cùng, lại trở nên có chút thâm trầm.

Khi cô hát gần hết, anh lại đột nhiên đứng lên, đi về phía ngoài cửa, cũng không quay đầu lại rời khỏi.....

Cô nghe được tiếng cửa, cũng không dám mở to mắt, chỉ là cầm mic, đem ca khúc này, hát đến kết thúc.

Âm nhạc dừng lại.

Trong phòng lại yên tĩnh.

Ngay cả những người say, hô hấp đều biến thành hư vô.

Cô sững sờ nhìn chăm chăm chỗ Tịch Giản Cận ngồi qua, sớm đã không có người.

Tâm, bỗng nhiên chìm xuống.....

Bạc Sủng Nhi không có đuổi theo ra ngoài, chỉ là an tĩnh ngồi ở chỗ đó, đột nhiên có xúc động muốn khóc.

Nếu như, trước đây thật lâu, bọn họ yêu, lúc này, sẽ là quanh cảnh thế nào?

Thế nhưng cuộc sống đã có chút khác.

Kỳ thật, cô có chút sợ hãi rồi..... Giờ này phút này..... Không..... Có lẽ là từ lần trước, sau một đêm tình, cô tự nhiên hào phóng nói không cần anh phụ trách, về sau cô lại nói say ở trong quán Bar "Dạ Sắc", lúc anh không có tới, cô đã sợ hãi rồi.....

Cái người đàn ông này, đã không phải bảy năm trước, cô tức giận làm bừa liên có thể nắm được tay anh.....

Anh hiện tại, dứt khoát không chút dây dưa dài dòng, thậm chí, so với trong tưởng tượng của cô, càng lạnh khốc!

Bạc Sủng Nhi âm thầm thở dài trong lòng, nghĩ sâu kín, kỳ thật có lẽ, cô hẳn là lúc anh nói muốn phụ trách không, sẽ đồng ý.....

Thế nhưng, đồng ý thì sao?

Nếu như anh vô ý với cô, cùng một chỗ, qua cũng dày vò, nhất định cô phải có một cái lợi thế, thế nhưng lợi thế để anh dụ dỗ đối đãi.....

Mà cái lợi thế kia, chính là..... đứa con!

Đứa con của anh!

Nhưng mà, lần trước sinh nhật anh, làm ba lần, chưa hẳn có thể mang thai, xem ra, cô cần tìm thêm mấy lần, cùng anh một chỗ, triền miên bao nhiêu.....

Bạc Sủng Nhi đợi đã lâu, đều không có đợi thấy Tịch Giản Cận xuất hiện, cô nhắm hai mắt lại, mấp máy môi, thật lâu, mới chậm rãi đứng dậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 182: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (3)

Đi đến trước bàn, bưng lên một cái chén, tưởng rằng nước lọc, uống một hơi cạn sạch, sau khi xuống bụng cô mới ý thức được đây là rượu trắng, ngũ tạng lục phủ nóng bỏng, cô vội vàng mở cửa, đi ra ngoài.

Nhất định phải tìm nhà vệ sinh, nhờ ra..... Nếu không, chờ sau đó khẳng định cô sẽ say không tỉnh được!

Đây là KTV tốt nhất thành phố X, hiệu quả cách âm là nhất, ra cửa, liền sẽ phát hiện hành lang yên tĩnh.

Bạc Sủng Nhi ra khỏi phòng, liền thấy bên trái vách tường, Tịch Giản Cận dựa vào vách tường, hơi ngẩng đầu, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạc Sủng Nhi dừng lại bước chân, cô nhìn anh, phát hiện anh đứng thật sự, cả thân người đều dựa vào vách tường, nhìn chòm ánh sáng trong KTV gần người, gương mặt tuần tú của anh giống như quanh quẩn một tầng ưu thương, ưu thương sâu không thấy đáy.

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, chỉ là nâng bước chân, đi về phía Tịch Giản Cận đứng.

Tịch Giản Cận nghe được tiếng bước chân, hơi nghiêng người sang, thấy được cô, đáy mắt anh mang theo một chút phức tạp.

Bạc Sủng Nhi đứng trước mặt anh, suy nghĩ mở miệng nói cái gì, thế nhưng còn chưa kịp há miệng, cô liền bị anh đột nhiên vươn tay, kéo vào trong lòng anh.

Cô đèn một chút phòng bị cũng không có, mặt đâm vào trên ngực anh, có chút đau, một giây sau, anh liền đột nhiên cúi đầu xuống, ngăn chặn bờ môi cô.

Anh không lưu tình lập đi lập lại giày xéo môi cô chút nào, giống như là không biết đủ, bờ môi anh dọc theo cổ cô chậm rãi dờn xuống.

Bạc Sủng Nhi căn bản không kịp có phản ứng, cô liền bị động tác của Tịch Giản Cận làm cho tâm loạn.

Tịch Giản Cận đột nhiên xoay người, ép cô lên vách tường, cứ thế nâng cô lên, sau đó thân thể đè ép thân thể của cô, khiến cho cô không cách nào rơi xuống.

anh ấn lấy đầu của cô, lại một lần nữa che úp bờ môi cô xuống, cô không cách nào động đậy, thậm chí toàn thân run rẩy, không cách nào cự tuyệt anh.

Tay của anh, hơi vội vàng kéo khóa quần áo thể thao của cô, bên trong chỉ mặc áo ngực, trắng bóng một mảnh, cực kỳ mê người.

Mắt của anh giống như là muốn phun ra lửa, nhìn chăm chăm cô một hồi, lửa nóng trên môi, liền che lên da thịt của cô, khẽ cắn, mút, vuốt ve, liếm láp.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 183: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (4)

Thân thể cô khôn ngừng run rẩy, cảm giác như vậy, quen thuộc mà lại làm cô run rẩy.

Cô không nhìn được bắt lấy bờ vai của anh, hai mắt mang theo một vòng bối rối, đây là hành lang KTV, anh điên rồi sao?

Chẳng lẽ thật sự uống say rồi hả? Mới như thế sao?

Cô cắn răng, hơi thở không ổn định: "Tịch....."

Thân thể Tịch Giản Cận hơi cứng đờ, không có dừng lại động tác của anh, ngược lại càng chậm, anh cách áo ngực, chậm rãi cắn cô, chọc cho tay cô bắt lấy vạt áo của anh run lên một cái, mềm nhũn hô lên: "Tịch..... Tịch..... Anh uống say rồi..... Đừng làm ở chỗ này....."

Động tác Tịch Giản Cận ngừng lại, anh khẽ ngẩng đầu lên, đáy mắt mê ly, hô hấp mang theo vài phần gấp rút, nhìn chăm chăm mặt cô, đột nhiên nhếch môi, cười ấm áp một tiếng, cực kỳ cưng chiều: "Hả? Thẹn thùng rồi hả? Có thích anh hôn em như thế không? Hả?"

Mặt Bạc Sủng Nhi càng đỏ lên, chỉ là đáy lòng hiện ra một chút chua xót, cô cực kỳ khẳng định giờ này khắc này Tịch Giản Cận uống say, nếu không, anh không biết mình nói gì với cô.....

Hơn nữa vào bảy năm trước, anh quấn lấy cô thân mật, rất thích thích trêu chọc làm cô.

Cô thấy anh lúc này, đáy mắt từ từ nhu tình, tìm không thấy trầm ổn, tìm không thấy lãnh đạm, cũng tìm không thấy phòng bị.

Thì ra..... Người say, có thể triệt để buông lỏng.

Cô vươn tay, nắm chặt cổ anh, đem đầu chôn ở cổ anh, giọng mềm nhũn nói: "Tịch, nhiều người như vậy đây..... Em sợ....."

Nếu như, lúc này anh, sau khi say rượu, mới có thể biểu hiện ra ngoài cần em.....

Vậy anh nói, Tiểu Tịch, em thích anh như vậy, làm sao em có thể cự tuyệt anh?

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, quả thật vươn tay, ôm thân thể nhỏ nhỏ của cô lên, đè ép cô tựa ngực anh, giống như là ôm trẻ sơ sinh, ôm cô nghiêng ngả đi lên lầu.

Trên lầu có phòng, phục vụ nhìn bọn họ nghiêng ngả đi lên như vậy, tất nhiên là biết uống nhiều, đưa thẻ phòng, nhanh chóng rời đi.

Tịch Giản Cận quẹt thẻ, vào phòng, đóng cửa, môi Bạc Sủng Nhi, liền bịt lại môi của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 184: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (5)

Vừa mới đụng vào, cô còn chưa kịp vươn u lưỡi ra đùa anh, liền cảm giác được là Tịch Giản Cận đã ngăn chặn bờ môi cô, khóa lại bờ môi của cô, gặm loạn một trận.

Sức lực của anh cũng không nhẹ, làm cho cô có chút au, không nhịn được ập úng, vươn tay đẩy ngực anh, khóa kéo đồ thể thao, vẫn mở ra, một mảnh xuân quang của cô, tất nhiên là đã rơi vào đáy mắt của anh.

Ánh mắt anh nhìn phát nhiệt, cúi đầu xuống, đặt cô ở trên bàn, liền ăn như hổ đói.

Tay của cô tất nhiên cũng không nhàn rỗi, nắm lấy áo anh, bắt đầu liều mạng cời loạn.

Một bên nắm lấy, trong miệng của cô còn la hét ái muội: "Tiểu Tịch, làm sao anh có hai mặt vậy? Nơi này một cái, nơi này một cái....."

Cô giơ ngón tay lên, đâm về phía trước, lại đâm không tới.

Hiển nhiên cô đã ngấm rượu, cả người mơ hồ.

Ngón tay của cô mềm nhũn rủ xuống, cảm giác anh ép chính mình có chút khó chịu, nặng trĩu, liền la hét muốn lên, Tịch Giản Cận trở mình, nằm ở trên bàn, để cho cô ở bên trên mình, vẫn chụp đầu cô như cũ, dặt môi cô triền miên.

Tay của anh, đã đẩy quần áo của cô lên.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ hồng, mắt say lơ lơ mê mang, càng yêu mị, cô bị anh hôn khiến toàn thân khẽ run, không nhịn được thân thể khẽ động, liền động đến nửa người dưới đã sớm đứng lên của anh.

Cô cảm thấy cứng rần, không nhịn được vươn tay, sờ lên, sau đó bóp một cái, liền ngậy ngốc cười.

Cô chớp mắt, nhìn anh, thật lâu, mới nuốt nước miếng ừng ực một cái, nói ra: "Tiểu Tịch..... Em muốn ăn anh....."

Sau khi nói xong, tay nhỏ liền bắt đầu cởi quần áo Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đã sớm hoàn toàn không có lý trí, chẳng qua là cảm thấy thân thể trong ngực quen thuộc mà mềm mại, nghe được cô ở bên tai anh, một tiếng một tiếng nói qua những lời dây dưa, không nhịn được thú tính đại phát, hướng về ngực cô, liền liền gặm cắn.

Cô rên rỉ, không có né tránh, tay nhỏ cởi nửa ngày, cuối cùng tháo thắt lưng của anh ra, sau đó liền mạng cởi cái quần tây, kéo lấy hai cái, liền kéo cả quần trong anh ra ngoài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 185: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (6)

Tịch Giản Cận đã sớm cởi hết quần dưới của cô, thân thể nho nhỏ của cô ngồi trên người anh, nội ý nửa người trên đã bay đến một bên, áo ngoài lỏng lẻo trên vai, xuyên quang một mảnh, giống như che như đậy, nhìn mà nhiệt huyết sôi trào.

Tịch Giản Cận xoay người muốn đè cô xuống, ai ngờ cô lại chết nấp lấy bờ vai anh, nhất định phải mình tới.

Tịch Giản Cận đều không có cự tuyệt, cô đã uốn qua uốn lại ngậm lấy nửa người dưới của anh, anh vốn là muốn mở miệng nói, trong nháy mắt nghẹn trong cổ họng, cả người không nhin được hít một hơi.

Cô tiến có chút gấp, mà lại lập tức tiến vào, đem anh bọc lại chặt chẽ, khó tránh khỏi có chút đau, cô không nhin được nhíu mày, cắn môi dưới, mang theo vài phần đáng thương, hai mắt mê mang ủy khuất, miệng đầy chỉ trích nói: "Tiểu Tịch, anh khiến em đau!"

Tịch Giản Cận nuốt nước miếng một cái, vươn tay, ấn đầu cô xuống, rất dịu dàng hôn lấy bờ môi cô, thân thể cô mềm nhũn, có loại cảm giác kỳ diệu lan tràn, phía dưới cực kỳ không thoải mái, không nhin được khẽ giật, toàn thân hai người run lên, cô giống như là tìm được kỹ xảo, liền học dáng vẻ vừa rồi, tiếp tục động.

Cô bị anh hôn lấy, liền bật cười, quyến rũ nói: "Anh xem, Tiểu Tịch, anh quả thật bị em ăn đây....."

Cô ở phía trên, vốn lẳng nhà lẳng nhăng, anh không nhịn được khó chịu, cô hết lần này tới lần khác mỉa mai hoặc nói lời như vậy, chọc cho anh giữ lại eo cô, liền muốn xoay người, cô chết sống không chịu, vươn tay, bắt anh, cào anh, giống nhau lần đầu tiên, đem anh làm cho đầy người vết thương.

Tịch Giản Cận chỉ có thể theo cô, liền kéo thân thể của cô di động, cô học được nhanh, không tới một hồi liền nắm giữ kỹ xảo, chỉ là thể lực chống đỡ hết nổi, làm đến một nửa, liền đã toàn thân mềm nhũn cuốn trong ngực anh, chết sống không chịu động.

Anh liền kéo lấy thân thể cô, từ trên xuống dưới đụng cô, mỗi một lần, đều đâm cực kỳ dùng sức, cực kỳ sâu, đem thân thể cô, đều đâm đến bay một khoảng, sau đó rơi xuống, lại một lần nữa bị anh đụng lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 186: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (7)

cô bị cảm giác như vậy, làm cho hồn phi phách tán, mắt hồn mất vía, chỉ là bắt lung tung, không cẩn thận, liền bắt vào mắt của anh, anh không nhìn được cau mày, nghĩ thầm thật sự là một người đàn bà chanh chua, lực đạo cũng càng lớn hơn.

Bắp chân của cô dần dần vô lực, toàn thân thường xuyên quất lấy, rút đến sau cùng, cô mới loáng thoáng cảm giác được anh ngừng lại, cô cũng ngã xuống người anh, thở hồng hộc!

Lúc này thân thể của cô đã mềm nhũn trở thành một vũng nước, ngón tay anh tại vuốt ve từ trên xuống dưới da thịt của cô, cô mơ hồ cảm giác được thứ đó chưa kịp mềm xuống lại lần nữa cứng rắn đứng lên.

Cô mệt mỏi mệt mỏi nâng bắp đùi lên, cố ý vô tình cọ lấy, trêu chọc lấy, hô hấp của anh, vừa mới bình ổn, lại một lần nữa dồn dập đứng lên theo.

Cô thấy mặt đỏ tim đập, cắn răng, ngẩng đầu, lúc lấy chân nhỏ chọc vào nơi đó, nhẹ nhàng chút, sau đó cắn ngón tay, nhẹ giọng hỏi Tịch Giản Cận: "Cái này là đồ vật gì....."

Cô uống rượu say, ý thức chìm chìm mơ hồ một mảnh, chỉ là biết dưới thân người này là Tiểu Tịch, cô lại toàn tâm toàn ý không muốn xa rời, nói ra, đều mang quyền rũ của người phụ nữ nhỏ.

Sau khi anh nghe, ánh mắt trầm xuống rất nhiều, cánh tay có lực rắn chắc của anh vòn qua eo cô, khiến cho cô không thể động đậy.

Cô liền cười khanh khách, gương nanh múa vuốt vươn tay, ở phía trên anh động lung tung, miệng còn không nghĩ nói ra: "Anh còn không có nói cho em biết, rốt cuộc cái này là đồ vật gì? A....."

Tiếng nói của cô đột nhiên mềm mại một chút, cảm giác được nửa người dưới của anh chống lấy eo thân của cô, có chút đau.

Mặt mày của anh càng thêm thâm thúy, hé miệng, cười mắng cô "Tiểu yêu tinh!", sau khi cô nghe, lại cảm thấy rất cao hứng, liền lấy đầu nhỏ cọ lung tung lên ngực anh, giống như là súng vật đáng yêu.

Tịch Giản Cận bị cô làm cho toàn thân như là có lửa, khó mà nhẫn nại, vươn tay, hướng về phía cái lưng trơn bóng của cô, hơi vỗ một cái: "Em cũng dùng nhiều lần như vậy, còn không biết cái này là vật gì sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 187: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? (8)

"Em dùng qua sao?" Bạc Sủng Nhi nghe được vậy, ngẩng đầu, chớp mắt nhìn anh, một chút thanh thuần, điển hình dáng vẻ bé con tốt: "Cái đồ vật này sẽ dùng thế nào..... Anh làm mẫu cho em được không?"

Cô say rượu, đã không biết đỏ mặt, cũng nhu thuận hỏi, cô không biết, bộ dạng này của cô, đến cùng câu người phạm tội cơ nào!

Anh vốn cũng say rượu theo, sớm không có nửa điểm tự chủ, nghe cô nói như vậy, anh không nhịn được cảm thấy huyết dịch đảo lộn, hít vào một hơi, sau đó liền đem thân thể của cô, đặt ở dưới thân, cười bên tai cô nói nhỏ: "Vừa rồi, không phải em dùng vô cùng vui vẻ sao?"

Cô xấu hổ đỏ bừng bừng, chẳng qua là cảm thấy hô hấp của anh bên tai, nóng một chút ngứa một chút, thân thể cô run lên, liền nghiêng đầu, cắn gương mặt của anh, lập tức muốn rút lui, lại bị anh đuổi theo tới, hung hăng ngăn chặn, mãnh liệt động thân!

Cô nằm ở dưới thân thể của anh, bị anh hôn đến không thể thở nổi, liên tục cầu xin tha thứ, anh lại chỉ cười nhẹ, không chịu để ý tới cô, vẫn chặn lấy môi cô như cũ, giống như là hận không thể nuốt cô lấy vậy!

Lúc này Bạc Sủng Nhi đã không có khí thế hung hăng vừa rồi, tuy miệng ồn ào, muốn làm Nữ Vương, thế nhưng đã không còn có bất luận khí lực để xô đẩy anh, chỉ là sau khi bị anh tiến vào, trước sau tốc độ nhanh gấp hai lần, cô liền triệt để mềm nhũn, nằm ở dưới thân thể anh, mở to hai mắt,

lên tiếng mềm mại, mặc cho anh bận trước bận sau, đem chính mình ăn sạch sẽ.

"Tịch..... Tịch..... Anh nhẹ một chút....."

Cô nhỏ giọng xin tha, giọng nói này lại khiến cho anh tăng thêm sức lực, nhưng cũng nắm tốt tiêu chuẩn, tránh cho cô tổn thương.

Cô muốn qua cắn da thịt anh, lại không có chút khí lực, răng đều yếu dần, giống như là hôn lên, chọc cho ánh mắt anh càng thâm thúy.

Nhiều năm như vậy qua đi, cô lại là trở nên, như vậy..... Càng để anh không cách nào kháng cự!

Kỳ thật anh chính là cũng không biết mình hận hay là yêu, là uống say hay là nằm mơ, chẳng qua là cảm thấy người phụ nữ dưới thân này, ở trong mơ vờn quanh ngắm nhiều năm như vậy, hiện tại thế mà chân thực nằm dưới thân thể như vậy, liền muốn đem cô số ép cho thành bụi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 188: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (9)

Không có khả năng không hận..... Đối với cái người phụ nữ này, là hận thấu xương, nếu như có thể, anh là thật sự từng nghĩ tới, tự tay bóp chết cô, sau đó chính mình sẽ chết theo cô!

Yêu đến cỡ nào, thì có bao nhiêu hận!

Trong lòng anh càng nghĩ đến như vậy, liền muốn đem người phụ nữ dưới thân giết chết..... Quả thật cô kém một chút bị anh giết chết!

Anh đâm đến cô thần hồn điên đảo, đâm đến cô phát ra những tiếng cầu xin tha thứ, đến sau cùng, lại là chống đỡ lấy ngực của anh, ô ô khóc.

Cô cho tới bây giờ không khóc, giống như là cảm thấy anh hung ác như hận, đột nhiên liền không ngừng được, lực đạo của anh dần trôi qua chậm lại, liếm đi nước mắt của cô, ôm cô, da thịt dán lại, tiếp tục trần trọc triển miên nửa ngày, mới từ bỏ ý đồ.

Khi đó, không chỉ là cô kiệt sức, đến anh cũng đã tình trạng kiệt sức rồi.

Anh miễn cưỡng đứng dậy, xốc eo của cô, đem cô lên giường, anh cũng xiêu vẹo nằm lên, cái người nho nhỏ xoay người một cái, rúc vào trong ngực của anh, liền không nhúc nhích, anh tìm tư thế thoải mái, ôm cô, nằm xong, cũng nặng nề ngủ theo.

Đêm hôm ấy, anh ngủ vô cùng sâu, mà cô ngủ vô cùng ngon.

Bởi vì uống rượu, sáng sớm hôm sau Bạc Sủng Nhi tỉnh lại đã trễ, hơn nữa đau đầu khó chịu, cô cảm thấy toàn thân rất mệt mỏi, trong đầu chìm chìm nổi nổi nghĩ tới những chuyện phát sinh buổi tối hôm qua, sắc mặt hơi đỏ lên, nhanh chóng quay đầu tìm người, lại phát hiện, đã không có bóng của Tịch Giản Cận.

Thật đúng là say rượu mất lý trí..... cô thế mà..... Một lần nữa cùng anh triền miên!

Bạc Sủng Nhi kéo lấy thân thể trĩu nặng đi vào phòng tắm, ngâm nước nóng thoải mái dễ chịu, phát hiện lần mệt mỏi thuộc về mệt mỏi, lại cũng không có đau như vậy, lúc ngâm được một nửa, cô nghe thấy được tiếng đập cửa, liền nhanh chóng khoác áo choàng tắm, tràn đầy vui vẻ đi ra ngoài đón.

Vốn cho rằng là Tịch Giản Cận, ai ngờ gõ cửa lại là một nữ phục vụ, đẩy một chiếc xe, phía trên để là quần áo sạch sẽ, từ trong ra ngoài, đầy đủ, còn mang theo một chén sữa bò nóng cùng sandwich.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 189: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (10)

Nụ cười của Bạc Sủng Nhi, lập tức ngưng kết lại, cô nhận lấy những đồ dùng kia, giả bộ như tùy ý hỏi: “Người ở cùng tôi đâu?”

“Anh ấy từ sớm đã rời đi rồi..... Chút đồ này là anh ấy để cho chúng tôi chuẩn bị cho cô, nói trước khi trả phòng đưa tới, cũng gọi cô rời giường!”

Bên trong con người của Bạc Sủng Nhi có chút nhún nhảy, cầm từng thứ vào phòng, nhanh chóng thu thập xong cho mình, mặc quần áo, uống một chén sữa bò nóng, liền cắn bánh ra khỏi khách sạn.

Vừa mới trở lại Bạc gia, Bạc Sủng Nhi mới nghĩ tới hôm nay tạp chí “BX” có một quảng cáo lớn, là một quảng cáo nhãn hiệu nổi tiếng của Mỹ, hẹn xong sáu giờ tối này gặp mặt.

Hiện tại nhìn thời gian một chút, còn có ba giờ rưỡi có thể nghỉ ngơi, cô liền nhanh chóng nằm ở trên giường ngủ.

Nói là ngủ, chỉ là nghỉ ngơi ngắn ngủi mà thôi, trong đầu lại có đủ loại vấn đề quần quanh chính mình.

Tịch Giản Cận thế mà tình dậy đã rời đi rồi..... Có phải đại biểu cho anh hối hận rồi không?

Buổi tối hôm qua uống nhiều quá, say rượu loạn tính, sáng sớm tỉnh lại, phát hiện anh cùng với cô gặp nhau thêm một lần nữa, là đang do dự có phải là muốn phụ trách với cô hay không?

Nói không buồn rầu, đó là giả, dù sao, thân thể trong sạch cho Tịch Giản Cận, không oán không hối, vốn cho rằng lưu lại lá bài của anh, lại không thấy anh khổ sở, dứt khoát buông anh ra, hiện tại, anh lại phát sinh chuyện này lần hai, nhưng anh vẫn thờ ơ như vậy, mà cô cũng kiêu ngạo quen, làm sao lại thật cúi đầu, nói với Tịch Giản Cận muốn anh phụ trách chứ?

Lúc trước là lần đầu, cô đều không nói, lần thứ hai, cô nói, như vậy rơi giá trị của bản thân, mà theo tính tình của Bạc Sùng Nhi cô, là căn bản khinh thường việc đó!

Kỳ thật phụ trách không chịu trách nhiệm, những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là, cô thừa dịp hội tụ lần này, kỳ thật có chuyện trọng yếu hơn muốn tra hỏi.

Năm đó cô cũng chỉ bởi vì là Tịch Giản Cận làm những chuyện kia, cô mới có thể dưới cơn nóng giận vút mặt mũi của anh, mà những chuyện kia, bảy năm trước cô chỉ lo tức giận, không có đi hỏi, bảy năm sau, lại đã không có dũng khí đến hỏi rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 190: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? (11)

Những chuyện cũ kia, quá mức tàn nhẫn.

Ở trước mặt anh, cô không đành lòng nhắc lên.

Thế nhưng cô hỏi năm bạn học nữ năm đó, thế nhưng bọn họ đều lắc đầu, nói nhớ không rõ ràng lắm, năm đó chỉ là nghe người khác nói!

Tứ lúc năm giờ, Bạc Sủng Nhi nhận điện thoại, là Tô Thần gọi tới, cô để anh hỗ trợ tra một chút sơ yếu lý lịch thời cấp ba của Triệu Tố Nhã, Tô Thần lại nói, không có bất kỳ lưu trữ gì, sau đó đơn giản giải thích nói, Triệu Tố Nhã không phải học sinh cấp 3 của thành phố X, chỉ là lần này Hoa Nhuận quốc tế đầu tư cho trường học kỷ niệm ngày thành lập, cho nên để Triệu Tố Nhã ra mặt kiếm chút tin tức, cho nên lãnh đạo trường học liền để cho cô tham gia.

Thì ra là như thế.

Như vậy xem ra, Tịch Giản Cận không có ý lớn với Triệu Tố Nhã, mà lúc trước chính mình nhắm vào Triệu Tố Nhã, Tịch Giản Cận tìm tới cô, sau khi cô buông tha Triệu Tố Nhã, Tịch Giản Cận cùng Triệu Tố Nhã phân chia giới hạn, cũng không có bất kỳ tin tức giải trí gì.

Sợ là Tịch Giản Cận vẫn luôn đem Triệu Tố Nhã ở phần bạn bè, chỉ là..... Triệu Tố Nhã lại không cho là như vậy, thậm chí còn ở ngày kỷ niệm trăm năm thành lập trường, chen vào một chân, lại một lần nữa đứng ở tin tức chủ đề với Tịch Giản Cận, sợ là si tâm không thay đổi, rất có thể là đời này đi theo Tịch Giản Cận đến chết.

Chỉ tiếc..... cô ta si tình như vậy, sợ là cả đời rơi vào đau khổ rồi!

Dù sao, ở giữa, còn cách cô đó!

Bạc Sủng Nhi nghĩ đi nghĩ lại, liền khinh thường Triệu Tố Nhã, cô cả ngày không làm gì, toàn bộ đều vây quanh Tịch Giản Cận, còn cầm không được người đàn ông kia!

Hiện tại Triệu Tố Nhã kia còn muốn chặn ngang một chân, ngăn cản cô sao?

Có phải còn ghét bỏ đường tình của cô không đủ long đong hay không?

Lần trước bỏ qua cho cô ta, là bởi vì Tịch Giản Cận, lần này, tốt nhất cô ta đừng có vờ mà ngớ ngẩn.

Nếu không, không cẩn thận..... không được mà mất..... Đây chính là ai cũng cứu không được!

Chẳng qua, nói đi thì nói lại, gần đây sự nghiệp của Triệu Tố Nhã phát triển không ngừng, lần trước mượn nhờ vụ nổ của cô, chuyện xấu quần thân, không biết người của cô đề lập tức biết, cho Triệu Tố Nhã cô còn cần cảm tạ Bạc Sủng Nhi cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 191: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【12】

Nếu không phải lúc ấy ngưng đưa tin về cô ta, tất cả mọi người cảm thấy là có người ghen tỵ với Triệu Tố Nhã, rồi rít vì Triệu Tố Nhã nói lời tốt đẹp, xoay người, xem cô ta là người bị hại điềm đạm đáng yêu.

Có lẽ cô ta sẽ không có cơ hội liên tiếp ở phía sau rồi!

Tịch Giản Cận cùng Triệu Tố Nhã sau đó, cũng không còn có bất kỳ tiếp xúc nào, hơn nữa ở trong bữa tiệc sinh nhật Tịch Giản Cận, cô ta cũng không có tham gia, thậm chí khiêu vũ chính là Bạc Sủng Nhi, khiến cho rất nhiều truyền thông cũng đang suy đoán, nói Triệu Tố Nhã cùng Tịch Giản Cận chỉ là bạn bè?

Mà Triệu Tố Nhã ở trong bữa tiệc sinh nhật của mình, tự nhiên hào phóng nói mình vì bạn trai cam nguyện buông tha cho sự nghiệp, giúp chồng dạy con, vậy người đàn ông kia là ai?

Cộng thêm, Hoa Nhuận Quốc Tế rất biết lắng xê, làm ra bộ hình Triệu Tố Nhã cùng người đàn ông thần bí dặt tay tán bộ, làm vô số người suy đoán người nọ là ai?

Hôm nay cô ta còn được mời đến trường đại học X thị kỷ niệm trăm năm ngày thành lập trường cùng Tịch Giản Cận lên sân khấu cắt băng, tin tức truyền đi sôi sục, toàn bộ nọi người lại bắt đầu suy đoán, có phải bạn trai thần bí của Triệu Tố Nhã chính là thái tử gia Tịch gia hay không?

Chẳng qua là điệu thấp, không đành lòng quấy rầy vẻ đẹp cuộc sống hạnh phúc của mình, cho nên mới không công bố hay sao?

Không thể không nói, một trận tiết mục này, an bài đích thực thật rất tốt, ngay cả Bạc Sủng Nhi đều có chút âm thầm bội phục!

Giống như là diễn bộ phim nhiều tập, một màn tiếp một màn, thấp thỏm ngóng trông, tò mò suy đoán...

Nếu như theo tình thế như vậy, Triệu Tố Nhã không tiếp tục hot hơn trước cũng khó...

Nhưng là, mục đích của cô ta, cuối cùng là vì cái gì?

Bạc Sủng Nhi nhất thời không nghĩ ra, coi như là cô ta đem bản thân mình đưa lên cao nhất, hình như cũng không cùng Tịch Giản Cận dính dấp nửa điểm quan hệ, nhưng là... Nếu như cô ta không phải là vì Tịch Giản Cận, chỉ là vì lãng xê, nhưng ánh mắt cô ta nhìn Tịch Giản Cận, rõ ràng nói cho mọi người, cô ta yêu người đàn ông kia đấy!

Bạc Sủng Nhi lặn qua lộn lại, sống chết nghĩ không ra.

Không nhịn được đáy lòng có chút căm tức!

Bạc Sủng Nhi lằm bằm lằm bằm, mãi cho đến rồi năm giờ, rời giường, tắm rửa, thay quần áo, tìm một thân quần áo đơn giản, phải đi rồi tới địa điểm đã hẹn———— khách sạn Khải Duyệt!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 192: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【13】

Sở dĩ Bạc Sủng Nhi tạo ra tòa soạn "BX ", chẳng qua là thời điểm tâm huyết dâng trào nghĩ ra một ý tưởng, tập đoàn Bạc Đế vẫn bao bọc cô trong lòng bàn tay, tất nhiên cực lực ủng hộ.

Mà Bạc Sủng Nhi vào thương giới, cũng không hề có đạo đức thương nhân, bản chất cướp đoạt, làm giống như không sót thứ gì!

Cô mở tòa soạn "BX ", năm thứ nhất, một nửa tài sản, đều bị cô cầm lấy đào người từ tòa soạn nổi danh!

Toàn bộ cam kết lương cao, một khi không thỏa thuận được, cô liền bỏ vốn thu mua!

Mà người đưa tòa soạn vào hoạt động, là từ tổng bộ tập đoàn Bạc Đế, thủ hạ đặc lực nhất dưới trướng Bạc Tình Đại bị cô dứt khoát đoạt đi!

Cho nên tòa soạn "BX ", coi như là một đêm thành danh, lập nên một đoạn giai thoại tại giwosi thương nghiệp.

Cách làm "Thổ phi " nhất!

Chẳng qua, toàn thế giới, sợ là có thể mặt dày như Bạc Sủng Nhi làm ra một loạt cách làm vô lại thế này, cũng chỉ có một mình cô thôi!

Vài năm, tòa soạn "BX " cũng là càng làm càng tốt, tự nhiên so với tổng bộ tập đoàn Bạc Đế, kém vô cùng xa, nhưng là ở trong số tạp chí toàn cầu, tòa soạn "BX " rõ ràng đã trở thành cái tên nổi bật!

Hai năm qua, tòa soạn "BX " tiêu thụ càng ngày càng làm người ta trống mắt lú lười, tất nhiên thương hiệu nổi danh toàn cầu tìm Bạc Sủng Nhi hợp tác càng ngày càng nhiều!

Mà hôm nay, cái thương hiệu đồng phục "Angel Love" nổi danh nước Mỹ, tên gọi tắt AL, cũng là Bạc Sủng Nhi ban đầu một người một ngựa một đường giết xuống!

Phí quảng cáo rất cao, tất nhiên cô không thể bỏ qua!

Thời điểm Bạc Sủng Nhi tới, tổng tài AL cũng vừa đến, hai người gặp ở dưới lầu, AL tổng tài há mồm chính là Anh văn lưu loát tán dương: "Bạc tiểu thư, đã lâu không gặp, cô càng ngày càng đẹp."

Bạc Sủng Nhi khuôn mặt tươi cười đón chào, tự nhiên hào phóng nhận lấy.

Trước khi vào nghề, Bạc Sủng Nhi danh môn khuê tú, biết rõ những thứ lễ nghĩa kia, nhìn thấy tổng tài AL vươn ra hai cánh tay, một bộ muốn ôm, cô liền cười, vươn tay, cùng tổng tài AL nhẹ nhàng ôm một cái, chào hỏi, ngay sau đó buông ra, hai người cùng nhau làm bạn hướng khách sạn Khải Duyệt đi tới, phía sau cách một khoảng, phụ tá của cả hai đi theo.

Bạc Sủng Nhi không có chú ý tới đối diện khách sạn Khải Duyệt có một người đàn ông ngồi trong chiếc xe Audi nhìn đến, đôi mắt lạnh như băng, nhìn một màn kia, suýt nữa phun ra lửa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 193: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【14】

Bởi vì Tịch Giản Cận là ban sớm, cho nên thức dậy liền đến doanh trại, thời điểm buổi trưa gọi điện thoại tới khách sạn, lễ tên nói cho anh biết, cô đã rời đi.

Anh vốn tưởng rằng dựa theo tính tình của cô, là sẽ tìm tới anh.

Lần đầu tiên anh không phụ trách, lần thứ hai nếu là anh không phụ trách, đích xác là có chút nói không được rồi.

Thật ra thì tối ngày hôm qua, chuyện xưa bị vạch trần, đáy lòng không phải là không đau, không phải là không hận, nhưng khi nhìn cô một mình ngồi ở chỗ đó, hai mắt ảm tình, hình như muốn khóc, đáy lòng của anh lại phát hiện, đau hơn, hận hơn.

Nếu như... Anh nói nếu như... Bảy năm này, tách ra, cô trôi qua cũng không tốt, vô cùng nhớ của anh, năm đó vì sao cô lại muốn tách ra? Vậy năm đó thời điểm anh quỳ xuống van xin cô, tại sao cô không trở về bên cạnh anh?

Bảy năm trước, cô giơ tay chém xuống, đem một mỹ thiếu niên hăng hái không chút lưu tình chặt đứt!

Trong bảy năm, mỹ thiếu niên kia, sống không bằng chết, cõi lòng đầy oán hận, đau khổ giãy dụa!

Bảy năm về sau, xin hỏi, ai cho anh dũng khí, để cho anh tin tưởng cô, giờ khắc này là chân ái? Mà không phải tính trẻ dưng trào?

Anh đợi điện thoại của cô một ngày, đợi cô gọi điện thoại chất vấn anh... Nhưng là đến giờ này khắc này, cũng không có một người nào, không có một cú điện nào gọi tới.

Anh đi ngang qua Khải Duyệt, lại phát hiện cô cùng một người đàn ông ngoại quốc, thân mật bên đường như vậy?

Một giây đó, anh cảm thấy đáy lòng, loáng thoáng, lạnh như băng... Ghen tức!

Trong nháy mắt, anh muốn xông lên, đem cô túm vào trong ngực của mình, sau đó hung hăng mà khiển trách!

Cuối cùng, Tịch Giản Cận lại cũng chỉ là suy nghĩ một chút như vậy, vẫn trầm người ngồi ở trong xe như vậy.

**

Sau khi tổng tài AL ngồi vào chỗ của mình, mới nói với Bạc Sủng Nhi rằng bọn họ chọn xong người phát ngôn rồi, vốn là những chuyện này, là Bạc Sủng Nhi một tay tổ chức, mà bản thân cô cũng đã chọn người, là ngôi sao mới nổi của B&R.

Nhưng là ngại cùng AL hợp tác, Bạc Sủng Nhi không thể không cho đối phương một chút quyền lợi, cảm thấy người phát ngôn cũng không có cái gì khác biệt lắm, liền cười gật đầu đồng ý.

Đợi đến thời điểm Triệu Tố Nhã thông dong đi tới, lúc này Bạc Sủng Nhi mới bất chợt hiểu được Triệu Tố Nhã nhiệt tình lãng xê như vậy, rốt cuộc là vì cái gì.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 194: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【15】

Từ trước đến giờ tổng tài AL nổi danh là thích tìm diễn viên tới phát ngôn, người nào có độ hot cao nhất, sẽ chọn người đó để phát ngôn, đây cũng là nguyên nhân đồng phục AL rất có tiếng.

Xế chiều Bạc Sủng Nhi đang ở nhà đau lưng nghĩ tới mục đích Triệu Tố Nhã làm như vậy, buổi tối đáp án liền công bố rồi.

Thì ra, là hướng về phía vị trí phát ngôn đồng phục AL mà tới.

Triệu Tố Nhã mang theo người đại diện, mặc một thân váy dài màu trắng, tóc dài thẳng rũ xuống ở sau ót, đeo đồ trang sức trang nhã, vẫn duy trì bộ dáng ngọc nữ thanh thuần như cũ, thanh thoát như đóa sen mới nở.

Cùng Bạc Sủng Nhi tạo thành đối lập, Bạc Sủng Nhi là bởi vì đêm qua giảng co nửa đêm, uống rượu, khí sắc không tốt, sắc mặt hơi trắng, liền trang điểm nhiều một tí, thoát nhìn khiến cho chính mình rất là hoạt bát.

Cô vốn là di truyền năm phần thần thái của Bạc Tình, nhất cử nhất động, một cái nhăn mày, một nụ cười, cũng mang theo vài phần xinh đẹp, có một phen tình sắc hoa lệ lưu chuyển ở chính giữa.

Trang điểm, lộ ra vẻ đặc biệt quyến rũ.

Lối ăn mặc này của Triệu Tố Nhã, rõ ràng chính là đến cho thấy bộ dáng chính mình đại gia khuê tú, rất thích hợp với chủ đề thiết kế của đồng phục AL lần này.

Tình Yêu Thiên Sứ.

Vốn chính là danh viện ngọt ngào.

Tổng tài AL vừa thấy Triệu Tố Nhã tới, lập tức đứng dậy, tỏ vẻ hoan nghênh, Bạc Sủng Nhi cũng theo đó đứng lên, cũng ôn hoà mà cười.

“Bạc tiểu thư, như thế nào? Coi như là hài lòng chứ? Chủ đề trang phục lần này Tình Yêu Thiên Sứ đẩy ra chính là danh viện ngọt ngào, Triệu tiểu thư rất là phù hợp cái hình tượng này...”

Đoàn người sau khi ngồi xuống, tổng tài AL liền như hiến vật quý nói với Bạc Sủng Nhi.

Triệu Tố Nhã nghe được tổng tài AL tán dương chính mình thanh thuần, sắc mặt liền ửng đỏ, đem khả năng diễn xuất ở trên thực tế, diễn cho cực độ nhuần nhuyễn.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được đáy lòng cười lạnh, vẻ mặt cô như vậy, rõ ràng cho thấy vẻ yêu nghiệt tột độ của mình!

Bạc Sủng Nhi đảo mắt, liền nhìn chăm chăm tổng tài AL cười nói: “Từ bên ngoài nhìn vào, đúng là rất phù hợp.”

Cô cố ý nhấn hai chữ bề ngoài này.

Tiếng Trung Quốc, bác đại tinh thâm, tổng tài AL nơi nào nghe ra được Bạc Sủng Nhi ám chỉ, nhưng là Triệu Tố Nhã lại có thể hiểu được, sắc mặt không nhịn được hơi đổi.

Bạc Sủng Nhi cũng không có liếc mắt nhìn Triệu Tố Nhã, cô khẽ ưỡn ngực, cao ngạo hếch chiếc cằm nhỏ, mười phần kiêu ngạo.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 195: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【16】

Làm người ta, không cách nào nhìn thẳng.

Khí chất của Bạc Sủng Nhi, không đơn thuần chỉ ở tướng mạo, mà còn ở huyết thống, coi như là cô trời sanh vô lại, làm rất nhiều chuyện, đúng là đều có chút vô sỉ, nhưng là hết lần này tới lần khác cô vừa đứng ở chỗ nào, chính là làm cho người ta cảm thấy chuyện kia, thuận theo cô làm ra, đặc biệt đẹp mắt, cảnh đẹp ý vui.

Bạc Sủng Nhi cùng người ta ăn cơm, từ trước đến giờ đều không uống rượu, mà hôm nay thỏa đàm hợp đồng, ký tên, tổng tài AL nhìn như tâm tình rất tốt, liền nâng chén mời rượu, Triệu Tố Nhã bưng rượu, tự nhiên hào phóng uống vào, đến phiên Bạc Sủng Nhi, cô lại nhú nhú mày, có chút làm khó.

Buổi tối hôm qua đã uống quá nhiều, hôm nay cả ngày không ăn gì, hiện tại trong dạ dày khó chịu, một bàn thức ăn cũng không động đến, hiện tại nếu để cho cô uống rượu, sợ là lập tức say, đến lúc đó nếu là phát điên, sẽ rất mất mặt!

Cô liền tìm cớ, qua loa từ chối.

Triệu Tố Nhã liền thật là biết điều nói: "Bạc tiểu thư không thể uống rượu, tôi uống thay cô ấy."

Sau đó liền bưng ly, thay Bạc Sủng Nhi uống xong, người ăn cơm xung quanh, có người biết mới vừa rồi Sủng Nhi châm chọc Triệu Tố Nhã,

nhưng cô ta lại không ngần ngại, ánh mắt mọi người nhì Triệu Tố Nhã, không nhìn được có chút tán dương!

Bạc Sủng Nhi nhìn thấy thế, đáy lòng thẳng tắp cười lạnh, hiện tại hình như cô loáng thoáng hiểu một ít chuyện, Triệu Tố Nhã này, hình như nhìn như hướng về phía vị trí người phát ngôn cho AL, nhưng thực tế... là hướng về phía cô... đối tốt với cô như vậy, nếu có một ngày, cô ta trở mặt, sợ là người biết chuyện sẽ mắng cô lang tâm cầu phế nhỉ!

Thật là hao hết tâm tư a... Chẳng qua nếu Triệu Tố Nhã muốn chơi như vậy, cô sẽ theo cô ta vui đùa một chút... Chẳng qua, chỉ tiếc, hình như cô ta quên mất một điều, Bạc Cẩm cô, bản thân chính là một người không có tim không có phổi, tim phổi cô đều giao cho Tiểu Tịch, saocòn có thời gian cho người khác?

Một bữa cơm, ăn vui vẻ hòa thuận, viên mãn kết thúc.

Triệu Tố Nhã thay Bạc Sủng Nhi cảm không ít rượu, có chút say, bị người đại diện mang đi nghỉ ngơi, tổng tài AL thì có chút thảm, say đến rồi tỉnh rồi mù, được phụ tá của mình đỡ đi, lung la lung lay xuống lầu, lên xe rời đi.

Lưu lại một mình Bạc Sủng Nhi, nhìn trời đã tối đen, cầm lấy chìa khóa xe, chuẩn bị về nhà nghỉ ngơi.

Mới vừa đi tới trước xe của mình, cước bộ của cô bỗng dừng dừng lại, nhìn người đàn ông đứng dưới đèn đường phía trước, khẽ ngậy người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 196: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【17】

Bạc Sủng Nhi sững người nhìn anh.

Ánh đèn đem toàn thân anh phủ một thân màu vàng, anh chẳng qua là nhìn chăm chăm cô, ánh mắt, giống như là một cái khóa hự, đem cô khóa chặt lại.

Lặng yên không một tiếng động!

Tịch Giản Cận!

Tại sao Anh lại ở chỗ này?

Bạc Sủng Nhi nghe thấy thanh âm đáy lòng phát run, môi của cô khẽ run lên, phát hiện, lúc này, Tịch Giản Cận mặc một thân quân trang màu xanh lá cây đậm.

Ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang!

Có một loại hơi thở cực kỳ nghiêm túc, ở trên người của anh, chậm rãi quanh quẩn, còn mang theo... Một loại sức hấp dẫn bất đồng với người khác!

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi hồi lâu không động, anh mới hướng về phía cô lại gần.

Mỗi lần anh tới gần một bước, cô cảm thấy toàn thân cứng ngắc thêm một phần.

Cuối cùng anh dừng ở trước chân cô cách một cm trên mặt đất, anh rất cao, mặc dù cô đi giày cao gót, cũng chỉ cao đến cằm của anh, anh đứng ở nơi đó, vẻ mặt không chút thay đổi, mang theo lãnh ý nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi vẫn luôn không sợ trời không sợ đất, nhưng cô không biết vì sao giờ khắc này lại bị anh nhìn đến đáy lòng tê dại.

Cô vươn tay, khẽ vuốt tóc, che đậy sự khẩn trương, nhưng ngay sau đó liền ôm hai tay ở trước ngực, "Thật là đúng dịp, anh lại ở chỗ này."

Tịch Giản Cận chẳng qua là nhìn cô chăm chăm, phát hiện trên người cô dính một chút mùi rượu, hẳn là cùng người kia uống rượu... Ánh mắt của anh không nhìn được càng sửng sờ, nhìn Bạc Sủng Nhi, không mang tâm tình nói: "Không khéo... Tôi đúng là đang chờ em!"

Bạc Sủng Nhi nhú mày, nhìn Tịch Giản Cận, không nói gì.

"Chuyện tối ngày hôm qua, tôi thật xin lỗi. " Tịch Giản Cận cũng theo đó trầm mặc một hồi, trong lúc bất chợt mở miệng nói, "Tôi uống nhiều quá, cho nên... Mạo phạm!"

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi bất chợt trầm xuống, thì ra anh tìm cô là vì buổi tối hôm qua?

Nghĩ muốn cùng cô phủi sạch quan hệ sao?

Mạo phạm?

Mạo phạm không phải là lần một lần hai rồi, anh cần gì nói như vậy?

Bạc Sủng Nhi cắn răng, lúc này mới cười diễm lệ như hoa, "Anh cũng biết, tối ngày hôm qua uống nhiều quá... Cho nên, còn nói làm cái gì? Dù sao làm một lần cũng là làm, làm hai lần cũng là làm, không có gì khác biệt!"

Cô nói rất nhẹ nhàng, Tịch Giản Cận nhíu mày, đáy mắt có tối tăm chợt hiện lên, chẳng qua là nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, làm Bạc Sủng Nhi lạnh cả người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 197: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【18】

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy hôm nay Tịch Giản Cận có một chút bất đồng, nhưng là đợi đến khi cô nhanh chóng liếc trông mắt, định thần đi xem, lại phát hiện anh cùng bình thường không có khác biệt quá lớn, cô nghĩ, có thể là cô quá mệt mỏi, xuất hiện ảo giác rồi...

"Ừ. " Tịch Giản Cận nhàn nhạt đáp một tiếng, có chút mạn bất kinh tâm, ánh mắt đã không nhìn Bạc Sủng Nhi nữa, mà nhìn nơi khác, bên trong lóe ra tia châm chọc nhàn nhạt.

Phải không?

Không có gì khác biệt sao?

Làm một lần, cùng làm hai lần, cũng không có gì khác biệt?

Bỗng dưng, Tịch Giản Cận quay đầu, một đôi mắt cực kỳ chuyên chú nhìn Bạc Sủng Nhi, "Bạc Cẩm, em thật đúng là hào phóng!"

Bạc Sủng Nhi nghe nói như vậy, đột nhiên cười lên, cô nghiêng đầu, tỉ mỉ nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một chút, mới ha ha mà cười cười nói: "Tiểu Tịch, có phải anh ghen hay không?"

Đôi mắt Tịch Giản Cận, như cũ khóa trên người cô, cười khê: "Em cảm thấy thế nào?"

"Không phải sao?"

"Là —— " Tịch Giản Cận dừng một chút, Bạc Sủng Nhi tim đập chệch hai nhịp, một giây sau Tịch Giản Cận nghiêng qua cô, cực kỳ lạnh nhạt nói: "—— Nói, tại sao tôi đây có thể không chịu trách nhiệm với em như thế? Nhưng mỗi một lần, cũng chỉ là thời điểm uống rượu say hoặc là bỏ thuốc mới làm em!"

Trong lời nói của anh mang châm chọc, cô không phải là nghe không hiểu.

Nếu như anh không bị bỏ thuốc, nếu như anh không uống rượu say, anh hẳn là sẽ không đời nào lên giường với cô?

Bạc Sủng Nhi khẽ có chút lúng túng, cô từ nhỏ đến lớn đều được người ta thổi phồng lên trời, không người nào dám làm cô mất hết mặt mũi như thế!

Lời Tịch Giản Cận nói, rõ ràng làm cho cô không thể nào xoay sở!

Nói cho cô biết, đáy lòng của anh, căn bản là khinh thường làm với cô!

Cô mỗi một lần, đều lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

Đáy lòng của cô, nổi lên từng tầng mất mát.

Đêm qua, thật sự là cô lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, rõ ràng cô mới chỉ bắt đầu say, nếu như cô đẩy anh ra, thật ra thì, hết thảy có thể không phát sinh...

Bạc Sủng Nhi mím môi thật chặt, giống như là bị thương, nhưng vẫn muốn ngạo khí nhẫn tâm, sắc mặt cô một mảnh bình tĩnh, lãnh ngạo nhìn chằm chằm anh, một giây sau, cười cực kỳ xinh đẹp: "Tịch, anh nói sai rồi.... Không phải là làm em... Mà là em trên... Anh, nếu như em nhớ không lầm, hai lần trước, lúc bắt đầu, đều là em ăn anh trước!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 198: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【19】

Tịch Giản Cận sắc mặt khó coi hơn, anh trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, mặt bắt đầu lạnh.

Anh chợt cảm thấy, chính mình không nên xuất hiện ở nơi này.

Cô đều không để ý cần anh chịu trách nhiệm hay không, anh cần gì phải thay cô để ý?

Đợi điện thoại một ngày, cô không có gọi tới, nhưng cùng người đàn ông khác ở chỗ này ăn cơm, anh đợi đến khi cô cơm nước xong, xuất hiện ở trước mặt cô, cho là cô biết lái miệng nói đến chuyện tối ngày hôm qua, ai biết cô lại không ý tứ có mở miệng.

Anh thay cô nói ra, cô lại mạn bất kinh tâm như vậy, hình như không ngần ngại, còn có tâm tư cùng anh cợt nhả!

Anh nghĩ, là anh suy nghĩ nhiều... Cô căn bản, cũng sẽ không, để ý... Cũng sẽ không khổ sở...

Anh điên rồi, mới có thể thay cô suy nghĩ!

Người phụ nữ này, vẫn luôn chỉ lo chính mình vui vẻ, làm sao nhìn tới được sự thống khổ của người khác?

Nếu như cô thật sự có thể thấy được nỗi thống khổ của anh, bảy năm trước, cô cũng sẽ không nói không cần anh rồi!

Quả thật, như anh suy nghĩ, cô cũng chỉ là tâm huyết dâng trào, muốn tìm anh vui đùa một chút mà thôi!

Một khắc đó hơi thở toàn thân, Tịch Giản Cận phát ra, giống như là tùy thời có thể đem không khí chung quanh cũng ngưng kết thành băng.

Anh cố gắng giữ vững hô hấp, khống chế xúc động muốn bóp chết cô của mình.

Rất lâu, rất lâu sau, anh mới khe khẽ gật đầu, nghiêng đầu, hướng về phía cô tự tiếu phi tiếu, đáy mắt cũng mang theo vài phần hài hước: “Thật sao? Em trên tôi sao? Nhưng là, làm sao tôi lại nhớ được có người nằm ở dưới thân thể của tôi, vẫn cầu xin tha thứ? Nói chịu không được rồi... Nói em muốn chết... hả?”

Mặt Bạc Sủng Nhi hơi đỏ lên, thực không nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ đem thời điểm cô cùng anh ở trên giường, cô mềm giọng nói những thứ kia cũng gần từng chữ lặp lại.

Cô không nhịn được thẳng sống lưng, khiến cho chính mình thoát nhìn cũng không ph yếu thế, nghiêm mặt, nói: “Tịch, anh thật trẻ con! Lại theo em tranh giành cái này! Lần đầu tiên em trên anh một lần, anh trên em hai lần, anh lời một lần, có tính huề nhau hay không? Lần thứ hai em trên anh một lần, anh trên em một lần, vậy cũng là huề nhau!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 199: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【20】

"Thật sao? " Tịch Giản Cận hừ lạnh một tiếng, cười nhạt nói: "Tôi làm sao cảm thấy là em một lần cũng làm không xong, đã gục ở trên người của tôi, mãi không chịu động, sau đó kêu la, chịu không được, muốn chết, anh đừng như vậy, thật sâu..."

Bạc Sủng Nhi lần này một câu cũng nói không nên lời rồi, cô phồng miệng, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, mặt bắt đầu đỏ, đến cuối cùng, cô thẹn quá thành giận, hốt hển cầm túi trong tay, hướng về phía Tịch Giản Cận đập tới.

Tịch Giản Cận khẽ nghiêng người, né tránh rất nhẹ nhàng, ở trước ngực ôm cánh tay, mắt nhìn xuống Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi dậm chân, đá lòng khẽ ghen, cô cắn cắn đôi môi, mở miệng ra, đã muốn đi mắng Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận từng trải qua vô số lần cô khóc lóc om sòm như vậy, đã sớm rất quen thuộc, quay lưng, nghĩ, nếu cô không cần anh chịu trách nhiệm, anh cũng không cần cùng cô đông dài rồi.

Bạc Sủng Nhi không nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ tiêu sái như vậy, đá lòng không nhịn được nhẹ tức, nhưng cảm thấy dạ dày co rút, buổi sáng uống một ly sữa tươi, bữa tối không ăn bao nhiêu, ngày hôm qua uống rượu sợ là thương tổn đến dạ dày rồi, nhất thời không nhịn được, suýt nữa ngã xuống đất.

Tịch Giản Cận thấy bộ dạng này của cô, vội vàng đi lên trước, tiếp được thân thể cô lao đảo muốn ngã, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của cô nhìn của anh, nói: "Em đau dạ dày, ta muốn ăn cháo..."

Tịch Giản Cận nhìn cô tội nghiệp, không giống như là gạt người, mà hình như cô thật sự là đói bụng, khuôn mặt nhỏ nhắn càng ngày càng trắng, anh không dám trễ nãi, ôm lấy cô, để ở trong xe, vốn định đưa cô đi bệnh viện, nhưng cô cần quấy muốn ăn cháo, anh bất đắc dĩ, chỉ có thể lái xe đưa cô nên địa chỉ quen thuộc.

cửa hàng kia không lớn, cần tiền mặt, Tịch Giản Cận lúc này mới phát hiện trong ví tiền mình một đồng thẻ, không có tiền, liền tìm máy rút tiền, đi rút tiền, Bạc Sùng Nhi làm ồ ở trong xe, nghiêng đầu, nhìn anh lấy tiền trở lại, lên xe, cô không nhìn được nở nụ cười.

Tịch Giản Cận liếc mắt nhìn Bạc Sùng Nhi, mới vừa rồi cô còn âm ỉ đau dạ dày, hiện tại còn có tâm tư cười, khiến đáy lòng của anh, hơi hơi buông lỏng xuống, tối thiểu đại biểu cô cũng không phải là quá nghiêm trọng.

Bạc Sùng Nhi vươn tay, chọc chọc bả vai Tịch Giản Cận, sau đó nghiêng đầu, nói: "Anh có cảm thấy, nam nữ làm chuyện kia, giống như là đem thẻ cắm vào máy rút tiền không? Không đúng... Máy rút tiền hình dung không chuẩn xác, bởi vì người đàn ông không có lấy ra bất kỳ vật gì, mà là hướng bên trong tặng đồ, phải nói, giống như là máy gửi ngân hàng..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 200: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【1】

Tịch Giản Cận nghe nói như vậy, không biết nên khóc hay nên cười, chẳng qua là bất đắc dĩ nhìn phía trước, khóe môi co quắp.

Đã nhiều năm như vậy rồi, cô vẫn để trước sau như một tinh nghịch cổ quái, tùy thời có thể làm cho người ta dở khóc dở cười, toàn thân cứng ngắt!

Từ khi gặp lại, đến bây giờ, thời điểm anh mỗi một lần đụng phải cô, luôn nghe được những lời kinh người.

Bất kể là câu thứ nhất "Anh đẹp trai, tối nay gặp lại giường trên!" còn có cái gọi là "muộn tao", "Dưa leo trứng gà", "lâu ngày sinh tình"...

Cô xinh đẹp đánh trả, thậm chí là đều ở trong thời gian nháy mắt, liền phun ra!

Cảnh tượng như vậy, quen thuộc đến đáng sợ.

Hơn nữa cũng làm cho đáy lòng của anh, hoài niệm đến đáng sợ.

Cô có thể chính xác trêu chọc tim của anh, bắt được miếng thịt mềm mại nhất đáy lòng của anh.

Chẳng qua là, bảy năm trước, tôi phóng túng trầm luân đi yêu em.

Nhưng là, bảy năm về sau, tôi còn có thể nhìn mình trầm luân như vậy sao?

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi, khẽ xuất thần, cô ở dưới ánh đèn đường, ngồi ở trong xe, sáng loá mà cười cười, đáy mắt lóe tia sáng chói mắt, cái miệng nhỏ nhắn cong cong, giống như là trầm tư cái gì, một giây sau, tiếp tục mở miệng, nói: "Tịch Giản Cận, em đây lại nghĩ, thật rất chuẩn xác... Chính là máy gửi ngân hàng."

Tịch Giản Cận nhú mày, sắc mặt hơi trầm xuống, mở cửa xe ra, lôi cổ tay của cô, đem cô kéo xuống xe, nhướn lông mày, lạnh lẽo hỏi: "Dạ dày không đau nữa?"

Bạc Sủng Nhi chép miệng, sau đó tội nghiệp ôm bụng, nói: "Mới vừa rồi nghĩ cái kia không thấy đau, nhưng là bây giờ vừa bị anh nói, lại nghĩ tới... Tịch, anh thật là xấu!"

Cô đây oán giận.

Tịch Giản Cận nhìn cô nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn, trán cũng theo đó nhẹ nhàng nhăn lại, ngay sau đó, vươn tay, nắm tay cô, mang theo cô đi vào hang cháo.

Đây là cửa hang lâu đời tồn tại trăm năm rồi.

Có đủ các loại cháo, đều có nét đặc sắc riêng, mỗi ngày người đều rất nhiều.

Cái cửa hàng này, là năm đó Tịch Giản Cận mang Bạc Sủng Nhi tới ăn.

Khi đó Bạc Sủng Nhi thích nhất chính là cháo khoai lang tím ở nơi này, rất ngọt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 201: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (2)

Bạc Sủng Nhi xem như khách quen của nơi này, ông chủ trong đây biết cô, tăng thêm thân thể bối cảnh cực kỳ tốt của cô, lập tức lên trước, vô cùng thân thiết hô: "Bạc tiểu thư, cô đã tới, mời lên lầu....."

Bạc Sủng Nhi cong cong mặt mày, liền dắt lấy Tịch Giản Cận lên lầu.

Nơi đó phòng bao nhỏ, Tần Thánh bỏ tiền ra lấy một phòng, chuyên môn để Bạc Sủng Nhi tới nơi này húp cháo dùng.

Bên trong trang hoàng, cùng bên ngoài khác nhau rất lớn, đều rất xa hoa.

Hai người vào chỗ, ông chủ chỉ hỏi là Tịch Giản Cận muốn cháo gì, sau đó liền phân phó người đi làm.

Cháo của Bạc Sủng Nhi, đều đặc biệt nấu nhỏ lửa.

Cô muốn nấu bằng nước tinh khiết, như thế uống vào, gạo càng mềm.

Thời gian tất nhiên là mất một hồi lâu, Tịch Giản Cận lo lắng dạ dày Bạc Sủng Nhi, suy nghĩ muốn đi mua thuốc, Bạc Sủng Nhi lại buồn bực ngán ngẩm cầm giấy báo, từ từ nhìn.

Đều là một tin tức thời sự, từ trước đến nay cô không quan tâm những cái này, tìm nửa ngày, chỉ tìm được trò chơi chữ phía sau.

Cô liền cầm bên cái bút chì, cắn ngón tay, từ từ nhìn.

Cô cầm bút, ở đó tô tô điền điền nửa ngày, liền ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận hỏi: "《 Tây Du Ký 》 bên trong quốc gia, mà bọn họ không có đàn ông, đó là quốc gia gì?"

"Nữ Nhi quốc." Tịch Giản Cận đều không nháy mắt một cái, nhanh chóng trả lời.

"Nước Mỹ có một Trường Đại Học, nằm ở bang California, được công nhận là đại học kiệt xuất nhất thế giới. Là đại học gì?"

"Stanford." Tịch Giản Cận căn bản là khi mà Bạc Sủng Nhi vừa hỏi xong, liền trả lời ngay ra.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống, viết từng chữ, viết đến một nửa, cô lại ngẩng đầu, hồ nghi nhìn Tịch Giản Cận, liên tiếp chất vấn: "Có phải anh nhớ nhầm rồi hay không?"

"Không có." Tịch Giản Cận cúi đầu, trong tay cầm một phần tờ báo quân sự, thong thả nhìn lấy, đầu cũng không có nhắc lên mà trực tiếp trả lời.

"Không có sao?" Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống, tử tử nhìn hồi lâu, sau đó mở to miệng, lặp lại vấn đề một lần, lập tức kèm theo: "Anh xác định không sai?"

"Ừm." Tịch Giản Cận lên tiếng qua loa, đây là thử nghiệm, những thứ này đều không biết, vậy anh năm đó, được xưng thiên tài trường học, có thể trực tiếp bị ném đi rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 202: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (3)

"Tịch Giản Cận, anh có phải lúc ở bộ đội, đã quên kiến thức rồi không? Cho nên..... Nhớ không rõ ràng rồi hả?" Tịch Giản Cận vừa nghĩ đến cái gì, Bạc Sủng Nhi liền nghi ngờ cái gì: "Năm đó, em biết, anh là thiên tài trường học, người có tiếng tăm, học giỏi không nói, thế nhưng..... Khó tránh khỏi....."

"Không biết." Tịch Giản Cận nhẹ nhõm đọc tờ báo, thủy chung đều không có quét liếc Bạc Sủng Nhi một chút: "Lúc ở bộ đội, anh cũng không phải là không có học tập, em phải tin tưởng bằng cấp của anh, tuy không thể ra nước ngoài học, thế nhưng anh cũng mang học vị tiến sĩ, bàn về thực lực, cũng không kém so người tốt nghiệp Havard!"

"Là sao?" Bạc Sủng Nhi vẫn một mặt thái độ hoài nghi, sau đó nhìn chăm chăm đề mục mình hỏi, nói ra: "Vấn đề này, giống như không khó..... Nếu như Tiểu Tịch, anh thông minh như vậy, vậy có phải cái trò chơi điền chữ này, làm sai lầm rồi không?"

Tịch Giản Cận dứt khoát không để ý tới Bạc Sủng Nhi!

Bạc Sủng Nhi như trước nói thầm, cô nắm tóc, cắn cây bút, trong mắt nhất thời thoáng hiện một cái khẳng định: "Tiểu Tịch, em tin tưởng anh, anh học tập tốt như vậy, em vẫn luôn theo không kịp! Ừ..... Rõ ràng là ba chữ Stanford, ở chỗ này chỉ có 5 chữ! Khẳng định là cái trò này sai rồi, đây là tòa soạn nào làm vậy? đúng là đồ bỏ đi!"

Bạc Sủng Nhi một bên nói qua, vừa lật tờ báo ra, sau đó trừng mắt nói: "Lại là nhật báo thành phố X nhật? Mất mặt như vậy?"

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, từ từ đặt tờ báo trong tay mình xuống, ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, đáy mắt đều có một vòng bất đắc dĩ, hơn nửa ngày, anh mới gõ bàn một cái nói, đè nén hơi thở hồng mắt, để cho chính mình cực kỳ nh thần nói: "Là năm chữ, không có sai....."

"A?" trong mắt Bạc Sủng Nhi lóe ra kinh ngạc không hề phòng: "Thì ra, là anh nhớ lầm! Anh cũng có lúc sai lầm sao?"

Không nhịn được, Bạc Sủng Nhi có chút đắc ý!

Khóe miệng Tịch Giản Cận co giật một chút, hít vào một hơi thật sâu, sau đó bình tĩnh kêu tên Bạc Sủng Nhi nói ra: "Bạc Cầm..... Anh nhớ không lầm..... Năm chữ này chính là, Stanford đại học!" (đúng năm chữ đó - 斯坦福大学)

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 203: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (4)

"A!" Bạc Sủng Nhi đột nhiên dừng lại, không lên tiếng, nét mặt của cô hơi đỏ lên một chút, sau đó cúi đầu xuống, tiếp tục đi.

Thành thực hết sức một hồi, Bạc Sủng Nhi mới lại ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận nói ra: "Câu trên của Giọt mồ hôi rơi xuống đất là cái gì?"

"Quốc đất ngày giữa trưa."

"Quốc đất ngày giữa trưa sao? Câu thơ cổ nhân lại khai phóng như vậy? Quốc đất..... Ngày..... Giữa trưa!" Bạc Sủng Nhi kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, sau đó lắc lắc cái đầu, cúi đầu xuống, muốn viết chữ.

Tịch Giản Cận vươn tay, sờ lên trán, đối diện với người phụ nữ này, đích thật là không biết làm sao!

Anh chậm rãi thở ra một hơi, liền biết, nếu như cô ở bên cạnh anh, anh sẽ cái gì đều không làm được.

Giống như năm đó, cô thích quần lấy anh, anh cảnh cáo cô đi học không cho phép thì thầm với anh, nếu không sau học sẽ không mang cô đi ra ngoài chơi, cô liền thật ngoan ngoãn không nói gì, thế nhưng điện thoại di động của anh lại một mực rung.

Lặng lẽ lấy ra, len lén nhìn một chút, lại phát hiện đều là cô gửi.

"Tiểu Tịch, đáng vẻ anh viết chữ xem thật tốt!"

"Tiểu Tịch, anh nói tan học chúng ta sẽ đi chơi sao?"

"Tiểu Tịch, em rất muốn ăn kem....."

"Tiểu Tịch, anh tại sao còn chưa tan lớn, em thật nhàm chán, em muốn nói chuyện với anh....."

Anh dứt khoát đập máy, nghiêm túc nghe giảng bài, ghi chép bài, cô không cao hứng, quệt mồm, nằm sấp ở trên bàn, cầm bút bắt đầu vẽ lên giấy, anh một chút cũng không thèm nhìn, mặc cho cô một mình hồ nháo 45 phút đồng hồ.

Sau khi tan học về, cô liền lập bắt đầu làm la lối, ném sách của anh trên bàn, hừ lạnh một tiếng, quay người muốn đi.

Anh ngồi ở đó, không có đuổi theo, quả nhiên đến môn kế tiếp, cô đều tức giận, không để ý tới anh, cũng nhàm chán, liền nằm sấp ở trên bàn bắt đầu ngủ.

Mãi cho đến tan học, cô tức giận lớn hơn, ai bảo anh vẫn luôn chưa từng để ý tới cô một chút, quay người muốn đi qua.

Tịch Giản Cận lại vươn tay, bắt lấy cổ tay cô, đưa vở cho cô: "Cuối tuần có kiểm tra cuối kỳ, đây là nội dung kiểm tra trọng điểm, hôm nay anh đều ghi lại rồi."

Đến một chữ cũng không bỏ sót, nếu như không phải thái độ cường ngạnh không để ý tới cô, anh nghĩ, anh căn bản là không có cách giúp cô chép bài, chép kỹ hoàn chỉnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 204: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (5)

Giống như hiện tại, anh nhìn một phần tờ báo, cách mỗi một phút đồng hồ, sẽ bị cô cắt ngang một chút.

Tịch Giản Cận rút về suy nghĩ sâu xa, cúi đầu xuống, chuẩn bị xem xong, ai biết, tiếng Bạc Sủng Nhi, lại một lần nữa vang lên: "Tịch Giản Cận, Quốc đất ngày giữa trưa, viết như thế nào?"

Tịch Giản Cận lập tức ném tờ báo trong tay lên bàn, có chút tức giận, "Bạc Cầm, trong đầu của em, đến cùng biết được cái gì, chứa được những gì? Đây đều kiểm tra, kiểm tra, em biết không! Trẻ con cũng đều biết!"

Bạc Sủng Nhi chép miệng, cô xác thực không học tập tốt, nhìn chữ Hán, cô liền đau đầu.

Trước kia, cô cũng có bắt anh giúp cô học bổ túc, thế nhưng mỗi một lần học bổ túc, anh cực kỳ nghiêm túc, mà cô cho tới bây giờ đều là nhìn anh cười ngây ngô, sau đó liền cầm lấy cây bút, đâm đâm hai má của anh, nói một câu: "Tiểu Tịch, anh thật là dễ nhìn!"

Vành tai anh hơi hơi phiếm hồng, sau đó nghiêm mặt, dọa cô!

Cô sẽ ngoan ngoãn nghe anh giảng, tuy nhiên lại chỉ cảm thấy giọng anh êm tai, về phần giảng thứ gì, cô lại căn bản không biết, thậm chí nhiều lần, đến sau cùng, cô đều đã tựa ở trong ngực anh, ngủ mất rồi.

Thời điểm đó, thật đẹp..... Bây giờ nhớ tới, còn lòng say khó nhịn!

Bạc Sủng Nhi không nhịn được cong môi, mặt mày đều lây dính một tầng tâm tình tốt, nhìn Tịch Giản Cận, chớp mắt, sau đó cực kỳ nghiêm túc nói: "Em biết anh tên Tịch Giản Cận, em còn biết thứ kia của anh lớn bao nhiêu! Trong đầu em có anh mặc tây trang, mặc trang phục bình thường, mặc quân phục, còn có..... Không mặc quần áo!"

Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi nói ghen, mặt lạnh dứt khoát liền không để ý tới cô, tiếp tục xem báo của mình!

Bạc Sủng Nhi lại ảo não tiếp tục hỏi: "Anh còn không có nói cho ưm biết, quốc đất ngày giữa trư đến cùng viết như thế nào!"

Tịch Giản Cận nghĩ, nếu như chính mình không nói cho cô, cô thật sự có khả năng, một mực quăn lầy anh, quăn đến không có cấp độ!

Nhất thời, liền vươn tay, rút bút từ trong tay cô, viết một chữ "Cuối" trên giấy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 205: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (6)

Sau đó, liền thoảng qua anh quét nội dung một lần, đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi tiếp nhận bút, nhanh chóng điền xong bốn chữ còn lại, nhìn vấn đề tiếp theo, cau mày, lại không biết rồi..... Vì cái gì trò chơi điền chữ, khó như vậy?

Cô có chút không muốn chơi rồi.

Tịch Giản Cận ở đó đọc báo, cô thấy vô cùng chuyên chú, cô giật giật môi, muốn nói chuyện, lại nghe được tiếng anh truyền tới.

Phun ra mấy chữ.

Đầu tiên là Bạc Sủng Nhungây ra một lúc, lập tức liền tỉnh táo lại, cầm bút lên, điền vào câu tiếp.

Mỗi một lần cô viết xong, đều ngẩng đầu lên, tiếng Tịch Giản Cận, vừa lúc truyền đến.

Cứ như vậy, anh nhìn báo, thỉnh thoảng nói câu nào, cô cầm bút, một mực viết.

Đến sau cùng, cuối cùng điền xong, Bạc Sủng Nhi có phần cảm giác thành công, cầm lấy điện thoại di động, chụp một tấm hình, sau đó đặc ý công bố chính mình rất lợi hại!

Tịch Giản Cận không nhịn được có chút buồn cười, cô thật đúng là da mặt dày, nhiều vấn đề như vậy, cô một cái cũng không có trả lời, toàn bộ đều là anh nói cho cô biết.....

Căn bản là Bạc Sủng Nhi không để ý tới Tịch Giản Cận suy nghĩ cái gì, có phần kiêu ngạo gửi cho Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển, khoe khoang thành quả lao động của mình.

Đợi đến khi cô đắc ý xong, cô mới đột nhiên nhớ ra cái gì đó, sau đó nhìn chằm chằm Tịch Giản Cận hỏi: "Làm sao anh biết, vừa rồi em hỏi vấn đề gì? Chẳng lẽ, anh có Thuật đọc tâm sao?"

Tịch Giản Cận cười khẽ một tiếng, xem hết tờ báo, sau đó đặt ở trên bàn, nói với Bạc Sủng Nhi: "Vừa rồi thay em viết chữ, vô ý nhìn qua một lần."

Bạc Sủng Nhi càng kinh ngạc hơn.

Cô làm sao không biết, trí nhớ Tịch Giản Cận tốt như vậy?

Nhất thời vươn tay, kéo lấy tờ báo Tịch Giản Cận đọc, sau đó nói: "Trang thứ ba từ phía trên xuống, hàng thứ ba, chữ thứ tư từ trái là gì?"

Tịch Giản Cận trầm mặc, không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi nghĩ, đừng nói là mình nghĩ sai chứ? Tịch Giản Cận có lẽ lúc trước vừa mới bắt gặp cái tờ báo này, nên thôi đi?

Cô vừa muốn để tờ báo xuống, Tịch Giản Cận lại đột nhiên nói với cô: "Là tôi sao?"

Bạc Sủng Nhi mở to hai mắt nhìn, lần này thật bị chấn động, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 206: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (7)

"Thật đúng là đúng là tôi không có nhìn kỹ, chỉ là đại khái liếc một lần, nhớ không rõ lắm!" Tịch Giản Cận nhìn về mặt Bạc Sủng Nhi kinh ngạc, nhất thời trong lòng sáng tỏ chính mình nói đúng, tùy ý bồi thêm một câu với Bạc Sủng Nhi.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi đã sớm thốn thức một hồi, giống như đào được cái bảo bối gì, nhanh chóng cầm lấy tờ báo, sau đó như là mò kim đáy biển, tìm nửa ngày, còn nói thêm: "Tờ thứ 4, phía trên bên trái sang, chữ thứ 10 là gì?"

Tịch Giản Cận trầm mặc như trước.

Lần này, thời gian cách hơi dài một chút, mới lên tiếng: "Yêu."

Bạc Sủng Nhi liền gật đầu, sau đó cúi đầu xuống, tìm nửa ngày, đột nhiên về mặt cao hứng, liền bắt đầu cúi đầu xuống, đếm cẩn thận nửa ngày, ngẩng đầu nói: "Vẫn là trang thứ tư, cột phải phía dưới, từ hàng 39, chữ thứ 23 từ trái."

Tịch Giản Cận hí mắt, suy nghĩ một hồi, sau đó lắc đầu: "Không nhớ rõ, không có nhìn kỹ, chỉ là đại khái xem qua một lần, có chút mơ hồ."

"Anh suy nghĩ thật kỹ!" Bạc Sủng Nhi nắm lấy tờ báo, thúc giục nói ra.

"Muốn chuyện này để làm gì?" Tịch Giản Cận xem thường, anh cảm thấy không có gì tốt!

Bạc Sủng Nhi lại mím môi một cái, sau đó vỗ bàn la ầm lên: "Để anh nghĩ, anh cứ nghĩ!"

Tịch Giản Cận nhìn cô như vậy, nhắm mắt lại, trực tiếp không thèm đếm xỉa đến!

Bạc Sủng Nhi đứng lên, muốn đánh tới Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận lại thở ra một hơi, mở mắt, anh nghĩ tới cái chữ kí, anh cũng hiểu được đến cùng chuyện gì xảy ra.

Anh nhìn cô, ánh mắt hơi hiện ra một vòng sáng, muốn nói lại thôi, nửa ngày, anh mới mở miệng, nói ra: "Em."

Động tác Bạc Sủng Nhi đứng lên, ngừng lại một nửa.

Đáy mắt cô, bởi vì anh một chữ cuối cùng của, trong nháy mắt vô cùng sáng ngời.

Trên mặt, cũng mang theo thần thái phấn khởi, sau đó ngồi ở trên bàn, có chút hưng phấn nói: "Tiểu Tịch, tại sao em lại không biết, anh thế mà đã gặp qua là không quên được! Anh thế mà thật sự đã không quên được?"

Tịch Giản Cận không nói gì, kỳ thật lúc đầu trí nhớ anh tốt, chỉ là đi lính, bị người phát hiện anh có trí nhớ kinh người, liền trải qua huấn luyện đặc biệt, dẫn đến hiện tại, chỉ cần chỗ có gì lướt qua đầu anh, đều có thể nhớ kỹ rõ ràng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 207: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (8)

Giống như cô..... Càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng sáng tỏ, sau khi gặp lại, những cái mà bản thân cho là quên được, từng chút từng chút biến mất khỏi đầu, càng khắc sâu.

Sau khi cùng cô gặp lại, trong đầu anh, đều không có bất kỳ cái gì sai lầm tồn phóng.

Có đôi khi, một người, ký ức lực quá mức cường đại, cũng không là một chuyện tốt.

Bởi vì, một ít chuyện thống khổ, lại vĩnh viễn cũng không thể quên được!

Bạc Sủng Nhi có chút kích động, đang muốn mở miệng nói cái gì, cửa bị người nhẹ nhàng gõ vang, sau đó đẩy ra.

Đi tới là ông chủ trong quán, đẩy xe thức ăn, phía trên có hai bát cháo, một phần bưng cho Bạc Sủng Nhi, một phần bưng cho Tịch Giản Cận.

Còn có một số đồ ăn kèm khi Bạc Sủng Nhi đến.

"Bạc tiểu thư, có phải dạ dày của cô lại bắt đầu đau rồi không? Cháo tối nay, cho một chút thuốc vào, sau khi cô ăn, hội dễ chịu hơn rất nhiều."

Ông chủ trang quán ân tình giải thích với Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi gật đầu.

"Bạc tiểu thư, có phải cô lại uống rượu hay không? Cho nên dạ dày mới đau? Thể chất cô không tốt, uống rượu sẽ hại dạ dày, vẫn là đừng uống!"

"Ừm, cảm ơn ông." Bạc Sủng Nhi gật đầu, lên tiếng, sau đó chỉ đồ ăn trên bàn, nói với Tịch Giản Cận: "Đây đều là thứ anh thích ăn, ném thử xem, nhiều năm như vậy, hương vị bên trong quán này, vẫn đều chưa từng thay đổi!"

Ông chủ của quán biết Tịch Giản Cận, thế nhưng bảy năm đều không có gặp, hiện tại đã không nhớ lắm, Bạc tiểu thư tới nơi này ăn cơm, chưa từng có người đàn ông đi theo, liền xem như có, thì cũng là mấy thiếu gia của tập đoàn Bạc Đế.

Hôm nay mang theo một người xa lạ, đừng nói là bạn trai Bạc tiểu thư nhé?

Nghĩ đến như vậy, ông chủ trong tiệm không nhịn được mở miệng hỏi: "Bạc tiểu thư, bạn trai cô sao? Bộ dạng rất đẹp trai, là quân nhân, xem thấy rất có phái!"

Bạc Sủng Nhi cong lên mặt mày cười, sau đó nhìn Tịch Giản Cận một chút, phát hiện vẻ mặt người đàn ông, cũng không có phản cảm lớn, liền không có giải thích cái gì.

Trong tiệm có rất nhiều chuyện phải bận rộn, ông chủ không thể cứ ở chỗ này, nói chuyện với họ một chút, sau đó liền rời đi.

Trong phòng chỉ để lại đến hai người họ.

Bạc Sủng Nhi cầm cái muỗng, chỉ là uống cháo, Tịch Giản Cận cũng chỉ uống cháo, cũng không có ăn đồ ăn kèm kia.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 208: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (9)

Bạc Sủng Nhi nhú mày, không nhịn được hỏi: "Sao anh không ăn? Trước kia, anh luôn nói món ăn ở đây ăn ngon."

Tịch Giản Cận gật đầu, cầm dưa, mỗi thứ đều nếm nếm, hương vị hoàn toàn không có thay đổi, chỉ là..... Lại đã không có được như lúc trước, lần đầu khi cô và anh đến đây ăn cơm, cái loại ngọt ngào!

Có một số đồ ăn, Tịch Giản Cận lại cũng không có động dưa một cái, bên trong thả rau cần, mà lúc trước Tịch Giản Cận có chút thích ăn món này.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được lại hỏi một lần nữa: "Tại sao anh không ăn cái này?"

Tịch Giản Cận quét mắt rau cần một chút, hiện tại thân thể anh, muốn để một phụ nữ mang thai cũng không thể, còn ăn những thứ có hại, sợ là đối với chữa bệnh sẽ có ảnh hưởng. (p/s: rau này có hại ** đấy ^^)

Nét mặt của anh có chút ngọt ngào, nửa ngày, mới lên tiếng: "Đã không thích ăn, con người không phải sẽ không thay đổi."

Bạc Sủng Nhi rủ mắt xuống, chỉ là buồn bực, uống cháo, trong dạ dày ấm nên dễ chịu rất nhiều, sắc mặt cũng hơi hồng nhuận, giọng nói của cô, hơi mang theo vài phần vị chất: "Thật sao?"

"Ừm, khẳng định là vậy, lòng đều có thể thay đổi, huống chi người?"
Tịch Giản Cận trầm mặc một hồi, thật lâu mới mở miệng: "Giống tôi mà"

nói, đã sớm thay đổi rồi."

Anh, giống như là mang theo hàm nghĩa khác.

Vẻ mặt Bạc Sùng Nhi, cũng thấy không được tự nhiên.

Anh là nói cho cô..... Vật đổi sao dời, thứ anh từng thích, hiện tại đã phai nhạt sao?

Bạc Sùng Nhi hạ mắt xuống, rõ ràng có bi thương chọt lóe lên.

Tịch Giản Cận lại thấy rõ được.

Anh không biết là bóng đêm quá nồng dẫn đến ảo giác, hay là thật sự tồn tại.

Cô sẽ khổ sở sao?

Cô sẽ bi thương sao?

Cô sống phóng khoáng như vậy, ở cùng một chỗ đều oanh oanh liệt liệt, làm cho tất cả mọi người đều biết, anh là bạn trai cô, chia tay cũng chia đến rung động lòng người như vậy, để toàn trường đều biết, cô không muốn anh rồi!

Cô có thể biết khổ sở cùng bi thương sao?

Bạc Sùng Nhi vẫn luôn yêu thích một người, khi nhớ Tịch Giản Cận khổ sở muốn khóc, liền sẽ tới đây, hời hai phần cháo, mấy phần đồ ăn, đều là đồ ăn năm đó bọn họ ném qua, cô liền chậm rãi, từ từ thưởng thức.

Kỳ thật nói thật..... Lúc nào cũng ăn, ăn chết lạng rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 209: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (10)

Cảm thấy không phải như vậy, ăn ngon như vậy rồi.

Thế nhưng là, cô lại không ngại ăn.

Cô vừa lúc kẹp đồ ăn, bỏ vào trong miệng, lại cảm thấy thời gian khổ sở trước, khóc một trận, sẽ dễ chịu chút, thế nhưng hiện tại, lại phát hiện, ăn vào bụng, càng khổ sở rồi.

Thậm chí, còn mang theo một loại hương vị đắng chát.

Trong lòng cô cuộn cuộn chua xót, có một ngày, cuối cùng cô và anh cũng ngồi chỗ này ăn cơm, anh lại nói cho cô, lòng anh đã thay đổi.....

Kỳ thật, ban đầu anh ở trên xe, khổ sở mà nói với cô, anh từng yêu, mót tim để yêu, cô đã bắt đầu bối rối rồi.

Cô thà rằng Tịch Giản Cận nắm lấy bờ vai của cô, luôn mồm nói với cô, anh hận cô cỡ nào! anh muốn giết cô cỡ nào, đều hiện tại giữa anh và cô, lạnh nhạt hoàn toàn, giống như cô chỉ là người xa lạ với anh, đối với cô, định thần nói một câu, với tôi mà nói, sớm đã thay đổi.

Công chúa cao ngạo, trong nháy mắt, cũng sẽ bởi vì một câu đơn giản của anh, âm đạm biến sắc.

Tịch Giản Cận vẫn luôn nhìn Bạc Sủng Nhi.

"..... Phải." Bạc Sủng Nhi gật đầu, tự nhiên hào phóng cười, nhìn không ra buồn vui, nhìn không ra khổ sở, "Đều là thay đổi thất thường!

Vậy còn anh? Hiện tại anh rất thích vị hôn thê của mình sao?"

"Cô ấy rất tốt." Tịch Giản Cận nhàn nhạt trả lời một câu.

Anh không nói, thích, hay là, không thích.

Chỉ nói là, cô ấy rất tốt.

"Rất hiểu chuyện, có tri thức hiểu lễ nghĩa, rất thích hợp làm vợ."

Mà cô?

Không hiểu chuyện? Điêu ngoa tùy hứng, để cho người ta cảm thấy rất mệt sao?

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhưng không có nói chuyện, chỉ là cúi đầu xuống, ngoan ngoãn ăn cháo.

Cô đột nhiên trầm mặc thuận theo, khiến cho Tịch Giản Cận có chút không được tự nhiên.

Cô đứng lên, nói đã ăn xong, lúc anh đi tính tiền trở về, cô đã không có ở đây, xuống lầu, mới nhìn thấy cô từ nhà vệ sinh đi ra, trên mặt ửng nhẹ, giống như là rửa mặt xong, con mắt trong suốt.

Bạc Sủng Nhi cầm giấy, lau tay và mặt, liền đi ra ngoài cửa.

Bóng lưng của cô, nhìn qua mang theo một chút thất lạc.

Tịch Giản Cận mơ hồ cảm giác được, đáy lòng buồn bực.

Công chúa ngày xưa, lúc nào lại có vẻ mất mát vậy?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 210: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! (11)

Anh nhìn như vậy, muốn xông lên trước, ôm cô vào trong ngực, nhẹ giọng dụ dỗ, thế nhưng anh lại phát hiện, chính mình căn bản là không có cách đi lên một bước.

Anh cũng là đàn ông kiêu ngạo.

Anh bị cô vút hết mặt mũi trước đó, chung quy là không cách nào mở ra nội tâm với cô, không cách nào từ bỏ kiêu ngạo, không cách nào khuất phục chính mình.

Đã từng, cô tổn thương anh quá sâu.

Bây giờ, anh hận cô quá sâu.

Cho nên..... Bọn họ đây đưa tiếp như vậy, chỉ có một kết quả, đó chính là khó khăn lẫn nhau.

Những chuyện cũ kia, anh không thể quên được, những thương tổn đó, anh vút bỏ không xong!

Thực không dám giấu giếm, quá khứ bảy năm, khi anh nhớ lại, đêm khuya khó mà tránh khỏi đau đến không muốn sống nữa, lúc tê tâm liệt phế, anh còn ở trong quân, ngây ngốc nghĩ, cuối cùng cô đã trải qua ra sao?

Tốt, hay là, không tốt?

Anh còn ở trong quân, tồn tại một hi vọng, có một ngày, khi anh trở nên mạnh, rất mạnh, có phải anh sẽ lại có cơ hội với cô hay không?

Anh không phải là không có điều tra qua nhất cử nhất động của cô, thế nhưng mỗi một lần lấy ảnh chụp ra, đều là cô ở cùng với người đàn ông khác, vẻ mặt tươi cười, trôi qua như rất hài lòng.

Khi đó, anh liền bắt đầu hận!

Hận cô, không tim không phổi!

Hận cô, đã không thể yêu anh cả đời, cần gì phải chọc lòng anh?

Gặp dịp thì chơi, vui vẻ ngẩn ngui, lúc yêu oanh oanh liệt liệt, kinh thiên động địa, không chút do dự.

Như vậy ăn nhip với nhau, nói xong thuận tiện, nói tán liền tán, anh xưa nay không chơi.

Tâm anh, chỉ có một.

Chỉ có một chút như vậy.

Chỉ có thể có một tình yêu.

Yêu, cũng là cả đời, chưa bao giờ nghĩ tới, bỏ dở nửa chừng.

Anh đã từng kiên định như vậy, cho là bọn họ có thể thiên trường địa cửu!

Thế nhưng anh mới phát hiện, chỉ là một mình anh coi vậy, buồn cười biết bao!

Em biết không?

Bạc Cầm, yêu em cũng không dễ dàng, còn cần rất nhiều dũng khí, là ý trời đi, tốt nhiều lời nói không ra miệng, bởi vì em không cho anh cơ hội.

Em tin không?

Bạc Cầm, cả đời này gặp em, là đời trước anh thiếu em, là ý trời, mới có thể để cho anh yêu em, mới để cho em không lưu tình mà rời khỏi anh.

Em hiểu hiểu không?

Bạc Cầm, trong bảy năm này anh hận em, toàn tâm đều là hận, hận em, hận em, hận em.....

Hận đến, anh..... Đã không nhớ em, không muốn gặp em, không muốn yêu em..... •••

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 211: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【12】

Cả hai đều là người cao ngạo.

Ai cũng không chịu vì đối phương, thấp đầu trước một chút.

Hay là giả thuyết, bảy năm trước, anh thấp đầu trước... đó là bởi vì anh thật sự quá yêu.

Mà bảy năm về sau, cô quấn quít chặt lấy anh, đem đáy lòng của anh, khiến cho loạn một đoàn, cô còn có thể kiêu ngạo như vậy.

Đủ loại biểu hiện của cô..... Điểm nào đặc biệt, nói cho anh biết, cô thật sự yêu của anh, muốn cùng anh bắt đầu một lần nữa?

Ngồi trên xe, Bạc Sủng Nhi không nói gì, ánh mắt vẫn luôn nhìn ngoài cửa sổ.

Cô hốt hoảng nhớ tới, thật lâu trước đây..... Cô thấy ánh mắt Dịch Thiển nhìn Dịch Hỉ, ấm áp như vậy, cô không nhận được có chút hâm mộ.

Từng, Tịch Giản Cận, cũng dùng ánh mắt như vậy nhìn cô.

Tần Thánh ngồi ở bên cạnh cô, hướng về phía cô nói, “Hâm mộ hả? Thật ra thì anh cũng có thể dùng ánh mắt ấm áp như vậy nhìn em!”

Tần Thánh nói rất cợt nhả.

Bạc Sủng Nhi lúc ấy phụt cười, sau đó nghiêng đầu, hướng về phía Tần Thánh nói: “Thà để heo nhìn cũng không muốn anh nhìn!”

Tần Thánh la hét mình rớt cuộc nơi nào không bằng heo.

Cô lại mỉm cười nói với Tần Thánh một câu: “Chẳng phải anh từng hỏi em, lúc nào mới có thể từ trong thế giới của Tịch Giản Cận đi ra sao? Nếu có một ngày, Tịch Giản Cận có một người phụ nữ, anh ấy cam tâm tình nguyện cưới cô ấy, em đây lập tức đi ra.....”

Bảy năm sau, đầu tiên anh nói cho cô biết, anh có vị hôn thê rồi.

Nhưng ngay sau đó, càng nói thêm cho cô biết, cô gái kia, rất thích hợp để làm vợ.

Có phải, đại biểu, ở đáy lòng của anh, anh cam tâm tình nguyện muốn cưới người phụ nữ kia hay không?

Bạc Sủng Nhi an tĩnh nhìn ngoài cửa xe, cảm thấy ánh mắt nóng nóng, như muốn khóc, nhưng nước mắt cũng không rơi xuống.

Cô hít một hơi, sau đó hung hăng mà lắc đầu, giơ tay lên, khẽ đưa lên khóe mắt, làm ra động tác dụi mắt, đem nước mắt, lau đi.

Cô dùng sức lau.

Đem cặp mắt của cô cũng lau đỏ.

Nhưng là ánh mắt lại vẫn phiếm sương mù, giống như căn bản không cách nào ngừng, cô không nhìn được ra sức chớp mắt.

Tịch Giản Cận ngồi ở một bên, thấy động tác cô như vậy, trong lúc bất chợt phanh xe, đột nhiên dừng lại ở ven đường.

Anh nghiêng đầu, nhìn chăm chăm cô.

Bạc Sủng Nhi dừng động tác lại, lập lòe cười cười, sau đó nháy đôi mắt hồng hồng nhìn Tịch Giản Cận, quyến rũ nói: “Không thoải mái, có thể

không ngủ đủ, mắt rất ngứa!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 212: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【13】

Tịch Giản Cận mấp máy môi, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Bạc Sủng Nhi.

Nhìn Bạc Sủng Nhi đáy lòng sợ hãi, ánh mắt khẽ chuyển động, có chút chột dạ.

Tịch Giản Cận nhìn thấy sự chột dạ trong đáy mắt cô, trong nháy mắt đại ra, một hồi lâu, anh mới khó khăn mở miệng: “Bạc Cầm, chúng ta nói chuyện một chút đi.”

Tịch Giản Cận vẻ mặt rất nghiêm túc.

Anh nhìn Bạc Sủng Nhi, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, nói: “Vậy chúng ta sẽ nói tiếp chuyện lúc em đau dạ dày bị cắt ngang, hiện tại tiếp tục.....”

Vậy bọn họ sẽ nói chuyện?

Anh nói, nếu không phải bởi vì bỏ thuốc cùng uống rượu say, anh vốn không muốn làm cô một chút nào?

Bọn họ bây giờ có cái gì hay để nói sao?

Đừng nói là, anh muốn quan hệ giữa cô và anh, phân chia rõ ràng sao?

Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi không nói gì, anh tỉ mỉ suy nghĩ một chút, mặc dù là anh uống rượu say, nhưng đây là lần thứ hai phạm sai lầm, không cách nào trốn tránh trách nhiệm.

“Em muốn như thế nào? Muốn bồi thường..... Hay là.....”

Anh dừng một chút.

Anh có chút nói không nên lời, nhất là ở bảy năm trước, bị cô tàn nhẫn mà bỏ rơi như vậy, anh đã không thể nói ra lời như vậy rồi!

Hay là, cầm giấy căn cước, chúng ta đăng ký kết hôn?

Anh vừa nói ra khỏi miệng..... Vậy thì đại biểu, anh ở trước mặt cô, lại một lần nữa đại bại!

Mặt mũi mất hết!

Thật ra thì, anh một mực đợi cô mở miệng, nói để anh chịu trách nhiệm!

Song, cô không nói, nhưng là, không có nghĩa là, anh có thể không chịu trách nhiệm!

Cái ý nghĩ này, ở trong óc của anh, vẫn dây dưa một ngày, suốt một ngày.

Tịch Giản Cận thở dài một hơi, mở to miệng, mới vừa muốn nói tiếp thì Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên lên tiếng, cắt lời anh.

“Này có cái gì hay để nói sao? Không phải là nam hoan nữ ái, một đêm tham vui sao? Huống chi, chúng ta cũng đều tận hưởng, không phải sao? Mà anh, anh cũng nói, anh bị bỏ thuốc, anh uống rượu say, nếu như anh thanh tỉnh, cũng chưa chắc muốn em, đã như vậy..... Chúng ta nói chuyện gì?”

Mặt cô vẫn là mang theo nụ cười xinh đẹp, vươn móng tay ra, nhẹ nhàng ngắm nghía rồi nhìn Tịch Giản Cận, sau đó uốn môi lên, mườì phần trên chọc nói.

Đáy lòng lại có mấy phần tức giận!

Anh thật đúng là mở miệng, nói muốn bồi thường tiền cho cô?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 213: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【14】

Có phải là anh muốn làm cho cô khó chịu hay không?

"Tâm sự sao? Anh chịu đem lòng của mình giao cho em sao? Nếu như anh không thể đem lòng của anh cho em, em đây có thể miễn cưỡng suy nghĩ, cho anh chịu trách nhiệm....."

Bạc Sủng Nhi nói cực kỳ tùy ý.

Đem lời Tịch Giản Cận muốn nói ra, toàn bộ ngăn ở trong cổ họng.

Phảng phất thật sự đem mọi thứ giữa bọn họ, cũng trở thành một cuộc vui đùa!

Đáy lòng của anh, loáng thoáng sinh ra một tầng tức giận!

Tịch Giản Cận khẽ cắn răng, nhìn chăm chăm cô, trong mắt có sát khí khẽ lưu chuyển, một hồi lâu anh mới khẽ cười lạnh một chút: "Lòng, lòng, lòng, cô luôn mồm muốn lòng tôi, tôi đã cho cô, cô có từng quý trọng sao? Bạc Cầm, tôi cho cô biết, hiện tại tôi đây, đã vô tâm rồi! Tôi của ngày xưa đã chết rồi!"

"Ở bảy năm trước, bị cô giơ tay chém chém chết rồi!"

Thân thể Bạc Sủng Nhi khẽ run lên, cô loáng thoáng cảm giác được Tịch Giản Cận toàn thân cao thấp đều bao phủ một tầng lửa giận.

Cô vốn chưa từng sợ Tịch Giản Cận.

Nhưng là giờ khắc này, cô lại nghe thấy tim mình đập rất nhanh, mơ hồ run rẩy..... Là đang sợ!

Chẳng qua là tại sao anh phải đứng ở chỗ này, kiêu ngạo chỉ trích cô như vậy?

Ban đầu, anh cũng không làm cho cô khó chịu sao?

Bạc Sung Nhi cắn răng, nhìn Tịch Giản Cận, gằn từng chữ nói.

"Nếu không cho em được lòng của anh, kia cũng đừng có theo em nói chuyện này, coi như chơi trò chơi người lớn, chúng ta cũng đã trưởng thành, không phải ai làm ai, nhất định phải sẽ đối với ai chịu trách nhiệm, Tịch Giản Cận, anh không có bất kỳ trách nhiệm nào với em!"

"Chẳng lẽ, một trò chơi người lớn anh cũng chơi không nổi sao?"

Lời của cô, đột nhiên ghé sát.

Bởi vì anh đã đẩy cửa xe ra, xuống xe, hung hăng mà trở tay, vút lên cửa xe.

Cô ngồi ở trong xe, bộ ngực phập phồng, không rõ rốt cuộc là sinh khí, hay là đang sợ.

Cô thất thần trong nháy mắt, cửa ghế lái phụ lại bị anh kéo ra.

Cô cũng không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền bị Tịch Giản Cận vươn tay, lôi ra ngoài, rồi sau đó, cả người cô bị anh bắt chột chống ở trên người, cô bất khả tư nghị trợn to hai mắt, kêu la hô: "Anh muốn làm gì?"

Tịch Giản Cận căn bản không để ý tới cô, chẳng qua là hung hăng mà đóng cửa xe, trở tay mở ra cửa sau, đem cả người cô hướng phía sau xe

nhét vào, Bạc Sủng Nhi khẽ có chút bối rối, trong nhận thức của cô, Tịch Giản Cận chưa bao giờ bá đạo như thời khắc này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 214: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【15】

Cô giãy dụa muốn ngồi dậy, lại bị anh bắt chột trong nháy mắt đặt ở phía dưới.

Anh cực kỳ chán ghét bộ dạng cao ngạo của cô.

Ở trước mặt anh, giống như là một công chúa!

Muốn như thế nào liền như thế đấy!

Tùy tâm sở dục!

Khiến cho thế giới của anh lộn xộn một đoàn, khi anh có ý tốt thay cô suy nghĩ, xoay người, hướng về phía cô nói, muốn chịu trách nhiệm với cô, nhưng cô châm chọc anh như vậy, không chơi nổi một trò chơi người lớn!

Cô có biết hay không, rốt cuộc anh ép buộc chính mình bao nhiêu, mới làm cho mình thử mở miệng nói chịu trách nhiệm với cô!

Cô có biết hay không, rốt cuộc mỗi một lần anh đối mặt cô, đều phải chăm chú phòng bị cỡ nào!

Anh cho phép cô xông vào thế giới của anh, nhưng mà cũng không có nghĩa là, anh thật sự cho phép cô ở thế giới của nơi, ra ra vào vào, hồ nháo một mảnh!

Anh hướng bên trong chen chúc, sau đó vươn tay, đem cửa xe đóng lại, bên trong xe, chỉ có hai người bọn họ.

Cô cảm thấy thân thể cô và anh, rất gần.

Gần đến mức đáy lòng cô phát run.

Cô há miệng, vừa muốn nói chuyện, anh đã cúi đầu, hung hăng mà chặn môi của cô, giống như cuồng phong bạo vũ hôn cô.

Mang theo lửa giận, mang theo phát tiết.

Dem hàm răng của cô, cũng hôn đến mơ hồ đau!

Anh càng hôn cô, hình như tức giận càng dày đặc, vết thương cùng hận ý ngày xưa, đều ở trong nháy mắt nổ tung.

Ánh mắt của anh có chút tối tăm, đè ép thân thể của cô, vươn tay, lung tung cời đồ của cô.

Bạc Sủng Nhi không nghĩ tới Tịch Giản Cận có thể cuồng bạo như vậy, thân thể cô co rúm lại một chút, muốn né tránh, nhưng phát hiện mình căn bản không có đường để trốn!

Nhìn!

Lúc này đã là lúc nào rồi!

Cô vẫn cuồng vọng như vậy!

Hướng về phía anh dùng giọng nói ra lệnh nói chuyện như vậy!

Tịch Giản Cận cười lạnh, căn bản không có ngừng lại!

Anh nắm chặt cổ tay hồ nháo của cô, khẽ dùng sức, cầm đau cô, ánh mắt của cô, phiếm lệ, nhưng thủy chung không có rơi xuống!

Anh dù một đường sống cũng không chịu cho cô, giống như là muốn đem cả người cô đều nuốt xuống, thậm chí nay cả hô hấp cũng không chừa

cho cô!

Cô mặc váy, anh dễ liền vén lên, đè ép thân thể của cô, rất nhanh chóng liền cởi đồ của mình.

Cánh tay anh vòng qua hông của cô, không để cho cô giãy dụa, liền làm cho thứ cứng rắn của mình xông vào trong thân thể của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 215: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【16】

Một loạt động tác của anh, cũng chỉ bộc phát trong nháy mắt.

Đầu óc của cô, căn bản cũng không hề chuyển động, liền cảm thấy đau đớn.

Cô nướng mày, không nói ra, nhìn Tịch Giản Cận như vậy, chẳng qua là cảm thấy một trận hoảng hốt.

Anh cuối cùng đã không là lúc thiếu niên trước, lòng tràn đầy tình yêu tinh khiết ôm công chúa của mình, cam nguyện làm đầy tớ!

Anh cuối cùng, ở thời gian bảy năm đau thương cay đắng, đã biến thành một pho tượng thần, một vị thần đủ để áp chế cô!

Chỉ cần anh muốn!

Tùy thời anh đều có thể đem cô phá hủy!

Bao gồm, kiêu ngạo của cô, còn có, cái gọi là tôn quý của cô!

Bạc Sủng Nhi hậu tri hậu giác phát hiện, lâu như vậy, cô vẫn quần lấy anh, anh cũng không phải là thật bất đắc dĩ đối với cô, thật sự không phản kháng..... Mà là, anh căn bản..... Không thèm.....

Cô cắn hàm răng, nhẫn nhịn đau đớn, cảm giác được động tác của anh, xen lẫn lửa giận, một chút một chút, khiến cho cô có chút đau, cô một câu cũng nói không nên lời, không phải là triền miên, cũng không phải là đau khổ, cô làm sao có thể nói ra một câu, cầu xin tha thứ chứ?

Đáy lòng của cô, tràn đầy đều là rung động.

Anh trong nháy mắt bộc phát, đủ để khiến cho thế giới của cô, sụp đổ toàn bộ.

Cô trở thành bùn nhão dưới người anh, tùy ý anh nắm trong tay.

Anh trở thành thần trong thế giới của cô, kiêu ngạo lia mắt nhìn xuống cô.

Động tác của anh, cũng không tính là quá thô bạo, tuy nhiên rất mạnh mẽ mà trực tiếp, cô chẳng bao giờ nghĩ tới, Tiểu Tịch của cô, lại trưởng thành thành một người đàn ông một như vậy!

Đáy lòng của cô mang theo vài phần khủng hoảng.

Bởi vì..... Cô phát hiện, mấy trò quẩn quýt đám đá nát vụn của mình, có lẽ, đối với anh đã không có hiệu quả rồi.....

Cô vươn tay, nắm bờ vai của anh, để tránh bị anh đụng phải thân thể bay ra ngoài, đụng đau chính mình.

Anh vươn tay, ấn lấy bả vai của cô, không chịu để cho cô hướng trong ngực của anh, tới gần một bước.

Anh càng lúc càng nhanh, càng ngày càng tàn nhẫn, thân thể của cô không nhịn được bắt đầu co rúm lại, cô gắt gao cắn cánh môi, nhắm mắt lại, một bộ tư thái thanh cao.

Nhưng là trên trán của cô, rõ ràng có thống khổ lan tràn

Anh khẽ cười lạnh..... Động tác hơi hơi dừng một chút, đau không?

Cô cũng hiểu được cái gì là đau đớn?

Trên mặt cũng sẽ có vẻ mặt đau đến không muốn sống như vậy?

Chẳng qua là những thứ đau đớn này của cô, có đáng cái gì đâu!

Đau là ở trong mộng, liều mạng tuyệt vọng cũng không nắm được cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 216: Bạc Cấm, Tìm Bạn Trai Đi! 【17】

Đau là người sống, tuy nhiên lại trống rỗng giống như là đã chết!

Đau là bởi vì cô, con dao xuyên qua tim phổi, nhìn máu tươi của mình vẫn chảy ra ngoài, nhưng không có cảm giác đau!

Đau là anh càng ngày càng mạnh, càng ngày càng đứng cao, quay đầu lại vừa nhìn, mới phát hiện, thì ra là, những thứ mạnh này, cũng là bởi vì cô mà bức ra đấy!

Đau là bởi..... Cuộc đời của anh, bởi vì cô xông vào, từ nay về sau, từng cái bước ngoặt của anh, cũng là bởi vì cô!

Cô căn bản không hiểu được!

Cả đời này cũng sẽ không cảm nhận được đâu!

Lý trí của anh giống như là trôi hết, con người thiêu đốt lên, hung hăng mà đè ép thân thể của cô, triệt triệt để để đem cô nuốt hết!

Chẳng qua là, động tác của anh đã không còn thô lỗ, mà chậm lại rất nhiều, cánh môi, cũng từ từ rơi vào da thịt trên toàn thân cô.

Cô dần dần có chút mơ hồ.

Giống như là rơi vào rồi sương mù, chìm chìm nổi nổi.

Cô vòng quanh cổ của anh, rên rỉ lên tiếng.

Thân thể của cô, dần dần theo kịp nhịp điệu của anh, anh mới chậm rãi tăng nhanh tốc độ, bên trong xe, tràn ngập đều là sắc thái kiêu diễm của hai người.

Hô hấp của cô và anh, cùng quấn chung một chỗ.

Rất lâu, rất lâu sau, anh mới ngừng lại được, ghé vào lồng ngực của cô, khẽ thở hào hển, giống như là muốn làm cho mình ổn định lại, sau đó anh lạnh lùng đẩy thân thể của cô ra, ngồi dậy.

Thân thể của cô khẽ run lên, thần trí cũng theo đó trở về, cô há miệng, muốn nói chuyện, nhưng anh đã nói: "Đây cũng là một loại trò chơi người lớn, có phải hay không?"

Mặt cô trong nháy mắt tái nhợt, thì ra là, anh làm như vậy, chỉ là vì châm chọc cô sao?

Cô âm thầm cắn răng, khuất nhục từ đáy lòng trong nháy mắt lan tràn, cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, "Anh —— "

"Tôi làm sao? Cô rất dám chơi, tôi liền chơi với cô, Game Over rồi, có phải là nên tan cuộc rồi không? " Tịch Giản Cận nhanh chóng cắt lời cô, anh dựa vào ghế, cũng không có liếc nhìn cô một cái, thẳng tắp mà hỏi.

Bạc Sủng Nhi nghe như vậy, ánh mắt khẽ lóe, cô cũng không nghĩ tới, sau bảy năm, Tiểu Tịch lại có thể biết khổn kiếp nhục nhã cô như vậy!

Cô giơ tay lên, hướng trên mặt Tịch Giản Cận, liền không chút lưu tình vung tới

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 217: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【18】

Tay cô, nhanh chóng xẹt qua, mang theo tiếng gió.

Giống như là bảy năm trước, ngào nghề vung tới như vậy!

Trên trán Tịch Giản Cận, có phong bạo nồng đậm bắt đầu khởi động.

Thậm chí, mắt của anh cũng không nháy một cái.

Cả người một mảnh an tĩnh ngồi ở chỗ đó.

Mặt mang theo vẻ giễu cợt.

Ở lúc tay cô sắp chạm đến đến gò má anh, anh nắm chặt cổ tay của cô.

"Làm sao? Trở mặt? Vẫn là giống trước kia nhau như đúc, chọc không nổi liền ý thế hiệp người có phải hay không?"

Cô giật giật tay, muốn tránh thoát sự kiềm chế của anh.

Mắt của cô, nổi lên lửa giận nồng đậm!

Anh lại khẽ dùng lực, khiến cho cô không cách nào nhúc nhích.

Anh nhìn thẳng ánh mắt của cô, gằn từng chữ nói: "Bảy năm không gặp, cô vẫn không có gì tiến bộ, nếu như cô không có tập đoàn Bạc Đế, cô cảm thấy bây giờ cô còn có thể sống sung sướng như thế sao? Nếu như cô không có tập đoàn Bạc Đế, cô cảm thấy có nhiều người vờn quanh bên cạnh cô, a dua nịnh hót cô như thế sao?"

"Nếu như không có tập đoàn Bạc Đế..... Không có một người, chịu nhìn cô một cái..... Bởi vì cô căn bản không biết, cô được nuông chiều, khiến cho nhân cách của cô đáng ghét cỡ nào!"

Cô nghe được lời của anh, đáy lòng co rụt lại thật chặt, mang theo cảm xúc đau đớn đến tột cùng.

Người khác đối với cô như thế nào, cô cũng không để ý!

Coi như là người trên toàn thế giới này, đều không chịu liếc nhìn cô một cái, cô cũng không thèm quan tâm!

Cô cắn hàm răng, đáy mắt mang theo vẻ quật cường, dưới đáy lòng âm thầm cảnh cáo chính mình, ngàn vạn lần không thể thất thố, đừng nóng giận, đừng khóc.....

Thật sự cô như anh nói, làm người ta chán ghét, bao gồm bảy năm trước, cô cũng không phải là một cô bé ngoan, cô rất hư hỏng..... hư hỏng một cách vô lý!

Nghĩ thế, Bạc Sung Nhi liền chậm rãi hít sâu một hơi, cô vẫn không quên cao ngạo hếch cằm, nhanh chóng sửa sang lại trang phục.

Tịch Giản Cận chẳng qua là thờ ơ nhìn cử động của cô, khóe miệng hàm xúc ý tứ châm chọc, sâu hơn.

Nhìn thấy sao?

Cao ngạo, như cũ, vĩnh viễn, đều là phong cách của cô.

Bất cứ lúc nào, vĩnh viễn cũng không thể vứt bỏ.

Làm cho một mặt hoàn mỹ nhất của mình, hiện ra ở trước mặt mọi người, không cho phép có nửa điểm sai sót.

Cô như thế, thật ra thì, từ đầu đến cuối, thích nhất là chính bản thân cô đi!

Bạc Sủng Nhi nghe thấy anh cười lạnh, thân thể khẽ căng thẳng, sau bảy năm, thì ra là, anh ghét bỏ cô như thế!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 218: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【19】

Con người màu đen, ở thời điểm cô quay lưng đi, liền mất đi toàn bộ sắc thái, một mảnh âm đạm.

Lần đầu tiên trong đời, cô cảm thấy bất lực như vậy, mờ mịt như vậy, tuyệt vọng như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, dù thế nào, cô cũng chưa từng không chiếm được.

Được sủng ái, che chở, cô cảm thấy toàn thế giới, đều chuyển động ở lòng bàn tay của cô.

Bao gồm..... Tịch Giản Cận.

Nhưng là, hiện tại, hình như cô có thể cảm giác được, anh chán ghét cô..... Như vậy..... chán ghét cô như vậy!

Lần đầu tiên, cô ở trước mặt của anh, có chút chân đứng không vững rồi!

Cô đẩy cửa xe ra, bước chân xuống xe, cước bộ, cũng mang theo vài phần lẩn trốn.

Cô sợ cô ngốc thêm một giây, có sẽ khóc lên.

Cô không muốn mềm yếu.

Nhất là, cho anh nhìn.

Tịch Giản Cận nhìn bóng lưng của cô, khẽ mấp máy môi, anh cho là dựa theo tính tình của cô, cô sẽ phản kích anh, nhưng là ngàn nghĩ vạn nghĩ, không nghĩ tới, giờ này khắc này, cô lại an tĩnh như vậy.

Đáy lòng của anh, loáng thoáng có chút táo bạo, anh theo bước chân cô, xuống xe, cô không nhìn anh, hướng một bên đi tới, giống như là muốn cản một chiếc xe taxi.

Anh vươn tay, bắt cổ tay của cô, "Tôi chờ cô!"

"Không cần! ánh mắt " Bạc Sùng Nhi lãnh đạm vô cùng, nghĩ cũng không nghĩ liền hất cánh tay anh, ngay sau đó hướng về phía một chiếc xe, phất phất tay.

Xe dừng ở trước mặt cô, cô vươn tay mở ra cửa xe, Tịch Giản Cận không có ngăn cô, chẳng qua là đứng ở phía sau cô, khẽ nhắm hai mắt lại, chậm rãi nói: "Bạc Cấm..... Tìm bạn trai đi."

Ngón tay mở cửa xe của Bạc Sùng Nhi dích khẽ dừng một chút, nhưng ngay sau đó liền mở ra cửa xe, sau đó ngồi lên, thủy chung không có liếc mắt nhìn Tịch Giản Cận, lãnh lãnh đạm đạm đối với tài xế nói địa chỉ.

Tịch Giản Cận, chẳng qua là nhìn chiếc xe, nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của mình, ánh mắt của anh, cực kỳ thâm trầm, giống như một hồ nước sâu thẳm.

Đúng, tìm bạn trai, thử nói yêu thương đi, hãy thử một lần đi.....

Đừng có quẩn lấy anh.

Anh và cô, sẽ không có tương lai.

Anh dùng bảy năm, mới điều chỉnh tốt chính mình, bảy năm mới để cho mình có thể bình tĩnh đối mặt cô, bảy năm mới để cho mình có thể trở

về cố hương một lần, gặp người thân một lần, anh thật vất vả mới tỉnh lại một lần nữa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 219: Bạc Cấm, Tìm Bạn Trai Đi! 【20】

Anh không muốn làm cho kế hoạch mình vốn đã sớm chuẩn bị, lại một lần nữa long trời lở đất lên.

Chẳng qua là, tối nay, anh không kiểm soát, lại tức giận..... Là cô cao ngạo chọc giận anh, hay là cô nói muốn tâm của anh nên mới chọc giận anh?

Hoặc là, đều không phải, chỉ là chính bản thân anh, theo cơn giận của mình, tìm được một cơ hội, đem cô đẩy đi rất xa.

Thẳng thắn mà nói, thật sự là anh không muốn giẫm lên vết xe đổ, cùng cô ở chung một chỗ, bởi vì vết thương đã tạo thành rồi, nước đã đổ rất khó hết.

Mặt khác, còn có một nguyên nhân trọng yếu, đó chính là..... Anh không cách nào làm cho cô mang thai..... Có lẽ, là cả đời.

Coi như là thật cùng anh ở chung một chỗ, kết hôn, nhưng vĩnh viễn không cách nào có một gia đình đầy đủ.

Bởi vì, Hàn Như Y có một đứa con.

Không phải của anh.

Nhưng anh có thể làm như con của mình sinh ra mà đối đãi.

Tịch Giản Cận đứng ở dưới bầu trời đêm, quân trang thẳng tắp, lộ ra một tầng lạng yên, anh ngẩng đầu, nhìn bầu trời đêm, vô số ánh sao lấp

lánh, đáy mắt cũng là một mảnh màu đen nồng đậm, sâu không thấy đáy.

*

【 hạnh phúc của em người đi đường đều biết, chạt vạt của tôi không chỗ che dấu, nhiều năm như vậy, tôi mới biết được, vô luận tôi trở nên cường đại như thế nào, em vẫn là nhược điểm của tôi 】

Ngày hôm sau, bình minh dâng lên như cũ, cũng sẽ không bởi vì ai đó khổ sở, mà thay đổi.

Xuân ý dạt dào.

X thị một mảnh sinh cơ bừng bừng, ánh nắng ngày càng ấm áp lên.

Tịch Giản Cận bình thường chuyện gì cũng không có phát sinh, cứ theo lẽ thường đi làm.

Chỉ là, có chút nghiêm túc, người đội ba, một ngày đều là áp suất thấp, tất cả mọi người không hề dám buông lỏng.

Đến tối, sau khi giải tán, một mình anh ở trong phòng của mình trong quân doanh, đây là thói quen của anh, thời điểm tâm tình không tốt, liền thích tự giam mình ở bên trong.

Anh ôm súng chuyên dụng của mình, mặt không chút thay đổi dứt đạn, nhét xong, liền giơ lên, hướng về phía mục tiêu phía trước, liên tục bắn bành bạch, không có chút ngoài ý muốn nào, đạn trúng hồng tâm mục tiêu.

Không biết qua bao lâu, anh mới bỏ súng xuống, giơ cổ tay lên, nhìn đồng hồ, đã mười một giờ đêm, lúc này mới cảm áo khoác lên rời đi.

Ra khỏi cửa quân khu, Tịch Giản Cận hướng chỗ đậu xe đi tới, mới vừa đi một nửa, thì có một chiếc xe hướng anh nhanh chóng đi tới

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 220: Tôi Thua Bời Cô Ấy, Không Phải Là Anh! 【1】

Tốc độ nhanh, chẳng qua là thời gian một cái nháy mắt.

Tịch Giản Cận cau mày, chiếc xe đã phóng vọt đến trước mặt của anh, tốc độ không chút nào giảm, ngược lại giống như là gia tăng chân ga, tốc độ như vậy nếu là đụng vào trên người của anh, không chết, cũng bị thương nặng!

Tịch Giản Cận tốc độ phản ứng cực kỳ mau, anh ở trước giây trí mạng, vươn tay, đè đầu xe xuống, khẽ mượn lực đẩy, khiến cho thân thể bởi vì lực phản tác dụng, nhảy bèn nhảy lên, sau đó, liền lộn mèmột cái, vũng vàng mà đứng ở phía bên phải xe cánh hai thước.

Tốc độ xe vẫn nhanh như cũ, hướng phía trước mắt liền muốn đụng vào cửa quân khu, ai ngờ một thanh âm thẳng xe chói tai, sau đó, liền thấy xe quay đầu một cái, như cũ là hướng Tịch Giản Cận đâm tới.

Tịch Giản Cận lần này tốc độ rất nhanh, cước bộ nhẹ nhàng, chỉ thấy một đường vòng cung, cũng đã dễ dàng tránh né.

Chỉ là cước bộ của anh, còn không có hoàn toàn ổn định, xe đã lại một lần nữa chuyển hướng, hướng Tịch Giản Cận nhanh chóng lái tới.

Lần này xe cách Tịch Giản Cận tới gần, cộng thêm tốc độ rất nhanh, thực giống như là tránh không thoát.

Ánh mắt Tịch Giản Cận chìm chìm, giơ chân lên, khẽ lui về sau hai bước, sau đó, liền hướng phía trước nhảy tới, bá một chút, anh chân liền

đạp lên mui xe Lamborghini, bộp bộp bộp, theo mui xe, hướng phía sau chạy đi.

lần này Tịch Giản Cận rơi xuống đất, xe lại không có lao đến, nhưng là thắng gấp, lốp xe cùng mặt đất ma sát tạo ra âm thanh chói tai, sau đó liền thấy xe vững vàng mà dừng ở nơi đó.

Sau đó, chính là một trận thanh truyền đóng sập cửa vang dội truyền đến.

Tịch Giản Cận trong lòng thất kinh, theo bản năng muốn quay đầu, ai ngờ sau lưng, đã có tiếng gió bén nhọn hướng anh trực tiếp đánh tới.

Anh nghiêng người, thấy người tới đã nhảy lên, giơ chân, hướng anh đạp qua.

Tốc độ cực nhanh, không ai sánh được.

Anh bản năng giơ chân lên đỡ.

Chỉ nghe được răng rắc hai tiếng.

Người đạp anh cùng chính anh, hai người đồng thời hướng phía sau, liên tục lui hai bước.

Mơ hồ đau đớn, ở chỗ sâu trong xương cốt của cả hai người lan tràn.

Tịch Giản Cận đã ba năm rồi, ra khỏi bộ đội, không có dụng phải đối thủ mạnh như thế rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 221: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (2)

Anh cắn răng, chờ cho chân bớt đau đi, lúc này mới ngẩng đầu, dựa vào đèn đường yếu ớt của quân khu, nhìn về phía người tới.

Hé ra gương mặt đông lạnh.

Bên miệng mang theo một vòng ý cười.

“Mấy năm không thấy, xuất thủ lần nữa, Tịch Giản Cận..... Anh mạnh lên không ít!”

Tịch Giản Cận không chút biến sắc, con người màu đen nhìn chăm chăm vào Tần Thánh, qua năm giây, anh mới mỉm cười, bình thản trước sau như một: “Như nhau, như nhau, Tần Thánh, anh cũng không yếu!”

Tần Thánh lạnh lùng cười, lắc lắc chân, lông mày mang theo sát khí sắc bén, “Sợ là để thái tử Tịch gia thất vọng rồi..... Đêm nay, tôi không phải tìm anh chơi đùa, mà chính là, muốn nửa cái mạng của anh!”

Tịch Giản Cận mặt đón ánh sáng, nhìn Tần Thánh, đáy mắt lạnh lùng, bên trong con người àu đen, ẩn chứa gì đó.

Nửa ngày, lông mi anh mới hơi động một chút, thần sắc không sợ hãi, đứng ở đó, vẫn luôn bất động.

Tần Thánh nói dứt lời, lại một lần nữa đứng lên, đá chân về phía Tịch Giản Cận một cái, Tịch Giản Cận nghiêng người tránh qua, tránh né Tần Thánh tập kích, “Tần thiếu gia, đêm nay, tôi không muốn đánh cùng anh.”

Tần Thánh xoay người một lần nữa, công kích về phía Tịch Giản Cận: “Không đánh cũng phải đánh, từ bảy năm trước, tôi đã sớm muốn đánh anh rồi!”

Tịch Giản Cận tránh ra, cảm giác được mỗi một chiêu của Tần Thánh, công kích đều có chút ác liệt, mà tốc độ rất nhanh, hiển nhiên từ nhỏ đến lớn đã qua huấn luyện.

Thực lực cùng anh, tương xứng.

Liên tục né 13 chiêu, lúc này Tần Thánh mới lui thân thể ra, Tịch Giản Cận hơi thở ra một hơi: “Tần thiếu gia, đừng ép tôi!”

Tần Thánh nghe được lời như vậy, lại đột nhiên châm chọc nở nụ cười, nụ cười đều không hoàn toàn lộ ra, cả người anh liền bay lên, mang theo sức mạnh cực lớn, hướng về phía Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận phản ứng rất nhanh, liên tục cản trở.

Đến sau cùng, Tịch Giản Cận lại bị Tần Thánh dồn đến chỗ chết, không thi triển được sức mạnh, không cách nào trốn tránh, bụng của anh, bị Tần Thánh hung hăng đá một chút, có máu từ trong cổ họng tràn ra, ánh mắt Tịch Giản Cận hơi phát lạnh, trong nháy mắt giơ chân lên, đá về phía bụng Tần Thánh.

Tần Thánh ôm bụng, xoay người phun một ngụm máu tươi.

Hai người đều thở hỗn hển.

Trùng mắt đối phương.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 222: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (3)

Lập tức, Tịch Giản Cận và Tần Thánh đồng thời đứng dậy, cởi áo khoác, chỉ mặc áo sơ mi, Tần Thánh màu đen, Tịch Giản Cận là màu trắng, dáng người hai người đều thon dài mà cân xứng, nhìn qua, vô cùng đẹp mắt.

Tịch Giản Cận lịch sự cười, hôm nay anh xác thực tâm tình không tốt, vốn là không muốn động thủ, thế nhưng lại bị Tần Thánh ép, không động thủ, sợ là không đi nổi, giọng anh lạnh lùng nói: “Xin đặc tội!”

Tần Thánh lại nhếch môi, cười vô cùng tà mị, đáy mắt lóe ra ánh sáng khát máu.

Lập tức, động thủ.

Hai người ở trên đất trống ngoài cửa quân khu, đánh tới tối tăm mịt mù.

Ánh trăng lãnh đạm, chiếu xuống, một đen một trắng, giống như Tu La đến từ địa ngục, toàn thân tản ra khí thể rung động lòng người.

Trên quần áo đã đều bẩn, toàn thân hai người đều ướt đẫm, thở hồng hộc, mỗi một cái bay lên đá chân cùng đấm quyền, đều có mồ hôi vẩy lên không trung!

Về sau, mồ hôi, lại trở thành giọt máu.

Có chút hoảng sợ!

Lúc này bọn họ, liền có muốn đem đối phương nghiền xương thành tro!

Chỉ là, bọn họ lại hết sức ăn ý tránh mặt.

Người nào cũng không có đánh vào mặt người nào!

Giống như, một chút đau đớn, không muốn người biết, chỉ có thể chôn dưới đáy lòng, cắn răng, chính mình từ từ tiêu hóa.

Vô luận dày vò thế nào, mỗi ngày đối với người khác nhau, đều mang khuôn mặt khác nhau, đều muốn mang theo mặt nạ, che dấu chính mình.

Một đại thiếu gia nho nhã lễ độ, một thiếu gia luôn lưu luyến trong bụi hoa.

Càng đánh, hai người càng giống như là không biết rã rời mà càng hăng say.

Đến sau cùng hai người ra tay càng ngày càng nặng.

Ai cũng đang nhẫn nhịn, chịu đựng đối phương, ngã xuống trước.

Bọn họ giống như là cái gì.

À..... Không, kỳ thật ở bảy năm trước, bất cứ lúc nào chỗ nào, hai người bọn họ đều phân chia cao thấp tổng tối.....

Chỉ là, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi là giảng co tình yêu, mà Tần Thánh cùng Tịch Giản Cận lại là chúng mình giữa người đàn ông cùng người đàn ông!

Sức lực của bọn họ rất lớn, mang theo tro bụi mặt đất, chân hai người, ở giữa không trung mang theo tiếng gió, hung hăng đá vào ngực đối phương.

Hai bên đều buồn bực kêu một tiếng, thân thể ngã ra đằng sau, hung hăng ngã trên mặt đất, máu tươi phun ra.

Đều thở hỗn hển, đáy lòng yên lặng mấy giây, nghĩ đến bao lâu có thể đứng lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 223: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (4)

Mãi cho đến sau cùng, hai người đều không có đứng dậy.

Tình trạng kiệt sức.

Tịch Giản Cận gãy mất hai cái xương sườn, Tần Thánh cũng chẳng tốt hơn là bao, cánh tay gãy xương, xương sườn một cái.

Bọn họ nhìn bầu trời đêm, đều không nói gì.

Chắc hẳn ở phía những người bên ngoài, hai người đàn ông con trời, cả đời, cũng không có chặt vật như vậy.

Tần Thánh chặt vật vươn tay, rút từ tổng túi mình ra nửa ngày, móc gói thuốc, dùng môi ngậm lấy, cầm cái bật lửa, nhóm lửa, sau đó chậm rãi hít một hơi, nằm tại ở trên đường, đối nhả một vòng khói trên trời, sau đó cảm thấy tâm tình hình như đã khá nhiều, nửa ngày, mới bật cười, nghiêng đầu, lắc lắc hộp thuốc lá, hỏi Tịch Giản Cận: "Muốn một điếu không?"

Bởi vì lắc lắc, khẽ động vết thương, Tần Thánh biểu lộ có chút nhe răng trợn mắt.

Tịch Giản Cận lắc đầu, nói: "Không cần."

Tần Thánh liền không để ý đến Tịch Giản Cận, tự mình hít thuốc.

Tịch Giản Cận nhìn bầu trời đêm, Tần Thánh tại sao tới đánh anh, không phải là anh không biết, thế nhưng đánh một trận, đánh tới kinh thiên động địa, quả thực hả giận, đánh cho về sau, anh cảm thấy đáy lòng phiền

muộn tiêu tán đi, còn lại chỉ là một chút phiền muộn, làm sao cũng tan không được.

Đêm đã rất sâu, không có gió, toàn thế giới đều yên tĩnh trở lại, khắp nơi đen kịt một màu.

Đèn đường chung quanh bật kín một tầng mông lung.

Điều thuốc trên tay Tần Thánh, thời gian dần trôi qua chày xong, có khói xanh nở trên không trung, biến mất không thấy gì nữa, hồi lâu, anh mới lấy điều thuốc, nhấn ở trên mặt đất, dập tắt, nghiêng đầu sang nhìn, nhìn thấy bóng đèn phác họa bên mặt của Tịch Giản Cận, hồi lâu, mới chậm rãi cười.

Tần Thánh nói với Tịch Giản Cận: "Kỳ thật, nhiều năm như vậy, có phải anh cảm thấy tôi thua anh rồi hay không?"

"Tôi biết cô ấy, so với anh sớm hơn, yêu cô ấy, cũng sâu hơn....."

Sau khi Tần Thánh nói đến đây lại cảm thấy đáy lòng buồn buồn, tay trái gãy xương, chỉ có thể dùng tay phải lấy hộp thuốc lá, móc một điều thuốc, đặt ở bên miệng, tiếp tục hút lấy.

Mùi khói thuốc nồng nặc tiến vào trong cơ thể anh, quán quanh đáy lòng thất lạc của anh, giống như khiến mình tê dại, cố gắng bù vào sinh mệnh không có gì cả.

Tần Thánh chậm rãi cười, nụ cười mang theo vài phần tang thương, giống như đang thưởng thức lấy đau nhức gì, thật lâu, mới còn nói thêm: "Kỳ thật, tôi không có thua anh..... Tôi chỉ là bại bởi cô ấy!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 224: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (5)

Cô là sinh mệnh trong anh.

Xinh đẹp huy hoàng, có một không hai.

Anh một mực yên lặng đếm lấy, chờ đến cô vì anh ta mà khổ sở mười lần, anh liền ra tay.

Chỉ là, cái bảy năm này, không..... Không đơn thuần chỉ là bảy năm, giữ anh và cô, quần quanh so với bảy năm nhiều hơn.

Anh nhìn cô vì Tịch Giản Cận khó chịu bao nhiêu lần, anh đếm không hết.

Nhưng mà..... Mỗi một lần, anh đều dừng lại ở chín, chưa bao giờ chân chân chính chính đếm tới mười.

Bởi vì không đành lòng.

Trừ anh ta, cái người đàn ông là Tịch Giản Cận, không có người khác, có thể cho cô gái đó hạnh phúc.

Bởi vì, hạnh phúc của cô, cũng là Tịch Giản Cận.

Tần Thánh hút thuốc, biểu lộ cực kỳ bình tĩnh, anh suy nghĩ một hồi, mới nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận hỏi: "Bảy năm trước, tại sao phải anh làm như vậy?"

Tịch Giản Cận vốn có chút thất thần, Tần Thánh thích Bạc Sủng Nhi, không phải anh không biết, lúc trước tuổi nhỏ, lấy được cô gái kia vào lòng ngực, không phải không chán ghét Tần Thánh.

Đó là công chúa của anh, công chúa anh yêu mến nhất, sao có thể cho khác người đàn ông dòm ngó chứ?

Hai người ở trước mặt Bạc Sủng Nhi thì rất bình thường, bí mật tàn sát!

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn Tần Thánh, đáy mắt mang theo một vòng nghi hoặc: "Làm sao?"

Tần Thánh mang theo vẻ cười giỡn, không coi ai ra gì nói: "Kỳ thật..... cô ấy lúc đầu chính là chỉ muốn kích thích lại anh, lòng của cô ấy, không phải thay lòng..... Huống chi, cô ấy cũng không có hại người hại mình..... Lúc trước tôi còn tưởng rằng, anh sẽ dằn tha thứ cho cô ấy..... Không nghĩ tới, sau cùng anh lại làm quyết tuyệt vậy!"

Tịch Giản Cận càng nghe càng hồ đồ, anh mím môi, nhìn Tần Thánh, biểu lộ có chút nghiêm túc: "Tôi không hiểu anh đang nói cái gì!"

"Làm sao..... Không thừa nhận....." Tần Thánh lại cau mày, rất muốn đứng dậy, ấn Tịch Giản Cận, đau nhức đánh tới một trận: "Là đàn ông, dám làm dám chịu, anh còn nhớ rõ lúc ba tuổi, anh gặp cô ấy không?"

Tịch Giản Cận không biểu lộ thái độ gì, tất nhiên là anh nhớ kỹ, lúc trước Tịch Thư Ca cùng Tô San về thành phố X có việc, cho nên anh được đưa đến ở cùng nhà trẻ với Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 225: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (6)

Lúc ấy bọn họ ngồi cùng bàn.

Trí nhớ khắc sâu nhất, chính là Bạc Sủng Nhi hôn anh.

Tiểu công chúa phấn điêu ngọc trác nũng nịu, ngay trước toàn lớp, nói muốn làm cô dâu của anh!

Anh xấu hổ đỏ mặt, nói anh sẽ không muốn cô!

Cô bất mãn nhìn anh chăm chăm nói: "Vì cái gì không muốn, cô dâu có thể ăn, lại có thể chơi, vì sao anh lại không muốn!"

Năm đó còn nhỏ, làm sao biết hàm nghĩa câu nói kia.

Duy chỉ có cô giáo, đỏ mặt, dờ khóc dờ cười.

Lập tức, cô liền hôn anh, sau khi hôn xong, anh đã khóc lớn, cô thấy anh khóc, liền cũng khóc theo.

Cô một bên khóc còn vừa kêu lấy: "Làm sao bây giờ, trong bụng em sẽ có bảo bảo, ba của em nói, hôn như thế, thì sẽ có tiểu bảo bảo....."

Về sau, anh và cô, liền tách ra.

Mãi cho đến khi học trường cấp 3, mới gặp lại.

Tịch Giản Cận bình tĩnh mở miệng: "Cùng những chuyện kia có quan hệ gì?"

"..... Từ biệt đó, sau khi anh đi, cô ấy sốt cao, ồn ào muốn tìm anh, trợn vện náo loạn một tháng." Tần Thách nhíu mày, giống như nhớ tới chuyện của năm đó, trên mặt anh tuấn mang theo nhàn nhạt bất đắc dĩ, "Huyền náo toàn bộ tập đoàn Bạc Đế vây quanh cô trợn một tháng, mới khiến cho cô dần an phận trở lại."

Tịch Giản Cận trầm mặc.

Những chuyện này, anh lại cho tới bây giờ đều không có biết.

"Đương nhiên, những cái kia không phải trọng điểm, trọng điểm là, khi đó, cô ấy đã nhớ kỹ anh! Kỳ thật, tính tình của cô ấy, sở dĩ có thể trở thành như bây giờ, phải tính một nửa công lao của anh." Tiếng Tần Thách, lập tức trở nên có chút âm trầm, giống như là từ địa ngục, sắc bén phần nộ: "Năm đó, là anh nói với cô ấy, anh chỉ thích cô gái tốt! Cho nên cô ấy về sau, liều mạng làm cô gái tốt, dù chỉ là giả vờ, cô ấy cũng vì anh nỗ lực!"

"Anh cần gì biết chuyện này chứ, liền vung tay cho cô ấy khó chịu lớn như vậy? Huyền náo toàn trường xôn xao..... Mọi người giận mà không dám nói gì, tuy nhiên đã sớm đồn truyền khắp nơi! Anh biết cô ấy kiêu ngạo như vậy, đột nhiên bị người coi thường, đáy lòng có thể không tức giận sao?"

Tịch Giản Cận nhíu mày, nhìn lấy Tần Thách, cảm thấy anh giống như nói Thiên Thư, anh nghe không hiểu ra sao, sờ không tới đầu mối, "Tôi lúc nào thì khiến cô ấy khổ chịu?"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 226: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (7)

Khi đó anh, yêu cô còn không kịp, sủng cô đều cảm thấy chưa đủ, làm sao anh lại có thể để cho cô khó chịu chứ?

Khi đó anh..... Chưa bao giờ thực sự tức giận với cô, chỉ có một lần.....

Lúc ấy bỏ cô lại ở cửa trường học, một mình rời đi, giọng nói cùng với từ ngữ đều có chút đả thương người.

Sau khi anh rời đi, còn chưa có trở lại nhà, liền hối hận, thay đổi đầu xe, trở về tìm cô, cô đã không thấy đâu.....

Anh gọi điện thoại di động cho cô, cô đã tắt máy.

Anh biết rõ tính tình của cô, biết cô tức giận, đêm đó liền muốn làm sao cho cô cao hứng.

Khi đó đã tới gần sinh nhật cô rồi.

Anh nghĩ đi nghĩ lại, mới suy nghĩ một biện pháp rất tốt.

Mấy ngày nay, cô vẫn luôn không có tới trường học, về sau mới biết được, cô đi Anh quốc, trở lại, đã là lúc sinh nhật cô, tất cả dựa theo việc anh sắp xếp, tất cả mọi người nói một tiếng "Sinh nhật vui vẻ" với cô.

Sau cùng khi anh xuất hiện, đưa cho cô một hộp quà tinh xảo, anh vốn cho rằng cô sẽ hết giận..... Ai ngờ, cô lại phất tay, cho anh một cái tát, tất cả đều vỡ vụn.....

Tịch Giản Cận mở mắt, trong mắt mang theo nghi vấn, nhìn Tần Tánh, nhếch môi, ánh mắt có chút run rẩy, anh miễn cưỡng để mình trấn tĩnh, âm điệu có chút biến dạng: "Tần Thách..... Anh nói rõ ràng, đến cùng chuyện gì xảy ra? Tôi đã làm gì, cô ấy lại đối với tôi như vậy?"

Tần Thách nhìn Tịch Giản Cận biểu lộ như vậy, trên mặt trào phúng, đi từng chút từng chút ngưng lại, anh nhìn anh ta, hơi sửng sốt, nửa ngày mới có hơi chút cứng ngắc mở miệng hỏi: "Anh thật sự không biết?"

Tịch Giản Cận nhìn Tần Thách, anh lắc đầu.

Cái gì anh đều không biết, liền đã bị cô phán quyết tử hình.

Ánh mắt Tần Thách, trong nháy mắt có chút hoảng hốt, sau đó, liền có ngọn lửa thiêu đốt, không phải anh làm sao?

Nhìn nét mặt của anh..... Không giống như là nguy trang.

Tịch Giản Cận vốn rất nghiêm cẩn mà chính trực, từ trước đến nay đều dám làm dám chịu, anh không phải dạng bảy năm trước làm, bảy năm sau không thừa nhận.

Điểm này, Tần Thách chắc chắn vô cùng!

Trong phút chốc đấy, Tần Thách không biết hình dung cảm giác lòng mình như thế nào, giống như là bị một thứ chặn ngực, không thể thở nổi, không cách nào thở dốc

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 227: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (8)

Nếu như, bảy năm trước, tất cả đều là hiểu lầm, một trận hài kịch..... anh ta chẳng hề làm gì qua, cô hỏi cũng không có hỏi, đã phán quyết tử hình..... Vậy anh ta, đối với cô, có phải hay không hận ý càng đậm?

Nếu như, bảy năm trước, những chuyện kia không phải anh ta làm, vậy rốt cuộc là ai?

Xem ra, nhiệm vụ hàng đầu..... Là tìm ra, người năm đó làm chuyện kia!

Tần Thánh cảm giác chính mình căn bản không biết mở miệng nói với Tịch Giản Cận thế nào, anh giật giật cánh môi khô khốc, trong miệng có máu dính ra, thật lâu, anh nghe được tiếng Tịch Giản Cận truyền đến: “Tần Thánh..... Bảy năm qua, tôi so với ai khác đều muốn biết, lúc trước, đến cùng tại sao cô ấy lại làm như vậy!”

Tần Thánh không có nói tiếp.

Tịch Giản Cận nhìn bầu trời đêm, biểu lộ mang theo vài phần đau thương, nửa ngày, anh mới yên lặng nói bổ sung: “Thế nhưng, về sau, tôi phát hiện..... Những thứ này đã không quan trọng rồi.”

Tần Thánh vẫn không có nói tiếp.

Hai người chỉ là nằm ở nơi đó, trên người gãy xương, đau đớn kịch liệt.

Nhưng vẫn không có che giấu được đau trong lòng.

Tần Thánh nhắm mắt lại, cau mày, trong lòng nghĩ, thật con mẹ nó đau, Tịch Giản Cận ra tay, thật đúng là không lưu tình chút nào!

Anh nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, phát hiện Tịch Giản Cận đã chậm rãi đứng lên, tay bưng lấy ngực, dựa vào xe của anh, thở hổn hển hai cái, đi tới, xốc Tần Thánh lên, nhét anh vào trong xe.

Tần Thánh bởi vì động như vậy, có chút đau, Tịch Giản Cận lại nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, một chữ một hồi nói: “Tôi cái gì đã không làm qua!”

Sau đó, anh ngồi ở trên ghế lái, mới lái xe, đi về phía bệnh viện.

Tần Thánh cùng Tịch Giản Cận ra tay đánh nhau, hai người bị thương không nhẹ, cần nằm viện một chút.

Tịch Giản Cận qua bệnh viện đăng ký, Tần Thánh sớm đau hỗn loạn, Tịch Giản Cận sống qua đã khá lâu, quen thuộc đau đớn, Tần Thánh về điểm này, vẫn bại bởi Tịch Giản Cận, dù sao anh cũng chỉ là tên thiếu gia được nuôi dưỡng.

Hai người lên giường, nối xương, băng bó, dưỡng thương..... Ngược lại làm cho người ở tổng viện bận bịu, chờ đến khi hai người phẫu thuật hoàn thành, đẩy ra, bị đẩy vào cùng phòng bệnh, đã là sáng sớm ngày thứ hai rồi.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 228: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (9)

Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh đánh nhau, theo nhau năm viên, thì người của hai bên Tịch gia cùng tập đoàn Bạc Đế mới biết.

Hai người đều là bảo bối nhà mình, không tới mười phút đồng hồ, đều tiếng vào trong phòng bệnh.

Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh lúc đầu đang ngủ say, đột nhiên nghe thấy bên tai không ngừng có tiếng nói chuyện, lúc này hai người mới cùng tỉnh lại.

Bởi vì Tịch gia cùng tập đoàn Bạc Đế quan hệ vẫn luôn giao hảo, tất nhiên sẽ không trách cứ, đều nói người của nhà mình không đúng, vội vội vàng vàng dạy dỗ người của nhà mình.

Cho nên, dẫn đến Tịch Giản Cận và Tần Thánh bị khiển trách nửa giờ, lúc này mới từ bỏ ý đồ.

Cũng may bác sĩ xuất hiện kịp thời, nói bọn họ cần nghỉ ngơi, mới khuyên mọi người đi.

Thật vất vả người đi hết, hai người tối qua một đêm chưa ngủ, đều có chút buồn ngủ, cho nên đều nhắm mắt lại, một lần nữa muốn ngủ.

Ai biết, ngoài cửa lại truyền đến tiếng của giày cao gót

Còn kèm theo một giọng cực kỳ đánh đá!

“Nghỉ ngơi cái gì, nghỉ ngơi cái gì! Đến bọn họ, còn cần nghỉ ngơi sao? Mấy người đều tránh hết ra cho tôi, tôi muốn đi vào!”

Tần Thánh cùng Tịch Giản Cận vừa mới nhìn nhau một chút, giọng nói này rất quen thuộc, Tần Thánh lại theo bản năng, thân thể rụt lại.....

Chuyện anh đánh Tịch Giản Cận, Bạc Sủng Nhi không biết..... Lần này nhìn thấy, anh ta bị anh đánh tới bệnh viện, sẽ không rút gân lột da anh ta sao?

Tuy nhiên..... anh cũng bị Tịch Giản Cận đánh tiến cho vào bệnh viện!

Ngay lúc Tần Thánh suy nghĩ lung tung, bọn họ liền nghe được ở ngoài cửa truyền đến tiếng nói buồn bực, sau đó cửa phòng bệnh, bị người dùng chân đá văng!

Bạc Sủng Nhi đi một đôi giày cao gót mười phân, mang theo một cái túi, đứng ở cửa, nhìn thấy hai người, hơi nhíu lông mày, sau đó liền cắn hàm răng, bưng bưng đi tới trước giường bệnh, cầm túi trong tay, đánh vào trên người hai người!

“Hai người trúng gió gì vậy! Đánh cái gì! Làm sao lại không ai bị đánh chết?!” Bạc Sủng Nhi đánh xong, tâm tình rất tốt, đứng ở giữa hai giường bệnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 229: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (10)

“Các anh thật đúng là có khả năng, lớn bao nhiêu, đánh cái gì? Hơn nửa đêm, một không trở về nhà ngủ, một không đi của gái, chạy ra ngoài đường đánh nhau cái gì, còn bị Paparazi vừa vặn chụp được, hai người đánh thì đánh, còn đánh kín đáo như thế, đúng hay không?”

“Làm sao không có đánh mặt đối phương? Sợ ảnh hưởng không tốt, nhìn không tốt sao

Bạc Sủng Nhi dứt khoát mắng chửi hai người.

Sau đó cất bước, đi tới bên người hai người, duỗi ngón tay ra, không chút lưu tình chọc lên trên mặt hai người: “Muốn em nhìn, hai người nên đánh lên mặt, đánh mặt mũi bầm dập mới tốt!”

Bạc Sủng Nhi đậm đậm Tần Thánh, Tần Thánh chỉ chép miệng, một bộ ủy khuất nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi xoay người, qua đậm Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận chỉ là lạnh nhạt nằm ở nơi đó, ánh mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, đáy lòng hiện ra một chút ấm áp

Trải qua nhiều năm như vậy..... Khi anh một lần nữa đối mặt với bộ dạng quen thuộc mạnh mẽ này của cô, mới phát hiện, chính mình vậy mà đáng xấu hổ thế.

Có lẽ là ánh mắt của anh, mang theo một tia ấm áp, khiến tay cô dùng sức, đâm lên trên hai gò má của anh, sức lực chậm lại.

Ngón tay của cô, chạm lên da thịt anh, nhẹ nhàng run rẩy một chút, không khỏi có một dòng điện, ở nơi nào chạy ra.

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, hơi hơi cũng chậm lại, vừa rồi khí thế ngông cuồng ngang ngạnh, đều tiêu tan tởm mất rồi.

Bạc Sủng Nhi hơi cúi đầu xuống, vừa lúc đối mặt với mắt Tịch Giản Cận.

Nét mặt của cô, hơi hơi cứng đờ, nghĩ tới một đêm kia, ánh mắt hơi ảm đạm chút.

Nhất định là anh rất chán ghét mình..... Đêm hôm ấy, nói đều là lời nói thật đi!

Nếu như cô không có tập đoàn Bạc Đế, cô chẳng phải là cái gì!

Giống như bảy năm trước, cô và anh chỉ vì một lần cãi lộn, anh chỉ trích cô làm không đúng!

Kỳ thật khi đó, trong lòng của anh đã chán ghét cô rồi chứ..... Cho nên, anh mới có thể ở ngày thứ hai, làm chuyện như vậy.....

Nghĩ tới đây, Bạc Sủng Nhi nhanh chóng rút tay về, hừ lạnh một tiếng, xoay người, liền đi đến giường Tần Thánh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 230: Tôi Bại Bởi Cô Ấy, Không Phải Anh! (11)

Tịch Giản Cận chỉ là nhìn chăm chăm bóng lưng cô, nhìn một hồi, mới chậm rãi quay đầu, nhìn lấy trần nhà trắng toát, nói không nên lời trong lòng đến cùng là có cảm giác như thế nào, cứ lan tràn.....

Đêm hôm ấy, anh làm như vậy, chung quy là đã thương lòng tự tôn của cô, để cho mặt mũi cô mất hết!

Trong lòng của cô, đối với anh, nhất định cũng cất đầy là oán niệm đi!

Như vậy cũng tốt..... Đối với người nào đều tốt!

Tần Thánh nhìn Bạc Sủng Nhi tới gần giường của mình một lần nữa, trên mặt của anh lập tức chất đầy nụ cười nịnh nọt, vốn cho rằng Bạc Sủng Nhi sẽ giương nanh múa vuốt xé nát chính mình, ai biết cô lại cười rất phong tình vạn chủng, lập tức ngồi ở bên giường, giơ tay lên, nắm lấy chăn mềm, đắp chăn cho anh, khuôn mặt kiêu mị, nụ cười vừa lúc, âm điệu cũng đều mang theo vài phần mềm mại cùng ấm áp: “A Thánh..... Anh nghỉ ngơi thật tốt.”

Lúc này Tần Thánh đã sớm bị dọa đến có chút trợn mắt hốc mồm rồi.

Anh chớp mắt, âm thầm véo thịt bên hông mình, ý thức được chính mình không phải là đang nằm mơ, lại nhìn đáy mắt của Bạc Sủng Nhi, chỉ là một mảnh băng hàn, nhất thời anh cũng hiểu ra một chút, liền ra vẻ rất đau, làm nũng với Bạc Sủng Nhi: “Tiểu Sủng Nhi, anh rất đau, hôn một cái, hôn một cái liền không đau rồi.....”

Bạc Sủng Nhi đưa lưng về phía Tịch Giản Cận hung tợn trừng Tần Thánh, một giây sau, vẫn mang nét mặt tươi cười như hoa, cúi đầu xuống, nhanh chóng xích lại gần má Tần Thánh.

Động tác của cô rất nhanh, tóc dài không có buộc lên, cúi đầu xuống, liền rơi loạn, vừa lúc che đậy mặt cô cùng Tần Thánh.

Cô không có hôn qua Tần Thánh, như ở góc độ Tịch Giản Cận nhìn qua, cực kỳ giống hôn môi.

Bạc Sủng Nhi duỗi ngón tay ra, hung hăng đâm vào vết thương trên ngực Tần Thánh, sau khi đâm xong, dùng miệng làm khẩu hình: “Anh lại dám đánh anh ấy?”

Tần Thánh bị đau, nhe răng trợn mắt nhìn đầy mắt tức giận của Bạc Sủng Nhi, giống như là lúc nào cũng có thể lột da chính mình, anh liền vội mở miệng, nói ra: “Thế nhưng anh có nghe ngóng một chút chuyện cho em.....”

Bạc Sủng Nhi dừng việc đâm anh, lập tức nhỏ giọng hỏi thăm: “Chuyện gì?”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 231: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【12】

Tần Thánh há miệng, theo bản năng muốn bật thốt lên, tuy nhiên trong lúc bất chợt lại ngậm miệng, sau đó để sát vào bên tai Bạc Sủng Nhi, thấp giọng nói: “Anh lừa em...”

“A ————— đồ đàn bà chanh chua ————— mưu sát a ————— “

Một giây sau, Tần Thánh liền khàn giọng rách phổi kêu lên.

“Đó là vết thương, rách, xương gãy, em cấu xuống chỗ đó, anh sẽ chết!”

Tần Thánh liều mạng hô, nhưng Bạc Sủng Nhi vô pháp vô thiên tiếp tục cấu một chút, mắt thấy Tần Thánh đau đến hốc mắt cũng hiện hồng, lúc này cô mới dừng tay, đưa cho Tần Thánh một cái ánh mắt khiêu khích!

Lại dám can đảm lừa cô!

Xem ra là chán sống rồi!

Tần Thánh che ngực, ở trên giường bệnh co lại thành một đoàn, cô còn hạ thủ thật ác độc, anh âm thầm mà cắn hàm răng, nhin đau, đáy lòng nghĩ, mới vừa rồi thật là thiếu chút nữa thì nói ra.

Nhưng nếu nói ra, làm cho cô biết, thời điểm bảy năm trước, căn bản không phải Tịch Giản Cận làm, cô sẽ thế nào?

Hối hận? Ảo nào?

Sợ là... Hận chết chính mình, oán chết mình đi!

Cuối cùng, vẫn nói không nên lời... Không nỡ để cô khổ sở.

Bạc Sủng Nhi cùng Tần Thánh như có thói quen náo loạn như vậy, sau khi cấu xong, cô phát hiện Tần Thánh rụt thân thể, bất động hồi lâu, lúc này mới không yên lòng duỗi ra ngón tay, chọc bả vai Tần Thánh.

Tần Thánh giả chết, căn bản không để ý tới Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi cho là Tần Thánh tức giận, liền tiếp tục chọc chọc bả vai Tần Thánh, còn kèm theo một câu: “A Thánh?”

Tần Thánh như cũ không để ý tới cô, Bạc Sủng Nhi lúc này mới túm bờ vai của anh, hung hăng mà cấu một cái: “A Thánh, có phải anh muốn cả đời này em đều không để ý đến anh hay không!”

Tần Thánh lúc này mới cười ra tiếng, vươn ra tay phải hoàn hảo, vòng lấy hông của cô, đem cô kéo vào trong ngực của mình, xoa tóc của cô, một bộ sủng nịch: “Em bỏ được sao?”

Bạc Sủng Nhi theo bản năng muốn giãy dụa, hơi động một chút, lại phát hiện ánh mắt Tịch Giản Cận nhìn bọn họ chăm chăm, tim của cô đập đập chậm một nhịp, bỗng nhiên, dị thường thuận theo tựa vào trong ngực Tần Thánh, cười ngọt ngào: “A Thánh, em dĩ nhiên là, không nỡ không để ý tới anh!”

Thanh âm Bạc Sủng Nhi, thẹn thùng thanh thúy, đều rơi vào trong tai Tịch Giản Cận.

Người đàn ông vốn là nhìn chăm chăm bọn họ ở đây không coi ai ra gì thân mật, ánh mắt đã sớm phiếm lạnh.

Lúc này nghe được cô nói những lời này, anh liền nhanh chóng thu hồi ánh mắt, tay ở dưới chần siết thành quyền, nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, dị thường im lặng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 232: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【13】

Mặc dù anh cũng không biết năm đó rốt cuộc cô nghĩ là anh làm cái gì, mới có thể cùng anh chia tay, nhưng mà, anh lại biết, chân tướng, thật đã không trọng yếu như vậy rồi.

Nếu như cô thật giống như lời Tần Thánh nói, từ ba tuổi, đã đối với anh nhớ mãi không quên, như vậy, cô ở bảy năm trước, như thế nào lại dễ dàng đối với anh làm ra chuyện như vậy?

Coi như cô thật cho là anh làm cái gì, cô nên tới hỏi anh một câu... Coi như là muốn đưa anh hành hình, cũng phải cho anh một lý do.

Nhưng cô không có, khư khư cố chấp, đem anh chém giết!

Nhiều năm như vậy, anh đều vẫn nghĩ... Cái cô bé tên là Bạc Cẩm kia, rốt cuộc, có tim hay không?

Rốt cuộc, có yêu anh hay không...

Nhưng là... Nếu như cô thật sự yêu anh... Cô hiện tại, cùng Tần Thánh, ôm gò má anh ta, thân mật một mảnh, hôn môi triền miên, thì giải thích thế nào?

Anh vẫn tự nói với mình dưới đáy lòng, cô làm cái gì, đều không liên quan đến mình... Bọn họ đã chia tay rồi, nhưng là, anh vẫn cảm giác trầm muộn vô cùng.

Bạc Cầm, em nhìn, hạnh phúc của em người đi đường đều biết, chặt vật của tôi không chỗ che dấu, nhiều năm như vậy, tôi mới biết được, vô luận tôi trở nên cường đại như thế nào, em vẫn là nhược điểm của tôi.

Bạc Sủng Nhi lặng yên không một tiếng động nhìn Tịch Giản Cận, đáy lòng nổi lên một trận đau đớn mạc danh kỳ diệu.

Trong đau đớn, vẫn là mang theo vẻ cao hứng nhàn nhạt.

Cô cho là... Anh đối với cô, là không có cảm giác... Nhưng là... Lúc A Thánh cùng cô đùa giỡn, đáy mắt của anh hình như đã hiện lên vẻ lãnh ý.

Nếu như, anh đối với cô thật không có cảm giác, khẳng định hiện tại anh... Nhất định sẽ không im lặng nhìn ngoài cửa sổ như vậy, một bộ khổ sở và xuất thần, có phải hay không?

Cô nghĩ khẳng định là đúng rồi, có phải hay không?

Tiểu Tịch, anh khổ sở, em hiểu, nếu như anh vẫn muốn sinh khí như vậy, em nguyện ý chờ anh nguôi giận...

Chẳng qua là, anh ngàn vạn lần đừng ghét em... Em thật sự, không có hư hỏng như trong tưởng tượng của anh đâu... Nhiều năm như vậy, sau này khi anh rời em đi, em vẫn một mực cố gắng, cố gắng làm cho mình làm được tốt nhất có thể...

Trong bảy năm, anh trôi qua không tốt, thật ra thì, em trôi qua có tốt đâu?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 233: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【14】

Bạc Sủng Nhi mở trừng hai mắt, chậm rãi từ lồng ngực Tần Thánh ngẩng đầu lên, hai má của cô, không thẹn thùng, chẳng qua là trong mắt chứa nụ cười.

Tần Thánh thì chậm rãi nhắm hai mắt lại, giống như là cực kỳ mệt mỏi, giả vờ ngủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, bên trong phòng im lặng một mảnh.

Người nào cũng không có ý tứ mở miệng nói chuyện trước.

Tần Thánh có lẽ là thật sự mệt mỏi, chốc lát, liền ngủ mất.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở bên giường, ánh mắt vẫn luôn là nhìn chăm chăm Tần Thánh, Tịch Giản Cận rất thanh tĩnh, vẫn vẫn duy trì động tác mới vừa rồi, không có bất kỳ thay đổi nào.

Anh không có dấu hiệu muốn cùng cô nói chuyện, mà cô, cũng không biết nên mở miệng hướng về phía anh nói cái gì.

Hai người liền vẫn trầm mặc như vậy.

Mãi cho đến khi đêm rất khuya, Bạc Sủng Nhi nhìn Tần Thánh một chút, ngủ như heo chết, cô liền thở dài một hơi, cắn cắn ngón tay, bối rối, mình nên rời đi không.

Thời điểm cô suy nghĩ, thủy chung đều là nhìn chăm chăm Tần Thánh trên giường.

Thật ra thì, trong não, nghĩ chính là người khác.

Tịch Giản Cận đến trưa, vô tình hay cố ý, luôn quét mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, mỗi lần khi anh quét mắt nhìn cô, đều thấy cô nhìn chăm chăm Tần Thánh trên giường ngấn người.

Đến cuối cùng, anh rốt cuộc nhìn không được rồi, thoáng cái vén chăn lên...

Bạc Sủng Nhi thấy anh nhúc nhích, liền vội vàng đứng lên đi theo, cô thấy Tịch Giản Cận, anh bị thương, lại còn muốn xuống giường...

"Tịch Giản Cận, anh muốn làm gì?"

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, mang theo vẻ lo lắng vô cùng.

Sắc mặt Tịch Giản Cận, nhìn cũng không tốt, hơi có vẻ tái nhợt.

Thật ra thì chính anh cũng không biết anh muốn đi làm gì, hiện tại bị cô hỏi, cũng không biết làm sao mở miệng nói chuyện.

Tịch Giản Cận nhíu mày, đáy lòng nghĩ, nếu như cô biến mất ở trước mắt của mình, có lẽ đáy lòng chính mình sẽ dễ chịu chút ít, nếu cô ở, anh liền đi ra ngoài chút đi.

Tịch Giản Cận nghĩ tới như vậy, liền muốn ngồi dậy.

Bạc Sủng Nhi lại vươn tay, đè Tịch Giản Cận xuống.

"Tịch Giản Cận, anh bị thương, còn muốn đi đâu? Anh trước năm xuống nghỉ ngơi, nghỉ ngơi! Muốn làm cái gì, em giúp anh đi làm!"

Tịch Giản Cận nhìn thoáng qua Bạc Sủng Nhi, cảm thấy đáy lòng tốt hơn rồi, thật ra thì, hay là tại lúc bắt đầu cô cùng anh làm chuyện kia, đáy lòng của anh, đã rối loạn... Nếu như không thấy cô, anh hoàn hảo, càng thấy cô, đáy lòng anh càng phức tạp!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 234: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【15】

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, rồi cuộc nghĩ tới một sự tình mình muốn làm, liền nói: "Tôi muốn đi vệ sinh, cô có thể giúp tôi?"

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng buông lỏng cánh tay anh ra, hướng phía sau lui hai bước.

Tịch Giản Cận cho là cô đã bỏ đi rồi, liền muốn ngồi dậy, ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên nói một câu: "Anh đừng động, chờ một chút!"

Sau khi nói xong, cô liền hướng ngoài cửa chạy đi.

Bên trong phòng không có cô, anh không nhúc nhích, một lần nữa nằm xuống, chẳng qua là cảm thấy trái tim, giống như là rớt thành một đoàn, nghĩ không ra đầu mối...

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng trở về.

Cầm trong tay rồi một cái bình, đưa cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không có đón, vẻ mặt có chút kỳ quái nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Cái kia... Anh ở giường trên giải quyết đi!"

Tịch Giản Cận lúc này mới nhớ tới, chính mình mới vừa nói muốn đi vệ sinh, bởi vì cô rời đi, nhất thời quên hết.

Hiện tại bị cô nhắc tới, thật sự chính là có chút nóng nảy, anh lập tức hiểu rõ, vẻ mặt trong nháy mắt có chút lúng túng rồi, mặc dù là gãy hai cái xương sườn, nhưng không đến nỗi không thể đi vệ sinh.

Anh lắc đầu, nói: "Không cần..."

Tịch Giản Cận ngồi dậy, quyết định đi đến phòng vệ sinh, nhân tiện làm cho mình tỉnh táo một chút.

Bạc Sủng Nhi cầm lấy bình, vốn là rất ngại quá, thấy Tịch Giản Cận còn không nhận, hơn nữa sắc khế anh có chút lúng túng, cô liền ngượng ngùng hơn.

Từ trước đến giờ thời điểm Bạc Sủng Nhi xấu hổ, cũng thích dùng vẻ ngang bướng che dấu chính mình, lập tức, cô đi tới trước giường Tịch Giản Cận, vén lên chăn mền của anh, vươn tay, đem bình hướng phía dưới anh nhét qua, Tịch Giản Cận theo bản năng né tránh, Bạc Sủng Nhi cọt đến nửa người dưới của anh, thân thể của anh run rẩy một cái, liền đẩy Bạc Sủng Nhi ra, hướng nhà vệ sinh, nhanh chóng đi vào.

Bạc Sủng Nhi ở nguyên tại chỗ, khuôn mặt nhỏ lại đỏ hơn.

Tịch Giản Cận đi vào cả buổi, cũng không có đi ra ngoài, Bạc Sủng Nhi đã sớm từ trong e lệ hồi thần lại rồi.

Cô chẳng qua là cảm thấy đầu ngón tay nóng nóng, không nhịn được nghĩ đến tràng diện mấy lần trước bọn họ làm chuyện đó, toàn thân cô cũng theo đó nóng bỏng.

Cô thật ra thì vốn là làm anh bực tức... Hơn nữa còn nghĩ tới, tránh anh mấy ngày, nhưng là ai biết anh bị thương, cô vẫn không nhịn được liền chạy tới!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 235: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【16】

Bạc Sủng Nhi ngồi ở bên ngoài, tiếp tục chờ một chút, lại phát hiện Tịch Giản Cận còn không có đi ra ngoài.

Thời gian, cũng đã qua một giờ, coi như là anh đi nặng, cũng phải giải quyết xong rồi!

Bạc Sủng Nhi không nhịn được đến trước cửa phòng vệ sinh, gõ cửa, gọi một tiếng: "Tịch Giản Cận?"

Ai ngờ, không ai để ý tới cô.

Cô liền dùng sức vỗ vỗ cửa, tiếp tục gọi một tiếng: "Tịch Giản Cận!"

Tần Thánh bị cô làm cho trở mình, không cẩn thận dè vết thương, nghe răng trợn mắt quay về tư thế cũ, tiếp tục ngủ.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới, Tịch Giản Cận bị thương, sẽ không phải là té xỉu ở bên trong đi?

Bạc Sủng Nhi dùng sức xoay tay cầm cửa, phát hiện là bên trong khóa trái rồi, cô không có chìa khóa, liền nhanh chóng ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi đi ra ngoài, đơn giản giải thích cùng người ta một chút, cái nữ hộ sĩ kia vừa nghe là thái tử gia Tịch gia có thể té xỉu ở phòng vệ sinh rồi, lập tức phân phó người đi cầm chìa khóa phòng vệ sinh tới.

Tịch Giản Cận vào nhà vệ sinh, cũng không có gấp gáp đi vệ sinh, đầu óc của anh vốn là những cảm xúc lung tung, tuy nhiên cũng bởi vì cô mới vừa đụng vào một ít, toàn bộ biến thành hình ảnh hạn chế.

Anh mơ hồ còn có thể cảm giác được trên đầu ngón tay lưu lại cảm giác da thịt trắng mịn của cô, bên tai, cũng hiện lên bộ dáng cô thẹn thùng ở dưới người anh, chẳng qua là anh cảm thấy toàn thân chính mình, càng lúc càng khó chịu giống như là sắp nổ tung!

Anh đứng ở trước bồn cầu, nhìn cậu nhỏ đã cứng lên, hít sâu hồi lâu, cũng không có đè nén xuống được, liền chỉ có thể động thủ, tự mình giải quyết, ai ngờ cô lại ở ngoài cửa bắt đầu gọi tên của anh, anh không thể trả lời, giọng nói có thể để lộ bí mật của anh!

Tịch Giản Cận mê mê hồi lâu, cuối cùng kết thúc, anh chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, vừa muốn giật giấy vệ sinh, dọn dẹp một chút, còn chưa kịp đem quần kéo lên, liền nghe được thanh âm chìa khóa tra vào ổ, rồi sau đó, cửa thoáng cái bị đẩy ra ——

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 236: Tôi Đã Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【17】

Tịch Giản Cận nghe được thanh âm này, nhất thời tay không có để ổn, liền đem hộp giấy vệ sinh kéo lệch tới.

Anh biết có người đi vào, liền nhanh chóng đưa lưng về phía cửa, lạnh giọng nói, "Đóng cửa!"

Anh cũng không có mang theo quá nhiều cảm xúc, ngữ điệu thường thường, nhưng là giọng nói nhưng mang theo một tia ra lệnh, cộng thêm anh huấn luyện nhiều năm như vậy, bản thân đeo vẻ uy vọng, cũng dưỡng thành một tí thói quen, nghiêm túc lên, khẩu khí giống như là huấn luyện Tiểu Bình.

Mang theo độ mạnh yếu không thể làm trái.

Bị làm cho sợ đến không có kịp nhìn gì cả, tiểu hộ sĩ chợt đem cửa đóng lại.

Bạc Sủng Nhi đầy trong đầu đều là Tịch Giản Cận, cô rất lo lắng, hiện tại thấy tiểu hộ sĩ đem cửa thoáng cái đóng lại, lập tức liền nhượng lông mày, có chút cao ngạo trừng mắt liếc tiểu hộ sĩ, mang theo nồng đậm bất mãn, liền vươn tay đẩy tiểu hộ sĩ ra, đem cửa rầm một cái đẩy ra.

Tịch Giản Cận đã cầm giấy vệ sinh, nhanh chóng dọn dẹp chính mình, trong lúc bất chợt thấy cửa bị đẩy ra, lập tức đáy lòng tràn đầy một tầng hỏa khí, xen lẫn lúng túng, hướng cửa thoáng cái trừng mắt tới.

Liên cùng ánh mắt Bạc Sủng Nhi, thoáng cái đối diện với nhau.

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, lập tức thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó mở to miệng nói: "Gọi anh hồi lâu, sao đều không trả lời!"

Bạc Sủng Nhi trong giọng nói mang theo vài phần trách cứ, nhưng là trán của cô, cũng đã khẽ giãn ra.

Tâm cũng theo đó yên tĩnh lại.

"Đi ra ngoài! " Tịch Giản Cận há mồm, chính là ngữ điệu cực kỳ nghiêm nghị.

Anh chính trương tuấn nhan đen xì, may là cô đem tiểu hộ sĩ đẩy ra, nếu không anh bộ dáng này, khẳng định bị nhìn hết sạch!

Anh đại công tử Tịch gia, mặt mũi coi như là hoàn toàn mất sạch!

Bạc Sủng Nhi vốn là tốt bụng, hiện tại bị Tịch Giản Cận hung như vậy, đáy lòng cô lập tức bị chọc tức, đôi mắt, khó tránh khỏi mang vài phần tức giận, hướng Tịch Giản Cận trừng mắt tới.

Lòng tốt bị coi thành lòng lang dạ thú!

Cô cũng không quan tâm anh nữa!

Tối hôm đó, tức giận của cô cũng chưa tiêu tan đâu! Bây giờ anh còn trừng mắt rống cô như vậy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 237: Tôi Thua Bởi Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【18】

Con người Bạc Sủng Nhi, không nhịn được mà tối sầm, mím môi cời giày cao gót, ý định hướng Tịch Giản Cận té tới, nhưng là khễ cong lưng, cô liền thấy được một màn làm cô đỏ mặt tim đập.

Động tác của cô, liền cứng rần ngừng lại nơi đó.

Cô không nhịn được hét lên một tiếng, thái độ cay cú theo đó thoáng cái tan thành mây khói rồi.

Cô cứng ngắc lại, đứng ở nơi đó gắt gao nắm tay cầm cửa, mở to hai mắt nhìn.

Anh... Vật kia cũng đã hoàn toàn lộ ở bên ngoài rồi.

Hơn nữa anh một tay cầm giấy vệ sinh, một tay nắm lấy thứ đó của mình, người có mắt, vừa nhìn cũng biết, anh đang làm gì.

Cô trừng trừng mắt, nhìn chăm chăm, mắt cũng không nháy nhìn!

Cả người hoàn toàn hóa đá!

Thì ra là, hồi lâu như vậy, anh núp ở trong phòng vệ sinh, là làm những chuyện này!

Mặt của cô, thoáng cái đả nóng lên.

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, vốn là lúng túng muốn chết, hiện tại nửa người dưới chính mình lại bị tròn mắt nhìn chăm chú, không chút nào

cảm thấy thẹn, tai của anh, không nhịn được có chút nóng lên.

Thậm chí, anh loáng thoáng cảm giác cái kia vốn là yên tĩnh sụp xuống, bởi vì cô đưa mắt nhìn, lại thức tỉnh góc lên.

Đáy lòng của anh không nhịn được có chút ảo não!

Nói chuyện, giọng cũng theo nghiêm túc!

"Đóng cửa! Đi ra ngoài!"

Bạc Sủng Nhi nơi nào nghe được Tịch Giản Cận nói gì... Cô mặc dù vẫn rất hồ nháo, nói chuyện cũng rất không chừng mực, thậm chí chuyện này, cô cũng hiểu rõ, cũng đã tự mình cùng Tịch Giản Cận trải qua, vật kia của người đàn ông, cũng nhìn không ít, nhưng là hiện lên sờ sờ như vậy, bị cô xem hoàn toàn chính chính, thậm chí... Vẫn là bộ dạng mới vừa kết thúc... Phía trên còn dính một chút dịch màu trắng...

Đầu óc của cô, toàn bộ đều là hình ảnh này.

Cái tiểu hộ sĩ kia bị cô đẩy ra, nhìn Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó không nhúc nhích, không nhịn được dò hỏi: "Bạc tiểu thư... Tịch công tử anh ấy..."

Tiểu hộ sĩ vừa nói, vừa nghĩ ngợi đi tới phía Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận nghe tiếng bước chân, âm thầm cắn răng, nhìn cô gái kia đã hoàn toàn ngẩn ngơ, hộ sĩ kia đi về trước đẩy cô ra, sợ là sẽ thấy hình ảnh lúng túng như vậy, định khẽ nghiêng lưng, đưa tay lên, đem Bạc Sủng Nhi kéo vào phòng vệ sinh, sau đó giơ chân lên, đem cửa hung hăng mà đập, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 238: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【1】

Tịch Giản Cận lực đạo cũng không nhỏ, mang theo vài phần tức giận, bị anh kéo tới, thân thể nho nhỏ của Bạc Sủng Nhi, thoáng cái hoàn toàn lao vào trong lồng ngực Tịch Giản Cận.

Khuôn mặt nhỏ của cô, đụng vào lồng ngực của anh, mất thăng bằng, đụng phải khuôn mặt nhỏ của cô, có mấy phần đau đớn.

Cô đột nhiên hồi thần, lúc này mới ý thức tới, cửa phòng vệ sinh đã bị đóng lại, ngoài cửa còn truyền đến tiếng tiểu hộ sĩ thấp giọng la lên.

Cô nhất thời không có đứng vững, anh còn ôm hông của cô.

Phòng vệ sinh trong phòng bệnh cũng không nhỏ, nhưng mà hai người đứng, giờ khắc này, cũng đặc biệt chật chội.

Bạc Sủng Nhi đáy lòng có thêm mấy phần khẩn trương, hô hấp của cô, cũng theo đó có chút dồn dập, hơi thở vờn quanh cũng là mùi vị của anh, để cho đầu óc của cô, hỗn loạn, không cách nào suy tư.

Cô vươn tay, nghĩ muốn đẩy Tịch Giản Cận ra, nhưng lại khoát tay, đụng phải cực nóng của anh, tay cô run lên, đã cảm thấy anh vốn là ôm cánh tay của cô, khẽ dùng sức, giống như là muốn chặt đứt eo nhỏ của cô.

mặt Bạc Sủng Nhi, không tự chủ được đỏ lên, tay vội vàng dịch khỏi, chống đỡ lồng ngực của anh, muốn dùng sức đẩy ra, nhưng vẫn không nhúc nhích được.

Tịch Giản Cận ngưng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, tầm mắt có chút hoảng hốt, hô hấp của anh, từ từ dồn dập, cảm thấy trong ngực, thân thể của cô, mềm mại hương phức, làm anh có chút hít thở không thông.

Hít thở không thông như vậy, mang theo vẻ quyến luyến quen thuộc.

Bạc Sủng Nhi nghe hô hấp của anh, cũng đã biết đáy lòng của anh giờ khắc này ý gì, hơn nữa cũng cảm giác được thân thể của anh, rõ ràng đã bắt đầu có biến hóa, cô há miệng, giương mắt đi xem anh.

Tịch Giản Cận cũng đã chậm rãi vươn tay, đẩy cô ra, cô cũng không có giống như là ngày thường, hướng trên người của anh quẩn lầy, phía ngoài có A Thánh, cô đâu dám làm chuyện này.

Tịch Giản Cận nhanh chóng chà lau nửa người dưới của mình, sửa sang lại quần áo, đi rửa tay.

Từ đầu đến cuối, Bạc Sủng Nhi cũng đang ngó chừng nhìn anh.

Tiếng nước chảy róc rách, anh làm việc, từ trước đến giờ chăm chú, lúc này rửa tay, cũng mang theo vài phần chuyên chú.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 239: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【2】

Bạc Sủng Nhi nhìn có chút mê mẩn.

Đáy lòng mang theo chua xót khổ sở.

Đây là người đàn ông cô thích... Cẩn thận tỉ mỉ... trên đời này, chính là thói quen cùng phẩm chất nhất tốt đẹp, đều xuất hiện ở trên người của anh... Anh mê người, cũng không phải bởi vì tướng mạo của anh cỡ nào mê người, mà ở, trong anh, là có nội hàm cỡ nào.

Đúng... Cô Bạc Sủng Nhi từ khi sinh ra, đều muốn tốt nhất.

Tốt nhất trên đời này.

Coi như là, người đàn ông, cô cũng muốn chọn tốt nhất.

Mắt của cô, thoáng cái hiện lên đau thương, nghiêng đầu, nhìn vách tường, mở miệng: "Tịch Giản Cận... Thân thể của anh, không gấp gáp sao?"

"Không gấp gáp. " dừng hồi lâu, anh mới lạnh nhạt trả lời.

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhìn Tịch Giản Cận thái độ ôn hoà, đáy lòng của cô giống như thiên quân vạn mã chạy qua, cuồn cuộn nổi lên tầng tầng cát bụi, tràn ngập.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, ý định đi ra phòng vệ sinh, thấy Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, cô lúc này xem ra giống như là có mấy phần xuất thần,

tuy nhiên vẫn không che dấu được một ít ngạo khí không giây phút nào không tỏa ra ngoài.

Anh giống như là nghĩ tới điều gì, hướng về phía cô đứng ở nơi đó, trong lúc bất chợt mở miệng, nói một câu: "Tối hôm đó... Thật xin lỗi."

Tối hôm đó trong miệng anh, cô tự nhiên biết là một đêm kia.

Ở trên đường, ở trong xe, lần đầu tiên, anh tỉnh táo làm cô.

Một cuộc yêu, làm từ đầu đến cuối, đều là anh đè ép cô.

Cô không có lên tiếng, từ lúc gặp lại, đến bây giờ, anh chỉ nói với cô mấy chữ thật xin lỗi.

Một lần, cô mượn rượu tát gió, đem anh đặt ở trên giường, hết sức trêu chọc, anh hôn cô.

Ngày hôm sau tỉnh lại, anh hướng về phía cô dị thường nghiêm túc nói một câu thật xin lỗi, giống như thật sự thật xin lỗi, anh thật sự là vô ý hôn cô, làm cho cô khó chịu muốn chết.

Còn "thật xin lỗi" lần này, không giải thích được vì sao làm cho cô khổ sở.

"Không sao... Dù sao A Thánh cũng đánh anh, mặc dù anh cũng đem A Thánh đánh tới nhập viện rồi... Nhưng mà, em nghĩ, anh làm cho em bị tức, cũng tiêu tan rồi."

Bạc Sung Nhi cười cười, luôn mồm A Thánh, mềm giọng mà gọi, đặc biệt êm tai.

Tịch Giản Cận gật đầu, sắc mặt khẽ biến thành tối sầm, mở cửa, đi ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 240: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【3】

Cô đứng ở nơi đó, nhìn sắc mặt anh ảm đạm, không nhìn được khe cong khóe môi.

Cô cũng biết... biết, đáy lòng của anh, là để ý cô!

Nhưng là, đáy lòng của anh, tồn tại oán hận đối với cô nhiều hơn yêu thương đối với cô đi, cho nên anh mới không chịu cùng cô bắt đầu một lần nữa.

Chẳng qua là, oán hận như vậy, rốt cuộc phải như thế nào mới có thể tiêu tan?

Bảy năm sau, cô thật đã đem việc cô có thể làm, cũng vì anh làm...

Cô có cô tôn nghiêm của mình, nếu để cho cô cúi xuống trước, hướng về phía anh giống như là người phụ nữ khác van xin anh, cả đời cô, cũng không làm được!

Cô tin chắc, tình yêu cùng tôn nghiêm, thật ra là không phân chia đấy!

Bạc Tình nhà cô, năm đó yêu Thất Thất, thời điểm yêu đến xương tủy, nhưng không một lần nào, bỏ qua tôn nghiêm của mình!

Tôn nghiêm, là thứ người Bạc Gia bọn cô, bẩm sinh đã có, coi như là Thất Thất nhà cô, năm đó ở thời điểm thâm nhất, cũng không bỏ qua tôn nghiêm của mình.

Cho nên, tôn nghiêm, ở đáy lòng của cô, cả đời, đều là rất cao như vậy đấy!

Thật ra thì không phải là cô không hối hận, năm đó, thời điểm biết chuyện kia, hẳn là nên tìm anh, hỏi một câu, có phải anh hay không, nhưng là lúc ấy còn trẻ, bồng bột nóng nảy... Cô không có đi hỏi... Cho nên... Liên bỏ lỡ.

Bao nhiêu năm sau, chuyện này, nhưng không thể nào hỏi rồi.

Thật ra thì, đáy lòng cô có chút sợ.

Về phần sợ cái gì, chính cô cũng không nói ra được... Có lẽ là, sợ sau khi hỏi anh, nhưng là anh không làm... Như vậy, cô... nghĩ, thế giới của cô cũng sẽ sụp đổ!

Bất luận như thế nào, Tiểu Tịch, cô là tuyệt đối, sẽ không buông tha... Cả đời, cũng sẽ không bỏ qua...

*

【 tại sao muốn ép tôi như vậy? Có biết hay không, địa phương hắc ám nhất thế giới, là đáy lòng một người 】

Kế tiếp qua mấy ngày, mỗi ngày Bạc Sủng Nhi cũng sẽ tới bệnh viện dạo một vòng, quan hệ của Tịch Giản Cận cùng cô cũng không có chuyển biến tốt đẹp, hình như cô cũng giống như là lạnh xuống, không có quần lấy Tịch Giản Cận nữa rồi!

Mỗi ngày đều là quấy nhiễu ở bên người Tần Thánh, quan tâm tỉ mỉ, nghiêm nhiên, giống như là một cái bạn gái nhỏ thân thiết.

Tần Thánh nhìn ra được Bạc Sủng Nhi đang diễn trò, anh không nói hai lời diễn bồi, tất nhiên ở trong quá trình, ăn không ít đậu hủ, nhưng cũng

không có dám vượt qua lời trì, đơn giản chẳng qua là ôm một cái, hôn lại hôn, nói một ít lời ngon tiếng ngọt, ngấy người chết.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 241: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (4)

Tịch Giản Cận trầm mặc, con người lại càng phát lạnh.

Tay trong chăn, mỗi lần nghe được cô nói lời kia với Tần Thánh, đều sẽ không tự chủ được nắm chặt, đem toàn bộ ga giường, nắm có chút nhăn.

Anh nói để cho cô tìm bạn trai, nói chuyện yêu đương thật tốt.

Cô thật sự là đi tìm sao?

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng có chút chua xót, rõ ràng chính mình để cho cô làm, đã đạt thành mục đích của, vì cái gì, anh lại cảm thấy bực bội?

Là trách cô sao?

Trách cô không đem anh thành chuyện đáng kể, ở trong lòng cô, căn bản cũng không có tồn tại của anh!

Anh cảm thấy mình giống như là lâm vào hang ổ, không cách nào tránh thoát ra được.

Anh cảm thấy, nhân sinh bi ai nhất, không ai qua được, biết rõ trước mặt là luồng khí độc, lại vẫn không tự chủ muốn tới gần.

Tịch Giản Cận, anh cảm thấy mình ở trong thế giới của cô, cũng là một tôm tép nhãi nhép!

Bảy năm trước, anh đã một lần như là thằng hề mong muốn đơn phương, bảy năm sau, hẳn tuyệt đối sẽ không biết rõ rồi mà còn cố phạm phải!

Tần Thánh nhìn một màn này, tổng lòng không biết làm sao, hai người đều là người cao ngạo, người nào cũng không chịu vì người nào cúi đầu xuống một bước, anh đã từng có thể lý trực đánh Tịch Giản Cận, mắng anh lòng lang dạ sói, trước đối với Bạc Sủng Nhi bất nghĩa, nhưng bây giờ, anh đến lý do mở miệng cũng không có.

Chuyện năm đó, không phải anh làm!

Nếu quả như Tịch Giản Cận nói, thì đó là một số phận trò đùa.

Tịch Giản Cận hận Bạc Sủng Nhi, so với lúc trước, anh nghĩ còn muốn hận 1000 lần, thậm chí, gấp một vạn lần!

Tần Thánh day trán, trong lòng nghĩ, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, tra được chân tướng sự tình.....

Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh thể chất không tệ, khôi phục cũng rất nhanh, vốn là phải năm viện một tháng, thế nhưng Tịch Giản Cận ở ngày thứ mười đã rời phòng bệnh đi làm.

Mà Tần Thánh đến ngày thứ mười lăm, cuối cùng rời khỏi phòng bệnh.

Tập đoàn Bạc Đế cùng Tịch gia, từ trước đến nay đều giữ bình ổn thân thiện nhất, ngược dòng năm đó, nhưng cũng là sâu xa.

Bây giờ, đứa trẻ hai nhà, ra tay đánh nhau như vậy, hiện nay xuất viện, sợ ảnh hưởng tới tình cảm, tất nhiên là ý nghĩa tượng trưng mời ăn cơm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 242: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (5)

Ông nội Tịch tự mình ra mặt.

Đầu tiên là ở bên trong khách sạn "Khải Duyệt" ăn cơm.

Đều là người của hai nhà Bạc Tịch, tuần nam mỹ nữ, tập hợp một chỗ.

Một bàn lớn, lại cũng không đủ chỗ, không có cách nào, chỉ có thể tìm một phòng lớn, cái này mới miễn cưỡng ngồi đủ.

Bạc Tình cùng Thất Thất (Cấm Úc) đều không đến, bởi vì ở nước ngoài.

Những người khác đều tụ tập ở cùng một chỗ.

Mọi người ăn cơm, ngược lại trò chuyện vui vẻ, bên ngoài ông nội Tịch, mãi mãi cũng là bộ dạng cực kỳ danh vọng, thế nhưng ở trước người mình, lại cực kỳ thân thiết hòa ái.

Mà đối với Tịch Giản Cận thì sủng ái đến không cách nào nói được.

Tịch gia người đến cũng không ít, có người Bạc Sủng Nhi biết, lại chưa quen thuộc, liền đều nhẹ nhàng cho qua.

Bữa cơm này, bản thân là bởi vì Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh đánh nhau, trên bàn cơm, hai người khó mà tránh khỏi bị mọi người buộc phải xin lỗi đối phương.

Đến mức bữa cơm này, ăn vào một nửa, trong miệng Tịch Giản Cận cùng Tần Thánh, đều trở thành ròi." Lỡ tay, lỡ tay!" "Xin lỗi, xin lỗi!" "Thất lễ, thất lễ!"

Bạc Sủng Nhi ngồi ở một bên, ăn say sưa ngon lành, trong bụng lại cười một đống.

Tần Thánh n lần bị người thúc giục nâng chén xin lỗi Tịch Giản Cận, uống rượu ngồi xuống, nghiêng đầu, liền thấy Bạc Sủng Nhi nở nụ cười, không nhìn được bắt đầu đùa nghịch ủy khuất với Bạc Sủng Nhi: "Tiểu Sủng Nhi, em xem..... Anh sắp uống chết rồi..... Anh bệnh nặng mới khỏi, bọn họ thế mà khi dễ anh!"

Ngay lúc Tần Thánh nói như vậy, Tịch Giản Cận đã bị người Tịch gia buộc nâng chén xin lỗi Tần Thánh, Tần Thánh ôm lấy dạ dày, trong lòng kêu rên một mảnh, trên mặt lại vẫn mang theo nụ cười đầy mặt, khách khí gật đầu, biểu hiện ra ngoài không cần so đo hiềm khích lúc trước, đều là anh em, bưng chén rượu, liền ngửa đầu uống vào.

Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên đứng lên, vươn tay, bắt lấy tay Tần Thánh, lấy chén rượu từ trong tay của anh ra, đụng chén với Tịch Giản Cận: "A Thánh không thể uống rồi..... Cái này em sẽ uống thay!"

Nói xong, liền uống một hơi cạn sạch, không chút nào để cho Tịch Giản Cận cơ hội cự tuyệt.

Tịch Giản Cận bưng chén rượu lên, cũng uống vào theo, lúc này Bạc Sủng Nhi đã ngồi xuống, bị Tần Thánh kéo vào trong ngực, hôn lên khuôn mặt nhỏ một chút, tự hào hô hào: "Tiểu Sủng Nhi..... Em thật tốt với anh!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 243: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (6)

Bạc Sủng Nhi chỉ là uốn ở trong ngực Tần Thánh, cười ngọt ngào, cười dịu dàng.

Ngón tay Tịch Giản Cận, nắm chén rượu, hơi dùng sức, lập tức, liền giữ im lặng ngồi xuống.

Một bữa cơm ăn vào, đều trở thành thiên hạ bọn nhỏ.

Cũng không biết là ai mở nhạc, có người cầm mic hát, đứng ở đó, gào thét một bài bi thương tê tâm liệt phế!

Tần Thánh hoàn toàn là uống hơi nhiều, ngồi ở trong góc, Bạc Sủng Nhi ngoan ngoãn ở bên cạnh anh, giơ tay cầm khăn, thỉnh thoảng lau trán cho anh một chút, còn chỉ bảo người ta đưa sữa và hoa quả tới.

Cô cầm đến, đút cho Tần Thánh.

Tần Thánh hí mắt, vẫn luôn cười.

Chờ đến Tần Thánh ném qua, Bạc Sủng Nhi còn nhẹ nhàng hỏi một câu: "Khá hơn chút nào không?"

Tần Thánh ôm cô, phun khí nóng ở bên tai cô, gật đầu, hữu khí vô lực nói: "Sủng Nhi..... Em làm như thế, liền không sợ hoàn toàn ngược lại? Anh ta thật sự cho là em đi cùng với anh, cũng không để ý tới em nữa sao?"

"Anh ấy không để ý tới em, em có thể để ý đến anh ấy!" Bạc Sủng Nhi cười rất quyến rũ, sau đó nhìn Tần Thánh, câu môi, đẹp kinh tâm động

phách, hàm răng nhỏ, cắn cắn môi dưới, mười phần mỉa mai!

Tần Thánh nhìn đến miệng đắng lưỡi khô, không nhịn được nghiêng đầu, buồn bực hừ một tiếng.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được càng cao hứng, nụ cười trên mặt, càng xinh đẹp lên, ngoan ngoãn dựa vào bả vai Tần Thánh, nói ra: "A Thánh, anh biết không? Em chỉ có làm như thế, mới cảm thấy trong lòng anh ấy có em!"

Rõ ràng là cô cười, mà lại cười vô cùng kinh tâm động phách, mang theo tự nhiên mà kiêu mỉa, mặc cho bất kỳ đàn ông nào nhìn thấy, đều sẽ toán loạn dục vọng trong lòng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 244: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (7)

Chỉ là, Tần Thánh lại cảm thấy mình tất cả dự vọng dâng lên đều lập tức tan thành mây khói, trong lòng có chút buồn đau!

Anh chỉ vươn tay, vô thanh vô tức ôm chặt lấy Bạc Sủng Nhi, sau đó bóp bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, chẳng thềm ngó tới nói: "Cắt..... Giả bộ bị ai cái gì!"

"Em không có bị ai!" Bạc Sủng Nhi nói rất nghiêm túc, căn cứ ngón tay, nhìn Tần Thánh, nói ra: "Kỳ thật em cảm thấy..... Nếu như một người đàn ông, muốn cô gái kia làm cô gái của mình, anh ta tuyệt đối sẽ không để những đàn ông khác quan hệ với người phụ nữ của mình!"

"Thật sao?" Tần Thánh nhếch môi, cười cực kỳ yêu nghiệt, cặp mắt đào hoa của anh, hẹp dài, hiện ra một vòng tà mị, chậm rãi ép lấy người Bạc Sủng Nhi, đem kéo cô vào lòng ngực mình, cúi đầu xuống, toàn thân che cô lại, nhìn như tròng cảnh hôn sâu, trên thực tế, anh chỉ đưa môi xích gần bên tai của Bạc Sủng Nhi, thấp giọng nói ra: "Tiểu Sủng Nhi..... Nếu không..... Đêm nay, em cho tôi quan hệ một chút đi?"

"Được....." Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, cười càng chói mắt, tận lực chớp mắt với Tần Thánh, duỗi ra đầu lưỡi, hơi liếm cánh môi, động tác xinh đẹp, chọc cho Tần Thánh cảm thấy toàn thân khô nóng, ánh mắt giống như là muốn phun lửa.

Nụ cười Tần Thánh càng tươi, ôm lấy cằm nhỏ của Bạc Sủng Nhi, ra vẻ hung ác: "Tin hay không, đêm nay, anh sẽ ăn em!"

"Anh..... Anh thật hung, người ta thật sợ....." Bạc Sủng Nhi cười nhẹ ra vẻ sợ hãi, vươn tay, không quên hung hăng bóp eo Tần Thách, dùng sức một cái, bóp cho Tần Thách nhe răng trợn mắt, suýt nữa kêu lên, lại cũng chỉ có thể kìm nén, liên tục rên rít, "Người phụ nữ đánh đá..... Anh, rất thích em có sức....."

"Anh, anh thật sắc....."

Bạc Sủng Nhi và Tần Thách nói từng câu từng chữ.

Với người ngoài, lại càng giống như là hôn.

Bởi vì góc độ của Tần Thách cùng Bạc Sủng Nhi cực kỳ tốt, Tần Thách như ngựa lớn, Bạc Sủng Nhi y như chim non nép vào người, tất nhiên là Tần Thách hơi chặn lại, liền đem Bạc Sủng Nhi hoàn toàn che lấp trong ngực.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 245: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (8)

Tịch Giản Cận đứng ở đằng xa, nhìn thấy một màn này, cuối cùng lại cũng chỉ là nắm chặt nắm đấm, xoay người, giống như không có chuyện gì, đi tới một bên tiếp tục nói chuyện.

Chỉ là thân thể của anh, rõ ràng bắt đầu căng cứng, tốc độ uống rượu lại càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng, một mình, liền lặng yên không chút tiếng động kéo cửa, đi ra khỏi phòng.

Bệnh nặng mới khỏi, thân thể chưa tốt, khó tránh khỏi không có sức chống cự, sau khi uống, trong dạ dày khó chịu, Tịch Giản Cận cúi người, liền nôn ra.

Sắc mặt của anh cũng không dễ nhìn.

Anh nôn rất một hồi, mới mở vòi nước, lấy nước lạnh vã lên trên mặt, làm cho bản thân hơi hơi tỉnh táo một chút.

Anh ngẩng đầu, nhìn mình trong gương, tướng mạo vẫn như cũ, khí độ vẫn như cũ, thế nhưng anh lại thấy được một tia chật vật.

Bảy năm..... Anh điều tra cô, cùng đàn ông kahcs qua lại, không phải là không có khiến anh đau!

Anh coi là, bảy năm sau, anh đã buông xuống, thế nhưng..... Hiện tại, cái bộ dạng này của anh, thì đáng là gì?

Bạc Sủng Nhi, vì cái gì phải làm như vậy?

Đầu tiên là dùng hành vi vô lại, ở trọng sinh mệnh của anh bảy năm về sau, ra ra vào vào, náo thành một mảnh, đam tâm tình như nước của anh, quấy đến long trời lở đất, những thứ trải qua kia, đã bị anh chôn thật sâu ở nơi quá khứ, bị đều đều tỉnh lại!

Anh bảy năm..... Trọn vẹn bảy năm, mới có thể buộc chính mình bình tĩnh lại.

Bảy năm, bảy năm về sau..... Lại bị cô, dễ dàng đánh vỡ!

Bây giờ, lại cách làm như vậy, gọi lên đố kỵ trong anh!

Anh đã không phải thiếu niên năm đó, cô làm như vậy, sẽ chỉ làm tổn lòng anh càng hận hơn, càng ghét hơn.....

Bạc Sung Nhi, tại sao phải bức tôi như thế?

Em có biết hay không, thế giới tối tăm nhất, là đáy lòng một người.

Mà lòng anh, lúc này, đã sớm tối sầm.

Trong mắt Tịch Giản Cận, giống như xuất hiện ngọn lửa, tay hung hăng bám vào bồn rửa.

Thật lâu, anh mới hít một hơi.

Thừa nhận đi, Tịch Giản Cận, trong lòng của anh, giờ này khắc này, ghen tỵ phát cuồng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 246: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (9)

Lúc Tịch Giản Cận trở về, Bạc Sủng Nhi vad Tần Thánh đã ra ngoài.

Tần Thánh vừa đi, một bên ôm Bạc Sủng Nhi, hai người ở trong hành lang, dựa sát vào nhau!

Bạc Sủng Nhi đang nói chuyện với phụ vụ: "Cầm một thẻ phòng tới! Sau đó tìm hai người đàn ông, đỡ A Thánh đi lên."

Phục vụ nhanh chóng đi làm, Bạc Sủng Nhi ở một bên đợi, liền thấy được Tịch Giản Cận, cô lại nhất thời khẽ cười một tiếng, long lanh không gì sánh được: "Tịch thiếu gia!"

Tịch Giản Cận khẽ gật đầu, tùy ý hỏi một câu: "Cần giúp một tay không?"

Tần Thánh lại đột nhiên lão đảo một chút, trong miệng hô hào Sủng Nhi, cầm về phía trước, Bạc Sủng Nhi vội vàng đưa tay đỡ anh dậy, mà Tịch Giản Cận cũng nhanh chóng cầm một cánh tay Tần Thánh, ánh mắt hơi nhìn sang, liền nhìn thấy trên cổ Bạc Sủng Nhi có vài vết đỏ, thậm chí trên cổ tay ôm Tần Thánh, cũng có được từng vết đỏ.

Những đó cái gì lưu lại, không phải là anh không biết.

Ánh mắt Tịch Giản Cận lập tức lạnh xuống.

Bạc Sủng Nhi lại giống như là không có chuyện gì, cười với Tịch Giản Cận, tự nhiên hào phóng: "Cảm ơn!"

Phục vụ vừa rồi rời khỏi, đã trở về nhanh, đưa cho Bạc Sủng Nhi một thẻ phòng, "Bạc tiểu thư, vẫn là phòng cũ."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhận lấy, đưa cho hai người phục vụ nam phía sau, để bọn họ đỡ lấy Tần Thánh, mang lên phòng trước.

Những người này hiệu suất làm việc rất cao, rất nhanh, trong hành lang, cũng chỉ có Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi chỉ nhìn chăm chăm bóng lưng Tần Thánh, khẽ cười, đáy mắt mang theo một vòng ánh sáng, một lát sau, cô quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận nói: "Đêm nay, cảm ơn Tịch gia khoản đãi, hôm nào em để A Thánh tìm thời gian, sẽ mời mọi người."

"Không cần khách khí." Tịch Giản Cận trả lời một câu, ánh mắt nhìn chăm chăm vào vết đỏ trên da thịt của Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lại không có nửa điểm không được tự nhiên, thoải mái đứng ở nơi đó, cười đoan trang, trên cổ tay mang mấy chiếc vòng tay màu vàng, hơi rung động, phát ra tiếng vang thanh thúy, lóe ra ánh sáng lấp lánh.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận không có tiếp tục nói chuyện, liền gật đầu cười, nói: "Thời gian không còn sớm, nếu như Tịch thiếu gia không có chuyện gì, vậy em đi lên trước..... A Thánh còn đang chờ em."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 247: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (10)

Tịch Giản Cận mấp máy môi, tất nhiên là hiểu ý tổng lời cô, cô nam quả nữ, đêm nay cùng một chỗ, trên người bây giờ có từng dấu yêu, tiếp đó, bọn họ muốn phát sinh cái gì, không phải là anh không biết!

Ngay cả chính anh, cũng không rõ ràng ở trong lòng mình, đến cùng là có cảm giác như thế nào.

Đôi mắt nhìn vào tròng mắt của cô, nửa ngày, mới dời đi, nhẹ nhàng gạt đầu, giống như lơ đãng hỏi: “Em và anh ta..... Ở cùng một chỗ?”

“Anh quan tâm sao?” Bạc Sủng Nhi nhanh chóng trả lời một câu, đáy mắt lóe ra một tầng ánh sáng.

“Không, thuận miệng hỏi một chút.” Tịch Giản Cận di chuyển tầm mắt, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, giọng hờ hững: “Tần Thánh, người kia rất tốt, rất thích hợp với em.”

Tay Bạc Sủng Nhi yên lặng không chút tiếng động nắm chặt, cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, nhất thời không phân rõ, rốt cuộc anh có ý gì!

“A Thánh, thật sự là tốt, anh ấy từ nhỏ đến lớn, đều đối với em rất tốt, hoàn toàn thích hợp với em.”

Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng hiện ra một tầng khổ, cô nhớ rõ, dục vọng chiếm lấy của Tịch Giản Cận, vẫn luôn là lớn!

Bây giờ, cô đã như vậy, anh lại vẫn thờ ơ..... Trong lòng cô, không nhìn được có chút lạnh, chẳng lẽ, anh thật sự đã quyết định từ bỏ, khi đó, anh thấy được cô cùng Tần Thánh thân mật, nếu nói khỗ sở, vậy là cái gì?

Hai người trầm mặc một hồi, Tịch Giản Cận rất bình tĩnh, Bạc Sủng Nhi có chút đoán không ra trong lòng anh nghĩ gì.

“Ừm, chúc phúc hai người.” Tịch Giản Cận rất bình tĩnh mở miệng, cúi đầu xuống, nhìn đồng hồ, nói ra: “Không còn sớm, lên đi, anh ta vẫn chờ em!”

Bạc Sủng Nhi bị câu nói này của anh làm cho nhất thời không biết nên tiếp tục nói cái gì, trong miệng đắng chát, trên mặt chỉ có cố cười, nhìn Tịch Giản Cận, giống như đùa giỡn hỏi: “Hiện tại, có phải anh thấy nhẹ nhõm hay không? Cuối cùng em không hề quấy lấy anh nữa!”

“Ừm.” Tịch Giản Cận gật đầu, phong khinh vân đạm trả lời.

trong lòng Bạc Sủng Nhi xiết chặt, thần thái tự nhiên cười, rất tùy ý nói: “Trực tiếp như vậy? Cũng quá đả thương người! Chẳng qua, em đối với anh, vẫn là rất nhớ mãi không quên.....”

Sau khi cô nói đến đây, biểu lộ mang theo vài phần nghiêm túc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 248: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (11)

Tịch Giản Cận nghe vậy trong lòng run lên.

Bạc Sủng Nhi ở giây tiếp theo, cười càng chói mắt, cô chớp mắt, một mặt cười xấu xa: "Nhưng mà..... Là đối với..... Cái bộ phận kia..... Ừ..... Cũng không tệ lắm, kỹ thuật của anh....."

Sau khi nói qua, Bạc Sủng Nhi liền ngáp một cái, phất phất tay, xoay người, liền chậm rãi rời đi.

Câu nói này của cô, nói hàm nghĩa rất sâu.

Sau khi Tịch Giản Cận nghe, đáy lòng sóng lớn mãnh liệt.

Kỹ thuật..... Lúc cô cho anh, vẫn là người trong sạch, hiện tại, cô nói chuyện kỹ thuật, có phải hay không..... Đại biểu cho, cô và Tần Thánh, đã.....

Tịch Giản Cận nhìn bóng lưng của cô, dừng lại một lát, lồng ngực đập trùng lên xuống, thật lâu.

Anh cũng quay người, rời đi.

Chẳng qua là phương hướng ngược nhau.

Bảy năm, hai nghìn năm trăm năm năm đêm, ba nghìn không sáu trăm sáu mươi giờ, một trăm tám ba nghìn chính trăm sáu mươi phút phút đồng hồ, một triệu không trăm ba mươi bảy nghìn sáu trăm giây..... (p/s: có chút sai sai)

Tốc độ tim anh đập, là 60 lần trên một phút đồng hồ.

Trong bảy năm qua, nhịp tim của anh trong một triệu không trăm ba mươi bảy nghìn sáu trăm giây, mỗi một lần nhảy, đáy lòng đều hiện tên cô, đau, hận, yêu, xen lẫn, khổ sở.....

Một triệu không trăm ba mươi bảy nghìn sáu trăm giây.

Một người, vèn vèn đếm những số này, đều mất bao lâu?

Đêm hôm ấy, một mình anh ở trong xe, đứng ở dưới lầu Khải Duyệt, nhìn lấy trời đêm, phát ngốc cả đêm.

Cô gái để anh đau một triệu không trăm ba mươi bảy nghìn sáu trăm giây, ở trên lầu, cùng một người đàn ông khác, anh thật muốn nhìn bọn họ một chút đến cùng đang làm những gì.

Thậm chí, anh có vô số lần xúc động, muốn qua cắt ngang họ.....

Tất nhiên là anh không biết, cái cô gái kiêu ngạo kia, một mình trốn ở toilet, đem nước mở tới mức lớn nhất, khóc rồi tỉnh rồi mù.

Thì ra, anh hi vọng như vậy, cô nhanh chóng cách xa anh.....

Thì ra, anh khổ sở cũng không phải là còn thích cô!

Tần Thánh nằm ở trên giường, nghe tiếng nước không ngừng, căn bản hoàn toàn che giấu tiếng khóc, thế nhưng anh vẫn có thể cảm giác được, nước mắt cô, mang theo tổn thương, nhỏ vào tim anh.

Nét mặt của anh, tê nhạt, cảm thấy ngực buồn buồn, anh lại bắt đầu bị coi thường rồi..... Tịch Giản Cận, tôi cho anh thêm một cơ hội, lần tiếp theo, nếu anh còn để cho cô ấy khó qua như vậy, tôi sẽ ra tay!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 249: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (12)

Chỉ là anh biết..... Cái lần tiếp theo này, có lẽ cùng đã là thời gian dài, mãi mãi cũng chỉ là lần tiếp theo, xưa nay sẽ không thay đổi, lần này!

Cái cô gái cao ngạo kia, là không người nào dám tùy tiện yêu!

Đàn ông..... Đều lựa thích cô ái yếu đuối nũng nịu, cô gái như nước..... cô cao ngạo như vậy, duy ngã độc tôn, đúng lý không tha người, mềm miệng lạnh lợi có thể đem tất cả mọi người đá kích tan thành mây khói, thậm chí, cô khóc cùng hèn yếu, cũng sẽ không biểu hiện ra trước mặt đàn ông.

Dù là coi như anh, Tô Thần, Dịch Thiên, Lý Tình Tâm, những người cùng cô trưởng thành, đều chưa từng nhìn thấy cô thút thít.....

Cô giống như một nữ thần, nữ thần hoàn mỹ, đứng ở nơi đó, nhất định là để cho người ngưỡng vọng.

Thế nhưng, cô biết không?

Đàn ông, vẫn thích người như chim nhỏ nép vào lòng.....

Tần Thánh thở dài một hơi, chậm rãi nghĩ, nếu như cô thật sự trở nên y như chim non nép vào người..... Sợ là cô đã không phải Bạc Sủng Nhi!

Đèn rực rỡ mới lên, cả thành phố hoàn toàn yên tĩnh, chỉ là yên tĩnh như vậy, lại có một chỗ, ồn ào như ban ngày.

Quán Bar "Dạ Sắc".

Tất cả mọi người ở giữa sân nhảy, có một nam một nữ nhảy điên cuồng.

Chung quanh chẽ chẽ, không người nào có thể chen vào.

Tất cả mọi người reo hò nhìn qua hai người nhảy tới cuồng nhiệt.

Người đàn ông là Giác thiếu gia của quán bar "Dạ Sắc", dáng nhào đẹp mà hấp dẫn, giống như phụ nữ, cô gái kia, lại là tiểu công chúa của Bạc gia, ngày bình thường hành vi hung hăng càn quấy, lúc này lại giống như biến thành người khác, nhiệt tình như lửa, dưới tầm mắt của trăm ngàn người, điên cuồng quyến rũ!

Người xung quanh, đều thét chói tai, giống như thấy được một màn cực kỳ kích thích, bọn họ rối rít giãy dựa thân thể, bị truyền nhiễm hưng phấn vô cùng.

Bạc Sủng Nhi nhảy giống như rất hứng, cái điệu nhảy này, là năm đó tự Bạc Tình dạy, khi đó, cô không hiểu, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông đó đã bao nhiêu năm mà còn nhào đẹp như vậy, vô cùng chói mắt, cô liền học theo.

Mà lúc này, cô mới biết được, khó trách chú Lý Niệm nói với chính mình, Bạc Tình nhà cô chỉ có khi tâm tình không tốt, mới ở dưới mắt mọi người, nhảy đoạn nhảy này!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 250: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (13)

Cô có nhìn qua đoạn video kia, chẳng qua nhảy trong trong hoàng cung, lúc ấy vừa lúc Thất Thất nhà cô lựa chọn người khác, Bạc Trình tâm tình không tốt, đi vào sàn nhảy, nhảy đoạn nhảy này!

Nhảy khiến toàn trường nhiệt huyết sôi trào, miệng đắng lưỡi khô!

Bạc Tình nhà cô, giống như một báu vật.

Báu vật nguy hiểm.

Nhảy lên đoạn nhảy này, sẽ để cho người ta nhìn, đều lâm vào ảo giác!

Khi đó, cô chẳng qua cảm thấy kích thích!

Muốn học được.

Thế là liền học được, cho tới nay, cũng đều không hiểu đoạn đoạn nhảy này, phía sau có hàm nghĩa gì, đến cùng là cái gì, thế nhưng lúc này trong lòng bức bối mà hỗn loạn, một lần nữa nhớ tới đoạn nhảy này, cũng lưu loát nhảy ra, cô mới giống như hiểu ra một gì.

Rõ ràng có thể mê hoặc toàn thế giới.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, anh ở trong thế giới của cô, lại thanh tỉnh.

Em và anh giống như đoạn nhảy này, em liều mạng dẫn vào, đều huyễn hoặc thiên hạ, duy chỉ có, huyễn hoặc anh là không được!

Bạc Sủng Nhi nhảy xong, thể lực cô đương nhiên kém Bạc Tình vào năm đó, đoạn nhảy này, rất nhiều người ở trên mạng đều nhìn qua, thể nhưng bước nhảy quá mức huyền lệ, căn bản không có người học được, mà xem như có người phân tích bước nhảy, nhưng cũng nhảy không ra cảm giác phong tao vô cùng kinh diễm của Bạc Tình năm đó!

Bây giờ, có người ở trong sàn, một lần nữa nhảy lên đoạn nhảy này, rất nhiều người đều thấy kích động, rất hưng phấn, vô số người cầm máy, liên tục bắt đầu quay lại, thậm chí có người ghi lại, đăng trực tiếp lên trên mạng.

Bạc Sủng Nhi đến cuối cùng, động tác càng ngày càng làm càn, cái điệu nhảy này, vốn là Bạc Tình sáng tạo ra, nhảy ra, mang theo mấy phần xinh đẹp cùng hương vị tình sắc.

Ông là đàn ông, lúc nhảy ra, lại chỉ là cho người ta cảm giác câu người động phách.

Mà lúc này, Bạc Sủng Nhi là một cô gái thanh xuân, bày ra những tư thế chọc người kia, lại rất mà mị sắc.

Nghiêm chỉnh, cũng hoạt sắc sinh hương!

Rất nhiều đàn ông nhìn đến miệng đắng lưỡi khô, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, giống như lúc nào cũng có thể kéo cô xuống, bắt bỏ vào ngấm trong ngực, hôn lên gặm cắn!

Toàn thân Bạc Sủng Nhi tản ra sức mê hoặc trí mạng, so với nam thần trước kia, càng trêu chọc cùng kích thích tính!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 251: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【14】

Bạc Sủng Nhi lắc thân thể, khoa trương vắn vẹo, ngón tay nhẹ nhàng vuốt tóc dài, chậm rãi dừng lại ở nút áo trước ngực, cởi ra một viên, trong nháy mắt toàn bộ không khí đều nóng lên hầm hập.

Bởi vì cô cởi ra, áo lót đã loáng thoáng lộ ra ngoài, kèm theo động tác của cô, lúc ẩn lúc hiện, làm cho người ta càng căng thẳng hơn.

Bạc Sủng Nhi giống như là điên rồi, cực kỳ điên cuồng, cô giơ tay lên, giống như là muốn tiếp tục cởi ra nút áo thứ hai, tiếng kêu chui vào màng nhĩ, mọi người rối rít la hét cởi ra, cởi ra... Cởi xuống, cởi xuống...

Mà ngón tay Bạc Sủng Nhi, chỉ hơi dừng lại ở trên áo sơ mi, lại đột nhiên dừng điệu nhảy lại, tinh tế thở hỗn hển, cười xinh đẹp, chậm rãi nói: “Tối nay người nào là chiến thần, tôi cho người đó một đêm!”

Ngay sau đó, ngón tay giơ lên, đem nút áo thứ nhất, cài lại.

“Trời ạ, cô ấy nói gì? Tôi có nghe lầm hay không?”

“Chiến Thần?”

“PK sao?”

“Rất nhiều năm rồi không có ai chơi cái trò chơi này... Mấy năm trước mỗi tháng quán bar Dạ Sắc cũng sẽ đưa ra một em chim non, tiến hành cuộc thi PK, đưa ra đêm đầu tiên!”

“PK rất nhiều loại, có khi là bài kỹ, có khi là bóng bàn... Không biết lần này tiến hành là cái gì!”

“ công chúa Bạc Gia quả nhiên danh bất hư truyền, vẫn rất biết đùa, lại ở quán bar Dạ Sắc, công khai tiến hành cuộc thi lựa chọn đối tượng tình một đêm!”

“Chẳng qua cô ấy lớn lên đúng là nhìn rất đẹp, rất nhiều người đều đem cô làm nữ thần trong mộng, không biết rốt cuộc có bao nhiêu người dự thi đây!”

Dưới sân khấu một mảnh nghị luận rối rít!

Thậm chí có người đã giành trước muốn đi ghi danh rồi.

Bạc Sủng Nhi cong môi, cười cười, tiện tay chọn hai người pha chế rượu, nói: “Anh làm trọng tài, anh nhớ, để cho bọn lần lượt đánh nhau, ai là người tanhg sau cùng, tối nay, rồi liền để cho người đó đi theo tôi!”

công chúa Bạc Gia ra lệnh, ai dám làm trái, thấy cô nói như vậy, trong nháy mắt liền đem sàn nhảy “Dạ Sắc” trở thành trận đấu võ!

Bạc Sủng Nhi lúc này đã ngồi ở trên ghế cao một bên, dễ dàng thấy rõ rang toàn cảnh trong sàn nhảy.

Cô giống như là một nữ vương cao ngạo, bưng một ly Kê Vĩ Tửu, thong thả ung dung uống, thưởng thức những người đàn ông kia vì cô, đánh đến bể đầu chảy máu!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 252: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【15】

Bản thân chính cô nên như vậy đấy!

Đàn ông khắp thiên hạ đều nên ở dưới thân thể của cô, cúi đầu xưng thần!

Anh nhìn đi, những người này, vì cô mà điên cuồng, liều đến cỡ nào!

Thậm chí có người cũng vì một đêm này, cũng không màng sinh mệnh của mình!

Nhưng là vì sao, hết lần này tới lần khác, Tịch Giản Cận, anh vẫn cứ khinh thường muốn cô!

Càng nhìn người ở dưới điên cuồng vì mình, đáy lòng của cô, cũng là hận đến nghiến răng!

*

Tần Thánh cặp với một cô nàng mới, là sinh viên đại học X, cô gái nhỏ thanh thuần, mắt to đọng nước, vừa đứng nơi đó, liền đặc biệt chọc cho động lòng người.

Tần Thánh đi trong trung tâm mua sắm, phụng bồi một người bạn gái khác của mình mua quần áo, vô tình đụng phải, liền thuận miệng đến gần, ai ngờ tiểu cô nương kia đỏ mặt, thật sự cho anh số điện thoại.

Tối nay khó ngủ, nhàm chán cực độ, liền hẹn đi ra ngoài.

Mời đi xem phim.

Hơn nhiều năm chưa làm qua loại chuyện này rồi, ở trong rạp phim, ôm bóng, cầm kem ly, giống như là tình lữ bình thường.

Anh trong nháy mắt cảm giác mình có chút trẻ tuổi.

Bộ phim chính là Titanic.

Nội dung phim rồi rắm, hình ảnh duy mỹ, khung cảnh xa hoa, 3D hiệu quả, thoát nhìn đúng là đặc biệt thích mắt.

Thật ra thì Titanic ở nước Mỹ chiếu phim 3D bản cũ, anh đã xem qua, cugn một cô bạn gái người Mỹ, anh cũng không nhớ rõ rốt cuộc nội dung thế nào, chỉ nhớ rõ cảnh tượng nữ nhân vật chính trần truồng đứng ở trước mặt.

Bởi vì là 3D bản cũ, đặc biệt chân thực, rất nhiều người đàn ông, cũng vươn tay, không nhìn được mà chạm đến.

Lúc ấy cảnh tượng ở rạp chiếu bóng, xem như để cho anh cười châm biếm.

Anh ngồi trong rạp phim Trung Quốc, bạn gái nhỏ một bên hào hứng mà xem, mà anh thì chán đến chết chờ cái cảnh tượng kia xuất hiện.

Nhưng là đợi thật lâu, lại phát hiện, Titanic bản cũ ở Trung Quốc cứ nhiên bị cắt!

Khó tránh khỏi có chút thất vọng, liền híp mắt, chuẩn bị ngủ, lại nghe đến một trận tiếng thở kiêu, chính là hình ảnh nam nữ chính thân mật.

Tần Thánh nghiêng đầu, phát hiện cô gái mình mang đến, lại đỏ mặt, liền cong môi, vươn tay, vòng qua bả vai cô gái kia, thấy không né tránh,

anh liền thử cúi đầu, hướng cánh môi cô gái đưa tới, cô ta lại nhắm mắt thật.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 253: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【16】

Tần Thánh thấy bộ dáng như vậy, chỉ có thể tiếp tục đi xuống.

Nhắm hai mắt lại, liền chậm rãi hôn lên cánh môi cô nữ sinh kia.

Hôn đến một nửa, Tần Thánh cảm giác được điện thoại di động rung lên, anh nhú lông mày, ý định làm bộ như không cảm giác được, tiếp tục hướng về cánh môi nữ sinh kia tới gần.

Bốn cánh môi đụng vào nhau, có kích thích nhàn nhạt, ở bên trong thân thể cả hai tràn ra.

Anh đầu tiên là ôn nhu liếm láp cánh môi nữ sinh kia một vòng, sau đó định hôn sâu, thì điện thoại lại một lần nữa chấn động.

Nữ sinh kia vươn tay đẩy lồng ngực của anh, đỏ mặt, nhắc nhở: "Điện thoại, Tần thiếu gia..."

Tần Thánh ảo não hừ một tiếng, liền móc ra điện thoại di động, đón nghe, bên trong truyền tới một trận thanh âm khẩn trương: "Tần thiếu gia... Bạc công chúa ở Dạ Sắc làm loạn, cô ấy lại muốn chọn lựa Chiến Thần, tối nay theo cô ấy chơi một đêm tình! Hiện tại tranh tài cũng đã bắt đầu rồi... Không người nào dám ngăn cô ấy, Tần thiếu gia, ngài mau sang đây đi!"

Tần Thánh nghe được tin tức như thế, cả khuôn mặt cũng tím rồi, cô thật đúng là giỏi làm loạn, vô pháp vô thiên đến trình độ như vậy rồi?

Tần Thánh lập tức đứng lên, nghĩ cũng không có nghĩ liền rời đi.

Nữ sinh kia túm vạt áo của anh, hỏi thăm: "Tần thiếu gia, sao vậy?"

Tần Thánh cúi đầu, hôn gò má nữ sinh trước mặt một chút, thấp giọng nói: "Hôm khác dẫn em đi chơi, có việc gọi điện thoại cho anh, anh có chút việc gấp, cần phải xử lý... Anh tìm người chờ em ở cửa rạp chiếu phim, khi nào em xem phim xong, sẽ có người đưa em trở về trường học!"

*

X thị " câu lạc bộ Vân Hải."

Là địa phương người cao tầng quân khu thường xuyên ra vào.

Hơn nữa cái chỗ này, không có gì ngoài cấp bậc nhân sĩ, những người khác đều không cách nào tới gần.

Mà người có thể ra vào cái chỗ này, đều là người tuyệt đối có binh quyền ở quân khu!

Bên trong trang trí, trình độ tráng lệ, không thể thua kém với hoàng cung tập đoàn Bạc Đế.

Tối nay, lãnh đạo thủ đô tới X thị thăm ông nội Tịch Giản Cận, ông nội Tịch Giản Cận vẫn hi vọng Tịch Giản Cận có thể bước vào chính đàn, cho nên lôi Tịch Giản Cận cùng đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 254: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【17】

Tịch Giản Cận lớn lên ngọc thụ lâm phong, tướng mạo xuất chúng, cộng thêm ông nội Tịch Giản Cận đức cao vọng trọng, những người đó rối rít tán dương Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lễ phép đáp lễ, liền vẫn chững chạc làm bạn ở bên cạnh ông nội.

Những người đó, trên thực tế Tịch Giản Cận chưa chắc biết, nhưng là ở trên ti vi cũng thường xuyên thấy.

Mà kênh TV, tất nhiên là kênh trung ương.

Trong đó có một người là thường ủy.

Tất cả mọi người đều nói về quan ngôn quan ngữ, sau đó say rượu, từ từ dứt ra, nói chuyện phiếm.

Tịch Giản Cận vốn hàm súc, tất nhiên không nói nhiều lắm, thỉnh thoảng chen vào hai câu, đặc biệt giải thích, rước lấy một mảnh than thở từ mọi người, ông nội Tịch Giản Cận tất nhiên cao hứng không khép được miệng!

Ngay trong bữa tiệc, ông nội Tịch Giản Cận để cho Tịch Giản Cận nhất nhất mời rượu, Tịch Giản Cận vâng lời làm theo.

Kính đến một nửa, anh cảm giác được điện thoại di động rung lên, ngại từ tôn kính người, tất nhiên anh kính rượu xong, mới thấp giọng nói

xin lỗi, móc ra điện thoại di động.

Lại là một dây tin nhắn, anh vốn định tắt, tiếp tục mời rượu, lại phát hiện phía sau còn có một cái tin nhắn.

— quá bốc lửa rồi, đội trưởng Tịch, anh nhìn, công chúa Bạc Gia thật đúng là điên cuồng, ở Dạ Sắc công khai chọn lựa Chiến Thần chơi tình một đêm!

Phát tới tin nhắn chính là một người lính trong đội của mình.

Tịch Giản Cận thân nhiên đưa điện thoại di động thả lại vào trong túi áo, đem những người còn lại nhất nhất kính rượu, lúc này mới đứng lên, xin lỗi mười phần nói: "Xin lỗi, tôi đi vệ sinh."

Những người đó rồi rít gật đầu, lúc này anh mới rời đi.

Sau khi đi vào, mở ra điện thoại di động, gửi tới cũng là một đoạn video.

Sau khi xem, sắc mặt của anh, từ từ đen đi.

Cô thật đúng là hồ nháo đến trên trời rồi!

Công khai làm chuyện chọn lựa đối tượng tình một đêm!

Tịch Giản Cận cầm di động, ngón tay đều có chút run rẩy, đáy lòng không nhịn được hừ hừ rồi hai tiếng, thật muốn bóp chết cô gái kia!

Đè nén cơn giận ở đáy lòng, anh xem xong cả đoạn video, đáy lòng tức giận nghĩ tới, cô bây giờ không phải là người phụ nữ của Tần Thánh sao?

Làm sao lại chạy đến quán bar hồ nháo như vậy, Tần Thánh lại không quan tâm xuất hiện?

Nhưng ngay sau đó, Tịch Giản Cận lại nghĩ tới, hình như nhiều năm như vậy, trình độ Hoa Danh bên ngoài của Tần Thách đã đến làm người ta bất đắc dĩ không thể nói gì rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 255: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【18】

Nhưng là những người khác của tập đoàn Bạc Đế đâu?

Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi đem vũ đạo nhảy xong, đứng ở trên đài, nói một câu kia: "Tối nay người nào là chiến thần, tôi cho người đó một đêm!" một cái đoạn ngắn này, làm anh hoàn toàn căn răng, nhìn không được rồi.

Anh xoay lưng, liền đi ra phía ngoài.

Căn bản cũng không có trở về chỗ ông nội nữa, thậm chí cũng không chào hỏi, không xin lỗi, đem một phòng quan viên chánh trị quốc gia, cứ như vậy bỏ rơi, liều mạng rồi!

*

không khí quán bar "Dạ Sắc ", đã hoàn toàn đạt tới cao triều!

Đã có một người, liên tục đánh thắng ba mươi trận, hẳn ta mệt đến thở hồng hộc rồi, nhưng là ý vào người cao ngựa lớn, vẫn gắt gao chống chọi.

Mà người xếp hàng chờ PK, lại như cũ không giảm ít!

Trường hợp như vậy, so sánh với mấy trận PK trước kia của quán bar "Dạ Sắc ", cũng muốn bốc lửa hơn không biết mấy ngàn lần mấy vạn lần rồi!

Thậm chí bọn họ hạ thủ cũng rất tàn nhẫn, không lưu tình một chút nào, có người bị đánh trọng thương, đưa vào bệnh viện, làm phụ nữ vậy

xem xung quanh, khiếp sợ rồi ghen tỵ, còn mang theo vài phần hâm mộ!

Bạc Sủng Nhi thì nhớn nhõ ngồi uống Kê Vĩ Tửu, ở giữa lúc đó có đi vệ sinh một chuyến, giống như tâm tình rất tốt, thường thức một màn lại một màn!

Thình thoảng còn hướng về phía người pha chế đứng ở bên cạnh mình nói: "Người này không tệ, chính là phương pháp đánh không được... Vừa nhìn đã biết là dân không chuyên!"

"Cái người này thắng liền ba mươi trận, cũng không được, hẳn ý vào thể lực chính mình tương đối lớn, khi có người so với hẳn lợi hại hơn xuất hiện, một chiêu cũng có thể đánh rụng chết hẳn!"

Đang ở thời điểm Bạc Sủng Nhi giải thích như vậy, đã có người nhảy tới, thật sự là một chiêu đem kia người thắng liền ba mươi trận kia quật ngã rồi!

"Ngô... Hẳn ta có luyện qua... Dân chuyên, sợ là tối nay chính là hẳn..." Bạc Sủng Nhi chậm rãi buông Kê Vĩ Tửu xuống, gật đầu, bình luận một câu.

Quả thật, người phía sau, người nào đi tới, đều là một chiêu bị quăng xuống tới.

Bạc Sủng Nhi dần dần ngáp một cái, duỗi lưng, đứng lên, cảm thấy có chút nhàm chán, dù sao người này quá mạnh mẽ, những người khác yếu như vậy... Không thể sánh bằng.

Nhìn nhìn thời gian, hình như không còn sớm, hẳn là về nhà, liền đối với người pha chế bên cạnh nói: "An bài cho tôi cái xe, đưa tôi trở về!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 256: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【19】

Người pha chế nghe vậy, không nhịn được sùng sốt, nói: “Cuộc so tài này thì sao?”

“Ngô... Muốn tiếp tục cứ tiếp tục đi, thắng thì đem hân đưa đến trang viên Bạc Gia đi! “ Bạc Sùng Nhi đừng đừng phất phất tay, gió nhạt mây xanh nói một câu.

Dù sao cô nói theo một đêm, cũng không nói chính là ân ái!

Những người đàn ông này, thật đúng là không có đầu óc, liều chết liều sống tới tranh đấu, đến lúc đó người thắng, nếu như biết, bị cô kéo đi, theo cô chơi cờ năm quân, có tức đến hộc máu không?

Bạc Sùng Nhi cong môi, cười cười, liền chậm rãi đi xuống.

Người tranh tài, thấy cô, lập tức rối rít bắt đầu hỏi thăm.

“Bạc công chúa muốn đi sao?”

“Tranh tài không phải còn đang tiến hành sao? Tại sao cô có thể đi chứ?”

...

Người pha chế thấy cảnh tượng như vậy, lập tức đi tới, đem lời Bạc Sùng Nhi mới nói, hướng về phía mọi người giải thích một lần.

Cái người đứng trên sân khấu, nghe vậy, liền nhú mày, nói: “Bạc công chúa, cô cũng không thể đi, nếu là cô đi... Kia ai biết cô có quyết nợ hay không? Cô xem, rất nhiều người cũng bởi vì tranh tài bị thương, Bạc tiểu thư thế này... là muốn nói không giữ lời sao?”

Bạc Sủng Nhi cũng không nói, cũng mặc kệ, thẳng tiêu sái.

Trực tiếp đem người, bỏ qua!

Người trên sân khấu thấy cảnh tượng như vậy, lập tức nhảy xuống, ngăn trước mặt Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi hừ lạnh một tiếng, nghiêng thân thể, tiếp tục hướng về phía trước đi!

Người nợ vươn tay, muốn lôi Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi vươn tay, liền không chút lưu tình muốn bỏ cánh tay người này xuống!

Người nợ lại nhanh chóng tránh ra, nghĩ cũng không có nghĩ tiếp tục tiến công với Bạc Sủng Nhi!

Bạc Sủng Nhi uống rất nhiều Kê Vĩ Tửu, đã sớm mơ màng, khiến cho khí lực không ra, chỉ có thể liên tiếp tránh né!

“Bạc công chúa, cô phải lưu lại... Chờ tôi thắng cuộc so tài này, cùng cô đi...”

Người nợ cũng uống rượu, lực đạo có chút lớn, hơn nữa bởi vì luyện qua, hai cái ba cái, liền đem Bạc Sủng Nhi dồn đến góc, Bạc Sủng Nhi không có đường thể trốn!

“Bạc công chúa... “ người nợ cười cười, liền muốn đem Bạc Sủng Nhi kéo vào trong ngực, nhưng là mới vừa hướng về phía Bạc Sủng Nhi vươn tay, trong lúc bất chợt bị người giữ cổ tay —————

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 257: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【20】

Chẳng qua là tay người kia liền dừng lại ở giữa không trung, cũng không cách nào tiến thêm một bước nữa.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, trên mặt thủy chung đều là cao ngạo một mảnh, không có nửa điểm xốc xếch, cô khẽ đứng thẳng người.

Nhưng ngay sau đó, Bạc Sủng Nhi liền thấy được người, vẻ mặt khẽ dừng lại...

Tịch Giản Cận... Anh tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

“Anh buông ra, đây là tranh tài, Bạc công chúa tự mình định ra trận tranh tài, tôi chỉ muốn để cho Bạc công chúa nhìn tôi đánh xong trận tranh tài này, nơi này còn có rất nhiều người đang chờ! Khó có thể ngờ là Bạc công chúa muốn chơi trò lật lọng? Cố ý tìm đến người đến đập phá sao?”

Bị Tịch Giản Cận cầm tay, người kia nghẹn một bụng phần uất, bắt đầu la hét!

Tịch Giản Cận sắc mặt cũng không tốt, thủy chung không có liếc mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, hừ lạnh một tiếng, hung hăng mà liền đem người đàn ông trong tay thoáng cái đã quăng ra rất xa!

Những người không tranh tài ầm ầm vây quanh bọn họ, nhìn thấy Tịch Giản Cận xuất thủ đã thương người như vậy, mọi người thoáng cái cũng nổ tung rồi!

“Anh làm như thế là không đúng, chúng ta đang tranh tài, coi như là anh muốn tranh tài, cũng cần xếp hàng đấy!”

“Đúng vậy, anh vừa tới, nói động thủ liền động thủ, huống chi, đây là Bạc công chúa định ra quy tắc trò chơi, nửa đường cô lại bỏ đi, coi là chuyện gì?”

“Đúng đấy! Bạc công chúa không thể đi, đường đường Đại tiểu thư tập đoàn Bạc Đế, nói như vậy, chẳng phải là muốn đập phá danh tiếng Bạc Gia sao?”

Một người hô câu thứ nhất, liền càng thêm vô số người theo đó lại hô câu thứ hai câu thứ ba, trong nháy mắt, cả quán bar “Dạ Sắc “ giống như muốn nổ tung.

Tần Thánh vừa tiến đến, liền thấy cảnh tượng như vậy, anh đã sớm nghĩ đến mang Bạc Sủng Nhi đi, nhất định sẽ khiến cho đám người ở đây náo loạn cản trở, may là anh mang theo vệ sĩ, liền phát phát tay, những vệ sĩ kia nhanh chóng đi lên, đem người tách ra.

Tần Thánh lúc này mới xuyên qua đám người, hướng Bạc Sủng Nhi vội vội vàng vàng đi tới.

Nhiều người ở đây, chen tới chen lui, anh lại có thể từ giữa trăm ngàn người, một cái là có thể tìm được chỗ Bạc Sủng Nhi ngồi.

Tần Thánh khẽ nhướn mày, đấm mắt mang theo vài phần đau lòng cùng không vui, đi tới bên người Bạc Sủng Nhi, kéo Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, ngữ điệu vừa tức vừa hận, “Tiểu Sủng Nhi... Anh tới đón em về nhà...”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 258: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【21】

Tịch Giản Cận sắc mặt giờ khắc này khó coi hơn, quả đấm của anh nắm thật chặt, lạnh mắt thấy một màn kia.

Bạc Sủng Nhi khẽ từ trong ngực Tần Thánh dịch đi ra ngoài, cô đã say, toàn thân vô lực xụi lơ, nhưng là thần chí lại thanh tĩnh dị thường.

Ánh mắt của cô, thủy chung đều là nhìn Tịch Giản Cận.

Nhiều ủy khuất như vậy, giây phút nhìn đến anh xuất hiện ở trước mặt của mình, bất tranh khí liền tiêu tán toàn bộ.

"Anh làm cái gì vậy? Chẳng lẽ tập đoàn Bạc Đế các người chính là nói không giữ lời sao? Dem tất cả mọi người đùa bỡn?"

"Hiện tại dựa vào tài cao thế lớn, ý thế hiếp người như vậy sao? Là mình nói tranh tài, hiện tại lại muốn dùng bạo lực giải quyết sao?"

"Chụp đi, phát lên mạng đi, để cho mọi người nhìn tập đoàn Bạc Đế rốt cuộc xử lý chuyện đấy thế nào!"

.....

Những người đó bị vệ sĩ ngăn lại, đều tức giận hô.

Tần Thánh vuốt vuốt thái dương, anh cũng không có cách nào, nếu như không mang theo vệ sĩ tới đây, sợ thật sự rung chuyển lên, những người này cũng một hơi chật chội tới đây, lại càng hỗn loạn!

Tần Thánh trên đường tới, người quán bar "Dạ Sắc " đã gọi điện thoại cho anh, đại khái nói tình huống của nơi này, biết Bạc Sủng Nhi cũng chỉ là chơi một chút, hiện tại chơi pha này, xoay người muốn đi, lại bị người ngăn cản.

Lập tức, Tần Thánh liền đứng ở nơi đó, tà mị cười cười, nói: "Mọi người bình tĩnh chờ nóng, đây là tranh tài, chúng ta đại khái có thể tiếp tục tranh tài... Hiện tại Bạc công chúa đây không phải là phải về nhà nghỉ ngơi sao? Các anh tranh tài xong, tôi phái người, tự mình... Đem người thắng đưa đến trang viên Bạc Gia, như vậy có được hay không?"

"Trước kia, mỗi lần chơi cái trò chơi này, đều là phụ nữ bị đàn ông mang đi, nơi nào có đạo lý đàn ông bị phụ nữ mang đi?"

"Là... yêu cầu Bạc công chúa lưu lại, xem chúng ta tranh tài, tranh tài xong, người nào thắng người đó mang cô ấy đi!"

Tần Thánh nghe được như vậy, không nhịn được nổi giận, trong quý khí đeo vẻ sắc bén sát ý: "Các người cảm thấy cô ấy cùng những thứ gái gọi kia, có thể nhập làm một sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 259: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【22】

"Tôi nói cho các người biết, hiện tại cô ấy muốn trở về, nhất định phải trở về nghỉ ngơi, các người ai cũng khỏi nghĩ đến việc có thể ngăn lại! Muốn tranh tài, thì lưu lại, so đấu với tôi, thắng tôi, khỏi phải nói cả đêm, coi như là cả đời, cô ấy cũng cùng người đó!" Tần Thánh nhìn đám người kia, nhất nhất quét qua bọn họ, ánh mắt sắc bén.

Đám người kia toàn thân co rúm lại một chút, vẫn như cũ không đáp lời.

Được uống rượu, tất cả mọi người đều đang lên hứng, trong lúc bất chợt quét hết hứng thú như vậy, cộng thêm mặc dù cũng ngại bóng lưng tập đoàn Bạc Đế, trong ngày thường không dám trêu chọc, nhưng là bây giờ nhiều người như vậy, tất cả mọi người đều thêm can đảm, coi như là, tập đoàn Bạc Đế càng lợi hại, cũng không thể đem một nhóm người này đều xử trí toàn bộ đi!

Cho nên đám người kia ồn ào, cộng thêm có người quạt gió thổi lửa, hình như thật sự là đi không thoát.

Tần Thánh cởi bỏ áo ngoài, đưa cho người pha chế một bên, ngay sau đó nghiêng đầu, nhẹ giọng đưa cho Bạc Sủng Nhi một câu nói: "Em chờ anh một chút, anh tốc chiến tốc thắng!"

Tần Thánh nói xong, thoáng cái nhảy vào trong sàn nhảy, cũng chính là mới nơi dung để so tài!

Bạc Sủng Nhi đã rất say, cô ngồi ở trên ghế, nhắm mắt lại, nường mảy, tựa hồ là có chút khó chịu.

Tịch Giản Cận vẫn luôn rất lặng yên, đứng ở trong đám người huyền não, tự mình làm cho người ta cảm giác được một loại tư thái nho nhã.

Trường hợp xa hoa lãng phí và trầm luân như vậy, anh vẫn luôn không thích.

Anh đè nén cảm xúc chán ghét ở đáy lòng, cẩn thận tính ra một chút, nếu so tài với người trong đây, nói ít cũng có mười mấy người, như vậy từng bước từng bước đánh xuống, sợ là Tần Thánh đánh xong, cũng phải hơn một giờ.

Mà người phụ nữ kia, rõ ràng uống quá nhiều, thoạt nhìn cực kỳ không thoải mái.

Tịch Giản Cận liền trầm tư, suy nghĩ một chút, liền xoay người tránh ra.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, thỉnh thoảng sẽ nhìn Tịch Giản Cận một cái, trong lúc bất chợt ở thời điểm mở mắt ra, nhìn qua lại là bóng lưng của anh, tâm, hơi có chút khổ sở, nghiêng đầu, nhìn ánh đèn sáng trắng, Tần Thánh đã quật ngã một người rồi, đầu đón, bắt đầu từng điểm từng điểm ăn mòn trái tim.

Mơ hồ, cảm thấy máu toàn thân, cũng trong khoảnh khắc đó, dừng lại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 260: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【23】

Thật ra thì, chỉ là rất khó chịu, mới muốn tới nơi này phát tiết, nhưng không nghĩ tới, chuyện có thể đến trình độ như thế.

Anh nhìn cô, công khai tới như vậy, đáy lòng, tất nhiên càng thêm xem thường cô đi!

Thật ra thì, người ở phía ngoài, bí mật nói cô như thế nào, cô không phải là không biết... người phụ nữ phong tao đa tình, bạn trai không ngừng, cực kỳ không biết kiềm chế.

Chẳng qua là chính cô làm bộ như không biết mà thôi.

Cô càng trầm mê đến không thể trầm mê hơn, bạn trai một tên tiếp theo một tên đổi lại, từng cái đều là đang tìm kiếm một loại cảm giác, đó chính là cảm giác Tịch Giản Cận mang cho của cô, nhưng là tìm nhiều cái như vậy, nhưng không có tìm được một cái.

Cô mới chợt hiểu ra hiểu được... Từ ba tuổi, liền khắc cốt ghi tâm vẫn chờ tìm được người, làm sao có thể bị thay thế?

Nhưng nếu... Thật sự có thể bị thay thế, cô cũng sẽ không khổ sở như vậy rồi.

Thật ra thì, cô đã hai mươi hai tuổi rồi, thiên kim đại tiểu thư nhà khác, cũng đã được cầu hôn đám hỏi rồi, nhưng là duy chỉ có cô, không có một người tới cửa cầu hôn.

Bạc Tình cùng Thất Thất cũng không nóng nảy, nếu như cô nghĩ, sợ là tuýp đàn ông như thế nào, cũng có thể muốn tới... Coi như là cô thật không bị kiềm chế, cưới người đàn ông của cô, vẫn rất nhiều rất nhiều... Bởi vì, giống như lời Tịch Giản Cận, sau lưng của cô có tập đoàn Bạc Đế.

Nếu như rời đi tập đoàn Bạc Đế cô, sợ là không thể cao cao tại thượng như vậy đi?

Nhưng là... Nếu như cô không có tập đoàn Bạc Đế, kia cô cũng không phải là Bạc Sung Nhi rồi... Chưa chắc sẽ biết một người đàn ông tên là Tịch Giản Cận.

Nhân sinh, chính là kỳ diệu như thế.

Có người nói, đây là nghiệt trái, có người nói, đây là kiếp nạn, nhưng là, cô cảm thấy, đây là duyên phận!

Cô cùng Tịch Giản Cận là duyên phận!

Bạc Sung Nhi nhắm mắt lại, thật ra thì cô cảm giác mình hơi mệt chút... Không phải là quán Tịch Giản Cận quán đến mệt mỏi, mà là mơ hồ bất định mệt mỏi.

Cô không hiểu tâm Tịch Giản Cận... Không rõ người đàn ông này, giờ khắc này, đáy lòng rốt cuộc nghĩ cái gì.

Luôn ở lúc cô tuyệt vọng cho cô thêm hi vọng, tiếp sau đó là tuyệt vọng, hi vọng...

Thật ra thì cô rất muốn, giống như bảy năm trước, dưới cơn nóng giận, bỏ rơi anh, không chút do dự, sẽ không quay đầu xoay người rời đi.

Nhưng là, cô làm không được.

Toàn thế giới luôn mở rộng trước mặt cô, nhưng đó cũng không phải là điều cô muốn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 261: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (24)

Cuộc đời của cô dài như vậy, không phải dựa vào phù hoa chóng chất lên, cô muốn..... Chẳng qua là một tình yêu đơn giản, một người đàn ông yêu mình, một người đàn ông cô yêu, sau đó cả đời lẫn nhau.

Không cầu đời sau.

Chỉ cầu đời này kiếp này, lúc còn sống, dây dưa đến chết.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, thấy nhiều người liều mạng như vậy, chỉ vì một đêm với cô, không nhận được khơi gợi khóe môi.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, liền cảm giác dạ dày cuộn trào khó chịu, kỳ thật cô không thể uống rượu, lúc trước cũng không uống rượu, nhưng rượu lại là một cái tốt, sau khi uống, đầu óc u mê, cước bộ phù phiếm, toàn thân đau đớn, giống như tự ngược làm dịu lấy đáy lòng khổ sở.

"Bạc tiểu thư..... Đây là trà giải rượu, có tiên sinh đưa cho cô uống." Một người phục vụ mang tách trà nóng tới, đưa cho cô, Bạc Sủng Nhi vươn tay, nhận lấy, trong lòng hồ nghi, trong quán bar "Dạ Sắc" này, ngoại trừ Tần Thánh, lại còn có ai quản cô?

Ngay khi cô đang nghĩ, lại đột nhiên nghe được tiếng thét chói tai.

Toàn trường lập tức sôi trào.

Bạc Sủng Nhi bưng chén trà, đứng lên, nhìn sang.

Chỉ thấy những đội người, nhanh chóng ngã xuống.

Tần Thánh trên sàn đều đã dừng lại.

Là Tịch Giản Cận!

Động tác của anh lưu loát mà đơn giản, mỗi một chiêu mỗi một thức, đều có thể để người ta thấy rõ ràng, tuy nhiên lại rất nhanh, nhanh nhưng có thể thấy rõ, lại tránh không khỏi!

Chỉ có thể ngăn người, trơ mắt nhìn mình ngã xuống.

Vốn là sàn nhảy sôi trào, trong nháy mắt, như kỳ tích lại yên tĩnh trở lại, đến DJ của quán bar "Dạ Sắc" cũng đình chỉ.

Tịch Giản Cận quật ngã ngã từng người, anh đứng ở nơi đó, những người muốn tranh tài bị anh nhìn, ánh mắt có chút phòng bị.

Tịch Giản Cận lại chậm rãi lắc lắc chân trái, nhìn cũng không có nhìn những người kia một chút, chỉ là nói thẳng: "Muốn so thi đấu, từng người từng người đến, quá phiền phức, cô gái kia, tôi cũng muốn mang đi, mấy người cùng lên đi, như vậy tốc độ nhanh....."

"Bạc công chúa, chính là người kia, chính là người kia..... Vừa rồi pha trà cho cô, để tôi đưa tới!" Người pha rượu ở bên không nhìn được hô một tiếng, sau đó nói: "Anh ấy thật lợi hại! Bộ dạng cũng rất anh tuấn! Nhìn qua ngược lại là có mấy phần quen mắt, giống như là ở gặp qua nơi nào, lại nhất không nhớ nổi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 262: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (25)

Người pha rượu không ngừng lái nhải ở bên.

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, hơi ngưng kết, bưng ly trà kia, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận ở đó, nói không nên lời, đến cùng là tình cảm như thế nào.

Chẳng qua là cảm thấy, độ ấm trà giải rượu, theo lòng bàn tay, từng chút từng chút thấm thấu toàn thân.

Dem chỗ mềm mại nhất trong lòng cô, đều dần trôi ấm áp.

Tịch Giản Cận..... Anh vốn là như vậy.....

Để cho người ta không ngờ.

Giống như bảy năm về sau, lần đầu gặp anh, anh khí định thần nhàn bản tên lưu manh, tận lực tự nhiên gọi điện thoại.

Mà lúc này, anh vẫn luôn trầm mặc, cô cho là anh rời đi, ai ngờ anh lại chỉ là rót một chén rượu giải trà, đưa cho cô, sau đó, liền ngoài dự liệu đứng ở nơi đó, ba cái hai cái, đem một đám người khiếp sợ nói không nên lời.

Tần Thánh nhìn thấy tình cảnh như vậy, trong nháy mắt liền từ trong sàn nhảy nhảy ra ngoài.

Chuyện này, vốn là bị Bạc Sủng Nhi huyên não cực kỳ không dễ giải quyết!

Tranh tài là cô bắt đầu, mà trước có có người ngăn cản, cô còn không bình thường nói hùng hồn, một lời đã định!

Hiện tại mà nếu bọn họ lật lọng, không rơi mất mặt mũi hai người, mà chính là toàn bộ mặt mũi tập đoàn Bạc Đế!

Huống chi, những người này đã uống rượu, còn có một số người cả ngày chơi trên xã hội, chỗ châm ngòi thổi gió, náo cho tất cả mọi người nhao nhao ồn ào, lại không thể dùng vũ lực cùng thế lực giải quyết tất cả.

Giờ này khắc này, nhìn thấy Tịch Giản Cận đột nhiên dùng chiêu như vậy, Tần Thánh nhất thời trợn mắt nhìn anh.

Anh là người của tập đoàn Bạc Đế, ra mặt có chút bênh vực, không muốn truyền đi cái tin đồn gì, nhưng Tịch Giản Cận không phải.....

Tịch Giản Cận hoàn toàn có thể xuất thủ, đem chuyện này giải quyết hết!

Nhất thời Tần Thánh thấy tất cả mọi người đang thất thần, có khe hở, đột nhiên liền chạy về phía Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận nhanh chóng né tránh, sau đó, hai người liền đánh với nhau.

Bởi vì đều được huấn luyện, lần trước ở trên đường đánh một đêm, chiêu thức lẫn nhau của đối phương, đều có mấy phần hiểu rõ, cho nên Tần Thánh công kích, Tịch Giản Cận trốn tránh, phối hợp cực kỳ ăn ý.

Hai người bay nhảy, lăn lộn, đấm đá, chiêu thức đều mang tiếng gió, giống như thật sự quyết tâm!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 263: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (26)

Thậm chí những người vây xem kia, cũng có thể cảm giác được lúc bọn họ đánh nhau, toàn thân phát ra một màn sát khí!

Bạc Sùng Nhi hơi hơi căng thẳng.

Cô biết Tần Thánh có thể đánh, Tịch Giản Cận cũng có thể đánh, thật đúng là sợ bọn họ giống như là lần trước, đánh cho hai người đều gãy mất xương cốt, ở bệnh viện!

Người nào bị thương, cô đều không bỏ được!

Thế nhưng cô là cô gái thông minh, giờ này phút này, đã hiểu ý Tịch Giản Cận!

Anh không đơn thuần là bởi vì cô giải nạn, mà chính ngăn trở tập đoàn Bạc Đế sắp nghênh đón đợt dư luận cuồng phong bạo vũ!

Nếu như anh không ra mặt, thì xem như Tần Thánh ra chiêu thắng lợi, ngày thứ hai sẽ rất nhiều người đem chuyện này đi ra ngoài, mọi người cũng sẽ nhao nhao cho rằng, bọn họ ý thế hiếp người, thậm chí Tần Thánh đã mang theo bảo vệ tới, mặc dù là dự phòng, đến bảo hộ an toàn của cô, nhưng lại đã cho người ta có loại cảm giác ý thế hiếp người!

Thế nhưng, Tịch Giản Cận như vậy, liền không sao, Tần Thánh chỉ cần giả bộ bại bởi Tịch Giản Cận, mà cô tự nhiên hào phóng đi theo Tịch Giản Cận rời khỏi.

Tất cả mọi người sẽ thua tâm phục khẩu phục, mà cô cũng tuân thủ ước định, đơn giản rơi vào một cái phòng bao!

Chilà, những thứ này đều không tính là cái gì rồi.

Cô có thể chơi, thanh danh dám chơi, sớm đã truyền như gió, không cần quan tâm lúc này tăng thêm một khoản?

"A....."

Đột nhiên, trong đám người có người thấp giọng kêu một câu.

Chỉ thấy Tần Thánh giống như muốn đá một chân của Tịch Giản Cận xuống mặt đất, ai biết Tịch Giản Cận lại xoay người, vươn tay, nghiên cứu chặn chân Tần Thánh, sau đó, nhấc chân, đem Tần Thánh đá ra.

Thân thể Tần Thánh còn không có vững thẳng, Tịch Giản Cận đã tiến công qua.

Mắt thấy Tịch Giản Cận tránh, Tần Thánh tiến công, trong nháy mắt đổi thành Tịch Giản Cận tiến công, Tần Thánh trốn tránh.

Bọn họ một đường đánh qua, ngược lại làm cho bàn và quỳ rượu bị đá đổ cho không biết bao nhiêu cái.

Tần Thánh giống đến cuối cùng, đã ngăn cản không nổi, lúc này Tịch Giản Cận đã hơi hơi vọt lên, nhấc chân vô cùng cao, từ trên trên đá thẳng xuống.

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Nếu như lần này, thật đá xuống, sợ là trực tiếp đánh cho người ta hôn mê đi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 264: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (27)

Trong lòng Tần Thánh nghĩ, anh ta sẽ không làm thật chứ? Rõ ràng là diễn kịch mà..... Cái này nếu thật quyết tâm, một chân đá xuống, tất nhiên đánh anh vào bệnh viện!

Tịch Giản Cận rơi xuống vô cùng nhanh, rất nhiều người đều nhắm mắt lại, trong lòng nghĩ, lần này thật muốn mạng người!

Mà đối thủ của anh, là thái tử Tần gia của tập đoàn Bạc Đế!

Người này, nhúng tay tốt thì tốt vô cùng, tuy nhiên lại cũng không nên gây phiền toái như thế!

Tịch Giản Cận khi sắp tiếp xúc đến vai Tần Thánhiễm, đột nhiên thay đổi phương hướng, hung hăng đập vào tủ quầy rượu, đem kính vỡ nát..... Mà tủ quầy rượu bằng kính diện tích 10 mét, sau cùng trở thành ngăm mảnh vụn, rơi xuống từng chút từng chút.

Tất cả mọi người chấn kinh, lần này thờ mạnh cũng không dám.

Nếu như lực này, thật sự đập vào Tần Thánh.....

Hậu quả, không dám nghĩ!

Tần Thánh nhanh chóng từ một bên đứng lên, lăn về một bên, mới tránh đi mảnh vỡ thủy tinh.

Mà Tịch Giản Cận chỉ đứng ở đó, mặt không đổi sắc, sát khí toàn thân, đều mất sạch, giống như tu la địa ngục vừa rồi, sớm đã biến mất không

thấy.

Bạc Sủng Nhi ở một bên nhìn mà kinh hồn bạt vía.

Bảy năm, sau bảy năm, Tiêu Tịch của cô, thế mà mạnh đến trình độ như thế!

Bình thường nhìn, giống như quý công tử nhanh nhẹn, nho nhã, thông dong, bình tĩnh, ôn trọng.

Hiểu lễ phép, làm việc có chừng mực, nhân phẩm cực kỳ tốt.

Căn bản để cho người ta nhìn không ra, anh giống như là người có thâm tàng bất lộ, càng nhiều lúc, giống như một đại thiếu gia được nuôi dưỡng như quý tộc trong nhà.

Nhìn một cái, cực kỳ đẹp mắt, tuấn mỹ ôn hòa, tinh táo tự kiềm chế.

Thế nhưng, khi anh một khi bạo phát, lại vô cùng kinh người.

Giống như là bão táp không có dấu hiệu nào, trước một giây rõ ràng gió êm sóng lặng, không hề công kích, thế nhưng một giây sau, anh bỗng nhiên bộc phát, để cho người ta cảm thấy trong chốc lát, núi sông dao động, bên trong trời đất cũng vì đó biến sắc.

Anh giống như trong lòng cất giấu một con dã thú, trong nháy mắt đó, trở nên cường đại mà bá khí!

Cho người ta một loại áp lực nhiệt huyết sôi trào, xuất thủ mạnh mẽ, ánh mắt đều tràn đầy sát khí đấu chí!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 265: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (28)

Tròng mắt của anh, giống như là có lửa thiêu đốt, có thể thiêu đốt trái tim con người.

Yên tĩnh.

Trọn vẹn duy trì mười phút đồng hồ.

Tần Thánh dựa vào trên ghế sa lon, hơi thở hỗn hển.

Đêm hôm ấy, anh ta cũng không dùng toàn lực đánh anh đi, nếu như thật dùng toàn lực, sợ là..... Anh không chỉ gãy mất mấy cái xương sườn cùng cánh tay như vậy!

Người đàn ông này..... Bảy năm không thấy, thế mà xuất thủ phi phàm!

Tần Thánh chẳng qua là cảm thấy trong lòng chấn động bất an.

Mà người toàn trường, cũng còn đắm chìm trong một màn kia, chậm chạp chưa từng hoàn hồn.

Lúc này Tịch Giản Cận, đã sớm yên tĩnh trở lại.

Anh lặng lẽ đứng ở nơi đó, bình tĩnh mà bình tĩnh.

Lông mi màu đen chớp động, phía dưới ẩn giấu một đôi mắt ôn hòa xinh đẹp.

Tất cả mọi người cũng không thể tưởng tượng được nhìn Tịch Giản Cận, rõ ràng là tao nhã mà tuấn tú..... Đứng ở nơi đó, bình tĩnh tỉnh táo, loáng thoáng mang theo vài phần cơ trí phong độ của người trí thức.

Để cho người ta căn bản là không có cách cùng với hoàn cảnh đánh nhau vừa rồi, nghĩ tới.

Rõ ràng, vừa rồi, anh có một màn cuồng nhiệt như vậy, lúc này lại trầm tĩnh như vậy, mang theo một vòng cô tịch.

Phảng phất, tất cả mọi người ở trong quán bar, dưới đáy mắt của anh, cũng chỉ là cô đơn trống không.

Anh bỗng nhiên đứng ở đó, diện mạo bình yên, quần áo toàn thân phẳng phiu, mang theo khí thế phóng khoáng.

Anh chỉ lạnh nhạt nghiêng đầu, nhìn một vòng người, sau đó, nhàn nhạt nói một câu: “Các người còn ai muốn tranh tài không?”

Ngữ điệu của anh, rất chậm, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại mang theo sự tự tin ngạo nghễ.

Làm cho lòng người run rẩy, không dám lên tiếng.

Giống như, anh chưa bao giờ thua qua.

Tịch Giản Cận thấy mọi người không nói lời nào, nghĩ một chút, lúc này mới bổ sung một câu: “Đưa tay lên để tranh tài, không muốn, liền tản ra đi..... Mấy người không tranh được tôi!”

Lần này nét mặt của anh mang theo vài phần nội liễm, mà đáy mắt lại lộ ra kiêu ngạo.

Phảng phất, căn bản là cũng không đem những người này đặt ở đáy mắt.

Đúng thế..... Anh kiêu ngạo như vậy, từ khi tới thế giới này, vầng sáng phía sau, nhất định con đường cả đời anh, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Anh mang theo vẻ quý tộc trời sinh, trong thân thể chảy xuôi dòng máu phách vương năm đó.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 266: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (29)

Bấm sinh, liền nhất định cả đời đều dùng tư thế nhìn xuống, đối đãi người của toàn thế giới.

Lúc anh bình tĩnh ưu nhã cùng thong dong, giống như là lúc anh bộc phát kiêu ngạo cùng cuồng nhiệt, đều trên cái thế giới này, có một không hai.

Anh giống như một thanh kiếm cực kỳ xinh đẹp, lúc không ra khỏi vỏ, xinh đẹp chói mắt, một khi ra khỏi vỏ, kinh hồn chói mắt!

Người như vậy, để cho người ta nhìn lại, liền nhất định là thần..... Không người nào có thể đê thần xuống!

Thế nhưng, ai nào biết, anh đã từng, lại từng là một thiếu niên ngạo khí bị ngã sấp xuống!

Rớt bể cái thân cao cao tại thượng, ngựa không thể leo tới!

Cũng là cô gái tên là "Bạc Cầm" xuất hiện ở trong tính mạng của anh, cho anh một ánh sáng, khiến cho anh không có dấu hiệu nào trầm luân, đến cuối cùng, lại bị cô đạp quăng xuống vực sâu vạn trượng, rơi đến tâm thần đều nát, không thể lành da!

Mấy người không tranh được tôi!

Anh, chỉ mấy chữ thật đơn giản, thậm chí ngay cả ngữ khí áp bức, đều không dùng.

Tuy nhiên lại để Bạc Sùng Nhi đứng ở nơi đó, đáy lòng một mực run rẩy, không cách nào đình chỉ, toàn thân của cô đều cảm thấy cứng ngắc, chén trà trên đầu ngón tay, đột nhiên rơi xuống đất, vỡ nát!

Ở đây người ban đầu còn vọng tưởng, đều đứng tại chỗ, không ai dám lên so tài!

Dù sao..... Tịch Giản Cận chỉ một chiêu kia, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, tử kính 10 mét, bị một đập đá của anh, toàn bộ bể nát, lực đạo cùng kỹ xảo, năm giữ đến khéo léo!

Đến người pha rượu, đều ngớ ngẩn.

Sửng sốt thật lâu, thật lâu, mới lên tiếng: "Rất đẹp trai..... Vừa rồi người kia là anh ta sao? Thật nhìn không ra....."

"Trời ạ..... Tôi chưa bao giờ từng thấy trường hợp như vậy!"

"Gặp được cường địch rồi..... Đều đem Tần thiếu gia của tập đoàn Bạc Đế đánh bại!"

.....

Một người mở miệng nói chuyện, rồi mấy người mở miệng nhao nhao theo, trong lời nói, mang vô tận thốn thức.

Lúc này Tịch Giản Cận mới nghiêng người, đi tới trước mặt Bạc Sùng Nhi, vươn tay, kéo cô lại, ở dưới tầm mắt của mọi người, lưu lại một câu: "Cô gái này, tôi mang đi!"

Lập tức, liền dắt cô, đi ra ngoài cửa.

Thủy chung, đều không ai dám ra tay ngăn cản.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, cô gái đẹp đến mức tận cùng, bị một phách
vương mang đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 267: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (30)

Tần Thánh chậm rãi đứng lên, nhìn lấy bóng lưng hai người rời đi, bên miệng khơi gợi một vòng ý cười, lập tức, liền nhún vai, móc một tờ chi phiếu, ký tên, viết ngăm một con số, đưa cho người pha rượu, nói ra: "Những thứ này là phí bồi thường..... Chuyển giao cho ông chủ mấy người, nếu như không đủ, liền đến tập đoàn Bạc Đế tìm tôi....."

Sau đó, Tần Thánh phát phát tay, mang theo bảo vệ chính mình mang tới.

Lúc này người trong quán bar mới rồi rít tỉnh táo lại.

Bọn họ đều cảm thấy giống như mơ một giấc mơ không chân thật, tuy nhiên lại nhìn kính vỡ trên đất, lại nói cho bọn đây là sự thật.

Vốn là thi đấu PK, mà người kia, hiển nhiên là nhất định phải thắng được, xem như toàn bộ bọn họ hô nhau mà lên, cũng đánh không lại người kia.

Cho nên, mỹ nhân bị anh mang đi, cũng khiến mọi người tâm phục khẩu phục, nhìn thấy quán Bar "Dạ Sắc" lúc này hỗn loạn tưng bừng, những người kia cũng không hề có tâm tình ở lại, cho nên, liền nhao nhao rời đi, đều tan hết!

【 những trí nhớ vụn vặt tựa như cuộn phim, một màn một màn, chậm rãi trôi qua, chầm chọc, ta đã từng yêu)】

Tịch Giản Cận vẫn cảm thấy, bảy năm về sau, chính mình sẽ không tức giận!

Anh cảm thấy, chính mình kinh nghiệm tình cảm và mọi chuyện, đã nhiều lắm, tuổi gần 23, sóng to gió lớn, cũng đã đi qua rất nhiều.

Thất tình, sinh tử, ly biệt, trách nhiệm.....

Nặng nề gì đó, anh đều không có rơi rụng một cái.

Cho nên, anh cảm thấy, lòng chính mình, đã sớm vết thương chông chất, cho nên sẽ không biết đau đớn, đao thương bất nhập rồi.

Cho nên, xem như lúc trước anh vào quân khu, mang theo đội ba, bị nó chê cười châm chọc, lúc khiêu chiến, anh cũng chỉ là cười một tiếng, không giải quyết được gì, cảm thấy không có cái gì đáng giá tức giận.

Cảm xúc của người, kỳ thật như là một loại tình cảm.

Khi yêu, khi quan tâm, khi ưa thích, thì mới có tình như vậy.

Thế nhưng..... Giờ này khắc này, Tịch Giản Cận cảm thấy mình thật sự tức giận rồi!

Cô có thể đi theo một người đàn ông, sinh hoạt thật tốt, nói chuyện yêu đương thật tốt, anh dễ dàng tha thứ, anh cũng có thể tiếp nhận, thế nhưng cô lại quang minh chính đại ở trước mặt nhiều người như vậy, chơi dạng trò chơi này.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 268: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (31)

Anh quả thực, là có một loại tức giận trước nay chưa có, dưới đáy lòng, âm âm khởi động!

Tịch Giản Cận nắm lấy cổ tay Bạc Sủng Nhi, dùng sức, Bạc Sủng Nhi nửa tỉnh nửa say, thần chí có chút thanh tỉnh, cau mày, thềm nói: “Anh nhẹ chút, em rất đau.....”

Tịch Giản Cận căn bản không để ý tới cô, chỉ là một mực dắt cô đi về phía trước.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy cảnh tượng như vậy, có chút giống như đã từng quen biết, giống như là đã từng, cô chọc anh giận, anh cũng dắt cô về nhà như vậy, sau khi trở về, anh liền khóa cô trong phòng, để cho cô tỉnh lại!

Bất kể cô ở trong phòng nhảy lên nhảy xuống, anh cũng sẽ không mở cửa cho cô, thẳng đến khi cô yên tĩnh trở lại, mà khi đó, thường thường cũng là cô đói muốn chết muốn sống, anh mới tự tay nấu đồ ăn cho cô, tiến đến, mặt lạnh hỏi cô: “Về sau còn dám hay không hả?”

Cô liền chép miệng, một bộ ủy khuất.

Cô không nhận sai, anh liền để đồ ăn xuống, nghiêng người, muốn đi.

Cô vô cùng quật cường, chuyện như vậy, cũng chỉ náo loạn hai lần, một lần vừa lúc là nguyệt sự cô tới, đau bụng hừ hừ, dọa anh đến gần chết, không giải quyết được gì.

Một lần khác là nhất cô ba ngày ba đêm, cô không có nhận sai, anh cũng không để ý tới cô, đến cuối cùng, cô đều sắp thỏa hiệp, trường học muốn mở đại hội thể dục thể thao, không có cách nào, anh mới thả cô ra, cô còn thừa cơ sinh khí một lần, trọn vẹn mười ngày không để ý đến anh, đến cuối cùng, anh liền đi qua, ôm cô, dụ dỗ cô, còn biểu lộ nghiêm túc khiến trách cô không đúng!

Nói lời trong lòng, kỳ thật, Bạc Sủng Nhi có chút sợ Tịch Giản Cận, bởi vì Tịch Giản Cận từ trước đến nay kiên trì cách làm của mình, một khi cô làm sai, anh liền sẽ để cho cô sửa lại.

Mà giờ này khắc này, rõ ràng Tịch Giản Cận có đang tức giận, cô luôn mơ mơ hồ hồ cảm thấy, nếu như mình bị anh bắt đi, khẳng định sẽ giam lại, buộc cô nhận sai!

Thế là, Bạc Sủng Nhi liền cầm tay Tịch Giản Cận, không chịu đi rồi.

Tịch Giản Cận cau mày, nghiêng đầu, trừng mắt nhìn cô: “Có việc gì, về nhà lại nói!”

Nói chuyện như vậy, ngược lại Bạc Sủng Nhi càng thêm nhận định anh trở về muốn thu thập mình, càng thêm chết sống không chịu đi, ngồi xổm người, liền muốn kéo Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 269: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (32)

Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng này của cô, rõ ràng là tiểu công chúa lộng lẫy, hết lần này tới lần khác vô lại như thế, anh liền cúi thân thể xuống, muốn ôm lấy cô, ai biết cô lại ôm cột đèn đường, thẳng thắn ngồi trên mặt đất, không chịu đứng dậy.

Cô lại ngấy thơ như vậy, cực kỳ giống đã từng làm, Tịch Giản Cận nhìn mà dở khóc dở cười, cảm giác quen thuộc, từ đáy lòng xông ra.

Anh buông cổ tay của cô ra, nói với cô: “Đứng lên!”

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, cô sẽ không đứng lên đâu!

Tịch Giản Cận day day thái dương, rõ ràng có chút bất đắc dĩ.

Trên đường phố có người tới tới đi lui qua, nhìn thấy tình cảnh như vậy, chỉ cho là hai vợ chồng bọn họ cãi nhau, nhất thời có người tốt bụng nói: “Cậu kia, cậu đừng hung dữ với cô gái đó thế, cậu nhìn cô ấy té trên đất kia, còn không tranh thủ thời gian ôm lên, đất lạnh như vậy, phụ nữ không chịu lạnh được!”

Tịch Giản Cận từ trước đến nay không có mắc cỡ như thế, bị người ta nói vậy, biểu lộ có chút lúng túng, Bạc Sủng Nhi vốn uống say, trà tình rượu cũng không có uống, lúc này thần chí không rõ, chỉ biết là mình không thể bị Tịch Giản Cận kéo về nhà, sẽ nhất cấm đoán, cho nên liền gắt gao ôm cột đèn đường, cái đầu nhỏ, một mực dán vào cây cột, phòng bị trừng mắt mê mang, nhìn Tịch Giản Cận, căn bản không biết lúc này chung quanh có người đứng xem chính mình.

Tịch Giản Cận nhìn thấy người càng ngày càng nhiều, tiếp tục như thế, không biết muốn ồn ào ra cái trò cười gì, chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi, có chút im lặng cúi thân thể xuống, không nói lời gì giật tay cô ra, sau đó vác ở trên vai của mình, đi về phía bãi đỗ xe.

Bạc Sủng Nhi bị Tịch Giản Cận khiêng như thế, nhất thời bắt đầu nháo loạn, vươn tay, vừa cào vừa cấu phía sau lưng anh: “Anh thả em ra, Tịch Giản Cận, em không muốn cùng anh về nhà! Anh thả em ra!”

Cô trách móc kinh thiên động địa, người vây xem, cũng chỉ coi bọn họ là vợ chồng cãi nhau, liền nhao nhao nói: “Về nhà dỗ dành thật tốt, vợ chồng cãi nhau, đầu giường loạn cuối giường hợp.....”

Mang tai của Tịch Giản Cận hơi đỏ lên, chỉ có thể cứng ngắt, nhẹ nhàng gật đầu, khiêng Bạc Sủng Nhi đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 270: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! (33)

Bạc Sủng Nhi một mực hồ nháo, nhiều lần suýt nữa khiến cô ngã xuống, cuối cùng Tịch Giản Cận nóng nảy, vươn tay, đánh mấy cái lên mông của cô, sức lực đánh cô có chút đau, hét lên một tiếng, liền mở to miệng, áp vào lưng Tịch Giản Cận cắn.

Tịch Giản Cận bị đau, chịu đựng ôm cô, không chế chính mình sẽ không quăng cô xuống đất, cắn răng nghiêng lợi nói với Bạc Sủng Nhi: “Em thành thật một chút cho anh, đang nếu còn ầm ĩ, anh đánh em tiếp!”

Bạc Sủng Nhi nghe giọng anh, bị dọa đến cổ rụt lại, sau đó cô mới nói thầm: “Anh hung cái gì mà hung, em mới không sợ anh đâu!”

Trong miệng cô lẩm bẩm như vậy, thế nhưng người cũng đã an ổn lại, không loạn như là vừa rồi.

Lúc này Tịch Giản Cận mới nhanh chóng đi tới bên cạnh xe, mở cửa xe ra, bỏ cô vào.

Đeo giầy an toàn cho cô, chính mình lên xe, nhìn dáng vẻ cô say khướt, nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn lái xe, mang cô tới nhà riêng của mình.

Trên đường đi, Tịch Giản Cận đều là kìm nén tức giận, vô cùng khó chịu, đáy lòng trĩu nặng, cực kỳ muốn phát tiết, thế nhưng nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi lại không biết từ nơi nào phát tiết!

Cô lúc này giống như đầu bị rút xương, mềm nhũn nằm ở trên ghế, thân thể nhích tới nhích lui, giống như là muốn ngồi thẳng, thế nhưng chỉ chốc lát, lại ngã xuống.

Đầu càng ngã trái ngã phải, chính mình cũng không yên.

Tịch Giản Cận sợ Bạc Sủng Nhi không cẩn thận đầu vào cửa xe, chỉ có thể một tay lái xe, một tay cố định cổ cô.

Cô không có cách nào động, miệng nhỏ chép chép, liền dựa vào cánh tay anh, mềm nhũn cọ xát, duỗi ra cái lưỡi nhọn, liếm lấy da thịt của anh một chút.

Toàn thân anh chấn động, suýt nữa thì xe lệch hướng, Tịch Giản Cận vội vàng ổn định, ép buộc chính mình hết sức chuyên chú lái xe, nhìn đường phía trước.

Đột nhiên anh liền cảm giác được cánh tay của mình truyền đến một trận đau đớn, anh nhíu lông mày lại, nghiêng đầu, giận dữ nhìn qua, lại phát hiện Bạc Sủng Nhi cắn cánh tay anh, trong miệng hàm hồ la hét.

“Anh tức giận cái gì? Anh hung dữ em sao? Em không muốn cùng anh về nhà, anh là tên khốn..... Khẳng định anh sẽ giam em lại!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 271: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【34】

Tâm Tịch Giản Cận, đột nhiên chấn động một chút..... Đứng lại, những thứ chuyện cũ kia xa xôi cỡ nào rồi.

Ánh mắt của anh, không nhịn được mềm đi vài phần, theo lời của cô, những thứ vụn vặt kia hiện lại giống như là một bộ phim, một màn một màn, chậm rãi trôi qua, châm chọc, anh từng yêu cô.

Đúng là, đó là bởi vì cô quá hồ nháo, vô pháp vô thiên vượt qua cực hạn của anh, anh mới đối với cô như vậy, nhưng là mỗi một lần, lại cũng không làm cho cô ra ngoài, ăn uống, đều là tỉ mỉ chuẩn bị cho cô, chút nào cũng đem cô làm như Tiểu công chúa mà hầu hạ.

Thật ra thì, anh biết, cô là Tiểu công chúa bị làm hư, anh có thể dễ dàng tha thứ cho tính tình ngang ngạnh của cô, nhưng mà có lúc, thời điểm quá mức khác người, anh khó tránh khỏi có chút tức giận đấy!

Bọn họ, một người là từ nhỏ sống tùy tính, một người lại là sống có nề nếp, tư tưởng bản thân cũng có chút chênh lệch, khó tránh khỏi sẽ có ma sát.

Thật ra thì anh chỉ là hy vọng cô trở nên tốt hơn..... Nhưng mà mỗi một lần, đến cuối cùng, đều là anh nói xin lỗi cô!

Từng điểm từng điểm thỏa hiệp rồi!

Đúng vậy a, thỏa hiệp rồi..... Kia một lần không có thỏa hiệp, ngay cả chia tay, đều là anh thỏa hiệp rồi, căn bản không hỏi anh, có nguyện ý hay

không!

Bên trong xe rất an tĩnh, Tịch Giản Cận lái xe, ánh mắt có chút hoảng hốt.

“Anh còn đánh em! Anh bại hoại..... Em cần chết anh..... Anh đừng cho là em sợ anh, em không có sợ anh đâu! Hừ, có bản lĩnh, anh phóng ngựa tới đây.....”

Bạc Sủng Nhi tức giận nói tới đây, trong lúc bất chợt liền ngậm miệng không lên tiếng, lực đạo cần da thịt anh cũng theo đó chậm lại, sau đó, cô mở trừng hai mắt, bật cười.

Cô cười lên, nhìn đặc biệt tốt, bởi vì uống rượu, khuôn mặt nhỏ mang theo vẻ hồng, con mắt lóe sáng, con ngươi nháy mắt, vẫn nhìn về phía anh.

Anh không nhịn được nhìn cô mấy lần, cảm thấy đáy lòng nhảy rầm rầm rầm, mới lại nghe cô thầm nói: “Em nói sai rồi, không phải là phóng ngựa tới..... Anh không có ngựa..... Ngô, anh có cái gì nhỉ?”

Bạc Sủng Nhi cắn ngón tay, lộ ra nụ cười ngây thơ, cười hồi lâu, cô mới nói: “À..... Anh có chim nhỏ..... Có bản lĩnh, anh thả chim tới đây a!”

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 272: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【1】

Tịch Giản Cận lái xe, vốn là có chút tâm phiền ý loạn, trong lúc bất chợt nghe Bạc Sủng Nhi nói những lời này, chợt thoáng cái liền dậm phanh xe.

"Bạc Cẩm..... Cẩm miệng! " Tịch Giản Cận quay đầu lại, trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, màu sắc trầm trầm, âm điệu thật thấp.

Tịch Giản Cận như thế, vẻ mặt là cực kỳ nghiêm túc, giống như là áp chế cái gì, người bên cạnh nếu là nhìn, liền sẽ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, song Bạc Sủng Nhi lại không cảm thấy sợ, chẳng qua là nhìn Tịch Giản Cận, bởi vì đột nhiên phanh xe, toàn bộ thân hình cô, lao về phía trước.

Bạc Sủng Nhi hung hăng lắc người một chút, cô mới có bật ngược về ghế ngồi, khẽ cau lông mày lại, duỗi ra ngón tay, chọc bộ ngực Tịch Giản Cận, trợn tròn mắt, như muốn nhìn xem người trước mặt là ai, nhưng khi nhìn thật lâu rồi, cô lại lắc đầu, nhỏ giọng thì thầm nói: "Anh là ai?"

Tịch Giản Cận lúc này đã hoàn toàn bất đắc dĩ rồi, anh hít một hơi thật sâu, quyết định mặc kệ cô, tùy ý để đầu nhỏ Bạc Sủng Nhi ở nơi đó ngã trái ngã phải, Tịch Giản Cận chẳng qua là lạnh nhạt che mặt.

Say đến bất tỉnh nhân sự, ngay cả anh là ai, cũng không biết!

Không biết là người nào, cũng có thể theo người khác lên xe, có phải hay không?

Thật là rất can đảm!

Tịch Giản Cận càng cảm thấy đáy lòng buồn buồn khó chịu, anh lập tức tức giận "bíp bíp bíp " liên tục nhấn còi mấy cái, đầu cũng không có nghiêng một chút nói: "Bạc Cầm, em hẳn hoi cho tôi!"

Anh ngữ điệu cũng mang theo vài phần lãnh ý, Bạc Sủng Nhi giống như thật sự cảm thnận được, quả thật biết điều ngồi im ở chỗ đó, cũng không nhúc nhích, Tịch Giản Cận lúc này mới khởi động xe một lần nữa.

Thời điểm sắp đến nhà Tịch Giản Cận, toàn thân Bạc Sủng Nhi đã gục xuống, nằm tại chỗ ngồi, giống như là ngủ thiếp đi, chẳng qua là trợn tròn mắt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, cười toe toét.

Thật ra thì chính cô cũng không biết mình đang cười cái gì, thậm chí, cô cũng không biết mình bây giờ vẫn luôn đang cười.

Thật lâu, cô mới vượt vượt khuôn mặt nhỏ của mình, sau đó hung hăng mà vỗ hai cái, nghe Tịch Giản Cận kinh hồn táng đảm, theo bản năng quay đầu, khẽ nhú mày.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 273: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【2】

Thật đúng là rất biết chọc tức, có phải hay không?

Bạc Sủng Nhi giống như là hút thuốc phiện, tiếp tục vỗ như vậy, thật ra thì chẳng qua là cô cảm thấy vỗ như vậy, đại não có chút tỉnh táo hơn.

Tịch Giản Cận vươn tay, một tay đem hai cái tay nhỏ bé của cô, cũng nắm ở trong lòng bàn tay, bứt để cho cô vỗ xuống, đem khuôn mặt da mịn thịt mềm kia của cô vỗ cho sưng phồng lên.

"Di..... tôi biết anh là ai rồi..... " ngữ điệu Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt mềm nhũn ra, nghiêng cái đầu, đáy mắt đen nhánh, một mảnh trong suốt, cõi sạch chút ít đẹp đẽ cùng mịn hoặc, cô giống như tiểu thiên sứ không dính khói lửa nhân gian, lúm đồng tiền trên mặt nhọt nhọt, thần thái cực kỳ nghiêm túc đang cố gắng nghĩ tới.

"Ừm..... Là ai vậy? Ai đó?"

Cô lâm bầm lâu bầu, rồi sau đó cố gắng ngẩng đầu, cẩn thận hướng Tịch Giản Cận gõ, càng nhìn, khuôn mặt nhỏ càng đến gần Tịch Giản Cận, nhất thời không có ổn định, đầu nhỏ liền ngã xuống trên bả vai Tịch Giản Cận, hô hấp nhọt nhọt ngựa ngựa, khiến cho Tịch Giản Cận cảm thấy toàn thân cũng tê dại rồi, anh vươn tay, vuốt vuốt đầu nhỏ của cô, cô bị anh xoa như vậy, bất chợt hưng phấn gọi một tiếng: "Tôi nhớ anh là ai rồi!"

Vẻ mặt Tịch Giản Cận khẽ hòa hoãn một chút, ánh mắt thủy chung vẫn duy trì nhìn chăm chăm phía trước, không để cho thần chí mình bị cô khống chế.

Anh không nói gì, nhưng rõ ràng thân thể đã có chút căng thẳng, giống như là chờ cô mở miệng nói anh là ai vậy.

"Anh là..... Người chiến thắng tối nay, có phải hay không? Anh là chiến thần? Hì hì..... Tôi nói rồi, người thắng, tối nay, theo tôi một đêm..... Anh vận khí thật tốt, có thể theo tôi một đêm....."

Sắc mặt Tịch Giản Cận, trong nháy mắt lại khó nhìn.

Bên trong xe, không khí thoáng cái lạnh đến cực hạn.

Người đàn ông ôn nhuận thong dong, lại một lần nữa đảo ngược rồi.

Anh tàn bạo mà nắm tay lái, vẻ mặt là một bộ hận không được đem Bạc Sủng Nhi lột da lóc xương.

Mà lúc này, Bạc Sủng Nhi cực kỳ giống một con cừu nhỏ, tựa vào cổ của anh, căn bản không biết bên cạnh nguy hiểm, như cũ cười cười, rồi sau đó, mới lại nhỏ giọng mở miệng, âm điệu mang theo vài phần trêu chọc: "Khách quan, thả chim tới đây đi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 274: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【3】

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chẳng qua là mặt lạnh, âm u mà cười cười.

Trong mơ hồ, hình như có thể nghe thấy thanh âm Tịch Giản Cận nắm tay lái tay, xương cốt khanh khách truyền tới.

Anh cố gắng áp chế chính mình, nhanh chóng phóng xe qua con phố, cảnh vật xung quanh, biến thành một đường thẳng.

Bạc Sủng Nhi thủy chung đều dựa vào trên bả vai của anh, tiếng hít thở dần dần trở nên có chút dài, mỏng manh và có quy luật.

Cảm giác buồn bực ở đáy lòng Tịch Giản Cận, càng ngày càng đậm hơn.

Lớn như vậy, lại còn hồ nháo như vậy, vừa nhìn chính là Đại tiểu thư tùy tâm sở dục quen được nuông chiều!

Nói một không hai!

Làm loạn chán, liền phui mông xoay người rời đi, để lại cho người khác giúp cô giải quyết cục diện rối rắm!

Tịch Giản Cận càng nghĩ, càng thấy đáy lòng nộ khí đằng đằng, hàm răng cắn thật chặt, giống như là hận không được đem cô đè giường cắn nát.

Anh lại..... Còn có thể chạy tới trong nháy mắt, vì cô giải quyết khó khăn!

Anh chậm rãi thở dài một hơi, cũng không biết là đang giận chính mình, hay là đang chọc tức Bạc Sủng Nhi!

Xe cuối cùng đã tới nhà riêng của Tịch Giản Cận đích, anh vững vàng đem xe ngừng lại, xuống xe, mở cửa, ôm cô, đi vào nhà.

Chỗ này, là quà sinh nhật lúc anh mười bốn tuổi.

Ông nội tặng cho anh.

Cách trường cấp 3 X thị rất gần, thỉnh thoảng khi anh không về nhà, sẽ ở nơi này, lúc ấy ông nội không yên lòng, đặc biệt còn phái mấy người, mỗi ngày đúng giờ tới quét dọn vệ sinh, sửa sang lại nội vụ.

Nơi này đã trở thành nơi bọn họ thường xuyên ở.

Có thể nói, ngôi nhà này, chứa đựng quãng thời gian tốt đẹp nhất trong trí nhớ của anh.

Lần đầu tiên cô ở dưới thân thể của anh, khi đó, cô mới mười lăm tuổi, trở mã cũng không khá lắm, da thịt mềm mại trắng nõn, một đôi mắt, trong suốt và kinh hoàng nhìn anh, nồng đậm khẩn trương cùng sợ hãi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 275: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【4】

Thời gian một năm, khi đó, anh có vô số cơ hội, có thể đem cô nuốt vào bụng, nhưng là anh nhưng không có một lần nào làm như vậy.

Anh thật tâm thích cô, cũng không phải cùng cô ở chung một chỗ, chỉ là vì chuyện trên giường này.

Cho nên, anh chẳng bao giờ lướt qua Lôi Trì một bước.

Khi đó, anh cũng chỉ là một cậu nhóc với mỗi tình đầu, phản ứng sinh lý đặc biệt mãnh liệt, tất nhiên có đôi khi ôm cô ngủ, cũng sẽ khó chịu tỉnh lại.

Bạc Sủng Nhi tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, khẽ ngẩng đầu lên, hốt hoảng cảm thấy cảnh trí trước mắt có chút quen thuộc, ánh mắt của cô khẽ dừng lại.

Nơi này..... Vẫn còn?

Cô vẫn cho là anh đã bán rồi.....

Không nghĩ tới, bảy năm sau, nó vẫn còn hoàn toàn chính chính như vậy.

Bạc Sủng Nhi chậm rãi từ trong ngực của anh tránh ra, đứng trên mặt đất, cô lung la lung lay vòng quanh nơi này một vòng, cảnh vật bảy năm, thay đổi cực lớn, khu dân cư xung quanh đã khá nhiều, cũng ưu nhã hơn rất

nhieu, chẳng qua là nhà lâu cũng không mới tinh như bảy năm trước, đã trải qua bảy năm mưa gió, thoạt nhìn có chút cũ rôi.

Bạc Sủng Nhi căn cứ môi dưới, lẳng lẳng đứng ở nơi đó, ngẩng đầu, nhìn thẳng nhập tận trời cao, thần thái hoảng hốt.

Thân thể của cô có chút lung la lung lay, giống như là tùy thời có thể té ngã trên mặt đất, Tịch Giản Cận vội vàng đi lên trước, đỡ thân thể của cô, thấp giọng nói: "Lên đi."

Bạc Sủng Nhi lại lắc đầu, như cũ đứng ở nơi đó, nhìn ngôi nhà này.

Đêm khuya, gió từ từ thổi qua, mang theo vài phần lạnh lẽo, cô theo đó tỉnh táo mấy phần, nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận một bên, trong lúc bất chợt có một loại ảo giác, phảng phất như đã trở về năm đó.

Chẳng qua là sắc mặt Tịch Giản Cận, nhìn cũng không tốt, tia sáng đáy mắt trầm trầm âm thầm, giống như là tức giận.

Cô nhớ tới chuyện tối nay mình làm, không nhịn được chép miệng, theo đó càng thêm tỉnh rượu mấy phần.

Đổi lại năm đó, anh nhất định sẽ bóp chết cô đi!

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi mơ hồ có chút sợ, định tiếp theo giả bộ say, ngơ ngơ nói: "Đây là nơi nào?"

Tịch Giản Cận biết rõ cô say rượu, phân biệt không rõ cái chỗ này, nhưng là đáy lòng vẫn là loáng thoáng giấu vài phần tức giận, ánh mắt dần dần chìm xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 276: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【5】

"Là nơi nào không trọng yếu! " Tịch Giản Cận lạnh lùng nói một câu như vậy, vươn tay, ôm lấy eo Bạc Sủng Nhi, liền hướng trong căn hộ đi tới.

Bước đi của anh rất nhanh, cô lão đảo, nhiều lần, suýt nữa ngã xuống đất, mỗi một lại đều bị anh vươn tay đỡ vòng eo.

Chẳng qua là lực đạo Tịch Giản Cận có chút lớn.

Bạc Sủng Nhi len lén giương mắt, đánh giá Tịch Giản Cận một chút, sau đó co cổ, lúc này mới nhẹ nhàng ôm vòng eo Tịch Giản Cận, giống như làm nũng reo lên: "Đi không được....."

Vừa nói, đầu nhỏ vừa hướng ngực Tịch Giản Cận cọ cọ, giống như là con thú nhỏ, khả ái và biết điều.

Tịch Giản Cận mang theo cô hơi chậm lại, Bạc Sủng Nhi liền dứt khoát sáng khoái đứng nguyên tại chỗ không chịu động, la hét: "Em không muốn đi."

Tịch Giản Cận đi tới một bên, nhấn thang máy, vươn tay, ôm cô, muốn dẫn cô lên lầu.

Bạc Sủng Nhi lại dứt khoát ngồi chồm hổm ở trên mặt đất, cô lắc đầu, nói thầm: "Đầu em đau, không muốn đi thang máy, sẽ ói, em muốn đi cầu thang, anh cõng em....."

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, chẳng qua là lạnh tiếng nói: "Đi vào!"

Bạc Sủng Nhi làm bộ như nghe không được, đem đầu nhỏ gục ở hai chân của mình, sau đó bịt lấy lỗ tai, vô lại la hét: "Em muốn đi cầu thang, em muốn ở trên lưng anh đi cầu thang, cầu thang..... Tối nay em cũng là người của anh rồi, anh muốn em làm cái gì, em cho anh làm cái đấy!"

Tịch Giản Cận cắn răng, hiển nhiên cô căn bản không biết mình là người nào, nếu như anh là người đàn ông khác, thắng trò chơi này, cô cũng theo người kia như vậy đi, cũng không nhẽ như vậy, có phải hay không?

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng vừa thông suốt, lại không chế không được, cúi xuống sau lưng, bắt tay cô, lôi Bạc Sủng Nhi, đem cô hướng trong thang máy lôi vào, "Bạc Cẩm, tôi không có kiên nhẫn phụng bồi cô nào, tốt nhất cô không cần ở chỗ tôi mượn rượu làm càn, cẩn thận tôi đem cô ném ở chỗ này chẳng quan tâm!"

"Không cần! " Bạc Sủng Nhi dứt khoát la hét, ngay sau đó cúi đầu, cắn cổ tay của anh, cắn vô cùng dùng sức.

Tịch Giản Cận bị đau, khẽ buông tay, thả cô, cô lại quay lưng, hướng cầu thang chạy tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 277: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【6】

Tịch Giản Cận phát phát tay, đáy lòng càng bị đè nén, anh quay lưng, liền hướng trong thang máy đi vào.

Mới vừa quay người lại, đã nghe đến "bịch " một tiếng, Tịch Giản Cận vội vàng quay đầu, liền thấy Bạc Sủng Nhi đã nằm trên đất.

Tịch Giản Cận vội vàng đi lên trước, cúi xuống, đem cô bế lên, đều đã lớn như vậy, bước đi cũng không vững.

Cô như là không biết đau, chẳng qua là bắt vạt áo của anh, âm điệu mềm nhũn, nhẹ nhàng truyền đến: "Chúng ta đi cầu thang, có được hay không?"

Giống như là, trước kia.

Em ở trên lưng tôi, cầu thang cao mười tầng, chúng ta từng bước từng bước đi lên.

Đi chưa tới một chút, tôi liền hôn em một ngụm.

Ngọt ngào, nhưng không cảm thấy có nửa điểm mệt mỏi.

Tịch Giản Cận chậm chạp chưa trả lời, Bạc Sủng Nhi len lén nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận, phát hiện trên mặt của anh cũng không có quá nhiều vẻ mặt, nghiêm túc như cũ, khóe miệng bình thản mím môi, sắc mặt bất thiện.

Nhưng là, lại cũng không nguy hiểm như vậy.

Bạc Sủng Nhi liền híp mắt, giống như là đứa bé, miễn cưỡng nói: "Em không thích đi thang máy....."

Vừa nói, cô vừa vươn tay, nhẹ nhàng đặt ở trên bả vai của anh.

Tịch Giản Cận lẳng lẳng nhìn cô, hồi lâu anh mới không thể làm gì mà thở dài một hơi, cảm giác mình thật là nửa điểm biện pháp đối với cô, nhưng ngay sau đó liền ngồi xồm xuống.

Bạc Sủng Nhi rất lưu loát liền gục ở rồi trên lưng của anh, vươn tay, thật chặt ôm lấy cổ của anh, khoe miệng tràn đầy vẻ đắc ý.

Lưng của anh, so với bảy năm trước, rộng lớn hơn rất nhiều, cũng ấm áp hơn rất nhiều, cho cô cảm giác ngoại trừ tim đập nhanh, còn có yên lòng.

Cô đem đầu đặt ở bờ vai của anh, nhìn gò má của anh, anh tuấn như cũ, mê loạn lòng của cô, cô không nhìn được uốn lên khoe môi, nhưng là, lại cảm thấy hốc mắt không giải thích được chua xót lên.

Cô liền đem ánh mắt chôn ở trên lưng của anh, loáng thoáng có ướm át dính ở trên âu phục anh.

bảy năm, anh có biết em rất muốn tìm người đàn ông khác không? Anh nghĩ em muốn đi mười tầng cầu thang sao?

Thật ra thì, bị công, thật không thoải mái.

Lúc nhỏ, vóc người nho nhỏ, tựa vào trên lưng ba ba, vừa đúng.

Lớn lên, vóc người trở nên to lớn, tựa vào trên lưng của anh, lại ép cho dạ dày cùng ngực đau.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 278: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【7】

Nhưng là, hết lần này tới lần khác, liền thích cảm giác như vậy, có thể rõ ràng nghe thấy, mùi hương đầu tóc thoang thoảng của anh, có thể tham lam hô hấp lấy.

Mà trọng yếu hơn là..... đem ủy khuất ở đáy lòng, len lén khóc lên, sau đó đem nước mắt, cọ ở trên lưng của anh, anh cũng không phát hiện.

Chẳng qua là không biết..... Có thể có một ngày, em sẽ khổ sở đau đớn mà khóc lên, đem âu phục của anh cũng khóc cho ướt đẫm, như vậy, là anh có thể cảm giác được nước mắt của em.

Tịch, anh biết không? Cảm giác như vậy, thật là khổ, mệt mỏi quá..... Không phải là em không hiểu chuyện, chỉ là em không biết, yêu anh như thế nào.

Tịch, anh biết không?

Nhiều năm như vậy, em thủy chung một người, lặng yên không một tiếng động chờ anh trở lại..... Anh vừa quay đầu lại, là có thể thấy em ở phía sau của anh, nhưng là lúc nào, em mới có thể nghiêng đầu, liền sẽ thấy anh ở bên cạnh em?

Tịch..... Em thật rất muốn, xoay người rời đi, hoàn toàn buông tha cho anh, nhưng là, mỗi lần ngẩng đầu, liền thấy hi vọng ở phía trước, cách gần như vậy, chỉ cần một bước, một bước là có thể nhận được, em càng không đành lòng buông tha anh.

Không cam lòng buông tha anh.

Cho nên, cắn hàm răng, tiếp tục nhích tới gần.

Nhưng là, nhích tới gần một bước, một bước, càng thêm một bước, nhưng mới phát hiện, khoảng cách một bước kia, cũng là xa xôi như vậy, xa xôi như vậy.....

Bạc Sủng Nhi vẫn không nói gì, Tịch Giản Cận bước đi rất ổn định, căn bản không xóc nảy tới cô.

Bảy năm sau, anh cư nhiên bình tĩnh trầm ổn, cho dù là công cô bước đi, cũng sẽ không khiến cho dạ dày cô đau.

Nhưng là, cô lại phát hiện, chính mình đặc biệt tư niệm, đau đớn bảy năm trước, mỗi lần anh công cô về đến nhà, cô sẽ la hét dạ dày đau, sau đó mượn cơ hội cầu người anh tím xanh một miếng, anh nhe răng trợn mắt mắng cô người đàn bà chanh chua, sau đó, liền đem cô đè dưới thân thể, hôn trên người cô cũng là xanh tím một miếng.

Rồi sau đó, buổi tối, hai người cùng nhau tắm rửa, cùng nhau đứng ở trước gương, nhìn thân thể lẫn nhau, mấy vết xanh tím, sau đó hai người âm thầm lặng lẽ đỏ hai gò má, xoay người, liền ôm nhau.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 279: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【8】

Tịch Giản Cận lúc này, thể lực so sánh với bảy năm trước đã hơn rất nhiều, khi đó, công cô, đi mười tầng, cần nửa giờ, mà bây giờ, mười tầng, anh lại chỉ đi mười phút đồng hồ.

Đến cửa, anh ở lối ra, gọi Bạc Sủng Nhi, nhưng cô không động, chẳng qua là gục ở trên lưng của anh, hô hấp nhợt nhạt, tựa như đã ngủ rồi.

Một tay Tịch Giản Cận kéo cái mông của cô, để cho cô sẽ không rớt xuống, một tay, cầm cái chìa khóa, mở cửa.

Cồng cô vào phòng ngủ, quay lưng, đem cô nhẹ nhàng đặt ở trên giường, nhìn dung nhan cô ngủ say, mặt Tịch Giản Cận, khẽ hòa hoãn không ít.

Tịch Giản Cận rón rén tháo giày cho cô, cầm lấy chăn, đắp lên cho cô, cô giống như là động vật nhỏ nằm ở nơi đó, hô hấp mỏng manh, thỉnh thoảng ôm chăn, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ cọ, Tịch Giản Cận nhìn đến tâm tình thật tốt, không nhịn được cười một tiếng, sau đó chống tay ở bên tai của anh, thẳng thân thể, tỉ mỉ nhìn cô.

Thật ra thì bình thường cô luôn ngang ngược, duy chỉ có lúc ngủ, mới là đặc biệt biết điều điềm tĩnh, chẳng qua là Tịch Giản Cận lại biết, tư thế ngủ của cô cũng không tốt, thời điểm trước kia, khi ngủ không ít lần bị cô trong lúc bất chợt đạp một cước, đem anh từ trong giấc mộng đạp tỉnh, sau đó ngồi dậy, trong lòng tức giận, nhưng lại thấy cô vù vù tiếp tục ngủ như con heo nhỏ, chăn cũng bị cô đạp đánh rơi dưới giường.

Anh không thể làm gì đành ôm chần, đắp ở trên người cô, sau đó nhìn cô, ham muốn liền bắt đầu bay lên, bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng dậy, tắm dội, rồi trở về, liền chính là lăn qua lộn lại, khó có thể ngủ.

Tịch Giản Cận nghĩ tới đó, Bạc Sủng Nhi liền tung mình, mọi cánh tay của cô vung lên, hướng về phía mặt Tịch Giản Cận lôi tới, Tịch Giản Cận vội vàng trốn, bắt được cổ tay của cô, bốt khỏi cô đánh vào trên tủ đầu giường một bên, đau chết cô!

Cổ tay của cô mềm vô cùng, phía trên có máu ứ đọng, là lúc anh lôi cô đi, lưu lại.

Anh duỗi ra ngón tay khẽ chà chà, lại phát hiện cô nhăn lông mày, hình như rất đau.

Anh xoay người, từ một bên tủ đầu giường, quen thuộc tìm tới thuốc mỡ, nặn ra, thay cô nhẹ nhàng chậm chạp xoa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 280: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【9】

Bôi thuốc xong, cô đã ngủ cực kỳ ngọt ngào rồi, anh nhìn có chút nhập thần, đúng lúc đó ông nội gọi điện thoại tới, anh liền nhanh tay đón nghe, đi ra ngoài, giải thích một chút tình huống tối nay.

Lần nữa trở lại, chăn mền của cô đã rơi dưới giường, chân tay vất mỗi cái một nơi.

Tịch Giản Cận cúi xuống, nhặt chăn lên trùm lên trên người của cô, ai ngờ mới vừa đắp kín, lại bị cô đạp ra!

Tịch Giản Cận nhíu lông mày, đáy lòng nghĩ, cô đây rốt cuộc là tư thế ngủ gì vậy?

Rốt cuộc lúc nào, cô mới có thể yên lặng?

Khi tỉnh lại, ngang ngược.

Lúc ngủ, cũng là ngổn ngang, một chút cũng không thành thật!

Cô, trời sinh ra, có phải là khiếm khuyết ở điểm này hay không?

Tịch Giản Cận mặt lạnh, đem cô bế lên, cầm lấy cái chăn che phủ cực kỳ chặt chẽ, cùng một cái bánh chưng giống như, đem cô cuộn lại đặt ở trên giường.

Bạc Sủng Nhi lúc này giãy dụa, nhưng không ra, chỉ có thể co lại thành một đoàn, đành hoàng nằm ở nơi đó ngủ.

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm cô một hồi, ít nhất cảm thấy chính mình lo lắng, hình như có thứ gì, dần dần thức tỉnh, trong não hiện lên đều là hình ảnh mấy lần trước bọn họ quần giao, anh liền lắc đầu, không cho mình nhìn cô, xoay người lại định hướng phía ngoài đi tới.

Nếu lưu lại, sợ là không làm sai cũng khó!

Mặc dù, bọn họ bỏ lỡ rất nhiều lần.

Ai ngờ, Tịch Giản Cận vừa muốn cất bước rời đi, cổ tay của anh, trong lúc bất chợt bị cô bắt được.

"Anh yêu thích em..... Có phải hay không?"

Lưng của anh, cũng theo đó cứng ngắc lại.

Anh một hồi lâu cũng không có dám xoay người.

Chẳng lẽ, cô không có ngủ sao?

"Anh yêu thích em, tại sao không nói cho em? Tại sao phải bắt em mở miệng trước?"

Giọng cô, lại một lần nữa truyền đến, tay của anh bị cô nắm như vậy, anh cũng không có động, một hồi lâu, không có nghe được cô nói chuyện, anh mới khẽ nghiêng đầu, đã thấy cô nhắm mắt lại như cũ giống như là đang ngủ.

"Anh biết em chờ anh bao lâu không? Tịch..... Em chờ anh, cũng muốn mệt chết đi được....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 281: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (10)

Giọng điệu của cô, mang theo vài phần trách cứ, mấy phần ủy khuất, từ từ truyền vào trong tai của anh, hóa thành một bàn tay, hung hăng níu lấy anh trái tim, giống như là giày xéo, để anh không thể thở nổi.

Cô khẽ dùng lực bắt lấy anh tay, giống như là muốn lôi anh đến bên giường, anh theo lực của cô, ngồi ở bên giường, tay của cô, ôm chặt eo anh, dựa đầu trên lưng của anh, dựa vào anh thật chặt.

Tịch Giản Cận có chút kinh ngạc, thật lâu, anh mới vươn tay, muốn đứng lên, cô lại dùng sức, nhất định không chịu buông ra.

"Em mệt mỏi quá..... Mệt mỏi quá, mệt mỏi quá....."

Giọng nói của cô rất nhẹ nhàng, giống như là lẩm bẫm lấy lời tâm tình.

"Tịch..... Nhiều năm như vậy, anh có được khỏe hay không?"

"Khăng định không tốt..... Trên người anh mang theo nhiều vết thương như vậy..... Khăng định rất đau....."

"Tịch..... Kỳ thật em cũng rất đau, đau đến không biết đau là cảm giác gì rồi..... Em rất nhớ anh, mỗi ngày mỗi đêm đều nhớ anh, Tịch..... Em không có không muốn anh..... Em thật không có không muốn anh..... Em không nỡ không muốn anh!"

"Thế nhưng, bảy năm này, trong lòng anh, có phải rất hận em hay không..... Rất hận, Tịch..... Có phải anh đã không còn yêu em không?"

"Tịch, anh hiện tại, có phải đã không có ý định muốn em rồi hay không?"

Tịch Giản Cận có chút chua xót.

Những lời này, giống như là một cây gai, đâm vào tim anh.

Chẳng lẽ cô, bảy năm này, cũng không tốt sao?

Trong bảy năm, không phải là anh không có ảo tưởng qua, cô thống khổ giống như anh, mỗi lần như thế, anh sẽ cảm thấy có lẽ chính mình dễ chịu chút.

Bởi vì tình yêu, sau cùng người đau, không chỉ có một mình anh.

Thế nhưng, hiện tại cô thật sự nói là đau với anh, nói rất mệt mỏi, anh lại phát hiện, căn bản không có cảm giác như trong tưởng tượng lúc trước! Hận ý trong lòng càng đậm rồi!

Thì ra, em cũng không tốt!

Em trôi qua cũng không tốt!

Lúc trước vì sao em muốn tách ra?

Anh cho là em quyết tuyệt như vậy, sau khi em tách ra, em sẽ sống rất tốt, cho nên sau khi anh cầu xin nhiều lần, anh quyết định thả em hạnh phúc.

Thế nhưng bảy năm về sau, em lại ôm anh nói như vậy, em trôi qua một chút cũng không tốt!

Vậy bảy năm trước, những chuyện anh làm, đến cùng tính là cái gì?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 282: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (11)

Đều là cái gì?

Có ích lợi gì?

Tay Tịch Giản Cận tay, nắm thật chặt đấm, đấm lòng anh, hiện lên khổ sở cùng hận ý.

Chưa từng như này..... hận qua như thế.....

Lực cô ôm lấy bờ eo anh, thời gian dần trôi liền nói lỏng, giọng nói của cô, cũng biến thành có chút khổ sở cùng thê lương rồi.

Anh nghe mà lòng phát run, chưa từng nghĩ tới, cô cũng sẽ có lúc như thế.

Cô nói.

"Tịch, cái việc một đời một kiếp, em chỉ muốn một mình anh, người khác đều không muốn."

"Tịch, em và Tần Thánh, không có gì cả..... Một đêm kia, cái gì cũng không có..... Em chỉ muốn chúc anh tức giận, thế nhưng anh đều không có phản ứng chút nào....."

"Tịch, nay lúc trời tối cũng thế, em đều đùa giỡn, em không có thật muốn chọn người chiến thắng gì, chơi tình một đêm gì....."

"Tịch, em vẫn luôn có một mình anh, từ đầu đến cuối, thủy chung như thế....."

"Tịch, anh có thể đứng chán ghét em không? Em không có hư hỏng như trong tưởng tượng của anh..... Em không phải cô gái hư hỏng..... Bảy năm trước, em không phải, hiện tại em càng không phải, người khác nói em hỏng, em đều không quan tâm, thế nhưng là anh nói em hỏng, em thật sự rất khó chịu..... Anh ghét bỏ em không tốt, em sửa lại chỗ không tốt?"

"Tịch, bảy năm trước, tính ra là em sai rồi, em thật xin lỗi anh..... Em không nên bốc đồng như vậy, chúng ta để những chuyện kia trở thành quá khứ được không? Anh đừng hận em nhé....."

Giọng nói của cô, càng nói càng ủy khuất.

Trong đêm yên tĩnh, anh ngồi ở chỗ đó, chậm chạp chưa từng động, hận ý trong lòng, từng chút từng chút bởi vì cô, diễn biến thành đau lòng.

Cô nói, cô không có quên anh.

Ý của cô, là nói cho anh biết, anh xưa nay không là một món đồ chơi của cô.

Cô là thật tâm..... Thật ra thì làm sao, anh cũng không phải thật tâm chứ?

Nhiều năm như vậy, thống khổ chịu đựng như vậy, ảo tưởng qua vô số lần, có một ngày, cô sẽ nói với mình, cô muốn cùng mình bắt đầu lại từ đầu.....

Thế nhưng, lại không nghĩ tới, sau bảy năm, cảnh còn người mất.

Cô sẽ không biết, trong bảy năm, mỗi đêm cô đều ở trong đầu anh, gặm thét, chạy trốn, đem anh giây thần kinh của anh kéo đứt, để anh đau

đến không muốn sống, mỗi một cái đau, đều mang một câu, Bạc Cầm, anh yêu em! Anh nhớ em! Anh hận em!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 283: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (12)

Càng là như thế, tình cảm của anh, càng mãnh liệt.

Giờ này khắc này, anh so với bảy năm trước, đều mang tình cảm xoắn xuýt!

Yêu, hận, đau nhức, đan xen.

Ở trong lòng của anh, không có lan tràn tận cùng, giống như là muốn đem anh cắn nuốt sạch!

Anh vẫn cho là, cái người phụ nữ này cho tới bây giờ không biết bày ra vật gì.

Thế nhưng khi cô mềm xuống, anh lại phát hiện, lòng chính mình, càng không thể khống chế nhanh chóng hơn!

Có phải hay không..... Càng yêu sâu, càng nhất định thất bại thảm hại?

Tình yêu, không phải chiến tranh.

Trong lòng của anh đều rõ ràng hơn so với ai khác.

Tình yêu, không phải người chết ta sống.

Thế nhưng, anh lại cảm thấy, giờ này khắc này, cô và anh, giống như một trận giằng co, da gân đứt gãy, mỗi một lần, đều căng đến anh đau đớn khó nhịn.

Bây giờ, da gân thiên ti vạn lữ, chỉ còn lại một dây cuối cùng, anh muốn buông tay trước, mà cô chết sống không cho, lại cứ giăng co như vậy.

Bởi vì, anh không muốn bị thương nữa.

Không muốn quân lính tan rã.

"Tịch..... Em thủy chung một người....."

Giọng của cô, vừa ra khỏi miệng, còn chưa nói xong, anh lại nhiên đứng dậy, cô nhắm mắt lại, không biết là nói lời say, hay là nói mơ, mỗi một câu, đều làm cho anh có thể tùy thời sụp đổ.

Anh nhìn cô chăm chăm.

Nhìn chăm chăm vào cô.

Cô hồn nhiên không biết, nói ra từng câu từng chữ.

"Đáy lòng, thân thể, cho tới bây giờ đều là....."

"Tịch....."

Cô, còn không có nói ra, anh đã cúi đầu xuống, ngăn chặn bờ môi cô.

Động tác của anh, có chút khẩn trương, mang theo vài phần kịch liệt, hơi thở của cô, trong nháy mắt, toàn bộ đều là mùi vị của anh.

Quen thuộc, mà để cho cô đau đớn!

Bờ môi anh, dán lên bờ môi cô.

Anh chỉ hơi thở hỗn hển, ngay cả chính anh, cũng không biết mình lúc này hành động, đến cùng đại biểu cái gì.

Bởi vì, tâm, giờ này khắc này không chế lý trí.

Cô nỉ non một tiếng, tay của anh đột nhiên cầm bờ vai cô, hung hăng cạy mở môi cô.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 284: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (13)

Hô hấp quấn quanh cùng nhau.

Động tác của anh, mang theo một chút thô bạo, giống như là muốn đem cô nuốt sống, gần như là đem tổng lượng toàn thân ép lên người cô, đôi môi chỉ là một mực cắn nuốt lấy cô.

Anh cảm thấy trong cơ thể có một cỗ lửa nóng, bắt đầu thiêu đốt, theo bờ môi anh, từng chút từng chút đốt lên toàn thân của cô.

Cô giống như ngủ lại không phải ngủ, mơ màng mở mắt, bị người đàn ông hành động mãnh liệt như vậy, dọa đến có chút không biết làm sao.

Giống như hoảng hồn, chỉ là ở trong ngực anh, đầu óc trống rỗng, mặc cho anh đem quần áo toàn thân mình, cởi xuống sạch sẽ.

Quần áo của anh, vẫn hoàn chỉnh trên người, da thịt cô trần trụi, cọ lấy quần áo anh, hơi ma sát, khiến cô hơi đau, lại có chút ảo giác kỳ lạ.

Nụ hôn của anh, càng hung mãnh, đem hô hấp của cô cướp đi, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nghẹn đỏ, chỉ là trợn tròn mắt, cánh tay nho nhỏ, không tự chủ khóa chặt cổ anh, giống như là tìm kiếm cái gì dựa vào.

Hai chân của cô, từ từ quấn lấy eo anh, khiến cho lý trí anh, đều bị dục vọng thay thế, anh hơi đứng dậy, đôi môi, vòng qua mỗi một tấc da thịt cô, hưởng thụ lấy ngọt ngào của cô, hài lòng nghe cô thở gấp, một tiếng so một tiếng kiêu diễm hơn!

Lòng bàn tay của anh, mang theo nhiệt độ nóng rực, từ bờ vai của cô, từng chút từng chút trượt xuống, thân thể cô co rúm lại, một chút khí lực xoay người cũng không có, liền đã bị anh thiêu đốt trở thành tro tàn.

Anh tham luyện hôn hít lấy gương mặt của cô, cái cổ, sau cùng dừng lại ở phía trên xương quai xanh, hơi hơi gặm cắn, lưu lại vết đỏ sắc tình, da thịt cô trắng như tuyết, cùng vết đỏ tôn lên, càng mê người, anh hài lòng cúi đầu xuống, tiếp tục động tác vừa rồi.

Cô sớm đã vào trạng thái mờ mịt nhìn anh, đáy mắt mang theo một vòng không biết làm sao, anh nhìn lòng say điên đảo, vươn tay, anh dùng phương pháp cực nhanh, cởi sạch quần áo của mình, lại một lần nữa đem thân thể cường tráng, ép về phía cô.

Không có quần áo ngăn trở, cô có thể rõ ràng cảm giác được mỗi một tấc da thịt của anh nóng nóng rực lên, thậm chí lửa nóng của anh vào giờ phút này, đã chống đỡ hai chân cô, khiến cho hai chân cô như nhũn ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 285: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (14)

Hai tay của cô, chỉ là nhẹ nhàng bắt lấy bả vai anh, cho là anh muốn nắm thân thể mình, giờ này khắc này, cô đã hoàn toàn thanh tỉnh lại, nhìn chằm chằm ánh mắt của anh, mang theo vài phần mất tự nhiên.

Cô vừa rồi..... Có phải hay không, say rượu nói ra lời thật rồi hả?

Cô kỳ thật, khi đó, là có chút thanh tỉnh, chỉ là không có can đảm nói rõ từng chữ một với anh như thế.

Chỉ có thể mượn men say, chậm rãi phun ra những lời kia.

Kỳ thật..... cô ngay lúc anh công cô đi lên lầu, trong lòng đã rối loạn rồi..... Có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói ra.

Cô kiêu ngạo đã quen, nể sẽ không nhận thua, dù như là thật lòng quan tâm người khác, cũng chỉ thay đổi biện pháp nói chuyện chằm chọc.

Cho nên, cô vĩnh viễn cũng không làm được như những cô gái khác, vừa rồi dăm ba câu, đã để cô dùng toàn lực, bỏ đi tất cả tôn nghiêm!

Kỳ thật, cô không biết, nếu cô nói như vậy, Tịch Giản Cận còn muốn cô không, cô nên làm cái gì.

Thế nhưng, chỗ này, gian phòng này, đã từng là nơi bọn họ vượt qua rất nhiều bí mật từ lâu, khi cô tiến đến, vô ý liếc mắt một cái, phát hiện đồ vật như bảy năm trước.....

Thậm chí bài trí, cũng không thay đổi qua.

Toàn bộ đều là đồ dùng cô chọn trong nhà.

Ti vi, ghế sofa, rèm cửa, cùng tường, lúc trước cô không cần mặt mũi buộc Tịch Giản Cận cầm bút, viết lên một câu kia.

Tiểu Tịch, cả đời chỉ cần một mình tiểu Sủng Nhi.

Kỳ thật, lúc ấy, anh chỉ muốn viết "Tiểu Tịch cả đời chỉ cần tiểu Sủng Nhi", thế nhưng cô lại chết sống buộc thêm vào hai chữ.

Vỏ chăn và khăn trải giường trong phòng ngủ, đều là đáng vẻ bảy năm trước..... Rất sạch sẽ, nhìn qua, bảy năm này, không có người dùng qua, lại có người thường xuyên đến dọn dẹp.

Cô có chìa khóa gian phòng này, thế nhưng cô lại chưa bao giờ qua.

Là không có dũng khí.

Sợ một bước vào, liền sẽ sụp đổ.

Thậm chí, lúc trước bọn họ chia tay quyết đoán như vậy, cô thấy trong căn phòng này, những đồ cô mua, đều đã bị anh ném đi rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 286: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (15)

Có lẽ là, cái cảnh này, khiến cho cô không giải thích được đem những lời kia, nói ra.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, không nhịn được vươn tay, ôm chặt lấy Tịch Giản Cận, thân thể Tịch Giản Cận hơi chấn động một chút, lập tức, cánh môi nóng bỏng, rậm rạp chằng chịt rơi vào trên ngực, trên lưng, xương quai xanh của cô.....

Môi lưỡi của anh, mỗi một lần đều phóng thích ra một luồng lửa nóng, bất kỳ chỗ bị anh liếm hôn qua, đều lưu lại hơi thở của anh.

Cô từ từ trong hơi thở này, mất phương hướng chính mình, cảm giác được ngón tay của anh, chạm đến chỗ mẫn cảm thần bí của cô, cô không nhịn được nhẹ nhàng khẽ rên một tiếng, thân thể co rúm lại rụt lại, liền dán gần thân thể anh.

Lòng bàn tay của anh, có một vết chai, là thời gian dài cầm súng lưu lại, cọ lấy mềm mại của cô, mang ra cảm giác kích thích, thậm chí mỗi một lần, tay của anh khẽ động, thân thể cô liền run rẩy theo một chút, anh không nhịn được hài lòng cười khẽ một tiếng.

Thân thể anh, sớm đã cứng rắn, cô cũng đã chuẩn bị xong, cô nghe được anh cười khẽ, khuôn mặt nhỏ lạng lẽ đỏ lên, vô ý thoáng nhìn, phát hiện anh chỉ nhìn thân thể cô chăm chăm, không chớp mắt một cái, nhìn đến toàn thân cô đều bắt đầu nóng lên, thiêu đốt, cô không nhịn được hơi

nhúc nhích, lập tức, nghe được anh kêu khẽ, ngay sau đó cô cảm giác được ngón tay của anh, đã đưa vào trong thân thể cô.

Tàn thân Bạc Sủng Nhi đều hoàn toàn cứng ngắt rồi..... cô lại không nghĩ tới, lần này, anh biết làm cái này, cô cắn môi dưới, cảm giác được ngón tay của anh ở bên trong khe động, làm cho thân thể cô giống như là muốn nổ tung, không ngừng kéo nhiệt độ cao, cực kỳ cần được làm dịu.

Tịch Giản Cận nghe được tiếng của cô, mắt càng trở nên đỏ lên, ngón tay càng tấp nập đặt di chuyển trong thân thể cô, cô không nhịn được hét lên một chút, có một loại cảm giác điện giật truyền khắp toàn thân cô, trước mắt cô hơi tối đen, cảm giác chính mình đều đang trống rỗng.

Cô chỉ là cảm giác được anh mang cho cô rung động, toàn thân của cô không nhịn được đi run rẩy theo, ngón tay anh cũng tăng lực lên, anh cúi đầu xuống, ngăn chặn bờ môi cô, hút thấy hơi thở và tiếng của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 287: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (16)

Cô cảm giác chính mình muốn kêu nhưng kêu không được, bụng dưới cô, giống như là muốn nổ tung, có cảm giác xa lạ vọt vào trong cơ thể cô, toàn thân của cô đều căng cứng, mãi cho đến sau cùng, tay của cô nắm chặt thịt sau lưng anh, cảm giác được ngón tay của anh đột nhiên nhấn một cái, cô đột nhiên mở miệng ra, tiếng còn chưa có truyền tới, lại làm cho đầu lưỡi của anh, càng xâm nhập vào bờ môi cô, quán quanh lấy cô.

Ngón tay của anh chậm rãi rút lui, mang ra một mảnh ướm sưng, môi của anh dán vào bờ môi cô, cảm giác được toàn thân của cô vô lực, biết cô đã kết thúc, anh mới khẽ cười một cái: "Ừm..... Xong rồi hả?"

Cô giống như là lượn quanh một vòng trên trời, khi trở về, thoải mái vô cùng, đến cho tới bây giờ, còn không thể tưởng tượng nổi cảm giác vừa rồi, lại là chân thực.

Cô nhìn anh, cảm thấy dù cho dễ chịu, nhưng lại cảm thấy không vừa lòng.

Bên nghiêng đầu, nghe được giọng anh, lại lần nữa truyền đến: "Không được rồi hả? Còn chưa bắt đầu mà....."

Đại não cô mơ mơ màng màng nghĩ đến câu này còn chưa bắt đầu, trong nháy mắt liền tỉnh táo lại, anh thế mà..... Dùng ngón tay, để cô đến cực hạn?

Cô xấu hổ, mở to miệng, cắn vào bờ vai anh, ai ngờ bờ môi cô, vừa mới tiếp xúc đến da thịt anh, cô liền thấp giọng hô lên một tiếng, rất cuộc

không dùng được sức lực, chỉ có thể vươn tay, vịn bờ vai của anh thật chặt, tội nghiệp một đoàn.

Anh thế mà, thừa dịp khe hở này, khi cô không có dấu hiệu nào, đột nhiên xông vào thân thể cô sao?

Thân thể anh, sớm đã rất lớn, sau khi đi vào, cô mới phát giác được phía dưới hơi trướng, bị chống đỡ có chút đau, thế nhưng trong lòng lại như là được lấp đầy dễ chịu.

Anh cũng không có hành động gấp, chỉ là thả ở bên trong như vậy, cô khó chịu kẹp chặt hai chân, nghe được anh kêu rên, còn mang theo một chút cười xấu xa, cô liền há miệng, cắn ngượng anhc, cô dùng sức cắn, anh bị đau, thân thể kéo căng, liền đột nhiên thẳng lưng, hung hăng đụng vào cô.

Cô bị anh va chạm như vậy, đâm đến thất điên bát đảo, cánh môi cũng mềm nhũn buông ra, anh đứng dậy, một lần nữa hung hăng rút lui, tiến vào, như thế lặp đi lặp lại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 288: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (17)

Cô thét vang lên, rống từ ngực anh tránh ra, thân thể bị anh đâm đến chập trùng lên xuống, ngón tay của cô, bắt lấy bả vai anh, cảm giác được chính mình vừa mới bình ổn dục vọng, giờ này khắc này lại thể mạnh như nước.

Cô hơi trợn tròn mắt, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông trước mặt, mặt mày đều rõ ràng mà quen thuộc như vậy, thế nhưng hết lần này tới lần khác, mang theo một vòng điên cuồng, để cho cô cảm thấy lạ lẫm.

Đã từng, Tiểu Tịch của cô, vẫn luôn ôn nhu như vậy, khi nào lại điên cuồng như vậy..... Mà giờ này khắc này, sau bảy năm, Tiểu Tịch của cô, nội tâm lại mãnh liệt như vậy!

Bắt đầu cô có chút khẩn trương, thế nhưng là về sau, cô theo thời gian dần trôi mà buông lỏng, mặc cho anh muốn mình như vậy.

Hai người hình như cũng đã trầm luân trong đó.

Anh giống như tháy không đủ, còn lấy hai chân của cô vắt quanh vòng eo của mình, mở ra độ lớn nhất, sau đó muốn cô từng chút, anh chỉ cần cúi đầu, liền có thể nhìn thấy bọn họ thân mật như vậy.

Anh thừa nhận..... Sau bảy năm, anh vẫn tồn tại đổ ký như vậy.

Anh thừa nhận..... Sau bảy năm, anh vẫn đối với cô, nửa điểm chống cự cũng không có!

Anh thừa nhận..... Tim của anh, đã bắt đầu từ từ phản bội lý trí của anh.....

Anh như thế tỉnh táo, tỉnh táo nhìn lấy chính mình, cùng thân thể cô triền miên, lại không cách nào ngăn cản.

Yêu và không yêu cũng khó khăn.

Quên và không quên đều đau nhức!

Bạc Cầm..... Em biết không? Anh muốn, chính là một đời một kiếp..... Em có thể cho anh không

Bạc Cầm..... Em biết không? Anh có lẽ, anh đời này cũng có thể không thể cho em một đứa con, tương lai, em sẽ ghét bỏ anh sao? Sẽ quay người lần nữa, đem anh từ thiên đường không chút lưu tình đánh vào địa ngục sao?

Bạc Cầm..... Em biết không?

Lòng anh, không giây phút nào bị em lãng nhục..... Anh hận em, kỳ thật anh đều có bao nhiêu yêu em!

Tịch Giản Cận biết, anh chính là muốn lần này mình thật triệt để phóng túng, buông ra một lần!

Kỳ thật trong lòng của anh, so với ai cũng biết, đáy lòng khát vọng cô nhất, đáy lòng lớn e ngại vẫn là cô!

Anh không phải thật sự không dám yêu..... Mà chính là sợ yêu.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 289: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (18)

Không có ai biết, loại tuyệt vọng này, đến cùng lớn mạnh cỡ nào, lớn mạnh đến thế giới của mình, âm đạm tiêu hồn, hắc ám vô biên.

Tịch Giản Cận càng nghĩ, thân thể càng dùng sức hơn.

Nếu như có thể, anh thật rất muốn đem cái người phụ nữ nhỏ này chặt chẽ nhất ở cạnh mình, mỗi ngày mỗi đêm, bẻ gãy hai cánh cô.

Thế nhưng..... anh không nỡ.

Đây cũng là anh đau.

Anh nắm hai chân của cô, đều đã bắt đầu dùng lực rồi.

Cô ở dưới thân thể của anh, bị anh đâm đến thần hồn điên đảo, trong miệng lẩm bảm hô hào tên anh, một chữ một hồi, cực kỳ dễ nghe.

"Tịch..... Anh đừng có dùng lực, anh sẽ giết em chết mất....."

"Tịch..... Anh tại sao không dịu dàng vậy, bảy năm trước anh ôn nhu vô cùng mà..... Đều không nỡ làm em đau..... Bây giờ anh chán ghét em như vậy sao?"

"Tịch..... ừm..... Thoải mái....."

Cô càng như vậy, anh càng điên cuồng.

Cô càng hô đau, anh càng khống chế không nổi, càng là muốn xé nát cô!

Mãi cho đến sau cùng, Bạc Sủng Nhi cảm giác chính mình thật sự sẽ bị Tịch Giản Cận như giết chết vậy, cô trợn tròn mắt, cảm giác được chính mình vào giờ phút này nhỏ yếu cỡ nào, cô nhắm mắt lại, cảm giác được nửa dưới thân mình không ngừng co rút, đều không biết tới cao triều mấy lần, anh vẫn bừa bừa như vậy!

Đến sau cùng, cô đều hỗn loạn nhắm mắt, mềm nhũn giống như con mèo hừ hừ, đem bị người đàn ông làm cho toàn thân rã rời, anh mới nhất thời không có khống chế, chậm rãi đình chỉ.

Cô cảm giác được một cỗ nóng rực xông vào bụng dưới của mình, lúc này hai chân cô đạp hai cái, toàn thân bất lực co quắp như chết.

Cô híp mắt, miệng lớn hô hấp lấy.

Cô cảm giác được động tác của Tịch Giản Cận rất ôn nhu kiểm tra thân thể cho mình.

Cô không nhịn được đỏ mặt, giống như là trách cứ anh: "Tịch, làm sao anh ác như vậy....."

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, nhìn thân thể cô không có bị thương, lúc này mới chậm rãi buông lỏng thân thể, nằm ở bên cạnh cô, vươn tay, kéo cô vào trong ngực mình, nằm một hồi, cô đều sắp muốn ngủ, anh lại đột nhiên xuống giường, ôm cô đứng lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 290: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! (19)

Bạc Sủng Nhi giật mình, thân thể run lên, suýt nữa từ trong ngực lặn ra ngoài, duỗi cánh tay ra, nhốt chặt cổ anh, mở mắt nửa khép nửa mở hỏi: "Tịch, anh muốn làm gì....."

Tịch Giản Cận không để ý tới cô, chỉ là ôm cô, tiến vào phòng tắm, chậm rãi đặt cô ở trong bồn tắm, điều chỉnh nhiệt độ nước, từng chút từng chút xối lên người cô.

Bạc Sủng Nhi liếc nhìn Tịch Giản Cận chuyên chú làm những chuyện này, đáy lòng ấm áp

Nước chảy rất nhanh, không tới một hồi đã đầy lên bộ ngực cô, chỉ lộ ra xương quai xanh trở lên, anh đổ chút tinh dầu cùng sữa tắm vào, vươn tay chậm rãi khuấy hai lần, liền có bọt xuất hiện.

Bạc Sủng Nhi nằm ở nơi đó, bởi vì bị anh hung hăng giày vò một hồi mà mệt muốn chết, được ngâm thân thể dễ chịu rất nhiều.

Trong lòng cô liền hiểu là anh sợ sáng mai mình tỉnh lại sẽ đau lưng, vô cùng khó chịu, cho nên hiện tại giúp đỡ mình đỡ mệt.

Không nói ra ngọt ngào, lại lan tràn trong lòng.

Bởi vì Tịch Giản Cận thả nước nóng, trong phòng tắm nhanh chóng có sương mù mờ mờ lung, mùi thơm tinh dầu hoa hồng nhàn nhạt, chậm rãi tràn ngập trong phòng.

Bạc Sủng Nhi nằm ở trong bồn tắm, chậm rãi hưởng thụ lúc này, cảm thấy cơ bắp toàn thân, từ từ buông lỏng, vừa rồi những mệt mỏi và đau đớn kia, đều bị xua tan không còn một mảnh.

Tịch Giản Cận ngồi ở thành bồn tắm, thỉnh thoảng vươn tay, thử nhiệt độ nước, chờ đến khi nước hơi mát xuống, anh liền cho thêm một chút nước nóng.

Bạc Sủng Nhi mệt mỏi cực kì, mơ mơ màng màng dựa vào thành bồn, tăng thêm rượu còn chưa tan, càng muốn ngủ, tuy nhiên lại không nỡ thời khắc chung đụng cùng anh, liền trôi qua vậy, mềm nhũn mở miệng, đều là ủy khuất.

"Chân em đau....."

Tịch Giản Cận nhìn cô như vậy, không nhịn được thở dài một hơi, lập tức, liền nhíu lông mày, vươn tay, lấy chân cô từ tổng bồn ra, dùng bàn tay, từ từ bóp qua một hồi, liền tìm huyết vị của cô, ấn cho cô từng chút.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 291: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【20】

Bạc Sủng Nhi cảm giác được một trận đau đớn từ chân trên truyền tới, cô không nhịn được hét lên một tiếng, hốc mắt cũng theo đó đỏ lên.

Từ nhỏ đến lớn, cô được nuông chiều vô cùng, khi nào thử qua đau đớn như vậy.

Cả đời này, lúc đau nhất, bất quá cũng là lần đầu tiên cùng anh làm..... Chính là đêm sinh nhật của anh.

Tịch Giản Cận nhìn cô một cái, lực đạo khê trì hoãn rất nhiều, nhưng vẫn là có đau đớn từng điểm từng điểm truyền đến.

Bạc Sủng Nhi cắn hàm răng, run lấy bấy đầu reo lên: "Dừng lại..... Đau quá..... Có phải anh muốn giết người cướp của không a!"

Cô bên la hét, bên giãy dụa, Tịch Giản Cận khê dùng sức, liền đem hai chân của cô khống ở trong tay của mình, không cách nào nhúc nhích, ngón tay không có ngừng xuống, từng điểm từng điểm tìm huyết vị của cô.

Bạc Sủng Nhi vốn là nhắm mắt lại, hưởng thụ phần thoải mái này, nghe được như vậy, lại đột nhiên mở mắt.

Bạc Sủng Nhi đau đến liên tục hấp khí, ngay cả say rượu, tựa hồ cũng theo cơn đau chạy mất.

Nhưng là sau khi cơn đau qua đi, cô lại cảm thấy có thoải mái mơ hồ không thể nói ra, ở hai chân lan tràn, hình như những mệt mỏi kia, cũng

theo đó tan thành mây khói rồi.

Về sau, đau đớn, căn bản một chút cũng không cảm giác được, đều bị hưởng thụ thay thế, kỹ thuật anh rất tốt, so sánh với xoa bóp chuyên nghiệp cũng không sai đi nơi nào, cô không nhịn được nhắm mắt lại, hừ hừ hai tiếng, nói: "Em lòng cũng đau, đầu cũng đau..... Tịch..... Giúp em xoa bóp....."

Tịch Giản Cận cực kỳ có kiên nhẫn, theo cô, từng điểm từng điểm giúp cô xoa bóp.

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi thoải mái giống như là đã ngủ, cảm thấy toàn thân đều là một mảnh dễ dàng.

"Tịch..... Để cho em bồi thường lại cho anh....."

Cô lười biếng đem đầu nằm ở lên hai chân của anh, cảm giác ngón tay của anh, chậm rãi xoa huyết Thái Dương của mình, cực kỳ thoải mái uốn khớp môi lên, chậm rãi ngáp một cái, mệt mỏi nói.

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, cũng hứng thú nhìn chăm chăm dung nhan cô nửa ngủ nửa tỉnh, cong môi, thanh âm mang theo vẻ khàn khàn nói: "Làm sao bồi thường lại?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 292: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【1】

Bạc Sủng Nhi vốn là nhắm mắt lại, hưởng thụ phần này thoải mái, nghe được nói như vậy, lại đột nhiên mở mắt.

Cô con người khê đảo lòng vòng, liền vươn tay, ôm cổ của anh, mượn sức, khiến cho chính mình ngẩng đầu lên, thuận thế cũng đem đầu của anh đè đến trước mặt của mình, ngay sau đó, cô liền tiến tới môi của anh, cắn cánh môi của anh, chậm rãi cọ xát lấy, nhẹ nhàng mềm nhũn hô hấp, mang theo tràn đầy trêu chọc.

"Tịch..... Dùng thân thể bồi thường lại..... Có được hay không?"

Ngữ điệu của cô, nói cực kỳ mềm mại đáng yêu.

Bản thân cô không có mặc quần áo, tay của anh ở trên người của cô theo đó tới lui, theo hơn phân nửa, vẫn luôn đè nén ham muốn của mình, lúc này bị cô cắn cánh môi, ái muội và câu dẫn như vậy, Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm thấy lửa nóng chôn ở áo tắm, trong nháy mắt lại bắt đầu sôi trào.

Thanh âm của anh, thô dạt hơn rồi, chống môi của cô, cảm giác được cô khê cắn, không nhịn được nuốt nước bọt, hầu kết trên dưới chuyển động, tràn đầy sức hấp dẫn, anh khúc khích cười khẽ, nói: "Với điểm kỹ thuật này của em, còn không biết xấu hổ đem đi bồi thường?"

Bạc Sủng Nhi hai gò má khê đỏ lên, tất nhiên nghe được trong câu nói kia của Tịch Giản Cận chút ít ái muội giễu cợt, cô liền phồng má, dùng sức

cắn cắn môi dưới anh, tức giận reo lên: "Coi như là kỹ thuật không tốt, đó cũng là em ăn anh trước!"

Tịch Giản Cận cười khẽ một tiếng, cũng không có đáp, chậm rãi ở môi của cô hôn hai cái, liền giơ tay lên, tiếp tục ấn lấy huyết Thái Dương cô.

Bạc Sủng Nhi lại lắc đầu, không chịu để cho anh xoa bóp, nghiêng đầu, cắn ngón tay của anh, nhưng không có dùng sức, ngay sau đó, cô liền nháy mắt, giống như là tinh linh giao hoạt: "Tay của anh, cũng cứng như vậy..... giống như em trai anh!"

Cô vừa nói, vừa lấy đầu lưỡi, vòng quanh ngón tay của anh, hàm răng thỉnh thoảng gặm gặm ngón tay của anh, màu sắc anh thoáng cái trầm xuống.

Hình ảnh như vậy..... Để cho anh không nhịn được muốn đem ngón tay của anh, trở thành quái vật lớn của anh.....

Anh chẳng qua là cảm thấy toàn thân chính mình giống như bắt lửa, không cách nào khống chế, quả thật là..... tiểu yêu tinh muốn mạng người!

Bạc Sủng Nhi lại cười đùa ngẩng đầu, buông tay anh ra, thoải mái từ trong bồn đứng lên, thoáng cái ngồi ở hai chân của anh, cảm nhận được lửa nóng của anh, thân thể của cô co rúm lại một chút, ngẩng đầu lên, cắn hầu kết nơi cổ của anh, mỵ mỵ mở miệng: "Nếu không, chúng ta tới mài dũa kỹ thuật một chút?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 293: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【2】

Tịch Giản Cận ánh mắt thật sâu, khẽ buông thông, chẳng qua là thấy hai mắt Bạc Sủng Nhi, sáng trong nhìn anh, rõ ràng lóe ra ánh sáng trong suốt, hết lần này tới lần khác lại làm cho anh cảm thấy mê mị.

Hầu kết của anh, không nhìn được trên dưới chuyển động, đầu lưỡi nhỏ nhỏ của cô đưa ra ngoài, theo hầu kết của anh, liếm láp.

Hô hấp Tịch Giản Cận dần dần nóng lên, anh ôm tay cô, không thể tự chế nắm thật chặt, chỉ bụng cọ cái hông của cô.

Bạc Sủng Nhi bởi vì anh vuốt ve toàn thân, hoàn toàn mềm yếu, nghiêng đầu, vươn cánh tay, đọng ở trên cổ của anh, ngẩng lên đầu, theo hầu kết của anh, một đường hôn lên cái cằm của anh.

Đường cong của anh, cực kỳ đẹp mắt, thoát nhìn mang theo vài phần tú khí ôn hòa, bởi vì ánh mắt sắc bén, cho nên khiến cho khuôn mặt cùng toàn thân thoát nhìn có thêm mấy phần nghiêm túc.

Hết lần này tới lần khác, Bạc Sủng Nhi thích nhất phần nghiêm túc này, là thành phần trong tính tình, cô chưa bao giờ có.

Liên giống như cô xảo trá tai quái, nhưng cũng là thành phần chưa bao giờ có trong tính tình của anh!

Tịch Giản Cận khẽ cúi đầu, cánh môi liền bắt đến môi của cô, cô lại cười mau tránh ra, không chịu để cho anh hôn, chẳng qua là thỉnh thoảng

như gần như xa một cái đụng vào, nhắm trúng lòng anh ngứa đến khó nhịn, hận không được đem cái tiểu yêu tinh này xé nát nuốt trọn!

Bạc Sủng Nhi hai chân chậm rãi giang rộng ra, quấn chặt lấy vòng eo tinh tráng bền chắc của Tịch Giản Cận, tay cô chậm rãi từ bờ vai của anh rơi xuống, đem áo tắm từng điểm từng điểm rút lui.

Không khí trong phòng tắm tràn ngập hơi nước ươn ướt và ấm áp, mang theo hương thơm thấm lộ lòng người, mơ hồ di động.

Bạc Sủng Nhi đổi chuyện giường Tịch đúng là không hiểu, mặc dù xem qua vô số cuộn phim, một chút ánh mắt cùng động tác mỉ hoặc, toàn bộ bởi vì cô di truyền tướng mạo cùng đặc điểm của Bạc Tình cùng Thất Thất, trong ngực mang theo mỉ, trong mỉ mang theo manh, tự mình thành một cách.

Rõ ràng, động tác thoát nhìn cực kỳ đùa bỡn đáng yêu, hết lần này tới lần khác có thể ở trên người của cô làm ra cảm giác dụ mê hoặc tình sắc trí mạng!

Ngược lại động tác rõ ràng vốn cực kỳ mỉ hoặc, hết lần này tới lần khác thời điểm bị cô làm, lại mang theo vài phần thiên nhiên và thuần chân manh mõe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 294: Tới Mùi Dứa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【3】

Cô gái như vậy, chính là vưu vật.

Để cho đàn ông toàn thế giới, muốn điên cuồng.

Hai lần trước, Bạc Sủng Nhi chẳng qua là đưa vào trong thân thể của cô, nhìn như cô ở trên người của anh, trên thực tế, quyền chủ khống, mỗi một lần đều bị anh cướp đi.

Mới vừa rồi, Tịch Giản Cận khinh bỉ cô kỹ thuật trên giường không được, khiến cho đáy lòng của cô tràn đầy phẫn uất, khó tránh khỏi giờ khắc này, lại muốn thắng anh.

Cô thấy áo ngủ tơ lụa theo da thịt tinh trắng chặt chẽ của chàng mỹ nam trượt xuống, lộ ra lồng ngực, bụng, vừa vặn che đậy chỗ bí mật nhất.

Không phải không thừa nhận, vóc người Tịch Giản Cận thật rất tốt, Bạc Sủng Nhi chỉ nhìn, liền có chút ngẩn người.

Cô đứng lên trước, chậm rãi hôn hít lồng ngực Tịch Giản Cận, một đường hôn xuống, Tịch Giản Cận hấp khí thật sâu, ngón tay vòng quanh cái lưng trơn bóng của cô, chậm rãi dao động, ngón tay của anh, giống như là mang ma lực, động tới một chút, cánh môi cô đụng tới da thịt anh sẽ run run một chút, làm toàn thân anh cũng theo đó động động.

Cô học bộ dáng anh hôn cô lúc trước, chậm rãi ở trên da thịt của anh dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn liếm, ở lồng ngực của anh lưu luyến quên lối về, thân thể của anh run lên, tay vốn là không thành thật thoáng cái như

ngừng lại ở nơi đó, khẽ dùng sức giữ lưng cô, đem cả người cô, hướng trong ngực của anh, ép tới càng sâu.

Tay cô cực kỳ không thành thật chậm rãi theo áo tắm, hai chân nhẹ nhàng dẫm bồn tắm, chậm rãi đứng dậy, cọ lên nửa người dưới của anh.

Bởi vì cô tắm rửa, còn chưa khô, không biết là nơi đó ướt át, mang theo vài phần cảm giác nhẵn nhụi.

Cô cực kỳ không thành thật nhích tới nhích lui, Tịch Giản Cận sợ chính mình không cẩn thận mang theo cô ngã vào trong bồn tắm, chỉ có thể ổn định thân thể, nhiều lần điểm mắt cảm bị động phải, khiến cho cổ họng của anh không nhịn được tràn ra một tiếng lại một tiếng kêu rên trầm thấp, giống như là khốn khổ.

Bạc Sủng Nhi nghe thấy cũng theo đó thở gấp lên, cô ôm đầu của anh, khẽ mượn lực đứng dậy, tìm đúng phương hướng, chậm rãi làm cho mình nuốt hết nửa người dưới của anh.

Lần này, cũng là tiến vào vô cùng thông thuận, có lẽ là vì đã ướt át, anh và cô cũng nhịn không được hút ngược một hơi, thân thể của cô, chậm rãi trầm xuống, lại bị anh đè xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 295: Tới Mùi Dừa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【4】

Cô chỉ có thể nửa đứng, rồi sau đó phát hiện, môi lưỡi rục nóng của anh, đã cắn xương quai xanh cô, ở nơi đó lưu lại một ít dấu vết, ánh mắt của anh tốt hơn cực nóng, cánh môi theo xương quai xanh, một đường hôn xuống.

Cô cùng nửa người dưới của anh, nửa sáp nửa vào, cô không nhận được kẹp chặt hai chân, ngón tay nắm tóc anh, thanh âm cũng theo đó dinh dinh lên: "Tịch..... Em không thoải mái....."

Vừa nói, thân thể của cô, liền muốn rơi xuống, cô loáng thoáng biết, mình muốn cái gì.

Nhưng là Tịch Giản Cận hết lần này tới lần khác thủ sẵn hông của cô, không chịu để cho cô đi xuống, cực nóng của anh thỉnh thoảng nháy lên một chút, ma sát cô, cánh môi của anh hôn điểm mẫn cảm trước ngực của cô, càng ngày càng kịch liệt, cô chẳng qua là cảm thấy giác quan toàn thân, trong nháy mắt cũng bị anh mở ra, không kỳ dị, mang theo vài phần khó chịu, cô không nhận được cọ thân thể, mềm nhũn van xin: "Tịch..... Không thoải mái..... Ừ....."

Nói không thoải mái, nhưng lại cảm thấy thoải mái, cảm giác như thế, để cho lòng của cô, bỗng bệnh di chuyển, thậm chí, cô hạ mặt, đều có được một trận lại một trận ấm áp bắt đầu khởi động ra ngoài.

Tịch Giản Cận nửa hí mắt, khẽ ngẩng đầu lên, nhìn cô, chỗ sâu trong tròng mắt hẹp dài, lẫn lộn nồng đậm lửa nóng, "Muốn?"

Âm điệu anh, đặc biệt thô dát, mang theo gợi cảm tuyệt đối, khiến cho thân thể cô run lên, đầu nhỏ liên tục gật, ý thức sớm đã một mảnh hoảng hốt, chẳng qua là cô cảm thấy chính mình cần anh tới yêu cô!

Tịch Giản Cận nhìn cô gật đầu, biết ý thức cô đã mơ hồ, trầm luân ở trong biển tình vô tận này, ánh mắt của anh hiện lên vẻ bi thương, chậm rãi ngẩng đầu, tiến tới bên tai của cô, hôn lấy vành tai của cô, tinh tế cắn, thanh âm nguy hiểm và nhẹ: "Van xin tôi..... Ừ?"

Khuôn mặt nhỏ của Bạc Sủng Nhi cũng bị đùa cho đỏ rùng rục rồi, cô mơ hồ nghe được Tiểu Tịch muốn cô van xin anh, cô nhắm mắt lại, cắn môi, hồi lâu nói không nên lời.

Anh tà mị cười cười, ngón tay chậm rãi vuốt ve khuôn mặt nhỏ của cô, hô hấp cực nóng: "Không muốn? Sao? Muốn, liền van xin tôi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 296: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【5】

Bạc Sủng Nhi nắm lưng của anh, lời cầu xin, cũng chậm chạp không chịu nói ra, cô khẽ dùng sức, chẳng qua là cảm thấy toàn thân đều khó chịu chết rồi, nhưng là hết lần này tới lần khác anh vẫn thúc dục.

Cô không nhịn được cắn hàm răng, thanh âm đều run lên, mang theo vài phần oán hận: "Tịch, cho em!"

Tuyệt đối ra lệnh.

Anh lại cong môi, chậm rãi cười cười, đau thương nồng đậm ở đáy mắt, lại càng nồng đậm hơn rồi, cánh môi cắn cổ của cô, nửa người dưới lại chậm rãi hướng phía sau rút lui, cô cảm thấy khó chịu, hai chân run lên, theo đó đuổi theo, anh lại không chịu cho cô, ngón tay ở trước ngực của cô, mang theo một trận một trận kích thích, thậm chí một cái tay khác, đã chậm rãi chạm vào giải đất bí mật của cô, ngón tay thon dài khẽ cọ, cọ ra một mảnh ướt át, anh khúc khích mà cười cười: "Không cho..... Van xin tôi, tôi mới cho....."

Toàn thân Bạc Sủng Nhi lúc này cũng đã phát run rồi, cô chưa bao giờ muốn như vậy, cô mềm thân, nhìn Tịch Giản Cận, phát hiện mắt đáy của anh, tựa hồ là nghiêm túc..... Nhưng nếu cô không cầu anh, anh thật không cho cô.....

Anh muốn nhìn cô đỡ xuống cao ngạo, ở dưới thân thể của anh, mềm giọng van xin anh sao?

Cô khẽ, cắn hàm răng, cố nhịn.

Cô như cũ còn có thể duy trì cao cao tại thượng như thế?

Ngón tay của anh, càng trêu chọc hơn, đầu lưỡi của anh, vòng quanh da thịt của cô, vẫn đánh chuyển, cô không nhịn được hừ hừ lên, thân thể co rúm lại, đôi tay trắng trẻo mảnh mai của cô nắm bờ vai của anh, khẽ run rẩy, cô há miệng, những lời van xin anh, thiếu chút nữa xổ ra.

Hình như anh rất có kiên nhẫn mà đùa với cô, cô biết anh khẩn cấp, nếu giống như bình thường, thì giờ khắc này, anh đã muốn đem cô đè dưới thân thể, cắn nuốt sạch.

Nhưng là..... Anh cưỡng chế đè nén chính mình.

Chờ cô mở miệng.

Nhưng nếu cô không mở miệng, anh có lẽ sẽ thật sự không cho.

Bảy năm sau, nếu lại yêu, đó chính là một cuộc chiến tranh, một cuộc thi hàng phục, cô cùng anh, đều là người cao ngạo, đều mơ tưởng nắm quyền trong tay, anh không muốn làm Tịch Giản Cận cúi đầu xưng thần bảy năm trước, mà cô vẫn còn muốn làm công chúa cao cao tại thượng.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 297: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【6】

Anh và cô, nhưng nếu thật sự yêu nhau, nhất định phải có một người thân phục người kia trước!

Bạc Cầm..... Thật ra thì tôi thật rất muốn nhìn một chút, nhìn một chút bộ dáng em van xin tôi.

Giống như là bảy năm trước, tôi quỳ gối trước mặt của em, nội tâm đau đớn mím đôi môi, van xin em đừng không quan tâm tôi..... Mà em lại còn có thể cao ngạo xoay người rời đi như vậy.....

Tôi muốn biết, khoảnh khắc em xoay người kia, rốt cuộc đáy lòng như thế nào?

Nhìn người khác van xin chính mình, có phải rất có cảm giác ưu việt hay không?

Có phải rất thoải mái hay không?

Cảm giác như vậy, có phải thật rất tốt hay không!

Nếu không..... Em cũng sẽ không đối đãi với tôi như vậy, có phải hay không?

Ánh mắt Tịch Giản Cận, mang theo vài phần ưu thương, một tắc một tắc vòng quanh da thịt của cô mà hôn, nhưng là, em so với tôi còn cao ngạo hơn, có phải hay không?

Cũng đến lúc này, ham muốn đã sắp cắn nuốt thần kinh của em, nhưng em còn có thể cắn hàm răng, nhẫn tâm không chịu mở miệng như vậy.

Em so với tôi còn cao ngạo hơn..... Kiêu ngạo cho tôi xem, đã cảm thấy đáng hận!

Thật ra thì có lúc, tôi suy nghĩ, bảy năm trước, nếu tôi không quay đầu lại van xin em, có phải tôi liền sẽ không để ý em như vậy rồi hay không?

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng của anh, hiện tại tựa hồ là có chút hắc ám.....

Bạc Sủng Nhi toàn thân nóng hổi mà vô lực, mềm nhũn rúc vào trong ngực Tịch Giản Cận, căn bản không biết giờ khắc này người đàn ông này rốt cuộc nghĩ cái gì.

Cô cong môi, cười cười, dùng ngữ khí dụ dỗ anh, nhẹ nhàng mềm nhũn mở miệng nói: "Tiểu Tịch..... Ừ..... Cho em..... Đừng nghịch nữa..... Cho em, ừ?"

Tịch Giản Cận dùng sức nắm hông của cô, ánh mắt âm âm u, một lúc lâu, anh mới ngẩng đầu, nhìn cô, giọng nói tương đối bình tĩnh: "Tôi không có náo....."

Tôi là nghiêm túc..... Ở trước mặt tôi, chịu thua..... Thật sự khó như vậy sao?

Nhưng nếu như em nói, thật sự yêu tôi..... Như vậy, nữ vương cao ngạo như em, cần gì phải làm cho tôi xem?

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận nghiêm túc như vậy, không nhịn được bật cười, khẽ cau mày, ngón tay chậm rãi chọc chọc lửa nóng của anh: "Tịch, bộ dáng này của anh, lại thật đáng yêu....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 298: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【7】

Tịch Giản Cận nắm lấy tay cô, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào Bạc Sủng Nhi, nhìn đáy lòng Bạc Sủng Nhi một trận một trận lạnh cả người, Bạc Sủng Nhi đảo mắt, đáy lòng bắt đoán không ra, tình cảnh mới vừa rồi rõ ràng rất kiều diễm, làm sao bất chợt trở nên quý dị như vậy?

Cô mềm người dựa trong ngực của anh, chẳng qua là cảm thấy thân thể vẫn nóng rang bất an như vậy, cô cắn ngón tay, tỉ mỉ suy nghĩ một chút, nhưng cũng không có nghĩ ra được nguyên nhân, cuối cùng, chỉ my liếc trông mắt, nhìn Tịch Giản Cận nói: "Tịch, anh ghen không thấy khó chịu sao? Nín hóng rồi, làm sao bây giờ? Có cần phát tiết một chút hay không? Ừ?"

ánh mắt Tịch Giản Cận, thoáng cái nóng lên, anh cảm giác được hàm răng của cô, ở lồng ngực của anh cắn tới cắn lui, cắn thân thể của anh một trận một trận bành trướng.

Cô nói nhẹ như vậy.

Phát tiết một chút..... Chẳng qua là phát tiết sao?

Anh lạnh lùng mà cười cười, không biết là đang giễu cợt chính mình, hay là đang giễu cợt cô, chỉ tại một giây, lại đột nhiên cong môi, cười ra, cười dị thường đẹp mắt, nhưng mang theo vài phần nguy hiểm, ghé vào bên tai của cô, âm điệu nhẹ mà chìm: "Dĩ nhiên khó chịu..... Tự nhiên là muốn phát tiết một chút....."

Cô nghe như vậy, mặt mày đều cười lên, thanh âm cũng tràn ra, nắm bờ vai của anh, nhẹ nhàng cắn lồng ngực của anh, cười kiêu mỹ mắng: "Tịch, anh thật là xấu..... Chẳng qua cười xấu xa, em thích..... Ừ..... A....."

Lời của cô còn không có hoàn toàn nói xong, liền trong lúc bất chợt cảm giác được thân thể của mình khẽ bị nâng lên, nhưng ngay sau đó liền có thứ nóng hổi, trong nháy mắt thật sâu đắm vào, cô không nhịn được kêu một tiếng thật dài, nhưng cảm thấy toàn thân cũng theo đó thư thái, cô híp mắt, ôm bờ vai của anh, phát hiện Tịch Giản Cận hạ thấp thân thể xuống, đem lưng của cô, thật chặt dán trên mặt nước, tùy thời có thể đem cô ngã vào trong nước.

Động tác của anh mang theo vài phần mãnh liệt, giống như thật sự phát tiết.

Mỗi một cái, đều rất nặng, rất sâu.

Bạc Sủng Nhi híp mắt lại cảm thấy cực kỳ thoải mái, hừ, hưởng thụ.

Tịch Giản Cận nghe cô hưởng thụ như vậy, càng điên cuồng hơn..... mỗi một động tác của anh, thoạt nhìn đều là tàn bạo!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 299: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【8】

Chỉ cần một câu nói..... Một câu cầu xin mềm mại, có lẽ anh sẽ có thể đỡ xuống hận ý, yêu cô.

Anh chỉ là muốn biết, có phải cô đối với anh và đối không giống với những người đàn ông khác hay không?

Hết lần này tới lần khác, đến cuối cùng, nhưng cũng vô kế khả thi.

Anh thừa nhận, anh ghen tỵ cô cùng những người đàn ông khác, đi cái loại thân cận kia, anh thừa nhận, anh rất hận cô có thể yên tâm thoải mái cao ngạo đến trình độ không gì đáng trách!

Cô một đoạn nói mớ, nói ba xạo, liền để cho bùng tim của anh, ầm ầm sụp đổ.

Cô nói một câu, đừng chán ghét em, có được hay không?

Có thể làm cho hận cùng oán khắc sâu trong lòng anh năm năm, biến thành mỏng manh như vậy, giống như là tùy thời tùy chỗ, đều có thể vỡ tan!

Nhưng là cô thì sao?

Một cuộc tình, nếu thật sự tiếp tục bắt đầu..... Cô không thể vẫn cường bức của anh thỏa hiệp như vậy..... Một lần, một lần, một lần, lại một lần.....

Đó là cả đời, một năm rồi lại một năm cả đời, 365 ngày càng thêm 365 ngày cả đời, nếu là thật sự để cho anh không chừng mực thỏa hiệp..... Năm tháng nào ngày nào, bọn họ mới có thể thật sự hưởng thụ cảm giác hạnh phúc khi được ở chung một chỗ?

Tịch Giản Cận càng nghĩ, càng thấy hận, hận chính mình, cũng hận cô!

Cô lớn lên mỹ lệ như vậy, rồi lại cao ngạo như vậy, cô nằm ở dưới thân thể của anh, bị anh hung hăng mà làm như vậy, tình sắc tràn ngập khuôn mặt của cô, còn có thể loáng thoáng thấy được cô kiêu kiêu ngạo!

Tịch Giản Cận nửa ôm thân thể của cô, đứng lên, cánh tay của cô ôm bờ vai của anh, hai chân vòng quanh bờ eo của anh, cảm thụ được một chút một chút động tác của anh, nét mặt của cô, theo đó trở nên từng điểm từng điểm mê say lên.

Anh bất chợt vươn tay, bắt một cái chân của cô, một cái tay khác, lại đột nhiên giữ ở cổ của cô.

Bạc Sủng Nhi thấp giọng kêu một câu, cảm giác được thân thể của mình, hướng phía sau ngược lại, giây phút té vào trong nước, tay thắt cổ cô, lại đột nhiên kéo lại đầu của cô, khiến cho nửa cái đầu cô, ngâm vào trong nước, nửa cái đầu ở bên ngoài.

Lực va đập của anh càng lúc càng lớn, thân thể của cô ở trên mặt nước lắc lư đung đưa, khiến cho nước cũng theo đó nhộn nhạo lên, vấy ra.

Mái tóc dài của cô trong bốn nước tản ra, giống như là rong rêu nổi lơ lửng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 300: Tới Mà Dũa Một Chút "Kỹ Thuật "? 【9】

Anh nắm một cái chân của cô, hung hăng mà mở ra, dùng sức đung phải chỗ sâu nhất, một chân khác, vòng hông của anh, tìm kiếm điểm chống đỡ.

Thân thể của cô, chẳng khác gì là giắt ở giữa không trung, bị Tịch Giản Cận hoàn toàn nắm trong tay, cô căn bản không cách nào nhúc nhích, không cần thận, có thể té xuống.

Tịch Giản Cận cắn hàm răng, trước trước sau sau muốn đưa cô, thỉnh thoảng đem lửa nóng chôn ở trong cơ thể của cô, xoay tròn kích thích cô.

Lực đạo của anh, càng ngày càng nặng.

Phía dưới cô bắt đầu dần dần co rút lại, có chất lỏng ấm áp chậm rãi chảy xuôi ra ngoài.

Cô nhắm mắt lại, hưởng thụ cao triều như vậy, động tác của anh, càng phát sinh mãnh liệt, về sau, cô chỉ có thể giương miệng, thở dốc cũng không ra hơi.

Trên trán cô, rõ ràng đã mệt mỏi, chính cô cũng không biết rốt cuộc mình cao triều rồi mấy lần, phía dưới đã bắt đầu thường xuyên rút lại.

Anh đem mệt mỏi của cô nhìn ở trong mắt, nhưng không có một chút ý tứ kết thúc.

Bảy năm..... Tư niệm quá dài, tưởng niệm quá nặng, bảy năm..... Trong mộng vô số lần cùng cô triền miên như thế, tỉnh lại là một người, đối mặt với đêm khuya lạnh như băng, đau đến không muốn sống, bảy năm..... Lúc trước, anh cũng đã muốn đem cô đè dưới thân thể, hung hăng mà giày xéo, không biết mệt mỏi muốn cô, muốn tới địa lão thiên hoang, muốn tới cả người mệt mỏi, muốn tới không cách nào nhúc nhích.....

Tịch Giản Cận động tác càng lúc càng nhanh vui mừng, Bạc Sủng Nhi thét chói tai, cô cảm giác được nước phía dưới, rung chuyển giống như tùy thời có thể lăn lộn, đem cả người cô che mất.

Giờ khắc này, Tịch Giản Cận sớm đã không phải là người quý công tử ôn nhuận như ngọc lúc trước, không bao giờ... là người đàn ông thân sĩ thông dong ổn định kia nữa, không bao giờ... là thiếu tá nghiêm túc và nghiêm cẩn, làm cho người ta nhìn liền sợ sẽ bị chèn ép kia nữa!

Giờ khắc này, anh giống như là một con mãnh thú, tàn bạo hung mãnh cắn nuốt con mồi mình khát vọng đã lâu!

Đến cuối cùng, anh rốt cuộc thở gấp kết thúc, anh xung lượng rất mạnh, mạnh đến thân thể cô cũng theo đó co rúm lại một chút.

Anh cũng không có ôm cô đứng dậy, chẳng qua là đứng ở nơi đó, duy trì cái tư thế này một hồi.

Cái chân vòng bên hông anh của cô đã sớm vô lực rũ xuống, sức nặng thân thể, đều là anh chống đỡ.

Anh đem cô bế lên, mở ra vò sen, cọ rửa ở trên người hai người, ngay sau đó, liền ôm cô đã sớm xụi lơ trở về phòng ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 301: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (10)

Trên người bọn họ vẫn còn ướt nhẹp, không có lau khô, liền ngã xuống giường, Bạc Sùng Nhi mệt tới một câu cũng không muốn nói, nhắm mắt lại, muốn ngủ ngủ, thế nhưng Tịch Giản Cận ôm cô vào trong ngực, ngay lúc cô còn không có bất kỳ phản ứng gì, liền lật thân thể của cô quay lại, sau đó, chính mình cũng ở trên lưng của cô.

Cánh tay anh, rắn chắc, vòng bờ eo cô, hơi nâng cô lên, khiến cho cô quỳ gối trên giường, sau đó, anh liền không có bất kỳ dấu hiệu gì mà xâm nhập vào thân thể cô một lần nữa.

Anh giống như không biết mệt mỏi, lại bắt đầu cuồng phong vật lộn.

Anh dùng chính là tư thế thuần phục nhất, cô nửa quỳ ở dưới thân thể của anh, anh từ sau mà vào, tư thế như vậy, so với trước đó lại càng dễ xâm nhập, lại càng dễ dùng sức, mỗi một lần anh đều đụng phải chỗ sâu nhất, đâm đến thân thể của cô cũng không nhịn được đẩy lên phía trước.

Thân hình của cô nhỏ nhắn xinh xắn, làm sao chịu được anh đụng, không tới mấy lần, cô liền bị đụng ngã trên giường, nếu đụng nữa, sợ là cô có khả năng té ngã trên đất, Tịch Giản Cận vươn tay, bắt lấy cánh tay của cô, hơi nâng người cô lên chút.

Cánh tay cô, bị anh cầm lấy ra sau, anh lôi cô, vẫn hung hăng đụng cô như cũ, thân thể cô lần này cũng không còn cách nào động đậy, chỉ có thể cứ thế thừa nhận, kết quả như vậy, chính là mỗi một lần đều không có giảm xóc, khiến cho các giác quan của cô trong nháy mắt bộc phát lần nữa.

Cô giãy dụa không xong, chỉ có thể thừa nhận như vậy, tư thế như vậy, cô không cách nào thấy được khuôn mặt của anh, mình giống như là nô lệ dưới người của anh, mặc cho anh làm chủ hết thảy.

Cô sớm đã kiệt sức, quỳ ở nơi đó, hơi ngóc đầu lên, muốn qua nhìn mặt anh, lại phát hiện, căn bản là không có cách nhìn thấy.

Cô giống như bé con, thuần khiết bị anh phát tiết như vậy.

Trong nháy mắt, cô giống như loáng thoáng cảm giác được cái gì.

Thế nhưng, nhưng lại cảm thấy chính mình giống như là suy nghĩ nhiều rồi..... anh thế mà đều chủ động muốn cô..... Có phải hay không, đại biểu cho..... Trong lòng anh, thật sự dao động rồi hả?

Chỉ cần anh muốn, cô liền xem như mệ chết, cũng sẽ cắn răng, thỏa mãn anh.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 302: Tới Màì Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (11)

Tịch Giản Cận giống như thật muốn làm đủ một lần, liều mạng muốn, hung hăng muốn, cũng không biết đến cùng qua bao lâu, anh mới buông ra cánh tay cô, kết thúc chính mình.

Thân thể cô giống như là điều đứt dây, xụi xuống trên giường, Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm phía sau lưng cô, vô thức tự giễu cười lạnh đứng lên.

Sợ là, từ đầu đến cuối, cho tới nay, anh chỉ có duy nhất một lần ở trước mặt cô có cảm giác tốt đẹp, chính là giờ này phút này đi!

Cùng một chỗ hơn một năm, tách ra bảy năm, mỗi một phút mỗi một giây, anh đều bộ dạng thất bại, ngược nhìn cô!

Luận giá trị bản thân, anh cũng không so ra kém cô nơi nào, về đa vị, anh cũng không thể so kém cô nơi nào!

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác, cô đều mang bộ dạng vương giả!

Anh thấy được cô ở dưới thân thể của anh, quỳ gối hầu hạ, tâm tình lại thấy thư sướng.

Đàn ông đối với người phụ nữ của mình, trời sinh đều có một loại bộ dạng vương giả.

Bất luận là người đàn ông thích người phụ nữ lúc nào, đều muốn thuận phục cô!

Mà anh, lại không ngoại lệ..... Bảy năm trước, vẫn muốn thuận phục cô, chỉ tiếc, lại liên tiếp thất bại!

Bạc Sủng Nhi ghé vào giường, còn thở hổn hển, toàn thân run rẩy từng trận, Tịch Giản Cận cũng chậm rãi nằm sấp xuống theo, chỉ là nằm sấp ở trên người cô, hung hăng áp chế cô.

Anh đem trọng lượng toàn thân đều giao cho cô, ép cô tới thở hồng hộc, nhưng lại một câu cũng nói nên lời.

Ngón tay của cô hơi giật giống như là đang giãy dụa, lúc này, Tịch Giản Cận mới chậm rãi lật người, nằm ở một bên, nhìn Bạc Sủng Nhi nơi đó thuận khí.

Lúc này anh mới dời đi ánh mắt nhìn chăm chăm trần nhà, trần nhà bảy năm chưa từng thay đổi, phía trên vẫn là chiếc đèn thủy tinh của bảy năm trước, phía dưới là ảnh chụp bọn họ ngây ngô với nhau.

Ánh mắt của anh, trở nên có chút kéo dài.

Qua hồi lâu, Bạc Sủng Nhi mới chậm rãi thuận khí xong, nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, hơi thở mong manh nói: "Tịch..... Tại sao anh có thể ác như vậy, đều sắp làm em chết rồi....."

Giọng của cô, mang theo vài phần trách mắng, Tịch Giản Cận nghe vậy, nửa ngày cũng không hề nhúc nhích, chỉ là nhìn ánh đèn phía trên, hồi lâu, anh anh mới quay đầu, nhìn cô, khẽ cười nói: "Nghỉ ngơi tốt rồi hả?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 303: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (12)

Bạc Sủng Nhi lười chớp mắt, chậm rãi nhắm mắt lại, nói thầm: "Mệt chết, em muốn ngủ....."

Lập tức, cô liền muốn nhắm mắt lại, Tịch Giản Cận lại đột nhiên nghiêng người, lại một lần nữa ép lên, thân thể của cô dán chặt vào ga giường, liền cảm giác được anh chen vào.

Anh giống như không biết mệt mỏi, giày vò lâu như vậy, còn muốn tiếp tục sao?

Cô nhú lông mày lại, toàn thân đau nhức căn bản không có biện pháp tiếp tục rồi.

Động tác Tịch Giản Cận vẫn như cũ, anh cảm giác được cô gái dưới thân, giống như là một cô bé, mặc cho anh khống chế, thậm chí cô hô hấp, yếu kém như vậy.

Anh biết..... anh làm vậy, đã vượt ra khỏi phụ tải của cô.

Cô giống như thật sự ăn no rồi, một chút trình độ cũng không có, anh xâm nhập như vậy, phía dưới đều là khô ráo, anh tiến cào cũng vô cùng gian nan.

Anh mơ hồ cảm giác được chính mình cứ thế mà xâm nhập, thân thể của cô cũng run rẩy theo, là đau đi.....

Anh hơi nhúc nhích, cô rất căng, khiến anh hít vào một hơi, hơi động hai lần, liền cảm giác được thân thể cô liên tục run rẩy hai lần, cô cau mày, nhỏ giọng thầm nói: "Tịch..... Em không thoải mái."

Tịch Giản Cận cúi đầu xuống, chậm rãi hôn lấy lưng cô, không có dừng lại bất kỳ động tác.

Anh duỗi ngón tay ra, chậm rãi trêu chọc chỗ giao nhau.

Qua một hồi, nơi đó của cô mới ướm át, thời gian dần trôi qua, anh mới chậm rãi động tiếp, thân thể cô theo động tác của anh, vô thức lúc lắc, thậm chí, ngón tay của cô đều không có bắt lấy bờ vai anh, cũng không có bắt ga giường.

Anh nhìn ra được, cô mệt muốn chết muốn sống, nhắm mắt lại, đang cực lực đè nén cái gì.

Động tác Tịch Giản Cận theo thời gian dần trôi bắt đầu cuồng loạn, cô không thoải mái động hai lần, phía dưới đã bắt đầu từ từ chuyển động, từng chút mút lấy nửa người dưới của anh, hút anh càng điên cuồng.

Tay của anh từ từ vuốt ve da thịt cô, thỉnh thoảng nắm vuốt điểm mẫn cảm.

Hơi thở của cô cũng theo thời gian dần dần không ổn định, đến sau cùng, hữu khí vô lực, mở to cái miệng nhỏ nhắn, thỉnh thoảng hít một hơi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 304: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (13)

Lần này Bạc Sủng Nhi rất nhanh liền không được, anh động không có kết thúc, cô liền kết thúc, sau khi kết thúc, lại cảm thấy anh không ngừng tiếp tục, một cái liên tiếp một cái, khiến cô mệt tới choáng váng, mềm nhũn nói: "Không được rồi..... Tịch, thật sự không được rồi....."

Cô một mực hô hào không được, không được, anh lại không có nửa điểm muốn dừng lại.

Cô nhiều lần mở to miệng, dưới ý thức muốn xin anh dừng lại.

Động tác Tịch Giản Cận vẫn điên cuồng mê loạn như vậy, cô không nhìn được giận dữ mắng Tịch Giản Cận, sau khi Tịch Giản Cận nghe, động tác càng hung ác.

Cô liền mở to miệng, qua căn anh, lại phát hiện rằng căn bản không có sức, cuối cùng cô lại chỉ có thể cắn răng, chịu đựng dày vò, cảm giác chính mình giống như là bị cảm giác như vậy, tra tấn đến chết!

Tịch Giản Cận đột nhiên ngừng lại, cô cho là anh kết thúc, không nhìn được thở phào nhẹ nhõm.

Ai ngờ, một giây sau, cô lại bị anh kéo lấy, để cho cô ở phía trên người anh, tiến vào.

Cô cảm giác được thân thể anh tăng tốc, cô một chút khí lực cũng không có, chỉ theo động tác của anh, thân thể từ dưới động lên.

Cô không nhìn được tiếp tục cắn răng, Tịch Giản Cận nhìn cô như vậy, ánh mắt càng chìm xuống, càng giày vò cô, cô không nhìn được tràn ra một tiếng nghẹn ngào, ở giây tiếp theo vẫn hung hăng cắn môi lại.

Tay Tịch Giản Cận, thời gian dần trôi đã năm thành đăm, biết rất rõ ràng là cô không được, nhưng vẫn khống chế không nổi muốn đăm cô bức chết.

Anh thật muốn, nhìn cô một chút triệt để xụi lơ ở dưới người anh, biểu lộ đáng vẻ làm nô!

Động tác của anh càng ngày càng hung mãnh, có tiếng ái muội mà kiều diễm truyền đến, cuối cùng cô chịu không được tra tấn như vậy, cuối cùng đột nhiên khóc lên.

Chặt chẽ nắm bả vai, cắn môi dưới, mềm nhũn giống như sủng vật nhỏ, tội nghiệp vô cùng.

Anh nghe được tiếng khóc của cô, nhìn gương mặt cô khó chịu, tim của anh, thời gian dần trôi cũng mềm nhũn ra, buông lỏng khí lực, kéo lấy khuôn mặt của cô, tinh tế hôn lên nước mắt của cô, từng chút từng chút liếm đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 305: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (14)

Sự ngoan độc muốn thuần phục tra tấn cô, cũng đi tan chảy thành mây khói rồi.

Anh hôn rất nhẹ nhàng, cô theo thời gian dần trôi nước mắt dừng lại, mở to môi nhỏ, mặc cho anh mổ cấn chính mình, thỉnh thoảng duỗi ra đầu lưỡi nho nhỏ, đụng anh một cái.

Tim của anh, đều bị cái đầu lưỡi nho nhỏ kia liếm tan ra rồi..... Động tác chậm mà chậm, ôm thân thể cô, nhẹ giọng dỗ dành, sau đó để mình nhanh chóng kết thúc rồi.....

Cô cảm giác được anh kết thúc, hai chân đạp một cái, liền uốn ở trong ngực anh, cũng không nhúc nhích rồi.

Thậm chí thân thể anh còn chôn ở trong thân thể cô, cũng không lui ra ngoài.

Cô nhắm mắt lại, không tới một hồi liền triệt để ngủ bất tỉnh.

Tịch Giản Cận ngửi mùi trên tóc của cô, vươn tay, ôm thân thể cô, nhìn chăm chăm trần nhà, ánh mắt bất đắc dĩ mà ưu thương.....

Thấy được sao?

Đây cũng là chênh lệch.

Cô có thể dễ như trở bàn tay dùng dăm ba câu để anh tan rã.

Anh có đi hung hăng tra tấn cô, cũng chỉ buộc cô rơi xuống nước mắt.

Tịch Giản Cận không nhìn được mím môi, đắng chát cười.

Sau đó rú mắt xuống, nhìn cô gái nhỏ trong ngực không nhúc nhích, anh hơi đung cô, lại phát hiện cô đã sớm ngủ.

Bộ dạng mệt mỏi đến chết.

Anh liền tranh thủ ôm cô lấy, đặt ở một bên, tử tử kiểm tra thân thể của cô sau đại chiến, anh mới thở dài một hơi, cầm chân mềm, đắp cho cô, sau đó liền ôm cô vào trong ngực, nghiêng đầu, ngủ sâu.

Đích thật là ngủ sâu.

Bảy năm, chưa bao giờ ngủ qua như thế.

Có lẽ là hai người đều bị giày vò mệt mỏi, một đêm đều ngủ cực kỳ trung thực, lúc cô ngủ, những tật xấu một đêm cũng không có phát sinh một lần, cả người giống như chết.

Không phải, là chết rồi..... Bị Tiểu Tịch của cô, hành hạ chết đi sống lại không biết bao nhiêu lần như thế.....

Cô lại trong lúc ngủ mơ, cảm thấy ngọt ngào lại úy khuất..... Còn mang theo một chút sợ hãi.....

Cô biết, đó là Tiểu Tịch sau bảy năm, không có đơn giản mà đơn thuần như bảy năm trước rồi..... Hiện tại Tiểu Tịch, so với bảy năm trước xuất sắc quá nhiều.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 306: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (15)

Nhiều, cô đã cảm thấy, cái này người đàn ông này, đủ để xưng bá tổng thế giới của cô rồi.

Cô chép miệng, mang theo vài phần đáng thương, cọ xát vào ngực anh, đáy lòng đều ấm áp chua xót..... Vô luận như thế nào, Tiểu Tịch, chỉ cần anh chịu muốn em, liền tốt.....

Tịch Giản Cận ôm cô, một đêm đều không có đổi tư thế, cánh tay bị cô ép tới chết lạng, cũng không có nhúc nhích một chút.

Một đêm tốt đẹp.

Yên ổn ngủ say.

Mãi cho đến giữa trưa, anh tỉnh lại, mới giật mình thế mà ngủ lâu như vậy, người phụ nữ trong ngực vẫn còn đang ngủ, còn ngủ rất say.

Tịch Giản Cận đứng dậy, tắm vội, rón rén ra ngoài, mới phát hiện nơi này bảy năm không có người ở, một chút đồ ăn cũng không có, sợ là khi người phụ nữ nhỏ kia tỉnh lại, sẽ bị đói.

Dứt khoát mặc quần áo, thừa dịp cô ngủ, anh liền cầm chìa khóa xe, đi ra cửa siêu thị.

(sau nhiều năm, coi như anh tái hiện con đường phía trước, một lần nữa đụng phải em, anh quật cường vì mình có thể mạnh mẽ qua được vận

mệnh, rõ ràng nhìn thấy con đường phía trước nguy hiểm, nhưng vẫn cố chấp xông vào, thiên sứ cũng chỉ lắc đầu rời đi)

Bạc Sủng Nhi hơi giật thân thể, lại phát hiện trong lúc ngủ đã không thấy sự ấm áp đâu, cô lật người, vươn tay, sờ bốn phía, thủy chung vẫn nhắm mắt lại.

Lục lợi nửa ngày, lại cũng không có sờ đến, lúc này mới mở mắt ra.

Phát hiện, thời gian đã lâu như vậy, ánh nắng ngoài phòng đã dày, sáng rõ có chút ưu thương, cô ngẩng đầu, nhìn thời gian một chút, thế mà đã là hai giờ chiều rồi.

Cô di chuyển thân thể, phát hiện toàn thân giống như bất lực, đây là hậu quả túng dụng quá độ!

Ôm chăn mềm, trở mình trên giường, mới lại mệt mỏi nằm ở nơi đó, không muốn nhúc nhích.

Nếu như có thể, cô nghĩ..... Cứ ngủ như vậy đến dài đằng đẵng.

Qua ước chừng mười phút đồng hồ, Bạc Sủng Nhi mới chậm bò đứng lên, vòng quanh phòng, đi lòng vòng khắp nơi, quả thật đã không có bóng người Tịch Giản Cận.

Giống như là năm đó, cô nằm ỳ không chịu đứng lên, anh hôn cô, sờ cô, đều gọi không dậy được cô, chờ đến cô một lần nữa tỉnh lại, trong phòng chỉ còn mình cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 307: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (16)

Đợi khi cô mang theo túi sách, từ từ lúc lắc đến trường học, sẽ cách cửa phòng học, nhìn thấy anh ngồi ở chỗ đó, bộ dạng nghiêm túc làm bài tập.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, không nhịn được bắt đầu chơi nhếch môi, đáy lòng của cô lại có một tia bất an.

Hôm qua..... cô bị anh mang từ "Bóng đêm"ra, lúc đầu chuyện gì xảy ra, cô mơ hồ không có nhớ ra, cũng không biết rốt cuộc mình có phải bởi vì uống say hay không, nói linh tinh.

Cô lại nhớ rõ rành rành đêm qua, anh đến cùng điên cuồng muốn cô cỡ nào.

Không biết, đợi chút nữa bọn họ gặp mặt..... Sẽ là cục diện như thế nào.

Cái này, có tính không, đã cùng tốt lắm?

Tiểu Tịch, tối hôm qua đi tìm cô, nhất định là biết một chút phong thanh, nếu như anh thật không quan tâm chính mình, hẳn là sẽ không đi..... Trong lòng Tịch, khẳng định là ưa thích cô.....

Cô nghĩ tới đây, liền cắn ngón tay, toàn thân cũng không nhịn được có chút khẩn trương đứng lên.

Bạc Sủng Nhi căn cứ cánh môi, hồi lâu, cô mới gật đầu nghĩ, có lẽ đợi đến khi Tịch Giản Cận đến, chính mình hẳn là thử cùng anh nói một chút.....

Thế nhưng, muốn nói làm sao?

Mở miệng nói thế nào?

Chúng ta cùng tốt?

Chúng ta bắt đầu lại từ đâu?

Tịch, tông lòng của anh còn có em đúng hay không?

Tịch, anh cưới em đi.....

.....

Suy nghĩ rất nhiều câu, càng nghĩ cô càng cảm thấy trong lòng càng bối rối.

Cô không biết, Tiểu Tịch, lúc xuất hiện, sẽ mang về mặt thế nào.

Giống như, hiện tại rất lâu, cô đã nhìn không thấu lòng của Tiểu Tịch, đến cùng suy nghĩ thứ gì.....

Huống chi, Anh còn có một vị hôn thê.....

Cô nhìn ra được anh là anh không yêu, thế nhưng anh lại muốn cưới cô.....

Mà cô lại mơ hồ biết được vị hôn thê đối với anh rất trọng, anh sẽ vì cô, từ bỏ hôn nhân sao?

Trong lòng Bạc Sủng Nhi, có chút ảo não, bảy năm trống không, để cho cô thật không biết nên làm sao bây giờ.

Ngay lúc Bạc Sủng Nhi một mình lặn qua lộn lại suy nghĩ, ngoài cửa truyền tới tiếng vụn chìa khoá, sau đó cô liền nhìn thấy Tịch Giản Cận mang theo bao lớn bao nhỏ đi vào

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 308: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? (17)

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy toàn thân mình lập tức cứng ngắt tại chỗ.

Tịch Giản Cận vốn cho là Bạc Sủng Nhi còn đang chìm vào giấc ngủ, đẩy cửa ra, liền nhìn thấy Bạc Sủng Nhi ở phòng khách, nét mặt của anh hơi ngạc nhiên một chút, đáy lòng nghĩ, cô so với mình tưởng tượng còn tỉnh sớm hơn!

Một giây sau, tuần nhan đã từ từ bình tĩnh, nhìn chăm chăm cô không mang giày, cau mày, mở miệng, cũng răn dạy: "Mau đi giày vào!"

Bạc Sủng Nhi ý thức nhìn chân của mình một chút, sau đó không ngừng gật đầu, quay người, liền chạy vào phòng ngủ.

Cô tìm dép lê đi vào, đứng ở trong phòng ngủ, khẩn trương thở hồng hộc.

Tịch Giản Cận nhìn cô như một làn khói chạy đi, lúc này mới đem đồ mình mua được bỏ vào trong tủ lạnh, sau đó bày đồ ăn mới mua ra.

Trong khi làm những chuyện này, trong đầu Tịch Giản Cận, cũng nhanh chóng thay đổi ý nghĩ khác nhau.

Trong lòng của anh, cực kỳ rõ ràng, chính mình muốn cái gì, cũng biết chính mình sợ cái gì, càng biết chính mình chờ cái gì.

Chỉ là, anh không biết, cô có cho anh nổi hay không!

Hồi lâu, Tịch Giản Cận mới quyết định, quyết định bình tĩnh nói chuyện với cô một chút.

Trước khi nói chuyện, Tịch Giản Cận còn quan tâm rót một ly sữa, bưng đến phòng ngủ đi.

Cửa cũng không có khóa, anh liền mở ra.

Cô ngồi ở trên ghế sa lon, giống như là đang ngăn người, thấy anh đi đến, cô liền nhanh chóng đứng dậy, nhìn anh đưa sữa tới, cô vươn tay, nhận lấy.

Cô uống một ngụm, sau đó nhìn anh, cúi đầu xuống, hít sâu một hơi, ngẩng đầu, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại nghe được tiếng Tịch Giản Cận, cực kỳ bình tĩnh truyền đến: "Bạc Cầm..... Chúng ta nói chuyện một chút....."

Tịch Giản Cận ngồi ở trên ghế sa lon đối diện cô, cân nhắc lời nói, vừa muốn mở miệng, điện thoại di động của Bạc Sủng Nhi lại vang lên, đó là tiếng chuông cô đặc địa biệt cài cho một người, trong nháy mắt cô khẽ cười, phát tay với Tịch Giản Cận, biểu thị áy náy, bắt điện thoại, mở miệng nói chuyện: "Người đàn ông đẹp trai nhất toàn thế giới..... Cuối cùng cũng nghĩ tới người ta rồi hả?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 309: Tới Màì Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? (18)

"Ta ngược lại rất muốn hỏi bảo bối..... Sủng Nhi, bảo bối có nhớ qua ta không?" Người bên kia điện thoại khẽ hừ một tiếng, truyền đến giọng điệu lười biếng, mơ hồ lưu lại mấy phần gợi cảm, hô hấp mang theo vài phần mê người: "Đã suốt hai tháng mười ngày, bảo bối không có gọi điện thoại cho người ta rồi!"

"Người ta không gọi điện thoại cho thân ái, thân ái không biết gọi điện thoại cho người ta sao?" Bạc Sủng Nhi chu miệng, tự nhiên làm nũng.

"Ừm hừ..... Rõ ràng đã hẹn mỗi người gọi một lần, lần này đến phiên bảo bối gọi rồi!"

Bạc Sủng Nhi nghe thấy người bên điện thoại để lộ ra chút oán trách, không nhịn được mím môi, cười càng rực rỡ, trên gương mặt nhỏ xinh đẹp chất đầy hạnh phúc, nắm lấy điện thoại di động, làm cái mặt quý, mới hồn nhiên nói: "Người ta quên rồi..... Lần sau khẳng định gọi cho thân ái..... Ừm..... Làm sao đột nhiên nhớ tới người ta rồi hả?"

"Không nhớ bảo bối cũng khó..... Đây Internet đều là tin tức về đại tiểu thư, chơi tốt ha, PK Chiến thần một đêm tình....." Giọng bên điện thoại nói đến một nửa, liền cắn răng ngừng lại, mơ hồ trôi chảy mấy phần trách cứ, Bạc Sủng Nhi ở bên điện thoại thè lưỡi một cái, liền nghe được cuộc điện thoại này mang theo vài phần ghen tuông, âm điệu mát lạnh, có thể so với âm ưu: "Đại tiểu thư nhà chúng ta trưởng thành, chấp cánh dự định bay cao, gặp phải tình lang, đến ta cũng ném sau ót rồi....."

"Nơi nào có quên thân ái, người ta cũng đang nghĩ tới thân ái....." Bạc Sủng Nhi mang theo vài phần thân mật dỗ dành: "Chừng nào thì thân ái trở về? Người ra nhớ rồi!"

Nói đến câu nói sau cùng, cô lại cực kỳ nghiêm túc.....

Thậm chí còn mang theo vài phần chờ mong.

Chớp động vô cùng.

Tịch Giản Cận ngồi ở trên ghế sa lon, vẫn luôn nhìn cô chăm chăm, trong mắt, dần dần trở nên có chút lạnh xuống.

Bạc Sủng Nhi lại hồn nhiên không biết tiếp tục nghe điện thoại, từ liên tục nói vào điện thoại, mang theo vài phần dây dưa nũng nịu không bỏ: "Thân ái còn thần bí với người ta, nói cho bảo bối biết..... Đến cùng ngày nào thì về....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 310: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? (19)

"Hôn ta một cái, ta sẽ nói cho bảo bối biết....." Điện thoại truyền đến một giọng lười biếng đẹp đẽ, chỉ là truyên qua điện thoại, đã khiến người ta cảm thấy phô thiên dục hoặc.

Bạc Sủng Nhi nghe được, lại không hề do dự chu miệng, hôn bẹp một cái, phát ra tiếng thật lớn, chọc cho người bên điện thoại tâm tình rất tốt, lúc này mới chậm rãi nói: "Ngoan..... Tháng này trở về..... Đến lúc đó đưa bảo bối..... ừm..... Thần một phần quà thần bí kinh thiên động địa!"

Bạc Sủng Nhi nghe mà vui vẻ ra mặt, đáy lòng mang theo vài phần rung động, rất tò mò mở to miệng muốn hỏi là cái gì, ai ngờ người ở bên kia điện thoại biết lòng của cô nghĩ gì, đoạt trước một bước, ngăn cản nói: "Cái này không nên hỏi..... Hỏi ta cũng sẽ không nói cho bảo bối."

Bạc Sủng Nhi không nhịn được cong miệng, hừ lạnh một tiếng, thuận tiện hất cằm, đại biểu chính mình hiện tại cực kỳ bất mãn.

Bộ dạng của cô, cực kỳ ngây thơ.

Giống như tháo bỏ tất cả cao ngạo, chỉ là một cô gái đáng yêu.

Bộ dạng này của cô, là anh chưa bao giờ thấy qua.

Cho dù bọn họ đã từng yêu, anh cũng không có gặp qua.

Thậm chí cô còn đối với điện thoại, hôn bẹp một cái, anh liền cảm giác trong lòng loáng thoáng cuồn trào cái gì, nắm tay vô ý thức xiết chặt.

Bạc Sủng Nhi liếc mắt, nhìn thấy Tịch Giản Cận cứng ngắc như vậy, cô lại chớp mắt, tâm tình càng tốt, giống như cố ý, cười càng chói mắt.

"Nghe nói..... thằng nhóc Tịch gia trở về rồi hả? Nghe nói..... Buổi tối sinh nhật kia bảo bối và cậu ta trắng đêm không về? Nghe nói..... Buổi tối hôm qua là là cậu ta mang bảo bối đi? Thay bảo bối giải quyết khó khăn?" Liên tiếp ba từ nghe nói, khiến miệng Bạc Sủng Nhi càng vênh lên, mang theo tràn đầy không vui: "Thân ái điều tra người ta!"

"Ta là quan tâm bảo bối!" Tiếng bên kia điện thoại mang theo vài phần buồn cười, chữ chữ hoa lệ, giống như mở ra yêu diễm tinh mỹ.

Trong lúc đó, tiếng cười lại biến thành ngưng trọng, ngữ điệu mang theo vài phần sắc bén: "Nói cho ta biết, có hay cậu ta khi dễ bảo bối không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 311: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút ? 【20】

"Không có a..... " Bạc Sủng Nhi lắc đầu, vẻ mặt trong nháy mắt ảo não lên: "Đúng đấy, hơi khó làm, bản thân người ta hy vọng bị sỉ nhục....."

"Có khó lắm không? " người trong điện thoại hiển nhiên là mang theo vài phần khinh thường, nhưng ngữ điệu vẫn mơ hồ cất giấu mấy phần hứng thú: "Có cần ta hỗ trợ hay không?"

"Không cần! " Bạc Sủng Nhi nghĩ cũng không có nghĩ liền cự tuyệt, nếu thật để cho y ra mặt hỗ trợ, không biết y sẽ giúp thành dạng gì đây!

"Ồ! " người trong điện thoại quả nhiên không có phản ứng quá lớn, chẳng qua là nhẹ nhàng cảm thán.

Mạn bất kinh tâm như thế làm đôi môi đỏ mọng khả ái của Bạc Sủng Nhi khẽ cong lên, gằn từng chữ, mang theo vài phần nũng nịu: "Thân ái phản ứng thật là lạnh đậm! Người ta mất hứng!"

"Là bảo bối không cần ta hỗ trợ, Đại tiểu thư, ta bị bảo bối của ta ruồng bỏ như thế, nên khổ sở chính là ta đi!"

"Kia thân ái giúp người ta thế nào?"

"Ừ..... Nếu như bảo bối thích, bản thân ta có thể đem hẳn trời lại cho bảo bối chơi đủ..... Bao nhiêu ngày cũng không sao, ta lập tức phân phó người đi làm? " ngữ điệu của người trong điện thoại rõ ràng là mang theo vài phần lười biếng, tuy nhiên lại loáng thoáng tiết lộ ra mấy phần chăm chú.

Bạc Sủng Nhi bĩu môi, cô biết, Bạc công tử nhà bọn họ làm việc, rất là phách lối và bá đạo!

"Bảo bối cảm thấy ta nói thật là bá đạo phải không? Nếu để cho ô chú Lý Niệm biết, sợ là sẽ trực tiếp cầm lấy súng chỉ trán của hãn buộc hãn phải kết hôn! " người trong điện thoại không đợi đến Bạc Sủng Nhi mở miệng, lại một lần nữa dễ dàng theo ý nghĩ đáy lòng cô nói.

"Không cần! Người ta không mấy người hỗ trợ! " Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt gấp lên, cô biết bọn họ nói được, tất nhiên là có thể làm được, nếu bọn họ làm như vậy, sẽ chỉ làm Tiểu Tịch càng ghét cô hơn!

"Chuyện của người ta người ta có thể tự mình giải quyết, không cần các người hỗ trợ, hơn nữa, người ta muốn cam tâm tình nguyện!"

"Vậy cũng tốt, ta sẽ tạm thời cố không giúp bảo bối! " quả nhiên người trong điện thoại đáp lại cực kỳ miễn cưỡng, Bạc Sủng Nhi lúc này mới yên tâm, vừa muốn mở miệng nói cúp điện thoại, thì người ở đầu giây bên kia đã mở miệng, chậm chạp nói: "Nhưng mà..... Nếu như hãn ta dám để làm bảo bối khổ sở..... Bảo bối cũng biết hậu quả....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 312: Tịch, Em Muốn Anh! 【1】

Rõ ràng là ngữ điệu cực kỳ lười biếng, thậm chí mang theo vài phần ôn nhu, làm cho người ta có một loại lỗi giác mềm mại.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, người nghe cũng có thể loáng thoáng nghe thấy mùi vị thuốc súng.

Tác phong điển hình của Bạc công tử.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi không nhịn được run lên một cái, thẳng thắn mà nói, cô không sợ Bạc Tình, đó là bởi vì cô biết vô luận cô hồ nháo làm sao, Bạc Tình sẽ không thật sự ghét bỏ cô.

Nhưng là Tịch Giản Cận lại không giống với lúc trước.

Cả đời Bạc Tình, lại hai người phụ nữ y trân quý nhất, một người là Thất Thất, một người khác chính là cô.

Người khác bắt nạt Thất Thất, thì đường sống cũng không có, sợ là đã sớm lên đường bước đến hoàng tuyền rồi.

Nếu là cô bị bắt nạt, đó chính là Bạc Tình cùng Thất Thất cũng mất hứng, chỉ có điều, giờ khắc này, người này là Tiểu Tịch, bọn họ biết anh là bảo bối trong tim cô, yêu thương cô, mới sẽ không làm khó dễ Tiểu Tịch.

Cho nên, cô biết, câu nói kia của Bạc Tình, là nghiêm túc!

Nhưng nếu Tiểu Tịch làm cho cô khổ sở, Bạc Tình chắc chắn sẽ không tha cho anh ấy!

Cô biết, chỉ cần cô muốn gả cho Tịch Giản Cận, cô lập tức có thể cùng Tịch Giản Cận bước lên lễ hôn, nhưng là, cô không muốn như vậy, cô muốn Tiểu Tịch tự nguyện.

"Vậy thì thật là cảm ơn thân ai! " đôi môi đỏ mọng khả ái của Bạc Sủng Nhi bất mãn mân mê, hướng về phía trong điện thoại, hơi mang theo vài phần oán giận thầm nói.

Sau đó nghiêng đầu, thấy Tịch Giản Cận ngồi ở chỗ đó, sắc mặt đã có chút đậm nhạt, lòng của cô, khẽ chìm một chút, nhưng ngay sau đó liền giáo hoạt mở tròng hai mắt, hướng về phía trong điện thoại nói: "Thân ái nói yêu người ta, thì hôn người ta một chút đi hăng cúp điện thoại!"

âm điệu của cô, cực kỳ ngây thơ, mang theo vài phần thông thả ung dung.

Tịch Giản Cận đậm nhạt liếc sang, nhìn nét cười tươi như hoa trên mặt Bạc Sủng Nhi, ánh mắt khẽ thoáng hiện vẻ giễu cợt, lại nghe thấy Bạc Sủng Nhi hướng về phía người trong điện thoại cũng hôn hôn hai cái, sau đó mang theo một câu: "Cha thân ái..... Tạm biệt... Gặp lại sau..... Người ta cũng yêu cha!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 313: Tịch, Em Muốn Anh! 【2】

Cha thân ái.....

Tịch Giản Cận vốn là phiền não muốn đứng lên, rời cái phòng này đi, đem toàn bộ không gian để lại cho cô nói chuyện yêu đương.

Nhưng khi nghe được ba chữ này, động tác của anh, liền cứng rần dừng lại ở trên ghế sa lon.

Bạc Sủng Nhi cúp điện thoại, đem điện thoại ném lên giường, ngay sau đó cả người cũng bò lên giường, hai chân nhếch lên, vãn dao động, trắng trắng mềm mềm, ánh nắng chiếu xuống, dao động đến làm người ta hoa cả mắt, miệng đắng lưỡi khô.

Cô có vẻ như là tâm tình vô cùng tốt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang theo nụ cười, xinh đẹp không gì sánh được, tay nhỏ bé của cô, bám lấy cằm, nhìn chăm chăm khuôn mặt tuấn mỹ phi phàm của Tịch Giản Cận, phát hiện hơi thở lạnh lung của người đàn ông, đã tiêu tán không ít, lúc này cô mới vươn tay, chậm rãi chỉ chỉ ly sữa tươi trên bàn, nói: "Đưa cho em!"

Tịch Giản Cận cầm lên, đưa cho cô, thủy chung không có liếc mắt nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi thì vui vẻ nhận lấy, đáy lòng mỹ mãn nghĩ tới, thì ra là, Tịch Giản Cận thật sự quan tâm cô..... Mới vừa rồi anh rõ ràng là đang ghen.....

Đáy lòng của cô, ước chế không được tràn đầy ngọt ngào, phảng phất như cô đang sống trong một thế giới tràn ngập hạnh phúc.

Bạc Sủng Nhi uống xong sữa tươi, Tịch Giản Cận vẫn cũng không có mở miệng nói chuyện, cô đem cái ly không đặt ở trên bàn, mới vươn tay, ở trước mặt Tịch Giản Cận quơ quơ, rồi nói: "Tịch, không phải anh muốn nói gì sao?"

Tịch Giản Cận quay đầu, nhìn chăm chăm về mặt Bạc Sủng Nhi một hồi lâu, mới tiếp tục lặng yên quay đi.

Bạc Sủng Nhi thoáng cái từ trên giường nhảy xuống, nhảy tới trước mặt Tịch Giản Cận, về mặt dí dỏm khả ái, duỗi ra ngón tay, chọc chọc lồng ngực Tịch Giản Cận, mới mở miệng: "Tại sao không nói chuyện?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 314: Tịch, Em Muốn Anh! 【3】

Tịch Giản Cận vươn tay, thoáng cái nắm lấy tay cô, rất dùng sức ngắt hai cái, sắc mặt nhìn cũng không tốt.

Nói chuyện gì?

Anh trong nháy mắt, đã đánh mất hứng thú nói chuyện!

Anh không phải người ngu, ở một giây cuối cùng, đã thấy ánh mắt giao hoạt của cô, rục rờ nở nụ cười, liền biết cô cố ý.

Cô có phải thấy bộ dáng anh như vậy, đáy lòng rất là cao hứng hay không?

Bảy năm trước, anh không khắc chế được tim của mình, vì cô khẩn trương nhảy lên điên cuồng!

Bảy năm về sau, cô dễ dàng dung một cú điện thoại, vẫn là có thể làm anh mất khống chế!

Anh trong lúc bất chợt, cảm giác mình ở trước mặt cô, vĩnh viễn đều là tư thái kẻ bại, chỉ cần cô nghĩ, tùy thời tùy chỗ, cũng có thể làm cho anh tháo bỏ phòng bị, đem nỗi lòng, toàn bộ hiện ra.

Anh cảm thấy, mình tựa như một thằng hề, bị cô trêu chọc.

Nụ cười trên mặt Bạc Sủng Nhi theo đó từng điểm từng điểm cũng biến mất, cô nháy mắt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một hồi lâu, mới

đuôi ngón tay ra, soi mới nút áo Tịch Giản Cận, giống như là một đứa bé, biết điều mà hỏi: "Tịch, anh tức giận sao?"

Tịch Giản Cận nhàn nhạt đứng lên, tránh ngón tay của cô ra, trên mặt quý khí mười phần, mang theo vẻ đông cứng xa cách.

Quả nhiên là tức giận chứ!

Bạc Sùng Nhi đảo mắt, giống như là bảy năm trước, nắm áo Tịch Giản Cận, chép miệng, nói sang chuyện khác nói: "Tịch, em đói bụng..... Chúng ta trước đi ăn cơm, sau đó nói tiếp có được không?"

Tịch Giản Cận vẫn không nhúc nhích, nhưng Bạc Sùng Nhi liều mạng giục chặt áo Tịch Giản Cận, ngữ điệu mang theo vài phần ngạo mạn la hét: "Em muốn ăn cái gì đó, Tịch Giản Cận, ta muốn ăn cái gì đó! Em đói bụng rồi!"

bộ dạng này của cô, giống như là Tiểu công chúa bốc đồng, sợ là không để cho cô ăn, cô sẽ náo đến long trời lở đất.

Tịch Giản Cận nhăn mày, hơi mang theo vài phần bất đắc dĩ.

"Tiểu Tịch, buổi tối hôm qua anh ăn em cả đêm, anh ăn no, nhưng là em thật rất..... " Bạc Sùng Nhi đáng thương nói.

Cô thật sự đói bụng, bụng cũng theo đó réo réo kêu lên.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 315: Tịch, Em Muốn Anh! 【4】

Thanh âm như vậy truyền ra, khiến cho khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, thoáng cái đỏ lên, cực kỳ lúng túng thả vạt áo Tịch Giản Cận, mất tự nhiên đứng ở một bên.

Thật là mất mặt! Cô chưa từng bất nhã như vậy!

Tịch Giản Cận tất nhiên nghe rõ ràng được tiếng cô bụng kêu, nghĩ đến buổi tối hôm qua đến bây giờ, gần hai mươi bốn giờ, cô cũng không có ăn cái gì, liền thở dài một hơi, nhìn lướt qua Bạc Sủng Nhi nói: "Tôi làm cho em ăn!"

Sau đó, không nói thêm gì nữa, xoay người tránh ra.

Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng Tịch Giản Cận biến mất trong phòng ngủ, không nhìn được cong môi, từng điểm từng điểm nở nụ cười.

Như vậy, thoát nhìn bọn họ chung đụng hình như không ng ngắcgiống như lúc trước..... Có phải đại biểu, Tiểu Tịch đối với cô, cũng theo đó từng điểm từng điểm tốt hơn rồi sao?

Bạc Sủng Nhi nhảy lên, lại nhảy lên giường, ôm chần, lăn qua lăn lại, không tiếng động cười toe toét.

Tịch Giản Cận rất nhanh đã làm xong cơm thời điểm, lúc ban đầu hai người yêu thương, cũng sẽ không nấu cơm, mà Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ ăn cái gì cũng rất soi mói, đêm hôm khuya khoắc hô đói bụng, làm Tịch Giản Cận không cách nào ngủ, chỉ có thể đứng dậy vì cô nấu ăn.

Rõ ràng là không dễ ăn, nhưng cô ăn vô cùng ngon miệng.

Khi đó, hạnh phúc cỡ nào.

Thời gian lưu chuyển, trong vòng một năm, trù nghệ của anh cũng khá lên không ít.

Sau lại chia tay, anh không còn làm cơm, hôm nay lại làm, phong cảnh như cũ, nhân vật như cũ, chẳng qua là cảm giác, lại chênh lệch hàng vạn hàng nghìn lần.

Tịch Giản Cận làm bốn món ăn một chén canh, anh bày đồ ăn trên bàn xong, mới vào phòng ngủ gọi Bạc Sủng Nhi đi ra ngoài.

Lúc này Bạc Sủng Nhi đang tắm rửa, mặc áo sơ mi của anh, vừa vịn rũ xuống ở trên đui, lộ ra hai cái chân dài nhỏ duyên dáng.

Tịch Giản Cận khẽ dời ánh mắt đi, Bạc Sủng Nhi thấy anh đi vào, lập tức hai mắt tỏa sáng, đầu tóc cũng không lau hươg ngoài cửa chạy đi.

Tịch Giản Cận chỉ có thể đi vào phòng tắm, lấy một cái khăn lông, bắt đắ dĩ đuổi theo.

Cô đã ngồi ở trên bàn ăn, cầm lấy chiếc đũa, hăng hái bưng bưng gắp thức ăn bắt đầu ăn, mỗi một cái, cô cũng ăn cực kỳ chăm chú.

"Lau khô rồi ăn!"

Tịch Giản Cận cầm lấy khăn lông, ném vào trên đầu của cô, cắt ngang hành động ăn cơm của cô.

Bạc Sủng Nhi đem khăn lông kéo xuống, trừng mắt liếc Tịch Giản Cận, căn bản không để ý tới Tịch Giản Cận, lại cúi đầu gắp thức ăn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 316: Tịch, Em Muốn Anh! 【5】

Bình tĩnh mà xem xét, Tịch Giản Cận làm cơm, thật không dễ ăn, trừ vị mặn, liền không có vị khác.

Nhưng là cô ăn rất ngon miệng.

Tịch Giản Cận liền không hề để ý tới Bạc Sủng Nhi nữa, ngồi đối diện với cô, cầm đũa lên, cũng ăn cơm.

Hai người hẳn là đói bụng lắm, người nào cũng không có nói một câu với ai, Bạc Sủng Nhi thỉnh thoảng giương mắt, nhìn Tịch Giản Cận một chút, phát hiện vẻ mặt Tịch Giản Cận rất nhạt, làm cho cô khó có thể suy đoán.

Cô cực kỳ không thích cảm giác như thế.

Một chút cũng không biết đáy lòng của anh nghĩ cái gì.

Để cho đáy lòng của cô, không giải thích được trở nên có chút bối rối.

Chỉ có thời điểm cô thấy anh ghen, hoặc là anh lo lắng cho cô, cô mới loáng thoáng cảm giác được đáy lòng Tịch Giản Cận, có sự tồn tại của cô.

Tịch Giản Cận ăn cơm cực kỳ ưu nhã, mím môi, thông thả ung dung nhai thức ăn, một chút thanh âm cũng không có phát ra, vẻ mặt nhàn nhạt, không hề có ý mở miệng nói chuyện.

Cô cúi đầu, im lặng không lên tiếng ăn cơm, đầu óc của cô, vẫn đang tìm kiếm đề tài, nghĩ tới làm sao mở miệng đánh vỡ cục diện bế tắc như

vậy.

"Tịch, qua bảy năm, kỹ thuật nấu cơm của anh, vẫn như vậy, không có nửa điểm thay đổi! " Bạc Sủng Nhi cắn chiếc đũa, suy nghĩ một chút, ngẩng đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận nói.

"Ừ. " Tịch Giản Cận gật đầu, vươn ra chiếc đũa, gắp món ăn, lặng yên ăn.

Khóe miệng Bạc Sủng Nhi khẽ cứng ngắc lại một chút, lại tìm được đề tài: "Chẳng qua món ăn của anh cắt nhìn rất đẹp!"

Bạc Sủng Nhi đang gắp một miếng khoai tây, tỉ mỉ nhìn, cô phát hiện mỗi miếng khoai tây đều có độ mỏng lớn nhỏ như một.

Không nhịn được thốt thức lên.

"Ừ. " Tịch Giản Cận lần này đầu cũng không có giơ lên, đạm mạc đáp một tiếng.

Đi bộ đội, thời điểm nhàm chán, học qua một chút đao pháp.

Vì luyện tập độ thuần thục cùng độ nhạy cảm, thường xuyên cầm trái cây ra cắt.

Nhưng là không nghĩ tới, có một ngày, có thể phát huy công dụng trên những món ăn này.

"Tịch..... Anh có mua táo không? Cắt táo cho em ăn có được hay không? Ta muốn ăn!"

"Ừ."

Bạc Sủng Nhi liên tục hỏi ba vấn đề, Tịch Giản Cận như cũ đều là thái độ ôn hoà, ánh mắt cũng không có liếc nhìn cô một cái.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 317: Tịch, Em Muốn Anh! 【6】

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi, không nhịn được có chút ảo não.

Tính tình Tiểu Tịch, sau bảy năm, sao lại thay đổi nhiều như vậy chứ?

Cô chẳng qua là cùng Bạc Tình gọi điện thoại, cố ý kiêu mỹ nói chuyện, thấy anh ghen, tâm tình thật tốt mà thôi, vì sao anh phải hướng về phía cô bày mặt thối?

Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một chút, bưng cái bát cầm lấy chiếc đũa, vòng một vòng, vây qua bên người Tịch Giản Cận, ngồi xuống, cầm lấy chiếc đũa, gắp món ăn, bỏ vào trong bát Tịch Giản Cận, nghiêng đầu, hướng về phía anh vui vẻ mà cười cười.

Thân thể Tịch Giản Cận khẽ run rẩy một chút, cầm lấy chiếc đũa, im lặng không lên tiếng đem món ăn cô gắp cho anh, nhất nhất ăn xong.

Bạc Sủng Nhi vẽ mặt khẽ hòa hoãn một chút, trong lúc bất chợt mở miệng nói: "Tịch, em thấy buồn tè rồi....."

Tịch Giản Cận dừng một chút, nhưng không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi chép miệng, quay đầu, hướng về phía lỗ tai của anh reo lên: "Em thấy buồn tè rồi!"

"Ừ. " Tịch Giản Cận đáp một tiếng, muốn đi vệ sinh, thì đi, hỏi anh làm cái gì? Chẳng lẽ muốn anh giúp cô giải quyết?

Huống chi, bây giờ đang dùng cơm, cô nói như vậy, đích xác là có chút ghê tởm.

Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi thật lâu vẫn không nhúc nhích, buông đũa xuống, chuyển đầu, nhìn cô một cái, chỉ chỉ một bên, nói: "Phòng vệ sinh ở kia!"

Bạc Sủng Nhi lại cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu ăn cơm: "Nhưng là, em định nhịn."

Khóe miệng Tịch Giản Cận khẽ kéo ra, dứt khoát sáng khoái bỏ qua Bạc Sủng Nhi, phối hợp tiếp tục ăn cơm, ai ngờ mới vừa ăn một chút, thanh âm Bạc Sủng Nhi lại một lần nữa truyền đến: "Tịch, em sắp nhịn không nổi!"

Tịch Giản Cận không để ý đến cô.

Âm điệu Bạc Sủng Nhi mang theo vài phần ủy khuất: "Tịch, em thật sự nhịn không nổi....."

"....."

"Tịch, em thật sự khó chịu, làm sao bây giờ? Sắp tè ra quần rồi!"

Tịch Giản Cận buông đũa xuống, thật ăn không vô nữa, hai cánh tay anh khoanh ở trước ngực, lạnh lùng nhìn lướt qua Bạc Sủng Nhi, chỉ chỉ phòng vệ sinh, ngữ điệu cực kỳ nghiêm túc: "Hoặc là đi nhà vệ sinh, hoặc là im lặng!"

Bạc Sủng Nhi chép miệng, càng ủy khuất hơn, đáng thương nói: "Tịch, em đã không nhúc nhích được rồi..... Vừa động sẽ tè ra quần mất....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 318: Tịch, Em Muốn Anh! 【7】

Ánh mắt của cô, mang theo vẻ chực khóc.

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ thở dài một hơi, đứng lên, bế cô lên, hướng phòng vệ sinh sải bước đi tới, sau khi đi vào, liền đem cô nhét vào phòng vệ sinh, ai ngờ Bạc Sủng Nhi cũng không đi vào, nhìn anh nháy mắt nói: "đang nín một hồi nữa!"

"Tùy em! " Tịch Giản Cận đem cửa phòng vệ sinh thay cô đóng lại, quay lưng, lại đi ra.

Anh giơ tay lên, bóp trán của mình, đáy lòng nghĩ tới, làm sao người phụ nữ này, sau bảy năm, trình độ làm cho người ta phát điên lại càng hơn trước?

Mà anh, chết tiệt, ở bảy năm sau, đối với những bộ dáng này của cô, một chút biện pháp cũng không có.

Qua một lúc, anh nghe được phòng vệ sinh truyền đến tiếng mở cửa, chuyển đầu, phát hiện Bạc Sủng Nhi vẻ mặt cực kỳ không được tự nhiên, Tịch Giản Cận khẽ nhíu mày, "Làm sao?"

"Em cảm thấy thời gian không đủ dùng, hay là cứ nín một hồi đi! " Bạc Sủng Nhi giống như là nhịn đến cực kỳ khó chịu, nhỏ giọng thầm nói.

Náo loạn hồi lâu, lại không có đi vệ sinh?

Tịch Giản Cận không nhịn được có chút tức giận, "Em đã bao lớn, có thể dùng ngôn ngữ như vậy không? Nín cái gì không tốt, mìn cái này?!"

"Em mới không trẻ con đâu! " Bạc Sủng Nhi sau khi nghe xong, chép miệng, vươn tay, cầm quyển lịch để bàn, hướng Tịch Giản Cận đập tới: "Anh hướng em rống cái gì?"

Tịch Giản Cận vươn tay, tiếp được quyển lịch, vũng vàng đặt ở một bên trên bàn, trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, trong con ngươi màu đen, giờ khắc này mang theo vài phần không vui, "Không rảnh cùng em nào!"

Sau đó anh xoay lưng, liền hướng phòng sách đi tới.

Nếu như mình tiếp tục cùng cô dây dưa, cô nhất định sẽ không dứt!

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận xoay người muốn đi, không nhịn được dậm chân, mở miệng kêu lên: "Anh đứng lại! Em còn không có cơm nước xong, anh theo em ăn!"

Ngữ điệu của cô, tuyệt đối là ra lệnh.

Tịch Giản Cận sau khi nghe, nhíu mày, ánh mắt khẽ tối ám, xoay người, nhìn cô, không nói một lời.

Bạc Sủng Nhi bị ánh mắt Tịch Giản Cận nhìn như thế làm đáy lòng có chút tê dại, cô không nhịn được âm thầm mà cắn răng, nhăn nhó đảo mắt, mới mở miệng nói: "Trên mạng nói..... nhịn tiêu có thể làm âm đạo chặt chẽ....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 319: Tịch, Em Muốn Anh! 【8】

"Nói như vậy..... lúc ân ái, anh có thể..... Thích hơn nha!"

Nói đến câu sau cùng, Bạc Sủng Nhi hơi đỏ mặt, gằn từng chữ nặn ra.

Tịch Giản Cận nghe được, trong nháy mắt khuôn mặt đen đi.

Anh cảm giác mình sắp chết đến rơi rồi, hít sâu một hơi, lúc này mới nhịn xuống xúc động muốn xông lên trước, đem cô đè xuống đất, đánh cho một trận, ngữ điệu cực kỳ nghiêm nghị hô tên họ của cô: "Bạc Cẩm! Đứng nghiêm!"

Lời của anh là mang theo vài phần khí thế, theo bản năng cô thật sự đứng nghiêm rồi.

"Đằng sau, quay! Đi về phía trước, bước! " Tịch Giản Cận gằn từng chữ, Bạc Sủng Nhi co cổ lại, chạy nhanh như làn khói đi vào, nhưng không có đóng cửa, vươn tay, liền phải vén lên áo sơ mi của anh, ngay sau đó quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, liền xấu xa cười cười, vô lại nói: "Chẳng lẽ anh muốn đứng ở chỗ này xem?"

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, cực kỳ nhẫn nại nói: "Bạc Cẩm, chẳng lẽ em sẽ không đóng cửa?"

"Nhưng là em đã nhịn không nổi rồi! " Bạc Sủng Nhi cười xấu xa, sau đó thoải mái vén lên áo sơ mi.

Tịch Giản Cận biết, nếu chính mình tiếp tục đứng ở chỗ này, cô thật sự có can đảm làm trò trước mặt anh đi vệ sinh.

Anh kiềm nén cảm giác phát điên, hướng phòng sách đi vào, hung hăng mà đem cửa đóng sầm lại!

Bạc Sủng Nhi cũng thì cong môi, hì hì bật cười.

Cô lại cực kỳ thích bộ dạng Tịch Giản Cận bất đắc dĩ vì cô, giống như là năm đó, mỗi một lần rõ ràng đều muốn bóp chết cô, lại cũng chỉ có thể từ cái cực kỳ phẫn nộ, đem một bụng lửa giận cho lục phủ ngũ tạng từ từ tiêu hóa.

Cô không nhịn được đắc ý ngẩng cằm lên, nhanh chóng đóng lại cửa phòng vệ sinh, sau đó ngồi lên bồn cầu.

Sau đó rửa tay, nhảy nhót từ phòng vệ sinh đi ra, đảo mắt, liền đi gõ cửa thư phòng, nghiêm trang báo cáo: "Em đã hoàn thành! Anh có thể đi ra!"

Tịch Giản Cận ngồi trên ghế sa lon ở phòng sách, nhắm mắt lại, làm cho mình dần dần bình tĩnh lại, nghe được thanh âm của cô, anh cũng không nhúc nhích!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 320: Tịch, Em Muốn Anh! 【10】

Tịch Giản Cận trong phòng, vốn định không nhìn cô, lại nghe cô gõ cửa không ngừng, thậm chí liên tục ho khan, anh không nhịn được đứng lên, mở cửa phòng ra.

Lại thấy Bạc Sủng Nhi gương mặt thống khổ đứng ở cửa, chỉ vào cổ họng của mình, vẫn ho khan.

Cô thử mở to miệng, muốn nói chuyện, nhưng chỉ là âm ư mấy tiếng, thoát nhìn, vẻ mặt còn thống khổ hơn hồi nãy rất nhiều.

Tịch Giản Cận thấy bộ dạng này của cô, biết cô không phải xạ, liền vội hỏi cô làm sao, Bạc Sủng Nhi chỉ chỉ cá, lại chỉ chỉ cổ họng của mình.

"Hóc xương cá?"

Sắc mặt Tịch Giản Cận trong nháy mắt thay đổi, hỏi một câu, đã thấy liên tục không ngừng gật đầu.

Anh thoáng giữ cô lại, cầm lên chìa khóa xe trên bàn trà hướng ngoài cửa vội chạy ra ngoài.

"Cũng bao lớn rồi, ăn thứ gì, còn không biết chú ý một chút!"

Lời anh nói, là mang theo vài phần nghiêm nghị, vẻ mặt cũng có chút nghiêm túc, giống như là đem cô coi như con, khiển trách.

Chẳng qua là, trong khiển trách như vậy, còn ẩn tàng vẻ lo lắng.

Bạc Sủng Nhi nghe thế, khẽ ngậy ngấn cả người, cô giống như là ngớ ngẩn, tùy ý Tịch Giản Cận đem cô từ trong nhà kéo ra ngoài, cô chỉ mặc áo sơ mi của anh cùng dép, cặp chân trắng trắng mềm mềm lộ một mảng lớn, hình như căn bản không có chú ý tới.

Đáy lòng của cô, trong lúc bất chợt tràn đầy một loại cảm giác đã lâu, cái loại cảm giác này, quen thuộc và làm cho cô khổ sở.

Ánh mắt của cô, không nhìn được thoáng cái đỏ lên.

Cỡ nào hoài niệm một màn này!

Giống như là trước kia, cô ở nhà nghịch ngợm, không cần thận dập đầu dả thương chính mình, cô đỏ mắt vành mắt, quật cường không chịu rơi nước mắt, anh liền vừa mắng cô không có đầu óc, cả ngày hồ nháo, vừa đau lòng vì cô bôi thuốc, thỉnh thoảng hôn nhẹ môi nhỏ của cô.

Bạc Sủng Nhi nghĩ, cô khổ sở nhiều lần như vậy, cũng không ở khóc trước mặt của anh, nhưng là lần này, cô bất chợt không chế không được nữa rồi, nước mắt thoáng cái lại rơi xuống.

Tịch, anh biết không?

Em trong bảy năm, suy nghĩ rất nhiều khi anh đối với em như vậy..... Em trong bảy năm, mỗi lần làm đau mình, sẽ nhắm mắt lại, nghĩ đến anh sẽ xuất hiện, mắng em, dụ dỗ em.

Nhưng là chúng ta đã bảy năm rồi, ước chừng bảy năm, nhìn ba mẹ ra nước, em cũng không có đi theo họ..... Em cố chấp ở lại X thị, không chịu đi, sợ một khi mình rời đi, sẽ bỏ lỡ anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 321: Tịch , Em Muốn Anh! (11)

Tịch, anh biết không?

Bảy năm, ròng rã bảy năm, em chưa từng có một sinh nhật, em không dám làm, anh không biết đạo em hận ngày này thế nào..... Nếu như không phải ngày này, em sẽ không để anh xa cách em!

Em mỗi một ngày, trôi qua vẻ vang, thế nhưng em vô số lần, ngần người đứng ở trên đường, nhìn người khác yêu, hạnh phúc đi qua bên em, trong lòng em sẽ đột nhiên đau nhói, chúng ta đã từng như vậy.....

Tịch, anh biết không?

Em kỳ thật vô cùng thích anh..... Chỉ là em không biết, làm sao biểu đạt..... Em thích anh thích đến, rõ ràng năm đó, là anh có lỗi với em trước, em lại đều có thể tha thứ cho anh.....

Tịch, anh thích ta không?

Nếu anh thật sự thích em, cũng sẽ giống như em, tha thứ cho anh, đúng không?

Bạc Sủng Nhi cảm thấy tổng lòng vô cùng khổ sở, cô nắm thật chặt tay Tịch Giản Cận, giống như là quên đi cổ họng đau, mờ mịt bắt lấy tay anh.

Toàn thân đều bắt đầu run rẩy theo.

Tịch Giản Cận dắt lấy cô đang chờ thang máy lên, đột nhiên cảm giác được tay bị cô bỗng nhiên nắm chặt, anh nghiêng đầu, liền thấy được trên mặt cô mang hàng nước mắt.

Tim của anh, giống như là bị người hung hăng nắm chặt, đột nhiên rất đau.

Vốn là, mang chút tức giận, cũng bởi vì bộ dạng này của cô, tiêu tán không còn một mảnh.

Anh một bụng muốn giáo huấn cô, cứ như vậy nghẹn trong cổ họng.

Khiến cho anh cảm thấy cổ có chút khô khốc, bị một loại cảm xúc không hiểu thấu ép ở nơi đó.

Ngũ tạng lục phủ của anh đều cuộn cuộn lên không nói rõ được cũng không tả rõ được sóng lớn mãnh liệt, anh nhìn nước mắt cô, nửa ngày, mới gơ tay lên, hơi đung một cái.

Lúc này mới phát hiện, thì ra, cô thật sự khóc rồi.....

Anh biết cô là cô gái cao ngạo cỡ nào, từ trước tới giờ không chịu rơi lệ, lúc này cô lại khóc lên..... Có phải đại biểu cho cô rất đau hay không?

Trong lòng anh, không nhịn được càng lo lắng!

Anh nhìn thang máy một chút, phát hiện còn đứng ở tầng 27, liền nghiêng người, ôm cô lên, cúi đầu xuống, giọng nói mang theo dỗ dành cô: "Đừng sợ..... Không có việc gì, bây giờ anh sẽ dẫn em đi bệnh viện!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 322: Tịch, Em Muốn Anh (12)

Bạc Sủng Nhi vốn không có nghe được Tịch Giản Cận nói gì, chỉ là cảm giác được chính mình nhất thời rơi vào một lồng ngực quen thuộc ấm áp, mang theo lo âu và quan tâm.

Cô cảm giác đến mình giống như nằm mơ, ngây ngốc nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận thấp giọng dỗ dành cô, một chữ một chữ, giống như dỗ dành trên ái bảo bối của mình, dọc theo cầu thang, xayj xuống phía dưới.

Bạc Sủng Nhi ngờ ngác nhìn Tịch Giản Cận, đầu của cô hoàn toàn tắt máy, giống như là bị lấp đầy bông, mềm nhũn, căn bản là không có cách suy nghĩ.

Giờ này khắc này, con người Tịch Giản Cận tĩnh mịch, đều ôn hòa cùng lo lắng, cô nhìn lòng đầy cảm động, không nhìn được vui đầu vào ngực anh.

Anh giống như là bị cô bị động tác nhỏ của cô làm cho tâm tình rất tốt, biểu lộ càng ấm áp, thậm chí động tác ôm cô, cũng lập tức ấm áp rất nhiều, anh xuống lầu, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Mãi cho đến dưới lầu, Bạc Sủng Nhi còn rúc vào trong ngực anh, cô ở giữa nhiều lần nuốt nước miếng, lại không chút nào phát giác được cổ họng mình đã không đau rồi.

Tịch Giản Cận nhẹ nhàng đặt cô ở trên xe, ngón tay hơi lai nước mắt chưa khô của cô, vuốt ve tóc rối của cô, quan tâm nói: "Nhịn một chút, lập tức tới ngay."

Tịch Giản Cận lập tức đóng cửa, vòng qua xe, chính mình cũng lên xe theo, sau đó khởi động xe, giảm lên chân ga, vọt ra ngoài đường.

Tịch Giản Cận vẫn luôn là người cẩn thận, anh đi làm việc đều rất tuân thủ nguyên tắc, giống như giao thông, chưa bao giờ vượt qua đèn đỏ, cũng chưa từng vượt nhanh, thậm chí ngay cả vượt xe cũng chưa làm qua.

Thế nhưng giờ này khắc này, anh lại lái xe quân khu, ở trên đường phố phi nước đại, liên tục vượt qua mấy chiếc xe, thậm chí gặp được đèn đỏ, anh liền mắt cũng không chớp một chút, liền vượt ra ngoài.

Có cảnh sát nhìn thấy, vốn định tiến lên ngăn cản, thế nhưng là nhìn thấy biển số xe của anh, nhất thời liền giữ im lặng.

Trên đường đi, Tịch Giản Cận vừa lái xe, một bên gọi điện thoại cho bệnh viện quân khu, đơn giản nói tình huống Bạc Sung Nhi một lần, thậm chí còn một mực nhấn mạnh muốn tốt bác sĩ tốt nhất xử lý!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 323: Tịch , Em Muốn Anh! (13)

Bạc Sủng Nhi ngồi ở một bên, giống như nằm mơ, hốt hoảng đã hơn nửa ngày, sững sốt đến hiện tại cũng chưa có lấy lại tinh thần.

Tịch Giản Cận cúp điện thoại, nghiêng đầu sang cạnh, nhìn Bạc Sủng Nhi ngơ ngác, vươn tay, vỗ vỗ gương mặt của cô, hỏi: "Cảm giác thế nào?"

Bạc Sủng Nhi một câu cũng nói không nên lời, hốc mắt sớm đã không có nước mắt, chỉ là còn hiện ra chút đỏ.

Cô giống là nghĩ đến chuyện gì, đáy mắt mang theo từng trận hoảng hốt.

Tịch Giản Cận nhìn mà lòng run lên, vươn tay ôm cô vào trong ngực của mình, một tay lái xe, hơi vỗ phía sau lưng cô, ôn nhu dỗ dành: "Không có chuyện gì..... Không có việc gì, anh sẽ tìm bác sĩ tốt nhất cho em, em không cần sợ!"

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng.

Tịch Giản Cận cho là cô thật rất khó chịu, tổng lòng lo lắng, tốc độ anh lái xe, không nhận được nhanh thêm mấy phần.

"Sủng Nhi..... Ngoan..... Không sợ.....?"

Anh kỳ thật không biết mở miệng dỗ người, thế nhưng há miệng ra, chính là cưng chiều gọi "Sủng Nhi", gọi cho Bạc Sủng Nhi khẽ run lên, nước mắt một lần nữa suýt rơi xuống.

Chỉ là cô chôn đầu thật sâu ở trong ngực anh, đều đem đem nước mắt cọ vào áo sơ mi của anh.

Bạc Sủng Nhi chỉ là cảm giác được trong hơi thở, đều là mùi của Tịch Giản Cận, cô không nhìn được nhắm mắt lại, cọ sát vào trong ngực anh, hồi lâu, mới khe khẽ mở miệng, nhỏ giọng nói: "Tịch..... Trong lòng em rất khó chịu....."

Cô là thật sự khó chịu.

Loại khổ sở đó..... Không hiểu sao lại dâng lên.

Mang theo vài phần cảm động khổ sở.

Đè nén tim cô, suýt nữa không thở nổi.

Tịch Giản Cận im hơi lặng tiếng ôm cô thật chặt, liên tục vượt xe, nghiêng đầu sang cạnh, hôn lấy sợi tóc cô, giọng nói nhẹ nhàng, lại mang theo chút khàn khàn: "Còn tới hai phút đồng hồ sẽ đến."

Bạc Sủng Nhi chỉ cuộn ở trong ngực anh, đáy lòng không nói được tư vị, bàn tay nắm áo sơ mi của anh, chặt chẽ nắm lấy.

Anh mơ hồ cảm giác được, cho là cô rất đau, đáy mắt lo lắng càng đậm: "Cổ họng rất đau sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 324: Tịch, Em Muốn Anh! (14)

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, lại căn bản không nói nên lời, anh căn bản không biết, cô giờ này khắc này, đến cùng mãnh liệt cỡ nào, đến cùng âm âm sóng dậy cỡ nào.

Anh cả đời sẽ không biết, cô chưa bao giờ giống hiện tại mà kích động như vậy.

Anh ôn nhu, sự quan tâm của anh, đột nhiên ở trước mặt cô như vậy, trong nháy mắt toàn bộ hiện ra, để cho cô không nhận được trong lòng chua xót lại khổ sở.

Cô nhàn nhạt ý lại như vậy, triệt để đánh bại anh.

Anh cảm giác được lòng của mình, cũng không còn cách nào bình tĩnh.

Chỉ có thể bất đắc dĩ âm thầm thở dài một hơi, quần chặt vong eo của cô, giống như là muốn đem thân thể nhỏ của cô, toàn bộ ấn vào trong mình.

Cô vĩnh viễn cũng sẽ không biết, một giọt nước mắt này của cô, từ hai gò má chậm rãi lướt qua, đến cùng ssax tạo cho anh lực ảnh hưởng cực lớn cỡ nào!

Cô vĩnh viễn cũng sẽ không biết, bất kể anh hận cô như thế nào, bất kể anh bị cô làm bị thương như thế nào, mỗi lần cô khổ sở, đày lòng anh, luôn luôn đau trước cả cô!

Kỳ thật, lâu như vậy, từ lúc đầu gặp lại, anh cắn răng, kiên trì không để chính mình yêu cô, đến khi sinh nhật anh, đêm đó cô bò lên giường của anh, anh liền vẫn luôn chờ.

Chờ cái gì, lòng anh biết rõ.

Anh đợi, cô đứng ở bên cạnh anh, nói với anh, Tịch, anh cưới em đi..... Còn đang chờ, cô giải thích với anh vid sao bảy năm trước chia tay.

Anh không muốn đi hỏi.

Anh chờ đợi cô nói, dù chỉ cần cô mở miệng, anh liền biết, tất cả phòng bị của mình, đều sẽ âm âm sụp đổ.

Thế nhưng, cô không nói..... Thậm chí cô vẫn cao ngạo như cũ.

Cô càng như thế, anh càng là muốn thuần phục cô!

Anh càng cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình, mỗi ngày đều lăn lộn, giãy dụa, để cũng để không xuống, nghĩ cũng không nổi!

Cô căn bản không hiểu, đoạn thời gian này, anh trôi qua gian nan cỡ nào, so với bảy năm, ở biên giới tuyệt vọng đau khổ giãy dụa còn gian nan hơn.

Cô là uy hiếp cả đời anh.

Muốn cô vẫn là không muốn cô?

Yêu cô vẫn là không yêu cô?

Mỗi ngày mỗi đêm đều đau khổ trong đầu anh.

Tình huống anh hiện tại, không thể so với bảy năm trước, sau lưng của anh có Hàn Như Y, còn có con của Hàn Như Y..... Đó là thứ cả đời anh

không thể tháo xuống!

Hiện tại thân thể anh không bằng lúc trước, gần cách kiểm tra, lại không có nửa điểm chuyển biến tốt đẹp, thậm chí ông nội càng ngày càng bắt đầu khân trương, chỉ là ở trước mặt của anh không thể hiện ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 325: Tịch, Em Muốn Anh! (15)

Tuy nhiên bác sĩ luôn luôn nói với anh, chỉ phải gìn giữ, thời gian dần trôi sẽ tốt lên.

Anh lại nhạy cảm phát hiện khác biệt.

Nhất là khi anh không lâu trước đó tan tâm về nhà, vô ý đi ngang qua thư phòng, nghe được ông nội nói chuyện điện thoại, khẩn trương lo lắng hỏi thăm: "Thật không có biện pháp khác sao? Có thể tìm bác sĩ từ nước ngoài về kiểm tra một chút không? Nghĩ cho tiểu Cận một chút biện pháp, bây giờ nó cái gì cũng đều không biết..... Mà tuổi còn trẻ, còn có rất nhiều năm, chỉ cần có thể chữa tốt, trả giá lớn đến đâu cũng đều có thể!"

"Thư Ca, Tịch gia không thể không có đời sau, hiện tại con cùng Tô San tuổi tác cũng không lớn, không được, liền nghĩ biện pháp sinh một đứa đi!"

"Ai nói ta muốn từ bỏ tiểu Cận, ta so với ai khác đều yêu thương nó, xem như đời này nó không thể có con, vậy thì thế nào, nó vẫn là cháu trai của ta, đại công tử Tịch gia! Thế nhưng, ngộ nhỡ, ta nói là ngộ nhỡ, nó thật không trị được, cũng không thể Tịch gia tuyệt hậu!"

Lúc anh nghe được những lời kia, không phải là trong lòng không buồn hay khó chịu.

Tuy nhiên lại vẫn không coi ai ra gì, giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, như không có nghe được, đi lên trên lầu.

Anh biết, là bọn họ sợ anh biết rồi..... Ảnh hưởng tâm tình, cam chịu!

Dù sao, một người đàn ông không có khả năng sinh, đích thật là có chút mất mặt.

Anh rất rõ ràng, chỉ là biểu hiện cực kỳ bình tĩnh.

Anh tiếp nhận cho tới bây giờ đều rất nhiều so với cô, thậm chí, đòi anh đi đến bước này, toàn bộ đều là do cô ban tặng.

Đã từng không phải không hận cô, thậm chí hận cô hận đến muốn kéo cô cùng mình đi chết!

Thế nhưng, về sau, khi anh vì cô kém chút mất đi tánh mạng, thế giới thay đổi, anh đã trải qua sinh ly tử biệt, đã trải qua châm chọc khiêu khích, đã trải qua áy náy điên cuồng, anh trở nên thật kiên cường.....

Kiên cường, chính anh cho là tâm mình đã chết như bụi rồi.

Thế nhưng bây giờ, cái gọi là cứng rắn cùng phòng bị của anh, khi nhìn đến cô và Tần Thánh thân thiết, bắt đầu nảy sinh, khi nhìn cô ở quán bar "Dạ Sắc" náo loạn, bắt đầu nảy mầm, khi nhìn cô bị xương cá mắc lại, thống khổ khóc lúc đi ra, triệt để bộc phát.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 326: Tịch, Em Muốn Anh! (16)

Tịch Giản Cận biết rõ chính mình đang làm cái gì, cũng biết rõ, mình lúc này lo lắng thế nào.

Lo âu, là vì người phụ nữ này.....

Anh biết, Anh kẻ cả đời, bại tướng dưới tay cô..... Mỗi lần tâm ngoan muốn thuận phục cô, lại mỗi lần mềm lòng thua trận!

Tịch Giản Cận đột nhiên phanh lại, dừng xe ở dưới lầu bệnh viện, nhanh chóng nhảy xuống xe, ôm Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, vội vội vàng vàng đi vào trong bệnh viện.

Bởi vì Tịch Giản Cận lúc trên đường tới, đã gọi điện thoại, cho nên viện trưởng đặc biệt phái bác sĩ đợi rồi.

Kỳ thật chỉ là mắc xương cá, mà tuổi tác đã hơn hai mươi, cũng không xuất hiện nguy hiểm tính mạng, nhưng thái tử Tịch gia đã hung thần gào thét muốn bác sĩ tốt nhất như vậy nên mấy bác sĩ đều chờ, bọn họ không ai dám không theo.

Phòng bệnh đã có người chuẩn bị xong, Tịch Giản Cận nghe địa chỉ trong phòng, liền ôm Bạc Sủng Nhi vội vội vàng vàng đi tới, đằng sai đi theo một đám bác sĩ y tá, đội hình cực kỳ lớn.

Đến tới cửa bệnh phòng, Tịch Giản Cận giơ chân lên, đạp cửa ra, nhẹ nhàng đặt Bạc Sủng Nhi lên giường, nắm tay của cô, lo nghĩ nói: "Đến rồi, hiện tại sẽ lập tức lấy xương cá ra cho em, lập tức sẽ tốt thôi....."

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, liền rơi vào trong mắt ân cần của Tịch Giản Cận, ấm áp, giống như biển rộng, để cho lòng cô bây giờ lập tức yên tĩnh trở lại, cô yên lặng gật đầu, cực kỳ nhu thuận.

Tịch Giản Cận mới tránh người, để bác sĩ xung quanh đi xem.

Lúc này Tịch Giản Cận, mới phát hiện, toàn thân mình thế mà đầy mồ hôi, đem áo sơ mi đều ướt đẫm, cúi đầu xuống, mới phát hiện, anh chỉ mang dép lê.

Lại nhìn Bạc Sủng Nhi, phát hiện cô mặc mỗi sơ mi, cũng may vóc dáng cô nhỏ nhắn xinh xắn, áo sơ mi đến chân cô, che giấu kín kẽ, chỉ là hai chân của cô, lộ ở bên ngoài, vô cùng chói mắt.

Con người Tịch Giản Cận hơi trầm xuống, đột nhiên lại đi lên trước, dọa các bác sĩ tránh ra, một giây sau liền nhìn thấy trên thân Bạc Sủng Nhi đã đắp chăn!

Các bác sĩ đều loáng thoáng cảm giác được từ trên người Tịch Giản Cận tán phát ra khí thế cường đại, làm cho bọn họ kinh hồn bạt vía, không dám coi thường cô gái này chút nào, vô cùng cẩn thận bắt đầu chuẩn đồ để kiểm tra cho Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 327: Tịch, Em Muốn Anh! (17)

Bạc Sủng Nhi nghe theo bác sĩ nói mà mở miệng, bác sĩ cầm đèn pin soi vào cổ họng cô, bác sĩ thứ nhất quan sát nửa ngày, mới lắc đầu, bác sĩ thứ hai biểu lộ nghiêm túc cũng nhìn một chút, sau cùng nhìn về phía bác sĩ thứ ba.

Mấy bác sĩ đều thay phiên nhìn một lần, lập tức hai mặt nhìn nhau, nửa ngày đều không có mở miệng nói chuyện.

Bạc Sủng Nhi mở rộng miệng hơi mệt chút, lúc này cô mới ngậm miệng lại, trợn tròn mắt, nhìn mấy bác sĩ trước mặt, đáy mắt thoáng hiện một chút hồ nghi.

Làm sao hả?

Chỉ là cái xương cá thôi?

Vẻ mặt bọn họ sao vậy?

Chẳng lẽ rất nghiêm trọng sao?

Trong lòng của cô, không nhịn được có chút tâm thần bất định, khó mà bình tĩnh.

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, nhìn thấy mấy bác sĩ đều không áp dụng bất kỳ hành động gì, hơi nhíu mày lại, càng lo lắng, gương mặt lạnh hỏi: "Làm sao rồi hả?"

Mặc dù Tịch Giản Cận còn trẻ, thế nhưng lúc ở trường cấp 3 đã là thiếu niên từng trải, ổn trọng thành thực, bình thường đối với người nào đều mang một vẻ ôn hòa, không dễ dàng tức giận, thế nhưng một khi nghiêm túc, lại rất có lực chấn nhiếp.

Cho nên, giờ này khắc này, các bác sĩ bệnh viện có tuổi đời hơn anh đều kính hèn bạt vía.

Người đàn ông trước mặt này, thế nhưng là công tử Tịch gia!

Tịch lão thủ trưởng nâng trong lòng bàn tay!

Vén vén bối cảnh Tịch Giản Cận, liền đủ để cho người theo không kịp rồi.

Mấy mấy bác sĩ, đều là rường cột quân khu, y thuật tất nhiên không nói chơi, bây giờ bị Tịch Giản Cận một câu "Làm sao rồi hả?" Hỏi mỗi người đều trầm mặc, không lên tiếng.

Con người Tịch Giản Cận sắc bén, đảo qua mấy người, đáy lòng anh, lại bất ổn ngấm đứng đó, không phải rất nghiêm trọng chứ? Những người này không dám nói cho mình? Trên mặt lại vẫn duy trì thần thái lạnh nhạt như cũ, giọng nói tận lực tốt nhất, thấp mà vững vàng mở miệng nói ra lần nữa: "Mấy người mau nói, đến cùng làm sao rồi hả?"

Mấy bác sĩ hít sâu một hơi, người nhìn ta, ta nhìn người, lại sững sốt không người nào dám đứng ra nói câu nào.

Tịch Giản Cận không nhịn được nhíu mày lại, loáng thoáng có lửa giận đang quấy loạn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 328: Tịch, Em Muốn Anh! (18)

Bạc Sủng Nhi ngồi ở một bên, vươn tay, sờ lên cổ họng mình, không hiểu ra sao.

Cô giống như cảm giác chính mình không còn đau đớn như vậy, thậm chí nuốt nước bọt cũng rất tự nhiên, thế nhưng mấy người bác sĩ, vì cái gì nghiêm túc như thế?

Cầu không khí trong phòng, trong nháy mắt đình trệ.

Mấy bác sĩ qua thời gian cảm giác được trên trán có mồ hôi rơi xuống.

Tịch Giản Cận chỉ đứng ở nơi đó, thủy chung chưa từng động đậy một chút, ánh mắt của anh, lại càng ngày càng lạnh rồi.

Dẫn đến bác sĩ và y tá trong phòng, đều cảm thấy toàn thân giống như là muốn đông kết ngấm lại, không nhịn được rung mình một cái.

Trong đó có một bác sĩ gan lớn, miễn cưỡng ho khan một cái, mới mang vẻ mặt vui cười, mở miệng nói với Tịch Giản Cận: "Tịch công tử, có phải có hiểu lầm gì đó hay không? Trong cổ họng vị tiểu thư này, cũng không có xương cá, mấy người cũng tôi thay phiên nhau nhìn, xác định không có!"

Sau khi bác sĩ kia nói xong, liền có một giọt mồ hôi to như hạt đậu rơi xuống.

Công tử Tịch gia gấp gáp hoảng loạn như vậy nói người bị mắc xương cá, giống như là xảy ra chuyện chuyện kinh thiên động địa, đem viện trưởng quân khu cũng bị kinh động, thậm chí bọn họ có người đang nghỉ phép, cũng vô cùng khẩn cấp triệu hồi bệnh viện, chờ đợi chờ lệnh.

Nhất là về sau, nhìn thấy công tử Tịch gia ôm một cô gái, quần áo không chỉnh tề, thậm chí giày còn không mang, vội vội vàng vàng chạy tới, bọn họ liền lập tức biết mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Sợ là cô gái này, chính là người tống lòng công tử Tịch gia nâng trong lòng bàn tay!

Huống chi, động tác công tử Tịch gia cô gái đều như tham muốn giữ lấy, còn quấn một vòng che chở và ôn nhu, bất luận kẻ nào thấy được, đều biết, cái người phụ nữ này, rất quan trọng với anh.

Làm cho bọn họ đối với tiểu hầu sẽ như trở bàn tay có chút khẩn trương, sợ không cẩn thận, xảy ra điều gì sai lầm.

Ai ngờ, mấy người tinh tế xem xét, lại phát hiện, trong cổ họng cô cũng không có gì, thậm chí sưng đỏ cũng không nhìn thấy nửa phần.

Mấy người lập tức không biết nói như thế nào với công tử Tịch gia.

Tất cả mọi người là người từng trải, rõ ràng, sợ là công tử Tịch gia bị cô gái này lừa gạt rồi..... Mà công tử Tịch gia lại tưởng thật, thậm chí khẩn trương như vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 329: Tịch, Em Muốn Anh! (19)

Nếu như bọn họ mở miệng, cho thấy sự thật, đây chẳng phải là đại biểu cho, mặt mũi công tử Tịch gia, ở trước mặt mọi người, trong nháy mắt bị quét rớt toàn bộ?

Cho nên mấy người mới có chút khó xử cùng khẩn trương, thế nhưng không khí trong phòng càng ngày càng quý dị, nếu như bọn họ không mở miệng, sợ là thái tử Tịch gia trút giận lên họ, đem bọn họ đuổi khỏi bệnh viện cũng không phải là không có khả năng!

Tình thế khó xử.

Đến sau cùng, nhưng vẫn cứng ngắc da đầu, đem chân tướng sự tình bóc lộ.

Trong phòng nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Hồ hấp tất cả mọi người, đều có thể thấy rõ ràng.

Thậm chí có người bắt đầu mê mang, qua một hồi, lại dần dần trở nên giống như hiểu ra thứ gì, nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, lại nhìn Tịch Giản Cận một chút, mọi người rồi rít nghĩ, cái cô gái này, giống như là đùa có chút hơi quá!

Tịch Giản Cận biểu lộ trước là nao nao, giống như nhất thời không có hiểu được ý của bác sĩ, thế nhưng rất nhanh anh liền quay đầu, đáy mắt vốn mang lo lắng, trong nháy mắt bị phần nộ thay thế, ánh mắt giống như con dao, rơi vào mặt Bạc Sủng Nhi, nhìn chăm chăm vào cô, trầm mặc hồi lâu,

anh mới mở miệng, từng câu từng chữ nói: "Bạc Cầm, chơi rất vui, đúng hay không?"

Tên Bạc Cầm, ở thành phố X mọi người đều biết.

Chưa hẳn tất cả mọi người sẽ biết cô có bộ dạng thế nào, nhưng tất cả người tuyệt đối đều biết cái tên này.

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế nuông chiều từ bé.

Điều ngoa tùy hứng tới cực điểm.

Duy ngã độc tôn, muốn làm gì, từ xưa tới nay chưa từng có ai chân chân chính chính có thể ngăn trở!

Những bác sĩ và y tá kia càng thêm chấn kinh, bọn họ lại không nghĩ tới cô gái trên giường bệnh, nhìn đứng lên cực kỳ mềm mại không có tính công kích, lớn lên giống như là búp bê xinh đẹp, chính là đại danh đỉnh đỉnh tiểu công chúa Bạc gia!

Tịch Giản Cận, giống như là một chuỗi mìn, từng bước từng bước nện vào tim Bạc Sung Nhi, đem cô đánh cho đột nhiên hoàn hồn.

Cô chớp mắt, mới ý thức được xương cá trong cổ họng mình, không biết khi nào đã đi xuống, sợ là lúc đó nuốt đại miệng cơm, đã ép xuống, chỉ là chính mình không có chú ý tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 330: Tịch, Em Muốn Anh! (20)

Tăng thêm Tịch Giản Cận trách cứ lo lắng cho cô, quen thuộc như thế, hoài niệm như thế, để cho lòng cô cảm động trở nên hoảng hốt, liên triệt để không để ý đến những thứ này.

Bạc Sủng Nhi nhìn qua Tịch Giản Cận, biết anh tức giận, hiểu lầm cô, trong lòng của cô không nhịn được có chút bối rối, huống chi, một phòng bác sĩ cùng y tá, đều là anh gọi tới, như vậy bị người chê cười, mặt mũi anh, một lần nữa vứt bỏ, trong lòng anh, nhất định là hận chết cô!

Bảy năm trước, bọn họ đã bỏ qua một lần, bảy năm về sau, cô tuyệt đối sẽ không cho phép anh hiểu lầm cô!

Nhất thời, cô liền lắc đầu, muốn mở miệng nói chuyện.

Tịch Giản Cận lại mặt âm trầm, nhìn lấy một phòng bác sĩ y tá đứng đó, nhíu mày, nói ra từng chữ: "Mọi người đều ra ngoài!"

Trong nháy mắt những bác sĩ và y tá kia hoàn hồn, liền đi ra ngoài, như bầy chim tán.

Trong phòng rất nhanh chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Bạc Sủng Nhi chăm chú nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, cô căn cứ căn cứ dưới, sau đó nhỏ giọng hô: "Tịch Giản Cận....."

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chỉ là nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, anh rất yên tĩnh, biểu lộ một mảnh hờ hững, khó mà phân biệt buồn vui,

chỉ là có một vòng rã rời, tràn ngập trên trán của anh.

Bạc Sùng Nhi nhìn vào đáy mắt, không nhìn được trong lòng có một sự đau lòng không hiểu thấu, có mấy lời, làm thế nào cũng nói không ra.

Thế nhưng, cô lại biết, bất kể như thế nào đều không làm cho Tịch Giản Cận khổ sở, cô không nở anh ở trước mặt cô, lộ ra vẻ mặt mệt mỏi như vậy, cũng không biết qua bao lâu, Bạc Sùng Nhi hít sâu một hơi, nói nghiêm túc: "Em thật sự bị xương cá mắc..... Em không biết lúc nào thì nó hết rồi!"

Tịch Giản Cận nghe được cô nói chuyện, mới chậm rãi quay đầu, con người thanh đạm, chăm chăm chiếm hữu con người cô, nhìn cô thật sâu.

Thế nhưng, ánh mắt của anh, cô lại đọc không hiểu.

Cô chẳng qua là cảm thấy có một loại cảm giác không nói được xâm nhập toàn thân của cô.

"Bạc Cầm..... Em đến cùng muốn cái gì?" Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm mắt cô, hơn nửa ngày, mới mở miệng, giọng nói nhẹ nhàng để Bạc Sùng Nhi hoảng hốt.

Bạc Sùng Nhi cảm giác chính mình nhìn không thấu thái độ hiện tại của Tịch Giản Cận, cô không biết anh tin chính mình hay là không tin, cũng không biết rốt cuộc mình muốn nói cái gì, chỉ là nghe thấy anh hỏi mình muốn cái gì, cô liền cắn răng, sau cùng đem đáy lòng, nói thật ra: "Tịch, em muốn anh!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 331: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【1】

Bạc Sủng Nhi cảm giác mình bắt đoán không ra thái độ của Tịch Giản Cận hiện tại, cô không biết anh tin mình hay không tin mình, cũng không biết rốt cuộc mình muốn nói cái gì, chẳng qua là nghe thấy anh hỏi mình muốn cái gì, cô liền căn răng, cuối cùng đem lời đáy lòng nói ra: "Tịch, em muốn anh!"

Em muốn anh..... Từ năm ba tuổi, đã muốn anh, bảy năm trước, đã muốn anh!

Nhiều năm sau, một lần nữa em đứng ở ngã ba đường, đã chờ đợi nhiều năm như vậy, một lần nữa đụng phải anh, em vẫn còn muốn anh!

Tôi quật cường cho là mình có thể cường hãn bước qua được vận mệnh, rõ ràng thấy dấu hiệu nguy hiểm ở con đường phía trước, em còn cố chấp xông tới.

Không thể chùn bước.

Cuộc đời này không đổi.

Thiên Sứ thấy được, cũng chỉ có thể lắc đầu, xoay người rời đi.

Tịch, em muốn anh..... Cuộc đời này, không có gì ngoài người đàn ông này, những người khác, người nào cũng không em muốn!

Cho dù là có một ngày, người anh yêu, không phải là em..... Em vẫn cứ muốn anh.....

Ánh nắng vừa lúc, sáng loáng soi phòng bệnh một mảng trắng lớn, Tịch Giản Cận đứng cách Bạc Sủng Nhi hai thước, khuôn mặt của anh, an tĩnh thong dong, Bạc Sủng Nhi nhìn anh, lần đầu tiên cảm giác mình không có dũng khí như vậy.

Thiên ngôn vạn ngữ muốn hướng về phía anh mà nói.

Hội tụ đều là tràn đầy xin lỗi cùng tư niệm.

Nhưng nó nặng trĩu đè ép lồng ngực của cô, một chữ cũng không nói ra được.

Cô là người thông minh, biết giờ khắc này, trọng điểm là cái gì.

Nhưng là, những lời đó, cô nói không nên lời.

Kiều ngạo của cô, làm cho cô do dự một chút, mới mở to miệng, miễn miễn cường cường nói một câu: "Tịch, em không có lừa anh..... Khi đó em thật sự bị hóc xương, em chỉ nuốt một ngụm cơm, nhưng là vẫn rất đau, em cho là không có đi xuống, cho nên mới đi gõ cửa tìm anh....."

Đây là cô lần đầu tiên, cô hướng về phía một người giải thích.

Đối lại nếu là trước kia, cô cho tới bây giờ đều lười giải thích.

Giống như là bên ngoài, đem chuyện xấu của cô lan truyền, nói cô thay đổi thất thường, bong bóng nước, dùng tên giả truyền bá vô biên vô hạn bên ngoài, cô cũng không có một lần đứng ra giải thích.

Bình tĩnh sống trước những thứ chuyện xấu kia, nên như thế nào vẫn để như thế đó.

Cô không quan tâm.

Những lời nói kia vô cùng bén nhọn, nhưng cũng thương tổn không tới cô nửa phần.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 332: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【2】

Những lời nói kia vô cùng bén nhọn, nhưng cũng thương tổn không tới cô nửa phần.

Bởi vì, thương tổn, luôn là quan tâm cô, mới đưa cho cô.

Bởi vì, địch nhân không cần lời giải thích của cô, mà người yên thì cần lời giải thích của cô.

Địch nhân, nói nhảm nhiều hơn nữa, cũng không có thể giữ lại nửa điểm, mà người yêu, sẽ không vô điều kiện hiểu được cô.

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, nghe vậy, vẻ mặt không có quá biến hóa lớn, như cũ là lạnh nhạt.

Song, trong đôi mắt của anh, lại có rất nhiều cảm xúc lẫn lộn———
tức giận, rung động, đau đớn, mệt mỏi, thất vọng, giãy dụa!

Phảng phất thời gian đảo ngược, xuyên việt về đến bảy năm trước.

Anh cũng là ở tình cảnh như vậy, mà cô cho anh cũng là thâm trầm tuyệt vọng nhất!

Tịch Giản Cận cảm giác toàn bộ cao ngạo cùng tự ái của mình, lại một lần nữa bị cô hung hăng mà dậm ở dưới chân!

Cô che cổ họng, nói mình bị hóc xương cá, nước mắt vừa rơi xuống, anh liền cảm giác toàn thế giới sụp đổ, vội vàng và chặt vật ôm cô đi bệnh viện.

Nhưng là, anh tìm nhiều bác sĩ tới kiểm tra, thần kinh căng thẳng đợi hồi lâu, kết quả lại là cô căn bản không có bị hóc xương!

Tại sao anh có thể quên mất cô là một người như thế nào?

Điều ngoa cổ quái, cái gì cũng dám quậy!

Anh vẫn cứ đần như vậy, không để ý, rơi vào trong bẫy của cô!

Anh giống như là một đứa ngốc, đem lo lắng cùng tình cảm toát ra.

Tịch Giản Cận tự nói với mình, bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh, nếu giờ khắc này, anh ở trước mặt cô nổi giận, vậy anh thật sự đại bại rồi!

Nhưng là, đáy lòng, vẫn là có một mối lửa, hừng hực thiêu đốt lên, đốt toàn thân cao thấp da thịt của anh, thậm chí, mỗi một lần hô hấp, đều là đau đớn khó nhịn!

"Bạc Cầm..... có phải cô cảm thấy một lần lại một lần nhìn tôi khó chịu, trong lòng sẽ thật thật cao hứng hay không? " Tịch Giản Cận mở to miệng, âm điệu có chút khỗ sở, trên mặt, cũng mang theo vài phần nản chí giống như bi thương, giống như là hi vọng rõ ràng mới vừa bốc cháy lên, nhưng bây giờ lại nặng nặng dập tắt, anh tự giấu nhếch môi, trào phúng cười, âm điệu chậm rãi vang lên: "Cô biết..... Khi đó tôi lo lắng cỡ nào cho cô không? Tôi sợ cô gặp chuyện không may....."

Thậm chí cho tới bây giờ, anh còn có thể cảm giác rõ ràng được nội tâm sợ hãi lúc ấy của anh.

Nhiều lần thi hành nhiệm vụ như vậy, vào sinh ra tử, không một lần nào anh sợ hãi như vậy, nhưng là, thấy giọt lệ thứ nhất của cô, chậm rãi rơi xuống, anh cảm giác được trời long đất lở, trắng đen điên đảo rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 333: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【3】

Nhiều lần thi hành nhiệm vụ như vậy, vào sinh ra tử, không một lần nào anh sợ hãi như vậy, nhưng là, thấy giọt lệ thứ nhất của cô, chậm rãi rơi xuống, anh cảm giác được trời long đất lở, trắng đen điên đảo rồi!

Một màn cỡ nào buồn cười và châm chọc a!

Anh chính là một đứa ngốc, đứa ngốc bị đùa bỡn lên đùa bỡn xuống!

"Có phải cô rất muốn biết, đáy lòng của tôi, có sự tồn tại của cô hay không không... Vậy cô đạt đến bây giờ mục đích, hài lòng chưa?"

Rõ ràng người đàn ông cực kỳ tức giận, rõ ràng phải nói ra thật nhiều lời cay nghiệt...

Nhưng là giờ khắc này Tịch Giản Cận lại trầm ổn bình tĩnh, căn bản chưa nhìn ra nửa điểm sinh khí.

Thậm chí, ngữ điệu cũng mang theo vài phần mềm nhẹ.

So sánh với bình thường còn ôn hòa hơn vài phần.

Bạc Sủng Nhi nghe mà thấy kinh hãi!

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận, vẫn nhìn, thấy đáy mắt người đàn ông cảm xúc phức tạp, một giây kia, hình như cô cảm thấy một luồng bất đắc dĩ.

Giữa cơn bất đắc dĩ.

Cô biết, Tịch Giản Cận vốn là cực kỳ ghét cô hồ nháo, lần này, trùng hợp như vậy, ở đáy lòng của anh, đích thị cho là cô hồ nháo anh!

Cho nên, cô mới có thể vội vội vàng vàng giải thích đối với anh.

Song, hình như giải thích của cô, cũng không có phản ứng quá lớn.

Anh đang hoài nghi cô như cũ.

Cô biết, anh từ trước đến giờ là một người nắm chắc mọi chuyện trong tay, chỉ cần không vượt qua điểm mấu chốt của anh, cho tới bây giờ cô có hồ nháo như thế nào, anh cũng có thể dễ dàng tha thứ.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, nhìn Tịch Giản Cận, gằn từng chữ nói: "Em không có lừa anh, cũng không có thử dò xét anh, mặc dù em rất muốn biết, đáy lòng của anh rốt cuộc thích em hay không..."

"Tin tưởng em, Tịch, lần này em thật sự không có lừa gạt anh!"

"Vô luận em làm cái gì, từ lúc vừa bắt đầu, cũng là vì đến gần anh, em muốn anh, em muốn gả cho anh, em muốn làm vợ của anh..."

Bạc Sủng Nhi chậm chạp và kiên định nói.

Cô biết người đàn ông trước mặt đang sinh khí.

Cô không thể bỏ lỡ.

"Tôi thích cô thì thế nào?" Tịch Giản Cận nghe được lời Bạc Sủng Nhi nói, đùa cợt nở nụ cười, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Không phải là không có ảo tưởng qua, có một ngày cô sẽ đối mặt với lời nói như vậy của anh, nhưng là, hôm nay, sau khi nói ra, đối với anh cũng là tràn đầy châm chọc.

Anh bỗng dừng dừng lại, cô không có mở miệng, hai người im lặng hồi lâu, anh mới lại nói: "Cuối cùng... cô vẫn không thật sự yêu tôi... "---

..

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 334: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【4】

Anh bỗng dừng lại, cô không có mở miệng, hai im lặng hồi lâu, anh mới lại nói: "Cuối cùng..... Cô vẫn không thật sự yêu tôi..... Bạc Cầm, không có ai thích một người, mà lại coi như món đồ chơi trong lòng đi chiếm lấy, cô làm hết thảy với tôi, ở trong mắt của tôi, tôi giống như là một cái món đồ chơi của cô, muốn liền phải có, không muốn liền vứt đi!"

"Bạc Cầm, cô có biết hay không, cô phá hủy cuộc đời của tôi, cũng thay đổi cuộc đời của tôi..... Nếu như thấy cô, như vậy còn chưa đủ thảm, như vậy..... Cô nói cô muốn tôi làm sao bây giờ?"

"Cô biết..... Tôi hận cô bao nhiêu không? Bảy năm này, tôi hận cô vô cùng..... Nếu không thể theo tôi đi tới cuối cùng, cần gì tới trên chộc tôi?"

Bạc Sung Nhi im lặng không biết đáp lại như thế nào.

Cô cho tới bây giờ mới hiểu được, thì ra là, khoảng cách giữa cô cùng anh ở, cũng không phải là bảy năm trống không, xa xôi như vậy.

Cô vẫn biết là Tịch Giản Cận hận cô, hận từ đáy lòng đến tận xương tủy, nhưng khi anh đứng ở trước mặt cô, bình thản như thế nói cho cô biết, anh hận cô một, cô không cách nào thừa nhận.....

Cô cao ngạo mím môi, không biết mở miệng như thế nào, hướng về phía anh nói chuyện.

Thật ra thì cô thật rất muốn ôm anh, khóc lên, van xin anh, nói cô sai lầm rồi, cô không nên hồ nháo, cô thật không có lừa gạt anh, cô thật sự bị

hóc xương cá.

Nhưng là cô không làm được.

Nhưng nếu cô làm ra chuyện như vậy, vậy cô liền không phải là Bạc Sùng Nhi rồi.

Cô cắn răng, nghĩ tới nghĩ lui, suy nghĩ một hồi lâu, cô mới ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, nghênh đón tầm mắt của anh, cảm giác được tầm mắt của anh là lạnh như băng như vậy, giống như là muốn đem cô đông lại.

Cô nuốt nước miếng, nói: "Tịch, em không muốn bắt anh làm gì, em chỉ muốn nói, Tịch, bảy năm trước, là chúng ta còn trẻ, đều không hiểu chuyện, làm việc tổn thương đối phương, cảm thấy rất nghiêm trọng, cả hai đều liên liều mạng đánh trả, hại người hại mình, bị thương cho tới bây giờ."

"Bảy năm sau, chúng ta trưởng thành, anh yêu em, em yêu anh, chúng ta liền ở chung một chỗ đi, đem những thứ không vui kia quên mất, nhìn về phía trước, có được hay không?"

Bạc Sùng Nhi nói dứt khoát lưu loát.

Mang theo một bộ tư thái nữ vương.

Tịch Giản Cận lại âm thầm nở nụ cười lạnh, cô thời thời khắc khắc cũng là tự tin như thế.

Cho tới bây giờ, cô một câu dễ dàng, đã muốn để cho bọn họ một lần nữa bắt đầu lại?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 335: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【5】

Cho tới bây giờ, cô một câu dễ dàng, đã muốn để cho bọn họ một lần nữa bắt đầu lại?

Nhưng là, cô có nghĩ tới hay không, để cho anh bắt đầu một lần nữa như thế nào?

Những câu cô lừa gạt, lừa gạt mọi chuyện, anh chán ghét cực kỳ, loại cuộc sống bị cô trêu đùa này!

"Bạc Cẩm..... Hiện tại tôi đây, đã không cần tình yêu rồi."

Tịch Giản Cận thở nhẹ, đổi tư thế, buông lỏng dựa vào cái bàn, phảng phất là cái quyết tâm trọng đại: "Tôi chỉ muốn ngay thẳng mà sống thôi."

Bạc Sủng Nhi nghe vậy, ánh mắt đột nhiên run lên, chăm chú nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, cảm thấy người đàn ông này không khỏi làm cho cô xa lạ, đáy lòng của cô hiện lên thấy lạnh cả người, giống như anh cách cô càng ngày càng xa xôi.

"Anh..... Có ý gì? " Bạc Sủng Nhi nhạy cảm hỏi một câu, cô nghe thấy được tiếng trái tim mình vỡ ra từng mảnh nhỏ.

"Trước kia, có cô, tôi rất hạnh phúc, hôm nay, có cô, tôi không có can đảm dẫn đi. " ngón tay Tịch Giản Cận dần dần buông lỏng, bàn tay nắm thành quả dấm giấm mở ra, anh nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Thật ra thì, trong bảy năm, tôi hiểu được một cái đạo lý, đó chính là, tôi cũng không phải là

không thể không có cô, cũng không phải là không có cô, thì không cách nào sống sót!"

Thân thể Bạc Sủng Nhi run rẩy một chút, cô nhảy xuống giường, đi tới trước mặt Tịch Giản Cận, mở to miệng, cố gắng giải thích, Tịch Giản Cận cũng không cho cô bất kỳ cơ hội nào: "Chớ nói gì, Bạc Cẩm, nếu như cô thật sự yêu tôi, vậy hãy buông tôi ra đi..... Thật ra thì..... Rất lâu rồi, tôi đã không muốn phải nhìn thấy cô nữa, giống như là hôm nay, thời điểm cô làm cho tôi như vậy mất mặt, tôi liền hận không thể bóp chết cô, nhưng mà tôi không thể nào bóp chết cô, tôi sẽ cảm giác rất ghê tởm....."

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi đột nhiên lạnh xuống.

Những lời dỗ dành anh, đều bị cô nuốt xuống bụng.

Anh nói gì?

Ghê tởm?

Cảm thấy cô ghê tởm sao?

Cô nhìn khuôn mặt đạm mạc tuấn mỹ trước mặt, nhẹ nhàng cười lạnh một chút, cao ngạo khiến cho cô, tại thời điểm này, không thể... nói một câu nào nữa.

"Tôi nghĩ, cô cũng không cần tôi chịu trách nhiệm gì đi..... Mấy lần trước cô đã nói là thừa nhận quan hệ nam nữ, buổi tối hôm qua, là tôi thẳng mang cô đi, là cô muốn chơi tình một đêm."

"Bạc Cẩm, đến đây chấm dứt đi, đang đây đưa tôi nữa, cô lộ ra vẻ ti tiện như vậy..... Lộ ra vẻ tôi rất bạc tình..... Thật ra thì..... Rõ ràng không phải như thế, cần gì tới đây giả vờ giả vịt?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 336: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【6】

“Bạc Cầm, đến đây chấm dứt đi, đang đây đưa tôi nữa, cô lộ ra vẻ ti tiện như vậy..... Lộ ra vẻ tôi rất bạc tình..... Thật ra thì..... Rõ ràng không phải như thế, cần gì tới đây giả vờ giả vịt?”

Nói tới đây, Tịch Giản Cận hơi có chút kích động, giống như là mơ hồ tức giận, cuối cùng không khống chế được, từng điểm từng điểm nói hết ra.

Đúng, rất tức giận.

Có thể không tức giận sao?

Trước khi Những bác sĩ kia đi, ánh mắt nhìn anh, làm cho anh cũng cảm thấy trong nháy mắt mặt mũi mất hết!

Không phải là anh sĩ diện, không phải là mặt mũi trọng yếu đến cỡ nào, mà là..... Con người khi còn sống, ngay tại liền nhiều tôn nghiêm như vậy, rốt cuộc có bao nhiêu, đủ cho cô cô xài?

Bảy năm trước, anh đánh mất hơn phân nửa, thời điểm quỳ xuống giữ lại cô, đã vứt sạch tất cả rồi.

Trong bảy năm nay, chậm rãi chồng chất lên một chút xíu tôn nghiêm, cô còn muốn dẫm ở dưới chân, liệu mạng giày xéo sao?

Tịch Giản Cận anh không phải thằng ngu.

Làm sao có thể nhiều lần trơ mắt nhìn chính mình bị cô dẫm đạp như thế?

Nhưng nếu cô không đau lòng..... Chính anh cũng có thể đau lòng đi!

Trong lúc bất chợt, anh thật sự cảm giác mình hết hy vọng rồi, bảy năm thật vất vả mới ổn định lại, khiến cho mình bình tĩnh như nước, hiện tại lại bị đào lên mãnh liệt, anh không biết lần này, hoàn toàn bỏ qua cô, rốt cuộc cần bao lâu, nhưng là, anh lại biết..... Cô thật sự không thích hợp với anh.

Vô luận qua bao nhiêu năm, cô vĩnh viễn không cải biến được những thứ tính tình kia của cô.

Không có một người nào, không có một cái người đàn ông nào, có thể chịu được!

"Cô có biết hay không, hiện tại tôi rất hối hận, làm sao năm đó tôi tại yêu một người phụ nữ không hiểu chuyện như cô chứ!"

"Bề ngoài lớn lên ngọt ngào mỹ miều như vậy, làm cho người ta vừa nhìn đã cảm thấy say mê, nội tâm bên trong, lại là..... Khiến người chán ghét như thế!"

Tịch Giản Cận khẽ giật giật môi, giống như là muốn nói cái gì đó, nhưng là đến cuối cùng, anh cũng không nói gì được.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi, đã sớm tái nhợt một mảnh.

Cô thấy rõ ràng khuôn mặt ghét bỏ của Tịch Giản Cận.

Cô vừa bắt đầu chẳng qua là làm cho anh sinh khí, nhưng là dần dần phát hiện, hình như không giống như sinh khí.

Ở nơi không có người, tại trước mặt cô, vạch trần cô thế thảm như vậy.

Cô, một đôi mắt, đến cuối cùng, cũng không dám nhìn anh một cái.

Cô cảm giác được tim của mình, thoáng cái chìm đến đáy cốc?

Cô thật sự kém cỏi như anh nói vậy sao?

Cô cho tới bây giờ cũng không biết..... Cô chẳng qua là cảm thấy từ lúc vừa ra đời đến bây giờ, vô luận làm cái gì, cũng không có người nói cô không đúng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 337: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【7】

Cô thật sự kém cỏi như anh nói vậy sao?

Cô cho tới bây giờ cũng không biết..... Cô chẳng qua là cảm thấy từ lúc vừa ra đời đến bây giờ, vô luận làm cái gì, cũng không có người nói cô không đúng!

Thậm chí có lúc, rất nhiều người đều là vẻ mặt nịnh nọt.

Không có người giống như Tịch Giản Cận, hướng về phía cô nói lời quá đáng như vậy!

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi nhìn ra ngoài một hồi, cuối cùng chẳng qua là giữ một câu: "Tin tưởng, thế giới của tôi, không có cô, trải qua rất tốt."

Ngay sau đó, liền xoay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn bóng lưng của anh, cô mơ hồ cảm giác được tim mình ngừng đập.

Cô không mở miệng gọi anh.

Bước đi của anh, mỗi một bước đều rất trầm ổn, bình tĩnh như thế.

Không nóng không vội, không hề có dấu hiệu muốn ngừng lại.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, cằm khễ ngẩng lên, ngón tay cầm thành quả đấm.

Cô thấy anh nhẹ nhàng đẩy cửa đi ra ngoài, gò má của anh, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, có chút không rõ.

Tiếng bước chân dần dần biến mất, lúc này cô mới mở trừng hai mắt, cảm thấy hốc mắt ướt át vô cùng, trận trận cảm giác chua xót, ở bộ ngực lan tràn.

Anh nói, không có cô, anh trải qua tốt hơn nhiều.

Anh nói, anh hối hận, hối hận anh đã yêu cô!

Anh nói..... Cô trong ngoài không như một, anh ghét bỏ cô đầy bụng ý xấu.....

Thật lâu sau, Bạc Sủng Nhi mới chép miệng, Tiểu Tịch, anh là tên bại hoại.....

Tuyệt đối bại hoại!

Anh lại không tin cô.....

Đáy lòng của cô, bắt đầu tràn đầy ủy khuất.

Làm sao tiêu tán, cũng tiêu tán không xong!

Nếu như, bảy năm trước, cô không có bốc đồng cho anh khó chịu như vậy, có phải, lúc này anh sẽ tin tưởng cô hay không?

Nếu như, bảy năm trước, khi anh van xin cô cùng anh tiếp tục cùng nhau, cô gật đầu đáp ứng, có phải bọn họ bây giờ sẽ rất hạnh phúc hay không?

Nếu như, thời gian có thể đảo ngược, cô so với ai khác cũng càng hy vọng chuyện này chẳng bao giờ phát sinh.

Nếu như, thời gian có thể đảo ngược, cô nguyện ý buông tha cho hết thấy hiện tại vốn có, đổi lại ở bên cạnh anh, làm một bạn gái nhỏ biết điều.

Thật ra thì cô vẫn rất hối hận, tự trách.

Thật ra thì mới vừa rồi cô rất muốn kéo tay của anh, hỏi một câu anh những lời đó, có thật không?

Nhưng là, cô nhưng không có hỏi ra lời.

Lần đầu tiên, cô cảm giác được chính mình không có đủ can đảm.

Không phải là cao ngạo, thúc đẩy cô không thể mở miệng.

Chuyện đi tới một bước này, cô còn hốt hoảng, rõ ràng đêm qua, bọn họ còn liêu chết triền miên, rõ ràng mới vừa rồi gọi điện thoại anh còn ghen, rõ ràng khi cô hô đói bụng anh còn biết đi nấu cơm cho cô ăn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 338: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【8】

Chuyện đi tới một bước này, cô còn hốt hoảng, rõ ràng đêm qua, bọn họ còn liều chết triển miên, rõ ràng mới vừa rồi gọi điện thoại anh còn ghen, rõ ràng khi cô hô đói bụng anh còn biết đi nấu cơm cho cô ăn.

Rõ ràng lúc ăn cơm cô hồ nháo một mảnh, anh bắt đặc dĩ bế cô, xoay người đi vào thư phòng.

Rõ ràng.....

Hết thầy đều là tốt đẹp như vậy.

Làm sao trong lúc bất chợt, lại long trời lở đất rồi?

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, đi dép, toàn thân cao thấp một phân tiền cũng không có, điện thoại di động cũng để trong nhà của anh, lần đầu tiên, cô cảm giác mình lại chật vật như thế.

Người người đều nói cô không hiểu chuyện, hồ nháo vô cùng.

Thì ra là, anh cũng cho là như vậy.

Anh cứ anh tuấn như vậy bỏ lại cô một người, bỏ qua cô, từng bước từng bước rời xa cô.

Anh không cần cô.....

Tiểu Tịch, lần này là nghiêm túc, thật sự không cần cô.

Từ khi gặp lại đến bây giờ, nhiều lần bọn họ ở chung một chỗ, mặc dù chung đụng cũng không phải là tốt đẹp như vậy, nhưng là cô luôn cảm thấy có hi vọng.

Nhưng mà, lần này, cô hình như cảm giác được bọn họ, hoàn toàn kết thúc.

Cô nhớ tới, anh từng mang theo cô đi khắp phố lớn ngõ nhỏ X thị, phụng bồi cô cao hứng, phụng bồi cô hồ nháo, phụng bồi cô cười đùa, đem cô kéo vào trong ngực, hung hăng ôm cô, sau đó ra vẻ hung thần ác sát cúi đầu, ở cánh môi của cô hung hăng cắn một ngụm!

Cô nhớ tới, một giờ trước, cô bởi vì sự lo lắng của anh, đột nhiên rơi một giọt nước mắt, khiến cho anh điên cuồng mang cô tới bệnh viện, anh đem cô kéo vào trong ngực của anh, nhỏ giọng dụ dỗ cô nói đừng sợ, ngoan, không khóc.....

Thanh âm của anh, là ôn nhu như vậy, sủng nịch như vậy, rõ ràng như vậy, còn đang quanh quẩn bên tai, thậm chí cô còn có thể cảm giác được lòng bàn tay anh cực nóng.

Nhưng là, hiện tại hết thảy cũng không còn.

Giống như là một giấc mộng, trong nháy mắt cũng biến mất hoàn toàn.

Đột nhiên, chóp mũi Bạc Sủng Nhi chua xót một chút, nước mắt của cô suýt nữa rơi xuống, cô đột nhiên hít một hơi, quật cường mở to đôi mắt chứa đầy nước mắt, không chịu để cho chính mình khóc lên.

Cô giống như là một con thú nhỏ, ngồi chồm hổm ở trên mặt đất, hai tay gãi gao che hai mắt của mình, cố gắng đem nước mắt không ngừng chảy ra, bị ai muốn ngăn không được đều nhanh chóng che dấu.

Nhưng là cô lại phát hiện, những thứ úy khuất cùng khổ sở kia, lan tràn vô biên vô hạn, cô căn bản không ngăn lại được.

Nhẫn nhịn, nhẫn nhịn, ngón tay, đã ướt rồi, có một giọt lại một giọt chất lỏng, từ khe hở rơi trên sàn nhà.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 339: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【9】

Nhẫn nhin, nhẫn nhin, ngón tay, đã ướt rồi, có một giọt lại một giọt chất lỏng, từ khe hở rơi trên sàn nhà.

Này là lần đầu tiên, cô ở trước mặt của anh, ghen lời.

Không biết muốn nói cái gì.

Này là lần đầu tiên, cô sợ anh.....

*

Tịch Giản Cận ra khỏi phòng bệnh, chậm rãi hít một hơi, những hộ sĩ ngoài cửa kia nhanh chóng tản ra.

Trước mặt anh, cũng không có quá nhiều vẻ mặt.

Ngũ quan đặc biệt tuần tú, chẳng qua là đáy mắt ẩn dấu một tầng thất vọng nhàn nhạt.

Anh không có xoay người rời bệnh viện, mà là đi đến phòng làm việc của viện trưởng.

Đẩy cửa ra, quả thật thấy viện trưởng hướng về phía mấy bác sĩ quân khu trong bệnh viện xin lỗi.

Người một phòng nhìn thấy Tịch Giản Cận đẩy cửa vào, cũng lúng túng một chút, miễn miễn cường cường đối với Tịch Giản Cận nặn ra một khuôn mặt tươi cười.

Tịch Giản Cận đứng ở cửa, dừng một giây, mới hướng bên trong đi tới, sau đó đóng cửa lại, đi tới trước mặt đoàn người.

Những bác sĩ kia đáy lòng không thể nào không tức giận, có người đang nghỉ phép, có người đang bận, bị Tịch Giản Cận gióng trống khua chiêng gọi về tới đây như vậy, đến cuối cùng, lại chỉ là một trò khôi hài.

Nhưng là, sinh khí thuộc về sinh khí, nhưng có can đảm hướng về phía Tịch Giản Cận tát hỏa hay không lại là một vấn đề khác.

Viện trưởng cười ha hả với Tịch Giản Cận, đưa đến cái ghế ngồi, ý bảo Tịch Giản Cận ngồi xuống.

Tịch Giản Cận lại lắc đầu, sau đó nhìn mấy cái bác sĩ, mấp máy môi, trong lúc bất chợt liền khẽ cúi xuống, vô cùng thành khẩn nói: "Thật xin lỗi, làm trễ nãi các vị rồi."

Đoàn người không nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ nói xin lỗi như vậy, rớt ngậy ngấn cả người, oán khí trong bụng lớn hơn nữa, cũng lập tức bị chặn không còn một mống rồi.

Phục hồi tinh thần lại đầu tiên chính là viện trưởng, ông lập tức nói: "Không phải chuyện gì quá nghiêm trọng, Tịch công tử quá khách khí!"

Mấy bác sĩ vừa nhìn thấy Tịch Giản Cận cũng nói xin lỗi như vậy rồi, hơn nữa giá trị con người hay bối cảnh đều là rất hiển hách, thái độ cũng rất thành khẩn, bọn họ tự nhiên cũng đứng lên, vội vàng nói.

"Tịch công tử, ngài quá khách khí, thật không sao, tuổi còn nhỏ, yêu hồ nháo, hiểu, hiểu mà!"

"Ngài còn chạy đến nơi đây nói xin lỗi, thật là thụ sủng nhược kinh a, huống chi cô gái ngài mang đến không có xảy ra việc gì, đây mới là trọng điểm!"

"Đúng vậy đúng vậy, chúng ta là hiểu, quan tâm chứ sao....."

Đoàn người ái muội mở tròng hai mắt, hướng về phía Tịch Giản Cận cười nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 340: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【10】

Đoàn người ái muội mở tròng hai mắt, hướng về phía Tịch Giản Cận cười nói.

Tịch Giản Cận vội vàng lúng túng phụng bồi mọi người cười, cười đến cuối cùng, anh vẫn suy nghĩ một chút, từ áo của mình móc ra một tấm thẻ ngân hàng, đưa cho viện trưởng, nói: "Đây là một chút ý tứ, viện trưởng chia cho mọi người đi..... Chuyện ngày hôm nay, thật sự là ngoài ý muốn."

Viện trưởng từ chối: "Không cần, không cần, sao có thể như vậy, đều nói..., không phải chuyện nghiêm trọng gì, Tịch công tử, ngài thật quá khách khí!"

"Thật không thể nhận, lại nói..., Tịch lão thủ trưởng đối với cái bệnh viện này cống hiến rất lớn, có chút chăm sóc, nếu để cho Tịch lão thủ trưởng biết chúng ta tiền thu ngài, thật rất áy náy!"

"Tịch công tử, ngài làm như vậy, chỉ làm cho mấy người chúng tôi lương tâm bất an..... Buổi tối cũng ngủ không yên, tiền này, thật không thể thu!"

Một nhóm bác sĩ anh một lời tôi một câu, rối rít đều nói không cần.

Nói đùa gì vậy, thái tử gia Tịch gia cũng nói xin lỗi rồi, đã để cho bọn họ chấn động về đến nhà, bây giờ còn muốn đưa quà bồi thường?

Bọn họ làm sao dám nhận?

Huống chi, người tuổi trẻ bây giờ, ý vào của cái hùng hậu, đều không coi ai ra gì, người giống như thái tử Tịch, thật không thấy nhiều!

Có lẽ phép, có can đảm thừa nhận sai lầm, thái độ thành khẩn, đối với người ta tôn kính.

Đúng là là nhân tài hiếm có!

Khó trách lão thủ trưởng Tịch gia vừa nhắc tới cháu của mình trước mặt người khác, liền có chút tự hào.

Ngay cả bọn họ những người này bây giờ nhìn đến, cũng cảm thấy anh toàn thân cao thấp chính khí lẫm lẫm, hoàn mỹ vô cùng!

Cô bé nhà nào được gả cho người đàn ông như vậy, sợ là không biết tu mất mấy kiếp! Tốt số vô cùng!

Tịch Giản Cận thấy tất cả mọi người từ chối, đáy lòng của anh càng bản khoăn hơn, thật ra thì anh rất ít khi dựa vào thế lực trong nhà để chỉ huy người khác, hôm nay đúng là lần đầu tiên, cũng là một cái ngoại lệ, đem người cũng gọi qua, kết quả chỉ là một trò khôi hài, anh thật sự cảm giác xin lỗi sâu sắc.

Không làm chút gì, lương tâm anh cũng không yên tĩnh!

tất nhiên anh biết tất cả mọi người ngại thu đồ của anh, anh liền cực kỳ nghiêm túc nhìn viện trưởng, nói: "Đây là một chút lòng thành, mọi người vẫn nhận lấy đi, nếu như không thu, trong lòng tôi cũng không nở, dù sao chuyện này, thật sự là tôi không đúng!"

Tịch Giản Cận nghiêm túc, không khỏi liền có khí tràng quét qua, khiến cho viện trưởng cùng mấy bác sĩ một câu nói cũng không dám nói, cảm thấy nếu không nhận lấy, liền quá không cho Tịch Giản Cận mặt mũi, viện trưởng bất đắc dĩ, chỉ có thể nhận lấy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 341: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【11】

Tịch Giản Cận nghiêm túc, không khỏi liền có khí tràng quét qua, khiến cho viện trưởng cùng mấy bác sĩ một câu nói cũng không dám nói, cảm thấy nếu không nhận lấy, liền quá không cho Tịch Giản Cận mặt mũi, viện trưởng bất đắc dĩ, chỉ có thể nhận lấy.

Tịch Giản Cận lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, liền nói lời từ biệt, rời đi.

Anh dọc theo đường cũ trở về, thời điểm đi tới cửa phòng bệnh Bạc Sùng Nhi, anh chợt nhớ, cô không có lái xe tới đây, thậm chí trên người cũng không có tiền, đáy lòng bối rối băn khoăn không biết có cần đưa cô về nhà hay không.

Nhưng ngay sau đó Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn thoáng qua, phát hiện trong phòng đã không có người.

Anh rũ mi mắt, phát hiện hiện tức giận trong ngực, đã sớm tiêu tán không sai biệt lắm, chỉ loáng thoáng để lại cảm xúc bi ai.

Anh cứ như vậy đứng ở trong hành lang, có hộ sĩ đi tới đi lui, thỉnh thoảng dè dặt nhìn lên anh, nhưng là mỗi một lần nhìn lên, Tịch Giản Cận cũng sẽ nhạy cảm cảm giác được, đó là lực phản ứng đặc biệt của lính đặc biệt, một giây sau, ánh mắt của anh bắn về phía người nhìn lên mình, người nhìn lên bị làm cho sợ đến toàn thân khẽ run rẩy, cúi đầu, vội vàng rời đi.

Đến cuối cùng, trong hành lang, cũng là an tĩnh vô cùng, người đến người đi, lại không người nào liếc nhìn anh một cái.

Anh vẫn luôn nhìn chăm chăm phòng bệnh.

Cũng không biết rốt cuộc mình đang nhìn cái gì, chẳng qua là trong đầu, trong nháy mắt nhớ lại rất nhiều chuyện.

Bảy năm trước, bảy năm về sau, vui vẻ, khổ sở.

Lập tức, anh cảm giác được một loại đau lòng tràn đầy cả lồng ngực, giống như là có thứ gì trong đáy lòng bất chợt rớt mất!

Liều mạng chảy máu, bị xé rách.

Anh dần dần khôi phục lý trí, chậm rãi hồi tưởng lại chính mình khi đó, giận khí công tâm, âm dương quái khí hướng về phía cô nói những lời đó.

Tựa hồ là có chút tàn nhẫn.

Đáy lòng bỗng dưng run rẩy một chút, không nói ra rốt cuộc là cảm giác như thế nào, hối hận hay đau lòng.

Chẳng qua là cảm thấy, hình như lần này, cô tính tình cao ngạo như vậy, có lẽ sẽ xoay người rời đi, không bao giờ... sẽ tìm tới anh nữa.

Tịch Giản Cận không tự chủ được cau lông mày, loáng thoáng nghĩ đến cô cùng anh lại một lần nữa, những thứ hình ảnh sâu triền miên kia, tay của anh, chậm rãi cầm thành quyền, cuối cùng, anh vẫn nhắm hai mắt lại, bắt buộc mình quay lưng.

Chớ suy nghĩ quá nhiều..... Như vậy thật ra rất tốt.

Tịch Giản Cận mân cánh môi vô cùng chắc, rất chắc, yên lặng nện bước chân, rời bệnh viện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 342: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【12】

Tịch Giản Cận mân cánh môi vô cùng chắc, rất chắc, yên lặng nện bước chân, rời bệnh viện.

Thật ra thì, anh cũng không rõ chính mình có hối hận không, chẳng qua là anh nhớ được, nếu như có một người, cho bạn một giấc mơ, trôi qua khó khăn tê tâm liệt phế, như vậy, người này, bạn nên lựa chọn từ bỏ.

Bạc Sủng Nhi cho anh một giấc mơ cũng tê tâm liệt phế.

Huống chi, cô hẳn là nên có cuộc đời sung sướng nhất, tương lai tốt đẹp nhất, yêu chồng của cô, yêu con của cô.

Những thứ này, đều là thứ anh không cho cô được.

Cuộc đời của cô, không nên có thiếu sót.

Cho nên, như vậy, thật, rất tốt!

Tịch Giản Cận càng nghĩ, càng thấy đáy lòng hình như dễ chịu hơi có chút, xác thực mà nói, là tâm như biển chết rồi.

Tịch Giản Cận về nhà trước, đem đồ của Bạc Sủng Nhi thứ thu thập một chút, tìm người, đem về, nhưng ngay sau đó liền lái xe trở về Tịch gia, buổi tối phụng bồi ông nội ăn cơm.

Bởi vì buổi tối hôm qua Bạc Sủng Nhi ở quán bar "Dạ Sắc " quậy tung, lại là anh đem cô ôm đi, lúc ấy không có ai biết đó là anh, nhưng là vẫn có người nhận ra anh, tin tức ngày hôm đó liền được truyền đi âm âm.

Ông nội Tịch Giản Cận tất nhiên cũng nhìn thấy tin này, lúc trở về, hỏi Tịch Giản Cận đôi lời, Tịch Giản Cận liền nhất nhất đáp lời.

Mãi cho đến khi ông nội Tịch Giản Cận nói, nếu anh thật cùng Tiểu công chúa Bạc Gia làm gì, sẽ phải chịu trách nhiệm, tay Tịch Giản Cận cầm đũa dừng một chút, cuối cùng ngẩng đầu, đáy mắt lóe lóe, một hồi lâu, mới cúi đầu, lặng yên không lên tiếng.

Ăn cơm xong, Tịch Thư Ca cùng Tô San gọi điện thoại, cũng biết anh thời điểm học cấp 3 cùng Bạc Sủng Nhi yêu thương nói oanh oanh liệt liệt, đều biết sau khi con trai nhà mình cùng Bạc Sủng Nhi chia tay, không biết bị cái gì kích thích, ném đi cơ hội đi nước Pháp du học, âm ỉ đòi đi bộ đội.

Vừa đi chính là bảy năm, công tử ca năm đó nuông chiều trong lòng bàn tay từ bé, trở nên cứng như sắt đá, trở thành cường giả hoàn toàn tự lo liệu cuộc sống!

Bọn họ cũng cho là thời gian bảy năm trôi qua, năm đó còn trẻ, tình cảm có lẽ đã sớm tiêu tán không ít, hết lần này tới lần khác lại không nghĩ tới hôm nay vẫn dính dấp lại với nhau.

Tịch gia cùng tập đoàn Bạc Đế gần bó keo sơn, tự nhiên sẽ không dễ dàng náo loạn đến cục diện cứng nhắc, Tịch Thư Ca cùng Tô San gọi điện thoại tới, cũng là rối rít hỏi thăm Tịch Giản Cận rốt cuộc có làm cái gì với Bạc Sủng Nhi có hay không.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 343: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (13)

Nếu như làm thật, vậy thì gánh chịu trách nhiệm, nhưng nếu muốn triệt để kết thúc tình cảm khí đó, cũng đừng dính dáng không rõ!

Tịch Giản Cận gật đầu, đều nhất nhất đồng ý.

Từ buổi sáng giày vò đến hiện tại, rất nhiều chuyện, đều trong nháy mắt biến ảo khó lường, đích thực là hơi mệt chút rồi.

Dập máy điện thoại, liền đi lên lầu nghỉ ngơi.

Sau bảy năm, năng lực chịu đựng của Tịch Giản Cận so với bảy năm trước mạnh mẽ rất nhiều, hỉ nộ không lộ ra ngoài.

Cũng không có người suy nghĩ rõ ràng trong lòng của anh đến cùng nghĩ gì.

Anh ngủ như thường lệ, hôm sau đi làm như thường, không có cái gì chậm trễ.

Nghiêm chỉnh giống như chuyện gì cũng không có phát sinh.

Mỗi ngày anh đều bận, kỳ thật anh cũng không biết là bận rộn cái gì, nói tóm lại, coi như xử lý một việc tiếp lấy một việc.

Mỗi ngày bận bịu đến chín giờ rưỡi tối, toàn bộ người đều lên giường nghỉ ngơi, anh mới lái xe về nhà.

Vừa lúc đội trưởng đội bảy trực ban, lại bởi vì có việc, muốn tìm người thay ca, Tịch Giản Cận liền nói anh đổi, bởi vì ban đêm trực ban, cho nên bận bịu càng muộn, anh nghĩ dứt khoát liền tới quân khu để ở.

Lái xe về Tịch gia, cũng chỉ mất một giờ đường xe, anh lại cũng không có trở về nhà, mỗi ngày mỗi đêm đều ở lại trong quân khu.

Anh rất ít nói, đại đa số cũng không biết nói cái gì, lúc ăn cơm, cùng người ăn một chỗ, ăn xong rồi huấn luyện chung, đến ban đêm, mọi người ngủ, anh liền ở trong phòng mình tỉnh táo.

Bởi vì sự hiện hữu của anh,đội ba càng tốt, thu hoạch phát triển mạnh, lãnh đạo nhìn thấy, có chút cao hứng, xem xét anh là cháu trai ruột của lão thủ trưởng, liền biểu dương một hồi, rất có thành phần nịnh nọt, Tịch Giản Cận cũng không có cao hứng, cũng không có quá bi thương.

Dù sao thời gian, cũng sẽ trôi qua như thế, tái diễn trải qua.

Anh cảm thấy, thật sự rất tốt.

Tối thiểu nhất..... Rất bình tĩnh..... Bình tĩnh đến anh cảm thấy, bên trong thế giới của anh, giống như chưa bao giờ có người con gái đó xuất hiện.....

Về sau, Tịch Giản Cận phát hiện, thời gian thế mà qua nhanh như vậy, cô và anh gặp lại, đến cãi nhau, đến bây giờ, thế mà chớp mắt thời gian, đã quá bốn tháng rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 344: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (14)

Đại biểu cho, anh về thành phố X đã bốn tháng rồi.

Mà cô cũng đã hai tháng, không có ở bên trong thế giới của anh.

Lập tức, Tịch Giản Cận lại giật mình hoảng hốt phát hiện, chính mình lưu tại ở trong quân khu, rờn rã hai tháng, không có tiếp xúc với bên ngoài rồi!

【 Bất kể như thế nào, một người mượn cơ đọa lạc luôn luôn không đáng tha thứ, càng không có người yêu, càng phải tự ái)

Khi mùa xuân tiến vào mùa hạ, mặt trời thành phố X càng ngày càng để cho người ta không chịu nổi độ nóng, Bạc Sủng Nhi cùng AL ký kết hợp đồng quay quảng cáo, cũng phải chính thức bắt đầu.

Mùa hạ gió nhẹ nhàng.

Người mẫu là Triệu Tố Nhã.

Lựa chọn địa điểm là khu quay phim của thành phố X, Bạc Sủng Nhi đã xây dựng một trường cảnh, thời gian sử dụng một tháng.

Kỳ thật vào ngày cô từ trong bệnh viện về, sau khi về nhà liền sốt cao, Tân Thích đến khám, truyền dịch chích thuốc, như thế nào cũng không thấy tốt hơn.

Cứ như vậy một mực mơ hồ nằm ở trên giường ước chừng hơn mười ngày, mới tốt lên, lại vẫn cảm thấy toàn thân bất lực, một mực kéo dài một tháng, cô mới khá hoạt bát.

Sau khi cô tỉnh lại, cùng trước đó không có cái gì khác biệt, nên như thế nào vẫn như thế đấy, Tần Thánh nhiều lần có chút lo lắng, bởi cô, thấy cô như trước, lại cũng không có mở miệng hỏi cô đến cùng là có chuyện gì xảy ra với Tịch Giản Cận.

Mà hai tháng này, cô cũng không có quẩn luyến Tịch Giản Cận một lần, Tần Thánh luôn có một loại cảm giác, giống như là cô đối với anh ta thật tâm nguội lạnh, trong lòng của anh, nói không nên lời là cảm giác gì, giống như là cao hứng, lại như là đau lòng.

Nói tóm lại, thời gian cứ qua như thế.

Bạc Sủng Nhi thật khó khăn qua, tuy nhiên lại cũng không có làm khó chính mình.

Cô gái khác thất tình, một khóc hai nháo ba thắt cổ, say rượu tự ngượng, cô thì thấy vô ích.

Cô luôn cảm thấy, bất kể như thế nào, một người mượn cố đọa lạc luôn luôn không đáng tha thứ, càng không có người yêu, càng phải tự ái!

Huống chi, cô cũng không phải là thật sự thất tình.

Bảy năm trước chia tay, bảy năm về sau chưa từng tốt.

Cô đến hiện tại, cũng không có nghĩ qua muốn từ bỏ Tịch Giản Cận, chỉ là cô không biết tiếp theo, nên phải làm như thế nào!

Tịch Giản Cận lúc đó tức giận rời đi, nói ra, không để cho cô khổ sở, thậm chí tê tâm liệt phế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 345: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (15)

Cô cảm thấy thế giới, thật ra là có phát sinh biến hóa.

Thế nhưng là đến sau cùng, khóc cũng khóc, ủy khuất cũng ủy khuất, cuối cùng, cô thật không biết nên làm cái gì rồi.

Anh nói, không có cô, anh sống rất tốt.

Anh không giống như là tức giận, cực kỳ nghiêm túc, khiến cho cô dần dần có chút không thể nắm chắc.

Huống chi, sau qua hai tháng, theo tin tức cô nghe được, Tịch Giản Cận giống như sống cũng không tệ.

Không tệ, cô đều không biết, chính mình rốt cuộc muốn hay không muốn từ bỏ?

Kỳ thật cô thật không hiểu, vì sao Tịch Giản Cận hận cô như thế, bảy năm trước, rõ ràng là anh tàn nhẫn làm chuyện như vậy với cô, cô chỉ tàn nhẫn lại anh mà thôi, hai người cũng vậy, cô có thể buông xuống, anh vì cái gì hết lần này tới lần khác liền không buông xuống?

.....

Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, nghĩ tới nghĩ lui, càng ngày càng cảm thấy có chút bức bối.

Nói xong hôm nay thử sức quay, nhìn một chút tràng cảnh cùng quần áo phối hợp như thế nào, cần thay đổi chỗ nào không, thời gian để quay là

10 giờ sáng.

Hiện tại đã là 11:30, Triệu Tố Nhã còn chưa tới.

Bạc Sủng Nhi từ trước đến nay đều cao ngạo đã quen, khi nào phải chờ một người, huống chi ở trước mặt cô, từ trước đến nay đều không có người đùa bỡn với cô.

Mà Triệu Tố Nhã, cái này rõ ràng khoan thai tới chậm, khiến cho Bạc Sủng Nhi đầy chất đống một tầng hỏa khí!

Phụ tá ở bên đầu là nhân viên của tạp trí "BX", khi thái tử Tịch gia bốn tháng trước về thành phố X cùng Triệu Tố Nhã truyền ra chuyện xấu, Bạc Sủng Nhi giơ tay đuổi cả một đội.

Thậm chí về sau khi Triệu Tố Nhã đến sinh nhật, thái tử Tịch gia làm bạn ra sân, ngày thứ hai liền để bọn họ vạch trần scandal từng có của Triệu Tố Nhã, bọn họ liền biết, thái tử Tịch gia là người đàn ông tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế coi trọng.

Triệu Tố Nhã hồi trước cùng Tịch Giản Cận xuất hiện tổng lễ kỷ niệm một trăm năm ngày thành lập trường, khiến cho Giới Giải Trí cho tới bây giờ, còn đang suy đoán bạn trai thần bí của Triệu Tố Nhã có phải thái tử Tịch gia hay không, chưa bao giờ chưa bao giờ dứt đoạn.

Hai tháng trước Bạc Sủng Nhi ở quán bar "Dạ Sắc" gây chuyện, bởi vì Tịch Giản Cận ôm cô đi, tất nhiên chọc cho truyền thông càng thêm lẫn lộn

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 346: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (16)

Nghiễm nhiên giống như là "Tình tay ba".

Thậm chí có người đã đem scandal của Triệu Tố Nhã từng bị tạp trí "BX" gởi lên liên hệ tới, lời đồn mà bên ngoài chính là gió nổi mây phun, rồi rít suy đoán tiểu công chúa Bạc gia cố ý nhằm vào Triệu Tố Nhã.

Bây giờ, tạp trí "BX" nhận quảng cáo của công ty AL, chính là Triệu Tố Nhã quay.

Dẫn đến Bạc Sủng Nhi và Triệu Tố Nhã dính dáng tới nhau.

Nhất thời bởi vì hai tháng, chuyện xấu có chút mai danh ẩn tích, một lần nữa bị nhắc lên.

Mọi người nhao nhao vây xem Triệu Tố Nhã cùng Bạc Sủng Nhi hợp tác, sẽ là quang cảnh như thế nào?

Tình địch đối tình địch.....

Mà khiến mọi người kinh ngạc là, nam chính chuyện xấu, thái tử Tịch gia, lại chậm chạp chưa từng lộ diện.

Nhưng mà, trở ngại bối cảnh của anh để cho người ta theo không kịp, càng không có người dám theo cái gọi là đối đầu nhân viên chính phủ, cho nên chỉ có thể suy đoán, cũng không dám tùy ý đăng loạn.

11: 45 phút, Triệu Tố Nhã còn chưa có xuất hiện, tất cả mọi người đứng ở nơi đó, không nhịn được len lén đánh giá Bạc Sủng Nhi ngồi đó

mặt không biểu cảm.

Chỉ thấy mặt mày của cô bình tĩnh, không có quá nhiều tức giận, thậm chí khóe môi còn hơi hơi cong lên, giống như tâm tình rất tốt.

Trong tay bưng một ly nước lạnh, cô ngậm trong miệng, từ từ hút lấy.

Thế nhưng, không biết vì sao, khi Bạc Sủng Nhi tỏ ra không có gì cả, ngược lại để người ta cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Có một bộ phận nhân viên tập đoàn Bạc Đế thấy dạng này, vô cùng quen thuộc, để bọn họ loáng thoáng nghĩ đến Bạc công tử năm đó, càng là gió nhạt may xanh, càng khùng bố vạn phần!

Chung quanh có rất nhiều ký giả ở chỗ này chụp ảnh, đổi lại từ trước cô đã sớm xoay người rời đi, thế nhưng lần này cô lại không có.

Thậm chí, ngược lại mang theo dáng vẻ vô cùng có kiên nhẫn chờ.

Mục đích của Triệu Tố Nhã là đối phó cô, sớm cùng tổng giám đốc AL ký kết một ngày, cô đã biết rồi.

Huống chi lúc trước cô ta phái người muốn hủy đi chuyện của cô, cô đã buông tha cô ta một lần, hiện tại cô ta lại không biết tốt xấu như thế, cô cũng không có nửa điểm biện pháp.....

Vả lại, kỳ thật cô căn bản không biết trong hồ lô của Triệu Tố Nhã bán là thuốc gì, muộn như vậy chưa đến, nếu như cô thật thông suốt rời đi, tức giận, não không tốt, mất mặt lại chính là mình

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 347: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (17)

Tuy Bạc Sủng Nhi học tập không tốt, nhưng cũng không đại biểu cho cô ngốc.

Càng nói là, so với tâm nhân cùng xảo trá, lại cho đến nay không ai hơn cô!

Lúc 11:50 phút, Triệu Tố Nhã cũng đến, bên người mang theo rất nhiều ký giả, lộn xộn phòng vấn.

Triệu Tố Nhã một mực duy trì hình tượng thanh thuần ngọc nữ, tóc dài đen nhánh nhu thuận xõa trên bờ vai, mặc vào một chiếc váy dài màu vàng ươm nhã, giẫm lên đôi giày 10 phân, trên mặt trang điểm thanh nhã, nhìn qua, giống như nữ thần cao quý ươm nhã.

Bên cạnh cô ta vây quanh người đại diện cùng bảo vệ, ý đồ tách ký giả ra.

Chỉ là sắc mặt Triệu Tố Nhã, lại là có mấy phần tái nhợt.

"Triệu Tố Nhã tiểu thư, xin hỏi vừa rồi tai nạn xe cộ, có phải là ngoài ý muốn hay không? Bệnh viện kiểm tra thật không có chuyện gì chứ?"

"Triệu Tố Nhã tiểu thư, cái quảng cáo này đối với cô vô cùng quan trọng sao? Thế mà sau khi kiểm tra qua loa vì tai nạn, liền tới hiện trường quay chụp?"

.....

Mọi người hỏi từng câu từng chữ, người đại diện của Triệu Tố Nhã ngăn cản bọn họ, biểu thị có chút áy náy.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, hơi nhú mày, một bên có người lập tức đưa ipad lên, Bạc Sủng Nhi xem tin một chút, nhếch môi, cười lạnh.

Thật đúng là..... Tin tức hiện tại vừa mới đăng lên, ở nửa giờ, ảnh Hậu Triệu Tố Nhã phát sinh tai nạn xe cộ?

Kết quả kiểm tra chỉ bị kinh hãi, cũng chưa từng xuất hiện tình huống bị thương?

Bạc Sủng Nhi đặt ipad ở bên, trong lòng âm thầm nghĩ đến, chính mình thật đúng là không đi, nếu như rời đi, người ta đường đường ảnh Hậu Triệu Tố Nhã bị tai nạn xe cộ còn chạy gấp tới hiện trường, không quên làm việc, đến lúc đó so sánh, lộ ra tiểu công chúa Bạc gia cô, lên mặt nạt người không hiểu chuyện cỡ nào!

Cũng không phải là sợ những tin tức đó, mà chính là Triệu Tố Nhã, cô lại không muốn bị cô ta hạ thấp xuống!

Triệu Tố Nhã tiểu thư, một chiêu này chơi thật đúng là xinh đẹp..... Xinh đẹp cô đều cảm thấy không bằng, giết người trong lúc vô hình!

Triệu Tố Nhã thật vất vả đi vào hiện trường quay chụp, cất bước đi tới trước mặt Bạc Sủng Nhi, mặt mũi tràn đầy áy náy, mềm mại đáng thương: "Bạc tiểu thư, thật sự là có lỗi, xuất hiện một chút ngoài ý muốn....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 348: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (18)

Triệu Tố Nhã vừa nói với Bạc Sủng Nhi, những ký giả lúc ban đầu vốn định muốn vạch trần tai nạn xe cộ của Triệu Tố Nhã liền dời lực chú ý đều hai người bọn họ.

Vô số camera chiếu vào hai người.

Nếu là hai người cùng so nổi bật, tự nhiên là Bạc Sủng Nhi.

Cho dù Bạc Sủng Nhi hôm nay không có trang điểm, chỉ là mặt thường, quần áo tùy tiện, tóc buộc lỏng lẻo sau đầu, nhìn qua đơn giản mà già dặn.

Thế nhưng, xem như có vậy, Bạc Sủng Nhi vẫn còn làm cho người ta chói mắt!

Có một loại người, bẩm sinh, liền không cần bất kỳ vật làm nền, thực chất từ bên trong, liền có khí tức cao quý, trời sinh nhất định để cho người ta ngưỡng vọng, như Bạc Sủng Nhi, như Tịch Giản Cận, như Tần Thánh.

Cho dù bọn họ có mặc trang phục thuận theo tự nhiên xuất hiện ở trong đám người, nhưng cũng có thể tự thân phát ra một loại khí tức, để cho người ta xem thế là đủ rồi!

Cho nên, giờ này khắc này, Bạc Sủng Nhi đứng ở bên cạnh Triệu Tố Nhã quần áo tỉ mỉ, càng nổi bật hơn.

Triệu Tố Nhã, nói rất hào phóng, Bạc Sủng Nhi duy trì mỉm cười, để cho người ta nhìn không thấu lòng cô nghĩ gì, lập tức, mở miệng chính là tỏ ra đã hiểu, thậm chí còn quan tâm phụ tặng một câu: "Thân thể không có việc gì chứ? Sẽ không ảnh hưởng việc quay chứ? Cần nghỉ ngơi mấy ngày hay không?"

Lúc Bạc Sủng Nhi nói những lời này, khoe môi thủy chung mang theo độ cong, bảo đảm bất luận ký giả quay chụp thế nào cũng được hình ảnh đẹp mắt nhất!

"Không có vấn đề, đã kiểm tra, không có gì đáng ngại, lúc đầu tôi nói đừng đi kiểm tra, thế nhưng là người đại diện cứ nói phải qua kiểm tra một chút, sợ lưu lại di chứng!" Triệu Tố Nhã đi cũng thành thạo cười, cô ta là ảnh hậu, diễn kỹ tùy thời tùy chỗ đều có thể làm, mang theo vài phần ra vẻ, không giống người mẹ của Bạc Sủng Nhi, gọi là Cẩm Úc, ngây ngô tự nhiên, thuần khiết tự nhiên!

Bạc Sủng Nhi cũng hơi gật đầu, trong lòng lại âm thầm cười lạnh, thật đúng là giả bộ, giả bộ rất giống, nếu quả thật như xảy ra tai nạn xe cộ, qua bệnh viện kiểm tra, tại vội vội vàng vàng trở về, cô không tin bề ngoài cô ta có thể duy trì vương vức như thế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 349: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (19)

Càng là như vậy, nụ cười Bạc Sủng Nhi càng đẹp mắt, càng lịch sự gật đầu, "Vậy là tốt rồi, không có gì ngoài ý muốn, vậy thì bắt đầu chuẩn bị đi!"

Triệu Tố Nhã nghe được vậy, liền gật đầu, bộ dạng khách khí, người đại diện của Triệu Tố Nhã ở một bên cũng liên tục biểu thị ý náy với Bạc Sủng Nhi, nhanh chóng chỉ huy người trang điểm cho Triệu Tố Nhã, tìm chọn quần áo.

Sau khi chọn xong, tất nhiên là phải cho Bạc Sủng Nhi xem qua.

Bạc Sủng Nhi nhún vai, biểu thị không có ý kiến, theo Triệu Tố Nhã thích là tốt.

Triệu Tố Nhã nhìn lấy ánh mắt Bạc Sủng Nhi hơi hơi giật mình, quả thực không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi thế mà lại dễ nói chuyện như vậy.

Rất nhanh chuyên gia trang điểm cùng người đều đã chuẩn bị sẵn sàng, một đoàn người vây quanh Triệu Tố Nhã bôi trát, bận bịu thành một đoàn.

Thợ quay phim cùng người bố trí hiện trường cũng nhanh chóng bắt đầu làm việc.

Điều chỉnh ánh sáng, góc độ, phối màu.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở dưới ô rất lớn, bưng một ly uống lạnh, từ từ nhìn bọn họ bận rộn.

Thỉnh thoảng cô lắc lắc cái đầu, cầm lấy ipad ở bên chơi trò chơi một chút.

Đến sau cùng, cô lại dứt khoát, bắt đầu nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã.

Kỳ thật dựa theo tính tình Bạc Sủng Nhi, cô đối với Triệu Tố Nhã là có mấy phần hảo cảm, tuổi không lớn lắm, ở trong vòng giải trí lại có thể lẫn vào phong sinh thủy khởi như thế, hoàn toàn chính xác là không đơn giản.

Huống hồ, từ khi ra mắt, chuyện xấu liên tiếp, đều năm vừa đúng, chụp qua vài lần, không kiêu ngạo không tự ti, lo lắng ăn khớp, khiến cho tất cả mọi người sẽ không ghét cô ta, thậm chí đều càng thêm chú ý.

Thật là nhân tài hiếm có.

Dựa theo tính tình Bạc Sủng Nhi trước đây, nếu như gặp phải người tài ba như Triệu Tố Nhã, cô khẳng định sẽ nghĩ biện pháp kéo dưới tập đoàn Bạc Đế, kiếm tiền cho nhà mình.

Tuy nhiên cô rất nhiều tiền, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người ghét bỏ tiền của mình ít.

Chỉ tiếc, khi cô biết, Triệu Tố Nhã là người hãm hại cô, cô khó có khi hảo cảm với một người, lập tức biến mất không còn một mảnh.

Thậm chí tăng thêm Triệu Tố Nhã cùng với Tịch Giản Cận nhiều lần liên lụy không rõ, nhằm trúng cô phản cảm..... A, không, là tới cấp độ căm giận!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 350: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! (20)

Nêu như không phải cô ngại vì Tịch Giản Cận, cô sợ là sớm đã đem Triệu Tố Nhã xé rách ra rồi!

Vĩnh viễn đuổi ra khỏi thành phố X!

Kỳ thật Bạc Sủng Nhi vẫn cho là Triệu Tố Nhã sẽ lượn quanh cô xa xa, một lần kia cô ta tuôn ra chuyện xấu, tràn đầy trời đất, áp lực cô ta hẳn là không nhỏ.

Ai ngờ, về sau, Triệu Tố Nhã lại càng phát ra ồn ào sục sôi.

Ngón tay trắng nõn của Bạc Sủng Nhi bám lấy cằm nhỏ, nghiêng đầu, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã hồi lâu, cô mới âm thầm nghĩ, xem ra, không cho cô ta chút màu sắc, cô ta thật đúng là không biết tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế lợi hại đâu!

Qua ước chừng một giờ, Triệu Tố Nhã cũng quá trang xong, tràng cảnh cũng bố trí không sai biệt lắm rồi.

Triệu Tố Nhã đứng ở trong tràng cảnh, thợ quay phim tìm kiếm linh cảm.

Không thể không thừa nhận, Triệu Tố Nhã giờ này khắc này, đích thật nhìn rất đẹp.

Váy dài trắng, tóc dài cuốn lên, rủ xuống sau gáy, quạt gió thổi qua, sợi tóc bay lên, trên đầu mang theo vòng hoa thật đẹp, cùng với cảnh tượng

thiên nhiên tỉ mỉ bố trí.

Lộng lẫy.

Triệu Tố Nhã giống như là tiên nữ.

Ở đây rất nhiều người nhìn thấy đều có một chút ngây ngốc rồi.

Đến Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, đều hài lòng gật đầu.

Thợ quay phim thỉnh thoảng cùng Triệu Tố Nhã trò chuyện với nhau, hồi lâu, bọn họ quyết định phương thức quay chụp.

Thợ quay phim đi tới, nói rõ một lần với Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi mặt không thay đổi lắng nghe, Triệu Tố Nhã ở một bên được người hầu hạ uống nước.

Khí trời có chút khô nóng, Triệu Tố Nhã ở dưới mặt trời nửa ngày như vậy, toàn thân đều ra đầy mồ hôi, khiến cho chuyên gia trang điểm liên tiếp tiến lên sửa trang.

Thật vất vả thợ quay phim tìm xong linh cảm, lần này quay chụp lên, Triệu Tố Nhã trời sinh diễn kỹ xuất sắc, tự nhiên rất nhanh liền có thể hoàn thành, tất cả mọi người thấy được ánh rạng đông, thở phào nhẹ nhõm, nghỉ ngơi một hồi, liền chính thức bắt đầu.

Ai ngờ, Triệu Tố Nhã vừa mới đứng ở nơi đó, thợ quay phim vừa dự định quay chụp, Bạc Sủng Nhi lại nâng mắt, hỏi trợ lý đứng bên cạnh mình: "Máy giờ rồi hả?"

"Hai giờ."

"Há, muộn như vậy rồi hả?" Bạc Sủng Nhi nhíu mày, đứng lên, nhìn Triệu Tố Nhã một chút, lại nhìn thợ quay phim một chút nói: "Hôm nay trước hết dừng ở đây đi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 351: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! (1)

Bạc Sủng Nhi vừa nói ra, người ở toàn trường đều sững sờ theo.

Mắt thấy phần đầu tiên của quảng cáo sắp quay xong rồi, tiểu công chúa Bạc gia sớm không mở miệng, muộn không mở miệng, hết lần này tới lần khác lại nói dừng ngay lúc này

Một trợ lý ở bên nhất thời mở to hai mắt, bị dọa kêu to một tiếng, mở miệng, nửa ngày, mới lắp bắp nói: "Bạc công chúa, cô nói cái gì?"

"Tôi nói dừng ở đây! Thời gian không còn sớm rồi!" Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, một bộ đương dáng vẻ nhiên, thuận lý thành chương nói một lần nữa.

"Thế nhưng, cái này lập tức xong rồi, đại khái nửa giờ là đủ!" Thợ quay phim cũng phụ một câu.

"Nửa giờ?" Bạc Sủng Nhi khó xử cau lại lông mày: "Thế nhưng ba giờ tập đoàn Bạc Đế có hội nghị, làm sao bây giờ?"

"Bạc tiểu thư, cô xem có thể quay xong hay không, thời gian Tố Nhã rất vội, nếu như hôm nay không quay hết, chọn thời gian khác, sẽ lại chậm trễ một ngày, gần đây lịch quay cô ấy rất dày, hướng chi trang điểm bố trí đều rất phiền phức, cô đừng như thế, lần tiếp đến lại bắt đầu từ đầu, ở bên ngoài, khí trời nóng như vậy, Tố Nhã đã phơi một ngày, đều cần rất lâu mới trắng trở lại, nếu như lại phơi một ngày, chỉ sợ....." Người đại diện của Triệu Tố Nhã cũng lên trước, ôn tồn thương lượng với Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi cũng cười theo, làm ra bộ giật mình, phụ họa nói ra: "Cũng phải, trang điểm đều rất phiền phức..... Lần này Triệu tiểu thư đúng là lãng phí của tôi không ít tiền và thời gian, còn có nhân lực vật lực nữa!"

Cô dễ như trở bàn tay đem trách nhiệm giao cho Triệu Tố Nhã, Triệu Tố Nhã nhếch môi, đứng ở nơi đó, tự nhiên biết Bạc Sủng Nhi có ý làm khó chính mình.

Sớm không ngừng, muộn không ngừng, hết lần này tới lần khác lại dừng ở đây, tất cả mọi thứ chuẩn bị hoạt động sắp xong, chính thức bắt đầu là lại dừng lại.

Cô chính là thờ ơ lạnh nhạt nhìn chính mình bận rộn đến hiện tại, sau đó lại mở miệng, nói cho cô ta, cô ta làm một đống vô dụng!

Triệu Tố Nhã cắn môi dưới, trong lòng khó tránh khỏi là có chút tức giận, cất bước, đi về phía Bạc Sủng Nhi, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi nói: "Cô có ý gì? Là không phải cố ý làm khó dễ tôi sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 352: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! (2)

Bạc Sủng Nhi cũng rất tùy ý cười, hơi hơi nhấc mí mắt, quét Triệu Tố Nhã một chút, nhàn nhàn loay hoay ngắm móng tay mộc mạc của mình một chút, lộ qua nụ cười đơn giản với Triệu Tố Nhã: "Triệu tiểu thư nói thế là sao? Tại sao tôi lại làm khó dễ cô?"

Cô nói rất nhẹ nhàng, mang theo vài phần hơi kinh ngạc, giống là căn bản không hiểu Triệu Tố Nhã nói gì.

Bạc Sủng Nhi hững hờ như vậy, thật sâu kích thích Triệu Tố Nhã, Triệu Tố Nhã lại không thể công khai cùng Bạc Sủng Nhi xung đột, chỉ có thể âm thầm cắn răng, nỗ lực để chính mình biểu hiện cực kỳ bình ổn, đứng ở một bên, một câu cũng nói không nên lời.

Khi tạp trí "BX" đem chuyện xấu của cô ta ra, khi công ty Phong Nguyên bị tập đoàn Bạc Đế thu mua, cô ta đã biết chuyện bị bại lộ rồi.

Chẳng qua cô ta biểu hiện sợ hãi một chút, chẳng qua là diễn kịch cho thái tử Tịch gia nhìn!

Cô ta biết Bạc Sủng Nhi đối với thái tử Tịch gia có mối tình thâm thiết, y hết năm đó, cho nên cô ta thừa dịp thời cơ này diễn một bộ phim.

Mượn cơ hội đem chính mình hạ gục.

Chẳng qua không có nghĩ tới là, sau bảy năm, cái tiểu công chúa đã từng điêu ngoa ương ngạnh kia, giống như cùng trong tưởng tượng của cô ta có chênh lệch.

Nếu như là năm đó..... Cô ta muộn hai giờ, để cho cô chờ, nhất định cô sẽ làm nháo, thậm chí xuất thủ nhằm vào cô ta.

Xem ra, thời gian thật là có thể thay đổi con người.

Người đại diện của Triệu Tố Nhã ở một bên, liên tục nói lời hay với Bạc Sủng Nhi: "Bạc tiểu thư, cô đừng để tòng lòng, Tố Nhã không phải cố ý nói như thế, cô ấy chỉ là nhất thời chọc tức mà thôi. Dù sao cô ấy chuẩn bị nhiều như vậy, cũng rất để ý lần quay này, cô xem cô có thể dàn xếp một chút hay không, dời đi nửa giờ? Mà khi này cô ấy bị tai nạn xe cộ, có lẽ thân thể thật sự có chút không thoải mái!"

Bạc Sủng Nhi liếc người đại diện của Triệu Tố Nhã một chút, nhếch môi, hơi cười, lập tức liền thông thả ung dung nói: "Nếu như Triệu tiểu thư thật sự cảm thấy tôi làm khó cô ấy, hà khắc cô ấy? Có thể trực tiếp nói ra!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 353: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【3】

"Nhưng nếu Triệu tiểu thư cảm thấy không thoải mái, như vậy chúng ta có thể đàm luận một chút giải quyết vấn đề, dù sao cái quảng cáo này bày ra rất cấp bách, nếu như Triệu tiểu thư hai ba ngày đầu gặp chuyện không may, làm trễ nãi thời gian, sợ rằng phải suy nghĩ một chút xem có cần Triệu tiểu thư nữa hay không!"

Triệu Tố Nhã sắc mặt khế đối, cô ta vì cái này quảng cáo, mất nhiều tâm lực cùng vật lực như vậy, tự nhiên là sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Người đại diện của Triệu Tố Nhã ở một bên vội vàng mở miệng: "Hôm nay đích xác là ngoài ý muốn."

"Tôi không có bảo hôm nay không phải là ngoài ý muốn à? " Bạc Sủng Nhi mở trừng hai mắt, nhìn Triệu Tố Nhã nói, chỉ có điều "Ngoài ý muốn " trong miệng cô không giống "Ngoài ý muốn" trong miệng người đại diện Triệu Tố Nhã, cô không nghĩ tới, ngày thứ nhất Triệu Tố Nhã cùng cô hợp tác, sẽ đưa cô một phần quà tặng lớn như vậy.

Bạc Sủng Nhi nhíu mày, nhìn Triệu Tố Nhã, nghiêm trang hỏi: "Triệu tiểu thư, làm sao? Cô nhìn xem, cô hủy bỏ hợp đồng, hay là để lần sau tiếp tục quay chụp?"

Mọi người nghe được bọn họ nói chuyện với nhau, cũng theo đó khẽ xoa xoa mồ hôi.

Bọn họ không phải là nhìn chưa ra, Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế đây là đang cố ý làm khó Triệu Tố Nhã.

Nhưng là cô lại dùng phương pháp xử lí xảo diệu làm cho người ta căn bản không có biện pháp cự tuyệt.

Triệu Tố Nhã sắc mặt tái nhợt đi, cô ta mấp má môi, nhìn lên cô gái ngang ngược trước mặt này, cuối cùng lại cũng chỉ là hung hăng mà căn rắng, hung hăng trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, giống như là có lửa giận muốn bạo phát ra, nhưng là một giây sau, cô ta đột nhiên thay đổi sắc mặt, một bộ cực kỳ ủy khuất biết điều, khóe mắt cũng treo giọt lệ trong suốt.

Thấy thế nào, cũng diềm đạm đáng yêu làm sao, chọc người đau lòng.

Động lòng người như vậy.

"Bạc tiểu thư, tôi biết tai nạn xe cộ hôm nay là lỗi của tôi, cô sinh khí có thể chỉ trích ta đấy, nhưng mà cô nhìn xem có thể đem cái quảng cáo hôm nay quay chụp đầy đủ hay không."

Triệu Tố Nhã bày ra vẻ mềm mại ủy khuất, khiến cho người ở chỗ này cũng cảm thấy Bạc Sủng Nhi vô cùng khinh người quá đáng.

Bạc Sủng Nhi thì lạnh lùng nở nụ cười, thật đúng là diễn viên xuất sắc!

Chẳng qua diễn vừa đúng.

Cô ta vẫn cường điệu xe của cô gây tai nạn, cô ta đặc biệt chọn lấy loại thời điểm mấu chốt này ngừng lại, đích xác là có chút vô tận nhân tình!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 354: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【4】

Thậm chí, rất rõ ràng có nhắm vào.

Kẻ ngu mới có thể nhìn chưa ra!

Người bình thường cũng sẽ tâm tồn oán khí, nhưng là Triệu Tố Nhã lại ủy khúc cầu toàn, còn mềm giọng nhỏ nhẹ theo cô nói chuyện, nếu như cô còn một mực chắc chắn chết sống không chụp như hôm nay, sợ là tất cả mọi người cảm thấy cô vô cùng hồ nháo!

Bạc Sủng Nhi mở tròng hai mắt, nhưng cũng không có nửa điểm gấp gáp, ngược lại mấp máy môi, nụ cười trên mặt cũng theo đó đông lại trong nháy mắt.

Cô lạnh lùng quét qua Triệu Tố Nhã cùng người đại diện bên cạnh Triệu Tố Nhã, rồi sau đó mới gằn từng chữ nói: "Triệu tiểu thư nói, thật đúng là giống là tôi ở cố ý làm khó cô, bất quá tôi không có ý tứ này, có lẽ thật sự là quá mức trùng hợp, ngày thứ nhất quay chụp, cô bị tai nạn xe cộ, mà ba giờ chiều tập đoàn Bạc Đế có đại hội cổ đông, tôi không thể nào không tham gia, nói như thế nào, tôi cũng là một trong những người nổi nghiệp của tập đoàn Bạc Đế."

"Huống chi, nếu như tôi nhớ không lầm, chúng ta đã nói thời gian quay chụp là mười giờ sáng đến một giờ chiều, mà Triệu tiểu thư mười giờ rưỡi bị tai nạn xe cộ, thời gian lái xe từ quý công ty đến studio, chẳng qua chỉ mười lăm phút, cho nên, sợ rằng thời gian Triệu tiểu thư lên đường là

10 giờ, thậm chí có khi còn sau 10 giờ. Mà khi đó, vừa vặn là thời gian công việc của chúng ta bắt đầu."

Bạc Sủng Nhi dứt khoát rõ ràng đem chỗ sai của Triệu Tố Nhã chỉ ra ngoài.

Trên mặt người đại diện Triệu Tố Nhã khẽ lúng túng.

"Tôi hiểu, đại minh tinh đều có thói quen đùa bỡn của đại bài, đến muộn để thể hiện địa vị của mình, nhưng là nếu như là thời gian làm việc, tôi nghĩ, Triệu tiểu thư còn đến trễ như thế, đích xác là có chút nói không được rồi... Không nhịn được làm cho tôi nghĩ, Triệu tiểu thư có phải đối với phần công việc này căn bản là không để tâm hay không?"

"Lại nói..., thời gian vốn là đủ, kết quả Triệu tiểu thư hơi có chút không may, tôi còn đặc biệt bổ sung thêm một giờ lẻ mười phút đồng hồ, kết quả vẫn không đủ dùng, cũng không phải là tôi không hợp tình hợp lý, mà là thật sự không có biện pháp."

Bạc Sủng Nhi liên tiếp nói ra, chữ chữ rõ ràng, những câu sáng tỏ, lập tức để cho những người xung quanh vốn là chỉ trích cô cũng ngậm miệng lại, không nói thêm gì nữa.

Cô nói không phải là không có đạo lý.

Nhưng nếu Triệu Tố Nhã tới studio trước, có lẽ sẽ không xuất hiện tai nạn xe cộ, này dù sao cũng là công việc, cô thông dong tới chậm như thế, đích xác là không nói được.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 355: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【5】

Hơn nữa Tiểu công chúa Bạc Gia nhẫn nại phụng bồi hao tổn nhiều thời gian như vậy, đích xác là cho Triệu Tố Nhã đủ mặt mũi.

Huống chi, đúng như Tiểu công chúa Bạc Gia nói, cô đông đại hội tập đoàn Bạc Đế so với việc quay chụp quảng cáo này còn quan trọng hơn không biết bao nhiêu lần!

Bạc Sủng Nhi ngạo khí hếch cằm nhỏ, khễ ngẩng lên, nhất nhất quét qua mọi người tại chỗ, nhưng ngay sau đó, liền thanh thúy có lực nói: "Đến đây chấm dứt đi, tôi nhìn một chút ngày nào đó có thời gian, tôi sẽ định thời gian tiếp tục quay chụp."

Sau khi nói xong, cô liền không liếc mắt nhìn Triệu Tố Nhã, xoay người rời đi.

Triệu Tố Nhã đứng ở nơi đó, chỉ có thể duy trì nụ cười trên mặt, đáy lòng cũng là một mảnh tức giận.

Tất nhiên cô biết Bạc Sủng Nhi cố ý, tuy nhiên một chút biện pháp cũng không có, thậm chí cô bị Bạc Sủng Nhi nói hững hờ đó, một chút phản kích cũng không có!

Nhưng nếu Bạc Sủng Nhi thật sự có việc, cô ta đại khái có thể ở thời điểm cô tới, nói một câu thời gian không đủ dùng, nhưng là cô ta không có, mà là dù bận vẫn ung dung nhìn bọn họ khí thế ngất trời, thời điểm chuẩn bị sắp xếp, lại đột nhiên tạt ra một chậu nước lạnh.

Mà chính cô biết rất rõ ràng chính mình bị vui đùa chơi một vòng, lại cũng chỉ có thể cực kỳ phần nộ, bị chọc tức mà phát không ra.

Người tòa soạn "BX " thấy Bạc Sủng Nhi cũng đã rời đi, những người khác cũng chỉ có thể vội vàng thu thập đồ, chuẩn bị rút lui.

Chỉ để lại Triệu Tố Nhã cùng người của Triệu Tố Nhã lúng túng đứng ở nơi đó.

Mà ký giả một bên, nhưng trong nháy mắt theo đó cũng tràn vào, không nhìn được muốn phỏng vấn chuyện lần này.

Nói vậy rất kinh bạo đi!

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế làm việc cực kỳ chăm chú, trách cứ diễn viên Triệu Tố Nhã đối với công việc thái độ không chăm chú!

Vẻ mặt Triệu Tố Nhã bắt đầu mang theo vài phần cứng ngắc, đợi đến máy chụp hình liên tục vang lên, đèn flash sáng lóa, cô mới trong nháy mắt lấy lại tinh thần hơi cứng ngắc kéo kéo khóe môi, làm ra bộ mỉm cười.

"Triệu tiểu thư, xin hỏi cô đối chuyện lần này có cảm tưởng gì? Bị Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế trách cứ trước mặt mọi người, có khả năng hủy hợp đồng hay không?"

"Triệu tiểu thư, xin hỏi những tin đồn giữa cô cùng Bạc tiểu thư có phải thật hay không? Thật sự là tình địch sao? Cho nên cô ấy mới có thể đối với cô nghiêm túc như vậy?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 356: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【6】

"Nhưng là Tiểu công chúa Bạc Gia nói, cũng không phải là không có đạo lý, nghe cũng là khẩu khí giải quyết việc chung, Triệu Tố Nhã tiểu thư, cô có thể vì chuyện này mà ghi hận trong lòng với Tiểu công chúa Bạc Gia hay không?"

.....

Ký giả hỏi hăng hái bưng bưng.

Về chuyện xấu giữa Triệu Tố Nhã, Bạc Sùng Nhi, Tịch Giản Cận, đã sớm chung quanh truyền bá, sôi sùng sục lên, bọn họ đều chờ đợi thời điểm Triệu Tố Nhã cùng Bạc Sùng Nhi hợp tác xem một chút có thể hay không đào được tin tức bốc lửa.

Nhưng là không nghĩ tới ngày thứ nhất, liền ở trước mặt bọn họ, trình diễn một tiết mục náo động như vậy.

Triệu Tố Nhã một câu cũng nói không nên lời, cô bị ký giả vây đứng yên không được, bảo an liều mạng che chở cô, cũng không biết là người nào, không cẩn thận đã dẫm vào trên chân cô, cô đau đến suýt nữa té ngã trên đất, may là người đại diện nhanh chóng đỡ cô, nửa ôm, nửa che chở, mất thật lớn khí lực, mới thoát ra khỏi đám người, nhanh chóng chen lên xe.

Giờ khắc này, Triệu Tố Nhã muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu chật vật.

Bạc Sủng Nhi lên xe, đầu tiên là mở điều hòa ra, sau đó mới khởi động xe, hướng trang viên Bạc Gia đi tới, ở trên đường vừa lái xe, vừa dương dương đắc ý mà cắn hàm răng nở nụ cười.

Lại dám để cho cô đợi hai tiếng, cô liền lãng phí hai mươi giờ của cô ta!

Làm cho cô ta biết Bạc Sủng Nhi cô không cần cậy mạnh xử lí, như thường có thể làm cho cô ta cực khổ đến chết!

Dù sao cô có bó lớn thời gian có thể phụng bồi cô Triệu Tố Nhã cùng nhau hao tổn, nếu như cô ta không chê, cô có thể phụng bồi cô ta giằng co.

Cô ta làm trẻ nãi một ngày, liền có thể làm trẻ nãi rất nhiều hoạt động thông báo, thiếu rất nhiều cơ hội kiếm tiền, mà cô không sao cả, cô làm trẻ nãi một ngày, tập đoàn Bạc Đế vận chuyển như thường, rất nhiều người vì cô phục vụ công việc.

Tiền của cô, một phần không thiếu.

Xem ai, hao tổn hơn ai nào?

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng thấy được đáy lòng hết giận, trận này bản thân có chút buồn bực, Triệu Tố Nhã cô ta còn cố ý hướng cửa sổ đung lên, đáng đời!

Bạc Sủng Nhi thở phào nhẹ nhõm, vừa đi, vừa giống như là nghĩ tới điều gì, gọi điện thoại cho Tần Thánh: "A Thánh..... đại hội cổ đông xế chiều hôm nay, em không tham gia..... Hôm nay tâm tình em không tốt, em muốn về nhà ngủ! Phơi cho tới trưa, da cũng rát!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 357: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【7】

"Ừ..... Có cần anh đi xem một chút hay không? " Tần Thánh đang lái xe, trên đường chạy tới tập đoàn Bạc Đế, nghe được lời Bạc Sủng Nhi nói, khẽ nhíu lông mày, liền hơi quan tâm hỏi một câu.

Đã hỏi, Tần Thánh lại cau mày, hơi mang theo vài phần chỉ trích: "Em nói những chuyện này, vì sao hết lần này tới lần khác muốn đích thân đi xử lý? Tìm người nhìn chăm chăm không phải là được rồi sao? Triệu Tố Nhã người nợ cũng không đơn giản, không biết mang cái âm mưu quỷ kế gì! Vẫn cẩn thận tránh cô ta ra."

"Không cần á..., chẳng qua là lâu không thấy mặt trời, có chút không quen mà thôi. " Bạc Sủng Nhi mím môi môi, bởi vì đánh trả lại được Triệu Tố Nhã, tâm tình cực kỳ tốt, tiếp tục nói: "A Thánh..... Anh quá coi thường em, em mới không sợ cô ta đâu! Cô ta căn bản không bắt nạt em đấy được!"

Tần Thánh cong môi, cũng theo đó cười, giọng nói tản mạn, nhưng mang theo vài phần sủng nịch: "Tiểu Sủng Nhi, em lợi hại đương nhiên anh biết, đây không phải là anh sợ em gặp chuyện không may chứ sao..... mà tối trọng yếu là..... anh sợ em mệt mỏi....."

Tần Thánh trong lúc bất chợt nói tới đây, liền xấu xa nở nụ cười, giọng nói trong nháy mắt ái muội lên: "Thân thể nhỏ của em, chẳng qua là miễn cưỡng cường thích hợp nuôi ở trên giường....."

Bạc Sủng Nhi tất nhiên nghe được ý tứ trêu chọc trong lời của Tần Thánh, cô cong môi, mềm nhũn cười cười, sau đó hướng về phía điện thoại di động, hơi thở như lan mở miệng, chữ chữ triền miên, làm cho lòng người nhộn nhạo.

"A Thánh..... Anh chưa thử qua, làm sao biết em thích hợp nuôi hả?"

Tần Thánh nghe được như vậy, cúi đầu cười hai tiếng, rồi lại nghe được Bạc Sủng Nhi nghiêm trang nói: "A Thánh, sở dĩ em tự mình thiết kế quảng cáo, là bởi vì em muốn độc lập hoàn thành một việc, từ nhỏ đến lớn, các người ai cũng cho em hết thảy hoàn chỉnh nhất, tốt đẹp nhất, em chẳng bao giờ chăm chú thật tâm làm một chuyện..... Em nghĩ, em nên trưởng thành....."

"Em muốn chứng minh cho mọi người thấy, thật ra thì không phải là một chút năng lực em cũng không có, cũng không phải là em ỷ vào tập đoàn Bạc Đế, mới có thể sống được!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 358: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【8】

Mà trọng yếu hơn là..... Tiểu Tịch, anh không thích em như vậy.

Anh thích chính là cô bé tốt đẹp.

Em muốn làm chính là cô bé tốt đẹp.

Em chỉ muốn chứng minh cho anh nhìn, thật ra thì em cũng không phải là cô bé vô năng, cô gái khác có thể làm, em cũng có thể làm.

ánh mắt Tần Thánh khẽ mê mang một chút, ngón tay run lên, xe khẽ trượt, suýt nữa đụng phải xe một bên, may là anh phản ứng nhanh chóng, kịp thời thắng xe.

Bạc Sủng Nhi vốn là nói xong câu nói kia, cả người là có chút im lặng, hai tháng không có thấy Tiểu Tịch rồi, đáy lòng của cô có chút nhớ anh.....

Nhưng là hình như qua rất khá, tốt..... Cô không biết phải đến gần anh như thế nào.....

Bạc Sủng Nhi đột nhiên nghe được thanh âm xe Tần Thánh trượt, lập tức hồi thần, khẩn trương hỏi: "A Thánh? Làm sao? Có chuyện gì xảy ra sao?"

Tần Thánh hé mắt, nhẹ nhàng ho khụ tiếng nói, sau đó khước miệng khẽ nhếch lên, nhẹ giọng chê cười: "Không có..... Chẳng qua là bị ý nghĩ của em hù đến rồi."

Bạc Sủng Nhi tất nhiên nghe được ý đùa giỡn của Tần Thánh, cô liền bĩu môi, hừ một tiếng, nói: "Anh đừng không tin em, em nhất định có thể làm được tốt nhất, hơn nữa em nhất định sẽ để cho quảng cáo lần này của AL náo động toàn cầu, em tuyệt đối có thể tìm ra ý tưởng tốt nhất!"

Tần Thánh lần này không có mở miệng nói chuyện, chẳng qua là cong khóe môi, đáy lòng lại nghĩ, em thích là tốt rồi.

Bạc Sủng Nhi vốn là muốn cúp điện thoại, nhưng là trong lúc bất chợt giống như là nhớ ra cái gì đó, nhẹ giọng nói: "A Thánh, em chung quy vẫn thấy Triệu Tố Nhã đối với em rất hiểu rõ....."

Không biết có phải là ảo giác hay không, luôn có cảm giác như vậy.

Bởi vì mỗi một việc, Triệu Tố Nhã đều giống như nhắm vào tính cách từ hời còn nhỏ của cô mà gây chuyện.

Nếu không phải hiện tại cô trưởng thành, đã qua bảy năm, có lẽ cô sẽ dễ dàng lâm vào trong bẫy của cô ta.

Mặc dù cô cho tới bây giờ, còn không biết mục đích Triệu Tố Nhã rốt cuộc là cái gì?

Nhưng là cô thật sự có một loại trực giác, nói cho cô biết..... Triệu Tố Nhã đối với tính cách của cô có chút, rất hiểu rõ.....

Tần Thánh nghe vậy, khẽ nhăn mày, giống như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nghiêm túc hỏi một câu: "Làm sao thấy được?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 359: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【9】

"Buổi sáng hôm nay a, cô ta rõ ràng không có xảy ra tai nạn xe cộ, cố ý tới trễ rồi hai tiếng, hơn nữa còn giả ra bộ dạng xảy ra tai nạn xe cộ, biết rõ em không có quá lớn kiên nhẫn, nhất định sẽ xoay người rời đi. Cô ta tới thời điểm thấy em còn bình thản ở lại nơi đó, em rõ ràng từ mắt của cô ta thấy được vẻ kinh ngạc, bộ dạng rất không thể tin."

Bạc Sủng Nhi cẩn thận nghiêng đầu, hồi tưởng một chút, yên lặng bổ sung thêm: "A Thánh, em tuyệt đối không nhìn lầm, sau đó thời điểm em đứng dậy nói không quay chụp nữa, cô ta còn đi tới trước mặt của em, hỏi em có phải nhằm vào cô ta hay không?"

Bạc Sủng Nhi nói tới đây, đơn giản đem chuyện mình ở studio quay chụp quảng cáo, làm sao chính Triệu Tố Nhã nói một lần, nghe Tần Thánh buột miệng cười, đáy lòng theo đó tâm hoa nộ phóng lên, có chút hết giận.

Sợ là toàn thế giới, chỉ có cô mới có thể đổi trắng thay đen, đúng tình hợp lý chính người đi!

Bạc Sủng Nhi nói cũng vui vẻ, cô mang theo vài phần đặc ý: "Ừ..... Tâm tình em vốn là rất bị đè nén, trong lúc bất chợt cao hứng hơn rất nhiều, em định tìm cô ta thông báo lúc cô ta nhận việc có cát xê cao nhất, chụp bổ sung nhiệm vụ hôm nay!"

Cô mang theo vài phần xấu xa nói.

Tần Thánh sau khi nghe, liên tục phù hợp, tỏ vẻ ủng hộ: "Tốt, anh giúp em tra một chút, ngày nào cô ta làm hoạt động gì có mức cát xê nhất

rồi! Sau đó anh đợi đến thời điểm bọn họ đã chuẩn bị xong, báo cho cô ta phải đi quay chụp, nếu như cô ta không đến, chúng ta ngay tại liền ước, dù sao tập đoàn Bạc Đế vẫn có thể lo liệu rất ổn thỏa đấy!"

"A Thánh, em phát hiện, anh so với em còn xấu xa hơn! " Bạc Sủng Nhi mím môi môi, hơi ngậy thơ trách cứ một câu, làm Tần Thánh ở điện thoại cười liên tục, Bạc Sủng Nhi tiếp tục mở miệng: "Cô ta thật giống như rất chắc chắn em sẽ nhắm vào cô ta, từ đầu đến cuối có đấng không thể nói ra được, mà lại rất là tức giận, cho nên, em cảm thấy được cô ta khẳng định rất hiểu em! Nhưng là em không nhớ rõ lúc trước em có quen biết Triệu Tố Nhã người này a..... Huống chi, kết quả chúng ta điều tra, không phải là Triệu Tố Nhã vốn không phải là người học trường chúng ta sao?"

"Đúng vậy a! " Tần Thánh giống như là nghĩ tới điều gì, giọng nói có chút mơ hồ, mặt bất kinh tâm trả lời, liền lại bắt đầu trầm mặc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 360: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【10】

Bạc Sủng Nhi đợi hồi lâu, không có đợi đến Tần thích nói chuyện, đã không nhịn được mang theo vài phần tức giận nói: "A Thánh, anh chết rồi sao? Làm sao nói đến một nửa lại không lên tiếng?"

Tần Thánh bị Bạc Sủng Nhi mắng, hồi thần lại, nhưng chỉ lười biếng đáp: "Ừ."

Liên lại trầm mặc.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được có chút ngạc nhiên, vừa muốn mở miệng hỏi Tần Thánh rốt cuộc làm sao, Tần Thánh lại đột nhiên lấy lại tinh thần, qua loa mở miệng, "Tiểu Sủng Nhi, trước tán gẫu tới đây đi, anh có chút việc gấp, cần cúp điện thoại rồi, chờ anh xong việc, lại điện thoại cho em."

Bạc Sủng Nhi bủ môi, vẻ mặt không vui nói: "Anh bận tán gái chứ gì! Anh phải đi tập đoàn Bạc Đế cho em!"

"Biết rồi, anh đi họp, thật sự có chuyện, không nói nữa, bye! " Tần Thánh nói xong, liền đem điện thoại dập máy thật, Bạc Sủng Nhi không nhịn được trợn to hai mắt, Tần Thánh đây là lần đầu tiên trong đời gấp gấp dập điện thoại của cô như vậy!

Cô nhìn chăm chăm điện thoại di động, bắn ra ánh sáng lạnh, đáy lòng đem Tần Thánh từ trên xuống dưới âm thầm mắng vài chục lần, lúc này mới hung hăng mà đưa điện thoại di động đặt ở một bên, nhưng đáy lòng

thoáng hiện một tầng hồ nghi..... A Thánh, nơi đó có chuyện gì xảy ra?
Làm sao đột nhiên lại gấp gáp như vậy?

Nghĩ tới nghĩ lui, nhưng cô không nghĩ ra được bất kỳ nguyên nhân, chỉ có thể nhẹ nhàng đem điện thoại dập máy.

Tần Thánh cú điện thoại, liền mạn bất kinh tâm lái xe rồi, trong não nhanh chóng chuyển động.

Triệu Tố Nhã đối với Bạc Sủng Nhi rất hiểu?

Theo lời Sủng Nhi kể, hình như thật là như vậy.

Triệu Tố Nhã cô ta là diễn viên bất chợt quật khởi, không phải là người X thị, theo lý thuyết cùng Bạc Sủng Nhi hẳn là chưa từng giao tiếp, cô ta làm sao lại hiểu tiểu Sủng Nhi như vậy?

Hơn nữa Tịch Giản Cận vừa về X thị, Triệu Tố Nhã liền có thể nhanh chóng cùng Tịch Giản Cận đứng chung một chỗ, hơn nữa chuyện xấu của cô ta vẫn vây quanh Tịch Giản Cận không dứt..... Thoạt nhìn, mục đích của Triệu Tố Nhã, rất rõ ràng.....

Tịch Giản Cận này.

Người bình thường gặp Bạc Sủng Nhi tự nhiên là sẽ né tránh, mà Triệu Tố Nhã lại không.

Thì ngược lại, giống như đối phó Bạc Sủng Nhi, bộ dạng cô ta rất có vẻ liệu trước!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 361: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【11】

Chẳng lẽ.....

Ánh mắt Tần Thánh đột nhiên sắc bén lại, ngón tay của anh chậm rãi gõ tay lái.

Gần, một mực tìm kiếm bảy năm trước Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận rốt cuộc là như thế nào.

Tịch Giản Cận nói anh không có làm qua bất cứ chuyện gì có lỗi với Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là bởi vì chuyện đã qua bảy năm, anh tìm rất nhiều bạn học năm đó, mọi người đều nhớ không rõ ràng lắm, điều tra, đúng là rất khó, hướng chi, đều là chuyện thời trường cấp 3 rồi.....

Cho nên vẫn luôn dừng lại không tiến triển.

Gần nhất Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận náo đến trình độ cứng nhắc như vậy, đáy lòng của anh không phải là không gấp gáp, bình tĩnh mà xem xét, thật rất muốn đem Bạc Sủng Nhi ôm vào trong lòng, dù dễ thật tốt, làm cho cô thành người của mình..... Nhưng là, tâm vẫn không đành lòng.

Cũng không phải anh không có quyết đoán.

Mà là không biết mở miệng nói yêu như thế nào.

Cho nên chỉ có thể đứng ở bên cạnh cô, làm người bạn tốt nhất, hiểu rõ ý nghĩ chân thật nhất đáy lòng cô, nhìn cô ra vẻ kiên cường thích một người đàn ông khác, vì cô bày mưu tính kế, giúp cô phòng ngừa chu đáo.

Cũng không phải đáy lòng của anh không khổ sở.

Nhưng là thói quen..... Có lúc, bạn yêu một cô gái, yêu đến tận xương tủy, bạn sẽ nghĩ, chỉ cần cô hạnh phúc, chỉ cần cô vui vẻ, mà chính mình, có thể làm, chính là liều mạng làm cho cô đến gần hạnh phúc của cô hơn.

Anh thừa nhận anh cũng không phải là cái người đàn ông tốt đẹp gì.

Cùng bao nhiêu phụ nữ lên giường, ngay cả chính anh cũng nhớ không rõ.

Cái trò yêu đương gì, anh cũng dám chơi!

Bởi vì không sao cả, tâm cho một người, mà không chiếm được, như vậy thân thể, chính là tự do.

Anh thực đau lòng tiểu Sủng Nhi của anh..... Quạt cường làm cho người ta đau lòng.....

Rõ ràng là Tiểu công chúa được che chở trong lòng bàn tay, hết lần này tới lần khác lại chịu ủy khuất.....

Thật ra thì anh biết, tính tình Sủng Nhi, vô cùng tùy hứng cùng cố tình gây sự, thật ra thì anh biết, có thể là từ nhỏ đến lớn, người tập đoàn Bạc Đế bọn họ đối với cô nhân nhượng quá độ, dẫn đến cô như thế, thật ra thì anh biết, anh cái gì cũng biết.....

Nhưng là biết, cũng không có nghĩa là hi vọng cô thay đổi.

Tần Thánh cầm di động, suy nghĩ một chút, cuối cùng chậm rãi cầm lên điện thoại, bấm, "Giúp tôi tra một chút về Triệu Tố Nhã, cận kề..... tặc

độ nhanh rồi đưa cho tôi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 362: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【12】

Có lẽ cái chuyện cũ kia không có đầu mối, làm cho anh mò không tới đầu mối, có lẽ có thể từ sau lưng Triệu Tố Nhã nhúng tay vào thử một lần.

Có lẽ..... Triệu Tố Nhã, cùng chuyện cũ đó có quan hệ.....

Tần Thánh cúp điện thoại, ánh mắt khê có chút tối chìm.

Về chuyện Triệu Tố Nhã cùng Bạc Sủng Nhi ở studio, trong nháy mắt truyền khắp cả X thị.

Tất cả mọi người biết chuyện Bạc Sủng Nhi khiển trách Triệu Tố Nhã.

Cùng với lời cô nói, đều bị đem đến các trang web, báo chí, tạp chí, trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều đối với Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế thay đổi cách nhìn.

Bọn họ vẫn cảm thấy, cái Tiểu công chúa kia chẳng qua là người điêu ngoa, không có đầu óc gì, hôm nay thoát nhìn, cô nói mấy lời, mạch lạc rõ ràng, tư tưởng minh xác, rất có sắc thái cơ trí!

Mà Triệu Tố Nhã bởi vì tin tức này, càng làm hot lên, tuy nhiên mang theo vài phần ảnh hưởng mặt trái.

Phần lớn trên mạng đều công bố Triệu Tố Nhã đại bài quá mức đùa bỡn, ảnh hưởng tới ấn tượng tốt.

Còn có người rối rít nói, cô ta mặc dù xảy ra tai nạn xe cộ, là đáng đồng tình, nhưng dù sao đều là cô ta lên đường muộn, nếu như cô ta tới

sớm một chút, chỉ sợ cũng sẽ không có tình huống như thế xảy ra!

Thậm chí còn có một số người khác cùng Triệu Tố Nhã hợp tác, cũng theo đó bắt đầu yêu sách lên, rồi rít nói Triệu Tố Nhã thường ra vẻ đại bài xuyên đùa bỡn như vậy, thậm chí có người có cát xê studio so với cô ta cao hơn, cô ta liền lập tức vụt ra sau lưng bước đi, trong mắt không có ai, cùng hình tượng ngọc nữ của cô ta một chút cũng không xứng đôi.

Một người yêu sách, liền gây ra vô số người bắt đầu rít yêu sách theo.

Thậm chí khí thế ngất trời.

Khiến cho hình tượng Triệu Tố Nhã theo đó cũng đung đưa.

Bạc Sung Nhi nhìn những tin tức này, không nhịn được nở nụ cười, chính cô cũng không nghĩ tới, một cái trả thù nhỏ đơn giản, lại có thể dẫn phát liên tiếp hiệu quả và lợi ích.

Đến buổi tối hôm đó, Triệu Tố Nhã không chịu nổi áp lực dư luận, mời ký giả mở họp báo.

Thời điểm cô ta xuất hiện, sắc mặt hơi hơi tái nhợt.

Cô ta đứng ở trên đài, ở vô số đèn flash, dị thường thành khăn mở miệng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 363: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (13)

Cô ta đứng trên đài, dưới vô số đèn flash, vô cùng thành khẩn mở miệng.

"Đối với tin tức hôm nay, tôi thật sự rất xin lỗi, mọi người chỉ trích tôi đều thấy được, tôi hi vọng mọi người có thể tha thứ cho tôi, tiếp theo tôi khẳng định sẽ cố gắng sửa lại."

Chỉ là rải rác mấy câu, Triệu Tố Nhã lại giống như dùng sức lực cả đời, mới miễn cưỡng nói xong.

Cô ta ngồi ở đó, hóa trang hơi đậm, nhưng vẫn khó mà che lấp sự đỏ trên mắt.

Chắc là ngẫm len lén khóc cho một trận.

Sau khi cô ta nói dứt, liền nhanh chóng cúi đầu xuống, ánh mắt nhìn míc, cánh môi mím chặt.

Người đại diện của Triệu Tố Nhã lập tức đứng lên, cúi đầu thật sâu, tiêu chuẩn góc 90 độ, ngữ khí mang theo mười phần có lỗi.

"Liên quan tới Tố Nhã, là người đại diện cũng rất áy náy, rất nhiều chuyện, Tố Nhã đều nghe theo sự sắp xếp của tôi, kỳ thật cô ấy vẫn luôn là một cô gái tốt rất quan tâm sự nghiệp, mà lại vô cùng nghiêm túc, cũng vô cùng thành khẩn, giống như sáng hôm nay, cô ấy xảy ra tai nạn, sau khi đi bệnh viện kiểm tra, nhưng vẫn lựa chọn đi tới studio, đối với một ít chuyện, chúng tôi sai, tương lai sẽ sửa, vẫn hi vọng mọi người cũng không nên quá

truy cứu việc này, Tố Nhã trưởng thành, tất cả mọi người nhìn qua, sẽ thấy mắc chút sai lầm, nhưng tôi tin tưởng, chỉ cần Tố Nhã phạm sai lầm có thể thay đổi, mọi người sẽ tiếp nhận cô ấy!"

Triệu Tố Nhã giờ này hốc mắt vì người đại diện, đều nổi lên sắc hồng, nhìn cực kỳ diễm đạm đáng yêu.

Rất nhiều ký giả chụp hình cô ta rơi lệ, thừa cơ hỏi thăm một vài vấn đề.

"Xin hỏi, có người nói Triệu Tố Nhã tiểu thư không thể thấy người khác được trả phí cao hơn mình, cho nên thường xuyên lấy thân thể đi làm một vài chuyện đúng không?"

"Nói chuyện cần chứng cứ rõ ràng, huống chi có lúc, rất nhiều người ưa thích thừa dịp cháy nhà hôi của, bỏ đá xuống giếng, Tố Nhã vẫn luôn chọn phim mình thích, cũng không phải là quá coi trọng phí mời!" Người đại diện đến cùng vẫn là lá bài chủ chốt, nói đến lời này, hoàn mỹ đến không tì vết!

"Vậy xin hỏi Triệu Tố Nhã tiểu thư, cô đối với lời của tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế hôm nay nói, có ý kiến gì không?"

"Bạc tiểu thư là một người rất tốt, lúc làm việc thái độ cô ấy rất tốt, nghiêm túc, không cho phép bất kỳ xuất hiện lỗ thủng, yêu cầu hoàn mỹ, là người có trách nhiệm nhất tôi từng thấy." Triệu Tố Nhã khẽ ngẩng đầu lên, hít sâu một hơi, biểu lộ vô cùng nghiêm túc.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 364: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (14)

"Nhưng cô ấy ở trước mặt mọi người trách cứ cô như vậy, cô có thể mang thù hay không?" Ký giả truy vấn thươ.

Triệu Tố Nhã mắt chứa nước lắc đầu, trên mặt gạt ra nụ cười khéo léo, một mảnh thành khẩn: "Sẽ không, người lại tôi rất cảm ơn Bạc tiểu thư, cô ấy vạch ra khuyết điểm của tôi, khiến cho tôi có thể sửa lại, mới tốt đẹp phát triển hơn."

"Vậy cô cùng Bạc tiểu thư mâu thuẫn như tin đồn, là thật hay giả?"

"Mâu thuẫn gì?" Trong mắt Triệu Tố Nhã thoáng hiện một vòng hiếu kỳ, cô ta giống như thật sự nghiêm túc suy nghĩ, thật lâu mới cười xấu hổ, nói ra: "Ngại quá, những tin đồn trên web tôi đều không xem, bởi vì thế giới rất lớn, mỗi người tư tưởng khác biệt, cho nên không thẹn với lương tâm. Huống chi, Bạc tiểu thư vốn chính công tư rõ ràng, tôi phạm sai lầm, cô ấy mắng tôi là phải, quan hệ giữa tôi và cô ấy, không có phức tạp như vậy, chỉ là hợp tác đơn thuần, mà chúng tôi cũng không phải là quá quen thuộc, chẳng qua nếu như có thể mà nói, tôi thực tình hi vọng có thể cùng Bạc tiểu thư làm bạn, chỉ là thân phận chênh lệch, sợ là sẽ phải trèo với Bạc tiểu thư."

Triệu Tố Nhã, nói cực kỳ phiêu động.

Làm cho ký giả ở đây nhao nhao vỗ tay.

Một buổi họp báo, kết thúc vô cùng hoàn mỹ.

Video nhanh chóng lan truyền ra, mà đưa tin cũng được cuất hiện đứng nhất, sau khi mọi người xem, lại cảm thấy kỳ thật ra cũng không có gì lớn, chỉ là răn dạy trong công tác, không có gì lạ, người nào không phạm sai lầm?

Huống chi, Triệu Tố Nhã cũng dám quang minh chính đại đứng ra thừa nhận sai lầm của mình, còn thái độ thành khẩn nói nhất định sẽ sửa lại, nên không có người truy cứu.

Tự nhiên, rước lấy một phần tán dương.

Vén vẹn chỉ là mấy giờ, những tiếng mắng chửi hóa thành tán dương.

Chuyện này, giống như nhanh chóng lật mình, căn bản không có người nào để ý nhiều, huống chi, Triệu Tố Nhã đã xin lỗi, tuyên bố hối cải, Bạc Sùng Nhi cũng sẽ không quá truy cứu việc này.

Tăng thêm Triệu Tố Nhã đánh giá cô cực kỳ tốt, khiến cho rất nhiều người cảm thấy có lẽ quan hệ giữa của bọn họ cũng không xấu hổ giống như như vậy.

Bạc Sùng Nhi từ trước đến nay chán ghét truyền thông, tự nhiên cũng không người nào dám đến phỏng vấn, hỏi thăm ý cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 365: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (15)

Thế là thái độ của cô, tự nhiên cũng bị vẽ lên.

Chọc cho rất nhiều người, rồi rít suy đoán, tiếp đó hai người hợp tác, sẽ không tiếp tục xuất hiện tình huống gì chứ?

Bởi vì Triệu Tố Nhã làm vậy, cô ta lấy được khen ngợi, trên mạng bình chọn "Bông hoa tươi đẹp nhất làng giải trí" hoạt động quan trọng rơi vào trong túi cô ta.

Sau khi Bạc Sủng Nhi xem, lại chỉ nhếch miệng, xem thường.

Cô ta là hoa tươi sao?

Nếu như cô ta là hoa tươi, vậy trâu trên toàn thế giới không dám ỉa rồi!

Cái lời này truyền đến tai Tần Thánh, khiến cho Tần Thánh không nhìn được run rẩy hơn phân nửa, sau cùng cười ra.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tần Thánh cười dương dương đắc ý, lại nghĩ đến chuyện lần này, huyệt não xôn xao, chính mình cũng không tính là thắng, chỉ là hẹp hòi một chút, mà Triệu Tố Nhã cũng không có tổn thất lớn, khó tránh khỏi trong lòng buồn rầu, khi nhìn thấy Tần Thánh cười như vậy, nhất thời giận dữ nhìn Tần Thánh, nhào tới, lại cản lại cấu, vừa đâm vừa nện, hung hăng lẳng nhục một trận, khiến cho toàn thân Tần Thánh chông chất vết thương.

Về sau, Bạc Sủng Nhi lại lật ngược chuyện này, dù sao mình cũng không có tổn thất gì, nếu quả thật là nhằm vào Triệu Tố Nhã, chỉ có vẻ cô ta có tri thức hiểu lễ nghĩa, tự nhiên hào phóng, mà cô lại là lòng dạ hẹp hòi.

Chuyện ngu xuẩn như vậy, tất nhiên Bạc Sủng Nhi không biết làm ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi từ tạp trí "BX" đi ra, bóng đêm vừa xuống.

Trước kia, cô không làm thêm, hoặc là nói, cô không đi làm.

Không có việc gì, áo đến thì đưa tay, cơm đến há miệng, thậm chí quần áo đều được đặt sẵn, đồ ăn đều được đặc biệt làm.

Qua thời gian, xa xỉ thế nào.

Đây là từ khi cô sinh ra, đến bây giờ, cho tới bây giờ nhất quán sinh hoạt.

Không biết nhân gian khó khăn.

Không dính khói lửa trần gian.

Thậm chí cô căn bản đối với tiền, không có khái niệm quá lớn, chẳng qua là cảm thấy vền vẹn là một con số.

Có thể đổi lấy đồ cô muốn.

Mà bây giờ trở ngại việc Tịch Giản Cận kích thích cùng chán ghét, cô hoặc ít hoặc nhiều cũng tỉnh lại, bởi vì lâu dài lưỡi nhác, đột nhiên dẫn thân vào làm việc, từ lúc bắt đầu học tập, đích thực là có chút khó khăn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 366: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (16)

Có lúc, khó tránh khỏi là nhện đến đêm khuya.

Rất mệt mỏi, rất khổ, rất phiền.

Nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới muốn vứt bỏ.

Giống như là, trong óc của cô, chưa bao giờ nghĩ tới muốn vứt bỏ Tịch Giản Cận.

Cô nghĩ, có lẽ cô làm tốt nhất, dịu dàng tốt nhất, anh sẽ xoay người, tha thứ cho cô.

Trước kia, Bạc Sủng Nhi không muốn làm những chuyện này.

Cô cho rằng như thế nào, thì làm như thế.

Trong lòng cảm giác là đúng.

Khi Tịch Giản Cận tức giận mắng cô, cô mới biết được, thì ra đây là cô trong mắt anh.

Những thứ cô thấy đúng, ở tổng mắt người khác, đều là sai lầm.

Cô rất kiêu ngạo, là cô gái sĩ diện, lần trước Tịch Giản Cận ở trong bệnh viện nói những lời kia, đem mặt mũi của cô, đều đánh rụng, cô chung quy là không còn có dũng khí, dây dưa với anh rồi.

Anh nói, cô quán lấy anh, lộ ra cô rất tiện, rất bạc tình.....

Đời này kiếp này, không có người nói với cô như vậy.

Bạc Sủng Nhi đứng dưới ánh trăng, nghĩ tới đây, liền cảm thấy có chút khổ sở.

Đúng lúc điện thoại di động vang lên, nhìn điện báo, là Tần Thánh, nghe, mới biết, hỏi thăm cô đã tan hay chưa, có cần anh tới đón cô hay không?

Bạc Sủng Nhi gật đầu, cười tủm tỉm nói mình đã tan.

Cắt đứt điện thoại, cô muốn Tần Thánh đuổi tới, cũng cần ba mươi phút, dứt khoát liền dọc theo đường cái đi.

Đêm rất yên tĩnh, tạp trí "BX" ở khu hoàng kim thương nghiệp thành phố X, ban ngày phồn hoa, ban đêm cô đơn, có văn phòng loáng thoáng đèn sáng, chắc là có người tặng ca.

Dưới lầu cực kỳ yên tĩnh, có rất ít xe cộ đi qua, Bạc Sủng Nhi một mình đạp trăng mà đi.

Cô đi cực kỳ chậm, đến phía trước, chuyển chỗ ngoặt, liền nhìn thấy mấy người chạy qua, đằng sau giống như có giọng nữ hô: "Cướp, cướp rồi....."

Bạc Sủng Nhi hơi dừng một chút, nhíu mày, đi về phía trước hai bước, liền nhìn thấy một cô gái ngồi trên mặt đất, giống như là bị thương rồi.

Ngay lúc cô nghĩ xem có nên cầm điện thoại lên báo cảnh sát hay không, lại nhìn thấy một chiếc xe quen thuộc, ngay sau đó, cô liền thấy được người quen từ trên xe nhảy xuống, không biết hỏi cô gái trên đất hai câu gì, liền chạy đuổi theo kẻ cướp.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 367: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (17)

Cho dù là hai tháng chưa từng gặp qua anh, thế nhưng là vẫn là có thể ở dưới ánh đèn mơ hồ, liếc một chút liền có thể nhận ra người kia là ai.

Cô đứng cách đó không xa, nhìn lấy bóng người kia, biến mất ở tầm mắt của mình, ngón tay cầm di động, cứ thế mà dừng tại chỗ.

Cô thậm chí đã không dám hít thở, sợ không cẩn thận, liền đem giấc mộng này, làm cho kinh hãi tán mất!

Bạc Sủng Nhi một mực biết mình nhớ Tịch Giản Cận, thế nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, giờ này khắc này, ở lúc trời tối, đột nhiên gặp anh xuất hiện, cô chỉ nhìn bóng anh, cô mới biết được, thì ra, trong lòng nhớ, lại nặng nề như vậy.

Cô dùng sức nhắm một con mắt lại, sau đó tại mở ra, phía trước chỉ còn lại có cô gái bị thương, đã không có Tịch Giản Cận, hết thấy giống như là một ảo giác.

Nêu như không phải ở trong không khí, tựa hồ để lại mùi vị của anh, nhất định cô không hề nghĩ tới, anh xuất hiện qua.....

Bạc Sủng Nhi đi về phía cô gái bị thương, cô ấy hẳn là một thân một mình, mang theo đi trên đường, bị người gặp được, cướp đoạt, bởi vì là mấy đứa nhóc, khí lực lớn hơn, đem cô ấy đẩy ngã trên mặt đất, toàn thân trầy da vô số.

Bởi vì là mùa hạ, phụ nữ da thịt mịn màng, mặt đất xi măng thô ráp, làm cho người cô gái máu me đầm đìa.

Đêm hôm khuya khoắt, Bạc Sủng Nhi không biết làm sao đi qua, cho dù là đi ra, cũng không biết sẽ làm gì.

Cô gái kia thấy Bạc Sủng Nhi đi tới, đột nhiên vội vội vàng vàng nói ra: "Cô mang điện thoại di động không? Tranh thủ thời gian báo án, những người kia trên thân mang theo dao đấy..... Vừa rồi người kia một mình đuổi theo, bọn họ mấy người, không chừng sẽ xuất hiện nguy hiểm tính mạng, tranh thủ thời gian báo án đi!"

Trong não Bạc Sủng Nhi âm âm một chút, tay cô khẽ run rẩy, điện thoại di động liền lập tức ném xuống đất, bị cô gái kia nhặt lên, lập tức gọi "110".

Cô gái kia nói rất gấp, Bạc Sủng Nhi nghe mà lòng hốt hoảng, quay người, liền đuổi theo hường Tịch Giản Cận rời đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 368: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (18)

Cô gái kia cúp điện thoại, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi chạy tới khu vực nguy hiểm, nhất thời hô hai câu, "Cô là một cô gái chạy tới làm gì? Cần thận làm thương chính mình, không chừng còn trở thành vương váu người kia!"

Bạc Sủng Nhi căn bản không để ý tới lời cô gái kia kêu, chỉ là chạy, cô gái kia gấp đến độ giơ chân, miễn cưỡng đứng lên, bởi vì chân bị thương, đuối hai bước, chung quy là sợ hãi, vẫn không dám đuối tới nhìn một chút, chỉ có thể cầm điện thoại di động của Bạc Sủng Nhi, tiếp tục gọi "110" thúc giục.

Bạc Sủng Nhi căn bản không có đuối mấy bước, liền nghe được phía trước có tiếng đánh nhau truyền đến, cô nghiêng ngả chạy về phía trước hai bước, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận đứng nghiêm ở phía trước cô, không nhúc nhích, đôi mắt nhìn chăm chăm vào mấy người trước mặt.

Mặt đất còn nằm một người, đang ôm cánh tay rên rỉ.

Mà mấy người vây quanh Tịch Giản Cận, trong tay đều cầm dao, bên trong có người cầm dao còn nhỏ máu, dưới ánh trăng trắng bệch, lóe ra màu đỏ doạ người, tí tách rơi xuống.

Bạc Sủng Nhi nhìn mà sắc mặt trong lúc đó tái nhợt xuống, cô cảm thấy trái tim đều đình chỉ, hơi há hốc mồm, đột nhiên giống như là không muốn sống nữa, nhào vào lòng ngực Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đều đang phòng bị mấy người kia, anh tập trung tinh thần vô cùng, căn bản không có chú ý tới người tới gần, bỗng nhiên một thân thể nho nhỏ, nhào vào trong ngực mình, lại dọa anh kêu to một tiếng, theo bản năng muốn đuổi chân đạp, có thể là vừa vịn giơ chân lên, nhưng lại cảm thấy không thích hợp, liền cứ thế mà ngừng lại, cả người đều chưa kịp phản ứng, trong ngực liền bị một thân thể ôm lấy.

Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm thấy thân thể này rất quen thuộc, trong đầu cũng nhất thời trống không, lập tức liền cảm giác được bờ eo của mình bị người hung hăng quấn chặt, thân thể trong ngực phát ra tiếng nói gần như nghẹn ngào: "Tịch, anh có chuyện gì sao? Tịch, anh bị thương sao?"

Tịch Giản Cận nhất thời kinh ngạc.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy toàn thân mình đều cương cứng, dao trong tay của người kia còn nhỏ máu, có phải Tịch Giản Cận bị thương hay không?

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 369: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (19)

Bạc Sủng Nhi vươn tay, bắt đầu sờ loạn toàn thân Tịch Giản Cận, lại mò tới một mảnh ướt át, giơ tay lên, dưới ánh đèn mờ nhạt, nhìn thấy ngón tay trắng nõn của mình hiện đầy máu tươi, nhất thời sắc mặt cô tái nhợt xuống, bắt đầu sờ bụng Tịch Giản Cận.

"Tịch, anh có đau hay không? Anh bị thương chỗ này sao? Em gọi xe cấp cứu cho anh nhé."

Lúc này Tịch Giản Cận mới hồi phục tinh thần lại, anh chỉ là cảm giác được một cánh tay nhỏ, ở trên bụng mình sờ tới sờ lui, có chút nóng nảy, thỉnh thoảng chạm đến nửa thân dưới của anh, chọc cho anh đứng ở chỗ này, không hiểu toàn thân bắt đầu khô nóng.

Anh mấp máy môi, bắt lấy tay Bạc Sủng Nhi, cúi đầu xuống, nhìn sang Bạc Sủng Nhi, ai ngờ rơi vào mắt lại khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô, mang theo lo lắng, ở dưới ánh trăng, thanh tịnh, vô cùng đẹp, khiến cho tim anh, không hiểu thấu mà mềm lòng, một số tình cảm, dưới đáy lòng, chậm rãi bắt đầu lên men.

Bạc Sủng Nhi thuận mạch suy nghĩ một chút, tiếp tục sờ soạng bên trên quần áo của anh, lại phát hiện cũng không lỗ hổng gì, cô quay đầu, nhìn người dưới đất kia, mặt đất phía trên có mảng lớn máu, cô giống như là trong nháy mắt hiểu được chuyện gì xảy ra, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, "Còn tốt, không bị thương, anh làm em sợ muốn chết, tịch, anh làm sao hư hỏng như vậy! Anh thật làm em sợ muốn chết, anh có biết hay không!"

Bạc Sùng Nhi giống như thật sự bị hù dọa, một bên la hét, một bên mở miệng nhỏ ra, cắn lên vai Tịch Giản Cận, cô cắn có chút dùng sức, khiến cho Tịch Giản Cận lập tức hoàn hồn, lại thấy có người đã định đâm về phía Bạc Sùng Nhi, cự ly rất gần, lập tức liền muốn tiếp xúc đến da thịt Bạc Sùng Nhi rồi.

Trong lúc đó ánh mắt Tịch Giản Cận lạnh xuống, anh bỗng đứng vươn tay, cứ thế mà kẹp lấy dao, toàn thân cao thấp phát ra sát khí dọa người, mà con dao kia, chỉ cách cự li da thịt Bạc Sùng Nhi một chút.

Lập tức, Tịch Giản Cận giơ chân lên, đạp về phía người kia.

Chỉ nghe được rên lên một tiếng, người kia liền ngã xuống.

Lúc này Bạc Sùng Nhi mới ý thức được chính mình vừa rời một đường sinh tử, khó tránh khỏi lòng còn sợ hãi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 370: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (20)

Tịch Giản Cận ôm hông cô, lập tức đặt cô ở một bên, nắm thật chặt năm đấm, có chút trắng bệch.

Bờ môi anh mím thật chặt, nhìn chăm chăm về mặt Bạc Sủng Nhi, đáng sợ vô cùng, giống như lúc nào cũng có thể đem cô xé rách!

Cô gái này có đầu óc hay không?

Không biết nơi này nhiều nguy hiểm sao?

Chạy tới nơi này làm cái gì?

Cô không biết đứng ở một bên ngoan ngoãn chờ anh à!

Nếu như vừa rồi dao kia thật sự đâm đến, cô có biết hay không có lẽ hiện tại mạng cô cũng không có!

Sau khi Bạc Sủng Nhi đứng vững, vừa muốn mở miệng nói tiếng nguy hiểm thật, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận trừng mắt nhìn cô, vô cùng khủng bố, thậm chí còn có cái này một tiếng, tức giận đặng đặng truyền tới!

"Ai bảo em tới nơi này!"

Anh nói rất nghiêm túc!

Đem cô giật náy mình.

Tăng thêm Tịch Giản Cận bởi vì cùng người đánh nhau, sát khí lộ ra ngoài, vô cùng khủng bố, bất kỳ người nào nhìn đều cảm thấy sợ hãi, hơn nữa giờ này khắc này anh gầm thét thêm một tiếng.

Cả người Bạc Sủng Nhi đứng yên.

Tịch Giản Cận chỉ một bên, tiếp tục tức giận hô: "Em lập tức đi cho tôi, không có việc gì tới nơi này làm gì? Đêm hôm khuya khoắt một cô gái không trở về nhà, lại ở trên đường cái lắc lư cái gì? Khó trách xảy ra chuyện, mà cho em có xảy ra sự tình, cũng là em đáng đời!"

Tịch Giản Cận càng nghĩ càng thấy nghĩ mà sợ, vừa vội, vèn vèn vừa rồi, cái này cô gái này suýt nữa liền chết ở trong ngực của anh rồi!

Cô hơn nửa đêm, không lái xe, một người đi trên đường cái làm những gì?

Chẳng lẽ cô không thể để cho người ta bớt lo chút sao?

Cô không có suy nghĩ sao?

Lúc trước kém một chút bị người luân phiên bạo, thế như còn dám đêm hôm khuya khoắt một nhìn xuất hiện trên đường.

Tịch Giản Cận âm thầm cắn răng, anh cho là cô ban đêm ngoài trừ Hoàng Cung, Khải Duyệt, Dạ Sắc, nên sợ cô xảy ra ngoài ý muốn, đem người đội ba phân tổ, mỗi đêm trị an nơi đó, ai biết thì ra cô không đơn thuần là ở nơi đó liền ở phía khu buôn bán cũng bắt đầu đêm hôm khuya khoắt lượn lờ!

Tịch Giản Cận không nhịn được cắn răng nghiêng lợi đứng lên, trừng Bạc Sủng Nhi còn không đi khỏi trước mặt mình, đang nhìn nhìn những người chung quanh kia, giống như là lúc nào cũng có thể vọt lên, liền lập tức đẩy Bạc Sủng Nhi, "Tranh thủ thời gian đi cho tôi!"

Bạc Sủng Nhi vốn là lo lắng, nhất thời diễn thành ủy khuất, cô cắn môi, trừng mắt liếc Tịch Giản Cận, sau đó xoay người, liền chạy ra.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 371: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (21)

Tịch Giản Cận trên trán nhảy lên gân xanh, anh nhìn cô chạy đi, biết lời mình vừa nói, quá nghiêm túc.

Cái kia cô gái nhỏ kiêu ngạo bị anh ngay trước người khác khiến trách như vậy, nhất định tổng lòng lại tức giận.

Anh chỉ mấp máy môi, một giây sau, cứ thế mà chuyển ánh mắt từ Bạc Sủng Nhi quét qua mấy người bên cạnh, toàn thân phát lạnh.

Mấy cái tên cướp kia nhìn thấy người mình đều ngã trên mặt đất, nhất thời trong lòng có chút sợ hãi, có một người giành túi, lập tức ném cho Tịch Giản Cận, liền chạy đi.

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, nhưng không có đuổi theo.

Đổi lại lúc trước, khẳng định anh muốn bắt những người này, đưa vào cục công an.

Thế nhưng lần này, anh nắm túi, nhìn những người kia chạy đi, không chút suy nghĩ liền quay người, quay đầu rời đi.

Tịch Giản Cận xuất hiện ở bên cạnh cô gái bị thương, đưa túi cho cô gái kia, vừa lúc 110 đã chạy tới, bởi vì vì những người khác chạy mất, chỉ để lại đến hai kẻ bị thương, 110 liền mang đi toàn bộ.

Lúc này người tới, giống như người mới thực tập, cũng không nhận ra Tịch Giản Cận, hô hào Tịch Giản Cận về Công An Cục lấy khẩu cung.

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, vốn cũng không có nói chuyện, anh mắt một mực tìm kiếm khắp nơi lấy.

Trong lòng nghĩ, lúc này mới chỉ nháy mắt, cái cô gái kia đã chạy đâu rồi?

Cảnh sát nhìn thấy tất cả đã chuẩn bị xong, nhìn Tịch Giản Cận còn đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, liền có một người mở miệng thúc giục nói: "Này, lên xe, về Công An Cục ghi khẩu cung, ở đây có vết dao rồi!"

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, khẽ gật đầu với cảnh sát nói với mình, suy nghĩ một hồi, liền lấy điện thoại di động ra, bấm một số điện thoại.

Cảnh sát nhìn Tịch Giản Cận còn đứng ở nơi đó, không coi ai ra gì gọi điện thoại, khó tránh khỏi tâm cao khí ngạo, trong lòng có chút khó chịu lại mở miệng thúc giục một hồi, giọng nói chuyện rõ ràng nghe đã không kiên nhẫn nữa!

Tịch Giản Cận lại chỉ lẳng lẳng gọi điện thoại, anh mắt cũng không liếc qua những cảnh sát kia một chút.

Những cho là Tịch Giản Cận không coi ai ra gì, nhất thời có hai người nhảy xuống, vươn tay muốn bắt anh.

Tịch Giản Cận hơi nhíu mày, giương mắt nhìn hai người, mà hai cảnh sát chẳng qua là cảm thấy trên thân lạnh run, không nói được kinh khủng, đứng ở nơi đó, ngược lại nửa ngày, cũng không dám lên trước.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 372: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! (22)

Tịch Giản Cận gọi điện thoại, thật lâu mới nghe, bên trong truyền đến đều là giọng điệu quen thuộc mà khách khi: "Tịch công tử, ngài tìm tôi có chuyện gì?"

"Tại đường XX cao ốc XX phát sinh án ăn cướp, hiện tại tôi có chuyện bận, không về cục được, chờ tôi có thời gian sẽ qua được chứ? Ngài thấy có được hay không?"

Tịch Giản Cận dùng giọng thương lượng nói chuyện, thế nhưng rơi vào trong tai đối phương, nhất thời đều trở thành thánh chỉ, lập tức không chút do dự nói ra: "Đương nhiên được, ngài không đến ghi chép cũng được, chỉ một ít chuyện, Tịch thái tử quá khách khí!"

Tịch Giản Cận nghe điện thoại, cũng khách khí cười, nói ra: "Chủ yếu là không muốn ra tay đá thương người."

Nói xong câu đó, Tịch Giản Cận liền nhướn mày, hỏi tới cảnh sát: "Máy người ai cấp cao?"

"Tôi!"

Tịch Giản Cận đưa điện thoại ra, sau khi người kia nhận nghe, liền nhất thời bị mắng te tát: "Tiểu tử cậu không kiên nhẫn được à, ở trên đường đây đưa với Tịch thái tử cái gì, ngài cậu có biết ông nội anh ta là ai không, năm đó uy chấn khắp nơi, hiện tại là thủ trưởng, cha anh ta cũng là yếu lĩnh chính trị, cậu có phải chê mệnh mình ngắn hay không!"

Người nghe điện bị chửi chổng mặt, thật lâu mới phản ứng được người gọi chính là cục trưởng, lập tức cúi đầu khom lưng nhận sai.

Sau khi cúp điện thoại, liền điện thoại di động đưa cho Tịch Giản Cận, vội vàng nhận lỗi.

Tịch Giản Cận tất nhiên là không có thời gian cùn họ đi lấy khai, tiếp điện thoại di động, liền đi đến xe của mình, vừa đi hai bước, liền nghe được có người gọi mình sau lưng, quay đầu lại là cô gái bị thương, nhất thời nhíu mày, hỏi thăm.

Cô gái kia đưa một cái điện thoại di động, "Đây là điện thoại của cô gái vừa rồi tìm anh, tôi nói với cô ấy, những người kia mang theo dao, cô ấy nghe xong lời này, mặt đều trắng bệch, tôi không cho cô ấy đuổi theo, thế nhưng bất ngờ không giữ được."

Tịch Giản Cận biểu lộ hơi cứng ngắc lại một chút, tất nhiên là anh anh biết người trong miệng cô gái kia là chỉ Bạc Sủng Nhi, cánh môi khẽ động, gạt ra nụ cười lịch sự, vươn tay, nhận lấy điện thoại di động.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 373: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【23】

Lại nghe đến người phụ nữ kia tiếp tục nói: "Nhất định là người cô cực kỳ thích, đều không để ý nguy hiểm hướng về nơi kia chạy đi rồi, hai người thật tốt, nam đẹp trai, nữ nhìn cũng đẹp, ở chung một chỗ thật là tuyệt phối!"

Tịch Giản Cận gật đầu, đáy lòng nổi lên tư vị không nói ra.

Thì ra là cô cũng không phải là đánh bậy đánh bạ đi tới đó, cũng không là một người đêm khuya du đãng trên đường cái, nghe người phụ nữ này nói, là đáy lòng lo lắng mới đuổi tới.

Anh mới vừa nộ khí đả đả trách cứ cô như vậy, khó trách trước lúc cô rời đi, đưa cho anh chính là cái ánh mắt kia, tràn đầy ủy khuất.

Kết quả Tịch Giản Cận cất kỹ điện thoại di động ở trong túi, liền xoay người hướng xe của mình đi tới.

"Mới vừa rồi lúc người phụ nữ kia chạy đi, hình như là khóc, đi lên xe của người khác, có phải các người cãi nhau hay không? Vậy anh mắng cô ấy sao, biết là anh quan tâm cô ấy, nhưng là cũng không thể quá nghiêm túc khiển trách người ta, huống chi cô ấy vốn là lo lắng cho anh mới đi."

Tịch Giản Cận ở thời điểm mở cửa xe, nghe được người phụ nữ kia tiếp tục nói một câu, tay của anh dừng ở trên cửa xe, kẽ run lên, lúc này mới mở ra cửa xe, ngồi vào trong xe.

Xe 110 cũng theo đó đã khởi động, người phụ nữ kia chỉ một cái phương hướng, lớn tiếng hô: "Là đường kia!"

Tịch Giản Cận lập tức giảm chân ga, thay đổi phương hướng, hướng về nơi người phụ nữ kia chỉ đi tới.

Tốc độ lái xe của Tịch Giản Cận thường không nhanh, nhưng lần này chỉ chốc lát liền đuổi theo xe Tần Thánh rồi, anh theo bản năng muốn nhấn ga đuổi theo, nhưng là vẫn chậm tốc độ xe lại, chẳng qua là đi theo phía sau xe Tần Thánh, chậm rãi đi theo.

Mãi cho đến thời điểm Tần Thánh đem Bạc Sủng Nhi đưa đến trang viên Bạc Gia rồi rời đi, Tịch Giản Cận lúc này mới cho xe dừng ở ngoài cửa trang viên Bạc Gia, thấy ánh đèn gian phòng Bạc Sủng Nhi sáng lên, có bóng người mơ hồ trên rèm cửa sổ đung đưa.

Tịch Giản Cận từ trước đến giờ chẳng chặc, cộng thêm huấn luyện ở bộ đội, định lực giỏi vô cùng, trong xe anh vẫn luôn duy trì một tư thế, giống như là căn bản không cảm giác được mệt mỏi, nghiêng đầu, chẳng qua là nhìn chăm chăm gian phòng Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 374: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【24】

Rất lâu anh mới mở rộng tầm mắt, ngồi trong xe, rất an tĩnh, đã là rạng sáng hôm sau, mọi người tập đoàn Bạc Đế nghỉ ngơi.

Một mình anh phát ngốc một hồi, mới mơ hồ cảm giác được điện thoại đang chấn động, còn có ca khúc quen thuộc vang lên.

"Em biết không? Yêu em cũng không dễ dàng, cần rất nhiều dũng khí, là ý trời đi, rất nhiều lời nói nói không ra, chính là sợ em không đủ sức. Em tin tưởng sao? Cả đời này gặp em, là đời trước anh thiếu em..."

Trương Học Hữu « Dọc đường đi có em ».

Chẳng qua là tiếng chuông bài hát này không phải Trương Học Hữu hát.

Mà là anh hát.

Đó là bảy năm trước, cô điên cuồng mê luyện Trương Học Hữu, luôn mồm la hét Trương Học Hữu là một người đàn ông tốt, dám nói với mọi fans mình đã kết hôn.

Thế gian này, người đàn ông như vậy cũng hiếm thấy.

Anh vừa vặn có nghe qua Trương Học Hữu hát, liền thử hát theo, nhưng là không nghĩ tới bị anh lưu lại, còn dùng làm chuông điện thoại di động.

Là Tần Thánh gọi tới.

Anh không đón nghe, chẳng qua là chờ tiếng chuông điện thoại tự động ngừng lại, anh mới duỗi ngón tay ra, mở điện thoại di động ra, bên trong cũng là chứa rất nhiều trò chơi nhỏ.

Thời gian bảy năm dằng dặc, cô vẫn để không thay đổi.

Những trò chơi kia, cái dạng gì cũng đều có.

Angry bird, Super Mario, Ninja fruits, Candy Crush...

Anh mở trò chơi ra, nhìn lên, liền uốn môi lên, không nhịn được nở nụ cười, quả thật vẫn như thế, những trò chơi này, bị cô chơi ngốn ngang, hoàn toàn thay đổi, Angry bird, download rất nhiều phiên bản, từng cái đều là linh linh qua vài cửa ải, thành tích Ninja fruits cũng là thê thảm không nở nhìn.

Anh nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động, phản chiếu khuôn mặt anh tuấn mỹ phi phàm của anh, đáy mắt của anh, cũng đang hóa thành năm đó cô biau môi, một tay cầm di động, một tay la hét: "Trò chơi này làm sao khó chơi như vậy, so với tiểu Tịch anh còn khó chơi hơn!"

Anh nghe dở khóc dở cười, xoay người, liền nhìn chăm chăm cô nhưng, cô gãi gãi đầu, mang theo vài phần ngượng ngùng nói: "Em theo đuổi anh mới dùng nửa năm, nhưng là cái trò chơi này, cửa ải này, cũng qua bảy tháng rồi, em còn không có chơi xong!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 375: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【25】

Sau khi nói xong, vẫn không quên chép miệng, muốn bao nhiêu ủy khuất có bấy nhiêu ủy khuất, muốn bao nhiêu khả ái có bấy nhiêu khả ái.

Anh duỗi tay, nhận lấy điện thoại di động, loay hoay một chút, liền dễ dàng thay cô qua cửa, cô liền trừng trừng mắt, vẻ mặt ngạc nhiên.

Thật không dám dấu diếm, thấy vẻ mặt lúc ấy của cô, anh rất là hưởng thụ.

Cách bảy năm, không biết cô đã đổi bao nhiêu điện thoại di động, trong mỗi một chiếc điện thoại di động, luôn bảo lưu lấy những trò chơi kia, như thường là bị cô chơi cho hoàn toàn thay đổi bộ dạng như năm đó, một số bàn, vẫn đậu ở chỗ này, không qua được, cũng không biết phía dưới là cảnh tượng như thế nào.

Giống như là anh và cô, sau bảy năm, cô đi vào thế giới của anh, căn bản không biết kia là phong cảnh như thế nào.

Tịch Giản Cận mở ra album ảnh của cô, mới phát hiện bên trong cũng không có bao nhiêu, nhưng là mỗi một bức cũng làm cho đáy lòng của anh phát run.

Đều là hình anh và cô.

Nụ cười rục rờ như vậy, trẻ tuổi và tốt đẹp.

Có cô mặt dày mày dạn một tay ôm cổ anh hôn ở trên đường cái, một tay giơ điện thoại di động theo hình, anh vẽ mặt bất đắc dĩ, mà cô vẽ mặt đắc ý.

Anh nhìn chăm chăm tỉ mỉ từng bức hình, mỗi một bức, là một cái chuyện xưa, một cái tốt đẹp.

Hồi lâu, anh mới mở ra bluetooth, đem hình của cô, một tấm lại một tấm bản sang điện thoại di động của mình.

Đợi đến khi chấm dứt, anh chọn một bức hình cô cười đẹp nhất làm hình nền, anh nhìn chăm chăm nụ cười chói mắt của cô, đáy mắt đều là ánh sáng lập lòe, anh nhìn không nhìn được trong nháy mắt thất thần, đáy lòng theo đó ấm áp lên.

Anh vốn là muốn muốn từ trong điện thoại di động của cô tìm xem ca khúc, lại phát hiện, chỉ có một bài.

Tịch Giản Cận « Dọc đường đi có em ».

Chất lỏng ấm áp, theo cổ họng của anh chậm rãi nuốt xuống, cảm xúc nồng đậm lẫn lộn, anh chậm rãi vuốt vuốt điện thoại di động của cô, một hồi lâu, nhắm hai mắt lại, trong ngực chua chát.

Anh trong nháy mắt, gần như tin cô thật sự thật rất thương anh.

Anh thậm chí không thể tin được, bảy năm này, nếu như cô thật rất thương anh, mỗi ngày đối mặt với những thứ hình ảnh quen thuộc này, hồi tưởng đến chuyện cũ, mỗi ngày nghe một bài hát, đáy lòng của cô rốt cuộc là cảm giác như thế nào?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 376: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【26】

Bạc Sủng Nhi cùng Triệu Tố Nhã lần thứ hai hợp tác quay chụp quảng cáo.

Lần này ký giả vây xem rất nhiều, nhưng mà Triệu Tố Nhã không có bất kỳ hành động, đúng lúc đúng giờ đi tới studio, sau là công tác chuẩn bị, vẫn bận rộn.

Triệu Tố Nhã đầu nhập trạng thái đặc biệt tốt, Bạc Sủng Nhi đứng ở một bên vẫn đang nhìn, thỉnh thoảng có chỉ ra một chút ý kiến của mình.

Ý tưởng của cô từ trước đến giờ đều là ly kỳ cổ quái, mỗi lần trầm ngâm một chút, phun ra một câu nói, sẽ để cho nhiếp ảnh gia cảm thấy cô giỏi vô cùng, kể từ đó, quay chụp cũng là dị thường thông thuận.

Vẫn đến trưa, lúc tất cả mọi người mệt mỏi thở hổn hển, Bạc Sủng Nhi mới hài lòng nhìn những thứ hình kia, phát tay tỏ vẻ nghỉ ngơi.

Kia là một lều lớn, tất cả mọi người tụ tập ở bên trong, bữa trưa đã sớm chuẩn bị xong.

Bạc Sủng Nhi rất cuộc vẫn là được nuông chiều từ bé, ngay cả cơm trưa, cũng là quản gia trang viên Bạc Gia tự mình đưa tới, cô một người vốn là ăn không được bao nhiêu, nhưng rất nhiều thứ, món ăn rất đa dạng, hơn nữa thức ăn đều là mời chuyên gia dinh dưỡng số một thế giới phối hợp tới, không đơn thuần là thoạt nhìn đẹp mắt, hơn nữa khẩu vị nhất lưu.

Bạc Sủng Nhi thấy xung quanh nhiều người lấy ánh mắt thèm thường nhìn hộp đựng thức ăn lớn trước mặt mình, suy nghĩ một chút, liền cầm hộp đồ ăn của mình, đem những thức ăn kia, mỗi dạng cũng lấy ra một chút, liền đem phần còn lại đưa cho người một bên nói: "Mọi người cũng ăn đi."

Tất cả mọi người trong nháy mắt hóa đá rồi.

Bọn họ không nghĩ tới Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế sẽ làm ra chuyện như vậy.

Mọi người nhìn tôi, tôi nhìn cô, qua mấy phút đồng hồ, mới lập tức vây đến, đem thức ăn mang đến, ăn sạch sẽ.

Lượng cơm Bạc Sủng Nhi ăn vốn là nhỏ, phân thức ăn cô lấy ra kia, đến cuối cùng cũng không có ăn xong, quản gia giống như là dỗ trẻ con dỗ cô ăn, nhưng Bạc Sủng Nhi bĩu môi, cầm lấy cái muỗng, tiếp tục ăn hai miếng, liền giương mắt lên, chớp nhìn quản gia.

Quản gia là lão quản gia trang viên Bạc Gia, Bạc Sủng Nhi coi ông như người nhà, quản gia tự nhiên cũng thương yêu Bạc Sủng Nhi, thấy một ít bộ dạng ủy khuất của cô, lập tức cười sờ sờ đầu Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 377: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【27】

Liền đem đồ cũng thu thập, cô giúp việc một bên lập tức cầm lên, đưa đến trên xe, quản gia để lại cho Bạc Sủng Nhi lượng lớn nước trái cây cùng trà mật, mỗi dạng Bạc Sủng Nhi cũng lấy ra một chút, còn lại như thường phân cho những người khác.

Bữa cơm này, mọi người ăn đến có chút kích động không thôi.

Hơn nữa ăn thật ngon.

Đây cũng là đầu bếp chuyên dụng của trang viên Bạc Gia làm, tài nấu nướng hàng đầu thế giới, bên ngoài căn bản không có biện pháp thưởng thức được món ăn người này nấu.

Quản gia thu dọn đồ đạc rời khỏi, mọi người còn rất vui vẻ tiễn ông, Bạc Sủng Nhi mạn bất kinh tâm như vậy, khiến cho mọi người cảm thấy khoảng cách giữa cô cùng bọn họ kéo gần không ít, có người dám cùng Bạc Sủng Nhi thử nói hai câu, mặc dù mỗi câu nói Bạc Sủng Nhi cũng trả lời, cũng không hề có vẻ mặt không nhìn được, chẳng qua là câu nói có chút đơn giản, nhưng vẫn để cho công nhân viên tòa soạn "BX " cảm giác mình rất có cảm rồi tồn tại!

Ăn cơm xong, mọi người nghỉ ngơi một chút, hoạt động quay chụp tiếp tục.

Nhưng là mỗi người lại giống như là không cảm thấy mệt mỏi, làm việc siêu cấp phấn đấu.

Triệu Tố Nhã vẫn luôn đem hết thảy nhìn ở đáy mắt, nét mặt của cô ta theo đó khẽ đông lạnh vài phần.

Kế tiếp quay chụp là cảnh Điền Viên.

Triệu Tố Nhã một lần nữa hóa trang, Bạc Sủng Nhi tỉ mỉ kiểm tra những bối cảnh kia, vờn quanh một vòng, chỉ ra nơi nào chưa ổn, tất cả mọi người theo đó nhanh chóng cải tiến.

Triệu Tố Nhã trang điểm xong, Bạc Sủng Nhi vừa vặn đứng ở một bên nhìn bối cảnh, Triệu Tố Nhã nghiêng đầu, hướng về phía thợ trang điểm nói một câu nói, thợ trang điểm liền chạy tới trước mặt Bạc Sủng Nhi, hỏi một chút, Bạc Sủng Nhi xoay người, liền hướng Triệu Tố Nhã đi tới.

Triệu Tố Nhã lúc này vừa vặn cũng đứng dậy, đứng ở trước một cái cột, phía trên treo đầy đèn treo, đều là thủy tinh, cũng là một trong số bối cảnh được bố trí.

Bạc Sủng Nhi đi vào, Triệu Tố Nhã liền dịu dàng cười nói: "Tôi chung quy vẫn thấy trang điểm hơi nhạt, cô xem có cần đem lông mày với đôi vẽ đậm hơn chút hay không? Như vậy phối hợp cùng những bối cảnh kia, sẽ dễ dàng dung hợp hơn."

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm khuôn mặt Triệu Tố Nhã một hồi, sau đó xoay người nhìn bối cảnh một chút, giống như là đang tinh tế suy nghĩ lời Triệu Tố Nhã nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 378: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【28】

Triệu Tố Nhã nghiêng đầu, lia ánh mắt hướng về phía người đại diện một bên, người đại diện liền khẽ gật đầu, hướng bên người Triệu Tố Nhã đi tới, đưa cho Triệu Tố Nhã một ly nước, chờ Triệu Tố Nhã sau khi uống xong, cô liền xoay người rời đi, không cần thận đụng vào cái cột phía sau Triệu Tố Nhã.

Cái cột kia làm bằng gỗ, phía ngoài thoa thuốc màu, chế thành đạo tạm thời cụ, chôn không sâu, người đại diện Triệu Tố Nhã đụng phải rất nặng, khiến cho cây cột lay động hai cái, một loạt đèn treo treo phía trên cũng theo đó lắc lư, sau đó mạch điện một đèn treo, theo đó từng điểm từng điểm gãy nứt ra rồi.

Đèn treo đều là thủy tinh, rất nặng, một mạch điện bị đứt, những mạch điện khác khẳng định duy trì không được bao lâu.

Người ở chỗ này cũng nhin không được hét lên một tiếng, theo lý thuyết những thứ kia sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn, đều là đồ tốt nhất, bọn họ đã kiểm tra mạch điện nhiều lần, va chạm như vậy, làm sao có thể đứt?

Càng làm cho người sợ chính là, chỗ đèn treo kia, vừa vặn chính là đỉnh đầu Bạc Sủng Nhi.

"Bạc tiểu thư, cẩn thận!" Triệu Tố Nhã nghĩ cũng không nghĩ, hướng trên người Bạc Sủng Nhi nhào tới, nghĩ muốn đẩy Bạc Sủng Nhi ra.

Bạc Sủng Nhi căn bản cũng không có lường trước biến cố như vậy, cô ngẩng đầu, thấy đèn treo kia đã lắc đảo muốn rơi rồi.

Cô bị Triệu Tố Nhã đẩy ra, ngã trên mặt đất, mà Triệu Tố Nhã bởi vì dùng sức quá độ, lại mang giày cao gót, giống như là đau chân, ngã xuống ở địa phương cô đứng, căn bản không cách nào nhúc nhích.

Trong nháy mắt, đèn treo bất chợt từ phía trên rớt xuống.

Tất cả mọi người không cách nào hô hấp.

Như vậy rơi xuống, không biết còn có thể giữ mệnh hay không!

Triệu Tố Nhã âm thầm căn rằng, chỉ cần lần này cô cứu Bạc Sủng Nhi, cô chính là ân nhân cứu mạng Bạc Sủng Nhi, không chỉ là tập đoàn Bạc Đế, ngay cả Tịch Giản Cận, đối với cô cũng sẽ có thái độ khen ngợi rất nhiều.

Kể từ đó, đối với tương lai của cô có trợ giúp rất lớn, không đơn thuần là sự nghiệp, mà sẽ có rất nhiều người cũng sẽ tiếp cận cô.

Cô muốn để cho Bạc Sủng Nhi thiếu cô một khoản nợ nhân tình cả đời đều không thể hoàn lại, cả đời gặt gao năm xương sườn mềm của cô ta, làm cho cô ta một đời một thế, đều không thể nhắm vào cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 379: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【29】

Bởi vì Bạc Sủng Nhi biết rất rõ ràng ban đầu là chính cô phải người đi cường bạo cô ta!

Mà cô ta tuyệt đối sẽ ghi hận trong lòng, hiện tại không để lộ, cũng không có nghĩa là tương lai cô ta không để lộ, để đạt được mục đích bảo hiểm, cô phải vì mình tìm kiếm một cái bảo hiểm tuyệt đối an toàn.

Triệu Tố Nhã nghĩ tới đây, tay cầm thành quả đấm, đang đợi đau nhức trong tưởng tượng truyền đến.

Cô đã tính qua, đèn treo rơi xuống, nhiều nhất chỉ tạo ra vết thương ngoài da.

Studio bị thương, đây nhất định là một cái tin tức hot, rất nhiều người cũng sẽ chú ý cô, hơn nữa một đường chú ý bệnh tình của cô, coi như là hiện tại cô nghỉ ngơi, cũng sẽ không từ suy giảm danh tiếng.

Nhiều nhất là máy hoạt động gần nhất không cách nào tham gia, đánh mất một khoản tiền, nhưng là đợi đến sau khi thương thế cô lành, lại có càng nhiều ích lợi chờ cô!

Người ở chỗ này cũng sợ đến choáng váng, chẳng qua là thấy đèn nhanh chóng rơi xuống.

Bọn họ cũng nhắm hai mắt lại, không đành lòng nhìn một màn tàn nhẫn kế tiếp kia.

Nhưng là trong lúc bất chợt Triệu Tố Nhã lại cảm thấy trên người của mình trầm xuống, cô mở mắt, thì thấy Bạc Sủng Nhi gục ở rồi trên người của cô, đưa cho cô một đạo ánh mắt dị thường lãnh khốc.

Triệu Tố Nhã trợn to mắt, nhìn Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt không thể tin.

Bạc Sủng Nhi lại cắn răng rặng, gằn từng chữ nói: "Cô muốn cứu tôi sao? Tôi không bao giờ cho cô cơ hội!"

Bố trí Studio, cô nhiều lần cường điệu an toàn trọng yếu nhất, thậm chí rất nhiều thứ đều là cô tự mình kiểm tra, không có xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn nào.

Cho nên đèn treo này tuyệt đối là có người động tay động chân.

Về phần là ai, vừa xem hiểu ngay, mặc dù không có chứng cứ.

Triệu Tố Nhã ôm dạng tâm tính gì, diễn màn kịch đau đớn này, cô đoán không ra, nhưng mà cô lại biết, cô chắc chắn sẽ thiếu Triệu Tố Nhã đoạn nhân tình này.

Huống chi, cô ta ở studio bị thương, vẫn là vì cô... Truyền đi, sợ rằng cả đời cô đều không thể hướng về phía Triệu Tố Nhã xuất thủ!

Cô mới không cần!

Cô mới không cần bị người khác năm mũi dẫn đi cả đời!

Cả đời Bạc Sủng Nhi cô, chỉ cho phép người khác thiếu cô, cô tuyệt đối sẽ không cho phép cô thiếu người khác!

Bạc Sủng Nhi âm thầm mà cắn răng rặng, khẽ quay đầu, cô chơi khổ nhục kế phải không? Tôi đây cũng chơi, studio xuất hiện nguy hiểm, cuối cùng bị thương chính là tôi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 380: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【30】

Đến lúc đó tất cả tin tức, tất nhiên đều là "Nguy hiểm! Thời khắc chỉ mảnh treo chuông, Tiểu công chúa Bạc Gia liệu mình cứu diễn viên!"

Xem ai thiếu ai nhân tình!

Trong lúc bất chợt, một tiếng vang thật lớn, đèn thủy tinh rơi xuống.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy sau lưng truyền đến một trận đau đớn, ngay sau đó liền đại ngất đi.

Mọi người của Studio nhanh chóng vây tới, mấy người đem đèn treo lấy ra, lại phát hiện phía dưới nện vào đều là Tiểu công chúa Bạc Gia.

Tất cả mọi người theo đó sợ ngây người!

Cô là lúc nào, chạy đến trên người Triệu Tố Nhã rồi?

Hơn nữa thủy tinh đều là đã bị cắt, góc cạnh rõ ràng, sức nặng rất nặng không nói, chỉ là những miếng thủy tinh bén nhọn kia, cũng đã cắm vào phía sau lưng Bạc Sủng Nhi.

Thậm chí máu tươi từ một cái lỗ hồng lớn vẫn hướng phía ngoài không ngừng phun.

Nếu như... Tiểu công chúa Bạc Gia ở giờ khắc này xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chết thật, sợ là mọi người bọn họ tại chỗ, mấy cái mạng cũng bồi không đủ!

"Bạc tiểu thư, Bạc tiểu thư..."

Rất nhiều người vây quanh Bạc Sủng Nhi hô hai tiếng, nhưng căn bản không có nghe được bất kỳ hồi âm, có người lấy ra điện thoại di động bấm gọi xe cấp cứu.

Ký giả một bên thấy một màn như vậy, cũng không dám tin mở trường hai mắt, trong đó có một hai người hoàn hồn trong giây lát, vội vàng phụng một màn này.

Bạc Sủng Nhi bị nâng lên, đặt lên vải trắng sạch ở một bên sê, tấm vải màu trắng nhanh chóng bị nhiễm màu đỏ máu, sắc mặt của cô tái nhợt, nghiễm nhiên giống như là cô gái xinh đẹp đã chết!

Triệu Tố Nhã đã bị người đại diện đỡ lên, cô ta một chút vết thương cũng không có chịu, chẳng qua là nhìn thấy máu trước mặt mà giật mình, ánh mắt cũng trở nên hoảng hốt.

Chân của cô thật ra thì không có đau gì, được đỡ đứng lên, bởi vì sợ, hai chân mềm nhũn, suýt nữa đứng không được.

Không đơn thuần là cô đứng không được, ngay cả mọi người một bên cũng theo đó sợ hãi.

Hết thầy, phát sinh đều là trong khoảnh khắc, căn bản không có để cho người ta bất kỳ đường sống nào, cho tới bây giờ, cũng là bất khả tư nghị như vậy.

Bọn họ cũng ngây ngốc đứng ở nơi đó, giống như là đánh mất suy nghĩ.

Chỉ thấy cách đó không xa cửa một chiếc xe con xe đột nhiên bị mở ra, một người, mặc một thân quân trang, thẳng tắp và chững chạc, nhưng toàn thân bao phủ một loại khẩn trương.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 381: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【1】

Anh hướng studio nhanh chóng chạy tới.

Studio có người đã hồi thần nói: "Cứ chảy máu như thế, rất nguy hiểm, xe cứu thương không biết lúc nào mới đến, chúng ta đưa cô ấy đi bệnh viện trước, đúng, đúng, gọi điện thoại cho Tần thiếu gia, nhà bọn họ có bệnh viện, cứu giúp..."

Người kia nói một câu, khiến cho tất cả mọi người hoàn hồn, một nam nhân viên lập tức tiến lên muốn ôm Bạc Sùng Nhi, ngón tay mới vươn ra, liền nghe được tiếng gầm lên giận dữ: "Dừng tay!"

Ngay sau đó liền thấy một người giống như là một trận gió đi tới bên người Bạc Sùng Nhi, anh ta thoáng cái liền quỳ ở trên mặt đất, ngón tay cũng run rẩy vô cùng.

Triệu Tố Nhã thấy người kia, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, cô nhẹ nhàng mở miệng, hô một câu: "Tịch công tử..."

Tịch Giản Cận ngoảnh mặt làm ngơ.

Một đôi mắt, giống như là đầy máu, chẳng qua là nhìn chăm chăm Bạc Sùng Nhi nằm ở nơi đó.

Anh ngay tại thời gian buổi trưa nghỉ ngơi, vội tới studio đưa cô điện thoại di động, vốn là muốn tiến đến, nhưng là lại không tự chủ được bị hình ảnh cô ở đây chỉ huy những người khác bố trí studio hấp dẫn.

Anh không nghĩ tới, cô trong ấn tượng của anh, trừ điêu ngoa cùng vô lực ở ngoài, những việc khác đều rất đần, cũng có thể chăm chú và nhanh nhẹn như vậy.

Nghiêm nhiên không phải là có gái nhỏ trong tưởng tượng của anh kia rồi.

Cô trưởng thành.

Mang theo một loại phong thái đặc biệt, làm say lòng người.

Anh nhìn có chút xuất thần.

Đáy lòng cũng theo đó ấm áp và thoải mái vô cùng.

Nhưng là trong lúc bất chợt biến cố xảy ra.

Toàn thân anh lập tức cứng ngắc ở bên trong xe, chậm chạp không thể tin được chính mình nhìn qua một màn kia, lại là tồn tại chân thật đấy!

Tịch Giản Cận khẽ vươn tay, đụng gò má Bạc Sủng Nhi một cái, lại phát hiện vẻ mặt cô gái thủy chung là không có bất kỳ biến hóa nào.

Đầu ngón tay của anh mang vết máu.

Anh ở trong bộ đội thi hành nhiệm vụ, nổ súng giết người, đương nhiên, gặp qua máu, cũng đếm không hết.

Nhưng là, anh lại chưa bao giờ nghĩ tới, một ngày kia, chính mình lại có thể thấy cô nằm ở trước mặt của anh, chảy rất nhiều máu.

Anh vươn tay, đem Bạc Sủng Nhi bế lên, chạy về phía xe, có người đứng ở trước mặt của anh, cản đường của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 382: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【2】

Anh thô lỗ giơ chân lên, đem người đá văng, giận dữ hét: "Cút ngay!"

Tịch Giản Cận nổi danh luôn bình tĩnh trầm ổn, giờ khắc này, giống như là một con thú hoang, dùng ánh mắt tức giận nhất nhất quét qua mọi người xung quanh, đem những người đó làm cho sợ đến trái tim muốn ngừng nhảy lên.

Anh cẩn thận ôm Bạc Sủng Nhi như trân bảo, hướng xe của mình nhanh chóng chạy đi.

Triệu Tố Nhã đứng ở nơi đó, vốn là có vô số lời muốn nói, tuy nhiên toàn bộ nghẹn ở trong cổ họng, một chữ cũng không phát ra được, cô chỉ có thể trơ mắt nhìn bạch mã vương tử trong suy nghĩ của mình, ôm Tiểu công chúa lòng anh yêu, biến mất khỏi tầm mắt của cô.

**

Tịch Giản Cận ở trên xe, gọi một cú điện thoại, thông đường đi đến đến bệnh viện quân khu, trong nháy mắt các xe khác bị cấm thông hành.

Vốn là xe cộ trên đường căn bản không rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra, liền bị lệnh cưỡng chế rời khỏi con đường.

Trước một giây, con đường mới vừa rời chính đốn hết thảy, một giây sau mọi người liền thấy một chiếc xe con, nhanh chóng xẹt qua.

Người ở bệnh viện Quân khu nhìn thấy Tịch Giản Cận lao đảo chạy vào, toàn bộ sợ hết hồn, nhìn đến người trong lòng ngực của anh toàn thân giống bị máu nhuộm đỏ, bị làm cho sợ đến đều không thể hô hấp.

Cho đến khi Tịch Giản Cận rống giận: "Cứu cô ấy, phải cứu cô ấy!", những nhân tài này mới hoàn hồn, luống cuống tay chân đẩy giường tới, đem Bạc Sủng Nhi đặt lên, phòng cấp cứu cũng đã chuẩn bị xong.

Bạc Sủng Nhi một đường bị đẩy vào, Tịch Giản Cận thủy chung đều nắm thật chặt tay cô, anh loáng thoáng cảm giác được cổ tay của cô, có mạch đập rất nhỏ đang nhảy lên, nhắc nhở anh, cô còn sống...

Bạc Sủng Nhi bị đẩy vào phòng giải phẫu, Tịch Giản Cận trong nháy mắt liền bị cách ở ngoài cửa.

Anh đứng ở nơi đó, đi tới đi lui, không cách nào bình tĩnh.

Chỉ chốc lát có hộ sĩ bên trong đi ra, "Tịch công tử, Bạc tiểu thư mất máu quá nhiều, cần truyền máu, nhưng là kho máu cũng không nhiều rồi, cô ấy nhóm máu B, anh xem có thể tìm người cùng nhóm máu đến hay không?"

Tịch Giản Cận nhíu nhíu mày, gật đầu, lập tức lấy điện thoại di động của mình ra, gọi cho quân khu một cú điện thoại, nghiêm túc nói: "Mười phút, cả đội tập hợp tại bệnh viện quân khu X thị!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 383: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【3】

Mọi người đội ba đang nghỉ ngơi, buổi sáng huấn luyện cả một ngày rồi, trong lúc bất chợt nhận được tin tức kia, lập tức đứng lên, sửa sang quần áo rời đi.

Mười phút đến bệnh viện quân khu.

Bọn họ dựa theo tốc độ chạy trăm mét, có lẽ có thể.

Chẳng qua là Tịch thiếu tá rốt cuộc là trúng cái gió gì? Để cho bọn họ ở bệnh viện quân khu tập hợp?

Tất cả mọi người suy đoán rồi rít, cũng không dám trễ nãi, đội ngũ lập tức sắp hàng thật chỉnh tề, hướng bệnh viện quân khu chạy đi!

Bệnh viện quân khu đúng là không nghĩ tới Tịch Giản Cận một cú điện thoại gọi tới nhiều người như vậy, vội vàng phái hai ba mươi cái hộ sĩ đi kiểm tra máu của bọn họ.

Tịch Giản Cận đơn giản nói một câu: "Không cần, bọn họ đều biết máu của mình, là nhóm máu B đứng ở một bên!"

Tịch Giản Cận lựa chọn người của mình trong quân khu còn có một nguyên nhân, đó chính là bọn họ thường cách một đoạn thời gian đều sẽ kiểm tra sức khỏe một lần, thân thể tuyệt đối khỏe mạnh, không có tật bệnh cùng giấu diếm tật bệnh!

Giảm đi thời gian kiểm tra.

Cứ như vậy, liền cho cô trong phòng cấp cứu, thẳng rất nhiều thời giờ!

Tịch Giản Cận vừa dứt lời, lập tức có hai mươi bảy người hướng một bên đứng tới, anh gật đầu, xoay người, hướng về phía một bên hộ sĩ nói: "Liền là bọn họ, các người kiểm tra một chút người nào có thể dùng!"

Những tiểu hộ sĩ kia đã sớm bị một màn này trấn trụ, mặc dù đây là bệnh viện quân khu, mỗi ngày đều nhìn thấy quân nhân, nhưng cũng không có nhìn thấy cả đội quân nhân bị gọi tới đây rút máu đấy!

Hộ sĩ đã kiểm tra xong, nhanh chóng chọn ra máu khả dụng, có bảy tám người, Tịch Giản Cận tính toán một cái, đã nói nói: "Mỗi người rút ra 100CC đo!"

Hộ sĩ vội vàng nói: "Kia được 800CC rồi, không dùng nhiều như vậy!"

Tịch Giản Cận lắc đầu: "Giữ lại để dự bị!"

Bớt cho ngày nào đó, cô xuất, những thứ máu kia có thể dự bị!

Giờ khắc này, còn ai dám trêu chọc Tịch Giản Cận, mấy người kia lập tức bị kéo vào đi rút máu.

Những người khác lưu ở phía ngoài, nhìn Tịch Giản Cận phiến não đi tới đi lui, vẻ mặt bất an, những đồng đội kia không nhịn được nhỏ giọng suy đoán nói: "Thì ra muốn lấy máu a! Không biết là người nào bị thương, lại để cho đội trưởng chúng ta khẩn trương như vậy, tôi còn chưa từng thấy bộ dáng này của anh ấy đâu!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 384: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【4】

"Là đâu rồi, đội trưởng vẫn luôn theo lẽ công bằng làm việc, lần này lại vì tư tình, mang theo chúng ta tập thể trốn việc không nói, còn bị kéo tới đây, lấy của công làm việc tư rút máu ra!"

"Kết luận cho ra, cái người kia trong phòng bệnh, đối với đội trưởng chúng ta rất trọng yếu!"

Người nói những lời này, rước lấy vô số người mắng: "Nói nhảm!"

Tịch Giản Cận nghe được thanh âm xao động, khẽ nghiêng đầu một chút, những người đó bị làm cho sợ đến đồng loạt ngậm miệng lại, Tịch Giản Cận đen mặt, nói: "Đều đi dưới lầu đứng nghiêm cho tôi!"

Những người đó nghe thế, vội vàng xuống lầu, ở trong vườn hoa bệnh viện quân khu, thẳng tắp đứng!

Rút đủ máu, một lần nữa Tịch Giản Cận liền hướng phòng cấp cứu trở về.

Anh vẫn chưa đi đến, đã nghe từ cửa truyền đến thanh âm gầm lên giận dữ, "Cần máu? Vậy thì dùng của tôi a, cái loại máu gì tôi không cần biết, tôi muốn người bên trong sống, nếu nó ấy chết, tôi sẽ nổ súng bắn chết các người!"

Tịch Giản Cận nhíu lông mày, hướng phía trước mãnh liệt đi hai bước, liền nhìn thấy tụ tập rất nhiều người.

Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thệ, Thiều Hoa, Tần Thích, Du Viễn, Ôn Giai Nhân, mà đang điên cuồng gào thét, chính là Lý Niệm.

Nơi này có mấy người rất nổi danh ở X thị, năm tháng cũng không ở trên mặt của bọn họ lưu lại bất kỳ dấu vết nào, cảm y ngọc thực, thoát nhìn, vẫn chói mắt như cũ, tuy nhiên đeo theo một loại hàm súc.

Cái loại hàm súc này, làm cho bọn họ hăng hái thêm mị lực vô tận.

Lý Niệm một thân tây trang màu đen, toàn thân tản ra khí tràng lẳng liệt, huống chi, thời điểm Lý Niệm không điên cuồng, thoát nhìn cực kỳ nho nhã, một khi điên cuồng lên, kia quả thực cũng không phải là người.

Y nói nổ sảng, liền có can đảm dám nổ sảng!

Không quản nơi này có phải bệnh viện quân khu hay không, có phải một khi nổ sảng, sẽ cùng cả quân đội là địch hay không!

Tiểu hộ sĩ đứng ở trước mặt y nhìn Lý Niệm đã sờ sảng, sớm đã sợ đến hết hồn, mở to miệng, giải thích "Niệm thiếu gia, thật sự không phải là máu người nào cũng có thể dùng, mới vừa rồi thái tử gia Tịch gia đã tìm máu, bây giờ đang ở bên trong cứu giúp, một hồi là ổn..."

"Cứu giúp lâu như vậy? Cũng đã qua mười lăm phút rồi! Còn chưa khỏe, kỹ thuật bác sĩ bệnh viện các người có được hay không!" Tần Thích vốn trầm mặc trong lúc bất chợt cũng nhảy lên: "Cô để cho tôi đi vào, tôi đi vào làm giải phẫu cho Sủng Nhi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 385: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【5】

"Thật xin lỗi, ở trong quá trình phẫu thuật, không cho phép người ngoài tiến vào, hơn nữa đây là bệnh viện quân khu... " hộ sĩ chỉ có thể tiếp tục ôn tồn giải thích.

"Cái gì bệnh viện quân khu, bệnh viện số một thế giới đều là tập đoàn Bạc Đế, hiện tại lập tức đem người ở bên trong đưa ra cho tôi, tôi đưa trở về tập đoàn Bạc Đế! " Tô Thần cắt ngang nói.

Tần Thánh dứt khoát đi tới cửa phòng cấp cứu, hướng cửa đập lên: "Theo chân bọn họ nói nhảm nhiều như vậy làm gì, trực tiếp đem người mang đi được rồi!"

Thiều Hoa từ nhỏ cũng là nhân vật điêu ngoa, lập tức cũng theo đó gật đầu nói: "Vẫn là tiểu tử Tần Thánh này thông minh, Tô Thần, đi mở cửa ra đi!"

Thiều Hoa sau khi nói xong, còn vươn mũi chân ra, đá đá Dịch Thệ một bên: "Anh cũng theo đó đi hỗ trợ!"

Ôn Giai Nhân từ trước đến giờ quen dụi dàng, nhìn người toàn bộ nơi này điên rồi, thật sự muốn đem phòng giải phẫu đập phá, vội vàng bước lên phía trước khuyên nhủ, nhưng là khuyên khuyên đến ánh mắt mình cũng nóng nảy, nói: "Ai nha, kỹ thuật các anh nơi này rất cuộc có được hay không!"

Khiến cho hộ sĩ đứng ở ngoài cửa cảm bọn hắn thoáng cái cũng theo đó khóc lên.

Đây rốt cuộc là một đám người nào a!

Lại tới đây, làm sao ai cũng điên cuồng như vậy?

Tần Thánh cùng Tô Thần nghe lệnh đi đến đập cửa, hộ sĩ gấp đến độ cũng kêu lên, Tịch Giản Cận nhanh chóng đi tới, đem hai điên kia giữ lại.

Anh không phải là không khẩn trương.

Nhưng là giờ khắc này, người nơi này cũng điên mất rồi, nếu như anh theo đó điên lên, kia sợ rằng bệnh viện quân khu thật sự sẽ loạn thành một đoàn!

Tần Thánh cùng Tô Thần nhìn người cản lại chính mình, lập tức đỏ mắt, cũng không quản người trước mặt này rốt cuộc là người nào, trong nháy mắt cùng Tịch Giản Cận đánh nhau.

Hộ sĩ vốn tưởng rằng rốt cuộc đã tới khuyên can một cái, tâm tình mới vừa rồi hơi chút chuyển biến tốt đẹp, ai ngờ bọn họ cũng đã quyền đấm cước đá, xé rách!

Hiện trường, muốn bao nhiêu hỗn loạn, liền hỗn loạn đến cỡ đó!

Lý Niệm cho súng lên nòng, nói: "Tôi mở được cửa ra rồi, sau đó các anh mang Súng Nhi đi, để cho Tần Thích làm giải phẫu!"

Tần Thích gật đầu, tỏ vẻ đồng ý!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 386: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【6】

Lý Niệm liền giơ súng lên, hướng về phía cửa nhắm trúng.

Hộ sĩ thoáng cái lòng như lửa đốt.

Này thật muốn phá cửa sao?

Nhưng là trong lúc bất chợt truyền đến một trận tiếng bước chân, ngay sau đó bọn họ liền thấy được hai người bước nhanh tới.

"Dừng tay ————— "

Người kia vội vã, đi tới trước mặt Lý Niệm, tất cả mọi người còn chưa có lấy lại tinh thần, chỉ thấy một người phụ nữ cầm túi trong tay hướng phía Lý Niệm đập tới, đập xong, còn đi tới ba người đang khí thế ngất trời, vừa đứng, ba người kia bị làm cho sợ đến lập tức cứng rần ngừng lại, một giây sau, trên đầu mỗi người cũng bị hung hăng mà đập mấy cái.

"Các anh làm ầm ĩ cái gì! Toàn bộ đứng sang một bên, biết điều một chút, ai cũng không được nói một câu!"

Người phụ nữ có chút khí thế, thời điểm đánh, mấy người đàn ông không có một người nào dám đánh tra, nghe người phụ nữ kia nói, trong nháy mắt biết điều toàn bộ ngồi ở một bên, hiện trường trong nháy mắt, muốn bao nhiêu hài hòa có bấy nhiêu hài hòa!

Thiền Hoa khẽ nghiêng mặt, giống như là thấy được cứu tinh, mở to miệng hô một câu: "Thất Thất..." nhưng ngay sau đó liền thở phào nhẹ

nhóm.

Sùng phi giá lâm!

Hiện trường ai dám làm loạn.

Cầm Úc cao ngạo đứng ở nơi đó, đi giày cao gót cao mười phân, tóc dài khẽ vén lên, thoạt nhìn so sánh với trước kia thành thực hơn vài phần, da vẫn trắng nõn như tuyết, vóc người yếu điệu mê người như cũ.

Đôi mắt của cô, lần lượt quét tới, đều hung hăng trừng mắt liếc mỗi người, sau đó liền nhìn hộ sĩ đứng một bên nói: "Các người từng bước từng bước đứng ở chỗ này theo của bọn họ làm khổ cái gì, bọn họ một đám người điên, các người cũng là một đám người điên hà? Các người nên làm cái gì thì đi làm đi, không phải là dang cứu người sao? Đứng ở ngoài cửa cứu à? Nếu là Sùng Nhi nhà tôi xuất hiện vấn đề gì, tôi sẽ đem làn da non mềm của các người từng tấc xé xuống!"

Cầm Úc tiếng mắng thanh thúy có lực, đem đám hộ sĩ mắng cho cụp đầu, đáy lòng vạn phần ủy khuất, nhanh chóng đi ra.

Bạc Tình đi lên trước, ôm lấy Cầm Úc, chậm rãi vòng vào trong ngực của mình, không thay đổi sắc mặt phong tao, trước mắt bao người, hôn khuôn mặt nhỏ bé của Cầm Úc một chút, chậm chạp nói: "Em xem ưm bực tức cái gì... Sùng Nhi khẳng định không có chuyện gì!"

"Anh cũng câm miệng cho em! Ngồi ở chỗ đó đi! " Cầm Úc đẩy Bạc Tình ra, nơi nào có tâm tình phụng bồi y, Bạc Tình đứng ở nơi đó, một hồi lâu không động tới, Cầm Úc nhú mày, đi tới túm lỗ tai Bạc Tình, hướng chỗ ngồi một bên néo tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 387: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【7】

Bạc Tình vội vàng vươn tay ra, đem tay nhỏ bé của Cẩm Úc kéo xuống, ngay sau đó liền nhìn hộ sĩ một bên muốn đi ra, khẽ mỉm cười, làm những hộ sĩ kia cảm thấy hoa cả mắt.

Đây cũng là thái tử gia Bạc Gia trong truyền thuyết a!

Vẫn như năm đó, yêu nghiệt như thế!

Bạc Tình chậm chạp đi tới trước mặt những người đó, khẽ vênh khöhe môi lên, ôn ôn hòa hòa, bộ dạng thương lượng chuyện tốt, làm ấn tượng của những hộ sĩ kia đối với y tăng lên nhiều.

Thì ra là ở trong đám người kia, còn có một người bình thường.

Bạc Tình khẽ cúi thấp đầu, nhìn tiểu hộ sĩ bị chính mình mê đến thất điên bát đảo, giải thích: "Thật ra thì bọn họ cũng không có ác ý, chẳng qua là bọn họ khẩn trương mà thôi!"

Tiểu hộ sĩ liên tục gật đầu, chẳng qua là cảm thấy thanh âm người đàn ông trước mặt nói chuyện nhu tình như thế, âm điệu hoa lệ ưu mỹ, thậm chí còn mang theo vẻ hương tươi đẹp dễ, đại não cũng nhin không được hỗn loạn lên, một hồi lâu mới hồi thần lại, y đang nói bọn họ không có ác ý? Không có ác ý cũng muốn đem phòng giải phẫu phá ra để cướp người đi, không có ác ý lại muốn nổ súng? Kia như thế nào mới coi như là có ác ý?

Bạc Tình giống như là trong nháy mắt xem hiểu ý nghĩ trong lòng tiểu hộ sĩ, dựa vào ở trên vách tường một bên, mệm môi ngoắc ngoắc môi, "Cô

phải tin tưởng lời nói của tôi!"

Tiểu hộ sĩ sợ hết hồn, y, y, y làm sao biết cô không tin?

Bạc Sủng Nhi hướng phía trước khẽ nghiêng thân thể, móc ra rồi một tờ chi phiếu, viết mviết, đưa cho tiểu hộ sĩ, thuận tiện giảm thấp thanh âm xuống, chậm rãi mở miệng: "Đem cái này cho viện trưởng các người, coi như là một chút xin lỗi... Thuận tiện giúp tôi chuyển một câu, đó chính là... Người ở bên trong cứu không sống, mảnh đất này sẽ bị tôi hủy đi xây nhà về sinh!"

Bạc Tình thong thả ung dung nói, dùng khẩu khí thương lượng chuyện tốt, tuy nhiên lại để cho tiểu hộ sĩ phát ra một loại cảm giác áp bách cùng sợ hãi, cô chỉ có thể yếu ớt gật đầu, nói: "Biết rồi biết rồi!"

Liên xoay người chạy đi.

Trời ạ, mới vừa rồi cô còn nghĩ người này là bình thường chứ!

Nhưng là, rõ ràng là sai lầm, y so với những người khác, càng thêm kinh khủng!

Người khác là nổ súng, người khác là đánh nhau, người khác là cướp người, y lại trực tiếp muốn đem mảnh đất này xây thành nhà vệ sinh!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 388: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【8】

Bạc Tình nhìn tiểu hộ sĩ bỏ đi, cong môi, chậm rãi cười cười, ngay sau đó bổ sung một câu: "Tôi đùa một chút... Cô đừng quá tin, nhớ được lời tôi nói, chuyển cho viện trưởng các người là được rồi..."

Bóng lưng tiểu hộ sĩ khẽ buông lỏng một chút, thì ra nói giỡn a!

Cô liền nghiêng đầu, hướng về phía Bạc Tình liên tục không ngừng gật đầu, nhưng ngay sau đó Bạc Tình lại nhún vai nói: "Bất quá dù tôi nói giỡn, trong nhiều trường hợp, cũng sẽ biến thành thật!"

Vẻ mặt tiểu hộ sĩ lập tức cứng ngắc, xoay lưng, vội vã chạy đi!

Bạc Tình lúc này mới chậm rãi xoay người, nhìn người ngồi ở chỗ đó, vẻ mặt cũng rất khẩn trương, mà Thất Thất người phụ nữ lòng y yêu lại cứng rắn giả bộ liệu trước, nhìn đến đáy lòng của y cũng nhin không được nữa theo đó khẽ lo lắng.

Vốn là hôm nay cùng Cẩm Úc đi máy bay trở lại X thị, nghĩ muốn tặng cho Sùng Nhi một cái vui mừng đặc biệt lớn, ai biết chân trước chạm đất, chân sau liền nhận được điện thoại nói: Sùng Nhi sống chết không rõ!

Vốn tưởng rằng là người kia chán sống, cố ý gây chuyện, còn muốn tìm người đem bọn họ chinh một chút, ai ngờ lại là thật!

Làm cho y và Cẩm Úc cũng không có trở về trang viên Bạc Gia, liền hướng bệnh viện quân khu chạy tới.

Cầm Úc đi tới đi lui, chẳng qua cũng mới một phút đồng hồ, cô lại cảm thấy giống như là qua một năm rồi, không nhận được nghĩ tới làm sao giải phẫu còn không xong?

Lập tức, kèm nén không được hưởng trên cửa dán tới, muốn nghe một chút động tĩnh bên trong, lại phát hiện thật yên tĩnh.

Bạc Tình thấy cô đi nghe, mình cũng theo đó vội vàng đi tới nghe.

Những người khác vừa thấy, tất cả cũng dán lỗ tai lên.

Nghe một hồi lâu, nhưng vẫn là một mảnh an tĩnh.

"Kỳ quái, tại sao không có thanh âm gì? Bọn họ rốt cuộc có làm giải phẫu hay không?" Thất Thất nhíu lông mày, không nhận được hỏi một câu.

"Đúng đấy, tôi cũng nghe không được nửa điểm thanh âm!"

"Tôi cũng thế... Tôi xem hiện trường quay chụp, chảy rất nhiều máu a! Sẽ không phải là chết từ lúc ấy đi!"

"Không có, thời điểm tôi ôm cô tới, mạch cô ấy còn đập! Chẳng qua là hôn mê rồi!"

"Tất cả câm miệng, náo loạn cái gì!" Thất Thất nhíu lông mày lại, quên mất người đầu tiên lên tiếng chính là mình.

Đoàn người ngậm miệng, Bạc Tình lại sâu kín nói: "Sẽ không xảy ra chuyện đi..."

"Bọn họ sợ bị xây thành nhà vệ sinh, cho nên không dám tới?" Thất Thất cùng Bạc Tình liếc nhau một cái, theo đó nói một câu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 389: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【9】

"Bọn họ sợ bị xây thành nhà vệ sinh, cho nên không dám tới? " Thất Thất cùng Bạc Tình liếc nhau một cái, theo đó nói một câu.

"Nhưng là Sủng Nhi vào phòng giải phẫu mới năm mươi phút, hẳn là giải phẫu vẫn chưa kết thúc đi?"

"Vậy tại sao lại an tĩnh như vậy, thanh âm gì cũng nghe không thấy?"

"Trong tình hình chung, trong phòng giải phẫu đều là rất an tĩnh, bác sĩ cần tập trung tinh thần làm giải phẫu, hơn nữa... Vì phòng ngừa quấy nhiễu, cái cửa này có hiệu quả cách âm!"

"Thì ra là như vậy a... " Cẩm Úc nghe được như vậy, khẽ gật đầu, ngay sau đó ánh mắt biến đổi trong nháy mắt, quay đầu, liền thấy Tần Thích đứng một bên vẫn ung dung, giống như là thật vất vả mới thấy được bọn họ làm trò cười cho thiên hạ, trên mặt của y lóe ra một tia đắc ý, trong tay còn cầm lấy điện thoại di động, hiển nhiên là mới vừa chụp.

Một bộ chuẩn bị phát weibo.

Cẩm Úc cầm lấy điện thoại trong tay, hướng trên mặt Tần Thích đập tới, may là Tần Thích kịp thời nhảy ra.

Cẩm Úc giận nhìn chăm chăm Tần Thích, "Anh thật rất nhàn hạ thoải mái nhỉ, lại còn có lòng chụp hình?"

Tần Thích lập tức cúi xuống, đem điện thoại Cầm Úc nhặt lên, mới phát màn hình đã sớm vỡ nát bấy, anh không nhìn được rùng mình một cái, hai tay đưa điện thoại di động đưa cho Cầm Úc, "Anh mua cho em cái mới, tháng sáu iPhone5 ra thị trường, anh mua cho em!"

Cầm Úc hừ lạnh một tiếng, nhận lấy điện thoại di động, sau đó suy nghĩ một chút, liền lại đem điện thoại hỏng mất hung hăng mà đập ở trên mặt đất, chà chà hai chân, cả người táo bạo vô cùng.

Tần Thích cũng táo bạo, cho nên mới vừa rồi mới tìm cái việc vui, chụp hình bọn họ, an ủi đáy lòng khẩn trương.

Thế cho nên hiện tại y mở miệng nói chuyện, thanh âm cũng theo đó có chút run lên: "Thất Thất... Nói thật, anh rất khẩn trương."

Tần Thích vừa mở miệng, Lý Niệm cho tới bây giờ đều là người đàn ông cường ngạnh đến bất trị, cũng theo đó giống như là sương đánh cà, ỉu xìu cúi cằm, chậm rãi ngồi trên mặt đất, "Anh cũng rất khẩn trương, muốn bộc phát, nhưng là nhưng không biết rốt cuộc bộc phát chỗ nào, hiện tại anh vẫn thấy tiểu Sủng Nhi còn cười dài kéo cánh tay của anh nói với anh, chú Lý Niệm, tối nay chú sắm vai bạn trai của cháu đi!"

Ôn Giai Nhân hốc mắt thoáng cái đỏ lên, mềm nhũn làm ồ vào Lý Niệm trong ngực, không nói một lời, ngón tay gắt gao nắm chặt, đã nổi lên màu trắng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 390: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【10】

Ôn Giai Nhân hốc mắt thoáng cái đỏ lên, mềm nhũn làm ồ vào Lý Niệm trong ngực, không nói một lời, ngón tay gắt gao nắm chặt, đã nổi lên màu trắng.

Một bên, Tần Thánh chẳng qua là buồn buồn hít khói, thủy chung chưa từng mở miệng nói một câu, Du Viễn đứng ở một bên, nhìn con của mình, biết đáy lòng của y, giờ khắc này, cũng là so với bất luận kẻ nào cũng muốn khó chịu ngàn vạn lần!

Hiếu con sao bằng mẹ.

Tần Thánh cỡ nào thích Sủng Nhi, Du Viễn nhìn từ nhỏ đến lớn.

Tần Thánh cỡ nào sủng ái Sủng Nhi, đáy lòng Du Viễn rõ ràng nhất.

Chỉ cần là chuyện của Sủng Nhi, Tần Thánh cho tới bây giờ đều để ý vạn phần, mặc dù lưu luyện biến hoa, phong lưu thành tính, bị truyền đi là hoa tâm nhất X thị, nhưng là cô lại biết, ở tim của nó, cất giấu một mảnh tình thâm.

Phần tình thâm kia, cũng không so với người khác sai đi nơi nào.

Có một loại tình yêu, chưa từng mở miệng, liền nhất định tiêu tan.

Du Viễn vươn tay chậm rãi túm cánh tay Tần Thánh, Tần Thánh nghiêng đầu, nhìn Du Viễn một chút, cười toe toét miệng, cứng rắn nặn ra một nụ cười, sau đó liền bóp tắt thuốc, chậm rãi cúi đầu.

"Nếu cô ấy không có chuyện gì còn tốt, nếu như có chuyện... Những người đó, không có một người nào, không có một ai có thể còn sống đâu!"

"Nếu như cô ấy có chuyện, nói thật, anh sẽ làm toàn thế giới này chết theo!"

Nhưng nếu, thật không có cô bé ấy, cái thế giới này, tồn tại cũng sẽ không có ý nghĩa gì!

Không bằng, giết hết toàn thế giới, điên cuồng một lần, phá vỡ một lần, mọi người cùng nhau diệt vong!

Lời Tần Thánh làm Tô Thần hơi ngẩn ra, nhưng ngay sau đó Tô Thần liền quay lưng, xuyên qua hành lang, nhìn ngoài cửa sổ, y giơ tay lên, ngắt cái trán, cảm thấy đáy lòng có thêm cảm xúc nặng trĩu, đang lên men.

Trong lúc bất chợt, điện thoại di động vang lên, Tô Thần đón nghe, cũng là Dịch Thiển điện tới, y còn không có mở miệng nói chuyện, bên trong đã truyền đến một trận tiếng khóc, là Dịch Hỉ Hoan.

"Tô Thần ca, chị Sủng Nhi sao rồi? Em thấy được báo cáo, toàn bộ đều là máu... Thật là dọa người, chị ấy có khỏe không?"

Dịch Hỉ Hoan không cách nào dừng tiếng khóc lại.

Ngay sau đó Tô Thần căn bản cũng không có mở miệng nói chuyện, liền nghe được Dịch Thiển bất chợt gọi một tiếng: "Hoan Hoan, Hoan Hoan..."

Ngay sau đó điện thoại di động liền bị dập máy, nói vậy hai người kia ra nước du lịch cũng biết tin tức nơi này, hỏng rồi!

"Là Dịch Thiển, tôi đoán lát nữa họ cũng sẽ trở về. " Tô Thần đơn giản giải thích một chút, Dịch Thệ cùng Thiều Hoa khẽ gật đầu, cũng là

một câu cũng nói không nên lời.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 391: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【11】

Cầm Úc nghe được, trong lúc bất chợt cô cũng nhin không được nữa, nhào tới trong ngực Bạc Tình, ô ô khóc lên, vừa khóc, vừa hung hăng mà cắn ngực Bạc Tình, giống như là muốn dùng tiếng khóc của mình lại.

Bạc Tình nhú mày, nhăn đầu, vươn tay, đem Cầm Úc nhẹ nhàng ôm lấy, một chút một chút vỗ lưng của cô, thấp giọng dỗ.

đáy lòng Cầm Úc so với bất luận kẻ nào cũng phải sợ ngàn vạn lần đấy!

Năm đó thân thể cô không tốt, đứa con thứ nhất là chữa ngoài dạ con, mang thai đứa con thứ hai cực kỳ không dễ, hơn nữa thiếu chút nữa bởi vì Bạc Tình lo lắng thân thể của cô, bị buộc đem con phá đi, là cô muốn chết muốn sống muốn sinh ra.

Cho nên sau khi có Sủng Nhi, cô cho nó đều là tốt nhất.

Đáy lòng cô rõ ràng, con gái của mình so với con gái nhà người ta điều ngoa tùy hứng hơn rất nhiều, nhưng là vì có được không dễ, cho nên mới sủng nịch như vậy.

Nhiều năm như vậy, từ trước đến giờ cô đều cẩn thận che chở Sủng Nhi, sợ nó thương tổn, sợ nó mệt đến, chỉ cần cô ở, Sủng Nhi nhà cô liền là người khác đánh không được đánh, chửi không được chửi!

Nhưng khi cô nghe được tin tức báo cáo lên, máu tươi lâm ly như vậy, thần kinh cô, liền hoàn toàn căng thẳng.

Toàn bộ thế giới của cô, cũng ở vào trạng thái hồng mắt.

Bạc Tình khẽ thông mắt xuống, đáy lòng theo đó không khỏi hốt hoảng, hồi lâu, mới nói: "Thất Thất... Em đừng khóc, tin tưởng anh, con gái của chúng ta, có được có khi là tốt nhất toàn thế giới, anh đáp ứng em, dù cho chúng ta hoặc là người khác trải qua ủy khuất, ở trên người Sủng Nhi cũng sẽ không phát sinh!"

"Con bé là thiên chi kiều nữ, tất cả đều phải là hoàn mỹ... Cho nên không nửa điểm thiếu sót, nó có hạnh phúc, hôn nhân mỹ mãn, con cái khỏe mạnh, cả vui vẻ, cho nên, con bé bây giờ tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may."

Cầm Úc khóc không nói ra một câu, Bạc Tình vươn tay, chậm rãi lau nước mắt của cô, trên dung nhan tuyệt mỹ, hiện đầy lo lắng cùng đau lòng, y biết, tương lai hạnh phúc cùng vui vẻ của vợ y, cũng ký thác vào trên người cô bé bên trong kia.

Y biết, đối với Thất Thất mà nói, đứa nhỏ kia, là toàn bộ của cô, là điều cô tất tấc, dùng tình dụng tâm, từng giọt từng giọt tích lũy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 392: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【12】

Cô không nỡ làm cho nó lây dính trên một chút xíu bụi bậm dơ bẩn, không nỡ để nó chịu một chút xíu ủy khuất.

Nếu như lần này, Sủng Nhi thật gsu ập chuyện không may, sợ là sẽ trở thành đau thương, mà cả đời này, bọn họ vĩnh viễn không thể thừa nhận!

Bạc Tình cúi đầu, hôn hôn môi Cẩm Úc, cho cô an ủi.

Tịch Giản Cận đứng một bên nhìn người tập đoàn Bạc Đế lo lắng như vậy, ánh mắt của anh khẽ tối sầm, cảm giác mình giống như là một người ngoài cuộc, xoay lưng, liền rời đi.

Thủy chung chưa từng có người phát hiện anh rời đi.

Anh xuống lầu, bộ đội của anh đứng nghiêm ở đó thật lâu, anh ra lệnh một tiếng, mọi người xoay người, chậm rãi hướng quân khu bước đi.

Tịch Giản Cận thật ra thì cũng không biết đáy lòng mình rốt cuộc suy nghĩ cái gì, chẳng qua là cảm thấy mình không thể theo bọn họ vẫn ở lại nơi đó chờ, cái loại cảm giác này, quá bị đè nén, để cho anh thở không được.

Anh vẫn cho là hiện tại mình đã rất cường đại!

Nhưng là, hiện tại anh mới biết được, thì ra chính mình cũng có thể mềm yếu như vậy, không có bất kỳ sức lượng nào.

Anh thật sâu cảm giác được một loại tên là thứ mất đi, ở tánh mạng của mình vô tận lan tràn, để cho anh bị bất đắc dĩ cần thận nhận thức.

Thì ra là, quá trình một người hoàn toàn mất đi một người khác, cũng không phải là chia tay, cũng không phải là tách ra, mà là chết đi.

Hơn nữa không có chút dấu hiệu nào.

Một giây trước còn cười nói tự nhiên, một giây sau liền không còn cái gì nữa.

Nhanh đến bất khả tư nghị, nhanh đến điện quang hỏa thạch, nhanh đến đủ để đem thế giới một người, hoàn toàn phá hủy!

Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt nhắm lại hai mắt, anh thật rất muốn rống to, muốn phát tiết sợ hãi ra ngoài.

Cuối cùng, anh lựa chọn bước đi, dọc theo đường phố thật dài bắt đầu chạy, anh muốn đem sợ hãi ở đáy lòng toàn bộ xua ra ngoài.

Binh sĩ đi theo phía sau nhìn anh chạy như vậy, cũng theo anh bắt đầu chạy.

Thời điểm tất cả mọi người mệt mỏi xụi lơ nằm song soài vô pháp nhúc nhích, anh còn không biết mệt mỏi vẫn chạy.

Mãi cho đến điện thoại của anh vang lên, đón nghe, là viện trưởng gọi điện thoại tới, "Tịch công tử, Bạc tiểu thư đã làm xong giải phẫu rồi, không có có nguy hiểm tính mạng, tạm thời còn đang hôn mê."

Tịch Giản Cận lúc này mới trong nháy mắt ngã trên mặt đất, không cách nào nhúc nhích.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 393: Tập Đoàn Bạc Đế Hỗn Loạn Nhất (13)

Anh nằm ở trên con đường người đến người đi, không để ý người khác nhìn anh như thế nào, miệng thở mạnh.

Cô còn sống.

Cô còn sống..... Cô cũng không rời đi thế gian này, rời đi cái cái thế giới này.

Cô còn sống..... Cô còn có thể cùng anh hô hấp chung một bầu không khí thế gian này.

Cô còn sống..... Cô còn có thể cùng anh đi qua con đường nhân gian này.

Cô còn sống..... Cô còn có thể giống như trước, cười to khóc lớn nào loạn!

Cô còn sống..... Cô còn sống..... Thật tốt.....

Tịch Giản Cận chưa bao giờ có tâm tình như vậy, thay đổi rất nhanh, đem thần kinh anh kéo căng, lúc nào cũng có thể đứt đoạn, để cả người anh triệt để sụp đổ!

Hơn nửa ngày, Tịch Giản Cận mới đứng lên, dọc theo đường phố đi một hồi, chặn một chiếc taxi, một lần nữa quay trở về bệnh viện quân khu.

Anh hỏi thăm qua phòng bệnh Bạc Sủng Nhi, vừa muốn đi về phía phòng bệnh Bạc Sủng Nhi, lại vừa bắt gặp bác sĩ kiểm tra cho mình.

"Tịch thiếu gia, tôi đang muốn gọi điện thoại cho anh, không nghĩ tới đụng phải anh ở đây."

Tịch Giản Cận gật đầu, không nói gì.

"Là như vậy, mấy ngày trước anh làm kiểm tra, cái kia, tôi....." Lời nói được phân nửa, lại đột nhiên dừng lại.

Trong lòng Tịch Giản Cận, có một tầng dự cảm không tốt, anh chỉ là liếc mắt, bình tĩnh nhìn vào bác sĩ, không nói một lời.

Anh trầm mặc, là không có bất kỳ lực công kích gì, thế nhưng ánh mắt, lại vô cùng khiến người hoảng, bởi vì mang một phần tìm tòi nghiên cứu, giống như là chuyện gì đều không gạt được!

Bác sĩ không nhịn được dời ánh mắt đi, hơi hơi ho khan hai lần, nửa ngày, sừng sốt không có nói ra một câu, chỉ là nghiêng đầu, nhìn sang chung quanh.

Tịch Giản Cận mấp máy môi, nhìn bác sĩ, nói ra: "Có chuyện gì, ông cứ nói thẳng đi, tôi có thể chịu được!"

Một mảnh trầm mặc.

Lan tràn ở hai người.

Thời gian tích tắc trôi qua.

Tịch Giản Cận cảm thấy giống là một loại lãng trì.

Anh bình thường không thích cảm giác như vậy.

Bởi vì, cái này giống như là ra pháp trường, không biết đường mình là sống hay là chết, mà đáp án người khác biết, chính mình lại không biết.

Bác sĩ giơ tay lên, lau mồ hôi thái dương, ngẩng đầu, mang theo vài phần đồng tình mở miệng: "Tịch công tử, anh tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 394: Tập Đoàn Bạc Để Hồn Loạn Nhất(14)

Tịch Giản Cận gật đầu, biên độ gật đầu rất nhỏ, gần như nhìn không thấy.

"Lần này kết quả kiểm tra, vô cùng không tốt, mà lại..... Theo quan sát, có lẽ, kết quả rất không lạc quan."

Con người Tịch Giản Cận ngưng tụ, trầm ngâm nửa ngày, mới mở miệng: "Hiểu rồi."

"Chính là, trước đó, có lẽ còn có thể cứu trị, cho nên vẫn luôn nghiên cứu, thế nhưng buổi tối hôm qua, tôi có gửi kết quả cho người bạn ở Mỹ, bọn họ cho ra kết quả giống như ở Trung Quốc..... Cũng cùng là giới y học, tính nghiêm chứng uy tín, Tịch công tử, có lẽ không có cách nào rồi!"

Không có cách nào rồi.

Không có cách nào là có ý gì?

Tịch Giản Cận vẫn luôn rất thông minh, học cái gì đều rất nhanh, trí nhớ không phải người, một câu nói đơn giản như vậy, anh không phải không hiểu.

Thế nhưng anh lại căn bản không muốn hiểu.

Trước đó, anh còn ôm hi vọng, có lẽ mình còn có thể chữa, có thể có con, thế nhưng hiện tại.....

Bác sĩ nhìn Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó không nhúc nhích, ông cũng có chút không đành lòng, thở dài một hơi nói ra: "Thật không có cách nào rồi..... Nếu có một chút hi vọng, tôi cũng sẽ không bỏ qua, mà tịch lão thủ trưởng một mực thúc giục rất gấp, mấy ngày nay tôi cũng đang suy nghĩ chuyện này, thế nhưng nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định ăn ngay nói thật, không cho ai bất kỳ hy vọng gì cũng tốt..... Mọi người nên chuẩn bị, mà cha mẹ còn tuổi tác không lớn, vẫn là có thể dễ dàng có con thêm!"

Bác sĩ về sau nói gì, Tịch Giản Cận lại cũng không có nghe tiếp.

Anh chỉ biết, anh đã xác định, cả đời này không cách nào cho một cô gái có con rồi!

Không ai, không muốn một có một đứa bé.

Bất kể là nam hay là nữ.

Anh không cách nào sinh như vậy, không biết sẽ không bị cô nhìn không tầm thường.....

Tịch Giản Cận hơi hơi lấp lóe đôi mắt, anh thật lâu, mới dùng sức giơ tay lên, làm một dấu tay, ngừng lại với người trước mặt nói mà không nghĩ, khô khốc nói: "Tôi biết rồi..... Đừng nói nữa."

Đừng nói nữa.

Càng nói, càng cảm thấy xấu hổ.

Càng nói, càng cảm thấy tuyệt vọng.

Liền nói đến đây đi, anh cái gì cũng hiểu rồi.

Bác sĩ đã ngừng lại lời nói, nhìn Tịch Giản Cận, hơi mấp môi, giống như là muốn nói ra một đôi lời an ủi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 395: Tập Đoàn Bạc Đế Hỗn Loạn Nhất (15)

Thế nhưng Tịch Giản Cận đã cất bước, đi đến nơi xa.

Lưng của anh vẫn thẳng tắp như cũ.

Tốc độ anh vẫn nhìn có khí thế.

Anh nhìn nhìn qua rèm ổn thong dong như cũ, cùng bình thường không có bất kỳ khác biệt gì.

Cho thấy bình tĩnh như vậy.

Bạc Sủng Nhi ở trong phòng bệnh, Bạc Tình Thất Thất đều ở bên, một tắc cũng không rời.

Cô gái trên giường bệnh, an tĩnh nằm ở nơi đó, chung quanh cô trắng một mảnh, có chuyền dịch chảy vào tay cô, cô mang theo chụp dưỡng khí, nhìn qua thương yếu ớt như vậy.

Tịch Giản Cận đứng ở trong hành lang, cách cửa kính, nhìn chăm chăm cô gái hồi lâu, mọi người trong phòng đều chú ý lên Bạc Sủng Nhi, không có người chú ý tới anh.

Có y tá không ngừng đi qua, thế nhưng ngại vì mọi người trong phòng, các cô hầu hiệu rất rõ, mỗi người không dám thất lễ, tất nhiên là đều chú ý không đến Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận một mình, cứ đứng đấy như vậy, đứng bao lâu, chính anh cũng không biết, trong đầu không ngừng lặp đi lặp lại, trôi giạt đến lời Bạc Tình nói —— ——

Cô ấy là thiên chi kiều nữ, cả đời đều phải hoàn mỹ..... Không thể có nửa điểm thiếu hụt, cô sẽ hạnh phúc, hôn nhân mỹ mãn, con gái khỏe mạnh, cả đời khoái lạc.....

Đúng vậy, cô, Bạc Sung Nhi hoàn mỹ như vậy, sẽ không có một người đàn ông tên Tịch Giản Cận, cho cô khuyết điểm.....

Số mạng hài hước, để yêu người trở nên lặng lẽ.

Vốn cho là chẳng qua ngăn ngủi bảy năm, một con số, tràn ngập tưởng niệm, lần nữa trùng phùng, hoàn toàn yêu nhau như trước.

Hiện tại mới biết, cái bảy năm này, không vền vẹn chỉ là một chênh lệch, mà chính là dường như đã có mấy đời.

Giữa cô và anh, đã..... Cách nhiều bất lực như vậy.

Tịch Giản Cận cảm giác được vô cùng khổ sở, ngăn ở ngực mình không cách nào thông thuận, canh đến toàn thân anh sinh đau lẩy.

Anh cường ngạnh buộc chính mình xoay người, cường ngạnh buộc chính mình cất bước, từng bước một đi xa.

Đi thôi, đừng quay đầu.

Anh đi xuống lầu dưới, đứng dưới ánh mặt trời, móc điện thoại di động ra, chậm rãi cười cười, lại mang theo vài phần rã rời, gọi một cuộc điện thoại: "Như Y..... Chúng ta lấy nhau đi..... Càng nhanh càng tốt!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 396: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Kết Hôn Rồi! (1)

Hàn Như Y ngơ ngẩn, nắm điện thoại, bị Tịch Giản Cận đột nhiên điện thoại làm cho cả người triệt để cứng ngắc, nửa ngày đều không có mở miệng nói ra một câu.

Tịch Giản Cận dừng lại một hồi, ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời xanh, ngữ khí nhàn nhạt: "Làm sao vậy? Không phải đã nói? Chúng ta sẽ kết hôn..... Như Y, anh bây giờ sẽ bay tới để đón tìm mọi người, đến thành phố X chúng ta xem ngày tốt, rồi kết hôn đi."

Ngữ khí của anh mang theo vài phần suy sút.

Hàn Như Y nắm điện thoại, rốt cục nhẹ giọng mở miệng, ngữ điệu có mấy phần kích động, còn có mấy phần lo lắng: "Giản Cận, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Trước đây mấy ngày em còn ở trên Internet xem được tin tức hai người, có thể thấy được..... Anh rất yêu cô ấy."

Tịch Giản Cận đột nhiên nín thở.

Thân ảnh của anh giống như là một pho tượng trầm mặc, không biết đứng bao lâu, thủy chung chưa từng mở miệng nói chuyện.

Hàn Như Y lẳng lặng chờ lấy, hồi lâu, cô mới lên tiếng: "Giản Cận?"

Tịch Giản Cận hoàn hồn, hơi hơi chớp mắt, nuốt nước miếng một cái, cổ họng lên xuống, giống như đè nén cảm xúc gợn sóng trong lòng, "Hả?"

Sau khi hỏi qua, anh mới cười khở, anh làm sao vậy chứ? Làm sao đột nhiên lại thất thần?

Thậm chí cùng Hàn Như Y nói điện thoại, liền không phân rõ đến cùng đã nói những gì?

Anh cất bước, đi ra ngoài cửa bệnh viện quân khu, đi hai bước, lại không biết chuyện gì xảy ra, chân lão đảo một chút, dáng người cao lớn lay động, suýt nữa ngã quy.

Dứt khoát anh phản ứng nhanh, kịp thời đỡ một cây cột, ổn định thân thể, điện thoại di động lại rơi trên đất.

Tiếng Hàn Như Y từ trong điện thoại mơ hồ truyền ra: "Giản Cận? Anh làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?"

Tịch Giản Cận nhắm mắt lại, cảm giác toàn thân của mình có chút mỏi mệt, vươn tay, vô lực cầm lấy điện thoại di động, lại phát hiện ngón tay cứng ngắc cầm không đến, bên trong còn có tiếng Hàn Như Y khẩn trương: "Giản Vận? Anh nói một câu đi! Rốt cuộc anh làm sao vậy?"

Tịch Giản Cận chỉ nửa cúi người, duy trì động tác kia không nhúc nhích, biểu lộ mang theo vài phần mờ mịt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 397: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! (2)

Mãi cho đến có người đi qua cạnh anh, quấy rầy anh, anh mới ngẩng đầu, nhìn người đi ngang qua mang ánh mắt hiếu kỳ nhìn anh, anh mới hốt hoảng nhặt điện thoại di động lên, nhẹ nhàng mở miệng: "Như Y..... Anh không sao, liên quan tới cô ấy, không cần phải để ý đến."

"Nhưng..."

"Anh không sao, chúng ta kết hôn đi....." Giọng Tịch Giản Cận trầm thấp, nghe không ra chút cảm xúc, rõ ràng vang lên ở trong không khí, phiêu đảng.

Kỳ thật Hàn Như Y có chuẩn bị tâm lý cùng Tịch Giản Cận kết hôn, cô vẫn luôn rất quan tâm Tịch Giản Cận từng giờ từng phút, nhất là khi trở lại thành phố X một lần nữa, gặp tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, cái người đã từng khiến Tịch Giản Cận ban đêm gào thét tên, đau đến không muốn sống tỉnh lại, cô cảm thấy Tịch Giản Cận đã qua, có thể muốn sống lần nữa rồi.

Thậm chí khi cô nhìn thấy Bạc Sùng Nhi ở quán bar "Dạ Sắc" hành động điên cuồng, chơi Chiến thần, quang minh chính đại tuyển đối tượng tình một đêm, cô không nhịn được có chút ghét người phụ nữ này!

Tịch Giản Cận tình thâm, cô ta thấy ở trong mắt, dựa vào cái gì trong tình yêu này, nam đau đến không muốn sống, mà cô lại có thể khoa trương náo loạn như vậy?

Thế nhưng khi Tịch Giản Cận đột nhiên xuất hiện, ôm lấy cô rời đi, trong nháy mắt cô ta lại hiểu được, trong lòng của anh, vẫn luôn chưa từng buông xuống cái người phụ nữ này.

Vô luận cô làm như thế nào, là tốt hay xấu, ở trong lòng anh vẫn có cô.

Nghĩ tới đây, Hàn Như Y không nhịn được càng lo lắng: "Giản Cận..... Anh nói thật cho em biết, có phải hay không..... Cô ấy lại tổn thương anh rồi?"

Tịch Giản Cận không có trả lời.

Hàn Như Y có chút gấp: "Cô ấy vì sao làm như vậy? Tại sao có thể tổn thương một người nhiều lần như thế? Phụ nữ như cô ấy, thật không đáng để anh yêu!"

"Không phải....." Tịch Giản Cận đặng chát cắt ngang lời Hàn Như Y, khiến cho Hàn Như Y hơi cứng đờ, một loại không hiểu lan tràn trong lòng.

"Như Y..... Là như vậy..... Anh....." Tịch Giản Cận nói rất gian nan, người khác có thể dễ dàng nói với anh, anh bị phán tử hình, thế nhưng anh lại phát hiện nói ra khó khăn như thế.

Tịch Giản Cận nuốt nước miếng một cái, cuối cùng vẫn là mở miệng: "Anh không cách nào sinh con."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 398: Sùng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! (3)

Tuy Hàn Như Y đã sớm biết tình trạng cơ thể Tịch Giản Cận, sớm đã có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng bây giờ nghe được Tịch Giản Cận nói ra như vậy, cô ta vẫn không khỏi có chút kinh ngạc.

Ban đầu ở bộ đội, suy nghĩ rất nhiều biện pháp, đều không làm nên chuyện gì, cho nên mới trở về thành phố X chẩn trị, ông nội Tịch Giản Cận tuyển chọn bác sĩ tốt nhất, khi đó tưởng rằng có hy vọng, thế nhưng hiện tại.....

"Giản Cận....." Hàn Như Y loáng thoáng giống như là cảm thấy Tịch Giản Cận khổ sở, giọng điệu cô ta có chút run rẩy, "Anh không sao chứ?"

"Anh rất tốt." Giọng Tịch Giản Cận nghe bình tĩnh không có bất kỳ gợn sóng gì: "Chúng ta kết hôn, lập tức!"

Anh nhấn mạnh câu nói này một lần nữa.

"Thế nhưng..... Anh thích cô ấy, không phải sao?" Hàn Như Y cắn môi, vẫn là chỉ ra sự thật.

Thân thể Tịch Giản Cận hơi hơi cứng ngắc, không nói gì.

"Anh thực sự thích cô ấy, anh cùng với cô ấy mới có thể vui vẻ thực sự, nếu như anh cưới em, cô ấy sẽ như thế nào? Anh sẽ như thế nào?" Hàn Như Y tiếp tục nói ra: "Giản Cận..... Anh vẫn luôn không có bất kỳ cảm xúc gì, duy chỉ lúc cùng với cô ấy, sẽ tức giận, biết phẫn nộ, sẽ phát điên, sẽ không lựa lời nói, sẽ mất lý trí, cô ấy sẽ để cho anh biến thành một người

bình thường, cho nên, trong lòng của anh, mãi mãi cũng không buông xuống, cho nên, anh cần gì phải khó xử chính mình như vậy? Rõ ràng hạnh phúc ở phía trước, vươn tay, liền có thể đụng vào, tại sao anh có thể trở mặt nhìn nó rồi bỏ mình như thế?"

Trong mắt Tịch Giản Cận trở nên có chút u ám, tay của anh nắm thật chặt điện thoại di động, âm thầm cắn răng, nói từng câu từng chữ: "Như Y, là anh thích cô ấy, thế nhưng anh có thể làm gì? Cuộc đời cô ấy vốn nên hoàn mỹ, thế nhưng hiện tại anh đến cho cô ấy một gia đình hoàn chỉnh cũng không được, anh lấy cái gì yêu cô ấy? Huống chi, quân cưới một khi kết hôn ly hôn rất khó, hiện tại cô ấy yêu anh, từ từ lâu dài, cả một đời hai người không thể có con, em cảm thấy..... Cô ấy còn có một ngày, giống hiện tại với anh sao?"

"Như Y..... Anh không đánh cược được, anh cũng không thể ủy khuất cô ấy."

Bất kể cô ấy tùy hứng, đáng giận, hư hỏng, thế nhưng cô ấy ở trong lòng của anh, thủy chung đều là hoàn mỹ như là thủy tinh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 399: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! (4)

Lúc trước, anh là vương tử cao ngạo, có thể cùng công chúa đứng sòng vai.

Thế nhưng hiện tại, anh lại chỉ có thể đứng ở rất xa rất xa bên ngoài, nhìn cô sáng chói, quang mang bắn ra bốn phía.

Anh nắm lấy điện thoại di động, chậm rãi lên xe của mình, nhìn ánh mặt trời sáng rỡ bên ngoài, vô số người lui tới, anh nghĩ tới cô.

Loại nhớ kia, giống như là khí nóng bên ngoài cửa sổ, trong nháy mắt liền có thể bao phủ toàn thân.

Vốn là như vậy..... Nhất cử nhất động của cô, một cái nhăn mày một nụ cười, liền sẽ lơ đãng nhảy vào trái tim của anh, quẩn quýt si mê không nghĩ.

Tối hôm qua, một đêm chưa ngủ, nắm điện thoại di động của cô, lật qua lật lại.

Anh giống như cảm thấy cô đối với anh tình cảm sâu đậm, giống như bảy năm hận ý kia, đều tiêu tan mất theo thời gian.

Giữa trưa hôm qua anh ngồi ở trong xe nhìn cô ở nơi đó quơ tay múa chân phân phó nhân viên, tim của anh càng mềm lại.

Anh nhìn cô bị đèn treo lớn rơi vào người, nhịp tim anh đều đứng im.....

Anh ôm cô vội vội vàng vàng xuất hiện ở trong bệnh viện, nhìn sắc mặt cô trắng bệch bị đẩy vào phòng phẫu thuật.....

Kém một chút.

Thật là chỉ kém một chút.

Anh cứ như vậy tháo bỏ kiên trì chông chốt 7 năm.

Đem cô ôm vào trong ngực, hôn lấy trán của cô, nói với cô một câu: Anh vẫn yêu em.

Thật sự chỉ kém một chút như vậy.

Anh muốn liều lĩnh yêu lại một lần nữa.

Dù là kết cục vẫn là cô không muốn anh!

Thế nhưng, vận mệnh luôn luôn thích trêu chọc người.

Hàn Như Y do dự mở miệng: "Thế nhưng....."

"Không có thế nhưng." Tịch Giản Cận cắt ngang lời Hàn Như Y, "Kỳ thật, anh sớm nên dự đoán kết cục như vậy!"

"Như Y....." Tịch Giản Cận mỉm cười, lại vui sướng ấm áp, say mê người, tuy nhiên mang theo một tia cay đắng: "Nếu như em cự tuyệt, coi như anh không nói gì qua..... Kỳ thật Tiểu Bảo là con em, em gả cho anh, nó có thể trở thành con anh, vô luận như thế nào, đứa bé là của em, không phải là của người khác."

Hàn Như Y suy nghĩ một hồi, đúng vậy, Tiểu Bảo cần một người cha, mà Tịch Giản Cận là lớn người tốt nhất, nửa ngày, cuối cùng cô mở miệng, âm điệu như có như không, lại mang theo vài phần kiên trì: "Được..... Chúng ta hết hôn."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 400: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi ! (5)

Tịch Giản Cận hơi gật đầu, lời gì cũng không nói, tay nắm lấy điện thoại di động, liền hạ xuống, ngón tay buông lỏng, điện thoại di động liền rơi xuống chân.

Anh chậm rãi tựa vào tay lái, một mình trong xe, đỡ xuống vũ trang toàn thân, cảm giác tương lai chính mình, từng chút từng chút tịch mịch vô biên.

Người nào không hi vọng có một phần hạnh phúc?

Chỉ đổ thừa cái đời người như kịch vui.

【sợ nhất là, rõ ràng quyết định đời này đều phải có anh, lại đột nhiên nghe được tin tức của anh)】

Khi Bạc Sủng Nhi tỉnh lại, đã là giữa trưa ngày thứ hai.

Chẳng qua cô cảm thấy toàn thân đau nhức.

Mở to mắt, đập vào trước mắt toàn đều là khuôn mặt quen thuộc, cô chớp mắt, hoảng hốt nửa ngày, mới giật giật môi, hô một tiếng: "Bạc Tình, Thất Thất..... Hai người trở về rồi hả?"

Thất Thất nghe được cô mở miệng nói chuyện, nước mắt lại trong nháy mắt rơi xuống, Bạc Tình vươn tay, chậm rãi sờ lên hai má của cô, Tần

Thánh liền chen chúc tới, ánh mắt nhìn trừng trừng Bạc Sùng Nhi, Bạc Sùng Nhi miễn cưỡng cười với Tần Thánh, lập tức bất tỉnh.

Bác sĩ đã được Lý niệm trực tiếp xách vào, gấp gáp kiểm tra xong nói: "Cũng không có gì trở ngại, chỉ là vết thương rất nghiêm trọng, mất máu quá nhiều, thân thể suy yếu, cần thật tĩnh dưỡng một hồi, về phần phía sau lưng, có thể là lưu lại sẹo nghiêm trọng, chỉ sợ về sau rất khó mặc đồ lộ lưng!"

Nghe được cái này, người ở đây một đêm không nghỉ, lần này cũng buông lỏng xuống, lại nhìn Bạc Sùng Nhi ngủ mất, tất cả mọi người chen ở chỗ này, nhưng cũng không phải một lần, bác sĩ đề nghị bọn họ sơ tán ra, về nhà nghỉ ngơi, chờ khi cô ấy tỉnh lại, thì tới thăm.

Tần Thánh ồn ào anh không mệt, liền lưu lại.

Một đoàn người cũng không có khả năng đều đi hết, nhìn thấy Tần Thánh nói anh muốn lưu lại, tất cả mọi người mới nhao nhao đồng ý đề nghị của bác sĩ, người nhà nào thì trở về nhà đó.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 401: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【6】

Bạc Sủng Nhi cảm giác mình vừa ngủ một giấc vô cùng dài, đến nửa đêm mười hai giờ mới tỉnh lại, mở mắt, thấy trên ghế sa lon trong phòng bệnh ngồi rất nhiều người, cô loáng thoáng có thể phân biệt được người tới là ai.

Phía sau lưng truyền đến đau đớn, làm cho cô không nhìn được mà hút khí.

Cô nằm úp sấp ngủ, toàn thân đều có chút chết lặng, không nhìn được giật giật thân thể, liền quấy nhiễu Tần Thánh ở bên cạnh nhắm mắt dưỡng thần.

Tần Thánh bỗng nhiên mở mắt, thân thể khẽ nghiêng về phía trước, để sát vào bên người Bạc Sủng Nhi, hạ thấp thanh âm xuống, hỏi: "Tỉnh? Có đói bụng không?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, vươn tay, đẩy cái trán Tần Thánh, ngay sau đó sờ sờ cảm Tần Thánh, cong môi, nặn ra một cái nụ cười, hữu khí vô lực nói giỡn: "A Thánh, làm sao anh chột già đi nhiều như vậy? Cái trán cũng nhăn thành như vậy!"

Tần Thánh không có lên tiếng, chỉ hơi hơi giơ tay lên, hung hăng mà nắm lấy tay nhỏ bé của Bạc Sủng Nhi, cúi đầu, đem ngón tay của cô đặt ở bên môi của mình, mở to miệng giống như trừng phạt, ra vẻ hung ác tàn nhẫn mà cắn tới, tuy nhiên chỉ có cảm giác tinh tế nhột nhạt truyền vào trái tim của cô.

"Em làm anh sợ muốn chết... Em thật là làm anh sợ muốn chết!"

Bạc Sủng Nhi nhẹ nhàng rút tay về, cắn cắn môi dưới, đáy mắt của cô thoáng hiện vẻ xin lỗi, rồi lại nghe được âm điệu Tần Thánh trầm thấp tiếp tục truyền đến: "Không đơn thuần là anh, mọi người cả tập đoàn Bạc Đế đều bị em làm cho sợ đến nửa cái mạng cũng mất, Thất Thất vẫn khóc, giống như là đứa bé, anh từ chưa từng thấy chú Bạc khẩn trương như thế, ngay cả chú Niệm cũng thiếu chút nữa điên mất đem bệnh viện hủy đi!"

Bạc Sủng Nhi không nói gì, chẳng qua là nháy mắt nghe Tần Thánh tựa như trách cứ tựa như đau lòng nói, môi của cô giác không nhin được cong lên, không cần nhìn, cũng có thể biết bọn họ rốt cuộc điên cuồng cỡ nào, nhất định là làm những thứ tiểu hộ sĩ kia sợ hãi!

Tần Thánh thấy Bạc Sủng Nhi uốn lên khóe môi, duỗi ra ngón tay, bầm bầm huôn mặt nhỏ bé Bạc Sủng Nhi k, "Còn cười, em còn có thể cười nữa à!"

"A Thánh, em đây không phải là không có chuyện gì sao? " Bạc Sủng Nhi híp mắt, cười cười, sau đó ở trên gối đầu chà chà, giống như là con mèo nhỏ, mệt mỏi mà hỏi: "Đúng rồi, là ai đưa em đến bệnh viện?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 402: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【7】

"Tịch Giản Cận a! " Tần Thánh nói một câu, trong lúc bất chợt giống như là nghĩ tới điều gì, nói tiếp: "Kỳ quái, thằng oắt kia làm sao ngày đó lại ở đó? Là anh ta ôm em tới bệnh viện, may là anh ta phản ứng nhanh đem em ôm tới kịp thời, nếu như không phải là anh ta, chờ những xe cứu thương tới, sợ là mạng nhỏ của em cũng mất!"

Bạc Sủng Nhi nghe được "Tịch Giản Cận " ba chữ kia, mặt mày lập tức tươi vui lên, đáy mắt lóe ra sáng, híp mắt, cười khanh khách nói: "Là Tiểu Tịch sao? Lại là anh ấy..."

Đáy lòng, có ngọt ngào không nói ra lời lan tràn.

Thật đúng là người đàn ông cô nhìn trúng, khó chịu như vậy, rõ rệt nói không cần, sau lưng lại len lén quan sát cô!

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng thấy tâm tình thật tốt, cảm thấy phía sau lưng cũng không phải là đau như vậy, cô cắn ngón tay, hưng phấn nói: "A Thánh, em cảm thấy được lần này em bị thương, thật sự rất ngọt!"

Tần Thánh ra vẻ hung ác trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi không sợ vươn tay, hướng trong ngực của anh chọc chọc.

Đem điện thoại Tần Thánh túm đến trong lòng bàn tay: "Cho em mượn dùng một chút..."

Điện thoại di động của cô, đã rơi mất.

Bẹp ẹẹp môi, may là máy vi tính ở nhà có lưu hình cùng bài hát!

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng liên tìm được số điện thoại Tịch Giản Cận, sau đó nhấn gọi, đặt ở bên tai, nghe bên trong truyền đến một trận lại một trận tiếng kêu gào đều đều, đáy lòng thịch thịch nhảy lên lợi hại.

Thậm chí, còn mang theo vé ngọt ngào mong đợi.

Lòng của cô, là có chút thấp thỏm.

Nhưng là, tiếng chuông một lần lại một lần vang lên, nhưng điện thoại thủy chung chưa từng được đón nghe, Bạc Sủng Nhi không nhận được có chút mất mát, chưa từ bỏ ý định tiếp tục gọi, vẫn không có người nào đón nghe.

Cô nhìn đồng hồ, là một giờ đêm, chẳng lẽ Tiểu Tịch ngủ thiếp đi sao?

Nhưng ngay sau đó, Bạc Sủng Nhi lại cảm thấy đáy lòng từ từ khổ sở, cô hôn mê lâu như vậy, làm sao anh lại không xuất hiện ở bên cạnh cô?

Chẳng lẽ là bề bộn nhiều việc sao?

Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một chút, cảm thấy vô cùng có khả năng, ngón tay liền ở trên điện thoại di động nhanh chóng ấn mấy cái, phát tin nhắn thứ nhất qua.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 403: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【8】

【 Tiểu Tịch... Anh đang làm gì đó? Làm sao không tiếp điện thoại của em? 】

Ngay sau đó, liền gửi thêm một cái vé mặt úy khuất, gửi cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận bây giờ đang ở trong căn hộ của mình, nơi anh và Bạc Sùng Nhi từng ở, mười tầng, xuyên qua cửa sổ sát đất, có thể thấy bóng đêm nồng đậm, thỉnh thoảng thoáng hiện mấy ánh đèn sáng ngời.

Điện thoại di động vang lên, anh nghiêng đầu, liền thấy biểu hiện chính là tên "Tân Thánh ", anh lập tức liền nghĩ đến là Bạc Sùng Nhi gọi tới.

Anh theo bản năng muốn nghe điện thoại, tuy nhiên khi chạm vào màn hình, vẫn cứng rắn dừng lại, sau đó đưa điện thoại di động để ở trên mặt đất, mặc cho tiếng chuông một lần lại một lần vang lên, màn hình lúc sáng lúc tối lóe lên.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ, đối với anh mà nói, giống một trận Lãng Trì.

Mãi cho đến thời điểm điện thoại di động hoàn toàn an tĩnh, lúc này Tịch Giản Cận mới mở mắt, cầm lấy điện thoại di động, nhìn cuộc gọi nhờ trên màn hình.

Ba cuộc.

Tần Thánh.

Anh phản phản phục phục nhìn chăm chăm, tâm lẫn lộn như thủy triều.

Trong lúc bất chợt điện thoại di động tinh tinh một tiếng, tin nhắn thứ nhất nhảy vào đáy mắt: 【 Tiểu Tịch... Anh đang làm gì đó? Làm sao không tiếp điện thoại của em? 】

Tịch Giản Cận theo bản năng liền tắt điện thoại, nhưng là cuối cùng vẫn cầm điện thoại di động, mở tin nhắn ra, trầm ngâm một chút, đáp lại.

【 Có chuyện gì sao? 】

Tin nhắn rất nhanh liền phát đi.

【 Thì ra là anh còn chưa ngủ a! 】 phía sau tin nhắn này, còn kèm thêm một cái khuôn mặt tươi cười dí dỏm, cực kỳ giống bộ dáng của cô.

Tịch Giản Cận nhìn đến đáy lòng mềm nhũn, tiếp tục đáp lại.

【 ừ, làm sao? 】

【 Không có chuyện gì... Chính là bất chợt nhớ anh. 】

Tịch Giản Cận nhìn một câu kia, tầm mắt dừng lại, toàn thân cứng ngắc, điện thoại trong lòng bàn tay, rất nhanh liền phát tới rồi một cái tin nhắn nữa: 【 Lưng em đau. 】

Lòng Tịch Giản Cận hiện lên một trận đau lòng, cô kêu đau, vậ khẳng định là thật sự rất đau.

Trễ như thế, cô không ngủ được, có phải hay không đau đến không cách nào ngủ được?

Những người Tập đoàn Bạc Đế đó đâu rồi, làm sao không hò hét cô, an ủi cô?

Lập tức, Tịch Giản Cận tiếp tục trở lại: 【 Bọn họ đâu? 】

【 Cũng mệt muốn chết rồi, đang nghỉ ngơi, em ngại quấy rầy bọn họ. 】

【 À. 】 Tịch Giản Cận đáp lại một chữ, thật ra thì anh có thiên ngôn vạn ngữ muốn gửi đi, hò hét cô, lại chỉ có thể lựa chọn im lặng vô biên vô hạn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 404: Sùng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【9】

Sợ nhất chính là như thế.

Rõ ràng đã quyết định cả đời này chỉ muốn một người thoải mái trôi qua, nhưng lại đột nhiên lúc nghe được tin tức của em.

Dem lòng vốn là thật vất vả mới bình tĩnh trở lại, khiến cho khổ sở thêm lần nữa.

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, âm thầm mà cắn hàm răng, chậm rãi ở trên điện thoại di động, một chút một chút nhấn mấy chữ: 【Đau quá, thì tìm bác sĩ, tôi cũng không thể ra sức.】

Nhưng là anh lại cảm thấy quá mức tàn nhẫn.

Cho nên, xóa bỏ.

Suy nghĩ hồi lâu, rồi đánh mấy chữ: 【Sau này đừng tìm tôi... Chính mình cẩn thận một chút.】

Cuối cùng nghĩ tới nghĩ kui, nhưng vẫn cảm thấy không tốt, tiếp tục xóa bỏ.

Như thế nhiều lần, rồi thật lâu, Bạc Sùng Nhi lại nhận tới một tin: 【Tịch, ngày đó anh đưa em đi bệnh viện sao? Tại sao anh lại ở studio?】

Tịch Giản Cận trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, anh cảm thấy trong lòng có sóng lớn lăn lộn, đem trái tim của anh, vỗ đến chìm chìm nổi nổi, 【Đưa điện thoại di động cho em, vừa vặn đi ngang qua.】

Đánh xong những lời này, Tịch Giản Cận gửi đi, căn rắng một cái, nhấn tâm tàn nhẫn, tiếp tục bổ sung một tin: 【 Không có chuyện gì, sau đừng tìm tôi, em dưỡng thương cho tốt, tôi bề bộn nhiều việc, không có thời gian cùng em tán gẫu. 】

Sau đó, nhắm hai mắt lại, hung hăng mà gửi đi.

Ngay sau đó, liền đóng điện thoại di động, ném vào một bên.

Bạc Sủng Nhi vốn là cầm di động, hưng phấn mà cười cười, có mơ màng, có hưng phấn, trong lúc bất chợt liền nhận hai cái tin nhắn, cô xem nội dung, nụ cười trong nháy mắt dừng lại.

Tần Thánh vẫn luôn nhìn cô, phát hiện có cái gì không đúng, liền đùng lên trước, hướng về phía Bạc Sủng Nhi hỏi: "Làm sao?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, ngón tay thật nhanh đem tin nhắn của Tịch Giản Cận cùng cô xóa bỏ, sau đó liền đưa điện thoại di động trả lại cho rồi Tần Thánh.

Đáy lòng của cô, là vạn phần khổ sở.

Tịch Giản Cận, sao vẫn lãnh đạm như vậy?

Cô bị thương, máu tươi lâm ly ở trước mặt của anh xuất hiện, anh lại còn như vậy?

Chẳng lẽ là cô quá mức suy nghĩ sao?

Cái ngày kia sở dĩ đi studio, chỉ là vì trả lại cho cô điện thoại di động? Là một chiều kia cô gái đó gặp phải cướp bóc, điện thoại di động tựa hồ là ném cho cô gái đó, cô ta đưa cho anh, để anh trả lại cho cô sao?

Thì ra là, chẳng qua là đúng dịp, căn bản chuyện 『 tình 』 đích thực cùng, không phải là cái dạng cô tưởng tượng kia sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 405: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【10】

Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng vạn phần ủy khuất, cô thật sự rất đau, cô có thiên ngôn vạn ngữ muốn hướng về phía Tịch Giản Cận làm nũng, cô muốn nói, Tịch lòng em đau quá, cũng bị thương, rất xấu, anh có thể ghét bỏ em hay không? Tịch, em nhớ anh, ngủ không được, anh sang đây xem nhìn, dỗ em, em sẽ dễ chịu chút! Tịch, em muốn gặp mặt anh, nói như vậy, em cũng sẽ tốt mau thôi.

Nhưng là, một câu nói cô cũng không cách nào nói ra.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy ánh mắt trướng lên, lại không nghĩ ở trước mặt Tần Thánh thất thố, chỉ có thể chậm rãi gục ở trên gối, đem ánh mắt chôn vào, buồn buồn nói: "A Thánh, em mệt mỏi quá..."

Tần Thánh nhìn Bạc Sủng Nhi như vậy, hình như trong nháy mắt giống như là nghĩ tới điều gì, cuối cùng, anh nhưng vẫn là không nói gì, chẳng qua là cảm thấy không đành lòng.

Nước mắt Bạc Sủng Nhi ở trên gối đầu thoáng cái chảy ra.

Cô đè nén nước mắt của mình, không để cho mình phát ra bất kỳ thanh âm nào.

Tần Thánh chẳng qua là ngồi ở bên cạnh, anh vẫn nhìn cô, trong lúc bất chợt, anh rất muốn mắng chửi người!

Bả vai Bạc Sủng Nhi khẽ run rẩy hai cái, đem tâm Tần Thánh, cũng theo đó đau lên, Tần Thánh cũng nhịn không được nữa vươn tay, sờ lên đầu

của cô, Bạc Sủng Nhi lại nhanh chóng hồi thần, ngẩng đầu, đẩy lấy hốc mắt hồng hồng, vẻ mặt bình thản nói: "A Thánh, đau quá, làm sao bây giờ? Trên lưng em đau đến không chịu được... Không chịu được..."

Sau khi nói xong, khóe mắt Bạc Sủng Nhi có chất lỏng ươn ướt, không ngừng rỉ ra.

Tần Thánh biết rõ cô rất cuộc khóc vì cái gì, nhưng chỉ có thể theo lời Bạc Sủng Nhi nói, gằn từng chữ: "Anh đi lấy thuốc giảm đau cho em..."

Ngay sau đó, liền nhanh chóng xoay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng Tần Thánh biến mất, cô mới giống như là đánh mất toàn bộ khí lực, xụi lơ ở trên giường.

Có phải, cô thật sự nên bỏ qua hay không?

Anh nói, không có cô, anh trải qua tốt hơn, nhìn xem, cô bị thương nghiêm trọng như thế, anh cũng không chịu tới liếc nhìn cô một cái.

Tâm Tiểu Tịch, đối với người mình yêu, là từ sẽ không tàn nhẫn như vậy.

Nga, không, Tiểu Tịch vốn là người thiện lương, đối với người nào cũng sẽ không nhẫn tâm như vậy!

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng thấy bắt đầu tuyệt vọng.

**

Tần Thánh ra khỏi phòng, cũng không có đi lấy thuốc giảm đau, mà là chạy thẳng xuống lầu, lái xe đến Tịch gia.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 406: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【11】

Coi như là phải trói, cũng phải đem người đàn ông kia trói tới đây!

Anh ta rốt cuộc lại đang diễn cái gì?

Rõ ràng ngày đó Bạc Sủng Nhi bị thương, anh ta so với bất kì ai khác cũng khẩn trương, so với ai khác cũng đều sợ hãi, gọi cả đám lính đến để lấy máu cho Bạc Sủng Nhi, nhưng là bây giờ, anh ta lại ra vẻ giống như không có chuyện gì xảy ra, không hề lộ diện một chút!

Anh ta cảm thấy như vậy rất vui vẻ, có phải hay không?

Nghĩ lúc thức dậy, liền cho Bạc Sủng Nhi một chút xíu hi vọng, nhưng ngay sau đó như gần như xa cho cô ấy thất vọng lớn hơn, anh ta khi dễ cô ấy như vậy, đáy lòng rất tốt, có phải hay không?

Tần Thánh càng nghĩ, hỏa khí càng lớn, thế cho nên thời điểm anh lái xe tới tới chỗ ngôi nhà, liền liền mạng rầm rầm rầm bắt đầu đập cửa.

Đêm khuya yên lặng, người nào không ngủ được?

Tuần cảnh Tịch gia rất nhiều, bị anh trong nháy mắt thức tỉnh như vậy, nhanh chóng cầm lấy khẩu súng đối mặt Tần Thánh, Tần Thánh lâm nguy không loạn đứng ở nơi đó, nhíu mày, căn bản không đem những người đó để vào trong mắt: "Tịch Giản Cận đâu? Để cho anh ra ngoài, nói tôi tìm!"

Những tuần cảnh kia căn bản không để ý tới lời của anh, chẳng qua là hỏi thăm anh: "Anh là ai? Muốn làm gì?"

Tần Thánh bị bọn họ hỏi đi thường phiên, không suy nghĩ liền vươn chân ra, đem mấy cái người cầm súng chỉ vào mình đập ngã xuống đất, sau đó đẩy cổng Tịch gia ra, hướng bên trong đi vào.

Tịch Giản Cận không có ở nhà, chỉ có ông nội Tịch Giản Cận, nghe bên ngoài động tĩnh thật lớn, khoác đồ ngủ đi ra.

Thấy là Tần Thánh, liền lập tức phát phát tay, để cho những tuấn cảnh kia tất cả lui ra.

Tần Thánh chậm rãi đè ép đè đáy lòng hỏa khí, hướng về phía ông nội Tịch Giản Cận khách khách khí khí hỏi: "Tịch Giản Cận đâu ạ? Cháu tìm anh ta có việc."

"Tiểu Cận, nó không có ở nhà, ở căn hộ trong thành phố, A Thánh, cháu làm cái gì vậy? Các cháu lại muốn đánh nhau?"

Lần trước hai người đánh đấm khí thế ngất trời, lúc này mới yên tĩnh mấy tháng, lại có ma sát xảy ra?

Tần Thánh vội vàng lắc đầu, bực tức ghen trong người, ôn tồn nói: "Không có, cháu tìm anh ta có chút việc gấp!"

Ngay sau đó liền cáo từ, hướng ngoài cửa đi tới, lên xe, giẫm chân ga, nhanh chóng hướng căn hộ của Tịch Giản Cận chạy đi.

Nơi đó anh quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn.

Năm đó còn trẻ, Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận tại trong cái phòng đó lần đầu tiên một đêm không có xuống, anh liền lái xe, ở dưới lầu trông một đêm, đáy lòng vừa khổ sở càng thêm ghen ty, là một đêm đau khổ nhất trong cả đời anh!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 407: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【12】

Tần Thánh dừng xe ở dưới lầu căn hộ của Tịch Giản Cận, hướng căn hộ chạy vào, nhấn thang máy, lên lầu, tìm cửa phòng Tịch Giản Cận, liên rầm rầm rầm liều mạng gõ cửa.

Tịch Giản Cận mở cửa, còn không có đứng vững, Tần Thánh liền nín lấy cổ áo anh, hướng phía ngoài kéo đi.

Tịch Giản Cận hoàn hồn, xuất thủ, bỏ tay Tần Thánh ra, nhưng Tần Thánh không nháy mắt lập tức lại một lần nữa biến chuyển xuất thủ đa dạng, một lần nữa bắt được cổ áo Tịch Giản Cận, cực kỳ phẫn nộ hô: "Anh đi theo tôi!"

Tịch Giản Cận khẽ mấp máy môi, giơ tay lên, đem tay Tần Thánh từ cổ áo của mình bỏ ra, hướng phía sau lui hai bước, lui về gian phòng của mình.

Tần Thánh xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, ra vẻ nếu anh không đi, tối nay tôi liền cùng anh dây dưa đến chết!

Tịch Giản Cận nhìn Tần Thánh, suy nghĩ một chút, mới nói: "Thật xin lỗi, tôi không thể đi theo anh."

Tay Tần Thánh trong nháy mắt siết thành quả đấm, giận dữ nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận: "Tại sao anh không thể đi? Anh có biết chuyện cô ấy làm đầu tiên khi tỉnh lại, chính là tìm anh, cô ấy ở trong bệnh viện đau đớn khó chịu khóc lên, anh đi xem cô ấy một cái có thể chết? Nếu quả thật có thể chết, tôi đây hiện tại sẽ làm cho anh chết!"

Ánh mắt Tịch Giản Cận trong nháy mắt trở nên có chút quái dị, một hồi lâu, anh mới mở miệng nói: "Tần Thánh... Hiện tại tôi đây không thích hợp đi gặp cô ấy lắm!"

"Tại sao không thích hợp? Nếu như không thích hợp, tại sao anh xuất hiện ở studio? Chuyện năm đó, chân tướng tôi đã tra, điều tra ra tôi cho anh biết, tôi dám cam đoan, đáy lòng của cô chẳng bao giờ quên anh! Anh chẳng lẽ cứ không có phong thái đàn ông như vậy? Bởi vì một chút chuyện nhỏ năm đó, mang thù đến bây giờ? " đáy mắt Tần Thánh, phát sáng giống như là muốn giết người, ngữ khí của anh cũng theo đó có chút kích động!

Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm thấy trong não trường rất đau, năm đó, chuyện này coi là cái gì? Chỉ có điều để cho anh đau đớn bảy năm, chuyện bây giờ... Mới là tàn nhẫn nhất, để cho anh có thể đủ đau đến không muốn sống!

"Không phải là... " đối với Tần Thánh kích động, Tịch Giản Cận lộ ra vẻ đặc biệt bình tĩnh, ánh mắt của anh có chút hoảng hốt, câu chữ lại rõ ràng làm cho người ta phát sợ: "Tôi... Cùng cô ấy là không thể nào!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 408: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【13】

Tần Thánh trong nháy mắt hoảng hốt, một giây sau, anh nhưng phi một chút, vừa muốn mở mang mắng ra tới, nhưng Tịch Giản Cận tiếp tục mở miệng: "Tháng sau tôi phải kết hôn."

Tần Thánh kinh ngạc nhìn Tịch Giản Cận, anh giống như là không có nghe được anh ta nói gì, hỏi ngược lại: "Cái gì?"

Tịch Giản Cận cười cười, rất là thông dong, mang theo một loại trầm ổn cùng bình tĩnh vượt quá số tuổi, hàm súc nói: "Tôi phải kết hôn, tôi vốn đã có vị hôn thê, tháng sau kết hôn, đến lúc đó sẽ có thiệp mừng."

Lần này Tần Thánh hoàn toàn nghe hiểu rồi.

Người đàn ông trước mặt này, rốt cuộc hướng về phía anh nói những thứ gì.

Tần Thánh sửng sốt hồi lâu, anh suy nghĩ, cuối cùng, mới hỏi một câu: "Anh muốn kết hôn?"

Tịch Giản Cận gật đầu, không có nói chuyện.

Sắc mặt Tần Thánh xanh mét lên, mắt trợn to, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, tay cầm thành quyền, bởi vì dùng sức, xương cốt phát ra thanh âm khanh khách, nghe kinh tâm động phách.

Người trước mặt này, nói cho anh biết, anh ta muốn kết hôn?

Kia tiểu Sủng Nhi nên làm cái gì bây giờ?

Cô nằm ở trên giường bệnh khó chịu như vậy, anh ta lại nói cho anh biết, anh ta muốn kết hôn?

Tại sao muốn tàn nhẫn như vậy?

Tần Thánh mâu quang chợt lóe, trong lúc bất chợt rất muốn đem Tịch Giản Cận bầm thây vạn khúc.

Tịch Giản Cận hình như thấy được Tần Thánh tức giận, anh ta lại không có hề sợ, vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, anh ta ngưng mắt nhìn Tần Thánh, thanh âm có chút khàn khàn: "Chuyện tình cảm, không thể cưỡng cầu, tôi hiện tại đã không thích cô ấy... Giống như là, anh liều mạng thích cô ấy, nhưng là cô ấy cũng không quay đầu lại xem anh một cái, là giống nhau như đúc đấy!"

Bóng dáng Tần Thánh khẽ lão đảo, ánh mắt hơi trầm xuống, cũng không lưu lại dấu vết hướng phía sau lui ra một bước, một hồi lâu mới nói: "Cô ấy không thương tôi, cô ấy yêu anh."

"Nhưng tôi không thương cô ấy! " Tịch Giản Cận nhíu lông mày, thanh âm rất thấp, cực kỳ giống sau khi chết, quả đấm của anh bỗng nhiên nắm chặt, cố gắng cất dấu âm điệu run rẩy của mình, "Tôi không thương cô ấy, lý do này, có đủ hay không?"

Tần Thánh hoảng sợ.

Vốn là tức giận, nay một chữ cũng không phát ra được.

Tần Thánh giãy dụa: "Nhưng là, lúc ấy anh xuất hiện ở studio, giải thích thế nào?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 409: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【14】

Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt xoay người, từ trong nhà cầm một cái điện thoại di động, nhanh chóng đi tới, giơ cho Tần Thánh nhìn.

Tần Thánh nhìn ra được, đó là điện thoại Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận ném cho Tần Thánh, Tần Thánh vươn tay, nhận lấy, lại cảm thấy cái điện thoại này là nặng trĩch như vậy, để cho anh suýt nữa cầm không được.

"Tôi đi đưa điện thoại di động cho cô ấy, vừa vặn đụng phải mà thôi, tôi là quân nhân, có tố chất quân nhân, đối lại bất kỳ người phụ nữ nào, bị thương tôi cũng sẽ cứu! Cho nên, cái giải thích này, có đủ hay không?"

Tịch Giản Cận cảm thấy hơi thở của mình, không yên mà đau đớn như vậy, anh lại không thể bày ra.

Mỗi ngày đều là đè nén chính mình như vậy, không biết lúc nào, tùy thời đều có thể sụp đổ!

Anh thật không ngờ, miệng nói một đường tâm nghĩ mộ nẻo tổn thương cô như vậy.

Nhưng là, anh lại phải làm như vậy!

Tần Thánh sắc mặt cứng ngắt, anh lời gì cũng nói không ra, chẳng qua là vô thanh vô tức hung hăng mà nắm điện thoại di động, đứng yên một hồi lâu, mới xoay người, rời đi.

Tịch Giản Cận nhìn bóng lưng của anh ta, thản nhiên cười một tiếng, "Tần Thánh... Anh thích cô ấy, không phải sao? Hiện tại, tôi muốn kết hôn, cô ấy chỉ có thể bỏ qua... Mà anh thì có cơ hội..."

Tịch Giản Cận nghĩ, trên cái thế giới này, người đàn ông đối với Bạc Sùng Nhi tốt nhất, chính là Tần Thánh đi.

So với anh đối với cô còn tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Hôm nay, cô muốn anh cho không được... Như vậy, người đàn ông trước mắt này, anh ta có thể cho cô toàn bộ.

Cô có Tần Thánh lại có tập đoàn Bạc Đế, bọn họ từ nhỏ đến lớn, thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư, tuyệt đối có thể trôi qua hoàn mỹ.

Bởi vì cái gọi là, hôn nhân mỹ mãn, con gái khỏe mạnh, cả vui vẻ...

Tần Thánh dừng cước bộ một chút, nhưng không quay đầu lại nói chuyện, đáy lòng lăn lộn đều là khổ sở.

Đúng, anh có hi vọng rồi.

Nhưng là, hi vọng như vậy, anh thà không có.

Nếu như hi vọng của anh, là thành lập trên nước mắt của cô, anh, thà không có!

Nếu như anh thật muốn đem Bạc Sùng Nhi thành người của mình, ngay từ thật lâu trước kia anh đã làm rồi, cần gì đợi cho tới bây giờ? Cần gì đợi đến khi Bạc Sùng Nhi thích Tịch Giản Cận như vậy xuất thủ?

Nhưng là, những lời này, anh cũng không nói.

Người đàn ông phía sau cũng muốn lấy vợ rồi... Lập tức trở thành người có gia đình... Sao có thể thăm thiết cùng Bạc Sùng Nhi?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 410: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【15】

Tịch Giản Cận đưa mắt nhìn Tần Thánh rời đi.

Tần Thánh nhấn thang máy, ở khoảnh khắc bước vào thang máy, trong lúc bất chợt quay đầu lại, nhìn Tịch Giản Cận, khẽ mỉm cười: "Hi vọng, tương lai anh sẽ không hối hận."

Ngay sau đó, anh liền bước vào thang máy, lưu lại Tịch Giản Cận đột nhiên giật mình đứng ở nơi đó.

Hi vọng tương lai anh sẽ không hối hận?

Nhưng nếu hiện tại anh đi nắm tay cô, có lẽ anh mới có thể thật sự hối hận đi!

Tịch Giản Cận xoay người, chậm rãi đóng cửa lại, dựa vào trên cửa, nhìn bên trong nhà năm đó cô đích thân bố trí hết thảy, giống như mỗi một kiện đồ vật, đều tản ra mùi của cô.

Ngọt ngào như vậy, rồi lại loáng thoáng ẩn dấu mùi vị đau thương.

Cô là Tiểu công chúa sống ở trong lâu đài, không biết bất đắc dĩ cùng khổ sở của cuộc đời, anh không muốn làm cho cô biết chân tướng thật cuộc như thế nào.

Bao nhiêu người, ở lúc còn trẻ, phấn đấu quên mình lựa chọn tình yêu, dấn tay đi qua cuộc sống vụn vặt củi gạo dầu muối.

Lại có bao nhiêu người, ở đơn giản nơi yên tĩnh sống cuộc sống như vậy, đem tình yêu từng điểm từng điểm tiêu hóa sạch sẽ, thay vào đó trở thành cái vả cùng cừu hận.

Anh và cô... Thay vì một ngày kia biến thành cừu hận trong mắt lẫn nhau, không bằng hiện tại buông tay, đem cực kỉ niệm tốt đẹp, ở lại đáy lòng lẫn nhau.

Anh sẽ không hối hận.

Cho dù tịch mịch thành biển, anh cũng sẽ không hối hận.

Anh tin tưởng, anh có thể mỉm cười đứng ở phía sau cô, nhìn cô hạnh phúc viên mãn.

*

Bạc Sung Nhi thân thể khôi phục được rất tốt, người tập đoàn Bạc Đế là giống như trong nháy mắt cũng ngưng công việc của mình, mỗi ngày đều canh giữ ở trước phòng bệnh của cô, phụng bồi cô nói đùa.

Những người đó đều nghĩ hết biện pháp đùa với cô, chú Lý Niệm nghiêm nhiên còn đem cô làm như trẻ con mà đối đãi, nhìn trong phòng bệnh một mảnh tái nhợt, không có chút sinh khí nào, cho nên liền ra lệnh một tiếng, phân phó người mang tới vô số món đồ chơi lông nhung, đủ loại kiểu dáng, chất đầy cả phòng bệnh.

Dịch Thệ thấy Lý Niệm lấy lòng Bạc Sung Nhi như vậy, mình cũng không cam lòng yếu thế, liền mỗi ngày gọi điện thoại, đặt rất nhiều hoa tươi, đặt ở trong phòng bệnh, gia tăng sinh khí.

Tần Thích liền chuyên tâm nghiên cứu, nghĩ hết mọi biện pháp muốn đem vết sẹo sau lưng Bạc Sung Nhi xóa đi không còn một mống.

Bạc Tình thân là cha của Bạc Sủng Nhi, tự nhiên cũng không yếu thế, vì cho Bạc Sủng Nhi giải buồn, Bạc Tình liền cho tập thể công nhân viên tập đoàn Bạc Đế nghỉ ngơi, mỗi ngày cầm truyện cười, ngồi ở bên cạnh, kể cho Bạc Sủng Nhi nghe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 411: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (16)

Giọng Bạc Tình vốn hoa lệ mà đẹp đẽ, nghe qua mà vô cùng thư thái, những trò cười kia, đều là Bạc Tình chăm chú chọn lựa, mỗi lần nói ra, người cả phòng cười phun, mà Bạc Sủng Nhi lại luôn cứng ngắt nhếch miệng, cười cực kỳ miễn cưỡng.

Hôn lễ Tịch Giản Cận, càng ngày càng gần rồi.

Mà tin tức lộ ra ngoài, toàn bộ tin tức của thành phố X, cũng bắt đầu vây quanh hôn lễ của Tịch Giản Cận rồi.

Cô dâu là người Bắc kinh, bối cảnh rất đơn giản, cô gái xuất thân nông thôn, về sau qua Bắc Kinh làm công, bằng cấp không cao, tướng mạo bình thường, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại gả vào nhà hào môn.

Nhìn qua, là điển hình chuyện của cô bé lọ lem.

Triệu Tố Nhã vẫn luôn lấy Tịch Giản Cận coi như mảnh lời giờ này khắc này chỉ trong nháy mắt lụi bại.

Toàn người trong thiên hạ đều coi Tịch Giản Cận và cô ta có kích thích, hiện tại đột nhiên tuôn ra tin Tịch Giản Cận muốn kết hôn, cô dâu lại không phải cô ta, tất nhiên cô ta sẽ nhiều khó chịu!

Thậm chí rất nhiều ký giả tới phỏng vấn Triệu Tố Nhã, hỏi thăm lúc này tâm tình cô ta thế nào, cô ta lại một mực tránh mà không thấy.

Huống chi, tại studio, Bạc Sủng Nhi bị thương, là vì cứu cô ta, đã để cô ta trở thành gánh chú ý.

Mà lúc này Bạc Sủng Nhi trọng thương nằm viện, thân thể khôi phục không có lộ ra, nhân vật quan trọng của tập đoàn Bạc Đế mỗi ngày đều xuất hiện ở trong phòng bệnh Bạc Sủng Nhi, bên ngoài thì có bảo vệ trông coi, kiểm tra cực kỳ nghiêm ngặt, nơi nào có ký giả có thể lừa dối đi vào?

Huống chi, Bạc Tình muốn cho Bạc Sủng Nhi nghỉ ngơi thân thể hoàn toàn tốt, tập đoàn Bạc Đế làm việc đều bị ông cho dừng lại, rất nhiều hợp tác cứ thế mà bị ông đẩy về sau, cổ phiếu giảm xuống, mắt ông cũng không có thèm chớp một chút, chuyên tâm bồi con gái mình.

Mà mấy thiếu gia công tử của tập đoàn Bạc Đế mỗi ngày đều ăn ở trong bệnh viện, không có gì ngoài trông coi Bạc Sủng Nhi, bên ngoài thiên hạ lại loạn, giống như không có quan hệ tới họ.

Tịch Giản Cận cười vợ, người của tập đoàn Bạc Đế cũng không phải là không biết, Bạc Tình có nghĩ qua có nên trời Tịch Giản Cận lại, ném cho Bạc Sủng Nhi chơi chán rồi trở về kết hôn không!

Thế nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy chuyện tình cảm không cách nào cưỡng cầu, huống chi trở ngại mặt mũi ông nội Tịch Giản Cận, ra tay thì lại không tốt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 412: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (17)

Cho nên, nhất thời chuyện này, lại đem Bạc Tình làm khó.

Không biết xử lý như thế nào.

Chỉ có thể hạ lệnh bất kỳ ai không được tiết lộ tin này với Bạc Sủng Nhi.

Tâm tình Bạc Sủng Nhi tất nhiên là không tốt, sau một đêm kia phát sinh, cô cũng không có đi tìm Tịch Giản Cận, mà Tịch Giản Cận cũng không có đi tìm cô.

Mỗi ngày cô bị giam trong bệnh viện, không cùng mấy người kia chơi, hầu hạ, cơm ngon áo đẹp, sinh hoạt để cho người ta hâm mộ, thế nhưng cô lại cảm thấy tuyệt đối không vui.

Làm chuyện gì đều không hứng lắm.

Ăn gì càng ngày càng ít.

Một đoàn người thấy trong mắt, gấp ở trong lòng.

Đến sau cùng, Bạc Sủng Nhi mất ngủ, nửa đêm sốt cao, vết thương nhận lấy ảnh hưởng, chuyển biến cực xấu.

Khiến một đám người bị dọa cho phát sợ.

Bạc Sủng Nhi nằm ở trên giường mê sảng, trong miệng đều kêu cái tên Tiểu Tịch, nhiều lần nắm lấy tay ai, đều nắm thật chặt, nhưng cô lại

giống như là cảm giác được cái gì, đột nhiên liền buông ra.

Bạc Tình nhìn mà nóng lòng không được, Lý Niệm đột nhiên đứng lên, quyết định đi bắt Tịch Giản Cận tới.

Lại bị Tần Thánh nhanh chóng kéo lại.

Mãi cho đến sáng sớm, Bạc Sủng Nhi mới tỉnh lại, rồi nặng nề ngủ.

Lúc này một đám người mới yên tâm, nhưng bất lực mệt lả ngồi ở trên ghế sa lon, liên tiếp nhú mày.

"Con bé cứ thích thẳng nhóc Tịch gia như vậy ư? Cậu ta có gì tốt?" Lý Niệm nhú lông mày, nộ khí đằng đằng rống lên một câu, trong lòng của ông thật không có ấn tượng tốt với Tịch gia, dù sao năm đó Tịch Thư Ca đối với vợ ông là Ôn Giai Nhân mê đắm, dù thời gian qua đi nhiều năm như vậy, nhưng vừa nghĩ tới Tịch Thư Ca thích qua vợ mình, trong lòng khó tránh khỏi chút ghen tuông.

"Thế nhưng người ta đều sắp kết hôn, mấy người nói nên làm cái gì? Tiểu Sủng Nhi như vậy, giống như không thể không có cậu ta!"

"Tôi thấy cái này khó lắm, thẳng nhóc Tịch gia này nói với A Thánh nó không thích Sủng Nhi, dưa hái xanh không ngọt, chúng ta cũng không thể bức bọn chúng ở cùng nhau, nếu như là vậy, sợ rằng sẽ trôi qua rất không vui!"

"Chúng ta có cần hỏi ý kiến tiểu Sủng Nhi một chút hay không, nếu như nó nhất định muốn thẳng nhóc Tịch gia này, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp để cho bọn chúng kết hôn!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 413: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (18)

"Đúng, tôi cũng đồng ý biện pháp này, nếu như bọn họ thật muốn ở cùng một chỗ, vậy thì cùng một chỗ đi, dù sao Sủng Nhi thích là tốt rồi!"

"Vậy tôi phụ trách ra mặt trời Tịch Giản Cận vào giáo đường cử hành hôn lễ với tiểu Sủng Nhi!"

"Dù sao tiểu Sủng Nhi muốn, nếu như cậu ta không đồng ý, vậy dứt khoát liền để cậu ta biến mất trên thế giới này!"

.....

Một đám người ông một câu tôi một câu đàm luận những lời này, rất có phong phạm thổ phỉ.

Cầm Úc gật đầu, sau cùng vỗ bàn, một câu đã định: "Cứ như vậy, giấy không thể gói được lửa, sẽ có một ngày Sủng Nhi biết Tịch Giản Cận kết hôn, hiện tại chúng ta hỏi ý kiến con bé một chút, nếu như cả đời này nó thật không phải Tịch Giản Cận không được, rời khỏi cậu ta không thể sống, chúng ta liền nghĩ biện pháp để cho bọn chúng kết hôn trước."

Bạc Tình cũng gật đầu theo, nhếch khóe môi, trong mắt đột nhiên xuất hiện một vòng hào quang, "Cái này không tệ..... vả lại, tôi có là biện pháp, để người đàn ông kia trốn không thoát lòng bàn tay Sủng Nhi....."

Liên quan tới hạnh phúc cả đời con gái ông, đương nhiên ông sẽ có sách lược tốt!

Cả đám người đàm luận nửa ngày, liền hạ quyết tâm.

Thế nhưng, ai đi nói với Bạc Sủng Nhi chuyện Tịch Giản Cận muốn kết hôn đây?

Nhất thời tất cả mọi người trầm mặc.

Chuyện tàn nhẫn như vậy, để bọn họ làm sao mở miệng?

Mọi người tôi nhìn ông, ông nhìn tôi, Bạc Tình sau cùng dời ánh mắt sang Tần Thánh: "Nếu không, A Thánh, cậu đi, quan hệ của cậu với Sủng Nhi tốt....."

Những người khác biểu thị đồng ý.

Tần Thánh muốn cự tuyệt, ánh mắt Tần Thích hăng trừng trừng qua: "A Thánh, nghe nói lần này cậu ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ?"

Mười phần uy hiếp!

Dọa đến Tần Thánh cho là Tần Thích muốn cùng anh tính toán chuyện trăng hoa đó, nhất thời gật đầu, kế tiếp liền nhận nhiệm vụ cực kỳ khổ!

Bạc Sủng Nhi đến buổi trưa mới tỉnh lại, cái nóng đã hạ, trong phòng rất yên tĩnh.

Cô không nhận được nhú mày lại, đổi thành lúc trước, bên giường của cô, không biết vây quanh mấy tầng người rồi!

Cô vừa muốn ngồi dậy, nhìn xem rốt cục làm sao, lại nghe được bên ngoài có tiếng truyền đến.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 414: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (19)

"Cô biết không? Thái tử Tịch gia muốn kết hôn rồi!"

"Biết a, mấy ngày nay tin tức không ngừng đưa tin sao?"

"Tôi còn tưởng rằng Triệu Tố Nhã hoặc là tiểu công chúa Bạc gia sẽ gả cho thái tử Tịch gia chứ! Ai biết nửa đường nhảy ra một Trình Giáo Kim, lại còn điển hình cô bé lọ lem!"

"Thái tử Tịch gia làm sao coi trọng phụ nữ như vậy? Tôi thấy dung mạo cô ta rất bình thường!"

"Ai biết, loại tình yêu này, người nào có thể nói rõ....."

Bạc Sủng Nhi vốn muốn ngồi dậy, trong nháy mắt cứng ngắc tại chỗ.

Tiểu Tịch, muốn kết hôn rồi sao?

Đáy lòng của cô, không khỏi đau thương.

Cô chưa bao giờ đột nhiên cảm giác được đau đớn thương tâm như vậy.

Y tá tới gần giường bệnh của cô, cô lập tức nhắm mắt lại, cảm giác được y tá sờ lên trán của cô, thay cô đắp chăn, lập tức quay người đi xa.

Cô mới mở hai mắt ra, trong mắt tràn đầy mờ mịt.

.....

Bệnh ngoài phòng.

Bạc Tình Thất Thất Tần Thánh nhìn thấy y tá đi, im ắng hỏi thăm, y tá nhìn lên một đám soái ca mỹ nữ trước mặt, mặt hơi đỏ lên, nũng nịu nói: "Đã dựa theo phân phó, đều nói ra."

Bạc Tình gật đầu, phát tay để cho người ta rời đi, lập tức bọn họ đứng ở cạnh cửa, nói nhỏ.

"Tiểu Sủng Nhi biết rồi!"

"Ừm, A Thánh nghĩ biện pháp. Hiện tại chúng ta cũng không cần hỏi ý kiến nó sao?"

"Người nào đi vào trước?"

"Vẫn là trước nghe một chút trong phòng có tiếng khóc hay không?"

Nhất thời có người dán lỗ tai lên cánh cửa, yên tĩnh im ắng.

"Không có tiếng!"

"Từ cửa sổ nhìn qua, cô giống như rất yên tĩnh."

"Thương tâm quá độ rồi hả?"

"Biểu lộ rất bình tĩnh....."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Con đi vào. Mọi người chờ ở bên ngoài." Tần Thánh đột nhiên mở miệng, đẩy cửa, đi vào phòng.

Những người còn lại, ở bên ngoài nín thở, kiên nhẫn chờ lấy.

.....

Bạc Sủng Nhi nghe được tiếng đẩy cửa, lập tức ngẩng đầu lên, nhìn người tới là Tần Thách, nét mặt của cô lại không có thay đổi lớn, hơi thất thần, theo miệng hỏi: "Bọn họ đâu? Làm sao đều không đến?"

"Ừm." Tần Thách lên tiếng, kéo cái ghế, ngồi ở trước mặt Bạc Sủng Nhi, nhìn chăm chăm vào mắt cô, nửa ngày, mới mở miệng: "Muốn khóc thì khóc đi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 415: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (20)

Bạc Sủng Nhi toét miệng, cười cười: "Tại sao phải khóc?"

Tần Thánh chỉ là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nhìn đến Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng hốt hoảng, cô liền nhanh chóng cúi đầu xuống.

"Em đều biết rồi, không phải sao?" Tần Thánh không cho Bạc Sủng Nhi bất kỳ cơ hội chạy trốn, một chữ lập lại: "Sủng Nhi, anh ta lập tức sẽ kết hôn rồi!"

Bạc Sủng Nhi hơi nhíu mày lại, đáy lòng co rút đau đớn.

"Thật sao?" Cô chần chờ một chút, nhẹ nhàng trả lời một câu.

Lập tức, cô liền nín thở, thận trọng chờ Tần Thánh đáp lời.

Tần Thánh không đành lòng quay đầu, anh cười hơi khô chát, mở miệng, nỗ lực đè nén kích động trong lòng, nuốt nước miếng một cái, mới mở miệng nói ra: "Ừm."

Bạc Sủng Nhi bất ngờ nước mắt xông lên hốc mắt, cô nỗ lực ẩn giấu khổ sở trong lòng.

Thậm chí mang theo vài phần bất lực cùng hốt hoảng nắm lấy chăn, há mồm, một câu cũng không nói ra.

"Em muốn như thế nào?" Tần Thánh hít sâu một hơi, tiếp tục hỏi: "Bọn họ đều đang đợi em nghĩ, nếu như em không muốn từ bỏ....."

"Đừng!" Bạc Sủng Nhi hiểu ý Tần Thách, cô nhanh chóng lắc đầu, căn căn môi dưới, nửa ngày, mới nói: "Để cho em ngẫm lại, em sẽ nói cho mọi người biết....."

"Lúc nào?" Tần Thách nhìn chăm chú Bạc Sủng Nhi, giọng ấm áp hỏi.

"Ngày mai....."

Tần Thách gật đầu, đứng lên, đi ra ngoài cửa, Bạc Sủng Nhi căn môi, nhẹ nhàng bổ sung một câu: "Mọi người đừng vào, ai cũng đừng quấy rầy em, để em tự mình an tĩnh lại."

Giọng nói của cô mang theo vài phần bất lực, để Tần Thách đau lòng không thể thở nổi.

"Sủng Nhi....."

"Em không sao, anh không cần lo lắng cho em, em thật sự không có việc gì..... Không có việc gì..... Em chỉ là không biết nên làm sao bây giờ? Mọi người để cho em ngẫm lại....." Bạc Sủng Nhi lẩm bẩm nói qua, ngẩng đầu, liền nhìn ánh mắt Tần Thách, đều là tràn đầy đau lòng, lòng cô co lại, nhanh chóng quay đầu, ngữ khí thản nhiên nói: "Ra ngoài đi."

Tần Thách cứng ngắc gật đầu, đi ra ngoài, đem lời cô truyền đạt cho người bên ngoài, sau đó bồi thêm một câu: "Chúng ta đều đi trước đi."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 416: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (21)

Tất cả mọi người trầm mặc một hồi, từng người từng người quay người rời đi.

Đích thật là muốn cho cô thời gian, để cho cô cẩn thận suy nghĩ một chút.

【 Em vĩnh viễn là người anh yêu sâu đậm nhất, bất kể về sau gặp phải người nào, em cũng là người không thể thay thế tồn tại và yêu)】

Khóa cửa nhẹ nhàng bị mở ra, trong đêm khuya yên tĩnh, nghe vô cùng rõ ràng.

Tịch Giản Cận ban đầu đã ngủ rồi, thế nhưng thân là lính đặc chủng, liền xem như trong lúc ngủ mơ cũng có thể duy trì cảnh giác cực tốt.

Cho nên khi cửa phòng mở ra, anh liền nhanh chóng mở mắt, sau đó nghe được tiếng bước chân tới gần phòng ngủ.

Không cần nghĩ, anh cũng biết là ai.

Anh cảm giác được tiếng bước chân dừng lại tại cửa, thân thể anh đột nhiên kéo căng, hô hấp cũng đình trệ theo.

Anh chậm rãi ngồi dậy, đúng vào lúc này, cửa phòng ngủ, cũng bị cô nhẹ nhàng đẩy ra.

Ánh mắt của anh, bắn về phía cửa, mà ánh mắt của cô, bắn về phía giường trong phòng ngủ.

Hai người bốn mắt giao tiếp.

Đối mặt cùng nhau.

Cô chỉ là đứng ở cửa, không nói gì.

Anh chỉ liếc cô một chút, rồi nhanh chóng mở rộng tầm mắt, ánh mắt nhìn ra cửa sổ sát đất, ngữ khí lãnh đạm mà khách khí: "Có việc gì?"

Bạc Sủng Nhi cất bước, đi từng bước tới bên Tịch Giản Cận.

Trong lòng lại bởi vì thái độ anh lạnh lùng mà đau nhói.

Cô đứng ở cạnh giường, nhìn chăm chăm gương mặt quen thuộc, cô mấp máy môi, hồi lâu, mới mở miệng, hỏi: "Anh muốn kết hôn sao"

Tịch Giản Cận nhìn cũng không có nhìn cô một chút, chậm rãi tựa vào gối đầu trên giường, "Ừm."

"Vì cái gì?"

"Sớm muộn phải kết hôn." Tịch Giản Cận tùy ý trả lời một câu, trên mặt rõ ràng mang theo vài phần không kiên nhẫn.

"Anh yêu cô ấy sao?" Bạc Sủng Nhi hung hăng trừng mắt Tịch Giản Cận, một chữ một câu hỏi.

"Chuyện không liên quan tới em!" Nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, qua loa trả lời.

"Vì cái gì không liên quan tới em?" Bạc Sủng Nhi để chính mình tận lực duy trì bình tĩnh, thế nhưng ánh mắt lại hơi có chút lửa giận.

"Vì cái gì là chuyện của em?" Tịch Giản Cận đứng lên, ở trước mặt cô, chậm rãi bắt đầu mặc quần áo, anh liền quần áo chỉnh tề, đi ra ngoài của

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 417: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (22)

Bạc Sủng Nhi kéo Tịch Giản Cận lại, bởi vì dùng lực, khẽ động vết thương sau lưng, cô đau sắc mặt trắng bệch: "Anh có ý gì?"

"Em thích nơi này, anh tặng nó lại cho em....."

Tịch Giản Cận vẫn chưa nói xong, Bạc Sủng Nhi liền lấy đồ vật ở bên, hung hăng nện trên mặt đất, "Tịch Giản Cận, anh đủ rồi! Anh có thôi hay không!"

"Anh rõ ràng không thích này người phụ nữ đó, tại sao anh phải cưới cô ấy?"

Trong nháy mắt sắc mặt Tịch Giản Cận cũng âm trầm xuống, anh nhìn chăm chăm khung ảnh bị cô ném, có một miếng thủy tinh, đâm vào người anh, giọng anh cũng lạnh lẽo theo: "Bạc Cẩm, anh có thích cô ấy hay không, em biết không?"

Anh, giống một con dao hung hăng đâm vào trái tim cô.

Anh thật muốn kết hôn sao?

Ý của anh nói với cô, cô nhìn lầm, kỳ thật anh rất thích người phụ nữ đó sao?

Trong lòng Bạc Sủng Nhi tràn đầy bi ai, nhìn Tịch Giản Cận, cô cắn răng thật chặt răng, cao ngạo khiến cho cô không chịu rơi lệ, không chịu ở trước mặt của anh mềm yếu.

Anh liền tàn nhẫn như vậy sao? Một chút cơ hội cũng không chịu lưu cho cô sao?

Anh nói kết hôn liền kết hôn hả?

Bạc Sung Nhi cảm giác đến mình bị Tịch Giản Cận tra tấn thật muốn điên mất, cô đột nhiên bắt lấy cổ áo Tịch Giản Cận, dùng sức kéo xuống, nhón chân lên, hôn lên môi Tịch Giản Cận.

Nụ hôn của cô, ấm áp mềm mại, là dụ hoặc ngọt ngào nhất!

Mùi thơm cơ thể cô, trong nháy mắt liền xâm chiếm hô hấp của anh.

Toàn thân anh cứng ngắc tùy ý cô hôn môi lưỡi, càn rỡ tiến vào môi của anh.

Lúc này anh mới hoàn hồn, dưới ý thức muốn đẩy cô ra, cô lại được một tấc muốn tiến một thước cọ sát ngực anh, hai chân quấn quanh lấy hai chân anh, hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn bờ môi anh, để động tác của anh cứ thế mà đình chỉ, lúc này cô mới đem đầu lưỡi nhỏ vươn vào trong miệng của anh, từ từ liếm láp mỗi một tấc trong miệng anh, khiến cho anh cuối cùng không chống đỡ được cúi đầu xuống, kéo đầu của cô lại, hung hăng hôn lại.

Cô bởi vì anh hôn, hô hấp trong nháy mắt lộn xộn, cô đưa tay nắm bờ vai của anh, ánh mắt mờ lung mà mê người, tựa như trong đêm tối yêu diễm lớn nhất, khiến cho anh triệt để mất phương hướng chính mình, chỉ là muốn trầm luân trong tư vị ngọt ngào của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 418: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (23)

Bạc Sủng Nhi cảm giác toàn thân mình đều nhẹ nhàng tung bay, cô không nhịn được lên tiếng? Mở mắt, lại nhìn thấy trong con người đen nhánh của anh xuất hiện một mảnh mê loạn.

Thậm chí cô đã cảm giác được thân thể anh nóng hổi, khoe môi của cô không kiềm hãm được hiện lên một nụ cười.

Cực kỳ quyến rũ.

Cô vươn tay, bắt đầu sờ soạn ở cổ áo anh, anh lại lúc đó hoàn hồn, liền đẩy cô ra.

Bạc Sủng Nhi nhú lông mày lại, không vui tiếp tục dựa vào ngực anh.

"Tịch, anh rõ ràng có cảm giác với em!"

Con người Tịch Giản Cận nhất thời chìm xuống, trên thân mang theo lệ khí không tầm thường, cô thực sự rất thông minh, trong nháy mắt liền có thể bắt anh lại uy hiếp, nhanh chóng để anh ngụy trang tan rã.

Đáy lòng của anh có tức giận nồng đậm, trong mắt thoáng hiện ánh sáng như dao, vô cùng sắc bén.

Anh vươn tay, hung hăng nắm cằm của cô, nhìn vào mắt cô cô, từng câu từng chữ mở miệng: "Anh nghĩ, dung mạo em xinh đẹp như vậy, còn như thế chủ động, là người đàn ông bình thường, đều sẽ có cảm giác với em đi!"

"Nhưng mà, cảm giác như vậy, cũng không phải là trong tưởng tượng của em! Chẳng lẽ em không biết, một người đàn ông có thể cùng vô số người phụ nữ tùy tiện lên giường sao?"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, ánh mắt hơi run rẩy, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, trong mắt là không thể tin.

"Em không tin! Anh rõ ràng là có cảm giác với em!"

Sau khi Bạc Sủng Nhi nói đến đây, đột nhiên ánh mắt hơi hơi lóe lên một cái, trong lúc đó cười, nhìn Tịch Giản Cận, chớp mắt, con ngươi sáng ngời mang theo một vòng kiêu ngạo: "Hoặc là nói, Tịch Giản Cận, anh đang bối rối? Anh đang kiểm soát? Vì chính anh!"

Tịch Giản Cận đột nhiên tăng sức nắm cầm cô, anh hít sâu một hơi, đột nhiên cúi đầu xuống, hung hăng gặm cắn bờ môi cô, tay xé mở quần áo cô.

Anh đem cô ép lên trên giường, điên cuồng vươn tay, ở trên người cô sờ lung tung, mang theo vài phần xâm chiếm mỗi một tấc da thịt cô.

Anh đem quần áo của cô cởi đi, nụ hôn của anh, ở trên thân cô giống như là mưa rơi xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 419: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (24)

Động tác của anh vô cùng thô bạo, thậm chí làm cho vết thương sau lưng cô cũng bắt đầu đau đớn, cô mở to miệng, muốn gọi anh, anh lại như cũ đẩy hai chân của cô ra, đem thân thể anh, cứ thế mà xâm nhập vào trong thân thể cô.

Cô hơi nhú lại lông mày, vươn tay, bắt lấy bả vai anh, cánh tay anh thuận thế nhất chặt bờ eo của cô, ôm lấy cô, ở trong thân thể cô, nhanh chóng mạnh mẽ đâm tới.

Trong nháy mắt này, trong lòng Tịch Giản Cận, nguyên rủa chính mình diện mạo trang nghiêm.

Thế nhưng, không có cách nào.

Không như vậy, cô làm sao có thể từ bỏ?

Thế nhưng, không có cách nào, anh nhớ cô..... Nhiều ngày như vậy, nhớ vô biên vô tận, nếu như có thể, anh thật rất muốn đem cô dung nhập vào chính trong thân thể mình.

Anh cảm giác được thân thể cô hơi run rẩy, anh mới chậm lại khí lực, chậm rãi hôn lên bờ môi cô, một lần cuối cùng yêu em như vậy..... Sủng Nhi.....

Anh nhắm mắt lại, chuyên chú hưởng thụ cảm giác mình ở trong thân thể cô, đáy lòng hung hăng bị đâm, ngón tay của anh, ở trên da thịt cô,

chậm rãi dao động lấy, mỗi một tắc da thịt, anh đều mang theo vài phần lưu luyến.

Động tác của anh càng lúc càng nhanh, cô vòng cổ anh, cảm giác được môi lưỡi của anh hôn ngực của cô, mang theo tê dại nói không nên lời, để cho tình dục cô tăng vọt, thân thể cấp tốc co rút lại, một chút một chút hút lấy anh thật chặt.

Anh bị phía dưới cô cắn cho cực kỳ dễ chịu, suýt nữa liền cứ kết thúc chính mình như vậy.

Cô không nhịn được rên rỉ lên tiếng, quen thuộc như vậy, để anh hoài niệm như vậy, anh ôm eo cô chặt hơn, phía dưới lúc đó giống như càng lớn, một chút một chút, chui vào chỗ sâu nhất thân thể cô.

Anh đến sau cùng, thả cô ở trên mặt đất, để cho cô quay lưng với mình, hai tay ấn lấy tấm gương, anh từ phía sau của cô, vòng bờ eo cô tiến vào, tư thế như vậy, khiến cho anh nhập càng sâu, lại càng dễ dùng sức đâm đến.

Cô giống như là muốn bị đụng bay, đại não đều trống rỗng, không hiểu vì sao đột nhiên, anh lại bạo phát ra tới như vậy.

Cô về sau, toàn thân cũng bắt đầu co quắp, anh biết cô đã không được, động tác liền càng diện rộng.

Toàn thân cô cũng bắt đầu run rẩy lên, anh lại càng hưng phấn, tay vòng bờ eo của cô, đổi thành ngấm nắm lấy vòng eo của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 420: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! (25)

Khiến cho thân thể cô không thể động đậy, chỉ có thể hoàn toàn thừa nhận mỗi một lần va chạm của anh, dạng kích thích này, khiến cho phía dưới cô càng hút chặt anh.

Anh không nhịn được rên khẽ một tiếng, nhất thời không nhịn được, liền để chính mình kết thúc, anh lập tức đè ép thân thể cô, dán lên trên gương lạnh buốt, anh cười mang theo vài phần ác liệt, ngón tay ở trước ngực cô khuấy động, khiến cho cô ở trong gương có thể hoàn chỉnh nhìn anh làm sao để trêu chọc thân thể cô.

"Còn cần không? Hả?"

Bạc Sủng Nhi thở hỗn hển, chịu đựng cỡ rung động không thôi trong thân thể, thật lâu, mới mở to mắt, nhưng từ trong gương thấy được cười lạnh ở trên mặt anh.

Thân thể cô đột nhiên cứng ngắt.

Từ trong gương, cô có thể hoàn chỉnh thấy được toàn thân cô trần truồng, không có cái gì che lấp, chỉ có tay của anh, ở trên thân của cô dao động.

Mà sau lưng anh, lại là quần áo chỉnh tề, duy chỉ có đai lưng cở ra, thứ đó chống đỡ ở phía sau cô.

"Nhìn thấy chưa? Cảm giác của tôi cùng em, tôi không cởi quần áo vẫn có thể muốn em, mà một người khác, cũng thẳng thắn như vậy....."

Tịch Giản Cận chậm rãi buông thân thể cô ra, nhìn cô dựa vào gương, từng chút từng chút ngồi xổm ở trên mặt đất, sắc mặt không thay đổi.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi triệt triệt để tái nhợt xuống.

Có cái gì so với cái này càng châm chọc hơn sao?

Có cái gì so cái này tàn nhẫn hơn sao?

Anh thế mà, dùng tàn nhẫn như vậy, nói cho cô, anh căn bản thật không yêu cô!

Trong nháy mắt, Bạc Sủng Nhi tin rồi..... Tịch Giản Cận không yêu cô, Tịch Giản Cận chỉ là xem cô như một công cụ đùa bỡn.

Không có người nào cự tuyệt dạng công cụ này.

Vẫn luôn là cô chủ động dán lên.

Cô mím môi thật chặt môi, nhìn lấy quần áo dưới đất bị anh phá tan thành từng mảnh, hốc mắt đau rát.

Tịch Giản Cận xoay người, từ tủ quần áo cầm ra một bộ quần áo, ném ở trên thân cô.

Bạc Sủng Nhi cắn răng, mặc xong từng cái, thủy chung không nói một lời.

Tịch Giản Cận vẫn luôn nhìn ngoài cửa sổ.

Cô mặc quần áo rất chậm, phía sau lưng đều máu, vừa mới mặc vào váy trắng, đã bị thấm thấu rồi.

Cô lại cảm giác không thấy đau, thậm chí, cô đến một chút cảm giác không có.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 421: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【26】

Cô cảm thấy, cô chết tâm thật rồi.

Từ thời điểm ba tuổi, một đường kiên trì đi tới tình yêu, hoàn toàn chết.

Cô mặc xong quần áo, một câu cũng không nói nói, sống lưng thẳng tắp như cũ, cằm nhỏ của cô như cũ là ngẩng cao lên, trên mặt tái nhợt như cũ là vẻ mặt cao ngạo, cô mở cửa, chậm rãi đi ra ngoài.

Khoảnh khắc cô đóng cửa lại, trong lúc bất chợt giống như là nhớ ra cái gì đó, đem chìa khóa cầm lên, đặt ở một bên trên bàn.

"Cái chìa khóa này em để lại cho anh, sau này em cũng sẽ không tới nữa."

Bởi vì cô sợ.

Cô tới lần nữa, nhìn qua cũng là hai người.

Mà người kia, không phải là cô.

"Tịch Giản Cận, như anh mong muốn... Từ nay về sau, em không bao giờ... quấn lấy anh nữa!"

Cô hướng về phía anh chậm rãi cười cười.

Con người của cô, như cũ là sáng trong.

Nụ cười của cô, như cũ là tinh xảo!

Cô mỹ lệ như vậy, xinh đẹp đến nỗi lòng anh cũng theo đó đau đớn kịch liệt.

Sau đó, cửa liền bị đóng lại nhẹ nhàng.

Anh nghe thấy tiếng bước chân của cô dần dần đi xa.

Anh giống như là đánh mất khí lực, trong lúc bất chợt liền ngã xuống ngòi chòm hóm ở trên mặt đất.

Toàn thân của anh mang theo mệt mỏi.

Kết thúc.

Hết thầy cũng đã kết thúc.

Như anh nói, đồng chí Tịch Giản Cận!

Nhưng là anh lại nghe thấy tiếng khóc khàn khàn xé phổi!

Rõ ràng không nghĩ người tổn thương nhất là anh, nhưng là hết lần này tới lần khác người mang vết thương sâu nhất lại là anh!

Sùng Nhi, em vĩnh viễn là người anh yêu sâu đậm nhất, vô luận sau này gặp người nào, em đều là tồn tại không thể thay thế.

Sùng Nhi, anh yêu em, thế gian này anh thích nhất chính là em.

Sùng Nhi, thật xin lỗi, anh yêu em, lại không thể cùng em ở chung một chỗ.

Cô đã bị anh đá kích thành công rồi, bị anh buộc từ bỏ thành công.

Như vậy, thật rất tốt.

Nhưng là, đáy lòng của anh, lại có một chỗ, khoảng không.

Bạc Sủng Nhi trở lại bệnh viện, Bạc Tình bọn họ đã khẩn trương chờ, thấy cô trở lại, bọn họ lập tức cũng khẩn trương xông tới.

Nhưng cô một câu cũng nói không nên lời, chẳng qua là cảm thấy toàn thân vô lực, hai chân mềm nhũn, gục vào trong ngực Bạc Tình.

Cô buồn buồn nói: "Con không cần anh ấy... Con không bao giờ... muốn anh ấy nữa... Con không cần..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 422: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【27】

Không cần.

Đánh chết cô cũng không muốn anh nữa!

Cô nắm thật chặt vạt áo Bạc Tình, toàn thân cũng cảm thấy đau co quắp, Bạc Tình cẩn thận ôm lấy cô, chậm rãi đi vào phòng bệnh, đem cô nhẹ nhàng đặt ở trên giường, cúi đầu, hôn hôn cái trán của cô.

Lý Niệm nhìn Bạc Sủng Nhi bộ dạng này, lập tức tức giận ngập trời: "Chú sẽ đi tìm thằng nhóc Tịch gia kia ngay bây giờ!"

"Không cần đi! " Bạc Sủng Nhi tái nhợt mở miệng, ánh mắt nhất nhất nhìn quá bọn họ, một hồi lâu, cô mới khẳng định gật đầu: "Con không cần anh ta, tin tưởng con, con rất nhanh sẽ khá hơn."

.....

Cô nói, cô rất nhanh sẽ khá hơn.

Thật ra thì ngày hôm sau là cô ổn rồi.

Nên ăn liền ăn nên uống liền uống.

Tuy nhiên lại giống như là đứa trẻ không có linh hồn.

Mọi người nhìn ở đáy mắt, đau dưới đáy lòng, nhưng không biết mở miệng khuyên bảo như thế nào.

Thời gian từng giọt từng giọt trôi qua, Bạc Sủng Nhi xuất viện, trở lại trang viên Bạc Gia.

Ngày hôm sau, cô nhận được thiệp mời Tịch gia gửi tới.

Là thiệp mừng của anh.

Ba ngày sau, ở Tịch gia, cử hành hôn lễ.

Thật sự muốn kết kết hôn.

Không phải là mộng.

Đoàn người đều âm ỉ không muốn đi tham gia hôn lễ thái tử gia Tịch gia, nhưng Bạc Sủng Nhi thủy chung không có phát biểu bất kỳ ý kiến nào, chỉ nói là chính mình mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi.

Vào nhà, cô liền khóa cửa, một người ở bên trong phòng, đem hình của anh cùng cô, lật nhìn từng tấm, mỗi một tấm hình, cô cũng có thể nghĩ ra được lúc đó như thế nào.

Vui mừng, tức giận, vui vẻ, thống khổ...

Cuối cùng, lồng ngực của cô đột nhiên buộc chặt, liền gục ở trên bàn, khóc rồi tỉnh rồi mù.

Hai ngày sau, cô vẫn cũng không đi ra ngoài, cho đến trước xế chiều Tịch Giản Cận kết hôn, cô nhận được tin nhắn của Dịch Thiển.

【 Sủng Nhi, mở hòm thư ra. 】

Bạc Sủng Nhi tâm tình có chút không tốt, tối nay là hôn lễ của anh, cô cái gì cũng không muốn làm, mạn bất kinh tâm mở ra hòm thư, đem thứ Dịch Thiển gửi cho cô download xuống, liên tiếp là video, cô từng bước từng bước mở ra, tiếp theo từng bước từng bước nhìn.

Xem đến cuối cùng, sắc mặt của cô đột nhiên liếc xuống, nhìn đồng hồ, cách hôn lễ của anh, vẫn còn mười phút đồng hồ, cô nhất định phải chạy tới hiện trường hôn lễ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 423: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【28】

Bạc Sủng Nhi mạnh mẽ khép lại máy tính, mở ra tủ quần áo, tùy ý chọn lựa một bộ đồ mặc vào, trong lúc vô tình nhìn đến trong gương chính mình, sắc mặt khẽ có chút tái nhợt, liền lấy ra đồ trang điểm, nhanh chóng trang điểm trang nhã một chút, ngay sau đó liền cầm lên chìa khóa xe hướng dưới lầu chạy đi.

Bạc Tình cùng Thất Thất ở dưới lầu uống trà nói chuyện phiếm, vốn là Bạc Tình cùng Thất Thất hẳn là đi Tịch gia, nhưng là Bạc Tình người nợ từ trước đến giờ bao che khuyết điểm, con gái nhà mình bởi vì thái tử gia Tịch gia trở thành bộ dáng như vậy, đáy lòng khó tránh khỏi tồn tại mấy phần căm tức, cho nên chẳng qua là gọi điện thoại, người cũng dứt khoát không đi.

Ông nội Tịch gia đánh nhiều cuộc điện thoại cho Bạc Tình, lời hay ý đẹp, đến cuối cùng Bạc Tình lại trực tiếp tắt điện thoại.

Bạc Tình cùng Thất Thất nghị luận chính là làm như thế nào để cho Sủng Nhi khôi phục tinh thần phấn chấn, hay là ra khỏi nước du ngoạn mấy ngày?

Đang thời điểm hai người thương lượng hưng phấn, liền thấy Bạc Sủng Nhi từ trên lầu đờ đờ chạy xuống.

Bạc Tình lập tức đứng lên, gọi ở Sủng Nhi: "Sủng Nhi, con đi đâu?"

Bạc Sủng Nhi nhìn cũng không nhìn Bạc Tình một cái, tùy ý chọn lấy một đôi giày đi vào, liền đẩy cửa đi ra phía ngoài.

Bạc Tình cùng Thất Thất vội vàng đuổi theo, thấy Bạc Sủng Nhi vào nhà để xe, chọn một chiếc xe màu đỏ, ngồi lên đi, lập tức khởi động, chuyển xe, một cái quay đầu hoa lệ.

Thất Thất đứng ở trước xe Sủng Nhi, cứng rắn buộc Bạc Sủng Nhi dừng xe, Thất Thất đi tới trước cửa sổ xe, "Sủng Nhi, con đi đâu?"

Bạc Sủng Nhi một lòng chỉ muốn đi hiện trường hôn lễ, nơi nào lo lắng hướng về phía Bạc Tình cùng Thất Thất giải thích, chẳng qua là vội vội vàng vàng nói: "Thời gian không còn kịp rồi, trở lại con sẽ giải thích cho mẹ!"

Bạc Tình cùng Thất Thất vừa muốn hỏi, Bạc Sủng Nhi chột nhấn ga, giống như là một trận gió trong nháy mắt biến mất ở trước mặt Bạc Tình cùng Thất Thất.

Bạc Tình cùng Thất Thất hai người anh nhìn em, em nhìn anh, sửng sờ là không có hiểu được Bạc Sủng Nhi đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Cuối cùng, Bạc Tình vẫn không yên lòng, lấy ra điện thoại, phân phó người lập tức đi theo Bạc Sủng Nhi, để tránh gặp chuyện không may, kịp thời xuất thủ cứu giúp!

Cúp máy, Thất Thất ở trong sân đi tới đi lui, thủy chung không cách nào bình tĩnh.

Mấy ngày qua Bạc Sủng Nhi an tĩnh làm cho bà sợ hãi, về sau, bà dần dần thả lỏng, cho là Sủng Nhi chẳng qua khổ sở một chút, một ngày nào đó sẽ ổn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 424: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【29】

Hơn nữa hôm nay là ngày vui của Tịch Giản Cận, sở dĩ bọn họ không đi Tịch gia, chính là ở nhà phụng bồi Bạc Sủng Nhi, phòng ngừa vạn nhất cô xảy ra chuyện.

Nhưng là, ai ngờ đến trước hôn lễ mười phút đồng hồ, cô bất chợt tinh thần tỉnh táo, giống như là bị cái gì kích thích, hướng phía ngoài chạy đi.

Bạc Tình nhíu lông mày, cẩn thận suy nghĩ một chút, loáng thoáng đoán được cái gì.

Theo bản năng ông muốn phái người đem Bạc Sủng Nhi ngăn lại.

Sợ rằng cô sẽ đi cướp rế!

Nhưng là cầm lấy điện thoại di động, rồi lại để xuống.

Đoạt sao!

Con gái của Bạc Tình ông, nên như thế, muốn liền quang minh chánh đại đoạt đi, không thích chính mình thì thế nào, trước chiếm được hẵng nói.

Còn nhiều thời gian.

Tình yêu là có thể lâu ngày sinh tình đấy!

Nghĩ tới đây, Bạc Tình liền đi hướng Thất Thất, ôm hông của bà, liền hướng bên trong nhà đi vào...

*

Ngoài khu nhà cấp Tịch gia đã tụ tập đầy xe xịn.

Trong vườn, ánh đèn làm đẹp, cả vườn hoa, ban đêm gió thổi tới, mùi hoa lan tỏa bốn phía.

Y hương tấn ảnh (mùi áo bong tóc), người đến người đi.

Cứ như cuộc sống trên trời.

Đây là hôn lễ đại công tử Tịch gia Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận kéo cô dâu Hàn Như Y xuyên qua trong đám người, gương mặt tuấn tú treo nụ cười nhàn nhạt, tựa như ôn tồn, tựa như nguội lạnh.

Đồng hồ vang lên, tân khách an vị, người điều khiển chương trình ra sân.

Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y ở dưới một đám ánh mắt hâm mộ, đứng ở trên sân khấu.

"Xin hỏi, mọi người tại chỗ, có ai phản đối hai vị này mới hôn không?"

Người điều khiển chương trình dựa theo điều lệ, hỏi từng chữ từng câu.

Khách khứ tại chỗ nhìn nhau, không có một người tỏ vẻ phản đối.

Đột nhiên, một chiếc xe Ferrari màu đỏ phi tới, từ ngoài cửa Tịch gia phóng vào.

"Xin hỏi, mọi người tại chỗ, có ai phản đối hai vị này mới hôn không?"

Người điều khiển chương trình lần thứ hai hỏi ra.

Toàn bộ vẫn là một mảnh im lặng.

Cỗ xe thể thao Ferrari màu đỏ dừng hẳn, một đôi tay nhỏ bé trắng nõn đẩy cửa xe ra, đập vào mắt chính là một đôi giày cao gót đỏ như lửa, làn da trắng như tuyết, ngay sau đó, chính là hai chân thon dài trắng nõn.

Sau đó, liền thấy Bạc Sủng Nhi mặc một thân đồ như lửa xinh đẹp xuống xe, trở tay, đóng cửa, giẫm giày cao gót, ưỡn nhả nện bước chân, ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, hướng hôn lễ đi tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 425: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【30】

Tịch Giản Cận vẻ mặt ngưng lại.

Bạc Sủng Nhi cười mà không nói, ánh mắt hơi trào phúng rơi vào trên mặt cô dâu Hàn Như Y một bên, ánh mắt mang theo khiêu khích, từng bước từng bước đi tới trước bọn họ.

"Xin hỏi, mọi người tại chỗ, có ai phản đối hai vị này mới hôn không?"

Người điều khiển chương trình lần thứ ba hỏi ra, nếu như không ai phản đối, đại biểu hôn lễ này, chính thức bắt đầu.

Mà lúc này, Bạc Sủng Nhi chạy tới phía trước chỗ khách quý ngồi, toàn bộ mọi người, đều chú ý tới cô, không khí lung túng.

Bạc Sủng Nhi lại không có ý dừng lại, tiếp tục hướng về phía trước đi lên.

Cô rất đẹp, xinh đẹp đến nỗi tất cả mọi người cảm thấy hoảng hốt, quên phải ngăn cản cô.

Đợi đến thời điểm mọi người hồi thần, cô đã đứng ở trên sân khấu.

"Vị tiểu thư này, mời đi xuống..." có người đi lên ngăn lại.

Bạc Sủng Nhi một đạo ánh mắt quét tới, những người đó cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bạc Sủng Nhi ngưng mắt nhìn Tịch Giản Cận, đứng ở trước mặt của anh.

Tay cô, chậm rãi giơ lên, cầm chiếc súng lục nhỏ tinh xảo trong tay, chiếc súng Thụy Sĩ gắn 18 viên kim cương xa hoa mê người, nhắm ngay cái trán Tịch Giản Cận: "Muốn em... Hay là muốn chết!"

Cô gần từng chữ phun ra.

Toàn trường ồ lên, nhưng không có một người dám hành động thiếu suy nghĩ.

Họng súng tối như mực cách anh rất gần, gần là dán lên trán của anh rồi.

Tịch Giản Cận hai mắt an tĩnh nhìn cô, không có nháy mắt một chút, bình tĩnh, như mây trên núi cao.

"Ba " súng lên cò, đáy mắt Bạc Sủng Nhi, đã hiện lên quang mang bất thuận, chói mắt giống như mặt trời chói chang.

"Muốn em, hay là muốn chết!"

Tịch Giản Cận như cũ gió nhạt mây xanh, ánh mắt như một cái đầm nước sâu, không có gợn sóng, không có rung động, khí định thần nhàn.

"Nói chuyện! " Bạc Sủng Nhi lại một lần nữa mở miệng, phảng phất là mất đi tính nhẫn nại, ngón tay đã giữ ở cò súng.

Tịch Giản Cận vẻ mặt không thay đổi, phảng phất người phía trước cùng súng, cũng không có tồn tại.

Bạc Sủng Nhi cười lạnh, cận kề cái chết cũng không cần cô?

Cô chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngón tay triệt triệt để để nhấn xuống cò súng...

Nếu không cần cô, vậy anh ngay cả mạng cũng đừng muốn!

Tân khách thấy cảnh tượng như vậy, trên mặt mang theo vài phần bối rối, ông nội Tịch gia cũng theo đó đứng lên, tuy nhiên đã chậm một bước, bởi vì, một tiếng súng vang, đã phá vỡ bầu trời đêm...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 426: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【1】

Hiện trường trong nháy mắt rối loạn lên.

Nhà vốn là đại gia tộc có danh ở X thị, ông nội Tịch Giản Cận ở nơi chính đàn, đức cao vọng trọng, là người mà bao nhiêu thương nhân phú hào, quan lại quý tộc muốn nịnh bợ.

Cho nên, ngày đại hôn tiểu thái tử gia Tịch gia, tất nhiên rất nhiều người đến, cầm quà tặng, tiền đều lớn nhất, muốn lấy ông nội Tịch Giản Cận.

Hôn lễ này, vốn là ông nội Tịch Giản Cận không đồng ý, nhưng là bởi vì thân thể Tịch Giản Cận, không cách nào sinh con.

Mà Tịch Giản Cận muốn kết hôn với Hàn Như Y, Hàn Như Y vừa vặn có một cô bé, khả ái hiểu chuyện.

Ông nội Tịch Giản Cận đau lòng cháu nội, biết đối với một người đàn ông mà nói, không cách nào sinh con rất cuộc mất tôn nghiêm đến cỡ nào.

Cho nên, ông liền đối với Tịch Giản Cận muốn gì được đó, Tịch Giản Cận muốn cưới người nào liền cưới người đó, cao hứng là được.

Vì vậy, hôn lễ này vốn là ông nội Tịch Giản Cận không đồng ý, nhưng bởi vì báo cáo kiểm tra cuối cùng của Tịch Giản Cận liền biến thành đồng ý.

Ông nội Tịch Giản Cận cũng không biết tại sao Tịch Giản Cận vội vội vàng vàng kết hôn như vậy, tuy nhiên không dám hỏi.

Bởi vì Tịch Giản Cận rất an tĩnh, mỗi ngày trầm ổn cùng ngày thường không có khác biệt quá lớn, người bình thường biết được mình không thể sinh con, ít nhiều gì cũng sẽ có chút âm ỉ tổn thương tâm hồn, hoặc là chịu không được đả kích như vậy, từ đó chưa gượng dậy nổi!

Hơn thế có người sẽ biến thành trong lòng biến thái, làm ra một chút chuyện làm cho không người nào có thể tiếp nhận.

Dĩ nhiên ông nội Tịch Giản Cận cũng không hi vọng Tịch Giản Cận biến thành bộ dáng kia.

Nhưng là Tịch Giản Cận một chút dấu vết bi thương cũng không có, thân nhiên đón nhận vận mệnh, giống như là không có chuyện gì, cái này làm cho người ta khó tránh khỏi đáy lòng lo lắng sợ hãi rồi!

đám cưới Tịch Giản Cận, là một tay ông nội Tịch Giản Cận làm, tất nhiên làm muốn bao nhiêu lớn lớn đến đến bấy nhiêu.

Hôn lễ bày ra, lễ phục, tiệc rượu, đều là dung thứ là tốt nhất, hao tổn kinh phí không lỗ.

ông nội Tịch Giản Cận lại nửa điểm cũng không đau lòng, chẳng qua là đáy lòng muốn nhờ hôn lễ lần này để cho Tịch Giản Cận biết, thật ra thì ở Tịch gia, vô luận Tịch Giản Cận biến thành hình dáng ra sao, Tịch Giản Cận vĩnh viễn cũng là đứa con, đứa cháu bọn họ thương yêu nhất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 427: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【2】

Ông nội Tịch Giản Cận cho tới bây giờ vẫn biết Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi dây dưa, thậm chí từ rất lâu, ông cũng cho là chính là Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế quán cháu của mình, làm cho được cháu của ông thay đổi ý nghĩ, cưới Bạc Sủng Nhi.

Vì vậy, lúc làm sinh nhật Tịch Giản Cận, ông nội Tịch Giản Cận còn muốn mời Bạc Sủng Nhi riêng ký giả tòa soạn " BX " làm khách quý, mà Tiểu công chúa kia cũng cơ trí, một cái liền biết ý đồ của ông, thật đúng là giúp ông đem tin tức Tịch Giản Cận là cháu của ông truyền bá vô cùng nhuần nhuyễn, để cho tất cả mọi người biết hết.

Lần trước Tịch Giản Cận ném lại một phòng quan lớn chính khách từ đế đô trung ương mà bỏ đi, ông vốn là rất giận, nhưng khi ông thấy Tịch Giản Cận đi quán bar " Dạ Sắc " ôm Bạc Sủng Nhi đi, đáy lòng của ông cao hứng thật lâu.

Cho là năm đó đối với tiểu oan gia, hiện tại thật trưởng thành, có thể dắt tay đi về phía hạnh phúc cùng hôn nhân rồi.

Ai ngờ, trong nháy mắt, có chuyện bất chợt thay đổi.

Ông nội Tịch Giản Cận không phải là không tiếc nuối, lấy địa vị của ông, ở đáy mắt của ông, ở X thị có thể xứng đôi với cháu nội ông chỉ có một người, đó chính là Bạc Sủng Nhi.

Môn đăng hộ đối.

Bọn họ lúc trước, lại lưỡng tình tương duyệt.

Thật là một đôi nhân duyên rất tốt, hiện tại trong nháy mắt đứt gãy, đáy lòng không phải là không tiếc nuối.

Nhưng mà dù sao là cháu của mình, cũng không có cách nào, hôn lễ bắt đầu, ông đã không thể không ra sức tiếp nhận Hàn Như Y đã sanh một đứa bé xuất thân bản gia làm cháu dâu của mình.

Nhưng là, trong lúc bất chợt có xe xông vào.

Đáy lòng của ông, một giây đó, không phải là không vui sướng.

Ông biết, y theo tính cách Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, không thể đơn giản từ bỏ như vậy!

Huống chi, tin tức gần nhất, một mực vây quanh hôn lễ Tịch Giản Cận, thậm chí đem chuyện giữa cô cùng Tịch Giản Cận từng ly từng tý cũng đào lên, rồi rít nghị luận Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế bị tiểu thái tử gia Tịch gia vứt bỏ!

Ông liền ngồi ở chỗ đó xem cuộc vui, đáy lòng nghĩ tới, thích làm khổ thế nào liền làm khổ thế đó!

Đám cưới này, không thành được, đáy lòng của ông là cao hứng nhất đấy!

Tịch Giản Cận hết lần này tới lần khác cưới một cái cô bé lọ lem, người khác nhìn mặt mũi của ông, cũng không có nói những thứ gì, nhưng là sau lưng khó tránh khỏi sẽ nghị luận rồi rít!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 428: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【3】

Huống chi, ông nội Tịch Giản Cận cũng là một người tâm cao khí ngạo, cháu của ông coi như là không thể sinh con, vậy cũng không thể so với con nhà người ta kém cõi đi tí nào!

Cho nên, không thể ủy khuất như vậy!

Nhưng là, ai có thể nghĩ đến, Bạc Sủng Nhi xông đến mạnh mẽ đứng thẳng ở trên sân khấu, giơ súng lên đối mặt Tịch Giản Cận.

.....

thời điểm Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt lái xe xông vào Tịch gia, đáy lòng không phải là không rung động.

Một chiều kia, cô từ trong căn hộ của anh rời đi, sau lưng là một mảnh vết máu, tay anh cầm thành quyền, móng tay ngắn ngắn đâm vào trong lòng bàn tay, chặt đến chảy máu.

Trên người của anh còn lưu lại mùi của cô, để cho anh quen thuộc như vậy, để cho anh mê muội như vậy.

Nhưng là, đáy lòng của anh lại biết anh và cô đã hoàn toàn kết thúc.

Thật ra thì... Cô từng làm anh đau, không phải là anh không hận, nhưng nếu thật sự bắt đầu một lần nữa, không phải là anh không do dự, nhưng mà, hôm nay anh lại có thể đem những thứ dây dưa kia một đao lưỡng đoạn rồi, anh chân chân chính chính cảm thấy bị đè nén.

Tình cảm giữa gười với người, là như thế, càng khôn cùng, càng yếu ớt không chịu nổi, càng dễ dàng cắt đứt quan hệ!

Một chiều kia, khi anh nhìn bóng lưng của cô, từng điểm từng điểm biến mất ở tầm mắt của mình, nhìn bóng lưng cô để lộ tư thái quyết tuyệt, anh đứng ở trước cửa sổ sát đất, thật lâu không cách nào nhúc nhích, gần như đá người!

Cô nói, cái chìa khóa này em để lại cho anh, sau này em cũng sẽ không tới nữa.

Cô nói, Tịch Giản Cận, như anh mong muốn, từ nay về sau, em không bao giờ... quên lấy anh nữa!

Khi đó, phảng phất có thứ gì từ quả tim chậm rãi mất hết, máu toàn thân cũng theo đó mất đi nhiệt độ.

Ở mùa hè nóng bức, anh đứng ở nơi đó, để lộ sau lưng lạnh như băng.

Hôn lễ, một ngày lại một ngày tới gần, cô như anh mong muốn, thật không xuất hiện ở trước mặt anh nữa.

Cô giống như hoàn toàn biết mất khỏi cuộc đời anh.

Ngày anh rốt cuộc kết hôn, mà cô nhưng không phải là cô, đáy lòng của anh, có chẳng qua là bi ai trầm trọng.

Lúc người điều khiển chương trình mở miệng, hỏi ra một câu kia, người ở chỗ này, có ai phản đối đây đối hôn lễ này không?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 429: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【4】

Đáy lòng của anh, đột nhiên co quắp.

Một cái Tịch Giản Cận, ở miệng của anh, vẫn gào thét, tôi phản đối, tôi phản đối...

Anh giống là một chén trà xanh, đứng ở nơi đó, không có ai biết trong lòng anh vạn mã bồn đăng.

Người điều khiển chương trình lần thứ hai hỏi, trong tim của anh lưu lại đều là chậm rãi khổ sở, gương mặt, nhưng thấy được cô.

Một thân lửa đỏ như máu, từ xa nhìn lại, sắc mặt của cô mang theo vài phần tái nhợt, bệnh nặng mới khỏi, thân thể còn chưa dưỡng tốt.

Đẹp đẽ và chói mắt.

Cô giẫm giày cao gót, nện bước cực kỳ ưu nhã, ánh mắt thẳng tắp ôm lấy ánh mắt của anh, hướng anh tới gần.

Anh từ đáy mắt của cô, nhìn không thấy vẻ tức giận!

Thần thái của anh, rốt cuộc không nhịn được ngưng trệ.

Cô đứng ở trước mặt anh và Hàn Như Y, gắt gao nhìn hai người bọn anh, cô hơi mang theo vài phần khiêu khích ngẩng đầu, Tiểu công chúa ngang ngược, tùy thời tùy chỗ đều là vênh váo hung hăng như vậy, những cảnh vệ Tịch gia thâm niên vội vàng lùi bước trong nháy mắt, không dám gần phía trước một bước!

Cô toàn thân cao thấp chẳng qua là cầm chìa khóa xe, mà trên chìa khóa xe lại có một cái móc chìa khóa, là một chiếc súng lục nhất bả nhỏ nhất thế giới!

Tuy nhỏ nhưng lực bắn phi thường cường đại!

Bình thường, thoát nhìn giống như là một cái móc chìa khóa xinh đẹp.

Song, trên thực tế kia cũng là cái vũ khí giết người.

Liền giống như cô.

Cái súng lục xinh đẹp kia, nhắm ngay mi tâm của anh, anh lại không hề sợ hãi.

Thậm chí, đáy lòng trong nháy mắt an tĩnh vô cùng.

Chẳng qua là nhìn cô chăm chăm, nghe cô một lần lại một lần hỏi: "Muốn em, hay là muốn chết!"

Cuối cùng, anh chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đáy lòng của anh, một mảnh gió nhạt mây xanh.

Nếu như cô thật sự giết anh, anh cũng sẽ thờ ơ như vậy.

.....

Bạc Sủng Nhi nhắm mắt lại nổ súng.

Bên trong cô thả đạn.

Cô biết, hôn lễ này, cô sẽ không để cho Tịch Giản Cận hoàn thành!

Thiếu chút nữa, chỉ kém một chút như vậy, cô liền thật sự bỏ qua, cùng người đàn ông này, mỗi người đi một ngã!

Tại sao anh có thể như vậy? trong ngoài bất hất như thế? Lừa gạt cô như vậy?

Nhìn cô đau lòng, khổ sở như vậy! Rất vui vẻ sao?

Anh hận cô như vậy sao? Hận đến trả thù cô như thế sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 430: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【5】

Anh có đủ hay không?

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới như vậy, hỏa khí đáy lòng, liền bùng lớn hơn.

Cô mím môi thật chặt, như cũ vẫn duy trì động tác.

Đợi đến thời điểm cô nghe được thanh âm tiếng sung gào thét, trong lúc bất chợt cô mở mắt, nhìn đạn, ở trước mắt của mình, nhanh chóng từ cái súng lục xinh đẹp bắn ra ngoài.

Hướng, anh.

Không chênh, không lệch.

Đối diện, ấn đường.

Cô nghe được bên tai truyền đến vô số thanh âm thờ hốc vì kinh ngạc, thậm chí cô dâu Hàn Như Y mặc một thân áo cưới trắng tinh khôi môi cũng run run lên, ghen ngào kêu một câu: "Giản Cận..."

Hàn Như Y vốn là ưu nhã đứng như vậy, mặc dù xuất thân bần hàn, nhưng là mặc lên người quần áo xa hoa như vậy, Chim Sẻ cũng có thể biến thành Phượng Hoàng.

Thoạt nhìn, cùng danh môn khuê tú không có khác biệt quá lớn.

Mặc dù cô ta tướng mạo thường thường, nhưng là sau khi được trang điểm xuất sắc, cũng là có mấy phần xinh đẹp.

Bởi vì sợ cùng lo lắng, thần thái của cô ta cực kỳ vắn vẹo, giống như tâm cũng bị nắm chặt.

Hàn Như Y đứng ở bên người Tịch Giản Cận, cô ta mơ hồ đã cảm giác được đạn bay tới, mang theo áp lực khổng lồ.

Vụt qua hai má của cô ta đau rát.

Cô ta giống như là ngớ ngẩn hự, đứng ở nơi đó, không biết làm sao.

Toàn bộ mọi người cũng không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi lại bắn sung thật, thân thể ông nội Tịch Giản Cận lung lay một chút, suýt nữa ngã xuống đất!

Bạc Sủng Nhi cách Tịch Giản Cận khoảng ba thước.

Tốc độ của viên đạn thật nhanh.

Tất cả mọi người cảm thấy Tịch Giản Cận lần này thật hết cách cứu vãn!

Sắp bị mất mạng rồi!

Hơn nữa còn là ở trong hôn lễ!

Ngay cả ký giả vốn là quay chụp, cũng chỉ ngây ngốc đứng ở nơi đó, ngưng động tác!

Này chỉ trong nháy mắt, đều là tĩnh.

Chỉ có đạn, là động.

Có người đã không đành lòng nhắm hai mắt lại, có người bởi vì sợ hãi hét lên, thậm chí có người hai chân như nhũn ra, xụi lơ ở chỗ ngồi.

Giết người!

Hình ảnh máu tanh như thế, người nào gặp qua?!

Thậm chí, cô gái kia, cũng không có nửa điểm do dự, thẳng tay bóp cò!

Lưu loát làm cho người ta cảm thấy giống như là một bộ phim!

Bắn xong, cô liền gọn gàng thu tay lại, không hề cố kỵ, tùy tâm sở dục.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, giống như là một pho tượng nữ thần ngạo khí.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 431: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! (6)

Nét mặt của cô, không có nửa điểm hối hận, cũng không có nửa điểm sợ hãi, biểu lộ lạnh nhạt như không nhìn thấy, chỉ là môi anh đào xinh đẹp, hơi hơi mím lấy, mang theo vài phần tức giận!

Súng trong tay của cô còn không có buông xuống, họng súng còn chưa tan khói.

Tất cả mọi người cảm thấy không cứu nổi, duy chỉ có cô cầm chắc ánh mắt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận!

Ánh mắt Tịch Giản Cận đột nhiên trầm xuống, khi bắt ky người nào đều chưa kịp phản ứng, anh lại đột nhiên vươn tay, đẩy Hàn Như Y ra.

Súng nổ, cũng không phải là súng lớn như vậy, những nhiệt độ chung quanh anh cực cao, Hàn Như Y cách anh gần như vậy, súng đến, tỏa ra nhiệt độ, đủ để khiến cô bị bỏng!

Tịch Giản Cận đẩy Hàn Như Y anh, anh liền mượn lấy khí lực, phi thân sang bên.

Người ở chỗ này đều mở to hai mắt nhìn.

Làm sao tốc độ phản ứng được vậy?

Thế mà ở cự ly, nhanh chóng tránh súng, còn có thể làm thêm động tác khác?

Bạc Súng Nhi nhìn lực bộc phát nhanh chóng như vậy, nhếch môi, nở nụ cười.

Sau bảy năm, Tiểu Tịch của cô mạnh lên thế nào, trong lòng cô hiểu rõ!

Cái khẩu súng náy, nếu quả như thật có thể bắn chết anh..... Đám người ở chỗ này, còn thật sự cho rằng cô bỏ được sao?

Cô yêu anh như vậy còn không kịp, làm sao có thể để anh chết thật?

Lực phản ứng của Tịch Giản Cận, tuyệt đối không có người có thể sánh được!

Bảy năm huấn luyện bộ đội, đủ để đem người đàn ông xuất sắc bồi tạo thành vị thần giết người!

Cho nên, khi súng cô chống lên trán của anh, trực giác của anh đã bắt đầu nhanh chóng phòng bị, khi cô đè súng xuống, anh đối với súng quen thuộc, anh sớm đã bắt đầu hành động rồi.

Cho nên..... Ngay khi súng của cô bóp cò, đều chưa kịp vẽ ra khỏi nòng, anh đã xuất thủ, đẩy Hàn Như Y ra, chính mình phi thân vọt lên né tránh!

Tự nhiên, những động tác này đều cần cực kỳ nhanh chóng, ở trong mắt người ngoài, đều dừng lại ở trên khẩu súng, có rất ít người chú ý tới Tịch Giản Cận.

Đợi đến khi bọn họ phản ứng kịp, Tịch Giản Cận đã tránh qua, né súng.

Bạc Súng Nhi chậm rãi thở dài một hơi, kỳ thật trong lòng của cô, so với bất luận kẻ nào đều phải sợ vạn lần, bởi vì..... Cô đang đánh cược.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 432: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi (7)

Tịch Giản Cận và Bạc Sủng Nhi đang đánh cược!

Thế nhưng..... khoảng cách Tịch Giản Cận quá gần Bạc Sủng Nhi, tốc độ súng cực nhanh, anh chung quy là người, không phải thần, dù sao nhanh nhẹn, bạo phát lực cho người ta hoảng sợ, lại vẫn không có tránh đi được súng.

Anh phi thân vọt lên, súng đã ngăm vào vai trái anh.

Trong nháy mắt Máu tươi phun ra.

Anh chỉ là cảm giác nhói lên quen thuộc, cả người liền ngã rơi xuống đất, hai chân lão đảo mấy lần, mới miễn cưỡng ổn định thân thể của mình, không có ngã trên mặt đất.

Lẽ phục chú rể màu đen, trong nháy mắt bị máu tươi thấm ướt.

Anh bưng lấy vai trái đứng đó, ánh mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, mang theo im ắng hỏi thăm.

Anh lại không nghĩ tới, cô thế mà ngoan lệ như vậy, ngoan lệ đến..... Anh không muốn cô, cô liền thật muốn xuất thủ giết anh!

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận bị thương, đáy lòng đột nhiên siết chặt, cũng may không phải chỗ yếu hại, dứt khoát gây ra mất mạng, thế nhưng trong lòng, cuối cùng vẫn đau.

Yêu một người, đã là như thế.

Thương tổn người anh, đau nhức lòng cô!

Hàn Như Y bị Tịch Giản Cận đẩy trên mặt đất, bởi vì lực lớn, cả người cô ta có chút choáng váng, chờ đến khi cô ta nhanh chóng tỉnh táo lại, quay đầu nhìn Tịch Giản Cận, súng đã bắn vào thân thể anh.

Hàn Như Y hét lên một tiếng, toàn thân run rẩy bò từ đất lên.

"Giản Cận..... Giản Cận..... Anh có sao không?"

Hàn Như Y đứng lên, vừa đi hai bước, liền ngã trên mặt đất, cô ta quay đầu, trừng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, trong mắt mang theo cừu hận: "Cô vì sao phải làm như vậy? Cô thật sự muốn giết anh ấy sao? Chẳng lẽ lòng cô bằng đá sao?"

Miệng Hàn Như Y chập trùng lên xuống, nghiêm chỉnh tức giận, cô ta dùng khí lực lớn, từ mặt đất bò lên, dốc sức đi về phía Tịch Giản Cận.

Có thể là có người nhanh hơn cô ta một bước.

Cô gái mặc váy màu đỏ, đã đoạt trước một bước chặn cô ta lại, đẩy cô ta sang một bên, ánh mắt mang theo vài phần quật cường, lẳng lặng nhìn Hàn Như Y: "Anh ấy là của tôi!"

Anh ấy là của tôi!

Cô không thể động đến anh ấy!

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 433: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! (8)

Hàn Như Y nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, rõ ràng Bạc Sủng Nhi đứng lên mảnh mai hơn cô ta rất nhiều, dáng người nhỏ hơn rất nhiều, thế nhưng mấy chữ này, rõ ràng truyền đến trong tai cô ta, lại thẳng tắp chặn cô ta đứng nơi đó, vốn không cách nào động đậy!

Nét mặt của cô cực kỳ kiên định, cực kỳ cuồng nhiệt.

Để Hàn Như Y giật mình tại chỗ, trong lúc nhất thời không biết tiến lui.

Máu Tịch Giản Cận tuôn ra, sắc mặt Bạc Sủng Nhi hơi tái đờ Tịch Giản Cận.

Khi ngón tay của cô đụng vào người anh, anh quay đầu, thấy được khuôn mặt cô sáng ngời, đáy lòng có kích động hay là bi ai không nói ra được.

Toàn thân Tịch Giản Cận không có có khí lực, loại này bị thương này thân thể quá mức quen thuộc, mắt của anh trở nên có chút mờ mịt, ánh mắt đều là có chút phiêu tán, giống như là nhớ tới chuyện xa xôi.

Những người ở hiện trường đều bị biến cô kinh hãi, trong lúc đó chuyển tình.

Tịch Thư Ca cùng Tô San nhanh chóng chạy lên, cúi người, vội vội vàng vàng kiểm tra thân thể Tịch Giản Cận.

Có người đã nhanh chóng gọi điện thoại, gọi bác sĩ.

Sắc mặt ông nội Tịch Giản Cận ẩm ức vô cùng, tuổi tác mặc dù lớn, thế nhưng bước lên, vẫn có khí thế như vậy, đi tới trước mặt Bạc Sủng Nhi, giận tím mặt: "Cô tại sao có thể nổ súng bắn nó? Cho dù có nháo, cũng phải nháo có hạn thôi, nếu như nó trốn không thoát, hiện tại cũng đã chết rồi!"

Bạc Sủng Nhi chỉ là nắm thật chặt cổ tay Tịch Giản Cận, không rên một tiếng.

Tịch Thư Ca nhìn Bạc Sủng Nhi, trong mắt mang theo vài phần bất lực.

Cho dù Bạc gia và Tịch gia quan hệ có tốt, thế nhưng hiện tại đã đem con trai của mình bị thương thành bộ dạng này.

Tô San nước mắt rơi xuống, nắm lấy tay Tịch Giản Cận, một mực hô hào: "Giản Cận, Giản Cận, con cảm giác như thế nào?"

Tịch Giản Cận hơi giật giật môi, hết sức làm cho chính mình chống cự, bởi vì một khi mở miệng, rất có thể sẽ khiến máu phun ra.

Ông nội Tịch Giản Cận nổi trận lôi đình: "Người tới, đưa cô ta xuống, đưa đến toà án quân sự xử trí! Dưới ban ngày ban mặt, lại trước mặt nhiều người như vậy dám nổ súng giết quân quan quốc gia!"

Mà ở hội trường hôn lễ này có rất nhiều quan cao của thành phố X, thấy màn huyết tinh như vậy phát sinh trước mặt, quả thực đều hù mỗi người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 434: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! (9)

Vừa nghe đến ông nội Tịch Giản Cận gầm thét, tất cả mọi người lấy lại tinh thần, lập tức thúc giục nhân viên bảo vệ sững sờ ở đó đi lên bắt người.

Nhân viên bảo vệ hoàn hồn, liền rối rít lên bắt Bạc Sủng Nhi.

Bởi vì chuyện của Bạc Sủng Nhi, đám người Lý Niệm nổi nóng, mỗi người bao che khuyết điểm, dứt khoát đều không có tới tham gia hôn lễ Tịch Giản Cận, cho nên khi những người này vây quanh Bạc Sủng Nhi, nhất thời không ai có thể đứng ra ngăn cản!

Bạc Sủng Nhi nắm lấy cánh tay Tịch Giản Cận, nhìn lấy những người kia càng đến gần mình, cô không có ngu ngốc, biết nếu như hôm nay chính mình bị họ bắt đi, đưa vào toà án quân sự, chắc hẳn đời này không có khả năng đi ra.

Cô phòng bị nhìn những người kia, con người đảo quanh.

Nhân viên bảo vệ đều qua bộ đội huấn luyện, nếu đánh qua cô tuyệt đối là không đánh lại, nhiều người như vậy đều chặn lấy cô, chạy cũng chạy không thoát!

tTrên trán Bạc Sủng Nhi không nhịn được nhỏ một giọt mồ hôi, đáy lòng gấp đến độ bất ổn, trên mặt có chút khân trương như cũ!

Thật sự là đáng giận!

Tịch Giản Cận vì cái gì liền tránh không khỏi chứ?

Bạc Sủng Nhi lại nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận đã như sắp hôn mê, không nhìn được đáy lòng càng sốt ruột!

Lần này nên làm cái gì?

Ria mép ông nội Tịch Giản Cận đã tức vểnh lên, đứng ở một bên, một mực la hét: "Bác sĩ đâu? Bác sĩ làm sao vẫn chưa xuất hiện? Chậm như vậy?"

"Còn có mấy người, bắt người còn chậm như thế? Trói cô ta lại trước!"

"Đường đường một đám quân nhân, đến một con nhóc cũng không làm gì được?"

Những người kia nhìn thấy ông nội Tịch Giản Cận tức giận, mỗi động tác nhanh chóng hướng về phía Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi vươn tay, nắm chặt tay Tịch Giản Cận, cô dưới ý thức nhích lại gần Tịch Giản Cận nhích lại ần.

Tịch Giản Cận nửa hôn mê nửa tỉnh, chẳng qua là cảm thấy bên tai rối bời, hơi mở mắt, nhìn lên nhân viên bảo vệ trước mặt, lập tức liền kịp phản ứng là ông nội phái người muốn bắt Bạc Sủng Nhi, anh liền miễn cưỡng vươn tay, ôm Bạc Sủng Nhi vào trong ngực.

Động tác như vậy, dẫn đến máu chảy nhanh hơn.

Bạc Sủng Nhi nhú mày, duỗi tay nhỏ ra, liền bịt vết thương của Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 435: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! (10)

Tay cô trắng thuần, rất nhanh liền bị nhuộm thành màu đỏ.

Những nhân viên bảo vệ đó nhìn thấy Tịch Giản Cận ôm Bạc Sủng Nhi vòng vào trong ngực, mỗi người đứng ở nơi đó, không dám động rỗi.

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn bọn họ ngừng lại, ria mép vênh lên, trừng mắt đả đả tức giận đi tới, lập tức thấy cảnh này, tức giận đến toàn thân phát run.

Đứa cháu trai của ông, làm sao không có cốt khí như thế?

Người đều bị bắn thương thành như vậy, còn muốn che chở lấy cô ta sao?

Dù sao ông nội Tịch Giản Cận cũng là bảo vệ cháu trai mình, cho nên Bạc Sủng Nhi làm anh bị thương, khiến ông không có nửa ấn tượng tốt với Bạc Sủng Nhi!

Ông ở trước mặt Tịch Giản Cận đi tới đi lui, suy nghĩ có phải cân nhắc hiện tại nổ súng hay không, đem Bạc Sủng Nhi bắn chết cho thỏa đáng?

Tịch Thư Ca đứng lên, chỉ có thể khuyên ông nội Tịch Giản Cận: "Cứu người trước quan trọng, vấn đề này sau hãy xử lý đi!"

Tô San thương con sốt ruột vô cùng, mắt thấy bác sĩ nửa ngày còn chưa tới, nhất thời cũng phụ họa nói: "Cha, nghe Tthư Ca đi, trước cứu

mạng Giản Cận quan trọng, mong chuyện Bạc gia chờ người Bạc gia đến xử lý, thật muốn sự bắt con gái họ đi, sợ cũng không tốt!"

"Không tốt? Không tốt cái gì? Con gái nhà họ khiến cháu trai ta thế này, tôi bắt con gái họ thì có làm sao? Lần này nhất định tôi phải cho Bạc gia ý kiến không thành!"

Ông nội Tịch Giản Cận mặc dù trong lòng có trăm ngàn vạn lửa giận, lại cũng chỉ có thể hung hăng trừng liếc Bạc Sủng Nhi lúc này nhu thuận ép trong ngực Tịch Giản Cận, sau đó hừ lạnh một tiếng, xoay người, liền bắt đầu gầm thét một trận: "Hiện tại nhất định phải đem người phụ nữ này bắt lại, ai biết trong lòng của cô ta có ý đồ gì, sát bên tiểu Cận gần như vậy, chưa hẳn an toàn, không chừng sẽ tổn thương đến tiểu Cận!"

Sau khi quát xong, ông nội Tịch Giản Cận trừng mắt những người bốn phía.

"Xe đâu? Chuẩn bị xe, qua bệnh viện! Bác sĩ chậm chạp không đến, chẳng lẽ không biết qua bệnh viện sao?"

"Phế vật, một bầy phế vật! Đầu dùng để làm gì!"

Những người kia sớm đã bị biến cố như vậy dọa đến hồn phi phách tán rồi.

Một mực tất cả mọi người ngây ngốc chờ lấy bác sĩ, bây giờ bị ông nội Tịch Giản Cận hô, nhất thời nghĩ đến chuẩn bị xe qua bệnh viện!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 436: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! (11)

Tịch Thư Ca thấy có người đã chuẩn bị tốt xe, lập tức phân phó người qua ôm Tịch Giản Cận lên xe.

Lúc này Tịch Giản Cận đã lâm vào trạng thái hôn mê, bên ngoài phát sinh chuyện gì anh đã hoàn toàn không biết rồi.

Bạc Sủng Nhi vội vàng từ trong ngực Tịch Giản Cận đứng dậy, cô thận trọng nắm lấy cánh tay Tịch Giản Cận.

Ông nội Tịch Giản Cận thấy khe hở như vậy, bất chợt đưa cho nhân viên bảo vệ một ánh mắt, cái nhân viên bảo vệ kia hơi gật đầu, nhanh chóng tới gần Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi, Tịch Thư Ca, Tô San và tất cả mọi người đều chú ý tới Tịch Giản Cận, bọn họ nhìn hai người thận trọng đem Tịch Giản Cận lên xe, Bạc Sủng Nhi vừa mới thở phào nhẹ nhõm, liền muốn nhảy lên xe theo, thế nào biết, còn chưa có cất bước, liền phát giác toàn thân mình không cách nào nhúc nhích, cổ của cô, lập tức liền bị người chế trụ rồi.

"Bạc tiểu thư, xin đặc tội rồi! Cô không thể đi theo!"

Bạc Sủng Nhi liều mạng vùng vẫy một hồi, cô vì cái gì không thể đi theo, Tịch Giản Cận là người của cô, cô không theo, người nào theo?

Tiếc rằng nhân lực sau lưng quá lớn, cô gãy dựa không ra, chỉ có thể hơi hất cằm, hung hăng nói: "Thả tôi ra!"

Người kia căn bản không để ý tới cô, kéo cô đi tới bên cạnh ông nội Tịch Giản Cận.

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, hiển nhiên là bị chọc tức, đánh mất lý trí, hừ lạnh một tiếng, liền nói: "Đem cô ta đến toà án quân sự!"

Bạc Sủng Nhi vừa nghe thấy lời ấy, đột nhiên liền ảo não đứng đó, cô trúng kế, ông Tịch Giản Cận vừa rời nhìn như là thay Tịch Giản Cận sốt ruột, gào thét tìm xe cứu giúp, trên thực tế mục đích là vì đem cô lừa khỏi Tịch Giản Cận, rồi bắt lấy!

Nhân viên bảo vệ nghe lời ông nội Tịch Giản Cận, liền mang Bạc Sủng Nhi đi đến xe, vốn không có người đi ra ngăn cản.

Bạc Sủng Nhi giống như chim nhỏ, bị người mang theo tiến vào trong xe, thế nhưng lại nghe được một tiếng "Đoàng".

Tiếng súng ngăn ngui.

Tất cả mọi người lại yên tĩnh trong nháy mắt.

Ông nội Tịch Giản Cận dẫn đầu nhìn về phía Bạc Sủng Nhi, lại phát hiện cô cũng một bộ mờ mịt, hiển nhiên không phải cô nổ súng.

Mà cái trước chân của nhân viên bảo vệ mang Bạc Sủng Nhi ở trên mặt đất, lộ ra một cái lỗ nhỏ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 437: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! (12)

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngậy người rồi!

Lại có người nổ súng!

Thế nhưng nổ súng là từ nơi nào?

Mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, lại tìm không thấy người nổ súng.

Thẳng đến khi phía sau bọn họ truyền đến một tiếng còi xe, toàn bộ nhân tài nhao nhao quay đầu.

Đó là xe thể thao nổi tiếng thế giới, Bugatti Veyron, thân xe màu đen, hạ bàn màu đỏ.

Nhìn từ xa, vô cùng kinh diễm!

Trên mặt Bạc Sủng Nhi, nhất thời chất đầy nụ cười, thừa dịp nhân viên bảo vệ thất thần, cô liền nhanh chóng thoát khỏi nhân viên bảo vệ, chạy về phía chiếc xe kia.

Cô vẫn chưa đi đến, chiếc xe kia lại đã chậm rãi thay đổi phương hướng, không chút kiêng sợ lái tới hướng phía đám người.

Bạc Sủng Nhi dứt khoát đứng nguyên tại chỗ bất động.

Xe vững vàng đứng ở bên cạnh cô.

Cửa xe chậm rãi bị mở ra.

Bên trong một người đàn ông áo trắng xuống xe, lẳng lặng đứng ở phía trước, sợi tóc hơi phiêu động, anh tiện tay đóng cửa xe, quay đầu nhìn về phía Bạc Sùng Nhi.

Tay áo tung bay, thanh nhã như gió.

Chính là hình dung vào giờ này khắc này đứng ở trước mặt người khác.

Tất cả mọi người đầu tiên nhìn thấy chỉ là bóng lưng của anh, đã cảm thấy một loại phiêu dật, khi anh từng chút từng chút quay đầu, giống như là pha quay chậm trong phim ảnh, đem cả khuôn mặt bại lộ ở trước mặt của mọi người, mọi người cũng không nhịn được hít vào một hơi!

Tròng mắt của anh như là Lưu Ly thanh tịnh, lưu chuyển tinh tế tỉ mỉ quang mang.

Áo sơ mi màu trắng dưới ánh trăng cùng ánh đèn, tán phát ra tới một tầng ánh sáng nhàn nhạt, cho người ta một loại cảm giác tuyệt trần mà thanh lãnh!

Sợi tóc của anh hơi có chút dài, mùa hạ gió đêm thổi qua, sợi tóc giống như lá cờ, trôi đi mà chọc người.

Tất cả mọi người không dời ánh mắt, bị cái người đàn ông kia hấp dẫn tất cả ánh mắt.

Tốc độ anh bước lên, đều mang theo vài phần tiêu sái xuất trần.

Thì ra đúng là anh!

Dịch gia công tử Tập đoàn Bạc Đế.

Nghe nói trên người anh chảy một nửa dòng máu Bạc gia

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 438: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! (13)

Anh đi đến trước mặt Bạc Sủng Nhi, nhàn nhạt mở miệng: "Sủng Nhi, anh tới đón em về nhà."

"Là anh..... Dịch Thiển!"

Có người đã lấy lại thần trí, nghe được anh nói chuyện, không nhận được kinh hô tại chỗ!

Dịch Thiển nhìn Bạc Sủng Nhi, lập tức lại phụ tặng một câu: "Chờ một lát."

Liền đi về phía xe.

Tất cả mọi người chưa kịp ngăn cản, chỉ thấy Dịch Thiển đã khom người chui vào ngồi ở trong xe Tịch Giản Cận, anh nhanh chóng cởi áo Tịch Giản Cận, bên trong mơ hồ là máu.

Tô San cùng Hàn Như Y ở gần nhất, thấy cảnh này, không nhận được thấp giọng hét lên một câu, sắc mặt tái nhợt trong nháy mắt, có chút không đành lòng quay đầu đi.

Thần thể Tô San lay động đứng lên, may mắn Tịch Thư Ca phản ứng nhanh, kịp thời ôm lấy Tô San.

Dịch Thiển nhìn chăm chăm vết thương Tịch Giản Cận nửa ngày, nhàn nhạt mở miệng: "Sủng Nhi, qua xe lấy hòm thuốc của anh đây! Anh xử lý đơn giản trước!"

Bạc Sủng Nhi đột nhiên hoàn hồn, nhanh chóng chui vào trong xe Dịch Thiển, ôm hòm thuốc của Dịch Thiển xuống.

Lúc này Dịch Thiển đã phân phó người ôm Tịch Giản Cận xuống, đặt càn cứu thương ở trên mặt đất, để Tịch Giản Cận nằm ở phía trên.

Bạc Sủng Nhi mở hộp thuốc ra, Dịch Thiển nhìn cũng không có nhìn một chút, vươn tay, liền chuẩn xác không sai rút đi nước khử trùng cùng bông y tế, nhanh chóng trừ độc cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận chìm trong trong hôn mê, giống như là cảm thấy đau đớn, không nhận được nhú mày!

Sau khi Dịch Thiển trừ độc, liền cấp tốc kiểm tra vết thương một chút, lập tức liền cầm máu cho Tịch Giản Cận, lúc này mới dừng lại tất cả động tác trong tay, chậm rãi đứng lên, mang theo một loại thanh nhã phiêu dật sang trọng.

Anh tùy ý ném đồ vào trong hộp thuốc Bạc Sủng Nhi ôm, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận hôn mê, sắc mặt trắng bệch, liền khẽ cười một tiếng, vươn tay, cực kỳ dịu dàng nhìn Bạc Sủng Nhi, tình cảm cợt xát: "Anh ta không có việc gì....."

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới hoàn hồn, gật đầu một cái với Dịch Thiển, trong lòng của cô không hiểu sao lại yên bình xuống.

yên bình không chỉ có Bạc Sủng Nhi, Dịch Thiển giống như là có ma lực, liền khóa tất cả mọi người chung quanh không hiểu sao lại tin tưởng anh.

Dịch Thiển nửa ôm Bạc Sủng Nhi, đi đến xe của mình.

Anh mở cửa xe raném hộp thuốc vào, sau đó liền không coi ai ra gì muốn đẩy Bạc Sủng Nhi vào trong xe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 439: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! (14)

"Chờ một chút!"

Đột nhiên một tiếng mệnh lệnh ngắn gọn truyền đến, người ở chỗ này đều lấy lại tinh thần, này người phụ nữ này là hung thủ làm người Tịch gia bị thương, tại sao có thể rời đi như thế?

Động tác Dịch Thiển cũng không có bất kỳ ý dừng lại, chỉ vô cùng dụ dàng đẩy Bạc Súng Nhi ngồi xuống, anh mới quay đầu, trên mặt cười yếu ớt, khuyh đảo ánh trắng, đối với người nói chuyện nói: "Ông nội Tịch, tay trái của thiếu gia Tịch gia theo tôi quan sát, sợ rằng sẽ bị phế bỏ!"

Tất cả mọi người ở đây nghe được câu này, nhất thời mở to hai mắt nhìn, trong mắt lộ ra từ không thể tin!

Tay trái phế bỏ?

Tịch Giản Cận là lính đặc chủng, tay bắn tỉa, tay đối với anh mà nói, giống như sinh mệnh quan trọng!

Nếu như tay phế bỏ, chỉ sợ..... Anh tỉnh lại, không biết khổ sở cỡ nào, huống chi..... Anh hiện tại đã đánh mất đi sinh dục tư bản năng sinh con, lại khiến sự nghiệp của anh hủy bỏ.

Như vậy đả kích với anh quá lớn rồi!

Tô San liền bật khóc lên.

Vì con mình, cả đời này đột nhiên xuất hiện biến cố mà thương tâm thút thít!

Bạc Sung Nhi ngồi ở trong xe, rõ ràng nghe được Dịch Thiển nói, sắc mặt trắng bệch, ngón tay lúc đó nắm chặt!

Vận mệnh sẽ không hết lần này tới lần khác chọc ghẹo cô như vậy chứ?

Nếu thật sự như vậy, Tịch Giản Cận tỉnh lại, sẽ không hận chết cô sao?

Ông nội Tịch Giản Cận hơi hơi nhướng mày, lộ ra sát khí!

Dịch Thiển tuổi trẻ mà tuần mỹ, có chút lạnh nhạt, bên miệng vẫn ngậm ý cười như cũ, hơi hơi nhíu mày, "Chẳng qua, cũng không phải là không có cách cứu!"

"HarlesMark, người này chắc mọi người đã nghe qua? Là bác sĩ đỉnh cao thế giới, vương bài phẫu thuật xương cốt, chỉ tiếc ở ba năm trước rời khỏi giới y học."

Dịch Thiển nói không nhẹ không nặng, lúc nói ra, lại cho đám người đả kích rất lớn.

Người của giới quý tộc, tự nhiên đều biết harlesMark là một thiên tài như thế nào.

Ông có thể đem xương cốt vỡ vụn khởi tử hồi sinh!

"Vừa lúc tôi xuất ngoại mấy năm này, có liên hệ với ông ấy, mà tôi học y, chính là báii ông ấy làm thầy, hiện tại cũng không phải là ông ấy không xem bệnh... Nhưng tiền đề nhất định phải là bệnh nhân tự mình đi qua! Có thể Tịch gia các người đều là nhân vật trọng yếu quốc gia, không thể xuất ngoại, cho nên, chỉ sợ cái này có chút khó khăn."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 440: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi ! (15)

Dịch Thiển dừng một chút, tiếp tục nói: "Chẳng qua..... Ông nội Tịch..... Tôi có thể cùng ông làm giao dịch, vậy thì, Sùng Nhi tôi mang đi, mà harlesMark tôi tự mình đưa tới làm phẫu thuật cho Tịch Giản Cận, ông thấy thế nào?"

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn lấy Dịch Thiển, đánh giá từ trên xuống dưới nửa ngày, bắt đầu có chút không tin, thế nhưng nghĩ đến Dịch Thiển vừa rồi thành thạo khử trùng băng bó cho Tịch Giản Cận, rất có phong phạm của bác sĩ, đừng nói là mấy năm này, Dịch Thiển thật xuất ngoại học y chuyên nghiệp chứ?

Mà Bạc Sùng Nhi trong xe đều nhíu lông mày lại.

"Ông nội Tịch không tin tôi sao?" Dịch Thiển chậm rãi vuốt ve cửa xe, lập tức, gõ cửa sổ xe, bên môi treo một nụ cười không có nhiệt độ: "Thế nhưng vừa rồi, lúc tôi đơn giản xử lý vết thương, mọi người cũng nhìn thấy, người bình thường không có qua học chuyên nghiệp, khẳng định là..... Làm không được!"

Tô San long đặt lên con trai, lập tức thay ông nội Tịch Giản Cận đáp: "Tôi đồng ý, Dịch Thiển, khi cậu học cấp 3 cũng từng là bạn của Giản Cận, cậu giúp nó một chút, tuyệt đối đừng để tay nó bị bỏ, xin nhờ đấy, bằng không....."

Nói đến một nửa, Tô San liền khóc không ngớt!

Ông nội Tịch Giản Cận vốn là hoà nghi, thế nhưng là bị Dịch Thiển hỏi ngược lại như thế, nên tin rồi.

Ông nhìn Dịch Thiển một chút, đáy lòng tuy đối với Bạc Sủng Nhi tức giận, lại cũng chỉ có thể vì Tịch Giản Cận nhìn xuống, ngữ điệu cứng rắn nói ra: "Tạm thời theo cậu, cậu mang người đi, chẳng qua vết thương tiểu Cận không tốt lên được, tôi vẫn sẽ để cho cô ta trả giá thật lớn!"

Để Bạc Sủng Nhi trả giá đắt?

Trong nháy mắt con người Dịch Thiển sắc bén, có chút không vui!

Cái thế gian này ai dám để cho cô trả giá đắt?

Thế nhưng Dịch Thiển vẫn chậm rãi đè ép cuồn cuộn không vui trong lòng, móc điện thoại di động ra, nói một giọng tiếng anh trôi chảy, những người ở đây hiểu được tiếng anh đều biết anh gọi điện thoại cho CharlesMark, để ông đi máy bay riêng về thành phố X.

Sau khi ngắt điện thoại, Dịch Thiển liền chuyển anh văn hoa lệ thành tiếng Trung dễ nghe: "Mọi chuyện đã an bài xong, hiện tại mọi người theo tôi phân phó, trước tiên đưa anh ta tới bệnh viện của chú Tần Thích."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 441: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xỉ! 【16】

"Trước hết để cho chú Tần Thích xử lý vết thương một chút, Charles Mark vừa đến, liền lập tức làm giải phẫu!"

Dịch Thiên vừa dứt lời, những người Tịch gia kia liền nhanh chóng đem Tịch Giản Cận ôm lên xe, ngay sau đó có người mở xe ra, hướng ngoài cửa Tịch gia mở ra.

Dịch Thiên lúc này mới đóng cửa xe lại, hướng về phía ông nội Tịch Giản Cận cúi người chào, tư thái cũng mang theo vài phần phiêu dật, sau đó quay lưng, lên xe, chậm rãi lái xe, mang theo Bạc Sủng Nhi rời đi.

Xe mới ra cửa Tịch gia, Bạc Sủng Nhi liền lo lắng quay đầu, nhìn chằm chằm Dịch Thiên hô: "Tay Tịch Giản Cận thật là sẽ bị phế bỏ sao? Dịch Thiên, từ bao giờ anh học y vậy? Làm sao em không biết? Hơn nữa cái hòm thuốc cũng chuẩn bị đầy đủ hết như vậy?"

Dịch Thiên cong môi, cười một tiếng, không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi lo lắng cho Tịch Giản Cận, gấp gáp hô: "Anh nói nhanh một chút a! Tay Tịch Giản Cận, không có việc gì phải không? Anh ấy hiện tại là lính đặc biệt, dựa vào ôm súng kiểm còm, nếu là anh ấy bị làm sao, chẳng phải là hận chết em sao?!"

"Em biết vậy còn nổ súng? " Dịch Thiên làm một cái queo cua hoa lệ, thình lình hỏi ngược lại.

"Đây còn không phải là anh gửi cho em video làm cho em tức giận sao? " Bạc Sủng Nhi hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó lại càng mềm nhũn ra: "Dịch Thiển ca ca, ca ca tốt, anh mau nói cho em biết, tay Tịch Giản Cận không có việc gì đúng không?"

"Không biết. " Dịch Thiển nhú mày, gợn gàng dứt khoát mở miệng.

"Hả? " Bạc Sủng Nhi nhú mày: "Không biết? Ý của anh là mới vừa rồi anh gạt người?"

"Đúng vậy a! " Dịch Thiển trực tiếp thừa nhận, không chút nào che dấu!

"Không thể nào? Kỹ thuật gạt người của anh lúc nào thì cao siêu như vậy? Đồ vật bên trong hòm thuốc cũng chuẩn bị đặc biệt đầy đủ hết, hơn nữa động tác tiêu độc cùng băng bó vô cùng lưu loát thành thạo, rất có phong phạm hành nghề lâu năm! " Bạc Sủng Nhi không tin nắm cánh tay Dịch Thiển, bắt đầu lay động, trong miệng thẳng tắp la hét: "Anh nói cho em biết, có phải Tịch thật sự rất nghiêm trọng hay không, anh không đành lòng nói cho em biết, mới nói vậy hay sao?"

"Không phải..... Thật sự không phải! " xe bị Bạc Sủng Nhi trái lay phải động, Dịch Thiển liên tục làm sáng tỏ: "Thật sự không phải..... Chẳng qua em phải tin tưởng chú Tần Thích, anh khẳng định có thể cứu được!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 442: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xỉ! 【17】

"Về phần những cái hòm thuốc kia, thủ pháp băng bó tiêu độc, là mới vừa rồi anh móc một trăm ngàn tạm mới nhờ chú Tần Thích dạy anh!"

Mới học ư?

Bạc Sủng Nhi lập tức trợn to hai mắt, không thể tin nhìn Dịch Thiển.

Dịch Thiển xuyên qua kính chiếu hậu nhìn bộ dạng Bạc Sủng Nhi im lặng, không nhìn được cong môi, nở nụ cười: "Thật sự là mới học..... Anh làm sao nơi có thời gian đi học y? Video là anh gửi, gây loạn là em làm, nhưng là anh khơi mào. Nếu như anh không giải quyết chuyện này, sợ rằng chú Bạc Tình cùng chú Lý Niệm đã sớm đem anh xé nát rồi! Ba mẹ anh đã đem anh đánh một trận rồi, lưng đều sưng, cho nên không có biện pháp, anh chỉ có thể ủy khuất chính mình tạm thời học ít đồ, chú Tần Thích hận chết anh, còn lừa đi của anh một trăm ngàn....."

Dịch Thiển nói cực kỳ ủy khuất.

Bạc Sủng Nhi sau khi nghe, mặt mày hớn hờ, nhưng là đáy lòng vẫn có chút thấp thỏm: "Vậy ý của anh là, tay Tịch Giản Cận, phế hay không còn chưa biết?"

"Hắn là không có, anh xem thử, chẳng qua là vết thương da thịt, không tổn thương đến xương."

"Vậy thì tốt! " Bạc Sủng Nhi yên tâm, đáy lòng lại thoáng bội phục Dịch Thiển, thật lâu không thấy, anh lại còn là xuất sắc như vậy?

Hơn nữa tâm tư của anh kín đáo có thể cùng Bạc Tình sánh ngang rồi!

Mới vừa rồi dễ dàng dung mấy câu nói đem cô từ Tịch gia mang đi, hơn nữa xử lý gọn gang chuyện sẽ phát sinh sau này, điểm này, không ai ngoài Bạc Tình, cũng Dịch Thiên mới có thể làm được!

Hơn nữa, hoàn mỹ không chê vào đâu được!

Bởi vì danh nghĩa đưa vào bệnh viện tập đoàn Bạc Đế, là Tân Thích tự mình làm giải phẫu, Charles Mark xuất hiện hay không xuất hiện, người Tịch gia cũng không biết.

"Dịch Thiên, anh thật thông minh! Nghĩ thế nào lại tìm ra phương pháp xử lý tốt như vậy? "

"Thật ra thì mục đích của anh không đơn thuần là đem em nguyên vẹn mang khỏi Tịch gia, để cho quan hệ giữa Tịch gia cùng Bạc Gia sẽ không tan vỡ, mục đích của anh còn có một điều khác, là trọng yếu hơn, đó chính là hẳn đi bệnh viện tập đoàn Bạc Đế, em có thể tùy thời đi thăm Tịch Giản Cận! Nếu bị đưa đi bệnh viện quân khu, sợ rằng dựa theo tính tình ông nội Tịch gia, cả đời này em đừng mơ tưởng nhìn thấy Tịch Giản Cận nữa!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 443: Minh Tinh Thiểu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【18】

Dịch Thiển khẽ cười cười, nụ cười cực kỳ thanh nhã.

Bạc Sủng Nhi nhưng trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, ngay sau đó liền bất chợt hét lên, ôm Dịch Thiển, liền hướng trên mặt của anh hôn hôn hai cái, sau đó tựa vào trên bả vai Dịch Thiển, lòng tràn đầy vui mừng nói: "Dịch Thiển, em biết ngay, anh đối với em tốt nhất! Anh vừa xuất hiện, em liền chuyện gì cũng không có! Thành thật khai báo, anh đi tìm chú Tần Thích học tập, rốt cuộc đã học bao lâu? Có phải từ rất sớm lúc trước anh đã đoán được em nhận được tin tức kia sẽ nổ súng hay không? Cho nên bí mật luyện tập thật lâu?"

"Anh không có tài như vậy, có được hay không! Anh nào biết đâu rằng em dám nổ súng? Nếu anh biết em sẽ làm vậy, anh đã không nói cho em! " Dịch Thiển đỡ trán, cuộc đời này chuyện tính sai nhất cũng chỉ như thế này thôi, vì để cho cô cao hứng phấn chấn, ai ngờ kết quả lại chọc loạn hơn, suýt nữa anh bị đám người tập đoàn Bạc Đế kia làm khổ chết, may là anh ở thời khắc mấu chốt nghĩ ra cái biện pháp này, nếu không đến bây giờ, cũng không biết náo thành dạng gì!

Nếu như Bạc Sủng Nhi thật sự bị giam ở Tịch gia rồi!

Như vậy nếu muốn đưa về, sẽ rất khó rồi!

Hơn nữa đó là quân khu, tập đoàn Bạc Đế dĩ cường đại, cũng không có thể thật sự cùng quân khu cứng đối cứng khai chiến đi!

Biện pháp duy nhất, chính là để cho người Tịch gia đến địa phương Bạc Gia bọn họ, bởi vậy, là có thể trao đổi điều kiện.

Hai bên cùng lùi một bước.

Sau, Bạc Gia nói lời xin lỗi, chuyện cũng giải quyết được rồi!

Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, anh mới suy nghĩ một cái biện pháp như vậy!

"Về phần những kỹ thuật tiêu độc bằng bó gì đó, anh mới vừa học, bên lái xe bên học, học xong rồi liền đem chú Tân Thích đuổi xuống xe, đại khái ba bốn phút đi!"

Ba bốn phút?

Bạc Sủng Nhi lần này không mở miệng nói chuyện!

Cô biết, biết! Dịch Thiên anh không phải là người!

Bên lái xe bên học, còn chỉ học ba phút đồng hồ!

"Kia Charles Mark thì sao?"

"Charles Mark? Ba năm trước đã chết, bất quá bệnh viện kia không công khai, sợ ảnh hưởng danh dự, cho nên mới nói ông tạm thời về hưu, lại còn chữa bệnh như thường..... " Dịch Thiên cười, đem một cái bí mật bệnh viện đơn giản để lộ ra ngoài.

"Làm sao anh biết? " Bạc Sủng Nhi nhú mày, tò mò tiếp tục hỏi.

"Nha..... Anh xâm nhập vào hệ thống của công ty bọn họ rình coi một chút mà thôi! " Dịch Thiên tự nhiên nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 444: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xỉ! 【19】

Bạc Sủng Nhi lần này biết điều ngậm miệng lại!

Lời gì cũng nói không ra!

Thì ra là, mới vừa ở Tịch gia anh giả vờ giống như vậy, hại cô cũng tin là thật, kết quả là, không có một câu nào anh nói là sự thật!

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi khó tránh khỏi mắng Dịch Thiển hèn hạ, vô sỉ!

Nhưng là mắng thì mắng, nhưng nghĩ đến cái người đàn ông hèn hạ vô sỉ này, còn là ca ca của mình!

Trên người của bọn họ, cũng chảy huyết thống Bạc Gia!

Dịch Thiển chuyên tâm lái xe, Bạc Sủng Nhi không nói chuyện, đáy lòng khó tránh khỏi có chút bận tâm Tịch Giản Cận, nghiêng đầu, nhìn Dịch Thiển một chút, nhưng lại cảm thấy mấy năm không gặp, Dịch Thiển trở nên dễ nhìn hơn!

Thật ra thì trên người của anh chảy một nửa huyết thống Bạc Gia một nửa huyết thống Dịch gia.

Hơn nữa anh còn là một người yêu mà không nghiệt, cao quý ưu nhã.

Ở trong vòng luẩn quẩn này, tất cả mọi người đều biết, anh là minh tinh thiếu gia, người đàn ông xa xỉ của tập đoàn Bạc Đế!

Xa xỉ bản số lượng có hạn.

Toàn cầu chỉ có một cái này.

Chẳng qua là không biết một cái này, sẽ bị người phụ nữ kia mua đi?

Tịch Giản Cận cũng là một người quý giá, hiện tại bị trọng thương, Tịch gia từ trên xuống dưới khẩn trương vô cùng, phòng giải phẫu không thể đi vào, mỹ kỳ danh viết tại vì Charles Mark làm giải phẫu cho Tịch Giản Cận.

Thời gian từng giọt từng giọt chảy xuôi, người Tịch gia cũng không chịu đi nghỉ ngơi, bọn họ sợ Tịch Giản Cận bị làm sao!

May là Tịch Giản Cận thân thể cường tráng, năng lực thừa nhận từ trước đến giờ rất mạnh, cả người ở bộ đội huấn luyện còn cứng giống như sắt, giải phẫu lại là có Tần Thích tự mình cầm dao làm, cho nên kết quả tất nhiên cực kỳ thành công tốt đẹp.

Mãi cho đến đêm khuya, Tịch Giản Cận bị đưa vào phòng bệnh săn sóc đặc biệt, quan sát nhiệt độ cùng vết thương khép lại.

Người Tịch gia lúc này mới rới rít đi nghỉ ngơi.

Bạc Sủng Nhi nhân cơ hội này, chuồn êm đến bệnh viện thăm Tịch Giản Cận, chẳng qua là Tịch Giản Cận vẫn không tỉnh lại, cô trông một đêm, mãi cho đến sáng sớm ông nội Tịch Giản Cận đến, Tần Thích lúc này mới đem Bạc Sủng Nhi về nhà nghỉ ngơi!

ông nội Tịch Giản Cận còn đang sinh khí, may là Tịch Giản Cận cũng không có xảy ra đại sự gì, nếu không thiết nghĩ hậu quả không chịu nổi, tất nhiên mấy người tập đoàn Bạc Đế cần đi bệnh viện thăm bệnh.

Bạc Tình bản thân là ôm thái độ hòa hảo, nhưng là, ai ngờ còn chưa mở miệng, ông nội Tịch Giản Cận liền trách cứ Bạc Sủng Nhi hai câu rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 445: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【20】

Bạc Tình người nợ là người như thế nào, cực kỳ bao che khuyết điểm, Thất Thất cùng Sủng Nhi là mạng của ông, nơi nào cho người khác nói nửa điểm không tốt?

Coi như là thật không tốt, ông cũng không cho phép!

Cho nên người khác không có vào nhà ngồi xuống, liền chọn lông mày, hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi!

Cầm Úc theo đó đi tới, Cầm Úc người nợ mang thù rất, năm đó thời điểm ở trong giới giải trí, nếu ai dám bắt nạt chính mình, khẳng định bảy tám trăm lần bắt nạt lại, con gái của mình bị Tịch Giản Cận làm khổ cũng rất thảm, hiện tại hãn ngã bệnh, chính mình đến xem đã là rất cho Tịch gia mặt mũi, lại còn dám nói Sủng Nhi không tốt, tất nhiên cực kỳ mất hứng, thấy Bạc Tình xoay người rời khỏi, bà cũng cùng đi theo luôn!

Những người còn lại tất cả cũng mất hứng, tuy nhiên không thể xoay người rời khỏi, liền tượng trưng ý nói một tí lời khách khách khí khí, sau đó tìm lấy cớ, rồi rút cáo từ.

Ông nội Tịch Giản Cận tức đến dựng râu trợn mắt, ngày đó liền ra lệnh cho người chuyển Tịch Giản Cận đến bệnh viện quân khu.

Đi lần này, Bạc Sủng Nhi sẽ không còn được gặp lại Tịch Giản Cận rồi.

Ông nội Tịch Giản Cận còn phái người, cả ngày coi chừng phòng bệnh Tịch Giản Cận, ngay cả một con ruồi cũng không chịu cho vào!

Bạc Sủng Nhi nghe được Tịch Giản Cận rõ ràng thời gian càng ngày càng dài, cô ôm máy tính, cầm lấy những thứ video kia định đi tìm Tịch Giản Cận tính sổ, nhưng là biết được tin tức là buổi sáng Bạc Tình bọn họ đi thăm bệnh, chộc cho ông nội Tịch Giản Cận nóng nảy, người ta đã chuyển viện!

Lập tức, Bạc Sủng Nhi hỗn hển tìm được Bạc Tình, phát giận!

Đó là cơ hội Dịch Thiển thật vất vả giúp cô tạo nên, cứ như vậy bị một đám người điên bọn họ phá hư?

Cái này tốt lắm, cô muốn gặp Tịch Giản Cận cũng không được rồi!

Bạc Sủng Nhi tức đến cơm tối không ăn, người nào cũng không gặp, người một phòng đỗ một hồi lâu, cũng đỗ không ra.

Thất Thất lập tức cũng tức giận, hướng về phía Bạc Tình lại bắt đầu phát giận, Bạc Tình ôn tồn dỗ, dỗ đến một nửa, ông lại đột nhiên mở miệng.

"Anh có một biện pháp, có thể làm cho Sủng Nhi không tức giận, còn có thể xúc tiến tình cảm của tiểu tử Tịch gia kia cùng Sủng Nhi!"

Bạc Tình nói cực kỳ thần bí, sau khi nói xong, còn cong môi, nở ra một nụ cười phong hoa tuyết đại, tinh tế phân phó mọi người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 446: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xỉ! 【21】

Những người đó nghe đến sừng sững sốt sốt, đến cuối cùng, không nhìn được gật đầu.

Gật đầu một chút, những người đó lại rối rít lắc đầu, từng bước từng bước mở miệng nói.

"Nhưng là, có thể được sao?"

"Nhưng là, có thể quá ủy khuất hay không?"

"Nhưng là, tôi rất đau lòng a!"

"Nhưng là....."

Bạc Tình nhíu mày, khẽ giơ cằm lên, ánh mắt nhất nhất quét qua mọi người tại chỗ, những người kia muốn nói chuyện cứng rắn ngậm miệng lại, không lên tiếng.

Bạc Tình lúc này mới hài lòng ngoắc ngoắc môi, chậm rãi ngồi ở trên ghế sa lon, ngón tay gõ mặt bàn thủy tinh, suy nghĩ một chút, mới xinh đẹp đa tình nói: "Đây là một biện pháp rất tốt..... Hơn nữa....."

Con người Bạc Tình khẽ tối sầm, mang theo vài phần bất đắc dĩ nói đến: "Sủng Nhi, cần phải lớn lên, đây cũng là một cơ hội rất tốt."

Đoàn người cũng không lên tiếng.

Bạc Tình nói biện pháp kia đích xác là dụng tâm lương đấng, một mũi tên trúng ba con chim!

Bọn họ trầm mặc hồi lâu, mới rối rít gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Bạc Tình thấy bọn họ đồng ý, lúc này mới nhất nhất phân phó những người chịu trách nhiệm nhiệm vụ, đến cuối cùng, ông mới nói: "Mấy ngày nữa liền hành động, tiểu tử Tịch gia kia thân thể còn không có dưỡng tốt, nuôi một chút tương đối an toàn!"

Bởi vì Bạc Sủng Nhi đại náo hôn lễ Tịch Giản Cận, khiến cho hôn lễ Tịch Giản Cận dang dở không thành.

Có một ít ký giả ở hiện trường, nhưng mà ngại hai nhà Bạc Gia cùng Tịch gia gây áp lực, liền không có một người nào dám đem tin tức này tung ra ngoài.

Cho nên người X thị cũng không biết ở trong hôn lễ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tịch Giản Cận thân thể khôi phục rất tốt, mặc dù tay vẫn không thể nhúc nhích, nhưng mà rất có tinh thần.

ông nội Tịch Giản Cận nói chờ thương thể anh tốt lên rồi, liền một lần nữa cử hành hôn lễ, Tịch Giản Cận không có mở miệng đáp ứng, cũng không có mở miệng cự tuyệt.

Hàn Như Y mỗi ngày cũng tới chiếu cố Tịch Giản Cận, dù sao những người khác vẫn rất bận rộn, chẳng qua là, buổi tối Hàn Như Y phải về nhà chăm sóc Tiểu Bảo.

Thật ra thì, buổi tối Tịch Giản Cận cũng không thích người khác canh giữ ở phòng bệnh, cho nên sau khi trạng huống thân thể của anh chuyển biến tốt đẹp, cũng là một mình nghỉ ngơi, nhưng là, buổi sáng hôm nay,

thời điểm Hàn Như Ý giờ điếm tâm lên đẩy cửa vào, bên trong cũng đã không có một bóng người rồi.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 447: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【22】

Hàn Như Y vốn tưởng rằng Tịch Giản Cận có thể xuống giường, ra ngoài đi lại rồi, cho nên liền đợi nửa giờ, mãi cho đến hộ sĩ đổi thuốc đi vào, Hàn Như Y mới mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng, liền đi tìm.

Tìm tới tìm lui, tìm một hồi lâu nhưng cũng không có tìm được bóng dáng Tịch Giản Cận, Hàn Như Y liền gọi điện thoại cho Tịch gia, người Tịch gia vội vàng chạy tới bệnh viện, phái ra số lớn nhân mã tìm kiếm, đến trưa, thế mới biết Tịch Giản Cận mất tích!

Bệnh viện cũng có camera, song sau khi điều tra, vẫn không nhìn ra Tịch Giản Cận rời bệnh viện lúc nào.

Một chút đầu mối cũng không có.

Viện trưởng bệnh viện Quân khu bị làm cho sợ đến suýt nữa ngất đi, tiểu thái tử gia Tịch gia ở bệnh viện của ông ly kỳ mất tích, người Tịch gia trách tội xuống, ông cũng không đảm đương nổi.

ông nội Tịch Giản Cận đối với Tịch Giản Cận là đau đến tận xương, khi đêm đến, vẫn không tìm được nửa điểm bóng dáng Tịch Giản Cận, ông nội Tịch Giản Cận cũng nhịn không được nữa đứng lên, thời điểm muốn dùng tất cả mạng lưới quân đội đi tìm, lại nhận được tin nhắn Tịch Giản Cận phát tới, 【 Con ổn, chớ nghĩ nhiều, chớ quấy rầy! 】 .

Tịch Thư Ca nhìn sáu chữ này, suy nghĩ hồi lâu, mới đoán nói: "Có lẽ Giản Cận tâm tình không tốt, muốn một mình đi ra ngoài một chút đi."

"Nhưng là thân thể của nó, có chuyện gì hay không? " Tô San dù sao cũng là phụ nữ, đầu tiên nhớ chính là thân thể Tịch Giản Cận.

"Không có gì đáng ngại, chẳng qua là hành động bất tiện, bất quá thời điểm nó ở bộ đội làm lính đặc biệt, đã ăn đấng so với nơi này còn nhiều hơn rất nhiều, cho nên không có chuyện gì đâu! Một mình nó đi ra ngoài cũng tốt, giải sầu, tổng vẫn tốt hơn ở chỗ này."

Bởi vì tin nhắn này, lúc này người Tịch gia mới dần dần yên tĩnh lại, sau đó nhanh chóng gọi điện thoại cho bộ cục cảnh sát, cố gắng theo tin nhắn này tìm kiếm tung tích Tịch Giản Cận, lại phát hiện có lượng lớn tín hiệu đang làm nhiễu.

Về sau, thật vất vả tra được vị trí cụ thể rồi, lại phát hiện là sân bay X thị, sau nữa, chính là tắt điện thoại, một chút cũng không có tin tức.

Cuối cùng, người Tịch gia chỉ có thể bỏ qua theo dõi tin nhắn, tìm kiếm biện pháp khác, nhân tiện kiên nhẫn chờ Tịch Giản Cận xuất hiện.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 448: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【23】

"Bọn họ bay đi, kế hoạch thành công hay không! " Tần Thánh đốt một điếu thuốc, chậm rãi hít một hơi, ngẩng đầu, nhìn máy bay đã sớm biến mất ở trời xanh mây trắng, ánh mắt lóe ra mấy phần hàm xúc không rõ nói.

Tô Thần hai tay ở trong túi quần, lười biếng nói một câu: "Chỗ chú Bạc Tình đưa bọn họ đi, mọi người cảm thấy có thể được sao? Sủng Nhi bộ dạng nũng nịu như vậy, sợ là sẽ phải chịu rất nhiều khổ nạn."

Tần Thánh không nói gì, chẳng qua là đứng ở nơi đó chuyên chú hít khói, một hồi lâu, mới nghiêng đầu, nhìn lướt qua Tô Thần, nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Song, dưới đáy lòng anh, cũng bởi vì cô mà lặng yên cầu nguyện.

"Đúng rồi, Sủng Nhi không phải là bỏ Tịch Giản Cận sao? Làm sao bất chợt nhớ tới cướp hôn rồi? " Tô Thần phun ra một ngụm khói, hai tay vất ở phía sau gáy, thư thư phức phức tựa vào trên vách tường: "Dịch Thiển, anh cho em ý nhìn cái gì?"

Tần Thánh đột nhiên hứng thú, nhíu mày, nghiêng đầu, nhìn chằm chằm Dịch Thiển, không tiếng động hỏi thăm.

Vẫn trầm mặc, khóe miệng Dịch Thiển chứa đựng nụ cười, khe gương mắt, đáy mắt lóe sáng, ngón tay thon dài chậm rãi chậm rãi gõ ở lan can Kim loại, tư thái thích ý, đầy người tản ra một luồng giác phiêu dật tiên hiệp, mười phần công tử quý tộc, anh mở miệng, Tần Thánh cùng Tô Thần ngừng hô hấp, cho là Dịch Thiển muốn nói, ai ngờ một hồi lâu, Dịch Thiển

cũng rất tùy ý quay lưng, ngáp một cái: "Tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt..... Anh phải về ngủ bù rồi!"

"Kháo..... " Tô Thần cùng Tần Thánh trắm miệng một lời mắng một câu, Dịch Thiên lại cong môi, cực kỳ thoải mái chậm rãi đi ra ngoài.

Tần Thánh cùng Tô Thần nhanh chóng đi theo, đuổi theo Dịch Thiên, lái nhái hỏi tới.

Trên bầu trời cao ba vạn thước.

Một đoàn máy bay tư nhân, nhanh chóng bay đi.

Trừ buồng lái, ở bên trong phi cơ, chỉ có hai người.

Bởi vì là máy bay tư nhân, bên trong bố trí rất tráng lệ, từ giường đến tủ treo quần áo rồi đến bàn ăn, cái gì cần có đều có, nghiêm nhiên chính là một cái phòng nhỏ!

Lúc này, đã là đêm khuya, ngoài cửa sổ một mảnh đen nhánh, xuyên qua cửa sổ phi cơ, có thể thấy đầy sao, khoảng cách rất gần, phảng phất đưa tay lên, là có thể chạm vào sao sáng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 449: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xỉ! 【24】

Trong phòng khách máy bay cũng không có người, chỉ có trong phòng ngủ có ánh đèn hoàng hôn mở ra, trên lớn giường, một người đàn ông an tĩnh nằm ở nơi đó.

Tướng mạo của anh, cực kỳ tuấn mỹ, mặt mày trong lúc nhấp nhô một luồng khí trầm ổn dẹp yên lòng người.

Hô hấp của anh đều đều, nghiêm nhiên đang ngủ say.

Sofa nhỏ bên giường có một cô gái đang nằm, chẳng qua là mặc đồ ngủ, sợi tóc tán loạn, che đậy tảng lớn lưng tuyết trắng, xuyên qua sợi tóc, mơ hồ có thể thấy trên da thịt mềm mại sau lưng, có từng mảnh từng mảnh sẹo.

Cô tựa hồ là coi chừng người đàn ông mệt mỏi, đã híp mắt, bắt đầu lim dim, đầu nhỏ dựa vào không yên, thỉnh thoảng hướng phía dưới gục xuống, sau đó bị cô chống đỡ lên, lại một lần nữa tuột xuống, phản phản phục phục nhiều lần, cô rốt cuộc mở ra ánh mắt mông nùng, đáy mắt đầu tiên là một mảnh mờ mịt, nhưng ngay sau đó cô giống như nhớ ra cái gì đó, liền nhanh chóng hướng trên giường dựa vào.

Cô đầu tiên là vươn ra tay nhỏ bé, chạm đến cái trán người đàn ông, phát hiện nhiệt độ bình thường, mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, sau đó tay nhỏ bé liền nhẹ nhàng dời đi, không cần thận cạo đến lông mi của anh, làm lòng bàn tay của cô ngứa, thân thể run rẩy, ánh mắt liền nhìn chăm chăm dung nhan người đàn ông, mê mẩn mà nhìn.

Dung mạo của anh đã sớm khắc sâu ở đáy lòng của cô, quen thuộc nhắm mắt lại, có thể miêu tả ra một dung nhan giống như đúc.

Ngón tay mảnh khảnh của cô, hơi mang theo vài phần run rẩy, chậm rãi từ mắt của anh, chuyển đến cánh mũi anh, sau đó, chạm vào cánh môi mềm mại của anh, đáy lòng của cô theo đó mềm nhũn, có nhu tình không khỏi lăn lộn.

Cô liền nhẹ nhàng đưa đầu qua, hướng cánh môi của anh đụng một cái.

Hình như cảm giác được cái gì, trong lúc bất chợt anh liền mở mắt, cô bị làm cho sợ đến vội vàng hướng phía sau trốn đi, khuôn mặt vốn là nhu hòa trong nháy mắt bị vẻ mặt kiêu ngạo che dấu.

Ánh mắt của anh bắt đầu là có chút mờ mịt, nhìn hoàn cảnh lạ lẫm, run run thật lâu, lúc này mới hơi kinh ngạc quay đầu, sau đó thấy được dung mạo của cô, anh liền thức tỉnh trong nháy mắt, đột nhiên từ giường ngồi dậy.

"Đây là nơi nào?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 450: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【25】

Bạc Sủng Nhi do dự một chút, vẫn lựa lời nói thật: " Trên bầu trời cao ba vạn thước."

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, đại não hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn ngoài cửa sổ một chút, tin lời Bạc Sủng Nhi nói, sau đó rồi lại nhăn mày, quay đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, hỏi: "Tại sao tôi lại ở chỗ này?"

Bạc Sủng Nhi không có mở miệng nói chuyện.

Cô cũng không biết tại sao mình ở trên máy bay, chẳng qua là nhớ được mình đang ngủ trưa, khi tỉnh lại, cũng đã nằm ở chỗ này rồi, mà anh thì nằm ở trên giường.

Máy bay đã cất cánh.

Không cần nghĩ, cô cũng biết, đích thị là người tập đoàn Bạc Đế đó làm những chuyện này!

Bạc Sủng Nhi vươn tay, gãi gãi đầu, hơi bất đắc dĩ nói đến: "Cụ thể chuyện gì xảy ra em cũng không biết, có thể là bọn họ cố ý a!"

Tịch Giản Cận lập tức cực kỳ phẫn nộ, anh trong lúc bất chợt biến mất không thấy, người Tịch gia chẳng phải là muốn gấp gáp chết?

Lập tức, Tịch Giản Cận nghĩ cũng không có nghĩ mở miệng: "Quả thực là hồ nháo, tôi hiện tại phải trở về X thị! Nếu không người nhà tôi sẽ gấp gáp không yên!"

Nói xong, Tịch Giản Cận liền vén chăn lên, muốn xuống giường, Bạc Sủng Nhi lo lắng thân thể Tịch Giản Cận, vội vàng bước lên phía trước đè xuống anh, "Anh đi không được, vừa rồi em đi nhìn rồi, buồng lái cùng nơi này hoàn toàn ngăn cách, phi công vốn không nghe được chúng ta nói chuyện, anh ta là dựa theo phân phó mà làm việc, máy bay này cuối cùng đậu ở chỗ nào em cũng không biết đây!"

Tịch Giản Cận không tin Bạc Sủng Nhi, tránh khỏi Bạc Sủng Nhi, hướng buồng lái đi tới, đi qua, mới phát hiện Bạc Sủng Nhi nói đều là thật!

Sắc mặt của anh trong nháy mắt rất khó nhìn!

Đáng chết!

Cư nhiên bị bắt cóc rồi!

Bạc Sủng Nhi đã đi ra ngoài theo, trên bàn ăn có chuẩn bị xong thức ăn, Bạc Sủng Nhi chỉ chỉ một ít thức ăn kia, sau đó ngẩng cằm, hướng về phía Tịch Giản Cận cười nói: "Tịch, anh khẳng định đói bụng rồi, trước tới ăn một chút gì..... Sau đó còn uống thuốc!"

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, một đôi mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, bên trong một chút tâm tình ba động cũng không có, tức giận nói: "Không ăn!"

Bạc Sủng Nhi biết Tịch Giản Cận vẫn tức giận chính mình, lập tức liền cười hì hì hướng Tịch Giản Cận đi tới.

Tâm tình của cô, thật sự rất tốt.

Tính tình cũng tốt hơn thần kỳ.

Cho nên, cũng không có bởi vì Tịch Giản Cận nói lời lạnh nhạt, mà tức giận!

Thậm chí, còn đột nhiên xuất hiện, giống như là dỗ trẻ con, hướng về phía Tịch Giản Cận mở miệng nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 451: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! (26)

"Tịch, ngoan, không nên hờn dỗi, tới dùng cơm!"

Tịch Giản Cận nghe được giọng Bạc Sủng Nhi, không nhịn được nhú mào, mang theo vài phần nổi nóng, chọc cho Bạc Sủng Nhi phốc xích một cái, cười càng vui vẻ.

Cô cất bước, chậm rãi tới gần bên cạnh Tịch Giản Cận, vươn tay khoác chặt cánh tay Tịch Giản Cận, nghiêng đầu, một bộ hồn nhiên như bạn gái nhỏ, làm nũng với Tịch Giản Cận nói: "Em thật đói, anh ăn cùng em, được không?"

Tịch Giản Cận mở rộng tầm mắt, mấy ngày nay, không phải là không có nghĩ đến việc cô nổ súng với anh.

Mỗi một lần nghĩ đến những cái kia, đáy lòng anh, khó tránh khỏi là có chút đau thương.

Thì ra, anh không muốn cô, cô liền ngay cả mạng cũng không chịu cho anh!

Cách làm của cô, tuyệt không giống như là yêu một người, không giống anh, thực tình yêu cô, liền nghĩ hết biện pháp thành toàn hạnh phúc của cô.

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, không nhịn được thở dài một hơi, thở dài như thế, khiến đáy lòng Bạc Sủng Nhi run rẩy.

Bạc Sủng Nhi đợi một hồi, đều không có đợi đến Tịch Giản Cận nói chuyện, cô liền tiếp tục khuyên bảo.

"Tịch, em biết anh tức giận, thế nhưng phát súng đó, rõ ràng là anh có thể tránh thoát, ai bảo anh đẩy Hàn Như Y ra....."

"Kỳ thật em sớm nghĩ đến anh sẽ đẩy Hàn Như Y, thế nhưng em vẫn làm như vậy."

Bạc Sủng Nhi sau khi nói đến đây, dừng một chút, ánh mắt Tịch Giản Cận đột nhiên nghiêm túc, cô liền tựa đầu vào vai của anh, sâu kín nói ra: "Chẳng qua nếu như em chẳng làm, chẳng định hôn lễ của anh sẽ thành, chỉ có như vậy, anh mới không kết hôn!"

Nếu như cô không bắn..... Nếu như anh không bị thương, thì hôn lễ này, anh tuyệt đối sẽ tiếp tục nữa.

Tịch Giản Cận vẫn duy trì trầm mặc vừa rồi, ánh mắt lại dần dần trở nên tĩnh mịch, thân thể anh căng thẳng lại chậm rãi buông lỏng xuống, cô giống như cảm thấy, càng dùng sức chen lấn vào trog ngực anh.

Thân thể cô, có chút lạnh lùng, cô chen rất cẩn thận, sợ không cẩn thận đụng phải bả vai anh, cho nên vẫn luôn dựa vào một nửa bên khác.

Cô bám chặt tay anh, không cho anh bất luận ý đẩy cô ra, hô hấp của cô rất mềm mại, anh nghe mà tâm tình không khỏi bình tĩnh lại theo.

Kỳ thật, hôn lễ này không có thành, trong lòng anh, cũng không phải quá tức giận, ngược lại, mang theo vài phần thư giãn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 452: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! (27)

Kết hôn, chính là vì tránh đi cô.

Kỳ thật anh đến hiện tại, cũng không biết trong lòng của cô đến cùng yêu hay không yêu anh.

Anh lại biết, trong lòng của anh, là yêu cô tha thiết.

Yêu đến, đã từng tê tâm liệt phế như vậy, thế nhưng vén vén thấy được những hình ảnh trong di động cô cùng bản 《dọc theo đường đi có người》, anh liền mềm lòng.

Trong vòng bảy năm, anh liều mạng để chính mình trở nên rất mạnh, thế nhưng cũng còn cảm thấy ở trước mặt cô là một kẻ thất bại, huống chi bây giờ một đứa con cũng không thể cho cô?

Thế nhưng anh sắp xếp tất cả, bây giờ, đều vẫn là bị cô đoạt cưới, toàn bộ đánh vỡ rồi!

Tịch Giản Cận không nhịn được nhú mày, đáy lòng loáng thoáng bắt đầu có chút giùng giảng rồi!

Bạc Sủng Nhi mềm mại uốn trong ngực của anh, lại cảm thấy một phòng yên lặng, hai gò má sáng loáng nở nụ cười, tham lam ngửi mùi của anh, thật lâu, cô mới ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận nói ra: "Tịch, chúng ta đi ăn cơm đi!"

Tịch Giản Cận không có nhúc nhích, trong lòng của anh vẫn đang giùng giăng như cũ!

Bạc Sủng Nhi từ trong ngực anh lui ra, tự mình bưng một chén bò, đưa cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không tiếp.

Bạc Sủng Nhi liền chính mình uống một ngụm, ngẩng đầu, bĩu môi, áp về phía miệng anh.

Anh cau mày, quay đi, trừng mắt nhìn cô, cảm giác đến chính mình lại bắt đầu bị cô vô lại không thể làm gì rồi!

Anh không nhịn được nổi nóng mở miệng: "Rốt cuộc đến cùng em muốn như thế nào? Lần trước ở trong căn hộ, không phải đã nói rất rõ ràng sao?"

"Em cũng đã nói qua, cũng không tiếp tục dây dưa với anh, mà em làm cái gì? Qua đoạt hôn của anh? Hiện tại em còn làm cái gì? Bắt cóc anh sao?"

Tịch Giản Cận thật sự tức giận, vốn là mọi chuyện lập tức sẽ thành công, làm sao biến thành dạng này?

Bạc Sủng Nhi nghe được Tịch Giản Cận nói những lời này, đáy lòng mơ hồ có chút không vui, nếu như không phải video của Dịch Thiển, cô mới không tha thứ cho anh!

Nghĩ tới đây, Bạc Sủng Nhi không nhịn được hết cảm, không chút khách khí trừng mắt nhìn Tịch Giản Cận, từng câu từng chữ trả lời: "Tiểu Tịch, em thật hối hận làm sao không bắn anh thành người thực vật, như thế, em liền có thể nuôi anh cả một đời rồi!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 453: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (1)

"Lúc anh hôn mê hoặc là ngủ, so với anh hiện tại ngoan hơn nhiều! Như thế, chúng ta liền có thể ở cùng một chỗ thật tốt!"

Nếu quả như thật có thể..... Tịch, anh không muốn ở cùng em, như vậy em sẽ thật sự biến anh trở thành người thực vật, như thế em có thể cả đời ở bên anh, nói chuyện cho anh nghe, sau đó tưởng tượng lấy dáng vẻ anh cưng chiều em.....

Tuy Bạc Sủng Nhi vẫn duy trì thái độ kiêu căng vừa rồi, có thể rõ ràng nhất, đã có một chút ưu thương quán quanh.

Tịch Giản Cận đạm mạc nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, ánh mắt hơi trầm xuống, vung vẩy một hồi, mới lạnh lùng mở miệng: "Rất xin lỗi để em thất vọng, anh cũng không hề biến thành người thực vật, liền xem như anh thật biến thành người thực vật, anh thà chết, cũng không cần em chiếu cố!"

Nói xong, anh liền nhẹ nhàng rời khỏi người Bạc Sủng Nhi, đi về phía phòng ngủ.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi nhất thời có chút chọc tức, cô đều đã đối với anh dịu dàng, thậm chí đều nói muốn cùng anh một chỗ cả đời, tại sao anh còn có thái độ này?

Bạc Sủng Nhi hít sâu một hơi, cô xoay người, nhìn bóng lưng Tịch Giản Cận, lạnh lùng mở miệng: "Tịch, anh có phải đang tức giận không?"

Tịch Giản Cận không có dừng lại, tốc độ là đâu vào đấy.

Bạc Sủng Nhi nỗ lực đè ép tức giận cuộn cuộn trong lòng, hiện tại chỉ có hai người bọn họ, cô cũng không muốn cùng anh cãi nhau!

Cô cắn môi dưới, đem giọng kiềm chế đến dịu dàng nhất, mở miệng, nói ra: "Tịch..... Anh đang trách em nỗ lực với anh sao? Bởi vì em tin tưởng anh, cho nên em mới dám nỗ lực..... Tin tưởng anh có thể né tránh, anh sau bảy năm, thật sự trở nên rất mạnh..... Mạnh, đến em cũng có chút sợ!"

Trước kia, đều là em cố ý bày ra bộ dạng điêu ngoa, mới phát giác được anh là người đàn ông năm được.

Bây giờ, em phát hiện mình trở nên ngang ngược thế nào, cuối cùng vẫn là cảm thấy ép không được anh rồi!

Em biết, tình yêu không phải ai áp đảo ai, không phải ai mạnh hơn ai, thế nhưng...

Hiện tại, người đàn ông của em, so với dự đoán của em mạnh hơn rất nhiều, trở nên xuất sắc như vậy, mê người như vậy, em lại cảm thấy, trong lòng dần dần không có cảm giác an toàn như năm đó rồi.....

Chương 454: Trở về nông thôn nói chuyện yêu đương! (2)

Bất kể em làm ầm ĩ như thế nào, bất kể em giày vò như thế nào, anh cũng không còn có biểu hiện thái độ không thể làm gì đối với em ban đầu!

Tịch Giản Cận dừng bước, bóng lưng của anh nhìn đứng lên vẫn rất bình tĩnh như cũ, giống như việc không liên quan đến mình.

Có trời mới biết anh khi cô nói ra những lời kia, trái tim anh bắt đầu tăng tốc độ nhảy lên, một loại cảm xúc khó mà giải thích, đè ép ở ngực, trĩu nặng để anh không cách nào thở được.

Đúng vậy, bảy năm, trọn vẹn bảy năm, anh để chính mình trở nên rất mạnh, mạnh đủ để chấn áp cô.

Ảo tưởng qua, có một ngày anh đứng ở trước mặt của cô, thể hiện anh mạnh, cô lộ ra vẻ mặt như thế nào.

Lại chưa từng nghĩ tới, cô sẽ nói cho anh biết, cô đang sợ.

Cái gọi là sợ hãi của cô, có phải giống như sợ hãi bảy năm trước của anh không?

Tiểu công chúa kiêu ngạo của tập đoàn Bạc Đế, ánh sáng phía sau để cho bất luận kẻ nào đều chỉ có thể ngưỡng vọng, khi đó, kỳ thật anh cũng sợ hãi!

Kỳ thật, hiện tại lúc này, anh không phải là không sợ?

"Tịch..... Từ không có một người để em cảm thấy có chút không xứng với anh..... Anh bây giờ, lại làm cho em cảm thấy, đằng sau muôn vàn tài sản cùng ánh sáng đều là bài trí."

Yêu một người, có phải đều cảm giác như vậy?

Bạc Sủng Nhi chậm rãi cúi thấp đầu xuống, cô khẽ động miệng.

"Ngày đó, bọn họ nói cho em biết, anh muốn kết hôn, em nằm ở trên giường, cảm thấy toàn thân đều chết lặng, thậm chí quên đi đau đớn phía sau. Em không tin..... Cho nên em qua tìm anh....."

Giọng Bạc Sủng Nhi rất mềm mại, không biết là đang nói chuyện với Tịch Giản Cận, hay là đang lầm bầm.

Tịch Giản Cận đưa lưng về phía cô, miệng mím chặt.

chuyện đêm hôm đó, kỳ thật anh rất phiền muộn, thế nhưng lại bất đắc dĩ làm vậy với cô.

"Một mình em, đi vào gian phòng kia, rất sợ hãi..... Em sợ em đẩy cửa, nhìn thấy chính là hai người."

Trong lòng Tịch Giản Cận hiện lên vô vàn cảm xúc, anh đột nhiên không biết đối mặt cô như thế nào, cho nên, chỉ có thể đưa lưng về phía cô, muốn muốn rời khỏi, muốn cảnh cáo chính mình không nên mềm lòng, tuy nhiên lại cất bước gian nan.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 454: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (2)

Bất kể em làm ầm ĩ như thế nào, bất kể em giày vò như thế nào, anh cũng không còn có biểu hiện thái độ không thể làm gì đối với em ban đầu!

Tịch Giản Cận dừng bước, bóng lưng của anh nhìn đứng lên vẫn rất bình tĩnh như cũ, giống như việc không liên quan đến mình.

Có trời mới biết anh khi cô nói ra những lời kia, trái tim anh bắt đầu tăng tốc độ nhảy lên, một loại cảm xúc khó mà giải thích, đè ép ở ngực, trĩu nặng để anh không cách nào thở được.

Đúng vậy, bảy năm, trọn vẹn bảy năm, anh để chính mình trở nên rất mạnh, mạnh đủ để chấn áp cô.

Ảo tưởng qua, có một ngày anh đứng ở trước mặt của cô, thể hiện anh mạnh, cô lộ ra vẻ mặt như thế nào.

Lại chưa từng nghĩ tới, cô sẽ nói cho anh biết, cô đang sợ.

Cái gọi là sợ hãi của cô, có phải giống như sợ hãi bảy năm trước của anh không?

Tiểu công chúa kiêu ngạo của tập đoàn Bạc Đế, ánh sáng phía sau để cho bất luận kẻ nào đều chỉ có thể ngưỡng vọng, khi đó, kỳ thật anh cũng sợ hãi!

Kỳ thật, hiện tại lúc này, anh không phải là không sợ?

"Tịch..... Từ không có một người để em cảm thấy có chút không xứng với anh..... Anh bây giờ, lại làm cho em cảm thấy, đằng sau muôn vàn tài sản cùng ánh sáng đều là bài trí."

Yêu một người, có phải đều cảm giác như vậy?

Bạc Sủng Nhi chậm rãi cúi thấp đầu xuống, cô khẽ động miệng.

"Ngày đó, bọn họ nói cho em biết, anh muốn kết hôn, em nằm ở trên giường, cảm thấy toàn thân đều chết lặng, thậm chí quên đi đau đớn phía sau. Em không tin..... Cho nên em qua tìm anh....."

Giọng Bạc Sủng Nhi rất mềm mại, không biết là đang nói chuyện với Tịch Giản Cận, hay là đang lầm bầm.

Tịch Giản Cận đưa lưng về phía cô, miệng mím chặt.

chuyện đêm hôm đó, kỳ thật anh rất phiền muộn, thế nhưng lại bất đắc dĩ làm vậy với cô.

"Một mình em, đi vào gian phòng kia, rất sợ hãi..... Em sợ em đẩy cửa, nhìn thấy chính là hai người."

Trong lòng Tịch Giản Cận hiện lên vô vàn cảm xúc, anh đột nhiên không biết đối mặt cô như thế nào, cho nên, chỉ có thể đưa lưng về phía cô, muốn muốn rời khỏi, muốn cảnh cáo chính mình không nên mềm lòng, tuy nhiên lại cất bước gian nan.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 455: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (3)

"Tịch, anh biết không? Em thật rất sợ anh kết hôn....." Bạc Sủng Nhi

nói tiếp lời này, ngữ khí của cô nghe giống như là tự giễu: "Anh không kết hôn em luôn cảm thấy anh còn là em, nếu như anh kết hôn, em cảm thấy..... Em không có cái gì rồi..... Tất cả nỗ lực, đều uổng phí rồi."

"Kỳ thật em không phải sợ nỗ lực của mình uổng phí, em chẳng qua là cảm thấy rất sợ hãi, anh nói cho em biết anh có vị hôn thê, mỗi ngày em đều sợ, sợ hãi anh đột nhiên nói cho em biết, anh muốn kết hôn, quan hệ giữa chúng ta hơi hợt như vậy, hơi hợt tùy thời tùy khắc anh đều có thể rời em đi, mà em, chẳng phải là gì của anh, đến lý do muốn giữ anh lại đều không có."

"Em quán lấy anh, chỉ vì để chính mình có cảm giác an toàn, thế nhưng..... Em phát hiện anh nói em làm như vậy rất mệt mỏi, sẽ cảm thấy em rất phiền, khi anh không có trong cuộc sống của em, em bỗng thấy hốt hoảng, khi đó, kỳ thật em đã có loại cảm giác, anh muốn rời khỏi em rồi....."

Trong giọng cô mang theo vài phần bàng hoàng, mang theo vài phần bất lực, còn có nhàn nhạt ưu thương.

Đổi lại là lúc trước, cô tuyệt đối sẽ không nói ra như vậy!

Thế nhưng hiện tại, cô lại phát hiện, nếu như mình không cúi đầu, có lẽ anh liền sẽ thật xa cách chính mình mà đi.

Cô đã thử qua việc anh rời khỏi cô, khắc cốt ghi tâm, quá mức đau, cô tuyệt đối sẽ không nhìn thử lần hai.

Nếu như, lâu như vậy, anh vẫn luôn chờ em lấy lòng anh, như vậy, Tịch, em như anh mong muốn, dịu dàng cho anh xem.

Chỉ cần anh không rời khỏi em.

Em thật không nghĩ tới, em sẽ có một ngày, yêu anh yêu đến tình trạng như thế.

Yêu, bỏ tự tôn.

Tịch Giản Cận đưa lưng về phía cô, không có nhúc nhích.

Lời cô nói, từng chữ tình thâm.

Không có một câu mềm lờ, thế nhưng anh lại nghe được bên trong cảm giác dịu dàng.

Cô là cúi đầu xuống với anh sao?

Buông xuống tất cả cao ngạo cùng tự tôn, cúi đầu chịu anh sao?

Bảy năm, trọn vẹn bảy năm, anh không phải là không có ảo tưởng qua, đáng vẻ cô cúi đầu với anh.

Thậm chí trước đó anh rất tức giận, cũng muốn xem cô cúi đầu với anh, lúc anh ở trên giường, để cho cô cầu xin anh cho cô, chỉ là vì để lộ cái màn kiêu căng kia.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 456: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (4)

Thế nhưng, hiện tại, cô thật sự ở trước mặt anh, cúi đầu với anh rồi.

Anh lại cảm thấy đáy lòng đột nhiên đau đớn.

Cô là người quật cường kiêu ngạo, anh so với ai thì đều biết, rất lâu, anh nói mà cô khó nghe, cô cũng chỉ hừ lạnh một tiếng, kiêu ngạo hết cỡ, không cho anh bất kỳ để ý!

Thậm chí có lúc cô sẽ hung dữ nhào tới trước, đánh anh mắng anh, tra tấn anh.

Khi đó, từ đầu đến cuối, cô đều không có nghĩ qua tháo bỏ một thân kiêu căng của cô!

Thế nhưng hiện tại.....

Những thứ trong tưởng tượng của anh, cô đều làm rồi.

Anh lại từ chối.

—— vận mệnh tại sao chọc người như vậy? Vì sao hết lần này tới lần khác ở thời điểm này, nói anh không thể sinh chứ?

—— nếu như anh thật cứ dặt tay của cô như vậy, như vậy..... Sẽ đi bao lâu? Không có một đứa con hôn nhân có thể duy trì bao lâu? Mà cô giờ này khắc này, tình yêu là thật là giả? Sẽ không giống như bảy năm trước cời nó như một trò chơi?

Trong nháy mắt, Tịch Giản Cận cảm thấy tim có đủ loại cảm giác không ngừng hiện lên, miệng anh hé mở không yên, thật lâu, anh mới quay đầu, nhìn về phía cô.

Cô vừa lúc ngẩng đầu nhìn anh, ánh mắt thanh tịnh thấy đáy, vừa lúc đối diện với ánh mắt anh, anh từ trong mắt của cô, bắt được một vòng ưu thương.

Chỉ là ưu thương này, rất nhanh chợt lóe lên.

Đợi đến khi Tịch Giản Cận tinh tế nhìn lại, nhưng không có phát hiện bất kỳ dấu vết gì.

Trên mặt của cô, treo nụ cười nhàn nhạt, nhìn qua long lanh như vậy, tinh khiết như vậy.

Không mang theo một tia bi thương.

Vẫn sáng loáng hoàn toàn như trước, giống như có thể đem mắt người khác sáng cho đau nhức!

Một khắc này, Tịch Giản Cận cảm thấy vừa rồi chính mình thấy được chỉ là ảo giác.

"Tịch..... Anh một ngày chưa có ăn gì rồi, giờ thì ăn gì đi." Bạc Sủng Nhi nhẹ nhàng cười, đi về phía anh, dặt tay của anh, lôi kéo anh ngồi xuống bàn cơm, tự thân vì anh gấp đồ ăn, sau đó nhìn anh bị thương không thể động đậy cánh tay trái, nghiêng đầu, bộ dáng nhu thuận đáng yêu hỏi một câu: "Anh có thể ăn được hay không? Cần em đút anh ăn không?"

Anh mắt Tịch Giản Cận còn mang theo một trận hoảng hốt, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi như cũ, nửa ngày, anh mới cầm muỗng lên, ngoan ngoãn ăn cơm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 457: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (5)

Bạc Sủng Nhi nhìn anh chụu ăn cơm, tâm tình càng tốt, bụng sớm đã lấm bẫm kều, cô liền cầm đũa lên, nhanh chóng ăn.

Lúc ăn cơm, Bạc Sủng Nhi còn mang theo một tia đắc ý!

Cô liền biết, như vậy, Tịch Giản Cận sẽ tha thứ cô rồi!

Qua không được bao lâu, bọn họ liền có thể giống như trước vậy!

Bạc Sủng Nhi cười mà mặt mày cong cong, nghiêng đầu, thỉnh thoảng nhìn lên sang Tịch Giản Cận, mà Tịch Giản Cận thủy chung đều trầm mặc không nói mà ăn cơm, không có ai biết trong lòng của anh đến cùng suy nghĩ cái gì.

Lúc anh ăn cơm, cũng không thích nói chuyện, mà lại ăn vô cùng chuyên chú, rất nghiêm túc, Bạc Sủng Nhi ăn vào một nửa, nhin không được nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận ngây ngốc.

Mãi cho đến khi anh ăn xong, Bạc Sủng Nhi mới tỉnh táo lại, ăn lung tung hai cái, sau đó buông đũa xuống, chớp mắt, cực kỳ nhu thuận đáng yêu nhìn Tịch Giản Cận, cắn cắn ngón tay, sau đó nói: "Mấy bay còn chưa có dừng lại, em giúp anh tắm nhé....."

Tịch Giản Cận nhíu mày, lắc đầu nói: "Không cần."

Bạc Sủng Nhi duỗi ngón tay ra chọc chọc miệng Tịch Giản Cận, liền tiếp cầm ghét nói: "Sau có thể không tắm, bắn chết rồi! Em không muốn

ngủ cùng anh đâu!"

"Em ngủ giường, anh ngủ sofa!"

"Như vậy sao được, anh là bệnh nhân mà!" Bạc Sủng Nhi lắc đầu, chết sống không đồng ý lôi kéo Tịch Giản Cận lập tức đi vào phòng tắm, bên trong sớm đã chuẩn bị nước ấm, cô tiến cởi bỏ quần áo cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận bị thương, một tay không thể động, Bạc Sủng Nhi giương nanh múa vuốt làm âm ỉ kịch liệt, anh không ngăn cản được, đến sau cùng, vẫn là ngoan ngoãn bị cô cởi hết quần áo, ẩn vào trong bồn tắm.

Nước trong bồn rất nóng, cũng không có ngập người anh, cho nên cũng không thể thấm ướt cánh tay anh.

Cô đứng ở nơi đó, cũng tự nhiên hào phóng cởi sạch váy ngủ, thân thể trần truồng, rất nhanh liền chui vào trong bồn tắm.

Tịch Giản Cận nhất thời cảm thấy toàn thân khô nóng.

Bạc Sủng Nhi lại căn ngón tay cười cười, sau đó cầm lấy sữa tắm, trước xoa cho mình một chút, rồi xoa cho Tịch Giản Cận một chút, thủy chung đều tránh đi miệng vết thương của anh.

Sau khi tắm xong, Bạc Sủng Nhi cầm vòi bông, xối sạch thân thể hai người, cô liền mặt dày mày dạn ôm Tịch Giản Cận, người người, nhỏ giọng vừa cười vừa nói: "Thật là thơm!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 458: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (6)

Thân thể Tịch Giản Cận hơi run lên một cái, anh chỉ là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, giống như có lời muốn nói, cuối cùng, vẫn là ngậm miệng, chưa hề nói ra.

Đáy lòng của anh, lại lo lắng một đống.

Bản thân không nghĩ tới nên làm như thế nào là tốt!

Bạc Sủng Nhi trước khoác áo choàng tắm cho mình, lập tức liền khoác cho anh, sau đó đẩy Tịch Giản Cận lên giường.

Giường này rất rất lớn, Tịch Giản Cận nằm xong, Bạc Sủng Nhi mới ngoan ngoan dán nữa bên không có bị thương của anh.

Cô cảm giác được nhiệt độ người anh vô cùng khô nóng, thiêu đốt thân thể cô cũng khô nóng theo, cô không nhịn được di động thân thể, khiến cho người đàn ông bên cạnh cố kìm nén khẽ nhíu mày, ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại tiếp tục động, Tịch Giản Cận không nhịn được trách cứ: "Không được nhúc nhích!"

Bạc Sủng Nhi vịn phần ủy khuất nhếch miệng, dán cánh tay anh bất động rồi.

Cô mặc áo choàng tắm, bởi vì vừa rồi vịn vẹo, đã rơi lỏng, lộ ra mảng lớn da thịt, vừa lúc dán ở trên cánh tay anh, mềm mại làm tim của anh run lên một cái, lý trí sớm đã bay xa.

Giọng như là dán đã lâu, thân thể hai người đều khô nóng, Tịch Giản Cận không nhìn được giật giật cánh tay, vừa lúc cọ đến ngực cô, khiến cô khẽ kêu, thân thể run lên, liền tránh ra đằng sau.

Tịch Giản Cận cũng lúng túng nghiêng đầu, vừa mới bắt gặp khuôn mặt của cô đỏ rực.

Bạc Sủng Nhi bối rối bị Tịch Giản Cận phát hiện, con người không nhìn được nhìn bốn phía, sau đó mới trừng mắt Tịch Giản Cận mắng: "Anh lưu manh!"

Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi nói như vậy, sắc mặt có chút đỏ sậm, anh nghiêng đầu, ho khan một cái, trong lòng nghĩ, đều làm không biết bao nhiêu lần, hiện tại cọ xát một chút liền nói anh lưu manh, giống như mình rất rụt rè, lúc trước cũng không có gặp qua cô rụt rè!

Nhất thời, Tịch Giản Cận vừa muốn mở miệng nói, lúc trước cũng không biết là người nào lưu manh trước!

Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên cười dịu dàng ghé vào miệng của anh, lè lưỡi, liếm bờ môi anh, quyến rũ nói: "Em muốn lưu manh trở về!"

Tịch Giản Cận không nhìn được sắc mặt đen lại, vô ý thức vươn tay muốn đẩy cô ra, bản thân anh liền cực kỳ mê luyến thân thể cô, nếu cứ đùa như vậy, nhất định là xảy ra chuyện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 459: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (7)

Vừa rồi anh bị những lời kia của cô nói cho mà lòng run rẩy, hoảng hốt thất thần, nhịn không được liền mềm nhũn ra, hiện tại cùng cô nằm trên chiếc giường, thuận ý xảy ra chuyện, giữa anh và cô, chẳng phải là lại không yên?

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền ngăn Bạc Sủng Nhi tới gần, ngồi dậy, xuống giường, đưa lưng về phía Bạc Sủng Nhi nói ra: "Đừng làm loạn nữa....."

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi hơi lạnh, vươn tay, ôm lấy Tịch Giản Cận, sau đó không buông.

Toàn thân Tịch Giản Cận khô nóng, bị tay nhỏ của cô ôm như thế, muốn giãy dựa cũng giãy dựa không xong, một cái tay khác không thể động đậy.

Giọng của anh, có chút khàn khàn.

"Buông ra!"

Làm sao Bạc Sủng Nhi chịu buông anh ra, chẳng qua là cảm thấy anh không hiểu vô cùng, vừa rồi rõ ràng cô bày ra mềm, thái độ anh đã khá nhiều, làm sao đột nhiên lại biến thành bộ dạng này?

Anh đến cùng muốn cô như thế nào, anh mới bằng lòng đối tốt với cô?

Trong lòng Bạc Sủng Nhi có một chút bực bội, trong nháy mắt chuyển người từ giường nhảy xuống, đứng trước mặt anh, ngẩng đầu, đáng yêu cười nhạt: "Em mới không muốn buông, anh vừa mới lưu manh em, hiện tại em muốn lưu manh lại thì mới có lợi!"

Bạc Sủng Nhi mặt dày mày dạn, lại đến rồi!

Tinh thần phấn chấn như thế.

Tịch Giản Cận nhìn mà đáy lòng quen thuộc, không khỏi ấm áp, lại mang theo vài phần bất lực.

Anh chỉ có thể hơi lùi thân thể ra sau, âm điệu lạnh lùng nói: "Bạc Cấm, anh không muốn loạn với em!"

Bạc Sủng Nhi đột nhiên buông Tịch Giản Cận ra, trong nháy mắt nụ cười trên mặt cũng ngưng kết.

Cô lui ra sau hai bước, nhìn xuống Tịch Giản Cận, lại cảm thấy vóc dáng không đủ cao, cô liền liều mạng kiễng mũi chân, vẫn là với không tới, sau đó lên lập tức đứng lên bàn thủy tinh sau lưng, từ vào nhìn Tịch Giản Cận, nói từng câu từng chữ: "Anh có ý gì?"

"Ý rất đơn giản, Bạc Cấm, em sẽ có một ngày, tìm được tương lai của mình!"

Tịch Giản Cận nắm chặt tay, có chút chặt vật mở miệng.

Anh chỉ là không muốn ủy khuất cô, không muốn hại cô.

Thế nhưng khi anh còn chưa hoàn toàn nói xong, Bạc Sủng Nhi liền đột nhiên từ bàn nhảy bổ vào anh, đem anh lập tức ngã ra sau giường.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 460: Tìm Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (8)

Sức của cô rất lớn, thuận thế liền ngồi ở trên bụng anh, ngồi đến anh khẽ rên lên một tiếng, đau có chút vầng đầu hoa mắt, một giây sau cô liền đột nhiên giật quần áo anh ra, sau đó cúi đầu xuống, liều mạng gặm cắn lên thân thể anh!

Tịch Giản Cận mơ hồ nhíu mày lại, bị cô bất ngờ hành động như vậy làm giật nảy mình, chờ đến khi anh kịp phản ứng, muốn đẩy cô ra, đầu lưỡi của cô, đã trượt vào trong miệng của anh, quấy rối bốn phía, đem toàn thân anh làm cho rã rời, trong nháy mắt tình đã thay thế lý trí!

Nụ hôn của cô, rất non nớt, vốn không thỏa mãn được anh, thời gian dần trôi qua, anh càng muốn nhiều, giơ tay lên, liền đè đầu nhỏ của cô xuống, hôn sâu hơn.

Một cánh tay khác của anh không thể động đậy, cô liền điều võ giường oai đứng lên, giống như nắm chắc thiếu hụt của anh, tay nhỏ ở trên người anh sờ loạn bốn phía, vừa bóp lại cắn, làm thân thể ngứa ngáy.

Hai người lần đầu tiên cho nhau, anh 23 tuổi, cô 22 tuổi, mới chài qua chuyện này, khó tránh khỏi hiểu kỳ vài chỗ của đối phương, hướng chi từ đầu người trẻ tuổi đều không có tiết chế, cũng không khắc chế được loại ý nghĩ này, Tịch Giản Cận vốn là thể chất vô cùng tốt, mỗi lần muốn cô đều không có tận hứng hết, bây giờ bị cô nháo chỉ như thế, toàn trên thân dưới người anh đều bị dục vọng xâm chiếm

mỗi một tế bào!

Anh bị cô ép dưới thân thể, cánh tay duy nhất của anh lần mò từ trên xuống dưới cô, chạm đến phía sau lưng cô thấy lớp da sần sùi, ngón tay của anh hơi hơi dừng một chút, cô giống như là cảm giác được cái gì, động tác trong nháy mắt dừng lại, đầu giúc vào trong cổ anh, buồn buồn hỏi: "Tịch, có phải hiện tại sau lưng em rất xấu không? Thân thể đều đặc biệt xấu?"

Tịch Giản Cận lắc đầu, không có lên tiếng, trong đầu anh hiện lên hình ảnh cô ngã trong vũng máu, anh vươn tay, ôm chặt lấy cô, sau đó ngẩng đầu, một lần nữa hôn lên môi cô.

Bạc Sủng Nhi bị anh hôn đến thở gấp liên tục, kém một chút quên đi việc mình cần phải làm, nhất thời vươn tay, ấn lên bờ vai của anh, sau đó tránh khỏi nụ hôn của anh.

Nhìn thấy anh mắt Tịch Giản Cận bất mãn, cô đặc ý nhếch miệng, sau đó sống chết giãy dựa xoay người ép người đàn ông xuống dưới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 461: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【9】

Cô cắn môi, cái mông nho nhỏ nhích tới nhích lui, rốt cuộc tìm xong vị trí rồi, liền thoáng cái để cho thân thể của anh chui vào trong thân thể của cô.

Anh thấp giọng hô một tiếng, liền trong nháy mắt cảm thấy thân thể của cô trong nháy mắt đem anh cắn thật chặt, liều mạng xoắn của anh, khiến cho anh vừa thoải mái vừa khó chịu!

Khuôn mặt nhỏ nanh của cô đã đỏ rực lên, đôi mắt to mê loạn, có chút ướt át, mị hoặc mê người.

Anh không nhịn được nuốt nuốt nước bọt, cô liền cúi đầu, cắn hầu kết của anh.

Nhìn như là cắn, trên thực tế mới vừa đụng vào, đỉnh lưỡi liền bắt đầu theo hầu kết của anh di chuyển, để cho thứ đó của anh ở trong cơ thể của cô lại lớn lên vài phần.

Cô cảm giác được phía dưới của mình bị anh chống đỡ có chút đau, không nhịn được không thoải mái giật giật, liền có dịch thể ướt nhẹ chảy xuôi ra ngoài, trơn hơn rất nhiều.

Tay của anh, chậm rãi ma sát bắp đùi của cô, khiến cho cô mềm nhũn, đầu lưỡi cũng không thành thật bắt được môi nhỏ của cô, trêu chọc, tay nhỏ bé của cô không nhịn được ôm cổ của anh, cân nhắc dán miệng của anh, anh liền giơ tay lên, chậm rãi kéo dài thân thể của cô, cô nhột nhạt than nhẹ, toàn thân cũng run rẩy lên.

Thân thể của cô rất nhạy cảm, anh chỉ cần vừa chạm vào da thịt của cô, cô sẽ run rẩy một chút, cho anh thỏa mãn rất lớn.

Anh không nhịn được đưa tay hướng phía trên chậm rãi dờ đi, va chạm vào địa phương thân thể bọn họ giao tiếp, lòng bàn tay anh cực nóng cháy khiến cô không nhịn được nhắm hai mắt lại, kiều thờ gập lên tiếng, cong eo, khẽ lắc lắc thân thể, khiến cho thân thể hai người cũng bắt đầu nhanh chóng sụp đổ rồi.

Anh hôn cô sâu hơn, tay từ phía dưới chậm rãi dờ đến cổ của cô, thủ sẵn cổ của cô, nóng ướt mút lấy da thịt của cô, cô không nhịn được hút ngược lại một hơi, da thịt mềm mại ở môi của anh, dần dần diễn biến thành màu đỏ, cô liên tục hút không khí, anh liền buồn buồn cười ra tiếng, đầu lưỡi bắt đầu mại lực trên đùa với da thịt của cô.

Cô chẳng qua là cảm thấy vật cứng kia của anh đã bắt đầu thành thạch nhảy lên, bụng cô ê ẩm mềm nhũn, cô run rẩy thờ phào nhẹ nhóm, liền suy nghĩ một chút, lại bắt đầu học động tác lúc trước mà động.

Phía dưới cô đã ướt hơn, cùng thô sáp của anh cọ sát lẫn nhau, triền miên

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 462: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【10】

Cô thể lực không bằng anh, tốc độ tất nhiên không nhanh, đến cuối cùng, làm lòng anh ngứa khó nhịn, nhiều lần muốn tung mình đè ép cô, tuy nhiên đều bị cô ngăn trở.

Một cái tay của anh dùng không ra khí lực, cô học qua Không Thủ đạo, tất nhiên anh một tay không cách nào phản kháng cô.

Cho nên, anh liền bị cô đặt ở dưới thân thể của cô như vậy, gặt gao giày vò.

Anh một người đàn ông, lần đầu tiên, bị cô cứ thế ăn bôi sạch sê!

Hơn nữa cô ăn tận hứng, anh ăn lại cực kỳ bất mãn!

Về sau, anh liền kéo thân thể của cô hướng phía trên đụng, đụng phải chỗ sâu trong cơ thể cô khiến cô bủn rủn một mảnh, cô không nhịn được cúi đầu kêu ra tiếng: "Ừ... Tịch, nhẹ chút..."

Tịch Giản Cận nghe thấy âm điệu của cô, động tác càng điên cuồng hơn.

Bạc Sủng Nhi hai chân non nớt trong nháy mắt đánh mất khí lực, chỉ có thể mặc cho anh kéo cô từ trên xuống dưới, hai chân đánh vào giường phát ra thanh âm ái muội.

Cô về sau, phía dưới cấp tốc co rút lại, càng ngày càng gấp, giống như là muốn đem anh bầm, vốn không cách nào nhúc nhích, anh hận đến cực kỳ

phần nộ, một tay ôm hông của cô, dùng sức hướng bên trong gạt ra, sau đó hung hăng mà lại va chạm, đụng cô thoáng cái chịu không nổi, phía dưới hoàn toàn mở ra, muốn buộc chặt, đều không thể.

Anh biết thân thể của cô, hoàn toàn vì anh tách ra, anh liền gió mặc gió, mưa mặc mưa tiến tiến lui lui, khiến cho toàn thân cô xụi lơ ở trên người của anh.

Anh không nhịn được cười khê ở bên tai cô nói: "Không được?"

Cô liền mở to miệng, cắn lỗ tai của anh, không đau, nhưng rất trêu chọc, con người anh tối sầm lại, liền đẩy nhanh tốc độ, thân thể nho nhỏ của cô bị anh đụng lên, rồi rơi xuống, tuyết trắng thỉnh thoảng dán lên ngực anh, biết bao kịch tình!

Cô cũng không biết bị anh giằng co bao lâu, hai chân đạp loạn, hô: "Tịch, không được, nhanh kết thúc một chút, ừ... Quá sâu..."

"Tịch, thật không được... Anh như vậy có giết chết em..."

"Tịch, anh thật xấu xa, a..."

Anh đột nhiên kết thúc, không có chút dấu hiệu nào, khiến cho đáy lòng cô run lên, liền cảm giác được có dòng nước ấm xông vào trong thân thể, toàn thân cô co quắp một chút, liền tựa vào ngực của anh, nghỉ ngơi lấy lại sức.

Toàn thân hai người ra đầy mồ hôi, anh cũng mệt mỏi thở hồng hộc, hồi lâu, anh mới khê giật giật thân thể, đem cô đặt ở một bên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 463: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【11】

Bạc Sủng Nhi hai chân khẽ đạp, giống như là giảm bớt cảm giác tê dại, cô nhắm mắt lại, thật lâu, mới mở mắt.

Tịch Giản Cận lúc này nằm nghiêng ở trên giường, trên da thịt bần chắc có mấy dấu vết màu đỏ, còn có dấu vết hàm răng nhọn nhọt, đều là cô lưu lại, thân hình của anh vốn là tốt, hiện tại ra mồ hôi, phía trên một tầng bong loáng, đặc biệt mê người.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được xinh đẹp cong môi cười, theo ngược anh, đem ánh mắt dời đến trên mặt của anh.

Tịch Giản Cận sắc mặt thật căng thẳng, chỗ sâu trong ánh mắt lóe một tầng giẫy dụa, giống như là đang dẫn vật cái gì.

ánh mắt Bạc Sủng Nhi cũng theo đó đậm xuống.

Cởi một thân nhu tình.

Anh còn đang giẫy dụa?

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, liền đè ép tức giận lẫn lộn đáy lòng, tâm bình khí hòa kêu một tiếng: "Tịch?"

Tịch Giản Cận quay đầu, sắc mặt cũng đã cởi bỏ vẻ sắc tình, ánh mắt nhàn nhạt nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi đáy lòng âm thầm cười lạnh, thật đúng là nhanh chóng thoát thân, nếu như không phải là Dịch Thiển cho cô chút ít video kia, cô

thật đúng là cho là Tịch Giản Cận là người lạnh bạc!

trên mặt Bạc Sủng Nhi cũng mang theo vài phần my my cười, mềm nhũn đem đầu tựa vào cổ Tịch Giản Cận, từ từ đối với bên tai của anh thổi khí, một chút một chút trêu chọc người đàn ông mới vừa mất khí lực rất lớn mới miễn cưỡng lạnh tâm xuống.

Cô thủy chung không nói gì, môi đỏ mọng nho nhỏ hướng bên tai của anh, càng đến càng gần, hô hấp của anh theo đó lại bắt đầu dồn dập, mới vừa vốn cũng không có tận hứng, muốn cô một lần, giờ khắc này tế bào toàn thân vẫn còn nghĩ tới chuyện này, vì vậy, anh lại cảm thấy toàn thân nóng rang khó nhịn!

Tay nhỏ bé của Bạc Sủng Nhi chậm rãi theo da thịt của anh hướng bụng của anh trở xuống mò tới, Tịch Giản Cận cầm tay cô, quay đầu, không nháy mắt nhìn chăm chăm cô.

Bạc Sủng Nhi như không có chuyện gì xảy ra cong môi, kiêu mềm cười cười, sau đó cắn môi Tịch Giản Cận, liền dời đến cổ của anh, chậm rãi hôn hít, chân tinh tế trắng trắng, quấn lên chân của anh.

Thân thể Tịch Giản Cận cứng đờ, ánh mắt trở nên cực nóng hơn, ánh mắt Bạc Sủng Nhi cũng theo đó lóe lóe, tay nhỏ bé liền từ lòng bàn tay của anh tránh thoát, thoáng cái bắt được thứ kia của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 464: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【12】

Ngón tay Bạc Sủng Nhi dị thường non mềm, nắm anh chặt, cố ý dùng sức, anh đau liền cau mày, vươn tay vừa muốn mở tay cô ra, cô liền bất chợt vuốt ve từ trên xuống dưới, anh buồn bực hừ một tiếng, bàn tay to thoáng cái liền che trùm lên tay nhỏ bé của cô, cô giống như là cố ý, cố ý tăng nhanh tốc độ, tay nhỏ bé thỉnh thoảng run run một chút, làm thân thể của anh cũng theo đó run run.

Cô chậm rãi giơ đầu lên, đụng lên môi của anh, anh liền nhanh chóng mở to miệng, thoáng cái cắn môi của cô, mảnh cắn chậm gặm.

Mới vừa rồi cởi sạch kiêu diễm, trong nháy mắt càng thêm nhanh chóng thiêu đốt.

Tịch Giản Cận tiếng thở dốc càng lúc càng lớn, cổ tay Bạc Sủng Nhi cũng đã mỏi, chẳng qua là cảm giác được thân thể của anh càng lúc càng lớn, nhưng không có nửa điểm muốn kết thúc, cô nhiều lần muốn ngưng, lại bị anh nắm tay, ngăn trở, thậm chí anh mang theo cô tốc độ càng thêm nhanh.

Nơi đó rất nóng, lòng bàn tay của cô cũng bị nóng rát, cô cắn cánh môi, gắt gao nhịn xuống.

Đến cuối cùng, cô cảm giác cổ tay mình cũng muốn đứt, anh mới ngưng lại, có dịch thể trắng trắng cực nóng phun trên lòng bàn tay của cô.

Cổ tay cô mệt mỏi, nhất thời cũng không có động, như cũ nắm nửa người dưới của anh, phát hiện vật kia mềm nhũn không ít.

Cô đợi một chút, mới chậm rãi rút tay ra, trong lòng bàn tay đều thứ anh phun ra.

Cô ghét bỏ cau lông mày, anh khẽ mỉm cười, vươn ra cái tay hoàn hảo kia, kéo khăn giấy, tỉ mỉ lau cho cô.

Anh lau chân thành, chẳng qua là cái trán nhú lại.

Bạc Sủng Nhi nhìn có chút đau lòng, có chút tức giận.

Đợi đến khi anh lau xong, vẫn không quên tinh tế xoa cổ tay cho cô, làm cho cô thoải mái hơn rất nhiều.

Bạc Sủng Nhi nhắm mắt lại, hưởng thụ.

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm dung nhan cô, giãy dụa một mảnh.

Hi vọng nhiều liền như thế, thời gian dừng lại, vĩnh viễn không tiến vào, vĩnh viễn không lui về phía sau.

Hi vọng nhiều liền như thế, anh và cô, đơn giản, sợ rằng chẳng qua chỉ là lên giường!

Nhưng là hiện thực chung quy là tàn khốc, giấc mộng đẹp đẽ, vẫn phải tỉnh lại.

Anh không nhịn được thở dài một hơi!

Tiếng thở dài, nhẹ đến khó có thể nghe thấy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 465: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【13】

Bạc Sủng Nhi lại nghe thấy, lông mi cô khẽ run rẩy, hình như cũng nhin không được nữa, trong lúc bất chợt liền mở mắt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, gấn từng chữ hỏi ngược lại: "Thoải mái liền kết thúc? Có phải hay không?"

Tịch Giản Cận bị cô làm cho ngẩn ra, nhưng rất nhanh ổn định thần thái, một đôi mắt, nhìn Bạc Sủng Nhi, không có mở miệng.

Bạc Sủng Nhi khẽ ngẩng cằm, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, lại một lần nữa gấn từng chữ mà hỏi: "Em đang hỏi anh đấy, hỏi anh, có phải thoải mái liền kết thúc hay không?"

"Mới vừa rồi hai lần đó, anh có cảm thấy rất thoải mái hay không? Hiện tại đủ chưa? Có muốn tới một lần nữa hay không? Cái tay này miễn cưỡng có thể giải quyết một lần nữa cho anh!"

Cô nói đều đều, bùm bùm liền rơi vào trong tai của anh!

Tịch Giản Cận nhíu nhíu mày, quay đầu, không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi lại vươn tay, bắt lỗ tai của anh, tiếp tục hỏi: "Làm sao không lên tiếng? Chẳng lẽ còn muốn tới một lần nữa?"

Tịch Giản Cận vươn tay, đem ngón tay của cô bắt xuống, làm sao lực đạo cô nặng như vậy?

Tịch Giản Cận liếc trông mắt đi trông Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi một chút cũng không sợ, bất chợt tung mình ngồi ở trên người Tịch Giản Cận, mắt nhìn xuống người đàn ông, kiêu ngạo nói: "Em thấy anh thật đúng là muốn lần thứ ba?"

"Đi xuống! " rớt cuộc Tịch Giản Cận đã mở miệng, ngữ điệu mang theo vài phần cứng nhắc: "Đừng nghịch nữa!"

"Vậy anh nói, chúng ta bây giờ là quan hệ như thế nào? " Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, tiếp tục truy vấn.

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi như cũ phối hợp nói: "Bạn trên giường? Hay là tình một đêm? Hay là nam nữ vui đùa? Làm sao định nghĩa?"

Con người Tịch Giản Cận khẽ chìm, hiển nhiên là bởi vì Bạc Sủng Nhi nói làm cho có chút tức giận, Bạc Sủng Nhi đột nhiên mấp máy môi, lạnh lùng đi ra mấy chữ: "Hay là nói, bạn bè khác phái?"

"Nha... Không, tiểu thái tử gia Tịch gia hi vọng em sẽ tìm người đàn ông tốt hơn, có phải hay không?"

Bạc Sủng Nhi cắn cắn ngón tay, nghiêm trang suy nghĩ một chút: "Vậy anh nói cho em biết, người đàn ông kia hơn anh?"

"Nếu có, em đem anh ta bóp chết, băm chết, để cho người đàn ông tốt nhất thế giới liền còn lại mình anh, anh không muốn cũng không thể!"

Cô nói càng ngày càng phần nộ, anh không nhịn được mâu sắc tối sầm, chỉ khi cô đùa giỡn, hô tên của cô, mở miệng: "Bạc Cẩm, đừng nghịch nữa!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 466: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【14】

Nghịch?

Đừng nghịch nữa?

Cô làm cái gì, anh cũng cảm thấy cô là đang nghịch sao?

Cô mới không có cùng anh nghịch đâu!

Lửa dưới đáy lòng Bạc Sủng Nhi cũng ức chế không được nữa, nhanh chóng thiêu đốt.

Anh đủ rồi đi!

Cả ngày bày ra bộ mặt khó coi cho cô, đem cô khiến cho đau lòng, rất vui vẻ?

Bạc Sủng Nhi tàn bạo mà nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, "Nghịch? Người nào nghịch, em sẽ nói cho anh sự thật!"

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, vẫn không quên giơ cái móng lên, hướng trên bụng của anh hung hăng ngòi xuống, đem anh ngòi đến lục phủ ngũ tạng đều đau!

Tịch Giản Cận sắc mặt cũng theo đó hơi đổi, có chút tái nhợt, nhưng Bạc Sủng Nhi không có nửa điểm đau lòng, vươn tay, dằm gò má Tịch Giản Cận, từng chữ từng chữ nói: "Rất đau, có phải hay không? Đáng đời anh! Đau không chết được anh!"

"Em nói cho anh, Tịch Giản Cận, em nhện đã lâu rồi, hiện tại em rõ ràng nói cho anh biết, chúc mừng anh, rốt cuộc anh làm cho em tức giận phùng phùng rồi, mà ngày tận thế trong thế giới của anh, cũng hoàn toàn tới rồi!"

Bạc Sủng Nhi ngạo khí mườì phần nói, sau khi nói xong, vẫn không quên ngẩng cằm nhỏ của mình, cô có chút khí thế nói: "Em nhện anh nửa năm rồi, rốt cuộc nhện đủ rồi! Bây giờ nhìn em có thu thập anh thật tốt không!"

Tịch Giản Cận vốn nghe không hiểu rốt cuộc Bạc Sủng Nhi nói gì nữa, cô ngồi đau đã hơn nửa ngày, mới khôi phục thần trí, liền nhìn cô chăm chăm nói: "Em phát điên cái gì, hiện tại lại bắt đầu giương oai rồi!"

"Người nào làm cho em giương oai, người nào làm cho em phát điên? Em sinh khí, anh còn không có mở to mắt, chẳng lẽ không nhìn ra được sao? " Bạc Sủng Nhi không chút khách khí đáp lời, ngay sau đó liền vươn tay, không chút lưu tình đè đầu Tịch Giản Cận lại, vươn tay, hướng miệng của anh, dùng hết toàn lực liền đập lên.

Cô dùng sức đập, anh bị đau, còn không có phản ứng, cô liền đổ ập xuống tiếp tục bắt đầu đánh anh!

Nhưng mà mỗi một cái, đều tránh miệng vết thương của anh!

Tịch Giản Cận không dám đánh trả, sợ đả thương Bạc Sủng Nhi, mỗi một cái chỉ có thể cứng rắn chống đỡ, đến cuối cùng, anh không nhện được hô một câu: "Bạc Cấm!"

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi so với khí thế của anh còn muốn lớn hơn rất nhiều, nhú lông mày: "Cái gì? Em người ở chỗ này, còn có, gọi em là Sủng Nhi, không cho gọi em là Bạc Cấm!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 467: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【15】

"Ahn và em vốn là không có xa lạ như vậy, cần gì cả ngày giả mù sa mưa giả bộ rất xa lạ? Chẳng lẽ đáy lòng anh ghen không khó chịu sao?"

Bạc Sủng Nhi nói tới đây, ra tay liền nặng hơn, túm tóc Tịch Giản Cận, cúi đầu, hé miệng, liền hướng trên mũi Tịch Giản Cận cắn một ngụm.

Không chút lưu tình!

Tịch Giản Cận nhe răng trợn mắt nướng mày, đáy lòng thực không nhìn được, nhìn cô gái đang này nổi điên, cực kỳ phẫn nộ quát lớn: "Em rốt cuộc phát điên cái gì? Có phải trước lúc ra ngoài chưa uống thuốc hay không?"

"Uống thuốc? Em chính là uống nhiều thuốc, mới có thể bị anh lừa gạt! Tịch Giản Cận, bảy năm này, người đi làm lính đặc biệt đấy sao? Anh học tập kích sao? Có phải anh đi học viện điện ảnh và truyền hình Bắc Kinh học hay không? Diễn rất tốt, nhìn chưa ra a! Có khi sẽ cùng Triệu Tố Nhã ở chung một chỗ, thành thật khai báo, anh rốt cuộc là minh tinh nào thể thân?!"

Bạc Sủng Nhi níu lấy lỗ tai Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận để ngửa chính mình bị cô khiến cho hoàn toàn thay đổi, vươn tay, bắt được cổ tay của cô, ai biết anh vừa mới đụng vào, cô liền "Ai u " một tiếng, nhìn qua giống như là rất đau, hốc mắt thoáng cái đỏ hồng.

Cô nói đánh người như thế nào liền đánh nhau?

Bùm bùm, không chút lưu tình?

Tịch Giản Cận không thể nhịn được nữa, rớt cuộc tung mình, đem Bạc Sủng Nhi đè ngã xuống phía dưới, Bạc Sủng Nhi giãy dụa, liều mạng xô đẩy Tịch Giản Cận, đến cuối cùng, cô dứt khoát duỗi ra ngón tay, hướng cánh tay bị thương của Tịch Giản Cận chọc một cái, Tịch Giản Cận chịu đau, tiết khí lực, lúc này Bạc Sủng Nhi mới vươn chân ra, thoáng cái đạp bụng Tịch Giản Cận, đem Tịch Giản Cận thân thể trơn tuột trực tiếp từ trên giường đạp xuống!

Tịch Giản Cận không thể tránh khỏi, chỉ có thể cứng rắn ngã ở trên sàn nhà, may anh luyện qua, da dày cứng rắn, chẳng qua là nhú nhú mà, nhưng bởi vì va chạm vào vết thương, vẫn không nhịn được buồn bực hừ một tiếng, cực kỳ chật vật không chịu nổi!

Bạc Sủng Nhi lúc này mới bọc chân, kéo dài trên mặt đất, nện bước chân, cực kỳ cao ngạo đi tới trước mặt Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận vừa muốn đứng dậy, Bạc Sủng Nhi thoáng cái liền giơ chân lên, dậm ở ngực của anh, cúi xuống nhìn anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 468: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【16】

Tịch Giản Cận không dám đứng dậy, sợ mình không cẩn thận làm cho cô té ngã trên đất, chỉ có thể lạnh lùng liếc trông mắt, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, toàn thân đều là tức giận thiêu đốt, hung ác tàn nhẫn đối với Bạc Sủng Nhi nói: "Em quậy đủ rồi? Thật là một người đàn bà chanh chua sao? Tôi còn chưa từng thấy người đàn bà nào giống như em, trên giường là kẻ điên, dới giường là kẻ điên, ra ngoài vẫn là kẻ điên, em quả thực chính là một kẻ điên! Mọi người nói phụ nữ gốc nghềch, em á, còn không đầu óc!"

"Ách!"

Tịch Giản Cận còn không mắng xong, Bạc Sủng Nhi liền bắt chợt dùng sức hung hăng đâm lên ngực anh, làm Tịch Giản Cận liên tục kêu rên, Bạc Sủng Nhi ngẩng cằm nhỏ, khinh miệt nhìn nửa người dưới Tịch Giản Cận nói: "Tôi nhỏ thì sao? Nhỏ nên không có thể thỏa mãn anh? Phía dưới của anh còn chả khách gì cây kim đâu!"

"Em... " Tịch Giản Cận hướng về phía nhìn Bạc Sủng Nhi đập đi rồi đập đi, Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, vốn không đem Tịch Giản Cận để vào trong mắt, gằn từng chữ nói: "Em làm sao? Em chính là nói nơi đó của anh giống như cây kim, hừ!"

"Cây kim? Kim còn có thể cho em thử hồng hộc, còn có thể cho em luôn miệng la hét? ‘Tịch, em không được, Tịch em thật không được, Tịch thật sâu người ta muốn chết...’"

"Tịch Giản Cận, tốt nhất anh cầm miệng lại cho em! Hiện tại kem hông có thời gian cãi nhau! " ánh mắt Bạc Sủng Nhi đột nhiên nghiêm túc, mắt nhìn xuống Tịch Giản Cận, cô đánh cũng đánh xong, tiêu tan bực tức rồi, dùng rất lớn khí lực, nhìn người đàn ông đầy người đều là vết thương, cô mới thở hào hển, dùng ngón chân giơ lên cầm Tịch Giản Cận, vênh vác hung hăng nói: "Tịch Giản Cận, hiện tại em đặc biệt cảnh cáo anh, anh đừng có đem tôi chọc cho thật sự nóng nảy!"

Sau khi nói xong, Bạc Sủng Nhi liền xoay người, kéo chăn, đi tới một bên, tiện tay ôm máy tính, mở khóa, sau đó ném tới trên người Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận bị máy tính đập suýt nữa thở không nổi, trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi hai tay nắm chặt, không chút khách khí trừng mắt Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận kìm nén bực bội, lúc này mới vươn tay, đi xem màn hình máy tính.

Tịch Giản Cận nhìn hình ảnh quen thuộc bên trong, sắc mặt của anh, đột nhiên trở nên có chút tái nhợt!

Ngón tay nắm thật chặt máy tính, cả người giống như là cứng ngắt lại, không nhúc nhích!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 469: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【17】

Nơi đó một màn một màn, đều là trước kia, thời điểm cô bị thương, từng ly từng tý ghi chép về anh.

Những thứ video kia, đều là đứt quãng, thứ nhất là đêm hôm đó cô đi trong nhà của anh tìm cô, sau cô bị thương từ trong phòng của anh rời khỏi, anh chân trần không mang giày, chạy xuống dưới lầu, nhìn xe cô càng lúc càng xa, chậm rãi biến mất.

Ngay sau đó video chính là anh với Hàn Như Y đi chọn trang sức, mỗi một dạng đều là mạn bất kinh tâm vô cùng, đại đa số đều là Hàn Như Y chọn, mà anh từ đầu đến cuối đều là ngồi ở một bên nhìn, đợi chọn xong, anh liền cạ thẻ trả tiền, ánh mắt cũng không có nửa điểm hứng thú.

Ngay sau đó còn có anh ở dưới lầu phòng bệnh của cô, vừa đứng chính là một đêm, giống như là một tên đầu gỗ, lẳng lẳng nhìn phòng bệnh của cô. Ngày tháng đều có ghi chú rõ. Cô sau khi xuất viện, anh còn lái xe đi trang viên Bạc Gia đứng dưới lầu một đêm, thậm chí một ngày trước buổi tối khi anh kết hôn, anh chính ngốc ở chỗ này hơn nửa đêm.

Còn có mỗi ngày trong phòng cô cũng sẽ xuất hiện một bó Đinh Hương lớn, toàn bộ đều là anh mua, để cho hộ sĩ vào đổi lại, lúc ấy hộ sĩ nói là mỗi phòng bệnh đều có hoa tươi, nhưng là trong video biểu hiện chính là mỗi ngày anh tự mình đi tiệm bán hoa chọn lựa, sau đó đưa đến bệnh viện, để cho hộ sĩ thay mặt đưa vào.

Còn dư lại còn có vài video vụn vặt, đều là thời điểm cô nằm viện, anh hành động từng ly từng tý, xuyên qua video, người sáng suốt cũng có thể thấy được, anh cũng không quá vui mừng, thậm chí là có chút bị đè nén, nhất là rất nhiều video đều là một mình anh tịch mịch đứng trong đêm, nhìn ánh đèn gian phòng cô, coi chừng dùm.

Ánh trăng nhàn nhạt đánh vào trên người của anh, lộ ra vẻ đặc biệt ưu thương.

Thời điểm ban đầu Bạc Sủng Nhi thấy những video kia, đáy lòng liền bị chấn động.

Nếu như không thương, nếu như không cần, anh cần gì phải làm những chuyện này?

Cô rất tức giận!

Đúng, giận đến phát điên!

Anh nói, anh không thích cô quấn anh, anh mở miệng mắng cô hạ tiện, anh nói không có cô, anh trôi qua tốt hơn, cô toàn bộ theo anh rồi, buông tay.

Thật tin là anh trôi qua rất khá, nhưng là đột nhiên một ngày nào đó phát hiện, những điều này là giả!

Anh không chỉ là làm cho cô khổ sở, chính anh so với cô còn khổ sở hơn!

Cô có thể nào không tức giận?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 470: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【18】

Cô vốn là đã tâm ý nguội lạnh, cô thậm chí đã quyết định tốt, muốn học cách quên anh đi cả đời!

Nhất là đêm hôm đó, thời điểm anh quàng áo đầy đủ đem cô lên, cô thấy một màn châm chọc như vậy, cô cảm thấy lòng như đao cắt.

Tự ái của cô, cao ngạo của cô, cũng bị anh dập ở dưới chân.

Thậm chí anh cho cô khuất nhục như vậy!

Anh tàn nhẫn đem kiên trì cùng dũng khí cô sở hữu đều cắt bỏ!

Cô toàn thân vô lực, trở lại bệnh viện, thấy Bạc Tình nói câu đầu tiên chính là, con không cần anh ấy... Con không bao giờ... muốn anh ấy nữa...

Hình dung cảm giác khi đó như thế nào?

Thiên Băng Địa Liệt, thế giới trắng đen điên đảo.

Ngày đó, cô sốt cao, nhiều lần ở trong hôn mê khốc tình, cô loáng thoáng nghĩ đến bảy năm trước tốt đẹp.

Đợi đến sau khi cô ổn lại, cô không nói một lời, người tập đoàn Bạc Đế trêu chọc cô, dỗ cô, làm sao cô cũng không cao hứng nổi, mặc dù cô nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, chích uống đều rất nghe lời, nhưng là... Cô cũng không vui vẻ!

Cuộc sống cô tan vỡ, nhìn đến một ngày, nhận được thiệp mừng của anh, anh không biết, cô một người tự giam mình ở trong phòng, khóc đến khó chịu biết bao nhiêu.

Cô cắn chặt, không muốn làm cho chính mình khóc thành tiếng.

Đã nói muốn quên đi, nhưng tại sao thời điểm chuẩn bị quên mất, nhất cử nhất động của anh, mỗi tiếng nói cử động, rồi lại là thuộc quen hiện lên ở trước mắt của cô như vậy?

Khi đó, cô mới biết được thì ra là buông tha khó chịu như vậy.

Dĩ vãng, bảy năm trước chia tay, cô cũng không có khó chịu như vậy, cô có đợi chờ, đợi anh trở lại, cô chỉ cần biết lỗi nói xin lỗi, là bọn họ có thể quay về như cũ.

Chỉ sợ anh sinh khí, chỉ cần anh còn muốn cô, cô quẩn anh làm sao cũng không sao cả.

Trăm phương ngàn hướng bao lần, bỗng nhiên quay đầu, người nợ như cũ đối với cô chẳng thêm nợ tới!

Tôn nghiêm của cô không cho phép cô tìm tới anh, van xin anh yêu cô! Van xin anh không kết hôn!

Thậm chí, đến ngày anh hôn lễ, cô dần dần đánh mất lực chống đỡ, đã quyết định phải ra khỏi nước...

Nhưng là, bưu kiện Dịch Thiên phát tới, cô xem đến một màn lại một màn kia, rốt cuộc đáy lòng hỏa khí thiêu đốt bùng bùng!

Anh rõ ràng yêu cô, nếu không anh sẽ không ở sau khi thương tổn cô, chạy xuống lầu, giày cũng không đi đứng ở lối đi bộ, giống như là hoang mang lo sợ mờ mịt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 471: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (19)

Anh rõ ràng yêu cô, nếu không làm sao lại vì cứu giúp cô, lái xe một đường xông qua đèn đỏ, thậm chí nhiều lần đều xem chút tông xe, mệnh gần hoạn tuyền?

Nếu quả như

không yêu, ai sẽ quan tâm một người, bỏ đi an nguy của mình sao?

Thế nhưng vì sao anh lại cho cứng như vậy?

Anh yêu cô, cô yêu anh, bọn họ có thể cùng một chỗ sống hết đời mà, không phải sao?

Huống chi, anh nói cô rời đi anh, anh sống rất tốt, thế nhưng rõ ràng là anh không tốt!

Tên lừa đảo!

Mười phần lừa gạt!

Đem cô lừa tin là thật, đem cô lừa đến nước mắt chảy hết, đem cô lừa tâm đều mệt!

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, liền đột nhiên đi lên trước, một chân đá văng laptop, khiến ngón chân cô bị đau, cô nhất thời khẽ kêu một tiếng, suýt nữa ngã ngửa ra đất, cũng may Tịch Giản Cận nhanh chóng giơ tay lên, đỡ bờ eo cô, đỡ cô.

Cô hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đứng thẳng người, xoay người, cũng không có nhìn lấy Tịch Giản Cận, cắn răng nói ra: "Anh giải thích thế nào? Rõ ràng anh trôi qua không tốt, tại sao phải nói rời em sẽ sống rất tốt? Gạt em như thế, em khổ sở, anh cũng khổ sở, chơi rất vui sao?"

Tịch Giản Cận không nói gì.

Chỉ là mấp máy môi, trong mắt thoáng hiện một vòng bất đắc dĩ.

Đúng là bất đắc dĩ.

Anh khi đó, chỉ là lo lắng, ngủ không được, đứng ở trong đêm tối, nhìn phòng của cô, anh miễn cưỡng có thể định thần lại.

Thậm chí mỗi ngày anh đều đi tới bệnh viện, chỉ vì muốn để y tá nói cho anh biết, tình trạng cơ thể cô như thế nào.

Bây giờ, toàn bộ bị cô biết rồi.

Chính mình đã từng nói thề son sắt, toàn bộ bị vạch trần rồi!

Bạc Sủng Nhi cắn môi dưới, tiếp tục nói: "Còn có, quan trọng nhất chính là, anh vì cái gì để cho người ở đội ba của anh, mỗi lúc trời tối canh giữ trị an ở Hoàng Cung, Dạ Sắc còn có Khải Duyệt?"

Tịch Giản Cận nhíu mày, những cái này cô đều biết sao?

Đúng vậy, cô biết, là cô vô ý phát hiện.

Vốn cho rằng trùng hợp, về sau cô cảm thấy này người lính đó rất quen thuộc giống như đã gặp ở chỗ nào, về sau phát hiện mỗi đêm đều cho người khác trực ban.

"Tịch Giản Cận, anh nói đi, có phải anh sợ em xảy ra chuyện hay không? Cho nên mới đặc biệt để cho người ta đến đó?"

Sau khi nói đến đây, Bạc Sủng Nhi đột nhiên hạ giọng, thế nhưng vẫn mang theo phần tức giận!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 472: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (20)

"Tịch Giản Cận, rốt cuộc anh muốn em làm sao bây giờ? Mới bằng lòng tha thứ cho em? Anh cần răng chét như vậy, tha rằng khó chịu cũng không chịu đi cùng em, là bởi vì anh hận em bảy năm trước vô tình bỏ anh hay sao?"

"Em biết anh hận em, anh quỳ gối cầu xin, em cũng không nhìn anh một chút, sau đó anh liền biến mất tại thành phố X, bảy năm đều không cho em tìm được, thậm chí nhà anh ở thành phố X, anh cũng không chịu về một bước!"

"Em biết, anh muốn trừng phạt em, cho nên khi em gặp lại anh, anh lãnh đạm với em, em không chút tức giận."

"Em đối với anh, chịu đựng cơn giận của anh, thế nhưng, anh đến cùng có thôi hay không?"

"Em cái gì cũng cho anh, em đưa quà sinh nhật đồng ý với anh, em vì anh, từ đầu đến cuối không có đi tìm một người đàn ông, cái gì cũng giữ cho anh, em sợ anh chán ghét em, em không có đối phó Triệu Tố Nhã, thậm chí, anh không bỏ xuống mặt mũi, là vì giữ lại tự tôn còn thừa của bảy năm trước, em liền cúi đầu xuống, chịu thua với anh."

"Cái gì em có thể làm em đều làm, anh vẫn muốn đối với em như vậy sao? Rốt cuộc anh muốn em như thế nào? Chẳng lẽ muốn em quỳ gối trước mặt anh, đem chuyện bảy năm trước anh đã làm, từng li từng tí trả lại anh sao?"

"Tịch Giản Cận, em cho người biết, đó là không có khả năng!"

"Em sẽ không làm như vậy!"

"Em thật sự rất tức giận, khi em biết anh sống không tốt, làm em tức chết, em thật hận không thể cầm súng bắn chết anh! Anh thật sự quan tâm tổn hại bảy năm trước sao? Nếu như anh thật quan tâm, như vậy, Tịch Giản Cận, em liền trực tiếp nói cho anh, chúng ta không yêu, anh hận em, hận chết em đi, mỗi ngày tra tấn em cũng không quan trọng, dù sao anh chính là không muốn đi cùng với em!"

"Em thật sự là không nghĩ tới lòng anh nhớ nên vậy, bảy năm trước, anh cũng làm có làm chuyện cô lỗi với em, em đều có thể không so đo, anh vì cái gì không thể quên hết? Chẳng lẽ quá khứ so với hiện tại cùng tương lai quan trọng hơn?"

Bạc Sủng Nhi, nói đến sau cùng, lại chậm rãi bình tĩnh lại, cô nói rõ ràng từng chữ, âm điệu êm tai, chỉ là ngữ khí còn mang theo vài phần ngạo mạn.

Tịch Giản Cận nghe mà ánh mắt hơi hơi trầm xuống, chuyên bảy năm trước, anh làm sao có thể còn để trong lòng?

Lúc mới bắt đầu là để ý, là hận!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 473: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (21)

Thế nhưng khi cô cùng anh thân thể triền miên, anh liền cảm giác chính mình không hận, chỉ là có chút oán khí.....

Ngẫu nhiên mang theo vài phần sợ hãi, không dám đi yêu!

Nhưng mà, thời gian dần trôi qua vẫn là mềm lòng rồi.

Kỳ thật anh sớm phải biết, đối mặt với cô, anh sẽ mềm lòng.

Anh không phải là người nhỏ mọn như vậy, không đáng vì bảy năm trước mà giày vò lấy cô như vậy!

Nếu như anh thật muốn tra tấn cô, anh đã sớm trở lại thành phố X, vận dụng những biện pháp khác, để cho cô sống không bằng chết rồi!

Tịch Giản Cận chậm rãi đứng lên, dựa vào vách cabin, anh nhìn chăm chăm dung mạo của cô, phát hiện cô giờ này khắc này bởi vì tức giận, sắc mặt ửng đỏ, cái trán cùng chóp mũi đều có một tầng mồ hôi, lấp lánh, vô cùng xinh xắn.

Anh nhìn có chút mê mẩn, quá khứ không có quan trọng như hiện tại cùng tương lai..... Chính bởi vì tương lai là quan trọng nhất, cho nên anh mới phải bỏ qua cô!

Tịch Giản Cận suy nghĩ hồi lâu, mới mở miệng, âm điệu mang theo vài phần cứng nhắc: "Sủng Nhi..... Em cứ yêu anh như vậy sao?"

"Đúng, em yêu anh." Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, không có kiêng kỵ mở miệng.

Tịch Giản Cận lại nghẹn lời trong nháy mắt.

Anh không biết trả lời như thế nào rồi.

Bạc Sủng Nhi lại vừa nói xong câu kia "em yêu anh", mới lại nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, nói ra: "Tịch, anh có thể bỏ đi chuyện bảy năm trước, cùng em bắt đầu lại từ đầu không?"

Bắt đầu lại từ đầu sao? bạn nào muốn đọc trước full liên hệ:

Kỳ thật lúc trước, có lẽ anh sẽ xoắn xuýt chuyện bảy năm trước, hận cô, oán niệm cô, để chính mình gặp nhiều khó khăn như thế, thế nhưng khi cô nói cô sai, cô nói xin lỗi, cô nói qua từng suy nghĩ, anh đã thỏa hiệp rồi.

Đối với cô, triệt để thỏa hiệp rồi.

Anh biết, chính mình cả đời này, ngoại trừ cô, cũng không có ai cho anh hạnh phúc.

Anh hơi rũ tầm mắt xuống, trong nháy mắt, anh muốn mở miệng, nói cho cô chân tướng sự tình.

Anh không thể cho cô một đứa con, cô còn muốn anh sao?

Thế nhưng nếu như cô nói muốn, anh liền thật sự cùng cô dắt tay ở một chỗ sao?

Không thể..... Nếu như không có anh, cả một đời cô, có lẽ thật sự có thể rất tốt đẹp.

Cô có thể có con của mình, có gia đình hoàn mỹ của chính mình.

Anh làm sao có thể có lòng tham hủy cô như thế?

Trong lòng Tịch Giản Cận, không nhịn được lo lắng.

Anh suy nghĩ thật lâu, cô kiên nhẫn nhìn chăm chăm anh, thật lâu, thật lâu, anh mới ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, mở miệng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 474: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (22)

"Em để cho anh..... Suy nghĩ lại một chút đi."

Nên suy nghĩ lại, rốt cuộc có nên cùng cô hay không.

Cũng không phải là không thể nói chán tướng cho cô, mà chính là, hiện tại cô như vậy, tương lai cô sẽ không hối hận sao?

Rất muốn nói cho cô, không phải là không tin cô, mà chính là không tin chính mình, không tin anh có thể em yêu một đời một kiếp, vĩnh viễn không bao giờ thay lòng đổi dạ?

Cả đời này, cô không nên qua loa dưng hiến cho anh, quân cưới áp lực quá mức nặng nề, có một ngày, có lẽ cô hối hận, anh cũng không muốn buông tay, đường lùi lẫn nhau đều không có.

Lúc cô đến tuổi trung niên, nhìn thấy những cô gái chung quanh cùng tuổi ôm con của mình, đi trên đường lớn, hoặc là răn dạy, hoặc là yêu thương, hoặc là mua một phần kẹo đường, mà cô lại chỉ có một mình, muốn một đứa con cũng không có, khi đó, hạnh phúc ở đâu?

Tình yêu, còn là dễ dàng vỡ vụn nhất.

Quá nhiều thứ nặng, đều có thể dễ dàng để cho cô vỡ vụn!

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, lại cảm thấy chói tai vô cùng.

Đáy mắt cô thoáng hiện một chút bi thương.

Cô đều đối với anh thẳng thắn như vậy, anh còn muốn suy nghĩ một chút?

Tiểu Tịch, anh lại nhớ nên như vậy sao?

Tức giận, thời gian dần trôi tiêu tán mất, mà thay thế chính là thất vọng cùng thất lạc.

Xin lỗi cũng xin lỗi, thậm chí nếu như anh hận cô, cô nguyện ý để anh tra tấn, anh còn muốn để cho cô như thế nào?

Bạc Sủng Nhi không nói gì, chỉ là đứng ở nơi đó, lại cảm thấy toàn thân mất mát.

Tịch Giản Cận cũng không có mở miệng nói chuyện, ánh mắt lóe ra mờ mịt nhàn nhạt.

Anh giống như là suy nghĩ cái gì, cánh môi nhuyển động mấy lần, cuối cùng vẫn yên lặng.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, qua một hồi, cô mới quay người, chậm rãi đi vào phòng tắm.

Bạc Tình đã từng dạy cô.

Làm một người phụ nữ thông minh, phải học được một chút tâm kế.

Có mấy lời, mình đã bị cự tuyệt, không cần truy vấn, để cho chính mình một chút mặt mũi.

Tịch Giản Cận ý rất rõ ràng, tiềm thức, anh là cự tuyệt cô!

Bạc Sủng Nhi có chút mờ mịt tằm, lúc đi ra Tịch Giản Cận đã mặc xong quần áo, đứng tại trước cửa sổ mấy bay, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạc Sùng Nhi không có đủ qua tìm anh nói chuyện.

Anh nghĩ, anh cứ nghĩ đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 475: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! (23)

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, cô nhiều hoặc ít đều cảm thấy mặt mũi có chút không nhìn được, cho nên thủy chung cũng không có ở đi xem Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, nội tâm vẫn luôn giùng giảng, anh liền mạng trầm tư, cho nên quên đi nhìn Bạc Sủng Nhi.

Lòng Bạc Sủng Nhi, thời gian dần trôi nguội đi, cô cảm thấy người đàn ông bên cạnh, thật là chướng mắt vô cùng, tay bất tri bất giác nắm thành nắm đấm, thật muốn đánh anh một trận!

Thời gian dần dần trôi qua, trong buồng máy bay vẫn luôn yên tĩnh.

Mãi cho đến khi máy bay hạ xuống đất, cửa máy bay mở ra.

"Bạc tiểu thư, đã đến, mời cô xuống!"

Bạc Sủng Nhi lập tức quay người, rất có khí thế nữ vương đi ra cửa, thủy chung đều không có liếc nhìn Tịch Giản Cận một chút.

Tốc độ cô đi rất cao ngạo, có chút nhanh, lúc xuống máy bay, trên bậc thang, cô đi có chút gấp, không cẩn thận vấp chân, ngã về phía trước, Tịch Giản Cận một mực theo sau lưng cô, liền vội vươn tay ra, nắm chặt bờ eo của cô, có thể là chính mình nhưng không có ổn định thân thể, thẳng tắp ngã ngồi phía sau, cái mông đau nhức, mà đầu nhỏ của cô đụng phải miệng anh, khiến cho anh trước sau đều bị đau, nhất thời không có tức giận lên được.

Bạc Sủng Nhi lại nhanh chóng đẩy Tịch Giản Cận ra, đi xuống phía dưới, Tịch Giản Cận nửa ngày đứng dậy, phúi phúi cái mông đi theo.

Bọn họ vừa mới đứng ở mặt đất, hai người đều chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, máy bay lại đột nhiên cất cánh rồi!

Bạc Sủng Nhi chạy theo máy bay hai nước, nơi này đất đai mấp mô, suýt nữa ngã quỵ, cuối cùng chỉ có thể trơ mắt nhìn máy bay càng xa, cô liền tức giận dậm chân, nhìn trên thân, mới phát hiện người không có đồng nào, thậm chí ngay cả điện thoại di động đều không mang!

Quay đầu lại, nhìn về phía Tịch Giản Cận, mới phát hiện Tịch Giản Cận vẫn mặc đồng phục bệnh nhân, càng không có tiền cùng điện thoại di động rồi!

Hai người không có cơ hội để nhờ giúp đỡ, Bạc Sủng Nhi vô ý thức muốn hỏi Tịch Giản Cận làm sao bây giờ, thế nhưng nghĩ đến người đàn ông vừa rồi, liền cứ thế mà ngừng lại, đi về phía trước, Tịch Giản Cận chỉ có thể theo sau lưng cô.

Đi một hồi, thấy được toàn là ruộng lúa xanh mơn, Bạc Sủng Nhi liền mở to hai mắt, hiếu kỳ mà hưng phấn nói: "Oa..... Thật là nhiều tiêu thảo!"

Tịch Giản Cận liếc Bạc Sủng Nhi một chút, nhắc nhở: "Đây không phải tiêu thảo, đây là rau hẹ!"

Vừa lúc có bác nông dân làm việc trong ruộng, nghe được bọn họ, ngẩng đầu, lấy giọng thôn quê reo lên: "Người trẻ tuổi, đây không phải là tiêu thảo cùng rau hẹ, đó là lúa mì!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 476: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (1)

Bạc Sủng Nhi vốn là ngạc nhiên bởi vì Tịch Giản Cận mang theo mấy phần khẩu khí không biết làm sao, còn có mấy phần khinh miệt làm cho có chút không cao hứng, cô giống như là đứa bé chép miệng, trong lòng nghĩ đến quả nó là rau họ hay là cỏ dại, dù sao đều là màu xanh!

Ai ngờ một bác nông dân ở bên mới mở miệng, Bạc Sủng Nhi nhất thời bật cười một chút, muốn quay đầu, đặc ý dương oai với Tịch Giản Cận một chút.

Cô không biết, không phải anh cũng không biết sao?!

Vừa rồi làm gì bày ra một bộ cái gì cũng biết!

Thế nhưng vừa nghĩ tới một câu của Tịch Giản Cận "Để cho anh suy nghĩ một chút", nhất thời Bạc Sủng Nhi lại ngậm miệng lại, nhìn chăm chăm lên động ruộng lúa mạch mênh mông xanh mơn mớn, kìm nén để mình đừng đi tìm Tịch Giản Cận nói chuyện.

Tịch Giản Cận vẫn luôn ngoan ngoãn đi theo Bạc Sủng Nhi, con đường nơi này mấp mô gập ghềnh, cực kỳ không bằng phẳng, cô từ tiểu thư, ưa thích đi giày cao, lúc này đi ở nói này cực kỳ gian nan, nhiều lần đều suýt nữa ngã, anh đều vội vàng hô lên: "Cẩn thận!" Lập tức vươn tay đỡ phân eo cô.

Thế nhưng hiển nhiên cô đang tức giận, cho nên mỗi một lần đều xoay người, không cần anh đỡ, thậm chí mắt cũng không nhìn anh một chút.

Thậm chí mỗi khi bước chân của anh, hơi dựa gần tôi cô, cô liền tránh đi, một bộ muốn cùng anh phân chia giới hạn.

Tịch Giản Cận nhìn mà trong lòng cực kỳ không thoải mái, hiện lên không khỏi bức bối.

Mà trên đường đi, cô một câu cũng không nói, thật vất vả thấy được có dấu vết người địa phương, cô từ nhỏ đều là sống ở trong thành bảo cao quý, khả năng không có nghiên cứu qua hoa cỏ, mà khẳng định hoa màu cô không có thấy qua.

Mà lại mệnh mông đều là một mảnh màu xanh, nhìn qua có chút hiếm có, cô quả thật giống như là một đứa trẻ ngày lên.

Chính như anh suy nghĩ, cô giơ tay lên, chỉ một mảnh ruộng lúa mạch, hưng phấn la hét, thật nhiều tiểu thảo!

Anh cũng không phải là không biết đó là lúa mạch, chỉ là muốn đùa cô cười, cố ý nói đó là rau họ!

Mà chính là còn có thể đem âm điệu nói rất lớn, để một bác nông dân nghe thấy, quả thật một giây sau, bác nông dân thấy được nhắc nhở bọn họ, đó là lúa mạch!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 477: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (2)

Dựa theo Bạc Sủng Nhi, anh thật vất vả có một lần thất thủ, khẳng định cô sẽ đắc ý quay đầu trào phúng anh, thế nhưng cô không có lên tiếng.

Tâm tình Tịch Giản Cận lập tức bắt đầu bị đè nén, mà lại tăng thêm vẻ mặt Bạc Sủng Nhi vẫn luôn lãnh đạm, giống như trực tiếp đều coi nhẹ anh rồi.

Tịch Giản Cận tới gần bên người Bạc Sủng Nhi hai bước, Bạc Sủng Nhi vẫn đứng ở nơi đó như cũ, giống như là vốn không có phát hiện cử động của anh, một ánh mắt, thanh tịnh thấy đáy, nhìn chăm chăm một mảnh màu xanh, bên trong giống như có được vết nước lưu động, mơ hồ thối qua mấy phần bị thương, Tịch Giản Cận nhìn thấy đáy lòng xiết chặt, bất ngờ muốn ôm cô vào trong ngực, nhỏ giọng dỗ dành cô.

Thế nhưng ngón tay của anh hơi động, nhưng vẫn lựa chọn buông xuống một lần nữa.

Có gió thổi tới, hương tóc cô bay vào hơi thở của anh, anh chẳng qua là cảm thấy đáy lòng đột nhiên tê rần.

Bác nông dân ở trong ruộng lúa nhìn lấy cái hai người trẻ tuổi này, cảm thấy rất là lạ lẫm, bọn họ sau khi mỗi người nói một câu, liền im lặng không lên tiếng, mà nam anh tuần nữ xinh đẹp, vô cùng đẹp mắt, giống như thiên địa mệnh mông đều trở thành bối cảnh, duy chỉ có hai người đứng nơi đó là gần cảnh.

"Người trẻ tuổi, nghe khẩu âm của này người không giống như là người địa phương, máy người từ đâu tới? Làm sao đi tới nơi này?"

Tịch Giản Cận nghe được có người tra hỏi, lập tức quay đầu, khách khí nói ra: "Chào bác, bác khỏe chứ, chúng tôi từ thành phố X tới."

"Thành phố X? Đây chính là thành phố lớn ha!" Bác nông dân lắc đầu, lâu dài làm việc da thịt cũng nứt ra, đối lấy bọn họ nhiệt tình cười: "Mấy người tới nơi này làm gì? Nơi đó mấy người hẳn là tốt hơn nhiều so với nơi này đi!"

Tịch Giản Cận cười gật đầu, luôn mồm ứng nói: "Đúng vậy, nhưng nơi này mọi người cũng không kém, gió mát trung xanh! Cũng là địa phương tốt!"

Bạc Sủng Nhi nghe những lời này, lại nhếch miệng, xem thường, cô đi nửa ngày, chân sớm đã đau chết, mà miệng đắng lưỡi khô vô cùng, một câu cũng không muốn nói rồi.

"Người trẻ tuổi, cậu thật biết nói chuyện, chúng tôi là thôn nhỏ trên núi, lâu dài không thấy một người ngoài!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 478: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (3)

Bác nông dân một bên nói chuyện, một bên cúi người, sửa chữa lúa mạch non, sau đó lại ngẩng đầu, một mặt thật thà cười, Hai vợ chồng mấy người thật biết chơi, người khác đều qua thành phố lớn, xuất ngoại chơi, tại sao hai người lại tôi đây?"

Bạc Sủng Nhi vừa nghe đến bác nông dân nói họ là vợ chồng, bọn muốn mở miệng cự tuyệt, Tịch Giản Cận lại mặt mũi tràn đầy tự nhiên cười gật đầu nói ra: "Trên đường xảy ra sự cố, đồ gì cũng không mang, hiện tại thân không một chút tuyến, không biết bác có thể giúp chúng tôi một tay không?"

Ngồi ở nông thôn đều rất thích giúp người làm niềm vui, nhìn thấy tuổi bọn họ cũng không lớn, tăng thêm Tịch Giản Cận có thương, vị nông dân kia bắt đầu tưởng tượng: "Hai người có phải gặp được cướp bóc hay không? Bây giờ rất loạn, trên núi có cướp, vết thương của cậu có phải do chúng gây ra không? Mà cô gái này lớn lên đẹp mắt như vậy, phải cẩn thận a, cẩn thận bị người bắt làm áp trại phu nhân!"

Bạc Sủng Nhi nghe nói như thế, liếc bác nông dân một chút, nơi này còn có cướp? Bất ngờ cô liền nghĩ đến khi còn bé nhìn qua tiểu thuyết võ hiệp, nhất thời hai mắt sáng lên.

Tịch Giản Cận lại rất nghiêm túc nghe bác nông dân nói xong, nơi đất này nghèo khó xa xôi, khẳng định ít người quản, người lãnh đạo thị sát cũng sẽ không đến cái địa phương này, cho nên có nhóm cướp bóc cũng là bình thường.

Đã tới đây, còn không biết lúc nào có thể trở về, nhất định phải đem nguy hiểm ẩn tàng hiểu rõ nhất ~

Mà cô gái nhỏ bên người này, xông phiến phức, thế nhưng làm việc từ trước đến nay đều chỉ cần chính mình cao hứng thuận tiện, chứ không so đo hậu quả!

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền khách khách khí nói với bác nông dân: "Đúng, đúng vậy..... Bị thương, tiền tài trên người đều bị cướp hết, kết hôn không bao lâu, vốn định đi hưởng tuần trăng mật, kết quả lạc đường, xe cũng bị cướp, không biết bác có thể giúp chúng tôi một tay không? Để cho chúng tôi gọi cuộc điện thoại về nhà?"

Vả lại..... Tôi....."

Tịch Giản Cận dừng một chút, sau đó vẫn tự nhiên nói ra: "Bây giờ vợ tôi rất mệt mỏi, cũng khát vô cùng, không biết có nước hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 479: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (4)

Bạc Sủng Nhi nghe được Tịch Giản Cận nói mình là vợ anh, nói còn tự nhiên như vậy, cô lập tức quay đầu, trừng Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận lại như không có chuyện gì xảy ra cười với cô, vô thanh vô tức vươn tay, nắm lấy tay nhỏ của Bạc Sủng Nhi, siết ở trong lòng bàn tay.

Bạc Sủng Nhi cảm giác những gì mình cần nói đều nó với anh, anh còn nói muốn cân nhắc, trong lòng vốn tồn tại một chút ủy khuất, bây giờ bị anh nắm tay, chỉ là cảm giác ấm áp quen thuộc, đáy lòng run lên, nhưng vẫn cắn răng, chậm rãi rút tay tự trong bàn tay anh ra.

Tay Tịch Giản Cận trống không, biểu lộ hơi dừng lại một chút, từ đầu đến cuối không có giơ tay lên, qua cầm tay cô.

Bác nông dân đứng ở một bên, nhìn thấy bọn họ dắt tay, lại vung ra, ông không nhịn được nghiêng đầu, nhẹ nhàng ho khan một cái.

Lúc đầu Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi cảm thấy không xấu hổ, ở thành phố X đừng nói dắt tay, trên đường ôm ấp, tình chàng ý thiếp, đều là rất bình thường, cho nên cũng không cảm thấy cái gì, có thể là đối với người nông thôn chân tình chất phác bảo thủ mà nói, lại cảm thấy vô cùng chói mắt và không có ý.

Đến mức, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi mặt không có đỏ, mặt bác nông dân lại dẫn đầu đỏ

Tịch Giản Cận mới lấy lại tinh thần, hơi có chút mất tự nhiên nói với bác nông dân: "Bác à, bác yên tâm, một khi có người tới đón chúng tôi,

chúng tôi sẽ báo đáp!"

"Không cần, không cần, nước thì có, có, có!" Bác nông dân khiêng cái cuốc trên lưng, từ trong ruộng lúa mạch đi lên, vội vàng dùng nhiệt tình che giấu xấu hổ vừa rồi: "Thời gian không còn sớm, tôi cũng chuẩn bị về nhà, nếu hai người không ghét bỏ, liền đi với tôi về thôn."

Bác nông dân đưa cuốc cho Tịch Giản Cận: "Cậu thanh niên, trước cầm hộ tôi, tôi dắt xe ngựa tới."

Bạc Sủng Nhi không nhịn được mở to hai mắt, nhìn xe ngựa của bác nông dân, cô từ nhỏ đến lớn, ở Bạc gia có rất nhiều ngựa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 480: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! (5)

Mà cô cũng có ngựa của mình, là Bạc Tình năm đó qua La Mã chọn bạch mã cho cô!

Dịu dàng ngoan ngoãn mà lại xinh đẹp, cô ngồi lên, đều cảm thấy uy phong lẫm liệt!

Xe ngựa, cô cũng gặp qua, chẳng qua đó là lúc ở nước Pháp, ngồi qua xe ngựa, tại dưới cây ngô đồng nước Pháp, dọc theo đường cái đi, uống trà, cực kỳ hài lòng.

Thế nhưng, xe ngựa của bác nông dân này, cô lại không có gặp qua.

Con ngựa kia không giống như là kéo được, cũng không cao lớn, mà gầy vô cùng, toàn trên thân dưới bản thiêu, phía sau kéo một cái ván gỗ, phía dưới là hai cái bánh xe, cái này cũng gọi là xe ngựa.

Bác nông dân kéo xe ngựa tới trước mặt bọn họ, liền chỉ lên phía trên, dùng giọng dân que nói: "Mọi người lên đây đi!"

Tịch Giản Cận trước thả cái cuốc lên, sau đó anh nhảy lên, vươn tay, chuẩn bị kéo Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lại nhú lông mày lại, nhìn chiếc xe bản như vậy một mặt cảm ghét.

Thật bản, phía trên đều là đất, hơn nữa còn để đó một số gậy gỗ cô không biết, có còn mang theo cái xiên, phía trên đều dính lấy bùn!

Tịch Giản Cận nhìn về mặt Bạc Sủng Nhi, liền biết tiểu công chúa căn bản không tiếp thu được tràng cảnh này, bất đắc dĩ thở dài một hơi, nhảy xuống, liền dùng tay tốt ôm Bạc Sủng Nhi lên, chính mình đi theo lên, sau đó ngồi xuống.

Bác nông dân kêu một câu: "Bám chắc nhé!"

Sau đó vung cây roi, đánh móng ngựa một cái, lập tức bắt đầu từ từ đi lên.

Bạc Sủng Nhi ngồi xồm ở trên xe ngựa, tận lực ngoại trừ hai chân, không để cho mình chạm đến xe ngựa.

Lộ trình không dễ đi, thỉnh thoảng xóc nảy một chút, hai tay Bạc Sủng Nhi đều không có vịn xe ngựa, kém một chút ngã xuống, dọa cô sắc mặt tái nhợt, chỉ có thể vỮng vàng nắm lấy xe ngựa.

Bác nông dân đưa lưng về phía bọn họ, nhìn con đường trước mặt, thỉnh thoảng theo chậm rãi nói chuyện với họ.

Trong lúc tán gẫu, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi biết bác nông dân họ Trương, bọn họ liền gọi bác Trương!

Lúc bá Trương đi đến nửa đường, đốt tẩu thuốc bắt đầu hút thuốc, Bạc Sủng Nhi nghe ngửi mùi khói, liền biết là thuốc cực kém, cô không nhịn được nhíu mày, hắt hơi một cái.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 481: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【6】

Tịch Giản Cận khẽ di chuyển thân thể, chắn trước mặt Bạc Sủng Nhi, thay cô che chắn mùi thuốc lá.

Phía trước bác Trương vốn không biết rốt cuộc phía sau đã xảy ra chuyện gì, lớn giọng như cũ cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ: "Hai người thoát nhìn, cũng không phải người có khí lực, lớn lên trắng trắng mềm mềm, cùng người nơi này bọn tôi một chút cũng không giống! Mặc dù đều là hai con mắt hai lỗ tai, một lỗ mũi, một cái miệng, nhưng khi nhìn, chênh lệch rất lớn, hai người nhìn rất đẹp, bọn tôi lại đen thui! Phụ nữ trong thôn bọn ta cũng cũng không có đẹp mắt như cô bé này, trừ nhà Vương Phát Tài bọn họ!"

"Vương Phát Tài? " Tịch Giản Cận không nhịn được hỏi một câu, Bạc Sủng Nhi suýt nữa phun ra ngoài, đây là cái gì tên? Phát Tài? Cái tên thật không có văn hóa!

"Ừ, đó là nhà giàu có nhất trong thôn bọn tôi, nhà hần chỉ có một đứa con gái, lớn lên rất đẹp! Mấy thằng nhóc trong thôn đều muốn kết hôn với con gái của hần, nhưng là con gái của hần ánh mắt đều để trên đỉnh đầu, ai cũng chướng mắt, la hét muốn gả cho người trong thành phố, bọn tôi nơi này cách thành phố rất xa, cũng không có người đi qua! Nhóc con, cậu cho tôi đây hỏi một chút, thành phố kia lớn là cái dạng gì?"

Bạc Sủng Nhi nghe đến mấy cái này, không nhịn được cau lông mày lại, đây rốt cuộc là địa phương nào? Làm sao còn địa phương lạc hậu như vậy?

Bạc Tình ông ấy rốt cuộc làm sao tìm được cái chỗ này? Dem cô ném tới nơi chim không đẻ trứng này!

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây không nhịn được bắt đầu vô cùng đau đớn rồi! Một ngày kia nếu như cô có thể trở về đến X thị, Bạc Tình, liền chờ đó cho cô! Nhìn cô làm sao hành hạ chết ông!

Mà Tịch Giản Cận một bên, vẫn cũng rất hiểu lễ phép, kính trọng người, nhìn thấy bác Trương hỏi như vậy, liền mở miệng, từng điểm từng điểm nói cho bác Trương một chút điển hình ở X thị, Bác Trương nghe cực kỳ ly kỳ, hai người nói khí thế ngất trời, thời gian cũng qua một giờ, còn không nhìn tới bóng dáng thôn trang, hơn nữa con đường càng ngày càng khó đi, Bạc Sủng Nhi thoáng cái liền đứng ở trên xe, cũng không đứng dậy nổi, cô cũng chẳng quan tâm ô uế, chẳng qua là cảm thấy trong dạ dày một trận buồn nôn.

Máy bay, ca-nô, ô to, cô không say cái nào, nhưng là hết lần này tới lần khác, đi tới nơi cái thôn nhỏ trên núi giống như ngăn cách với bên ngoài này, cô lại say xe ngựa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 482: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【7】

Tịch Giản Cận cùng bác Trương một mực nói chuyện, trong lúc vô tình quay đầu, liền thấy sắc mặt Bạc Sủng Nhi tái nhợt vô cùng, che miệng, vẫn nôn khan.

Ngay cả thân thể nhỏ cũng bắt đầu đung đưa rồi, Tịch Giản Cận vội vàng vươn tay ra, đem cô vòng vào trong ngực của mình.

Bạc Sủng Nhi tính tình còn đang vui đùa, cho dù muốn từ trong ngực của anh từ chối đi ra ngoài, còn lần này, Tịch Giản Cận lại liều mạng ôm lấy cô, chậm rãi vỗ vỗ phía sau lưng của cô, ngẩng đầu hỏi: "Bác Trương, còn bao lâu mới tới?"

"Lập tức tới rồi! " Bác Trương quay đầu, thấy Bạc Sủng Nhi tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, lập tức đỏ mặt lúng túng quay đầu, "Lại một chút, phía trước chính là thôn bọn tôi rồi!"

Tịch Giản Cận gật đầu, sau đó cúi đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi lúc này muốn bao nhiêu chật vật có bấy nhiêu chật vật, đáy lòng một trận bất đắc dĩ.

Thật là làm khó cô ấy.

Từ nhỏ được nuông chiều, tốt anh lúc còn trong bộ đội lăn lộn bảy năm, đã sớm luyện được, chút khó khăn này chưa tính là cái gì, nhưng là cô không giống thế, sợ rằng cả đời này, cũng không có chịu qua khổ như thế đi!

Chẳng qua là, đây mới là vừa mới bắt đầu, cuộc sống nông thôn, cũng không phải là dễ sống như vậy!

Bạc Sủng Nhi bị Tịch Giản Cận cưỡng chế đặt tại trong ngực, cô đã sớm vô lực từ chối, hơi thở đều là mùi vị dễ ngủ trên người anh, không nhìn được nhắm mắt lại, phải dựa vào miệng của anh, thở hào hển.

Tịch Giản Cận nhìn chằm chằm dung mạo của cô một chút, phát ngốc một hồi, phía trước bác Trương quay đầu, thấy một màn như vậy, cũng theo đó thất thần một trận, liền im lặng không lên tiếng quay đầu, không nói thêm gì nữa, chẳng qua là vội vàng đánh xe ngựa.

Tịch Giản Cận giơ tay lên, chậm rãi nghịch sợi tóc của cô, đáy lòng bị bộ dáng mảnh mai của cô, néo cho hoảng hốt.

Cô rất cường hãn, cho tới bây giờ đều ngang ngược vô cùng, nhưng là kia cũng chỉ trên mặt, trong xương là một cô bé nũng nịu.

Ban đầu ở trường học, thi thể dục, 3000 m cho tới bây giờ cô vẫn không chạy nổi, anh trách cứ thân thể cô không tốt, cô liền cắn răng một cái, thật sự đi chạy, 3000 m chạy hết, nhưng là chạy xong liền té xỉu, trong bụng xuất huyết, được đưa vào bệnh viện.

Lúc ấy làm cho anh sợ hãi, anh không có bị Tịch gia cùng Bạc Gia ít người thu thập.

Nghĩ tới đây Tịch Giản Cận liền cúi đầu, tiến tới bên tai của cô, có chút không được tự nhiên hỏi một câu: "Rất khó chịu?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 483: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【8】

Bạc Sủng Nhi từ khi Tịch Giản Cận kết hôn đến bây giờ, đáy lòng không biết chôn bao nhiêu ủy khuất, thậm chí cô vì lưu anh lại, không để ý đem mặt mũi cũng vứt đi, hướng về phía anh nói xin lỗi, thẳng thắn, đổi lấy cũng là một câu còn muốn suy nghĩ của anh.

Câu nói kia, rơi vào trong tai của cô, biến thành cự tuyệt.

Trên mặt mặc dù vẫn duy trì cao ngạo, ai ngờ đáy lòng của cô, đã sớm khổ sở thành một mảnh.

Từ khi máy bay hạ cánh, bước đi, đến ngòi xe ngựa, một đường xóc nảy, chịu không ít khổ, rất muốn lao vào trong ngực của anh, ủy khuất khóc rống một trận, nhưng là nghĩ đến anh vốn không muốn cùng mình ở chung một chỗ, liền chỉ có thể cứng rắn nhịn xuống.

Thậm chí, ngay cả đáy lòng của mình, cũng bắt đầu tinh tế suy nghĩ, có phải thật phải cùng Tịch Giản Cận hoàn toàn kết thúc?

Cô cả đời, chỉ yêu một người như thế, chỉ nói qua một lần yêu đương, vẫn quấn quít chặt, nếu như hỏi kinh nghiệm, cô vốn cũng không biết.

Hôm nay, hướng về phía anh, cô đem biện pháp mình có dùng hết, còn không làm nên chuyện gì, cô thật sự không biết nên làm sao bây giờ.

Đáy lòng cho dù khổ sở lại ủy khuất, hiện tại Tịch Giản Cận ôm cô, phục ở bên tai của cô, cúi đầu trầm trầm một câu: "Rất khó chịu?" làm hốc mắt cô nóng lên, đáy lòng không khỏi khó chịu hơn.

Thật ra thì một người phụ nữ, cả đời luôn gặp được một người đàn ông như vậy, anh đối với cô tốt cũng được xấu xa cũng được, có lúc, chỉ một câu đơn giản là có thể làm cho cô gái đó lệ nóng doanh tròn.

Mà Tịch Giản Cận đối với Bạc Sủng Nhi, liền là tồn tại như vậy.

Rõ ràng là rất tự nhiên hỏi thăm một câu, lại có thể kích khởi tình cảm trong cô!

Tâm Bạc Sủng Nhi thoáng cái mềm nhũn, đối với anh vừa hận vừa yêu, cho tới bây giờ đều là cao ngạo sẽ không ở trước mặt ai hiện ra một mặt mềm mại của mình, giờ khắc này, lại đột nhiên dịu ngoan gục ở trong ngực của anh, mềm mại giống như một đứa con nít mong manh tựa pha lê, tùy thời có thể tan vỡ.

Cô vươn tay, nắm vạt áo của anh, rầu rĩ không lên tiếng.

Tịch Giản Cận cũng không nói chuyện, chẳng qua là ôm cô, thỉnh thoảng vỗ vỗ phía sau lưng của cô, cô thư thái hơn rất nhiều, cộng thêm đúng là mệt chết đi, chỉ chốc lát liền dựa vào trong ngực của anh, trầm lắng ngủ.

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm cô một chút, lúc này mới ngẩng đầu, nhìn thế giới tràn ngập đất vàng, thở dài một hơi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 484: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【9】

Bạc Sủng Nhi thật vất vả ngủ thiếp đi, Tịch Giản Cận sẽ không nói chuyện làm cô thức tỉnh, cho nên quảng đường còn lại chính là một mảnh im lặng.

Ước chừng lung la lung lay chạy một giờ, bọn họ mới tới thôn trang, xe đi vào, trong thôn có rất nhiều người ngồi ở chỗ đó, rồi rít hương về phía bác Trương chào hỏi, sau đó lực chú ý của mọi người liền quay chung quanh trên người Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi diện mạo ở X thị đều là làm cho người ta kinh diễm, lại tới đây, tất nhiên càng thêm kinh người.

Bạc Sủng Nhi ngủ vốn là không nở, xe ngựa dừng lại, cô liền tỉnh lại, Tịch Giản Cận một tay ôm cô xuống xe ngựa, Bạc Sủng Nhi còn mê mẫn.

Bạc Sủng Nhi vóc dáng cũng không lùn, 1m65, đối với người khác mà nói, thuộc dạng cao gầy rồi, nhưng là Tịch Giản Cận bộ dạng cao khoảng 1m82 ba, cho nên coi như là Bạc Sủng Nhi đi giày cao gót, đứng ở trước mặt Tịch Giản Cận, vẫn để lộ ra vẻ có chút nhỏ bé.

Cô chưa lấy lại tinh thần, mềm nhũn tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận.

Thôn trang có người cũng đã vây qua, mọi người líu ríu nói: "Thằng nhóc này thật là đẹp trai, giống như người trên TV!"

"Cô gái kia cũng rất đẹp, so với Vương Kim Quý nhà Vương Phát Tài còn đẹp hơn nhiều!"

"Danh hiệu hoa hậu số một trong thôn chắc sẽ bị cô bé này cướp mất!"

"Lão Trương, đây là bà con xa nhà ông sao?"

Bác Trương vội vàng lắc đầu, nói: "Không phải, là người đi đường trên núi bị thổ phỉ đánh cướp, tiền trên người cũng bị người đoạt, tôi liền đem họ về!"

"Thì ra người bên ngoài a, có muốn ở nhà tôi hay không? " một quả phụ thấy được Tịch Giản Cận lớn lên đẹp trai, vội vàng vội mở miệng reo lên.

"Ở nhà tôi đi, nhà tôi mới xây được phòng ở mới!"

"Ở nhà tôi, ở nhà tôi, con trai nhà tôi tầm tuổi bọn họ, có thể chơi cùng nhau đấy!"

"Chàng trai, cô gái, nhà chúng tôi có TV mới, hai đứa có thể xem ti vi đấy!"

Đoàn người líu ríu, rất nhiệt tình, về sau, những người đó dứt khoát xông tới, muốn cướp của bọn họ kéo về nhà.

Bạc Sủng Nhi lập tức thanh tỉnh, thấy một đám người xa lạ vươn tay bắt chính mình, bị làm cho sợ đến vội vàng ôm Tịch Giản Cận, hướng trên người của anh bổ nhào lên.

Tịch Giản Cận vội vàng vươn tay ra đem cô ôm thật chặt, lúng túng đối với những người kia muốn kéo Bạc Sủng Nhi lại bị cô tránh ra cười cười, nói: "Vợ tôi xấu hổ, mọi người quá nhiệt tình, hù đến cô ấy!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 485: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【10】

"Ui, mọi người nghe, thanh âm thằng nhóc này thật là dễ nghe, giống như trên ti vi! Không giống như là chúng ta, nói, mang theo làn điệu chúng ta nơi này, này tên là gì?"

"Mẹ, ngài ném hết mặt mũi rồi, cái này gọi là tiếng phổ thông!"

"Đúng đúng đúng, chính là tiếng phổ thông, vẫn là con nhà tôi được đi học, thông minh!"

"Đúng đấy, chính là, con gái nhà các người học giỏi, cũng biết bọn họ nói tiếng phổ thông, đúng rồi, hiện tại trên ti vi đều đề xướng học ngoại ngữ nhỉ? Ai ai ai, chàng trai, cô gái, hai người biết nói ngoại ngữ sao?"

Tịch Giản Cận vẫn khách khí mà cười cười, bộ mặt đều nhanh cứng ngắt, bác Trương một bên vội vàng nói: "Người nọ là tôi nhật về, sẽ ở nhà chúng tôi, bọn họ cũng mệt mỏi vô cùng, muốn uống nước, trước tôi dẫn bọn họ đi nghỉ ngơi!"

Một nhóm người lúc này mới ríu rít nhường đường ra, "Kia sẽ ở nhà trường thôn chúng ta đi, để tôi đưa cho hai người ít đồ ăn, gà mái nhà chúng tôi đẻ mấy quả trứng, đều là trứng hai lòng đấy! Ăn ngon lắm!"

"Tôi đem □□ nhà chúng tôi bắt một con, đưa đến nhà trường thôn, cho khách làm chút thức ăn ngon!"

Bác Trương gật đầu, ríu rít nói cảm ơn, ngay sau đó liền dẫn Tịch Giản Cận cùng Bạc Sùng Nhi hướng nhà mình đi tới, dọc theo đường đi,

Bác Trương còn ngượng ngùng nói: "Thật là làm cho các người chê cười, bọn họ vẫn luôn như vậy!"

"Bọn họ rất nhiệt tình! " Tịch Giản Cận nói nhưng là nói trong lòng, lấy kinh nghiệm anh bảy năm làm lính đặc biệt tới quan sát, điều kiện thôn này cũng không tốt, đoán chừng không quá phát triển, cũng chính là trồng trọt chăn nuôi miễn cưỡng chống đỡ cuộc sống, chỉ có điều người nơi này thuần phác vô cùng, cũng hiếu khách, phong tục rất tốt!

Đến trong nhà bác Trương, gian phòng cách vách thoát nhìn đặc biệt mới, tương đối khá, bác Trương vừa nói đó chính là nhà Vương Phát Tài, Tịch Giản Cận gật đầu, đáy lòng nghĩ tới, thôn trang này trình độ kinh tế vẫn thật sự cùng chính mình đoán không sai biệt lắm, cái gọi là giàu có nhất, đoán chừng so với hộ nghèo khó nhất X thị còn so không nổi!

Bác Trương vừa vào nhà, liền la hét: "Trong nhà, khách tới, mau mang hai chén nước tới đây!"

Vừa dứt lời, liền thấy thím Trương, vợ bác Trương bưng chén, từ trong chum nước múc hai chén nước, bưng cho Tịch Giản Cận cùng Bạc Sùng Nhi.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 486: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【11】

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đều khát vô cùng, ban đầu Tịch Giản Cận ở bộ đội lúc thi hành nhiệm vụ, nước bùn cũng uống qua, cho nên những thứ nước này, anh có thể uống vào, sau khi uống qua, mới phát hiện đây là sơn tuyền, vị ngọt, so với nước với tự nhiên của X thị còn ngọt hơn nhiều.

Đợi đến sau khi Tịch Giản Cận uống xong, nghiêng đầu, thì thấy Bạc Sủng Nhi bưng một chén nước, lẳng lẳng ngấn người.

Bạc Sủng Nhi rõ ràng đã rất khát, lúc ở nhà, cô cho tới bây giờ đều uống nước tinh khiết, mà thím Trương rõ ràng từ trong chum nước múc tới nước lã cho cô, không có khử trùng, cũng không có nấu lên, bên trong khẳng định có rất nhiều vi khuẩn, hơn nữa chén này, nhìn qua rất cũ kỹ, Bạc Sủng Nhi không nhận được cau lông mày lại, làm sao cũng uống không trôi.

Trên trán cô, loáng thoáng cũng hiện lên vẻ ghét bỏ.

Tịch Giản Cận cho tới bây giờ đều biết Bạc Sủng Nhi được nuông chiều từ bé, rồi cùng từng giống anh, thời điểm mới vừa vào bộ đội, rất nhiều người cũng tắm chung một chỗ, thậm chí mọi người câu kiên đáp bối, cũng cảm thấy không vệ sinh, cũng như bộ dáng này của cô, về sau, bởi vì quá đói bụng, mới vịn bất đắc dĩ ăn một chút, uống một chút, dần dần liền quen.

Hơn nữa cũng không có gây ra bệnh nặng, người bình thường đều sống như vậy, thân thể của bọn họ cũng khỏe mạnh vô cùng.

Hồi tưởng xong, Tịch Giản Cận vẫn hướng Bạc Sủng Nhi chậm rãi tới gần, bưng lên nước trong tay cô, đặt ở bên mồm của mình, uống một hớp, sau đó đem mép chén chính mình uống qua đưa cho Bạc Sủng Nhi, hướng về phía cô nhượng nhượng mà, tiến tới bên tai của cô, trầm thấp nói: "Uống đi, chôn này tôi liếm sạch sẽ cho em rồi."

Liếm sạch sẽ rồi...

Bạc Sủng Nhi không nhịn được mặt ửng hồng lên, nghĩ tới lúc anh và cô răng môi giao tiếp, liền vội vàng cúi đầu, hai tay cầm chén, biết điều một chút đem cái miệng nhỏ nhắn Tịch Giản Cận uống qua, sau đó miễn cưỡng uống một hớp.

Cô nghĩ đến đây bị Tịch Giản Cận đầu lưỡi quét qua, đã cảm thấy toàn thân như nhũn ra, mà nước sôi vào miệng, cô mới phát hiện nước nơi này cũng không khó uống, hơn nữa còn có vị ngọt ngào nhạt, cùng nước tinh khiết bình thường mình uống cũng không giống, lúc này cô mới không nhịn được liên tục uống hết!

Uống nước xong, Bạc Sủng Nhi mới khôi phục một tí tinh thần, lực phủ ngũ tạng bị xe ngựa xóc nảy đã sớm khó chịu nay cũng thư thái rất nhiều.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 487: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【12】

Lúc này, giăng co hơn phân nửa, đã đến đêm khuya, lục tục có thôn dân đi tới trong nhà của thôn trưởng, đưa tới một ít đồ ăn, còn giúp thím Trương nấu cơm.

Thu xếp đã hơn nửa ngày, bọn họ làm một bàn thức ăn, bày trên bàn lớn ở trong sân, liền mời Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi tới dùng cơm.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi ở trên phi cơ chỉ ăn một ít, bụng đã sớm đói đến kêu rột rột.

Bọn họ mới vừa ngồi xuống, con trai thôn trưởng liền trở lại, một chàng trai rất thanh tú, nhìn đến trong nhà có người ngoài, có chút xấu hổ, lúc ngồi vào bàn ăn, chẳng qua là ngượng ngùng nói một câu: "Chào mọi người!"

Bác Trương vội vàng hướng Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi giới thiệu: "Đây là con trai tôi, tên là Trương Hủ!"

Tịch Giản Cận đứng lên, vươn tay, cùng Trương Hủ nắm tay, khẽ gật đầu: "Xin chào, tôi gọi Tịch Giản Cận!"

Bạc Sủng Nhi không đứng dậy, chỉ hơi hơi ngẩng cằm, hướng về phía Trương Hủ ôn hoà, mạn bất kinh tâm nói một câu: "Bạc Cẩm, xin chào."

Trương Hủ vốn là ngượng ngùng, bây giờ nhìn đến Bạc Sủng Nhi, một cô gái đẹp mắt như vậy nói chuyện với mình, lập tức đỏ mặt hơn, nhất thời cuống lên, sững sờ nặn mãi không ra một chữ.

Lúc ăn cơm, Tịch Giản Cận vừa ăn vừa tán dương thức ăn ở đây rất ngon, Bạc Sủng Nhi lại cầm đũa, thông thả ung dung khuấy động, một hồi lâu cũng không ăn một chút.

Bạc Sủng Nhi ở trang viên Bạc Gia, cũng có đầu bếp đặc biệt vì vô định chế nấu cơm, ăn đều là sơn trân hải vị, sắc hương vị đều đủ, nơi nào đã ăn những món bình dân đáng vẻ khó coi này.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được có chút nhớ nhà, cô chép miệng, chẳng qua là uống một chén cháo trắng nhỏ, những thứ thức ăn kia quá dầu mỡ, thật sự cô ăn có chút không trôi.

Mà thím Trương cho là Bạc Sủng Nhi xấu hổ, liên tục gấp thức ăn cho cô, vẫn nhiệt tình dặn dò cô ăn nhiều chút.

Bạc Sủng Nhi không thích người xa lạ dung đũa họ ăn gấp thức ăn cho mình, cô lập tức lại ngán rồi, nhìn thức ăn trong chén, ăn cũng không được, không ăn cũng không được, cho nên liền lẳng lẳng nhìn chăm chăm món ăn trong chén cơm.

Mà thím Trương vốn không có chú ý tới Bạc Sủng Nhi, còn đang gấp thức ăn, Tịch Giản Cận nhìn ở trong mắt, sợ Bạc Sủng Nhi một hồi tính tình Đại tiểu thư phát lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 488: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【13】

Đang bối rối nghĩ lấy có gì, ngấn Trương gấp thức ăn.

Bạc Sủng Nhi quay đầu nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận, cũng không biết nghĩ tới những gì, cầm lấy chiếc đũa cắn cắn môi dưới, sau đó hướng về phía thím Trương dịu dàng cười cười, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn thím!"

Ngay sau đó, liền cầm lấy chiếc đũa, từng điểm từng điểm bắt đầu ăn.

Tịch Giản Cận vẻ mặt khẽ có chút giật mình sững sờ.

Trong ấn tượng của anh, Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ đều chỉ lo chính mình, cũng không quan tâm ai, hơn nữa thứ qua tay người khác, cũng sợ bẩn, chưa bao giờ ăn, thậm chí còn làm trò trước mặt người khác, trực tiếp ném xuống!

Mà cô trước mắt, cũng đã cầm đũa lên, ăn rồi, thậm chí còn có lễ phép đối với thím Trương nói cảm ơn.

Cùng Bạc Sủng Nhi trong trí nhớ anh biết, một chút cũng không giống!

Tịch Giản Cận không nhịn được nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi một hồi, ánh mắt khẽ có chút mờ mịt.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu, đang ăn cơm, chỉ có cô tự mình biết, mỗi một miếng cô ăn cỡ nào khó khăn, cần vượt qua bao nhiêu cảm thụ trong lòng!

Bạc Sủng Nhi ăn lượng cơm vốn không lớn, mà thím Trương vẫn rất nhiệt tình, không ngừng thêm món ăn cho cô, mỗi một lần thêm món ăn, cô ép buộc chính mình nuốt xuống, đến cuối cùng, thực ăn không vô nữa, lúc này thím Trương mới bỏ qua.

Ăn cơm xong, thím Trương thu thập bàn ăn, Bạc Sủng Nhi khi nào làm qua việc hư vậy, cho nên liền ngu người đứng ở một bên, không có tiến lên hỗ trợ, Tịch Giản Cận vây lại, nói hỗ trợ, thím Trương sống chết không chịu, liền đem bọn họ đẩy ra.

Bạc Sủng Nhi vươn tay kéo tay áo Tịch Giản Cận, nói muốn đi vệ sinh.

Tịch Giản Cận lúc này mới xoay người hỏi Trương Hủ, Trương Hủ mang bọn họ đi nhà vệ sinh công cộng.

Dọc theo đường đi Bạc Sủng Nhi gặp vô cùng, Tịch Giản Cận cho là cô rất sốt ruột, liền từ trong tay Trương Hủ nhận đèn pin, sai bước đuổi theo.

Bởi vì lúc này trời đã hơi đen lại, mà nhà vệ sinh công cộng nơi này không có đèn, Bạc Sủng Nhi một mình không dám đi vào, Tịch Giản Cận liền cầm lấy đèn pin cầm tay, phụng bồi Bạc Sủng Nhi đi vào.

Bạc Sủng Nhi vừa đi vào nhà vệ sinh công cộng, người cũng không có đứng vững, liền cúi xuống, ọc một cái đem bữa ăn tối phun ra toàn bộ.

Cô liều mạng làm cho mình nhẫn nhịn mà ăn, tuy nhiên vẫn cảm thấy buồn nôn, dọc theo đường đi sợ mình làm trò trước mặt Trương Hủ phun ra, vẫn nhịn đến nhà vệ sinh mới phun, thực không dễ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 489: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【14】

Bạc Sủng Nhi ói đến cuối cùng, đều là ói ra nước, Tịch Giản Cận đứng ở một bên, nhìn có chút đau lòng, biết cuộc sống như thế đúng là thật khó khăn cho cô, liền vươn tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng của cô.

Bạc Sủng Nhi ói xong, lúc này mới đứng lên, khẽ thở hỗn hển, mới phát hiện mùi nhà xí đặc biệt khó ngửi, hơn nữa còn có con ruồi bay quanh chính mình, cô không nhịn được càng cúi xuống, nôn ói ra.

Cả đời này, cô chưa từng thấy qua nhà vệ sinh bẩn như vậy!

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, liền kéo cô từ nhà xí đi ra.

Bạc Sủng Nhi ý nghĩ đầu tiên, chính là muốn đi tắm, cô vừa nghĩ tới tròng diện mới vừa rồi, đã cảm thấy cả người không được tự nhiên!

Tịch Giản Cận, Bạc Sủng Nhi cùng Trương Hủ trở lại trong nhà của thôn trưởng, thôn trưởng đã chờ bọn họ ở cửa, mang bọn họ đi nhà Vương Phát Tài, mượn điện thoại, cho bọn họ gọi.

Bạc Sủng Nhi thấy điện thoại, giống như là thấy cây cỏ cứu mạng, hai mắt cũng bắt đầu sáng lên rồi, cầm điện thoại lên, gọi cho Bạc Tình, lại phát hiện gọi không thông, ngay sau đó liền gọi cho Thất Thất, Tần Thánh, Tần Thích, lần lượt gọi điện thoại cho mọi người, phát hiện đều là không thông.

Cô nhú lông mày, nghiến cứu điện thoại trong tay, bối rối không biết thứ này có phải điện thoại đồ chơi hay không, Tịch Giản Cận liền từ trong

lòng bàn tay của cô nhận lấy điện thoại, thử bấm, mới phát hiện điện thoại mọi người Tịch gia tất cả cũng không nghe.

Tịch Giản Cận quay đầu, liền hỏi thăm: "Điện thoại hỏng mất rồi?"

"Không có a! " Vương Phát Tài lấy ra, thử gọi, nhưng lại gọi được, Tịch Giản Cận thấy tình huống này, lập tức biết chắc là có người động tay động chân, quyết tâm không để cho bọn họ liên lạc với X thị rồi!

Điện thoại gọi không thông, không cầu cứu được, chỉ có thể cáo từ, trở lại trong nhà của thôn trưởng.

Thím Trương đã đem gian phòng của Trương Hủ thu thập cho bọn họ ở, mà Trương Hủ đi phòng chính nằm xuống đất ngủ, bác Trương cùng thím Trương ở một gian phòng khác.

Bạc Sủng Nhi ngủ quen mềm giường, mà ở trong đó đều là giường cứng, dung bùn đất để đắp thành, phía trên chằng qua là một tấm chiếu thật mỏng, nằm trên đó, cực kỳ khó chịu, may là sàng đan chần goid cũng đã đổi mới, Bạc Sủng Nhi miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 490: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【15】

Mệt mỗi một ngày, hai người cũng kiệt sức, Bạc Sủng Nhi lại chết sống không chịu lên giường đi ngủ, ầm ĩ muốn đi tắm.

Nơi này là nông thôn, điều kiện không theo kịp thành phố, nhà tắm cũng không có, tất cả mọi người tắm đều là ở trong sân tùy tiện dội một cái, lại chà xát vài cái!

Bạc Sủng Nhi không thể nào làm những chuyện này, không nói không thể tắm, cũng muốn lau người, nhất là cô đi nhà vệ sinh bẩn như vậy, chẳng qua là cảm thấy toàn thân chính mình đều khó chịu muốn chết!

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ, chỉ có thể phụng bồi cô đi ra ngoài múc một chậu nước, vừa rồi không có nước nóng, Tịch Giản Cận liền không đồng ý cho cô tắm rửa, nhưng là Bạc Sủng Nhi sống chết không thuận theo, chỉ cao ngạo ra lệnh Tịch Giản Cận đem nước lạnh bưng vào bên trong phòng.

Tịch Giản Cận đóng cửa lại, canh giữ ở cửa, Bạc Sủng Nhi ở bên trong liền nhanh chóng đem toàn thân lau một lần, tìm một khối vải sạch sẽ, vây quanh ở trên người.

Tịch Giản Cận đi tới, bưng nước đi, lúc nữa trở lại, thì thấy Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, nhìn mình chăm chăm quần áo mình cởi ra mà ngẩn người.

Cô vẫn luôn là có một thói quen, quần áo mặc một lần, chưa bao giờ mặc lần thứ hai, hơn nữa đồ của cô, so với ngày cô sinh ra tới giờ đều nhiều hơn, cho nên mặc cũng không hết, tất nhiên không cần mặc lại đồ cũ!

Nhưng là bây giờ không giống với lúc trước, cô chỉ có một bộ quần áo này, hơn nữa lau khô sạch sẽ thân thể rồi, đổi lại quần lót cô càng không muốn, nhìn thấy Tịch Giản Cận đi tới, cô liền nói thầm muốn đi giặt quần áo.

Biết cô thích sạch sẽ, hơn nữa không giặt những thứ quần áo này, ngày hôm sau chắc chắn cô sẽ không mặc, cũng không thể để cô trần truồng, cho nên tiếp theo liền mang theo cô đi ra ngoài, giặt quần áo.

Bạc Sủng Nhi đã bao giờ giặt đồ đâu, chà xát tới chà xát đi, lấy tới lấy lui, cũng không còn làm xong, cuối cùng chỉ có thể là Tịch Giản Cận cúi xuống, một tay giúp cô giặt, phơi ở trong sân, lúc này mới mang theo cô trở về phòng.

Đi ngang qua phòng khách, Trương Hủ nằm trên mặt đất vốn là đã ngủ mê mẫn chột nhìn về phía bọn họ, còn không có mở miệng, mặt đã đỏ rần rần.

Tịch Giản Cận lúc này mới hoàn hồn, ý thức được Bạc Sủng Nhi chẳng qua là bọc một tấm vải, bả vai cùng hai chân đều lộ ra ngoài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 491: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【16】

Tịch Giản Cận vội vàng lắc mình, canh trước mặt Bạc Sủng Nhi, đem cô ôm thật chặt vào trong ngực, vội vàng đẩy cô vào phòng.

Lần này, Bạc Sủng Nhi rốt cuộc biết điều lên giường nghỉ ngơi, cô nằm ở bên trong, Tịch Giản Cận nằm ở phía ngoài, hai người cách một khoảng, bởi vì mệt chết đi, rất nhanh liền đã ngủ.

Ngủ thẳng đến nửa đêm, Bạc Sủng Nhi bị cơn muỗi cắn tỉnh, da cô mềm mại, vươn tay gãi một cái, liền xuất hiện một mảng lớn sưng đỏ, càng thêm đau càng thêm ngứa, cộng thêm giường lại cứng vô cùng, như thế nào cô cũng ngủ không được.

Nghiêng đầu, ngoài cửa sổ ánh trăng nhàn nhạt, thấy Tịch Giản Cận đang ngủ say, có thể là bởi vì mệt muốn chết rồi, hô hấp của anh đặc biệt thâm trầm, Bạc Sủng Nhi nghe thanh âm hô hấp của anh, càng ngủ không được.

Thật nhiều năm, không có cùng anh ngủ trên một chiếc giường như vậy, nghĩ đến năm đó, cô mỗi đêm đều từ trong ngực của anh tỉnh lại, cái loại cảm giác này ngọt ngào vô cùng.

Nhưng bây giờ càng thêm ngọt ngào càng thêm khó chịu, cô âm thầm mà cắn cắn môi, ánh mắt mang theo vài phần ưu thương, cắn thận vươn tay, sờ cánh môi của anh, Tịch Giản Cận khẽ nhăn mày, cô bị làm cho sợ đến liền tay rút về, đáy lòng phản phản phức phức quanh quẩn đều là một câu kia của anh, em để cho tôi suy nghĩ đã.....

Chẳng bao lâu trước, anh còn đòi hỏi cô, vậy mà vẫn muốn suy nghĩ một chút?

Cộng thêm hiện tại cô thân ở địa phương nghèo khó và vất vả, cô muốn trở về X thị cũng không thể quay về, sợ là Bạc Tình cố ý muốn đem bọn họ ném tới đây, nếu như Bạc Tình không để cho bọn họ trở về, chỉ sợ bọn họ làm gì cũng không thể quay về.

Thời điểm bắt đầu, chỉ là muốn có thể cùng anh một chỗ, cho hết thảy đều hướng về phía anh tỏ vẻ biết lỗi, bày ra vẻ mềm nhũn, là bọn họ có thể trở lại như quá khứ, vô luận đi nơi nào cũng đều là ngọt ngào.

Nhưng là cho tới bây giờ, anh vẫn không chịu muốn quay lại với cô, mà cô còn phải lại tới địa phương nghèo khó chịu không biết bao nhiêu cay đắng.

Buổi tối ăn vào, toàn bộ cũng bị phun ra, hiện tại trong bụng đã sớm đói meo, dạ dày rất đau, cô không nhịn được co rút thân thể, quay đầu, mở trừng hai mắt, khóe mắt chậm rãi trở nên có chút ướt át.

Đáy lòng đều là ủy ủy khuất khuất!

Cũng không biết qua bao lâu, Bạc Sung Nhi thật sự mệt mỏi chịu không được rồi, mới mơ mơ màng màng ngủ mất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 492: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【17】

Ngày hôm sau, Bạc Sủng Nhi là bị tiếng cười líu ríu ngoài cửa sổ đánh thức, cô từ trên giường ngồi dậy, chẳng qua là cảm thấy đau lưng, nhìn da thịt tuyết trắng của mình, hiện đầy sưng đỏ do muỗi cắn, từng khối từng khối!

Tịch Giản Cận không còn ở bên trong rồi, bên đầu cô, là nội y của mới giặt tối qua, ban đêm mùa hè khí trời rất nóng, áo lót cũng đã khô, sau khi Bạc Sủng Nhi mặc tử tế, nhìn một chút quần ngày hôm qua chính mình cởi ra, liền cắn răng, cố mặc vào.

Cô đi giày cao gót vào, hướng ngoài cửa đi tới, muốn rửa mặt, nhưng thấy ngoài cửa có rất nhiều thiếu niên, đều ở vây quanh Tịch Giản Cận nói chuyện.

Phần lớn đều là nữ.

Những người đó thấy cô đi ra ngoài, rồi rít ngậy ngấn cả người, hiển nhiên là chưa từng thấy qua cô gái nào xinh đẹp như vậy.

Có một cô bé sáu bảy tuổi cũng nhìn cô đến ngậy ngấn cả người, hồi lâu, mới chớp tròng mắt hết sức sáng ngời và tinh khiết, tinh tinh mê mê ngẩng nhìn Bạc Sủng Nhi, kìm lòng không đậu nói một câu: "Chị gái, làm sao chị trắng như vậy?"

Làn da Bạc Sủng Nhi vốn đẹp tự nhiên, sau còn chăm sóc cẩn thận, nên làn da trắng nõn nà, cùng Tịch Giản Cận ở chung một chỗ, Tịch Giản

Cận không cần thận đụng cô một chút, cô cũng sẽ xanh tím thật lâu mới tan.

Cộng thêm cô ngày hôm qua không khỏe, cũng không nghỉ ngơi tốt, sắc mặt trắng bệch, mà mấy cô bé vây quanh Tịch Giản Cận thường ngày vẫn luôn phơi nắng, làn da đều thuộc loại vàng đen.

Bạc Sủng Nhi nhưng không biết như nói chuyện này thế nào cùng cô bé, chẳng qua là cười cười xấu hổ.

Những cô gái kia, một hồi lâu mới đem tầm mắt từ trên người Bạc Sủng Nhi dời đi, một lần nữa xoay quanh Tịch Giản Cận, đáy mắt mỗi người đều mang theo vài phần ngưỡng ngùng của thiếu nữ động tình, bám lấy Tịch Giản Cận hỏi lung tung này kia.

Tịch Giản Cận tính tình rất tốt, theo đó nhất nhất giải đáp, Bạc Sủng Nhi sửng sốt một hồi lâu, mới phát hiện mình một câu nói cũng không phun ra được, liền phần nộ muốn đi rửa mặt, đánh răng, mới phát hiện bàn chải đánh răng và kem đánh răng đều không có.

Cô liền nhú mày, tùy tiện búi mái tóc dài, rồi trở về trong phòng.

Bạc Sủng Nhi cũng không biết mình đi làm gì, chẳng qua là nghe phòng ngoài truyền tới trện trện tiếng cười, ai cũng hô Tịch Giản Cận " anh Tịch ", ai cũng ngọt ngào hô, cô nghe mà đáy lòng không biết là tư vị gì.f

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 493: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【18】

Đổi lại từ trước, cô đã sớm xông lên trước, ngang ngược xách lỗ tai Tịch Giản Cận, xách vào phòng, rồi hung hăng đập anh!

Nhưng là bây giờ, cô không muốn xông lên nữa.

Bạc Sủng Nhi nghe thanh âm ngoài cửa, tâm tình càng ngày càng tệ, đến cuối cùng, cô liền một mình ngồi ở bên giường, phát ngốc, cửa lại bị người đẩy ra, đi vào là cô bé bảy tuổi kia, cười mị mị nhìn Bạc Sủng Nhi, con mắt lóe sáng lòe lòe nói: "Chị gái, chị đi ra ngoài cùng mọi người chơi đùa đi!"

Bạc Sủng Nhi từ nhỏ đến lớn, ngại thân phận cao quý, xuất thân đặc thù, rất ít cùng bạn nhỏ chơi đùa, cũng không biết chung đụng như thế nào cùng người khác, cho nên khi cô bé nói muốn cô đi ra ngoài cùng cô chơi, theo bản năng cô liền lắc đầu!

Cô bé thấy Bạc Sủng Nhi lắc đầu, ánh mắt khẽ có chút tiếc nuối, tuy nhiên vẫn đứng ở nơi đó không đi, như cũ nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Cô bé cũng không nói chuyện, cứ như vậy nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, làm cho Bạc Sủng Nhi có chút ngại ngùng, không nhin được cúi đầu, sau đó cứng ngắc nói với cô bé: "Tại sao em không đi ra ngoài chơi đi?"

"Chị gái không đi, em cũng không đi! " cô bé mỉm cười ngọt ngào, sau đó lại nói: "Chị gái, em gọi Tiểu Hoa, em theo chị ở lại đây đi!"

Cái cô bé tên là Tiểu Hoa này rất hiểu chuyện, sau khi nói xong, liền đưa đến một cái ghế đẩu, ngồi ở bên chân Bạc Sủng Nhi, quy củ ngồi, hai tay chống cằm, nhìn Bạc Sủng Nhi, sau đó nói: "Chị gái, chị thật là đẹp mắt!"

Bạc Sủng Nhi từ nhỏ đến lớn, đều được người tán dương đẹp mắt, nhưng là không biết vì sao bị cái cô bé bảy tuổi này khen như vậy, cô có chút không được tự nhiên, sắc mặt cũng theo đó khẽ đỏ hồng, mới nói: "Tiểu Hoa, em học lớp mấy rồi?"

Tiểu Hoa lắc đầu, không có lên tiếng, nhưng đáy mắt mang theo vẻ hâm mộ mà hỏi: "Chị gái, chị thì sao? Chị học lớp mấy rồi?"

"Chị tốt nghiệp lâu rồi!"

"Chị gái thật hạnh phúc. " Tiểu Hoa rũ mắt, sau đó mới càng thêm cẩn thận nói: "Em không đi học, ba em qua đời, mẹ ngã bệnh, không có tiền!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 494: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【19】

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi khẽ sừng sốt một chút, vốn là hướng về phía cô bé này có mấy phần bài xích, nhưng là nghe được cô bé nói như vậy, cô cảm giác được tâm mềm nhũn ra, nghĩ đến chính mình thời điểm bảy tám tuổi, luôn được phụng trong lòng bàn tay mà chiều chuộng, vốn không phải lo không có tiền, cùng cô bé này, quả thực cuộc sống của cô, không biết là ở tầng thứ mấy trên trời rồi.

Lập tức, vẻ mặt Bạc Sủng Nhi liền mềm nhũn rất nhiều, theo đó cô bé bắt đầu nhất ngôn nhất ngữ trò chuyện.

Cô bé rất thích cười, thấy Bạc Sủng Nhi đối với mình cười một tiếng, cô cảm giác được rất hạnh phúc, mở miệng hô một tiếng chị gái, sau đó nghiêng đầu nhìn Bạc Sủng Nhi lại nói: "Chị gái, chị có thể dạy em học chữ hay không? Chờ em biết chữ rồi, trưởng thành, có thể rời ngọn núi này, đi gặp chị gái!"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, đáy lòng không giải thích được bắt đầu cảm động, cô gật đầu, nói: "Được!"

Cô bé vừa nhìn thấy Bạc Sủng Nhi đáp ứng, lập tức cười nhảy lên, vươn tay muốn ôm Bạc Sủng Nhi, thân thể Bạc Sủng Nhi liền cứng đờ, cô bé rất nhạy cảm dừng động tác lại, ánh mắt thoáng cái mờ đi, Bạc Sủng Nhi liền vươn tay, đem cô bé ôm một chút vào trong ngực, cô bé lúc này mới hưng phấn nở nụ cười, đẩy Bạc Sủng Nhi ra, hướng ngoài cửa chạy đi, lưu lại một mình Bạc Sủng Nhi ngẩn người.

Cô bé rất nhanh liền chạy trở lại, nó vào nhà, hướng về phía Bạc Sủng Nhi mở tay ra, bên trong có một viên kẹo trái cây, nói: "Chị gái, chị ăn đi!"

Giấy gói kẹo thoạt nhìn đã rất cũ kỹ, chắc là bị cô bé nắm trong tay thật lâu, vẫn không dám ăn.

"Chị không ăn, Tiểu Hoa ăn đi! " Bạc Sủng Nhi lắc đầu, liền trả lại cho Tiểu Hoa.

Tiểu Hoa cũng không đón, đầu dao động giống như trống xoay nói: "Chị gái, cái kẹo này là lúc nhà chị Kim Quý mừng lễ năm mới, phát cho chúng em, em có hai viên, một viên cho mẹ em, một viên này em vẫn không nỡ ăn, mẹ nói ăn thật ngon, không tin, chị nếm thử đi!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, đáy lòng không ra tư vị gì, cô chậm rãi mở giấy gói kẹo, cắn một cái, sau đó đem còn một nửa dư đưa tới khóe miệng Tiểu Hoa: "Chúng ta cùng nhau ăn!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 495: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【20】

Tiểu Hoa mở to miệng, đem một nửa còn dư cẩn thận ngậm vào, chậm rãi ăn.

Một lớn một nhỏ ai cũng không nói gì, liền chuyên chú ăn kẹo, Bạc Sủng Nhi đã ăn kẹo, không biết bao nhiêu loại, loại nào cũng là thương hiệu nổi tiếng, duy chỉ chưa từng đã ăn loại kẹo thấp kém này, nhưng là giờ khắc này, cô lại cảm thấy viên kẹo này so với những loại kẹo trước kia đều ngon hơn.

Tịch Giản Cận đẩy cửa vào, nhìn thấy hình ảnh, Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ ngăn người, mà Tiểu Hoa nhìn Bạc Sủng Nhi ngăn người.

Mãi cho đến khi Tịch Giản Cận đi tới bên người Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi mới hoàn hồn, chẳng qua là nhìn lướt qua Tịch Giản Cận, cô liền nhanh chóng dịch chuyển tầm mắt, Tịch Giản Cận cũng nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, váy của cô là váy ngắn, anh một cái liền thấy trên da thịt tuyết trắng của cô bị con muỗi cắn, đáy lòng nhịn không được đau lòng một trận, ngữ điệu nói chuyện liền mềm nhũn rất nhiều: "Anh đi giúp bác Trương chút việc, trước đi ra ngoài một chuyến, em ở nhà biết điều chờ anh một chút."

Bạc Sủng Nhi như cũ cũng không có liếc mắt nhìn Tịch Giản Cận, đáy lòng đều là cảm giác chua xót, anh cần gì tới nơi này nói cho cô biết, mới vừa rồi anh ở ngoài cửa cùng người nói chuyện cao hứng như vậy, làm sao cũng không có nghĩ tới cô?

Tịch Giản Cận gấp gáp đi ra ngoài, cho là Bạc Sủng Nhi buồn bực, suy nghĩ một chút, liền đi ra ngoài, hướng về phía những cô gái phía ngoài không biết nói những thứ gì, những cô gái đó liền hướng bên trong nhà chen vào, vây quanh Bạc Sủng Nhi líu ríu bắt đầu hỏi chuyện không ngừng.

Tịch Giản Cận nghĩ tới có người theo cô nói chuyện, ngay sau đó liền xoay người đi ra ngoài.

Những cô gái đó cũng chưa từng thấy qua ai xinh đẹp như Bạc Sủng Nhi, lập tức tán dương một trận, ngay cả nói chuyện với cô, đều là cẩn thận từng chữ từng chữ mà nói, hơn nữa cũng không dám lớn tiếng, sợ hù đến Bạc Sủng Nhi.

Trong đó có một cô gái, chính là Vương Kim Quý, con gái nhà giàu có nhất trong thôn này, cô ta vẫn là xinh nhất trong thôn, những người khác thấy cô ta đều dùng ánh mắt hâm mộ mà nhìn, mà người từ bên ngoài, cũng không so được, cũng đem cô ta đè ép xuống, cô bé ít nhiều gì cũng có chút ghen tỵ, cho nên Vương Kim Quý hơi ghét Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 496: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【21】

Nhất là, Tịch Giản Cận là người đàn ông đẹp trai nhất cô ta gặp qua, cô ta còn muốn để cha của mình nghĩ biện pháp dùng tiền đem Tịch Giản Cận lưu lại, mà mình và vị hôn phu của mình giải trừ hôn ước, nhưng không nghĩ tới Tịch Giản Cận có vợ, hơn nữa vợ còn là cô gái xinh đẹp hơn mình không biết bao nhiêu lần, đáy lòng của cô ta đã sớm khó chịu với Bạc Sủng Nhi!

Bạc Sủng Nhi chỉ cùng Tiểu Hoa quen thuộc, cô bé nhìn thấy nhiều người vây quanh Bạc Sủng Nhi, cũng không nhìn tới chị xinh đẹp của mình, liền liền mạng chèn chúc chui vào, rúc vào giữa hai chân Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi từ nhỏ đã có một luồng khí thế, coi như là những cô gái đó đang suy nghĩ cùng cô thân cận, nhưng đều là cách cô một khoảng, không dám nhích tới gần bên cạnh cô, cho nên Tiểu Hoa đứng ở giữa hai chân của cô, khe hở cũng là rất rộng.

Vương Kim Quý nhìn trên cổ cùng trên cổ tay còn có trên lỗ tai Bạc Sủng Nhi mang theo thứ lấp lánh, liền không nhịn được mở miệng nói: "Những thứ đồ trang sức này thật là đẹp mắt, là từ đâu mua được?"

Vương Kim Quý vừa nói, ngón tay vừa hướng trên lỗ tai Bạc Sủng Nhi chạm đến, Bạc Sủng Nhi khẽ tránh ra, không nhẹ không nặng nhìn thoáng qua Vương Kim Quý, Vương Kim Quý chẳng qua là cảm thấy có chút áp lực, ngón tay liền phần nộ thả xuống.

"Cô nhìn đồ trang sức của tôi, là ba tôi từ bên ngoài giúp tôi mang về, là nhãn hiệu lớn trên thế giới, Cartier, hơn nữa còn là sản phẩm mới nhất năm nay!"

Vương Kim Quý khoe khoang phe phẩy cổ tay của mình, dương dương đắc ý nói, những người xung quanh đó không nhìn được cũng hướng Vương Kim Quý vây lại, liên tiếp cảm thán.

Vương Kim Quý lúc này đã kiêu ngạo giống như con Khổng Tước, chỉ chỉ cái túi xách của chính mình, tiếp tục nói: "Cái túi này cũng là nổi nhãn hiệu danh, LV đấy! Còn có đồ trang điểm, cái này là Diro, cái này là Phạm Hi đấy!"

Bạc Sủng Nhi đối với mấy nhãn hiệu này cũng không có hứng thú quá lớn, ở trong mắt người khác, những thứ này là nhãn hiệu tốn kém số một, đối với cô mà nói, cũng chỉ là những vật nhỏ, cho nên liền cúi đầu, cùng Tiểu Hoa thỉnh thoảng nói vài lời, vốn không chút nào đem những thứ đó của Vương Kim Quý đặt ở đáy mắt.

Vương Kim Quý mục đích là muốn kích thích cho Bạc Sủng Nhi nhìn, tuy nhiên không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi làm như không thấy, cô ta liền cực kỳ phẫn nộ, sau đó cầm một hộp phấn lót, đưa cho Bạc Sủng Nhi nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 497: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【22】

"Cô có thể thử một lần, thật dùng rất tốt đó! Có thể bảo anh Tịch mua cho cô..... Bất quá ba tôi nói rất đắt tiền, cũng không biết anh Tịch nhà các cô có thể mua được hay không!"

Hộp phấn đưa đến chớp mũi Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi liền vội vàng gạt qua, nhìn lướt qua hộp phấn kia, sau đó lại nhìn Vương Kim Quý một chút, tùy tiện hỏi một câu: "Cái này mua bao nhiêu tiền?"

Vương Kim Quý cho là Bạc Sủng Nhi bị chính mình kích thích, càng dương dương đắc ý mà ngẩng đầu lên nói: "Hơn ba trăm đồng đó!"

Bạc Sủng Nhi nhăn mày, sau đó cực kỳ chăm chú nhìn Vương Kim Quý nói: "Mỗi ngày cô đều dùng sao?"

"Dĩ nhiên, tôi dùng hết rồi, ba tôi lại mua hộp mới cho tôi, tôi mới không cần đấy! " Vương Kim Quý nhận định là Bạc Sủng Nhi đối với đồ của mình cảm thấy hứng thú, vạn phần cố gắng kích thích Bạc Sủng Nhi.

"Sau này đừng có dùng nữa! " Bạc Sủng Nhi trầm mặc một chút, giương mắt lên nhìn Vương Kim Quý, lạnh lùng thản nhiên nói, "Đây là đồ nhái!"

"Đồ nhái? Làm sao có thể? " Vương Kim Quý đề cao âm điệu la một câu: "Làm sao cô lại nhận định đây là đồ nhái?"

"Người mùi liền đoán được! " Bạc Sủng Nhi nhàn nhạt đáp một câu, vốn định câm miệng, nhưng là vẫn để tốt bụng tiếp tục nhắc nhở: "Thật sự

là đồ nhái, đừng dung nữ, dùng lâu sẽ bị nám da đấy!"

Vương Kim Quý vốn không tin Bạc Sùng Nhi, cầm lấy phấn, tiếp tục hướng về trên mặt mà bôi, sau đó ngọt ngào nhíu mày, nói: "Ai nha, thời gian không còn sớm, lại mất công vị hôn phu của tôi trở về tìm tôi, vị hôn phu đối tôi rất tốt, mỗi lúc trời tối anh ấy cũng sẽ tới tìm tôi, còn có thể kể chuyện xưa cho tôi!"

Vương Kim Quý sau khi nói xong, nhìn Bạc Sùng Nhi một chút, tiếp tục nói: "Di, đúng rồi, anh Tịch đối với cô như thế nào?"

Bạc Sùng Nhi vốn là nghe " anh Tịch " hơn nửa ngày, đáy lòng đã nổi giận, hiện tại lại nghe đến Vương Kim Quý ở trước mặt của mình tỏ vẻ hạnh phúc, mà cô hết lần này tới lần khác là bất hạnh nhất, ngọn lửa càng tràn đầy.

Nhưng là Bạc Sùng Nhi chỉ mím môi, không lên tiếng.

Vương Kim Quý nhìn Bạc Sùng Nhi không nói lời nào, càng dương dương đắc ý nói: "Tôi mất hứng, vị hôn phu cũng sẽ ôm tôi dỗ tôi cười đấy, còn có thể giúp tôi xoa bóp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 498: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【23】

"Đúng rồi, anh Tịch hiện tại khẳng định không thể đấm bóp cho cô đi, anh ấy bị thương, nghe nói là bị bọn cướp đánh, vị hôn phu của tôi ban đầu cũng cùng thổ phỉ đánh qua một trận, đều đem thổ phỉ đánh bại!"

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi hơi nóng lên hướng Vương Kim Quý.

Cô cái gì cũng có thể dễ dàng tha thứ, chính là không nhịn được người khác ở trước mặt cô chê bai Tiểu Tịch!

Tiểu Tịch chẳng qua là nói phét như vậy, bọn họ lại tin là thật, nếu như bọn họ biết Tiểu Tịch tay không có thể quật ngã ba bốn mươi người, hơn nữa còn chỉ trong tích tắc, cô ta còn có thể đứng ở chỗ này hùng hổ nói những lời này hay không!

"Xem ra, anh Tịch nhà cô cũng chỉ là lớn lên đẹp mắt, còn đâu cũng không có gì giỏi!"

Bạc Sủng Nhi sắc mặt hơi đổi, không cam lòng yếu thế hướng Vương Kim Quý nhìn lướt qua, trong lúc bất chợt chỉ chỉ phần lót trong tay cô ta, nói: "Cái phần lót này, là phần lót tốt nhất thế giới, cũng là nhất đắt tiền, một lọ 30mg cần 130.000 đồng, dùng Lavender nước Pháp cùng dầu Mân Côi trong sa mạc ở Châu Âu chế thành, biết dầu Mân Côi là cái gì không? Trong các đồ trang điểm nó được gọi là vật liệu hoàng kim."

Bạc Sủng Nhi âm điệu dễ nghe, nói không vội không chậm, những người khác nghe mà trợn mắt, rồi rít hỏi: "Làm sao cô biết cặn kẽ như vậy?"

"Bởi vì..... Nhân hiệu này chính là một trong những sản nghiệp nhà chúng tôi. " Bạc Sủng Nhi mở to đôi mắt thanh thuần vô tội, cực kỳ bình tĩnh nói ra.

Người xung quanh trong nháy mắt đều há to miệng, ngay cả Vương Kim Quý cũng bất khả tư nghị nhìn Bạc Sủng Nhi.

Cô gái này, có phải đang nằm mơ hay không? Làm sao cô ta sẽ lại nói như vậy?

Nói nhân hiệu trang điểm này là gia sản nhà bọn họ sao?

Bạc Sủng Nhi không chút chú ý tới người xung quanh đã bị cô bị làm cho sợ đến không nói ra một câu, hơn nữa ánh mắt nhìn cô cũng mang theo vài phần hoài nghi, trong đầu của cô đã sớm bị Vương Kim Quý khinh miệt mình và Tịch Giản Cận làm cho nóng đầu.

Cô khẽ giơ cằm nhỏ lên, nghiêng cái đầu suy nghĩ một chút, tiếp theo đó nói: "Thật ra thì tôi đều không dùng loại phấn lót này, bởi vì thành phần dầu Mân Côi bên trong quá ít, tôi đều trực tiếp dùng dầu Mân Côi ngâm bồn tắm đấy!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 499: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【24】

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, liền cười cười, quay đầu nhìn Vương Kim Quý một chút nói: "Cái túi xách kia cùng đồ trang sức, tất cả đều là giả! Bởi vì tôi quen biết tổng tài Cartier cùng LV, con gái của bọn họ trước đó còn đặc biệt từ nước ngoài chạy đến Trung Quốc tới thăm tôi mà! Khi đó bọn họ nói cho tôi biết, sản phẩm mới nhất của Cartier năm nay tháng chín mới xuất hiện, bây giờ cách khi đó còn kém hai tháng, còn có túi xách LV cho tới bây giờ cũng sẽ không có chữ như vậy, vừa nhìn tôi đã biết rồi!"

Bạc Sủng Nhi nói cực kỳ dễ dàng, thủy chung đều là cười mỉ mỉ.

Một bên những người đó cũng nghe đến sững sốt, đem Sủng Nhi làm như người ngoài hành tinh mà nhìn.

Cô nói cô quen lão tổng của những nhãn hiệu này?

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn Bạc Sủng Nhi, nhưng Bạc Sủng Nhi cực kỳ kiêu ngạo híp mắt, tiếp tục nói: "Còn có Tiểu Tịch nhà chúng tôi..... Nga, đúng rồi, chính là anh Tịch trong miệng các cô!"

Bạc Sủng Nhi cố ý nhấn nặng hai chữ " anh Tịch " kia, sau đó gằn từng chữ nói: "Lần trước, anh ấy còn cùng người lãnh đạo XX cùng nhau ăn cơm đấy!"

Cái nông thôn này rất vắng vẻ, rất nhiều thứ có thể không biết, nhưng là người lãnh đạo XX cũng biết đấy!

Bọn họ thỉnh thoảng xem ti vi, đều là xem đài truyền hình trung ương, thường xuyên ở bên trong thấy tin tức người lãnh đạo XX.

Những người đó lập tức trợn to hai mắt, càng bất khả tư nghị hơn!

Bạc Sủng Nhi rất là hài lòng, suy nghĩ một chút, tiếp tục không nhanh không chậm mở miệng nói: "Á..... Đúng rồi còn hơi quên chút, đó chính là Tiểu Tịch nhà chúng tôi đối với tôi cũng rất tốt, ra đường sẽ giúp tôi xách túi, tôi mệt mỏi sẽ ở sau lưng đỡ tôi, anh ấy còn có thể giúp tôi giặt áo lót!"

"Nga, đúng rồi, vị hôn phu của cô sẽ ở thời điểm cô mất hứng dỗ cô cười sao? " Bạc Sủng Nhi làm ra một bộ vẻ mặt cô thật trẻ con nhìn Vương Kim Quý, khễ gờ cảm lên, khí phách nói: "Đừng nói tôi không vui, coi như là tôi vui vẻ, anh ấy cũng sẽ dỗ tôi cười, tôi đánh anh ấy mắng anh ấy anh ấy cũng không dám cãi lại, tôi bắt anh ấy biến, anh ấy tuyệt đối không dám đi, hơn nữa cũng không dám lẩn xa, đều là ở trước mặt tôi, lăn đi lăn lại!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 500: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【25】

Bạc Sủng Nhi bùm bùm nói một tràng, sau khi nói xong, vẫn không quên hếch cằm cao cao, đem một đám trước mặt trợn mắt há hốc mồm không nhìn thẳng, nện bước chân, liền hướng ngoài cửa đi tới.

Ai ngờ mới vừa quay người lại, liền thấy Tịch Giản Cận đứng ở cửa, một đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm cô, sắc mặt hơi trầm.

Bạc Sủng Nhi mới vừa rồi chỉ lo tức giận, vốn không biết rốt cuộc Tịch Giản Cận trở về lúc nào, cô căn cứ căn cứ, cuối cùng cũng là một câu cũng không nói.

Đám con gái phía sau lúc này mới hậu tri hậu giác hồi trí, từng bước từng bước đầu tiên là quay đầu nhìn Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận một chút, sau đó lại nhìn Vương Kim Quý một chút.

Vương Kim Quý sắc mặt đã sớm một hồi xanh một hồi trắng, cực kỳ khó coi, nhìn Bạc Sủng Nhi giật giật môi, có thiên ngôn vạn ngữ muốn đáp trả, tuy nhiên nhất thời tìm không được câu nói, chỉ có thể đứng ở nơi đó, âm thầm mà căn cứ căn cứ.

Thật lâu, Vương Kim Quý mới tàn bạo trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, rồi nhìn một chút những thứ trong tay mình bị Bạc Sủng Nhi nói là giả, nháy mắt, nước mắt thoáng cái rơi xuống.

Từ nhỏ đến lớn, cô ta còn không có mất mặt như vậy!

Những người khác vừa thấy Vương Kim Quý bình thường ở trước mặt bọn họ kiêu ngạo như khổng tước đột nhiên khóc lên, những người khác đều lập tức bối rối.

Bọn họ dù sao cũng là người trong một thôn, coi như là Vương Kim Quý quen kiêu ngạo, nhưng là bình thường đối với đám con gái bọn họ cũng là không tệ, có đồ ăn ngon chơi vui cũng sẽ chia cho bọn họ.

Mà Bạc Sủng Nhi là người từ bên ngoài, lại đem Vương Kim Quý làm cho khóc, cho nên mọi người đều nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, ánh mắt mang theo vài phần oán giận.

Lúc Tịch Giản Cận tiến vào, chỉ nghe được Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó bùm bùm chỉ trích đồ của Vương Kim Quý là giả.

Bạc Sủng Nhi là như người thế nào, anh rõ ràng nhất, thông minh giật mình, nhanh mồm nhanh miệng, cho dù không biết, nhưng không giống những Tiểu công chúa bị làm hư khác!

Hoàn cảnh từ nhỏ đến lớn làm cho cô vốn không biết khiêm nhường nhẫn nhịn vì vật gì, chịu không nổi nửa điểm ủy khuất!

Mà những người đó thấy Tịch Giản Cận đi vào, lập tức rối rít mở miệng nói: " anh Tịch, người phụ nữ của anh, cô ấy..... Hung chúng em!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 501: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【26】

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, giữa lông mày lập tức nhăn lại, cô hung họ lúc nào?

Nếu không phải bọn họ kiếm chuyện, cô sẽ làm thế sao?

Bạc Sủng Nhi không nhịn được quay đầu, căm tức nhìn nhóm người kia, trong con người xinh đẹp, thiêu đốt lên liệt hỏa hùng hực!

Vương Kim Quý khóc càng ngày càng lợi hại, đám con gái kia liền đỡ Vương Kim Quý, còn có người nhỏ giọng mở miệng nói: "Này là người như thế nào a, ở tại thôn chúng ta, ăn uống của chúng ta, còn hung chúng ta? Để thôn trưởng trở lại, cho thôn trưởng đem bọn họ đuổi đi!"

Tịch Giản Cận nắm tay, trầm mặt nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Bạc Cẩm, em càn quấy cái gì?"

Càn quấy?

Bạc Sủng Nhi nghe được câu này, lập tức nâng lông mày lên, càng tức giận hơn!

Cô càn quấy cái gì?

Cô còn không phải bởi vì anh nên mới gây lộn với bọn họ đấy sao?

Là cô ta nói anh không tốt trước đấy! Cô ta làm trò ba hoa bốc phét trước mặt cô đấy! Anh lại không phân tốt xấu đứng ở chỗ này, trách cứ cô?

Mặt Bạc Sủng Nhi, lập tức chìm hơn, cô mím môi thật chặt, bởi vì một ngày một đêm không có ăn cơm, toàn thân cao thấp rất suy yếu, nhưng vẫn thẳng lưng, chẳng qua là nhìn lướt qua Tịch Giản Cận, liền quay đầu, không nói tiếng nào.

Tịch Giản Cận thật ra thì cũng không phải là không hiểu Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi rất kiêu ngạo, những người Vương Kim Quý này vốn là không được cô để vào mắt, cô làm sao sẽ vô duyên vô cớ cùng người ta rùm beng, hẳn là bọn họ nói cái gì, kích thích Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là đúng như lời bọn họ, ở tại trên địa bàn của người ta, hơn nữa cũng không biết khi nào mới có thể rời đi, người không có đồng nào, toàn dựa vào trợ giúp của bọn họ, coi như là người ta nói lời không dễ nghe, nhưng cũng phải nhân nhượng một chút.

Cũng không thể thật sự cùng người ta gây lộn!

Cộng thêm anh nghe được, cả thôn, duy chỉ có nhà Vương Kim Quý có xe, mặc dù chỉ là một chiếc máy kéo, song so với xe ngựa vẫn nhanh hơn.

Huống chi từ nơi này đến khu vực thành thị gần nhất, mất hơn hai trăm cây số, ít nhất phải sáu giờ đường xe, mà tối nay Vương Phát Tài vừa vặn đi khu vực thành thị, anh có thể đi nhờ xe, cho nên chọc cho Vương Kim Quý nóng nảy, tối nay sợ là anh cũng không đi đến khu vực thành thị được.

Bạc Sủng Nhi từ bé được nuông chiều vô cùng, một ngày một đêm rồi không ăn cái gì.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 502: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! 【27】

Anh phải nghĩ biện pháp, chuẩn bị cho cô chút đồ nếu không, thân thể của cô khẳng định chịu không nổi!

Tịch Giản Cận nhanh chóng suy tính một vòng, nhìn sắc mặt Bạc Sủng Nhi tái nhợt, anh cực kỳ đau lòng, bắt cô ra mặt nói xin lỗi, anh cũng nói không nên lời, chỉ có thể đi lên trước, tự mình cầm khăn lông một bên, xoa xoa nước mắt cho Vương Kim Quý, chậm rãi cười cười, hào hoa phong nhã nói: "Thật xin lỗi, cô ấy tính tình không được tốt, cô đừng nóng giận, cũng chớ để ý!"

Tịch Giản Cận lớn lên vốn đẹp trai, những cô gái này đều bị mê đến thần hồn điên đảo, bây giờ nhìn thấy anh ôn nhu nói chuyện như thế, cũng phân không rõ phương hướng.

Ngay cả Vương Kim Quý cũng nhất thời quên khóc.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, nhìn một màn như vậy, cánh môi mân chặt hơn, anh lại không hỏi tiền căn hậu quả cứ như vậy đi xin lỗi?

Bạc Sủng Nhi muốn giả thích cho Tịch Giản Cận, nhưng lại nghĩ đến Tịch Giản Cận không muốn mình, chán ghét mình, nên lại không nói gì, anh đâu biết là cô thay anh xả giận đấy!

Nghĩ tới đây, Bạc Sủng Nhi lập tức tức đỏ mắt, vốn ở cái nơi chim không thềm ị này phải chịu biệt khuất, từ nhỏ đến lớn cũng không có bị nhiều con gái vây quanh điều võ dương oai như vậy, hiện tại chính mình phản kích còn bị cho là không đúng, cô càng nghĩ càng cảm thấy ủy khuất,

cuối cùng chẳng qua là cực kỳ phần nô tròng mắt liếc Tịch Giản Cận, sau đó tông cửa xông ra.

Tịch Giản Cận bên này cũng không có giải quyết xong, người bên kia đã tức giận chạy mất, náo cho đầu anh cũng theo đó phình lên, theo bản năng muốn đẩy Vương Kim Quý ra đuổi theo Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là hết lần này tới lần khác toàn bộ chuyện vất lại với nhau, Vương Phát Tài sớm không tới trễ không tới, hết lần này tới lần khác lại tới lúc này gọi bọn họ đi lên trấn.

Tịch Giản Cận nghĩ tới nghĩ lui, mở miệng: "Tôi phải đi tìm vợ tôi."

"Để em đi, Tịch đại ca, bằng không không biết lúc nào mới lại đi trấn, bỏ lỡ cũng không hay, hơn nữa trong thôn em so với anh quen thuộc hơn, tìm chị dâu khẳng định mau hơn! " Trương Hủ một bên vẫn theo tới không nói gì đã mở miệng.

Muộn một ngày, Bạc Sủng Nhi là chịu đấng hơn một ngày, Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, gật đầu, lên xe Vương phát tài, hướng thị trấn lên đường.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 503: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【1】

Thời điểm Tịch Giản Cận ngồi lên xe, đáy lòng còn loáng thoáng có chút không yên lòng, nhưng mà nghĩ đến Bạc Sủng Nhi toàn thân bị muỗi đốt sưng đỏ, còn có sắc mặt cô càng ngày càng tái nhợt, cuối cùng lại cũng chỉ có thể cứng rắn đem nỗi lòng không yên cường ngạnh đè ép xuống.

Vốn tưởng rằng chỉ có Vương Phát Tài đi cùng, không nghĩ tới Vương Kim Quý cũng đi theo, Vương Kim Quý theo sát ngồi cạnh Tịch Giản Cận, thỉnh thoảng quay đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận nói một ít lời.

Tịch Giản Cận từ nhỏ gia giáo khiến cho anh cũng sẽ không thật sự sợ người khác, mặc dù đáy lòng rõ ràng Vương Kim Quý cùng Bạc Sủng Nhi có chút xích mích, nhưng vẫn ôn văn nhã mỉm cười, ngăn gọn tự động trả lời cho Vương Kim Quý.

*

【 Nếu như muốn, vì sao không tranh thủ? Anh ấy là hạnh phúc của tôi, tôi không liều mạng nắm lấy, chẳng lẽ muốn đợi chờ sao? Chẳng lẽ cậu không biết sao? Đợi người khác cho cậu hạnh phúc, thì sau này cũng không thể nào hạnh phúc! 】

Bạc Sủng Nhi cũng không có chạy xa, đi giày cao gót, hơn nữa đường nơi này cũng không bằng phẳng, cô bước đi cũng cong vẹo, nhiều lần suýt nữa ngã xuống.

Trương Hủ ra ngoài, quẹo trái quẹo phải hai ba lần, liền thấy được bóng dáng Bạc Sủng Nhi lão đảo.

Trương Hủ hai ba bước đuổi theo, há mồm, liền hô một câu: "Chị dâu..."

Bạc Sủng Nhi sắc mặt không tốt, thậm chí còn mang theo vài phần áp lực thấp, đột nhiên vừa quay đầu, liền hướng Trương Hủ quăng một ánh mắt, Trương Hủ chưa từng thấy qua cô gái nào xinh đẹp như vậy, giống như là tiên nữ trên trời, cậu ta xấu hổ, lập tức mặt cũng nhịn không được nữa đỏ lên, lấp bắp một hồi lâu, mới đem nửa câu sau miễn miễn cường cường nói xong: "Chị dâu... Về nhà đi!"

Bạc Sủng Nhi thẳng lưng, cũng không lên tiếng, chỉ là hướng phía trước đi, Trương Hủ không có cách nào, chỉ có thể đi theo phía sau Sủng Nhi.

Rời thôn, nơi đó có một sườn núi, phía trên có một cây hòe, xuân hạ giao nhau, chính là mùa hoa hòe nở.

Hoa Hòe còn được gọi là hoa "Tâm".

Vị ngọt mà thơm.

Có thể làm bánh hoa hòe, cháo hoa hòe, trà hoa hòe

Cây hòe đã mấy trăm năm rồi, Bạc Sủng Nhi đi nhiều mệt mỏi, liền tìm một chỗ sạch sẽ, ngồi tựa lên cây.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 504: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【2】

Lúc này hoa hòe đã sớm rụng mất, nhưng vẫn phiêu tán mùi thơm nhàn nhạt, cô không nhịn được chun mũi, nói: "Mùi hương thật quen thuộc!"

Trương Hủ liền vội vàng nói cho cô biết: "Đây là cây hòe."

Hơn nữa hoa hòe nơi này ăn đặc biệt ngon.

Bạc Sủng Nhi thích ăn bánh hoa hòe, nhưng không biết là lấy từ cái cây to như vậy, khó tránh khỏi ngạc nhiên tròn mắt, chăm chú nhìn.

Bạc Sủng Nhi giờ khắc này, thật ra thì đối với cây hòe này là không có hứng thú quá lớn, trong óc của cô, phiêu đảng đều là bóng dáng Tịch Giản Cận, đi xa như vậy, vốn là chút ít tức giận kia, đã dần dần làm đầy lòng của cô khổ sở, đan xen, đau đớn.

Lòng của cô, tựa hồ có chút ươn ướt.

Vốn cho là bọn họ cách chỉ bảy năm, thiếu chỉ là một lời xin lỗi, nhưng là không nghĩ tới, cái gì cũng đang thay đổi, trở thành... Anh đã không hề muốn cô nữa!

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là ôm đầu, thật ra thì rất cô muốn trốn, tìm một chỗ không người, khóc một lần.

Chẳng qua là Trương Hủ đi theo bên cạnh, cô không muốn khóc, chẳng qua là tròn tròn mắt, không dám nháy, sợ nháy một cái, nước mắt

liền rơi xuống.

Trương Hủ không nói gì, thậm chí cậu ta cũng không dám nhìn Bạc Sủng Nhi, chẳng qua là ngồi ở bên người cô, nghe mùi thơm nhàn nhạt trên người cô, Trương Hủ cảm giác được tâm động không yên.

Bạc Sủng Nhi nghĩ đến chuyện cũ, trôi giạt từ từ vờn quanh ở đáy lòng của cô, nếu như thời gian có thể đảo ngược, thật là tốt biết bao a!

Hôm nay, cục diện như vậy, đến tốt cùng làm cho cô càng thương tiếc cùng nhớ lại thời gian khó quên trước kia.

Không giải thích được, cô cảm thấy cô có chút hận Tịch Giản Cận rồi.

Hận anh, hận anh ở lúc cô ba tuổi, ở thời điểm cô không có chút năng lực phòng bị nào, liền xông vào cuộc đời cô.

Khi đó, không biết là yêu.

Chỉ biết là, cô muốn chơi cùng cậu bé kia.

Hận anh thời điểm học cấp 3, gặp lại đối với cô chẳng thêm ngó tới, cô ngạo khí, anh lạnh nhạt, hơn nữa bộ dáng còn ôn văn hữu lễ như vậy, dễ dàng mở miệng một cái, một tiếng Tịch Giản Cận, liền đầu độc khiến cô còn trẻ đã trở nên u mê như vậy.

Hận anh thời gian cùng cô ở chung một chỗ luôn một lòng nhân nhượng cùng che chở cô, mặc dù không phải là tốt đẹp nhất, nhưng cũng làm cho không người nào thay thế nhất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 505: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【3】

Hận anh ở bảy năm sau, nhẫn tâm như vậy, cô cũng đã làm mọi việc cô có thể việc làm, còn không chịu quay người lại, dắt tay cô đi!

Cô là hận anh đấy!

Hắn là hận anh đấy!

Nhưng là, càng nghĩ tới như vậy, cô càng thấy không bỏ anh xuống được.

vốn là không nỡ, không muốn để xuống!

Thời gian từng ly từng tý trôi qua, khi đêm đến, mặt trời chiều ngã về tây, nơi này nhìn sang, đặc biệt xinh đẹp.

Dù sao cũng là thôn trang, ban đêm rất nguy hiểm, Trương Hủ liền quay đầu, thấp thỏm bất an mở miệng: "Chị dâu, trở về đi thôi! Trời đã tối rồi!"

Bạc Sủng Nhi kinh ngạc hồi thần, mới phát hiện sắc trời đã tối, cô gạt đầu, lúc này mới đứng lên, dọc theo con đường đi tới trở đi.

Cô đi một lúc, thì không nhớ đường, Trương Hủ liền đi tới bên cạnh dẫn đường, hai người có lẽ là quá trầm mặc, nên càng lúng túng hơn, Trương Hủ không nhịn được mở miệng, nói: "Chị cùng Tịch đại ca cãi nhau sao?"

"Ừ. " Bạc Sủng Nhi nhúu mày, cũng không biết chuyện gì xảy ra, liền nhẹ giọng nói: "Anh ấy không thích tôi!"

Cô nói rất tự nhiên, giống như là nói: "Tôi ăn bữa sáng rồi" "Ta muốn đi ngủ ".

Không biết vì sao, Trương Hủ nghe được, cảm thấy đáy lòng mơ hồ có chút đau, cậu ta quay đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi một chút, mới nói: "Vậy các người còn kết hôn!"

Bạc Sủng Nhi vẻ mặt sượng lại trong chớp mắt, nhưng ngay sau đó liền cong môi, my my cười cười, cười đến mặt Trương Hủ đỏ bừng, nhưng nhìn chăm chăm mặt của cô, nhìn đến không dời mắt.

"Đúng vậy a, kết hôn, cậu không biết, từ đầu đến cuối đều là tôi quẩn chặt lấy anh ấy."

"Tại sao lại làm như vậy? " Trương Hủ nhúu nhúu mày, hiển nhiên là có chút lơ đãng: "Chị đẹp như vậy, hẳn là có rất nhiều chàng trai muốn đem nâng chị lên trời, vì sao hết lần này tới lần khác lại tìm một người không thương mình?"

Bạc Sủng Nhi không nói gì.

Cô vẫn cảm thấy người ở trong sơn thôn, không có sắc bén như vậy.

Tuy nhiên không ngờ tới, Trương Hủ có thể trực tiếp chọt trúng vết thương của cô như vậy.

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, kinh ngạc nhìn Trương Hủ trước mắt, phát hiện cậu nhóc ở nông thôn này, lớn lên có chút thanh tú, cô giật giật môi, một hồi lâu, mới cong môi, mệ mệ lưỡi cười cười, liền tiếp dừng dừng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 506: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【4】

"Có người xuyên qua nụ cười cùng ngang bướng của chị, thấy đáy lòng của chị hay không? " Trương Hủ nhìn chăm chăm con đường phía trước, trong lúc bất chợt thốt ra một câu như vậy: "Tôi có thể cảm giác được, chị dùng phương thức riêng của mình, hướng về phía Tịch đại ca yêu thương."

Những lời này, giống như là một tia sét, nhanh chóng nổ tung ở trong đầu Bạc Sủng Nhi, gần như đả thương cô.

Cô vẫn cho là, không có ai ngoài người tập đoàn Bạc Đế có thể hiểu cô yêu Tịch Giản Cận.

Nhưng là, không ngờ tới, một chàng trai nơi sơn thôn nghèo khó, lại có thể hiểu cô thấu triệt.

Đáy lòng có chua xót cùng khổ sở quần lấy nhau, còn mang theo mất mát không nói ra.

Cô biểu hiện rất rõ sao?

Người khác đều có thể nhìn ra, hết lần này tới lần khác Tịch Giản Cận lại không nhìn ra được sao?

Hay là anh không chịu nhìn?

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, đáy lòng hiện lên vô số thất vọng, ban đêm lạnh lẽo, cô đột nhiên phát hiện, tim của mình, lại mong manh như

vậy, tùy thời đều có thể tan vỡ!

Thì ra là... vết thương của cô đã chõng chất như thế.

Bạc Sủng Nhi vẽ mặt liên tục thay đổi, rất lâu, Trương Hủ thấy cô có chút cảm tức.

Bị một người coi như là xa lạ đâm xuyên nội tâm, không phải kẻ nào cũng thích.

Nhưng là, cuối cùng, Bạc Sủng Nhi dị thường rục rở đối với cậu cười cười, đáy mắt cũng lóe ra quang mang sáng ngời, ngữ điệu nhẹ nhàng như cũ: "Không muốn buông tay!"

Trương Hủ không nói gì, nhìn Bạc Sủng Nhi đã dẫn đầu hướng phía trước đi tới.

Bạc Sủng Nhi đi một khoảng, trong lúc bất chợt ngừng lại, quay đầu, nhìn Trương Hủ, tiếp tục tái diễn nói: "Tôi không muốn buông tay, cả đời cũng không muốn."

Thế giới giống như im lặng lại chỉ trong khoảnh khắc!

Trương Hủ cảm thấy cô gái trước mặt này, không chỉ đơn thuần dùng một chữ đẹp là có thể hình dung!

Mà là, trân quý!

Thế gian chỉ lần này một cô gái linh động như thế.

Yêu có tôn nghiêm, yêu có chừng mực.

"Nếu như muốn, vì sao không tranh thủ? " Bạc Sủng Nhi như cũ mỉm cười, ngữ điệu nói rất tự nhiên: "Anh ấy... Là hạnh phúc của tôi, tôi không liều mạng năm lấy, chẳng lẽ định đợi chờ sao?"

"Chẳng lẽ cậu không biết? Đợi người khác cho cậu hạnh phúc, sau này sẽ không thể nào hạnh phúc!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 507: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【5】

Chẳng lẽ cậu không biết?

Đợi người khác cho cậu hạnh phúc, sau này sẽ không thể nào hạnh phúc!

Cho nên... Hạnh phúc, cũng muốn dựa vào chính mình nắm chắc.

Thế giới, bởi vì một câu nói kia, trong nháy mắt dừng lại.

Có một loại ôn nhu kỳ diệu, chậm rãi bao phủ ở trên người Bạc Sủng Nhi.

Trương Hủ đứng ở nơi đó, nhìn lên cô gái trước mặt, cho là mình xuất hiện ảo giác.

Năm nay, cậu gặp được thiên sứ trong truyền thuyết.

Thân ảnh của cô, thoát nhìn tinh tế như vậy, nhưng giờ khắc này, lại vĩ đại như vậy.

Cô đứng ở nơi đó, không có lên tiếng, chỉ là không ngừng cười, phảng phất có tiếng cười truyền ra, thật giống như thần chú trùng điệp.

Chẳng qua là, đáy lòng của cô, suy nghĩ cái gì, đó là một loại niềm tin cô tự mình biết, hết thảy về anh.

Mỗi lần nhớ tới, cô liền mỉm cười, cho dù là anh đã từ thế giới của cô càng lúc càng xa, nhưng là, cô vẫn như cũ cố chấp theo dấu vết con đường

anh đi qua, trèo non lội suối truy đuổi!

Bạc Sủng Nhi xoay người, hướng thôn xóm cách đó không xa đi tới, thật lâu, Trương Hủ mới nhớ cất bước, đi theo phía sau cô, từng điểm từng điểm đuổi theo.

Nhưng là Trương Hủ không có một lần nhích tới gần bên cạnh cô, chẳng qua là ở phía sau của cô, bởi vì, cậu cảm thấy, hoảng hốt không thôi.

Rành rành đau thương như thế, vì sao có thể cười ngọt như vậy?

Pốt cuộc cô là người con gái như thế nào?

Muốn đưa thứ tốt đẹp nhất, hết toàn lực đem hiện ra ngoài, để cho toàn thế giới thấy, cũng sẽ thấy tự ti!

Tự tin, hoàn mỹ.

Hai người một trước một sau, trở lại trong nhà của thôn trưởng.

Thím Trương đã chuẩn bị tốt thức ăn, đợi bọn họ trở lại.

Tịch Giản Cận đi vào trấn, bọn họ đều biết, tất nhiên cũng không hỏi, Bạc Sủng Nhi tò mò, nhưng cố đè xuống, cũng không có mở miệng đi hỏi thăm, ngồi ở chỗ đó, tiếp tục ăn cơm.

Đã hai ngày cô không ăn gì, đích xác là... đè ép nỗi ghê tởm cùng buồn nôn buộc chính mình nuốt vào, ăn xong, cô trở lại trong phòng của mình, cũng không chế không được nữa che miệng, muốn phun ra.

Rồi lại không muốn để cho thím Trương thấy nghĩ nhiều, Bạc Sủng Nhi liền len lén chạy ra ngoài, tìm một cái địa phương không người, tê tâm liệt phế phun ra, đem bữa tối, ói ra sạch sẽ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 508: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【6】

Bạc Sủng Nhi ói xong, thân thể đều lão đảo, bước chân mềm nhũn, một hồi lâu mới miễn miễn cường cường trở lại trong phòng, thoáng cái nằm ở giường lên, không thể nhúc nhích.

Trong dạ dày cô trống rỗng, không cảm giác đói, nhưng là bởi vì toàn thân không ăn cái gì, rõ ràng đường huyết rút xuống, choáng váng vô cùng.

Cô cố chịu, nằm ở giường lên, toàn thân vô lực, nhưng cũng không biết làm như thế nào mới tốt.

Tịch Giản Cận đi nơi nào cô cũng không biết, cũng kéo không xuống mặt mũi đi hỏi, chung quy người ngoài vẫn coi Tịch Giản Cận là chồng của cô, chính cô cũng không biết đi nơi nào, còn cần đi hỏi thăm người khác.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, không nhịn được cắn cắn môi dưới, đáy lòng cho dù ủy khuất, khổ sở, tuy nhiên vẫn cố vui vẻ sống ở sơn thôn nghèo khó không biết tên ồi nơi này, không biết khi nào mới kết thúc, cũng không biết rốt cuộc phải cố gắng thừa nhận khốn khổ bao lâu.

Bạc Sủng Nhi nghĩ đi nghĩ lại, không nhịn được khước mắt lại bắt đầu có chút ươn ướt, ban đầu thời điểm cô ở trang viên Bạc Gia, ngủ đều là giường lớn mềm đến không thể mềm hơn, cách nhiều lớp thảm mềm nhũn, cô cũng có thể cảm giác rõ ràng được phía dưới thả đỡ.

Mà cái giường này, cứng vô cùng, buổi tối hôm qua ngủ không được, hôm nay lại giống như không có cảm giác gì rồi.

Cô càng thêm mệt mỏi càng thêm khó chịu, cảm giác được con muỗi ở bên tai của mình bay không ngừng, cả người cũng ngủ mơ mơ hồ hồ.

Cùng một đêm trước giống nhau, mãi cho đến giữa trưa, cô mới tỉnh lại, bên cạnh không có một bóng người, ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, nói vậy là một đêm không về.

Bạc Sùng Nhi đứng dậy, vợ chồng bác Trương cùng thím Trương đã ra ruộng làm việc, có thể là vì Tịch Giản Cận không có ở nhà, sợ cô gặp chuyện, liền để cho con của bọn họ là Trương Hủ lưu lại phụng bồi cô.

Trương Hủ thấy cô tỉnh lại, vội vàng thay cô mức nước, Bạc Sùng Nhi qua loa rửa mặt, Trương Hủ đã bụng đói ăn tối, Bạc Sùng Nhi miễn cưỡng ăn một chút, lần này không có phun ra.

Cô không có chuyện gì làm, Trương Hủ xấu hổ, cũng không nói gì với cô, hai người cứ ngồi trầm mặc như vậy, không lên tiếng.

Mãi cho đến lúc xế chiều, đáy lòng Bạc Sùng Nhi, dần dần lạnh như băng, có phải Tịch Giản Cận bỏ lại cô, tự mình rời đi rồi hay không?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 509: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【7】

Con người Bạc Sủng Nhi không nhìn được tối sầm lại.

Từ ngày hôm qua Tịch Giản Cận rời đi đến bây giờ, ước chừng đã hai mươi bốn giờ, cô chẳng bao giờ nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ bỏ cô mà đi.

Mà bây giờ, anh lại chậm chạp không chịu trở về, có thể nào...

Tim Bạc Sủng Nhi, dần dần nặng trĩu, cô có chút đứng ngồi không yên, liền đứng dậy, đi ra ngoài xem một chút.

Trương Hủ cho là Bạc Sủng Nhi muốn đi đón Tịch Giản Cận, lập tức gật đầu, theo Bạc Sủng Nhi ra cửa, hướng cửa thôn đi tới.

Hai người mới vừa đi được một nửa, liền thấy rất nhiều người trong thôn ở trên đường trò chuyện, nhìn tình huống, cũng nhanh chóng về nhà thu dọn đồ đạc rồi.

"Chị dâu, chúng ta về nhà đi? Trời có vẻ như sắp mưa to, đường xá sẽ phi thường khó đi!"

Trương Hủ vừa dứt lời, trên trời liền có mưa rơi xuống thật, hơn nữa hạt mưa rất lớn, đập vào trên người đau vô cùng.

Trương Hủ bản định mang theo Bạc Sủng Nhi về nhà, nhưng là mưa càng rơi xuống càng lớn, Trương Hủ không có cách nào, chỉ có thể kéo Bạc Sủng Nhi trú ở một nhà ven đường.

Trận mưa này rất lớn, chỉ chốc lát, trên đường đã tích đầy nước bùn, có người từ ruộng trở lại, toàn thân cao thấp đều là bùn.

Mà cả thôn trang cũng bị nước mưa bao phủ, trắng xoá một mảnh.

Xuống không biết bao lâu, nước mưa mới dần dần ngừng lại, nơi xa có một bong người hướng nơi này đi tới.

Trương Hủ nhìn qua, chỉ vào nơi xa, nói: "Chị dâu, chị dâu, là Tịch đại ca trở lại!"

Bạc Sủng Nhi đáy lòng loáng thoáng có mấy phần vui mừng, anh chưa đi tới, liền nhanh chóng quay đầu đi nhìn sang.

Tịch Giản Cận nện bước rất nhanh, cánh tay bị thương vẫn duy trì tư thế không động, nhưng là một cánh tay khác, lại ôm một người.

Còn là một nữ nhâncô gái.

Đợi đến khi Tịch Giản Cận đi vào, Bạc Sủng Nhi mới nhìn rõ cô gái anh ôm trong ngực là ai.

Là Vương Kim Quý.

Một ngày một đêm qua, Tịch Giản Cận cũng chưa có trở về, là ở một chỗ cùng cô ta sao?

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi đột nhiên trở nên có chút tái nhợt, cô một mình ở nơi xa lạ này nhận hết hành hạ, anh lại cùng một gái khác gặp riêng?

Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng cuộn cuộn, ánh mắt của cô dần dần lạnh xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 510: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【8】

Trương Hủ thấy Vương Kim Quý tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, vội vàng đi lên trước hỏi: "Cô ấy làm sao?"

Trương Hủ vừa nói, vừa muốn vươn tay, từ trong ngực Tịch Giản Cận đem Vương Kim Quý nhận lấy, Vương Kim Quý lại không nhúc nhích, như cũ tựa cằm vào trong ngực Tịch Giản Cận, vẫn không quên đưa cho Bạc Sủng Nhi một cái ánh mắt, rất có tư thái chiến thắng.

Bạc Sủng Nhi thản nhiên, nhìn mưa đã tạnh, xoay người, liền phương hướng nhà Trương Hủ đi tới, gọn gàng dứt khoát đem Tịch Giản Cận cùng Vương Kim Quý ngăn cách ở phía sau.

Tịch Giản Cận như cũ ôm Vương Kim Quý, đi theo phía sau Bạc Sủng Nhi, vừa đi, vừa hướng về phía Trương Hủ một bên nói: "Trời mưa to, xe đậu ở chỗ này rồi, để mưa tạnh, cậu theo tôi cùng nhau đem xe lái về, cô ấy lúc trở lại, không cẩn thận ngã, bị trật cổ chân, cậu tìm một chút thuốc trị thương, trước tiên tôi đem cô ấy đưa về nhà, kiểm tra một chút cổ chân của cô ấy có thương tổn đến xương hay không, nếu không thì phiền toái!"

Bạc Sủng Nhi nện bước rất nhanh, bùn đất rất trơn, không cẩn thận, cô liền té ngã trên mặt đất.

Cả đời này cô chưa bao giờ chật vật như vậy.

Vừa đau, vừa dính đầy bùn.

Cô nhú nhú mày, nghe được Tịch Giản Cận cùng Trương Hủ ở phía sau vội vàng gọi một tiếng: "Bạc Cầm! " "Chị dâu!"

Sau đó, cô liền bị Trương Hủ đỡ lên, lơ đãng ngẩng đầu, thì thấy Vương Kim Quý như cũ tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận.

Cô gợn gàng dứt khoát chuyển đầu, đẩy Trương Hủ ra, tiếp tục hướng về phía trước đi.

Coi như là như vậy, lưng của cô vẫn thẳng tắp như cũ, thủy chung chưa từng quay đầu lại, không một chút chú ý tới ánh mắt quan tâm của Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi nện bước, càng đi càng nhanh, lại một lần nữa suýt ngã xuống.

"Sủng Nhi! " thanh âm trầm thấp từ phía sau truyền đến, thoáng cái đập vào đáy lòng của cô, thân thể Bạc Sủng Nhi run rẩy, cô nghe được rõ ràng, anh gọi là Sủng Nhi!

Đổi lại là lúc trước, không biết cô cao hứng bao sao, nhưng là bây giờ, cô cảm thấy cực kỳ châm chọc.

Bạc Sủng Nhi không quay đầu lại, miễn cưỡng ổn định thân thể, cởi bỏ giày cao gót giá trị vài chục vạn, hung hăng ném về phía phía sau!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 511: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【9】

Cô ném có chút tàn nhẫn, rất nhiều nước bùn bắn tung tóe, đều bắn lên miệng và mặt Tịch Giản Cận cùng Vương Kim Quý, Vương Kim Quý vừa vặn mở miệng, không để ý, bất chợt có bùn bay đến trong miệng, cô ta lập tức biến sắc, cúi xuống, bắt đầu kịch liệt phun ra.

Bạc Sủng Nhi đưa lưng về phía bọn họ, nghe thanh âm ói ra như vậy, đáy lòng âm thầm mà mắng một câu, ói không chết được cô!

Sau đó liền dùng chân trần hướng phía trước lão đảo mà đi.

Tịch Giản Cận vốn là muốn đem Vương Kim Quý cho Trương Hủ ôm, nhưng khi nhìn đến Bạc Sủng Nhi cậy mạnh ném giày như vậy, ánh mắt không nhìn được chìm chìm.

Thế là anh vẫn ôm Vương Kim Quý nện bước chân, trực tiếp vào trong nhà Vương Kim Quý, Trương Hủ cũng hơi mang vài phần trách cứ thoáng nhìn Bạc Sủng Nhi, đáy lòng nghĩ, mặc dù là chồng của mình ôm người phụ nữ khác, ghen tị, đáy lòng không thoải mái, nhưng cũng không thể cầm giày đập người như vậy!

Bạc Sủng Nhi thấy Trương Hủ dùng ánh mắt đó nhìn mình, mấp máy môi, không nói một lời nào, vào phòng, đem bùn trên người dọn dẹp sạch sẽ, ngay sau đó quần áo cũng ném vào trong nước, lung tung chà xát, lúc này mới mở chăn, nằm ở trên giường.

Cô ở trên giường lăn qua lộn lại một chút, lúc này mới đứng dậy, đi tới trước cửa, cô suy nghĩ một chút, lại đem cửa cài lại, lúc này mới lên

giường.

Tịch Giản Cận đem Vương Kim Quý về nhà, kiểm tra trên chân cô ta không có gì đáng ngại, chỉ là có chút sưng, Tịch Giản Cận liền bôi thuốc cho Vương Kim Quý, thời điểm trên đường, vị hôn phu Vương Kim Quý đã tới, Tịch Giản Cận tự nhiên liền đem việc cần làm còn dư lại tinh tế dọn dò một lần, vội vàng trở lại trong nhà của thôn trưởng.

Chuyện thứ nhất anh làm, chính là đi gian phòng Bạc Sủng Nhi cùng anh ở, đẩy cửa, lại phát hiện cửa khóa lại từ bên trong.

Tịch Giản Cận liền cúi đầu gọi tên của cô, nhưng là hồi lâu, Bạc Sủng Nhi cũng không có mở cửa cho anh.

Bác Trương bá cùng thím Trương đã từ bên ngoài trở lại, toàn thân đều bẩn, Tịch Giản Cận giúp bọn họ thu thập một chút đồ, lại đi gõ cửa, nhưng Bạc Sủng Nhi vẫn không có mở cửa.

Dù sao đây không phải là nhà của bọn họ, không thể đem cửa nhà người ta hủ đi, Tịch Giản Cận chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở nơi đó.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 512: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【10】

Thím Trương làm xong cơm, gọi bọn họ ăn cơm, Tịch Giản Cận chỉ có thể tiếp tục đi gõ cửa, Bạc Sủng Nhi vẫn không có phản ứng, thím Trương không thể làm gì khác hơn là tự mình tiến lên gõ cửa, liên tục gõ dành, ngay cả bác Trương cũng đi lên, bắt đầu gọi Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là, Bạc Sủng Nhi vẫn như cũ không đi ra ngoài.

Sắc mặt Tịch Giản Cận dần có chút khó coi, anh biết tâm tình cô không tốt, nhưng là nhiều người đều ở đây như vậy, coi như là không vui, đóng cửa lại, cùng anh náo như thế nào, âm ỉ cũng có thể, nhưng là không thể ở thời điểm bác Trương cùng thím Trương tới gọi cô, vẫn không chịu ra!

Tịch Giản Cận không nhịn được âm điệu có chút nghiêm túc, hướng về phía bên trong phòng nói: "Bạc Cẩm, đi ra ngoài!"

Thím Trương cùng bác Trương nghe được giọng Tịch Giản Cận nghiêm túc như vậy, cũng vội vàng giáng hòa nói: "Cháu lớn tiếng làm cái gì? Một cô gái tức giận, nói chuyện nhỏ nhẹ thôi, bữa cơm tối này không ăn, chẳng phải là sẽ đói bụng sao?"

"Đúng đấy, tại sao cháu có thể như vậy hung vợ cháu nữ thế, phải chậm rãi gõ dành!"

Tịch Giản Cận nghe thế, liền không lên tiếng, hít sâu một hơi, nói thật nhỏ: "Đi ra ăn cơm đi nào?"

Bạc Sủng Nhi thủy chung đều nằm ở trên giường, không nhúc nhích.

Giờ khắc này, trên mặt cô một chút huyết sắc cũng không có, không biết tại sao, bụng bất chợt đau quặn.

Cô nằm chẵn, toàn thân cũng ra đầy mồ hôi, thân thể nho nhỏ liên tục run run, biết người bên ngoài gọi cô ra ăn cơm, cô không tôn trọng bác Trương cùng thím Trương như vậy, anh sẽ mất hứng, trách cứ cô không biết lễ phép, nhưng là hết lần này tới lần khác cô không cách nào nhúc nhích một chút.

Tay nhỏ bé của cô che bụng, chung quy vẫn thấy giống như là muốn chết.

Đau đớn một trận lại một trận truyền đến, đau đến cuối cùng cô lại chỉ có thể khẽ mở to miệng, hô hấp.

Thậm chí, âm điệu bên tai, tựa hồ cô cũng nghe không thấy.

Tịch Giản Cận ở ngoài cửa thấp giọng dỗ một hồi, nhưng người trong nhà vẫn không có phản ứng, mà thím Trương cùng bác Trương đều chờ ở nơi đó, hiển nhiên cô không ra, bọn họ cũng ngại ăn cơm.

Cuối cùng Tịch Giản Cận thông cánh tay xuống, chuyển đầu, đối bọn họ xin lỗi cười cười, nói: "Chúng ta ăn trước đi, đợi cô ấy hết giận rồi, dĩ nhiên sẽ đi ra, không cần phải để ý đến cô ấy!"

Nói xong, Tịch Giản Cận liền dẫn đầu hướng bàn ăn đi tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 513: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【11】

Thím Trương đứng ở nơi đó, không yên lòng tiếp tục gõ cửa, "Cháu gái, ăn cơm, cháu gái....."

Trương Hủ thấy mẹ mình vẫn gọi, chỉ có thể tiến lên, cũng thấp giọng hô: "Chị dâu, ăn cơm..... Chị dâu, chị đi ra ngoài ăn một chút gì đi!"

Tịch Giản Cận ngồi ở chỗ đó, mấp má môi, đè ép hỏa khí đáy lòng vụt vụt thiêu đốt, cứng rắn nặn ra một nụ cười cứng ngắt, nói: "Không có chuyện gì, mọi người ăn trước, để cháu đi dỗ cô ấy, không cần đợi cô ấy đâu."

Anh vừa nói, vừa xoay lưng, đem thím Trương cùng Trương Hủ xô đẩy đến trước bàn cơm.

Thím Trương hơi mang theo vài phần lo lắng nói: "Như vậy được không?"

"Dạ không sao đâu." Tịch Giản Cận cười đáp, sau đó chỉ chỉ thức ăn, nói: "Không có chuyện gì, một lát nữa là cô ấy hết dỗi thôi!"

Tịch Giản Cận sợ thím Trương không tin, liền lại nói: "Cô ấy là vợ cháu, cháu hiểu rõ nhất. Quen tính trẻ con, mọi người không cần phải nuông chiều cô ấy!"

Thím Trương lúc này mới yên tâm, cả nhà ăn cơm.

Sau, Tịch Giản Cận lại đi gõ cửa, vẫn không có phản ứng, thím Trương cũng lục tục đi gõ mấy lần, Bạc Sủng Nhi cũng không mở.

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, rốt cuộc cùng Trương Hủ trái chân đệm nằm dưới đất, ngủ ở trong phòng khách.

Bên trong nhà Bạc Sủng Nhi nằm ở nơi đó, toàn thân tràn đầy lạnh lẽo, vô lực và chết lặng, bụng của cô thỉnh thoảng đau dữ dội, nước mắt cũng chảy ra, thân thể nho nhỏ co lại thành ròi một đoàn, cố nén đau.

Đến nửa đêm, cô mới đỡ đau một chút, thở ra một hơi dài, nghiêng lỗ tai nghe ngóng cửa, lại phát hiện rất an tĩnh, đáy lòng cô có chút mất mát, liền buồn buồn rúc vào trong chăn, nhỏ giọng nức nở một chút, cô mới chậm rãi lau khô nước mắt của mình.

Sau đó nhắm mắt lại, bắt buộc chính mình ngủ.

Nhưng là nước mắt vẫn chảy không ngừng, cô duỗi ngón tay ra, chậm rãi lau, lại phát hiện ngón tay đều run rẩy.

Không phải anh ghét bỏ cô ích kỷ sao?

Cô chính là người như vậy, từ nhỏ đến lớn, đều sống như vậy.

Nếu như anh chán ghét cô, vậy ngày mai cô sẽ rời đi, cô sẽ không hiện ra trước mắt của anh nữa!

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng thấy đáy lòng ủy khuất, nước mắt càng không cách nào dừng lại.

Cô âm thầm mà cắn hàm răng, cắn đến nổi lợi cũng sinh đau!

Sau này cô sẽ không bao giờ vì anh, học cách thay đổi nữa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 514: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【12】

Cô biết anh không thích cô, mới cứng rắn nuốt những món ăn cô vốn không muốn ăn!

Cô biết anh không thích cô, cho nên khi anh để cho những cô gái đó phụng bồi cô, miễn cưỡng ứng phó.

Cô biết anh không thích cô, cô mới có thể buộc mình có tiếp thu nơi này từng ly từng tý!

Anh còn muốn cô làm như thế nào nữa?

Cả đời, cô cũng không có vì chuyện gì, vì người nào nhân nhượng cái gì, cô đã vì anh, cố gắng nhân nhượng rồi.

Nhưng là, vô luận cô nhân nhượng làm sao, làm thế nào, ở đáy mắt của anh, cô đều là không hiểu chuyện!

Cô muốn ném đôi giày kia đấy, kia thì thế nào?

Chỉ cần cô muốn, cô cũng có thể san bằng thôn trang này!

Đúng, thế gian này vô số cô gái tốt, có tri thức hiểu lễ nghĩa, ôn nhu thiện lương, quan tâm hào phóng, thông minh nhanh nhạy, dễ thương xinh xắn, nhưng là hết lần này tới lần khác cô lại không phải loại người như vậy!

Cô chính là loại người, có thể vì anh, thử tiếp nhận một ít chuyện, nhưng không thể nào biến thành người khác!

Nếu như anh thật sự chịu không được cô như vậy, thế thì, liền kết thúc đi!

Dù sao Bạc Sủng Nhi cô, chính là loại phụ nữ này, làm bậy, trong mắt không có ai, máu lạnh ghê tởm, xấu xa đến tận xương tủy, muốn làm cái gì thì làm cái đó, không cho phép người khác bắt nạt chính mình nửa điểm nửa phần!

Tôi đúng là cái nguwoif ở trong mắt người khác thoạt nhìn rất ích kỷ, rất xấu!

Kia thì thế nào?

Tôi không cần lấy lòng bất luận kẻ nào, bởi vì tôi không cần bất luận kẻ nào trợ giúp, tôi không cần mọi việc đều thuận lợi, bởi vì từ trước đến giờ đều là bọn họ van cầu tôi, tôi không cần cầu khẩn nhiều lần, bởi vì tôi có tư cách kiêu ngạo!

Tôi có điều kiện, tôi muốn như thế nào thì có thể như thế đó!

Chẳng lẽ, tôi có tư cách hưởng thụ những thứ đái ngộ này, cũng là sai lầm sao?

Bạc Sủng Nhi, rõ ràng đáy mắt viết đau thương, trong lúc bất chợt cô cảm thấy, tâm ý thật nguội lạnh.....

Buông tay, vẫn là phải buông tay.

Yêu như vậy, nhưng chạy không khỏi kết cục!

Cô tự nhận cô làm tới đây, đã là tốt nhất.

Nhưng nếu còn không cách nào nhận được anh vừa lòng, cô cần gì ở nơi này kiên trì không ngừng?

Bạc Sủng Nhi nghĩ đi nghĩ lại, liền âm thầm hạ quyết tâm, miệng hiện lên rồi một luồng bất đắc dĩ.

Đột nhiên, cô đem đầu chôn ở trong chăn, đáy lòng tràn đầy tư niệm, cô nhớ Bạc Tình cùng Thất Thất rồi..... Cô muốn trở lại tập đoàn Bạc Đế rồi.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 515: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【13】

Chỉ có nơi đó, mới là thế giới của cô.

Cô là công chúa, không có cần thiết vì một người, đi xuống nhân gian, nhận lễ rửa tội!

**

Tịch Giản Cận ở ngoài phòng, một đêm cũng ngủ không ngon, nhưng là sợ chính mình lăn qua lộn lại, quấy rầy Trương Hủ bên cạnh, liền vẫn duy trì một tư thế, nhịn đến buổi sáng.

Tĩnh lại chuyện làm thứ nhất, chính là đi tới bên cửa sổ, nhìn Bạc Sùng Nhi.

Anh vươn tay, muốn gõ cửa, nhưng lại cảm thấy hình như trong một đêm, anh và cô cách nhau muôn sông nghìn núi.

Nhìn chân trời một chút, thời gian còn sớm, mà Trương Hủ cũng đã tỉnh, xe nhà Vương Kim Quý bọn họ còn dừng trên đường, bên trong đều là đồ anh mua về cho cô, hiện tại anh cầm về trước, đợi cô tỉnh lại, là có thể uống sữa ăn bánh mì.

Lập tức, Tịch Giản Cận liền đối với Trương Hủ nói: "Có thời gian không? Theo tôi đi lái xe về?"

Trương Hủ duỗi lưng một cái, gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Hai người liền thừa dịp này, hướng ngoài thôn đi tới.

Bọn họ đi không lâu, Bạc Sủng Nhi liền đã tỉnh, cô muốn đi vệ sinh, cho nên mở cửa, ra ngoài.

Đi thông con đường đến nhà vệ sinh công cộng, cô mơ mơ hồ hồ nhớ, cũng tìm một hồi lâu, vẫn không có tìm được, nhưng đụng phải Tiểu Hoa nhật củi trở về.

Tiểu Hoa gặp cô rất cao hứng, mở miệng gọi chị gái không ngừng, đem củi đặt ở trong nhà, liền dẫn Bạc Sủng Nhi đi vệ sinh.

Tiểu Hoa không đi học, cũng không còn chuyện gì làm, thấy Bạc Sủng Nhi một mình, liền phụng bồi cô một đường đi tới.

Đi con đường trở về nhà, vừa vặn đi ngang qua cửa nhà Vương Kim Quý, bên trong truyền đến một trận thanh âm ríu ra ríu rít, Bạc Sủng Nhi không đi xem, nhưng cũng có thể biết đích thị là những cô gái trong thôn tụ chung một chỗ.

Cô vừa đi vào trong nhà của thôn trưởng, bên trong nhà nóng đến rất, buổi sáng trong sân, không khí rõ ràng, Bạc Sủng Nhi liền ngồi ở chỗ đó, nghỉ ngơi.

Một hồi đám người cách vách dần sang nhà thôn trưởng.

Tiểu Hoa kéo kéo váy Bạc Sủng Nhi nói: "Chị gái, bọn họ đến rồi!"

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu nhìn sang, thấy Vương Kim Quý cà nhắc đến chỗ cô, trong tay còn bưng một cái cái bát, bên trong có một ít đồ ăn vặt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 516: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【14】

"Bạc Cầm, tôi tới cảm ơn Tịch đại ca, anh ấy có ở đây không?"

Bạc Sủng Nhi cũng không nháy mắt, vốn giống như là không nghe được lời Vương Kim Quý nói, nhìn không thấy Vương Kim Quý.

Vương Kim Quý giống như là không có chuyện gì, vốn không thấy Bạc Sủng Nhi để ý cô, cô ta uốn mày, nhẹ nhàng cười cười, sau đó nhích tới gần Bạc Sủng Nhi, tiếp tục mở miệng nói: "Hôm qua mưa to, nếu như không phải là Tịch đại ca ôm tôi trở lại, tôi cũng không biết bây giờ có thể không còn sống không! Cho nên những thứ này coi như là một chút lòng biết ơn của tôi với Tịch đại ca!"

Bạc Sủng Nhi cũng không có liếc về Vương Kim Quý một cái xem cô ta đem cái gì tới, chẳng qua là lãnh lãnh đạm đạm ném một câu: "Anh ấy không có ở đây!"

Sau đó đứng dậy, liền đi vào trong nhà.

Tất nhiên cô nhìn ra được Vương Kim Quý tìm chính mình điều võ dương oai, chỉ tiếc ở đáy mắt Bạc Sủng Nhi, Vương Kim Quý cùng giá trị con người mình đấu cũng chưa tới.

Lần trước, sợ dĩ cô tổn nước bọt cùng cô ta gây lộn, chỉ là bởi vì cô ta nói linh tinh về Tịch Giản Cận!

Nếu không phải cô ta nói linh tinh về Tịch Giản Cận, cô mới lười cùng cô ta nói nhiều một câu đâu!

"Tịch đại ca không có ở đây sao? " Vương Kim Quý cố ý bày ra vẻ mặt thật đáng tiếc, nghiêng cái đầu, suy nghĩ một chút, sau đó mới túm tay Bạc Sủng Nhi, tiếp tục nói: "Bằng không như vậy đi, Bạc Cẩm, cô đem những đồ này chuyển cho Tịch đại ca đi! Tôi đi đứng bất tiện, không muốn tới tới lui lui đi lại!"

Tay Bạc Sủng Nhi đột nhiên bị Vương Kim Quý bắt được, trên trán cô liền thoáng hiện vẻ ghê tởm, nhưng ngay sau đó nghĩ cũng không có nghĩ, Bạc Sủng Nhi đột nhiên rút tay mình về.

Vẫn không quên hung hăng trừng mắt liếc Vương Kim Quý, cô liền cất bước, tiếp tục đi vào.

Vương Kim Quý lại đột nhiên đang kêu "Ai u " một tiếng, ngay sau đó cái bát trong tay liền rơi trên mặt đất, một chút dưa chuột và trái cây rơi đầy đất, cô ta cũng theo đó té ngã trên mặt đất.

Bạc Sủng Nhi vốn cũng chưa kịp phản ứng, đã nghe Vương Kim Quý khóc oa lên, che cổ chân của mình, lớn tiếng la hét: "Đau chết mất, đau chết mất!"

Đám con gái kia lập tức xông tới, Vương Kim Quý càng khóc dữ dội hơn, nước mắt lưng tròng nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt ủy khuất: "Tại sao cô đẩy tôi! Tôi đưa đồ ăn cho các cô, cô lại đẩy tôi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 517: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【15】

Bạc Sủng Nhi tự nhiên nhìn ra Vương Kim Quý cố ý, chuyện bé xé ra to!

Không nhịn được lạnh lùng cười cười, không nói một lời mặc kệ Vương Kim Quý ngồi chồm hổm trên mặt đất không để ý hình tượng khóc lớn, chính mình hưởng bên trong nhà tiếp tục đi vào.

Một cô gái lại đi tới trước mặt Bạc Sủng Nhi, chặn lại Bạc Sủng Nhi, lạnh lùng liếc trông mắt nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Tại sao cô có thể đẩy Kim Quý! Cô ấy đến đưa đồ ăn cho các cô, làm sao cô lại làm như vậy?"

"Đúng đấy, tại sao cô có thể năm lần bảy lượt bắt nạt Kim Quý! Cô ấy cũng đã bị cô bắt nạt cho khóc tới hai lần rồi!"

"Hơn thế cô còn không phải người trong thôn chúng tôi, tại sao dám bắt nạt người trong thôn chúng tôi, cô cú đi, đừng ở lại trong thôn chúng tôi nữa!"

Mọi người nhất ngôn nhất ngữ đối với Bạc Sủng Nhi giận dữ mắng mỏ.

Mà Vương Kim Quý vẫn cứ khóc.

Xung quanh có hàng xóm nghe được, không nhịn được đi tới, vây quanh.

Vương Kim Quý bên nào có cô bé nhanh miệng, đã nhanh chóng trắng đen đảo lộn đem chuyện kể lại với những người đó, những người đó nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, ánh mắt trở nên lãnh đạm hơn.

Bạc Sủng Nhi mấp máy môi, chuyển đầu, không nói tiếng nào.

Cô từ trước đến giờ quen cao ngạo, vốn sẽ không đem những người này đặt ở đáy mắt.

"Sao cô có thể như vậy? Được thôn chúng tôi chứa chấp, còn bắt nạt người thôn chúng tôi, nói xin lỗi, nói xin lỗi Kim Quý cho chúng tôi!"

"Đúng, chính là nói xin lỗi, lập tức nói xin lỗi!"

Những người khác cũng phụ họa.

Rõ ràng ỷ vào nhiều người khi dễ ít người.

Một bên Tiểu Hoa sợ hãi nhìn, nước mắt tụ ở đáy mắt, nắm thật chặt làn váy Bạc Sủng Nhi.

"Tiểu Hoa, em tới đây! Em là người trong thôn chúng ta, tại sao có thể cùng người ngoài đứng chung một chỗ?"

Có người hướng về phía Tiểu Hoa khiển trách!

Tiểu Hoa bị làm cho sợ đến co cổ lại, thả váy Bạc Sủng Nhi, sau đó sợ hãi nhìn Bạc Sủng Nhi một cái, mới một bước nhỏ lại một bước nhỏ, cực kỳ không tình nguyện hướng địa phương những người trong thôn đứng đi tới!

Có người ghét bỏ Tiểu Hoa đi chậm, vươn tay, ôm cổ tay của nó, đem nó túm trở lại.

Tiểu Hoa cũng không biết là bị năm đau, hay là chuyện gì xảy ra, nước mắt liền chảy xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 518: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【16】

"Ai nha, cô cái người phụ nữ này làm sao vậy? Cô đem người trong thôn chúng tôi làm cho bị thương, bảo cô nói lời xin lỗi, tại sao không nói? Cô còn đứng ở nơi đó, hồi lâu không nói câu nào, làm như là chúng tôi bắt nạt cô không bằng, cô nhìn Kim Quý hiện tại cũng không thể đứng lên kìa!"

"Đúng vậy a, nếu là Kim Quý tàn phế, người nào nuôi a, cô nuôi được hay sao hả?"

"Lần trước cô cứ như vậy, đem Kim Quý trực tiếp mắng cho khóc! Nếu không phải có Tịch đại ca, chúng tôi mới không tha thứ cho cô đâu!"

"Còn có lần trước hả? Thì ra là cô toàn bắt nạt Kim Quý a! Kia phải nhận lỗi với Kim Quý mau, nếu không xin lỗi, chúng tôi cũng không cho cô ở trong thôn nữa!"

"Như vậy không tốt đi, dù sao cũng là người thôn trưởng mang về!"

"Có cái gì không tốt, thôn trưởng cũng là người trong thôn người chúng ta, thôn trưởng cũng sẽ không để cho người khác bắt nạt người thôn ta!"

"Đúng, thôn trưởng tới, khẳng định cũng sẽ đuổi cô ta đi! Nói xin lỗi, nếu cô không xin lỗi, cô cũng đừng ở lại nơi này nữa!"

"Đúng đấy, nói xin lỗi, bằng không cô cút ngay!"

Có người đã phun ra chữ thô tục, Bạc Sủng Nhi lia mắt hướng về người kia, người nọ bị làm cho sợ đến lập tức dừng lại.

Bạc Sủng Nhi mím môi, đem người nơi này nhất nhất nhìn một lần, sau đó gắt gao nhìn Vương Kim Quý trên mặt đất, Vương Kim Quý chẳng qua là cảm thấy toàn thân lạnh buốt.

Tất cả mọi người cho là Bạc Sủng Nhi muốn đánh người, ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại hừ lạnh một tiếng, xoay đầu, hướng ngoài cửa bước đi.

Sống lưng thẳng tắp!

Nói xin lỗi?

Bọn họ nghĩ hay lắm!

Cô có sai hay không, tại sao phải nói xin lỗi?

Đi thì đi, có gì đặc biệt hơn người!

Dù sao cô đã sớm không muốn ở lại nơi này!

Bạc Sủng Nhi cũng không quay đầu lại rời đi, khiến cho người cả sân trợn mắt há hốc mồm, mọi người nhìn nhau, hồi lâu mới nói: "Cô ta đi?"

"Bị chúng ta đuổi đi?"

"Đi thì đi đi, cô ta ác độc như vậy, vốn không xứng ở lại trong thôn!"

"Kim Quý, cô có chuyện gì không?"

"Cẩn thận đỡ về nhà, đừng để lưu lại di chứng gì đó!"

Mọi người nhất ngôn nhất ngữ nói, sau đó rồi rít tản ra, duy chỉ có Tiểu Hoa một mình đứng ở nơi đó, giống như là nghĩ tới điều gì, quay người lại, liền hướng phía ngoài chạy đi.

Bạc Sủng Nhi ngày hôm qua ném đi giày cao gót, vốn là đi giày của thím Trương, nhưng là nghĩ rồi nghĩ, vẫn đem giày của thím Trương cởi xuống, ném ở trên đường cái, chân trần, liền tức giận rời đi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 519: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【17】

Cô đi cực nhanh, giống như là ước gì mọc ra hai cái cánh, nhanh chóng bay khỏi cái địa phương này!

Lúc Tịch Giản Cận cùng Trương Hủ nửa đường đem máy kéo nhà Vương Phát Tài trở lại, người trong thôn nhìn anh, đều chỉ chỗ, bàn luận xôn xao.

Thậm chí có người lạnh nhạt ôm băng ghế, xoay người trở về nhà.

Tịch Giản Cận vẫn gấp gáp đi về nhà xem Bạc Sủng Nhi, vốn cho là rất nhanh là có thể trở về, không nghĩ tới con đường rất khó đi, toàn là bùn đất, cực kỳ tốn thời gian, hiện tại thời gian chậm như vậy, sợ rằng cô đã sớm đã tỉnh!

Xe một đường lái đến trong nhà Vương Phát Tài, Vương Kim Quý đang cùng bạn ngồi ăn đồ ăn vặt, thấy Tịch Giản Cận xuống xe, lập tức cười ngọt ngào chào hỏi: "Tịch đại ca, anh trở lại? Xe nhà em cũng được anh lái về? Thật là cảm ơn anh!"

Tịch Giản Cận khẽ mỉm cười, nhàn nhạt trả lời một câu: "Không cần khách khí!"

Liên từ trên xe đem bao lớn bao nhỏ chính mình mua về kia xách xuống, bổ sung một câu: "Tôi đi về trước, đi xem Sủng Nhi một chút."

Vương Kim Quý nghe được như vậy, sắc mặt khẽ lúng túng một chút, thật ra thì cô không thật sự cố ý muốn bắt nạt Bạc Sủng Nhi, muốn để cho

Bạc Sủng Nhi nói lời xin lỗi, rồi đắc ý một chút, ai biết người đàn bà kia cao ngạo vô cùng, thà rằng đi, cũng không chịu nói xin lỗi.

Mọi người lúc ấy đều ở nổi nóng, náo xong, phát hiện cô đi hơn nửa ngày, cũng chưa có trở về, khó tránh khỏi đáy lòng cảm thấy hơi băn khoăn.

Những cô gái khác tất cả đều cúi đầu, ngồi ăn, làm bộ như không biết gì.

"Tịch đại ca, anh có muốn ăn chút gì rồi hẵng trở về không?"

Vương Kim Quý vội vàng dời đề tài, dò hỏi.

"Không cần. " Tịch Giản Cận lắc đầu, theo Trương Hủ rời đi, trở về trong nhà của thôn trưởng.

Tịch Giản Cận người không có đồng nào, đi trong trấn, đem đồng hồ đeo tay chính mình đeo nhiều năm bán đi, sau đó dùng tiền mua một đồng thứ, đều là vụn vặt, anh và Trương Hủ xách về nhà, để trên mặt đất, Trương Hủ đã có chút ít thở hồng hộc rồi.

Tịch Giản Cận thấy cửa phòng Bạc Sủng Nhi mở ra, liền đẩy ra đi vào, lại phát hiện bên trong không có một bóng người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 520: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【18】

Tịch Giản Cận không nhịn được cau lông mày lại, một loại lo lắng không giải thích được hiện lên.

Anh đem đồ từ trong túi lấy ra, đặt lên giường, sau đó đi ra, nhíu lông mày hỏi: "Bạc Cấm đâu? Làm sao không có ở nhà?"

Trương Hủ đem trong nhà nhìn một vòng, cũng không thấy người, sau đó suy nghĩ một chút nói: "Sẽ không ra đi chứ! Tôi đi tìm xem! Anh cứ ở đây chờ đi!"

Tịch Giản Cận gật đầu, liền theo ý Trương Hủ, ở nhà, đem áo lót cùng quần áo mua được cho Bạc Sủng Nhi, giặt sạch sẽ, rồi phơi lên.

Đợi đến thời điểm anh đem hết thầy thu thập xong, Bạc Sủng Nhi vẫn chưa về, anh lập tức đứng ngồi không yên.

Buổi tối hôm qua cô sinh khí, hôm nay dưới cơn nóng giận, rời đi sao?

Tịch Giản Cận vừa nghĩ như vậy, sau đó suy đoán, lập tức cảm thấy dựa theo tính của Bạc Sủng Nhi, thật sự có thể làm ra chuyện tìm chết như thế!

Nơi này con đường rất khó đi, mắt thấy trời cũng đã mờ đi, hơn nữa lại là nông thôn, thời điểm đi ra ngoài, phải qua vài ngọn núi, bên trong không biết có dã thú hay không!

Tịch Giản Cận nghĩ tới nghĩ lui, đáy lòng càng bất an hơn rồi, đứng dậy, liền muốn hướng ngoài cửa đi tìm.

Mà Trương Hủ vừa vặn cũng trở lại, trở lại còn có bác Trương cùng thím Trương.

Bọn họ thấy Bạc Sủng Nhi còn chưa về nhà, theo đó cũng lo lắng, bác Trương vội vàng gọi về rất nhiều người trong thôn, tụ ở nhà, để cho bọn họ đi tìm người.

Ban ngày có vài người biết chuyện Bạc Sủng Nhi rời đi, nhưng không có một người nào dám lên tiếng.

Vương Kim Quý cũng đứng trong đám người, sắc mặt một hồi xanh một hồi trắng, có chút không xinh đẹp.

Sắc trời càng ngày càng mờ, mọi người đi tìm mất mát mà về, Tịch Giản Cận dần dần bắt đầu hoảng lên.

Vẫn im lặng đứng trong đám người, Tiểu Hoa bất chợt oa một tiếng khóc lên.

"Tiểu Hoa, cháu khóc cái gì?"

Thôn trưởng nhìn Tiểu Hoa, không nhịn được mà hỏi.

Tiểu Hoa lắc đầu, không lên tiếng, chẳng qua là nhìn chăm chăm vào Tịch Giản Cận, đáy mắt mang theo vài phần cầu cứu.

Tịch Giản Cận trời sinh nhạy cảm, huấn luyện lính đặc biệt, làm cho anh có thể nhanh chóng phân biệt ánh mắt như thế có hàm nghĩa gì, lập tức vẻ mặt nghiêm túc, đi tới trước mặt Tiểu Hoa, anh cúi xuống, nhìn ánh mắt Tiểu Hoa hỏi: "Bạn nhỏ, chị gái đi nơi nào, em có biết không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 521: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【19】

Tiểu Hoa lắc đầu, sợ hãi nhìn người một bên một chút, mím môi, nhưng không dám nói lời nào.

Tịch Giản Cận vươn tay, xoa đầu Tiểu Hoa, tất cả mọi người cho là Tịch Giản Cận còn muốn tiếp tục hỏi, ai ngờ Tịch Giản Cận lại đứng lên, nhìn những người trước mặt hỏi: "Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Các người biết thì nói ra đi! Trời tối rồi, nếu như xảy ra chuyện gì..."

Tịch Giản Cận dừng một chút, chỗ sâu trong đôi mắt thoáng hiện rồi một tầng xơ xác tiêu điều, mới lạnh tiếng nói: "Ai cũng không dám đương nổi đấy!"

Tịch Giản Cận thân là lính, tất nhiên mang theo một loại cảm giác uy nghiêm!

Thời điểm anh ở nông thôn, ánh mắt vẫn luôn ôn hòa, giờ khắc này, lại trở nên đặc biệt sáng ngời, bên trong cất giấu nhuệ khí nồng đậm, khiến mọi người trong thôn cảm thấy sau lưng một trận một trận lạnh, không nhịn được run lên!

Tịch Giản Cận không có nói chuyện, chẳng qua là đứng ở nơi đó, yên lặng chờ.

Thôn trưởng cảm thấy phía sau lưng hiện lên một tầng mờ hôi lạnh, ông ở trong thôn làm thôn trưởng mấy chục năm, mặc dù chưa thấy nhiều người tai to mặt lớn, nhưng cũng đã thấy không ít người, nhưng là nghĩ

Tịch Giản Cận trẻ tuổi như vậy, lại có thể ở trong nháy mắt bộc phát ra khí thế vương giả, cũng không có gặp qua!

Trong nháy mắt đó, thôn trưởng cảm thấy người đàn ông này, là nhân trung chi long!

Chẳng qua đều che dấu.

Tất cả mọi người không nói lời nào, thậm chí cũng không dám hô hấp, Tịch Giản Cận mấp máy môi, một hồi lâu, khẽ giật giật cương bộ, cũng không biết là khí tràng anh quá lớn, hay là bị áp bách quá nặng, có một cô gái lại đột nhiên mở miệng, nói: "Vợ của anh, cô ấy đi rồi..."

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, đáy lòng lộ bộ một chút, ánh mắt nhanh chóng hướng phía cô gái đang nói chuyện kia.

"Có ý gì?"

Tịch Giản Cận âm điệu rất bằng phẳng, không có sắc thái tình cảm, mà cô gái nói chuyện lại hít sâu một hơi, cảm thấy lời nói giống như bị kẹt ở, hồi lâu cũng không nói ra một câu.

Mà Tịch Giản Cận, một đôi mắt vẫn luôn hung hăng mà nhìn chăm chăm cô.

"Cô nói, lời của cô, là có ý gì? Cụ thể... không bỏ sót, thuật lại một lần!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 522: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【20】

Cô gái kia bắt đầu run lên, ngay cả mấy cô gái đứng bên cạnh cũng không dám thở mạnh.

Này rõ ràng là mùa hè, tại sao bọn họ lại cảm thấy toàn thân lạnh như băng?

Mà Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm người kia, ánh mắt cũng không nháy một chút, làm cho người ta bắt không ra đáy lòng của anh rốt cuộc nghĩ cái gì, cảm giác bị áp bách nồng đậm, cô gái kia tiếp tục mở miệng, nói: "Chính là cô ấy đi nha... Rời thôn này rồi..."

Cô ấy đi?

Rời thôn này rồi?

Đi một mình?

Ánh mắt Tịch Giản Cận, giống như là tràn đầy tức giận, nhìn chăm chăm người nói chuyện, ánh mắt của anh đặc biệt sắc bén, giống như là có thể cách không cắt máu!

Anh như mang theo vài phần không tin.

"Cô ấy từ nơi nào rời đi? Tại sao cô ấy đi? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Nói rõ ràng!" ngữ điệu Tịch Giản Cận, trở nên đặc biệt lạnh lùng nghiêm khắc.

Những người đó bắt đầu lạnh run trong nháy mắt.

Ngay cả thôn trưởng cũng cảm thấy sợ hãi.

Thật là đáng sợ!

Người đàn ông này, thật là đáng sợ!

Nếu như không tìm được cô gái kia, anh ta có thể đem mọi người trong thôn bọn họ giết chết không?

Những người đó đều không dám thở, một hồi lâu mới có người òa khóc lên, nói: "Chính là cô ta bắt nạt Kim Quý, chúng tôi nhìn không được, cùng cô ta cãi nhau, cô ta trong cơn tức giận, liền bỏ đi! Cô ta còn đem Kim Quý đẩy cho vết thương nghiêm trọng hơn!"

Ánh mắt Tịch Giản Cận khẽ đổi, như cũ nhìn chăm chăm người nói chuyện, không có ai biết anh tin, hay không tin.

Người kia nói chuyện, âm điệu dần dần thấp xuống, tuy nhiên giống như là không cam lòng, tiếp tục nói: "Thật là như vậy, Kim Quý nói là vì cảm tạ anh, tới đưa đồ ăn cho anh, nhưng cô ấy lại đẩy Kim Quý ngã!"

Tịch Giản Cận nhăn mày, Bạc Sủng Nhi không có ở chỗ này, bọn họ nói, đúng sai thế nào anh không biết, cũng không thể mù quáng mà tin, nhưng là bây giờ Bạc Sủng Nhi không có ở đây, đích xác là đã rời đi.

Tịch Giản Cận giật giật môi, liền mở miệng: "Nếu như cô ấy làm sai cái gì, tôi xin lỗi các người thay cô ấy!"

"Nhưng mà, cô ấy là con gái, lại còn một mình, hiện tại không biết đi đâu, tôi hi vọng mọi người có thể giúp tôi tìm cô ấy!"

Những người đó cho là Tịch Giản Cận tin, khẽ thở phào nhẹ nhõm, người đàn ông này khủng bố như vậy, nếu biết bọn họ đem vợ anh ta đuổi đi, không biết có giết bọn họ hay không?

Ai ngờ, Tiểu Hoa một bên lại lắc đầu nói: "Không phải như thế, bọn họ là đám lừa đảo, rõ ràng là bọn họ bắt nạt chị xinh đẹp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 523: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【21】

Tiểu Hoa vừa nói ra, mọi người đầy sân khẽ dừng một chút, có người trong cuộc biết sự tình sắc mặt trắng bệch trong nháy mắt.

Tịch Giản Cận thẳng tắp nhìn chăm chăm Tiểu Hoa.

Vương Kim Quý không tự chủ được cầm tay, cực kỳ phẫn nộ đẩy Tiểu Hoa một cái, "Em nói nhầm..."

Tiểu Hoa bị làm cho sợ đến toàn thân khẽ run rẩy, lập tức ngậm miệng, đầu vốn là lắc lắc cũng bất động.

Tịch Giản Cận chột quét mắt hướng Vương Kim Quý, Vương Kim Quý bị làm cho sợ đến hướng phía sau lui một bước, chân Vương Kim Quý bị thương, không thể động đậy, chẳng qua là phát run, nói lập tức cứng rần dừng lại, những người vốn là điệu bộ tàn bạo kia cũng bị biểu cảm sợ hãi thay thế rồi.

Thôn trưởng thấy tình huống như vậy, lập tức đến hỏi Tiểu Hoa: "Tiểu Hoa, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cháu nói rõ ràng!"

Tiểu Hoa nháy mắt nhìn Tịch Giản Cận, lòng nó vẫn còn sợ hãi, thật lâu mới nhỏ giọng nói: "Chị xinh đẹp không đẩy chị Kim Quý, là chị Kim Quý túm lấy chị xinh đẹp, chị xinh đẹp không thích, mới tránh ra, chị Kim Quý chính mình không đứng vững té ngã trên mặt đất, sau đó chị Kim Quý lại bắt đầu khóc, bọn họ đều bắt nạt chị xinh đẹp, bắt chị xinh đẹp nói xin lỗi, chị xinh đẹp không xin lỗi, bọn họ liền đem chị xinh đẹp đuổi ra khỏi thôn!"

"Còn có lần trước, cũng là như vậy, là chị Kim Quý nói điều không hay về anh trai, cho nên chị xinh đẹp mới mất hứng cãi lại, chị Kim Quý nói không lại chị xinh đẹp, cho nên khóc, chị xinh đẹp không có bắt nạt chị Kim Quý đâu!"

Tiểu Hoa nói chuyện, ánh mắt vẫn nhìn Tịch Giản Cận.

Tiểu Hoa từ nhỏ mồ côi cha lớn lên, so với những đứa trẻ bình thường hiểu chuyện hơn, mặc dù vẫn không lên tiếng, nhưng là chuyện nhìn ở mắt của nó, nó cũng có thể hiểu được.

Tiểu Hoa ánh mắt rất trong suốt, tối như mực, loáng thoáng thiêu đốt lên một tầng tức giận, nhưng là sau khi dứt lời, phần nộ của nó trong nháy mắt biến thành nước mắt, rơi xuống, từng giọt, mãi không ngừng được.

Nó vươn tay, bắt được ống tay áo Tịch Giản Cận, động tác có chút sợ hãi, "Anh trai, anh đi tìm chị xinh đẹp có được hay không? Trời tối đen như mực rồi, chị xinh đẹp nhất định sẽ sợ!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 524: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【22】

Nước mắt Tiểu Hoa, thoáng cái đập vào ngón tay Tịch Giản Cận, dẫn tới toàn thân người đàn ông run lên, trong cổ họng cũng nghèn nghẹn.

Mọi người trong thôn không lên tiếng, thở mạnh cũng không dám.

Duy chỉ có Tiểu Hoa vẫn khóc không ngừng.

Tịch Giản Cận một hồi lâu, mới vươn tay, xoa Tiểu Hoa đầu, chậm rãi đứng lên, ánh mắt quét về phía Vương Kim Quý.

Vương Kim Quý bị làm cho sợ đến hai chân mềm nhũn, suýt nữa té ngã trên mặt đất, Tịch Giản Cận khẽ giật giật môi, tất cả mọi người cho là Tịch Giản Cận sẽ làm gì đó, rối rít ngăn ở trước mặt Vương Kim Quý, ai ngờ Tịch Giản Cận liền xoay người hướng ngoài cửa rời đi.

Những người đó rối rít thở phào nhẹ nhõm, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông này rất là đáng sợ.

Ngay cả thôn trưởng vẫn cùng Tịch Giản Cận sinh sống vài ngày cũng còn sợ hãi, ông vẫn cảm thấy Tịch Giản Cận rất ôn hòa nho nhã, nhưng là không nghĩ tới anh ta lại sắc bén như vậy!

Giống như kiếm ra khỏi vỏ!

Vương Kim Quý lúc này mới bừng tỉnh, thoáng cái ngồi trên mặt đất, người một bên cũng theo đó mềm liệt ở trên mặt đất, bàn luận xôn xao nói: "Anh ta thật là đáng sợ, đi rồi, không làm gì chúng ta!"

"Trông như thay đổi thành một người khác, hơn nữa ánh mắt của anh ta quét tới, tôi liền thấy tôi muốn chết!"

"Tôi cũng vậy, giống như chết qua một lần... Tôi cũng cho là anh ta không phải là Tịch đại ca rồi, Tịch đại ca lúc trước không đáng sợ như vậy!" Vương Kim Quý hít sâu, miễn cưỡng phun ra một câu.

Tịch Giản Cận vẫn tự nói với mình phải bình tĩnh, không được đa thương người vô tội, thật ra thì đáy lòng của anh, đã sớm giận điên lên!

Anh vẫn cho là Bạc Sủng Nhi là sinh khí, anh cho là mình chỉ cần đem những thứ mua được xách trở lại cho cô xem, cô sẽ bớt giận, tuy nhiên không nghĩ tới Vương Kim Quý lại ở chỗ này gạt anh diễn ra một màn như vậy!

Bạc Sủng Nhi là người như thế nào?

Cô cao ngạo như vậy, nhiều người buộc cô nói xin lỗi, sợ là lấy mạng của cô, cô cũng sẽ không xin lỗi!

Anh bất chợt cực kỳ hối hận, buổi sáng, cũng không nên theo Trương Hủ lái xe trở lại, hẳn là đợi cô tỉnh lại, đem mọi chuyện cần thiết nói cho cô biết, mình đi lấy đồ một chút liền về!

Tịch Giản Cận cho tới bây giờ làm việc đều rất cẩn thận, nhưng là không nghĩ tới vận mệnh lại cho anh một trò đùa như vậy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 525: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【23】

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng buồn buồn đau xót, lời Tiểu Hoa nói, còn vờn quanh bên tai của anh.

Anh biết, cô cùng Vương Kim Quý âm ỉ, khẳng định không phải là cô gây chuyện trước, bởi vì Sủng Nhi dù ngang ngạnh, kiêu ngạo, nhưng cô gái dạng như Vương Kim Quý, còn không vào trong mắt của cô được, làm cho cô gây lộn, lúc ấy là nóng lòng dùng xe nhà Vương Kim Quý, không thể đắc tội Vương Kim Quý, nhưng là trăm triệu không nghĩ tới, cô là bởi vì anh...

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng giống như là có thêm một đoàn lửa, càng ngày thiêu đốt càng nhanh, mang theo tràn đầy buồn nản!

Những lời của Tiểu Hoa, giống như là những cây kim, đâm vào trong lòng của anh, để cho anh máu tươi lâm ly, từ chỗ sâu trong xương tủy, dần dần lan tràn, cực hạn đau đớn!

Ngày đó, anh không nên đi lên trấn mua đồ, hẳn là phải đuổi theo cô trước, dỗ dành cô, hoặc là nói cho cô biết, anh muốn đi làm cái gì.

Ngày đó, thật ra thì anh trở về phòng, chính là vì muốn nói cho cô biết, anh đi mua cho cô vài món đồ.

Cô kiêu ngạo như vậy, coi như là bị oan uổng, cũng chưa bao giờ giải thích!

Tịch Giản Cận không nhịn được nắm chặt tay quyền!

Thời gian càng ngày càng muộn, anh nhất định phải sớm tìm được cô!

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền đi ra ngoài, thôn trưởng vội vàng gọi anh: "Chàng trai, cậu đi đâu vậy?"

"Tìm người!"

"Cậu đi đâu tìm a!"

Tịch Giản Cận mờ mịt mở tròng hai mắt, lần đầu tiên cảm thấy có chút bất đắc dĩ, đúng, nơi này vài trăm dặm đều là núi, anh đi nơi nào tìm?

Nhưng coi như là không biết đi nơi nào tìm, anh cũng không có thể lưu ở chỗ này chờ.

Anh phải làm một việc.

Phải làm!

Nếu không anh sẽ điên mất!

"Không biết. " Tịch Giản Cận đáp về ba chữ, nhưng ngay sau đó, trong lúc bất chợt xoay người, thanh âm của anh có chút nghẹn: "Tôi chỉ biết là, hiện tại tôi phải tìm được cô ấy!"

Tịch Giản Cận nói xong câu đó, đáy mắt là mang theo vài phần vô tội.

Là vô tội.

Anh làm gì, đều là vì cô suy nghĩ, anh chỉ sơ sẩy một lúc, liền để mất cô rồi.

Người không phải là anh đánh mất, nhưng đáy lòng của anh, lại khó chịu như vậy!

Thật rất vô tội!

"Tìm người là phải tìm, chúng tôi giúp cậu tìm, dù sao cô bé ấy đi mất là trách nhiệm của thôn chúng tôi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 526: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【24】

"Như vậy đi, chúng ta đem người phân tổ, bốn phương tám hướng đi tìm, đường không dễ đi, cô bé ấy nhỏ nhắn vậy hẳn là đi không xa. " thôn trưởng hít khói, suy nghĩ một chút, liền bắt đầu phân tổ, ra lệnh.

Tịch Giản Cận chậm rãi thở ra một hơi, gật đầu, không chút khách khí đón nhận ý của thôn trưởng nói: "Phiền toái mọi người!"

Thôn trưởng khoát tay, vội vàng nói: "Không phiền toái, là việc nên làm! " sau đó nghiêng đầu, hướng về phía mọi người nói: "Tất cả mọi người cầm lấy đèn pin, tìm một chút! Cô bé kia mặc váy màu đỏ, tương đối dễ nhận!"

"Nhưng, thôn trưởng, nếu như gặp phải thổ phi, vậy phải làm thế nào?"

Vẻ mặt Tịch Giản Cận lập tức ngưng tụ, ánh mắt liền hướng người nói chuyện, người nọ bị làm cho sợ đến lập tức ngậm miệng.

Tịch Giản Cận lúc này mới nghĩ đến ngày thứ nhất mình tới, thôn trưởng cũng đã nói với mình nơi này có thổ phi thường lui tới.

Anh trầm ngâm một chút, lúc này mới ngẩng đầu, hỏi: "Bọn thổ phi có bao nhiêu người?"

"Có chừng ba bốn mươi người! Kia cũng là một hang ổ thổ phi!"

Đáy lòng Tịch Giản Cận đánh giá một chút, khẽ giật giật cánh tay bị thương, tựa như đã có thể nhúc nhích, lúc này mới tiếp tục hỏi: "Bọn họ ở đâu?"

"Trên ngọn núi phía bắc! Lên núi, là có thể thấy chỗ bọn họ ở! Trong tay bọn họ có súng đấy! Chẳng qua đều là loại súng săn!"

Tịch Giản Cận gật đầu, lên tiếng: "Như vậy đi, các người giúp tôi đi tìm người, tôi đi lên núi một chuyến!"

"Cái gì? " thôn trưởng lập tức từ trên băng đứng lên: "Một mình cậu đi hang ổ thổ phi? Tới đó cậu không ra được đâu!"

"Không sao, bọn họ không thể gây thương tổn cho cháu! " Tịch Giản Cận cười cười, giọng nói cực kỳ nhạt, giống như là nói một câu bình thường.

Những người khác nghe được như vậy, cũng không tin.

"Nếu không như vậy đi, tập thể chúng ta đi hang ổ thổ phi trước, nhiều người lực lượng lớn, cùng thổ phi nói một chút, một mình cậu đi thật quá nguy hiểm!"

"Không cần, quá phiền toái! " Tịch Giản Cận lắc đầu, nghĩ cũng không nghĩ liền từ chối: "Các người đều đi tìm cô ấy, một mình tôi đi không thành vấn đề!"

"Lại nói..., các người nhiều người cùng đi, nếu quả thật đánh nhau, các người bị thương, tôi cứu không kịp, quá làm trễ nãi chuyện!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 527: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【25】

Tịch Giản Cận nói cực kỳ chăm chú.

Thật ra thì Tịch Giản Cận nói rất nghiêm túc.

Nhưng là trong tai người khác nghe vào, làm sao cũng có một chút cuồng vọng.

Hang ổ Thổ phi bốn mươi người, Tịch Giản Cận một người, anh có thể sống đi ra ngoài, kia đều là kỳ tích!

Nhưng rõ ràng giọng anh hiện tại, cho thấy, một mình anh có thể giải quyết hết thủy!

Tịch Giản Cận sau khi nói xong, liền vươn tay, thoáng cái đem băng vải băng bó vết thương của mình gỡ xuống, khẽ giật giật tay, lúc này mới hỏi thôn trưởng một bên: "Đúng rồi, mọi người nơi này có súng săn hoặc là gậy gộc linh tinh gì không?"

"Có, có, có! " thôn trưởng mới vừa nói xong, lập tức có người cầm lấy một cái súng săn rất cũ đưa cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận nhìn một chút, đại khái đều là súng của thời đại trước lưu lại!

Anh mở bên trong ra nhìn một chút, chỉ có ba phát đạn, coi như đủ rồi, bắt giặc phải bắt vua trước, chỉ cần đem đầu lĩnh thổ phi uy hiếp, mọi chuyện đều đơn giản!

Tịch Giản Cận ôm súng, để ở lòng bàn tay, khẽ suy nghĩ một chút, tất cả mọi người không có kịp phản ứng, anh đã đưa tay lên tai, liền giơ súng lên, ngay sau đó truyền đến một tiếng súng vang, rồi sau đó liền có cái gì phịch rơi xuống đám người.

Có người cầm lấy đèn pin soi, mới phát hiện là một chú chim nhỏ.

Đám người thoáng cái nổ tung, trời đen thùi, không nhìn ra cái gì, người này lại chẳng qua là dùng lỗ tai, cũng đã bắn xuống một con chim?

Tịch Giản Cận hài lòng nhìn cái con chim kia, mở miệng nói: "Súng này cũng không tệ lắm, miễn cưỡng có thể dùng!"

Sau đó, liền hướng về phía thôn trưởng nói: "Những địa phương khác liền phiền mọi người, tôi đi một chút sẽ trở lại!"

Anh xoay người, đi hai bước, sau đó giống như là nghĩ đến cái gì, quay đầu bổ sung: "Cái kia nếu tìm được cô ấy... Mọi người cũng nhẫn nại một chút, cô ấy tính tình không tốt, chắc sẽ mắng chửi người hay đánh người cũng không nói chính xác được, mọi người... Đừng để trong lòng!"

Đoàn người liên tục gật đầu, tỏ vẻ biết rồi, Tịch Giản Cận lúc này mới yên tâm đeo súng, một đường chạy đi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 528: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【1】

Những thôn dân kia rất nhanh liền phân ra, đi dọc theo con đường tìm ròi, con đường thông ra ngoài thôn trang thật ra thì chỉ có một, những địa phương khác không phải là đất đai, chính là sườn núi, tráng hán trẻ tuổi có lực toàn bộ đều đi lên sườn núi tìm kiếm, mà phụ nữ cùng các cô gái cũng cầm lấy đèn pin tìm kiếm ở đất đai, cây bên trong ruộng mọc cũng không cao, nhìn một cái, rất bằng phẳng, thỉnh thoảng có quạ bay qua, thỏ hoang chạy qua, nhưng không nhìn thấy bất cứ người nào.

Thỉnh thoảng, có thể thấy ma trời ở đằng xa.

Người thôn trang không có văn hóa gì, cũng cho là quỷ thường lui tới, đoàn người bị làm cho sợ đến thét chói tai, nhưng vẫn miễn miễn cưỡng cưỡng đem đất đai lục soát một lần.

Bọn họ dọc theo đường đi, ngồi xe ngựa đi, tốc độ rất nhanh, đại khái đi vài chục dặm, không tìm được Bạc Sủng Nhi, sau đó bối rối thấy trong thôn cũng không có ai đi ra ngoài, cô không thể nào đi nhờ xe ra ngoài, hơn nữa cô một gái nhỏ nhắn, cũng sẽ không đi được xa!

Lập tức, thôn trưởng lại dẫn người trở lại, người đi sườn núi tìm cũng đều đã trở về, mới vừa đựng vào, phàm phụ nữ tìm ở đất đai cũng đi tới.

Đằng xa đã có người hô: "Tìm được rồi sao?"

"Không có!"

Thôn trưởng cũng lắc đầu, sau đó tất cả mọi người rối rít nghĩ tới rốt cuộc người đi nơi nào?

Đoán tới đoán đi, đến cuối cùng, mọi người nhất trí cho là, cô gái kia có thể đã bị thổ phi bắt đi rồi, nếu như không phải là bị thổ phi bắt đi, làm sao có thể vô duyên vô cớ tìm không được?

"Một mình chàng trai kia lên núi thổ phi, các người nói có thể gặp chuyện không may hay không?"

"Anh ta bắn súng rất giỏi! Chẳng qua bên trong chỉ có vài viên đạn, thổ phi nhiều người, hiện tại có lẽ anh ts đã xảy ra chuyện!"

"Bằng không chúng ta đi xem một chút đi!"

Thôn trưởng trầm ngâm một chút, nói: "Dám phụ nữ đều về nhà đi, đàn ông chúng tôi đi trên núi nhìn một chút, mọi người về nhà cầm thứ bền chắc, lúc đánh nhau còn có thể phòng thân!"

Đoàn người cũng gật đầu, đáp ứng, nhanh chóng về nhà cầm đồ, theo thôn trưởng hướng núi thổ phi đi tới.

Con đường đi tới núi thổ phi rất không dễ đi, hơn nữa chỉ có một con đường, đi thành từng đám bảy tám người, sợ dĩ làm như vậy, chính là để tránh thời điểm có người tấn công bọn họ, có thể phòng vệ!

Những thôn dân này cũng đã quen đi đường núi như vậy rồi, mọi người cầm lấy đèn pin đi theo, đều cẩn thận quan sát đi lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 529: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【2】

Bọn họ đi được nửa đường, lại phát hiện loáng thoáng có tiếng nói truyền đến.

Bọn họ đều đứng ở nơi đó bất động!

Nghe ra, những người nói chuyện đều là thổ phi.

Có lẽ, bây giờ bọn họ đã đem chàng trai kia giết đi?

Nếu không tại sao bọn họ lại ở giữa sườn núi?

Hoặc là chôn thi thể?

Mọi người đều nghĩ như vậy vừa, quá sợ hãi, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, cuối cùng ngừng hô hấp, cẩn thận nện bước chân, hướng phía trước đi lên.

"Mày nhanh lên một chút cho tao, cọt tới cọt lui như đàn bà!"

"Mẹ kiếp, phía trước không có đường, làm sao mày không dẫn đường đi!"

"May đừng có nói nhảm, tao đang tìm người đấy! Nhiệm vụ gian khổ còn vinh quang, mày dẫn đường!"

Phía trước có mấy thổ phi hùng hùng hổ hổ vừa nói, vừa đón thôn dân đi tới.

Mấy người giả bộ ở chung một chỗ, thổ phỉ lập tức phun một ngụm nước bọt, nói: "Hôm nay là vận rủi gì vậy? Thôn dân dưới chân núi cũng dám xông vào địa bàn của ông? Uy, chúng mày muốn làm gì? Hiện tại ông không có thời gian phụng bồi chúng mày? Gần đây ông cũng không có trộm gì ở thôn bọn mày, mau rút đi cho tao! Rút đi!"

"Tôi tìm người, có một chàng trai tới trên núi của mấy người rồi, cậu ta có chuyện gì hay không?" thôn trưởng mở miệng, tiếng nói cũng không có rơi xuống, thổ phỉ phía sau cũng bắt đầu kêu la: "Đi nhanh lên, đừng chậm trễ chánh sự của chúng ta, làm cho chúng tao mất mạng, bọn mày cũng không xong đâu! Đi nhanh lên, nhanh một chút!"

Thổ phỉ vừa nói, vừa cầm lấy đèn pin, chung quanh chiếu rọi.

Đi tới trước mặt thôn dân, con đường của bọn họ bị chặn lại, lập tức cầm lấy cây gậy trên người, định hướng thôn dân đập tới.

Thôn dân cũng rối rít giơ gậy gộc lên phòng bị.

"Lão tử bị chọc tức một bụng, hiện tại vừa lúc, cho bọn mày biến thì không biến, vậy chờ chịu chết đi!"

Một thổ phỉ hét một tiếng, cầm lấy cây gậy liền hướng bọn họ lao đến.

Mới vừa đi một nửa, cổ tay thổ phỉ này lại bị một hòn đá đánh trúng, cây gậy rơi trên mặt đất, gã ai u một tiếng, hai chân cũng mềm nhũn ra: "Ca, ca, đại ca, tha mạng a... em đây không phải là đang tìm người sao? Bọn họ cản con đường của chúng ta rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 530: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【3】

Bọn họ cũng bị cục đá bay tới làm cho sợ hết hồn, mọi người ngẩng đầu, thì thấy Tịch Giản Cận từ trên núi đi xuống.

Phía sau còn có rất nhiều thổ phỉ đi theo, mọi người đứng một loạt, bọn chúng đều rũ đầu, có người trên người có vết máu mơ hồ rỉ ra, còn có sừng mặt sừng mũi, muốn bao nhiêu chặt vật có bấy nhiêu chặt vật!

Mà Tịch Giản Cận, trừ hơi bản, còn lại rất khỏe!

Ngũ quan của anh, thoát nhìn cực kỳ nghiêm nghị, cánh môi mím chặt chẽ, giống như là che dấu khẩn trương, ngẩng đầu, thời điểm thấy thôn dân, đáy mắt lóe lên: "Tìm được cô ấy rồi sao?"

Bọn họ lắc đầu.

con người Tịch Giản Cận trong nháy mắt càng thêm âm đạm.

Một bên có một thổ phỉ, lập tức lấy lòng đối với Tịch Giản Cận nói: "Người còn không có tìm được sao? Anh em chúng em tìm cho anh, bảo đảm có thể tìm được chị dâu, các an hem, mau tìm nhanh chút cho tao! Đều không được lười biếng!"

Tịch Giản Cận mặt không chút thay đổi đứng ở nơi đó, đám thổ phỉ cũng nhanh chóng chia tổ, lập tức kêu la đi tìm người.

Mà thổ phỉ còn dư lại đứng ở bên người Tịch Giản Cận, phía sau còn hai thổ phỉ đi theo, bụng rất nhiều bia cùng nước trái cây, trong tay đang

cầm thuốc, cúi đầu khom lưng nói: "Bọn họ cũng đi tìm rồi, đại ca, ngài có muốn ăn chút gì hay không? Uống chút? Hút chút? Những đồ này đều là đồ tốt, đều là đồ em cướp được từ người qua đường, vẫn không nỡ dùng..."

Tịch Giản Cận cũng không có nhìn những thứ đó một cái, chỉ hơi hơi cau lông mày lại, tên thổ phỉ bên cạnh bị làm cho sợ đến lập tức vung tay lên, đem hai người bưng đồ ăn thức uống đuổi đi, sau đó lại cười lấy lòng nói: "Kia đại ca, ngài muốn ăn gì?"

Tịch Giản Cận lúc này mới vượt qua tên thổ phỉ kia, toàn thân gã rùng mình một cái, thật là kinh khủng, người này sau khi đi vào, nhiều anh em dưới tay gã liền bị anh ta quật ngã trong một chiêu.

Hơn nữa, gã vốn là đang tầm hoan tác nhạc, cùng hai ả đàn bà, ở trên giường chơi đến một nửa, trong lúc bất chợt trên đầu đã bị người chĩa súng!

Mà lúc gã vội vội vàng vàng gọi anh tiến vào, lại phát hiện không có một người, gã muốn cùng Tịch Giản Cận cứng đối cứng, nhưng là người đàn ông này một câu nói cũng không nói, ngược lại một tay cầm súng hướng về phía đầu của gã, một tay đem hai ả phụ nữ trên giường hất ra!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 531: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【4】

Thời điểm ban đầu vẻ mặt người đàn ông cực kỳ lãnh khốc, mang theo nồng đậm sát khí, nhưng khi thấy mặt người phụ nữ giường trên, trong nháy mắt chậm lại.

Mà hai người đàn bà trên giường cũng không mặc quần áo, bị Tịch Giản Cận nhìn như vậy, đều thét chói tai ôm lấy nhau thành một đoàn, núp ở phía sau gã.

Nhưng gã không quá bối rối, ngược lại cầm quần áo lên phủ thêm, nhìn Tịch Giản Cận, hỏi một câu: "Anh là?"

Tịch Giản Cận lại chậm rãi cười cười, ra tay, mạnh mẽ mẽ mẽ đem gã trói lại, túm lấy gã, ra cửa, đi tới trong sân, vừa nhìn anh em của mình đã sớm ngã trái ngã phải nằm trên mặt đất rồi.

Khi đó, đáy lòng của gã có chút sợ!

Theo các anh em của gã mở miệng, đều là bị đánh bất ngờ, dưới tình huống vốn không có chút dấu hiệu nào, đã bị anh ta đánh ngã!

Duy nhất còn dư lại gã, nhưng lại bị chĩa súng vào trán, mang đi ra.

Nếu như anh ta muốn, cái hang ổ thổ phỉ này của bọn họ, sớm đã bị anh ta một người một ngựa tiêu diệt!

Không chừng còn có thể diệt hết đám người bọn họ cũng nên!

Ra tay rất dứt khoát, rất hoàn mỹ!

Thật ra thì những thứ này, đối với một bộ đội đặc chủng, làm tay súng bắn tỉa, làm người ám sát mà nói, là bài tập chuẩn bị hạng đầu.

Ở dưới tình huống kẻ địch không chút phòng bị, lẳng lẳng cướp đi mạng người!

Tịch Giản Cận mở miệng hỏi câu đầu tiên chính là: "Mang toàn bộ phụ nữ nơi này ra cho tôi!"

Lúc ấy tất cả mọi người cho là một mình anh ta tới đây đoạt phụ nữ, mọi người rối rít chửi bới, nhưng vẫn sợ Tịch Giản Cận, biết điều đem tất cả đàn bà ở đây ra ngoài.

Kết quả anh ta từng bước từng bước nhìn sang, một chút phản ứng cũng không có, ngược lại đem tên đầu lĩnh thổ phi đẩy ngã trên mặt đất, bóp cổ hỏi: "Còn hay không? Phụ nữ hôm nay mới bắt về?"

Đầu lĩnh thổ phi bị dọa đến không thở nổi, run rẩy một hồi lâu, mới ủy khuất vạ phần mở miệng nói: "Đại ca, hôm nay chúng em không xuống núi."

Lực đạo trên tay Tịch Giản Cận nặng hơn, gã thề độc, người đàn ông này mới như là tin buông cổ gã ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 532: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【5】

Gã còn chưa kịp thở, Tịch Giản Cận lại đột nhiên nghiêm nghị nói: "Đứng dậy, đứng thành một hàng, hiện tại xuống núi tìm người cho tôi!"

Lời của anh, trời sinh mang theo một loại quyết đoán, coi như là đám thổ phỉ bọn họ quen làm xằng làm bậy cũng nhin không được trong nháy mắt sắp xếp thành hàng!

Sau, mới biết được, anh ta tới tìm một người phụ nữ!

Mà anh em bọn họ, tất cả mọi người đều phải chăm chú cẩn thận đi tìm người!

Đầu lĩnh thổ phỉ nghĩ tới đây, không nhin được xoa xoa mồ hôi trên trán, gã nhìn Tịch Giản Cận mặt không chút thay đổi mặt, mới cười ha hả nói: "Ca, đại ca, anh ở nơi này nghỉ ngơi, em đi tìm người! Em sẽ đi ngay bây giờ!"

Nói xong, đầu lĩnh thổ phỉ liền xoay người, cũng gia nhập hàng ngũ tìm người, mà còn dư lại hai thổ phỉ cũng nhanh chóng chạy ra như chớp.

Thôn dân đứng ở đằng xa, thấy vậy đều trợn mắt há hốc mồm, đầy mặt đều là bất khả tư nghị!

Bọn họ không nhin được dụi dụi mắt, nhìn thấy người đàn ông trước mặt này rõ ràng thoát nhin, ôn văn nho nhã, khí chất cao quý, nhưng là hết lần này tới lần khác vì sao có thể bộc phát ra khí thế kinh khủng như vậy?

Hơn nữa bọn họ vốn là cầm gậy gộc đến cứu anh ta, nhưng là không nghĩ tới, dám thổ phỉ lại nghe lời của anh ta vô cùng!

Bọn họ đã sớm bị chấn động đến một câu cũng nói không nên lời, mà Tịch Giản Cận lại trầm tư, ánh mắt mang theo vài phần trống rỗng, thật lâu, anh mới mở miệng, nhìn chằm chằm thôn trưởng nói: "Còn có chỗ nào, chưa tìm không?"

Thời điểm anh nói những lời này, âm điệu mang theo vài phần run rẩy.

Vẻ mặt thôn dân cũng theo đó cứng ngắc lại, trong khoảnh khắc, bọn họ mới hậu tri hậu giác phát hiện, người đàn ông trước mặt này, bọn họ trong nháy mắt biết anh ta là người đàn ông rất cường đại, thậm chí cường đại đến đáy lòng bọn họ cũng run rẩy, nay lại đang sợ.

Thanh âm lúc này đều là run rẩy.

Ngay dưới ánh trăng nhàn nhạt chiếu về phía anh, lại phát hiện toàn thân của anh, đều đang tinh tế run rẩy.

Bọn họ rồi rít nuốt nước bọt, Trương Hủ vẫn trầm mặc, trong lúc bất chợt giống như là nghĩ tới điều gì, nói: "Tịch đại ca, tôi biết chị dâu đi nơi nào, cái chỗ kia còn chưa có đi tìm!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 533: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【6】

Tịch Giản Cận nghe được nói như vậy, giống như là hồi thần trong nháy mắt, đem toàn bộ hi vọng đều ký thác ở trên người Trương Hủ.

"Ở đâu?"

Trương Hủ xoay người, hướng dưới chân núi mà đi, vừa đi, vừa nói:
"Tịch đại ca tôi dẫn anh đi."

Tịch Giản Cận đi theo phía sau Trương Hủ.

Hai người vội vàng xuống núi.

Đọc theo đường đi, Tịch Giản Cận một câu cũng không nói, chẳng qua là vội vã nện bước.

Trương Hủ mang theo Tịch Giản Cận tới địa phương lần trước Bạc Sùng Nhi giận dữ chạy đi, chính là cái cây hòe kia.

Bên đêm tối như mực, bởi vì bọn họ chạy đến, có chú chim nhỏ đang ngủ say liền bay vụt đi.

Tịch Giản Cận từ trong tay Trương Hủ nhận lấy đèn pin, ở trong mảnh rừng từ từ đi.

Cúi đầu có lá rụng, giẫm lên phát ra thanh âm sột xoạt.

Ban đêm ở nơi này rất yên tĩnh, đặc biệt quý dị.

Tịch Giản Cận nghiêm túc chiếu đèn, con người anh duệ, một tắc một tắc quét qua mỗi một góc nhỏ của rừng cây.

Cho nên..... Anh thấy được.....

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, không hề động đậy.

Chẳng qua là cảm thấy tim mình chột ngừng đập.

Anh hốt hoảng có một loại ảo giác, giống như là mình nhìn lầm rồi, anh hít sâu một hơi, mở tròng hai mắt, phát hiện phía trước thật sự là cô.

Không có nhìn lầm.

Tịch Giản Cận lập tức cảm giác phạm vi nhìn của mình rút nhỏ, chỉ có một cái mục tiêu trước mặt cách đó không xa kia.

Cái mục tiêu kia, càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng lớn hơn, toàn thế giới, cũng trở thành một mảnh hư không.

Đáy mắt Tịch Giản Cận, chỉ có Bạc Sủng Nhi tồn tại, cái gì khác cũng không có.

Thân thể nho nhỏ của cô co lại thành một đoàn, tựa vào gốc cây, tựa hồ là vì sợ, thân thể nho nhỏ đang run rẩy.

Thị giác Tịch Giản Cận vẫn rất tốt, thời kỳ đầu thật ra thì anh cũng hút thuốc lá, nhưng là biết Bạc Sủng Nhi không thích mùi thuốc lá, anh liền từ bỏ, đi bộ đội, bởi vì rời cô đi, lại hút thuốc uống rượu rất nhiều.

Có lúc, uống rượu uống đến dạ dày ra máu, hút thuốc hút đến cổ họng khô khốc không nói ra một câu.

Khi đó, anh cảm thấy vô cùng thống khổ, miễn miễn cường cường mới có thể che đậy đau đớn ở đáy lòng

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 534: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【7】

Anh đã nhận được lệnh nghiêm cấm của bác sĩ, nói anh nếu cứ hút thuốc uống rượu, có lẽ cả đời này sức khỏe sẽ bị hủy diệt hoàn toàn!

Nhưng là bọn họ vốn không biết.

Duy chỉ có thời điểm say rượu, anh mới cảm thấy thanh tĩnh, cô có thể mới có thể xuất hiện rõ ràng ở trong đầu của anh.

Nhưng là, sau này, bởi vì làm một người lính tập kích, cần lực nhằm trúng chính xác, tầm mắt không thể có mấy may khác biệt, cho nên anh mới bỏ thuốc cùng rượu.

Hiện tại thỉnh thoảng cũng uống rượu, nhưng mà uống không nhiều, xác thực mà nói, đã thật lâu, không có thử qua cái loại cảm giác say mềm rồi!

Tịch Giản Cận có thể nhìn thấy rõ ràng qua ánh đèn pin, thấy cô thở ra khiến cho sợi tóc khẽ nhấp nhô.

Ngón tay của anh chậm rãi cầm chặt đèn pin, một hồi lâu, mới nện bước chân, hướng bên cạnh cô, từng điểm từng điểm nhích tới gần.

Bạc Sủng Nhi nghe được tiếng bước chân quen thuộc, cô đột nhiên ngẩng đầu lên, thấy ánh sáng phát ra bao phủ một tầng nhàn nhạt lên khuôn mặt tuần dật của anh, ánh mắt đột nhiên ngưng kết, một giây sau, cô đột nhiên lại đứng lên, hướng một bên vội vã bỏ đi.

Tịch Giản Cận không nghĩ tới cô sẽ chạy đi, vội vàng đuổi theo.

Bạc Sủng Nhi tất nhiên là chạy không lại Tịch Giản Cận, cô lại còn không mang giày, hai ba bước, đau đến cắt da cắt thịt, hai chân mềm nhũn, thân thể nhỏ nhỏ, liền hướng trên mặt đất mềm nhũn ngã xuống.

Có bàn tay to, vững vàng mà giữ ở bờ eo của cô.

Một giây sau, cô liền rơi vào trong một cái ôm ấm áp.

Trên người của anh, mang theo mùi vị cô quen thuộc, nhàn nhạt hướng vào lỗ mũi cô chui vào.

Ngày hôm nay, cô một mình từ trong thôn chạy ra, không có giày, vốn đi không xa, cũng không biết đi nơi nào, chẳng qua là nhớ được lúc trước giận dữ đã tới cái chỗ này, liền làm ổ ở chỗ này một ngày.

Cô vừa đói vừa khát, đến buổi tối, sắc trời tối sầm lại, cô liền càng sợ hơn.

Cô cho là có thể khuya hôm nay mình sẽ chết ở cái địa phương này, muốn trở về trong thôn đi tìm Tịch Giản Cận, nhưng là nghĩ đến tràng diện những người đó buộc mình đi, rồi lại kéo không xuống mặt mũi.

Hơn nữa, cô cũng không biết Vương Kim Quý có hướng về phía Tịch Giản Cận nói cái gì đó không, đáy lòng của anh, có thể tin cô hay không!

Bóng đêm càng ngày càng đen, càng ngày càng yên lặng, cô càng ngày càng sợ, chỉ có thể co lại thành một đoàn, không dám động.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 535: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【8】

Nhưng khi cô nghe được tiếng bước chân của Tịch Giản Cận, trong lúc bất chợt cô không sợ nữa, ở một mình, nhưng vẫn không khóc lên, tuy nhiên nghĩ đến nỗi sợ hãi vừa rồi, cũng nhịn không được nữa, lỗ mũi chua xót, nước mắt liền rớt xuống.

Tịch Giản Cận giống như là cảm thấy nước mắt của cô, đem cô ôm càng khấn trương hơn, chèn ép cô đến nỗi hô hấp không được.

Bạc Sủng Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn, chỉ có thể buồn buồn dán trên ngực của anh, toàn bộ nước mắt đều dính trên vạt áo của anh, làm ướt da thịt của anh.

Tịch Giản Cận cảm thấy tim đập chậm một nhịp, vô thanh vô thức ôm cô chặt hơn.

May mắn, tìm được rồi.

Ngay cả toàn thân anh, cũng cảm thấy đánh mất khí lực rất lớn.

Cô kinh ngạc ở trong ngực của anh rơi lệ, trong khoảng thời gian ngắn, cái gì cũng không cách nào suy tư.

Đây coi như là lần đầu tiên, cô ở trước mặt của anh chân chân chính chính khóc, hơn nữa nước mắt rơi không ngừng, Tịch Giản Cận có chút luống cuống tay chân không biết làm như thế nào cho phải, đến cuối cùng, chỉ có thể vươn tay, nhẹ nhàng ôm đầu của cô, vỗ lưng cô, từng tiếng

từng tiếng dõ: "Tốt lắm, ngoan, không có chuyện gì rồi..... Đừng khóc..... Sủng Nhi?"

Âm điệu anh rất thấp, dán bên tai của cô mà nói, ngực của anh thật ấm áp, cho cô cảm giác rất an tâm.

Anh gọi cô là Sủng Nhi.

Thanh âm rất êm tai, mang theo nồng đậm sủng nịch.

Nước mắt của cô trong nháy mắt rơi xuống.

Cô nắm tay áo của anh, khóc đến cuối cùng, cũng bắt đầu nấc rồi, giống như một đứa nhỏ.

Vừa khả ái, lại đáng thương.

Tịch Giản Cận nhìn thấy thì vừa buồn cười lại vừa đau lòng, không nhìn được cúi đầu, chậm rãi hôn đi nước mắt của cô.

Nước mắt cô liên tiếp rơi không ngừng, anh liền không ngừng hôn.

Cô hô hấp có chút dồn dập, hai gò má đỏ lên, một giây sau Tịch Giản Cận lại đột nhiên ôm đầu của cô, dán lên môi của cô nói: "Còn khóc? Hả?"

Cô cũng không có kịp phản ứng, anh đã chậm rãi gặm cắn cánh môi của cô.

Đầu óc Bạc Sủng Nhi hoàn toàn trống rỗng, chẳng qua là cảm thấy cánh môi mềm mại dán lên môi mình, giống như là một tầng lửa thiêu đốt, quấn lấy nhau.

Cô có thể cảm giác được đầu lưỡi của anh vô cùng run rẩy, mà cánh tay ôm thân thể của cô, cũng theo đó từng trận co rút.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 536: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【9】

Bạc Sủng Nhi vốn quên mất chính mình đang ở hoàn cảnh như thế nào, cũng quên mất oán giận cùng úy khuất trong lòng mình đối với Tịch Giản Cận, chẳng qua là ngây ngốc để cho anh hôn mình triệt triệt để để.

Tịch Giản Cận chuyên chú hôn cô, mãi cho đến khi thân thể của mình nóng rần rần, anh mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Nhận thấy được cô gái trong ngực tồn tại rõ ràng.

Anh khẽ buông lỏng cánh môi của cô, cô cũng khẽ mở hai mắt, bên trong lóe ra mấy phần mơ màng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cánh môi bị anh hôn đến sưng đỏ, đặc biệt mê người.

Anh không nhịn được nuốt nuốt nước bọt, ôm cô chặt hơn, thân thể nhỏ nhỏ của cô khẽ run lên một cái, anh cũng nhịn không được nữa cúi đầu, một lần nữa chặn lại cánh môi của cô.

Lần hôn này, không giống ôn nhu triền miên như vừa nãy.

Mà mang theo vài phần cuồng bạo.

Bạc Sủng Nhi lẳng lẳng thừa nhận nụ hôn của anh, bên tai đều là tiếng ong ong, cô cảm thấy anh quá mức cuồng bạo rồi, theo bản năng muốn tránh né, nhưng là anh nhưng không cho phép, vươn tay, giữ gáy cô, nâng lên, cứng rắn buộc cô ép sát vào môi của mình, chiếc lưỡi linh xảo và nóng hổi trượt vào trong miệng của cô, đùa bỡn cô.

Bạc Sủng Nhi chống tay trước ngực Tịch Giản Cận, nhưng bù không được lực đạo mạnh mẽ của anh, chỉ có thể mặc anh đem mình hôn triệt triệt để để.

Đầu lưỡi của cô bị anh quấn cũng tê dại rồi, cánh môi bị hàm răng anh cắn cho sưng đau, cô cảm giác được tay của anh ở phía sau lưng của cô chậm rãi vuốt ve, toàn thân cô càng ngày càng trống rỗng, không cần thận hàm răng rơi xuống, cắn phải chiếc lưỡi làm loạn ở trong miệng cô của anh.

Tịch Giản Cận bị cô khẽ cắn, vốn là kịch liệt hôn liền ngừng lại, cô thừa cơ hội này, hít một hơi thật sâu, muốn đem đầu lưỡi của anh phun ra, ai biết người đàn ông này giống như là điên rồi, lại xô đẩy cô, đẩy cô tựa vào trên gốc cây, hung hăng mà đè ép cô, tiếp tục liều mạng hôn.

Giống như là trừng phạt cô cắn đầu lưỡi của anh, cố ý hôn rất dùng sức, hàm răng đem cô cũng hôn đến mềm yếu khiến cho không ra nửa điểm khí lực, chỉ có thể mềm nhũn lấm bẫm.

Tịch Giản Cận nghe được thanh âm cô lấm bẫm, lực đạo cả người khẽ thư giãn rất nhiều, lại hôn đến có chút trêu chọc.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 537: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【10】

Bạc Sủng Nhi nơi nào chống lại được trêu chọc của Tịch Giản Cận, hai chân cô lập tức mềm nhũn, vươn ra cánh tay, mềm nhũn vòng cổ của anh, vòng chân quặp lấy hông anh, bảng vào khí lực của anh, tìm kiếm điểm chống đỡ.

Tịch Giản Cận rất hài lòng khi cô toàn tâm lệ thuộc vào mình, hai tay bắt đầu ở trên da thịt cô chậm rãi vuốt ve, làm cô thở gấp không ngừng, thậm chí cắn cánh môi của anh, chậm rãi cọ, giống như là cầu xin cái gì.

Tịch Giản Cận chậm rãi đem cô hướng phía trên ôm lấy, hôn từ cánh môi của cô, một đường rơi xuống, chôn vào cần cổ trắng nõn mềm mại của cô, chậm chạp gặm cắn, ngón tay, lại nhẹ nhàng vỗ về xương quai xanh của cô, thuận thế kéo vạt áo xuống, đầu lưỡi trượt trượt, gặm cắn bầu ngực trắng nõn của cô.

Cô bởi vì anh hôn như vậy, lập tức bành trướng lên, đầu ngực cũng dựng đứng, áo lót cô giặt chưa khô, đứt khoát không mặc, hai mắt của anh không nhìn được có chút đỏ, liền cúi đầu ngậm vào.

Toàn thân cô run lên, hai tay ôm lấy đầu của anh, nhưng bởi vì dùng sức, đem đầu của anh càng chon chặt vào ngực cô hơn, anh không nhìn được nhẹ nhẹ cắn một cái, cô khẽ kêu một tiếng, liền cảm giác được có dòng nước ấm áp từ bụng của mình một nhanh chóng chảy xuống.

Anh thông thả ung dung hôn, đem bầu ngực trắng nõn của cô hôn cho hiện đầy vết đỏ, thần chí cô, đã sớm mê loạn, giống như là một đứa con nít,

bị anh thao túng.

Anh cảm giác toàn thân mình cũng muốn nổ tung rồi, lập tức liền muốn đem áo váy của cô cởi sạch, giải quyết xong tại chỗ!

Mà Trương Hủ đến gần, thấy cảnh tượng như vậy, không nhìn được đở mặt, nghiêng đầu né đi.

Hai người đứng ở nơi xa kia, hình như đã quên mất sự tồn tại của cậu!

Cậu đang suy nghĩ, rốt cuộc mình có nên rời đi hay không, lưu lại không gian cho bọn họ, nhưng là lại nghĩ tới mọi người đang lo lắng, mặc dù bọn họ muốn làm như vậy, nhưng cũng phải báo bình an trước đi!

Lập tức, Trương Hủ không nhìn được ho khụ khụ vài tiếng, nhắc nhở: "Cái kia..... Hai người dừng lại một chút!"

Tịch Giản Cận nghe được lời Trương Hủ nói, lúc này mới hồi thần, sửng sốt một giây đồng hồ, mới chậm rãi thả Bạc Sùng Nhi ra, đem cô ôm vào trong ngực.

Phút giây dịu dàng mới vừa rồi, đều bị một câu nói của Trương Hủ, làm cho tan thành mây khói!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 538: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【1】

Lúc này Bạc Sùng Nhi mới hậu tri hậu giác phát hiện nơi xa có người đứng, cái tai liền đỏ rực.

Tịch Giản Cận giống như là không có chuyện gì, chậm rãi đem quần áo Bạc Sùng Nhi sửa sang lại, bình tĩnh đem cô ôm vào trong lòng, thoải mái nhìn Trương Hủ.

Trương Hủ gãi gãi đầu, ấp úng nói: "Chúng ta đi về trước đi."

Tịch Giản Cận gật đầu, vươn tay muốn ôm Bạc Sùng Nhi, Bạc Sùng Nhi đột nhiên lại ngẩng cằm, giống như là che dấu e lệ của mình, vươn tay, đem Tịch Giản Cận đẩy ra.

Tịch Giản Cận đầu lờng trước được Bạc Sùng Nhi bắt chọt xuất thủ, cũng không có phòng bị, bị cô đẩy lui ra phía sau hai bước, dưới chân giẫm phải cành cây, vừa trượt, liền ngã ngồi ở trên mặt đất.

Trường hợp như vậy quá mức quen thuộc, giống như là năm đó anh hôn trộm cô, bị bạn học thấy được, mặt cô hồng, cũng không chút dấu hiệu đem anh đẩy ra trong nháy mắt, quật ngã, làm cho anh mới hôn cô một cái, đáy lòng mới vừa ngọt ngào, trên người liền đau hết sức!

Tịch Giản Cận xoa cái mông té đau đứng lên, nhìn chăm chăm Bạc Sùng Nhi, nói: "Em không thể thực nữ một chút sao?"

"Thật xin lỗi, thực nữ của em đã sớm đầu thai chuyển thế! " Bạc Sủng Nhi hếch cằm, muốn bao nhiêu kiêu ngạo liền có bấy nhiêu kiêu ngạo, Tịch Giản Cận cách cô rất gần, rõ ràng đã thấy tai cô đỏ bừng, liền không nhịn được cười khẽ một tiếng, chậm rãi cọ đến bên người Bạc Sủng Nhi, vươn tay, vừa muốn ôm bả vai Bạc Sủng Nhi, ai biết cô lại túm cánh tay anh, ném anh qua vai!

Tịch Giản Cận không dám dùng sức, chỉ có thể theo khí lực Bạc Sủng Nhi, liền hướng một bên té tới.

Đáy mắt Tịch Giản Cận lóe ra tia sáng kỳ dị, anh buồn bực hừ một tiếng, nhưng tâm tình có chút tốt, cong môi, nhìn Bạc Sủng Nhi cười.

Bạc Sủng Nhi bị nụ cười kia làm cho đáy lòng tê dại, cô cầm quả đấm, những thứ ngàn thù vạn hận kia, trong nháy mắt cũng tiêu tán không còn một mống!

Bạc Sủng Nhi vẫn mấp máy môi, xoay người rời đi, muốn gạt Tịch Giản Cận một chút.

Nhưng là cũng không biết chân giẫm tới nơi nào, một trận đau đớn, cô liền thình lình hướng trên mặt đất ngã ngồi xuống!

Bạc Sủng Nhi không có phòng bị, vốn không còn kịp ổn định thân thể.

Trương Hủ rời đi đã xa, Tịch Giản Cận nói cũng không nói, nụ cười trong nháy mắt tăng lên, liền hai lần lộn, cứng rắn kê mặt ở dưới lòng cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 539: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【2】

Bạc Sủng Nhi vốn đang nhắm mắt lại thăm nghĩ xong đời!

Rõ ràng là bực tức anh, đánh xong rồi, liền có thể thật cao ngạo, bộ dáng cực kỳ nữ vương rời đi!

Nhưng là hết lần này tới lần khác lại làm ra trò cười cho thiên hạ!

Nhưng là ai biết, thoáng cái cô đã ngồi ở trên mặt của anh.

Sau khi ngồi lên, cô không đau đớn như đã dự đoán, chẳng qua là cảm thấy có chút cứng rắn, còn ngồi ở đó ngẩn ngơ một hồi lâu.

Mặt Tịch Giản Cận ở dưới bị cái mông nhỏ của cô ngồi ngay vào lỗ mũi, vốn không cách nào hô hấp, liền vươn tay, túm hông của cô, đem cô kéo ra.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới hét lên một tiếng, cô lập tức đứng lên, nhất thời tìm không được điểm dừng chân, liền đem chân dậm ở trên ngực Tịch Giản Cận.

Ngực Tịch Giản Cận cùng sàn nhà cũng không có gì khác biệt, Bạc Sủng Nhi vững vàng giẫm lên, đáng tiếc người đàn ông phía dưới bị làm dậm đã sớm đau đến hút khí.

Bạc Sủng Nhi vươn ra cái tay nhỏ bé, vượt vượt cái mông của mình, sau đó đi xuống mặt đất nhường mày nhìn người đàn ông.

Khuôn mặt cũng bóp méo.

Mặt của anh mới vừa bị cô đặt móng lên làm cho hơi trắng bệch, lỗ mũi lộ ra vết máu chảy ra, Tịch Giản Cận vươn tay, vẫn xoa sống mũi chính mình.

Tâm Bạc Sủng Nhi không nhìn được mềm nhũn ra, sau đó nghẹn một hồi lâu, mới giơ chân lên đập đập thắt lưng Tịch Giản Cận, lạnh giọng hỏi: "Có đau không?"

Tịch Giản Cận lần này là đau thật.

Đánh anh nơi khác, anh cũng không sợ, anh đã luyện ra một thân cứng như sắt!

Nhưng là lỗ mũi, là phần xương mềm nhất, mặc dù cô không nặng, nhưng là cũng hơn bốn mươi cân, thoáng cái ngồi ở trên mặt anh, lỗ mũi cũng là điểm chống đỡ duy nhất, anh đau đến nổi chảy cả máu mũi.

Tịch Giản Cận nằm ở nơi đó, thấy trong lòng bàn tay dính máu, cuối cùng đáy lòng rầu rĩ nhìn thoáng qua Bạc Sủng Nhi, đáy mắt muốn bao nhiêu ủy khuất có bấy nhiêu ủy khuất, từ trên mặt đất miễn miễn cường cường bò dậy, còn che cái mũi của mình.

Bạc Sủng Nhi thấy bộ dạng này của anh, không nhìn được bật cười, Tiểu Tịch nhà cô, thì ra là còn có thể khả ái như vậy!

Nét mặt của cô không nhìn được hòa hoãn rất nhiều, mặc dù tư thái thoát nhìn vẫn vênh vác hung hăng, nhưng rõ ràng, ngữ điệu đã mềm đi phần, mang theo ôn nhu hiếm có.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 540: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【3】

"Tịch Giản Cận, nếu là anh dám cùng cô gái trong thôn kia tình chàng ý thiếp, có tin em cầm dao, giết một người răn trăm người, rút gân lột da, vắt lên ti vi làm cho người ta xem một chút hậu quả của việc trêu chọc Tịch Giản Cận là như thế nào!"

Tịch Giản Cận xoa lỗ mũi, nghe nói như vậy, mặt mày liền tươi cười.

Bạc Sủng Nhi bị anh cười có chút ngại, ném cho Tịch Giản Cận một cái ánh mắt, liền nhìn thẳng phía trước, tùy ý người đàn ông nhìn mình chăm chăm, vẫn mỉm cười không chỉ.

Tịch Giản Cận đối người ngoài đều là ôn văn nho nhã, nhìn như da mặt mỏng vô cùng, nhưng là ở trước mặt Bạc Sủng Nhi, vẫn luôn là muện tao đến cực hạn!

Anh biết đáy lòng Bạc Sủng Nhi đã sớm không tức giận, liền nhìn chăm chăm mặt nghiêng nhìn Bạc Sủng Nhi, nhìn một hồi, còn đứng lên, len lén hôn Bạc Sủng Nhi một ngụm, sau đó không có đợi đến Bạc Sủng Nhi cảm tức nhìn tới đây, liền nhanh chóng né tránh, vẫn không quên phụ tặng một câu: "Ừ, thật là thơm....."

Mặt Bạc Sủng Nhi lập tức đỏ lên, mang theo vài phần ngại ngùng, nghiêng qua nhìn Tịch Giản Cận, vốn là tư thái mang theo vài phần ngạo mạn, nhưng khi nhìn đến ngón tay Tịch Giản Cận che lỗ mũi chảy không ít

máu, khó tránh khỏi có chút lo lắng, cũng không để ý đáy lòng có tức hay không, tiến lên, nhẹ giọng nói một câu: "Có đau không?"

Tịch Giản Cận cười khẽ một tiếng, cánh môi khẽ giật giật, nhưng cái gì cũng không nói, ngược lại vươn tay, kéo cô vào trong ngực, cúi đầu, nhìn bàn chân trắng nõn của cô có vô số vết máu loang lổ, đáy lòng đau nhói, liền cúi xuống, đứng ở trước mặt cô, "Đi lên, anh công em trở về."

Bạc Sủng Nhi lần này không có ở đũa bỡn, thật sự vươn tay, ôm cổ Tịch Giản Cận, biết điều gục ở trên lưng của anh, đáy lòng không giải thích được vô cùng an tĩnh.

Tịch Giản Cận công cô đứng lên, theo đèn Trương Hủ chiếu, bọn họ giẫm trên lá rụng, nghe thanh âm xoạt xoạt, từng bước từng bước rời đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 541: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【4】

Trong nháy mắt, cô không còn là Tiểu công chúa đao thương bất nhập, duy ngã độc tôn kia nữa.

Cô chỉ là một cô gái biết điều trên lưng Tịch Giản Cận, trong lòng, đều chỉ có người đàn ông tuấn dật đang công chính mình đi trong bóng đêm.

Thật ra thì cô thật lòng muốn làm cô gái nhỏ của anh, làm nũng, nôi giận, đùa bỡn anh, giống như tối nay, cười đùa thoải mái.

Rõ ràng cho dù cô náo đến mức hai người đều mang vết thương chồng chất, nhưng là anh vẫn có thể cắn răng, nhịn đau, ngồi chồm hồm ở trước mặt cô, hướng về phía cô bất đắc dĩ và sùng nịch nói một câu, đi lên, anh công em về.

Anh cho cô không phải là bóng lưng lạnh như băng và im lặng, anh cho cô không phải là đêm dài đằng đẵng tịch mịch cùng khổ sở, anh cho cô không phải là vô tận nhớ thương...

Anh cho cô chính là tràn đầy ngọt ngào.

Còn sau khi cô náo đến mệt mỏi, có thể toàn tâm lệ thuộc vào anh, gục trên bả vai anh.

Bạc Sủng Nhi cong khoe môi, nếu là mình mất tích, nếu là lúc trước mình khổ sở, có thể đổi lấy giờ khắc này anh nhu tình đối đãi như vậy, cô cũng cảm thấy vạn phần đáng giá!

Cô không nhận được ôm cổ của anh thật chặt, đem cái đầu nho nhỏ ở trên lưng của anh cọ xát một hồi.

Anh chỉ cảm giác khó gặp được bộ dáng mềm mại như thế của cô, cái gì cũng không muốn nói, chỉ muốn, công cô, đi thẳng, đi mãi, đi mãi, thật lâu, tới cùng trời cuối đất...

Tịch Giản Cận công Bạc Sủng Nhi đi tới đầu thôn, nơi đó có rất nhiều người đang đứng, Bạc Sủng Nhi lôi vạt áo của anh, sống chết không chịu đi vào.

Tịch Giản Cận hiểu được Bạc Sủng Nhi, biết cô quen cao ngạo, đã rời đi, làm sao có trở về nữa.

Anh cũng không miễn cưỡng, liền khách khách khí khí hướng về phía đoàn người nói cảm ơn, nói tìm được người rồi, không tiện quấy rầy, lúc đó liền từ biệt.

Thôn trưởng nói đêm đã khuya, hai người có thể đi nơi nào, Tịch Giản Cận còn không có mở miệng, đám thổ phỉ nơi xa đã xông tới, gục đầu nói: "Đại ca, chúng em không tìm được..."

Người nọ nói được một nửa, liền thấy Bạc Sủng Nhi trên lưng Tịch Giản Cận, lập tức trợn to hai mắt nói: "Đại ca, anh tìm được chị dâu rồi à?"

Tịch Giản Cận gật đầu, những thổ phỉ này thật ra thì rất có nhãn lực, lập tức mở miệng nói: "Đại ca ở chỗ chúng em đi, chúng em nơi đó so với trong thôn tốt hơn!"

Thật ra thì Tịch Giản Cận cũng nghĩ như vậy, nghe được lời này, anh liền không chút khách khí gật đầu đồng ý!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 542: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【5】

Ngay sau đó liền phân phó hai thổ phỉ lưu lại, theo thôn trưởng đi vào trong nhà ông lấy đồ anh mua thu lại.

Vương Kim Quý cũng đến nơi này, cô ta thấy Tịch Giản Cận, hình như có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng là Tịch Giản Cận một chút vẻ mặt cũng không có, gọn gàng dứt khoát cũng Bạc Sủng Nhi, từ bên cạnh cô ta đi qua, hướng núi thổ phỉ đi tới.

Những thổ phỉ kia vừa nhìn thấy Tịch Giản Cận tránh ra, lập tức theo phía sau Tịch Giản Cận, vừa đi, vừa sợ Tịch Giản Cận cũng Bạc Sủng Nhi một mối, ân tình mở miệng muốn hỗ trợ.

Ai ngờ mới vừa lên tiếng, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đã đồng loạt hướng về người kia ném qua hai đạo ánh mắt dọa người, người kia bị làm cho sợ đến khẽ run rẩy, nhanh như chớp hướng phía sau chạy đi.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới mím môi, tựa vào trên lưng Tịch Giản Cận, dần dần híp mắt, liền ngủ.

*

điều kiện trên núi Thổ phỉ so sánh với nông thôn khá hơn rất nhiều.

Bọn họ thường xuyên đi ra ngoài cướp bóc, tất nhiên đoạt tới đều là thứ tốt.

Đầu lĩnh thổ phi đem gian phòng của mình để lại cho Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi ở.

Mà những người khác thì rối rít dâng lên đồ tốt nhất cho hai người ăn, Bạc Sủng Nhi lại một cái cũng không nhìn, chẳng qua là ngồi trên ghế mềm của tên đầu lĩnh thổ phi, nhàn nhã tự tại uống sữa Tịch Giản Cận mua về cho cô.

Mà Tịch Giản Cận cũng đang ở trong phòng đầu lĩnh thổ phi, ra ra vào vào, ném hết chăn ga gối đệm cũ của tên thổ phi ra ngoài, toàn bộ đổi thành đồ mình mới mua về.

Anh biết Bạc Sủng Nhi quen được chiều chuộng, cho nên chọn đồ tốt nhất, nhưng là kinh tế nơi này thật sự theo không kịp, tốt nhất, cũng kém xa đồ họ sử dụng ở X thị.

Thổ phi chưa từng thấy qua cô gái nào xinh đẹp như Bạc Sủng Nhi, liền cùng đám thủ hạ đứng ở trong đại sảnh chậm chạp không chịu rời đi.

Bạc Sủng Nhi cũng không để ý tới bọn họ, chuyên tâm chờ Tịch Giản Cận thu thập xong gian phòng, ôm chính mình đi vào nghỉ ngơi.

Chợt có tên thổ phi nói ra một câu: "Cô em này thật đẹp!"

Liền rơi vào trong tai Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi liền ném hộp sữa trong tay vào người kia.

Người nọ bị cho mặt dính đầy sữa, giận mà không dám nói gì, chỉ có thể đứng ở nơi đó.

Tịch Giản Cận vừa vịn đi ra ngoài, thấy tình huống này, cũng không lên tiếng, làm như không thấy nói: "Đi bưng nước rửa chân đến đây!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 543: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【6】

Người nọ vịn phần ủy khuất, ngại mình đánh không lại Tịch Giản Cận, chỉ có thể bị ủy khuất mà đi múc nước rửa chân tới.

Bạc Sủng Nhi còn đang bị chữ "Cô em " kia chọc tức, cho nên khi nước được bưng tới, chân bỏ vào, một hồi ngại lạnh một hồi ngại nóng, để cho tên kia không ngừng đổi nước, thỉnh thoảng còn cố ý giơ chân lên, hướng về kia trên mặt tên kia té một đồng nước.

Tịch Giản Cận ngồi ở một bên, không nói tiếng nào.

Người nọ chịu không được giằng co, toàn thân cao thấp cũng ướt đẫm, nước rửa chân lại không có rửa chân cho Bạc Sủng Nhi, toàn bộ đều giội ở trên người của gã rồi!

Gã chỉ có thể hướng về phía Bạc Sủng Nhi cười, nịnh nọt nói: "Chị dâu, tha mạng..."

"Không cho gọi tôi là chị dâu! " Bạc Sủng Nhi giòn giã mở miệng, cô nói câu đầu tiên, âm điệu càng dễ nghe, rõ ràng, còn mang theo giọng Phương Nam đặc biệt mềm mại, đem những người đó nghe đến thần hồn điên đảo, "Các người cũng đi ra ngoài cho tôi! Không có lệnh của tôi, ai cũng không được đi vào!"

Thổ phi vẫn quen làm thổ phi, đều là ra lệnh như vậy, nhưng là bây giờ Bạc Sủng Nhi ra lệnh cho bọn họ, bọn họ lại không dám thở mạnh một tiếng.

Nếu như bọn họ đi ra ngoài, đêm hôm khuya khoắt ngủ tại chỗ nào?

Đem ánh mắt cầu cứu đều nhìn về phía Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận lại giả bộ như không nhìn thấy, những thổ phỉ này làm không ít chuyện xấu, trừng phạt lớn không được, để cho Bạc Sủng Nhi xả giận như vậy, cũng không tồi!

"Không phải là bảo các người đi ra ngoài sao? " Bạc Sủng Nhi nhìn đoàn người vẫn đứng ở nơi đó bất động, tiếp tục mở miệng, hỏi ngược lại.

Tịch Giản Cận lúc này mới ngẩng đầu, đáy mắt hàm chứa cảnh cáo.

Những người đó rồi rít xoay người chạy ra ngoài.

Vừa đi đến cửa, Tịch Giản Cận vốn là khí thế mườì phần lại bị Bạc Sủng Nhi nói một câu "Anh, tới rửa chân cho em! " đánh bại toàn bộ.

Những thổ phỉ kia còn nghĩ là Bạc Sủng Nhi không muốn sống nữa, lại dám sai sử người đàn ông này rửa chân, nhưng cuối cùng thời điểm người đi hết ra ngoài đóng cửa, lại thấy rõ ràng Tịch Giản Cận đã ngồi chồm hồm trên mặt đất, rất biết điều rửa chân cho Bạc Sủng Nhi!

Trên chân Bạc Sủng Nhi không có vết thương lớn, Tịch Giản Cận rửa xong, liền lấy thuốc tiêu viêm mình mua được bôi cho cô.

Bôi xong, Bạc Sủng Nhi giống như là trẻ con, hướng về phía anh mở ra hai tay, muốn anh ôm

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 544: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【7】

Tịch Giản Cận tiến lên ôm cô, hướng phòng ngủ đi tới.

Phòng đầu lĩnh thổ phỉ ở, coi là như là căn phòng tốt nhất ở đây mà bọn anh đã từng ở, Bạc Sủng Nhi đau chân, nhưng vẫn sôi nổi ở bên trong phòng đi một vòng, đem phòng nhìn một lần, phát hiện phía sau có một con suối nước nóng thiên nhiên.

Bạc Sủng Nhi đã sớm muốn tắm rồi, cho nên liền nghĩ cũng không có nghĩ hướng bên trong nhảy vào.

Nhiệt độ vừa đúng.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy toàn thân lập tức thư thái, khó trách những thổ phỉ này chọn nơi này để ở!

Tịch Giản Cận đem đồ ăn mua được lấy ra, đang định kêu Bạc Sủng Nhi ăn một chút gì, thì nháy mắt, đã không thấy người đâu.

Anh đi vòng quanh nhìn một vòng, mới phát hiện Bạc Sủng Nhi đã nhảy vào trong suối nước nóng rồi.

Suối nước nóng nước rất trong, anh chẳng qua là đứng ở nơi đó, là có thể đem thân thể của cô nhìn hết một lần.

Lúc này Bạc Sủng Nhi đang xoa xoa người, da thịt trắng nõn ở trong nước nóng, đã trở nên có chút hồng, Tịch Giản Cận không nhịn được nuốt

nuốt nước bọt, xoay người đi ra ngoài.

Nhưng là cô gái nhỏ trong nước đã sớm phát hiện anh đến, giống như là cố ý, ngón tay xoa xoa càng ngày càng chọc người.

Ánh mắt Tịch Giản Cận, lập tức sâu thẳm.

Toàn thân đứng ở nơi đó đều không thể nhúc nhích.

Bạc Sùng Nhi lúc này mới khanh khách bật cười, giống như là một tiểu yêu tinh, ở trong nước chậm rãi dao động một chút, mới vươn tay, hướng về phía Tịch Giản Cận vẫy vẫy.

Cô thấy ánh mắt của anh, mang theo vài phần nóng bỏng.

Chắc chắc anh sẽ không cự tuyệt cô.

Đúng như cô nghĩ, Tịch Giản Cận thật sự cự tuyệt không xong.

Giống như bảy năm trước, cô không chút lưu tình từ bỏ chính mình, bảy năm sau chính mình đã cứng nhắc nén lòng không muốn cô, tuy nhiên có rất nhiều lần, vẫn bị cô mê hoặc!

Người đàn ông đối với người phụ nữ trời sinh có dự vọng chinh phục, Tịch Giản Cận cũng không ngoại lệ.

Khi anh cởi sạch áo, đi vào trong suối nước nóng, cảm nhỏ của Bạc Sùng Nhi ngẩng cao hơn, một bộ đặc ý, ánh mắt Tịch Giản Cận đen hơn, đáy lòng muốn đem cô đè dưới thân thể, nhìn cô cúi đầu xưng thần!

Anh vươn tay, muốn bắt cô, cô lại linh xảo né tránh, còn kèm theo tiếng cười nhẹ nhàng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 545: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【8】

Miệng Tịch Giản Cận khẽ phập phồng, lập tức bơi theo, Bạc Sủng Nhi thể lực không bằng anh, chỉ chốc lát liền bị anh bắt được.

Tịch Giản Cận ôm cái mông cô nhếch lên, hướng trong lòng của mình nhấn vào thật chặt.

Cô cảm giác được cực nóng của anh.

Đỏ mặt, liền muốn tiếp tục tránh thoát, nhưng là anh không đồng ý, cô giơ chân lên, hướng trên người của anh đá tới.

Anh bị đau, lực đạo buông lỏng, cô liền thoát khỏi.

Cô cho là Tịch Giản Cận sẽ ở đuổi lại đây, liền ra sức hướng phía trước bơi đi, ai ngờ quay đầu lại, lại phát hiện mặt nước một mảnh an tĩnh, hơi nước vờn quanh, nhìn không thấy Tịch Giản Cận đâu nữa.

Bạc Sủng Nhi nghiêng cái đầu nghĩ tới, sẽ không phải là mình ra tay quá nặng, đem anh làm cho có chuyện gì chứ?

Lập tức cô liền hướng phía sau chậm rãi bơi trở về.

Nhưng là cô còn không có bơi được hai cái, đột nhiên trong nước có thứ gì bắt lấy cổ chân của cô, cô chỉ tới kịp "A " một tiếng, cả người liền chìm trong nước.

Bạc Sủng Nhi ngã vào trong ngực Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận đem cô đặt ở phía dưới, chậm rãi cúi đầu, nhìn ánh mắt của cô.

Bạc Sủng Nhi nín thở không bằng Tịch Giản Cận, lúc này đã sớm không được, toàn thân cũng không có lực, không nhìn được phun ra bong bóng rôi.

Tịch Giản Cận lúc này mới cúi đầu, ngăn chặn miệng của cô, đem không khí từng điểm từng điểm chuyển cho cô, đến cuối cùng, đợi đến không khí của mình hết rồi, lúc này mới thuận thế đem đầu lưỡi đưa vào trong miệng của cô, ôm cô, gắt gao hôn.

Cô không mặc quần áo, tay anh chỉ trong nháy mắt liền ở trên da thịt mềm mại của cô, sờ qua một lần.

Cô toàn thân mềm nhũn ra, không có nửa điểm khí lực, Tịch Giản Cận đúng là muốn cô không có khí lực, sau đó triệt triệt để để chinh phục cô!

Anh không chút khách khí vươn tay, nắm lấy khối ngực mềm mại của cô.

Cô bị nghẹn đéb hai gò má đỏ bừng, vươn tay giãy dựa lung tung.

Tịch Giản Cận tính thời gian tốt lắm, chậm rãi thả cô, cô lập tức bơi lên phía trên, từng ngậm từng ngậm hô hấp, anh cũng theo đó lộ đầu, hít sâu một hơi, nhưng ngay sau đó, liền bắt lấy Bạc Sủng Nhi, lại kéo xuống đáy nước.

Tịch Giản Cận cũng không gấp gáp tiến vào thân thể của cô, ngược lại nắm hai chân của cô vòng qua vòng eo sắt chắc của mình.

Làm cho bụng dưới mình đã sớm cứng rắn giống như thiết, chống trên mềm mại của cô, chậm rãi ma sát.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 546: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【9】

Cô nhăn nhó không nghe, anh liền ma sát mạnh hơn, ngón tay từng điểm từng điểm hướng bên trong cô dò xét đi vào.

Thân thể cô đột nhiên căng thẳng, hai chân quặp lấy eo của anh cũng theo đó dùng sức.

Cô nín thở không được, lắc đầu, muốn tránh thoát, anh không cho cô trốn, động thân một cái, liền làm cho mình tiến vào trong thân thể của cô, ngay sau đó giơ cằm cô lên, cúi đầu, ngăn chặn môi của cô, rút không khí cho cô, sau đó nửa người dưới khẽ thối lui, rồi lại hung hăng hướng bên trong đẩy vào, cô không nhịn được kêu ra tiếng, lại bị anh nuốt hết toàn bộ.

Bởi vì có sức nước, mỗi một lần anh đụng vào đều rất dễ dàng, so sánh với thời điểm ở trên giường, đều dễ xâm nhập hơn rất nhiều.

Bạc Sủng Nhi nắm bờ vai của anh, nhận lấy.

Tịch Giản Cận lực đạo càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhanh, nước bị bọn họ làm cho đánh xoáy, vây quanh bọn họ.

Bạc Sủng Nhi giận dữ, ngậm miệng, không để cho anh hôn, anh càng hăng cạy môi của cô, cắn môi hồng của cô, giống như là trừng phạt, càng tăng lực đạo, cô ưm một tiếng, anh liền tiến quân thần tốc trong miệng của cô, bá đạo đem ngọt ngào trong miệng cô, nuốt hết toàn bộ!

Bạc Sủng Nhi bởi vì không thể hô hấp, bắt đầu là giãy dụa, sau lại khí lực giãy dụa cũng không có, bởi vì khó chịu, liền gắt gao căng thẳng thân thể, phía dưới cũng theo đó căng thẳng lên, đem anh suýt nữa cắn đứt!

Tịch Giản Cận hô hấp dần dần dồn dập, ôm cô, chậm rãi nổi lên mặt nước, cô mới vừa hít một hơi, anh liền bắt được bờ eo của cô, bắt đầu từng chút từng chút hung hăng mà ra vào!

Bạc Sủng Nhi bị lực đạo tàn nhẫn của anh khiến cho có chút sợ, mặt giống như là bị kích thích, không ngừng co rút lại, càng kích thích anh hơn, anh lại càng tiến quan thần tốc không ngừng.

Bạc Sủng Nhi ôm bờ vai của anh, mềm nhũn nói: "Tịch, anh chậm chút a... A... Em sắp bị anh giết chết..."

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, nhẹ nhàng cười cười, càng tiến vào chỗ sâu của cô, ôm cô, phục ở bên tai của cô, nhẹ giọng nói: "Chết cũng tốt... Anh cùng em..."

Chết cũng tốt, như vậy là có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ, không cần sợ hãi tương lai có thể tách ra hay không.

Sẽ không lo lắng, anh không cách nào cho em một đứa con, tương lai em có thể oán giận anh hay không!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 547: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【10】

Không cần quần quýt, hiện tại anh đây, rốt cuộc không cần bản khoản có thật sự nên lôi kéo em theo anh đi cả đời không!

Chết cũng sẽ có nhiều phiền não, không có nhiều cố kỵ như vậy!

Không cần lo lắng tương lai, không cần lo lắng sẽ tách ra!

Tịch Giản Cận ôm vòng eo Bạc Sủng Nhi, ánh mắt trở nên cuồng nhiệt hơn, động tác của anh, thật giống như là muốn làm cho cô chết đi!

Loáng thoáng lộ ra vẻ tuyệt vọng!

Thân dưới Bạc Sủng Nhi bị anh hung ác ra vào, vốn không biết trong lời nói của người đàn ông này, giấu bao nhiêu bất đắc dĩ cùng đau thương, cô chẳng qua là mềm nhũn rên rỉ, về sau, cảm giác giống như là bị cuốn sạch, cùng anh ngã vào trong vực sâu đục vọng!

Không muốn tỉnh lại!

Cô rất nhanh liền không được, anh ở trong thân thể của cô tàn sát bừa bãi, cảm giác được cô nóng hổi ấm áp bao trùm chính mình, anh càng kích động không thôi.

Cô khó chịu năm bờ vai của anh, mềm mại vô tội, đem những thứ thú tính trong đáy lòng người đàn ông, triệt triệt để để tỉnh lại.

cúi cùng thân thể Bạc Sủng Nhi như muốn rời ra thành từng mảnh, cô liền dung hết khí lực siết lấy anh, mới làm cho anh kết thúc.

Cô nằm ở ngực của anh, thở hào hển, toàn thân cũng không thể động, cắn bờ vai của anh, quệt mồm nói: "Giúp em tắm kỳ!"

Cô thật nhiều ngày không có tắm hẳn hoi, vẫn cảm giác mình bẩn không chịu nổi, bản thân mới vừa chà xát một nửa, bị anh cắt đứt, hiện tại không có khí lực, tất nhiên là muốn anh chà xát!

Tịch Giản Cận trầm thấp cười cười, sau đó một tay kéo hông của cô, một tay lực đạo vừa vặn chà xát toàn thân cao thấp một lần cho cô.

Nước nóng hầm hập.

Mới vừa rồi cô mệt muốn chết muốn sống, thời điểm anh tắm kỳ, lại xoa bóp, cô không còn thấy mệt mỏi như vậy nữa, cả người thoải mái, giương mắt, liền thấy cảm giác thỏa mãn ở đáy mắt Tịch Giản Cận, cô lập tức cắn cắn môi, tiến tới bên tai Tịch Giản Cận, nói: "Có muốn em tắm kỳ cho anh không?"

Tịch Giản Cận thoải mái mở ra tứ chi, không chút nào che dấu hướng về phía cô nói: "Được!"

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt, liền vươn tay, chà xát cho anh.

Thời điểm cô chà xát, cố ý quấy rối, thỉnh thoảng chạm vào da thịt của anh, thỉnh thoảng động vào hầu kết của anh, toàn bộ đều là điểm mẫn cảm toàn thân anh.

Làm than thể anh nóng rang, anh khó tránh khỏi vươn tay, bắt đầu ăn đậu hủ của cô, cô lắc lắc thân thể, không thuận theo ý anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 548: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【11】

Tịch Giản Cận chỉ có thể đè nén lửa dục, làm cho cô chà xát toàn thân anh một lần.

Đến cuối cùng, cô lại ngãng đầu, trong nháy mắt liền bất động, anh nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, cô nháy mắt hai cái, mới duỗi ngón tay ra, ngoắc ngoắc anh, nói: "Anh nói, đàn ông các anh tại sao lại mọc ra vật này?"

lúc nói, Bạc Sủng Nhi vẫn không quên xấu xa mở trừng hai mắt nhìn Tịch Giản Cận, trên mặt đều là tia sáng my my.

Khóe miệng mang theo nụ cười xinh đẹp, nghiêng đầu, để sát vào người anh, vươn ra đầu lưỡi, liếm liếm, sau đó cảm giác được thân thể người đàn ông cứng ngắt, cô đặc ý nghĩ, anh thật sự cho là anh có thể áp đảo cô sao, chỉ cần cô muốn, hoàn toàn có thể làm cho thân thể của anh vì cô điên cuồng!

Cô sờ hai vật nhỏ trước ngực anh, chậm rãi nói: "Anh nói, đàn ông các anh không cho con bú, vì sao còn mọc ra cái này?"

Tịch Giản Cận đè nén dục hỏa, muốn đẩy ra cô, nhưng cô lại gặt gao đè ép thân thể của anh, tiếp tục hỏi: "Anh không cảm thấy các anh mọc ra cái này rất thừa thãi sao?"

"Nhưng là em không cảm thấy vật này nếu không mọc ra, phía trước thoát nhìn rất khó coi sao? " Tịch Giản Cận cúi đầu, cắn lỗ tai Bạc Sủng

Nhi, trêu chọc mà hỏi.

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, cẩn thận nhìn một hồi, sau đó gật đầu, một bộ rất đồng cảm: "Hình như là, lúc cởi quần áo ra, phía trước nhẵn bóng, không hề đẹp tí nào, rất khó nhìn!"

Sau khi nói xong, Bạc Sủng Nhi như cũ nhìn chăm chăm nơi đó của Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận biết đầu nhỏ của Bạc Sủng Nhi nghĩ linh tinh không ngừng, sợ cô tiếp tục nghiên cứu ra cái gì, nên ôm lấy cô, ai ngờ cô lại mở miệng nói: "Không đúng, em biết là dung để làm gì rồi!"

Tịch Giản Cận tò mò nhíu mày.

Bạc Sủng Nhi nói ra lời kinh người: "Vật này đối với việc làm tình rất có tác dụng a, anh suy nghĩ một chút đi, thời điểm tiểu công tới áp đảo tiểu chịu, anh cũng có thể hôn hai vật nhỏ bé phía trước này... Gia tăng tình thú!"

Sau khi nói xong, Bạc Sủng Nhi càng liếc liếc về phía Tịch Giản Cận, vẻ mặt ghét bỏ nói: "Chẳng qua ở trên người của anh, chính là đồ bỏ đi rồi!"

Sắc mặt Tịch Giản Cận, trong nháy mắt đen lại.

Trong cái đầu nhỏ của cô, mỗi ngày mỗi đêm, rốt cuộc là đang nghiên cứu thứ gì?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 549: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【12】

Bạc Sủng Nhi cười cười nhìn Tịch Giản Cận, dương dương đắc ý mà ngồi xổm người xuống, đem hai chân của anh chà sát.

Thời điểm chà sát, cô hữu ý vô ý giơ tay lên, đụng vào chỗ đó của anh.

Tịch Giản Cận khó nhịn, cảm thấy tắm kỳ cho cô, chính là tìm tội cho mình chịu!

Mà cái cô nhóc này, rõ ràng là đang báo thù!

Oán chính mình mới vừa lôi kéo cô làm như vậy!

Rốt cuộc chà sát xong, anh thở phào nhẹ nhõm, Bạc Sủng Nhi khễ ngẩng đầu lên, cái trán không cẩn thận liền đánh vào vật kia của anh.

Vật kia bị Bạc Sủng Nhi chạm vào, không nhịn được rạo rức, sau đó lại lớn lên vài phần.

Vật kia cách Bạc Sủng Nhi rất gần, Bạc Sủng Nhi vừa hô hấp, anh liền run rẩy một chút, hô hấp của Tịch Giản Cận đã chìm xuống.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi đỏ lên, hướng phía sau lui ra mấy bước.

Sau đó qua loa lấy xà bông thơm, ném cho Tịch Giản Cận, lung tung nói: "Tự mình bôi xà bông thơm đi!"

Tịch Giản Cận cong môi, cười xấu xa, ôm tay cô, nói: "Em còn chưa chà xát xong đâu?"

Toàn thân cao thấp, cô cũng chà xát cho anh xong, anh nói mê sáng gì vậy?

Ai ngờ, Tịch Giản Cận chỉ chỉ đứng người dưới thằng nửa của mình, nói: "Nơi này, còn chưa có chà xát!"

Bạc Sủng Nhi cắn Tịch Giản Cận một ngụm, giãy dụa muốn thoát khỏi sự kiểm chế của anh, Tịch Giản Cận lại gắt gao túm chặt tay cô, không thuận theo: "Là em muốn tắm kỳ cho anh mà? Sao? Làm việc không thể có đầu không có đuôi!"

Hai mắt Bạc Sủng Nhi đảo chung quanh, càng ngượng ngùng hơn.

Tịch Giản Cận cực thích bộ dáng như vậy của cô, tâm tình thật tốt, lè lưỡi, chậm rãi liếm cổ của cô, cười khế đùa cô nói: "Sao? Chà xát cho anh đi chứ?"

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy toàn thân đều nóng rực, cô cảm giác được người đàn ông này đang trêu chọc mình, cắn răng, vốn định ăn quịt, trong lúc bất chợt lại nháy mắt, giống như là nhớ ra cái gì đó, nghiêng đầu, vươn tay, lung tung chà xát phía dưới cho Tịch Giản Cận hai cái, sau đó nói: "Xong rồi!"

Tịch Giản Cận bị cô xoa xoa hai cái, toàn thân càng khó chịu hơn, cô đột nhiên lại ôm cổ của anh, kiễng mũi chân, tiến tới bên tai của anh, thổi khí, nói: "Nhưng là... nơi đó của em, còn chưa chà xát đâu! Xin hỏi, tiểu thái tử gia Tịch gia, ngón tay của anh đủ dài sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 550: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【13】

Tịch Giản Cận chuyển động yểu hèn, hốc mắt trong nháy mắt trở nên đỏ rực.

Anh hé mắt, vươn tay, nhốt lại cô gái nhỏ muốn trốn đi, hung hăng mà kéo vào trong ngực, nghiêng đầu, dán vào cánh môi của cô, cong môi, cúi đầu trầm trầm nở nụ cười.

Tịch Giản Cận vẻ ngoài trông nho nhã, nhưng là khi cởi xuống một thân đồng phục, trần truồng đứng ở trước mặt Bạc Sủng Nhi, rốt cuộc bánh bao cỡ nào, trong xương tã mị tùy ý cỡ nào, Bạc Sủng Nhi hoàn toàn hiểu rõ.

Chỉ cần anh muốn, tùy thời, anh đều có thể làm cho cô đỏ mặt tới mang tai!

Xấu hổ không dứt!

dung mạo Tịch Giản Cận mặc dù chưa đủ xinh đẹp khuynh thành bằng Bạc Tình, tuy nhiên lại mang theo mười phần nho nhã, ngũ quan đoan chánh hoàn mỹ, nhưng sau cuộc hoan tình, cũng vẫn có mấy phần yêu mị.

Bạc Sủng Nhi ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt Tịch Giản Cận tươi cười, lập tức khẩn trương lên.

Cô loáng thoáng có một loại dự cảm xấu.

Nuốt nuốt nước bọt, hô: "... Tịch?"

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, vẫn nhìn, anh đặc biệt sắc bén chậm rãi nhìn Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt đăm đăm kiêu ngạo thường ngày lúc này đã bị vẻ mềm mại đáng yêu thay thế, không nhìn được làm cho lòng người nhộn nhạo.

Anh và cô cách nhau gần như vậy, hơi thở ấm áp của xuyên qua lỗ mũi khéo léo của cô, hô hấp, chậm rãi xông vào trái tim của cô, trong phút chốc làm cho cô đầu vầng mắt hoa.

Đáy mắt Tịch Giản Cận cũng nhiễm một tầng vui cười, cúi đầu, thanh âm ở trong môi của cô, chậm rãi phiêu tràn ra.

"Em cảm thấy... Chà xát nơi đó của em, anh cần dùng tay sao?"

Bạc Sủng Nhi hốt hoảng giương mắt, nhìn Tịch Giản Cận.

Trong khoảng thời gian ngắn, cũng không kịp phản ứng hàm nghĩa trong lời của người đàn ông này.

Song, Tịch Giản Cận khẽ tựa đầu từ trên người của cô chậm rãi dời đi, nhìn chăm chăm cần cổ trắng nõn của cô, ngón tay một tắc một tắc vỗ về.

Vẻ mặt, rất chuyên chú động lòng người.

Mặt của anh, đường cong rõ ràng, mang theo kinh điển làm cho người ta hít thở không thông.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là như vậy, đã cảm thấy thân thể, từng điểm từng điểm nóng cháy.

Cô loáng thoáng phỏng đoán được người đàn ông này muốn làm gì... Là... Làm... Cô!

Mà cô biết, nếu như cô bị anh bắt được, nhất định sẽ chết rất thảm!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 551: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【14】

Anh và cô làm cũng không ít lần, mỗi một lần, đều là cô khơi lên dục vọng của anh trước, cho dù là một cuộc vật lộn đọ sức nóng bỏng giữa hai bên, nhưng lần nào cô cũng mệt mỏi đến mức toàn thân vô lực.

Tuy nhiên cũng không có kinh hãi như bây giờ.

Mà người đàn ông này, một câu nói kia, em cảm thấy anh chà xát nơi đó của em, cần phải dùng tay sao? Làm cho đáy long cô kinh hãi vô cùng!

Cô theo bản năng muốn hướng phía sau thối lui, nhưng là anh lại vươn tay, khiêng lấy cô.

Cô cũng không kịp hét lên một tiếng, liền bị anh nhanh chóng mang ra khỏi suối nước nóng, đặt lên trên chiếc giường lớn ở trong phòng.

Anh cúi đầu, nặng nề ngăn chặn cánh môi của cô, đầu lưỡi dò xét bên trong, liếm hôn cánh môi mềm mại của cô, động tác hôn, tràn đầy tình sắc.

Cô liền không có nói một lần hô hấp thoải mái, cảm giác được anh đã cường thế đánh vào trong thân thể của cô rồi, anh cố ý đánh xoáy, ở trong cơ thể của cô, từng điểm từng điểm chuyển động, chậm chậm ra ra vào vào, đem mỗi một tắc trong cơ thể cô đều không buông tha quán lấy một lần, cực kỳ giống tắm kỳ.

Mặt Bạc Sủng Nhi, thoáng cái liền đỏ hoàn toàn, chột hiểu ra được anh tắm kỳ, là như thế nào!

Thế lực của anh cực tốt, cô thậm chí cũng không kịp phản ứng, động tác của anh đã càng nhanh lên, thân thể hai người ái muội đụng chạm phát ra thanh âm, vẫn quanh quẩn ở bên trong phòng, càng ngày càng vang dội, một tiếng trước cũng không có rơi xuống, một tiếng sau liền nhanh chóng đón lên, nối liền trở thành một khúc tình sắc triền miên!

Lúc sau, Tịch Giản Cận cũng không xoa xoa trong cơ thể của cô nữa, ngược lại trở thành chuyên chú đưa đẩy.

Anh nghĩ, anh cũng chỉ ở thời điểm cùng cô đụng chạm thân thể, mới có thể đem yêu thương ở đáy lòng của mình, phóng thích ra toàn bộ.

Có thể buộc chính mình, quên mất những thứ lo lắng kia, phóng túng mình và cô hưởng thụ những khoái cảm nguyên thủy nhất giữa nam và nữ!

Bạc Sủng Nhi đã sớm ý loạn tình mê, Tịch Giản Cận vẫn đem cô đè dưới thân thể, lăn qua lộn lại chiếm lấy cô, đem các loại tư thế đều dùng một lần.

Đến cuối cùng, lúc kết thúc, anh lựa chọn tư thế đơn giản nhất trực tiếp nhất, nam trên nữ dưới, bốn mắt giao tiếp!

Anh nhìn ánh mắt của cô, nhìn khuôn mặt của cô, nhìn cô ở dưới thân thể của anh, trở nên trầm luân như thế nào!

Thân thể của cô run lấy bầy, ở khoảnh khắc cao triều đã tới, cô thấy được đáy mắt anh có đau đớn rõ ràng chột lóe lên!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 552: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【15】

Đáy lòng của cô cả kinh, chẳng qua là cảm thấy Tịch Giản Cận thật rất khác thường.

Khác thường đến mức làm cô kinh hãi.

Cô đợi đến thời điểm anh đem toàn bộ chất lỏng ấm áp phóng vào trong cơ thể của cô, cô mới trọn tròn mắt, mê mẩn nhìn anh.

Anh nắm tay cô, mười ngón tay nắm chặt lấy nhau, như cũ đè ép thân thể của cô, nhìn chăm chăm con người của cô, như ngăn người, như trầm tư, hồi lâu, tròng mắt sâu thẳm như biển sâu của anh mới khẽ giật giật, cúi đầu, chậm rãi hôn cái trán của cô một chút.

Mang theo tràn đầy trân ái... Cùng... Nồng đậm ưu thương.

Nếu như... Anh là một người đàn ông đầy đủ, thật tốt biết bao a!

Có lẽ, tối nay, trong bụng cô có thể đã có rồi đứa con của cô và anh.

Quá một năm, nhóc con kia có thể rơi xuống, sau đó lớn lên, ở bên cạnh cô và anh quấn quít.

Chẳng qua là, những thứ này, đều là hy vọng xa vời...

Bạc Sủng Nhi sau khi hít thở được thoải mái, mới hướng trong ngực của anh co lại, mở miệng hỏi: "Tịch, anh làm sao vậy?"

Tịch Giản Cận không nói một câu, chẳng qua là đè ép thân thể của cô, tình cảm lẫn lộn trong đáy lòng nhưng không thể nói nên lời.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi, chậm rãi dâng lên vẻ đau thương, cô không biết vì sao, rõ ràng mỗi một lần cô cũng cảm giác mình tiếp cận Tiểu Tịch, nhưng là hết lần này tới lần khác, Tiểu Tịch biểu hiện ra cái vẻ hơi lạnh mạc kia, làm cho cô như rơi xuống địa ngục trong nháy mắt!

Cô cảm thấy, cô cùng anh, hình như trừ ăn ý ở trên giường, còn đâu không có bất kỳ thân mật nào.

Chỉ có thời điểm thân thể quấn giao, cô mới cảm thấy anh yêu cô!

Rõ ràng ở trong rừng nơi, khoảnh khắc anh tìm được cô, cô cảm thấy hạnh phúc... Tìm được cảm giác tốt đẹp trước kia, nhưng vì sao giờ khắc này, hết thảy lại có một loại lỗi giác là đã trở về đến lúc khởi điểm?

Thân thể Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt lạnh xuống, cô nhìn Tịch Giản Cận, cực kỳ phẫn nộ nhìn Tịch Giản Cận, cũng học theo anh, dùng ánh mắt cực kỳ coi thường nhìn anh, mở miệng nói: "Tiểu thái tử gia Tịch gia?"

Tịch Giản Cận đột nhiên hoàn hồn, yên lặng nhìn cô, cẩn thận tỉ mỉ nhìn cô, tình cảm nơi đáy mắt, không nhẹ không nặng, trôi nổi làm cho người ta nắm bắt không được.

Không tính là yêu, nhưng rất chăm chú, không tính là lạnh bạc, nhưng lại thoáng lạnh lẽo.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 553: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【16】

Tịch Giản Cận tiếp xúc với ánh mắt Bạc Sủng Nhi, nhìn hồi lâu, anh giật giật môi, nghĩ đến chuyện kia, rồi lại không đành lòng phá vỡ giờ khắc tốt đẹp này, cuối cùng vẫn cúi đầu, năm mười ngón tay của cô, đặt ở bên môi của mình, chậm rãi khẽ hôn một cái.

Đến cuối cùng, cánh môi dán vào lòng bàn tay của cô, chậm chạp không chịu rời đi.

Cánh môi của anh rất mềm, mang theo một dòng điện xông vào đáy lòng của cô, trong nháy mắt, cô lại không cách nào hô hấp.

Anh ngẩng đầu, trong lúc bất chợt gọi một tiếng: "Sủng Nhi..."

Anh gọi cô Sủng Nhi.

Bao hàm cảm giác rất quen thuộc.

Đáy lòng của cô, run lên, gần như quên mất đau xót và đắng cay của mình.

Cô cảm thấy có chút kỳ quái, còn chưa kịp hỏi, liền bị anh ngăn chặn môi, anh khẽ từ trong thân thể của cô rút ra ngoài, sau đó theo da thịt của cô một đường hôn xuống.

từng cái hôn của anh, đều mang theo một phần chăm chú.

Giống như là đang hướng về phía cô nói gì đó.

Nhưng là, cô không hiểu.

Thậm chí, cũng không kịp suy tư nữa, đại não liền bị nộ hôn của anh, hôn đến chìm chìm nổi nổi.

Mềm nhũn, giống như cây bông, đánh mất tất cả chức năng suy tư!

Anh chẳng bao giờ hôn cô như thế.

Coi như là trước kia, anh cũng không có hôn cô như vậy.

Dem da thịt của cô, mỗi một tắc mỗi một tắc đều hôn.

Cực kỳ giống cúng bái.

Mang theo trần ái.

Toàn thân Bạc Sủng Nhi bị anh hôn đến mềm nhũn, cô cảm giác được đầu lưỡi của anh, cũng đã quét qua ngón chân của cô, lòng bàn chân, cô sợ ngứa, co chân lại, hướng trên bả vai của anh đập đập, môi của anh, lại theo bắp chân của cô, một đường đi lên, rơi vào trên đùi của cô, bên trong bắp đùi, hướng phía trên chậm rãi di chuyển tới...

Bạc Sủng Nhi loáng thoáng biết kế tiếp anh sẽ hôn nơi đó, thân thể cô không nhìn được cũng cứng ngắc lại.

Ngón tay của cô, nắm sàng đan phía dưới, nhợt nhạt hô hấp.

Môi của anh, đã chạm đến bắp đùi của cô.

Nhưng ngay sau đó, anh ngừng lại, vươn tay, chậm rãi đẩy hai chân của cô ra, cô khẩn trương cắn môi dưới, đáy mắt mang tia sáng nhìn anh.

Hô hấp của anh, phun tại nơi đó của cô, cô không nhìn được hút ngược lại một hơi.

Cô cảm giác được cánh môi của anh, đến gần nơi đó của cô.

Bên trong phòng một mảnh an tĩnh.

Đang ở thời điểm anh muốn đụng vào nơi đó, cô như nghĩ tới điều gì, đột nhiên lại vươn tay đè bờ vai của anh xuống...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 554: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【1】

Tịch Giản Cận ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi.

Hai gò má Bạc Sủng Nhi ửng đỏ, hơi mang theo vài phần bối rối, thân dưới khẽ co lên, sau đó cắn cắn môi dưới.

Cô chung quy vẫn thấy có một loại dự cảm kỳ quái, vờn quanh dưới đáy lòng, không biết là vô cùng khẩn trương, hay là thật rất muốn...

Tịch Giản Cận cho là Bạc Sủng Nhi xấu hổ, dù sao nam nữ ở trên giường đều có ngàn vạn loại tư thái có thể tìm kiếm cực hạn khoái cảm.

Mà hai người bọn họ, thời điểm cho lẫn nhau, đều là thân thể thuần khiết nhất, đối tình hình một chữ cũng không biết, hiện tại triển miên nhiều lần như vậy, có nhiều thứ, tự nhiên là theo đó liền phát huy rồi.

Một người đàn ông, thời điểm yêu một người phụ nữ, tuyệt đối sẽ dùng tư thái tuyệt nhất, đem toàn thân của cô che chở một lần.

Từng khúc không buông tha.

Liền như anh, mới vừa rồi.

Tịch Giản Cận không tự chủ cười cười, đáy mắt tràn đầy ấm áp, mang người đứng dậy, chuyển đến đỉnh đầu của cô, hôn cái trán của cô, sau đó chậm rãi hôn lên môi của cô.

Cô bị nộ hôn của anh, hôn đến toàn thân buông lỏng, thế rồi anh lại một lần nữa để sát vào chỗ kia của cô, nhưng cô đột nhiên đẩy thân thể anh ra, tùy tiện giật sàng đan, che ở trên người của mình, vội vội vàng vàng hướng phòng vệ sinh chạy đi.

Tịch Giản Cận không có phòng bị, bị cô ra sức đẩy ra một khoảng, đợi đến khi anh phục hồi tinh thần lại, Bạc Sủng Nhi đã biến mất không thấy.

Bên trong nhà tên đầu lĩnh thổ phi, cũng là có phòng vệ sinh độc lập, anh đi tới cửa, gõ cửa, bên trong lại không có một thanh âm nào truyền đến.

Anh kỳ quái nhíu mày.

Cho là cô là muốn đưa đi vệ sinh, không nhịn được lúng túng một chút, mới xoay người, trở về giường.

Ai ngờ, mới vừa đi được hai bước, phía sau cửa lại truyền đến một tiếng gọi nho nhỏ.

Tịch Giản Cận quay đầu, phát hiện cửa nhà vệ sinh bị mở ra, đầu nhỏ của Bạc Sủng Nhi nhô ra một chút, nhìn anh, nháy mắt, đậy mắt mang theo vài phần ngượng ngùng cùng khẩn trương, thoáng cái làm cho lòng anh nhận nhạo.

Tịch Giản Cận nuốt nuốt nước bọt, cô gái ngày thường vốn duy ngã độc tôn trong nháy mắt trở thành diễm đạm đáng yêu, nhưng là có thêm lực phá hủy cường đại, làm cho anh trong nháy mắt quân lính tan rã!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 555: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【2】

"Ừ? Làm sao? " âm điệu Tịch Giản Cận, không tự chủ mà mềm nhũn ra, trầm thấp hỏi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạc Sủng Nhi đỏ bừng, màu môi nhàn nhạt, mang theo vài phần tốt đẹp, một hồi lâu, cô mới lí nhí nói: "Tịch... Em... Cái kia của em tới..."

Sau khi nói xong, trên mặt của cô còn hiện đầy ảo não.

Khó trách hai ngày trước, cô đau bụng đến thở không được, toàn thân lúc ấy cũng co rút giống như là muốn chết, thì ra nguyệt sự sắp tới rồi...

Nguyệt sự của cô vẫn không bao giờ đúng lúc, di truyền một chút bệnh tật của Thất Thất, thể hàn, mỗi lần tới, cũng sẽ đau tê tâm liệt phế, yếu ớt như sắp chết đến nơi.

Lúc ấy thật sự cô không nghĩ tới chính mình đau bụng là bởi vì nguyệt sự, cô còn cho là mình cùng Tịch Giản Cận làm nhiều lần, có thể là mang thai, mà ngày đó đau bụng, có lẽ là chính mình ăn không được, cho nên liền không dám hành động thiếu suy nghĩ, chẳng qua là tựa vào trên giường hồi lâu.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi, không nhịn được có mấy phần mất mát.

Tại sao, cô cùng anh làm nhiều lần như vậy, vẫn không mang thai?

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi nghiêm nhiên là không có kịp phản ứng cái kia trong miệng cô chính là chỉ cái gì, liền hỏi: "Cái gì? Bên trong không có giấy sao?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu giống như trống bỏi, khuôn mặt nhỏ cũng cấp lên, "Không phải, không phải, em muốn cái kia, vật kia cơ!"

Tịch Giản Cận chọn lông mày, cái kia là thứ gì?

Bạc Sủng Nhi càng ảo não hơn, Tịch Giản Cận rõ ràng là người đàn ông thông minh như vậy, làm sao vào lúc này, liền không có tí nhạy cảm gì thế?

Cô lập tức cắn hàm răng, vừa lên tiếng nói: "Là vật dùng cho phụ nữ khi cái kia tới ý! Vật kia a! Mỗi tháng đều sẽ tới!"

Tịch Giản Cận lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nhưng ngay sau đó, mặt của anh liền nhanh chóng thay đổi.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là nhìn sắc mặt Tịch Giản Cận, cô lập tức cúi đầu, thoáng có chút ngại, cực kỳ lúng túng nói: "Em không biết... Em vẫn không xác định... Chẳng qua, may là em cảm nhận được, nếu không..."

Tịch Giản Cận không nghĩ tới điều này, bị Bạc Sủng Nhi nói như thế, sắc mặt của anh lập tức xanh tím đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 556: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【3】

Mới vừa rồi, may là anh không hôn nơi đó, nếu như anh hôn... Cô vừa vịn lại... Chẳng phải là...

Chỉ vừa nghĩ tới như vậy, khóe miệng Tịch Giản Cận liền không nhịn được co quắp mấy cái, sau đó trong nháy mắt xoay người muốn rời đi.

Bạc Sủng Nhi cho là Tịch Giản Cận giận, âm thầm mà bấu môi, vội vàng la hét nói: "Anh đừng đi a... Tịch, em đây không phải là đây anh ra sao? Đâu để anh hôn chỗ đó đúng lúc nguyệt sự..."

"Câm miệng! " Tịch Giản Cận đứng lại, quay đầu, trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, cô có thể đừng có chuyện gì cũng dễ dàng nói ra miệng không?

Nếu để người khác biết, anh và cô đang làm chuyện giường chiếu, lúc định hôn nơi đó của cô, bà dì cả của cô lại tới, vậy chẳng phải là anh sẽ bị cười cho thối mũi sao?

Bạc Sủng Nhi chép miệng, ghét bỏ Tịch Giản Cận hung cô.

Vẻ mặt Tịch Giản Cận vẫn cực kỳ nghiêm túc, nhìn ánh mắt của cô, giống như là khiển trách đứa nhỏ, nói: "Sau này không được nói chuyện này!"

Sau đó tùy tiện mặc quần dài vào, lộ ra thân trên cường tráng, mở cửa đi ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới mỉm cười đóng cửa nhà vệ sinh, một mình ngồi chồm hổm ở bên trong, cảm giác được tim đập mình vẫn đập rất là nhanh!

Mới vừa rồi, cô cũng còn tưởng rằng anh muốn hôn nơi đó của cô, cô cũng không phải là không biết khoái cảm khi làm bằng miệng, nhưng là cô cảm thấy rất dơ, rất ghê tởm, thậm chí đáy lòng có chút bài xích, nhưng khi hô hấp của anh phun ở nơi đó, cô lại cảm thấy đại não trong nháy mắt trống không một mảnh rỗng.

Thậm chí loáng thoáng mang theo vài phần mong đợi.

Nhưng là, cô lại cảm thấy có một luồng ấm áp không bình thường từ bụng toán loạn ra...

Thật là lúng túng chết rồi...

Cô giơ tay lên, vỗ vỗ khuôn mặt đỏ bừng của mình, sau đó liền đem đầu vùi vào trong lòng bàn tay, làm cho mình dần dần bình tĩnh lại.

Tịch Giản Cận rất nhanh liền trở về, sắc mặt anh còn mang theo màu đỏ khác thường, trong lòng bàn tay là một túi băng vệ sinh, gõ cửa, dùng hai ngón tay chọn đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lại không nhận.

Tịch Giản Cận không nhịn được thúc giục: "Nhanh cầm đi!"

Bạc Sủng Nhi chép miệng, lắc cái đầu nói: "Em không dung hăng này, em muốn dùng hăng tốt nhất em vẫn thường dùng!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 557: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【4】

Sau đó còn bổ sung thêm tên của hãng đó.

Tịch Giản Cận đối với những chuyện này không có nghiên cứu, dù sao anh cũng không phải dùng, nhưng là hãng kia, anh cũng biết, ở trên ti vi vẫn thường quảng cáo.

Mà anh biết, cô gái này, thứ gì cũng dùng loại tốt nhất!

Thở dài một hơi, xoay người đi ra ngoài, tiếp tục hỏi thăm, vẫn là tay không trở về.

Trong thôn nàu, nơi nào sẽ có phụ nữ tiêu nhiều tiền như vậy để mua nhãn hiệu băng vệ sinh cô dùng?

Bạc Sủng Nhi ngồi chồm hổm ở đó, chậm chạp không chịu dùng, cuối cùng anh tự mình cầm một cái quần lót, đem băng vệ sinh dính lên phía trên, đưa cho Bạc Sủng Nhi: "Anh mặc cho em? Hay là em tự mặc?"

Bạc Sủng Nhi kiểu gì cũng không chịu, Tịch Giản Cận đứng một lúc, liền quay đầu, nhìn chăm chăm cô, cô không có mặc quần áo, hơi ngại ngùng vươn tay, đoạt quần lót, đuổi Tịch Giản Cận đi ra ngoài.

Tịch Giản Cận nâng lưng thẳng tắp đi ra khỏi nhà vệ sinh, Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng của anh, nghĩ tới anh cũng không đỡ mình hai câu, không nhìn được đáy lòng có chút ủy khuất, vênh môi, hướng về phía bóng lưng của anh khẽ lộ ra mấy phần oán giận.

Tịch Giản Cận sau khi ra ngoài, lên thẳng giường, hai chân lắc lư, thư thư phục phục mà nằm, anh thỉnh thoảng mạn bất kinh tâm quét mắt nhìn cửa nhà vệ sinh, đợi một hồi, Bạc Sủng Nhi cũng không có đi ra ngoài.

Anh không nhịn được thở dài một hơi, biết cô đang chờ anh đi dỗ cô, liền tàn bạo mà tóm lấy chân, một cái nhãn hiệu băng vệ sinh khăn không, cô liền không chịu dùng?

Thật là bị làm hư rồi!

Rõ ràng muốn đem những tật xấu này của cô bỏ đi, từ bảy năm trước, anh cũng động tâm tư như thế, nhưng là đến cuối cùng, vẫn bại bởi cô.

Tịch Giản Cận nghĩ, cô bướng bỉnh như thế, nếu như mình không đi dỗ cô hai câu, sợ là cô thật sự có thể có ở trong nhà vệ sinh, làm ồ cả đêm!

Thật ra thì, đây là điều anh sợ nhất.

Đó chính là, anh nhất định bị cô ăn gấu gao.

Một chút đường sống cũng không có.

Cho dù là bảy năm trước, bị thương khắp cả người, bảy năm về sau, vẫn không có cách nào đối với cô!!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 558: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【5】

Có lẽ ở trên thế giới này, đây mới là chuyện bi ai nhất đi.

Bản thân biết cô gái này là nguy hiểm nhất, không thể yêu, lại cứ lún sâu vào.

Nói cách khác, thật ra thì yêu hận cũng không đáng sợ, để cho người sợ chính là, rõ ràng bạn không muốn yêu, nhưng không biết làm sao để không yêu.

Theo thời gian chông chất, vốn tưởng rằng có thể quên mất, quay đầu nhìn lại, phát hiện, thật ra thì... So với dĩ vãng còn yêu sâu hơn.

Dù ai cũng không thể thay thế.

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ thở dài một hơi, vừa muốn ngồi dậy, cửa nhà vệ sinh lại bất chợt bị mở ra, Bạc Sủng Nhi cúi đầu, đầy mặt mắt hứng hường trên giường đi tới.

Bạc Sủng Nhi nhìn cũng không có nhìn Tịch Giản Cận một cái, liền lên giường, nằm ở một bên, lúc cô định đắp chăn, đưa lưng về phía anh, Tịch Giản Cận lại đột nhiên đang mở miệng: "Trước qua đêm nay, ngày mai anh mua cho em cái khác!"

Rõ ràng là một câu nói rất bình thản, Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên cảm thấy mềm lòng.

Cô vẫn không nói gì.

Để cho Tịch Giản Cận một cái lưng, Tịch Giản Cận lại chậm rãi vươn tay, đem Bạc Sủng Nhi ôm vào trong ngực.

Bắt đầu, cô có chút giãy dụa, nhưng là anh khẽ dùng sức, không nói lời gì khống chế cô, lực đạo giãy dụa của cô càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất hết.

Hai người liền ôm nhau ngủ.

Cô dần dần buông lỏng, nằm trong ngực của anh, cảm thụ được nhiệt độ của anh, cô liền buồn ngủ.

Tay Tịch Giản Cận, chậm rãi đặt ở trên bụng của cô, bàn tay của anh rất nóng, cô cảm thấy rất thoải mái, lười biếng giật giật thân thể, hướng trong ngực của anh càng chui chui vào.

Bạc Sủng Nhi chỉ chốc lát liền ngủ thiếp đi, nhưng là Tịch Giản Cận như thế nào cũng ngủ không được, nơi đó của anh cứng rắn khó chịu, rõ ràng ôn hương trong ngực, nhưng không cách nào hành động.

Cuối cùng chỉ có thể dán lên cổ của cô, nghe mùi thơm trên người cô, bắt buộc chính mình ngủ đi, nhưng là lỗ mũi, lại thỉnh thoảng ái muội cọ xát lấy tai của cô, làm cô thỉnh thoảng thấp lẫm bẫm một tiếng.

Bạc Sủng Nhi tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, vốn không có ngủ bao lâu, liền tỉnh lại.

Cô thể hàn, thời điểm giải quyết, vẫn còn đau, lúc ở nhà, rất nhiều lần đều là đau đến chết đi sống lại, nằm ở trên giường, toàn thân co quắp.

Bạc Tình cùng Thất Thất sẽ lo lắng, tìm Tần Thích, Tần Thích lại cũng thúc thủ vô sách!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 559: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【6】

Dù sao đau bụng kinh không phải là bệnh nặng, nhưng cũng không thể khinh thường!

Mà uống thuốc giảm đau cũng không phải là phải pháp tốt, cho nên Tần Thích chỉ có thể thử điều trị bằng thuốc bắc, chậm rãi điều dưỡng thân thể Bạc Sủng Nhi.

Nhiều năm như vậy, thật vất vả Bạc Sủng Nhi mới được điều dưỡng cho không phải đau đớn nữa.

Nhưng là lại tới đây, hai lần tắm nước lạnh, hơn nữa ăn ở cũng không tốt, dinh dưỡng theo không kịp, cho nên những thứ tật bệnh kia trong nháy mắt liền phạm vào!

Cô đau đến toàn thân cũng ra đầy mồ hôi, hàm răng cắn thật chặt, đầu run lấy bầy, Tịch Giản Cận vừa mới ngủ, cảm giác được vật nhỏ trong ngực đang kịch liệt run rẩy, anh liền giật mình ngay tại tỉnh lại, dưới ánh đèn ngủ, thấy sắc mặt Bạc Sủng Nhi tái nhợt, cái trán, chóp mũi, cũng hiện đầy mồ hôi, Tịch Giản Cận khẩn trương vươn tay xoa xoa mồ hôi cho cô, ôm cô, vội vàng mà hỏi: "Làm sao thế?"

Vừa vặn thời điểm Tịch Giản Cận nói những lời này, bụng Bạc Sủng Nhi chợt đau quặn lên, toàn thân cũng run run, da cũng nổi thêm một tầng mồ hôi, muốn siết lấy cái gì đó để giảm bớt đau đớn, tuy nhiên lại phát hiện không có đồ để tóm.

Tịch Giản Cận vội vàng cầm tay cô, cánh môi tiến tới bên tai của cô, cúi đầu mà hỏi: "Em làm sao vậy? Sủng Nhi? Anh dẫn em đi bệnh viện..."

Bạc Sủng Nhi một câu cũng nói không nên lời, chỉ có thể mềm nhũn tùy ý Tịch Giản Cận ôm, cô cảm giác được người đàn ông này đã đứng dậy mặc quần áo rồi, nhưng ngay sau đó bắt vạt áo của anh, cắn hàm răng, suy yếu vô lực nói: "Không có chuyện gì... Em đau bụng kinh..."

Cô chưa từng không có sức sống như vậy!

Vẫn luôn là cô gái cao ngạo!

Không cho phép của mình mềm yếu cùng chật vật xuất hiện trước mặt người bên ngoài.

Nhưng là hiện tại cô đã sớm đau đến hoang mang lo sợ, nơi nào lo lắng hình tượng, chẳng qua là nằm sàng đan, ở trên giường thỉnh thoảng đập hai cái.

Tịch Giản Cận nhìn mà đau lòng, cái gì cũng không để ý, anh nhanh chóng nhảy xuống giường, đi ra ngoài, hô người chuẩn bị nước đường đỏ đem tới, sau đó bưng vào, ôm cô muốn cho cô uống.

Cô đau vốn không mở nổi miệng, chẳng qua là cắn hàm răng, vốn rót không vào, Tịch Giản Cận liền chỉ có thể từng miếng từng miếng uống vào, sau đó dán môi cho cô uống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 560: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【7】

Thật vất vả mới cho cô uống hết nước đường đỏ, sợi tóc cô cũng đã ướt, anh cẩn thận đem cô đặt ở trong chăn, tự mình ôm cô, bàn tay ở trên bụng của cô chậm rãi xoa.

Cô có vẻ thư thái hơn rất nhiều, uống nước đường đỏ nóng, bụng cũng ấm áp hơn rất nhiều, liền nhắm mắt lại, thở hào hển.

Cô bị đau đốn một hồi như vậy đã sớm khiến cho kiệt sức, cái miệng nhỏ khê giương, thỉnh thoảng hít một hơi.

Tựa hồ là còn đau hơn, cô thỉnh thoảng nường mày, hừ hừ hai tiếng, âm điệu rất cạn, nghe vào trong tai của anh, lại làm cho lòng anh đau đến tột đỉnh.

Thật lâu, cô mới tiêu trừ đau đốn, lúc này anh mới cẩn thận đem cô ôm vào trong ngực của mình, dùng nhiệt độ của mình giúp cô ấm áp, trán cô cũng theo đó giãn ra, cái trán chạm vào cái cằm của anh, thở hào hển.

Tịch Giản Cận cảm giác toàn thân mình cũng toát mồ hôi lạnh, rõ ràng là bụng cô đau, anh lại cảm thấy hình như bụng của mình cũng bắt đầu đau, anh không nhịn được đem cô ôm lấy thật chặt, mới cúi đầu, nhẹ giọng mà hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Sao đau thành như vậy?"

Bạc Sủng Nhi vừa nghe như vậy, khê có chút ủy khuất, sau đó mất hứng oán giận nói: "Đều là anh đối với em không tốt! Đem em mệt mỏi!"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, đấm lòng nghĩ tới mình cũng chỉ làm cô mệt mỗi chiều nay, những lúc khác, nơi nào làm cô mệt mỗi?

Tuy nhiên không dám nói ra khỏi miệng.

Bạc Sủng Nhi tội nghiệp nói: "Đêm hôm đó anh không theo em, cho nên em bắt đầu đau!"

Tịch Giản Cận dờ khóc dờ cười, cuối cùng lại cũng chỉ là cúi đầu thở dài một hơi, ôm cô chặt hơn, ngữ điệu cũng theo đó trầm thấp lên: "Ai bảo em ngày thứ nhất tới nơi này, liền muốn tắm nước lạnh? Nói em không cần tắm, em lại không nghe lời! Cái này xong chưa!"

Bạc Sủng Nhi cong miệng, một hồi lâu mới buồn buồn cúi đầu: "Em không biết em muốn giải quyết rồi... Thân thể của em vẫn không tốt, bà dì cả vẫn không tới đúng lúc, chú Tần Thích cho em uống rất nhiều thuốc, lúc em đến nơi này, cũng không uống, cho nên mới đau như vậy đấy!"

Tịch Giản Cận nghe mà tâm can cũng đau lên, "Đau lắm hả? Lúc trước, sao anh không biết?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 561: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (8)

Cùng với cô hơn một năm, anh không biết cô sẽ bị đau bụng kinh.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi tối mịt, sau đó vùi vào trong ngực của anh, mơ màng nói ra: "Ừm, lúc đó, mỗi lần tới, em đều về nhà, không có ở cùng anh, cho nên anh không biết....."

Giọng cô mang theo vài phần đau đớn.

Trầm mặc một hồi, cô mới nói bổ sung: "Em không muốn để cho anh biết..... Mỗi lần đau, em đều cảm giác chính mình đặc biệt xấu, em sợ anh ghét bỏ em."

Lòng Tịch Giản Cận khẽ đau một cái.

Khó trách có lúc, cô đi học, sắc mặt đều tái nhợt, anh hỏi cô làm sao hả? Cô nói ngủ không được ngon giấc, anh lại còn đi giáo huấn cô, ban đêm ngủ sớm một chút, sau đó ở trên khóa học, cô sẽ nằm sấp ở trên bàn không biết làm những gì.

Chắc hẳn khi đó, đều rất đau đi.

Tịch Giản Cận nói không nên lời, chỉ có thể ôm cô thật chặt vào trong ngực mình, anh hốt hoảng cảm thấy, chính mình giống như vốn không thể nào hiểu rõ cô.

Hoặc là nói, cô căn bản không để chính mình hiểu rõ.

Cô đến cùng làm bao nhiêu chuyện lén gạt chính mình?

Tịch Giản Cận lại thấy hận.

Cô vốn kiêu ngạo như thế.

Rõ ràng vì tốt cho anh, thế nhưng hết lần này tới lần khác không chịu nói ra.

Vậy anh làm sao biết chứ?

Tịch Giản Cận không nhịn được cúi đầu xuống, hung hăng cắn lên vai cô một cái, nhưng không có cắn cô bị thương, phụ tặng một câu: "Đứa ngốc!"

Vành mắt Bạc Sủng Nhi lập tức đỏ lên, kỳ thật nếu như có thể, cô vốn không muốn thể hiện ở trước mặt anh.

sẽ không, để anh nhìn mình chật vật như vậy.

Cô so với ai khác đều sợ hãi, cô khó coi như vậy, bị anh nhìn thấy, ảnh hưởng tới hoàn mỹ của mình, phá hủy hình tượng trong lòng anh, để anh ghét bỏ.

"Tịch, anh hội sẽ không đột nhiên cảm thấy emk hông hoàn mỹ chứ?"

Cô vẫn luôn truy cầu hoàn mỹ.

Anh biết.

Lúc ở trường học như vậy.

Hiện tại vẫn như vậy.

Làm nữ thần hoàn mỹ.

Thế nhưng rõ ràng cô cũng không phải là hoàn mỹ nhất.

"Ở trong lòng anh, em rất hoàn mỹ....." Tịch Giản Cận cúi đầu xuống, hôn bờ môi cô, nhẹ giọng nói ra.

Mặt Bạc Sủng Nhi ửng đỏ, cô cắn cắn môi dưới, sau đó nhẹ giọng hỏi: "Thật sao?"

"Ừm." Tịch Giản Cận lên tiếng, sau đó nhìn vào mắt cô, cực kỳ cẩn thận và nghiêm túc, lập tức còn gật đầu!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 562: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (9)

Bạc Sủng Nhi có chút cảm động.

"Người vốn không thể hoàn mỹ, có thiếu hụt mới đẹp, chẳng qua có một người, có thiếu hụt ở trong mắt anh đều đẹp!" Tịch Giản Cận ôm cô, ở bên tai cô nói ra: "Em không cần buộc chính mình thể hiện hoàn mỹ trước mặt mọi người, như vậy em sẽ rất mệt mỏi, chỉ cần chính mình tốt là được rồi!"

Bạc Sủng Nhi nhú mày, bĩu môi: "Vậy anh vẫn là nói em không hoàn mỹ sao?"

Tịch Giản Cận nắm tóc của cô, trầm thấp cười: "Em ngốc hay không ngốc vậy, nếu em hoàn mỹ, em cảm thấy em còn có thể ở trên thế giới này sao?"

"Chẳng lẽ em không biết, một ít chỗ không hoàn mỹ, ở trong mắt người khác, có lẽ cũng đáng yêu sao?"

"Mỗi người có một ánh mắt không giống nhau, làm gì lưu ý như vậy? Hà?"

Bạc Sủng Nhi nghĩ đến anh vừa mới nói chính mình kỳ thật rất hoàn mỹ, nhất thời tâm hoa nộ phóng: "Không nghĩ tới, ánh mắt của anh còn tính là rất bình thường!"

Nói xong, Bạc Sủng Nhi còn mỗ miệng anh, khiến anh ngứa ngáy khó nhịn, ánh mắt bỗng nhiên nóng lên, nhìn chăm chăm cô, cúi đầu xuống,

hung hăng cắn bờ môi cô, lại có chút tham lam hôn lấy hai lần, cảm thấy chưa đủ, liền xâm nhập, thẳng đến đem hôn cô thở hồng hộc, anh mới tách môi cô ra nói: "Ai nói? Người khác đều nói ánh mắt của anh kém cõi vô cùng!"

Bạc Sùng Nhi trợn mắt nhìn: "Anh....."

Tịch Giản Cận không nhịn được nhẹ nhàng bật cười, ôm cô, nói bổ sung: "Đó là không có khả năng....."

Anh vẫn luôn là người đàn ông rất nghiêm túc, từ trước đến nay rất ít dễ ngon dễ ngọt.

Cũng không biết vì cô đau quá, trong phút chốc để cho anh lộ ra mềm mại che chở cô hiện ra ngoài.

Cô vẫn câu kia, em sợ em không hoàn mỹ, anh ghét bỏ em, để cho lòng cô đau.

Nói tóm lại, anh lại không tự chủ được mở miệng, nhẹ giọng nói với cô: "Sùng Nhi..... Vô luận thế giới này thay đổi so, em cũng không có gì thay thế..... Tốt đẹp."

Trong nháy mắt mặt Bạc Sùng Nhi đỏ lên, hốc mắt của cô nóng lên.

Tốt đẹp, cái từ ngữ này, so với hoàn mỹ, tốt hơn quá nhiều rồi.

Cô cảm động muốn khóc, tuy nhiên lại không muốn để cho chính mình khóc lên, chép miệng, hít sâu một hơi, cố ý dử dãn tròng mắt nhìn Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 563: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (10)

Ánh mắt của cô hơi hơi mang theo vài phần bối rối, cô ra vẻ trấn định, quật cường trên mặt, mang theo một vòng ngạo khí: "Hừ, dễ ngon dễ ngọt!"

Anh lại trầm thấp cười lên, ôm cô, một mực hôn.

Về cô: "Khẩu thị tâm phi!"

Mặt cô càng đỏ, mặc cho anh đem hôn mình triệt để.

Cô tới ngày, anh sợ va chạm cưỡng cò, liền kịp thời khống chế chính mình, ôm cô trong ngực, tử tử tinh tế dặn dò: "Không cho em uống nước lạnh, không cho phép ăn kem, không cho phép tắm nước lạnh, không cho phép chân trần đi....."

Anh liên tiếp không cho phép, nói khiến lòng cô ngọt ngào.

"Rõ ràng, em nhất định phải dựa theo nhắc nhở của anh ăn cơm, cái kia có không tốt, nhưng vẫn nhất định phải ăn! Nhất định phải thành thành thật thật nằm ngủ cho ah, không có anh cho phép, không được rời giường!"

Anh, mang theo ngữ khí ra lệnh, đổi lại bình thường, cô sẽ phản cảm, thế nhưng cô lại cười.

Đây cũng là cô yêu người đàn ông này.

Sẽ không giống người đàn ông khác hỏi cô, muốn ăn cơm không? Muốn uống nước không? Muốn ngủ không?

Người đàn ông của cô, sẽ chỉ dùng mệnh lệnh trực tiếp nhất nói với cô, nhất định phải ăn cơm, nhất định phải uống nước, nhất định phải ngủ, không cho phép thể này, không cho phép thể kia!

Bá đạo để cho lòng cô ấm.

Tịch Giản Cận nói xong, sợ cô không nhớ rõ, còn dặn dò một lần, ai ngờ vừa mở miệng, cô lại bắt đầu đau, anh vội vàng ôm cô, một mực dỗ dành, trong lòng Tịch Giản Cận cũng có mấy phần tức giận: "Thấy em mấy ngày trước, tắm nước lạnh, còn chân trần đi ra ngoài, cảm lạnh đi!"

Cô một câu cũng nói không nên lời, mặc cho anh khiển trách như vậy, thật lâu, cô mới thở ra, lại như như chết.

Tịch Giản Cận ôm cô, đáy lòng nghĩ đến đêm dài đằng đẵng, không biết cô sẽ đau mấy lần, anh liền khẩn trương nói ra: "Muốn chúng ta qua bệnh viện ay không!"

"Vô dụng!" Bạc Sủng Nhi lắc đầu, hơi thở mong manh.

Cô thở thở hỗn hển, mới hơi trở về sức sống, nắm tay của anh, bẹp miệng: "Đều tại anh!"

Tịch Giản Cận trừng mắt nhìn cô: "Trách anh làm cái gì? Cũng không phải anh khiến em đến kinh nguyệt?"

"Thế nhưng, nếu anh có bản lĩnh, sẽ không để cho em đến ngày rồi! Em sẽ không đau như thế!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 564: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (11)

Bạc Sủng Nhi hung ác mở to miệng, cắn miệng Tịch Giản Cận một chút, lập tức liền buông ra, liên tiếp oán trách.

Tịch Giản Cận nhất thời kinh ngạc.

Anh không là ngu ngốc, tất nhiên là nghe được hàm nghĩa trong lời Bạc Sủng Nhi.

Nếu như nếu anh có bản lĩnh, liền sẽ để cô mang thai..... Tất nhiên cô sẽ không lại tới kinh nguyệt, cũng không biết đau đớn rồi!

Anh nhìn cô, mặt không biểu tình.

Không nói gì.

Chỉ là trong ánh mắt, lóe ra ánh sáng phức tạp, ôn nhu, lại mang theo vài phần bi thương ai oán.

Anh cứ lẳng lặng nhìn chăm chăm đỉnh đầu cô như vậy, qua một hồi, anh mới thu hồi ánh mắt.

Vẫn ôm cô vào trong lòng như cũ, chỉ là không có vui vẻ như vừa rồi.

Bạc Sủng Nhi hung hăng gặm cắn bả vai anh, giống như là giải hận oán trách nói ra: "Anh nói xem, chúng ta đều không có tránh thai, làm sao lại không có tiểu bảo bảo chứ?"

Sau khi nói đến đây, cô lại đột nhiên ngậm miệng, không phải là cô xảy ra chuyện gì?

Di truyền Thất Thất chứ?

Năm đó mang thai bên ngoài, rất khó mang thai sao?

Bạc Sủng Nhi có chút thất thần.

Tịch Giản Cận chợt ôm lấy Bạc Sủng Nhi, nửa đời không lên tiếng mà đã đặt cô dưới thân.

Ánh mắt của anh, nhìn vào mắt cô, chăm chú nhìn chăm chăm cô.

Bạc Sủng Nhi bỗng nhiên định thần.

Cô cảm thấy đáy lòng bay nhảy khiêu động rất lợi hại, cô nhìn Tịch Giản Cận, cảm thấy người đàn ông có chút kỳ quái.

Cô thử hỏi một câu: "Tịch, anh làm sao vậy?"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, mà chỉ là cúi đầu xuống, hôn lên miệng cô.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy trước ngực một chút, không nhịn được cười ra tiếng, vươn tay, vỗ vỗ đầu Tịch Giản Cận, sau đó có chút nhàm chán liếm bờ môi anh, chậm rãi miêu tả hình dáng, cô loáng thoáng có thể tưởng tượng ra, kỳ thật môi của Tiểu Tịch, đặc biệt thích hợp hôn môi, là màu hồng nhạt.

Ở trên người anh, lại không hiện sự nữ tính.

Mà chính là có chút nho nhã!

Tịch Giản Cận mân miệng của cô, yên lặng.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng khẽ động, sau đó vươn tay, muốn nâng khuôn mặt anh lên, ai ngờ anh lại đoạt trước một bước, ngẩng đầu, nhìn chăm chăm mắt của cô, cực kỳ chăm chú mở miệng: "Sủng Nhi."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 565: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (12)

Bạc Sủng Nhi thu liễm nụ cười, hơi nhú mày, nhìn Tịch Giản Cận, nhẹ nhàng mềm nhũn "Hả?" một tiếng.

Ánh mắt của cô, thanh tịnh thấy đáy, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, chuyên chú vô cùng.

Tịch Giản Cận nhìn cô chuyên chú, vốn là muốn nói ra, lại không cách nào nói ra được.

Dù sao không phải là tin gì tốt

Anh sợ anh nói xong, ánh mắt cô nhìn anh..... Sẽ biến thành vỡ tan.

Tịch Giản Cận động môi, nhưng vẫn trầm tư một hồi, chăm chú hỏi: "Anh hỏi em một chuyện."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, chưa gặp qua Tịch Giản Cận nghiêm túc như vậy, cô lập tức gật đầu, đem nguyên ngón tay ngón đũa bõn tóc anh dừng lại, cũng học dáng vẻ Tịch Giản Cận, chuyên chú nhìn anh.

Anh không có gấp mở miệng.

Cô liền kiên nhẫn chờ lấy.

Chờ anh êm tai nói.

Thế nhưng, đợi rất lâu, cô đều có loại dự cảm anh không biết nói cái gì, anh mới đột nhiên lên tiếng.

Từng câu từng chữ, âm vang hữu lực.

"Sùng Nhi..... Em thích có con sao?" Tịch Giản Cận nói qua câu nói này, liền yên lặng bổ sung một câu: "Ý của anh là..... Em rất muốn một đứa bé sao?"

"Ừm, Đúng vậy." Bạc Sùng Nhi không nghi ngờ gì mở miệng, sau đó nhìn Tịch Giản Cận, đột nhiên bật cười: "Làm sao vậy? Tiểu Tịch? Anh muốn cho em sinh đứa bé sao? Nếu như anh muốn, em nguyện ý."

Cô nói cực kỳ nghiêm túc.

Đáy mắt lóe ra một vòng hưng phấn.

Đúng vậy, có con.

Cô muốn.

Con của anh và cô.

Người một nhà, trải qua cuộc sống đơn giản, sau đó cùng anh nắm tay, nhìn sinh mệnh bọn họ kéo dài, bọn họ yên lặng già đi.

Giản Cận cảm giác trái tim của mình đập rất lợi hại, anh nhìn cô khát vọng, làm sao cũng nói không ra.

Cô đã nghiêm túc nói cho anh biết, nếu như anh muốn một đứa bé, cô nguyện ý cho.

Anh đột nhiên cảm giác chính mình mở miệng nói tiếp, thật là tàn nhẫn.

Thế nhưng, nhưng vẫn nhắm hai mắt lại, một hơi nói ra: "Anh không muốn..... Anh..... Nếu như anh nói, anh cả đời không muốn có con, em làm sao bây giờ?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 566: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (13)

Trong nháy mắt sắc mặt Bạc Sủng Nhi ngậy lại.

Anh là có ý gì?

Anh không muốn có con sao?

Vì cái gì?

Câu nói này của anh, muốn nói rõ cái gì?

"Vì cái gì? Kết hôn cũng không muốn sinh con sao? Không muốn con, kết hôn làm cái gì? Hai người ở cùng một chỗ làm gì?" Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, hơi hoài nghi nhìn anh, từng câu từng chữ nói: "Em cảm thấy Bạc Tình cùng Thất Thất sinh hoạt rất tốt, vô luận bắt đầu như thế nào, vô luận cùng một chỗ như thế nào, thế nhưng bọn họ yêu nhau, có con, người một nhà, hạnh phúc nhất rồi..... Em chính là muốn sinh hoạt như vậy nhất."

Bạc Sủng Nhi nói có chút nghiêm túc.

Thậm chí mang theo vài phần tức giận.

Cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một hồi, sau đó lại mở miệng: "Em chỉ muốn đùa giỡn với anh, em hiện tại cũng không phải là quá có con sớm..... Tối tác chúng ta còn trẻ, tương lai chúng ta cũng có thể muốn....."

Bạc Sủng Nhi nói xong câu đó, lại cười vô cùng ngọt ngào, cô vươn tay, vòng qua cổ Tịch Giản Cận, ngẩng đầu, hôn Tịch Giản Cận, mặt mày

đều cười rộ.

Sáng loáng, chói mắt một trận.

"Tiểu Tịch, anh làm sao đột nhiên muốn nói với em những lời này? Anh có phải tức giận rồi hay không? Muốn đi cùng với ta rồi hả?"

Khăng định là như vậy đi!

Tiểu Tịch đều đã nói chuyện đưa con với cô rồi!

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, không cách nào hình dung cảm giác lòng mình thế nào.

Giống như là bị người cầm dao cắt trái tim, mà chính mình chưa chết, chỉ có thể trơ mắt nhìn máu không ngừng chảy ra.

Anh cảm giác đại não của mình, giống như bột nhào, vốn không thể suy nghĩ, vốn không thể chọn lựa.

"Tiểu Tịch, anh nói đi, ý anh vừa rồi, không phải là muốn nói cho em biết, anh muốn cùng em bắt đầu lại từ đầu? Hả? Anh còn thích em, đúng hay không?"

Bạc Sủng Nhi thúc giục hỏi.

Tịch Giản Cận sửng sờ tỉnh táo lại, từ bỏ vấn đề vừa rồi, nhìn mặt mũi Bạc Sủng Nhi tràn đầy nụ cười, anh hơi rủ mắt xuống, mới lên tiếng: "Ta thử một chút đi..... Sủng Nhi..... Chúng ta bắt đầu lại từ đầu đi....."

Anh nói, anh muốn cùng cô bắt đầu lại từ đầu..... trong mắt mắt Bạc Sủng Nhi sáng tỏ, có chút tối

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 567: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (14)

Vẫn chưa được sao?

Còn muốn thử một lần?

Vì cái gì không phải trả lời khẳng định?

Bạc Sủng Nhi chép miệng, có chút mất mát, không cách nào che giấu lỗ máu tràn ngập toàn thân.

Cô chậm rãi buông cổ anh ra.

Đáy lòng cô, lại bắt đầu có chút lạ rồi..

Anh rốt cuộc muốn cô làm sao bây giờ?

Cô cảm thấy, rõ ràng rất tốt đẹp, thế nhưng hết lần này tới lần khác cũng không bằng ý của cô.

Rõ ràng có ngàn vạn khổ sở cùng oán khí, tuy nhiên lại không phát ra được.

Bạc Sủng Nhi không có nói tiếp cái gì, chỉ là mệt mỏi nhắm hai mắt lại, bên miệng cứ thế kéo ra nụ cười xinh đẹp, âm điệu vẫn là mang theo vài phần đắng chát.

"Được..... Thử một chút đi."

Tịch Giản Cận nhìn ra đáy lòng cô đắng chát, nhưng vẫn bất đắc dĩ thở dài một hơi, xoay người, nằm ở bên cạnh cô, trợn tròn mắt, nhìn lên trần nhà.

Kỳ thật, Sủng Nhi, em biết không?

Anh không hề giống với em, thế nhưng anh lại không thể rời bỏ em.....

Lòng anh, cứ lớn như vậy, em lại không nói chút đạo lý mò vào trái tim anh, vốn không có hỏi anh có nguyện ý hay không, có đồng ý hay không, cứ như vậy xông tới rồi."

"Về sau, Sủng Nhi..... Em không cần anh nữa, anh rất khó chịu, coi anh què người cầu xin em muốn anh, anh liền nghĩ, chỉ cần em đánh anh mắng anh đều có thể, muốn anh đều tốt.....

Anh qua bộ đội bảy năm, anh đều không quên em, nhưng anh lại cảnh cáo chính mình không nên yêu em nữa..... Anh anh thử để người phụ nữ khác vào lòng mình, thế nhưng em cũng không ra, đem lòng anh chuyên hết, làm sao để cho người khác đi vào?

Anh phát hiện, anh cứng rắn muốn buộc chính mình qua yêu người phụ nữ khác, đáy lòng của anh càng đau, em thì càng rõ ràng xuất hiện ở trong lòng anh.

Về sau, anh phát hiện, kỳ thật em không thể thay thế..... Cho dù là thế nào..... Anh có lúc, vẫn là không muốn em.....

Anh đối với chính mình không có lòng tin, anh đối với em không có có lòng tin.

Cũng không phải là anh tính toán chi li quá khứ, mà chính là..... Anh sợ hãi quá nhiều, quá nhiều rồi.....

Nhưng mà, anh giống như, lại không khắc chế được chính mình muốn cùng với em.

Mâu thuẫn như vậy, xoắn xuýt ở trong lòng anh.

Để cho anh cả ngày lẫn đêm khó mà ngủ, yêu hay không yêu đều dày vò, anh cảm giác đến chính mình cũng sắp điên mất rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 568: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (15)

Em muốn có nhà, có đứa bé.

Em muốn hạnh phúc như Bạc Tình cùng Thất Thất.

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác, anh không cách nào cho em.

Em nói, đến cùng anh nên làm cái gì?

Anh làm sao có thể nói cho em, anh đã bị phán án tử hình, cả một đời này, đều không thể cho em một đứa con, như vậy em còn cần không?

Anh sợ..... Em mất mát, em ghét bỏ anh.....

Tịch Giản Cận không nhịn được giơ tay lên, bưng kín ánh mắt của mình.

Thế nhưng, anh không nói, lại lại không biết cô sẽ không ghét bỏ anh, sẽ không mất mát.

Anh cái gì cũng không sợ, cái gì cũng dám nếm thử, thậm chí một lính đặc chủng, sinh tử đều có thể không để ý, hết lần này đến lần khác không có dũng khí, ở trước mặt cô, tiếp nhận một cái..... Đáp án.

Tịch Giản Cận càng trầm mặc, cánh môi mím chặt hơn, anh nghĩ, anh có phải quá ích kỷ không, hiện như vậy trải qua cũng cô?

Có bao nhiêu thời gian hạnh phúc, trước hết nắm chặt bấy nhiêu hạnh phúc sao?

Đợi đến tương lai có một ngày..... Cô biết rõ ra chân tướng, không muốn anh, anh sẽ rơi vào địa ngục?

Tịch Giản Cận vẫn luôn cảm giác chính mình là người tự tin, qua bảy năm, trở nên đã rất mạnh mẽ, thế nhưng khi đối mặt với Bạc Sùng Nhi, anh vẫn thiếu khuyết tự tin.

Giống như cô, rõ ràng đã rất hoàn mỹ, lại vẫn không dám lúc rời kinh nguyệt, đem một mặt chật vật như vậy xuất hiện ở trước mặt anh.

Đây cũng là tình yêu.

Đều ra sức muốn đem hoàn mỹ nhất để lại cho đối phương, thế nhưng hết lần này tới lần khác, đều làm sáng cục diện không hoàn mỹ!

Tịch Giản Cận cảm giác chính mình thật là vô dụng.

Thật..... Vô dụng.

Hồi lâu, hồi lâu, Tịch Giản Cận mới khe khẽ thở phào nhẹ nhõm, quá nhiều vấn đề, quán dưới đáy lòng, anh lý không rõ, cũng không biết xử lý tốt như thế nào.

Trong nháy mắt đó, Tịch Giản Cận nghĩ, anh cỡ nào hi vọng trên thế giới này có kỳ tích!

Anh nghĩ, có phải anh về tin ông nội, để ông nội nghĩ một chút biện pháp, xem anh, có phải hay không còn có thể cứu?

Bạc Sùng Nhi mới cảm giác đến chính mình có lẽ là quá gấp, hẳn là từ từ sẽ đến, Tiểu Tịch đều đáp ứng muốn cùng cô thử một chút, có lẽ, rất nhanh, bọn họ liền có thể cuồng nhiệt như trước!

Nghĩ tới đây, Bạc Sùng Nhi liền hơi hơi cọ đến bên người Tịch Giản Cận, cô không nói gì, anh cho là cô ngủ thiếp đi, thế nhưng, sau hồi lâu, cô

lại thắm thiết nói: "Tịch, em thật sự rất muốn đi cùng với anh..... Em cũng rất muốn sinh cho anh một đứa con....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 569: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (16)

Một câu, đem lòng Tịch Giản Cận, đều đánh nát.

Không có một người phụ nữ nào, không muốn một đứa con, không muốn một gia đình!

Anh tàn nhẫn cướp đi cái gọi là hạnh phúc của cô như vậy, có lẽ vẫn là không nên?

Có thể vẫn là không thể?

Có mấy lời, nói ra dễ dàng, hiện tại tuổi trẻ, làm cũng dễ dàng.

Bảy năm rèn luyện, để anh không có xúc động như vậy rồi.

Sùng Nhi hiện tại yêu anh như thế, anh khẽ cắn môi, thật muốn cũng cô đi cả cuộc đời, thế nhưng, cả một đời anh không có duyên với con, chẳng lẽ để cho cô cũng ang bị dày vò như thế sao?

Khi có một ngày, nhìn người cũng tuổi dẫu con, đi trên đường phố hạnh phúc, cô một mình vĩnh viễn chỉ có anh sao?

Cô vốn có thể hoàn mỹ hạnh phúc như thế, bất đắc dĩ gặp anh, hiện tại mù quáng cùng anh sống hết đời như vậy, anh thiếu hụt, nhưng cũng muốn lôi kéo cô tiếp nhận thống khổ cùng anh sao?

Chẳng lẽ, anh cứ tự lôi kéo cô như vậy, cùng xuống Địa ngục sao?

Sau đó ý vào cô bây giờ muốn anh, mà anh mê luyện như thế, liền để cô tương lai thừa nhận ánh mắt khác thường của người đời sao?

Anh biết, vì anh quá biết, cho nên mới do dự.

Cả một đời dài như vậy, hạnh phúc cô mong đợi không đến được trong tay cô, cô có thể vui không?

Tình yêu bản thân cũng là bốn mùa thấy đổi, bi ai, khoái lạc, khổ sở, thống khổ.....

Kỳ thật tình yêu, vừa đau lại ngọt.

Lý trí nói cho chính mình, anh hẳn là đem cô đẩy ra, không cho cô biết rõ nói ra chân tướng, để cho cô hận anh, sau đó quên anh đi, sẽ không này lúc còn trẻ, mù quáng một đời một kiếp.

Thế nhưng, cảm giác lại làm cho anh vờn tay, đem cô ôm chặt trong ngực.

Nếu như có thể, anh so với ai khác đều hi vọng, có một đứa con với cô.....

Thật xin lỗi, Bạc Cầm.

Bạc Cầm, thật xin lỗi.

Cái thế gian này, làm sao lại tàn nhẫn như thế?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 570: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? (17)

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi qua đêm hôm đó, quan hệ hòa hoãn rất nhiều, tuy nhiên bọn họ biết, trong lòng lẫn nhau, vẫn cách một bờ sông, Bạc Sủng Nhi liều mạng nhìn lướt qua quá khứ, mà Tịch Giản Cận lại liều mạng lùi ra đằng sau.

Không cách nào vượt qua.

Thế nhưng, có lẽ sơn thôn này quá mức đẹp, phong cảnh quá mức cổ lão, hai người ngược lại quên đi phiền muội, trong thôn trang trải qua đơn giản.

Mỗi sáng sớm, cô từ trong ngực anh tỉnh lại, đều mang một sự không thể tin, chớp mắt, mới phát giác được là chân thực, anh sẽ ôm cô nằm ỳ, hôn lên, ôm lấy, sau đó ăn xong điểm tâm, nắm tay của cô, đi tới đi lui trong vườn.

Nơi này nông dân đều tự cấp tự túc.

Rau xanh lương thực đều là chính mình trồng.

Bạc Sủng Nhi vốn không có gặp qua trường hợp này, lúc cô đi vào trong vườn tìm đồ ăn, có chút hiếm lạ, vung tay Tịch Giản Cận ra, quán ở bên trong, hưng phấn nhìn mọi thứ.

Phần lớn rau xanh, cô đều ném qua, lại không biết lúc đầu hình dáng thế nào mà lớn lên bộ dáng kia.

Các thôn dân bởi vì chuyện Bạc Sùng Nhi, đáy lòng băn khoăn, lục tục đến xem Tịch Giản Cận, đưa tới rất nhiều đồ ăn.

Tịch Giản Cận băn khoăn, liền đi ra vườn hỗ trợ nhổ cỏ.

Mỗi lần Bạc Sùng Nhi đều ở bên cạnh đại thụ ngồi mát nhìn xuống, Tịch Giản Cận thật đúng là suất khí, cho dù là mặc áo sơ mi cũng quần đen đơn giản nhất, cũng không che giấu được một thân sang trọng của anh, Bạc Sùng Nhi nhìn mà tâm tình vui vẻ, liền tâm huyết nhảy nhót xuống dưới, giúp đỡ Tịch Giản Cận nhổ cỏ.

Tịch Giản Cận kiên nhẫn dạy cho cô, cô gật đầu nói đã hiểu, chờ đến khi Tịch Giản Cận nhổ một đám cỏ phát hiện cô còn ngồi xõm tại chỗ, không biết đến cùng nghiên cứu thứ gì.

Tịch Giản Cận lui trở về, phát hiện thỉnh thoảng cô dính đầy bùn đất trên tay, sờ lên trên mặt một cái, sau đó thấy anh đi tới, lúc này mới ngẩng đầu, tội nghiệp mở miệng: "Tịch, em không phân rõ đây là cỏ, hay là lúa cả?"

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ cười, vừa rồi gật đầu như gà mổ thóc, một bộ lời thề son sắt đã hiểu, thế mà đến hiện tại, còn không phân rõ cái gì là cỏ đại cái gì là lúa mì.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 571: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【18】

Anh biết, trong cái đầu nhỏ của cô, vốn chứa không nổi những thứ này.

Nhìn lại khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, đều là bùn, Tịch Giản Cận không nhìn được bật cười, cúi xuống, nắm tay nhỏ bé của cô, đi tới con suối một bên, múc nước, đem khuôn mặt nhỏ nhắn của cô rửa sạch sẽ.

Bạc Sủng Nhi phân biệt không rõ, liền ở phía sau Tịch Giản Cận, một đường đi tới, đem bó hoa dại Tịch Giản Cận nhổ, nắm trong tay.

Tịch Giản Cận thể lực tốt, làm việc rất nhanh, chỉ chốc lát liền đem cỏ trên mảnh đất này nhổ xong, chạy đến con suối gần đó, uống một tí nước, sau đó bế Bạc Sủng Nhi ngồi trên chỗ cao ruộng lúa mạch, nhìn ruộng lúa mạch mệnh mệnh vô bờ, tâm tình đặc biệt tốt.

Nơi xa có một mảnh đất hoang, rất ít cây lương thực, phía trên mọc đầy hoa dại, gió thổi qua, tản ra mùi thơm nhàn nhạt.

Hoàn cảnh như vậy, không giống như không khí bận rộn căng thẳng trong thành phố lớn, ngược lại có thể làm cho lòng người vui vẻ!

Tịch Giản Cận tâm huyết dâng trào, đứng lên, chạy đến mảnh đất trống rất nhiều hoa dại rồi trở lại, sau đó cầm lấy bó hoa dại trong tay Sủng Nhi, ngón tay linh hoạt chuyển động, chỉ chốc lát liền kết thành một cái vòng hoa, đội ở trên đầu Bạc Sủng Nhi.

Mái tóc dài của cô rũ xuống, vòng hoa đại đủ mọi màu sắc, gió thổi, sợi tóc tung bay, đặc biệt nhẹ nhàng đẹp mắt.

Bạc Sủng Nhi giơ tay lên, chỉnh lại cái vòng hoa này, sau đó đứng lên, biết điều đứng trước mặt ở Tịch Giản Cận, nghiêng đầu nhìn anh, hỏi: "Đẹp không?"

Cô không trang điểm, mặc quần trắng đơn giản, giày vải, giống như là một học sinh trung học, trang phục lúc này, thoát nhìn cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái.

Ánh mắt Tịch Giản Cận hơi động một chút, liền vươn tay, xoa tóc Bạc Sủng Nhi, nói: "Đẹp lắm!"

Bạc Sủng Nhi hài lòng cười cười, xoay lưng, liền nắm tay Tịch Giản Cận, hướng nơi xa chạy đi, cô không cẩn thận suýt ngã, Tịch Giản Cận kịp thời tóm eo của cô, nghiêng đầu, liền cúi xuống khiển trách cô.

Cô ngây thơ cười với Tịch Giản Cận, nói mình khẳng định sẽ chú ý.

Nhưng ngay sau đó lại càng chạy thêm, lại suýt ngã xuống, cô le lưỡi với Tịch Giản Cận, giơ tay lên, giống như là đứa bé, thề rằng lần sau sẽ không ngã xuống nữa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 572: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【19】

Ai ngờ cô nói như vậy, anh vẫn không nói gì, cô liền nhảy nháy tại chỗ, không cần thận dậm vào cục đá, liền ngồi chồm hồm ở trên mặt đất.

Tịch Giản Cận dờ khóc dờ cười.

Cô mếu máo nhìn Tịch Giản Cận chăm chăm, Tịch Giản Cận vươn tay, đem cô kéo lên, phủi sạch bụi đất trên người cô, "Xem em còn dám nghịch ngợm nữa không!"

Cô chép miệng, vạ phần ủy khuất, anh liền nắm tay cô, dọc theo ruộng lúa mạch, từ từ bước đi.

Trong nháy mắt, anh nghĩ, thật ra thì cứ như vậy, quá cả đời, rất tốt.

Trong nháy mắt, cô nghĩ, thật ra thì chỉ cần mỗi ngày anh cùng cô như vậy, dù phải ở cái địa phương này gốc cả đời, cô cũng nguyện ý.

Bọn họ tay nắm tay tiêu sái bước đi, Tịch Giản Cận phát hiện một cọng cây, cảm thấy rất quen thuộc, liền cúi xuống, nhổ lên.

Bạc Sủng Nhi ghét bỏ khó coi, liền cười Tịch Giản Cận ánh mắt thật tệt!

Tịch Giản Cận nhìn cô, nói một câu, anh thấy em cũng không đẹp lắm đâu!

Bạc Sủng Nhi liền vươn tay, cho Tịch Giản Cận một cái đánh, nói, anh trừ việc thấy cô bình thường, những thứ khác đều là không bình thường!

Tịch Giản Cận cười, không để ý đến cô.

Ngược lại cúi đầu, nắm cọng cây kia, nhanh chóng động lên, Bạc Sủng Nhi tò mò anh đang làm gì, tròn tròn mắt, nhìn một hồi, nhưng cũng không xem hiểu, nơi xa có bướm bướm bay lên, cô liền đuổi theo.

Đợi đến thời điểm Tịch Giản Cận làm xong, cô đã thở hổn hển đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm bướm bướm càng bay càng xa mà hờn dỗi.

Tịch Giản Cận cười đi lên trước, sủng nịch đem cô kéo vào trong ngực, làm cho cô nhắm mắt lại.

Bạc Sủng Nhi ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, Tịch Giản Cận liền bất chợt cầm lấy tay cô, hướng trong lòng bàn tay của cô thả một thứ gì.

Cô tò mò, cúi đầu nhìn, lại phát hiện là cọng cỏ vừa nãy trở thành bộ dáng chiếc nhẫn hoa hồng!

Bạc Sủng Nhi kì lòng không đợi phát ra tới một tiếng than nhẹ.

Sau đó cầm lên, đeo trên ngón tay của mình, lại phát hiện, lớn nhỏ thích hợp.

Ánh mắt cô lập tức cong cong, nhìn Tịch Giản Cận, nghịch ngợm mà hỏi: "Anh cho em nhẫn cầu hôn sao?"

Tịch Giản Cận cười không lên tiếng, chẳng qua là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, khuôn mặt nhỏ của Bạc Sủng Nhi đỏ lên, bất chợt kiễng mũi chân, hướng trên mặt Tịch Giản Cận hôn một cái, rồi vội vàng cúi đầu, né thân thể ra.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 573: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【20】

Tịch Giản Cận cười nhìn cô ngưỡng ngừng, chẳng qua là cảm thấy hai gò má lưu lại mùi thơm của cô, anh không nhịn được cười một tiếng, vươn tay, đem Bạc Sủng Nhi kéo vào trong ngực, sau đó nhìn chăm chăm ngón áp út của cô, càng nhìn kỹ chiếc nhẫn hoa hồng màu xanh kia, càng cảm thấy hạnh phúc.

Anh ngẩng nhìn một chút, mới uốn môi lên, cười cười, giống như quên mất hết mọi khổ sở cùng đau đớn, chẳng qua là dừng lưu lại ở thời khắc này, vô cùng vui vẻ.

Cánh môi của anh cong lên, mang theo độ cong nhợt nhạt, chỗ sâu trong tròng mắt, lóe ra vẻ rực rỡ, dường như muốn đem ánh sáng mặt trời ngày hôm nay cướp lấy!

Anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi một chút, Bạc Sủng Nhi bị anh nhìn đến ngoan ngoãn, anh chậm rãi cúi người, vừa muốn hôn, lại nghe từ nơi xa có thanh âm truyền đến: "Anh trai, chị xinh đẹp, hai anh chị đang làm gì đó?"

Hai người nhanh chóng hoàn hồn, xoay người nhìn lại, thì thấy Tiểu Hoa đang cầm nửa trái dưa hấu, đứng ở trước mặt bọn họ, chớp chớp ánh mắt thơ nhìn bọn họ.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi lập tức đỏ lên, từ trong ngực Tịch Giản Cận chạy thoát.

Tịch Giản Cận lại giả vờ như không có chuyện gì hỏi: "Tiểu Hoa, em tới làm cái gì?"

"Em đưa dưa hấu cho anh chị ăn! " Tiểu Hoa đem dưa hấu tới, những trái cây đều là loại trồng trong ruộng, hơn nữa chỉ có một cái muống, Tịch Giản Cận vốn cho là Bạc Sủng Nhi sẽ không ăn, ai ngờ, Bạc Sủng Nhi đã cúi xuống, từ trong tay tiểu hoa nhận lấy cái muống, ăn một ngụm, sau đó ở dùng cái muống xúc một chút, đưa cho Tiểu Hoa, Tiểu Hoa cười mị mị nuốt vào, một lớn một nhỏ mặt đối mặt cười cười.

Tịch Giản Cận nhìn có chút thất thần.

Thậm chí đáy mắt cũng mang theo vài phần cảm động.

Cô, sau bảy năm, thật sự thay đổi rất nhiều...

"Anh trai không ăn sao?"

Bạc Sủng Nhi nghe được lời Tiểu Hoa nói, vội vàng quay đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận khoát tay áo, Tịch Giản Cận ngồi xổm xuống, Bạc Sủng Nhi liền dứt cho anh một ngụm.

Ba người, hăng hái bừng bừng ăn dưa hấu, sau khi ăn xong, Tiểu Hoa lại đột nhiên nhìn chằm chằm Tịch Giản Cận một hồi, lại nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, mới nói: "Anh trai, chị xinh đẹp, mới vừa rồi em thấy chị xinh đẹp đem môi dán tại trên mặt anh trai!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 574: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【21】

Bạc Sủng Nhi há miệng, không nghĩ tới Tiểu Hoa thấy được những thứ này, cô liền xấu hổ đỏ mặt, sau đó tức giận nhéo Tịch Giản Cận xả giận.

Nhưng ngay sau đó, càng thêm thân thiết đối với Tiểu Hoa cười nói: "Tiểu Hoa, em nhìn lầm rồi!"

"Mới không có đâu! Em thấy rõ ràng! " Tiểu Hoa lắc đầu, dị thường nghiêm túc nói, vô cùng cố chấp: "Anh trai, em nói đúng phải đúng?"

Tịch Giản Cận thoải mái gật đầu.

Tiểu Hoa lúc này mới quay đầu, hướng về phía Bạc Sủng Nhi nói: "Chị nhìn, anh trai cũng thừa nhận!"

Bạc Sủng Nhi không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, ảo não trợn mắt nhìn Tịch Giản Cận một cái, sau đó hơi khó chịu cúi đầu.

Tiểu Hoa lại quay đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: "Anh trai, tại sao chị xinh đẹp đem môi áp vào trên mặt của anh?"

Tịch Giản Cận cứng họng rồi.

Bạc Sủng Nhi âm thầm cười cười, đưa cho Tịch Giản Cận một cái vé mặt đáng đời.

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, liền vươn tay, xoa đầu Tiểu Hoa, mang theo ôn hòa nói: "Bởi vì chị gái yêu anh!"

"Kia anh yêu chị gái không? " Tiểu Hoa tiếp tục hỏi: "Vậy tại sao anh không đem môi áp vào trên mặt chị gái? chẳng lẽ anh trai không yêu chị gái sao?"

Tịch Giản Cận bị Tiểu Hoa thiên chân vô tà hỏi, lập tức ghen hợm, Tiểu Hoa vẫn như cũ nói: "Có phải không, yêu một người, có thể làm như vậy?"

"Không phải, dĩ nhiên không phải. " Bạc Sủng Nhi vội vàng mở miệng, giải thích.

"Vậy tại sao anh chị có thể?"

Trời ạ, nơi nào có nhiều tại sao như vậy?

Bạc Sủng Nhi cào tóc, không nghĩ ra được đáp án, Tịch Giản Cận đã mở trừng hai mắt, nói: "Bởi vì, mới vừa rồi chị gái... Đói bụng!"

Anh nói hàm nghĩa rất sâu, mặt Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt đỏ lên, Tiểu Hoa lại mở to hai mắt nhìn: "Đói bụng? Chị gái muốn ăn anh trai sao?"

Bạc Sủng Nhi suýt nữa bị những lời này ghen chết, cô muốn ăn anh lúc nào?

Cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, nhưng Tịch Giản Cận như không có chuyện gì xảy ra, nghiêm trang tiếp tục nói: "Đúng vậy a... Chẳng qua em trưởng thành sẽ biết, cô dâu cùng chú rể mới có thể biểu đạt tình yêu như vậy!"

"Nha. " tiểu Hoa cái hiểu cái không gật đầu, sau đó có thêm một vấn đề chạy ra: "Cô dâu là cái gì?"

ánh mắt Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đột nhiên trở nên có chút đại ra, giống như là hồi tưởng lại bọn họ lúc nhỏ, đã nói những lời đó, đã làm chuyện này, nhưng ngay sau đó, hai người trăm miệng một lời mở miệng nói: "Cô dâu ấy à... Cái này, ăn ngon, chơi cũng rất vui!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 575: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【22】

Bạc Sủng Nhi nghe được Tịch Giản Cận cùng mình trăm miệng một lời nói ra như vậy, hai gò má trong nháy mắt nhuộm đỏ.

Tiểu Hoa nghe có chút mơ mơ màng màng, tỉnh tỉnh mê mê nghiêng đầu, có lẽ là nghiêm túc tự hỏi, cô dâu có thể ăn lại có thể chơi rất cuộc là dạng gì!

Tịch Giản Cận luống cuống lôi kéo tay Bạc Sủng Nhi, hướng cô mở trừng hai mắt.

Tiểu Hoa ngẩng đầu, nhìn lên trời, nó vốn muốn hỏi Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi tiếp, nhưng là trong lúc bất chợt ánh mắt trở nên vô cùng sáng ngời, giơ tay lên, chỉ vào chân trời reo lên: "Anh trai, chị xinh đẹp, hai người nhìn, nơi đó có một con chim lớn!"

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu nhìn sang, nơi nào là chim lớn, rõ ràng chính là máy bay.

Bạc Sủng Nhi nhận được đó là máy bay tập đoàn Bạc Đế, lập tức hướng phía trên phất phất tay, sôi nổi hô hai tiếng.

Những người nông dân chưa bao giờ gặp qua máy bay, đều ngẩng đầu lên, nhìn.

Thấy “con chim lớn” trên không dần tiến gần, càng lúc càng lớn, cách bọn họ càng ngày càng gần, cuối cùng dừng ở trên một khối đất trống.

Sau, cửa máy bay mở ra, liền có cầu thang trượt xuống, từ phía trên có mấy người mặc đồ đen đi xuống.

Bọn họ mắt nhìn thẳng đi tới trước mặt Bạc Sủng Nhi, đồng loạt cúi người xuống, trong miệng cung kính hô: "Bạc công chúa, chúng tôi tới đón ngài cùng Tịch thiếu gia về nhà."

Bạc Sủng Nhi lập tức hiện đầy nụ cười, cô xoaty đầu, vươn tay, túm tay Tịch Giản Cận, sôi nổi la hét: "Tịch, Tịch, rốt cuộc chúng ta có thể trở về rồi!"

Thân thể Tịch Giản Cận lại khẽ run một trận, tầm mắt dời đi chỗ khác, nhìn ruộng lúa mạch, mênh mông vô bờ đáy mắt mang theo vài phần ảm đạm.

Rời đi sao?

Rời đi thế ngoại đào nguyên này?

Trở lại đô thị phồn hoa bận rộn kia, mà bọn họ, liền sẽ không thư giãn thích ý được như lúc này nữa?

Một bên Tiểu Hoa thấy Bạc Sủng Nhi hưng phấn la hét phải đi về, lúc này nó mới vươn tay, sợ hãi bắt vạt áo Bạc Sủng Nhi, nhỏ giọng hỏi thăm: "Chị gái, chị phải đi về sao? Có phải, sau này Tiểu Hoa liền không thấy được chị nữa?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 576: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【23】

Nụ cười Bạc Sủng Nhi khẽ ngưng kết một chút, ngồi xổm người xuống, đem Tiểu Hoa ôm vào trong ngực, thật lâu, mới thả Tiểu Hoa ra.

Vươn tay, vuốt vuốt gò má Tiểu Hoa, Bạc Sủng Nhi mở miệng nói: "Tin tưởng chị, một ngày nào đó, em sẽ gặp lại chị..."

Tiểu Hoa đặc biệt hiểu chuyện, hình như biết Bạc Sủng Nhi muốn đi, cũng không khóc, chẳng qua là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Sau đó nghe được lời Bạc Sủng Nhi nói, nó biết điều gật đầu.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi khẽ có chút thương cảm ly biệt, cuối cùng vẫn đứng lên, đi về phía Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đã hoàn hồn, nhìn chăm chăm cô, ánh mắt một mảnh đạm mạc, vòng rời hông của cô, mang theo cô, hướng máy bay đi tới.

Người áo đen vẫn đợi bọn họ lên máy bay, cung kính cúi người chào thôn dân, có người giơ lên một cái rương, đưa cho thôn trưởng, lúc này mới xoay người, hướng trong máy bay đi tới.

Bọn họ đều khiếp sợ nhìn chiếc phi cơ kia cất cánh, tay Tiểu Hoa còn vẫn quơ, nước mắt mới một viên một viên rơi xuống.

Thật lâu, thôn dân hoàn hồn, mà hai người xuất sắc kia đã không thấy.

Như là một giấc mộng.

Chỉ có cái thùng trước mặt bọn họ, là thật.

Mở ra, bên trong đều là tiền mặt.

**

【 Bảy năm trước, truy cứu hoàn mỹ, một số gần như hà khắc, bảy năm về sau, mới phát hiện, ban đầu không hoàn mỹ nhất là cái người kia, nhưng thật ra là chính mình! 】

X thị "Hoàng ".

Một chiếc ô tô phá vỡ bầu trời đêm, từ xa tới gần, xe thể thao đỏ đậm ở trên đường phố một đường chạy như điên, hướng về phía "Hoàng ", mãi cho đến thời điểm sắp xông vào "Hoàng ", mới chậm tốc độ lại, xe ngừng lại.

Hai người giám thị đứng một bên, lập tức ân tình ra đón, mở cửa xe.

Tần Thánh chậm rãi xuống xe, một thân trang phục Dior hươu nhàn nổi bật làm cả người anh có chút nhẹ nhàng khoan khoái, phe phẩy cái chìa khóa xe thể thao, anh xuất hiện trước mắt mọi người, đặc biệt hút mắt.

"Tần thiếu gia..."

Đồng loạt cúi người chào, kèm theo giọng điệu cung kính vạn phần.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 577: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【24】

Tần Thánh mắt nhìn thẳng, mang theo nụ cười lười nhác, nện bước thư giãn, đang lúc mọi người liên tiếp lấy lòng, chậm rãi hướng bên trong "Hoàng " đi tới.

Tần Thánh đi chính là khu nghỉ dưỡng dưới đất "Hoàng ".

Chỗ cũ.

Tô Thần cùng một mỹ nữ, đang chơi bida.

Nhìn thấy Tần Thánh đi tới, Tô Thần giờ giờ gậy bida coi như là bắt chuyện.

Mà mỹ nữ kia, lại thẳng hướng trong ngực Tần Thánh tựa sát vào.

Mỹ nữ kia mặc trang phục cực kỳ mát mẻ, nũng nịu hô: "Tần thiếu gia... Anh đã tới..."

Tần Thánh cười vươn tay, ôm vòng eo mỹ nữ kia, kéo vào trong ngực, cúi đầu, hung hăng mà hôn một cái, sau đó mang theo vài phần tà tứ, cách chiếc váy thật mỏng của cô ta, chậm rãi chà chà da thịt của cô, sau đó ngón tay dờ lên trên, chuyển đến bộ ngực của cô, không nhẹ không nặng xoa nắn hai cây, lúc này mới cười khanh khách nghiêng mặt, để cho cô gái kia, ấn hai dấu đỏ trên khuôn mặt hoàn mỹ của mình.

Mỹ nữ kia hình như tham ăn không giải thích được, vươn tay, chậm rãi ma sát cổ áo Tần Thánh, bấp đùi thỉnh thoảng giơ lên, cọ than dưới Tần Thánh, gọn gàng dứt khoát nói: "Tần thiếu gia, tối nay...?"

Ám chỉ mười phần.

Tần Thánh lại ha hả cười cười, vươn tay, ở miệng của cô ta hôn hít mấy cái, xấu xa hỏi ngược lại: "Tối nay, làm sao?"

Mỹ nữ kia ra vẻ mềm mại, cười dị thường yêu mị: "Tần thiếu gia, anh thật xấu xa..."

Tần Thánh ha hả mà cười cười, chậm rãi đem mỹ nữ đẩy ra, không nhẹ không nặng nói: "Ngoan, tối nay không có thời gian, Tiểu công chúa nhà anh trở lại, hôm khác tôi hẹn em đi du thuyền? Ừ?"

Mỹ nữ kia tất nhiên biết Tiểu công chúa là ai, gật đầu, liền kiễng mũi chân, đưa cho Tần Thánh một nụ hôn, lưu luyến không rời rời đi.

Tần Thánh lúc này mới lắc lư thân thể, hướng Tô Thần tới gần.

Tô Thần đã không chơi bóng nữa, ánh mắt nhìn chăm chăm bóng người nơi xa.

Tần Thánh theo ánh mắt Tô Thần nhìn sang, phát hiện một người, là một cô gái.

Còn chỉ là một bóng lưng phụ nữ.

Nơi này là chỗ ăn chơi lớn nhất duwosi trưởng tập đoàn Bạc Đế ở X thị, đều phải có thẻ hội viên mới có thể tiến vào, hơn nữa tiêu phí cực cao, cho nên, người tới, không phú cũng quý.

Dĩ nhiên, người tới cũng đều là người xuất sắc.

Cô gái kia chiếm một cái bàn, một mình đánh bida, bên cạnh vô số người vây quanh, giống như là đều bị cô hấp dẫn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 578: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【25】

Có một loại phụ nữ, chỉ cần nhìn bóng lưng, là có thể biết cô có phải...
Mỹ nữ hay không...

Mà hoa hoa công tử như Tần Thánh, tuyệt đối khẳng định, người kia là mỹ nữ.

Lập tức xoay người, nhú mày, hướng về phía Tô Thần nói: "Đánh cuộc một lần?"

Tô Thần nhú mày: "Tốt!"

Tần Thánh nhướng mày, lập tức có người đưa anh gậy bida thường dùng, anh xách ở trong tay, khẽ suy nghĩ, sau đó mới chậm rãi đánh.

"Như vậy đi, chúng ta đánh cuộc người nào đánh vào lỗ bi số 8 đen trước tiên, coi như người đó thắng! Nếu vào lỗ khác, thì người tiếp theo bắt đầu." Tô Thần nghiêng cứu một chút, ngẩng đầu, hướng về phía Tần Thánh nói: "Người thắng, tối nay phải đi của người phụ nữ kia, như thế nào?"

"Tốt! " Tần Thánh thoải mái gật đầu, không thèm để ý chút nào.

Cho nên, bắt đầu.

Hai người hăng hái bừa bừa, thời gian từng điểm từng điểm lướt qua.

Nhưng thủy chung bóng vẫn không vào.

Đến cuối cùng, mới đầu là cô gái kia xuất hiện kinh diễm, cướp đoạt ánh nhìn của mọi người, lúc này liền bị hai người đàn ông chém giết thu hút.

Bọn họ đều muốn đem đối phương đưa vào chỗ chết!

Đều mơ tưởng thắng trận bóng này!

Song... Đã qua hai tiếng, vẫn chưa vào được bi số 8 đen vào lỗ.

Bọn họ đã mệt mỏi tới mức thở hồng hộc, cả người mồ hôi!

Một cuộc tranh tài, chẳng biết lúc nào, mới có thể kết thúc.

Bọn họ chuyên chú đánh.

Vốn không chú ý tới có một cô gái bước vào, toàn trường trong nháy mắt kinh diễm.

Cô gái kia vạn phần cao ngạo, trong mắt không có ai, đi thẳng tới chỗ Tần Thánh cùng Tô Thần.

Cô đứng ở nơi đó, hai tay khoanh trước ngực, nhìn hai người kia tiếp tục so đấu, vốn không có chú ý đến cô.

Cô đợi hai phút, tâm tình rất là không tốt, từ một bên ôm một cái gậy bida, sau đó bất chợt hướng bóng trên bàn đâm tới.

Sau đó, ở khi Tần Thánh cùng Tô Thần trợn mắt há hốc mồm, bi số 8 màu đen chậm rãi vào lỗ.

Hai người nhanh chóng quay đầu lại, nhìn về phía Bạc Sủng Nhi, trước hết Tần Thánh cười nhảy lên, hướng phía Bạc Sủng Nhi nhào tới, mở ra hai cánh tay, muốn ôm!

Bạc Sùng Nhi lại lui về sau một bước, đưa cho Tần Thánh cùng Tô Thần hai đạo ánh mắt, ngẩng cằm nhỏ: "Mới vừa rồi, các anh không nhìn thấy em?"

Mặc dù mới vừa rồi chỉ có hai phút, tuy nhiên lần làm cô mất hứng.

Con người Tần Thánh đảo một vòng, nghĩ đến chuyện mình đã điều tra ra, liền tiến lên trước, nói: "Sùng Nhi, anh có tin vui cho em!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 579: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đồ Dùng! 【1】

Bạc Sủng Nhi thờ ơ đứng nguyên tại chỗ, mặt mũi không nhúc nhích chút nào.

Nửa tháng không thấy, nhớ thương vô cùng.

Tần Thánh nhìn cô gái trước mặt, phát hiện cô gầy.

Rất muốn, vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực, hung hăng mà yêu thương.

Nhưng là, lại không có tư cách làm như vậy.

Cho nên giữa cô và anh cả đời này đều cách nhau một đường ranh giới.

Tần Thánh duỗi ngón tay, nắm vạt áo Bạc Sủng Nhi, lung la lung lay, muốn bao nhiêu tiện thì có bấy nhiêu tiện nói: "Sủng Nhi, Sủng Nhi thân yêu, Sủng Nhi thân thân yêu, nghe lời anh đi..."

Bạc Sủng Nhi vươn tay, gạt ngón tay làm loạn của Tần Thánh ra, Tần Thánh buông ra, Bạc Sủng Nhi cũng nhịn không được bật cười.

"A Thánh, lâu không gặp, anh vẫn tiện như trước!"

âm điệu cô, mang theo vài phần mềm nhẹ, nhưng ngay sau đó, liền nghiêng cái đầu cười xinh đẹp không gì sánh được.

Một thân váy dài màu da, đặc biệt ưu nhã.

Đầu tóc cũng búi lên, đặc biệt xinh đẹp.

Tần Thánh nhìn mà thơ thẩn, đáy lòng run rẩy không dứt, kinh nghiệm qua cô gái muôn vàn, nhưng lại chưa bao giờ có một người giống như cô, từ nhỏ tới nay, như cũ động long người đến bàng hoàng...

Tần Thánh hô thở ra một hơi, trong nháy mắt đem những thứ kia tiện vể mặt cũng thu vào, gậy bida lay nhẹ, bên có người từ trong tay của anh đưa bóng can lấy đi, đưa lên rồi khăn lông cùng bia.

Tần Thánh xoa xoa tay, xoay người, Bạc Sủng Nhi cùng Tô Thần đã ngồi ở một bên, anh liền cong môi giãms chặn đi tới, nụ cười rất trêu hoa gheo nguyệt!

Chẳng qua là, không có ai có chú ý tới, ánh mắt của anh, cỡ nào dao động, giống như không có một người nào, không có một chút ổn định nào.

Tần Thánh đi tới, ngồi ở bên cạnh Tô Thần, đối diện Bạc Sủng Nhi, chậm rãi hút một ddieesu thuốc, Bạc Sủng Nhi thuận thể vươn tay, rút ra, đốt, ngón tay tinh tế mềm mại kẹp lấy, chậm rãi hít một hơi, rồi sau đó mới cười cười, giương mắt, nhìn Tần Thánh, nói: "A Thánh, anh muốn nói chuyện vui gì?"

Tần Thánh gạt đi tàn thuốc, lúc này mới xoay xoay điều thuốc, yên lặng một hồi, mới nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Anh đem Hoa Nhuận Quốc Tế thu mua rồi."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 580: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đờ Dùng! 【2】

Hoa Nhuận Quốc Tế.

Triệu Tố Nhã ở dưới trướng công ti này.

Bạc Sủng Nhi không ngần ngại nhún vai: "A Thánh, từ bao giờ anh từ rứa tiền liền nhảy đến bên trong tập đoàn Bạc Đế hô phong hoán vũ trông coi chuyện làm ăn rồi?"

Tần Thánh cười cười, đầu vào đấy nhìn cái bàn, một hồi lâu, sắc mặt anh nhàn nhạt, nhìn chằm chằm Bạc Sủng Nhi mở miệng: "Sủng Nhi, em cảm thấy anh sẽ bỏ qua cho cô ta sao?"

Cô ta nhiều lần khiến em gặp nguy hiểm, đầu tiên là phái người muốn cưỡng gian em, hiện tại còn muốn làm ra sự cố như vậy ở studio.

Người nguy hiểm như vậy, làm sao anh có thể để cô ta lưu lại bên cạnh em?

Bạc Sủng Nhi mỉm cười, thật ra thì cô gặp chuyện không may, nói vậy tập đoàn Bạc Đế người chỉ cần hơi tra một chút, liền có thể đoán được tiền căn hậu quả, nói vậy, thu mua công ty lớn như Hoa Nhuận Quốc Tế, cũng không phải là ý của mình A Thánh, đoán chừng là Bạc công tử tự mình toan tính a!

"Chẳng qua, cô ta chỉ là tạm thời bị ẩn dấu, xử trí như thế nào, vẫn đợi em tới đi. " Tô Thần vẫn trầm mặc, trong lúc bất chợt lên tiếng.

Khóe miệng Bạc Sủng Nhi cong cong, giống như rất chuyên chú nghĩ đến xử trí Triệu Tố Nhã như thế nào, nghiêng đầu, nhìn Tần Thánh, một bộ ngây thơ: "Nhưng là, em định hoàn lương rồi..."

Tô Thần uống một hớp nước, trong lúc bất chợt liền phun ra ngoài, vô miệng, liên tục ho khan.

Khóe miệng Tần Thánh co gập một chút, "Cái chuyện cười này, một chút cũng không buồn cười."

"Em cũng cảm thấy không thể nào. " Bạc Sủng Nhi cười dài, cô vốn cũng không phải là người lương thiện, Triệu Tố Nhã đối với cô như thế, cô cũng không thể có thể bỏ qua, về phần làm sao, cô thực là không có nghĩ ra, liền hí mắt, "A Thánh, anh để cho em suy nghĩ đã."

Vẻ mặt Tần Thánh khẽ đọng lại một chút.

Bạc Sủng Nhi cầm điều thuốc, chậm rãi hút một mạch, ưu nhã giơ tay lên, gạt đi tàn thuốc, nhìn tàn thuốc rơi rơi, ánh mắt của cô trở nên có chút hoảng hốt, trầm ngâm chốc lát, ngẩng đầu, như cũ là nụ cười xinh đẹp: "A Thánh, em nghiêm túc... Em muốn làm một cô gái tốt rồi."

Cô hoàn toàn không có một thân ượng ngạnh khí, chỉ là một cô gái đơn thuần, mang theo biểu cảm làm cho đau lòng người đau thương không dứt, nhợt nhạt nói: "Nếu như anh ấy thích."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 581: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (3)

Nếu như anh ấy thích em tốt, như vậy, em sẽ nỗ lực tốt.

Chỉ cần anh ấy chịu muốn em, vậy là tốt rồi.

Tần Thánh nghiêng đầu, ánh mắt dao động, nụ cười nhàn nhạt, khẽ ừm một tiếng, sau đó nhìn Bạc Sủng Nhi nghiêm túc như vậy, liền đùa giỡn nói ra: "Này đúng là một chuyện tốt, chúc mừng trên thế giới này, mất đi một tai họa! Tịch Giản Cận, không thể bỏ qua công lao!"

Khi anh nói những chữ sau cũng, quả thực là nghiêng răng ra.

Bạc Sủng Nhi mặt mày hơi rung nhẹ, một giây sau, lại cười khanh khách, nửa ngày, cô mới thu hồi nụ cười: "Triệu Tố Nhã cứ đi như vậy, cô ta chỉ cần không còn tên tuổi, về sau đóng băng, liền không khác gì người bình thường, cho nên sẽ không đáng nhắm vào cô ta rồi."

Sau khi nói xong, cô đều cảm giác chính mình tựa hồ cũng không giống là chính mình, liền hừ lạnh một tiếng: "Chẳng qua, đó là bản tiểu thư hiện tại tâm tình tốt, chờ đến ngày ấy, khí không thuận, rất có thể..... cô ta bị chết rất thảm....."

Tần Thánh không có nhìn ra chỗ nào là Bạc Sủng Nhi cố làm ra vẻ, thấp giọng, cười hai tiếng, nửa thật nửa giả nói: "Bản chất lộ ra ngoài, có ít người, cũng là chó không đòi được ăn phân!"

Trong ngày mắt Tần Thánh bị gội nước đá.

Thuận tiện Tô Thần ở bên xem trò vui.

Tần Thánh vươn tay, lấy khăn giấy, lau nước trên mặt, nhe răng trợn mắt trừng Bạc Sủng Nhi, lập tức, liền nghe được Bạc Sủng Nhi uy hiếp anh: "Anh nói, ai là chó? Người nào ăn phân?"

Tần Thánh nhấc tay, biểu thị nhận thua, giận mà không dám nói gì, chỉ có thể mềm giọng nói: "Sủng Nhi, Sủng Sủng Nhi, Sủng Sủng Sủng Nhi..... Ta là phân, em là chó!"

Chó không đòi được ăn phân!

Chỉ cần em chịu ăn, anh là thứ buồn nôn kia cũng không sao!

Bạc Sủng Nhi trừng mắt lạnh lùng nhìn, lúc lập tức sẽ hất bàn, điện thoại di động lại đúng lúc văng lên.

Cứu được mạng Tần Thánh.

Bạc Sủng Nhi vốn là giận dữ, thế nhưng khi nhìn thấy tên báo trên điện thoại di động, nhất thời nụ cười chắt chắt, nghe, ngay cả giọng cũng mềm mại mà nhu thuận.

"Tịch..... Anh tìm ta?"

Hai mắt vô, đều lập loè sáng lên.

Tần Thánh nhìn, nhất thời nụ cười thu liễm, vô cũng yên tĩnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 582: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (4)

"Ừm, vừa làm xong." Giọng Tịch Giản Cận ở trong điện thoại, trầm thấp mà rõ ràng truyền đến, xâm nhập bên trong màng nhĩ Bạc Sủng Nhi, một đường va vào đáy lòng, để cho đáy lòng cô mềm mại một mảnh.

Nụ cười cô, trong nháy mắt trở nên dịu dàng mà xinh đẹp như vậy, trên mặt tràn đầy ánh sáng hạnh phúc.

Giống như có thể đem thế giới này, Sáng ngời như tuyết.

Hết lần này tới lần khác, người đàn ông tên Tân Thách lại âm đạm.

Cô coi như sau khi trở lại thành phố X, anh sẽ không tìm cô.

Tăng thêm cô thực sự mệt mỏi muốn chết rồi, một mực nghỉ ngơi, xoa bóp, làm SPA, ngủ, kiểm tra thân thể, bận rộn xuống tới, bất tri bất giác đã là ba bốn ngày rồi.

Mà anh vừa lúc không gọi điện thoại, tâm tình của cô có chút sa sút.

"Làm sao bây giờ mới gọi điện thoại cho em!" Bạc Sủng Nhi cắn môi, như có như không oán trách rĩ ra.

"Mấy ngày trước bị giam lại rồi." Tịch Giản Cận nắm lấy điện thoại di động, loáng thoáng cười ra tiếng, giống như là bởi vì cô không dễ dàng phát giác ăn dấm, có chút hưởng thụ, ngữ điệu cũng mềm nhũn mấy phần, nhẹ giọng bổ sung một câu: "Ở đâu?"

Bạc Sủng Nhi nghe được tim đập thành thịch.

Cô cong môi lên, một năm một mười tinh tế nói: "Tại Hoàng Cung, A Thánh, A Thần hẹn em tới chơi, chẳng qua thật nhàm chán, em còn không được ăn cơm chiều."

Nói đến câu nói sau cùng, cô tận lực giả ra mấy phần ủy khuất.

Đối diện với điện thoại di động, giống như truyền đến có chút thờ dài, nghiêm chỉnh là không biết làm gì, cô nắm lấy điện thoại di động, mím môi, cười lên, vì chính mình nói vậy mà đối lấy đáp lại của anh mà mừng thầm.

"En chờ anh, anh qua đón em."

Tiểu Tịch của cô, vẫn luôn nói chuyện khẳng định như vậy với cô.

Cô không thích người khác ra lệnh cho mình, hoặc là trông chừng chính mình.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, liền ưa thích Tiểu Tịch bá đạo như vậy.

Cô liền ngoan ngoãn "Ừ" một tiếng, sau đó lại bổ sung một câu: "Tịch, Em chờ anh."

Bên kia điện thoại, đột nhiên không có tiếng.

Toàn thế giới, giống như mọi âm thanh yên tĩnh lại.

Chỉ có tiếng hít thở lẫn nhau, vang dội bên tai của nhau.

Bảy năm trước, sau khi anh rời khỏi, em muốn tìm anh, nói với anh một câu, Tịch, em chờ anh, chờ anh trở về, một lần nữa muốn em.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 583: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (5)

Bảy năm sau, em gặp lại anh, em muốn cùng với anh, em quấn lấy anh, vẫn là muốn nói một câu, Tịch em chờ anh, chờ anh chịu tiếp nhận em.

Bây giờ, chúng ta thử cùng một chỗ, thật đơn giản là yêu đương, hẹn hò, ăn cơm, gặp nhau, hôn, ôm, cuối cùng em có thể tự nhiên nói với anh một câu, Tịch, em chờ anh.....

Anh hiểu không?

Ba chữ này, em chờ anh, bên trong hội tụ bao nhiêu tình cảm cùng khổ sở, chôn giấu bao nhiêu tâm sự cùng thâm tình của em?

Tịch, anh biết không?

Em đã từng vô số lần ở trong lúc ngủ mơ, gặp anh, em không dám nhìn khuôn mặt của anh, sợ anh trách cứ năm đó em bỏ mặc, em chỉ có thể cúi đầu, giống như là một đứa trẻ làm sai, đứng ở sau lưng anh, im lặng ghen ngào.

Khi đó, đáy lòng của em, giống như nói qua một câu.

Tịch, em chờ anh.....

Thế nhưng, về sau, anh chậm chạp không chịu trở về, em chờ bảy năm, chờ khi em cảm thấy chính mình có thể sẽ cô độc sống quãng đời còn lại như vậy.

Bạc Sủng Nhi nỗ lực cười, nhìn qua xinh đẹp như vậy, thế nhưng khóe mắt của cô, lại ướt một mảnh.

Đầu bên kia điện thoại, vẫn chậm chạp chưa từng có tiếng truyền đến như cũ.

Tịch Giản Cận đứng ở cửa quân khu, cầm chìa khóa xe, toàn thân ngưng kết.

Bên tai, toàn bộ đều là một câu kia của cô, em chờ anh.

Rất đơn giản, lại làm cho tim của anh, trong nháy mắt, giống như là cảm giác được cái gì, đột nhiên bắt đầu nhảy lên.

Mãi cho đến sau lưng có tiếng xe qua, Tịch Giản Cận mới đột nhiên bừng tỉnh, ho một tiếng, nói vào trong điện thoại, không tự chủ được mềm mà ấm lên: "Ừm, anh biết rồi."

"Anh lập tức tới ngay....."

"Ừm."

Bạc Sủng Nhi lên tiếng.

Điện thoại cúp máy.

Cô còn ngẩn người.

Qua một lúc, cô mới quay người, từ màn cảm động như vậy thoát thân mà ra, chậm rãi cầm điện thoại di động ở trong lòng bàn tay, phát giác Tần Thách đang ngẩn người, liền vươn tay, lắc lắc.

"A Thách, anh suy nghĩ gì vậy?"

Tần Thánh đột nhiên bưng tỉnh, anh đã biết chân tướng năm đó cô và anh ta chia tay.

Thế nhưng hiện tại, cô và anh ta, nhìn qua hạnh phúc như vậy, đợi một thời gian, bọn họ dắt tay, đi về lâu dài.

Mà chân tướng kia, rốt cuộc anh có nên mở miệng không?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 584: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (6)

Anh nói cho cô..... Năm đó việc kia, Tịch Giản Cận vô tội, cũng không có làm gì, đều là hiểu lầm của cô?

Thế nhưng, đáy lòng của cô, sẽ không tràn ngập đau lòng sao?

Đau lòng của cô nhất thời gây nên bọn họ bảy năm tách ra, gây nên bọn họ hiện tại phân mảnh?

Hoặc là nói..... nếu như Tịch Giản Cận biết rõ chân tướng, sẽ không hận cô sao?

Hận cô năm đó, chẳng lẽ không biết chạy đến trước mặt anh, hỏi ý kiến một câu..... Có phải là thật hay không, có phải là giả hay không?

Tần Thánh suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn là quyết định nuốt vào trong bụng, trở thành tuyệt mật.

Tần Thánh lập tức tràn ra nụ cười phong lưu, nhìn vào mắt cô: "Không có suy nghĩ gì..... Người nào gọi điện thoại sao?"

Biết rõ còn cố hỏi.

Bạc Sủng Nhi phì miệng, đẩy Tần Thánh ra, trong đôi mắt xinh đẹp lóe ra ánh sáng chọc người, sáng ngời để Tần Thánh đau lòng, không thể thở nổi.

"Tiểu Tịch Nhà chúng tôi gọi."

Tần Thánh ngồi tại chỗ, biếng nhác nhích lại gần, nướng mày, nhìn Bạc Sủng Nhi, anh mặc áo trắng thoải mái, bị cô giội nước, dán ở trên da thịt, thân thể ẩm ướt dọ hoặc.

Một mỹ nữ lui tới, thỉnh thoảng quay mặt nhìn trộm Tần Thánh.

Tần Thánh đụng phải mắt đẹp, liền hào phóng bắn ra ánh mắt nóng bỏng, nhắm trúng làm cho những người phụ nữ kia thét lên, có người to gan, liền cọ lại, ngồi ở trên đùi Tần Thánh, nói nhỏ dây dưa.

Bạc Sủng Nhi đối với mấy cái này, không cảm thấy kinh ngạc, hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu, liền theo Tô Thần trò chuyện.

Tần Thánh từ trước đến nay thích chơi, liền ôm lấy mỹ nữ trên đùi, đi ra sàn nhảy.

Bạc Sủng Nhi thỉnh thoảng lại nhìn Tần Thánh, mặt mày bình tĩnh, chỉ là con người hơi có chút lạnh, nửa ngày, cô mới đốt một điếu thuốc, đặt ở bên môi chậm rãi hút lấy.

Nửa ngày, cô mới khẽ thở dài một hơi, nói với Tô Thần, cạ lời nói: "A Thánh, khi nào sẽ chơi chán?"

"Em cứ nói đi?" Tô Thần hỏi lại.

Mặt mũi Bạc Sủng Nhi hơi sững sờ, sau đó, còn làm một bộ vô tri, nhìn chăm chăm Tô Thần: "Làm sao em biết?"

Tô Thần mím môi, mang theo vài phần bao dung cười, đáy lòng lại hiện lên một vòng bất đắc dĩ, thật không biết sao? Hay là giả không biết?

Nếu như cô muốn, tùy thời tùy chỗ có thể cho Tần Thánh..... Đình chỉ những vô biên vô hạn này.

Chương 585: Đàn ông, là đồ dùng của phụ nữ! (7)

Chỉ là cô không mở miệng.

Anh ta không cách nào đành chỉ.

Một ít chuyện, từ nhỏ bọn họ nhìn thấy, người nào đối đãi ai là thật lòng nhất, người nào đáy lòng rõ ràng nhất, chỉ là giả bộ như hồ đồ thôi.

Có lẽ đây cũng là phương thức tốt nhất.

Có một loại tốt đẹp, là ràng buộc lấy mấy người bọn họ, một khi đánh vỡ, chính là phân mảnh.

Cho nên, cái tên Tần Thách kia, lúc ở trong tình yêu, liền hiểu rõ đã kết cục, cho nên không chút chậm trễ lui khỏi vị trí hàng hai, lựa chọn thủ hộ.

Cho nên, cái cô gái Bạc Cẩm này đáy lòng một mực biết rất rõ ràng, tuy nhiên lại còn cố ý nhẫn nại hưởng thụ tất cả của Tần Thách, một bộ không tim không phổi.

Bạc Sung Nhi dừng lại nửa ngày, lại cảm thấy đáy lòng bức bối, cô hút điếu thuốc, âm điệu trở nên có chút miễn cưỡng: "A Thần, A Thách..... Em cũng không biết xử lý tốt như thế nào, kỳ thật lòng của anh ấy, em hiểu nhất, thế nhưng em lại chỉ có thể giả bộ như không hiểu."

"A Thách, đối với em rất tốt, em không thể không tiếp nhận, nếu như em không tiếp nhận, đáy lòng anh ấy sẽ càng không dễ chịu."

"Kỳ thật, em yêu Tiểu Tịch, nhưng A Thách với em mà nói, giống như là người nhà, không thể thiếu, anh ấy đối em rất quan trọng, em không muốn mất đi anh ấy."

Tô Thần hờ hững, nửa ngày, anh mới quay về cười với Bạc Sung Nhi, cô nói, anh đều hiểu.

Cho nên, như vậy, kỳ thật rất tốt.

Chỉ là ủy khuất Tần Thánh.

Chẳng biết lúc nào chỗ nào, mới có thể từ nơi trong đau đớn, vùng vẫy đi ra.

Lập tức, hai người đều trầm mặc, Bạc Sủng Nhi dánh vào thuốc lá, là sau khi Tịch Giản Cận rời đi, khi đó, cái người đàn ông long lanh như ánh nắng, lúc hút thuốc, hôn cô, cô đều có thể ngửi thấy bên trong hơi thở của anh có mùi thuốc.

Cô rất không thích, cau mày, xô đẩy.

Về sau, anh liền thử cai thuốc, thế nhưng cô lại biết, anh ngẫu nhiên vẫn sẽ hút.

Sau khi tách ra, cô liền mê luyến mùi vị này, lúc hút, giống như có thể cảm giác được anh tồn tại.

Bạc Sủng Nhi nhìn thuốc trên ngón tay, thời gian dần trôi hết, cô giơ lên, đặt ở bên môi, vừa muốn mút thỏa thích, cổ tay lại bị người ta bắt được.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 585: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (7)

Chỉ là cô không mở miệng.

Anh ta không cách nào đình chỉ.

Một ít chuyện, từ nhỏ bọn họ nhìn thấy, người nào đối đãi ai là thật lòng nhất, người nào đậy lòng rõ ràng nhất, chỉ là giả bộ như hồ đồ thôi.

Có lẽ đây cũng là phương thức tốt nhất.

Có một loại tốt đẹp, là ràng buộc lấy mấy người bọn họ, một khi đánh vỡ, chính là phân mảnh.

Cho nên, cái tên Tần Thách kia, lúc ở trong tình yêu, liền hiểu rõ đã kết cục, cho nên không chút chậm trễ lui khỏi vị trí hàng hai, lựa chọn thủ hộ.

Cho nên, cái cô gái Bạc Cầm này đậy lòng một mực biết rất rõ ràng, tuy nhiên lại còn cố ý thản nhiên hưởng thụ tất cả của Tần Thách, một bộ không tim không phổi.

Bạc Sủng Nhi dừng lại nửa ngày, lại cảm thấy đậy lòng bức bối, cô hút điều thuốc, âm điệu trở nên có chút miễn cưỡng: "A Thần, A Thách..... Em cũng không biết xử lý tốt như thế nào, kỳ thật lòng của anh ấy, em hiểu nhất, thế nhưng em lại chỉ có thể giả bộ như không hiểu."

"A Thách, đối với em rất tốt, em không thể không tiếp nhận, nếu như em không tiếp nhận, đậy lòng anh ấy sẽ càng không dễ chịu."

"Kỳ thật, em yêu Tiểu Tịch, nhưng A Thách với em mà nói, giống như là người nhà, không thể thiếu, anh ấy đối em rất quan trọng, em không muốn mất đi anh ấy."

Tô Thần hờ hững, nửa ngày, anh mới quay về cười với Bạc Sủng Nhi, cô nói, anh đều hiểu.

Cho nên, như vậy, kỳ thật rất tốt.

Chỉ là ủy khuất Tân Thách.

Chẳng biết lúc nào chỗ nào, mới có thể từ nơi trong đau đớn, vùng vẫy đi ra.

Lập tức, hai người đều trầm mặc, Bạc Sủng Nhi dánh vào thuốc lá, là sau khi Tịch Giản Cận rời đi, khi đó, cái người đàn ông long lanh như ánh nắng, lúc hút thuốc, hôn cô, cô đều có thể ngửi thấy bên trong hơi thở của anh có mùi thuốc.

Cô rất không thích, cau mày, xô đẩy.

Về sau, anh liền thử cai thuốc, thế nhưng cô lại biết, anh ngẫu nhiên vẫn sẽ hút.

Sau khi tách ra, cô liền mê luyến mùi vị này, lúc hút, giống như có thể cảm giác được anh tồn tại.

Bạc Sủng Nhi nhìn thuốc trên ngón tay, thời gian dần trôi hết, cô giơ lên, đặt ở bên môi, vừa muốn mút thỏa thích, cổ tay lại bị người ta bắt được.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 586: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (8)

Bên mắt cô, nhìn thấy một gương mặt lạnh gàn trong gang tấc.

Bạc Sủng Nhi nhất thời mặt mày hớn hở, khéo léo hô: "Tịch, anh đến rồi!"

Tịch Giản Cận lại không để ý đến nụ cười của cô, ngược lại khí thế hung hăng lấy thuốc từ trong tay cô, sau đó hung hăng dí vào gạt tàn, sau đó nắm tay của cô, lạnh lùng nói một câu ngắn gọn với Tô Thần: "Tạm biệt!"

Liên lời Bạc Sủng Nhi đi ra." Hoàng".

Tần Thánh đứng trong sà n nhảy, nhìn thấy hai người bước đi, mặt mày của anh nhất thời âm đạm, trong nháy mắt đánh mất tất cả hào hứng chơi, đưa tay đẩy người phụ nữ trong ngực, nghiêng người, mệt mỏi đi về phía Tô Thần, bưng rượu trên bàn, một chén tiếp lấy một chén.

Tịch Giản Cận kéo Bạc Sủng Nhi đi ra "Hoàng", rồi nhét Bạc Sủng Nhi vào trong xe, sắc mặt của anh vẫn đen kịt, trong xe đều là áp lực.

Bạc Sủng Nhi hé mắt, biết Tịch Giản Cận tức giận, liền quay đầu, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, yếu ớt hô một tiếng: "Tiểu Tịch....."

"Im miệng! Trước khi anh muốn bóp chết em, tốt nhất câm miệng cho anh!" Tịch Giản Cận quay đầu, trừng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, nộ khí đằng đằng.

Bạc Sủng Nhi ngoan ngoãn bẹp miệng, không lên tiếng nữa.

"Về sau không cho phép hút thuốc! Lại để cho anh nhìn thấy, xem anh có thu thập em....."

Tịch Giản Cận mở miệng, chính là liên tiếp răn dạy.

Khuôn mặt tuần tú kéo căng.

Bạc Sủng Nhi rụt cổ một cái, tự biết đuối lý, liền bắt lấy ngón tay Tịch Giản Cận, giống như là đứa trẻ, vô thanh vô tức dùng sức, lập tức liền đem ngón tay, nắm vào trong tay chơi đùa.

Khiến thân thể Tịch Giản Cận run lên, rốt cuộc không chịu nổi nữa, chỉ là trừng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi một lát, sau đó cơn nóng ở bên đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nhìn thấy một ít thức ăn, nhất thời mặt mày hớn hở, cô ôm vào trong ngực, mở ra, nhìn thấy đều là thứ mình thích ăn, duỗi ngón tay ra, liền cầm lấy đưa vào miệng.

Ăn hai cái, cô còn không quên nâng lên, xúc tới bên miệng anh, Tịch Giản Cận mở to miệng, bắt đắ dĩ nuốt vào, cô liền khẽ cười với anh, trong cái miệng nhỏ nhắn thì bị nhét đầy

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 587: ĐÀN ÔNG, LÀ ĐỒ DÙNG CỦA PHỤ NỮ ! (9)

Bộ dáng đáng yêu mà ngây thơ.

Tịch Giản Cận vốn mang tâm tư tức giận, cũng tiêu tán theo không còn một mảnh, nghiêng đầu, đều khởi động xe, một đường đi về nhà.

Xe dừng lại, Tịch Giản Cận mở cửa xe ra, dẫn đầu xuống trước, Bạc Sủng Nhi sớm đã ăn no, ngồi ở chỗ đó, miễn cưỡng không chịu động.

Tịch Giản Cận lượn quanh một vòng, đi tới cửa xe của cô, mở cửa xe, vươn tay, kéo cô xuống.

Tịch Giản Cận khóa xe, kéo cô đi vào căn hộ.

Bạc Sủng Nhi cảm giác tay của anh ấm áp, đều có thể đem lòng của cô ấm lên.

Trước đó không lâu, anh còn bởi vì cô hút thuốc lá mà tức giận, mang theo tức giận lôi cô từ "Hoàng" ra

Cho dù vừa rồi tức giận, nhưng cũng để cho cô an tâm.

Trần đây hạnh phúc.

Tịch Giản Cận thân hình cao lớn, giờ này khắc này mặc vào một thân quân phục, ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang, mùi phần hấp dẫn.

Cước bộ anh rất nhanh, cô rơi ở phía sau, nhìn bóng lưng của anh, khóe mắt đều là ý cười.

Loại cảm giác này, thật là hạnh phúc.

Tuy nhiên, chỉ là từng chút từng chút.

Anh ấn mở thang máy, nhanh chân bước vào, cô đi theo hai bước, sợi tóc đều phất phơ, mặt mũi tràn đầy ý cười, thuận thế ngã vào trong ngực của anh.

Anh giang hai cánh tay, tiếp nhận thân thể cô, đem cô ôm lấy.

Cửa thang máy khép lại, cô liền nhón chân lên, bắt đầu cấn lên cấn anh

Tê tê dại dại, trong nháy mắt bao phủ toàn thân hai người, thân thể run rẩy một hồi, anh mới cúi đầu xuống, hung hăng hôn lên bờ môi cô.

Cô không ngoan, cố ý ở trong ngực anh, ngón tay không thành thật, thỉnh thoảng nắm lấy thân dưới của anh, đã sớm cứng rắn, cô liền đặc ý vênh vang mà cười.

Anh cấn răng, hung hăng cấn bờ môi cô, mỗi lần hung dữ đụng phải, chính là triền miên mềm mại.

Bạc Sủng Nhi hơi thở bất ổn, khiêu khích liên tục, ngón tay cách quần áo của anh, bắt đầu xoa động lên cứng rắn của anh.

Anh hung hăng ôm cô, nhìn thấy cửa thang máy mở ra, liền nửa đẩy nửa ôm cô đến cửa nhà trọ, mở cửa, đi vào, lấy chân đóng cửa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 588: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (10)

Sau đó, anh liền ép cô lên vách tường, đèn gian phòng cũng không mở, liền như sói đói xé quần áo của cô, cúi đầu xuống, ở trên da thịt cô, công thành chiếm đoạt!

Bạc Sủng Nhi không nghĩ tới Tịch Giản Cận lại hung mãnh vậy, cô còn chưa kịp phản ứng, liền bị anh làm cho toàn thân co quắp mềm nhũn.

Thậm chí hai chân đều cách mặt đất, bị anh ép trên vách tường, động tác của anh có chút bạo, cô đau, liền mở to miệng, hướng bờ vai anh cắn tới, anh đau hít vào một hơi, nhượng mảy, liền bóp lấy bờ eo của cô, nghe được "xoạt" một tiếng, váy liền rách thành từng mảnh.

Quần lót nho nhỏ của cô, sớm đã ướt một mảnh, anh nắm lấy tay của cô, cởi quần áo cho chính mình, cô không thuận theo, một trận hồ nháo, anh liền hung hăng đè ép thân thể cô, tiến tới bên tai của cô, giọng nói trầm thấp hỏi: "Chuyện xong rồi hả?"

Ban đầu cô không có hiểu tới có ý gì, chớp mắt, nửa ngày mới đỏ mặt, trung thực rất nhiều, đem đầu chôn ở vai anh, nghiêng đầu, cắn vành tai của anh, nói ra: "Ừm....."

Lời còn chưa dứt, cô liền khẽ kêu một tiếng, cảm giác được nửa người dưới bị anh lấp đầy.

Không đơn thuần là cô, đến anh cũng hít vào một hơi.

Anh không có dấu hiệu tiến vào như vậy, để thân thể cô hơi run rẩy, phía sau dựa vào vách tường, suýt nữa rơi xuống, anh ở bên tai cô, thấp giọng ra ệnh: "Ôm anh!"

Lúc này cô mới tỉnh táo lại, lập tức ôm chặt cổ anh, nghe lời vô cùng.

Anh ngay ở trong khe hở, hung hăng xông vào, cô lại cấp tốc co rút, anh cảm giác được bên trong ấm áp chặt chẽ, bị cô co lại một cái như vậy, suýt nữa liền kết thúc!

Anh hô cô buông lỏng chút, ai biết, cô lại càng ôm anh thật chặt, đầu chôn ở bờ vai anh, hô hấp đều phun ở tai mẫn cảm của anh, anh càng ức chế không nổi, cảm giác được mình bị cô bao lấy kích thích mà tiêu hồn, anh cũng không còn cách nào khống chế, bắt đầu hung hăng đâm cô!

Lưng của cô, dựa vào vách tường, có chút đau, liền hướng về phía trước, thân thể nhất thời bị anh đâm đến kịch liệt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 589: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (11)

Anh mỗi một lần, đều hung hăng đâm vào điểm mẫn cảm bên trên cô, đem cô đâm đến thở hồng hộc, toàn thân xụi lơ ở trong ngực anh, mặc cho anh không ngừng giày vò.

Cô một câu cũng nói không nên lời, chỉ là mơ mơ màng màng nghe anh ở bên tai cô, trầm thấp nói qua một số trò đùa

Anh dễ dàng cô, cô nhếch môi, không lên tiếng, anh liền hung hăng giày vò cô, cô ân ân a a kêu, suýt nữa khóc ra thành tiếng.

Về sau, anh cảm thấy cái tư thế này, không đủ tận hứng, liền đặt cô lên đất, nâng chân cô lên, vòng bờ eo của mình, một tay giữ lấy cổ cô, chậm rãi chen vào, cô cho là anh ôn nhu, ai ngờ, một giây sau càng cuồng loạn hơn, giọng của cô, hô hào không chịu nổi, anh lại khẽ cười, ngược lại bắt lấy tay cô, đặt ở phần môi, tinh tế cắn, từ từ nuốt lấy, phía dưới, mỗi một lần đều xâm nhập mạnh, rút khỏi ra hết.

Cô híp mắt, không nhìn được ngửa mặt lên, cũng bắt đầu hít thở.

"Tiểu Tịch, anh có phải thèm chết rồi không? Thế mà muốn như vậy?"

Cô mở to miệng nói, đều run rẩy, nghe vào trong tai của anh, cực kì tiêu hồn, anh liền cúi đầu, trầm thấp mà cười: "Em không phải cũng thèm hay sao? Em xem, phía dưới bắt đầu hút rồi....."

Anh nói, cực kỳ tà ác, cô xấu hổ mặt đỏ hồng lên, thân thể muốn né tránh, chỗ của anh cho phép sao? Đè ép thân thể của cô, hung hăng chống

đỡ lấy cô, nhẹ nhàng vui vẻ ăn đủ, lúc này mới chậm rãi ngừng lại.

Mà cô, sớm đã uốn ở trong ngực của anh, ngay cả khí lực để thở cũng không có, chỉ là nghiêng đầu, nhìn mặt của anh, quệt miệng, một mặt không tình nguyện, nhìn tâm tình của anh cực kỳ tốt, anh nhíu mày, liên tiếp khiêu khích: "Ăn no rồi hả?"

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt, há miệng, cắn anh một chút.

Anh cười không ngừng, vươn tay, ôm cô, đi vào trong phòng, vừa đi, còn một bên hôn lấy.

Cô thấy trên mặt anh mang theo một bộ hài lòng, không chịu phục bữu môi nói ra: "Kỳ thật, đàn ông các anh giống băng vệ sinh, băng vệ sinh không cần, đàn ông có thể chống đỡ, cũng là đồ dùng của phụ nữ!"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 590: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! (12)

Cánh tay Tịch Giản Cận ôm cô, đột nhiên bởi vì câu nói này, liền đem cô đặt ở trên ghế sofa ngoài phòng khách, hung hăng ép dưới thân thể, lại là một trận hung hăng giày vò, lần này gọn gàng dứt khoát đem cô giày vò chết đi sống lại, liền nói chuyện mạnh miệng cũng không có.

Đến sau cùng, anh liên tục hỏi cô, công dụng của anh đối với em tốt chứ?

Cô đáp không được một câu, đỏ mặt, cảm giác phía dưới ẩm ướt nóng lên, đều không biết chính mình một ngày, cao triều bao nhiêu lần, bắt lấy bà vai anh, quần lầy người anh, lấm bắm, mắt như tơ.

Môi nhỏ của cô bị anh cắn, đều hơi sưng lên, anh ấn cô trên ghế salon, muốn ngấm một lần, lúc này mới từ bỏ ý đồ.

Thế lực anh cực kỳ tốt, nhìn người phụ nữ nằm không nhúc nhích, tư thái có chút hưởng thụ, cúi thân thể xuống, ôm lấy eo cô đặt lên trên giường.

Cô lăn lăn, liền quần lầy chần, nằm ở nơi đó giống như chết...

Anh mang theo chần, ôm lấy cô, nghỉ ngơi một hồi, cô lại chậm rãi di động, còn chưa kịp nói, lại bị anh ép dưới thân, gắt gao hôn, để cho đại não của cô hỗn loạn, còn chưa kịp hô hấp, liền bị lôi kéo làm một lần.

Lần này thời gian, rất dài.

So với hai lần trước muốn lâu rất nhiều.

Cô mềm ở dưới thân thể của anh, úy khuất hô hào: "Tịch, Tịch....."

Anh ưa thích cái này tên này cực kỳ.

Tịch.

Từ trong miệng của cô hô lên, vô cùng có hương vị.

Anh cúi đầu xuống, nhìn nhặt hôn cô, cảm giác phía dưới của cô không có quy luật co vào, đáy lòng nghĩ đến, xuống dưới như vậy, cô sẽ không hôn mê tại trong ngực của anh chứ?

Hai mắt cô nửa mở, hừ hừ đều không phát ra được rồi.

Chỉ là khuôn mặt của cô, cực kỳ mịn hoặc, hai mắt mịn như tơ, kéo dài tình ý, để đáy lòng của anh run rẩy, cho dù là anh cực lực khống chế dục vọng chính mình, thế nhưng đến sau cùng, vẫn là đem cô móc rỗng, sạch sẽ, tuyệt không còn lại.

Mãi cho đến sau cùng, anh bạo phát ra, cô mới dài thở phào nhẹ nhõm, theo anh kết thúc, bất tỉnh ngủ mất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 591: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! (13)

Mà anh, cũng mệt mỏi tình trạng kiệt sức, ghé vào dưới thân thể của cô, thở phì phò, nửa ngày, mới tránh ra bên cạnh, đem cô ôm vào trong ngực, xiêu xiêu vẹo vẹo, tùy tiện đắp chăn mền, đem nhiệt độ trong phòng điều cao hơn một chút, lúc này mới nặng nề ngủ.

Một đêm ngủ ngon.

Chuyện hạnh phúc nhất trong cuộc sống, vừa mở mắt, nhìn thấy chính là người yêu sâu đậm.

Anh cần huấn luyện sớm, tất nhiên là khi tiếng chuông vang lên, liền tỉnh lại, tuy nhiên quyến luyến ấm áp của cô, nhưng vẫn cứ thế mà buộc chính mình rời giường, y hệt lúc trước, anh qua nhà bếp làm một chút bữa sáng, đặt ở hộp giữ nhiệt, sau đó chạy đến phòng ngủ, tắm sơ, mặc quần phục, vừa đi đến bên giường, cúi đầu xuống, nhìn cô gái đã bị bừng tỉnh, còn mệt mỏi nói ra: "Anh đi làm trước, bữa sáng đặt ở trên bàn, nhớ ăn đấy!"

Cô nửa ngủ nửa tỉnh, lẩm bẫm, nghiêm chỉnh một bộ không có nghe được anh nói chuyện.

Cảm giác được anh cúi đầu xuống, hôn khuôn mặt của mình, cô liền trở mình, lộ ra mảng lớn da thịt trắng như tuyết, phía trên toàn là vết đỏ, dường như mệt mỏi chết rồi, cô có chút buồn buồn ôm chăn mền, hừ lạnh một tiếng.

Tịch Giản Cận không nhịn được nắm chần mền, che lại cổ trướng mắt, sau đó nhìn cô nhản lại lông mày, cực kỳ không nhịn đượ, liền nhẩn nại nói ra: "Có nghe hay không?"

Cô không để ý anh, vươn tay, bưng kín lỗ tai, hiển nhiên còn muốn chìm vào giấc ngủ, anh giống như là cố ý, vươn tay, níu lấy khuôn mặt của cô, nhẹ nhẹ nhàng véo.

Cô mím môi, không ngừng chần mền, che kín đỉnh đầu, căm tức nói ra: "Biết rồi, biết rồi!"

Tịch Giản Cận thấy được cô tức giận, lúc này mới mân môi cười cười, chậm rãi cài cúc cổ áo của mình, cầm chìa khóa xe, quay người đi ra ngoài.

Trong đầu, còn quán quanh là bộ dạng ngốc nghếch của cô gái nhỏ, còn có dáng vẻ chính mình không sợ chết đêm cô chọc giận, tâm tình không khỏi cực kỳ tốt!

Bạc Sủng Nhi đợi đến khi anh đi, ban đầu nghĩ mình có thể ngủ một giấc, thế nhưng, làm thế nào cũng không được, khó tránh khỏi trong lòng tức giận, đem Tịch Giản Cận trong trong ngoài ngoài mắng ra toàn bộ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 592: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! (14)

Sau khi mắng xong, mới phát giác, người đàn ông đã không tồn tại, nhất thời, chép miệng, cực kỳ bức bối, cầm gối đầu, ném lên đất, sau đó mới nghiêng ngả ngồi dậy, đi vào phòng tắm tắm rửa.

Tắm một nửa, quả thực quá mệt mỏi, liền dựa vào vách tường, mơ màng ngủ mất.

Đợi đến khi cô đau lưng tỉnh lại, đã là giữa trưa rồi.

Từ trong phòng tắm bò ra, lúc này mới phát hiện bên ngoài ánh nắng rất tốt.

Duỗi lưng một cái, chân trần đi ra cửa phòng ngủ, liền nhìn thấy phía trên có chữ viết quen thuộc: Con heo lười nhỏ, nhớ kỹ đi giày!

Đó là bảy năm trước, anh ở trên cửa phòng, tận lực lưu lại.

Chính là vì lúc anh không ở nhà, thời thời khắc khắc nhắc nhở cô.

Nghiêng đầu, liền nhìn thấy trên tủ giày, để một đôi dép lê bằng nhung màu hồng.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được tràn ra nụ cười yếu ớt, buổi sáng bị anh cắt ngang giấc ngủ, toàn bộ tức giận tan thành mây khói, vươn tay, chậm rãi cầm lấy đôi dép đi vào, mới ra khỏi phòng.

Mở hòm giữ nhiệt ra, ăn hết thứ anh chuẩn bị.

Sau đó, liền đi tắm rửa, tìm một bộ đồ thể thao mặc vào, sau đó mới chậm rãi mở cửa, đi về phía tạp chí “BX”.

Cô không có lái xe, mà theo Tịch Giản Cận, cũng không muốn tìm người tới đón đưa chính mình, liền bắt xe.

Hôm nay khí trời ấm áp không phải quá cao, tuy nhiên ánh mặt trời vẫn chói mắt, nhưng cũng không phải quá sáng, Bạc Sùng Nhi dọc theo con đường dưới tiểu khu, đi một hồi, bóng cây thướt tha, loáng thoáng có thể ngửi thấy không khí phương nam, thậm chí còn có tiếng chim hót.

Không biết là tâm tình tốt, hay là hoàn cảnh tốt, cô đi cực kỳ chậm chạp.

Cứ đi thênh thang tới giao lộ, vừa lúc có taxi, cô liền ngăn lại, lên xe, đi về công ty

Lúc trước bởi vì cô bị thương, những công việc kia đều cho nhân viên đi làm.

Những công việc của công ty AL đã sớm làm xong, kỳ thật cho dù là cô không làm, Tần Thánh hoặc là Dịch Thiển đều sẽ thay cô nhìn chăm chăm công ty đó, hoàn thành giỏi hơn so với cô làm, muốn tốt hơn gấp bao nhiêu lần!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 593: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ! (15)

Cô qua công ty dạo một vòng, vốn bầu không khí rất sinh động, bởi vì cô đến, lập tức cần thân yên.

Mọi người rồi rít báo cáo một chút tình huống gần nhất, cô nghe mơ mơ màng màng, không biết nói, nhưng vẫn là cố làm ra vẻ gật đầu, mặt không thay đổi nói qua, không tệ không tệ, tiếp tục nỗ lực!

Tâm tư, lại sớm bay đến buổi tối hôm qua, người đàn ông tối qua lôi kéo mình!

Nghĩ đến anh ở bên tai của mình, nói qua những cái kia không chịu nổi.

Cái gì, Sung Nhi, em nhìn, phía dưới lại bắt đầu chảy nước miếng, có phải lại thèm rồi hay không?

Hả? Muốn ăn không? Chẳng lẽ còn không có cho em ăn no? Em thật là một đứa tham ăn!

.....

Cô không nhìn được đồ mặt, nghĩ đến lúc Tịch Giản Cận mặc đồng phục, rõ ràng là thanh niên tốt, tích cực, mặc cho ai nhìn thấy, đều sẽ không tự chủ được yên lặng.

Làm sao khi cởi quần áo, hiển nhiên là một con sói chứ?

Mọi người báo cáo xong, cô lại vẫn thất thần, cũng không dám quấy rầy cô, chỉ nhìn thấy cô đỏ mặt, cười ngây ngô.

Trợ lý không dám đánh nhiều cô, liền đứng đậy như vậy, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi thật lâu mới bắt tri bất giác hoàn hồn, ý thức được chính mình vừa rồi thất thần, nhất thời đỏ mặt, sau đó chép miệng, phát phát tay, đem bọn họ đuổi ra ngoài.

Lúc này cô mới nhanh chóng chạy tới nhà vệ sinh trong phòng rửa mặt, vỗ vỗ khuôn mặt của mình, để chính mình ổn định lại, sau đó đi ra ngoài, phát hiện có vẻ như trong công ty vốn không có việc cô cần phải làm, liền mở máy tính ra, vụng trộm ăn vặt, tưới hoa, đấu địa chủ, phát hiện thời gian cũng chỉ mới qua nửa giờ.

Cô nhìn thời gian một chút, mới bốn giờ rưỡi chiều, Tịch Giản Cận tới chín giờ rưỡi mới có thể tan tầm, còn năm tiếng.

Tưởng niệm nặng nề như thế, vốn không thể tới, cô nghĩ tới nghĩ lui, liền cầm chìa khóa xe, mở cửa ra.

Bên ngoài nhân viên nhất thời nhìn về phía cô.

Bạc Sủng Nhi nghĩ đến chính mình đã gần một tháng đều không có đến công ty, ngày đầu tiên tới, thế mà ngay người chẳng qua một giờ đã đi sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 594: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (1)

Cô hơi có chút ngượng ngùng, nhưng vẫn đứng nghiêm ở nơi đó, hất cằm nhỏ, giả bộ như đi ra rất bận rộn, hăng giọng một cái, nói với trợ lý: "Có việc gọi điện cho tôi!"

Sau đó, liền như một trận gió rời đi!

Bạc Sủng Nhi chạy thẳng tới quân khu.

Gác cổng vốn không biết cô, thế nhưng từ trong miệng cô biết đến cái tên Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận ở trong quân khu là người "Không tầm thường", bối cảnh cường đại, hậu trường vừa cứng, cho nên người giữ của không dám thất lễ Bạc Sủng Nhi, tự mình dẫn Bạc Sủng Nhi đi vào trong quân khu.

Bạc Sủng Nhi mang theo mũ che nắng, cho nên che đậy nửa gương mặt, mà cô mặc trên người, đều là quần áo bảy năm trước, dáng người đầy đặn không ít, cũng may là đồ thể thao, sẽ không lộ ra khó chịu, mà vóc dáng cô, ngược lại là không có cao bao nhiêu.

Gió thổi tới, khiến mũ che bị lệch, khiến tiểu binh thấy được mặt cô, đầu tiên là ngây ngẩn cả người, sau đó, mới ngây ngốc tới một câu: "Cô rất quen!"

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, tiếp tục chỉnh mũ, một giây sau, tiểu binh này còn nói thêm: "A, cô là công chúa Bạc gia?"

Sau khi tiểu binh nói xong, liền lập tức mở to hai mắt nhìn, liên tiếp không thể tưởng tượng nổi.

Biết Tịch Giản Cận phía sau có người xuất chúng, lại không nghĩ tới, có một ngày, anh thế mà còn cùng tập đoàn Bạc Đế phách vương qua lại!

Nhất thời tiểu binh càng không dám thất lễ, trực tiếp đem Bạc Sủng Nhi đi đến sân huấn luyện.

Xa xa, Bạc Sủng Nhi liền thấy Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, cực kỳ nghiêm túc khiển trách một người, người kia bị giáo huấn cúi đầu, không rên một tiếng, sau khi giáo huấn xong, liền công một túi sắt, bắt đầu chạy bộ quanh sân!

Sau đó, những người còn lại, mỗi người một cây súng, bắn về phía bia.

Tiểu Binh đi theo Bạc Sủng Nhi mở ra cuống họng hô một tiếng: "Tịch thiếu tá!"

Sau đó, người huấn luyện toàn trường đều nhìn về phía Bạc Sủng Nhi cùng tiểu binh này.

Tiểu Binh rất chân chó, cười ha hả nói với Tịch Giản Cận: "Bạn gái ngài tới thăm, tôi mang cô ấy vào!"

Ít người bên trong bộ đội được thấy phụ nữ, liền xem như có nữ binh, cũng không có đẹp mắt như Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 595: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (2)

Huống chi, mọi người cũng không phải không xem truyền hình, tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, như sấm bên tai, ở trên màn ảnh, mỹ mạo siêu nhiên, ép đến biết bao nhiêu ngôi sao.

Lúc này thấy người thật, lại rung động lòng người như vậy, mỗi người không nhịn được trợn tròn mắt.

Tịch Giản Cận không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi sẽ chạy đến bộ đội tìm mình, đầu tiên là lúng túng một hồi, sau đó nhìn thấy Bạc Sủng Nhi bị nhiều binh lính soi mói nhìn, cũng là một bộ vô cùng bất an, nhất thời đi tới bên cạnh cô, cản trở mặt của nhiều người như vậy, dắt lấy tay cô, bước nhanh về phòng của mình.

Đẩy cửa ra, đem cô đẩy vào, trừng mắt khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, hỏi: "Làm sao em tới đây hả?"

Cô hé mắt, có chút xấu hổ, có chút khó chịu, cuối cùng vẫn nói thật: "Tịch, em nhớ anh!"

Tịch Giản Cận bị cô nói như vậy, nhất thời nghẹn lời.

Vươn tay, kéo cô vào trong ngực, ôm một hồi, mới ngẩng đầu, nhìn thời gian một chút, mới 4:30, suy nghĩ một hồi, sau đó cúi đầu xuống, hôn lấy hai má của cô, nói ra: "Em ở chỗ này chờ anh, ta kiểm tra xong bọn họ, liền mang em đi."

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt gật đầu, Tịch Giản Cận quay người dự định rời đi, sau đó, vẫn là không yên lòng dặn dò một câu: "Không cho phép đi ra, liền ở trong phòng này!"

"Ừm." Bạc Sủng Nhi gật đầu.

Tịch Giản Cận mới rời đi.

Bạc Sủng Nhi đứng ở cửa sổ phòng anh, dễ dàng nhìn thấy bóng anh rời đi, nhìn anh mang theo lính của anh, khí thế hung hăng đi đánh trận.

Rất xa rồi.

Cô đã không nhìn thấy thân ảnh của anh, thế nhưng vẫn có thể loáng thoáng nghe được tiếng đánh

Trên mặt của cô, nhất thời ngọt ngào.

Nhìn quanh phòng ngủ, chỉ là một cái giường, một cái bàn máy tính, một cái nhà vệ sinh, thật đơn giản.

Mà đồ vật rất ít, chỉ có một bộ thường phục.

Sợ là anh rất ít ở chỗ này đi.

Bạc Sủng Nhi nằm ở trên giường, liền có thể ngửi được mùi đặc trưng của Tiểu Tịch, không nhận được bối rối đột kích, liền mệt mỏi ngủ một hồi.

Ngoài cửa sổ, tiếng binh lính la rất vang, tiếng va chạm cũng rất vang, cô ngủ cũng không an ổn, không được bao lâu liền tỉnh lại, khi đó, đã 6 giờ rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 596: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (3)

Mặt trời chiều ngã về tây, cô ở trong phòng nhen vô cùng, không biết Tịch Giản Cận mấy giờ sẽ trở về, nhất thời quên đi anh nhắc nhở, một mình đi ra khỏi phòng Tịch Giản Cận.

Vốn Bạc Sủng Nhi là muốn đi tìm Tịch Giản Cận, thế nhưng quay tới quay lui, quân khu lại lớn, cô thấy thời gian dần trôi, mà lạc đường, liền vòng quanh một cây nho trong rừng.

Phía trên đã treo đầy nho, còn chưa tới tháng tám, cho nên còn không có chín, tất nhiên Bạc Sủng Nhi không phân rõ có chín hay không, chẳng qua là cảm thấy thật to, nhìn giống như ăn rất ngon, mà chính mình vừa lúc không được ăn cơm chiều, hơn sáu giờ, có chút đói, liền nhón chân lên, hái xuống một chùm nho, thả ở trong miệng, ăn một cái.

Chưa đến nhức răng, liền cau mày, sau đó lập tức ném chùm nho lên mặt đất.

Nho rơi lả tả, lăn ra bốn phía vỡ nát.

Bạc Sủng Nhi cúi người xuống, đem nho trong miệng phun ra.

Răng cũng run lẩy bẩy, thật lâu, mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Ai ngờ, vừa ngẩng đầu, liền thấy hai cái binh lính đứng ở trước mặt của cô, lời nói lạnh nhạt với cô một câu: "Đi cùng tôi!"

Bạc Sủng Nhi vốn nhanh chân muốn đi, thế nhưng hai người kia không cho cô thời cơ chống cự, liền mang cô đi rồi.

Tịch Giản Cận đang khảo nghiệm, đến cuối cùng trước mắt, liền có người chạy tới, nói Bạc Sủng Nhi bị bắt vào phòng cảnh vệ.

Sắc mặt anh khẽ biến, liền biết cái người phụ nữ kia tới nơi này, khẳng định gây chuyện cho anh!

Sắc mặt không nhịn được đen lại, nhìn thấy còn một vòng, sau đó gật đầu, nói ra: "Tôi sẽ qua ngay!"

Sau đó, liền tiếp theo tiến hành khảo nghiệm của mình.

Các binh sĩ "Ba ba" nổ súng, tiếng súng kết thúc, Tịch Giản Cận liền tiến lên, lần lượt ghi danh thành tích, đều không có nhớ kỹ công bố điểm, liền gập giấy tờ, lạnh lùng nói ra: "Hôm nay trước đến đây thôi!"

Sau đó, quay người, liền vội vội vàng vàng đi về phòng cảnh vệ!

Anh từ xa thấy qua cửa phòng cảnh vệ, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, mũ đã không biết bay đi nơi nào, tóc cũng rối bời.

Chung quanh vây quanh mấy người, đến thủ trưởng quân khu cũng đến rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 597: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (4)

Bạc Sủng Nhi cũng không sợ hãi, ngồi ở chỗ đó, người khác bị cô trợn mắt chăm chăm, đều không dám nhìn tới cô rồi.

Tịch Giản Cận đẩy cửa vào, lập tức mang theo khí tức của mình, khiến cho bầu không khí trong phòng lập tức trở nên khẩn trương.

Anh vẫn mặc quân phục buổi chiều, chỉ là lấy xuống mũ xuống, tròng mắt của anh, trong trẻo nhìn chăm chăm thủ trưởng quân khu, đi quân lễ, hô một tiếng: "Thủ trưởng!"

Sau đó, ánh mắt mới đảo qua những người khác, sau cùng rơi vào Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi tự biết chột dạ, vốn bộ dạng cao ngạo đó bị Tịch Giản Cận trừng, lập tức mềm xuống, chếp miệng, liền cúi đầu, mười phần cô dẫu nhỏ!

Tịch Giản Cận thở dài một hơi, đáy lòng thâm than, biết cô sẽ chỉ gây ra rắc rối, mỗi đều là anh đi bãi bình!

Thủ trưởng quân khu nhìn thấy Tịch Giản Cận, đều khách khí, nắm tay Tịch Giản Cận, thẳng tắp nói ra: "Tịch thiếu tá, thật sự là quấy rầy anh, còn để anh đi một chuyến!"

Tịch Giản Cận khách khí vừa cười vừa nói: "Đâu có!"

Sau đó, liền mang bộ dạng nghiêm túc nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Bạc Sủng Nhi rụt cổ, không lên tiếng.

Thủ trưởng quân khu lại cười ha hả nói: "Không có chuyện nghiêm trọng gì, người không biết không sợ, không cần nghiêm túc như thế..... Chính là, bạn gái nhỏ của cậu, muốn ăn nho, chạy đến hái nho rừng, bị người phát hiện, liền mang đi, cô ấy nói biết cậu, cho nên gọi cậu đến nhận."

Tịch Giản Cận đen mặt, có năng lực ha? Chạy tới trộm nho?

Sau đó hung hăng trừng Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi tiếp tục rụt cổ một cái, cắn cắn môi dưới, đáy lòng lại nghĩ là một chuyện khác, cái gì gọi là đến nhận?

Tịch Giản Cận gật đầu, nói ra: "Ừm, là bạn gái tôi, không hiểu quy củ trong quân khu, không biết thứ bên trong không thể tùy tiện động, cho nên, mạo phạm, cái việc xử phạt....."

"Xử phạt gì chứ, đã là bạn gái cậu, chúng tôi an tâm, chỉ sợ người bên ngoài trà trộn đi vào, vả lại, nếu cô ấy thích ăn nho, tôi vừa rồi phân phó người mua một thùng, cậu cứ mang về." Thủ trưởng quân khu một bộ nịnh nọt.

Tịch Giản Cận cũng không có cự tuyệt, chỉ là gật đầu, sau đó liền nói: "Thủ trưởng, thật sự là khách khí rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 598: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (5)

Thủ trưởng quân khu lại cười nhìn Bạc Sủng Nhi một bên nói ra: "Cô gái, lần sau muốn ăn nho, cứ tìm tôi, nho rừng không chín chưa ăn được, rất chua, lại ê răng. Đợi đến khi chín, để Tịch thiếu tá mang cô qua đây, hái vài chùm!"

Bạc Sủng Nhi cười gật đầu, lại nhận ánh mắt của Tịch Giản Cận, lập tức đình chỉ cười.

Tịch Giản Cận cũng không nói thêm gì nữa, cùng người gật đầu, xem như tạm biệt, đợi mũ đội ở trên đầu, cúi người bê thùng nho, sau đó lôi kéo Bạc Sủng Nhi, liền không nói lời gì đi ra ngoài.

Tịch Giản Cận trên đường cũng không nói gì, chỉ là nắm Bạc Sủng Nhi đi.

Vô số binh sĩ nhìn lấy bọn họ, luôn mồm hô hào: "Tịch thiếu tá....."

Tịch Giản Cận một mực không có lên tiếng, chỉ là lôi kéo Bạc Sủng Nhi đi.

Những người bên cạnh đều đưa ánh mắt sang họ.

Quân khu kỳ thật rất ít nữ quyền ra vào, hiện tại tới một cô gái xinh đẹp như vậy, hơn nữa còn liên quan tới Tịch Giản Cận, mọi người tự nhiên bất quá vô cùng!

Tịch Giản Cận đi rất nhanh, về sau Bạc Sủng Nhi cũng chỉ có thể chạy chậm đi theo, thật vất vả đi tới bãi đỗ xe, Tịch Giản Cận đặt thùng nho ra sau, sau đó liền nhét Bạc Sủng Nhi vào, chính mình lên xe, mặt đen thui, về tới căn hộ.

Tịch Giản Cận thủy chung đều không nói gì, đến cửa, đem thùng nho vào phòng bếp, sau đó liền mở ra, lấy nho ra, rửa sạch sẽ, để lên bàn, sau đó kéo Bạc Sủng Nhi lên, đứng trước bàn ăn.

Bạc Sủng Nhi loáng thoáng biết Tịch Giản Cận muốn làm gì, lập tức nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Tịch Giản Cận, em sai rồi....."

"Sai ở nơi nào?" Tịch Giản Cận bình tĩnh hỏi, cái này nếu ở quân khu, binh lính của anh dám trộm nho, anh khẳng định để cho bọn họ công cát chạy 200 m, hết lần này tới lần khác, đây là cô trừng phạt cũng trừng phạt không được!

"Em không thèm ăn trộm nho....." Bạc Sủng Nhi yếu ớt nói, thỉnh thoảng giương mắt, len lén liếc Tịch Giản Cận một chút, lại phát hiện Tịch Giản Cận bởi vì câu nói này, sắc mặt càng đen.

Kỳ thật cô vẫn luôn sợ Tịch Giản Cận mang bộ dạng này.

Bảy năm trước đã rất sợ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 599: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (6)

Tịch Giản Cận đối tốt với cô, cô loạn sao, anh đều sẽ dung túng.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác cô phạm sai lầm, anh liền sẽ giống như dạy dỗ trẻ nhỏ, giáo huấn cô.

Hết lần này tới lần khác cô không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ bộ dạng này của anh.

Sợ anh không để ý tới cô.

Cô lập tức sửa miệng lại, thông minh nói: "Sai tại, không nên không nghe lời anh nói, sai tại không nên rời khỏi phòng của anh!"

Tịch Giản Cận nhìn cô chấp nhận rất nhanh, nhất thời tức giận yếu một chút, liền chỉ nho trên bàn, tức giận đặng đặng nói: "Không phải muốn ăn nho sao? Ăn hết nho này cho anh!"

Nói xong, anh liền quay người rời đi, nghĩ một lúc, còn không quên đem cửa nhà ăn khóa lại.

khóa Bạc Sủng Nhi ở bên trong.

Để cho cô nhớ thêm chút!

Anh nói cái gì, cô đều không nghe!

Đều đã qua bảy năm, còn hồ nháo như vậy!

Bạc Sủng Nhi sững sờ ngồi ở trong phòng bếp, trừng mắt nhìn nhỏ, cô tuyệt không muốn ăn nhỏ, thậm chí, còn hận chết nhỏ!

Đều là nhỏ gây họa!

Cô bữu môi, không cam lòng, nghĩ đến làm sao thuận lợi trốn qua một kiếp, liền căn căn môi dưới, mở tủ lạnh ra, con người đảo vòng, liền có ý nghĩ.

Tịch Giản Cận ngồi ở trong phòng khách, vốn cho rằng có thể nghe được trong nhà ăn có tiếng truyền đến, ai ngờ rất an tĩnh, anh kỳ thật không phải thật sự phạt cô, chỉ là cho cô nhớ, cho nên liền cứng lòng, đi thư phòng.

Ước chừng qua hơn nửa giờ, Tịch Giản Cận nghe được trong phòng bếp truyền đến một vài tiếng động, anh nghĩ, cô khẳng định là không nhịn được, liền đạp bước chân, mở cửa, lập tức, cả người anh liền sững sờ tại chỗ.

Bạc Sủng Nhi nhìn lấy anh, mím môi cười nói: "Tịch, ăn cơm đi!"

Tịch Giản Cận đầu tiên kinh ngạc, ngay sau đó nhìn theo ngón tay cô, lại phát hiện nơi đó bày ra ba đĩa đồ ăn, đen như mực.

Khó coi.

Tịch Giản Cận nhú mày, nói ra: "Em làm?"

"Ừm." Bạc Sủng Nhi ngượng ngùng gãi gãi tóc rối bời, sau đó thận trọng nắm tay Tịch Giản Cận, phát hiện Tịch Giản Cận không có đẩy cô, cô liền thở dài một hơi, đem anh tới trước bàn ăn.

Cô biết mình làm chuyện sai, hành động cực kỳ nhanh chóng, bởi thêm một chén cơm, đặt ở trước mặt anh, còn ân tình đưa lên một đôi đũa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 600: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (7)

Tịch Giản Cận nhìn đồ ăn trước mặt mình, cầm đũa, chọn lấy hai lần, chính đang do dự đến cùng có nên ăn không.

Thế nhưng ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, con mắt luôn theo dõi anh, cực kỳ khẩn trương.

Đáy lòng của anh mềm nhũn, liền cầm đũa, kẹp một chút đồ ăn, đặt ở trong miệng.

Nét mặt của anh, không có biến hoá quá lớn, chỉ là chỉ vào đồ ăn, hỏi: "Cái này là món gì?"

Bạc Sủng Nhi nhìn anh chụm nói chuyện với mình, lập tức cướp trả lời vấn đề, thế nhưng khi cô nhìn chăm chăm đĩa đồ ăn, nhất thời cũng ngây ngẩn cả người, sau đó cầm đũa, kẹp đồ ăn, nhìn nửa ngày, mới lắc đầu nói ra: "Em cũng không biết đây là cái gì....."

Sau khi xào xong, đều là bộ dạng này, không phân biệt được rồi.

Cô quan sát vẻ mặt Tịch Giản Cận một chút, sau đó căn cứ môi dưới, tiếp tục nói: "Cái kia, có dưa leo, có khoai tây, có hải sâm, có trứng..... Cũng là thứ có trong tủ lạnh, chỗ này đều có!"

Nhất thời sắc mặt Tịch Giản Cận đen xuống, anh gật đầu, lúc này mới cứng rắn kiên cường nói: "Ăn cơm!"

Bạc Sủng Nhi ngồi ở đối diện Tịch Giản Cận, một đôi mắt to nhìn anh, nói ra: "Vậy có phải anh sẽ hết giận em không?"

Tịch Giản Cận không để ý tới cô, cô liền vươn tay, bắt lấy vạt áo Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận nhìn vết thương trên ngón tay của cô, thở dài một hơi, thật sự không biết làm sao với cô, cái này một đời một kiếp, nhất định bị cô ăn gât gao rồi!

Bạc Sủng Nhi thừa dịp thời cơ này, tiếp tục nhu thuận mở miệng nói ra: "Em về sau nhất định không trộm nho..... Không, sẽ không hái linh tinh."

Tịch Giản Cận im lặng lôi kéo cô lên, mang cô tới phòng tắm, cầm khăn mặt lau sạch sẽ tay và mặt mũi cho cô.

Lúc này mới phát hiện, trên da thịt của cô, có vài chỗ bị thương.

Đáy lòng của anh tê rần, nhìn vết thương nhỏ trên tay của cô, không nhìn được cúi đầu xuống, liền hôn lấy đầu ngón tay của cô, sau đó cầm thuốc, bôi lên cho cô.

Bạc Sủng Nhi nhìn anh chuyên chú bôi thuốc, đáy lòng dần dần buông xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 601: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (8)

Lập tức, Tịch Giản Cận lôi kéo cô đi ăn cơm.

Thức ăn này, thật khó mà xuống bụng, Bạc Sủng Nhi cũng ăn không được, Tịch Giản Cận lại mặt không thay đổi ăn say sưa ngon lành.

Cơm đều nửa sống nửa chín

Cô chính mình cũng có chút căm ghét.

Nhưng mà nhìn Tịch Giản Cận ăn, cô cũng ăn theo.

Thật vất vả ăn xong, cô muốn đoạt lấy rửa chén, Tịch Giản Cận không cho cô dính nước, liền chính mình qua rửa, vừa bước vào phòng bếp, sắc mặt Tịch Giản Cận trở nên bầm đen thui!

Vách tường phòng bếp đều là màu đen.

Giống như bị đốt qua vô cùng thâm.

Mà dầu đổ đầy đất, nồi cũng ngã trái ngã phải trên đất.

Thìa xúc cũng bay đến trên cửa sổ.

Giống như là đánh cướp vô cùng khủng bố!

Tịch Giản Cận day day thái dương, Bạc Sủng Nhi theo ở sau lưng, có chút ngượng ngùng cào cào đầu nói: "Cái kia..... Có chút loạn."

Tịch Giản Cận im lặng, đây là có chút loạn sao? So với Bát Quốc Liên Quân càn quét Trung quốc, còn muốn khoa trương!

Anh giơ tay lên, chỉ ra ngoài cửa, nói ra: "Ra ngoài!"

Bạc Sủng Nhi như một làn khói ra ngoài, chỉ nghe được trong nhà bếp có tiếng rối bời, một lát sau, anh đi ra, cô liếc qua nhà bếp, đồ vật đã về đúng chỗ, chỉ là bức tường kia, vẫn bị đốt nhìn có bao nhiêu khủng bố!

Tịch Giản Cận đã ra khỏi phòng, Bạc Sủng Nhi đi theo, "Tịch, anh yên tâm, lần sau nấu cơm em khẳng định làm được ăn ngon hơn lần này!"

Sắc mặt Tịch Giản Cận đen một chút, vệt vàng lắc đầu nói ra: "Bạc Cẩm, em nếu như không muốn anh đuổi em đi ra, phòng bếp sau này là chỗ cấm đoán em được tiến vào!"

Theo gia thế của anh, không có làm một lần, đốt nhà bếp một lần, Tịch Giản Cận anh xem như có nhiều tiền, cũng không chịu được cô đốt như thế!

Bạc Sủng Nhi thè lưỡi, bị Tịch Giản Cận ra lệnh qua tắm rửa, sau khi đi ra, Tịch Giản Cận cũng đã từ một phòng khác tắm ra, hai người lên giường, bắt đầu đều không có bất kỳ cử động gì, thế nhưng cô một mực chui vào ngực anh, liền va chạm gây gỗ, thiêu đốt một mảnh, tối hôm qua quá kịch liệt, đêm nay chỉ có một lần, sau đó liền ngủ.

Thế nhưng ngủ đến nửa đêm, Bạc Sủng Nhi lại chạy đến phòng tắm nôn, Tịch Giản Cận cũng cảm thấy đầu óc quay cuồng, theo vào phòng tắm, cũng nhịn không được nôn, hai người bất lực toàn thân, Tịch Giản Cận mới miễn cưỡng đi đến bên giường, cầm điện thoại, gọi cho bệnh viện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 602: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! (9)

Thế là, Bạc Sủng Nhi làm một bữa cơm, hai người cùng nhập viện.

Bệnh viện luống cuống tay chân kiểm tra, kết quả cũng không có chẩn đoán được là bệnh nặng gì.

Chỉ là hai người đều phát sốt cao.

Tăng thêm, lúc ở nhà, hai người nôn hết, cho nên không đến mức nghiêm trọng như vậy, bác sĩ tiêm cho họ.

Để phòng vạn nhất di chứng, cho nên liền để bọn họ ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm quan sát.

Hai người cực kỳ chật vật nằm ở trên giường, nhìn lấy đối phương, hữu khí vô lực.

Sau cùng, hai người lại bật cười, Bạc Sủng Nhi vươn tay, muốn Tịch Giản Cận ôm, Tịch Giản Cận liền hào phóng em cô ôm vào trong ngực.

Bởi vì cả hai đều thắm, cho nên đều có chút rã rời, ôm cùng một chỗ, chẳng qua là cảm thấy tâm thần bình yên, không qua một hồi, liền ngủ mất.

Cái thời gian này nhìn như rất tốt.

Một bữa cơm, cũng có thể ăn ra ấm áp như vậy.

Triệu Tố Nhã sau khi công ty quốc tế Hoa Nhuận bị thu mua, trực tiếp bị đóng băng.

Vốn Tần Thánh muốn đem cô ta cho Bạc Sủng Nhi xử trí, thế nhưng Bạc Sủng Nhi tuyên bố muốn hoàn lương, Tần Thánh thoát đầu cho là cô nói đùa, thế nhưng không nghĩ tới, về sau, càng diễn càng thật.

Tần Thánh xem ở trong mắt, tin là bọn họ lâu dài, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng tự mình tìm Triệu Tố Nhã.

Hai người hẹn dưới quán cà phê dưới tập đoàn Bạc Đế.

Bên trong là thời gian buổi trưa.

Ánh nắng vô cùng bắt mắt, Triệu Tố Nhã rất sớm đã tới, ngồi ở chỗ đó, từ xa liền nhìn thấy Tần Thánh lấy kính râm xuống, híp mắt nhìn một hồi, mới bước vào quán Cafe.

Nhìn thấy Tần Thánh tiến đến, phục vụ viên vô cùng nhiệt tình nghênh đón, cười rạng rỡ với Tần Thánh: "Tần thiếu gia, xin hỏi có gì có thể giúp ngài?"

Tần Thánh nửa dựa ở trước sảnh, tư thái ngả ngớn, nhìn một vòng, liếc thấy Triệu Tố Nhã, anh nhẹ nhàng nhếch môi, khiến phục vụ viên mê đến thần hồn điên đảo, "Không cần, tôi có hẹn, một ly Cappuccino! Cảm ơn!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 603: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (1)

Phục vụ viên ngọc ngấn ra thật lâu, mới phản ứng được.

"Xin hỏi, tiên sinh, vị trí ngài?"

Tần Thánh hơi hơi chỉ hướng, phục vụ vội vàng đẩy mặt xuân quang mang Tần Thánh đi tới Triệu Tố Nhã, thậm chí giọng nói cũng mang theo sự diễm đạm: "Tần thiếu gia, xin ngài đi theo tôi....."

Tần Thánh mang theo tư thái nhất quán tán mạn, theo phục vụ đi qua, gặp những cô gái khác, nhìn thấy anh, không nhịn được nhao nhao xấu hổ đỏ mặt, càng như vậy, Tần Thánh càng được một tắc lại muốn tiến một thước, đem mị hoặc toàn thân phát huy vô cùng tinh tế!

Phục vụ nhẹ nhàng gõ gõ thẻ ở giữa cửa, nghe thấy bên trong truyền đến một giọng nữ: "Mời đến."

Lúc này mới Tần Thánh mới đột nhiên xích lại gần phục vụ, hô hấp nóng rực, chậm chạp mà hành hạ, phục vụ không nhịn được đỏ mặt, toàn thân đều hơi run rẩy, mở mắt ra, căn căn môi dưới với Tần Thánh, dường như khẩn trương, Tần Thánh lại mím môi, tùy ý cười, cúi người, đụng qua cánh môi phục vụ, lúc tiến đến một nửa, cô phục vụ gần như muốn đình chỉ hô hấp, nghẹn mặt đỏ lên, lúc này Tần Thánh mới cười ra tiếng, hơi hơi nghiêng ra sau nói: "Đi xuống đi, nơi này không cần cô rồi."

Sau đó, Tần Thánh bước vào, vô cùng ung dung ngồi ở trước mặt Triệu Tố Nhã, lập tức nghiêm túc.

Cô phục vụ đứng ở cửa bị Tần Thánh làm cho tâm huyết dâng trào, ngốc ra nửa ngày, mới đột nhiên lấy lại tinh thần, đỏ mặt, ánh mắt nhìn qua Tần Thánh hơi mang vài phần e lệ, dờn xuống, liền quay người, vội vội vàng vàng rời đi.

Không tới một hồi, bưng một tách Cappuccino xuất hiện, đặt ở trước mặt Tần Thánh, động tác tận lực chậm chạp, giống như là muốn có thể dừng lại thêm một giây, để chính mình cảm thụ một phần hơi thở của người đàn ông.

Cùng lúc đó, ánh mắt Triệu Tố Nhã cũng là dừng ở trên mặt Tần Thánh, cô ta và Tần Thánh giao tập cũng không nhiều, vẫn cho là Tần Thánh sóng tử một cái, phong lưu nhiều bất tài tình, không học không tài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 604: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (2)

Bây giờ gặp, khoảng cách gần quan sát, phát hiện cái người đàn ông này như nghe đồn, phong lưu không thể tưởng tượng nổi, ngắn ngủi một thời gian, cũng mê hoặc được phục vụ, thế nhưng mặt mày của anh trầm tĩnh, thần thái nhẹ điệu bên trong cất giấu cơ trí, nghiêm chỉnh một bộ thâm tàng bất lộ.

Tần Thánh bưng Cappuccino uống một ngụm, quay sang, nhiệt tình nói với phục vụ một tiếng: "Cảm ơn!"

Sau đó, liền chỉ ra ngoài cửa, hiển nhiên kêu cô phục vụ ra ngoài.

Phục vụ rời đi, lúc này Tần Thánh mới ngẩng đầu, không nhanh không chậm liếc Triệu Tố Nhã một chút, nh mắt cũng không dừng trên người Triệu Tố Nhã quá nhiều, trong nháy mắt liền lạnh xuống.

Triệu Tố Nhã nhìn thấy Tần Thánh chậm chạp chưa từng mở miệng, cô ta liền trầm tư một hồi, dẫn đầu nói: "Tần thiếu gia, tìm tôi có chuyện gì?"

Tần Thánh chỉ là nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, rút một điều thuốc, nhóm lửa, mắt gió quét qua Triệu Tố Nhã, anh mới mở miệng nói ra: "Cũng không có chuyện gì ghê gớm gì..... Chính là..... Có sự tình, muốn cùng Triệu tiểu thư nói một chút."

Trong không khí bởi vì anh phun ra, lập tức hiện đầy mùi thuốc lá, anh hút thuốc tư thái vô cùng tịch mịch, lông mày đều nhíu một chỗ, để cho người ta nhìn, giống như vì tình gây thương tích!

Triệu Tố Nhã lặng yên không tiếng động nhìn lấy Tần Thánh, không có mở miệng nói chuyện, ánh mắt của cô yên lặng, ngón tay nắm chặt cà phê trước mặt, vô thanh vô tức nắm chặt cái chén.

Bởi vì phía sau cửa sổ mở ra, gió thổi tới, mùi khói đều chạy tới trước mặt Triệu Tố Nhã, nhắm trúng Triệu Tố Nhã, cô ta mềm mại vụn phần giờ tay lên, che miệng, ho khan một tiếng.

Tần Thánh mắt đen hơi trầm xuống, nửa ngày, mới dập tắt khói, nhìn Triệu Tố Nhã, cười một tiếng: "Có một số việc mọi người lòng dạ biết rõ, cô làm qua cái gì với Sủng Nhi, tôi biết rõ như lòng bàn tay, tôi hi vọng đến đây là kết thúc."

Tần Thánh nói tới Sủng Nhi, mắt đều mềm mại.

Không giống đa tình, giống như si tình!

Triệu Tố Nhã ra vẻ rụt rè, một mặt mờ mịt nhìn Tần Thánh, nói ra: "Tần thiếu gia, ngài đang nói cái gì?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 605: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (3)

Ánh mắt Tần Thánh đột nhiên bén nhọn, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, cất giấu nồng đậm sát khí, nửa ngày, Tần Thánh mới nhàn nhạt cười, mở miệng, "Triệu tiểu thư nếu như không muốn đi Châu Phi thử một chút, tôi nghĩ, vẫn là nhu thuận cho thỏa đáng."

Anh nói rất tùy tính, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại ẩn giấu mấy phần uy hiếp.

Triệu Tố Nhã tâm lộ bộ phận nhảy một cái, nửa ngày, mới khe khẽ cười: "Tần thiếu gia có ý gì?"

"Rời đi thành phố X, mặc kệ đi nơi nào, không nên xuất hiện trước mặt họ." Tần Thánh gọn gàng dứt khoát phun ra yêu cầu.

Tay Triệu Tố Nhã nắm ly hơi lung lay một chút, đáy lòng có chút run rẩy.

Cô ta bất động thanh sắc bưng cà phê lên, nhấp một miếng, con mắt mới an định xuống, nhìn Tần Thánh, nói ra: "Vì cái gì?"

Tần Thánh mím môi, cười lạnh: "Không cần giả bộ với tôi, cô chẳng lẽ không biết tại sao tôi tới tìm cô sao? Triệu tiểu thư..... A, không, hẳn là gọi Triệu Thần Hi tiểu thư!"

Trong nháy mắt sắc mặt Triệu Tố Nhã tái nhợt, thiên biến vạn hóa, Tần Thánh hơi hơi giật giật thân thể: "Không thể không thừa nhận, cô mai danh ẩn tính càng thâm uyên, tôi phí hết sức của chín trâu hai hổ mới tra rõ

ràng lai lịch của cô, không thể không thừa nhận, kỹ thuật sửa mặt thật tốt, không chê vào đâu được, giống như thay đổi một người, chắc hẳn cái ngực cùng eo đều chỉnh đi."

Tần Thánh đánh giá Triệu Tố Nhã từ trên xuống dưới.

Triệu Tố Nhã rơi vào trầm mặc.

Tần Thánh nhàn nhạt cười: "Không nói nhiều nói, cũng là chuyện như thế, năm đó chân tướng tôi đã biết toàn bộ rồi..... Hoàn toàn chính xác không chê vào đâu được, chỉ là vẫn có lỗ thủng, muốn trách liền trách cô quá gấp, muốn thao túng cô ấy..... Cô cảm thấy, có tôi ở đây, cô sẽ như ý sao?"

Tần Thánh nói câu sau cùng, đặc biệt nghiêm túc.

Cực kỳ nghiêm túc.

Để Triệu Tố Nhã ghen lời.

Tần Thánh mới chậm rãi bưng cà phê lên, uống một hơi cạn sạch, trong đôi mắt đen như mực, thoáng hiện một tia hăng hái, "Thức thời, liền từ bỏ ý đồ, nếu như cô còn muốn hành động tiếp..... Tôi nghĩ, xem như cô ấy chịu thả cô một con đường, tôi cũng sẽ không để!"

"Ba ngày, cho cô thời gian ba ngày, rời đi thành phố X, nếu không, tôi sẽ hành động!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 606: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (4)

Tần Thánh nói xong, đứng dậy, liền muốn rời đi.

Triệu Tố Nhã một mực không có lên tiếng, chờ Tần Thánh muốn đi, cô ta mới nghiên cứu, không mẫn không nhạt nói một câu: "Vì cái gì?"

Tần Thánh không có lên tiếng, quay đầu, nhướn mày, giống như là đang suy tư, đến cùng là đang hỏi gì.

Triệu Tố Nhã không phải không khẩn trương, không phải không sợ hãi, thế nhưng, cô ta vẫn chết căn môi dưới, suy nghĩ một hồi, mới ý kiến hỏi: "Tại sao phải đuổi toa đi? Tại sao phải làm những việc này? Bảy năm trước, ở trường học, tôi và anh, Bạc Cầm, còn có..... Tịch Giản Cận, học cùng với nhau, một ít chuyện, khi đó tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, qua bảy năm, không nghĩ tới, Tần thiếu gia, vẫn là một người đứng sau!"

Sắc mặt Tần Thánh khẽ biến đổi, không có lên tiếng.

Triệu Tố Nhã cũng đứng người lên, đi tới trước mặt Tần Thánh, ngẩng đầu, nhìn vào mắt Tần Thánh, suy nghĩ một hồi, cô ta mới nhẹ giọng mở miệng nói ra: "Tần thiếu gia, đã thích cô ấy như vậy, vì cái gì không giữ cô ấy bên người? Anh rõ ràng là có thời cơ, bảy năm, anh có thể ra tay, đem cô ấy ở bên cạnh mình, vô số lần cơ hội, anh lại trơ mắt nhìn cô ấy chạy đi, biết rõ anh là người hiểu cô ấy nhất, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại đẩy cô ấy tới người đàn ông bối cảnh, hành vi đều hoàn toàn khác biệt, Tịch Giản Cận là người đàn ông tốt, cũng là quá tốt, phẩm tính thái độ đoan chính, cho nên cùng Bạc Cầm hoàn toàn không xứng."

"Bọn họ không phải cùng một đường, tư tưởng cùng khái niệm chênh lệch đều rất lớn, như vậy ở cùng một chỗ, lực ma sát quá mức mạnh rồi!"

"Mà anh..... Rõ ràng lớn lên cùng anh, có thể cho cô ấy hạnh phúc. Vì cái gì không làm?"

Ánh mắt Tần Thánh trở nên xa xăm mà chần chờ.

"Tần thiếu gia, hợp tác với tôi đi..... Tôi muốn Tịch Giản Cận, anh muốn Bạc Cầm, chúng ta hạnh phúc, liên tốt, lâu ngày gặp nhân tâm, sẽ có một ngày, cô ấy yêu anh, không phải sao?"

Tần Thánh không có lên tiếng.

Muốn cô sao?

Không có không nghĩ tới.

Ngày ngày đều muốn.

"Tần thiếu gia, anh cần gì làm hết chuyện cho cô ấy vậy? Chẳng lẽ, anh thật đúng là kẻ si tình? Tất cả thống khổ cùng khổ sở đều chính mình nuốt? Người cả một đời, cứ như vậy, tốt hay xấu, chẳng qua là người khác đánh giá!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 607: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (5)

"Ánh mắt của người khác, anh quan tâm như thế sao? Chính mình tốt, không phải tốt nhất sao? Hạnh phúc không là người khác nói ra, cũng không phải người khác nhìn ra được, mà chính là cảm giác mình có được, như cá dưới nước, ấm lạnh tự biết."

"Cho nên, Tần thiếu gia....." Triệu Tố Nhã nhìn Tần Thánh theo thời gian dần về mặt dần thay đổi, âm thầm cắn răng, cô ta luôn cảm thấy, cái người đàn ông này, sẽ bị chính mình nói động

Bởi vì, có bao nhiêu yêu, liền có bao nhiêu khát vọng.

Có bao nhiêu khát vọng, liền có dục vọng lớn nhiều.

Chỉ cần có dục vọng, sẽ sớm bộc phát!

"Thời cơ chỉ có một lần, hiện tại Tịch Giản Cận cùng Bạc Cẩm quan hệ càng ngày càng tốt, chờ đến khi bọn họ chân chân chính chính dắt tay về, tôi tin tưởng, cái này một đời một kiếp, không chỉ là anh, liền ngay cả tôi, đều không có thời cơ rồi!"

Triệu Tố Nhã dừng một chút, nhìn chăm chăm Tần Thánh, gọng gàng dứt khoát nói rõ: "Cho nên, anh thật sự, muốn chờ đến ngày đó đến sao?"

"Nhân sinh dài đằng đặc như thế, anh thật muốn một mình thừa nhận những thống khổ kia, một mình từ từ nhai lấy sao?"

Ánh mắt Tần Thánh, biến ảo khó lường, anh không nói gì.

Đúng vậy, đời anh dài dằng dặc như vậy, không có cô, như là địa ngục, tối tăm không mặt trời, anh một đời một kiếp, đều muốn trôi qua vậy sao?

Không phải là không có ảo tưởng cướp cô tới.

Không phải là không có ảo tưởng cùng cô sống hết đời.

Chỉ là không đành lòng.

Bây giờ, Triệu Tố Nhã nói rót vào đáy lòng anh, anh lại cảm thấy.....
Chữ chữ lẽ phải!

Tần Thánh hơi hạ tầm mắt, che đậy cảm xúc đáy lòng.

Triệu Tố Nhã chậm rãi hít một hơi, cứng ngắc động thân thể, che giấu đi thần sắc khẩn trương của mình, "Tần thiếu gia, nếu như anh nghĩ kỹ, mấy ngày này tùy thời có thể đi tới tìm tôi."

"Tôi cam đoan, có thể để anh có được Bạc Cầm."

"Không đơn thuần là một lần, mà chính là, cả một đời....."

Cả một đời, từ ngữ mê người cỡ nào.

Chỉ cần là đàn ông, có người phụ nữ mình yêu, đều sẽ động tâm.

Thế nhưng..... Anh lại lạnh nhạt cười, đột nhiên mở miệng: "Không cần rồi!"

Vẻ mặt Triệu Tố Nhã hơi biến đổi, không cần sao? Vừa rồi sở dĩ cô ta to gan nói những lời kia như vậy, cũng là cảm giác được thần thái anh thay biến, mới có thể to gan nói tiếp.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 608: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (6)

Làm sao, đột nhiên, anh liền thay đổi.

Tần Thánh nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, hơi mấp máy môi, trên mặt mang theo mấy phần đùa cợt: "Cô cho rằng..... Cô và cô ấy có khả năng so sánh sao?"

"Cứ xem như tôi thật muốn cô ấy..... Tôi cũng sẽ không gây bất lợi cho cô ấy....."

Triệu Tố Nhã im lặng.

Tần Thánh như không có chuyện gì xảy ra cười một tiếng, không có cảm xúc gì mở miệng: "Tôi và cô không cùng một dạng!"

"Không nên lấy những ý nghĩ bẩn thỉu của cô, áp đặt ở trên người tôi!"

Giọng Tần Thánh, trong lúc này, vô cùng cao.

Đến quán Cafe, đang mở ca khác Âu Mỹ, đều bị kéo đi xa xôi, giống như nghe không được.

Triệu Tố Nhã hít sâu một hơi.

Cô ra há mồm, có lời muốn nói, thế nhưng Tần Thánh lại không chút cho cô ta thời cơ, ánh mắt, hắc ám nặng nề theo dõi cô ta, u ám mở miệng: "Như thế, chỉ có một lần....."

Tần Thánh cắn răng, chữ còn lại, giống như là từ trong hàm răng, cứ thế mà gạt ra, "Cùng cô ấy đoạt đàn ông..... Cô cảm thấy, cô xứng sao?"

Tần Thánh nói xong, liền hung hăng vung tay, đẩy người Triệu Tố Nhã thân đụng phải ghế sa lon, anh hơi nói, lạnh lùng liếc Triệu Tố Nhã một chút, khiến cho Triệu Tố Nhã cảm thấy toàn thân run lẩy bẩy.

Anh nhìn chăm chăm cô, giọng nói trầm thấp mà khùng bố.

"..... Cô tốt nhất tin tưởng lời tôi, con người của tôi, kiên nhẫn cũng không tốt lắm..... Hôm nay những gì tôi nên nói đều nói với cô rõ ràng, Tần Thánh tôi, làm sao cũng coi là một thân sĩ, đối với phụ nữ có mấy phần thương tiếc, cho nên, mới đặc biệt hẹn cô đi ra nói cho cô, nhưng mà có nghe hay không cũng là chuyện của cô..... Nếu như cô khẳng khẳng không nghe khuyên bảo, tương lai nếu như xảy ra chuyện..... Thần Hi tiểu thư, tôi đối với cô..... Thế nhưng là không có nửa phần nhân từ nương tay!"

Đường cong rõ ràng trên mặt Tần Thánh, không có nửa phần giả dối, để cho người ta biết rõ anh là đang nói nghiêm túc.

Tiên lễ hậu binh.

Lần này, lấy lễ để tiếp đón, nếu như không làm nên chuyện gì, lần tiếp theo, chính là lấy binh đối tuyệt!

Tần Thánh nói xong, liền chậm rãi quay người, lập tức, cất bước, sắc mặt nặng nề đi ra ngoài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 609: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (7)

Vốn những cô phục vụ thấy anh là ê lệ, lúc này bị sắc mặt anh dọa đến không dám tới gần.

Tần Thánh đi tới đó, móc thẻ, tính tiền, phục vụ tiếp nhận thẻ trong tay anh, ngón tay đều run rẩy.

Tần Thánh ký tên, lấy thẻ, ngẫu nhiên bỏ vào trong ví tiền, sau đó liền quay người, đi ra ngoài cửa.

Bên ngoài ánh sáng chói mắt, anh một mình đứng ở nơi đó, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn lên trời, tinh thần càng u ám.

Trong đầu, còn quán những lời kia của Triệu Tố Nhã.

Đời người dài dằng dặc như thế, anh thật muốn một mình thừa nhận những đau khổ, một mình từ từ nhai lấy sao?

Một mình..... Một mình anh, từ từ nhai lấy sao?

Em tin không?

Trên thế gian này, có một loại đàn ông, từ khi bắt đầu tới đời người, liền nghịch ngợm gây sự, không ít lần bị đánh, lớn lên về sau, hoa tâm phong lưu, trong trường học trêu ghẹo tất cả nữ sinh, bước vào xã hội, liền chơi càng lớn, giống như không tim không phổi khoa trương cuồng vọng vậy, ở cùng một người phụ nữ lại một người phụ nữ, không ngừng lại, không mềm lòng.....

Thế nhưng, em biết không?

Cái người đàn ông này, có lẽ không phải cận bã, có lẽ không phải bại loại.

Anh có khả năng, là tình thánh!

Anh không phải là không có tâm, chỉ là đem tâm cho một người, cho nên, không có bất kỳ người nào kéo tim của anh, qua cho người khác.

Rõ ràng cái người đàn ông này, có thể tìm một cô gái dịu dàng, yêu say đắm, nắm tay lâu dài, một đường đi về phía trước.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, anh không muốn.

Cố chấp giữ lấy thân phận kỹ sĩ của mình, trông coi cái người phụ nữ căn bản sẽ không yêu mình, thật sự là lãng phí.

Tần Thánh đối mặt với ánh nắng hồi lâu, anh mới chậm rãi đóng cửa chìa khóa xe, đi tới bãi đỗ xe.

Một đường phi đại, xuất hiện ở trong bệnh viện.

Tần Thánh đi đến cửa bệnh phòng, liền nghe được bên trong truyền đến tiếng cười.

Đẩy cửa ra, mới phát hiện, Dịch Thiển mang theo Dịch Hỉ Hoan tới rồi.

Mấy người không biết đang chơi cái trò chơi gì, chỉ nghe thấy Tô Thần cầm tấm thẻ hỏi một vấn đề: "Cái động vật gì thích ăn ngủ nhất, ngủ rồi ăn?"

Bạc Sủng Nhi rất nhanh trả lời vấn đề này: "Heo!"

Tịch Giản Cận từ một bên, đem tảo chính mình cắt gọt cẩn thận đưa cho Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 610: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (8)

Bạc Sủng Nhi tràn đầy phấn khởi ăn.

Dịch Hỉ Hoan ngồi ở chỗ đó, hai mắt trong suốt, nghiêm chỉnh một bộ dáng vẻ suy nghĩ.

Chậm chạp nửa ngày không có cho ra đáp án, Dịch Thiển ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích, thái độ tản mạn, giống như là đang nhắm mắt dưỡng thần.

Bạc Sủng Nhi thúc giục Tô Thần nói câu hỏi.

Tô Thần vắt hết óc nghĩ nửa ngày, nhìn thấy Dịch Thiển một bên cắn bản không dễ dàng Bạc Sủng Nhi chơi, nhất thời liền mím môi, hỏi: "Hai người đối với Dịch Thiển, dùng một từ ngữ hình dung anh ta là hạng người gì?"

Bạc Sủng Nhi cắn cắn môi, nhìn chăm chăm Dịch Thiển một hồi, lại tìm không thấy từ thích hợp.

Ai ngờ Dịch Hỉ Hoan một mực trầm tư, lại đột nhiên vỗ vỗ cái bàn, ngẩng đầu, vô vùng ngạc nhiên nói ra: "Con nhớ ra rồi, là heo!"

Người trong phòng, đột nhiên cười phun, đến Tần Thánh đi vào, đều suýt nữa co quắp!

Dịch Hỉ Hoan trừng mắt, nhất nhất nhìn qua tất cả mọi người, sau đó gãi đầu một cái, bất tri bất giác nói ra: "Mọi người cười cái gì? Rõ ràng là

heo mà! Ăn ngủ, ngủ rồi ăn!"

Bạc Sủng Nhi cười tới bụng dưới cũng bắt đầu co quắp, cô giơ tay lên, chỉ Dịch Thiển nửa ngày, mới quất gân nói ra: "A Thiển..... Anh..... Thế mà trong mắt Hoan Hoan là heo?"

"Nhìn không ra, mình tinh thiếu gia của chúng ta, người đàn ông xa xỉ, người đàn ông cả nước chỉ có số lượng có hạn quý hiếm, rơi vào trong miệng Hoan Hoan, lại chỉ là một con heo?"

Tô Thần cũng cười trên nỗi đau của người khác.

"Heo ca..... Nhường chỗ!" Tần Thánh nhìn đến mọi người vui vẻ như vậy, tất nhiên là việc nhân đức không nhường ai, bỏ đá xuống giếng.

Duy chỉ có Tịch Giản Cận mím môi, vô thanh vô tức cười, không nói gì, lại vẫn không có nhịn xuống, sau cùng cười ra tiếng!

Dịch Hỉ Hoan ngồi ở một bên, nhìn thấy mọi người cười người ngã ngựa đổ, không rõ cho lắm, mà Dịch Thiển một bên, sắc mặt vô cùng khó coi, nhìn chăm chăm Dịch Hỉ Hoan, Dịch Hỉ Hoan bị Dịch Thiển nhìn đến đỉnh đầu run rẩy.

Ngay sau đó Tô Thần tiếp tục nín cười hỏi, Dịch Hỉ Hoan lại đột nhiên mở miệng nói ra: "Sủng Nhi, cái từ heo kia, trả lời là đáp án của anh Tô Thần, không phải là hình dung anh Dịch Thiển!"

Sau khi nói xong, cô mới quay đầu, nhìn Dịch Thiển, trơ mắt nhìn.

"Hoan Hoan, em tại sao lâu như thế, phản ứng trễ như vậy?" Tần Thánh trêu ghẹo.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 611: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【9】

Dịch Thiển bắn một đạo ánh mắt về phía Tần Thách, Tần Thách bị làm cho sợ đến vội vàng ngậm chặt miệng.

Dịch Hi Hoan thật ra tên là Hoan Hoan, lúc nhỏ, là đứa trẻ bị vứt bỏ ở cửa trang viên Bạc Gia, lúc ấy mới ba bốn tuổi, không thể nói chuyện, chẳng qua là bì bõm bì bõm ê a hai chữ, Hoan Hoan, Hoan Hoan.....

Bạc Tình suy nghĩ, nói, vậy lấy tên đó làm tên của cô.

Cô lớn lên nhăn nhó nhúm nhúm, Tần Thích sau khi kiểm tra, nói cô thật ra có chút lớn não cô lớn lên không toàn diện, làm cái gì cũng có chút ít chậm chạp.

Mọi người vốn không muốn nuôi đứa bé này, muốn tìm được nhà của cô, nhưng là cô lại mềm nhũn rúc vào trong ngực Dịch Thiển, vẫn hướng về phía Dịch Thiển cười khúc khích.

Lúc ấy Dịch Thiển trừ Sủng Nhi ra, tuyệt đối sẽ không cười với các cô bé khác.

Cũng không biết năm đó chuyện gì xảy ra, liền mở miệng, nói lưu lại cô đi, cho Bạc Sủng Nhi làm bạn.

Nói là cho Bạc Sủng Nhi làm bạn, trên thực tế là bị Dịch Thiển mang về Dịch gia, một tay nuôi lớn.

Không thể không có tên họ, cũng không thể không có họ khẩu.

Cho nên mọi người vắt hết óc nghĩ tên cho Hoan Hoan, suy nghĩ rất nhiều, nhưng vẫn không nghĩ ra, Dịch Thiển vẫn trầm mặc, lại nhàn nhạt nói ba chữ: "Dịch Hỉ Hoan."

Dịch Thiển, Hỉ Hoan (thích), Hoan Hoan!

Hàm nghĩa ấy, chỉ có Dịch Thiển biết.

Tình thâm, chôn dấu xuống ở khi đó đi.

Dịch Hỉ Hoan một đường trường thành gập ghềnh, may là Dịch Thiển súng ái vô hạn, thậm chí tìm bác sĩ nổi danh toàn cầu chẩn bệnh, trị liệu, may mắn cũng không ảnh hưởng tới trí thông minh.

Xác thực mà nói, Dịch Hỉ Hoan thông minh không thấp, chẳng qua là phản ứng chậm chạp, hậu tri hậu giác thôi.

Nhưng là, cái bệnh này, cũng không thể nói.

Cho nên, hiện tại Tần Thánh mở miệng, vẫn rõ ràng nhắm mắt lại, phảng phất là không đếm xỉa đến Dịch Thiển khinh bỉ nhìn tới!

Dịch Hỉ Hoan lại cúi đầu, một hồi lâu, giống như là hiểu được mọi người mới vừa ồn ào cười to cái gì, liền vươn tay, nắm ngón tay Dịch Thiển, khẽ ảo não: "Dịch Thiển ca ca, em lại ngốc rồi....."

Dịch Thiển nghiêng đầu, không chút nào che dấu súng nịch của mình, giơ tay lên, sờ sờ khuôn mặt nhỏ bé của Dịch Hỉ Hoan, thản nhiên nói: "Không sao, em ngốc cũng không sao, anh thông minh là tốt rồi! Nhà chúng ta, anh chịu trách nhiệm kiếm tiền nuôi gia đình, em chịu trách nhiệm xinh đẹp như hoa!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 612: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【10】

Tô Thần không nhịn được ho khan một tiếng, cắt đứt lời Dịch Thiển!

Hắn và Dịch Thiển còn có Dịch Hỉ Hoan cùng đi, sau khi vào nhà, Dịch Thiển cho tới bây giờ đều là đăm đăm ngồi ở chỗ đó, mặc cho bọn họ chơi như thế nào, từ đầu đến cuối, Dịch Thiển cũng không mở miệng nói một câu.

Hắn biết, người đàn ông này im lặng thường thường đều sẽ bỗng nhiên bùng nổ đấy!

Tần Thánh kéo bả vai, hướng một bên, nhướng lông mày, nhìn ánh mắt Dịch Thiển đang nhìn Dịch Hỉ Hoan chăm chăm, tản ra vẻ nóng rực.

Cả phòng, hình như ai cũng cảm thấy vẻ ái muội quỷ dị.

Ngay cả Bạc Sủng Nhi cũng khẽ cảm thấy đỏ mặt tim đập, theo bản năng hướng trong ngực Tịch Giản Cận chà chà.

Hết lần này tới lần khác phản xạ hình cung của Dịch Hỉ Hoan cực kỳ dài, căn bản không có nhận thấy được lời Dịch Thiển nói, rốt cuộc có gì không ổn, cười khanh khách bưng một ly nước, đưa cho Dịch Thiển uống.

Dịch Thiển nhận lấy, nắm ngón tay của cô, như có như không trêu chọc, nhưng cô không cảm thấy có cái gì không thích đáng, phảng phất là thói quen bình thường, chuyển đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, đáy mắt mang theo vẻ sùng bái mà hỏi: "Sủng Nhi, tiểu ca nói cho em biết, chị nói Tịch Giản Cận ca ca đặc biệt đẹp trai!"

Bạc Sủng Nhi nhất thời không nghĩ tới là một câu nói kia, theo bản năng bật thốt lên hỏi ngược lại: "Nói cái gì? Một câu kia chị nói không đẹp trai?"

Dịch Hỉ Hoan mím môi, cười, sau đó nghiêng đầu, nhìn Dịch Thiển, vừa muốn mở miệng, Dịch Thiển lại đột nhiên lóe lóe ánh mắt, sau đó như có như không vuốt vuốt sợi tóc Dịch Hỉ Hoan, rất bình thản hỏi: "Hoan Hoan..... Anh hỏi em một vấn đề."

Dịch Hỉ Hoan gật đầu, nghiêm trang nhìn Dịch Thiển, đang đợi anh hỏi.

Một hồi lâu, mãi không thấy anh lên tiếng, cô không nhịn được nhúu lông mày, thúc giục: "Tiểu ca, anh nói a!"

Cô thích gọi Dịch Thiển là tiểu ca.

Dịch Thiển cũng thích cô gọi chính mình như vậy, không nhịn được có chút hưởng thụ, nhìn Dịch Hỉ Hoan, hỏi: "Hoan Hoan, nếu như một cây súng, chống vào trán của em, cho em lựa chọn, muốn chết, hay là muốn tiền? Em chọn cái nào?"

Dịch Hỉ Hoan khẽ rồi , trong não suy nghĩ loạn loạn, một hồi lâu, cô mới trả lời một câu: "Muốn mạng."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 613: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【11】

"Kia, nếu như là muốn anh, hay là muốn tiền? Em chọn cái nào?"

Dịch Thiển nắm lấy sợi tóc Dịch Hỉ Hoan, tiếp tục nhàn nhạt bình tĩnh hỏi.

Dịch Hỉ Hoan chung quy vẫn thấy có cái gì râm mát từ trong lòng dâng lên, cô bất an nhìn Dịch Thiển, suy nghĩ một hồi, lúc này mới đàng hoàng trả lời: "Muốn tiền."

Ánh mắt Dịch Thiển trong nháy mắt tối sầm đi, chẳng qua là Dịch Hỉ Hoan phản ứng chậm lụt, không phát hiện, trong não, đang nghiz xem Dịch Thiển hỏi mình những vấn đề này làm cái gì.

Một bên Tần Thánh cùng Tô Thần bật cười, ngay cả Bạc Sủng Nhi cũng theo đó có chút hả hê rồi.

Đường đường minh tinh thiếu gia, lại tại trước mặt cô gái chính mình tâm tâm niệm niệm, bị tiền bạc đánh bại!

"Kia, nếu như Sủng Nhi bảo anh tới hỏi em, muốn em ấy, hay là muốn mạng, em chọn cái nào?"

Dịch Thiển hết sức trấn định hỏi.

Dịch Hỉ Hoan nhăn mày, không nhịn được có chút hồn ngoài Phi Thiên, làm sao hôm nay tiểu ca cùng bình thường không giống?

Tại sao hỏi cô những vấn đề kỳ quái này.

Chẳng qua, tiểu ca cô chọc không nổi, cho nên, vẫn biết điều mở miệng, chỉ có điều cũng là hỏi ngược lại: "Hai người này có cái gì khác nhau sao?"

Lập tức, có người trong nhà cũng nhin không được nữa, ồn ào cười to.

"Trời ạ, Hoan Hoan thật là cực phẩm rồi, thật là siêu cấp đáng yêu."

Tô Thần ôm bụng cười, không nhin được mở miệng nói.

Dịch Thiển nhăn mày, nhìn về phía Dịch Hỉ Hoan.

Dịch Hỉ Hoan ngược lại không có cảm giác được Dịch Thiển mất hứng, như cũ khẳng định gật đầu, sau đó phối hợp giải thích: "Tiểu ca, dù thế vẫn rất kinh khủng, cho nên, đi theo tiểu ca cũng chẳng khác nào không có mạng, hai vấn đề này rõ ràng, không có gì chênh lệch!"

Cô nói cũng rất nghiêm túc.

Chỉ là sắc mặt Dịch Thiển bên cạnh đã khẽ đen xuống.

Bạc Sủng Nhi không nhin được trêu gheo Dịch Hỉ Hoan: "VẬY em, có nam sinh ngưỡng mộ trong lòng hay không? Hoan Hoan nói cho chị biết, chị chỉ cách cho em!"

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, lập tức vươn tay, đem miệng của cô che lại, "Hoan Hoan thuần khiết như vậy, em cũng đừng có gây họa cho người vô tội!"

Dịch Thiển hung hăng nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, bộ dạng Bạc Sủng Nhi cũng không sợ, cắn ngón tay Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận bị đau, liền tránh ra, Bạc Sủng Nhi như cũ cực kỳ nhiều chuyện hỏi Dịch Hỉ Hoan: "Hoan Hoan, nhanh nói cho chị biết có hay không?"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 614: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【12】

Sắc mặt Dịch Hỉ Hoan trở nên hồng, trong lúc bất chợt nghĩ đến tiểu ca không để mình yêu đương, lập tức liền theo bản năng lắc đầu, nói: "Không có, không có! Tiểu ca không thích, cho nên em cũng không dám!"

Bạc Sủng Nhi khẽ tiếc nuối kéo bả vai xuống, thật ra thì cô rất muốn thấy bộ dạng Dịch Thiển vẫn luôn phiêu dật như tiên thất thất!

Mà người đàn ông một bên vốn là bởi vì Dịch Hỉ Hoan lựa chọn mà đen mặt, nghe được Dịch Hỉ Hoan biết điều nói những lời này, mặt mũi lập tức khẽ giãn ra.

Tâm tình thật tốt vừa định mở miệng tán dương Dịch Hỉ Hoan, ai ngờ Dịch Hỉ Hoan hậu tri hậu giác nghĩ đến chính mình mới vừa lựa chọn xong, Dịch Thiển hình như có chút mất hứng, liền quay đầu, cẩn thận nhìn chăm chăm Dịch Thiển hỏi: "Tiểu ca, mới vừa rồi anh mất hứng sao?"

Tình lãng mới vừa rồi của Dịch Thiển, lại một lần nữa, bởi vì những lời này của cô mà đông lại.....

Bạc Sủng Nhi PHỐC cái bật cười, lăn lộn trên giường, hai chân đạp loạn, không cẩn thận, đem Tịch Giản Cận đạp xuống giường, Tịch Giản Cận đen mặt, đứng lên, kéo cổ áo Bạc Sủng Nhi, nộ khí đằng đằng nhìn chăm chăm cô.

Bạc Sủng Nhi cố nén cười, vươn tay, sờ sờ ngực Tịch Giản Cận, thậm chí còn xấu xa cắn hàm răng, kiêu mỹ duỗi ra ngón tay, hướng cầm Tịch Giản Cận, khẽ gạt gạt, hơi mang theo vài phần hấp dẫn cùng lỗ mông, tựa

như cô là Nữ Đế, mà anh là nam bộc, cô dĩ thường nữ vương nói: "Tiểu Tịch, anh tức giận, vẫn đẹp trai như vậy!"

Quang minh chánh đại như vậy, Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi dễ dàng trêu chọc, Tịch Giản Cận mặt đen, người xung quanh cũng lặng yên cười.

Duy chỉ có ánh mắt Tần Thánh lờ lờ chẳng chịt.

Tịch Giản Cận hung hăng như trừng phạt mà níu lấy ngón tay Bạc Sủng Nhi, nhưng Bạc Sủng Nhi một chút cũng không sợ nghiêng cái đầu, phối hợp nhìn Tịch Giản Cận, mặt dày mày dạn tiến tới bên người Tịch Giản Cận, trước mặt nhiều người, thoải mái trộm hôn Tịch Giản Cận, sau đó nói: "Tiểu Tịch, anh tức giận, em rất đau lòng, anh là tâm can bảo bối của em..... Làm sao em chịu được khi anh tức giận!"

Giọng nói Bạc Sủng Nhi, cố ý để chp vô cùng mềm, rất ngọt, giống như là dỗ titrẻ con.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 615: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【13】

Sau khi nói xong, cô còn khẽ cắn cắn đôi môi Tịch Giản Cận.

Thân thể Tịch Giản Cận khẽ cứng ngắc lại một chút, Bạc Sủng Nhi hắc hắc cười cười, giống như là làm chuyện xấu đến nghiện, nắm ngón tay Tịch Giản Cận, đưa đến bên mồm của mình, chậm rãi cắn một cái, còn nhanh chóng vươn đầu lưỡi, liếm liếm một chút.

Giống như là, thời điểm làm chuyện giường chiếu, cảnh tượng có chút hạn chế độ tuổi cấp làm động tác phun ra nuốt vào liếm hôn.

Chẳng qua tốc độ của cô rất nhanh, những người khác cũng sẽ không phát hiện chi tiết nhỏ như vậy.

Thân thể Tịch Giản Cận đã sớm khó chịu, nhưng Bạc Sủng Nhi vươn tay, đem anh đẩy lên giường, Tịch Giản Cận lập tức lạnh mặt, cảm giác cô cô cố ý, tay nhỏ bé cũng đã bắt đầu cọ lên thân thể của mình rồi, anh ngồi nghiêm chỉnh, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, không tiếng động cảnh cáo cô, ngăn cản cô.

Ai ngờ, Bạc Sủng Nhi cười hắc hắc, một chút cũng không sợ, phảng phất là bởi vì chính mình dễ dàng mờ ám, có thể làm cho người đàn ông trầm luân nên dâng lên cảm giác ưu việt mà cao hứng!

Tịch Giản Cận khẽ nhíu mày, cực kỳ chán ghét cảm giác bị cô trái phải khống chế, ăn đến sít sao.

Vô luận bao nhiêu năm, trở nên rất mạnh, cô cũng là xương sườn mềm của mình!

Cả đời không cách nào thay đổi!

Bạc Sủng Nhi để sát vào bên tai Tịch Giản Cận, mang theo vài phần thân bí cười cười, khẳng định căn chữ nói: "Tịch, anh thật sự là tâm can bảo bối của em....."

"Buổi tối..... trên giường..... tâm can bảo bối!"

Mặt Tịch Giản Cận hơi đỏ lên, những người khác cũng bị Bạc Sủng Nhi nói cho nhẹn không được cười lên.

Tịch Giản Cận chẳng qua là hung hăng mà nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi thì thoải mái lao vào trong ngực của anh, Tịch Giản Cận bất đắc dĩ vươn tay, đem cô hướng trong ngực của mình gặt gao đê, sau đó cúi đầu, ánh mắt khẽ quơ quơ, phát hiện, chính mình, càng ngày càng trầm luân trong thời gian hạnh phúc này rồi.

Tốt đẹp chính là, làm cho anh cảm thấy, muốn dừng lại ở thời gian này mãi mãi.

Tịch Giản Cận rũ mắt xuống, tròng mắt khẽ ảm đạm một chút.

Một bên, Dịch Thiển cũng đã dẫn đầu đứng dậy, vốn định rời đi, nhưng giống như là nghĩ tới cái gì, chợt ngừng lại, nghiêng đầu, lơ đãng mà hỏi: "Đúng rồi, hôm nay là ngày bao nhiêu rồi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 616: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【14】

Tần Thánh nhanh chóng báo ngày, ngay sau đó vẽ mặt kẻ dờng lại.

Mà Bạc Sủng Nhi một bên, cũng theo đó cứng ngắc ở trong ngực Tịch Giản Cận, Tô Thần lúc bắt đầu không có kịp phản ứng, một hồi lâu hình như cũng phản ứng ra cái gì, thở dài một hơi, dẫn đầu hướng ngoài cửa rời đi.

Dịch Thiển thấy lời của mình, tạo nên hiệu quả không tệ, liền nắm tay Dịch Hỉ Hoan rời đi.

Hôm nay, là sinh nhật của cô.

Từ bảy năm trước, Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, không còn làm sinh nhật nữa.

Bọn họ biết, sinh nhật bảy năm trước của cô, là ngày kỷ niệm tình yêu của cô tan vỡ.

Mỗi thời điểm đến ngày đó, cô đều tự giam mình ở trong phòng, không ra gặp người.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn họ gặp lại, mà cô, công chúa kiêu ngạo bị bọn họ thổi phồng trong lòng bàn tay, có phải..... Có thể khoái khoái lặc lặc trải qua một cái sinh nhật hay không?

Cùng người cô rất yêu, cùng nhau trải qua cái sinh nhật này?

Đoàn người rời đi, hình như Tịch Giản Cận không có kịp phản ứng câu nói của Dịch Thiển có hàm nghĩa gì, chẳng qua là cảm thấy cô gái trong ngực, lập tức tắt nụ cười, anh muốn thả cô ra, nhưng cô lại cố gắng hướng trong ngực của anh, ra sức chui.

Ôm anh thật chặt.

Giống như là sợ mất anh đi.

Thậm chí thân thể nho nhỏ, cũng đang run rẩy.

Tịch Giản Cận vô thanh vô tức ôm chặt cô.

Đang định hỏi thăm, hộ sĩ trong lúc bất chợt đi vào, nói đã làm tốt thủ tục xuất viện rồi.

Tịch Giản Cận đem lời nuốt xuống, cùng Bạc Sủng Nhi thu thập một chút rồi rời đi.

Bởi vì hiện tại quân khu đang khảo sát thành tích, anh chỉ đem Bạc Sủng Nhi đến lầu dưới tòa soạn "BX", rồi phải đến quân khu luôn.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở trong xe, cũng không gấp gáp xuống xe, mà là nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, tựa hồ là chờ Tịch Giản Cận nói chuyện.

Nhưng là Tịch Giản Cận vẫn chậm chạp chưa từng mở miệng, một câu của Bạc Sủng Nhi, hôm nay là sinh nhật của em, làm sao cũng nói không nên lời.

Song, một lúc lâu, cô vẫn mất mát mở ra cửa xe, hướng công ty đi tới.

Tịch Giản Cận nhìn cô xuống xe, vẫn như không có chuyện gì xảy ra khởi động xe, thản nhiên nói một tiếng gấp lại, liền rời đi, Bạc Sủng Nhi nghe tiếng xe lái đi, đáy lòng trong nháy mắt, đau thành một mảnh.

Anh không nhớ rõ sao?

Sinh nhật của cô?

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 617: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【15】

Tại sao anh có thể quên mất?

Bạc Sủng Nhi thông mi mắt xuống, đáy lòng không giải thích được hiện lên một tầng đau thương cùng khổ sở.

Bảy năm trước, anh còn tỉ mỉ chuẩn bị quà sinh nhật cho cô, còn bày tiệc chsuc mừng cho cô.

Mà bảy năm về sau, thời điểm anh nghe đến cái ngày kia, tâm tính lạnh nhạt, giống như không tồn tại.

Anh hoà giải thử bắt đầu lại với cô.

Đoạn thời gian này, thật rất hạnh phúc.

Cô mỗi ngày tận lực làm cho mình làm bộ như anh thật sự tâm vô nghi kỵ với mình rồi.

Nhưng là, duy chỉ có cô biết, anh và cô, cũng không thật sự hoàn mỹ không tỳ vết.

Thật ra thì, gương vỡ lại lành, đều là gạt người.

Lúc đoàn tụ, cũng có cái khe rất sâu rất sâu.

Bạc Sủng Nhi vẫn nâng thẳng lưng, tiến vào trong công ty, cô mới quay đầu lại, vẫn như cũ phát hiện xe của anh căn bản không còn bong dáng.

Cô thả mi mắt xuống, âm thầm nghĩ, Tịch Giản Cận, năm nào tháng nào ngày nào, anh mới có thể đối đãi với em như trước?

Thật ra thì, cô thật rất muốn, để cho anh hướng về phía cô giống như là bảy năm vậy, nói một câu, Sủng Nhi, sinh nhật vui vẻ!

Cô tuyệt đối sẽ không, sẽ không hướng về phía anh nói, Tiểu Tịch, em không yêu anh nữa!

Cô khẳng định, nhất định sẽ đem bảy năm trước, hẳn là đối lời của hẳn nói, không có chút nào giữ lại nói ra.

Cô nói, Tiểu Tịch, em yêu anh.

Bạc Sủng Nhi ỉu xìu đi tới công ty, một người mệt mỏi ngồi ở trong phòng làm việc, vẫn chịu đựng đến lúc tan làm, mà Tịch Giản Cận vẫn không liên lạc với cô.

Cô thử bấm điện thoại gọi cho anh, nhưng là không ai đón nghe.

Sinh nhật của cô, hình như thật trở thành nỗi đau của cô.

Cô không có đến căn hộ, ngược lại là trở về nhà.

Bởi vì cô bảy năm trước không sinh nhật, cho nên hôm nay cũng không có ai chuẩn bị sinh nhật cho cô.

Vẫn tịch mịch giống như kia bảy năm.

Không giống như là Tiểu công chúa nhà khác, mở tiệc sinh nhật xinh đẹp và phồn hoa!

Bạc Sủng Nhi ỉu xìu nằm ở trên giường, trên đường Tần Thánh điện tới, cô mệt mỏi treo máy, nguwofi đàn ông kia hình như đã hiểu, cũng không nói gì.

Bữa ăn tối người giúp việc tìm cô đến ăn cơm, cô cũng không có đi ra ngoài.

Đến buổi tối tám giờ, điện thoại di động vẫn một mảnh an tĩnh, Tịch Giản Cận không có gọi điện thoại cho cô, cũng không tin nhắn cho cô.

Biết, là mình liều mạng muốn yêu anh, biết, hiện tại anh chịu cùng mình ở chung một chỗ đã rất tốt rồi..... Nhưng là vẫn khắc chế không được nổi khổ sở.

Cô không nhịn được hốc mắt ê ẩm, cắn môi dưới, suýt nữa khóc, điện thoại di động lại đột nhiên vang lên!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 618: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【16】

Tịch Giản Cận « dọc theo đường đi có em ».

Tình cảm thâm hậu, câu chữ rõ ràng.

Leng keng, từng chữ từng chữ gõ ở trong lòng của cô.

Bạc Sủng Nhi nghe hồi lâu, mới đỏ vành mắt, vươn tay, cầm điện thoại di động, thấy người điện tới là Tần Thánh, nét mặt của cô trong nháy mắt phai nhạt, đáy lòng mới thật không dễ dàng dâng lên hi vọng, mang đến vui sướng, lập tức triệt để bị dập tắt đi, cô quệt miệng, hung hăng mà ném điện thoại di động trên giường không nghe.

Sau đó nằm ở giường, tâm tình có chút không tốt, nằm gối, hung hăng mà nện, giống như là đang phát tiết tức giận ở đáy lòng, thật lâu, lại cảm thấy oán hận không giải thích được, liền đem gối ném ra ngoài.

Ai ngờ, điện thoại di động lại một lần nữa vang lên, là một cái tin nhắn.

Tần Thánh gửi tới.

Bạc Sủng Nhi vốn là ngẩn ngơ nằm ở giường, hai mắt sững mù nhìn thoáng qua: 【 Sủng Nhi, đi ra ngoài. 】

Bạc Sủng Nhi không có tâm tình, cùng không thèm trả lời, ai biết, một giây sau, cửa phòng cô, lại bị người đông đông gõ lên, bản thân Bạc Sủng Nhi một bụng tức giận, muốn phát tiết, tuy nhiên lại phát tiết không

ra, cuối cùng bưng cái đầu như tổ chim mở cửa, thì thấy Tần Thách nở nụ cười coi thường, hướng về phía cô bày ra.

Bạc Sủng Nhi cảm tức, vươn tay, liền hướng eo ếch Tần Thách bấm tới, ai ngờ Tần Thách lại đột nhiên vươn tay, thoáng cái bế cô lên, liền đem cô ôm đi ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được hét lên một tiếng, thời điểm lấy lại tinh thần, đã bị Tần Thách nhét vào trong xe, mà xe đã khởi động.

Bạc Sủng Nhi chuyển đầu, giận nhìn chăm chăm Tần Thách: "anh muốn đưa mang em đi nơi nào?"

Tần Thách chuyên chú lái xe, hướng về phía Bạc Sủng Nhi nhàn nhạt mà cười cười: "Địa phương tốt!"

"Địa phương tốt là nơi nào?"

"Đến em sẽ biết!"

Bạc Sủng Nhi chép miệng, một bộ không có hứng thú.

Xe chạy thật lâu, trên đường có chút chật chội, một đường lái đi, Bạc Sủng Nhi dần dần biết Tần Thách mang chính mình đi là nơi nào, cô lập tức mềm nhũn gục xuống, buồn buồn nói: "A Thách, em không muốn đi "Hoàng cung"."

Tần Thách không có lên tiếng, chẳng qua là chuyên chú lái xe.

Bạc Sủng Nhi rơm mắt, sắc mặt càng ngày càng bi thương, cô buồn thối mi mắt, nhìn đồng hồ, chỉ có nửa giờ, sinh nhật cũng sắp qua, nghĩ điếu không nhịn được cũng theo đó đau thương lên: "A Thách, hôm nay em rất không vui."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 619: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【17】

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ chiếu rọi ánh sang lấp lánh, cô nhìn đến khóe mắt khẽ chua xót.

Tần Thánh chuyên tâm lái xe như cũ, ánh mắt lóe lên vài phần, không biết suy nghĩ cái gì, tốc độ, càng lúc càng nhanh.

Cảnh trí ngoài cửa sổ, cũng hóa thành một đoàn bóng trắng hư vô.

Đột nhiên thắng xe một cái, Tần Thánh lúc này mới gõ tay lái: "Sủng Nhi, đến."

Bạc Sủng Nhi lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nhìn Tần Thánh ngồi ở một bên, không nói câu nào.

Tần Thánh ngoắc ngoắc môi, nhìn thẳng Bạc Sủng Nhi, chốc lát, liền nhanh chóng cười cười, nói: "Đi vào, chỉ có một con đường, đi thẳng lên, là tốt."

Bạc Sủng Nhi lặng yên suy nghĩ một chút, mới ngẩng đầu, nhìn Tần Thánh: "A Thánh, có phải, anh thấy em mất hứng, cho nên mới hao hết tâm tư chọc em vui vẻ? A Thánh, chúng ta về nhà đi, tâm ý của anh em nhận, nhưng là hôm nay em không có tâm trạng."

Tần Thánh cười mà không nói, suy nghĩ một chút, tự mình xuống xe, vòng quanh xe thể thao màu đỏ bánh bao của anh, tự mình mở cửa cho Bạc Sủng Nhi, vươn tay, một bộ tư thái thân sĩ, dắt tay cô, đem cô từ bên trong xe mang xuống, chạm rãi đẩy cô nói, "Đi đi."

Bạc Sủng Nhi giật giật môi, thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng khi nhìn đến nụ cười ấm áp ở đáy mắt Tần Thánh, một chút cự tuyệt cùng tùy hứng đều nói không nên lời, âm thầm mà căn cứ môi dưới, cuối cùng xoay người, hướng bên trong đi tới.

Bóng lưng của cô, thoạt nhìn, hơi mang theo vài phần tiếc nuối cùng khổ sở.

Anh hiểu được cô là vì cái gì mà khổ sở cùng tiếc nuối.

Anh nhìn chăm chăm bóng lưng của cô, biến mất ở tầm mắt của mình, vốn là những nụ cười sáng lạn kia, bỗng nhiên biến mất, con người sáng ngời trong nháy mắt lờ mờ xuống tinh thần, nhưng mà, vẫn sặc sỡ loá mắt vẻ mong được.

Hồi lâu, anh mới vươn tay, rút một điếu thuốc, đốt, chậm rãi hút một hơi, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn lên trời, hồi lâu, mới buồn bực đá đá mặt đường, dưới đáy lòng, lặng yên phun ra một câu nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 620: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【18】

Sùng Nhi, chúc em hạnh phúc.

Sau khi nói xong, anh mới kinh ngạc hít khói, biếng nhác dựa vào xe của mình, nhìn lên trời, không biết suy nghĩ cái gì.

Đường này, lúc Bạc Sùng Nhi còn rất nhỏ, đã đi qua một lần.

Đi bộ trên mây.

Năm đó hao tổn hai mươi phần trăm của cải tập đoàn Bạc Đế để chế tạo lâu đài trên không.

Là quà tặng tốt nhất, Bạc Tình đưa cho Thất Thất.

Cha cùng mẹ của cô là biểu tượng của tình yêu đẹp nhất.

Cô rất thích vật này, bởi vì ngẩng đầu, có thể thấy Ngưu Lang cùng Chức Nữ kết hợp ở chung một chỗ.

Đó là mơ ước của Thất Thất.

Thất Thất hạnh phúc a, ở trong thế giới của Bạc Tình, bà chính là toàn bộ.

Chỉ cần bà muốn, Bạc Tình có thể làm cho toàn thế giới vây quanh cô.

Cô không thích tới nơi này, bởi vì mỗi lần tới, sẽ ghen tỵ.

Đúng, mặc dù cô là con gái Thất Thất, nhưng là cô cũng chân chân chính chính ghen tỵ với Thất Thất!

Tần Thánh đưa cô tới nơi này làm gì?

Cô thế nào cũng nghĩ không thông, nhưng vẫn nghe lời Tần Thánh, đi vào trong thang máy, nhấn tầng chót, nhìn mấy chữ thang máy, ở tầm mắt của mình, từng điểm từng điểm nhúc nhích.

Tầng lầu rất cao.

Đi một hồi.

Đầu óc của cô, hỗn loạn, không cách nào suy tư, mãi cho đến khi thang máy dừng lại, cửa thang máy mở ra, cô còn sững sờ trong thang máy thật lâu, mới nhớ phải đi ra ngoài.

Kia là một căn phòng, một cánh cửa, mở ra.

Cô đi tới, đi vào, chính là truyền kỳ X thị———— đi bộ trên mây!

Toàn bộ đều là được chế tạo bằng pha lê, bốn bề đều có thể thấy bầu trời đêm, vọt trên không trung, có thể phát hiện mây trắng đều đến gần mình.

Bạc Sủng Nhi cởi dép, dẫm lên pha lê, khẽ cúi đầu, lại phát hiện là cao như thế, đưa mắt nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến một mảnh ánh đèn lóe lên.

Tạp âm cùng tiếng động lớn xôn xao, cũng đã rời xa tai cô.

Cô đứng ở nơi này, là có thể quan sát cảnh đêm cả X thị.

X thị mấy năm này phát triển đặc biệt mau, cũng đã đạt đến lục hoàn, đô thị phồn hoa nổi danh thế giới.

Bởi vì tập đoàn Bạc Đế tọa lạc, cho nên tòa thành thị này, cũng nắm trong tay mạch sống kinh tế toàn cầu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 621: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (19)

Mà bước chậm trên mây, rất nhiều người chỉ thấy trong truyền thuyết, trên thế giới này, cũng không có người chân chân chính chính có thể nhìn thấy khắp bộ dạng bước chậm trên mây như thế nào.

Rất nhiều người đều hâm mộ mà đến, mất hứng mà về.

Bởi vì, Bạc Tình đưa cho Thất Thất, chỉ thuộc về cô, há có thể cho những người khác quan sát?

Nếu không phải Thất Thất năm đó, tức giận Bạc Tình, mang theo cô đi tới bước chậm trên mây, có lẽ, Bạc Tình cũng không cho phép cô đến bước đi.

Có rất lâu, Sủng Nhi cảm giác chính mình tuy được yêu đến cực hạn, lại cảm thấy không hạnh phúc.

Người phụ nữ, cũng không phải là ra đời hoàn cảnh tốt bao nhiêu, sinh tồn hoàn cảnh tốt bao nhiêu, đó chính là hạnh phúc, chủ yếu là nhìn mình có thể tìm tới Bạc Tình của mình.

Mà Bạc Tình của cô, cô nhận định chính là Tiểu Tịch.

Thế nhưng, Tiểu Tịch, nhận định cô là Thất Thất của anh?

Bạc Sủng Nhi theo thời gian dần trôi chứa đầy nước mắt, hơi cúi đầu xuống, tuy nhiên lại quật cường căn môi, thật lâu, mới giơ tay lên, lau khóe

mắt của mình, không chịu để cho chính mình rơi xuống nước mắt, cô nhìn ngàn vạn ánh đèn của thành phố X, đáy lòng quặn đau.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Hai mắt cô mơ màng, căn bản không biết là người nào gọi điện thoại tới, vô ý thức nghe máy.

"Sủng Nhi? Ở đâu?"

Truyền đến giọng nói quen thuộc.

Trầm thấp mà êm tai, vẫn có để cho người ta an định như cũ.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi chua xót, cô nghe được, ngữ khí của anh, bình thản như vậy, giống như cảm thấy thời gian hôm nay, như bình thường cũng không có gì khác biệt.

"Tại Hoàng Cung." Bạc Sủng Nhi ăn ngay nói thật, âm điệu để chính mình biểu hiện rất nhẹ nhàng, thậm chí, cô còn cứ thế mà gạt ra một nụ cười, ra vẻ nhẹ nhàng hỏi lại: "Anh thì sao?"

"Ừm, vừa tan tầm." Tịch Giản Cận trả lời một câu, sau đó dẫn đầu bật cười.

Bạc Sủng Nhi nghe được tiếng cười của anh, lại nửa điểm cao hứng cũng không đến, bình thường cùng anh lúu rúu không ngừng, lúc này lại trầm mặc.

Tịch Giản Cận giống như là cảm giác được sự trầm mặc của cô, tìm đề tài, nói ra: "Đêm nay ánh trăng rất tốt."

Bạc Sủng Nhi ngẩng đầu, nhìn trăng trên trời, có thể là đứng bước chậm trên mây, mặt trăng vô cùng sáng ngời, vô cùng lớn, ánh trăng nhàn nhạt, giống như cô có thể cảm giác được một màn mát lạnh kia.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 622: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (20)

Lòng của cô, theo mặt trăng này, đồng dạng băng lãnh.

Thế nhưng, trên mặt lại mang theo nụ cười đẹp nhất.

Âm điệu, cùng giọng nói linh động.

"Đúng, rất đẹp!"

"Ừm." Tịch Giản Cận chỉ ứng một chữ, sau đó liền không nói thêm gì nữa.

Bạc Sủng Nhi cũng một câu cũng nói không nên lời, chỉ là đứng ở nơi đó, nắm lấy điện thoại di động, cứng ngắc một mảnh.

Hai người đều trầm mặc.

Bạc Sủng Nhi đột nhiên giống như đánh mất toàn bộ khí lực, hô hấp đều khó khăn.

Cô dùng ánh mắt đặc biệt ủy khuất, nhìn chăm chăm ánh trăng, giọng nói mềm nhũn: "Tan tầm rồi hả? Rất mệt mỗi sao?"

"Còn tốt." Tịch Giản Cận nghe được cô nói chuyện, liền đáp trả.

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nửa ngày, cô phát hiện điện thoại cũng không có người nói chuyện, lúc này mới căn căn môi dưới, nói ra: "À."

"Em làm sao vậy?"

"Không có gì!" Bạc Sùng Nhi triết để nguôi nahj, anh thật sự không nhớ rõ, anh rõ ràng hận cô, vậy anh hẳn là một mực nhớ kỹ cái ngày cô để cho anh một mực thống khổ, chẳng lẽ anh quên rồi sao? Vậy anh hiện tại cùng cô tốt vậy, mục đích ở đâu?

"Ừm." Tịch Giản Cận tái diễn lại cái chữ không có bất kỳ hứng thú cùng hàm nghĩa.

Bạc Sùng Nhi đột nhiên có chút rã rời, cô muốn cúp điện thoại.

Giọng Tịch Giản Cận, lại đột nhiên truyền đến: "Sùng Nhi, mơ ước lớn nhất của em là gì?"

Bạc Sùng Nhi mang theo vài phần ử rữ: "Mơ ước? Không biết..... sao vậy?"

"Không có gì, thuận miệng hỏi một chút."

"A." Bạc Sùng Nhi mím môi, cắn răng, mới hỏi: "Chẳng lẽ, em nói, anh có thể giúp em thực hiện sao?"

Tịch Giản Cận bất động.

Bạc Sùng Nhi bặt miệng: "Liền biết anh chỉ tâm huyết dâng trào."

"Hử....." Tịch Giản Cận ở bên điện thoại, đột nhiên lại cười, không phủ nhận cũng không thừa nhận.

Bạc Sùng Nhi đảo cặp mắt trắng dã, thật không muốn nói điện thoại tiếp, đã không ngụy trang vui vẻ được nữa, liền mệt mỏi nói: "Tịch, em mệt mỏi, trước cúp điện thoại đây."

"Nói nguyện vọng của em một chút đi....." Tịch Giản Cận lại đột nhiên trả lời một câu: "Chỉ cần em chịu nói, anh sẽ có thể làm được."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 623: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! (21)

Bạc Sủng Nhi không nói gì.

Tịch Giản Cận lại nhàn nhạt lặp lại một câu: "Trên thế giới, không có gì anh không làm được!"

Trong lòng Bạc Sủng Nhi có một vòng oán khí, Tịch Giản Cận trúng gió gì vậy, một mực hỏi mơ ước của cô là gì.

Đáy lòng cô, có khát vọng lớn nhất, cũng là để anh bồi cùng chính mình ăn bánh kem sinh nhật, cùng chính mình qua sinh nhật, đền bù tiệc nuôi bảy năm trước.

Giống như là hờn dỗi, cô âm thầm cắn răng, kiêu ngạo mà bá khí nói: "Thật mơ ước gì đều có thể sao?"

"Ừm." Tịch Giản Cận đáp, cực kỳ khẳng định.

"Vậy được rồi!" Bạc Sủng Nhi làm bộ nghĩ, lập tức, liền nói ra từng chữ: "Vậy thì tốt, em muốn toàn thế giới đều cho em là trung tâm, tất cả ánh sáng đều vì em mà tồn tại, anh có thể làm được sao?"

Tịch Giản Cận bất động thanh sắc.

Bạc Sủng Nhi đợi một hồi, mếu máo: "Liền biết anh đùa em chơi!"

Tịch Giản Cận lại cười, nụ cười cực kỳ êm tai, Bạc Sủng Nhi nghe tiếng cười kia, lại cảm thấy cực kỳ chói tai.

"Nhắm mắt lại."

Giọng Tịch Giản Cận nhàn nhạt, nghe giống như là cách thiên sơn vạn thủy, êm tai như vậy, Bạc Sủng Nhi vốn không muốn thuận theo, thế nhưng là Tịch Giản Cận lại một lần nữa nói ra: "Nhắm mắt lại, ngoan, nghe lời."

Bạc Sủng Nhi giống như là bị làm bùa trú, thật ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Lập tức, toàn thế giới hoàn toàn yên tĩnh, điện thoại di động đều yên tĩnh.

Cô trong nháy mắt, coi là Tịch Giản Cận đã đập máy.

Lông mi của cô hơi run rẩy, còn chưa kịp mở ra, liền nghe được Tịch Giản Cận nói: "Mở to mắt, nhìn kỹ."

Bạc Sủng Nhi chần chờ một chút, vẫn là ngoan ngoãn mở mắt.

Không có cái gì đặc biệt, vẫn là bộ dạng như trước.

Thế nhưng, cô còn chưa kịp nhắm mắt lại, liền nghe được bên tai truyền đến giọng nói: "Ba, hai, một....."

Giọng của anh, cực kỳ êm tai.

Nghe mà lòng cô, đều có chút run rẩy, cô động môi, không có lên tiếng, chỉ là nhìn anh đếm xong.

"Tốt!"

Anh chỉ ngắt gọn một chữ, mang theo giọng huấn luyện của bộ đội.

Ngắn ngủi mà không cách nào làm cho người ta phản kháng.

Trong nháy mắt, Bạc Sủng Nhi liền thấy một màn để cho cô khó quên, tâm thần run rẩy, hai mắt chứa đầy nước mắt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 624: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (1)

Đứng ở bước chạ̣m trên mây, toàn bộ thành phố X yên tĩnh mà phồn hoa.

Ánh đèn sáng tỏ một mảnh.

Nhưng mà, khi chữ tốt của Tịch Giản Cận hạ xuống xong, cô cũng không kịp hô hấp, liền nhìn thấy ánh đèn toàn thế giới, đột nhiên dập tắt.

Toàn bộ thành phố X, đô thị phồn hoa mênh mông, toàn bộ đều đen kịt.

Ánh đèn khắp nơi đều không nhìn thấy rồi.

Bạc Sủng Nhi nắm lấy điện thoại di động, trong nháy mắt đó, cảm giác được tín hiệu điện thoại di động, cũng biến mất vô ảnh rồi.

Giống như cái thế giới này, căn bản chưa từng tồn tại.

Bạc Sủng Nhi đứng ở trên bước chạ̣m trên mây, khoảng chừng nhìn lại, lại phát hiện bốn phương tám hướng, đều là đen như mực.

Duy chỉ có trên trời, ánh trăng nhàn nhạt.

Trong khoảnh khắc đó, thời gian một cái nháy mắt, đột nhiên từ trên mặt đất bay lên chín quả bóng thật to.

Càng bay càng cao.

Bay thẳng đến đến chân trời.

Đi qua bước chậm trên mây.

Phía trên có phần huỳnh quang, Bạc Sủng Nhi có thể nhìn thấy chữ phía trên.

"Sinh nhật vui vẻ, tiểu công chúa!"

Chín quả bóng, chín chữ.

Bạc Sủng Nhi muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện giọng giống như bị chế trụ, căn bản không mở miệng nói ra một chữ.

Cô chỉ yên tĩnh nhìn lấy những quả bóng đó, càng bay càng cao, cao dần không thấy được bóng dáng, giống như hóa thành tinh quang chân trời.

Ngay sau đó, cô liền nghe thấy trong điện thoại di động truyền đến tiếng xột sọt, một giây sau, chính là giọng trầm khàn khàn của Tịch Giản Cận: "Em muốn toàn thế giới xoay quanh em sao? Hiện tại..... Em nhìn xem, toàn bộ ánh đèn thế giới đều vì em dập tắt rồi."

Trong lòng Bạc Sủng Nhi run rẩy, một câu cũng nói không nên lời, chỉ là chậm chạp hô một câu: "Tịch....."

"Hiện tại, anh để bọn chúng, vì em sáng lên."

Tịch Giản Cận cắt ngang lời cô, âm điệu thanh nhã, lại mang theo vài phần nhẹ nhàng chậm chạp: "Chỉ vì vì một mình em mà sáng lên."

Tịch Giản Cận nói xong, ngón tay Bạc Sủng Nhi liền hơi run rẩy, một giây sau, liền Thanh nghe được Tịch Giản Cận nói chữ "Tốt!", trong nháy mắt, ánh đèn thành phố X, đồng loạt sáng lên.

Thậm chí, đến những ánh đèn quân dụng nơi xa, đều sáng lên, chiếu mấy trăm mét, mấy chục mét, bốn phương tám hướng sáng lên, đem thành phố X, đêm tối biến thành ban ngày!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 625: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (2)

Những ánh đèn kia, toàn bộ đều chiếu về phía cô.

Mà lại không phải là chuyển động.

Toàn bộ như ngừng lại ở nơi này.

Nhắm ngay cô.

Cô ở ngay chính trung tâm, tất cả ánh sáng đều chiếu về cô.

Lông mi Bạc Sủng Nhi khẽ rung động, nước mắt không kiềm nén được nữa chảy xuống.

Cô cực lực đè nén cảm xúc cuồn cuộn trong lòng, hô hấp thật sâu, muốn để chính mình biểu hiện bình tĩnh, tuy nhiên lại không nhịn được giọng nói run rẩy, mang theo tiếng khóc nức nở hô một tiếng: "Tịch, anh đều nhớ....."

Bên kia điện thoại không có truyền đến bất kỳ tiếng nào.

Nước mắt Bạc Sủng Nhi càng rơi nhiều, cô cắn cắn môi dưới, nhẹ giọng nói: "Tịch, em cho là anh đã quên, thì ra anh đều nhớ, mặc kệ anh là hận, hay là yêu, anh nhớ kỹ là tốt!"

Làm sao có thể quên?

Làm sao có thể quên mất chứ?

Cái ngày này, là anh bảy năm trước, thời gian anh hận thấu.

Là ngày giỗ tình yêu của anh.

Tịch Giản Cận không nói gì, chỉ là khẽ cười một tiếng.

Bạc Sủng Nhi lại đột nhiên muốn gặp Tịch Giản Cận, cô thấp giọng hỏi: "Tịch, bây giờ anh ở nơi nào?"

"Anh ở ngay bên cạnh em."

Tịch Giản Cận vừa ngắt lời, Bạc Sủng Nhi liền nghe được tiếng bước chân, từng cái từng cái, từ xa tới gần.

Cô đột nhiên quay đầu, liền nhìn thấy người đàn ông đó, dưới ánh đèn, đứng ở trước mắt của cô.

Giống như bất ngờ xuất hiện.

Anh cất bước ưu nhã, đi tới gần cô.

Cô ngây ngốc đứng tại chỗ, đều quên hô hấp.

Anh đứng ổn định ở trước mặt cô, cự ly một mét, tay còn cầm lấy điện thoại di động, đặt ở bên tai.

Cô vẫn ngẩn ngơ như cũ, nắm lấy điện thoại di động, đặt ở bên tai.

Nét mặt của cô cứng ngắc, không có bất luận cảm tình gì, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nhìn cô thất thần, ưu nhã đứng dưới ánh đèn, cười với cô.

"Sinh nhật vui vẻ, tiểu công chúa!"

Anh nói, sinh nhật vui vẻ, tiểu công chúa!

Nước mắt cô, trong nháy mắt rơi xuống.

Ngón tay chậm rãi buông ra, điện thoại di động rơi xuống đất.

Anh mở cánh tay ra, cô nhào vào trong ngực của anh.

Anh ôm cô thật chặt, cảm giác nước mắt, của cô bởi vì cảm động, tùy ý mà rơi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 626: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (3)

Đầy trời phủ đầy ánh sáng, thân thể cao lớn, ôm thật chặt người phụ nữ nhỏ trong ngực.

Ánh mắt của anh đen kịt, không nhúc nhích níu lấy người phụ nữ nhỏ trong ngực thật chặt.

Có vẻ đẹp không thể tưởng tượng nổi, từ người đàn ông chậm rãi chảy ra ngoài.

Anh chờ đợi cô một mực khóc đủ, lúc này mới nắm tay của cô, đi xuống Hoàng Cung.

Phía dưới đen kịt, cô đứng ở nơi đó, anh vươn tay, chậm rãi bịt kín mắt của cô, nửa ngày, mới buông ra, ánh đèn sáng lên, khuôn mặt quen thuộc, nhất nhất xuất hiện ở trước mặt Bạc Sủng Nhi.

Thậm chí, trong phòng "Hoàng cung", không biết là người nào, vận dụng bao nhiêu tài lực, tạo một suối phun, không ngừng phun nước, thậm chí có pháo hoa từ bốn phương tám hướng trong góc phun ra.

Dịch Hỉ Hoan từ một bên, đẩy cái bánh kem, đưa dao cho Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi còn ngăn người, chậm chạp không chịu tiếp, Tịch Giản Cận nắm tay của cô, nhận lấy, cúi đầu xuống, xích lại gần bên tai của cô, nói ra: "Cắt bánh kem, cầu nguyện."

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới giống như bị bùa chú, cứng ngắt thôi tắt ngọn nến, sau đó theo động tác Tịch Giản Cận, đem bánh kem cắt xuống.

Trong nháy mắt, "Hoàng cung" phát ra từng tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, "Sinh nhật vui vẻ, tiểu công chúa!"

Người khác nhau, đều chúc phúc.

Tịch Giản Cận tránh ra, để cho người ta quay chung quanh Bạc Sủng Nhi.

Cô gái kia, trong nháy mắt, thật giống như sao quanh trăng sáng, tất cả mọi người, đều tại ở quanh cô.

Nâng đồng hồ lên, nhìn thời gian một chút, đã là mười một giờ 40 phút.

Tịch Giản Cận đưa một ánh mắt cho người bên cạnh, một giây sau hoàng cung hoàn toàn yên tĩnh.

Mọi người kinh ngạc nhìn lại bốn phía, lại nhìn thấy một bên đẩy ra một tấm ván gỗ lớn, phía trên treo 7 đèn nê ông.

Có người đẩy ra một cái xe nhỏ, trên xe để là súng lục Tịch Giản Cận chấp hành nhiệm vụ

Anh chậm rãi lắp đạn, ngón tay nhanh chóng, chẳng qua những cái kia đều là vỏ đạn, không có thuốc nổ.

Anh nhắm ngay 7 đèn nê ông, khi tất cả mọi người chưa kịp phản ứng, giờ súng bắt đầu bắn.

Âm thanh ba ba vang lên.

Rất nhiều người bị lấy lỗ tai, thét chói tai né tránh.

Ngay sau đó, bọn họ liền nhìn thấy Tịch Giản Cận điều khiển nhanh chóng, động tác ăn khớp.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 627: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (4)

Cánh môi mím thật chặt.

Giống như đáy lòng thầm đếm cái gì.

Những đèn nê ông đó, bị anh bắn nát, trong nháy mắt dập tắt, pha lê như là tuyết hoa, đồn dập rơi xuống.

Những người xem xung quanh, đều trợn mắt hốc mồm đứng đó, mắt thần tràn đầy rung động.

Nhưng mà, khi Tịch Giản Cận bắn ra chữ "Bạc", Bạc Sủng Nhi đột nhiên giống như hiểu ra cái gì, người chung quanh đều bắt đầu reo hò theo.

Ngay sau đó, động tác Tịch Giản Cận càng ngày càng nhanh, tiếng bắn vang lên, mọi người đều biết những viên đạn kia không có thuốc nổ, cho nên không có gặp nguy hiểm, rối rít vây quanh Tịch Giản Cận nhìn.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm tấm gỗ, nhìn những ánh đèn dập tắt, cô đột nhiên cảm thấy cả người giống như là nằm mơ, tung bay thấm thoát tuyệt không chân thực.

Tịch Giản Cận bắn xong hai chữ." Bạc Cấm", ngay sau đó liền lập đạn, sau khi kết thúc, lại là một hơi, bắn xuống bốn chữ lớn.

Sinh nhật vui vẻ!

Cả phòng người đều sôi trào đứng lên, hét chói vang, vỗ tay.

Tịch Giản Cận kết thúc phát súng cuối cùng, chuông báo giờ "Hoàng cung" vang lên.

Vừa lúc là mười hai giờ đêm.

Ngày nay, là thời gian cô kết thúc sinh nhật.

Tịch Giản Cận đợi khi kết thúc, mới chậm rãi thu súng, xoay người, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi đứng ở đằng xa.

Tất cả mọi người thức thời tránh ra một con đường.

Tịch Giản Cận đứng nguyên không động.

Bạc Sủng Nhi cũng ngây ngốc đứng ở nơi đó không hề động.

Thất Thất đứng một bên, không nhìn được đây con gái nhà mình, sao lại ngốc rồi hả?

Bạc Sủng Nhi hoàn hồn, lúc này mới đi về phía Tịch Giản Cận, chạy qua rất nhanh, lập tức nhào vào trong ngực của anh.

Làm sao bây giờ, anh cho cô kinh hỉ cùng rung động, khiến cô có chút phản ứng không kịp rồi!

Tịch Giản Cận một tay ôm cô, một tay ôm súng của mình.

Một cái là sự nghiệp của mình, một cái là người phụ nữ của mình.

Một cái băng lãnh như vậy, có thể tùy thời lấy mạng người.

Một cái mềm mại như vậy, uốn ở trong ngực của mình.

Thật sự là hai loại đồ vật kỳ diệu, thế nhưng hết lần này tới lần khác đem tim của anh, đều bắt chặt chẽ.

Bạc Sủng Nhi chôn ở trong ngực của anh, vừa khóc vừa cười, hiển nhiên là kích động thần thờ, nhiều lần mở to miệng, muốn nói chuyện, thế nhưng hết lần này tới lần khác cũng nói không nên lời

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 628: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (5)

Tô Thần ở bên, cũng không biết trúng cái gió gì, đột nhiên mở miệng la hét: "Hôn một cái, hôn một cái!"

Chung quanh nhất thời có người trẻ tuổi cũng nhao nhao ồn ào theo, kêu loạn gọi thành một đoàn.

Tịch Giản Cận lại hào phóng cười, Bạc Sủng Nhi đỏ mặt.

"Sủng Nhi chủ động, hôn một cái, hôn một cái!!!"

"Đúng đúng đúng, hôn một cái, hôn một cái!"

.....

Tần Thánh đứng ở cửa "Hoàng cung", thấy được tất cả một màn, mím môi, cười nhạt, thật lâu, mới lấy thuốc lá, đặt bên miệng, "Tịch Giản Cận này, thật đúng là có bản lĩnh."

Anh hít một hơi thuốc, sau đó xâm nhập vào trong đám người, dặt cuống họng hô một tiếng: "Hôn một cái! Bạc Cẩm, hôn một cái!"

Anh kêu rất dùng sức, tất cả mọi người nghe được rồi.

Bao gồm Bạc Sủng Nhi.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn Tần Thánh.

Tần Thánh lại cầm điếu thuốc, nhàn nhạt hút lấy, nhướng mày, nhìn đại sảnh yên lặng như tờ, nói ra: "Hôn một cái."

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, đột nhiên liền xoay người, nhón chân lên, nhốt chặt cổ Tịch Giản Cận, xích lại gần ngấm môi của anh.

Khi môi muốn nhận, trong phòng yên tĩnh.

Phía sau có tấm gỗ đèn nê ông, ở giữa có sáu chữ đen như mực.

Cảnh đẹp như thế, bối cảnh như thế, hôn như vậy, đều trở nên lãng mạn không thể tưởng tượng nổi!

Bọn họ hôn môi vô số lần, thế nhưng đến hiện tại, còn có thể toàn thân run rẩy như vậy, tim đập rộn lên.

Đó là có bao nhiêu yêu, mới sẽ có cảm giác như thế?

Bạc Sủng Nhi nhu thuận mặc cho anh hôn, bản năng đảo trả anh.

Bọn họ quên đi tồn tại chung quanh, quên đi tất cả thời gian phiến não, quên đi những khúc mắc cùng ngăn cách trong lòng họ, chỉ có ôm nhau như vậy, trong tiếng người huyên náo ồn ào, chuyên chú hôn tốt đẹp nhất hạnh phúc nhất trong lòng mình.

Cô nghe được tiếng tim đập của mình, bay nhảy, bay nhảy, không dứt.

Cô đột nhiên nghĩ, thì ra, gặp được một người, mà yêu sâu như vậy, tuyệt vời như vậy.

Thì ra, trời cao là quyến luyến lấy cô như vậy.

Giờ này khắc này, nếu là có thể chết, cũng không sao rồi!

Tịch Giản Cận bóp lấy thời gian hôn cô, rờng rã một phút đồng hồ, liền buông cô ra, lại không có gấp rờ đi bờ môi cô, mà chính là dán lên môi của cô, nhẹ nhàng nói: "Không làm được sinh nhật đầu tiên của em vui vẻ, nhưng sẽ làm cái cuối cùng!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 629: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (6)

Bạc Sủng Nhi mỉm cười, đáy lòng cảm động, tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, ra sức chui.

Người chung quanh vỗ tay một mảnh.

Như cô mong muốn, đêm nay, toàn thế giới, đều lấy cô làm trung tâm.

Tần Thánh nhìn cảnh đẹp vậy, ánh mắt dần thấy chua xót, anh hơi động môi, lui về đằng sau, cách xa đám người, đứng ở trong góc nhỏ, nụ cười vẫn sáng ngời như cũ.

Công thành lui thân rồi.

Hiện tại kỳ sĩ là anh, triệt để lui ra rồi.

Có anh ta, trong thế giới của cô, làm sao còn tồn tại anh?

Đáy lòng Tần Thánh, không thể ức chế cuộn cuộn đau đớn, thật lâu trước đó, Bạc Sủng Nhi bị Tịch Giản Cận làm khóc, cô nói với anh, A Thánh, anh nói xem, em có phải rất tiện hay không?

Không, em không tiện.

Em xem, em yêu người, cũng có người yêu em như vậy.

Này làm sao có thể là tiện.

Ở trên thế giới, người chân chân chính chính tiện, là Tần Thánh.

Không nên cùng anh so tiện!

Bởi vì, ai cũng không sánh bằng.

Có ai có thể so sánh với anh?

Ở sinh nhật người đàn ông khác, tự mình giúp đỡ người phụ nữ mình yêu, đưa đến trên giường người đàn ông kia.

Em nói, anh tiện hay không?

Lúc cô muốn kích thích Tịch Giản Cận, tìm một người đàn ông diễn kịch, anh liền bồi tiếp cô diễn, biết rất rõ ràng là giả, lại quên cả trời đất mà làm thật.

Em nói, anh tiện hay không?

Khi cô khóc nói muốn vứt bỏ Tịch Giản Cận, anh là người đầu tiên, đi tìm người đàn ông kia đánh một trận, rồi cùng vào bệnh viện.

Em nói, anh tiện hay không?

Khi anh biết chân tướng 7 năm trước họ chia tay, anh lại giấu chân tướng, ẩn giấu sai lầm năm đó, Tịch Giản Cận là người vô tội nhất, vì sợ cô áy náy, khổ sở, hổ thẹn, nếu như anh chịu nói, có lẽ Tịch Giản Cận sẽ tức giận, sẽ căm hận, có lẽ cô sẽ tự ti rời đi..... Anh sẽ có cơ hội, mà anh lại vì hạnh phúc của cô, ra tay giúp cô che giấu!

Em nói, anh tiện hay không?

Khi người phụ nữ kia, nói với anh, giúp đỡ anh đạt được cô, anh lại trực tiếp cự tuyệt,

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 630: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! (7)

Biết rõ liên thủ, thần không biết quỷ không hay, có thể thật sự có cô, dù cô chung thân không gả, anh cả đời không cưới, bọn họ chỉ cần ở cùng một chỗ, liền tốt, thế nhưng anh lại từ bỏ rồi.

Em nói, anh tiện hay không?

Khi anh biết rõ, nhìn họ hôn môi, anh sẽ đau lòng, vẫn còn ở ngay thời khắc máu chốt, giả bộ như không có chuyện gì xảy ra hô to, hôn một cái, tiểu Sủng Nhi, hôn một cái.....

Em nói, anh tiện hay không?

Khi bảy năm, cô vì người đàn ông kia muốn chết muốn sống, khổ sở thút thít, anh đều ở bên cạnh đóng vai vật phẩm để cho cô trút giận, đem tất cả cao ngạo của mình tháo bỏ xuống cho cô giẫm.....

Em nói, anh tiện hay không?

Ở trong cái thế giới này, anh cũng là vương tử cao thượng, cũng là vương tử mọi người truy phủng, anh cũng không kém anh ta ở đâu, thế nhưng, anh ở trong lúc ngủ mơ, vô số lần ảo tưởng, nếu anh có thể làm Tịch Giản Cận một phút đồng hồ, thật tốt biết bao.....

Em nói, anh tiện hay không?

Thật sự, rất hâm mộ cái người đàn ông kia.

Nếu như có thể, anh nguyện ý cầm thời gian cả đời mình, đổi một phút đồng hồ làm Tịch Giản Cận.

Nhìn cô đối với chính mình tràn đầy yêu thương, sau đó ôm cô một cái, liền thỏa mãn rồi.

Tần Thánh đứng ở nơi đó, đáy lòng chua xót, nụ cười trên mặt càng tùy ý rồi.

Anh cảm thấy, tâm không còn nữa.

Triệt để không còn.

Giống như cảm giác đau đớn không thấy nữa.

Sủng Nhi, Sủng Nhi, anh yêu em như thế, từ khi em sinh ra tới hiện tại, như đã hao hỉ hết thời gian của anh, em nói xem, thời gian còn lại, anh nên làm cái gì?

Tìm một tình yêu sao?

Không có lòng, làm sao tìm kiếm?

Anh tự hào có lòng anh đối với em, trên thế giới, ai cũng yêu em kém hơn anh.

Cho dù là Tịch Giản Cận.

Anh ta cũng kém.

Anh có thể vì ngắm yêu em, từ bỏ tất cả chính mình, thậm chí bao gồm em.

Anh ta có thể làm được sao?

Em nói..... Tiểu Sủng Nhi, anh cực kỳ yêu tiểu Sủng Nhi, anh có phải là người tiện nhất hay không?

Thiên hạ vô địch tiện sao?

Tần Thánh nhìn những hình ảnh trò chuyện vui vẻ đó, lặng yên quay người, rút lui.

Bóng lưng của anh, cao ngạo như vậy, chỉ là giấu một chút cô đơn.

Anh nói, tạm biệt, người anh yêu.

Anh nói, chúc em hạnh phúc, người anh yêu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 631: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【8】

Anh nói, tình yêu của anh, anh rất đau, nhưng sẽ không cho cô biết.

Đúng vậy a, tự tìm đau.

Là chính bản thân anh muốn yêu cô, cùng cô có quan hệ gì đâu?

Anh không kêu đau, không có nghĩa là sẽ không đau.

Chính anh muốn yêu, cần gì phải kêu đau?

Anh không tự trách mình, anh nghĩ, dù thời gian đảo ngược một lần nữa, anh vẫn lựa chọn yêu cô.

Yêu cô như vậy.

Cô vốn là công chúa, bên cạnh nên có một kỵ sĩ.

Vương tử sẽ phụng bồi cô qua cả đời.

Mà kỵ sĩ, sẽ ở thời điểm cô khổ sở, an ủi cô.

Tần Thánh ngồi ở trong xe, chẳng có mục đích phiêu dăng.

Không biết đi đâu.

Đêm khuya yên lặng, phía sau chính là "Hoàng cung " phồn hoa, mà toàn bộ vui vẻ bên trong "Hoàng cung ", hết lần này tới lần khác đều không thuộc về anh.

cuối cùng Tần Thánh đem xe dừng ở một cái quán bar nhỏ.

Bên trong rất an tĩnh.

Là tiêu điểm uống rượu thuần khiết.

Anh chọn một ly rượu, ngồi ở trong góc, chậm chậm uống.

Đối diện anh, có một đôi tình lữ, thỉnh thoảng liếc mắt đưa tình.

Thậm chí, còn không ngần ngại anh xem xét, trình diễn một chút động tác hôn hít sờ soạng.

Tần Thánh ngoắc ngoắc môi, tập mãi thành thói quen cười cười, thật ra thì, chính anh cũng phóng túng như vậy đi?

Tần Thánh uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, tiếp tục muốn một ly, mới vừa bưng lên, liền thấy một cô gái đẩy cửa vào.

Ừ, lớn lên rất thanh thuần.

Trắng tinh.

Mặc cũng rất bình thường, một quần trắng đơn giản, giày vải, tóc rất dài, tết thành hai cái đuôi sam dài, rũ xuống ở trước ngực.

Tần Thánh bưng ly rượu, rung hai cái, đáy lòng nghĩ đến, hình như chính mình lâu rồi không qua lại với phụ nữ, hôm nay lại nhìn thấy một cô gái thanh thuần, lại có cảm giác rồi.

Ai ngờ, cô gái kia lại hướng chỗ anh đi tới.

Anh dần dần nheo mắt lại.

Chả lẽ, cô ta coi trọng chính mình?

Ai ngờ, cô bé kia lại dừng ở trước mặt đôi tình lữ, nhìn chăm chăm nguwofi đàn ông kia, không nói tiếng nào.

Đôi bạn nữ kia tựa hồ cũng không có phát hiện cô ta, hôn hít như cũ.

Thật lâu, mới nhận thấy được có người đứng ở bên cạnh, ngừng lại, sau đó sắc mặt đôi nam nữ kia cũng trở nên khó chịu.

"Mông Mông, tại sao em lại ở chỗ này? " chàng trai đứng lên, động tác có chút bối rối.

Cô gái kia cũng đứng lên theo, đáy mắt mang theo vẻ đau lòng, đỏ hồng mắt nhìn cô ta nói: "Ninh Mông, sao cậu lại tới đây?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 632: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【9】

Thì ra là, cô gái kia tên là Ninh Mông? Cây chanh (Nịnh Mông)?

Tên trái cây?

Tần Thánh không nhìn được cong môi, thấp cười ra tiếng, thật ra thì anh vẫn luôn không nhiều chuyện như vậy, chẳng qua là cảm thấy tối nay nhàm chán, dù bận vẫn ung dung ngồi ở chỗ đó chậm rãi nhìn.

Ninh Mông một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, nhìn chăm chăm hai người phía trước, nét mặt của cô ta từng điểm từng điểm trở nên có chút không biết làm sao, thật lâu, mới nói: "Thì ra là, thật sự... Hai người, lại ở sau lưng tôi cùng một chỗ..."

Tần Thánh nhíu mày, tràng diện thật máu chó.

Bạn tốt cùng bạn trai cùng một chỗ?

"Mông Mông, em hãy nghe anh nói! " anh chàng kia hiển nhiên là có chút bối rối, vươn tay, muốn túm Ninh Mông, ai ngờ lại bị cô nhanh chóng mở tay ra, nhìn chăm chăm chàng trai kia nói: "Tôi và anh cũng đã đính hôn, anh lại còn làm ra chuyện như vậy?"

Ninh Mông liếc liếc, ngay sau đó liền vươn tay, đem chiếc nhẫn trên ngón tay mình rút xuống, đưa cho người đàn ông phía trước.

Tần Thánh cho là anh ta sẽ do dự một chút, ở trong đầu óc của anh, thật ra thì người đàn ông có người bên ngoài..., hẳn là chuyện rất bình

thường.

Song, đối với phụ nữ mình đã đính hôn, ít nhiều gì cũng có chút tình cảm a.

Nhưng là, ai biết anh ta nghĩ cũng không có nghĩ, từ trong tay Ninh Mông đem chiếc nhẫn nhận lấy.

Tần Thánh nhíu mày, hướng về phía Ninh Mông nhìn sang, quả thật, sắc mặt cứng ngắc lại, đáy mắt cũng đã có chút di động rồi.

Giống như là muốn khóc.

Tần Thánh bất tri bất giác nghĩ tới Bạc Sủng Nhi, cô gái cao ngạo như vậy, nếu đổi lại là cô, nói vậy người khóc, khẳng định là hai vị này đi.

Cô gái này, quá mềm yếu rồi.

"Mông Mông, thật ra thì anh đã sớm muốn nói cho em, chẳng qua là, vẫn không tìm được thời gian, nếu hôm nay em thấy được rồi, chúng ta liền trực tiếp thẳng tanh đi, anh thích chính là em ấy, không phải là em... Nếu không phải công việc của em hơi tốt hơn chút, nhiều tiền, bị ba ta anh bắt đính hôn, anh đã muốn chia tay em rồi..."

Ninh Mông sắc mặt trong nháy mắt tối sầm đi, cúi đầu, không có lên tiếng.

Tần Thánh nhíu mày, anh cảm giác có chút nhìn không được rồi.

Nhưng là cô lại buông thõng đầu nhỏ, không nói lời nào?

"Mông Mông, thật ra thì hẳn là em hiểu, em luôn lặng lẽ không lên tiếng như vậy, hơn nữa cũng sẽ không biết ăn mặc, dáng vẻ vô cùng quê mùa. Ra đường thấy cái đồ gì, đều ra sức trả giá, có đôi khi, làm cho anh thấy rất mất mặt."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 633: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【10】

Anh chàng kia hiển nhiên vì mình ở bên ngoài... Cùng tìm kiếm lý do phản bội, chỉ có điều, anh thật xin lỗi người đang trước rồi, cũng không thoải mái buông tha cô gái trước mặt, chỉ trích cô, hiển nhiên rất không có phong phạm đàn ông!

Đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay.

Cần gì tổn thương người như vậy?

Ninh Mông ngẩng đầu, rớt cuộc chịu nhìn người đàn ông phía trước một cái, giật giật môi, Tần Thánh vẫn cho là cô sẽ mắng chửi, nhưng là, ai ngờ cô nói một câu: "Chúng ta vốn không có tiền."

Sau khi nói xong, cô hình như kịp phản ứng những chữ này, thật ra cũng không có tác dụng đâu, liền mấp máy môi, nói tiếp: "Thật ra thì en hiểu ý của anh."

Chàng trai kia gật đầu, sau đó như là nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói: "Mông Mông, chuyện em từ hôn anh, em định hướng về phía ba mẹ em nói làm sao?"

Tâm Ninh Mông, thoáng cái lạnh xuống, cô mấp máy môi, một hồi lâu mới lên tiếng: "Em sẽ không nói với ba mẹ chuyện của anh và cô ấy."

Chàng trai kia thở phào nhẹ nhõm, mặt mày cô gái bên cạnh đều cười lên, hai người lôi kéo tay, hình như căn bản không đem Ninh Mông đặt ở đáy mắt, hướng về phía Ninh Mông không biết liêm sỉ nói lời từ biệt, liền

rời đi, hơn nữa còn không có tính tiền, để lại cho Ninh Mông đứng ở nơi đó.

Ninh Mông từ túi móc tiền ra, thanh toán, sau đó mới lặng yên rũ vai, đi ra khỏi quán bar.

Tần Thánh một mình ngồi ở chỗ đó, nhìn một màn kinh ngạc như vậy, có chút tự giễu cười cười, vốn là muốn giúp cô, nhưng là bây giờ nhớ tới, cũng không cần rồi, dù sao cô gái kia, là loại tính tình mềm yếu, bị người khi dễ cũng là phải!

Huống chi, cũng không liên quan đến anh.

Tần Thánh ngồi ở chỗ đó, đưa rượu uống một hơi cạn sạch, lúc này mới giẫm chân tại chỗ đi ra ngoài.

Ra khỏi cửa quán rượu, anh lại phát hiện cô bé tên là Ninh Mông kia cũng không rời đi, ngược lại đứng ở dưới đèn đường, không biết phát gốc cái gì.

Tần Thánh nhìn ra ngoài một hồi, lúc này mới đi vào xe của mình, lái xe, xẹt qua bên cạnh cô, chạy được một chút, Tần Thánh cũng không biết mình rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, ngược lại đem xe lui trở lại, dừng ở trước mặt Cây Chanh (Ninh Mông, phát âm tương tự Ninh Mông).

Tần Thánh để cửa sổ xe xuống, hơi khinh bạc cười cười, thuận miệng hỏi một câu: "Mỹ nữ, có muốn đi nhờ xe hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 634: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【11】

Câu lạc bộ "Hoàng cung".

Toàn bộ cười nói vui vẻ, cầm Champagne đi quanh.

Trên mặt mọi người đều tràn đầy hạnh phúc.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận đứng trong đám người, lặng lẽ nắm tay, nhận lấy chúc phúc của người khác.

Thậm chí cô còn lôi kéo Tịch Giản Cận, đứng ở trước sáu chữ "Bạc Cẩm sinh nhật vui vẻ" Tịch Giản Cận bắn ra, chụp rất nhiều hình.

Tất cả mọi người rất vui vẻ, này coi như là sau bảy năm, sinh nhật thứ nhất của Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, mặc dù tràng diện không quá lớn, nhưng là Tịch Giản Cận liên tiếp vui mừng, cũng cho rất nhiều người rung động rất lớn!

Tịch Giản Cận đích xác là vận dụng quyền lực rồi.

Cầm lấy tên ông nội, ra lệnh cho mấy nhà máy điện X thị, để cho mọi người buổi tối cũng không nghỉ ngơi, toàn bộ chờ chực đợi lệnh.

Ông nội Tịch Giản Cận ở nhà nhận được tin tức như thế, lập tức giận dữ, hỗn hển!

Ai ngờ Tịch Giản Cận chuyên tâm làm bạn Bạc Sủng Nhi, điện thoại di động tắt máy, trực tiếp đem điện thoại ông nội Tịch Giản Cận toàn bộ ngăn cách!

ông nội Tịch Giản Cận lập tức mở to hai mắt nhìn, người đàn bà kia làm cháu ông bị thương, cháu ông còn cùng cô ta ở chung một chỗ làm cái gì?

Chẳng qua là tức giận thuộc về tức giận, năm đó ông quản không được Tịch Thư Ca đưa con trai kia, hiện tại ông vẫn để giầy không được Tịch Giản Cận đưa cháu này!

Mọi người vẫn náo đến ba giờ khuya, mới tản đi.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi uống một chút rượu, để tránh gặp chuyện không may, cho nên bọn họ kêu tài xế đưa bọn họ về căn hộ.

Bạc Sủng Nhi hiển nhiên là rất hạnh phúc, ở trên xe vẫn khanh khách cười không ngừng, Tịch Giản Cận ôm cô, cũng hơi cười cười.

Bọn họ rời đi, cũng không có phát hiện, phía sau cách đó không xa có một cô gái, ánh mắt cũng đã lạng lẽ trở nên tối tăm lên.

Bọn ở tiếp tục như vậy, thật... Thật sẽ yêu đi...

Nồng đậm không cam lòng, ở đáy lòng của cô ta, chậm rãi sinh lên, trong lúc bất chợt, điện thoại của cô ta, đột nhiên vang lên, dây số xa lạ, khê ngậy người, nhưng vẫn đón nghe...

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 635: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【12】

Cô ta một câu nói cũng không thể nói ra, chẳng qua là nghe lời trong điện thoại truyền đến, thần thái vốn là lo lắng và tối tăm, trong nháy mắt trở nên giãn ra.

Thật lâu, điện thoại cũng đã dập máy, cô ta mới phục hồi tinh thần lại.

Nhìn xe đã sớm rời đi, cô ta mấp máy môi.

Vốn là, đã quyết định ngày mai rời X thị rồi, nhưng là, cô ta nghĩ, hiện tại, cô ta cũng không cần rời đi...

Có lẽ, có một đường cơ hội như vậy, cô ta cũng muốn thử một lần.

Thử lưu lại.

*

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi được đưa đến dưới lầu căn hộ, sau đó tài xế liền rời đi.

Tịch Giản Cận xuống xe, đỡ Bạc Sủng Nhi đi vào căn hộ.

Bọn họ còn đang đợi thang máy, Tịch Giản Cận liền kéo Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, thật chặt đem cô đè ở lồng ngực của mình, cúi đầu nhìn cô bởi vì uống rượu, sắc mặt thoáng có chút hiện hồng, cảm thấy rất là khả ái, nhất thời không nhịn được, cúi đầu, hướng khuôn mặt nhỏ bé trắng nõn của cô cắn hai cái.

Cô bị anh đột nhiên khẽ cắn như vậy, hơi đau, cau cái mũi khéo léo, sau đó hung thần ác sát phải trên mũi của anh tấp tới, thang máy ngừng một chút, cửa mở ra, bên trong có người đi ra ngoài, Tịch Giản Cận ngại một thân quân trang, ảnh hưởng không tốt, liền đem Bạc Sủng Nhi trong ngực, xô đẩy nhanh chóng chen vào trong thang máy.

Đến tầng lầu bọn họ, Tịch Giản Cận nhanh chóng mở cửa, Tịch Giản Cận đi vào theo, đem cửa mở, vươn tay, đem cô, chống đỡ trên ván cửa, cúi đầu, nhanh chóng tìm được cái miệng nhỏ nanh của cô, gắp gao cắn, ăn, tay cũng không thành thật theo cổ áo của cô, đưa vào, túm lấy bầu ngực đầy đặn và khéo léo của cô, nắn qua nắn lại, hai ba cái, liền làm cô thở hồng hộc.

Bạc Sủng Nhi nhướng mày, rầm rì không phối hợp, Tịch Giản Cận lại không để ý tới cô căng thẳng, định giật đồ ngủ của cô, làm cho cô ở bên cạnh mình trơn nhẵn, trừ quần lót nho nhỏ trên người.

Thân thể của cô, không che không cản, tuyết trắng và mềm mại, hô hấp của anh dần dần không yên, cúi đầu, lại bắt đầu lang thôn hổ yết loạn hôn loạn cắn, một hồi, liền làm cô cũng dần dần không yên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 636: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【13】

Bạc Sủng Nhi vẫn không phối hợp, không chịu ôm anh, anh ở chỗ này, cũng không thể thật muốn cô, liền ôm cô, vừa hôn vừa đi, hướng bên trong nhà, đi tới trước bàn trà cẩm thạch, Tịch Giản Cận vươn tay, đem vạt thứ kia, phần phật toàn bộ quét xuống mặt đất, sau đó đem cô đặt ở trên bàn trà lạnh như băng, mình cũng theo đó đè lên.

Bạc Sủng Nhi thấy anh ở chỗ này muốn cô, không khỏi từ chối, nhưng là Tịch Giản Cận vẫn cưỡng chế đem cô đè xuống, không chịu để cho cô động.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được xấu hổ đỏ mặt, phòng khách lớn, bên cạnh, chính là cửa sổ pha lê lớn sắt đất, ở chỗ này, cô quay đầu, là có thể nhìn đi ra bóng đêm bên ngoài, không nhịn được có chút e lệ, nắm tay Tịch Giản Cận, nói: "Tịch, đừng ở chỗ này... Tịch..."

Tịch Giản Cận khẽ cười, không chịu để ý tới anh, một thân đồng phục, bị cô túm làm nhiều nếp nhăn, anh nhìn cô xấu hổ, tâm tình tốt hơn không ít, "Không, ở chỗ này."

"Không chỉ là ở chỗ này, ở nơi khác cũng muốn... Cái phòng này, nơi nào anh cũng muốn đem em làm một lần..."

Anh hẳn là uống rượu, lời anh nói ra, hơi mang theo vài phần nói say.

Bạc Sủng Nhi nghe mơ mơ hồ hồ, rượu cồn khiến cho đầu óc của cô thất lại, cũng không nói ra bất kỳ một câu nào, chỉ có thể ấp úng nói đi nói

lại một chữ: "Anh, anh, anh..." cuối cùng, cái miệng nhỏ nanh, còn bị Tịch Giản Cận chặn quá chặt chẽ.

Tịch Giản Cận giống như là cố ý đùa cô, duỗi ra ngón tay, chậm rãi ở dưới thân thể cô chọc ghẹo, trong lúc vuốt vuốt, đem cô đùa cho toàn là nước, cô xấu hổ đỏ mặt, hai chân chà chà anh, muốn, nhưng nói không nên lời.

Anh càng trầm thấp nở nụ cười, tăng thêm sức làm khổ cô, chẳng qua là dùng ngón tay, liền đem cô làm khổ đến mức tứ chi vô lực, anh không nhịn được đùa cô: "Nhạy cảm như vậy? Như vậy cũng không được? Ừ?"

Bạc Sủng Nhi mặt càng đỏ hơn, không nhịn được nói thầm: "Tiểu Tịch, anh quá vô sỉ!"

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, thẳng bật cười, nhanh chóng cởi bỏ quần áo của mình, sau đó đặt ở trên người của cô, để cho thân thể của mình cọ lên thân thể của cô.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 637: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【14】

Sau đó cảm giác được nước của cô nhiều hơn, anh mới lên tiếng: "Vô sỉ? Hai ta ai so với ai vô sỉ hơn? Em trông em xem, em rất tham ăn, vẫn cứ chảy nước miếng!"

Bạc Sủng Nhi hoàn toàn nhắm mắt lại, cũng không dám mở ra, làm sao sau khi anh uống rượu, lại trở nên hư hỏng như vậy?

Cô vươn tay, nắm bờ vai của anh, có chút dùng sức, xấu hổ biến thành người đàn bà chanh chua tức giận, "Anh cút ngay!"

Tịch Giản Cận đâu để ý tới cô khóc lóc om sòm, thông thả ung dung kéo ra hai chân của cô, sau đó eo ếch khẽ dùng sức, một cái, liền đem thân thể của mình, đưa vào rồi trong thân thể của cô.

Phía dưới Bạc Sủng Nhi thật ra đã ướt át vô cùng rồi, nhưng là hôm nay anh đặc biệt sục sôi, vẫn làm cô có chút đau, cô chịu không được nướng mào, cắn môi, tay nhỏ bé nắm bờ vai của anh, bởi vì đau đớn dùng sức, đã khẽ hiện màu trắng.

Tịch Giản Cận cảm giác được cô đau, liền ngồi chồm hồm ở đó bất động, cúi đầu, gặm cắn môi của cô, chậm rãi dỗ dành, đem thân thể cô hôn đến run rẩy lên, anh mới vươn tay, nâng một cái chân của cô lên, khoác lên trên vai của mình, một chân khác, lại bị anh dùng đầu gối đẩy ra, di động đến bên kia, đem cô mở ra thật lớn, mắt anh nhìn xuống cô, chậm rãi vào một chút, hình như cô không đau nữa, còn kèm theo một tiếng rầm rì, anh cúi đầu, có thể thấy bọn họ tràn ngập yêu nhau như vậy.

Ánh mắt của anh cực nóng, cúi đầu, hướng về phía môi của cô, hô hấp cực nóng, giống như là muốn đem cô hoàn toàn đánh bại, trầm trầm nói: "Vô sỉ sao? Em bây giờ là không phải là rất thích? Em nói chúng ta làm những chuyện này, vô sỉ có thể làm sao? Nói cho anh biết, thích không, thích anh như vậy không? Có muốn anh không tiếp tục vô sỉ thêm chút hay không?"

Anh vốn là mở ra cái tư thái này, cũng có thể xâm nhập cô dễ hơn, một chút một chút, cũng có thể đụng phải tử cung của cô, cô bị anh vừa nói vừa làm như vậy, khuôn mặt tươi cười đỏ hồng như có thể rỉ máu, lần đầu tiên trong đời, cùng anh ở trên giường, cô trở thành người yếu.

Nhất thời cứng họng, không còn có bất kỳ quyền chủ đạo.

Anh nhìn cô không lên tiếng, bộ dạng sợ hãi yếu ớt, anh càng kích động, tiến tiến lui lui, đem cô giăng co một lần.

Cô thở hổn hển nằm ở dưới thân thể của anh, tùy ý anh chiếm lấy mình như vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 638: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【15】

Cô hình như cảm thấy anh cao hứng.

Có phải không, tối nay cô phục tùng anh như vậy, anh mới cao hứng sao?

Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một chút, liền vươn tay, ôm cổ của anh, giống như là muốn anh được thỏa mãn tự ái phái nam của anh, cúi đầu mềm nhũn gọi một tiếng: "Tịch, van xin anh, chiếm lấy... Ừ... Nhẹ chút..."

Lời của cô, làm thân thể anh cứng đờ, ánh mắt của anh cũng mềm đi rất nhiều, nhìn chằm chằm dung mạo của cô hồi lâu, vươn tay, chạm rãi xoa xoa cái trán mồ hôi của cô, dừng lại một hồi, mới nói: "Ngoan... Cho em..."

Cô đỏ mặt, căn môi không nói.

Anh lại cực kỳ hưởng thụ càng Cường Chiến hơn.

Về sau, thân thể của cô cũng đã cường loạn lên, nơi đó không ngừng co rút nhanh, nóng rực vô cùng, anh còn không chịu buông tha cô, giống như ở trên bàn vô tận hứng, đem cô ôm lấy, đem cô chen đến ghế sa lon, hung hăng mà làm khổ.

Cô cũng kiệt sức.

Không nhịn được mềm nhũn van xin: "Tịch, đừng..."

"Đừng cái gì?"

"Đừng đến nữa, không được..." cô cũng không biết rốt cuộc anh đạt cao trào mấy lần, cô đạt cao trào bao nhiêu lần, chẳng qua là biết, nếu cứ như vậy, chính mình thật sẽ chết đấy!

"Ừ" Tịch Giản Cận cắn vành tai của cô, dứt khoát sáng khoái đem cô bế lên, vòng quanh phòng, tới tới lui lui tiêu sái, tới tới lui lui ra vào thân thể cô.

Cô chỉ có thể ôm cổ của anh, mềm nhũn tựa vào trong ngực của anh, giống như là một con mèo nhỏ nhu thuận, lẩm bẩm phát ra thanh âm tinh tế.

Tịch Giản Cận giống như là muốn trừng phạt cô.

Cô biết, anh oán hận, mặc dù cho cô nhiều vui mừng như vậy, nhưng là đáy lòng của anh, có lẽ vẫn đang đau, chuyện bảy năm trước cô bỏ rơi anh, anh hận.

Cho nên, anh mới ở chỗ này, làm khổ cô như vậy.

Về sau, cô uống hết đi, anh cho cô nước uống, chính mình uống một ngụm, dứt cho cô, sau đó thật sâu hôn cô.

Ở bên trong phòng, trong khắp ngõ ngách, cũng đem cô làm một lần.

Thật vất vả, thời điểm anh yên tĩnh, cô đã mệt mỏi bất tỉnh.

Anh ôm thân thể mệt rũ rời của cô, đặt ở trên giường, toàn thân anh cũng mệt mỏi, tuy nhiên vẫn cầm khăn lông ướt, thận trọng lau thân thể cho cô cẩn.

Chính anh cũng biết, tối nay là anh không có tiết chế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 639: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【16】

Mãnh liệt và trực tiếp.

Anh sợ cô bị thương, kiểm tra thân thể của cô, nhưng là vẫn không yên lòng, từ một bên trong tủ đầu giường cầm thuốc mỡ, mềm nhũn bôi ở bên trong thân thể của cô, cô có thể ở trong lúc ngủ say cảm giác được cái gì, thân thể co rúm lại một chút, không cẩn thận đạp đến cái cằm của anh, anh nhăn đầu, nắm hai chân của cô, không nói lời gì bôi cho cô, bôi xong, lúc này mới nhẹ nhàng vỗ lưng của cô, dỗ cô ngủ.

Anh dán lên da thịt của cô, nhắm mắt lại, lăn qua lộn lại như thế nào cũng ngủ không được.

Trong não, một mảnh hỗn độn.

Bảy năm, mỗi lần anh sinh nhật, anh đều là chết đi sống lại vượt qua ngày đó.

Năm nay, có lẽ là bởi vì cùng cô ở chung một chỗ, quên hết ngày đó, thời điểm Dịch Thiển nhắc tới, tim của anh đột nhiên đau lên.

Nhưng là, đúng là vẫn nhìn không thấy cô mất mát cùng bi ai, tỉ mỉ chuẩn bị sinh nhật vui mừng cho cô.

Nhìn cô cao hứng, đáy lòng của anh, cũng thật cao hứng.

Chẳng qua là, khế có chút khổ sở.

Vì mình.

chính mình bảy năm trước, chính mình trong bảy năm, chính mình bảy năm sau.

Anh mấy ngày qua có đi qua bệnh viện, một lần nữa cho người ta làm kiểm tra, nghĩ biện pháp xem một chút thân thể của anh, có phải còn có cơ hội bổ túc hay không.

Kết quả vẫn không lý tưởng, tuy nhiên đã có người nghĩ biện pháp rồi.

Đáy lòng của anh, không giây phút nào không cầu nguyện.

Ngàn vạn để cho anh có thể dần dần tốt lên.

Không cầu khác, chỉ cần anh có thể cho cô một đứa bé, một đứa con hoàn toàn chính chính, một đứa, là đủ...

Như vậy, bọn họ, liền thật không có tiếc nuối.

Thật ra thì, anh cũng không biết, đáy lòng chính mình, đối với cô bảy năm trước, đích thân giết chết cậu nhóc Tịch Giản Cận còn trẻ và dương quang kia, rốt cuộc có hận hay không.

Nhưng là, anh lại biết, anh khát vọng thời gian hiện tại, khát vọng cùng cô ở chung một chỗ.

Anh yêu cô, có thể lừa mọi người, nhưng duy chỉ không thể lừa chính mình.

Bảy năm trước, anh quỳ xuống van xin cô trở lại, cô nói anh không xứng, bảy năm sau, anh như Phượng Hoàng niết bàn sống lại trở về, cường đại khôn cùng, trở thành một trong những người đàn ông xuất sắc nhất X thị, anh và cô đứng chung một chỗ, người người đều sẽ nói Kim Đồng Ngọc Nữ, tuyệt đối sẽ không nói anh không xứng với cô.

Chỉ cần anh có thể cho cô thêm một đứa bé, vậy anh liền triệt triệt để để có thể cùng cô sóng vai mà đứng rồi.

Thật ra thì, bảy năm tới, anh vẫn phấn đấu như vậy, không phải là vì có một ngày, cùng cô cùng nhau đứng ở trên đỉnh cao sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 640: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【17】

Cầm lấy thành tích xuất sắc của mình, xứng với hào quang phú khả địch quốc phía sau cô.

Không phải là không tự ti.

Cô gái giống như Bạc Sủng Nhi, toàn thế giới, có được bao nhiêu người đàn ông có thể xứng cùng?

Trời mới biết, anh quyết định cùng cô ở chung một chỗ, là mất bao nhiêu cố gắng cùng tâm huyết?

Anh không muốn làm cho cô xem thường, cũng không muốn làm cho cô tiếc nuối.

Cho nên, lần này, anh là tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà bỏ qua thân thể của mình, tự mình ra mặt, tìm kiếm bác sĩ, trị liệu thành công.

Nhìn thấy không?

Bạc Sủng Nhi, anh vì có thể cùng em chân chân chính chính xứng đôi, rốt cuộc bỏ ra bao nhiêu công sức, cô gắng?

Em có biết hay không, vì em, sau lưng anh đeo một cái mạng, gánh vác lấy tiêu cực với một cô nhi quả phụ còn có một đứa con không cha.

Còn có... Một lần nhiệm vụ thất bại tạo thành hậu quả thảm trọng!

Còn có, anh thiếu chút nữa chết đi!

Còn có, cuộc đời này thân thể anh có thể không cách nào sinh dục!

Nghĩ tới đây, đáy lòng Tịch Giản Cận ít nhiều gì cũng có chút tức giận, không biết là có bởi vì sinh nhật cô, làm cho mình nhớ tới bảy năm trước cô không chút lưu tình xoay người rời đi hay không, nói tóm lại, đáy lòng ghen ghen, buồn bực bị đè nén.

Nhìn bên cạnh, cô ngủ ngọt ngào, anh không nhịn được tung mình, đem cô đè dưới thân thể, đem cô cắn tỉnh, quần cô tiếp tục phụng bồi mình làm.

Chẳng qua là, lần này, anh có chút giống như là phát tiết.

Căn bản không có cố kỵ thân thể của cô có đau hay không, thoải mái hay không thoải mái, chỉ giống là phát tiết dục vọng!

Không may may thương hương tiếc ngọc.

Cô tinh bì lực tấn tùy ý anh cắn như vậy, cô đau đến mức cái trán nhúu chặt, nhưng không dám nói ra nửa câu, phát ra nửa điểm thanh âm.

Bởi vì, cô cảm giác được Tiểu Tịch của cô, tức giận.

Thậm chí, cô cũng không dám ôm anh.

Vẫn đến cuối cùng, cô mới cẩn thận ôm lấy anh, lực đạo của anh càng hung ác hơn rồi, giống như là muốn đem cô làm tới chết vậy.

Bạc Sủng Nhi âm thầm nắm quả đấm, nhẫn đau, để cho anh phát tiết toàn bộ tức giận, một hồi lâu, cuối cùng anh kết thúc, cô mới run rẩy thở phào nhẹ nhõm, co người, nằm ở nơi đó.

Tiểu Tịch, rốt cuộc anh hận em cỡ nào?

Mỗi lần đến ngày này, anh ở bảy năm kia, hận em cỡ nào?

Rốt cuộc em phải làm sao? Anh mới có thể quên mất những nỗi đau cùng oán hận kia?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 641: Tiểu Tịch, Sinh Nhật Vui Vẻ! (18)

Kỳ thật, Tịch, anh biết không, bảy năm trước, anh trước có lỗi với em, em cũng hận qua anh.....

Chỉ là vì sao anh không thể quên được?

Mà em lại có thể quên mất?

Có phải đại biểu cho, em càng yêu anh hơn không?

Tịch Giản Cận xoay người nằm ở trên giường, nhìn Bạc Sủng Nhi co lại ở một bên, hờ hững một chút, anh mới vươn tay, ôm cô vào trong ngực, ngửi mùi hương thanh nhã mà quen thuộc trên người cô, chậm rãi thở dài một hơi, hôn cô đang nhắm mắt.

Thân thể cô khẽ run, hướng vào trong ngực anh, mặt mũi tràn đầy ủy khuất, nhưng vẫn ngoan ngoãn vươn tay, vòng lấy eo của anh, chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau tỉnh dậy, thân thể Bạc Sủng Nhi mệt mỏi vô cùng, Tịch Giản Cận đã không có ở đây, hẳn là đi làm rồi.

Cô giãy dụa từ giường bò dậy, lại cảm thấy phía dưới có thứ chảy ra.

Cô đỏ mặt, miễn cưỡng bò vào phòng tắm, tắm lung tung, vẫn cảm thấy tứ chi không còn chút sức lực nào, cô nghĩ tới nghĩ lui, quyết định vẫn đừng đi tới công ty, không bằng nằm trong nhà ngủ.

Thế là, liền lười biếng nằm xuống giường, dự định nghỉ ngơi.

Ai ngờ, mắt đều không đóng lại, điện thoại đã vang lên.

Bạc Sủng Nhi nghe, là tạp chí “BX” gọi tới, nói ra: "Bạc tiểu thư, tất cả tin tức trong bóng tối của Triệu Tố Nhã bị lộ ra ngoài, bao gồm cô ta làm sao xuất đạo, dùng quy tắc ngầm với những lão tổng, hiện tại huyền não mưa gió, thậm chí, những phim xxx đã sớm bị quốc tế Hoa Nhuận đóng băng đã xuất hiện trên Internet."

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, không nhịn được nhíu mày lại, từ trên giường ngồi ngấm dậy, nửa ngày, cô mới giống như là giật mình hiểu ra cái gì, lạnh lùng cười: "Cô ta chơi thật là ác, thế mà cũng dám đem những quá khứ của mình nổ ra!"

"Vậy những này tin tức, chúng ta có muốn theo không?"

"Ừm." Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một hồi, chậm chậm nói: "Theo đi, cô ta đơn giản muốn làm cá lật người, mượn sự lẫn lộn, chỉ tiếc mọi người trong tập đoàn Bạc Đế, coi như thanh danh vang lên, liền có thể có chỗ làm? Không cần sợ, cô ta đã nghĩ muốn bạo chính mình như vậy, vậy các vậy mấy người bạo, cho cô ta bạo triệt để!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 642: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (1)

"Được."

Người của tạp chí “BX” được Bạc Sủng Nhi cho phép, liền trong nháy mắt cắt đứt điện thoại, cấp tốc bắt đầu chuẩn bị tư liệu.

Bạc Sủng Nhi đương nhiên là muốn để tạp chí vạch trần.

Triệu Tố Nhã giờ này khắc này, làm sao giày vò cũng giày vò không ra chuyện gì, huống chi, những chuyện xấu kia vạch trần đi ra, cũng sẽ không cho cô ta chỗ tốt quá lớn.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới nghĩ lui, cũng không hiểu Triệu Tố Nhã bình thường thông minh như thế, làm sao hiện tại làm chuyện như vậy?

Bạc Sủng Nhi ghé vào giường, lật qua lật lại, chẳng lẽ cô ta thật đúng là vô cùng ưa thích làng giải trí này?

Cho nên mới ra sức đánh cược một lần, để chính mình lấy scandal lại đứng lên, quét rớt sóng gió đóng băng của mình?

Nhân cơ hội lại muốn tiếp một lượng phim truyền hình hoặc là điện ảnh, hay quảng cáo, một lần nữa đứng lên?

Thế nhưng, chẳng lẽ cô ta không biết, người của tập đoàn Bạc Đế, sẽ không cho cô ta cái cơ hội này sao?

Bạc Sủng Nhi nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông.

Đến sau cùng, cô liền hỗn loạn nằm ở trên giường định ngủ, điện thoại di động vang ngấm một lần nữa, vẫn là trợ lý tạp chí “BX” gọi tới.

Bạc Sủng Nhi nghe.

"Bạc tiểu thư, vừa rồi tra một phần tin tức không thể tưởng tượng nổi, là độc nhất vô nhị, Triệu Tố Nhã sửa mặt..... Mà lại tư liệu sửa mặt cùng tính danh trường học tốt nghiệp của cô ta đều có!"

Bạc Sủng Nhi nghe được cái này, nhất thời hào hứng, không hề không nặng "Hừ" một tiếng, trợ lý bên kia lập tức nói cho cô biết: "Cô ta tên thật là Triệu Thần Hi, tốt nghiệp ở....."

"Cái gì?" Bạc Sủng Nhi đột nhiên cắt ngang ngấm trợ lý.

Cả người từ giường ngồi dậy.

Triệu Thần Hi sao?

Cô ta là Triệu Thần Hi?

Thì ra là tên này?

Bạc Sủng Nhi híp mắt, tử tử tinh tế suy nghĩ một hồi, mới chậm rãi hỏi?

Chương 643: Cô cảm thấy cô xứng yêu anh ấy sao? (1)

Bạc Sủng Nhi nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông.

Đến sau cùng, cô liền hỗn loạn nằm ở trên giường định ngủ, điện thoại di động vang ngấm một lần nữa, vẫn là trợ lý tạp chí “BX” gọi tới.

Bạc Sủng Nhi nghe.

"Bạc tiểu thư, vừa rồi tra một phần tin tức không thể tưởng tượng nổi, là độc nhất vô nhị, Triệu Tố Nhã sửa mặt..... Mà lại tư liệu sửa mặt cùng tính danh trường học tốt nghiệp của cô ta đều có!"

Bạc Sủng Nhi nghe được cái này, nhất thời hào hứng, không nhẹ không nặng "Hừ" một tiếng, trợ lý bên kia lập tức nói cho cô biết: "Cô ta tên thật là Triệu Thần Hi, tốt nghiệp ở....."

"Cái gì?" Bạc Sủng Nhi đột nhiên cắt ngang ngấm trợ lý.

Cả người từ giường ngồi dậy.

Triệu Thần Hi sao?

Cô ta là Triệu Thần Hi?

Thì ra là tên này?

Bạc Sủng Nhi híp mắt, tử tử tinh tế suy nghĩ một hồi, mới chậm chạp hỏi: "Triệu Thần Hi sao? Trường cấp 3 ở Nhất Trung thành phố X?"

"Vâng. Bạc tiểu thư, theo thông tin, cô ta đã học cùng một trường cấp 3 với cô, mà cô ta còn là bạn cùng lớp của cô."

Quả thật là cô ta.

"Bạc tiểu thư, tin tức này là độc nhất, xin cô....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 644: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (2)

"Tùy tiện đi, những cái này đều không phải trọng điểm, muốn nổ liền nổ!" Bạc Sủng Nhi vội vã cắt ngang trợ lý nói: "Tôi có chút việc, cái khác tự xử lý đi."

Lập tức, Bạc Sủng Nhi nhanh chóng dập máy.

Cô mím môi, nhìn chằm chằm điện thoại di động hồi lâu, mới từ từ nhớ tới lúc chuyện cũ trước kia mình đã trải qua, sau cùng rất nhiều bạn học cho ra đáp án, đều là Triệu Thần Hi truyền cho bọn họ.

Thế nhưng cô đi tìm Triệu Thần Hi, lại căn bản không có tin tức, chuyện này một mực bị mắc xuống dưới.

Hôm nay, trợ lý điện thoại tới, để cho cô bưng tỉnh.

Triệu Thần Hi..... Thì ra cũng là Triệu Tố Nhã.

Khó trách cô ta đối chính mình về thói quen cùng tâm tư, đều hiểu rõ như vậy.

Bảy năm trước, ở trường cấp 3, cô ta không ít cùng mình tranh đấu, chỉ là khi đó, chính mình vô ý giao đấu cái gì với cô ta, thường thường đều coi nhẹ rồi.

Về sau cô ta cũng bị cô gây gập qua, gọng gàng dứt khoát buộc phải thôi học, ở trên đại hội, cô đem cô ta đá rớt.

Về sau Tịch Giản Cận biết những chuyện này, còn cùng với cô cãi nhau, chẳng qua cãi nhau về sau, lại cũng không có trách cứ cô, không giải quyết được gì rồi.

Về sau, nghe nói Triệu Thần Hi xuất ngoại du học.

Không nghĩ tới, bảy năm sau, cô ta đổi thân phận khác, đổi một dung mạo, từ bên ngoài, làm một chứng minh hoàn chỉnh, một lần nữa về thành phố X.

Nếu như cô ta ở nước ngoài động tay chân, khó trách là không tra được.

Chỉ là, cô ta mai danh ẩn tính lâu như vậy, vì cái gì hôm nay đột nhiên đem những chuyện xấu đào lên?

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng cảm thấy mục đích Triệu Tố Nhã cũng không đơn thuần như vậy.

Mà cô, lại cũng có chuyện rất trọng tâm cô ta!

Nhất thời, Bạc Sủng Nhi tìm số điện thoại Triệu Tố Nhã, gọi cho cô ta.

Nhận máy rất nhanh.

"Alo? Bạc tiểu thư? Chờ cô thật lâu rồi."

Bạc Sủng Nhi cười lạnh, ngữ điệu cũng lạnh không ít: "Thì ra, cô sớm biết rõ tôi sẽ tìm cô? Xem ra tôi đoán không lầm, tốn công tốn sức như vậy, chỉ là vì bức tôi tới gặp cô."

"Đương nhiên, người của tập đoàn Bạc Đế đem cô bảo vệ tốt như vậy, tôi không gặp được cô, cho nên chỉ có thể dụng vài biện pháp" Triệu Tố Nhã ở một chỗ khác, nhàn nhạt cười, ngữ điệu nhẹ nhàng trả lời.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 645: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (3)

"Tôi nghĩ, Bạc tiểu thư có chuyện muốn hỏi tôi, tôi cũng không từ chối, ở quán Cafe hoàng hôn đường Xuân Hà, tôi đợi cô."

Bạc Sủng Nhi khẽ cười một cái, gật đầu, lãnh đạm trả lời một chữ: "Được!"

Lập tức, liền dập điện thoại.

Nhanh chóng rời giường, tìm quần áo mặc vào, ngồi ở trước gương, trang điểm qua loa, lúc này mới mang theo túi cùng chìa khóa xe xuống lầu.

Trên mạng của tạp chí "BX" đẩy ra chuyện xấu, tiếp sóng dẫn đầu cao nhất.

"Nghe đồn Triệu Tố Nhã từng sửa mặt, nguyên danh là Triệu Thần Hi!"

"Thì ra, ngọc nữ minh tinh Triệu Tố Nhã lại kẻ cuồng sửa mặt, trước sau chênh lệch đúng là lớn!"

.....

Trong lúc nhất thời, các trang web lớn, đều là tin tức này.

Tần Thánh vô ý lướt qua trên mạng, nhìn thấy tin tức này.

Trong nháy mắt sắc mặt của anh đơng lại.

Chuyện này, anh vận dụng rất nhiều cố tay mới tìm được, người bình thường là không thể nào tra được, vậy tin tức này, làm sao có thể đột nhiên lộ ra?

Hơn nữa còn là, tạp trí "BX" dưới cơ tập đoàn Bạc Đế do Bạc Sủng Nhi một tay sáng lập phui ra?

Lòng Tần Thánh, đột nhiên lộp bộp một chút.

Anh rất thông minh, trong nháy mắt liền hiểu được, chính mình cần thận mấ cũng có sơ sót.

Triệu Tố Nhã dự định muốn rời đi, mà chính mình cũng đã sắp xếp xong xuôi hết thảy, thậm chí phòng bị cũng rất tốt, Triệu Tố Nhã tuyệt đối sẽ không tìm tới Bạc Sủng Nhi, nói cho cô những tin tức kia.

Thế nhưng, cô ta lại lợi dụng Internet.

Chính mình bạo chính mình.

Cô ta vì hủy đi Bạc Sủng Nhi, thế mà muốn mình đồng quy vu tận?

Tần Thánh đột nhiên đứng lên, lấy chìa khóa xe, vừa đi, vừa móc điện thoại di động ra gọi cho Bạc Sủng Nhi.

Thế nhưng không ai nghe.

Anh nhất thời lòng nóng như lửa đốt, lập tức tìm người đi điều tra Bạc Sủng Nhi bây giờ đang ở chỗ nào trong thành phố X.

Biết được địa điểm, anh liền nhanh chóng xuống lầu, lái xe, chạy qua bên kia.

Món chuyện cũ kia, Bạc Sủng Nhi ngàn vạn không thể biết, anh chính là sợ cô khổ sở, mới hết sức giấu diếm.

Bây giờ, nếu bị Triệu Tố Nhã, toàn bộ nói cho Bạc Sủng Nhi, vậy cô có thể hoàn toàn sụp đổ?

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 646: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (4)

Tần Thánh nghĩ tới đây, xe càng tăng tốc.

Hạnh phúc của cô, vừa mới đẩy lên tầng mây, nhìn thấy ánh trăng, liền muốn tan rã như vậy sao?

Bạc Sủng Nhi mặc một chiếc váy xanh nhạt, là kiểu mới nhất bản số lượng có hạn năm nay.

Cô là thiên kim đại tiểu thư quý tộc, đi trên đường, chậm rãi yêu kiều, váy phấn khởi, nhìn qua vô cùng quý nhã.

Cô đi vào quán Cafe Hoàng Hôn, xe thẳng vững vàng, còn chưa chân chính xuống xe, đã có phục vụ viên nghênh đón đi ra.

Một đường dẫn cô tới chỗ của Triệu Tố Nhã.

Đẩy cửa vào, Bạc Sủng Nhi ngồi xuống, vươn tay, cầm menu, yên lặng đọc một hồi, nghiêng đầu, cười xinh đẹp: "Hồng Trà, cảm ơn!"

Phục vụ hai tay tiếp nhận tờ đơn, nhanh chóng đi ra.

Ngay sau đó, Bạc Sủng Nhi mới quay đầu, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, mấp máy môi, mở miệng nói: "Chuyện năm đó, có phải có liên quan tới cô không?"

Triệu Tố Nhã nghiêng đầu, suy nghĩ một hồi, không ngần ngại chút nào về sự bén nhọn của Bạc Sủng Nhi, ngược lại thần thái thư giãn: "Chuyện gì năm đó?"

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, cô rũ mắt xuống.

Phục vụ mang đồ lên rất nhanh, nhanh chóng đưa tới.

Bạc Sủng Nhi tiếp nhận chén sứ, nhấp một ngụm, lúc này mới cười dịu dàng nhìn Triệu Tố Nhã, chậm rãi nói: "Bảy năm trước, tôi khinh thường so với cô, bảy năm sau, tôi vẫn là khinh thường so với cô..... Triệu Thần Hi, tôi đến tìm cô, cũng là hỏi cô, lúc bảy năm trước, có phải có quan hệ tới cô không?"

Triệu Tố Nhã không nói gì.

Bạc Sủng Nhi thu nụ cười, trầm ngâm một hồi, lại mở miệng: "Tôi không muốn cùng người cô dây dưa, tôi chỉ hỏi cô một chuyện, những tin đồn kia, những gì trong băng ghi hình kia, đến cùng có phải Tịch Giản Cận, tự mình nói cho cô không?"

Triệu Tố Nhã mím môi, từ từ cười, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nghiêng đầu một chút, giống như là thật đang nghĩ, thế nhưng một giây sau, cô ta trả lời: "Cô cảm thấy, bảy năm sau, cô hỏi những chuyện này, có ý nghĩa sao? Vì cái gì bảy năm trước, cô xem như tra không được tôi tồn tại, cũng cần phải hỏi Tịch Giản Cận một chút chứ, cô vì cái gì không hỏi?"

Bạc Sủng Nhi biểu lộ hơi ngưng kết, cô không nói gì.

bên trong gian phòng yên tĩnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 647: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (5)

Thần thái Triệu Tố Nhã, vẫn bình tĩnh như cũ, ngữ điệu cô ta, cũng hùng hổ dọa người: "Kỳ thật tôi không muốn nói cho cô biết, nhưng mà, tôi rất hận cô, bảy năm trước, tôi đã rất chán ghét cô, Tịch Giản Cận vốn đối với tôi rất tốt, cô lại hoành đao đoạt ái."

"Cô ý vào người tập đoàn Bạc Đế, ở trong trường học hưởng thụ đãi ngộ cao, thậm chí, cô ở khắp nơi đè ép tôi, cho nên tôi không vui, tự nhiên là muốn dựng lên cái gì với cô, thế nhưng mỗi một lần tôi đều chẳng so được hơn cô."

Rõ ràng, năm đó cô không học tập, không lên lớp, thậm chí lười biếng, hết lần này tới lần khác đều có thể thi thành tích tốt nhất toàn trường.

Ở bên trong nữ sinh trường học, hoàn toàn xứng đáng Nữ Vương.

Tất cả mọi người hâm mộ như vậy.

Mà Triệu Tố Nhã cô ta thì sao?

Sáng tối học tập, chiều mạng học tập, thậm chí có đôi khi chịu đến một đêm không ngủ, mệt chết đi sống lại, sốt cao chống đỡ cũng ra sức phấn đấu, vì cái gì cũng tranh một hơi, thế nhưng tranh đến sau cùng, lại chưa bao giờ có một lần thành công!

Thậm chí có lúc, cô ta chỉ vì thiếu 0.5 điểm, bại bởi cô.

Thằng đến có một lần, cô ta dùng hết toàn lực lấy được max điểm, cô ta nghĩ cuối cùng có thể đè xuống Bạc Sủng Nhi, thế nhưng cô cũng được max điểm.

Hơn nữa, xếp hạng trường học, cũng liệt vào thứ nhất, cô là cái thứ nhất, mà cô ta là thứ hai.

Vẫn bị đè ép.

Cô ta không cam tâm, khóc rống một trận, cảm giác chính mình nỗ lực, giống như so ra kém cô.

Thế nhưng, thằng đến cô ta không muốn thua, không tin cô cả đời có thể cầm được max điểm.

Cô ta nỗ lực tâm huyết càng nhiều.

Thậm chí có một lần bởi vì nỗ lực, té xỉu vào bệnh viện.

Bị truyền mấy bịch, cô ta còn không quên nỗ lực học tập.

Khi cô ta cầm bài thi, nhìn lấy những đề kia, cô ta vô cùng nắm chắc.

Khi cô ta giao bài thi, lấy được đáp án, dựa theo trí nhớ của mình so sánh, cô ta nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Kết quả vô cùng tốt.

Cô ta lại max điểm rồi.

Nhưng điều cô ta ngoài ý liệu là, thành tích lúc đi ra, cô ta lại chỉ được 99.5.

Ước chừng vô cùng kém.

Cô ta xem lại bài thi của mình, phát hiện, chỉ bởi vì một chỗ xoá và sửa, ảnh hưởng mỹ quan, bị cường chế tính trừ năm điểm.

Mà Bạc Sủng Nhi, vẫn mang thành tích tuyệt đối.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 648: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (6)

Khi đó, cô ta tự ti, tin phục, cái Bạc Cầm đó, có lẽ thật là thiên tài, không học tập, lại có thể thông minh đến trình độ như thế.

Mà cô ta thì sao?

Khi không muốn người biết, bỏ ra nhiều nỗ lực như vậy, vẫn chỉ là thành tích thế?

Cô ta cầm bài thi của mình, nghe vô số người chung quanh đang thì thầm nói chuyện.

"Này, Bạc Cầm thật lợi hại lại là max điểm!"

"Đúng, cô ấy, Tịch Giản Cận, Tần Thánh, Tô Thần, bốn người bọn họ đều rất lợi hại!"

"Đúng a, đúng a, cha mẹ cô ấy đều là danh nhân đấy, nhà bọn họ có tiền như vậy, cho nên khả năng huyết thống không giống chúng ta!"

"Tôi thật hâm mộ cô ấy! Bộ dạng xinh đẹp, thành tích lại tốt!"

"Mà Triệu Thần Hi mỗi ngày đều nỗ lực học tập, cũng không sánh nổi Bạc Cầm đâu, cô ta cũng rất chăm chỉ, mình xem cô ta gầy gò, thật sự là khó coi."

"Đúng vậy, nhìn qua giống như là dinh dưỡng không đầy đủ, mà lại không thích sống chung với chúng ta, mỗi ngày độc lai độc vãng, đi tới chỗ nào đều ôm một quyển sách, đúng là một sách!"

"Đúng vậy, đúng vậy..... Xuýt, đừng nói nữa, cô ta nhìn qua rồi!"

Ánh mắt của cô ta quét qua, tất cả mọi người ngậm miệng lại.

Cô ta nhưng trong mắt những người kia, thấy được trào phúng.

Cô ta xem bài thi của mình, cũng nhịn không được vươn tay, xé nát, chạy ra ngoài cửa.

Cô ta không cẩn thận đâm vào người đang định đi vào phòng, vừa lúc là tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, Bạc Cầm.

Cô bị cô ta đụng đến liên tiếp lui về phía sau mấy bước, thế nhưng mà Tần thiếu gia tập đoàn Bạc Đế lại giống như là hộ hoa sứ giả, trong nháy mắt liền ôm lấy cô.

Tô Thần lại hung hăng trừng cô ta một chút, tràn ngập trách cứ hỏi: "Cô bước đi không chú ý một chút sao?"

Tần Thánh phát giác Bạc Sủng Nhi không có bị thương, lúc này mới bắn một ánh mắt về phía cô ta, trong mắt giống như là hận không thể lóc thịt cô ta.

Cô ta không chịu phục, vốn đầy oán hận với Bạc Sủng Nhi, cho nên liền hung hăng trừng Bạc Sủng Nhi một chút, muốn đi ra, lại bị Tần Thánh kéo lại.

Nhìn chằm chằm vào nói: "Xin lỗi cô ấy!"

Cô ta chết chỗ căn môi, không đồng ý.

Ánh mắt Tần Thánh, càng âm lãnh, liền đến Tô Thần, đều đã nhú lông mày.

Bạn học trong lớp, nghe được động tĩnh, đều quay chung quanh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 649: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (7)

Nhìn xem một trận trò vui tiến đến.

Tần Thánh nhìn thấy dáng vẻ cô ta, mở miệng, một lần nữa âm điệu trầm thấp, giống như là một thanh đao, giống như lúc nào cũng có thể cắt cô ta vậy!

"Tôi lặp lại lần nữa, xin lỗi cô ấy!"

Cô ta rất quật cường, ánh mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, mang theo nồng đậm bất kính cùng bài xích.

Tần Thánh giơ tay lên, giống như là muốn đánh cô ta.

Bạc Sủng Nhi một mực trầm mặc lại đột nhiên vươn tay, túm lấy bàn tay Tần Thánh.

Cô ta nhớ rất rõ ràng, ngay lúc đó Bạc Cẩm, sắc mặt rất yếu ớt, hữu khí vô lực.

Cho nên, khi cô nói ra, đều không có vênh váo hung hăng như thường, ngược lại mang theo vài phần mềm mại, nghe qua, giống như là tiểu công chúa đáng yêu ngọt ngào.

"A Thánh, A Thần, được rồi, cứ như vậy đi, chúng ta về nhà đi, em không thoải mái."

Tần Thánh rất nghe cô, quả thật ngoan ngoãn dừng tay, tiến lên thận trọng che chở cô: "Bụng đau lắm hả? Nhịn thêm, anh đi lấy chìa khóa xe,

đưa em trở về nhé?"

"Ừm." Cô gật đầu, Tần Thánh liền buông cô ra, đi vào phòng học.

Mà Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, nhìn cũng không có nhìn cô ta một chút, nghiêm chỉnh giống như cô ta vốn không tồn tại.

Sắc mặt cô ta lúc xanh lúc trắng, cảm giác đến chính mình giống như là một thằng hề, bị bọn họ xem thường như vậy.

Nhất thời, cô ta liền ngoan lệ nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, tức giận ủy khuất đều bộc phát: "Không cần cô giả mù sa mưa làm người tốt, ai mà thèm cô làm người tốt? Cô rất chán ghét tôi, đúng hay không? Vậy cô có thể cho Tần Thánh đánh tôi! Trong lòng cô chắc đang chế diễu, cô giả bộ làm gì?!"

Bạc Sủng Nhi nhíu lại lông mày, hiển nhiên không muốn cãi nhau, nhìn vào ánh mắt của cô ta, lại mang theo vài phần lãnh ý, ngữ điệu cũng mất thăng bằng: "Một phút đồng hồ, biến mất ở trước mặt tôi!"

Nói xong, cô còn ngang ngang hất cằm, nghiêm chỉnh cũng là mười phần Nữ Vương!

Vênh váo hung hăng!

Sắc mặt của cô ta càng khó coi, cô ta hít sâu một hơi, sau đó âm thầm cắn cắn môi dưới, nói ra: "Tôi không biến mất, cô có thể làm gì? Cô cảm thấy cô là người của tập đoàn Bạc Đế, liền không tầm thường sao? Cô cảm thấy mình nhiều lần thi được max điểm là rất lợi hại phải không? Cô cảm thấy mình lớn lên đẹp mắt, bị mọi người định giá hoa khôi, rất kiêu ngạo sao? Tôi nói cho cô, tôi hết lần này tới lần khác không giống người khác nịnh nọt cô, nịnh bợ cô, tôi xem thường cô, cô căn bản không nỗ lực, cô căn bản là dựa vào nhà của mình mà sống!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 650: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (8)

Từ trước không có người nào khiêu khích qua tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế như vậy.

Không có người nào ở trước nhiều học sinh như vậy, trắng trợn mắng tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế.

Cô ta là người đầu tiên.

Bạc Cẩm lúc đó sắc mặt không ngừng khó coi, thậm chí Tô Thần đã bóp lấy cổ cô ta, đẩy cô ta lên vách tường, nhìn vào mắt cô ta, giống như là hận không thể bóp chết cô ta.

Cô ta sợ hãi.

Có thể không sợ sao?

Thế nhưng không cam tâm cùng phần nộ vẫn là chiếm cứ cả trái tim.

Cô ta nhìn chăm chăm vào mắt cô, thiêu đốt lên tất cả lực lượng, hóa thành phần nộ nhìn chăm chăm cô, tiếp tục nói: "Làm sao? Bị tôi mắng, muốn đánh tôi sao, đúng hay không? Ta xem thường cô, không ưa cô, cô một chút quy củ cũng không có, một chút lễ phép cũng không có, ngông cuồng ngang ngược..."

"Cô im miệng cho tôi!" Tần Thánh đã cầm chìa khóa xe đi ra, âm điệu cực kỳ cao hô một câu, sau đó liền đi tới bên người Bạc Sủng Nhi, cúi đầu xuống, nhìn cô, hỏi: "Em không sao chứ?"

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi khó coi không bình thường, cô lắc đầu, xoay người rời đi.

Tần Thánh theo ở sau lưng.

Tô Thần lại chậm rãi buông cô ta ra, nhàn nhạt nói một câu: "Triệu Thần Hi, đúng hay không?"

"Cô chờ!"

Tô Thần lưu lại hai câu, liền rời đi.

Khi đó, kỳ thật Bạc Sủng Nhi đã là bạn gái Tịch Giản Cận rồi.

Ngày đó, Tịch Giản Cận không có ở trường học, đi Bắc Kinh.

Xin phép nghỉ rồi.

Sau khi Bạc Sủng Nhi rời đi, liên tiếp bảy tám ngày cũng không tới trường học.

Mà cô ta, ngày thứ hai, như thường lệ đến trường, như thường lệ đi học, cũng không có cái gì khác biệt.

Thế nhưng, thẳng đến có một ngày, tụ hội danh viện thành phố X, không còn có tên ta, cô ta ra sân, tất cả mọi người lách qua cô ta mà đi.

Cô ta mới triệt để hiểu được, tập đoàn Bạc Đế xuất thủ với cô ta rồi.

Buôn bán của ha mẹ, xuống dốc không phanh, dần dần sàu mi khổ cực, toàn bộ đều là cô làm hại.

Cô ta bị buộc, chỉ có thể bỏ học, tập đoàn Bạc Đế mới bằng lòng buông tha nhà bọn họ.

Cha mẹ cô ta, làm thủ tục xuất ngoại cho cô ta.

Cô tại ngay trước một ngày xuất ngoại, qua trong trường học xử lý thủ tục chứng minh, vô ý đi qua một rừng cây nhỏ, lại nghe bên trong có người cãi nhau.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 651: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【9】

"Sùng Nhi, làm sao em quá đáng như vậy? Lại làm nhiều chuyện tình anh không biết như vậy?"

Đây là thanh âm Tịch Giản Cận.

Cô nghe ra.

Bình tĩnh mà xem xét, đáy lòng của cô, là vẫn thầm mến Tịch Giản Cận.

Không... Phải nói, nữ sinh toàn trường, đụng phải cái hội trưởng hội học sinh cấp ba này, người nào không thích?

Anh từng là bạch mã vương tử trong suy nghĩ của biết bao cô gái.

Anh từng là vương tử mà biết bao cô gái xinh đẹp như hoa hàng đêm vẫn thường mơ tới.

Anh là tồn tại đẹp nhất mà mỗi một cô gái sau khi trưởng thành, bỗng nhiên quay đầu nhớ lại thời gian cấp 3.

Cô thần sử quỷ sai đứng ở nơi đó, không có rời đi.

Nói thật, cô hẳn là cao hứng, hẳn là thấy may mắn?

Làm cho cô kế tiếp, phát hiện bí mật kinh thiên động địa như vậy?

Cô lấy ra điện thoại di động, lựa chọn chức năng ghi âm.

"Tịch, anh đang nói cái gì? Sao em không hiểu?"

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế âm điệu kiêu ngạo, đều mang theo vài phần không vui.

"Sùng Nhi, cái gì anh cũng biết rồi, em làm như vậy là không đúng. Hoàn mỹ không phải là có được như vậy, mà phải dựa vào cố gắng của mình mà có được, là một người nội hàm, một cái linh hồn của con người, mà em như vậy, chẳng qua là bề ngoài đẹp đẽ, em cảm thấy đợi đến một ngày, tuổi tác già đi, thời điểm chân chân chính bằng chính bản lĩnh của mình đi sinh tồn, em có thể sống bao lâu?"

Tịch Giản Cận bắt đầu lời hay ý đẹp khuyên Bạc Cẩm, chỉ là nghe những lời đó, cô cũng có thể cảm giác được, Tịch Giản Cận đối Bạc Cẩm là yêu.

Rất... Yêu!

Tịch Giản Cận xuất thân từ gia tộc cán bộ cao cấp, từ nhỏ đều được huấn luyện quân, nghiêm cẩn chăm chú, sau khi anh làm Hội Chủ Tịch Học Sinh, cổ tay bén nhọn, đem quy tắc trong trường học, phân chia cực kỳ minh xác.

Một khi có người phạm sai lầm, chưa bao giờ anh khinh xuất tha thứ.

Một năm kia, là một năm giữ vững giáo kỷ tốt nhất X thị của trường cấp 3 từ trước tới nay.

Sai chính là sai, đúng chính là đúng!

Anh sẽ không mềm lòng với bất kỳ học sinh nào phạm sai lầm, anh cũng sẽ không có nửa điểm không công bình, cho nên, một năm kia, cũng

là một năm công bình công chính nhất X thị của trường cấp 3 từ trước tới nay.

Anh có nguyên tắc của mình, lên lớp không nói lời nào, tận lực không về sớm đi muộn, sẽ không cúp học, sẽ không nói yêu đương, cố gắng làm một học sinh giỏi toàn diện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 652: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【10】

Khi đó, rất nhiều nữ sinh thầm mến anh, rất nhiều nữ sinh theo đuổi của anh, rất nhiều nữ sinh viết thư tình cho anh, thấy anh là đở mặt.

Anh rất hiếu lễ phép, đối với mỗi một cô bé đều sẽ mỉm cười, đi ở trong trường học, thấy bất kỳ một học sinh nào, bất luận nam nữ đều sẽ giúp đỡ, anh luôn cúi lưng, trợ giúp một tay.

Thậm chí, anh còn giúp người nhặt đồ bỏ đi.

Anh một chút cũng không giống như là trong truyền thuyết, kia người thái tử gia quý tộc!

Anh giống như là chàng trai hoàn mỹ chỉ trong truyện cổ tích mới xuất hiện.

Không có bất kỳ người nào, nói anh không tốt.

Coi như là nam sinh, cũng chỉ là hâm mộ, đối với anh thua tâm phục khẩu phục.

Tất cả cô bé đều nghĩ, rốt cuộc nguwofi như anh sẽ yêu cô gái như thế nào?

Cô gái kia, có phải rất kinh thế hãi tục hay không?

Hoặc là, tất cả mọi người đang suy nghĩ, có lẽ trong quãng thời gian học sinh của anh, anh sẽ không nói yêu đương... Anh nói, trường cấp 3

không nên yêu sớm.

Nhưng là, cho đến một ngày, mọi người thấy anh nắm tay Bạc Sùng Nhi, đi vào trường học, khoảnh khắc đó, bế nát biết bao trái tim thiếu nữ?

Bao nhiêu cô bé trốn ở góc phòng, len lén khóc, bao nhiêu cô bé trong khoảnh khắc đó, đối với tiểu công chúa Bạc Gia càng ghen tỵ hơn?

Thậm chí, anh yêu sớm, cũng không che dấu, bỏ qua danh hiệu học sinh giỏi toàn diện của trường học, cũng muốn hướng về phía toàn trường tuyên bố anh đã có chủ rồi.

Mà khi đó, cũng là một ngày Triệu Thần Hi cô tan vỡ nhất.

Cô vẫn cho là, chỉ cần mình cố gắng, đuổi theo Tịch Giản Cận, vô luận bao lâu, cái bạch mã vương tử này nhất định sẽ quay đầu lại nhìn chính mình một cái.

Nhưng là, một cái cũng chưa kịp nhìn.

Bạc Sùng Nhi đã xuất hiện...

Có thể không hận sao?

Có thể nào không hận?

Khi đó, ngày đó, thời gian hoàng hôn, mặt trời chiều ngã về tây, cả rừng cây nhỏ đều là một mảnh màu đỏ như máu, chàng trai bên trong từ lúc ban đầu là khuyên bảo, bị cô gái kia gây sự ép trở về, đến cuối cùng, chàng trai kia hình như cũng tức giận.

Trong lúc bất chợt liền vút ra một phần bài thi, ném vào trước mặt Bạc Sùng Nhi: "Đây là thành tích của em sao? Sùng Nhi, trên thế giới này, có ai so với anh hiểu rõ em hơn? Em rất cuộc có bao nhiêu thứ, trong lòng anh rõ ràng nhất bất quá, em muốn hoàn mỹ, muốn max điểm, bất kể em như thế

nào, vận dụng bao nhiêu quyền lực nhà em, để cho trường học cho em max điểm, nhưng là em lại không thể như vậy làm khó Triệu Thần Hi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 653: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao?

【11】

"Triệu Thần Hi? " cô đứng ở phía ngoài rừng cây nhỏ, cũng có thể cảm giác được Bạc Cầm tức giận, cô ta giống như là ghen tị, vô cùng không thích trong miệng Tịch Giản Cận thốt ra tên của cô gái khác, cho nên nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, một giây sau, liền giơ chân lên, đạp anh một cái, tiếp theo lớn tiếng reo lên: "Tịch, anh câm miệng cho em, tốt nhất không cần ở trước mặt của em, nhắc tới tên của cô gái kia! Không, không phải là cô gái kia, mà là tên của những cô gái khác! Anh là của em, một mình em, trong miệng anh chỉ có thể nói tên của em!"

"Đủ rồi! " Tịch Giản Cận nghe đến lửa giận cũng không nhỏ, "Hôm nay anh không có thời gian cùng em lãng nhãng những chuyện này, anh muốn cùng em nói chính là việc khác."

"Nói chuyện gì? Có cái gì hay để nói sao? " Bạc Sủng Nhi nhướng mày, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, nghiễm nhiên còn vì "Triệu Thần Hi " trong miệng anh mà tức giận: "Em không thấy chả có gì hay để nói hết! Làm sao, em nhắm vào cô ta, anh đau lòng?"

"Này cùng cô ấy không liên quan! " Tịch Giản Cận dè ép tính tình nói: "Nhưng là, em để cho thầy giáo trong trứng gà chọn xương, đem max điểm của cô ấy cứng rắn đổi thành rồi 99. 5 chính là không đúng! Hơn nữa, theo anh được biết, từ nhỏ đến lớn, cái gọi là thành tích của em đều là giả dối, em muốn có max điểm, tại sao không chính mình học tập? Rốt cuộc thứ em muốn là cái gì? Tại sao lại làm như vậy?"

Tịch Giản Cận nói xong lời cuối cùng, giọng nói cực kỳ nghiêm nghị.

Bạc Sủng Nhi trầm mặc một chút, cô cực kỳ ngạo khí, coi như là cô đang sợ, tuy nhiên vẫn cao ngạo đối với Tịch Giản Cận trả lời: "Em thích làm như vậy, cùng anh có quan hệ gì?"

"Cái gì gọi là em thích làm như vậy? Cái gì gọi là cùng anh có quan hệ gì? Em là của anh rồi, tại sao không quan hệ với anh? Em làm như vậy, là không đúng, phải sửa đổi! " Tịch Giản Cận hô lên: "Em không thể thấy cô gái khác có một chút hơn em, em liền nghĩ hết biện pháp đem bọn họ chinh xuống, em cần chính là bằng vào năng lực của mình, đem bọn họ đè ép xuống!"

"Chẳng lẽ, anh thật đúng là ý định cả đời, dựa vào hào quang của tập đoàn Bạc Đế mà trôi qua sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 654: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【12】

Tịch Giản Cận từ nhỏ đến lớn vẫn rất cố gắng, anh muốn thoát khỏi hào quang Tịch gia mang cho anh.

Anh muốn chứng minh cho toàn thế giới, anh là lợi hại nhất!

Tịch Giản Cận có thể chẳng bao giờ hướng về phía Bạc Sủng Nhi nói lời nghiêm nghị như vậy, cho nên Bạc Sủng Nhi lúc ấy cũng tức giận.

"Anh hung em làm cái gì? Bạc Tình cùng Thất Thất cũng không có dám hung em như vậy, em đem thành tích Triệu Thần Hi xóa bỏ, kia thì thế nào? Cô ta có bản lĩnh thì để cho trường học đổi trở lại cho cô ta a! Em làm như vậy đấy, anh có thể làm gì!"

Cô dừng một chút, tiếp tục lớn tiếng la hét: "Anh muốn cố gắng, muốn làm cho người ta để mắt, anh muốn thoát khỏi vinh dự Tịch gia mang lại cho anh, anh thích thì đi mà làm a, cùng em có quan hệ gì, tại sao phải bắt em thay đổi? Anh căn bản cũng không biết, tại sao em muốn làm như vậy? Anh tại sao lại phải hung em!"

"Em... " Tịch Giản Cận lúc ấy cũng tức giận, ngữ điệu cũng rất âm lãnh lên: "Em quả thực là không thể nói lý, anh vẫn cho là em chính là nuông chiều hồ nháo, trưởng thành, dần dần sẽ sửa rồi những thứ tính tình này, không nghĩ tới, em lại còn lấy những thứ chuyện sai kia, la hét mình là đúng, rốt cuộc em hiểu hay không hiểu cái gì tên là thị phi?"

"Thị thị phi phi, có quan hệ gì với em?"

"Lần nữa anh nói cho em đạo lý làm người! Lui một vịn bước, em còn định hướng về phía Triệu Thần Hi làm cái gì? Làm cho cô ấy bỏ học?"

Triệu Thần Hi, Triệu Thần Hi, lại là Triệu Thần Hi!

Cái Tiểu công chúa ngang ngược kia, quả nhớ kỹ cái tên này rồi!

Nếu như không phải là Tịch Giản Cận ở trước mặt cô, vẫn hô cái tên Triệu Thần Hi này, dựa theo tính tình Bạc Sủng Nhi, tuyệt đối là sẽ không nhớ được Triệu Thần Hi người này!

"Tịch, anh câm miệng cho em! Có phải anh trách em nhắm vào Triệu Thần Hi, đáy lòng anh không dễ chịu, anh đau lòng, có phải hay không?"

"Anh nói, có phải anh thích Triệu Thần Hi hay không? Lúc trước em cũng đối phó với những cô gái khác như vậy, làm sao anh không nói em, hết lần này tới lần khác bây giờ lại nói em?"

Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi nói như mà, nói nhất thời có chút không nói ra nói.

Bạc Sủng Nhi vẫn không dứt nhìn chăm chăm anh, ý vị điệu ngoa ồn ào!

"Tiểu Tịch, em cho anh thời gian một ngày, tốt nhất anh đem những thứ hoa hoa cỏ cỏ kia thanh trừ sạch sẽ cho em, nếu là anh không làm được, vậy đừng trách em tự mình ra mặt dọn dẹp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 655: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【13】

Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi điệu ngoa nói lời như vậy, sắc mặt theo đó cũng chìm xuống, ngữ điệu anh cũng mang theo vài phần âm lãnh, gằn từng chữ nói!

"Bạc Cẩm! Em đừng có cố tình gây sự!"

Đó là lần đầu tiên anh hướng về phía cô nói nặng lời.

Cố tình gây sự.

Từ nhỏ đến lớn, không có người nào mắng cô như vậy!

Đáy lòng lập tức ủ khuất, trên mặt cũng tràn đầy bất khả tư nghị.

Cố tình gây sự?

Cô chính là cố tình gây sự đấy, kia thì thế nào?

Cô mím môi thật chặt, nhìn Tịch Giản Cận, khi đó, đáy mắt của cô là mang theo vài phần ai oán!

Căn bản là anh không hiểu!

Sở dĩ xô làm cho mình ở toàn trường vẫn luôn là xuất sắc nhất, hoàn mỹ nhất, nguyên nhân căn bản rốt cuộc là cái gì!

Còn không phải bởi vì lúc cô ba tuổi, đụng phải anh, anh nói anh thích cô bé tốt!

Cô mới làm như vậy đấy!

Chỉ cần phương diện gì cô cũng tốt, anh liền sẽ thích cô!

Bộ ngực Bạc Sủng Nhi phập phồng phập phồng, thật lâu đều không thể yên tĩnh lại.

Cô chẳng qua là giận dữ nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận!

Tịch Giản Cận lúc ấy cũng rất tức giận, vầng đầu, vươn tay, nắm cổ tay của cô, nói: "Em đã mười lăm tuổi, không phải là năm tuổi, tại sao em có thể không hiểu chuyện như vậy? Em nói, bộ dáng này của em, ai có thể chịu được em?"

"Bạc Cẩm, em đem những tật xấu này, phải từ bỏ hết cho anh, biết bao nhiêu học bao nhiêu, không được tùy ý khi dễ người ta! Anh cực kỳ không thích bộ dáng này của em, nếu như em không đổi được... em..."

"Em không đổi được, em làm sao? " Bạc Sủng Nhi nắm chặt quả đấm, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, âm điệu cũng có một chút vung lên!

Đáy lòng của cô, là mang theo vài phần bất an, giống như dự cảm nhận được cái gì.

Tịch Giản Cận ánh mắt chìm chìm, thật lâu, mới càng đè ép tính tình, cực kỳ chăm chú và nghiêm túc đối với Bạc Sủng Nhi nói: "Nói tóm lại, những thứ kia là không đúng, nếu em không đổi, anh liền giúp em đổi!"

Anh yêu cô.

Vô luận như thế nào, cũng không thể nói ra lời không cần cô!

Ai ngờ cô phòng má, hung hăng đem anh đẩy ra: "Em mới không cần đổi, anh cũng không cần giúp đỡ em đổi, em thích bắt nạt người nào, em liền bắt nạt người đó! Em cảm thấy được em như vậy rất tốt! "---

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 656: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【14】

"Tốt? " Tịch Giản Cận vốn là đê xuống tính tình, tâm tư muốn nhân nhượng cô trong nháy mắt bởi vì chữ "Tốt " này, trong nháy mắt tan thành mây khói rồi, chàng trai nho nhã và ôn hòa, lần đầu tiên thật sự tức giận, nắm cổ tay của cô, nắm thật chặt, rất dùng sức, giống như là tùy thời có thể đem cổ tay của cô bẻ gãy!

"Tốt, em hiểu chữ tốt viết như thế nào sao?"

"Tốt? Chính là cô gái... Em vốn chính là một cô gái, em nơi nào không tốt? " Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, không chút nào yếu thế bật lại!

Tịch Giản Cận nhìn cô, cắn hàm răng, nói: "Em tốt chỗ nào? Em rõ ràng chính là một cô bé xấu xa khoogn phân phải trái! Anh nói với em, Bạc Cẩm, chuyện gì cũng có thể nhường cho em, duy chỉ có những thói xấu này, bệnh xấu xa này, anh chắc chắn sẽ không nhường cho em, tốt nhất em sớm từ bỏ cho anh, nếu là em không đổi cho anh, anh khẳng định sẽ cho em nếm mùi đau khổ!"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, không nghĩ tới anh còn nói ra lời như vậy, đáy lòng của cô, tức giận càng ngày càng đậm, cuối cùng, hung hăng mà bỏ rơi Tịch Giản Cận, âm thầm mà cắn răng, trả lời một câu: "Tịch Giản Cận, anh khốn kiếp!"

Sau đó, xoay người, liền chạy ra!

Tịch Giản Cận lúc ấy thật sự là giận điên lên, cho nên, anh lần này, cũng không có đuổi theo cô.

Anh đứng ở nơi đó, thật lâu mới làm cho mình bình tĩnh lại.

Mới trở về nhà.

Lúc ấy, Triệu Thần Hi cũng là ở nơi đó... Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, trong lúc bất chợt cô mở tròng hai mắt, đáy lòng dần dần hiện lên vẻ trả thù.

Đúng, trả thù.

Ngay lúc đó, cô hận chết cô ta!

Rất thảm!

Thì ra là, thành tích của cô ta đều là giả dối, cô ta căn bản không phải Tiểu công chúa hoàn mỹ của tập đoàn Bạc Đế trong miệng mọi người!

Không phải là cô gái thân thế tốt, tướng mạo tốt, thành tích tốt hoàn mỹ!

Cô ta đều giả vờ!

Cô ta chỉ là một bình hoa, hủy đi tầng ngoài, cô ta cái gì cũng không phải!

Cô ta căn bản không có quyền cùng chính mình so sánh, thành tích của cô ta là giả, hoàn mỹ cô ta sở hữu đều là giả dối!

Nhìn cô sẽ khiến cho Bạc Cẩm ở trong trường học ngã ngựa thế nào!

Dù sao, cô cũng muốn ra nước ngoài!

Cho nên, ngày hôm sau, rất nhiều học sinh trong trường học, đều lấy được một băng ghi âm.

Nội dung ghi âm, là lời của Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 657: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【15】

Về phần cùng ai nói chuyện với nhau, không người nào biết được.

Nhưng là, nội dung, cũng là đem chuyện của Bạc Sủng Nhi, toàn bộ hiện ra ngoài.

Học sinh Toàn trường người nào cũng bạo động rồi, bọn họ giật mình nghe xong được những lời kia, giống như là gặp được cái chuyện gì rất chấn động, ai cũng ôn ào to nhỏ bàn tán!

"Trời ạ, những chuyện này có thật không? thành tích của Bạc Cẩm lại đều là giả?"

"Cô ta lại là người như vậy? Thật xấu! Khi dễ Triệu Thần Hi như vậy? Quá đáng thương? Hơn nữa thành tích của cô ta cũng không bằng chúng ta, mỗi lần còn chiếm lấy đệ nhất!"

"Đúng vậy a, tớ biết ngay, Đại tiểu thư nhà giàu giống như cô ta, đều không có đầu óc..."

"Cô ta thật là đáng sợ, từ đầu đến cuối cô ta đều giả vờ?"

"Trời ạ, cô ta căn bản không phải công chúa, cô ta rõ ràng chính là người xấu a!"

"Thật xấu! Cô gái như vậy, coi như là thân thể khá hơn nữa, cũng không ai thích nổi!"

.....

Ngày đó, nữ sinh trường học đem Bạc Sủng Nhi biến thành kẻ địch chung.

Ngày đó, nữ thần trong suy nghĩ của nam sinh trường học đều tiêu tan rồi.

Ngày đó, Tần Thánh cùng Tô Thần biết những chuyện này, đem mọi chuyện cần thiết cường chế đè ép xuống.

Mọi người mặc dù ngoài mặt không nói, nhưng là đáy lòng cũng rõ ràng, đối với Bạc Sủng Nhi nhìn như ôn hoà, sau lưng lại là chê cười.

Bắt đầu từ khi đó, Bạc Sủng Nhi đã không có bất kỳ người bạn nào.

Cô ở thời điểm ban đầu, mặc dù xuất thân cao quý, nhưng cũng là một chút cô bé không tệ lắm, vẫn cùng bọn họ làm bạn nói chuyện phiếm, bước đi, tản bộ.

Nhưng là khi đó, không có bất kỳ nữ sinh nào muốn cùng cô thân cận, đều cách xa cô.

Nhà vệ sinh nữ, chỉ cần cô tiến vào, trong nháy mắt nhà vệ sinh đều là trống rỗng một mảnh.

Cô bị tất cả mọi người ghét bỏ rồi.

Tịch Giản Cận cùng cô gây lộn vẫn không có kết thúc.

Mà Tịch Giản Cận, căn bản không biết trong trường học phát sinh những tin tức này.

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới muốn cùng Tịch Giản Cận hòa hảo như lúc ban đầu, nhưng là nghiêng đầu, nhìn về mặt Tịch Giản Cận ngạo lạnh, cô liền

hung hăng mà cắn hàm răng, nhịn xuống.

Dĩ nhiên, chính cô cũng không hiểu, tại sao ánh mắt bạn học nhìn cô đều quái dị.

Cho đến một ngày, cô nghe được mọi người ở sau lưng cô nghị luận những lời đó, cô mới biết hết thấy tất cả...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 658: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【16】

Thì ra là, cô làm chuyện này, học sinh toàn trường đều biết rồi.

Khó trách tất cả mọi người đối với cô tránh né như vậy.

Cô một cô bé mười lăm tuổi, lần đầu tiên, ở trường học, nắm được tư vị tứ cố vô thân.

Cô vốn sinh ở nhà giàu, mặc dù Tần Thánh bọn họ sủng ái, tuy nhiên không có bạn chơi, cô cũng muốn giống như những cô bé nhà bình thường, có một khuê mật, có thể lặng lẽ nói, nói chính mình thầm mến chính là chàng trai nhà ai, sau đó nắm tay, cùng nhau nhìn ánh trăng, ăn đồ ăn vặt, thậm chí một khối kẹo, hai cô bé chia đôi.

Nhưng là, cô không có một ai, không có một người bạn nào.

Tất cả mọi người bắt đầu chán ghét cô.

Mặc dù mặt ngoài không nói, nhưng là cô vẫn nhạy cảm nhận thấy.

Một chiều kia, cô về đến nhà, một mình trốn ở trong phòng, khóc hết nửa đêm, cô nghĩ tới nghĩ lui, nghĩ không hiểu những chuyện này, tại sao lại bị lộ ra ngoài rồi?

Chẳng lẽ là Tịch Giản Cận sao?

Tần Thánh cùng Tô Thần đều giúp đỡ cô như vậy, tuyệt đối sẽ không bán đứng cô!

Nhất định là Tịch Giản Cận rồi!

Tại sao anh muốn đối với cô như vậy?

Anh là vì cô không đúng theo ý anh, không làm một cô gái tốt, anh liền cho cô nếm chút mùi đau khổ sao?

Anh lại nhẫn tâm như vậy!

Làm cho cô ở trong trường học, nhận hết phỉ nhổ như vậy!

Đáy lòng của cô cực kỳ ủy khuất, cô từ lúc ba tuổi, anh rời cô đi, cô nóng sốt, mơ hồ không tỉnh, nhưng là trong óc nhỏ nhỏ, vẫn luôn có một niềm tin, đó chính là làm một cô gái tốt.

Cô vẫn rất cố gắng làm cho mình hoàn mỹ, chính mình xem ra giống như là cô gái tốt biết điều, mặc dù, bản tính cô cũng không phải là như thế, nhưng là cô vì anh, vẫn đều ở đây nỗ lực.

Ai ngờ, đến cuối cùng, đích thân anh đem cô hủy diệt như vậy!

Cô suy nghĩ một đêm, khóc một đêm, đáy lòng càng ngày càng khổ sở, cô âm thầm mà cắn hàm răng!

Cô không đi học, ở nhà, mỗi ngày cũng hận đến khó chịu!

Tịch Giản Cận cũng không đi tìm cô, anh quả thật rất đáng ghét, cô không muốn anh!

Anh nhất định là nghĩ tới như thế nào tìm một cơ hội vứt bỏ cô đi!

Cho đến có một ngày, sinh nhật cô, cô đi đến trường học một lần, thấy tất cả mọi người vui vẻ chúc phúc sinh nhật cho mình, nhưng là đáy lòng của cô, lại cảm thấy đau.

Cô giống như có thể từ khuôn mặt của bọn họ, thấy đáy lòng bọn họ đối với cô khinh bỉ cùng chán ghét!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 659: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Đáng Yêu Cô Ấy Sao? 【17】

Cuối cùng, Tịch Giản Cận xuất hiện.

Anh mặc một thân đồng phục, vest đen sơ mi trắng, ngày đó, đối diện ánh nắng, đứng ở trước mặt cô, lớn lên vẫn tuấn mỹ đẹp trai như vậy, cô nhìn đến đáy lòng phát run.

Đó là chàng trai cô thật sự thích.

Đó là chàng trai duy nhất cả đời này cô nhìn vào mắt!

Nhưng là hết lần này tới lần khác, anh lại đối với cô như vậy!

Cô vẫn luôn bốc đồng, bị sủng nịch quen, chỉ cho phép chính mình khi dễ người, tuyệt đối sẽ không cho phép người khác bắt nạt chính mình nhất phân một chút nào!

Cho nên... Cô nhìn anh, đáy mắt thoáng hiện rồi vẻ toan tính.

Anh cầm lấy một cái hộp khéo léo đưa cho cô, anh hướng về phía cô nói: "Sủng Nhi, sinh nhật vui vẻ!"

Cô nhận lấy cái kia cái hộp, nhìn bộ dạng anh thân mật như vậy, đáy lòng thẳng tắp cười lạnh!

Cần gì giả mù sa mưa như vậy?

Cô chỉ chớp mắt, thấy nữ sinh vây quanh vẻ mặt cười nhạt, đáy lòng rất giận, nghĩ cũng không có nghĩ liền đem quà tặng nhìn cũng không có

liếc mắt nhìn, hướng một bên hung hăng mà quăng đi.

Lọt vào trong hồ nước trong suốt.

Cô mím môi, nhìn ánh mắt Tịch Giản Cận hơi kinh ngạc, nghĩ cũng không có nghĩ giơ tay lên, hướng trên mặt Tịch Giản Cận, tát một cái.

Anh không có chút nào dấu hiệu!

Căn bản không có tránh né!

Ở trước mắt học sinh toàn trường, cô cứ như vậy cho anh một cái tát!

Đem tôn nghiêm cao cao tại thượng của anh, toàn bộ làm cho tan thành mây khói!

Tịch Giản Cận, anh để cho em mất mặt, như vậy em cũng vậy cho anh mất mặt!

Nếu không cách nào ở chung một chỗ yêu đương, kia liền hận đi!

Tịch Giản Cận cứng rắn nhận một cái tát kia, vẻ mặt anh, vốn là trù mẫn, trong nháy mắt biến thành kinh ngạc.

Đầu của anh nghiêng, mặt trắng nõn, chỉ chốc lát, liền xuất hiện dấu vết năm ngón tay.

Anh một hồi lâu đều là cứng ngắc thân thể đứng ở nơi đó.

Hồi lâu, hồi lâu, anh mới chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Bạc Sủng Nhi.

Mắt của anh, là nồng đậm không thể tin, giống như là ở không tiếng động hỏi thăm cô, tại sao?

Trong nháy mắt đó, cô xem thấy ánh mắt của anh, đáy lòng chột đau, tuy nhiên vẫn nghiêng đầu, cao ngạo ngẩng cằm nhỏ, thanh âm nhẹ mà giòn, truyền vào trong tai mỗi người vây xem: "Tiểu Tịch, em không yêu anh nữa!"

Tiểu công chúa cao ngạo, nói xong câu đó, liền xoay người, để lại cho anh một cái bóng lưng quyết tuyệt, càng đi càng xa, hoàn toàn đi ra khỏi cuộc đời của anh!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 660: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【18】

Tịch Giản Cận ngày đó, đứng ở nơi đó, máu toàn thân, đều như đọng lại, không cách nào chảy, không cách nào hô hấp.

Chung quanh là một mảnh an tĩnh.

Tất cả mọi người trầm mặc.

Nhìn anh, chậm chạp không có một người tiến lên hướng về phía anh nói một câu.

Cánh môi anh, càng mân càng chặt, đến cuối cùng, giống như là một đường thẳng tắp...

Ánh mắt của anh trầm trầm nhìn chăm chăm địa phương cô mới vừa đứng, giống như là một pho tượng.

Đáy mắt có tức giận, có không giải thích được, lại không có cô, còn có bi ai trầm trọng đến bảy năm đều không thể tan ra.

Cô thương anh sao?

Cô có yêu anh sao?

Tại sao, thẳng thắn từ bỏ anh như thế?

Anh giữ vững niềm tin nhiều năm như vậy, vì cô cũng phá vỡ, anh không dung túng khuyết điểm cho bất luận kẻ nào, nhưng là hết lần này tới

lần khác lại bao dung cô.

Anh bỏ xuống điểm máu chốt làm cho mình yêu cô.

Tại sao, cô muốn làm như vậy?

Cô cứ thế giơ tay chém xuống, đem anh giết chết sao?

Cô liều mạng quấn lấy anh, đem anh từ nhân gian kéo lên thiên đường, cho anh nhiều tốt đẹp như vậy, để cho anh Tịch gia đại công tử, cam tâm tình nguyện thần phục ở dưới làn váy cô.

Anh thậm chí, còn ngây ngốc nhận định, anh cả đời này, đều chỉ muốn một cô gái là cô.

Thậm chí... Anh còn mua quà tặng cho cô... Lễ vật kia là...

Cô cũng không thèm nhìn tới một cái, liền ném vào trong hồ nước!

Coi như là, cô không muốn anh, cô không cho anh cái Thiên Đường kia rồi, cô đem anh đưa đến nhân gian, có được hay không?

Tại sao muốn dứt khoát và tàn nhẫn trực tiếp đem anh đạp đến vực sâu vạn trượng.

Thiếu niên nho nhã như vậy a, ở đây trước mặt biết bao học sinh, mất hết mặt mũi.

Anh đứng bao lâu, chính anh cũng không biết, chỉ biết là người xung quanh nghị luận rồi rít.

Rõ ràng bắt đầu tốt đẹp như vậy, rõ ràng là anh cố ý nắm tay cô, ở trong trường học đi khắp nơi, để cho mọi người thấy, Bạc Sủng Nhi cô là của Tịch Giản Cận anh!

Rõ ràng là anh tự hào khoe khoang hạnh phúc của mình, không chút nào che dấu thương yêu cô.

Nhưng là đến cuối cùng, lại là cục diện như vậy.

Hết thầy, giống như là một cuộc châm chọc.

Đáy lòng của anh cũng bắt đầu giễu cợt sự ngu dại của mình.

Nhìn thấy sao?

Tịch Giản Cận, mà yêu em ấy như vậy, em ấy lại đối đãi với mà như vậy, em ấy yêu mà sao?

Yêu mà sao?

Có yêu mà sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 661: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (19)

Chưa bao giờ hoài nghi tới Bạc Sủng Nhi yêu Tịch Giản Cận, có một ngày, đáy lòng triệt để dao động.

Anh từ trong đám người rời đi làm sao anh đều không biết.

Anh lại cũng chưa từng đi qua trường học, làm sao đi? Nếu như đi?

Mặt mũi ném vào đâu!

Về phần món quà tròn sâu ở trong hồ nước trường học, anh chưa bao giờ nghĩ tới lấy lại.

Lại cũng sẽ không lấy lên.

Về phần cái gì, cô cả một đời cũng sẽ không biết.

Mà anh, cũng chưa từng muốn nói cho cô món đồ đó là gì.

Anh trầm luân, cả ngày say rượu hút thuốc lá, trốn ở trong căn hộ của anh, anh uống đến dạ dày thổ huyết, nhìn món đồ tự tay cô trang trí, còn tản ra mùi vị của cô, anh tưởng niệm, càng nghiêm trọng rồi.

Anh rất ngốc, mới có thể không biết xấu hổ qua tìm cô, quỳ xuống cầu xin cô: "Sủng Nhi, đừng không quan tâm anh, có được hay không?"

Anh rất ngốc, mới có thể yêu, cả đời này, tâm tâm niệm niệm chính là một mình cô!

Anh rất ngốc.....

Thế nhưng, anh cũng choáng váng, anh ngốc không đơn thuần là một chuyện, anh còn tự sát.

Là ai nói qua, đao lên, cắt qua cổ tay, máu chảy, sinh mệnh kết thúc?

Đều là gạt người!

Căn bản cắt không ngừng, cắt không chết.

Anh uống nhiều quá, mới có thể tự sát, anh khi đó, đã thần chí không rõ, coi là chết mất liền có thể gặp cô.

Anh khi tỉnh lại ở trong bệnh viện, trên cổ tay đã bọc băng gạc.

Có đau đớn truyền vào đáy lòng, rõ ràng thân thể đau, thế nhưng là hết lần này tới lần khác, anh lại cảm thấy thoải mái như vậy!

Anh khi đó, là thời kỳ cả đời tăm tối.

Kỳ thật, Bạc Sủng Nhi cô rất lợi hại, đem anh hủy triệt để như vậy.

Về sau, anh xuất viện, nhìn thấy vết sẹo trên cổ tay, chỉ là nhàn nhạt cười, lúc ấy uống nhiều quá, không có khí lực lớn, vết thương qua bảy năm, đã nhạt không ít.

Đi bộ đội, anh mới dần dần hiểu được, kỳ thật cắt cổ tay tự sát, đều là gạt người.

Cắt cổ tay tự sát, cần dùng khí rất lớn.

Cắt cổ tay tự sát, không phải vẽ lên cổ tay, người sẽ chết, mà chính là..... Lưỡi dao cắt ra thịt, tìm tới huyết mạch, cứ thế mà cắt đứt, người mới có thể chết!

Chỉ bằng vào như vậy, cổ tay liền sẽ cảm giác được đau!

Từ đó là cái gì?

Từ đó, chính là anh cùng cô mỗi người đi một ngả, bảy năm, anh chưa trở lại thành phố X, anh không phải người nhỏ mọn, lại trọn vẹn hận cô bảy năm!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 662: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (20)

Hận đến, bảy năm sau, anh đã trở nên mạnh mẽ như thế, lại không có nửa điểm dũng khí, quay đầu lại, đi hỏi cô một chút, năm đó vì sao muốn chia tay?

Anh sợ..... Nghe được lý do, càng làm cho anh sụp đổ!

Mà Bạc Sủng Nhi?

Bảy năm này như thế nào?

Bắt đầu kiêu ngạo cùng phóng túng, coi là có thể quên mất anh, nhưng mà, lại phát hiện, trời tối người yên càng mất mát.

Chuyện cũ, đã là như thế.

Triệu Tố Nhã cùng Bạc Sủng Nhi, đều lâm vào trong hồi ức.

Thật lâu, hai người hoàn hồn.

Bạc Sủng Nhi biểu lộ vô cùng nặng nề, cô nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, Triệu Tố Nhã lại chậm rãi cười, bưng cà phê lên, uống từ từ một ngụm, còn nói thêm: "Về sau tôi mới biết được, thì ra, cô cũng không phải chân chính lợi hại, kỳ thật khi đó tôi có nghĩ qua, câu nói người so với người tức chết người thật là triết lý, nhưng mà, ông trời vẫn quyến luyện tôi, cuối cùng vẫn để tôi biết, tất cả hết thảy đều..... Cô cũng chẳng qua chỉ là một cái bình hoa!"

Cô ta quả nhiên là biết chân tướng mọi chuyện!

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi trầm xuống, "Người nào nói cho cô?"

Triệu Tố Nhã nhìn vẻ mặt Bạc Sủng Nhi nghiêm túc như vậy, ngược lại vô cùng nhẹ nhõm tự tại, cô ta nghiêm chỉnh "hả" một tiếng, giống như cố ý muốn tra tấn Bạc Sủng Nhi, từ từ đùa với cô: "Người nào nói cho tôi, cái này có quan trọng không? Thế nhưng tôi đã biết, lòng tôi hiểu ra, đến sau cùng, ở trường cấp 3 thành phố X, tôi là Doanh Gia lớn nhất, tuy nhiên bị tập đoàn Bạc Đế các người ép phải xuất ngoại, thế nhưng tôi biết những bạn học kia đều nhớ kỹ một người, Triệu Thần Hi, cô ta đã từng có thành tích rất tốt. Danh xưng tài nữ!"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, lạnh lùng cười lên, trong lòng cực kỳ bất an, có một loại dự cảm không tốt, từ từ dâng lên.

"Tài nữ? Cô xứng sao? Bảy năm trước, tôi có thể đem cô đuổi ra nước, bảy năm sau, tôi vẫn có thể, Triệu Thần Hi, cô chẳng lẽ còn không hiểu sao? Tôi hiện tại đã rất tức giận rồi..... Dứt bỏ chuyện bảy năm không nói, đơn độc là cô phái người muốn cưỡng tôi, còn có cô năm lần bảy lượt thích Tịch, ta đã rất không thể chịu nổi!"

"Chặc chặc chặc!" Triệu Tố Nhã một bộ tán thưởng: "Tạm biệt bảy năm, khẩu khí tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế chúng ta, vẫn cuồng vọng như vậy!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 663: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (21)

Bạc Sủng Nhi thu nụ cười, lạnh lùng nhìn Triệu Tố Nhã.

Triệu Tố Nhã tràn ra mỉm cười, hôm nay cô ta sở dĩ ngồi ở chỗ này, chính là vì để cho cô biết chân tướng bảy năm trước, vì để cho cô biết, năm đó cô đến cùng đã vô tri cỡ nào, tùy hứng cỡ nào, làm người ta ghét cỡ nào!

Chính là muốn để cho cô biết, chính tính khí cùng tính cách của mình, đến cùng mang đến bao nhiêu hậu quả cho cô!

"Chẳng qua..... Tôi rất hiếu kì, cô dựa vào cái gì có thể đúng lý hợp tình khi dễ người như thế, đúng lý hợp tình vứt bỏ người, đúng lý hợp tình giống như cô mãi mãi cũng đúng, người khác mãi mãi là sai?"

Giọng Triệu Tố Nhã, có chút bén nhọn, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nói ra từng chữ: "Tôi cho cô biết..... Bảy năm trước, những chuyện kia tôi biết, làm sao phát sinh tiền căn hậu quả tôi đều biết, đều là tôi một tay an bài. Lúc ấy chính tôi vừa lúc nghe được nói chuyện của hai người, tôi ghi lại, trở về sửa đổi, phát cho học sinh trường học!"

"Kỳ thật tôi lúc ấy, chỉ là vì để cô mất mặt! Để cô hưởng thụ một chút mùi vị thiên đường rơi xuống địa ngục, ai biết, cô điêu ngoa tùy hứng như thế, hoài nghi đến Tịch Giản Cận, thế mà ngay trước toàn trường cho anh ấy một bạt tai, thậm chí còn ngạo khí bày ra một bộ cao ngạo, coi chính mình là thiên hạ vô song xoay người rời đi, đem mặt mũi anh ấy vứt bỏ!"

Triệu Tố Nhã như nói ra tất cả chuyện bảy năm trước.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt Bạch trắng bệch.

Cô không phải là không có nghĩ tới, nếu như những chuyện cũ kia, không phải Tịch Giản Cận làm, vậy phải làm thế nào?

Thế nhưng, cô tuyệt đối không ngờ rằng, thật không phải là Tịch Giản Cận làm..... Thậm chí có lúc, cô đều không dám suy nghĩ!

Bởi vì cô sợ hãi.

Sợ Tịch Giản Cận vô tội.

Thế nhưng là giờ này khắc này, Triệu Tố Nhã, lại rõ ràng xác thực nói cho cô, Tiểu Tịch của cô, thật ra vô tội!

"Lúc ấy tôi biết những tin này, tôi đều không biết nên khóc hay nên cười, hay là nên trào phúng cô? Cô liền xúc động như vậy, không có nào như vậy, ngây thơ như vậy sao?"

"Ngu ngốc đến như vậy, biết những chuyện này, đều không biết chạy đến trước mặt Tịch Giản Cận, hỏi ý kiến một câu, tại sao không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 664: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (22)

Bạc Sủng Nhi nghe đến mấy câu này, trong nháy mắt vẻ mặt trở nên có chút khó coi, cô cầm lấy ly nước, trong nháy mắt, thật muốn hất lên người cô ta!

Thế nhưng Triệu Tố Nhã lại nhìn lấy động tác của cô, lạnh lùng cười ngời đó, không nhúc nhích tí nào, nhìn chăm chăm mắt cô, từ từ nói ra: "Làm sao vậy? Tức giận rồi hả? Muốn đánh người rồi hả? Cô chỉ như vậy thôi!"

"Không muốn để cho tôi nói sao? Tôi hết lần này tới lần khác muốn nói, không chỉ là muốn nói, tôi còn muốn nói hết!"

"Cô chẳng lẽ không có tâm sao? Cô không cảm giác thấy bảy năm trước Tịch Giản Cận đối với cô thật tâm thật ý sao? Cô chẳng lẽ không biết, yêu một người là sẽ không tổn thương người kia sao?"

"Mà cô..... Không chỉ là tổn thương anh ấy, còn phá hủy anh ấy, cô đem tất cả tự tôn của anh ấy đều hao mòn sạch sẽ, kỳ thật, tôi rất muốn hỏi cô, Bạc Cẩm, cô yêu Tịch Giản Cận sao? Cô dựa vào cái gì luôn mồm nói Tịch Giản Cận là của cô? Cô thật tâm thật ý đối tốt với anh ấy qua sao? Trong lòng của cô, đến cùng coi Tịch Giản Cận là cái gì? Người yêu của cô, đồ chơi của cô, cô muốn liền muốn không muốn liền bỏ đi? Vẫn là..... Tịch Giản Cận chỉ là cái ống trút giận của cô sao?"

"Cô có nghĩ tới hay không, Tịch Giản Cận là người, anh ấy có tôn nghiêm, anh ấy yêu cô, mới có thể bao dung cô, mà cô bao dung qua anh ấy

sao?"

"Cô từ nhỏ đến lớn, áo cơm không lo, đem cô sủng lên trời, cô quen một thân thói hư tật xấu, tôi thật sự có lúc rất ngạc nhiên, Tịch Giản Cận đến cùng coi trọng cô chỗ nào? Mới có thể để cô nuông chiều như thế, vô lại như thế?"

"Bạc Cẩm..... Cô cảm thấy, cô xứng yêu anh ấy sao?"

Triệu Tố Nhã làm một hơi, đem những này lời nói ra toàn bộ.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi dần dần tái nhợt, hai mắt cô cũng ảm đạm xuống.

Bảy năm, cô không phải là không có hồi tưởng qua chuyện lúc trước.

Cô biết, cô có lỗi, cô khi đó, tuổi nhỏ vô tri, sai nhiều lắm, tất cả mọi người sủng ái cô, tặng thêm Thất Thất sinh ra cô, quả thực không dễ, Bạc Tình đem tất cả có thể cho cô, mà chú Lý Niệm, chú Tần Thích sinh ra để là con trai, chỉ có cô là tiểu công chúa, mỗi khi chỉ cần cô muốn, đều sẽ đều dâng lên.

Bọn họ nói, cô là công chúa, cô nên như thế!!!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 665: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (23)

Cô tùy hứng, chỉ là không thành thực biểu hiện, bọn họ không phòng tuyến bao dung.

Thế nhưng, cô căn bản không biết, ngoại trừ người của tập đoàn Bạc Đế, người khác sẽ không không bao dung.

Duy chỉ có Tiểu Tịch, anh đã từng thật sự bao dung cô.

Bảy năm trước, cô đích thật vô tri khiến người chán ghét!

Bao gồm chính cô, cũng sẽ cảm thấy khi đó chính mình quá mức điều ngoa nuông chiều rồi!

Bảy năm, cô đã nỗ lực cải biến không ít.

Thế nhưng..... Cũng không đại biểu cho sai lầm bảy năm trước của cô, có thể đền bù!

Nếu như, Tịch Giản Cận thật..... Thật phản bội cô, thật là Tịch Giản Cận đem những tin đó của cô tuôn ra, để cho cô mất mặt, có lẽ trong lòng của cô sẽ dễ chịu chút.

Thế nhưng hiện tại, sự thật chứng minh, Tịch Giản Cận cho tới bây giờ đều là người vô tội nhất.

Cô nghĩ, khi đó, anh ôm quà sinh nhật tìm đến cô, có phải hay không..... Chỉ là vì cùng cô hòa giải?

Mà cô, lại cũng không hỏi anh một câu, liền đối với anh như vậy?

Ảo não, hối hận, chán ghét..... Nhiều cảm xúc phức tạp như vậy, ở đáy lòng cô, thời gian dần trôi nổi lên.

Bên tai của cô, quanh quẩn đều là câu kia của Triệu Tố Nhã: "Cô cảm thấy, cô xứng yêu anh ấy sao?"

Đôi mắt Bạc Sủng Nhi tan rã..... Đến sau cùng, cô biến thành hoảng sợ.

Khó trách, Tiểu Tịch biết cái này hận cô!

Khó trách, cô luôn mồm oán giận Tiểu Tịch nhỏ mọn, luôn luôn tức giận!

Khó trách, khó trách.....

Toàn thân cô cũng bắt đầu run rẩy, tràn đầy sợ hãi, Tiểu Tịch, sẽ không, trách cô một đời một kiếp chứ?

Bạc Sủng Nhi giống như là choáng váng ngồi ở chỗ đó, nửa ngày cũng không động đậy, cô cảm giác được Triệu Tố Nhã đối diện nhìn nét mặt của mình, mang theo vài phần cười trên nỗi đau người khác.

Cô cũng biết, Triệu Tố Nhã nhìn cũng là nhìn bộ dạng thất hồn chán nản này.

Trong lòng cô hiểu, cô không để cho Triệu Tố Nhã thắng mình.

Thế nhưng, biết mọi chuyện, cô căn bản là không có cách giống như trước kia, cao ngạo ngẩng cằm lên, giả bộ đi ra, hung hăng khinh bỉ người khác!

Người cô muốn khinh bỉ nhất, là chính mình!

Cô vẫn luôn tự luyện, cảm giác chính mình rất tốt, rất hoàn mỹ, thế nhưng giờ này khắc này, cô đột nhiên cảm thấy, cô thì ra xấu xí như vậy, buồn nôn như vậy..... Buồn nôn, cô cũng có chút buồn nôn chính mình rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 666: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (24)

"Làm sao rồi hả? Vì sao không nói lời nào?"

Giọng Triệu Tố Nhã, còn vang lên bên tai cô.

Mà cô, lại chỉ nắm thật chặt cái bàn, toàn thân không cách nào ức chế run rẩy, cô nói không nên lời, nỗ lực muốn để chính mình duy trì dáng vẻ bình thường, tuy nhiên lại vẫn rối loạn.

Cô cảm thấy cô lại không ở nơi đây nữa rồi.

Cô thừa nhận, cô bại bởi Triệu Tố Nhã.

Vô luận Triệu Tố Nhã làm gì, cô thật bại bởi cô ta!

Thì ra, người không xứng yêu Tịch Giản Cận, không là người khác, mà chính là cô!

Cô lão đảo đứng dậy, nghiêng người ra ngoài cửa, nhất thời không có đứng vững, đá chân vào cái ghế, cô lại cảm giác không thấy đau.

Cả đời đều không có chột vật qua như vậy.

Ánh mắt của cô, lúc trước trong suốt, lúc này đã biến thành bối rối, cô miễn cưỡng đứng người lên, tiếp tục đi ra ngoài.

Triệu Tố Nhã nhìn bóng lưng của cô, ánh mắt càng âm trầm.

Cô ta đứng dậy, theo sau lưng Bạc Sủng Nhi, đi ra ngoài cửa.

Lúc Bạc Sủng Nhi tính tiền, đều không biết mình rớt cuộc cầm bao nhiêu tiền mặt, cô ra ngoài cửa, tinh thần vật chất.

Triệu Tố Nhã theo sau lưng cô.

bên ngoài quán Cafe Hoàng hôn, chính là đường cái.

Cô giống như là đã mất đi linh hồn, đi về phía đường.

Trong não cô, toàn bộ đều là Tịch Giản Cận, Triệu Tố Nhã, còn có lỗi của mình!

Cô áy náy..... Là chân chính áy náy rồi!

Thì ra, cô đúng là người xấu xa như vậy!

Cô mờ mịt đi trên đường cái, xe tới xe đi, cô đều không biết né tránh, một chiếc xe máy nhanh chóng đâm về phía cô, cô chỉ vẫn ngây ngốc đi tới, Triệu Tố Nhã đứng ở bên cạnh cô, ánh mắt hơi trầm xuống, vươn tay, đem Bạc Sủng Nhi đẩy ra, sau đó cả người cô ta liền bị xe máy đâm phải.

Lập tức, ngã xuống.

Đường phố nhanh chóng hỗn loạn.

Triệu Tố Nhã nằm ở nơi đó, cảm giác được toàn thân giống như tan ra thành từng mảnh, cô trong lòng cô ta lại âm thầm vui mừng..... Muốn chính là như vậy, muốn chính là cô ta cứu mạng của cô, để cho cô thiếu cô ta nhân tình, cả một đời còn không hết!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 667: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (25)

Cô ta có thể không cần rời đi thành phố X rồi!

Ly biệt quê hương, kỳ thật cũng không dễ chịu!

Huống hồ, kể từ đó, cô ta có lẽ sẽ gặp phải Tịch Giản Cận..... Chỉ cần Tịch Giản Cận yêu thương Bạc Sủng Nhi, như vậy, anh khẳng định là sẽ đến nhìn cô ta..... Đến khi đó, cô ta liền có thể đem chân tướng năm đó nói cho Tịch Giản Cận.

Dù sao, cô ta đã chọn tập đoàn Bạc Đế, sớm tối cũng là chết, vậy liền để Tịch Giản Cận tiếp tục hận chết Bạc Sủng Nhi đi!

Để Tịch Giản Cận biết, năm đó người phụ nữ anh yêu, đến cùng nào tàn vô tri thế nào!

Máu chảy càng ngày càng nhiều, cô ta nằm ở nơi đó, thời gian dần trôi đánh mất ý chí.

Chung quanh vô số người nhìn, xe cứu hộ cũng chạy đến rồi.

Bạc Sủng Nhi vẫn chưa lấy lại tinh thần, chỉ là sững sờ mềm trên mặt đất, trong não hỗn loạn một mảnh.

Tần Thánh đã chạy xe tới, anh nhìn thấy phía trước đám người vây quanh, nhịp tim chẳng biết tại sao lại hết lần này đập nhanh, anh đi lên trước, đẩy đám người ra, liếc một chút liền nhìn thấy Bạc Sủng Nhi ở nơi

đó, đáy lòng không khỏi tê rần, anh ta liền nhanh chóng đi lên trước, từng bước ôm Bạc Sùng Nhi đứng lên.

"Sùng Nhi? Sùng Nhi?"

Bạc Sùng Nhi giống như không có nghe được có người gọi mình, vẫn ngơ ngác như cũ.

Tần Thánh dâng lên một tầng lạnh lẽo, cô biết không?

Hết thấy hết thấy, vẻ mặt cô như thế, hẳn là đều biết đi!

Anh biết, cô có thể như vậy!

Cho nên, lúc trước, anh mới đem hết toàn lực, cũng không muốn để cho cô biết chân tướng sự tình!

Anh không đành lòng, nhìn cô diệt chính mình như thế, cảm hận chính mình như thế.

Kỳ thật, cô làm sai chỗ nào?

Mỗi người tập đoàn Bạc Đế đều sai, ban đầu là bọn họ quá sùng cô, mới đem cô sùng đến trình độ như thế.

Tần Thánh thận trọng ôm Bạc Sùng Nhi đứng lên, thận trọng kiểm tra toàn thân cho Bạc Sùng Nhi, phát hiện cô cũng không có bị thương, lúc này mới thận trọng cúi đầu xuống, nhìn ánh mắt Bạc Sùng Nhi vô thần, đáy lòng quặn đau một mảnh, thấp giọng hô: "Sùng Nhi, không có việc gì, tại anh, Sùng Nhi?"

"Này cậu, cậu biết cô ta không? Cái cô gái này chính là vì cứu cô ấy, mới xảy ra tai nạn xe cộ!"

Chương 668: Cô cảm thấy cô xứng yêu anh ấy sao? (26)

Tần Thánh nghe được có người sau lưng nói chuyện, lúc này mới quay đầu, lại nhìn thấy Triệu Tố Nhã nằm trên đất, ánh mắt của anh hơi lạnh.

Xe cứu hộ đã đem Triệu Tố Nhã lên xe, nhanh chóng rời đi.

Tần Thánh mấp máy môi, trong mắt thoáng hiện xơ xác tiêu điều, lại ở giây tiếp theo, thu liễm, ôm lấy Bạc Sủng Nhi, lên xe.

Anh đem Bạc Sủng Nhi về nhà, Thất Thất nhìn thấy bộ dáng Sủng Nhi, lập tức bị dọa đến biến sắc, theo sau lưng Tần Thánh vào nhà, nhanh chóng kiểm tra toàn thân cho Sủng Nhi, phát hiện chỉ là có chút trầy da, Thất Thất thoa thuốc cho Sủng Nhi.

Lúc khử trùng, có chút đau, lúc này ánh mắt Bạc Sủng Nhi mới run rẩy, con người khê động, nhìn sang Cẩm Úc, một giây sau, ánh mắt lại âm ảm xuống.

Tần Thánh đứng ở cửa, phân phó người làm nói: "Đi gọi điện thoại, kêu Tịch Giản Cận tới!"

"Không muốn!" Bạc Sủng Nhi vẫn luôn không nói gì, lại đột nhiên lên tiếng, Tần Thánh thấy bộ dạng này của cô, chỉ có thể lắc đầu với người làm, quay đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi buông thông tâm mắt, mặt mũi tràn đầy thất lạc cùng ảo não, nửa ngày, mới nhỏ giọng nói: "Không muốn gọi anh tới....."

Cô không biết, cô nên đối mặt với anh như thế nào.

Lúc trước, cô vẫn cho là bảy năm trước bọn họ chia tay có thể dễ dàng cho vào quá khứ, đến hiện tại, cô mới hiểu được, thì ra..... Tất cả chẳng qua chỉ là cô tự cho đúng.

Cô vẫn luôn oán giận Tiểu Tịch, ghét bỏ Tiểu Tịch đối với cô không tốt, kỳ thật, Tiểu Tịch đối với cô rất tốt rồi.

Hốc mắt của cô, dần dần nổi lên hồng sắc, ngón tay nắm thật chặt ga giường.

Thất Thất một mực bồi thuốc cho cô thấy được bộ dạng này của cô, cho là đau liền nhẹ giọng dỗ dành: "Sủng Nhi, rất đau sao? Ừ, lập tức tốt thôi!"

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, toàn thân vẫn phát run như cũ.

Sắc mặt của cô càng ngày càng tái nhợt, mang theo khuynh hướng cảm xúc tan nát.

Cô không đau.

Cô không đau.

Cô đau chỗ nào, cũng không sánh nổi bảy năm trước, cô làm Tiểu Tịch đau.

Cô chỉ là rất sợ, sợ vô cùng..... Sợ Tiểu Tịch có một ngày, biết rõ ra chân tướng, sẽ không, triệt để không muốn cô?

Thất Thất bồi xong thuốc cho cho Sủng Nhi, phân phó người bưng canh nóng, dứt cô uống, cô lại không uống, sững sờ nhìn chăm chăm Thất Thất, đột nhiên mở miệng, hỏi thăm một câu: "Con có phải, rất làm người ta ghét không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 669: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (27)

Một câu, lại khiến lòng của Cẩm Úc co rút.

Đến Tần Thánh đứng một bên, đều nhú lông mày theo.

Cho tới nay, tiểu cô nương cao ngạo, khi nào nghĩ tới, chính mình có phải làm người ta ghét như vậy?

Cẩm Úc đỡ dành Bạc Sủng Nhi, thế nhưng Bạc Sủng Nhi lại cúi đầu, lăm băm cười, nói ra: "Con vốn rất đáng ghét, tự con biết..... Con đều thay Tiểu Tịch chán ghét chính mình rồi..... Con là đứa trẻ hư, con không ngoan."

"Đều là lỗi của con, toàn bộ đều là lỗi của con, anh ấy mới có thể đối với con như vậy....."

Bạc Sủng Nhi buông thõng tầm mắt, thật lâu, cô mới mở miệng nói: "Mọi người đều ra ngoài đi, con muốn một mình."

Cẩm Úc không yên lòng, còn muốn lên tiếng, Bạc Sủng Nhi lại lắc đầu, một bộ dáng vẻ muốn khóc: "Ra ngoài, ra ngoài!"

Lúc này Tần Thánh mới đi lên trước, kéo Cẩm Úc ra ngoài, còn thận trọng khép cửa lại cho cô.

Trong phòng chỉ có một mình cô, co quắp ở trên giường lớn, cô lúc này mới rơi nước mắt, khóc lên.

Thậm chí, ngón tay của cô đều run rẩy.

Giờ khắc này, cô hận thấu chính mình, cô cũng không còn cách nào tha thứ chính mình.....

Cô cảm giác chính mình, giống như ngã vào vực sâu vạn trượng, một mực không có tận cùng chìm xuống.

Tịch, anh nói, em làm sai nhiều như vậy, em phải như thế nào, mới xứng yêu anh?

Tịch, em có phải rất đáng ghét hay không?

Có thể xử lý thế nào?

Em biết rõ em không tốt, không xứng với anh, anh không yêu em là đúng, nhưng em vẫn không muốn mất đi anh, em sợ mất đi anh.....

Bạc Sủng Nhi cũng không còn cách nào ức chế nhắm mắt lại, khóc thành tiếng.

.....

Khóc đến ngủ.

Lông mi vẫn nhú lại.

Cô ở trong mộng, trong giấc mộng, mơ tới Tịch Giản Cận biết rõ chân tướng, giận dữ nhìn cô, giống như là muốn bóp chết cô vậy.

Anh nói: "Bạc Cầm, em biết không biết trong bảy năm đó anh hận em thế nào?"

Anh nói: "Bạc Cầm, em căn bản không xứng yêu anh!"

Anh nói: "Bạc Cầm, anh không muốn cô gái bản thủ như thế!"

Anh nói.....

Cô trong nháy mắt, từ trên giường ngồi dậy.

Thậm chí khóe mắt đều treo nước mắt.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 670: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? (28)

Toàn thân cô đều ra mồ hôi lạnh, trên gối đã có chút ẩm ướt rồi.

Bên trong gian phòng, vẫn yên tĩnh một mảnh như cũ, ngoài cửa sổ đã là đêm khuya rồi.

Bạc Sủng Nhi thở dài một hơi, thì ra, chỉ là đang nằm mơ, đều là cô ảo giác!

Cô nhìn bầu trời ngoài cửa sổ u ám, ngơ ngác nhìn qua, trong não đều là những chuyện cũ kia, cô từ từ buông thông tầm mắt, đáy lòng vô cùng tự trách.

Cô từ nhỏ đến lớn, nếu như không phải như vậy thì tốt rồi!

Như thế, cô liền không biết làm sai chuyện như vậy!

Cô từ nhỏ đến lớn, nếu như hiểu chuyện thì tốt rồi!

Như thế, cô và Tịch bảy năm trước sẽ không chia tay.

Nói thật, lúc ấy người của toàn trường đều chán ghét cô, cô cũng thôi học, tuy nhiên có cô có bằng cao, thế nhưng cũng không phải là cô học tới.

Cô tiềm ẩn ý nghĩ bài xích trường học.

Mà tập đoàn Bạc Đế có rất nhiều tiểu thư tự hội, những cô gái nhỏ cùng tuổi cô xuất hiện ở trước mặt cô, nói chuyện với cô đều là dáng vẻ lãnh đạm.

Cô lại sợ hãi.

Sợ hãi người khác chán ghét.

Về sau, cô liền nghĩ, xem như người toàn thế giới cũng không chịu làm bạn với cô, không quan hệ, chỉ cần Tịch Giản Cận thích cô, vậy thì tốt rồi.

Chỉ cần anh.....

Đột nhiên trong lòng của cô thoáng hiện một vòng xé rách đau đớn.

Anh sẽ còn muốn cô sao?

Cô bảy năm này, vẫn luôn ở thành phố X ngây ngốc chờ, chờ sự xuất hiện của anh, cô đem toàn bộ hi vọng, đều ký thác vào chờ đợi.

Cô phí hết nhiều khí lực như vậy, mới cùng Tịch Giản Cận bắt đầu lại từ đầu, tuy nhiên cứ việc chỉ thử một lần.

Thế nhưng, hiện tại, thật muốn bóc trần, cô nên làm cái gì?

Bạc Sủng Nhi giống như nhìn thấy hắc ám, hắc ám không có bờ bến, cô bị cục diện này đánh mình đầy thương tích, rứt thân thể lại, trong miệng thỉnh thoảng thì thào nói nhỏ: "Tịch, khác đừng không quan tâm em..... khác đừng không quan tâm em....."

Tuyệt đối đừng không quan tâm em, Tịch.....

Cô một mực nói cho chính mình những lời này, thế nhưng càng nói, cô càng bối rối.

Điện thoại di động chợt vang lên.

Cô giật nảy mình.

Cô cúi đầu xuống, nhìn người gọi điện thoại đến, là Tịch Giản Cận.

Cô trong nháy mắt liền ngừng hô hấp.

Cô chăm chú nhìn chăm chăm màn hình, không dám nhận nghe.

Thậm chí, cô sợ hãi..... sau khi Tịch Giản Cận nghe điện thoại, đã biết chân tướng sự tình, nói với cô, Bạc Cầm, chúng ta triệt để kết thúc đi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 671: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【29】

Bạc Sủng Nhi nhắm mắt lại thật chặt, cuối cùng lựa chọn ném điện thoại di động vào trên vách tường.

Điện thoại di động rất cuộc yên tĩnh lại, nhưng là tâm của cô, nhưng làm sao cũng không cách nào yên tĩnh lại.

Bảy năm tới, cô vẫn cũng liều mạng theo đuổi hoàn mỹ, một số gần như hà khắc.

Bảy năm sau, hôm nay mới trong lúc bất chợt phát hiện, ban đầu không hoàn mỹ nhất chính là cái người kia, thật ra thì chính là chính cô!

*

Tịch Giản Cận nướng mày, nhìn điện thoại di động bị cúp máy không cách nào giải thích được, đáy lòng loáng thoáng có chút lo lắng.

Đã trễ thế này? Cô làm sao vẫn chưa về nhà?

Cơm anh cũng mua về rồi.

Anh giơ tay lên, lại một lần nữa bấm điện thoại của cô, lại phát hiện lần này là trạng thái tắt điện thoại, Tịch Giản Cận cau lại lông mày thật sâu, cô gái kia, lại có chuyện gì đi?

Anh thở ra một hơi, đáy lòng không nhịn được có chút lo lắng, buổi tối hôm qua chính mình không có tiết chế làm khổ cô, dựa theo thể lực cô,

hôm nay là hẳn là sẽ ở trên giường nằm một ngày một đêm, làm sao về nhà, lại không tìm được người đâu vậy?

Thật là vật nhỏ nghịch ngợm, một chút cũng không chịu yên, vội vàng điện thoại của anh cũng dám không tiếp, còn trực tiếp tắt điện thoại!

Nhìn lần này, đợi đến khi cô quay lại, xem anh có đem cô đặt trên giường, hung hăng chà đạp một chút hay không!

Tịch Giản Cận âm thầm nghĩ thế, liền không nhịn được nở nụ cười.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 672: Cô Cảm Thấy Cô Thương Anh Ấy Sao? 【30】

Buổi tối hôm qua chính mình hình như trong nháy mắt tâm tình thất khống, đối với cô có chút tàn nhẫn, hôm nay đeo vật nhỏ mang về cho cô, trêu chọc cô chơi.

Ai ngờ cô nghịch ngợm gây sự, chạy không thấy người!

Nghĩ đến Bạc Sủng Nhi, mặt mày Tịch Giản Cận đều mang theo vài phần ấm áp.

Anh lấy điện thoại di động ra, nhìn trong điện thoại di động hình người khác chụp, đều là cô cùng anh đứng ở dưới đèn nê ông in chữ "Bạc Cẩm sinh nhật vui vẻ".

Cô cười thật ngọt ngào.

Anh cong khóe môi, nghĩ, cứ như vậy mà trôi qua, đích xác là rất tốt.

Thời gian thật tốt, hạnh phúc mỹ mãn.

Cuộc đời này không hối tiếc.

Tịch Giản Cận nghĩ tới như vậy, liền tới tới lui lui ở bên trong phòng, thời gian đại khái qua một giờ, cô vẫn chưa về, anh tiếp tục gọi điện thoại, như cũ là trạng thái tắt điện thoại.

Kiên nhẫn của anh cực kỳ tốt, liền đem thức ăn chuẩn bị xong đặt ở hộp giữ ấm, sau đó một mình ngồi ở trên ghế sa lon, mở ra TV, xem kênh đài truyền hình trung ương một.

Anh xem cực kỳ chăm chú.

Yên lặng xem xong rồi tập phim truyền hình, mới phát hiện, cô còn chưa trở lại.

Anh lần này rốt cuộc không yên lòng rồi, gọi điện thoại, vẫn là tắt điện thoại, đừng nói là cô vứt bỏ điện thoại di động chứ?

Dựa theo tính tình cô hồ đồ vứt bừa bãi như vậy, thật sự rất có thể đó.

Có thể hay không, có một ngày, cô đem mình cũng ném mất?

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận cầm chìa khóa xe, định đi ra ngoài tìm người, lại nhận được điện tới.

Là Tần Thánh.

Đón nghe.

"Tịch Giản Cận, nói ngắn gọn, Bạc Sủng Nhi tìm không được, anh trước nghĩ biện pháp đem cô ấy tìm được, quay lại cẩn thận mà nói chuyện....."

Tịch Giản Cận nghe mơ mơ hồ hồ, không nhịn được bật cười: "Mới vừa rồi tôi còn đang suy nghĩ cô ấy có đem mình làm mất không, làm sao anh đã gọi điện thoại nói cô mất tích rồi? Tốt lắm, Tần Thánh, nói đi, cô ấy rốt cuộc ở nơi đâu? Tôi đi đón cô ấy."

Nghiễm nhiên, anh không tin lời Tần Thánh.

Tần Thánh ở bên kia điện thoại cũng gấp lên: "Không có đùa giỡn, người thật sự mất tích, anh nhanh chóng nghĩ biện pháp thông tìm người đi, điện thoại di động không mang, quần áo không có mặc, đã chạy đi ra ngoài!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 673: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Yêu Cô Ấy Sao? 【31】

Tịch Giản Cận trầm tĩnh một chút: "Chuyện gì xảy ra?"

"Nói ra rất dài, trước tìm được người hăng nói....."

"Được rồi, tôi trước đi tìm cô ấy, có tin tức gì sẽ điện thoại cho anh."

Điện thoại cúp máy.

Tịch Giản Cận tiện tay mở cửa, nhanh chóng đi ra ngoài.

Anh vừa đi, vừa gọi điện thoại, cho người cục cảnh sát.

Người cục cảnh sát vừa nghe là thái tử gia Tịch gia gọi điện thoại tới, lập tức giọng nói chuyện đều tốt lên, nghe nói Tịch Giản Cận muốn tìm người, lập tức không nói hai lời cho người đi làm.

Tịch Giản Cận lái xe, ở X thị đi rất nhiều vòng, không ngừng gọi cho Bạc Sủng Nhi, nhưng là thời gian từng ly từng tý tiêu sái quá, nhưng mãi mà anh vẫn chưa gọi được.....

Lo lắng, dưới đáy lòng, từng điểm từng điểm hiện lên.....

Cục cảnh sát bởi vì Tịch Giản Cận ra lệnh, không dám có bất kỳ thư giãn, nhanh chóng triển khai tìm kiếm.

Không tới mười phút đồng hồ, Tịch Giản Cận liền nhận được điện thoại.

"Tịch thiếu gia, người ngài muốn tìm, bây giờ định vị đang ở xung quanh thao trường trường cấp 3 X thị....."

Tịch Giản Cận nhíu mày.

Sao đêm hôm khuya khoắc cô còn tới đây?

Nghi ngờ dưới đáy lòng dâng lên, nhưng không có tâm trạng đi suy tư, chẳng qua là quay đầu xe, nhanh chóng hướng trường cấp 3 X thị chạy nhanh tới.

Một đường không trở ngại.

Rất nhanh liền tới địa điểm, xe dừng ở cửa trường học, Tịch Giản Cận liền hướng trong trường học chạy tới.

Thăm lại chốn xưa.

Chuyện bảy năm trước, một màn một màn giống như là hình ảnh, ở trong đầu chậm rãi hiện lên.

Có hận, có đau.....

Cũng không cách nào quên được.

Đã là đêm khuya rồi, trên bãi tập không có một bóng người, chỉ có hai hàng đèn âm thầm chiếu sáng, ánh trăng sao đã âm đạm không còn tăm hơi, Tịch Giản Cận một đường chạy vội tới chính giữa thao trường, cước bộ nhanh chóng di tới, bốn phía vờn quanh, thủy chung chưa từng thấy một bóng người.

Tịch Giản Cận bởi vì chạy trốn, khẽ thở hào hển.

Anh sợ sơ sót mất cô, cho nên, thả chậm bước đi, từng bước từng bước, ánh mắt sắc bén, nhạy cảm tìm kiếm Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là, khi anh tỉ mỉ đem thao trường trường học tìm tòi một hồi,
vẫn không có tìm được cái người nghịch ngợm kia!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 674: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【32】

Đến cuối cùng, Tịch Giản Cận tìm thấy được rừng cây nhỏ owqr thao trường, ánh mắt của anh, trở nên có chút sâu thẳm.

Từng, cùng cô chia tay, chính là nơi này.

Nghĩ đến "Chia tay " Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt giống như là nghĩ tới điều gì, toàn thân cứng ngắc.

Một loại ý nghĩ không nói ra, ở đáy lòng của anh, bắt đầu xuất hiện.

Anh không thể tin được.

Nhưng là, vẫn xoay người, hướng một bên hồ đi tới.

Tịch Giản Cận càng ngày càng nhích tới gần hồ nước, tim của anh cũng không giải thích được theo đó đập nhanh hơn.

Anh quả thực là nhắm mắt lại, đi tới bên hồ, anh hít sâu một hơi, mất rất lớn khí lực, mới dám mở mắt, hướng trong hồ nhìn lại.

Lại phát hiện, mặt hồ một mảnh bình tĩnh, căn bản không có bất luận kẻ nào tồn tại.

Đáy lòng Tịch Giản Cận, dần dần xuất hiện vẻ mất mát.

Chẳng lẽ mình đã đoán sai sao?

Khó có thể, là mình tự mình đa tình?

Anh đứng ở nơi đó, hi vọng một giây trước, đều bị tiếc nuối một giây sau thay thế, nhưng là..... thêm một giây sau nữa, anh thấy hồ nước gợn sóng, một cái đầu người ló ra.

Chẳng qua là ba giây đồng hồ, hình dung giờ khắc này tâm tình đáy lòng anh thay đổi như thế nào?

Giống như là từ không trung rơi xuống mặt đất ở thoáng cái lại bay lên Thiên Đường.

Phập phồng phập phồng, làm cho trái tim cứng rắn anh đã trui luyện ngàn vạn, đều có chút không cách nào hô hấp!

Thì ra là, cảm ứng đáy lòng của anh, lại là đúng đấy!

Chẳng qua là cách khoảng cách xa như vậy, sắc trời tối om, nhưng là, cái đầu nho nhỏ kia hiện ra, anh có thể ở trong một giây nhận định, đó chính là người anh muốn tìm..... Bạc Sủng Nhi!

Cô quả nhiên là ở trong hồ.

Vì cái gì chẳng qua là một vật.

Quà sinh nhật bảy năm trước, bị cô ném đi vào.

Làm sao trong lúc bất chợt cô nhớ tới, tìm kiếm vật này rồi?

Tịch Giản Cận cả đời này, chưa bao giờ có một giây đồng hồ nào, ngây người như phỗng.

Tâm tình lại là mênh mông như thế.

Một chút đè nén, tình cảm cố kìm, trong nháy mắt này, toàn bộ bộc phát.

Tịch Giản Cận cứ như hóa đá nhìn chăm chăm người trên mặt nước, hít sâu một hơi, lại một lần nữa chìm vào đáy hồ.

Ánh mắt của anh, cũng theo đó có chút ngốc trệ.

Mãi lâu sau, anh mới giật giật cổ họng, nghe thấy đáy lòng của mình, đang nói: "Tịch Giản Cận, mày nhìn thấy sao? Em ấy..... Đang làm cái gì vậy?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 675: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【33】

Thậm chí, anh một người đàn ông, đứng ở bên bờ hồ nước, cũng không biết xuống nước đi lôi cô lên.

Đáy lòng của anh, so với ai khác cũng rõ ràng, cô đang tìm quà sinh nhật bảy năm trước.

Bị cô vứt bỏ!

Một loại cảm giác không cách nào nói ra, lăn lộn dưới đáy lòng.

**

Bạc Sủng Nhi ở dưới đáy hồ, nơi này là hồ nhân tạo, nước thật lâu không đổi một lần, hơn nữa cũng không lưu động, đã có mùi vị, phía dưới rong rêu dính dính màu xanh lá vô cùng đáng ghét, cô nín thở cũng không được lâu, cho nên chỉ có thể tìm kiếm tường mảnh nhỏ.

Cô đã tới đây ba giờ rồi, ở nơi này lạnh như băng chui trong nước ba giờ rồi, nhưng là vẫn không tìm được cái hộp nhỏ kia.

Cô nổi lên mặt nước, hút khí, lại lặn xuống đáy hồ tìm kiếm, rong rêu uốn lượn, thậm chí, tay cô, nhiều lần cũng bị rong rêu cuốn lấy, ra sức một hồi lâu, mới có thể miễn cưỡng trôi lên.

Nhất định phải tìm được.

Lẽ vật kia, cô phải tìm được, như vậy, Tiểu Tịch, khẳng định sẽ không tức giận!

Cô biết, cô sắp chống đỡ không nổi rồi, nhưng là hết lần này tới lần khác đáy lòng vẫn bực tức chính mình như vậy, có nước ở trên mặt tràn ra, không biết là nước hồ, hay là nước mắt.

Cô vội vàng lấy hơi, cũng không cho mình cơ hội.

Cô biết, bảy năm trước, cô sai hoàn toàn, như vậy, bảy năm sau, chỉ một việc lần này, là việc duy nhất cô có thể làm để đền bù!

Cô hai chân thẳng băng, một luồng đau đớn trong nháy mắt tràn đầy.

Chân của cô bị rút gân —————

Cô vươn tay, phịch mặt nước, muốn cầu cứu, vừa lên tiếng, nước hồ vô cùng bắn liên rót vào rồi trong miệng.

Phổi của cô thoáng cái bị đè ép, không cách nào hô hấp.

Đáy lòng của cô tràn đầy sợ hãi, thời điểm cho là bị mất mạng, nhưng phát hiện thất lưng mình thoáng cái bị ôm lấy, hơi thở quen thuộc vờn quanh, ngay sau đó, cô liền bị mang ra khỏi hồ nước.

Người kia, còn ôm cô thật chặt, chưa từng buông ra, chân của cô còn đang co rút đau đớn, cô hậu tri hậu giác nhớ tới một vấn đề, làm sao anh lại xuất hiện ở nơi này?

Tịch Giản Cận..... Bạc Sủng Nhi nghĩ đến cái này tên, thân thể đột nhiên căng thẳng, theo bản năng muốn từ trong ngực của anh tránh thoát, nhưng là âm điệu anh đặc biệt ôn nhu, ở bên tai của cô vang lên: "Không nên lộn xộn....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 676: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【1】

Ngay sau đó, cô cảm giác được, thân thể của cô, bị anh hung hăng ôm lấy!

Ôm, chắc, khiến cô không cách nào hô hấp.

Toàn thế giới, ở nơi này, trong nháy mắt giống như mọi âm thanh đều tĩnh lại, duy chỉ có thanh âm tim của anh đập, ở bên tai của cô, phịch phịch vang không ngừng.

Không ngừng không nghỉ.

Dẫn đến trái tim của cô, cũng bắt đầu theo anh cuồng loạn nhảy lên.

Hơi thở của anh ấm áp quanh quần ở chung quanh cô, quen thuộc bất biến.

Bàn tay của anh thật chặt thủ sẵn bờ eo của cô, vạn phần ngàn (ngày) phân chia dùng sức, sợ nhẹ nhàng buông tay, cô sẽ gặp biến mất mất tích vô ảnh bình thường.

Bạc Sủng Nhi bị anh ôm eo cũng cảm thấy có chút đau, cô không nhịn được cau lại lông mày, nhỏ giọng nói thầm: "Tịch, anh làm đau em!"

Tiểu Tịch oán trách cũng không có hoàn toàn thốt ra, liền bị Tiểu Giản Cận che lại, anh trần trọc hôn môi của cô, gấp đến mức làm không khí trong phổi cô, toàn bộ biến mất.

Cô mở to hai mắt nhìn, có một trận mờ mịt, hồi lâu, mới cảm giác được nụ hôn đã kết thúc, anh thanh âm trầm thấp ẩn chứa nồng đậm run rẩy: "..... Sủng Nhi, em tới nơi này làm gì?"

Biết rõ còn cố hỏi.

Một câu nói, đem mọi chuyện cần thiết toàn bộ gọi trở về trong não Bạc Sủng Nhi.

Nét mặt của cô, trong nháy mắt sợ hãi, rối loạn lên, ngay cả thân thể, cũng theo đó khẽ căng thẳng một chút, một giây sau, cô liền nhanh chóng từ trong ngực Tịch Giản Cận tránh thoát đi.

Cô không dám nhìn tới ánh mắt Tịch Giản Cận.

Môi của cô cấp tốc run rẩy, nhiều lần mở to miệng, giống như là có lời gì muốn nói với Tịch Giản Cận, tuy nhiên lại không nói ra lời.

Cô sợ..... Là chân chân chính chính sợ, triệt triệt để để sợ.....

Sợ anh biết chân tướng, vẻ mặt ấm áp giờ khắc này, sẽ biến thành tức giận, biến thành căm hận, biến thành mỗi người đi một ngã!

Tịch Giản Cận chưa từng thấy qua Bạc Sủng Nhi như vậy, cô toàn thân ngượng ngùng, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt thác loạn, nghiễm nhiên chính là một hoang mang lo sợ.

Đáy lòng của anh mềm nhũn, vươn tay, liền dắt tay cô, đem cô một lần nữa dẫn vào trong ngực của mình, cúi đầu, ôn nhu hôn hôn tóc của cô, "Có chuyện gì xảy ra?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 677: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【2】

Âm điệu của anh, là thư sướng mà ấm áp như vậy.

Là âm điệu từ trước đến nay cô vẫn cũng thích.

Cô ngây ngốc đứng ở nơi đó, một câu cũng nói không nên lời.

Thậm chí, cũng không dám nhìn tới Tịch Giản Cận một cái.

Tịch Giản Cận từ trên xuống dưới đánh giá cô gái mảnh mai trước mắt, chân mày không tự chủ được chau lên: "Sủng Nhi, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?"

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, hốc mắt từ từ phấp hồng, cô cắn cắn môi dưới, như cũ buồn bực không lên tiếng.

Tịch Giản Cận buồn được giơ tay lên, dùng sức vuốt vuốt thái dương, tận lực vẫn duy trì ngữ điệu bằng phẳng: "Chuyện gì nghiêm trọng như thế? Làm cho em sợ thành như vậy? Ngoan, nói cho anh biết, anh giúp em giải quyết?"

Thân thể Bạc Sủng Nhi vẫn khống chế không được mà run rẩy, cô buông thông mi mắt, vẫn không nói một lời.

Mùa hè gió đêm thổi tới, toàn thân cô đều là ướt nhẹp, có chút lạnh, không nhịn được rùng mình một cái.

Tịch Giản Cận nhìn ở đáy mắt, cuối cùng thở dài một hơi, bỏ qua hỏi han, xoay người từ trên mặt đất nhặt lên chính mình chiếc áo khoác khô ráo

mình mới vừa cởi trước khi xuống nước, đi tới bên người cô, tỉ mỉ khoác lên cho cô.

Tri kỷ như vậy.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi càng sợ hãi hơn rồi.

Tiểu Tịch, đối với cô càng tốt, cô càng sợ.....

Nhưng là cô rồi lại biết, chuyện này, anh sớm muộn cũng sẽ biết đấy!

Khi anh biết rồi, anh sẽ phản ứng như thế nào?

Tịch Giản Cận khoác áo cho cô xong, giơ tay lên, chậm rãi rũ tóc của cô, ánh mắt của cô khẽ run lên, theo bản năng liền hướng phía sau lùi lại rồi hai bước.

Ngón tay Tịch Giản Cận bỗng nhiên dừng lại giữa không trung.

Trán nhú lại.

Bạc Sủng Nhi căn cứ môi dưới, cô đúng là vẫn không nhìn được, ở một giây sau, lao vào trong ngực Tịch Giản Cận, tay nhỏ bé nắm thật chặt vạt áo Tịch Giản Cận, cố nén khóc, nhưng là âm điệu đều mang theo vài phần nghẹn ngào, nghe, so với cô khóc lên, còn làm cho lòng anh đau hơn!

"Tịch, em tìm không được..... Em tìm thật lâu, vẫn tìm không được lễ vật kia rồi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 678: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【3】

"Em cho là em tìm được rồi, anh sẽ không còn không quan tâm em nữa, nhưng là em tìm không được..... Tịch, anh sẽ không quan tâm em ư, sẽ không như vậy chứ....."

Một cô gái cao ngạo, khi cô rớt cuộc mở miệng, ở trước mặt của anh, mở làm một bộ tư thái cầu xin, đáy lòng của cô, sợ hãi cùng bối rối rớt cuộc thật nhiều, rất nhiều?

Ngay cả Tịch Giản Cận, giờ khắc này, cũng đã hoàn toàn cứng ngắt lại.

Tối nay, cô mang cho anh nhiều rung động lắm.

Anh chẳng bao giờ nghĩ tới, có một ngày, cô sẽ đến tìm kiếm lễ vật kia.

Cảm động, động tâm, yêu, toàn bộ bạo phát ra.

Thậm chí, anh vẫn ảo tưởng Bạc Sủng Nhi sẽ có một ngày, ở trước mặt anh, dùng giọng cầu xin nói, giống như là cái loại giọng bảy năm trước anh quỳ xuống van xin kia.

Nhưng là, hiện tại, hết thảy cũng xảy ra.

Anh lại cảm thấy giống như là ảo giác.

Anh cho là, đáy lòng chính mình sẽ dễ chịu.

Tuy nhiên lại phát hiện, thì ra là lại đau đớn như vậy!

Tịch Giản Cận mãi mới tỉnh cơn mơ, anh vươn tay, cuống quýt ôm lấy Bạc Sủng Nhi, anh chạm đến đến ướm át trên người cô, cảm giác được da thịt cô lạnh như băng, thế anh mới biết, thì ra là hết thảy cũng không phải là mộng, thì ra là hết thảy đều là tồn tại chân thật.

Trong nháy mắt đó, cái gì cố kỵ, cái gì tâm cơ, cái gì hận ý, cái gì oán giận, cái gì trôi qua, cái gì chia tay, cái gì chuyện cũ, trong nháy mắt, biến mất không thấy.

Anh cứ như vậy ôm cô.

Đáy lòng của anh, một trận đau đớn, không giải thích được thì có một loại chua xót, từ đáy lòng của anh, chậm rãi dâng lên.

Anh đường đường là đàn ông tám thước, lần đầu tiên, có xúc động muốn khóc.

Anh chống bên tai của cô, âm điệu cũng hơi hơi gợn sóng: "Sủng Nhi..... Em nói em..... bắt anh phải làm thế nào với em cho phải đây?"

Hàm chứa nồng đậm bất đắc dĩ.

Em bắt anh phải làm thế nào với em cho phải đây?

Bảy năm trước, em có thể quật cường xông vào đáy lòng của anh như vậy, bảy năm về sau, người vẫn có thể dung một câu nói, một chuyện, đơn giản làm nát bấy tất cả oán hận dưới đáy lòng anh!

Sủng Nhi, bảy năm về sau, anh vẫn bại bởi em!

Bạc Sủng Nhi nghe được lời như vậy, cũng nhịn không được nữa, nước mắt liền theo hai gò má, chảy xuống.

Tịch Giản Cận chẳng qua là không tiếng động ôm chặc lấy cô.

Mãi cho đến khi, cô không còn khí lực, chậm rãi té xỉu ở trong ngực của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 679: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【4】

Anh mới đột nhiên hoàn hồn, luống cuống tay chân ôm cô, hướng phía ngoài cửa trường học chạy đi.....

Ngón tay Bạc Sủng Nhi vẫn luôn đang run rẩy.

Mỗi khi cô trượt xuống một chút con chuột, đáy lòng lại khẽ run rẩy một lần.

Hiện tại chuyện giữa cô cùng Triệu Tố Nhã, náo đên dư luận xôn xao.

Tất cả mọi người biết ngày hôm qua Triệu Tố Nhã xảy ra tai nạn xe cộ, toàn bộ bởi vì cô.

Bạc Sủng Nhi không càng xem càng cảm thấy phiền lòng.

Đến cuối cùng, cô liền gợn gàng dứt khoát tắt máy vi tính, tâm tình cũng là có chút trầm muộn và lo lắng.

Triệu Tố Nhã còn chưa chính thức lui vào giới văn nghệ, cộng thêm ngày hôm qua cô ta mới vừa yêu sách chính mình những thứ gièm pha kia, tàn nhẫn đem những chuyện cũ hèn hạ kia toàn bộ nhất nhất bày ra ngoài, mà sau đó, cô ta vừa vắn xảy ra tai nạn xe cộ, đích thị là nổi tiếng tốt hơn.

Huống chi, còn có cô.

Tiểu công chúa Tập đoàn Bạc Đẽ.

Nổi tiếng, cũng không thua gì Triệu Tố Nhã.

Trong khoảng thời gian ngắn, tin tức cùng tạp chí toàn bộ đang suy đoán Triệu Tố Nhã cứu Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, tập đoàn Bạc Đế thiếu Triệu Tố Nhã nhân tình sâu như vậy, rốt cuộc làm sao hoàn lại?

Đang ở thời điểm Bạc Sủng Nhi bối rối bởi những chuyện này, trong bệnh viện đã gọi tới điện thoại, nói Triệu Tố Nhã đã hủy khuôn mặt!

Minh tinh đều dựa vào gương mặt để ăn cơm.

Cô ta bị đụng như vậy, bị thương nửa bên mặt, huyết nhục mơ hồ, bây giờ cứu về một mạng rồi, nhưng là y học có cao, nhưng cũng không thể khôi phục dung mạo của cô ta.

Hết thảy chuyện phát sinh đều là đột nhiên như vậy, lưới người trên cũng không phải là không có người suy đoán.

Dù sao mọi người đều biết Bạc Sủng Nhi cùng Triệu Tố Nhã bởi vì Tịch Giản Cận vẫn không đội trời chung, hơn nữa thân phận Triệu Tố Nhã vốn đã bại lộ, cùng Bạc Sủng Nhi từng là bạn học cùng lớp, có hận cũ, cho nên, mọi người đều rít giữ vững thái độ hoài nghi, nghĩ tới Triệu Tố Nhã vì sao vô duyên vô cớ đi cứu Bạc Sủng Nhi?

Thậm chí, còn có người to gan suy đoán, Bạc Sủng Nhi đường đường là Tiểu công chúa Bạc Gia, vì sao trong lúc bất chợt lại tại đường đi Thất Hồn Lạc Phách? Giống như là nhận lấy cái đả kích trầm trọng gì đó!

Hơn nữa, địa phương Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế thường lui tới, cũng có an ninh đi theo, coi như là bên ngoài nhìn không thấy, nhưng là sau lưng nhưng cũng có rất nhiều người ẩn dấu.

Vì sao ngày đó, hết lần này tới lần khác lại không có một người xuất hiện?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 680: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【5】

Đủ loại dấu hiệu cho thấy, lúc ấy Bạc Sủng Nhi đi ra ngoài, nhất định là cùng người khác ước hẹn, cũng không có giọng trống khua chiêng xuất hiện.

Rất hiển nhiên, người ước hẹn, chính là Triệu Tố Nhã.

Khó có thể là..... Triệu Tố Nhã tử tử an bài một tuồng kịch?

Cô ta diễn khổ nhục kế?

Còn có người trên mạng suy đoán, nói là Triệu Tố Nhã thực tế muốn hại chính là Bạc Sủng Nhi, thời điểm cô ta đẩy Bạc Sủng Nhi, mục đích là vì để cho Bạc Sủng Nhi đụng vào xe, nhưng là bởi vì quá khẩn trương, lực đạo trật, đến cuối cùng, ngược lại hại người không thành, hại chính mình.

Nói tóm lại, chúng thuyết phân vân.

Bạc Sủng Nhi vốn biết những chuyện này là Triệu Tố Nhã một tay an bài, nghi điểm cũng có chút hơn.

Cô còn đang suy nghĩ như thế nào đem những chuyện này hóa giải, nhưng là cảnh phương cấp ra kết quả, nói cái người lái xe kia, thần kinh có chút vấn đề, bị chứng ảo tưởng, thường xuyên chạy chơi như bay.

Tin tức như vậy vừa ra, những suy đoán kia không phải tấn công mà cũng bại.

Mọi người không nhịn được bắt đầu nghĩ, có lẽ Triệu Tố Nhã thật sự là chỉ mảnh treo chuông cứu người.

Lập tức, rất nhiều người đều nói, Triệu Tố Nhã đáng thương thuộc về đáng thương, nhưng là dù sao cứu thiên kim đại tiểu thư giàu có nhất toàn cầu, khẳng định có thể hưởng thụ đãi ngộ rất tốt.

Hơn thế có người nói, cứ như vậy, cô ta liền độc thân nhảy vào giới quý tộc nhà giàu, từ nay về sau, áo cơm không lo.

Bạc Sủng Nhi chính là thấy những thứ bình luận này, đáy lòng mới thất thương bát hạ, tâm tình trầm trọng không thể phục hồi.

Cô không phải không thừa nhận, Triệu Tố Nhã một chiêu này chơi thật đẹp, đổi lại là từ trước, cô ta tuyệt đối sẽ không được như ý, nhưng là ngày hôm qua, chân tướng bất chợt bị cô biết, cả người bị đả kích, mới có thể cho cô ta cơ hội!

Mà bây giờ, chuyện cũng đã tùy ý đưa ra ngoài, nếu như danh tiếng tập đoàn Bạc Đế ở trên đỉnh sóng hướng về phía Triệu Tố Nhã ra tay, sợ rằng sẽ bị người phi nhõ chết thôi.

Dù sao cũng là công ty lớn, xí nghiệp lớn, không thể nào không cần hình tượng phía ngoài.

Trong khoảng thời gian ngắn, nhìn như, thật đối với Triệu Tố Nhã, vô kế khả thi rồi.

Áp lực dư luận khổng lồ như vậy, thực tại sẽ làm cho người ta đỡ không nổi, hơn nữa đã có rất nhiều người đều nhìn chăm chú vào động thái của tập đoàn Bạc Đế rồi, nếu như tập đoàn Bạc Đế có hành động gì, sợ rằng truyền thông sẽ có chìa đầu pháo vào tập đoàn Bạc Đế, oanh tạc một phen, cũng là, tạo thành hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Bạc Sủng Nhi chỉ vừa nghĩ, cũng có thể nghĩ ra được cục diện như vậy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 681: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (6)

Một công ty có ảnh hưởng trái chiều, có lẽ sẽ tạo thành hậu quả không thể nói.

Huống chi, bọn họ là quốc tế xí nghiệp, người nước ngoài vẫn luôn là rất chú ý hình tượng.

Một ít chuyện, phía sau có thể làm.

Ở trên mặt, vẫn phải cam đoan hình tượng hoàn mỹ.

Bạc Sủng Nhi càng ngày càng cảm thấy mạnh mẽ lên, chắc hẳn hiện tại Tần Thánh cùng Tô Thần cũng bởi vì những chuyện này mà nghĩ biện pháp.

Vừa vặn ở thời điểm này, điện thoại cũng vang lên.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống, nhìn điện báo là "Tịch Giản Cận".

Cô không dám đi tiếp cái cuộc gọi này.

Anh đột nhiên gọi, chắc hẳn đã thấy những tin tức này!

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm lấy màn hình điện thoại không ngừng lóe lên, cuối cùng, thật lâu, cô mới giơ tay lên, nhận điện thoại.

"Sủng Nhi, hiện tại anh ở dưới lầu nhà em, em ra đi, anh dẫn em đi bệnh viện thăm Triệu Tố Nhã!" Giọng Tịch Giản Cận bình thường truyền ra.

Nhịp tim Bạc Sủng Nhi đang đập nhanh, đột nhiên lại chậm một nhịp, qua thăm Triệu Tố Nhã?

Triệu Tố Nhã khẳng định sẽ đem chuyện bảy năm trước, nói cho Tịch Giản Cận?

Mà Triệu Tố Nhã rõ ràng là đang hãm hại cô, cô căn bản không muốn đi thăm Triệu Tố Nhã!

Nhất thời, cô suy nghĩ một hồi, vẫn là cắn hàm răng nói ra: "Tịch, em không muốn đi!"

"Chuyện này, là có khác lạ."

"Lúc trước em xem một chút bị cường bạo, những chuyện kia, đều là cô ta an bài. Cho nên, em không muốn đi."

Đầu tiên là Tịch Giản Cận kinh ngạc một hồi, lập tức hỏi lại: "Không phải Lâm Nguyên sao?"

"Vâng....." Bạc Sủng Nhi yên lặng một hồi, mới nhỏ giọng nói: "Thế nhưng là bọn họ liên thủ, cho nên, lúc trước sở dĩ em nhắm vào cô ta, cũng không phải bởi vì em ghen, mà chính là cô ta có lỗi với em trước."

Điện thoại yên tĩnh hồi lâu, nửa ngày, Tịch Giản Cận mới nặng nề mở miệng: "Anh và em đi xem cô ta."

"Không muốn!" Bạc Sủng Nhi không chút suy nghĩ mở miệng cự tuyệt một lần nữa, cô gần như là cắn răng nghiêng lợi nói ra câu đó, nói xong, lại sợ Tịch Giản Cận hiểu lầm chính mình, liền mới hỏi một câu: "Anh có phải không tin tưởng em hay không?"

Tịch Giản Cận có chút không thể làm gì cười, sau đó còn nói thêm: "Không phải..... Chỉ là hiện tại tin tức đều lan, anh không muốn để cho

truyền thông nhìn em cười." ---

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 682: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (7)

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng.

Tịch Giản Cận tiếp tục nói: "Cô ta như thế nào, đều không liên quan gì đến anh, anh chỉ quan tâm em."

Tịch Giản Cận rất ít đối với Bạc Sủng Nhi sau bảy năm, nói đến lời bình thản mà lại thâm tình.

Đột nhiên nói ra như vậy, Bạc Sủng Nhi trầm mặc lại.

Buổi tối hôm qua, cô chỉ là từ trong hồ nước trường học bị anh ôm trở về, cả người anh nghiêm chỉnh giống như thay đổi một dạng.

Bảy năm trước, Tiểu Tịch yêu quý của cô, giống như triệt để trở về rồi.

Tịch Giản Cận nghe được điện thoại trầm mặc, chậm chạp chưa từng truyền đến tiếng nào, không khỏi thở dài một hơi, không nhẹ không nặng, âm điệu hơi khàn khàn, lại mang theo vài phần từ tính nói ra: "Mặc quần áo xuống..... anh đều xin phép nghỉ để đến cùng em rồi."

Tịch Giản Cận nói xong, giống như nghĩ đến cái gì, lại yên lặng bổ sung một câu: "Sủng Nhi, anh sẽ không không muốn người."

Nhịp tim Bạc Sủng Nhi, đột nhiên đình chỉ.

Anh nói câu kia, giống như là cho cô cổ vũ rất lớn, cô hít một hơi thật sâu, hơi gạt đầu, mới yên lặng nói một câu: "Ừm."

Cô từ trên giường bò dậy, mặc quần áo chăm chút cho mình, mới ra ngoài.

Ngoài sân Bạc gia, quả thật có xe Tịch Giản Cận, Bạc Sủng Nhi lên xe, Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm cô một hồi, đột nhiên từ một bên lấy khăn ướt, lau mặt cho Bạc Sủng Nhi, đem lớp hóa trang của cô lau đi.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được nhú mày lại, không hiểu nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận mím môi cười, nhìn cô trang điểm trắng tinh, từ từ nói ra: "Như thế mới đẹp mắt, mà cũng tuổi trẻ."

Bạc Sủng Nhi vốn nhú mày, trong nháy mắt giãn ra, cô cúi đầu xuống, tuy cười, thế nhưng trong mắt lại mang theo vài phần lo lắng.

Tịch Giản Cận chỉ coi là cô vì mình lau hóa trang nên không vui, liền khởi động xe, nhìn chăm chăm phía trước, nói ra: "Nha đầu ngốc, cô ta bị hủy mặt, em còn như trang điểm tinh xảo đi xem cô ta, ngược lại truyền thông nhìn thấy, lại trắng trợn viết bài, nói em kích thích cô ta! Hiện tại địa vị của em, rất nguy hiểm, một chỗ làm không tốt, khả năng xuống dốc không phanh."

Thì ra, anh lau hóa trang của cô, là nguyên nhân này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 683: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (8)

Đáy lòng không nhịn được ầm áp.

Tịch Giản Cận lại lặng lẽ cầm tay của cô, nghiêng đầu, nói với cô:
"Đừng sợ..... Còn có anh."

Anh nói câu này, không nhẹ không nặng, không mặn không nhạt.

Lại cho cô một viên định tâm.

Trong mắt cô có tầng u buồn, thời gian dần trôi tản ra, ngay cả bề tắc trong họng cũng tan ra rồi.

Xe rất nhanh liền dừng ở cửa bệnh viện Tần gia tập đoàn Bạc Đế.

Bên ngoài quả thật vây quanh rất nhiều ký giả.

Đều cắm điểm ở đây.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận xuống xe, liền có rất nhiều ký giả quay chung quanh.

"Xin hỏi, Bạc tiểu thư, nhằm vào chuyện lần này, cô có ý kiến gì không?"

"Xin hỏi, Bạc tiểu thư, người đàn ông bên cạnh cô là là thái tử Tịch gia sao? Anh ấy và cô đến cùng là có quan hệ như thế nào? Nghe nói hồi trước anh ấy còn ở đêm khuya hoàng cung vì cô lặng yên chuẩn bị hoạt động chúc mừng sinh nhật?"

"Xin hỏi, Bạc tiểu thư, Triệu Tố Nhã tiểu thư cùng cô còn có thái tử Tịch gia, ba người đến cùng là có quan hệ như thế nào?"

"Xin hỏi, Bạc tiểu thư, chuyện Triệu Tố Nhã lần này, cô định xử lý như thế nào? Cô ta đã bị hủy khuôn mặt, cô có thể đền bù tổn thất cùng trợ giúp cô ta không?"

.....

Những ký giả kia nhìn thấy Bạc Sủng Nhi xuất hiện, liền quay chung quanh, cũng may Tịch Giản Cận người cao lớn, trong nháy mắt liền vòng Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, thay cô cản những ký giả lại.

Mà bảo vệ trong bệnh viện cũng nhanh chóng vọt ra, tách ký giả cùng bọn họ a, cưỡng chế tạo ra một con đường.

"Tịch tiên sinh, xin hỏi ngài cùng Triệu Tố Nhã tiểu thư là quan hệ như thế nào?"

"Tịch Giản Cận, ngài vì sao lại cùng Bạc tiểu thư tới thăm Triệu Tố Nhã tiểu thư?"

Tịch Giản Cận cười, ôm lấy Bạc Sủng Nhi, hào phóng đi vào trong bệnh viện, đi đến một nửa, anh còn cố ý cúi đầu xuống, động tác dịu dàng chỉnh tóc của Bạc Sủng Nhi vừa rồi bị tán loạn!

Ký giả chung quanh nhanh chóng quay chụp một màn này.

Thậm chí có người đã kêu lên.

"Quả thật bọn họ là người yêu, ban đầu ở trường cấp 3, bọn họ cũng là một đôi tình nhân! Tịch tiên sinh qua bộ đội, bảy năm sau mới trở về, rõ ràng có thể đi đế đô, hết lần này tới lần khác trở về thành phố X, nhất định là vì Bạc gia tiểu công chúa!"

"Tịch tiên sinh, xin hỏi, vừa rồi kia ký kia nói có đúng không?" Một ký giả ra sức vươn tay, đem microphone nhắm ngay Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 684: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (9)

Tịch Giản Cận chậm rãi cười, nghiêng đầu nhìn Bạc Sủng Nhi, ánh mắt cực kỳ ấm áp, nửa ngày, mới chăm chú nói vào mic: "Hoàn toàn chính xác, cô ấy hiện tại là bạn gái tôi."

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi đều có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Vậy trước đó không lâu, Tịch tiên sinh, hôn lễ thì sao?"

"Vậy vị hôn thê của ngài thì sao?"

"Ngài yêu cô ấy không?"

Tịch Giản Cận giống như đã sớm phỏng đoán có người sẽ hỏi những vấn đề này, không nhanh không chậm ôm Bạc Sủng Nhi, mím môi, tao nhã hữu lễ, nho nhã mở miệng: "Vị hôn thê của tôi, có người mình thích."

Chỉ là đơn giản một câu, lại cho Hàn Như Y mặt mũi.

Cũng không phải là anh vút sạch Hàn Như Y.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được tán thưởng Tịch Giản Cận, anh thật là một người rất hoàn mỹ, nói chuyện đến độ vừa đúng, không lưu bất luận sơ hở gì, cho mọi người đủ mặt mũi.

"Thì ra là vậy! Chẳng lẽ trước đó tịch tiên sinh cùng Hàn Như Y tiểu thư kết hôn chỉ là làm mỗi thôi sao? Xem ra..... Người có tình cuối cùng vẫn có thể đi cùng một chỗ!"

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận đứng chung một chỗ, kim đồng ngọc nữ, trai tài gái sắc, cực kỳ đẹp mắt, những ký giả kia lại nhìn Tịch Giản Cận ôn hòa hữu lễ, đều rất hảo cảm, nhao nhao chúc phúc.

Tịch Giản Cận nhìn ký giả càng ngày càng nói nhiều, liền khiêm tốn nói: "Rất xin lỗi, tôi còn muốn mang bạn gái tôi đi vào thăm viếng Triệu Tố Nhã tiểu thư, dù sao cô ta vì cứu bạn gái tôi mới bị thương, cho nên, hiện tại có thể mời mọi người cho đi hay không? "

Ký giả nhao nhao gật đầu, cũng bị thái độ như vậy của Tịch Giản Cận tin phục, lách qua.

Bạc Sủng Nhi ngẩn người, liền bị Tịch Giản Cận ngăn đón, bước vào trong bệnh viện.

Triệu Tố Nhã vừa mới tỉnh lại.

Bởi vì làm phẫu thuật, toàn thân có gãy xương, cho nên còn không thể động đậy.

Mặt trái của cô ta bị vải bao lấy, chỉ có mắt phải hơi mở ra.

Cô ta nhìn qua rất mệt mỏi, nhiều lần buông thông mí mắt muốn nghỉ ngơi, thế nhưng nhìn thấy cửa bị đẩy ra, cô ta vẫn tròn mắt, nhìn người tới.

Trong nháy mắt vẻ mặt liền trở nên có chút vỡ vụn rồi!

Bạc Sủng Nhi đứng ở trong phòng bệnh, không có tiến vào trong, cô một mực không chớp mắt nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã trên giường, phát hiện trong trên thực tế, cô ta so với mình tưởng tượng bên bị thương nghiêm trọng hơn rất nhiều.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 685: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (10)

Cô thật đúng là thông suốt.

Chỉ là không biết, cô ta làm như vậy đến cùng có đáng giá hay không?

Đem chính mình hủy thành dạng này, chỉ là vì có thể liếc Tịch Giản Cận một chút, thuận tiện nói cho Tịch, chân tướng bảy năm trước bọn họ chia tay!

Thế nhưng cô ta có nghĩ tới hay không, về sau cuộc đời cô ta, rốt cuộc muốn như thế nào?

Cô ta không có dung mạo như hoa, đàn ông sẽ còn liếc nhìn cô ta một chút sao?

Thậm chí, cô đi tìm công việc, khả năng đều sẽ khó càng thêm khó!

Cô ta vì không thể gặp cô cùng với Tịch Giản Cận? Cho nên cho dù chết, cũng phải đem quan hệ họ vốn tốt, quấy đến hỗn loạn sao?

Cô ta hận cô, hận đến tình trạng như thế sao?

Đúng vậy, Triệu Tố Nhã đích thật là hận Bạc Sùng Nhi.

Tuổi nhỏ đều vô tri, mỗi một cô gái nhỏ đều muốn làm công chúa, cô ta cũng mà nói, là vì bối cảnh của cô.

Cho nên, cô ta không phục, cũng không cam tâm.

Huống chi, cô ta khi đó, đích thật là bỏ ra rất nhiều gian khổ và nỗ lực.

Đến sau cùng, bị cô đuổi ra trường học, mới phát hiện, kỳ thật cô ta cũng không phải là thật bại bởi cô!

Tình yêu cũng là kỳ diệu, liền trở thành vẻ đẹp vĩnh hằng, năm không tốt, liền trở thành đau đớn vĩnh viễn!

Mà ba người bọn họ, gặp yêu, gặp quá sớm.

Cũng không chịu buông tay.

Cho nên, liền trở thành ba người đau đớn!

Triệu Tố Nhã cũng không biết chính mình hành động lần này đến cùng là thắng hay thua, thế nhưng cô ta biết, chỉ cần có cơ hội hạ gục nhất, cô ta đều muốn thử một chút.

Nghĩ tới đây, Triệu Tố Nhã liền miễn cưỡng mở miệng: "Các người đến rồi?"

Chỉ là bốn chữ, lại dùng rất nhiều khí lực.

Bạc Sủng Nhi hơi gật đầu, cứng ngắc bước về phía trước một bước, nhìn như rất chân thành nói một câu với Triệu Tố Nhã: "Cảm ơn cô!"

Cánh môi Triệu Tố Nhã giật giật, trong mắt thoáng hiện một vòng không thể tưởng tượng nổi, tiếng Bạc Sủng Nhi lại tiếp tục truyền tới: "Cảm ơn cô đã cứu tôi, cô thật sự là một người tốt, lại có thể bỏ mình cứu người như vậy, trên thế giới này, người giống như cô hoàn toàn không nhiều, để tỏ lòng cảm tạ, tôi quyết định liều mạng nỗ lực hạnh phúc! Tôi nghĩ, như vậy cô mới có thể cao hứng!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 686: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (11)

Trong nháy mắt vẻ mặt Triệu Tố Nhã ngẩn ngơ.

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, cũng yên lặng không nói.

Đến y tá trong phòng, đều không nhận được run rẩy một chút.

Bạc Sủng Nhi cũng rất chân thành đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, trong ánh mắt đều mang theo vài phần ánh sáng nghiêm túc.

"Tôi nghĩ, nếu như ta tôi không tiếp tục sống tốt, vậy thì rất xin lỗi cô, nếu không phải cô đã cứu tôi, xe máy đó đâm vào tôi, cái thân thể nhỏ bé này, có lẽ đã bị mất mạng, mà cô cho tôi sinh mệnh thứ hai, đại ân đại đức như vậy, ta không thể hồi báo, thế nhưng tôi biết, chỉ cần tôi tốt hơn cô, khẳng định đáy lòng cô sẽ cao hứng!"

Bạc Sủng Nhi, căn bản không phải nói lời cảm tạ, rõ ràng là châm chọc Triệu Tố Nhã.

Thậm chí còn mang theo vài phần cười trên nỗi đau của người khác.

Ánh mắt của Triệu Tố Nhã trở nên có chút hung ác, trừng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lại mỉm cười, thu liễm những nguy trang của rồi, đứng ở một bên, gương mặt lạnh lẽo nhìn Triệu Tố Nhã.

Hiện tại không có ký giả, cũng chỉ có mình, cô cũng không đáng diễn kịch cho người ta nhìn.

Huống chi, Triệu Tố Nhã có việc cần phải làm, cô cũng không phải không biết.

Đơn giản là muốn đem chân tướng bảy năm trước, nói cho Tịch Giản Cận.

Dù sao cô sớm không tránh qua, cùng với mỗi ngày nơm nớp lo sợ, không như hiện tại để cho cô ta nói cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận tha thứ không tha thứ cô, cả đời này, cô đều chỉ cần Tiểu Tịch.

Nếu như anh không tha thứ, cô sẽ nỗ lực đợi đến khi anh tha thứ chính mình.

Cô làm sai, cô thừa nhận, cô tiếp nhận trừng phạt.

Bạc Sủng Nhi cô cũng không phải sợ hãi rụt rè, khó qua một ngày một đêm, cũng khổ sở đủ rồi, quà sinh nhật cô tìm không thấy, cũng không thể cầu xin Tịch Giản Cận tha thứ, nếu như Tịch Giản Cận bởi vì những chuyện kia, không cần cô nữa, cô cũng không thể nói gì hơn.

Dù sao, là chính cô làm chuyện lúc trước là, cho người cảm giác, quá mức xúc động rồi!

Là cô đến hỏi cũng không hỏi anh một chút, liền quyết định anh, là cô chính mình trước không tin anh!

Chẳng qua, dạng này cũng tốt, kỳ thật cô lại có chút cảm tạ Triệu Tố Nhã.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 687: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (12)

Cho cô đả kích rất lớn, cũng cho cô trưởng thành rất lớn.

Để cho cô biết, Tiểu Tịch của cô, đến cùng yêu cô cỡ nào, cũng làm cho cô biết mình rốt cuộc có lỗi với Tiểu Tịch cỡ nào.

Càng làm cho cô trong nháy mắt, học xong, như thế nào đối với tình yêu bọn họ.

Có lẽ Triệu Tố Nhã không làm những chuyện kia, cô cả một đời cũng sẽ không học được trưởng thành, cô vĩnh viễn không biết tình yêu là phải hai người nỗ lực.

Hiện tại cô đã hiểu, toàn bộ đều hiểu rồi.

Tình yêu sở dĩ vĩnh viễn tốt đẹp, là hai người không phòng tuyến cuối cùng nỗ lực.

Mà cô và Tiểu Tịch ở giữa không khỏi có những cừ hận cùng xoắn xuýt, lâu như vậy cũng không tìm lối ra, hiện tại sáng tỏ như vậy.

Đều là lỗi của cô, toàn bộ đều là lỗi của cô!

Là cô lúc trước một tay tạo thành sai lầm.

Cô dù sợ hãi, cũng không dám để Tịch Giản Cận biết chuyện này.

Thế nhưng khi Tịch Giản Cận nói với cô, đừng sợ, còn có anh, cô đã nghĩ thông suốt rồi.

Con đường tương lai bọn họ còn rất dài, che giấu đi, còn không bằng thẳng thắn.

Quả thật như Bạc Sủng Nhi suy đoán, Triệu Tố Nhã nhìn về phía Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận khẽ gật đầu, thái độ lãnh đạm, ánh mắt nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, nho nhã lễ độ: "Sủng Nhi cảm ơn cô đã cứu được cô ấy, cô yên tâm, thân thể cô chúng tôi nhất định sẽ dùng biện pháp tốt nhất trị tốt, dung mạo cũng sẽ trở lại như cũ, nếu như không thể, chúng ta sẽ phẫu thuật!"

Thái độ Tịch Giản Cận, để trong nháy mắt nước mắt Triệu Tố Nhã chảy xuống, cô ta cắn môi, không lên tiếng.

Nửa ngày, cô ta mới mở miệng: "Tịch Giản Cận..... Anh biết vì sao hôm qua cô ta tìm đến em sao? Mà em coi như chúng ta bảy năm trước đều là bạn học, rất quen thuộc lẫn nhau. Chẳng lẽ, anh liền không hiểu kỳ, hôm qua đến cùng chuyện gì, mới khiến cho cô ấy thất hồn chán nản ở trên đường như vậy sao?"

Bạc Sủng Nhi nín thở.

Sắc mặt Tịch Giản Cận cũng nghiêm túc theo.

Nghĩ, đương nhiên muốn biết, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, Bạc Sủng Nhi mới có thể đêm khuya chạy đến trường học, tìm quà sinh nhật kia!

Tịch Giản Cận hơi quay đầu, nhìn thấy sắc mặt Bạc Sủng Nhi đã có chút tái nhợt, mà ngón tay của cô, đã lặng lẽ nắm lại.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn Triệu Tố Nhã, lúc này Triệu Tố Nhã mới dùng sức mở miệng nói ra: "Liên quan tới nguyên nhân bảy năm trước hai người chia tay, anh không hiểu kỳ sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 688: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (13)

Hiếu kỳ, làm sao có thể không hiếu kỳ?

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, phát hiện ánh mắt Bạc Sủng Nhi đã bỏ qua một bên, nhìn ngoài cửa sổ, giống như là không nhìn thấy hai người bọn họ.

Anh liền nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, giống như là muốn từ trên người Bạc Sủng Nhi nhìn ra một số tin tức.

Triệu Tố Nhã lại vẫn luôn nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận trước mặt, ngữ khí mang theo vài phần âm dương quái khí: "Tịch Giản Cận, có lúc, em thật vô cùng thay anh cảm thấy không đáng, thế mà đi thích người phụ nữ này!"

Ngón tay Bạc Sủng Nhi giữ chặt trong lòng bàn tay, trầm mặc không nói, tùy ý để Triệu Tố Nhã ở đó nói chuyện.

"Em nói xem, cô ta có chỗ nào tốt? Học tập không tốt, thành tích là giả, tùy hứng không hiểu chuyện, còn rất cố tình gây sự, dạng phụ nữ này, anh đến cùng coi trọng điểm nào?"

Sắc mặt Tịch Giản Cận nặng nề, mặt không biểu tình, bên trong ánh mắt tựa hồ mang theo vài phần âm lãnh, khí thế rất đáng sợ.

Thân thể Triệu Tố Nhã rụt lại, mím môi, cười châm chọc: "Đến hiện tại, em nói cô ta không tốt, anh còn tức giận sao? Anh còn suy nghĩ thay cô

ta sao? Anh căn bản không biết, kỳ thật trong lòng cô ta, căn bản cũng không có nghĩ tới anh....."

Thân thể Bạc Sủng Nhi co rúm lại một chút, Tịch Giản Cận xem ở trong mắt, có chút đau lòng, theo bản năng muốn đi quá ôm cô vào trong ngực.

Nhưng Triệu Tố Nhã lại chậm rãi hít một hơi, ngồi ở chỗ đó, mở miệng nói ra: "Kỳ thật lúc em bị cô ta buộc thôi học, đi ngang qua rừng cây nhỏ, nghe được một chút chuyện không nên nghe..... Sau đó quan hệ của hai người, triệt để vỡ tan."

"Về sau, cũng là anh vì sinh nhật cô ta..... Ngày này, cô ta cùng anh chia tay."

"Ở bên trong lòng anh, có phải hay không vẫn cho là, cô ta cùng anh chia tay, chủ yếu là bởi vì..... Một lần cãi nhau kia sao?"

Thân thể Tịch Giản Cận dừng lại.

Chuyện kia, anh nhớ kỹ, cũng là sau việc này, giữa cô và anh, liền mắc thêm lỗi lầm nữa.

Anh vẫn cho là, nguyên nhân chủ yếu chia tay, là bởi vì sự kiện kia!

Thế nhưng về sau Tần Thánh tìm anh, nói anh làm chuyện không tốt với cô, anh suy nghĩ hồi lâu, đều căn bản nghĩ không ra.

Chẳng lẽ Triệu Tố Nhã biết?

"Kỳ thật, cô ta cũng không bởi vì anh mắng cô ta mới cùng anh chia tay, mà chính là có nguyên nhân khác!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 689: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (14)

Giọng Triệu Tố Nhã truyền tới lần nữa, Bạc Sủng Nhi nắm thật chặt cái bàn bên cạnh, khó mà miêu tả cảm xúc, cuồn cuộn ở trong ngực, lần lượt thay đổi, trong nháy mắt, có lẽ đã để cô đứng không vững.

Cô cực lực che dấu thần sắc bối rối của mình.

Trong phòng rất yên tĩnh.

Giọng Triệu Tố Nhã thanh âm nghe rất khàn.

"Kỳ thật, những việc cô ta làm không thể lộ ra ngoài, bỗng bị lộ ra, mà anh vừa lúc biết, cô ta tưởng rằng anh nhắm vào mình, cho nên bị bạn học chỉ trích bình phán, cô ta tưởng rằng anh đem những tin tức đó tiết lộ ra ngoài, cho nên, mới trong sinh nhật, anh vì cô ta chuẩn bị ngạc nhiên, đã vứt bỏ anh!"

Rốt cục, vẫn là nói ra.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy khí lực toàn thân đều mất hết.

Cô mấp máy môi, máu troy toàn thân ngưng kết rồi.

Giống như đã không tồn tại ở nhân thế.

Nửa ngày, cô mới ngẩng đầu, nhìn về phía Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lúc này đã không nhìn cô nữa, nghiêng mặt, nhìn chăm chăm không gian hư vô, gương mặt không có thể bắt bẻ tuần dật.

Chỉ là, mặt anh không biểu tình.

Để Bạc Sủng Nhi, căn bản suy nghĩ không thấu đáy lòng của anh đến cùng là có cảm xúc như thế nào.

"Tịch Giản Cận, anh nhìn thấy không? Cô ta năm đó cũng là bởi vì cái này mới nói chia tay với anh! Cô ta tưởng rằng anh phản bội cô ta, lúc ấy biết những tin tức này có Tần Thánh, có Tô Thần, có Dịch Thiển, có Dịch Hỉ Hoan, có Lý Tình Thâm, nhiều người như vậy biết, hết lần này tới lần khác cô ta không tin anh....."

Triệu Tố Nhã, hàm chứa lạnh như băng và ác độc, hướng vào trái tim của bọn họ, không lưu tình dâm vào.

Đâm cho thấy máu.

Không lưu tình chút nào.

Một phần tình yêu, hai người vui vẻ, một người không cam tâm, cùng không bằng, không bằng, triệt để đồng quy vu tận!

"Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ địa vị anh trong lòng cô ta, so ra kém bọn họ, tuy nhiên hai người là người yêu, là mỗi ngày đều ở một chỗ, thế nhưng một khi xảy ra chuyện, cô ta có thể không giữ lại chút nào mà tin tưởng những người kia, cũng không có trăm phần trăm tín nhiệm anh!"

"Thậm chí, cô ta cũng hoài nghi chuyện đó là anh làm! Hỏi cũng không hỏi anh một chút, liền không lưu tình đem anh vứt bỏ! Tịch Giản Cận..... Anh có nghĩ tới hay không, bảy năm trước, lý do chia tay, đúng là buồn cười như thế?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 690: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (15)

Tịch Giản Cận hơi nhíu lại lông mày, nghe được Triệu Tố Nhã, anh cũng không lên tiếng, chỉ là nhàn nhạt nhìn về phía Bạc Sủng Nhi đang nhìn anh.

Chỉ là anh chỉ liếc cô một chút, liền nhanh chóng đem ánh mắt dời đi chỗ khác.

Bạc Sủng Nhi từ thần thái cùng hành động của Tịch Giản Cận, nhìn không ra một chút gợn sóng.

Đáy lòng nhảy loạn, sắc mặt trắng bệch.

Bình thường, cô nhanh mồm nhanh miệng, lần đầu tiên, trầm mặc đến cùng.

Không biết nên nói cái gì.

Triệu Tố Nhã nằm ở nơi đó, khóe miệng nhếch lên, mang theo vài phần nụ cười âm hiểm lạnh lùng, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, tại thấy người đàn ông phản ứng.

Hai người phụ nữ, một người đàn ông.

Tuổi nhỏ, những rung động đó, đến yêu, khắc cốt ghi tâm dây dưa trọn vẹn bảy năm, bỗng nhiên vén lên kết cục.

Muốn cho hai người yêu nhau phân mảnh.

Cho nên, giờ này khắc này, không đơn thuần là Bạc Sủng Nhi nín thở muốn biết đáp án Tịch Giản Cận, đến Triệu Tố Nhã, cũng mong đợi.

Thế nhưng, thời gian từng giờ từng phút lướt qua, Tịch Giản Cận vẫn bình tĩnh như cũ.

Giống như Triệu Tố Nhã nói những lời kia với anh, cũng chỉ là một trận gió, trong nháy mắt thổi qua, lá cây lắc lư, lập tức vẫn là yên tĩnh im ắng.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi càng tâm thần bất an rồi.

Triệu Tố Nhã nằm ở nơi đó, ánh mắt dần dần trở nên có chút lộn xộn.

Anh tại sao không có phản ứng?

Cô qua thời gian dần trôi, bắt đầu có chút mạnh mẽ rồi..

Tịch Giản Cận biết hai người trước mặt đang chờ phản ứng của mình, thế nhưng là đến chính anh, đều không biết nên cho bọn họ phản ứng gì.

Bầu không khí trong phòng, giống như trong nháy mắt diễn biến có chút quỷ dị.

Mãi cho đến cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Dịch Thiển cùng Tần Thánh đi tới, mới phá vỡ cục diện bế tắc này.

"A, mọi người đều ở đây sao?" Tần Thánh nói chuyện, hiển nhiên là không nghĩ tới có người sớm hơn bọn họ đi vào bệnh viện, hơi nhíu mày, ánh mắt của anh liền dính lên người của Bạc Sủng Nhi.

Phát hiện sắc mặt cô cũng không dễ nhìn, anh vốn mang nụ cười phong lưu tiêu sái, nhất thời ngưng kết, ánh mắt bắn về phía Tịch Giản Cận, sau đó chuyển tới Triệu Tố Nhã cười lạnh trên giường.

Trong nháy mắt, Tần Thánh nhất thời sáng tỏ rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 691: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【16】

Có phải, chân tướng, bị bọn họ biết toàn bộ rồi?

Rốt cục vẫn phải nói trắng ra!

Tần Thánh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi thấy có người tới, nhanh chóng lấy lại tinh thần, trên mặt là nụ cười sáng loáng, hai mắt một mảnh cảm giác, đảo qua rồi mới vừa im lặng không tiếng động, my my chào hỏi: "A Thánh, Dịch Thiển ca, sao các anh tới rồi?"

Tần Thánh gật đầu, thấy được Bạc Sủng Nhi che dấu, anh cũng theo đó cười cười: "È hèm, không đến làm sao được hả? Tin tức bên ngoài, vết thương không dậy nổi! Tới nơi này xử lý một chút chuyện của bọn em!"

Bạc Sủng Nhi lập tức an lòng, nghiêng đầu, cười cười, nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận im lặng không nói một bên, lúc này cô mới một lần nữa đem ánh mắt như ngừng lại trên mặt Tần Thánh và Dịch Thiển, đáy lòng cũng là thất thượng bát hạ, không cách nào an ổn, vô thức hỏi: "Xử lý thế nào đây?"

Tần Thánh chuyển đầu, nhìn thoáng qua Dịch Thiển.

Dịch Thiển lúc này mới chậm chạp tiến lên, trả lời một câu: "Ừ..... Vô cùng cảm tạ Triệu Tố Nhã tiểu thư đã cứu Bạc Sủng Nhi, vì thế tất cả tập đoàn Bạc Đế cũng đối với cô đưa lên lòng biết ơn nồng đậm."

Bạc Sủng Nhi: "....."

Đáy lòng cũng đang lặng yên nghĩ tới, mỗi lần ra sân Dịch Thiên có thể đừng làm người ta sợ hãi như vậy được hay không?

Tần Thánh giống như là không có chuyện gì, chậm rãi ngồi ở trên ghế sa lon, hướng về phía Triệu Tố Nhã nhíu mày, tiếp tục nói: "Cho nên, chúng tôi sau khi thương lượng riêng, đã ra một cái quyết định, đó chính là đáp ứng một cái yêu cầu của Triệu Tố Nhã tiểu thư, vô điều kiện..... Chỉ cần cô nói ra, chúng tôi liền làm theo."

"Cho nên, không biết Triệu Tố Nhã tiểu thư, điều kiện của cô là gì? " Dịch Thiên nhíu mày, tư thái của anh phiêu dật như tiên, bình tĩnh, ngay cả khí tràng, cũng vừa đủ, không cao, không thấp, vừa phải.

Thời điểm Triệu Tố Nhã giúp Bạc Sủng Nhi đỡ cái xe gắn máy kia, cũng đã nghĩ đến sẽ có một màn như vậy rồi.

Cô không muốn rời X thị, không muốn đi nước ngoài sống cuộc sống xa xứ, thậm chí, cô muốn để cho Bạc Sủng Nhi sẽ không làm gì được mình, cũng muốn lưu ở địa phương cách Tịch Giản Cận gần nhất, cho nên cô chỉ có thể làm như vậy.

Thuận tiện, mở ra quá khứ của bọn họ, vứt quả bom khổng lồ tiếp theo cho bọn họ.

Hôm nay, cơ hội tới, cô tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Lập tức, cô suy nghĩ một chút, mới lại hỏi: "Tôi ra điều kiện gì, tập đoàn Bạc Đế cũng sẽ đáp ứng?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 692: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【17】

"Dĩ nhiên. " Dịch Thiên gật đầu.

Triệu Tố Nhã lên tiếng: "Yêu cầu của tôi rất đơn giản, chính là sau khi tôi xuất viện, ở lại X thị."

Ở lại X thị.

Hiện nhiên chính là một tai họa.

Hiện tại não đến mức làm Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận thành trình độ như vậy, không biết tương lai não thành dạng gì.

Hiện tại Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận cũng không biết quan hệ kế tiếp sẽ như thế nào, cô ta còn muốn ở chính giữa xáo trộn không ngừng?

Tần Thánh nhíu mày, đáy mắt hơi mang theo vài phần táo bạo, nghĩ cũng không có nghĩ liền mở miệng nói: "Tôi không đồng ý! Đổi lại một cái điều kiện khác! Chỉ cần không phải X thị, nơi nào cũng có thể!"

"Chẳng lẽ mọi người tập đoàn Bạc Đế nói là không tính toán gì hết sao?" Triệu Tố Nhã lạnh mặt nói: "Các người hiện tại biết tôi thật sự không có cách nào, việc làm của tôi, các người cũng biết toàn bộ, cũng không làm nên chuyện gì, giết tôi, vô duyên vô cớ quăng tôi đi, không biết có bao nhiêu truyền thông nhìn chăm chăm vào các người, không hề tỏ vẻ, truyền thông cũng sẽ cố động toan tính viết bài, hiện tại mọi chuyện cần thiết, cũng giữ tại trên tay của tôi, chỉ cần tôi, tôi còn có thể chơi một võ lớn, đó

chính là tự sát..... Nếu như tôi tự sát rồi tử vong, danh tiếng tập đoàn Bạc Đế các người cũng sẽ ngã xuống!"

"Cô! " Tần Thánh cực kỳ phẫn nộ nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, con mụ nó cô ta quả thực chính là một kẻ điên!

Anh cả đời này, thật đúng là chưa từng thấy qua người phụ nữ nào có tư tưởng cực đoan như vậy!

"Cho nên..... Tần thiếu gia, Dịch thiếu gia, còn có Bạc Cẩm tiểu thư, điều kiện của tôi, các ngài đồng ý hay không đồng ý? " Triệu Tố Nhã cong môi, chậm rãi hỏi một câu.

"Đồng ý. " Dịch Thiển nghĩ cũng không có nghĩ liền hướng về phía Triệu Tố Nhã chậm rãi cười một tiếng, thoải mái gật đầu: "Nếu là Triệu Tố Nhã tiểu thư ra điều kiện, làm sao có thể không đồng ý? Ở lại X thị là không vấn đề."

Vẻ mặt Triệu Tố Nhã lại hơi hơi dừng một chút, nhìn chăm chăm Dịch Thiển, đáy mắt hơi hoang mang.

Bọn họ lại đồng ý để cô lưu lại?

Kế tiếp, có thể có âm mưu hay không?

Theo lý thuyết, bọn họ hẳn là hận chết cô, hận không được đem cô xé nát cho thỏa đáng!

Dịch Thiển giống như là hiểu được ý nghĩ đáy lòng Triệu Tố Nhã, bình tĩnh cười cười, "Nếu như Triệu Tố Nhã tiểu thư đồng ý, như vậy chúng ta ghi chép lại, chuyện Triệu Tố Nhã cứu Sủng Nhi, liền xóa bỏ, ân tình không nợ!"

Dịch Thiển sau khi nói xong, liền chậm rãi đưa cho Triệu Tổ Nhã một phần giấy tờ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 693: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】

Dịch Thiển sáng khoái đáp ứng như vậy, khiến Tần Thánh lập tức đứng lên, "Dịch Thiển, anh trúng cái gió gì thế?"

Dịch Thiển lại cười không nói, chẳng qua là nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã: "Nhìn kỹ giấy tờ một chút, không có bất kỳ dị nghị nào, thì ký tên lên."

Triệu Tố Nhã từ trong tay Dịch Thiển nhận lấy giấy tờ, cẩn thận nhìn một lần.

Rất đơn giản.

Thật ra thì những chuyện xảy ra tai nạn xe cộ này, sợ nhất chính là trách nhiệm.

Phía trên đơn giản là một khoản kết toán rõ ràng, từ đó hai bên không thiếu nợ nhau.

Dĩ nhiên, Triệu Tố Nhã ở tại X thị, tập đoàn Bạc Đế còn sẽ bảo đảm an toàn sau lưng cô.

Cũng không có dấu điểm điều kiện hà khắc gì, hết thấy thoạt nhìn cũng rất bình thường.

Triệu Tố Nhã suy nghĩ hồi lâu, vẫn chậm chạp không chịu ký.

Dịch Thiển không nhịn được ho khan một tiếng, cười ra tiếng: "Sao? Triệu Tố Nhã tiểu thư, điều kiện cô muốn, đã có được, tại sao không dám

ký? Cô cũng biết, tôi là thương nhân, để ý giấy trắng mực đen, cho nên, có thể có chút quá đáng, chẳng qua, cũng chỉ là muốn được an lòng."

"Huống chi, tôi biết đáy long cô lo lắng là cái gì, trước kia cô cùng Lâm Nguyên liên thủ muốn thương tổn Sùng Nhi, tập đoàn Bạc Đế sẽ bỏ qua chuyện cũ, cũng chỉ là bán cho cô một cái nhân tình, cùng chuyện lần này của cô huề nhau."

"Dĩ nhiên, về phần cô, nói vậy sau này cũng sẽ không có nhiều cơ hội có thể tiếp cận Sùng Nhi!"

"Tôi giải thích đã rất rõ ràng đi, hiện tại cô có thể yên tâm ký!"

Dịch Thiển sau khi nói hết, Triệu Tố Nhã tinh tế suy nghĩ một chút, nhưng cảm thấy đích xác là như vậy, cô liền cầm lấy bút, ký tên.

Dịch Thiển nhận lấy, cẩn thận nhìn một lần, rồi sau đó, liền cúi xuống, ký tên của mình, ngay sau đó móc ra điện thoại di động, đối với luật sư của mình gọi điện thoại, để cho anh ta tới đây lấy giấy tờ.

Sắc mặt Tần Thánh bị chọc cho rất xấu.

Dịch Thiển lại quay đầu, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã nói: "Vì cần phải bảo vệ tốt Triệu Tố Nhã tiểu thư gần nhất nhân thân an toàn, cho nên tập đoàn Bạc Đế phái mấy hộ vệ làm bạn ở bên cạnh Triệu Tố Nhã tiểu thư, sau khi Triệu Tố Nhã tiểu thư xuất viện, bọn họ sẽ đích thân hộ tống cô đi tập đoàn Bạc Đế để cô tự mình chuẩn bị căn hộ, hơn nữa hai mươi bốn giờ bất ly thân bảo vệ cô."

"Những thứ này cũng hi vọng Triệu Tố Nhã tiểu thư phối hợp cho, dù sao..... Chúng ta đã ký xuống giấy tờ, nhân thân an toàn tôi chịu trách nhiệm, cho nên tôi phải thời thời khắc khắc duy trì an toàn của cô."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 694: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【19】

Tần Thánh vốn là vẻ mặt sinh khí, trong nháy mắt khựng lại.

Một giây sau, anh giống như là hiểu ra cái gì, cong môi, chậm rãi cười lên.

Xem ra, mới vừa rồi là anh quá hấp tấp!

Dịch Thiên người này, sao có thể cho phép người khác giẫm ở trên đầu của mình?

Anh vốn cũng không phải là cái thiện nam gì, mới vừa mạch lạc rõ ràng làm cho người ta ký hiệp ước như vậy, thậm chí còn hào hoa phong nhã, nhìn như rất là thân sĩ, làm hại anh còn tưởng rằng anh ta nổi thiện tâm rồi.

Dù sao, chuyện Triệu Tố Nhã lần này, mặc dù ngoài mặt tìm không được bất kỳ sơ hở, nhưng là trên thực tế, tất cả mọi người có thể phán đoán ra, vụ tai nạn xe cộ tuyệt đối là cô ta bày ra!

Dùng để ép tập đoàn Bạc Đế bọn họ cho cô ta đường lui.

Nhất thời mọi người không nghĩ ra được biện pháp giải quyết hợp lý, cho nên mới tới trấn an trước, đợi đến khi có tiếng gió, mọi chuyện đều dễ xử lý.

Chỉ sợ coi như là đem Triệu Tố Nhã bí mật xử trí, cũng sẽ không có người phát giác.

Ai ngờ, vòng một vòng, người vẫn trầm mặc nhất, lại có biện pháp tốt nhất!

Chỉ thấy Dịch Thiển đã gọi điện thoại, phân phó mấy người, tinh tế an bài công việc.

Triệu Tố Nhã nằm ở trên giường, sắc mặt trở nên khó nhìn.

Dịch Thiển nghiêng đầu, nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã, đối với sắc mặt của cô ta làm như không thấy.

Ngón tay Triệu Tố Nhã nắm sàng đan, toàn thân cũng theo đó run rẩy lên.

Khó trách, lời đồn đãi đều nói, thế hệ này bên trong tập đoàn Bạc Đế, khó chọc nhất chính là thiếu gia Dịch Thiển, minh tinh thiếu gia, có thù tất báo!

Thậm chí, trong tình hình chung, chọc tới người của anh ta, trong hai mươi bốn giờ, anh ta tuyệt đối phản kích.

Khoảng cách ngày hôm qua cô xảy ra tai nạn xe cộ, đến bây giờ, vừa vặn là.....

Triệu Tố Nhã ngẩng đầu, nhìn đồng hồ.

23 giờ 30 phút.

Quả thật cùng lời đồn giống nhau như đúc!

Anh ta nhìn như thỏa mãn mọi điều kiện cô, nhưng là phía sau đó, đối với cô cũng là giám thị hành động!

Tương đương, cô từ nay về sau, chỉ cần anh ta muốn, cô cả đời cũng sẽ không có tự do!

Thì ra là, mới vừa rồi, tất cả biểu hiện của người đàn ông kia hết, đều là giả vờ!

Dụ dỗ cô mắc câu!

Lòng dạ Triệu Tố Nhã biết rõ, mặc dù tức giận, nhưng căn bản tìm không ra một câu phản bác.

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 695: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【20】

Dịch Thiển phảng phất như không có chuyện gì, đứng ở nơi đó, nghiêng nhiên không nhìn tới vẻ mặt Triệu Tố Nhã tức giận, chậm chạp cười cười, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon, uống một chén trà, lười biếng ngáp một cái, sau đó đợi luật sư của mình tới, đem mọi chuyện nhất nhất nói lại, lúc này mới quay đầu, hướng về phía Triệu Tố Nhã hữu lễ cười một tiếng, thong dong nói: "Không biết, Triệu Tố Nhã tiểu thư đối với tất cả an bài của tôi có hài lòng hay không? Nhưng nếu Triệu Tố Nhã tiểu thư cảm thấy không hài lòng, tôi có cần phải thêm nhiều người tới đây cho Triệu Tố Nhã tiểu thư sai khiến hay không?"

Triệu Tố Nhã hận đến nghiến răng, nhưng vẫn cười lắc đầu, cắn hàm răng, hung hăng mà nói một câu: "Dịch thiếu gia, đa tạ ngài thận trọng như vậy, tôi nghĩ, người đã đủ rồi!"

Dịch Thiển gật đầu, chứa đựng nụ cười nhìn Triệu Tố Nhã, sau đó hướng về phía luật sư nói: "Tốt lắm, hết thảy mọi chuyện là như thế, bây giờ anh đi làm đi, còn có đem mấy hộ vệ trong công ty điều tới đây cho Triệu Tố Nhã tiểu thư dùng....."

Tần Thánh vẻ mặt hơi ngẩn ra, hộ vệ trong công ty?

Đây chính là nhân tài không thể thấy nhiều a!

Nói vậy, cuộc sống tương lai của Triệu Tố Nhã tiểu thư, khẳng định không dễ chịu lắm!

Luật sư theo lời Dịch Thiển nói, khẽ cúi người chào, rời đi.

Dịch Thiển lúc này mới chậm rãi giật giật bả vai, nói: "Thời gian không còn sớm, mọi người chúng ta rời đi thôi nhỉ? Triệu Tố Nhã tiểu thư còn phải nghỉ ngơi đấy! Nhưng đừng xảy ra cái gì ngoài ý muốn, tôi không đủ sức..... Nga đúng rồi, nhớ để cho hộ vệ tới đây, xem chừng cô ấy một chút, cũng đừng tự sát, tôi cũng không đủ sức gánh trách nhiệm này....."

Dịch Thiển nói rất nghiêm trang.

Tần Thánh nghe đến bất diệt nhạc hồ.

Sắc mặt Triệu Tố Nhã dị thường khó coi.

Ai cũng biết, cuộc sống còn lại của cô ta, đích thị là sống không bằng chết.

Giống như là con chim nhốt trong lồng, đánh mất tất cả tự do.

Đợi đến tiếng gió thoảng qua một cái, lâu rồi, coi như là cô bị bí mật xử trí, cũng sẽ không có người chú ý tới!

ánh mắt Triệu Tố Nhã, không nhìn được thoáng hiện vẻ ảo não!

Dịch Thiển nhìn một cô ta ảo não, đáy lòng âm thầm cười lạnh.

Lại chết cũng không hối cải?

Tần Thánh không phải là nhắc nhở cô ta rồi sao? Sớm một chút nên rút lui, hết lần này tới lần khác lại cắn hàm răng, xông đến cuối cùng, rồi, thảm nhất vẫn là cô ta!

Muốn ở lại X thị, tốt, cho cô ở, chỉ tiếc, có lẽ một đời một thế này, chỉ cần cô muốn sống, như vậy, đều là tịch mịch cô đơn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 696: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【21】

Bởi vì không có ai có đến gần cô, cũng không có ai dám đến gần cô.

Cả đời này, sợ nhất không phải là chết, cũng không phải là bị trả thù, lại càng không là tình yêu tiêu tan rồi tuyệt vọng.

Mà là tịch mịch.

Ảo tưởng một chút, một người sống trong một cái căn hộ lớn, không có bất kỳ người nào làm bạn, thời gian có thể sẽ bị kéo dài không biết gấp bao nhiêu lần.

Tịch mịch sẽ cho người ta biến thành kẻ điên..... Ha hả..... Thật là không biết, cái người phụ nữ vốn là giống như kẻ điên này, kế tiếp sẽ chịu đựng như thế nào?

Sách sách sách..... Cùng anh đấu, thật ra thì cô ta còn non lắm!

Huống chi, Sủng Nhi cũng gọi là Sủng Nhi rồi, tiểu bảo bối của tập đoàn Bạc Đế bọn họ, cũng dám xuống tay bắt nạt, này còn chịu nổi sao?

Thậm chí, còn dám uy hiếp lên tập đoàn Bạc Đế, Dịch Thiển anh, cũng không phải là người tốt gì..... Buổi tối hôm qua một đêm cũng ngủ không ngon, thật là không thích loại cảm giác nghẹn đến hổng bết này, anh cũng không cách đêm báo thù, chỉ cần dám trêu anh, trong hai mươi bốn giờ, tuyệt đối anh sẽ đánh trả!

Tần Thánh thấy chuyện giải quyết viên mãn, lập tức đưa cho Bạc Sủng Nhi một cái nụ cười đặc ý, nhưng Dịch Thiển quay đầu, kêu Tịch Giản Cận trầm mặc như trước, mấy người đi ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi ở lúc ra cửa, lại đột nhiên dừng lại, nói: "Các anh trước ở bên ngoài chờ em, em có lời, muốn nói với Triệu Tố Nhã."

Mấy người gật đầu, đi ra ngoài, Bạc Sủng Nhi đóng cửa, lúc này mới xoay người nhìn Triệu Tố Nhã.

Triệu Tố Nhã chẳng qua là im lặng nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Triệu Tố Nhã một hồi, cô mới cong môi, nhợt nhạt cười cười, vẻ mặt cũng mang theo vài phần tinh xảo: "Cảm ơn cô, lần này là rất chân thành cảm ơn cô, nếu như không phải là cô, có lẽ tôi cũng sẽ không hiểu rõ, Tiểu Tịch, rốt cuộc anh ấy có bấy nhiêu tốt, kể từ đó, tôi nghĩ, tôi sẽ thương anh ấy hơn....."

"Từ trước tôi vẫn cho là, hoàn mỹ mới là tốt nhất, nhưng là bây giờ tôi mới biết được, thật ra thì hoàn mỹ là cần không trọn vẹn, mà cô cho tôi rất nhiều không trọn vẹn, nhưng cũng giúp tôi học xong..... Như thế nào mới là yêu!"

Bạc Sủng Nhi sau khi nói qua, liền xoay người rời đi.

Thật sự rất cảm tạ cô.

Không may mắn giả vờ.

Cô đi xuống lầu, thấy Tần Thánh, Dịch Thiển và Tịch Giản Cận đều đang đợi cô.

Cô cười cười, Tần Thánh và Dịch Thiển lên xe liền rời đi, cô mới đưa ánh mắt đối mặt Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 697: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【22】

Bạc Sủng Nhi đáy lòng có chút thấp thỏm bất an, cô khẽ giật giật môi, nhưng không có lên tiếng.

Tịch Giản Cận vẫn yên lặng, tuần nhan tìm không được nửa điểm dấu vết, ánh mắt trầm ổn cùng Bạc Sủng Nhi nhìn nhau.

Ước chừng qua nửa phút, anh mới mở miệng: "Lên xe đi."

Nhưng ngay sau đó, liền xoay người lại, hướng xe đi tới.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch bóng lưng Giản Cận, càng bất an hơn, nện bước chân, theo sau.

Bên trong xe, rất an tĩnh.

Tịch Giản Cận phát động xe, quay đầu xe, vững vàng lái.

Đi tới một nửa, Tịch Giản Cận quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, ngữ điệu ôn hoà hỏi một câu: "Đi đâu?"

"Cần hộ. " Bạc Sủng Nhi sửng sốt một chút, trả lời.

Tịch Giản Cận gạt đầu, ở phía trước giao lộ thay đổi phương hướng.

Một đường yên tĩnh.

Đến dưới lầu, Tịch Giản Cận hỏi một câu: "Có chìa khóa không?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu.

Tịch Giản Cận liền đem chìa khóa của mình đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nhận lấy cái chìa khóa, ngồi trên xe, không nhúc nhích.

Giống như là có thêm lời muốn nói.

Tịch Giản Cận lại nhanh chóng dời đầu đi chỗ khác, nhìn đồng hồ, thân nhiên nói: "Thời gian không còn sớm, anh phải đi quân khu, em lên trước đi."

Bạc Sủng Nhi do dự một chút, gật đầu: "Vâng."

Tịch Giản Cận lúc này mới nhấn khóa, mở khóa cửa cho Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi vươn tay, đẩy cửa ra, động tác khẽ dừng một chút, quay đầu, hô một câu: "Tịch?"

"Ừ?" Tịch Giản Cận đáp nhẹ một câu.

Ánh mắt, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Bên trong thoáng ánh lên vẻ an nhàn yên lặng.

Bạc Sủng Nhi mấp máy môi, cuối cùng vẫn xuống xe, thấp giọng nói một câu: "Trên đường từ từ đi."

"Ừ." Tịch Giản Cận đáp một câu, có chút mạn bất kinh tâm.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm dung mạo của anh, cẩn thận quan sát.

Nhưng là, cuối cùng vẫn là lòng tràn đầy mất mát đóng cửa lại.

Tiểu Tịch, bảy năm về sau, trở nên thật sâu đến không lường được, làm cho cô không cách nào suy nghĩ ra, anh giờ khắc này, đáy lòng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Hận cô?

Hay tức cô?

Tịch Giản Cận trượt xuống cửa sổ xe, hướng về phía Bạc Sủng Nhi cười một tiếng, phất phất tay, liền khởi động xe, rời đi.

Bạc Sủng Nhi kinh ngạc đứng nguyên tại chỗ, nhìn xe trong tầm mắt từ từ biến mất không thấy gì nữa, tâm tình của cô, cũng theo đó hiện đầy vẻ lo lắng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 698: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【23】

Quân khu X thị.

Xế chiều, là cuộc thi đánh đấm.

Đội ba đấu với đội hai, một đội ngũ chia ra ba người rút thăm, thay phiên lên thi.

Ba ván hai thắng.

Tịch Giản Cận đến, tranh tài đã bắt đầu rồi, binh lính cũng gọi cho vô cùng vang, nghe tranh tài hẳn là coi như là rất kịch liệt.

Đội ba được Tịch Giản Cận huấn luyện, đã trở nên rất mạnh, cho nên cùng đội hai, dẫn trước hai ván, liên tục thắng được.

Hơn nữa dạng đội trưởng gì mang ra cái dạng binh sĩ đó.

Người đội ba được Tịch Giản Cận huấn luyện, bọn họ đều xuất thủ tàn nhẫn!

Một chiêu mất mạng.

Liên đem một người đàn ông tám thước xuống ngã!

Đội trưởng đội hai thấy lính của mình té xuống, không nhịn được có chút không phục, thời điểm lần thứ ba tranh tài, lại tự mình ra sân.

Đội trưởng tự nhiên cũng so với binh lính mạnh hơn rất nhiều, thời điểm Tịch Giản Cận đi tới, liền thấy người của mình bị đội trưởng đội hai đánh ngã xuống đất.

Đội trưởng đội hai hình như không hài lòng, giơ chân lên, còn muốn hướng trên người binh lính đá tới!

Tịch Giản Cận hô tạm dừng, nhìn chăm chăm đội trưởng đội hai nói: "Bọn lính tranh tài, anh ở nơi này náo loạn gì? Nếu không, tôi với anh đấu một chút?"

Thật ra thì, Tịch Giản Cận ở trong bộ đội rất bề bộn, cũng không cùng người tiến hành PK, chính anh rất mạnh, đáy lòng của anh đều biết, cả quân khu cũng không có một người nào vượt qua anh.

Nhưng là hôm nay, tâm tình không tốt.

Đích xác là muốn xả lửa giận.

Cho nên, vừa dứt lời, cũng không quản đội trưởng đội hai có đồng ý hay không, anh liền giơ chân lên, hướng đội trưởng đội hai đạp tới.

Lực đạo rất lớn.

Sát khí mười phần.

Đội trưởng đội hai thực không nghĩ tới Tịch Giản Cận đánh thật, sắc mặt cũng trở nên khó coi, chỉ có thể chặt vật ẩn núp.

Người xung quanh nhìn điệu bộ, tiến lên cũng bắt đầu ngăn Tịch Giản Cận rồi, ai ngờ, hốc mắt Tịch Giản Cận cũng nổi lên màu đỏ, người nào cản trở chính mình, liền công kích người đó.

Binh lính tốt xấu gì cũng biết đánh, nhưng là bị mũi chân Tịch Giản Cận đạp cho, vẫn là đau đến nhe răng trợn mắt nằm trên mặt đất một hồi

lâu không nhúc nhích được.

Rất nhiều người cũng rối rít nghĩ tới, Tịch Giản Cận này có phải điên rồi hay không?

Thấy ai đánh người đó?

Duy chỉ có binh sĩ đội ba nhìn ra được, đội trưởng bọn họ, tâm tình không được tốt.

Tịch Giản Cận quyền dấm cước dấm đá rất lớn, anh vẫn còn có chút lý trí, không có dả thương bất luận kẻ nào, sau khi dừng lại động tác, sắc mặt bình thản, vuốt áo, liền hướng phòng của mình đi tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 699: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【24】

Một than ra đầy mồ hôi.

Anh đem quần trang cởi xuống, đi vào trong phòng tắm, vọt cái tắm nước lạnh, ngực vẫn phập phồng.

Dựa vào vách tường, cả người cũng không nhúc nhích.

Cũng không biết qua bao lâu, anh mới hồi thần, cầm khăn lông, lung tung lau khô thân thể, đổi một thân thường phục sạch sẽ, giơ lên chìa khóa xe, một đường trở lại căn hộ.

Bên trong lóe lên ánh đèn.

Anh dừng xe ở dưới lầu, ngẩng đầu, nhìn ánh đèn hồi lâu.

Tay cầm thành quả đấm, rất nhanh, buông ra, nắm vào, lại buông.

Một hồi lâu, anh mới đi lên căn hộ.

Anh gõ cửa, không có một hồi, liền được mở ra.

Anh mua thức ăn, Bạc Sủng Nhi vươn tay nhận lấy, lần đầu tiên biết điều đi đến phòng bếp, cầm bát đĩa dọn xong.

Tịch Giản Cận vươn tay, vội đỡ giúp cô.

Tứ chi hai người nhiều lần đụng chạm, nhưng là người nào cũng không mở miệng nói chuyện.

Tịch Giản Cận cầm chiếc đũa, đưa cho Bạc Sủng Nhi, hai người ngồi xuống, Tịch Giản Cận liền im lặng không lên tiếng bắt đầu ăn cơm.

Bạc Sủng Nhi một ngụm cũng ăn không trôi, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một chút, vẫn không nhin được mở miệng: "Tịch..... Em có lời muốn nói cùng anh."

Tịch Giản Cận không nói gì, chẳng qua là gặp thức ăn mà ăn.

Vẻ mặt có chút nghiêm túc.

Cô muốn nói cái gì, đáy lòng của anh rõ ràng, nhưng là, anh lại không muốn nói cùng cô.

Không phải là không giận.

Nghĩ tới ngàn vạn loại lý do chia tay, nhưng không nghĩ tới lại là lý do buồn cười như vậy!

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, suy nghĩ một chút, mới nói: "Chuyện Triệu Tố Nhã nói..... chẳng lẽ anh không nghĩ muốn hỏi em sao?"

Tịch Giản Cận ngừng động tác lại, một hồi lâu, càng thêm khô phục đứng lên: "Không có."

Rất dứt khoát cho cô hai chữ.

Gọn gàng dứt khoát, không có chút do dự nào.

Tịch Giản Cận ngừng đũa một chút, mới nói: "Anh không muốn nói chuyện này."

Bạc Sủng Nhi nghe được tức giận trong lời nói của Tịch Giản Cận, liền cắn răng, "Thật xin lỗi..... Lúc ấy em còn nhỏ, em hẳn là phải tới hỏi anh..... Em....."

"Ba " một tiếng, Tịch Giản Cận đem chiếc đũa hung hăng mà đập ở trên bàn, anh đột nhiên đứng lên, âm điệu trong nháy mắt theo đó nâng lên đứng lên: "Anh nói, anh không muốn nói chuyện này!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 700: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【1】

Tịch Giản Cận khí lực rất lớn, chiếc đĩa đã dùng hết toàn lực lăn trên bàn, đem cái bàn cũng đập cho rung động, nước canh văng ra, nhưng ngay sau đó, liền thấy chiếc đĩa bùm bùm rơi trên mặt đất, vọng lại âm điệu rất vang.

Chấn thành đáy lòng Bạc Sủng Nhi theo đó run lên.

Phảng phất có đau đớn kịch liệt, theo màng nhĩ của cô, một đường truyền đến đáy lòng.

Anh đúng là vẫn tức giận.

Từ buổi sáng biết chân tướng, đến bây giờ, cách bảy tám giờ, anh rốt cục vẫn bộc phát!

Bạc Sủng Nhi đang sợ Tịch Giản Cận.

Mặc dù trong ngày thường thoạt nhìn không sợ trời không sợ đất, một bộ điệu ngoa kiêu ngạo, nhưng là ở thế giới của cô, người đàn ông chân chân chính chính có thể đem cô trấn trụ, chỉ có một.

Đó chính là Tịch Giản Cận.

Anh mặc dù nhìn như đối với cô muốn gì được đó, nhưng là có một số việc, chỉ cần anh cho là không đúng, cho tới bây giờ đều sẽ duy trì ý kiến của mình.

Sắc mặt Bạc Sùng Nhi tái nhợt, mờ mịt nếu ngồi ở trên ghế, ngón tay gắt gao nắm cái bàn, hàm răng cắn thật chặt, buộc chính mình không có phát ra một chút thanh âm!

Tịch Giản Cận ném rớt chiếc đũa, ngay sau đó liền cong môi, cười cười.

Nụ cười của anh, nhìn thật rất tốt.

Tuy nhiên lại tăng thêm một chút lãnh ý, thâm thúy và giãy dụa bản về phía cô, bên trong lẫn lộn cảm xúc phập phồng.

Bạc Sùng Nhi không tiếng động mím môi, cho là Tịch Giản Cận là muốn mắng cô.

Nhưng là một giây sau, Tịch Giản Cận laih chậm rãi đem ánh mắt rời đi, hít một hơi thật sâu, đem những thứ tức giận kia, cứng rắn đè ép xuống.

Đúng, đè ép xuống.

Anh không muốn cùng cô đàm luận chuyện này, nói, anh sẽ cảm thấy rất buồn cười, rất đáng buồn.

Coi như là chuyện đã cách bảy năm, anh biết chân tướng, vẫn cảm thấy đáy lòng không dễ chịu.

Đến trưa, anh không ngừng tự nói với mình, đừng để ý, kia cũng chỉ là cô còn trẻ không hiểu chuyện, phạm phải một sai lầm.

Chớ để ý, chỉ cần bọn anh bây giờ còn ở chung một chỗ là tốt rồi.

Nhưng là, những lời đó, đều là ở lừa gạt chính anh.

Anh rõ ràng nghe thấy đáy lòng, quanh quẩn nồng đậm mất mát.

Đối với cô, anh không có nhãn tâm như vậy.

Nếu quả thật nhãn tâm, thật có thể nhãn tâm, bảy năm trước, anh đã sớm quên sạch cô.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 701: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (2)

Đối với cô, anh không muốn tức giận.

Nhìn cô qua trường học, ngâm mình ở trong hồ nước lạnh lẽo bắn thủ, tìm kiếm món quà sinh nhật kia, anh đã triệt để đầu hàng rồi.

Anh khi đó, kỳ thật đã là có dự cảm rồi..... Thế nhưng ngàn nghĩ vạn nghĩ, đích thật là không nghĩ tới, lý do buồn cười như vậy.

Cơ bản tín nhiệm, cô đều không nỡ cho anh một điểm?

Có thể nào không ngại? Có thể nào không tức giận?

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi, đứng ở nơi đó, toàn trên quanh quần một loại xa cách

Mang theo vài phần bất đắc dĩ.

Anh không nói gì, chỉ là im ắng mấp máy môi, quay người, liền muốn rời ra.

Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng Tịch Giản Cận, đáy lòng âm thầm kêu hồng hét, Tiểu Tịch, lúc chân chính tức giận, kêu đi ra là có thể tha thứ cho cô, thế nhưng cũng là giống như tức giận không hết, cố chấp tự mình đè nén, để cho cô càng sợ hãi.

"Tịch..... Anh đi đâu?"

Tịch Giản Cận dừng cước bộ, đứng ở cửa nhà ăn, quay người, biểu lộ rất lãnh đạm, đối với cô hỏi một đấng, trả lời một nẻo: "Nước tắm anh cũng đã chuẩn bị xong, giường cũng chỉnh lý cho em, sắc trời không còn sớm, em sớm nghỉ ngơi một chút."

Giọng của anh, lại bình tĩnh.

Giống như là không có chuyện gì.

Lòng Bạc Sủng Nhi, lại càng không khỏi bối rối.

Cô hơi nhú mày, thốt ra: "Vậy còn anh?"

Cô ngủ, vậy anh đi đâu?

Không ở chỗ này ngủ sao?

Muốn đi đâu?

"Anh đi ra ngoài một chút." Tịch Giản Cận yên lặng một hồi, vẫn không có giấu diếm ăn ngay nói thật.

"Về Tịch gia."

Nghe được lời này, trong nháy mắt vẻ mặt Bạc Sủng Nhi ngưng trệ, cô há miệng, "Nếu như vậy? Chiến tranh lạnh sao?"

Trước đó không phải là không có như vậy sao.

Mỗi lần cãi nhau, anh chính là không nói một lời nào rời đi.

Anh am hiểu nhất chính là chiến tranh lạnh như vậy.

Hoặc là nói, cô quá cưỡng từ đoạt lý, mà anh, thường thường đều nói chẳng qua cô, cho nên luôn dùng im ắng trầm mặc đánh trả.

Biểu hiện cực kỳ bình tĩnh.

Hết lần này tới lần khác, những thứ này uy hiếp Bạc Sủng Nhi, mỗi một lần đều đem cô ăn đến sít sao.

Cô sợ nhất, cũng là Tịch Giản Cận như vậy!

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, dừng một phút đồng hồ, mới giương mắt, nhìn cô, không có tức giận cũng không có tức giận, càng không có bất kỳ thành phần bi ai, chỉ là bình bình giống như bày tỏ một sự thật đơn giản.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 702: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (3)

"Bạc Cầm..... Anh có nhà, anh về thăm ông nội trong nhà một chút, không được sao?"

Giọng Tịch Giản Cận, rõ ràng mang theo một tia cay nghiệt.

Bạc Sủng Nhi sững sốt.

Trước mặt cô cười, đáy lòng hỗn loạn một mảnh.

Cũng không biết đến cùng dùng bao nhiêu khí lực, mới đè nén xuống hỗn loạn trong lòng, để tự mình nhìn Tịch Giản Cận, tận lực dùng ngữ điệu bình tĩnh, nói với Tịch Giản Cận: "Tịch, anh đừng đi..... Chúng ta nói chuyện được không?"

Tịch Giản Cận lại mím môi, như ẩn như hiện mang theo vài phần tự giễu.

Ánh mắt của anh, có mấy phần hờ hững, đau nhói đứng ở nơi đó nhìn Bạc Sủng Nhi.

Sợ hãi, cuối cùng vẫn là phát sinh rồi.

Cô sợ anh biết rõ nói ra chân tướng, sẽ không muốn cô..... Thế nhưng giờ này khắc này, nét mặt của anh, giống như cũng lộ ra một tin tức, anh thật không muốn cô rồi!

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi có chút dao động, cô không thể cho anh đi, nhất định không thể, cô muốn cùng anh nói rõ, nhận sai.....

Nghĩ tới đây, Bạc Sùng Nhi liền đột nhiên đứng lên, lập tức nhào tới bên Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận cảm giác được thân thể mềm mại của cô xông vào trong ngực, tâm run lên, cắn răng, vẫn cứ thế mà đem cô đẩy ra.

Kỳ thật, có bao nhiêu yêu, liền keo kiệt đến mức nào!

Chính bởi vì quá yêu, mỗi người, mới không tha một hạt cát.

Cho nên, trên thế giới này, có lẽ trong mắt người đời, một chút chuyện nhỏ, có thể đối với hai người thành tâm thật ý, khả năng phá vỡ!

Tịch Giản Cận quan tâm.

Đích thật là rất quan tâm cô bảy năm trước vì lý do buồn cười mà chia tay!

Tay của anh, nắm thật chặt tay cầm cửa, mang theo tức giận, nhìn Bạc Sùng Nhi một lần nữa bám vào anh, trong miệng la hét: "Tịch, tối nay, anh thật không thể đi!"

Tịch Giản Cận xách cô ra, hung hăng đẩy vào trong phòng ngủ.

Muốn đóng cửa, cô lại bắt lấy cánh tay anh, mặc cho anh vùng thế nào, cô cũng không buông ra.

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, chậm rãi nói với cô: "Sùng Nhi..... Em thả anh ra..... Anh cần tĩnh tâm ngẫm lại."

Đúng vậy, anh thật muốn chăm chú ngẫm lại.

Không phải không muốn cô.

Mà chính là cần đem khổ sở bình yên xuống.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 703: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (4)

Anh sợ anh nhất thời đè nén không được chính mình, ở chỗ này tổn thương cô!

Anh đã từng nói với cô một câu, trên thế giới này, nơi hắc ám nhất, là nội tâm của người.

Cô không biết, kỳ thật, sau khi anh rời khỏi vô..... Đáy lòng của anh, càng ngày càng hắc ám.

Trên mặt nhìn qua, giống như là một quý công tử nho nhã, kỳ thật đáy lòng của anh là một ác ma, ác ma này, sau khi gặp cô, càng dài càng lớn, càng dài càng khủng bố.....

Anh muốn đem hai cánh tay cô bẻ gãy, đem cô phá hủy, để cho cô từ thiên đường xuống địa ngục, cái gì cũng không có, chỉ có thể phụ thuộc lấy anh!

Như vậy, cô sẽ không không muốn anh!

Nhìn thấy không?

Đáy lòng của anh là hắc ám như vậy.

Thế nhưng, Bạc Sủng Nhi lại không chịu nhường anh đi, chuyện bây giờ đã rõ ràng, triệt để hỗn loạn tương xứng, hôm nay anh đi, ai ngờ khi nào anh mới có thể hết giận?

Cô biết ngàn sai vạn sai đều là lỗi của mình, thế nhưngm nếu hôm nay anh không cùng cô đem mọi chuyện nói rõ ràng, cô làm sao ngủ được.

"Tịch, anh tức giận, anh cứ trút ra ngoài, tuyệt đối đừng cùng em chiến tranh lạnh! Em thật sự sợ hãi..... Em....."

Thật đáng buồn chính là bảy năm trước phạm sai, để cho cô căn bản không có cách mở miệng, tìm một cái cớ với anh.

Cuối cùng, chỉ có thể sống chết nắm lấy cổ tay anh, dùng hết toàn lực nắm lấy, không chịu buông ra, sẽ không rời đi!

Tịch Giản Cận một lời lừa giận, vốn là đã sắp không kiềm chế được, bây giờ thấy cô như thế, cuối cùng trong nháy mắt bộc phát!

Anh vươn tay, hung hăng bóp lấy cằm Bạc Sủng Nhi, dùng sức không bình thường, Bạc Sủng Nhi đều cảm giác được cổ tê dại một hồi, mang theo đau đớn.

Sắc môi cô mất hết, chỉ là nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

"Bạc Cẩm, em có biết anh rất muốn bóp chết em không?"

Ánh mắt Tịch Giản Cận, đều lóe ra ánh sáng hung ác.

Anh nói là chắc chắn.

Từng câu từng chữ.

Nghe qua, cũng là anh muốn bóp chết cô!

Trong lòng Bạc Sủng Nhi kinh hãi.

Khí tức bất ổn, một câu cũng nói không nên lời, giọng nói đều không phát ra được.

Tay của anh chậm rãi từ cổ của cô, chuyển dời đến trên vai cô, nắm lấy hai vai của cô, chặt chẽ nắm lấy, anh dùng sức, cô đau toàn thân cũng bắt đầu run rẩy rồi.

"Thật xin lỗi." Bạc Sủng Nhi chịu đựng đau đớn, cắn răng, miễn cưỡng buộc chính mình nói ra ba chữ này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 704: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (5)

"Thật xin lỗi? Em nói thật xin lỗi, là hướng về Tịch Giản Cận bảy năm trước, hay là Tịch Giản Cận bảy năm sau? Em cảm thấy nói xin lỗi, thật có tác dụng sao?" Tịch Giản Cận chưa từng chua chát như vậy, thế nhưng giờ này khắc này, ngữ điệu cứng nhắc, tràn đầy lạnh lùng chế giễu trào phúng!

Bạc Sủng Nhi há mồm, hơi thở yếu kém, bất lực cãi lại: "Năm đó, em thật tưởng rằng anh..... Bởi vì lúc ấy chỉ có anh là người ngoài biết....."

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, lại vẫn cười lạnh.

"Là anh? Em cho rằng anh sao? Người ngoài? Đúng..... Vô luận qua bao nhiêu năm, anh ở trong lòng em, vĩnh viễn so ra kém những người nhà của em....."

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, vốn đang tức giận, đột nhiên bình tĩnh lại, anh nhìn chăm chăm mắt cô, không có dấu hiệu nào nói một câu: "Sủng Nhi, em biết rõ hai người chúng ta khác biệt lớn nhất là cái gì không?"

"Anh yêu em, đem em trở thành toàn bộ, coi như sinh mệnh, coi em như người nhà mà yêu."

"Mà em, yêu anh..... Anh chẳng qua là là người ngoài....."

"Tịch, em biết, khi đó em còn nhỏ, thế nhưng khi đó em thật thích anh..... Em chỉ là quá mức tức giận, em không có não, mới có thể nghĩ như vậy, về sau em sẽ không làm như vậy nữa." Bạc Sủng Nhi nhanh chóng giải

thích: "Anh không nên tức giận, chúng ta sống tốt lại có được không, có được hay không?"

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, lại lạnh lùng cười, ngữ điệu không khỏi có chút sắc bén: "Em cảm thấy, em nói một câu như vậy, quá khứ có thể vén qua sao? Bạc Cầm, em biết không, bảy năm này, em rốt cuộc làm sao phá vỡ cuộc sống của anh?"

"Anh ảo tưởng qua bao nhiêu lần lý do em chia tay, nếu như là em không yêu anh, lý do như vậy, so với em không hỏi anh một chút, bị người như vậy dễ dàng hãm hại, cứ thế mà tách ra bảy năm qua!"

"Anh nói cho em, anh rất tức giận, anh không tức em, anh cũng tức chính mình, người đàn, người ngọc, em không biết đến hỏi anh, lúc ấy anh cũng cần phải thử đi tìm nguyên nhân, để cho anh biết, đến cùng là tình huống như thế nào!"

"Mà anh đây? Làm gì? Chỉ lo sa sút, hút thuốc lá uống rượu, sống mơ mơ màng màng, ngây thơ coi là không có anh, trời đã sập xuống!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 705: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (6)

Sau khi Tịch Giản Cận nói đến đây, trong nháy mắt ánh mắt trở nên có chút tối nhạt, còn kèm theo rất nhiều rất nhiều hồi hận cùng bất đắc dĩ.

"Bạc Cầm, em biết không..... khi đó em nói một câu chia tay, đem anh hủy đến trình độ nào?"

"Em biết không biết..... Anh đến cùng thiếu bao nhiêu nặng nề đến không thể nặng nề hơn?"

"Nếu như nói, anh yêu em, là vì em trả nợ, nếu như nói, anh yêu em, là đời trước anh thiếu em, như vậy..... Cả đời này, anh trả giá cao, thật đúng là có đủ thảm!"

Tịch Giản Cận nói lạnh nhạt, căn răng nghiêng lợi.

Anh lại bắt đầu dùng sức, lực đạo to lớn, giống như là muốn đem xương vai của cô bóp nát!

"Em biết không..... Vì em, khi anh nhìn thấy đội trưởng chết ở trước mặt anh, đến cùng là cảm thụ như thế nào? Em biết không..... Khi đó đội trưởng anh nói, nói là cuối năm kết hôn..... Trong bụng vợ có đứa con..... Em biết không, lúc ấy chúng anh chấp hành nhiệm vụ, anh ấy còn nói cho anh biết..... Đứa bé trong bụng vợ anh ấy đã động, anh ấy chấp hành xong lần nhiệm vụ này, liền muốn nghỉ ngơi, cùng vợ mình du sơn ngoạn thủy, chờ đến khi phê duyệt xuống, liền có thể chính thức quân hôn!"

Âm điệu Tịch Giản Cận trở nên có chút nặng nề, có chút đau thương.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận, biểu lộ hơi kinh ngạc.

Đây là trong bảy năm, cô và anh không có ở cùng nhau, chuyện anh phát sinh qua sao?

Là chuyện kia, để cho Tiểu Tịch như ánh mặt trời của cô, diễn biến thành bộ dáng nặng nề như hiện giờ sao?

"Anh ấy lúc ấy ngậm lấy điều thuốc, nói với anh những lời này, mặt mũi tràn đầy hạnh phúc, khi đó, anh ấy rất vui vẻ! Là người hạnh phúc nhất trong đội anh, tất cả mọi người kính nể anh ấy, đều hô anh ấy đại ca!"

"Thế nhưng, em biết về sau như thế nào không?"

Tịch Giản Cận đột nhiên không lên tiếng nữa.

Trong nháy mắt vẻ mặt bình thản xuống.

Anh buông hai tay nắm vai cô, toàn thân giống như là bất lực, dựa vào vách tường, mím môi, nhàn nhạt cười.

Nụ cười như thế, lại vô cùng khiến người đau.

Anh giống như là lâm vào chuyện cũ nặng nề không muốn hồi tưởng, ánh mắt đều mờ mịt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 706: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (7)

Trong phòng lâm vào yên tĩnh.

Ngay lúc Bạc Sủng Nhi coi Tịch Giản Cận sẽ không lên tiếng, anh lại đột nhiên thản nhiên nói: "Về sau, đội trưởng anh chết rồi....."

Chỉ là mấy chữ đơn giản.

Bạc Sủng Nhi lại đứng ở đó, không cách nào động đậy.

Cô nghe được trong lời nói của Tịch Giản Cận có một tia tuyệt vọng.

"Chết ở trước mặt anh, vì cứu anh chết."

Trong mưa bom bão đạn, anh ấy vì anh đỡ tất cả đạn.

"Kỳ thật anh có nghĩ qua, nếu như anh là con nhà bình thường..... Như thế đội trưởng cũng không đáng phải liều mạng cứu anh... Nếu như ông nội anh không phải thủ trưởng quân khu, nếu như ba anh không phải nhân vật lớn, có lẽ, đội trưởng anh, sẽ không chết rồi....."

"Có lúc..... Em là một loại phiền phức."

Bỗng dưng sắc mặt Bạc Sủng Nhi trắng bệch.

Cô vẫn luôn coi Tịch Giản Cận hận cô, cô vẫn luôn coi Tịch Giản Cận ở trong bảy năm bên trở nên âm dương quái khí, là bởi vì cô vứt bỏ mối như thế.

Thế nhưng cô lại không biết, trong bảy năm qua, Tiểu Tịch của cô, đến cùng chịu đựng biết bao nhiêu đả kích cùng khổ sở?

"Kỳ thật một lần làm nhiệm vụ kia, có thể hoàn thành hoàn mỹ, cũng là bởi vì cái người phụ nữ đó, ánh mắt rất giống em..... Anh không xuống tay được..... Lại bị cô ta bắn vào ngực!"

Tịch Giản Cận chỉ vào ngực mình, bên miệng mang theo một vòng ý cười, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại cho người ta cảm giác lạnh lẽo.

"vết thương này, khiến anh nằm trên giường hôn mê hai mươi ngày, tất cả mọi người điên phát điên..... Kỳ thật lúc ấy anh tỉnh, chỉ là không nguyện ý tỉnh lại. Em biết rõ anh có bao nhiêu hối hận không? Nếu như anh không yêu em, đội trưởng sẽ không chết, có lẽ vợ và con anh ấy sẽ không bỗng không còn gì! Có lẽ..... Anh không đi bộ đội, sẽ không dựa vào bối cảnh lớn, để cho người ta đối đãi đặc biệt."

"Khi đó, anh thật rất muốn làm một người bình thường..... Thế nhưng làm không được, anh cũng chỉ có thể làm một kẻ mạnh."

Mạnh đến đao thương bất nhập.

Có lẽ, sẽ không liên lụy người khác.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi nhìn thấy tuyệt vọng và xen lẫn phần nộ trong ánh mắt anh, cô lờ đi cũng không nói ra.

Chỉ là dưới ý hốt hoảng nhắm mắt lại, nghiêng đầu.

lần đầu tiên trong đời, cô không dám đối mặt với Tịch Giản Cận

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 707: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (8)

"Anh vẫn luôn cảm thấy, kỳ thật anh hận em tiềm ẩn hàm nghĩa tự trách mình, trách anh động tâm trước. Trách anh không thể quên được em. Trách anh đối với em thần hồn điên đảo! Không oán được người khác! Em vô cùng phóng khoáng, nói đi là đi! Anh lại giống như một kẻ ngu ngốc, bên trong vòng xoáy, giãy dụa lấy, trốn không thoát, trốn không thoát!"

"Anh chưa từng có chủ động trêu chọc qua em, cho tới bây giờ đều là em trêu chọc anh, lúc ba tuổi, khi 16 tuổi, hay là 23 tuổi! Em đã không cho anh được một đời một kiếp, em tại sao phải trêu chọc anh? Em đã trêu chọc, vì cái gì liền không thể cắn chặt răng, bồi tiếp anh một đường đến cùng?"

"Vì cái gì?"

Tịch Giản Cận cho tới bây giờ đều rất ít nói, thế nhưng là, hôm nay, tâm tình của anh cực kỳ không ổn định, nói qua nói xong liền bắt đầu phẫn nộ.

"Nếu như em yêu anh, em không có không quan tâm anh, nếu như ban đầu anh quỳ ở trước mặt em, xin em, Sủng Nhi, đừng không muốn anh, em gật đầu, dỗ dành anh, nếu như em vô không dẫn theo một quân nhân đứng trước mặt anh, nói với anh, em thích quân nhân, bởi vì anh ta mạnh hơn anh, anh cũng sẽ không giống như một người ngu ngốc, khiến mình trở thành quân nhân, trở thành người đàn ông rất mạnh, em quay đầu nhìn anh một chút! Anh sẽ không nghĩa vô phản cố xông vào trong bộ đội, hại người hại mình rồi!"

"Em nhìn thấy không? Cái này là anh yêu em, tạo thành kết quả!"

"Bạc Cầm... Anh cả đời này, xem như hủy trong tay em..... Ở trước mặt người khác, anh đều cao cao tại thượng, thế nhưng hết lần này tới lần khác ở bên em, chật vật không chịu nổi!"

Em biết anh có bao nhiêu vô tội không?

Coi là tới nay, đều là lỗi của mình, chính mình yêu em, hại đội trưởng, hại Hàn Như Ý, hại con bọn họ!

Thế nhưng, chờ đến một ngày, em lại nói cho anh biết, chân tướng là em không tin anh, chỉ là đơn giản một câu, em hỏi anh một chút, cái gì đều không phát sinh, hết lần này tới lần khác..... Không có.....

Thật sự là chân tướng buồn cười!

Anh có thể không tức giận sao? Có thể không kích động sao?

Vô số lần trong mộng nghĩ đến đội trưởng máu me đầm đìa chết ở trước mặt của anh, nói với anh, Tịch chiếu cố tốt vợ và con anh..... Vô số lần ảo não nhận lấy lương tâm khiển trách.....

Thế nhưng, kết quả, mới biết được, thì ra, chính mình là vô tội nhất.

Chính mình, chẳng hề làm gì..... Mà cả đời bị phá hủy rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 708: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (9)

Thì ra, yêu em lại thảm như vậy!

"Em nghe những lời này, hiện tại anh hỏi em....." Tịch Giản Cận dần dần buộc chính mình bình tĩnh lại, phức tạp trong mắt run rẩy nhìn Bạc Sùng Nhi, "Khi em biết trong vòng bảy năm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, em cảm thấy..... Em thật sự có thể coi như chuyện gì cũng không phát sinh, tùy tiện vén mở quá khứ, lần nữa bỏ qua sao?"

Có thể sao?

Một cái mạng.

Một cô gái, một đứa trẻ.

Là vượt ngang qua khoảng cách anh và cô xa nhất.

Hàn Như Y có tri thức hiểu lẽ nghĩa, hiền lành hiểu chuyện, tuy nhiên vẫn nói với anh, không cần anh tự trách, không cần anh chiếu cố cô như vậy.

Thế nhưng, anh có làm sao có thể thật mặc kệ Hàn Như Y cùng con?

Bạc Sùng Nhi sững sốt nửa ngày, một câu cũng đáp không được.

Nếu như trong vòng bảy năm, Tịch không có phát sinh những chuyện này, có phải giữa bọn họ liền không dày vò như thế rồi không?

Cô rử mắt xuống, tuổi trẻ khinh cuồng, thì ra cô xúc động như vậy, lại tạo ra cục diện nước đổ khó hết bây giờ như vậy.

"Thật xin lỗi." Giọng cô đặng chất, nghe qua yếu kém như vậy, sắc mặt lúc này vô cùng tái nhợt, giống như lúc nào cũng có thể vỡ vụn, khoe mắt của cô, chậm rãi có nước mắt rơi xuống.

Kỳ thật cô rất muốn giống như trước kia kiêu ngạo cười.

Thế nhưng cô cười không nổi rồi.

Cô lúc này trong lòng đau đớn giãy dụa khí lực đều không có rồi.

Cô yêu thương Tiểu Tịch.....

"Đừng khóc....." Anh vươn tay, chậm rãi lau sạch nước mắt cô, ngữ điệu khàn khàn không còn hình dáng, giống như đè nén cái gì: "Kỳ thật, em đừng khóc..... Anh nói những lời này, không phải trách em. Sùng Nhi..... Anh chỉ muốn để em biết, anh cũng không phải là giống như em suy nghĩ, rất keo kiệt, rất chú ý..... Chỉ là..... Có một số việc tạo thành hậu quả, quá mức nghiêm trọng. Kỳ thật em biết không? Nếu như em không yêu anh, không tin anh, để cho anh dễ chịu chút."

Anh nhìn qua ánh mắt cô, cất giấu nồng đậm thống khổ.

Lại vừa có nồng đậm ôn nhu.

Như thế giao chung vào một chỗ.

Như vậy tàn nhẫn.

Đáy lòng của cô, đau tê tâm liệt phế, đau cô cũng không thể hít thở, nước mắt tại chứa đầy trong hốc mắt, cô nói không nên lời một câu, chỉ là rơi nước mắt.

"Đừng khóc nữa..... Em cho anh thời gian, để cho anh suy nghĩ thật kỹ..... Không phải không muốn em, mà là chúng ta đều cần thời gian, không phải sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 709: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (10)

Máu trong toàn thân Bạc Sủng Nhi đều ngưng kết lại với nhau.

Anh là có ý gì?

Anh muốn từ bỏ tình cảm của bọn họ sao?

Cô không dám hỏi.

Sợ hỏi một chút, kết quả là khẳng định.

Anh miễn cưỡng gạt ra một nụ cười với cô, quay người, liền bình tĩnh rời đi.

Lần này, cô không có bất kỳ khí lực gì, vươn tay, bắt anh, không cho anh đi.

Cô phạm xuống sai lầm không thể tha thứ.

Cô khiến cho anh trở nên khổ sở cùng áy náy như thế.

Cô để đáy lòng của anh vốn đang áy náy, đột nhiên càng mở rộng.

Bạc Sủng Nhi nghe được cửa phòng mở, đóng cửa, trong nhà trọ lớn chỉ có một mình cô, cô mới chậm rãi ngồi xổm người xuống, che miệng lại, khóc tê tâm liệt phế.

Cô thật không phải cố ý.

Bảy năm trước, cô thật không phải cố ý.

Thế nhưng, cái không phải cố ý này, giống như căn bản không có thể giải quyết hết mọi chuyện!

Cô coi là, chỉ cần anh yêu cô, cho dù là anh biết chân tướng, cũng sẽ không ghét bỏ cô!

Cô lại quá ngây thơ rồi, quên đi bảy năm không thấy, cuộc sống lẫn nhau đều đã thay đổi!

Cô thật hối hận, hối hận cô ngu ngốc trong bảy năm hận Tịch Giản Cận, cô căn môi dưới, nghĩ đến, Tịch Giản Cận là người đàn ông tốt thế nào, hết lần này tới lần khác bị cô từng chút từng chút, chà đạp trở thành cái bộ dáng này.

Hai mắt cô, dần dần vô thần.

Ngay cả chính cô, cũng trong lúc bất chợt phát giác..... Cô căn bản, không xứng yêu Tiểu Tịch.....

Tịch Giản Cận cũng không rời đi.

Mà chính là ngồi trong xe dưới lầu, nhìn ánh đèn tầng mười vẫn sáng như cũ.

Anh chỉ là suy nghĩ, liền có thể nghĩ đến cô ở trong nhà, vụng trộm thút thít.

Đáy lòng đau lòng.

Ánh sáng đèn đường, chiếu trên gương mặt anh tuấn, mặt mũi của anh, âm trầm đáng sợ.

Kỳ thật rất muốn lái ô-tô rời đi.

Rất muốn đem cô triệt để vứt xuống, thế nhưng cuối cùng vẫn làm không được.

Thời gian từng giờ từng phút chảy xuôi, phương Đông nổi lên cái bụng trắng, anh mới cứng ngắc giật giật thân thể, lúc này mới phát hiện, một đêm chưa ngủ.

Toàn thân có chút tê dại, liền phát động cơ, đi mua đồ ăn sáng một chút, dự định lên lầu, điện thoại di động lại vang lên.

"Giản Cận..... Không xong, Tiểu Bảo đột nhiên té bất tỉnh, luôn luôn chảy máu mũi....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 710: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! (11)

Giọng Tịch Giản Cận, trong lúc kéo căng quá chặt chẽ.

Anh nắm lấy điện thoại di động, vô thức hỏi một câu: "Em nói cái gì?"

"Tiểu Bảo chảy máu, một mực chảy, em đưa nó đến bệnh viện, bác sĩ đang kiểm tra, Giản Cận..... Anh nói Tiểu Bảo sẽ không giống như..... Giống như Diêu Lăng rời đi chứ....."

Tịch Giản Cận hồi thần rất nhanh, anh tỉnh táo nói với Hàn Như Y kích động không thôi trong điện thoại: "Không đâu..... Em yên tâm..... Ở bệnh viện nào? Anh lập tức qua!"

Sau khi Tịch Giản Cận cúp máy, nhìn bữa sáng trong tay một chút, suy nghĩ một hồi, vẫn là ném vào trong thùng rác, mở cửa xe ra, lên xe, quay ngược đầu xe, đi như bay tới bệnh viện.

Lúc Tịch Giản Cận qua, Tiểu Bảo còn đang kiểm tra.

Hàn Như Y một mình ngồi ở cửa phòng cấp cứu, thất hồn chán nản, hai mắt đều vô thần.

Cô vừa nhìn thấy Tịch Giản Cận tới, liền nhanh chóng đứng lên, thế nhưng nhất thời không có đứng vững, cả người đột nhiên mềm nhũn.

Tịch Giản Cận bước nhanh về phía trước, kịp thời tiếp Hàn Như Y.

"Tiểu Bảo đâu?"

"Còn đang kiểm tra....." Giọng Hàn Như Y run rẩy, nói xong liền nắm lấy vạt áo Tịch Giản Cận, la hét: "Em rất sợ hãi..... Giản Cận..... Em thật sự vô cùng sợ hãi....."

"Đừng sợ....." Tịch Giản Cận vỗ lưng Hàn Như Y, đặng chất dỡ dành, thế nhưng đáy lòng của anh, lại đã bắt đầu ần ần bất an rồi.

Trực giác nói cho anh biết..... Chuyện càng không muốn phát sinh, càng phát sinh rồi.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua.

Hồi lâu, cửa phòng phẫu thuật mở ra, đi ra là bác sĩ Tịch Giản Cận quen thuộc, cũng là cho Tôn Y Sinh kiểm tra thân thể cho mình.

"Chú Tôn, tình huống như thế nào?"

Tịch Giản Cận tỉnh táo nhìn Tôn Y Sinh, hỏi.

Chú Tôn nhìn Tịch Giản Cận một chút, lại nhìn Hàn Như Y khóc lợ rơi đầy mặt một bên, cuối cùng thở dài một hơi, chậm rãi nói ra: "Cô bé đó..... Bệnh ung thư máu, hẳn là lúc ấy mang thai có dính bức xạ, chẳng qua không có việc gì, hiện tại đột nhiên những tế bào bức xạ kia, đột nhiên lan biến....."

Hàn Như Y nghe được cái tin tức này, trong nháy mắt bất tỉnh.

Cả người Tịch Giản Cận cũng hoá đá.

Y tá ở bên tranh thủ ôm lấy Hàn Như Y hôn mê bất tỉnh, đưa vào phòng bệnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 711: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【12】

Đợi đến khi hết thầy cũng ổn định lại, chú Tôn lúc này mới nhìn Tịch Giản Cận, rất nghiêm túc hỏi: "Người cha đã mất của cô bé này, cùng cháu, đã từng là chiến hữu? Cùng nhau thi hành nhiệm vụ gì? Đều bị nhiệm phóng xạ?"

Tịch Giản Cận mím môi, gật đầu, mới lên tiếng: "Cho của cô bé là đội trưởng của cháu, về phần nhiệm vụ, không thể để lộ bí mật, nhưng mà có tiếp xúc qua kim loại phóng xạ, lúc ấy năm người chúng cháu thi hành nhiệm vụ, ít nhiều gì thân thể cũng có vấn đề, tình huống của cháu hẳn là chú rất rõ ràng, chính là tỉ lệ t*ng trùng sống sót rất thấp, mà lúc ấy t*ng trùng của đội trưởng có chút biến dị, nhưng là sau khi Như Y mang thai, đội trưởng..."

Tịch Giản Cận bỗng nhiên dừng một chút, tiếp tục nói: "Đội trưởng hy sinh, Như Y không nỡ bỏ đứa bé, liền sinh xuống, lúc ấy có kiểm tra, không có chuyện gì. Ai ngờ..."

"Những thứ bức xạ hạt nhân kim loại nặng kia, tạo thành hậu quả vô cùng nghiêm trọng, cộng thêm sức miễn dịch của trẻ nhỏ quá mức yếu kém, cho nên rất dễ dàng dẫn phát biến thành ung thư." Tôn Y Sinh đơn giản giải thích một chút: "Cô bé bây giờ không phải là không thể cứu, nhưng mà cần tùy sống... Hơn nữa muốn tùy sống phù hợp, có lẽ rất khó tìm. Chẳng qua là, sau khi cứu sống, không biết cô bé có thể kiên trì bao nhiêu năm... Những thứ nhân tố phóng xạ trong cơ thể được di truyền từ người cha, chậm một ngày không bài trừ, thì tương lai tăng thêm một ngày biến thành ung thư."

Tịch Giản Cận cứng ngắt gật đầu, nhìn Tôn Y Sinh tiếp tục nói: "Ý của chú là... Nếu có một ngày, thân thể của cháu có thể sinh dục rồi, con cũng có thể phát sinh tình huống như thế?"

"Ừ, rất khó nói. " Tôn Y Sinh lắc đầu, "Trong tình hình chung, những thứ phóng xạ này, quá bảy tám năm sẽ dần dần biến mất ở trong người, cho nên cô bé trưởng thành, có lẽ sẽ không có chuyện gì, mà cháu, nếu quả thật có một ngày t*ng trùng kỳ tích phát sinh, có thể sinh dục rồi, chú hi vọng cháu có thể tạm thời không có con trong vòng mười năm... Để tránh tình huống đồng dạng phát sinh."

Tịch Giản Cận cứng ngắt gật đầu.

"Tùy sống, cháu sẽ nghĩ biện pháp, đợi đến khi tìm được rồi, liền an bài giải phẫu cho cô bé."

Tôn Y Sinh nghe được lời Tịch Giản Cận nói, gật đầu.

Tịch Giản Cận lúc này mới vượt qua thân thể Tôn Y Sinh, hướng trong phòng bệnh đi tới.

Tiểu Bảo mới ba tuổi, nằm ở trên giường, nho nhỏ một đoàn, sắc mặt phiếm tím, bởi vì kiểm tra cùng mới vừa trị bệnh bằng hoá chất, tóc của cô bé đều bị cạo bỏ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 712: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【13】

Nếu như không phải là biết đây là cô bé, có lẽ nam nữ đều phân biệt không rõ.

Tiểu Bảo rất nhanh liền tỉnh lại, thấy Tịch Giản Cận, cô bé phi thường cao hứng, trên khuôn mặt nho nhỏ chất đầy nụ cười ngọt ngào, vươn tay, muốn Tịch Giản Cận ôm.

Tịch Giản Cận cong môi, ngồi ở giường bệnh bên, đem thân thể nhỏ nhỏ ôm vào trong ngực.

"Chú, chú tới rồi..." Tiểu Bảo ngoan ngoãn gọi Tịch Giản Cận: "Chú, mẹ cháu đâu?"

Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm thấy trong cổ họng ngăn ngắt, nhìn gò má Tiểu Bảo trỏ về phía kia vốn hồng nhuận, lúc này tái nhợt mà gầy yếu.

Duy chỉ có ánh mắt, một mảnh sáng ngời.

Phát sáng, tâm anh có chút không đành lòng nhìn.

"Mẹ cháu đi vệ sinh rồi, tí nữa sẽ trở lại xem Tiểu Bảo." Tịch Giản Cận nói dối.

Tiểu Bảo mờ côi cha mà lớn, rất hiểu chuyện, nghe được Tịch Giản Cận nói như vậy, cô bé liền tin như vậy, sau đó gật đầu nhỏ, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: "Chú, lâu rồi cháu chưa được gặp chú, chú nói sẽ làm ba ba cháu, tại sao không cưới mẹ cháu nữa?"

Tịch Giản Cận trong cổ họng khẽ ngạnh một chút, nhìn Tiểu Bảo đậy mắt sáng ngời phát ra khát vọng, anh mới giật giật hầu kết, tuy nhiên một câu cũng nói không nên lời.

"Mẹ nói, chú có cô gái mình thích, chú có cô ấy rồi, sẽ không để ý Tiểu Bảo nữa sao?"

Tiểu Bảo cực kỳ chăm chú nhìn Tịch Giản Cận, hỏi.

Tịch Giản Cận mấp máy môi, lúc này mới lắc đầu nói: "Sẽ không đâu... Tiểu Bảo đáng yêu như thế, chú làm sao nữ không nhớ cháu?"

Tiểu Bảo tin lời này, mỉm cười ngọt ngào, ngoan ngoãn tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, "Mẹ còn nói, cô ấy rất đẹp, chú có thể bảo cô đến thăm Tiểu Bảo không? Tiểu Bảo đợi lâu như vậy, cô ấy cũng không đến xem Tiểu Bảo, lúc nào, cô ấy mới có thể đến thăm Tiểu Bảo?"

"Rất nhanh. " Tịch Giản Cận dỗ Tiểu Bảo, Tiểu Bảo liền cười mị mị ngẩng đầu, ở mặt trên Tịch Giản Cận hôn một cái, mới nắm tay Tịch Giản Cận nói: "Chú, chú đừng đi có được hay không? Chờ cháu tỉnh lại, chú dẫn cháu đi ăn KFC nhé..."

"Tốt, chú dẫn cháu đi ăn KFC. " Tịch Giản Cận vỗ lưng Tiểu Bảo, Tiểu Bảo mang theo nụ cười ngọt ngào, nằm ở trong ngực của anh, chỉ chốc lát đã ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 713: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【14】

Tịch Giản Cận cẩn thận đem Tiểu Bảo đặt ở trên giường, tỉ mỉ đắp chăn lên cho Tiểu Bảo, Tiểu Bảo ngủ rất say, căn bản không biết giờ khắc này rốt cuộc mình bị bệnh gì.

Tịch Giản Cận nhìn cô bé, ánh mắt khẽ đọng lại, lúc này mới nhẹ nhàng sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bé, đứng lên, hướng phía ngoài phòng bệnh đi tới.

Hàn Như Y hôn mê một chút, liền tỉnh lại, cô đứng ở trong hành lang, cũng không đi vào phòng bệnh.

Thấy Tịch Giản Cận đi ra ngoài, cô mới đột nhiên hồi thần, nhìn Tịch Giản Cận, giật giật môi, "Tiểu Bảo, con bé khỏe chứ?"

Tịch Giản Cận gật đầu: "Ngủ rồi."

"Ừ." Hàn Như Y nghe được như vậy, nước mắt thoáng cái chảy ra, cô cắn cắn môi dưới, giống như là đè nén khổ sở đáy lòng, nhưng là không thể nhìn được, cuối cùng khóc lên.

Tựa hồ là cảm thấy có chút ngại ngùng, cho nên giơ tay lên, che mặt của mình, khóc không ngừng.

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chẳng qua là đứng ở nơi đó nhìn Hàn Như Y không ngừng khóc, suy nghĩ một chút, phân phó hộ sĩ một bên lấy khăn giấy, đưa cho Hàn Như Y.

Hàn Như Y nhận lấy, lau nước mắt, lúc này mới vừa run rẩy, vừa nhỏ giọng nói: "Em thật sợ, Tiểu Bảo sẽ rời khỏi em... Nếu là Tiểu Bảo cũng rời xa em, sợ là em..."

"Sẽ không đâu, Tiểu Bảo không có việc gì, anh nhất định sẽ trị lành cho nó. " Tịch Giản Cận chắc chắn trả lời một câu, sau đó đưa cho Hàn Như Y một cái ấm áp nụ cười: "Đừng sợ, anh đây lập tức phân phó người đi tìm tủy sống phù hợp, nhanh chóng làm giải phẫu cho Tiểu Bảo."

Hàn Như Y mặc dù lòng tràn đầy lo lắng, nhưng vẫn miễn cưỡng gật đầu.

Tịch Giản Cận nhìn đồng hồ đã không còn sớm, định đi quân doanh, ánh mắt Hàn Như Y nhìn anh, mang theo vài phần cầu xin, Tịch Giản Cận không đành lòng, "Tan việc anh sẽ qua."

Hàn Như Y gật đầu.

Thật ra thì cô vẫn luôn là một cô gái độc lập, từ nhỏ mới ra đời ở nông thôn, tới thủ đô đi làm, kinh nghiệm khổ nạn so sánh với người khác hơn rất nhiều, cho dù là thời điểm người đàn ông chính mình từng yêu chết, mặc dù lúc ấy cô cũng rất khổ sở, Thất Hồn Lạc Phách, nhưng là bởi vì trong bụng có con, có ràng buộc, nên vẫn có thể cố chống chọi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 714: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】

Nhưng là bây giờ, tình huống Tiểu Bảo như thế, cô so với ai cũng sợ hãi hơn, cũng cần một người để dựa vào.

Mà Tịch Giản Cận, là người duy nhất cô có thể lấy dựa vào.

Mới vừa rồi cô bất lực nhìn Tịch Giản Cận một chút như vậy, sau lại nghĩ tới chính mình thật là quá đáng, liền hơi ngượng ngùng và xin lỗi Tịch Giản Cận miễn cưỡng cười cười, nói: "anh đừng tới đây, em không sao, nếu như Tiểu Bảo có việc, em sẽ gọi điện thoại cho anh. Cái kia... Mới vừa rồi em thất thố, huống chi, cô ấy, hẳn là đang ở nhà chờ anh."

Hàn Như Y dừng một chút: "Ngày hôm qua em cũng thấy được tin tức, ông nội gọi điện thoại cho em rồi, em nói bản thân em cũng không định gả cho anh, hơn nữa cũng không bắt anh chịu trách nhiệm, đem chuyện đều nói rõ cho ông nội, cho nên, chỗ này của em anh không cần lo lắng, anh cũng đừng quá đau lòng, dù sao... Diêu Lăng người kia, em hiểu nhất, nếu như đổi lại là chiến hữu khác của anh ấy, anh ấy cũng sẽ đi cứu. Thật ra thì lúc biết anh ấy làm lính đặc biệt, em cũng đã đoán đến kết cục như vậy. Cho nên, Giản Cận, anh không cần cảm thấy băn khoăn chỗ này của em, huống chi, anh đã nói cô ấy là bạn gái của anh rồi, các anh cũng có thể nhanh chóng kết hôn đi."

Tịch Giản Cận thở ra một hơi, nhìn Hàn Như Y, suy nghĩ một chút, mới lên tiếng: "Cảm ơn!"

Hàn Như Y cười lắc đầu.

Tịch Giản Cận lúc này mới xoay người rời đi.

Tiểu Bảo ngày hôm sau bắt đầu nóng sốt, ăn cái gì ói cái đó, là tác dụng phụ của thuốc ức chế ung thư.

Một đứa bé như thế, chịu không được khổ sở như vậy, rất nhanh liền “gục ngã”, ngay cả đôi mắt to vẫn sáng ngời, giờ khắc này, cũng theo đó mờ đi.

Tịch Giản Cận nhìn ở đáy mắt, không phải là không đau lòng, nhanh chóng điều tra tìm tủy sống.

Chẳng qua là, loại vật này, không phải là thân thích, căn bản tương đương trong một trăm ngàn người mới có thể bắt gặp một cái có thể dùng.

Hơn nữa sau khi dùng, không biết có thể sinh ra kháng thể, tạo thành phản kích hay không.

Tiểu Bảo rất hiểu chuyện, khi tỉnh lại, thấy ánh mắt Hàn Như Y sừng đỏ, sợ hãi yếu ớt hỏi một câu: "Mẹ, mẹ làm sao vậy?"

Mỗi lần hỏi như vậy, tim Hàn Như Y như bị đao cắt, đau đớn tột cùng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 715: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【16】

Tịch Giản Cận chỉ là thở dài một hơi, sắc mặt dị thường khó coi.

Vừa vặn có hộ sĩ đi vào, gõ cửa.

Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y đột nhiên hoàn hồn.

"Ngài khỏe chứ, đây là danh sách, mời Tịch tiên sinh xem qua một chút."

Hộ sĩ đem danh sách đưa cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nhìn một lần, hai mắt khẽ lóe, nhưng ngay sau đó nhíu lại, mới càng nghiêng đầu, hỏi Tôn Y Sinh vừa tiến vào: "Giải phẫu, người hiến tủy sống có nguy hiểm hay không?"

"Sẽ không có nguy hiểm, chẳng qua là sẽ đau, nói trước cần rút ra ba trăm đến năm trăm CC máu dự bị, hơn nữa... sau khi hiến tủy sống, sức miễn dịch sẽ tương đối thấp đi rất nhiều."

Tịch Giản Cận gật đầu.

Không có lên tiếng, liền đem danh sách gấp, đặt ở miệng túi của mình, hướng về phía Tôn Y Sinh nói: "Tôi biết rồi, tôi sẽ nghĩ biện pháp tìm được tủy sống phù hợp."

"Nhưng là... " Tôn Y Sinh giống như là muốn nói gì, tuy nhiên lại bị một cái ánh mắt của Tịch Giản Cận trừng qua, lập tức ngừng miệng, sửa lời

nói: "Tốt, tiểu Cận cháu tìm được tủy sống thích hợp, liền nói cho chú biết, chú đi ra ngoài trước, không quấy rầy các cháu."

Tịch Giản Cận gật đầu.

Trong phòng bệnh trong nháy mắt càng thêm yên tĩnh.

Hàn Như Y đứng lên, hỏi: "Này trong đám người được điều tra, có người thích hợp hay không?"

Ánh mắt Tịch Giản Cận lóe lóe, "Ừ."

"Làm sao bây giờ? Có thể vẫn không có tủy sống thích hợp hay không?"

"Sẽ không đâu. " Tịch Giản Cận đáp một câu, không biết nghĩ tới những gì, cuối cùng thoáng có chút táo bạo đứng lên, nói: "Anh đi vệ sinh."

Sau đó, cũng không đợi Hàn Như Y gật đầu, anh liền đi ra ngoài.

Đi tới ngoài cửa, anh từ túi rút ra danh sách, nhìn một chút, cuối cùng cắn răng, đem danh sách xé tan thành từng mảnh, sau đó nắm lấy, đi tới phòng vệ sinh, bỏ vào trong bồn cầu, xả sạch!

Con heo lười nhỏ, còn đang ngủ? Rời giường, trở rồi đó!

Trong mộng lung, cô cảm giác được có người gặm cắn bả vai của mình, ở bên tai của mình, thổi khí cực nóng, trầm thấp mà cười cười.

Âm điệu rất êm tai.

Nghe mà đáy lòng cô cũng mềm nhũn.

Lười biếng trở mình, chậm rãi giơ chân lên, đạp người đàn ông đè ở trên mình người một cước, lúc này mới trở tử, tiếp tục bọc chần ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 716: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】

"Con heo lười nhỏ, em nhìn em một cái, chanh chua như vậy? Tương lai còn ai dám cưới em? Nhanh rời giường, nếu không, anh sẽ đánh đòn em? Hử?"

Người kia hình như rất có kiên nhẫn, một mực dụ dỗ cô.

Cô không để ý.

Người đàn ông kia cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Được rồi, con heo lười nhỏ, anh không miễn cưỡng em, anh tới trường học trước, khi nào rời giường, nhớ ăn cơm..."

Nhưng ngay sau đó, cô cũng cảm giác được có một đôi bàn tay to ấm áp đập kín chắn cho cô, tiếp theo trên trán có người đặt xuống một nụ hôn ướt át, ngay sau đó cánh môi liền bị ngăn lại, liều chết triền miên mà hôn sâu, đem cô từ nửa ngủ nửa tỉnh cứng rần hôn tỉnh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ bừng, anh lại tâm tình vô cùng tốt lưu luyến không rời hôn môi của cô, liền cầm lên một bên bọc sách, hướng phía ngoài đi tới.

Lưu lại cô một người nằm ở trên giường, không khỏi e lệ.

...

Tốt đẹp chính là cảnh trong mơ.

Trong lúc bất chợt, Bạc Sủng Nhi liền từ trên giường thức tỉnh.

Bên đầu cô, nhìn ngoài cửa sổ một chút, đã là đêm khuya rồi.

Tịch Giản Cận một ngày một đêm cũng chưa có trở về?

Đáy lòng của cô, mặc danh kỳ diệu có chút xao động.

Trong bụng đã rất đói, từ giường trên bò dậy, vừa muốn tìm người giúp việc đưa chút gì cho mình ăn, đã nghe tiếng gõ cửa vang lên.

"Đi vào!"

"Bạc công chúa, Tần thiếu gia tới... Đã chờ ngài dưới lầu."

Bạc Sủng Nhi mấy ngày qua vốn là tâm tình không tốt, rất ít đi ra ngoài, nhiều lần muốn gọi điện thoại cho Tịch Giản Cận, nhưng không biết bắt đầu thế nào.

Tịch Giản Cận ngày đó nói cho cô, anh cần thời gian.

Thật ra thì đối với tức giận của Tịch Giản Cận, cô có thể lý giải, nhưng mà đã chùng mấy ngày rồi, anh vẫn không tìm cô.

Đáy lòng của cô, khó tránh khỏi suy nghĩ nhiều.

Cảm thấy bọn họ hình như không còn dính líu nữa rồi.

Bạc Sủng Nhi thở phào nhẹ nhõm, lười biếng trả lời: "Không có tâm tình... đưa chút gì ăn cho tôi đi!"

Sau đó, liền tựa vào giường, ôm gối, yên lặng chờ.

Rất nhanh, thức ăn liền bị người đưa lên, Bạc Sủng Nhi mở cửa, nhưng thấy là Tần Thánh, cô đảo cặp mắt trắng dã: "Em nói rồi, hôm nay không có tâm tình cùng anh hồ nháo, đem đồ lưu lại, anh nhanh rời đi!"

Tân Thánh lại cong môi, cười một cái, sau đó đem đồ ăn đặt ở trên bàn, sau đó cả người nghênh ngang ngồi ở trên ghế sa lon, căn bản không có nửa điếm muốn rời đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 717: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】

Bạc Sủng Nhi quen om sòm, tâm tình đang khó chịu, không muốn nhất là cho bất luận kẻ nào quấy rầy mình, cho nên thấy tình huống như vậy, cô nhanh chóng cầm gối lên, hướng Tần Thánh hung hăng mà đập tới.

Tần Thánh vươn tay, nhận lấy, chỉ chỉ đồ ăn trên bàn: "Em rốt cuộc là đói hay không đói? Còn có tâm tư đập anh? Mau ăn, ăn xong rồi, anh cho em biết một chuyện!"

Bạc Sủng Nhi một chút hứng thú cũng không có.

Tần Thánh lại ngẩng lên đầu, ngồi ở trên ghế sa lon, kiên nhẫn chờ.

Bạc Sủng Nhi đích xác là đói không chịu được, mặc kệ Tần Thánh, liền ngồi ở trên ghế sa lon, ăn một ít.

Sau khi ăn xong, Tần Thánh đem vài thứ kia bê xuống, cho người ta đưa lên một ly sữa tươi nóng, đưa cho Sủng Nhi: "Uống đi!"

Bạc Sủng Nhi uống một hớp, lúc này mới giương mắt, hỏi: "Chuyện gì? Anh nói đi!"

"Về Tịch Giản Cận."

Ngón tay Bạc Sủng Nhi dừng một chút, vẻ mặt không phập phồng quá lớn, gật đầu: "Ừm."

"Con gái Hàn Như Y bị bệnh máu trắng, ở tại bệnh viện quân khu, tình huống không phải là quá tốt, hiện tại mỗi ngày Tịch Giản Cận đều ở đó."

Tân Thánh gợn gàng dứt khoát, một câu chỉ ra.

Vẻ mặt Bạc Sùng Nhi, khễ cứng ngắc lại.

Nhưng ngay sau đó, chút lo lắng ở đáy lòng, dần dần tản ra.

Khó trách, anh chẳng quan tâm cô!

Thì ra... Như thế...

*

"Tịch công tử, đây là Vick tiên sinh chuyên gia về bệnh máu trắng tới từ nước Mỹ, hôm nay ông ấy đặc biệt vì bạn nhỏ Tiểu Bảo đến chẩn đoán bệnh."

Tôn Y Sinh dẫn một người đàn ông ước chừng năm mươi tuổi đi vào phòng bệnh.

Tịch Giản Cận khễ gương mặt, hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua Tôn Y Sinh.

Vick tiên sinh, anh không phải là không biết.

Này coi như là bác sĩ nổi danh thế giới.

Trên cái thế giới này, có thể đem người như vậy mời được, sợ rằng...

Tịch Giản Cận vẻ mặt khễ động lại một chút, Vick tiên sinh vẫn như cũ hòa ái dễ gần đối với Tịch Giản Cận gật đầu, dùng Trung văn cứng nhắc hỏi: "Xin chào, Tịch tiên sinh... tôi là do Tiểu công chúa xinh đẹp của Bạc Gia mời tới giúp anh! Xin hỏi, anh có chỗ nào cần sự trợ giúp của tôi sao? Tôi nhất định sẽ dùng toàn lực..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 718: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【19】

Quả thật là cô!

Tịch Giản Cận gật đầu, chỉ chỉ cô bé trên giường, nói: "Cô bé cần trợ giúp của ngài, vô cùng cảm tạ ngài!"

"Không cần khách khí như thế, việc Tiểu công chúa Bạc Gia nhờ tôi làm, tôi sẽ cố gắng hết sức!" Vick tiên sinh rất là nhiệt tình: "Cô ấy nhìn rất đẹp, tôi rất thích cô ấy!"

Sau đó còn mở trường hai mắt.

Tịch Giản Cận vẻ mặt khẽ cứng ngắc lại một chút, đáy lòng lập tức có chút rầu rĩ không vui, nhưng cũng không có nói gì, chẳng qua là nhìn người đem Tiểu Bảo ôm vào phòng giải phẫu, Vick tiên sinh cũng đi vào theo.

"Bởi vậy, cô bé này thật sự có thể cứu, cũng không cần gấp gáp tìm tủy sống như vậy, Vick tiên sinh rất giỏi ức chế bệnh máu trắng, chú vẫn muốn học tập cái kỹ thuật này, chỉ là bệnh viện quân khu chúng ta, không có cách nào cùng nước ngoài lấy được liên lạc để cùng học tập." Tôn Y Sinh ở một bên mở miệng.

Tịch Giản Cận chùng mấy ngày căng thẳng, giờ khắc này cũng theo đó giãn ra.

Anh không có lên tiếng, chẳng qua là đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn phía ngoài mặt trời sáng rỡ, đáy lòng đột nhiên có chút run rẩy.

"Giản Cận... Thay em cảm ơn cô ấy nhé! " Hàn Như Y đứng ở phía sau Tịch Giản Cận, hướng về phía anh nói.

Tịch Giản Cận gật đầu, đưa lưng về phía Hàn Như Y, vẻ mặt cũng là chậm rãi nở nụ cười.

Hàn Như Y rất thức thời rời phòng bệnh, đem không gian để lại cho một mình Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lấy điện thoại di động ra, tìm số điện thoại Bạc Sủng Nhi, anh trầm tư một chút, lúc này mới đem điện thoại gọi đi.

Điện thoại rất nhanh liền thông.

Chỉ là không có người nói.

Thậm chí tiếng hít thở cũng không có.

Tịch Giản Cận giống như có thể thấy bộ dạng Bạc Sủng Nhi giả bộ cao ngạo cũng rất khẩn trương im lặng, anh không nhìn được cong mắt mày, âm điệu trầm thấp, mang theo vài phần nhu hòa: "Ở nơi đâu?"

"Nhà."

"Ừ. Ăn rồi sao?"

"Ăn rồi. Anh thì sao?"

"Vẫn chưa ăn."

"Nha."

Ngay sau đó chính là một trận im lặng.

Tịch Giản Cận giống như có thể nghe được ở phái bên kia điện thoại, truyền đến một trận thanh âm tinh tế vỡ vỡ, anh lúc này mới hỏi: "Đang

làm cái gì vậy?"

"Không có làm cái gì!"

Còn có có thanh âm tinh tế vỡ vỡ truyền đến, còn có thanh âm đánh bàn phím truyền đến.

Tịch Giản Cận nhíu mày: "Em đang vội?"

"Không có. Anh tìm em có chuyện gì?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 719: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【20】

"Hàn Như Y nhờ anh giúp cô ấy cảm ơn em! " Tịch Giản Cận sau khi nói xong, không nhịn được cười khẽ một tiếng.

Một tiếng cười này, cũng là đem không khí ngọt ngào không khí giữa hai người biến mất toàn bộ.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới cảm di động, giống như là suy nghĩ cái gì, thật lâu, cô mới mở miệng: "Nói cho cô ấy biết, không cần cảm ơn em."

Bạc Sủng Nhi trầm mặc một chút, càng bổ sung thêm: "Đó là em thiếu cô ấy."

Tịch Giản Cận không nói gì.

Hai người đều đang nhớ lại một chiều kia.

Trầm mặc một chút, Tịch Giản Cận mới nói: "Cũng không liên quan, là anh thiếu cô ấy."

Chẳng qua là mấy chữ đơn giản, đáy lòng Bạc Sủng Nhi lại ấm áp lên.

Cô mơ hồ cảm giác được, Tiểu Tịch, đã không tức giận rồi, trong tiềm thức anh đã tha thứ cho cô.

Cô cong môi, my my cười, mới lên tiếng: "Vậy cũng là em thiếu cô ấy a!"

"Hà?"

"Anh cũng là người của em rồi, anh thiếu cô ấy, chẳng khác nào là em thiếu cô ấy sao?"

Bạc Sùng Nhi nói có chút ngang ngược, Tịch Giản Cận sau khi nghe, không nhịn được cúi đầu trầm trầm nở nụ cười.

Bạc Sùng Nhi nghe Tịch Giản Cận cười, lúc này mới nghiêm trang mở miệng: "Tịch, bảy năm trước, em trịnh trọng xin lỗi anh, lúc ấy là em không biết, là em ngu dốt, mới có thể tạo thành hậu quả như vậy, sau này em tuyệt đối sẽ không ở phạm phải sai lầm như thế nữa, cho nên, xin hỏi Tịch Giản Cận tiên sinh, anh nguyện ý tha thứ cho em sao?"

"Nhìn em có thành ý như vậy... Bạc Cẩm tiểu thư, anh sẽ suy nghĩ một chút..."

"Anh miễn cưỡng!"

Tịch Giản Cận chẳng qua là cười không nói gì.

Không khí hình như chuyển biến tốt đẹp rất nhiều.

Bạc Sùng Nhi ở điện thoại cẩn thận hỏi rất nhiều về vấn đề của Tiểu Bảo.

Tịch Giản Cận đơn giản giải đáp, Bạc Sùng Nhi liền nghiêng cái đầu, suy nghĩ một chút nói: "Ngày mai em đi bệnh viện xem cô bé một chút được không?"

"Tốt."

Nói một chút, thời gian đã không còn sớm, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sùng Nhi nói lời từ biệt, trước một giây sắp cúp máy, Tịch Giản Cận lại đột nhiên mở miệng hô: "Sùng Nhi."

Bạc Sùng Nhi dừng động tác cúp điện thoại, "Hả? " một tiếng.

Tịch Giản Cận dừng lại vài giây đồng hồ, mới nói: "Sùng Nhi, thật ra thì..."

Bạc Sùng Nhi ở bên kia điện thoại, đột nhiên cắt đứt lời của Tịch Giản Cận, cô trong nháy mắt giống như là hiểu cái gì, cười nói: "Em biết anh muốn nói gì, em hiểu."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 720: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【21】

"Ừ. Kia, ngủ ngon..."

"Ngủ ngon."

Bạc Sủng Nhi chắc đứt điện thoại, Tịch Giản Cận còn cầm di động, đáy lòng không khỏi mềm mại.

Thật ra thì, anh nghĩ nói rất đúng, cũng không phải là rất hận em... Ngày đó đúng là tâm tình không tốt, thật ra thì ngày đó không muốn nhắc tới chuyện kia với em, anh sợ đúng là chính mình khắc chế không được, nhưng là hết lần này tới lần khác em nói ra, làm tính tình của anh cũng bộc phát...

**

" Trong danh sách lần này, có ai phù hợp với Tiểu Bảo không!"

Đã là bao nhiêu danh sách rồi, Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y cũng không nhớ rõ.

Nhưng là không có một người nào, không có ai có thể cứu Tiểu Bảo.

Hàn Như Y càng ngày càng khẩn trương, đợi đến hộ sĩ rời đi, cô liền bắt vạt áo Tịch Giản Cận hỏi: "Có thể nào Tiểu Bảo đã hết cách rồi hay không? Có phải thật sự tìm không được tùy sống phù hợp rồi hay không?"

"Sẽ không, Trung Quốc một tỷ hai dân, chắc chắn sẽ tìm được. " Tịch Giản Cận lắc đầu, trấn an Hàn Như Y.

"Em đừng quá lo lắng, anh sẽ nghĩ biện pháp đem chuyện tủy sống giải quyết xong."

Hàn Như Y thấy Tịch Giản Cận nói như vậy, đáy lòng luôn là ngàn vạn lo lắng, lại cũng chỉ có thể cố gật đầu, ngồi ở trước giường bệnh Tiểu Bảo, buồn bực không lên tiếng.

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, cũng không biết nghĩ cái gì, hơn phân nửa, anh mới lắc đầu, giống như là ở bỏ đi suy nghĩ trong đáy lòng, xoay người, mở ra cửa phòng bệnh, hướng ngoài cửa đi tới.

Tiểu Bảo được Vick tiên sinh chiếu cố, bệnh tình ổn định rồi, chẳng qua là thân thể càng ngày càng suy yếu, thời gian mỗi ngày ngủ mê man cũng theo đó dài hơn rất nhiều.

Tịch Giản Cận nhìn đồng hồ, không sai biệt lắm là phải đến quân khu, liền gõ cửa số, làm thủ thế cho Hàn Như Y, Hàn Như Y hiểu được ý tứ của anh, liền gật đầu, Tịch Giản Cận mới rời đi.

Hàn Như Y hơi ngại cười cười, đơn giản giải thích, không có tủy sống thích hợp, lo lắng Tiểu Bảo.

Vick tiên sinh rất kinh ngạc nhìn lại lông mày: "Làm sao lại không có tủy sống thích hợp hay sao? Không phải là mấy ngày hôm trước đã tìm được tủy sống phù hợp sao? Là..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 721: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! (22)

Vick tiên sinh còn chưa nói hết, Hàn Như Y lại đột nhiên bắt lấy tay Vick tiên sinh tay, ngữ điệu kích động hỏi: "Lúc nào tìm được tủy hợp? Vì sao tôi không biết? Có phải đại biểu Tiểu Bảo được cứu rồi hay không?"

"Vick tiên sinh, ngài nói cho tôi biết, có phải Tiểu Bảo có thể sống sót hay không?"

Vick tiên sinh bị Hàn Như Y nắm lấy tay của mình như vậy, sắc mặt anh không nhìn được lúng túng một chút, hơi đỏ lên, lúc này mới lấy lại tinh thần, đem lời còn chưa có nói hết, nói cho Hàn Như Y nghe: "Cái kia..... Chính là tiểu công chúa Bạc gia, máu và moiijphuwong diện của cô ấy rất phù hợp với đứa bé."

Vẻ mặt Hàn Như Y trong nháy mắt ngưng kết.

Lập tức, trong đầu cô chợt lóe lên một đêm kia Tịch Giản Cận nhận được một trang giấy, lúc đó Tôn Y Sinh rõ ràng rõ ràng muốn nói gì đó, tuy nhiên lại bị Tịch Giản Cận trừng trở về.

Lúc ấy, cô chỉ là quan tâm Tiểu Bảo, căn bản không có suy nghĩ nhiều lúc đó.

Bây giờ bị Vick tiên sinh nói như vậy, cô lại giật mình tỉnh ngộ.

Khó trách ngay lúc đó sắc mặt Tịch Giản Cận khó coi như vậy.....

Thì ra Tiểu Bảo của cô không phải là không cứu được, mà lại cứu tinh đang ở trước mắt.....

Dù là mười mấy hay là mấy trăm phần vạn tỷ lệ, lại vẫn cứ rơi xuống người tiểu công chúa Bạc gia.

Không phải không biết, Bạc Sùng Nhi đối với tập đoàn Bạc Đế quý giá cỡ nào, không phải không biết, nếu để cho tiểu công chúa Bạc gia hiến tủy, có lẽ là nói mơ giữa ban ngày.

Người Bạc gia, không nỡ để tiểu công chúa nhận một chút xíu ủy khuất, làm sao có thể để cô ấy chịu đau đớn?

Thế nhưng, này liên quan tới tính mạng Tiểu Bảo.....

Hàn Như Y bất ổn nghĩ đến, bởi vì thất thần, nhất thời quên đi việc buông tay Vick tiên sinh.

Vick tiên sinh hơi có chút xấu hổ, nhưng nhìn ánh mắt Hàn Như Y, lại từng chút cải biến.....

Tiểu Bảo phòng bệnh, tương đương cao cấp, một phòng ngủ một phòng khách.

Đêm nay Tịch Giản Cận nhìn Tiểu Bảo lúc quay người rời đi, Hàn Như Y lại đi theo ra ngoài.

"Giản Cận..... Em có lời muốn hỏi anh....."

Tịch Giản Cận dừng lại, xoay người, nhìn Hàn Như Y, hơi gật đầu:
"Hả?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 722: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! (23)

Hàn Như Y có dung mạo thanh tú, mang theo vài phần khẩn trương, giống như căn bản lời nói không có tổ chức, nhưng vẫn mở miệng nói ra: "Giản Cận..... Em van anh, mau cứu Tiểu Bảo, có thể hay không?"

Hàn Như Y thật sự luống cuống, cô chỉ có một con gái, một người thân, là cốt nhục người cô đã từng yêu, liền xem như qua hơn bốn năm, nhưng phần tình yêu vẫn tồn tại hay không, thế nhưng dù sao cũng là miếng thịt từ trên người cô, vô luận như thế nào, cô đều muốn bảo trụ vệ đứa bé!

Tịch Giản Cận nhíu mày, đáy lòng có nghi hoặc, Vick tiên sinh đến, không cho cô tác dụng trấn định sao? Làm sao đột nhiên khẩn trương như vậy?

Có phải cô quá lo Tiểu Bảo, cho nên mới mất khống chế như vậy?

Tịch Giản Cận nhất thời không chút do dự liền gật đầu, trả lời: "Khẳng định, em yên tâm, anh tuyệt đối sẽ cứu Tiểu Bảo! Tiểu Bảo là con gái đội trưởng, không cứu nó, anh cứu ai?"

"Không phải..... Tiểu Bảo....." Hàn Như Y há mồm, nhiều lần muốn thốt ra những lời đó, thế nhưng lại không biết nói ra như thế nào.

Một lo lắng, hốc mắt căng đau, nước mắt liền rơi xuống.

Tịch Giản Cận thấy được cô khóc, liền day trán, thả mềm giọng nói, tiếp tục nói: "Như Y..... Em đừng quá lo lắng, anh biết lòng em không dễ

chịu, nhưng em yên tâm, Tiểu Bảo tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện."

"Thời gian không còn sớm, em cần nghỉ ngơi thật tốt, đi vào đi, sớm ngủ một chút."

Tịch Giản Cận chỉ coi là Hàn Như Y tâm tình không ổn định.

Nói xong, liền nhìn y tá đứng bên, nhàn nhạt phân phó nói: "Chăm sóc cô ấy đi nghỉ ngơi, chuẩn bị cho cô ấy sữa nóng....."

Y tá gật đầu, tiến lên liền muốn giúp Hàn Như Y về phòng.

Hàn Như Y lại hất y tá ra, dưới tình thế cấp bách, cũng không đoái hoài tới cái gì, lập tức bắt lấy tay áo Tịch Giản Cận, nhanh chóng nói ra: "Giản Cận..... Anh để tiểu công chúa Bạc gia cứu Tiểu Bảo đi, em biết, tủy của cô ấy cùng Tiểu Bảo hợp, cô ấy có thể cứu Tiểu Bảo, chỉ cần cô ấy chịu cứu Tiểu Bảo, để cho em làm cái gì, em đều nguyện ý....."

Hàn Như Y kích động thốt ra, lập tức khiến Tịch Giản Cận kinh hãi. --

-

Chương 723: Tịch, em bán cô ta đi rồi! (24)

Sắc mặt Tịch Giản Cận, nhất thời hoàn toàn không có huyết sắc, nhìn Hàn Như Y, lời nói lạnh nhạt: "Người nào nói cho em cô ấy hợp tủy?"

Tịch Giản Cận chưa bao giờ nghiêm túc qua như vậy với Hàn Như Y, nhất thời hù dọa cô, cô há hốc mồm, sững sờ trả lời: "Vick tiên sinh nói cho em."

Tịch Giản Cận mím môi, nhìn chằm chằm Hàn Như Y.

Hàn Như Y cảm thấy phía sau lưng đều ra mồ hôi lạnh, cả người cô ngơ ngác không phản ứng đến, nửa ngày, mới lẩm bẩm nói: "Anh có thể cứu Tiểu Bảo, để cho cô ấy cứu không? Giản Cận, cô ấy thích anh như vậy,

cô ấy muốn bên anh, anh đi tìm cô ấy, để cho cô ấy giúp đỡ chút được không? Nhất định anh có thể thuyết phục cô ấy....."

Tịch Giản Cận mở rộng tầm mắt, không nhìn tới Hàn Như Y cầu xin, hầu kết anh không ngừng nhấp nhô.

Giọng Hàn Như Y, đều cầu khẩn theo.

"Giản Cận..... Em trước giờ không cầu xin qua anh, lần này xem như em van cầu anh? Xem như anh nhìn cái chết của Diêu Lăng, đi thương lượng với cô ấy một chút được không? Tiểu công chúa Tập đoàn Bạc Đế, thân phận cao cao tại thượng như vậy, em khẳng định không cầu xin được cô ấy, ẠM có thể đụng tới cô ấy, anh để cô ấy giúp em một chút....."

Sau khi đội trưởng Tịch Giản Cận chết, Hàn Như Y chưa bao giờ ở trước mặt Tịch Giản Cận, đề cập tới Diêu Lăng, bọn họ ngầm hiểu lẫn nhau tránh nói chuyện cũ.

Anh biết, cô không muốn để cho anh coi là, cô vĩnh viễn nhớ kỹ chuyện kia, không muốn để cho anh thời thời khắc khắc cảm giác chính mình thiếu cô nhân tình.

Cô biết, đáy lòng của anh mãi mãi là có áy náy, luôn hướng về họ, càng như thế, cô càng không đành lòng nhắc tới.

Thế nhưng lần này, tình huống, rất đặc thù.....

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, nghe mấy câu này, sắc mặt trở nên cực kỳ khó chịu, anh không nói tiếng nào nhìn chăm chăm phương hướng xa xa, không có ai biết đáy lòng của anh đến cùng suy nghĩ cái gì.

Hàn Như Y cúi đầu, yên lặng im ắng rơi nước mắt, đến sau cùng, lại nhất thời không có không chế được, đau khóc thành tiếng.

Tịch Giản Cận nghe Hàn Như Y khóc, đáy lòng càng khổ sở, nửa ngày, anh mới giơ tay lên, day day thái dương, yên lặng nửa ngày, giống như đã quyết định cái gì, vươn tay, bắt lấy bả vai Hàn Như Y, nhìn chăm chăm mắt Hàn Như Y, cực kỳ chăm chú mở miệng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 723: Thiếu

Cập nhật sau

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 724: Tiểu Tích, Em Bán Cô Ta Rồi! (1)

"Như Y..... Em yên tâm, người có tủy hợp với Tiểu Bảo khẳng định có thể tìm được."

"Nhưng mà, tủy cô ấy, thật không thể dùng....."

"Vì cái gì?" Hàn Như Y nghe được như vậy, trong nháy mắt cố chấp lên, cô nhìn chăm chăm Tích Giản Cận: "Vì cái gì không thể dùng? Bác sĩ nói, hiến tủy căn bản là không chết người."

Là không chết người.

Nhưng sẽ rất đau.

Cái người phụ nữ kia, cuộc đời sợ nhất là đau.....

Nghĩ tới cô bị rút tủy..... Anh liền cảm giác toàn thân mình đều đau đớn kịch liệt, thậm chí, anh đều có thể tưởng tượng được, bộ dạng cô bị đau đớn tra tấn.

Huống chi, hai nhà Bạc gia Tích gia liên thủ, để tìm thấy tủy hợp, là hoàn toàn có thể, chỉ là thời gian dài ngắn mà thôi.

Huống chi, bây giờ không phải là có Vick tiên sinh giúp sao?

Tình huống Tiểu Bảo rõ ràng chuyển tốt rất nhiều.

Tạm thời căn bản sẽ không có bất kỳ nguy hiểm tính mạng, vẫn là đứa trẻ bình thường không có bất kỳ khác biệt gì.

Vì sao nhất định phải dùng của cô ấy?

Lui một vạm bước..... Liên xem như anh mở miệng qua tìm Bạc Sủng Nhi, như vậy..... Người của tập đoàn Bạc Đế sẽ đồng ý sao?

"Tiểu Bảo là một sinh mạng, cô ấy không thể gặp chết không cứu chứ..... Giản Cận, cô ấy yêu anh, cô ấy muốn cùng với anh, chỉ cần anh chịu đi cùng cô ấy cả một đời, khẳng định cô ấy sẽ cứu Tiểu Bảo!"

Hàn Như Y là một người mẹ, năm đó sinh tồn là con gái cô, cô vì con gái, cái gì đều có thể thử một lần.

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, ngược lại bình tĩnh xuống.

Anh cũng không rõ ràng tâm tình chập chờn, ngược lại chậm rãi buông vai Hàn Như Y ra, anh mấp máy môi, thật lâu, mới mở miệng.

"Cũng là bởi vì như thế, anh mới không muốn đi tìm cô ấy."

"Anh biết, chỉ cần anh mở miệng, khẳng định cô ấy sẽ đem tủy hiến tặng cho Tiểu Bảo, vậy tính là cái gì? Anh lợi dụng việc cô ấy yêu mình..... Qua đền bù nợ anh thiếu em cùng Tiểu Bảo sao?"

Chuyện cũ năm đó, mặc dù là cô vô tri cùng ngây thơ tùy hứng làm bọn họ chia tay, thúc đẩy anh bước vào bộ đội, dẫn đến tình huống liên tiếp.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 725: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (2)

Thế nhưng, nợ nần là anh thiếu.

Không có quan hệ gì với cô ấy.

Cô ấy không có có nghĩa vụ trả nợ thay anh!

Trong tiềm thức, Tịch Giản Cận tuyệt đối chú ý, người phụ nữ của anh, phải hưởng thụ tất cả, dù là rước họa vào thân, tuy anh tức giận, bên ngoài không hề oán giận thay cô giải quyết không còn một mảnh.

Nếu để cho Bạc Sủng Nhi thay anh giải quyết một ít chuyện, anh tuyệt đối không nguyện ý.

"Thế nhưng anh đừng quên, lúc trước đem anh làm hại như vậy chính là cô ấy, nếu như không phải cô ấy, không phải anh yêu cô ấy, anh có thể thất thân, anh có thể làm nhiệm vụ thất bại, anh có thể liên lụy Diêu Lăng chết sao? Đều là cô ấy không đúng, cô ấy nhắm trúng anh trước, còn hung hăng vứt bỏ anh, cô ấy lúc đầu cũng là một tiểu công chúa kiêu ngạo, từ trước tới giờ không chú ý suy nghĩ người khác, khư khư cố chấp, coi như năm đó thiếu mạng là anh, tuy nhiên cô ấy cũng thoát không được quan hệ! Cuối cùng, tất cả bi kịch bắt đầu, đều là cô ấy tùy hứng đưa mà đến!"

Cuối cùng, Hàn Như Y luôn luôn dịu dàng cũng kích động, cô nói ra chân thực giấu ở đáy lòng.

Thân thể Tịch Giản Cận hơi chấn động một chút.

"Anh nói, thiếu mọi người là anh! Không phải cô ấ!"

Tịch Giản Cận không nhịn được, âm điệu cũng nhắc cao lên.

Anh hơi cúi người, nhìn chăm chăm mắt Hàn Như Y, trên mặt mang sự nghiêm túc, thậm chí trong mắt, đều mang một vòng bén nhọn nghiêm nghị.

"Liên xem như cô ấy tùy hứng, vậy thì thế nào?"

"Anh còn yêu cô ấy chết đi sống lại? Yêu cô ấy thất thần dẫn đến nhiệm vụ thất bại? Yêu cô ấy liên lụy đội trưởng? Yêu cô ấy bảy năm về sau biết rõ cô ấy nguy hiểm, nhưng vẫn không có đường lui?"

"Như Y..... Em đến hiện tại, còn không hiểu sao? Em không hiểu sao?"

"Cô ấy tùy hứng, chỉ là có lỗi với anh, chỉ là tổn thương anh, mà về sau những chuyện sai đó, đều là anh một mình dẫn đến....."

Sau khi Tịch Giản Cận nói đến đây, biểu lộ cực kỳ lẩn lộn, anh âm thầm cắn răng, quét qua ngày xưa nho nhã như vậy, môi mỏng mím môi chặt, mở miệng rống lên.

"Tất cả sai lầm đều là anh đưa đến, nếu như anh có thể không yêu cô ấy, sự tình đều sẽ không phát sinh rồi! Em biết không! Là anh xảy ra vấn đề, là chỗ này anh xảy ra vấn đề!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 726: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! (3)

Tịch Giản Cận giơ tay lên, hung hăng đâm trái tim mình: "Là chỗ này anh xảy ra vấn đề, là anh chết óc, cả một đời chỉ mở ra một lần, sau khi mở ra, người kia đi vào, liền từ bên ngoài khóa lại, như thế nào cũng ra không được!"

Tịch Giản Cận chưa bao giờ từng có biện pháp cự tuyệt Hàn Như Y.

Bởi vì nguyên nhân thiếu nợ, lưng đeo một cái mạng, anh cho tới bây giờ đều mọi chuyện thuận theo Hàn Như Y.

Cái này là lần đầu tiên, anh kích động nói vậy với Hàn Như Y.

Vẻ mặt Hàn Như Y, cũng cứng ngắt rồi.

Cô liếc tròn mắt, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận bất chợt bùng nổ, cô coi là tiếp đó, Tịch Giản Cận vẫn muốn tức giận.

Thế nhưng, ai ngờ, một giây sau, Tịch Giản Cận dần dần bình tĩnh, anh nhìn vào mắt cô, mang theo một vòng đau thương, một vòng chán nản, âm điệu đều là có mấy phần chua chát.

"Như Y..... Em đến hiện tại còn không hiểu sao? Nhiều năm như vậy, lòng anh rất cuộc bực bội kiểm chế cỡ nào, đều là bởi vì tự trách..... Chân chính đau nhức, không phải bị cô ấy vứt bỏ..... Mà chính là biết rõ yêu cô ấy, rất có thể khiến cho cả đời mình lật nghiêng, thế nhưng vẫn vô kế khả thi, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình, một mực yêu, một mực yêu..... Yêu

đến chỗ sâu..... Yêu đến tuyệt vọng..... Yêu đến, nhân sinh nghịch chuyển, vẫn đi yêu cô như vậy."

"Có ít thứ anh ở trong vòng bảy năm vô số lần nói cho chính mình, không thương, là hận, thế nhưng đợi đến bảy năm sau lần nữa trùng phùng, nhìn cô đây đưa đến cùng với anh, y hết năm đó, anh lại bất đắc dĩ cảm hận phát hiện, chính mình hoài niệm quá khứ như vậy....."

"Khi đó, kỳ thật anh cưới em, là bởi vì anh muốn cả một chiều cố em, anh cho là anh đã có thể không yêu cô ấy rồi..... Về sau anh phát hiện, chính mình vẫn không có cốt khí tham luyện cô ấy một lần nữa."

"Về sau, anh bị phán định cả đời không thể sinh con, anh nhìn cô ấy nằm trên giường bệnh, bên người có nhiều người yêu thương che chở lấy cô ấy như vậy, tốt đẹp như vậy, tiểu công chúa sao quanh trăng sáng không thể nhận một chút xíu tì vết, cho nên anh không thể cho cô ấy." -----

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 727: Tiểu Tích, Em Bán Cô Ta Rồi ! (4)

"Cho nên anh cùng em kết hôn..... Em biết anh để phá hủy tốt đẹp trong lòng cô ấy, làm những chuyện tàn nhẫn kia..... Anh khó chịu bao nhiêu không?"

"Bây giờ, Tiểu Bảo bệnh nặng, vận mệnh trên cột người, vừa lúc để bọn họ cốt hợp tủy, anh khi đó, cũng cảm thấy có chút bất lực."

"Thế nhưng anh vẫn là lựa chọn không cần tủy cô ấy."

"Như Y..... Không phải anh không muốn cứu Tiểu Bảo, anh cũng sẽ không phải không cứu Tiểu Bảo, từ khi nó được sinh ra, taanh nhìn nó trưởng thành, kỳ thật anh đã sớm coi Tiểu Bảo như con chính mình, nó bị bệnh, lòng anh so với ai khác đều khó chịu, anh so với ai khác đều muốn cứu nó."

"Thế nhưng, cứu cũng không có nghĩa là phải hi sinh cô ấy."

"Lúc trước anh có thể bởi vì mình không thể sinh, mà từ bỏ cô ấy, không cho nhân cuộc đời của cô dính một chút sai lầm, thà rằng chính mình chịu đựng đau đớn quay người rời đi, như vậy, hiện tại anh làm sao bởi vì Tiểu Bảo, để cho cô hiến tủy?"

"Cô ấy rất tốt đẹp, rất hoàn chỉnh..... Người của tập đoàn Bạc Đế đều đang ra sức giữ cô hoàn chỉnh và mỹ hảo, mà anh....."

Tích Giản Cận hơi rũ tầm mắt xuống, lược mang theo vài phần vô lực nói ra: "Không thể tự đem người họ bảo vệ phá hủy."

Khi em thấy cô ấy xảy ra chuyện, nhìn thấy những người tập đoàn Bạc Đế vây quanh ở ngoài cửa phòng cấp cứu, nổi điên phát điên, em liền hiểu những gì anh nói, đến cùng có hàm nghĩa gì.

Một người là trân bảo trong tay người khác, chúng ta không có tư cách chà đạp.

Cũng không phải là cô ấy dễ hỏng thế nào, mà chính là sau lưng của cô ấy quá nhiều người yêu.

Những người kia vẫn luôn sủng ái cô gái nhỏ đó, liều mạng không cho cô nhận một tia đau đớn, cho nên..... Chúng ta cũng không thể..... Mà bọn họ cũng không cho phép.

Hàn Như Y nghe những lời này của Tịch Giản Cận, đáy lòng đột nhiên xiết chặt, ánh mắt của cô trống rỗng mờ mịt, nhìn Tịch Giản Cận thật lâu, thế mà một câu cũng nói không nên lời.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn đêm đen ngoài cửa sổ như, cũng có thất thần.

Nửa ngày, Hàn Như Y mới mở miệng, nhỏ giọng nói: "Giản Cận..... Mới vừa rồi là em thiếu cân nhắc....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 728: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi (5)

"Em là vì Tiểu Bảo mới kích động như vậy..... Em....." Hàn Như Y liều mạng gạt ra nụ cười, thế nhưng vẫn không khắc chế được nước mắt rơi xuống, từng giọt từng giọt, nóng hổi mà to lớn: "Em thật vô cùng lo lắng, mỗi ngày em ngủ không tốt, cũng ăn không tốt, Giản Cận..... Em rất nhiều năm đều không có sợ hãi qua như thế, anh biết không? Diêu Lăng đột nhiên đi, em lúc ấy bị hù dọa, tuy nhiên lại không có sợ hãi như vậy, thế nhưng Tiểu Bảo không giống vậy..... Em trơ mắt nhìn nó chịu khổ, trị bệnh bằng hoá chất, đau đớn khuôn mặt nhỏ đều bóp méo, thậm chí có lúc nằm ngủ không thể tỉnh lại, em liền khó chịu, đáy lòng đau....."

"Em hiểu ý của anh, em hiểu..... Em tin tưởng anh..... Anh có thể tìm được tủy tốt cứu Tiểu Bảo....."

Hàn Như Y nói câu này, đại biểu cho cô đã bỏ việc dùng tủy Bạc Sủng Nhi.

Trong lòng cô hiểu nhất, giờ này khắc này, một câu nói kia, đến cùng đại biểu cho cái gì.

Trơ mắt nhìn cơ hội cứu mạng Tiểu Bảo, từ trước mặt mình, chảy xuôi.

Cô làm mẹ, giờ này khắc này đáy lòng hiểu rõ nhất!

Cô nói xong câu đó, liền toàn thân vô lực đau nhức khóc lên.

Tịch Giản Cận biết chính mình quá mức tàn nhẫn, kỳ thật mọi chuyện đều nghe theo Hàn Như Y, duy chỉ có Bạc Sủng Nhi, anh không muốn lui bước.

Anh thừa nhận, anh rất ích kỷ.

Nhìn Hàn Như Y trước mặt khóc thảm như vậy, cuối cùng anh từ trong túi áo lấy khăn tay ra, nhẹ nhàng lau nước mắt cho Hàn Như Y.

Sau khi chồng Hàn Như Y mất, cho tới bây giờ đều là cô sống một mình, một mực kiên cường, lúc này Tiểu Bảo bệnh, đơn giản là đóng sập sinh mệnh cô, cô cần một chỗ dựa vào, cần một bả vai, cần một cái ôm ấp, có thể bỏ mặc chính mình khóc rống.

Cô không phải hèn yếu, thế nhưng chung quy là một người phụ nữ.

Ở trước mặt Tiểu Bảo, mỗi ngày cô cố nén vui cười dỗ dành con, có trời mới biết, trong lòng của cô, đến cùng đau buồn tới trình độ nào?

Giờ này khắc này, trời tối người yên, là lúc nội tâm của người yếu ớt nhất, vừa rồi hi vọng duy nhất bị diệt, toàn thân cô bất lực.

Tịch Giản Cận ấm áp lau nước mắt cho cô, cô cũng không nhịn được nữa vươn tay, lập tức khoác chặt cổ Tịch Giản Cận, nhào vào trong ngực của anh, khóc giống như đứa trẻ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 729: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi (6)

Tịch Giản Cận hơi lúng túng một chút, cuối cùng lại vẫn không có giơ tay lên, đẩy Hàn Như Y ra, mà chính là nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Hàn Như Y.

Hàn Như Y khóc không dứt, nước mắt giống như mở vòi, làm sao cũng không đóng được.

Tịch Giản Cận nghe được cô khóc như vậy, không nhìn được mở miệng, nói ra: "Được rồi, đừng khóc....."

Hàn Như Y một câu cũng nói không nên lời, chỉ là nắm thật chặt người Tịch Giản Cận khóc không dứt.

.....

Bọn họ người nào cũng không có chú ý tới, cách đó không xa, một cô gái sắc mặt hừ quạnh, ôm thật chặt đồ trong ngực, hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm một màn này phía trước.

Lòng của cô, bị đau như búa hung hăng đập lấy.

Cô đột nhiên cảm thấy, chính mình lúc trời tối, không nên tới nơi này nhìn Tiểu Bảo!

Anh vốn gọi điện thoại nói cho cô biết, đêm nay về nhà trọ tìm cô, cô đợi một hồi, nhìn anh vẫn chưa trở lại, liền phân phó Tần Thánh mua một con búp bê bản có hạn, còn đặt trước một phần đồ ăn trẻ con thích, để đầu

bếp Bạc gia làm đồ ăn sở trường, chuẩn bị xong nhiều như vậy, cô mới đến bệnh viện nhìn một chút.

Tịch Giản Cận bảo ngày mai mang cô tới.

Thế nhưng cô muốn cho Tịch Giản Cận một ấn tượng tốt, thử để chính mình có chút hiểu chuyện, không còn ngây thơ vô lễ năm đó, cho nên mới làm như vậy.

Thế nhưng, cô tới đây, nhìn thấy lại là một màn không nên nhìn thấy như vậy.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, tiến lui không được, nửa ngày cô mới cắn răng, cất bước, đi lên phía trước.

Ngữ điệu lạnh lùng, thái độ cao ngạo

"Quấy rầy hai vị rồi."

Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y đột nhiên hoàn hồn, hốc mắt Hàn Như Y sừng đỏ, sắc mặt ửng đỏ, bất ngờ đẩy ra Tịch Giản Cận, thậm chí còn liên tục lui về sau hai bước.

Tịch Giản Cận nhìn thấy Bạc Sủng Nhi ôm con búp bê lớn, trong tay ôm rất nhiều đồ, nhất thời mắt thần mềm mại, lập tức nhìn Hàn Như Y một chút, vẫn là lựa chọn không có giải thích, chỉ là đi đến trước mặt của cô, ngữ điệu đều mang theo vài phần mềm mại: "Sao em lại tới hả?"

Nói xong, Tịch Giản Cận liền muốn vươn tay, nhận thứ từ trong tay Bạc Sủng Nhi, ai ngờ, Bạc Sủng Nhi lại hừ lạnh một tiếng, quay người, chính mình đi tới trước sofa, đem đồ thả xuống, phồng má, không rên một tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 730: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi (7)

Tịch Giản Cận tất nhiên là biết Bạc Sủng Nhi ghen, liền cất bước, đi tới bên người Bạc Sủng Nhi, vươn tay, ôm cô vào trong ngực.

Bạc Sủng Nhi hơi vùng vẫy một hồi, Tịch Giản Cận tăng lực, không chịu để cho cô dời ngực của mình, Bạc Sủng Nhi ngoan ngoãn không động, Tịch Giản Cận nghiêng đầu, ánh mắt khắc sâu nhìn qua Bạc Sủng Nhi, chuyện vừa rồi, anh cần giải thích một chút.

Thế nhưng Bạc Sủng Nhi lại quay đầu, cắt ngang Tịch Giản Cận nói: "Thời gian không còn sớm, Tiểu Bảo ngủ, ngày mai em lại đến nhìn nó."

"Những thứ này là tâm ý của em."

Bạc Sủng Nhi nói chuyện rất ngạo khí, hoặc là nói, cái này từ nhỏ đến lớn đã thành thói quen, mà lại cũng không có đưa quà cho người khác, chớ nói chi là qua bệnh viện thăm viếng người.

Cái này là lần đầu tiên, còn mang theo nhiều đồ như vậy tới, cô nói đứng lên đều có chút cứng rắn.

Bản thân mới bắt đầu, suy nghĩ rất nhiều, thế nhưng lại tới đây, còn là bởi vì không quen, chỉ là lãnh đạm nói một câu, chỉ là một chút tâm ý.

Hàn Như Y mỉm cười gật đầu với Bạc Sủng Nhi, "Bạc tiểu thư thật sự là khách khí rồi..... Người tới, Tiểu Bảo sẽ thật cao hứng."

Bạc Sủng Nhi mím môi, nhàn nhạt cười.

Ánh mắt không dịu dàng.

Chỉ là khi Tịch Giản Cận vòng eo của cô đi ra phòng bệnh, cô liền giống như một Tiểu Miêu làm bừa, đem Tịch Giản Cận đẩy ra, nện bước thẳng tắp, muốn nhiều kiêu ngạo có bao nhiêu kiêu ngạo đi về phía trước.

Tịch Giản Cận vội vàng cất bước theo, vươn tay, bắt lấy Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi lại dẫn đầu giơ chân lên, không lưu tình đạp lên đùi Tịch Giản Cận, sau đó chi quần áo của anh, nói ra: "Trước cởi xuống, rồi nói chuyện với em!"

Tịch Giản Cận không nói hai lời vươn tay, thật áo sơ mi cởi ra.

Lúc này mới Bạc Sủng Nhi mới dương một nụ cười hài lòng, vươn tay, hướng chọc vào trong ngực anh hai lần: "Cái này còn tạm được!"

Cũng may sắc trời không còn sớm, bệnh viện cơ bản bên không có người, anh trần đứng trước mặt của cô như vậy, ánh trắng cùng ánh đèn mờ nhạt đánh vào trên da thịt anh, lóe ra từng điểm mê người

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 731: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【8】

Bạc Sủng Nhi cảm giác được đầu ngón tay chính mình đâm xuống da thịt càng ngày càng nóng hổi, ngón tay cô cũng theo đó phát nhũn ra.

Mắt của cô đảo quanh lòng vòng, cảm giác được không khí giữa hai người, trong nháy mắt mờ ám không ít.

Cô theo bản năng nhìn lướt qua Tịch Giản Cận, lại phát hiện hai mắt Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm cô, mắt cũng không nháy, ngưng mắt nhìn.

Mặt của cô, không nhin được hồng lên một chút, nhưng ngay sau đó, liền cúi đầu, cắn cắn môi dưới, sau đó vội vàng hấp tấp thu tay lại, sau đó hắng giọng một cái, nghiêm nhiên chính là tư thái mười phần nữ vương: "Tốt lắm, về nhà!"

Sau khi ra lệnh, cô liền xoay người, giơ chân lên, kiêu ngạo rời đi.

Nhưng là, cánh tay lại bị anh một phát bắt được.

Thân thể của cô hơi ngẫn ra, ngay sau đó, cũng cảm giác được thân thể nóng hổi đột nhiên nhích lại gần cô.

Cô tinh tế run lên, mở miệng mềm nhũn hô: "Tịch..... Anh muốn làm gì....."

Lời còn chưa dứt, người của cô, liền bị anh ôm lên, cứ như vậy, cô đưa lưng về phía anh, bị anh cúi đầu, hôn lên.

Cần cổ duyên dáng của cô, vẫn luôn ngẩng lên, bàn tay to của anh, khẽ vuốt ve cổ của cô.

Chỉ là như vậy, toàn thân cô liền vô lực rúc vào trong cái ôm của Tịch Giản Cận, chẳng qua là cách làn váy thật mỏng, có thể cảm giác tiếng tim đập nặng nề của anh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, nhanh chóng thiêu đốt.

Cô bị anh gắt gao đè cái đầu, hôn.

Tư thế này, thật ra thì cô có chút đau.

Cổ rất đau.

Thậm chí, anh còn mang vài phần cường thế, đầu lưỡi tùy ý ở trong miệng của cô lật quấy, thậm chí, tay của anh, cũng cực kỳ không thành thật ở xương quai xanh của cô, lưu luyến quên về.

Cô không nhịn được hừ hừ hai tiếng, tỏ vẻ □□, nhưng là anh lại nhanh chóng đem âm thanh của cô cắn nuốt sạch sẽ.

Trong hành lang bệnh viện rất an tĩnh, anh chẳng qua là chuyên chú hôn cô như vậy.

Bọn họ cũng nghe được trong khi hôn hít, truyền ra chút ít thanh âm kiều diễm, đặc biệt rõ ràng, vờn quanh tai lẫn nhau, tăng thêm không ít tình thú.

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi bị anh hôn đến bắt đầu ai oán, anh mới miễn cưỡng buông tha cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 732: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【9】

Cô khẽ ngẩng đầu lên, cánh môi sưng đỏ, lóe ra một tầng lấp lánh, anh nhìn đến đáy lòng đại loạn, cũng ức chế không được nữa, cúi đầu, lại một lần hung hăng mà ngăn môi cô.

Lần này cô bị anh hôn càng thần hồn điên đảo, mà anh chỉ lo đè ép cô mà hôn, tay cũng không có kéo bờ eo của cô, chính cô chân mềm, không cẩn thận, liền ngồi chồm hồm ở trên mặt đất.

Tịch Giản Cận đầu tiên là sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền khẽ lúng túng.

Bạc Sủng Nhi vẻ mặt mờ mịt ngồi trên mặt đất, cho đến khi cảm giác được cái mông truyền đến cảm giác đau đớn, lúc này mới hồi thần, lại nhìn Tịch Giản Cận, phát hiện người đàn ông kia đã không cách nào ức chế mà cong môi cười rồi.

Mặt cô hồng, nghĩ đến chính mình sờ dĩ ngã xuống như vậy, còn không phải bởi vì anh hôn sao?

Cô ngồi trên mặt đất, không chịu đứng lên, Tịch Giản Cận vươn tay, kéo cô, cô liền quay đầu, không để ý, Tịch Giản Cận liền ngồi xổm người xuống, đem cô nửa ôm nửa kéo, Bạc Sủng Nhi thực cảm thấy có chút mất mặt, may mắn không có ai thấy, nếu không cô nhất định sẽ lột da người đàn ông trước mặt này!

Coi như là Tiểu Tịch, cũng sẽ không tha!

Tịch Giản Cận vươn tay, vuốt vuốt cái hông khéo léo của cô, cảm giác được xúc cảm mềm nhũn, rất là thoải mái, liền càng tà ác tham luyến rồi xoa hai cái, cười xấu xa tới gần ở bên tai của cô hỏi: "Còn đau không?"

Bạc Sủng Nhi vênh miệng, nghe ra giễu cợt trong lời nói của Tịch Giản Cận, liền cắn răng, vươn tay không chút dấu hiệu hưởng phần eo của anh hung hăng mà bấm một cái, làm anh nhe răng trợn mắt, lúc này cô mới hướng phía trước đi tới.

Tịch Giản Cận xoa phần eo của mình, đi theo phía sau cô.

Chẳng qua là khoe môi uốn lên, nghiêm nhiên là tâm tình rất tốt.

Nhìn ra được, cô lớn thêm không ít, cũng hiểu chuyện không ít..... Nhưng nếu anh từng nhận lấy thật nhiều thảm kịch, có thể đổi lại cô trưởng thành, anh cảm thấy, những thứ kia đáng giá!

Bạc Sủng Nhi đi tới một nửa, cố ý chậm cước bộ lại, Tịch Giản Cận tất nhiên hiểu được ý của cô, liền tăng nhanh hai bước, đi tới bên cạnh cô, vươn tay, nắm tay nhỏ bé của cô, dắt cô đi.

Nét mặt của cô vẫn là cao ngạo cùng trong mắt không có người, mà anh cũng vẫn duy trì tư thái ôn hòa nhất quán, trần trụi nửa người trên, thủ sẵn tay cô, từng bước nghiêm túc đi tới, giống như là ở đi trên con đường cuộc đời của bọn họ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 733: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【10】

Dần dần, lòng bàn tay của bọn anh hiện đầy mồ hôi.

Dinh dính nhờn nhớt thực không thoải mái, nhưng là bọn anh người nào cũng không có buông ra, chẳng qua là thật chặt nắm lại với nhau.

Đi tới bên cạnh xe, bọn họ mở ra xe, Bạc Sùng Nhi tâm huyết dâng trào, liền muốn mình và Tịch Giản Cận đi đưa xe.

Tịch Giản Cận cười cười.

Trước một giây Bạc Sùng Nhi lên xe, Tịch Giản Cận lại giữ tay cô, đem cô lại một lần nữa kéo vào trong ngực, cúi đầu, cánh môi ẩm ướt nóng nóng, dán lên xương quai xanh cô.

Hôn xong, lúc này Tịch Giản Cận mới nhìn ánh mắt của cô, nói: "Sùng Nhi, chuyện mới vừa rồi....."

"Em biết. " Bạc Sùng Nhi quay mặt, thật ra thì đáy lòng biết Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y không thể nào có cái gì, nếu có, đã sớm có, cô hiểu Tịch Giản Cận rõ nhất, khuyết điểm duy nhất cũng chính là quá chánh nhân quân tử, không thể nào chân đứng hai thuyền, dính dấp hai phần tình cảm không rõ.

Nhưng là, coi như là biết, vẫn có chút khó chịu đấy!

Dù sao kia là đàn ông của cô đó!

Bị người ta ôm khóc như vậy..... Ít nhiều gì vẫn có hơi buồn bực!

Bạc Sủng Nhi thuận thế áp vào trong ngực Tịch Giản Cận, vươn tay, sờ da thịt trần truồng của anh, bộ dáng rất không biết điều, nói: "Cả đời chỉ cho phép anh tiếp xúc tứ chi với em, bạn học Tịch Giản Cận, mới vừa rồi anh đã tiêu hao hết rồi, cho nên, tiếp theo, nếu là anh cùng những cô gái khác tứ chi dây dưa không rõ..... Như vậy..... Hừ hừ!"

Cuối cùng hai hừ hừ cực kỳ nhấn mạnh!

Ý uy hiếp không nói chơi!

Tịch Giản Cận nghe đến tâm hoa nổ phồng, nhưng trên mặt bày ra một bộ vô cùng sợ hãi, học bộ dạng của cô, muốn bao nhiêu biết điều có bấy nhiêu biết điều gật đầu, ngoan ngoãn gật đầu liên tục như học sinh tiểu học!

Bạc Sủng Nhi bị vẻ mặt cùng động tác của Tịch Giản Cận chọc cho bật cười, sau đó giả hoạt mở tròng hai mắt, nhanh như chớp lên xe, giẫm chân ga, hướng phía trước đột nhiên chạy đi.

"Đã nói rồi, người nào về sau, người đó ở dưới!"

Vẻ mặt Tịch Giản Cận trong nháy mắt thay đổi, hận đến nghiến răng nhìn đã xe đã chạy mất, lúc này mới lên xe của mình, lái xe đuổi theo.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 734: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【11】

Tất nhiên, Tịch Giản Cận không có đuổi kịp Bạc Sủng Nhi.

Cho nên, đêm hôm đó, trong căn hộ, Tịch Giản Cận quả thật thua trận rồi, bị Bạc Sủng Nhi đè dưới thân, liều chết triển miên một đêm.

Rõ ràng là cô ở phía trên, hết lần này tới lần khác đến cuối cùng, bị lấy hết, lại trở thành cô.

Buổi sáng khi tỉnh lại, Bạc Sủng Nhi hơi động một chút, liền cảm giác được có chất lỏng sền sệt theo hai chân của mình chảy ra, cô nhướn mày, vừa muốn đứng dậy đi tắm, ai ngờ vòng eo thoáng cái bị nhốt lại, ngay sau đó cô liền bị đặt ở phía dưới Tịch Giản Cận.

Cô vốn là thân thể không còn chút sức lực nào, căn bản không ra nửa điểm khí lực phản kháng, chỉ có thể nằm ở dưới thân thể của anh, tùy ý anh làm khổ.

Tịch Giản Cận thể lực cực kỳ tốt, cộng thêm đàn ông buổi sáng đều sẽ cương, đương nhiên là có một phần đàn ông là sẽ không cương, vậy coi như là người đàn ông nửa người tàn phế.

Tịch Giản Cận hôm nay không có ban sớm, cho nên thân thể có phản ứng, cộng thêm buổi tối hôm qua bị cô đè dưới thân, làm không đủ tận hứng, cả đêm ngủ cũng không thể nào thoải mái, hiện tại tìm được cơ hội, tất nhiên một hồi liền đem cô đè dưới thân thể, gặt gao giăng co.

Thân thể Bạc Sủng Nhi rất nhanh liền mềm nhũn ở phía dưới Tịch Giản Cận, bắt đầu dần dần nổi lên nhiệt.

Anh đầu tiên là vươn tay, dò vào phía dưới cô, phát hiện bên trong có thứ chính mình lưu lại đêm qua, thân thể càng cứng rắn hơn, anh cắn lỗ tai của cô, chậm chạp liếm láp, "Có thể không?"

Bạc Sủng Nhi tất nhiên biết anh có ý gì, đỏ mặt, còn chưa kịp lên tiếng, cô liền buồn bực hừ một tiếng, anh đã đâm vào.

Bạc Sủng Nhi toàn thân cũng co quắp, anh mắt nhìn xuống cô, không nhanh không chậm tiến tiến xuất xuất trong thân thể của cô, còn không thành thật thảnh thoảng liếm láp trước ngực của cô.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu thở hào hển, thân thể dần dần bị Tịch Giản Cận làm khổ càng ngày càng vô lực, giống như là biến thành nước, toàn thân cao thấp bị anh trêu chọc nhộn nhạo không dứt.

Cộng thêm Tịch Giản Cận người này hình như học cái gì hoặc là có thiên phú, rõ ràng thời điểm lúc ban đầu cùng cô làm kỹ thuật quá bình thường, nhưng là bây giờ càng ngày càng tốt, mỗi lần làm khổ hoa của cô, đa dạng chông chất, tầng tầng không dứt, cũng đem cô khiến cho kiệt sức, không biết chết đi sống lại mấy trăm lần rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 735: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【12】

Bạc Sủng Nhi bị Tịch Giản Cận bế lên, anh kéo cô, vội vàng đưa đây, hai mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm địa phương hai người giao hợp, hình ảnh kiều diễm được không hương diễm được không liêu nhân được không.

Tịch Giản Cận nhìn như vậy, lại càng kích động, mà Bạc Sủng Nhi bị anh làm khổ đến ngón chân cũng co rút lên.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, anh mới ngừng lại được, thân thể của cô theo anh □□, co rút nhanh, co quắp, giam cầm nửa người dưới của anh, gắt gao cắn, đem anh khiến cho thần hồn điên đảo, anh thở hổn hển, theo bản năng muốn rút ra, lại phát hiện, lại không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể thở hào hển, xì xì mà cười cười, nói: "Không nỡ để anh đi ra như thế hả? Hừm?"

Bạc Sủng Nhi bị nói cho đỏ bừng khuôn mặt, cả người xấu hổ, chỉ có thể bụm mặt, xoay lưng, cho anh một cái lưng tuyết trắng.

Anh dán lên trước, cúi đầu, cắn phía sau lưng của cô, ôm bờ eo của cô, đem cô bế lên, vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ cho lẫn nhau.

Tắm xong, Tịch Giản Cận chưa đủ, liền đem cô đặt trong bồn tắm, quỳ ở nơi đó, chính mình từ phía sau của cô xông vào, nhờ lực nước, phải nói là làm đến vô cùng nhuần nhuyễn?

Anh đụng có chút nhanh, cô thừa nhận lực đạo của anh, nghe thấy âm điệu khó xử quanh quần bên trong phòng.

Anh làm đã hơn nửa ngày, rớt cuộc bắn ra, sau đó lưu luyện không rời từ trong thân thể của cô rút ra, ôm cô rửa sạch, sau đó mang theo cô ra khỏi phòng tắm.

Vốn là muốn đem cô để trên mặt đất, cô sao lại không chịu?

Anh vừa buông lỏng lực đạo, thân thể cô liền hướng phía dưới tuột xuống, anh chỉ có thể lại một lần nữa đem cô ôm chặt, đặt ở trên giường, sau đó nắm cái mũi nhỏ của cô, cười nhạt cô thể lực không được.

Cô hận đến nghiến răng, nhưng là không xuất lực chọc tức anh, chỉ có thể mệt mỏi trở mình, ôm chần, nhắm mắt dưỡng thần.

Tịch Giản Cận khẽ cười thu thập chính mình xong, sau đó nhìn nằm ở trên giường bất động cô, suy nghĩ một chút, liền tiến lên, cường thế đẩy ra hai chân của cô, kiểm tra một chút cô có bị thương không.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 736: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【13】

Tịch Giản Cận thấy chỗ đó của cô phỉếm đỏ, có chất lỏng chảy xuôi, vẻ không nhìn được có chút cực nóng, duỗi ra ngón tay, chậm rãi xoa nhẹ hai cái, cô mơ hồ nghe được tiếng nước chảy cùng động tác anh quần quanh một chỗ vọng lại thanh âm sùng sục, không nhìn được xấu hổ đỏ mặt, hai chân khép thật chặt, ngẩng đầu, lười biếng nhìn chăm chăm anh, không có khí thế quá lớn, ngược lại khuôn mặt nhỏ của cô đỏ bừng, rất là khả ái, Tịch Giản Cận không nhìn được ngẩng đầu, hôn hai má của cô, xấu xa mà cười cười, thanh âm thô thô oa oa, nghe cũng cực kỳ hay: "Hiện tại bị anh bắt nạt cũng không có khí thế....."

Bạc Sủng Nhi mở to miệng, chột hướng chớp mũi anh cắn tới, lại bị anh nhanh chóng né tránh, cô không nhìn được bẹt miệng, mấy phần ủy khuất.

Tịch Giản Cận sùng nịch giơ tay lên, duỗi ra ngón tay, dính tại trên môi của cô, vòng quanh làm cho cô cắn.

Cô cũng không cần lực, chẳng qua là đỉnh cái lưỡi, nhẹ nhàng liếm láp hai cái, thấy vẻ mặt Tịch Giản Cận căng thẳng, cô liền khanh khách nở nụ cười, chân quần chặt lấy bờ eo của anh, đem anh kéo xuống, hai người ôm chặt nhau.

Chẳng qua là..... thời gian ngọt ngào, không còn bao lâu.

Tiếp đó điện thoại Tịch Giản Cận vang lên.

Là Hàn Như Y gọi tới.

"Giản Cận..... Anh tới bệnh viện một chuyến có được hay không?
Tiểu Bảo khóc tìm anh!"

Vẻ mặt Tịch Giản Cận trong nháy mắt khẩn trương lên, ngồi dậy, nghĩ cũng không có nghĩ đối với trong điện thoại đưa đáp án khẳng định: "Tốt, anh lập tức qua."

Ngay sau đó, anh liền bắt đầu mặc quần áo, đơn giản đối với Bạc Sủng Nhi trên giường giải thích: "Tiểu Bảo đã tỉnh, khóc rống không ngừng, anh đi bệnh viện xem cô bé một chút."

"Em cùng đi với anh. " Bạc Sủng Nhi kéo thân thể mệt mỏi, từ giường trên miễn cưỡng ngồi dậy.

Tịch Giản Cận lại lắc đầu, khẳng định nói: "Em đừng đi, để anh đi..... Em ở đây nghỉ ngơi. Đợi lát nữa anh sẽ trở lại ngay."

Bạc Sủng Nhi suy nghĩ một chút, liền gật đầu, đồng ý.

Tịch Giản Cận thì nhanh chóng rời đi.

Tất nhiên đáy lòng Bạc Sủng Nhi sẽ không mất hứng, cô không có bất kỳ tư cách cùng con của ân nhân cứu mạng Tịch Giản Cận tranh chấp tình cảm.

Huống chi, cô bé kia, còn bị bệnh máu trắng, cô càng không cách nào để ý.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 737: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【14】

Cô có thể làm, chẳng qua là ở thời điểm điện thoại đánh tới, vô luận bọn họ cỡ nào triền miên, cỡ nào tốt đẹp, cũng chỉ có thể tùy ý để anh rời đi.

Cô biết, cô rất muốn bốc đồng chiếm lấy anh phụng bồi chính mình.

Nhưng là, không thể.

Chuyện như vậy, phát sinh mấy lần, càng ngày càng nhiều.

Nhiều đến, trên căn bản mỗi ngày Tiểu Bảo cũng sẽ tìm Tịch Giản Cận, thời thời khắc khắc quán lấy Tịch Giản Cận.

Có lẽ là bởi vì Tiểu Bảo trong tiềm thức đem Tịch Giản Cận trở thành ba ba, Tịch Giản Cận vẫn đối với cô bẽbêu thương vô cùng, mỗi lần khó chịu, theo bản năng chính là muốn lệ thuộc vào Tịch Giản Cận.

Nhiều đến nỗi, Bạc Sủng Nhi cảm giác thời gian mình cùng Tịch Giản Cận ở chung một chỗ, càng ngày càng ít.

Nhưng là, cô không thể làm gì.

Chỉ có thể nhẫn nại, chờ đợi.....

Bạc Sủng Nhi thường xuyên ra vào bệnh viện, thỉnh thoảng cũng sẽ phụng bồi Tiểu Bảo nói chuyện, không biết là cảm quá cô làm cho người ta xa cách nồng, hay là nét mặt của cô không đủ ôn nhu, ánh mắt Tiểu Bảo nhìn cô, luôn là sợ hãi.

Cho dù là ánh mắt sợ hãi, Tiểu Bảo nhưng vẫn thích cùng cô ở chung một chỗ chơi.

Tiểu Bảo thỉnh thoảng cũng sẽ túm tay áo Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt lo lắng hỏi: "Cô ơi, nếu như cô có tiểu bảo bảo, một ngày nào đó chú ấy sẽ không quan tâm cháu chưa sao?"

Đứa bé nhỏ nhỏ này, lo lắng đến cái gì, tất nhiên cô biết.

Bạc Sủng Nhi liền vỗ vỗ đầu Tiểu Bảo, ôn hòa nói: "Sẽ không đâu."

"Có thật không? " đáy mắt Tiểu Bảo cũng lóe sáng long lanh.

"Ừ. " Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận ôm Tiểu Bảo, càng bổ sung thêm: "Nếu như chú ấy dám không quan tâm cháu, cô cũng sẽ không quan tâm chú ấy!"

Trẻ con luôn dễ tin, cô bé lắc cái đầu nhỏ, vội vàng nói: "Cô ơi, nếu là chú ấy không cần Tiểu Bảo rồi, cp cũng không thể không cần chú ấy, chú ấy sẽ khóc....."

Tịch Giản Cận khẽ cong môi, Bạc Sủng Nhi nghe mà đáy lòng run lên, sau đó dùng lực gật đầu: "Tốt, nghe lời Tiểu Bảo, cô sẽ không không quan tâm chú ấy!"

Tiểu Bảo lúc này mới ảm áp cười, tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, bộ dáng biết điều, chỉ chốc lát liền ngủ.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới đứng lên, muốn đi vệ sinh, này mới phát hiện, trong phòng bệnh lớn cũng chỉ có ba người cô, Tịch Giản Cận còn có Tiểu Bảo, mà Hàn Như Y không biết đi nơi nào.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 738: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】

Bạc Sủng Nhi coi như là bị nuông chiều từ nhỏ đến lớn, thậm chí không hiểu được nhân nhượng người như thế nào, nhưng cô đặc biệt nhạy cảm, cô vẫn hiểu được.

Một chiều kia, thời điểm Hàn Như Y ôm Tịch Giản Cận khóc bị cô đụng phải, Tịch Giản Cận trên căn bản tới bệnh viện nhìn Tiểu Bảo, cô ta sẽ luôn né tránh.

Tịch Giản Cận là một người đàn ông, có lẽ không tỉ mỉ như vậy, cũng không có chú ý tới Hàn Như Y cố ý tránh né, nhưng mà Bạc Sủng Nhi vẫn phát hiện.

Cô cũng không phải là người hẹp hòi, huống chi, Tịch Giản Cận cũng thanh bạch sạch sẽ, chỉ có điều ôm khóc một lần, sau đó, đáy lòng của mình cũng không quá để ý, cho nên cùng Tịch Giản Cận hòa hảo như lúc ban đầu, sau khi triền miên, tất nhiên cũng quên mất không còn một mống.

Nhưng là Hàn Như Y hiển nhiên còn nhớ rõ.

Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn một chút Tịch Giản Cận coi chừng Tiểu Bảo, cô suy nghĩ một chút, liền đi phòng vệ sinh, sau đó đi tìm Hàn Như Y.

Bệnh viện Quân khu đặc biệt lớn, hoàn toàn có thể cùng bệnh viện Tân Thích so sánh.

Bạc Sủng Nhi đối với địa hình nơi này không phải là quá quen thuộc, ra khỏi phòng bệnh, ở trong hành lang nhìn một chút, nhưng không có tìm

được Hàn Như Y, đi qua phòng ăn cùng phòng nước nóng, cũng không thấy Hàn Như Y, cô liền tìm hai hộ sĩ đặc biệt trông chừng Tiểu Bảo hỏi thăm một chút, những nhân tài này nói cho cô biết, mới nhìn thấy Hàn Như Y cùng Vick tiên sinh trong công viên nhỏ phía sau bệnh viện tản bộ.

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, vẻ mặt nhưng khẽ ngậy ngần cả người, nhưng ngay sau đó liền nhanh chóng đi tới công viên nhỏ.

Rất xa, liền thấy Hàn Như Y ngồi ở trên mặt ghế đá, mà Vick tiên sinh ngồi ở một bên.

Vick tiên sinh đã trên năm mươi tuổi rồi, Bạc Sủng Nhi đối với ông cực kỳ hiểu rõ, thời điểm ở nước Mỹ cực kỳ phong lưu, hơn nữa đối vợ không ngừng.

Bạc Sủng Nhi nhanh chóng đi tới, vừa vặn thấy tay Vick tiên sinh đã bao trùm lên bả vai Hàn Như Y, mà Hàn Như Y khẽ giãy dụa, nhưng Vick tiên sinh không biết hướng về phía Hàn Như Y nói những gì, khuôn mặt Hàn Như Y đỏ bừng, ngượng ngùng cúi đầu, lảng lảng không tránh ra.

Nhưng ngay sau đó, tay Vick tiên sinh, từ bả vai Hàn Như Y mò xuống dưới, đổi thành nốt lại eo Hàn Như Y.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 739: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【16】

Bạc Sủng Nhi có thể rõ ràng nhìn thấy ngón tay Vick tiên sinh không thành thật ở eo ếch Hàn Như Y cọ tới cọ lui, thậm chí đã bắt đầu hướng trên đùi của cô ta vuốt ve.

Bạc Sủng Nhi lập tức nổi trận lôi đình, cô đằng đằng đi lên trước, nghĩ cũng không có nghĩ túm cổ tay Vick tiên sinh, hung hăng mà ném ra, liền đem Vick tiên sinh từ bên người Hàn Như Y đẩy té!

Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ hơi thở nữ vương mười phần, từ nhỏ luyện võ qua, Vick tiên sinh không có phòng bị, chỉ chớp mắt, liền bị Bạc Sủng Nhi làm té ở trên mặt đất, lúc này ông mới hoàn hồn, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, hỏi một câu: "Why?"

Chỉ là của tiếng nói còn không có rơi xuống, Bạc Sủng Nhi đã cởi giày cao gót, hướng trên người Vick tiên sinh hung hăng mà đập tới, dùng Anh văn lưu loát hướng về phía Vick tiên sinh gằn từng chữ ra lệnh: "Người phụ nữ này, không phải là người ông có thể lộn xộn, ông muốn chơi cái kia thì chơi cái kia, tôi tìm ông tới đây là để xem bệnh cho cô bé kia, nếu ông dám ở dưới mắt tôi động vào một ngón tay của cô ấy, tôi là sẽ không dễ dàng tha cho ông! Có tin hay không, tôi cũng có thể khiến ông không thể rời khỏi X thị!"

Hàn Như Y chưa từng học qua Anh văn, căn bản không hiểu rốt cuộc Bạc Sủng Nhi nói những thứ gì.

Vick tiên sinh thì vội vàng giơ tay lên, nhăn đầu, vừa nói: "Sorry!"

Bạc Sủng Nhi lúc này mới cúi xuống, nhặt lên giày cao gót của mình, đi vào, còn không hài lòng hướng trên mặt Vick tiên sinh hung hăng mà gđạpiảm rồi một cước.

May là hôm nay cô tới tìm Hàn Như Y, nếu như cô không đến, sợ rằng Hàn Như Y sẽ bị lão sắc quỷ ngoại quốc này chiếm hết tiện nghi!

Nghĩ tới đây, Bạc Sủng Nhi liền chuyển đầu nhìn thoáng qua Hàn Như Y, nghĩ đến chính mình có một số việc, phải nói rõ ràng cho cô ta.

"Hàn Như Y tiểu thư, phiền toái cô đi theo tôi một chuyến!"

Bạc Sủng Nhi ném đi một câu như vậy, xoay người, liền hướng chòi nghỉ mát cách đó không xa đi tới.

Hàn Như Y đứng lên, đi theo phía sau Bạc Sủng Nhi.

Đến chòi nghỉ mát, Bạc Sủng Nhi hít sâu một hơi, cũng không quay đầu lại xem Hàn Như Y, thẳng thẳm mở miệng: "Chuyện mới vừa rồi, thật xin lỗi, sẽ không có lần sau, Vick tiên sinh có cái tật xấu này, chẳng qua cô yên tâm, sau này ông ta tuyệt đối không dám làm như vậy với cô nữa đâu."

Hàn Như Y hơi lúng túng lắc đầu, miễn cưỡng cười cười, nói: "Cảm ơn cô, Bạc tiểu thư."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 740: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【17】

"Nếu như ông ta còn dám quấy rầy cô, cô liền trực tiếp hướng về phía ông ta mà đánh, bị thương, đánh chết, đừng sợ, tôi chịu trách nhiệm cho cô!" Bạc Sủng Nhi cắn hàm răng, ngẩng lên cằm nhỏ, gằn từng chữ nói: "Cô đừng ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích để ông ta tùy ý chiếm tiện nghi, cô càng mềm yếu như vậy, ông ta càng là bắt nạt cô, tôi cùng Tịch Giản Cận không thể nào luôn ở trong bệnh viện, không thể nào mỗi một lần vừa vận dụng phải, cho nên, cô biết ông ta là người như vậy, thì ít đi cùng ông ta ở chung một chỗ dây dưa, huống chi, ông ta chẳng qua là vội tới xem bệnh Tiểu Bảo, chỉ cần thời điểm có người ngoài ở đây, cô tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ chuyện gì!"

Bạc Sủng Nhi thật ra rất quan tâm Hàn Như Y.

Chẳng qua là cô từ nhỏ kiêu ngạo, không hợp với những lời mềm mại kia, mở to miệng, đều là khí thế mườì phần cao cao tại thượng.

Thế cho nên, cô hiện tại bùm bùm như vậy, làm cho người ta cảm giác, giống như là chính Hàn Như Y muốn cùng Vick tiên sinh dây dưa không rõ.

Sắc mặt Hàn Như Y dần dần có chút hồng, đầy mặt ngại ngùng cúi đầu, không kêu một tiếng.

Bạc Sủng Nhi tinh tế suy nghĩ một chút, phát giác được lời của mình, hình như nói có chút quá, liền mấp máy môi, do dự một chút, lúc này mới

cứng ngắc nặn ra rồi một câu: "Tôi mới vừa rồi ý tứ không phải nói cô như thế nào, ý của tôi là..... khuyên cô cách xa ông ta!"

Thật ra thì nói lời này, đã là ranh giới của Bạc Sủng Nhi.

Hàn Như Y gật đầu, lúng túng nhìn Bạc Sủng Nhi: "Tôi hiểu ý của cô, sau này tôi sẽ chú ý."

Bạc Sủng Nhi lúc này mới gật đầu, thấy Hàn Như Y đỏ hốc mắt, âm thầm mà cắn răng, muốn mở miệng an ủi Hàn Như Y, nhưng là nhất thời không biết làm sao, trong não cũng là một mảnh trống không.

Mềm giọng, trừ làm nũng với Tịch Giản Cận, cô đối với một người ngoài, căn bản làm không nổi!

Cuối cùng, Bạc Sủng Nhi cũng chỉ cứng ngắc gật đầu, nói một câu "Tốt! ".

Ngay sau đó, hai người lại im lặng.

Bạc Sủng Nhi im lặng một hồi, mới ngạo khí nói: "Cô gần nhất vẫn đều trốn tránh Tịch Giản Cận."

"Cái kia, Bạc tiểu thư, cô đừng hiểu lầm, tôi không thích Giản Cận....."
"Hàn Như Y vội vàng giải thích, "Một chiều kia, chỉ là ngoại lệ, tôi chỉ là một lúc thất khống, mới ôm anh ấy khóc....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 741: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (18)

Bạc Sủng Nhi hơi cau mày lại, nhìn Hàn Như Y sợ hãi rụt rè, đáy lòng không hiểu có chút nổi nóng, cô cho người ta cảm giác, hung thần ác sát như vậy sao?

Cô rõ ràng không phải ý này, cô vội vội vàng vàng giải thích cái gì?

Bạc Sủng Nhi căn bản không biết, chính mình đã từng ngang ngược đến vào sâu lòng người, cô chỉ cần mở miệng, khẳng định người khác đều cho là cô đang cùng mình tính sổ!

Cuối cùng, Bạc Sủng Nhi nỗ lực để mình không đã dây dưa cảm xúc, lắc đầu với Hàn Như Y: "Không, tôi không phải ý này..... Ý của tôi là, chuyện một đêm kia cũng không có gì, cô cũng không cần ngượng ngùng, huống chi, nếu quả như thật có gì, Tiểu Tịch cũng sẽ không êm đẹp xuất hiện ở trong bệnh viện rồi!"

Bạc Sủng Nhi nói ra Phi Dương Bạt Hồ, nghiêm chỉnh một bộ Tiểu Tịch cùng người phụ nữ khác đụng chạm, cô sẽ đem Tiểu Tịch băm rời!

Hàn Như Y cảm thấy phía sau lưng có ý lạnh, nửa ngày cũng không có nói ra một câu.

Bạc Sủng Nhi muốn nói gì đều nói xong, lúc này mới quay đầu, nhìn Hàn Như Y, hỏi một câu: "Cái kia..... ý tôi, cô hiểu không?"

Hàn Như Y gật đầu, biểu thị chính mình hiểu rồi.

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới phát giác có chút xấu hổ, cô thật ra là tới khuyen Hàn Như Ý, có thể không có kinh nghiệm khuyen người, có chút làm không tốt, há miệng ra đều một bộ kiêu căng, nhìn lấy dáng vẻ đáng yêu của Hàn Như Ý, giống như bị mình khi dễ, cô không nhịn được có chút buồn bực, có chút thất bại lắm lắm một câu: "Không có chuyện gì, tôi đi trước đây."

"Ờ một chút." Hàn Như Ý lên tiếng, gọi Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi dừng bước, quay đầu lại, trên mặt mang theo mấy phần nụ cười, nhướn mày: "Hả?"

Ngón tay Hàn Như Ý nắm lấy vạt áo của mình, mang theo vài phần khẩn trương, nửa ngày, cô mới nhỏ giọng nói: "Bạc tiểu thư, vừa rồi chuyện kia, có thể đừng nói cho Giản Cận không?"

Tất nhiên Bạc Sủng Nhi biết cô chỉ chuyện của Vick tiên sinh sự tình, con người nhẹ nhàng đảo lòng vòng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 742: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (19)

"Tôi không muốn để cho Giản Cận biết, anh ấy vẫn luôn cảm thấy thiếu chúng tôi, nếu như anh ấy biết những chuyện này, khẳng định sẽ tự trách!"

Hàn Như Y cúi đầu, nhỏ giọng giải thích.

"Liên quan tới tôi, cô khẳng định đã biết? Nhiều năm như vậy, kỳ thật tôi không có trách anh ấy, anh ấy vẫn luôn trách lấy chính mình, nếu như anh ấy biết rõ tôi kém chút bị Vick tiên sinh chiếm hết tiện nghi, khẳng định anh ấy sẽ cảm thấy mình để cho tôi nhận lấy ủy khuất. Kỳ thật cả đời người dài như vậy, tôi không hi vọng Giản Cận cứ sống áy náy."

"Anh ấy bởi vì cảm thấy thiếu chúng tôi, ở trước mặt chúng tôi không có bất kỳ biểu hiện gì, kỳ thật, anh ấy rõ ràng là vương tử cao ngạo như vậy....."

Hàn Như Y nói cực kỳ nghiêm túc.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi dần dần thu liễm tất cả thần thái phấn khởi, ý cười bên môi, cũng chậm chậm biến mất không còn một mảnh.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi đột nhiên đau đớn một cái.

Không giải thích được ảo não ở đáy lòng từ từ hiện lên.

Đúng như vào đêm Tịch Giản Cận tức giận, nói tới những lời kia.

Nếu như cô không vô tri cùng xúc động nói chia tay với anh, có lẽ không có thảm kịch phát sinh phía sau!

Anh và cô tuổi trẻ yêu nhau, cho tới bây giờ cục diện như thế.

Đã trải qua trọn vẹn tám năm thời gian, sinh ly tử biệt, yêu hận xoắn xuýt, cái nào đều không có bỏ qua.

Lúc mới bắt đầu, cô vẫn cho là chính mình yêu anh như vậy, anh lại có thể đơn có lỗi với cô.

Thế nhưng về sau, cô mới hiểu được, cô yêu tha thiết người đàn ông này, cho tới bây giờ đều là yêu tha thiết vậy.

Cô yêu anh, thế nhưng so với anh cho cô tình yêu cùng bao dung, lại kém xa như vậy.

Chuyện Triệu Tố Nhã, cho cô đã kích rất lớn.

Cô hiểu được, tình yêu là hai người cùng chung sáng tạo tốt đẹp.

Mà giữa bọn họ, có thể sau bảy năm, cũng không đứt gãy, kỳ thật đều là Tịch Giản Cận, một người, một mực nỗ lực duy trì lấy.

Mà cô, có lẽ là nên vì tình yêu của bọn họ mà làm ra một chút hi sinh cùng cống hiến rồi.

Nếu như, cô nói nếu như..... Tất cả trong tình yêu, người nữ không bỏ ra, như vậy tình yêu sẽ hoàn toàn đẹp như vậy sao?

Tịch Giản Cận không phải Bạc Tình, cô cũng không muốn như Thất Thất, cô sẽ không học Thất Thất một mực hưởng thụ tình yêu Bạc Tình cho, cô muốn cùng yêu anh, sống vai nỗ lực.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 743: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (20)

Cô tin tưởng, tình yêu của cô, cũng sẽ không kém hơn Bạc Tình cùng Thất Thất lúc trước.

Cô tin tưởng, cô tương lai, cũng sẽ có hạnh phúc mỹ mãn.

Cảm ơn anh..... Tiểu Tịch, để cho tôi học xong trường thành, học xong tình yêu, học xong nỗ lực, học xong hiểu chuyện.

Cảm ơn anh..... Tiểu Tịch, cứ việc anh rất tức giận, thế nhưng mỗi một lần, đều vẫn bao dung lấy em tùy hứng, dạy dỗ em, như thế nào thành thực thoát biến.

Nghĩ tới đây, Bạc Sủng Nhi liền gạt ra nụ cười cực kỳ buồn lòng, gật đầu với Hàn Như Y nói, "Được, tôi sẽ không nói cho anh ấy."

"Bởi vì, không chỉ vì cô suy nghĩ thay anh ấy, tôi cũng sẽ đau lòng anh ấy, tôi so với cô, càng không nguyện ý Tiểu Tịch cảm thấy áy náy."

Hàn Như Y gật đầu, không nói gì.

Bạc Sủng Nhi lại chậm rãi quay người rời đi.

Cô vắt hết óc nghĩ đến rốt cuộc mình nên như thế nào có thể giúp Tịch Giản Cận?

Hồi lâu, hồi lâu về sau, cô mới nghiêng đầu, gọi cho Tần Thánh nói ra: "A Thánh..... Ngày mai để chú Tần Thích kiểm tra tùy cho chúng ta đi, xem chúng ta có thể hay hợp tùy với đứa bé không....."

"Lúc nào thì em thánh mẫu như vậy hả?" Tần Thánh ở bên điện thoại, nói hơi mang theo vài phần chế giễu.

Bạc Sủng Nhi nghe thấy mặt mày cong cong, hỏi lại: "Chẳng lẽ em vẫn không thánh mẫu sao?"

Tần Thánh ở bên kia điện thoại nghe được, lại lãnh đạm cười.

Bạc Sủng Nhi nắm lấy điện thoại di động, cực kỳ nghiêm túc mở miệng nói ra: "A Thánh, em là nghiêm túc..... Em chỉ muốn vì tình yêu, nỗ lực chút gì."

Tần Thánh buồn bực không lên tiếng.

Nên khổ sở, hay là nên cao hứng?

Tiểu công chúa nhà bọn họ, dần dần bắt đầu trưởng thành rồi.

So với bất luận người phụ nữ nào đều đã sặc sỡ loá mắt rất nhiều rồi.

Thế nhưng, đáy lòng của anh, vẫn là đau đớn.

Bởi vì, cô càng tốt, đại biểu cho người đàn ông này, càng đối tốt với cô, càng đại biểu cho anh triệt để mất đi cô.

Tần Thánh buông thông tầm mắt, rõ ràng là hô hấp rất bình thường, không nhanh không chậm, thế nhưng hết lần này tới lần khác, lại làm cho người ta có thể cảm giác được một vòng đau lòng.

Nửa ngày, anh mới nghênh ngang ghé vào trong điện thoại, cười ra tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 744: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (21)

Cô gái kia vẫn cho là anh chế giễu, lại dùng ngữ khí cực kỳ nghiêm túc nói một lần nữa: "A Thánh, em rất nghiêm túc....."

Biết, em rất nghiêm túc.

Em đối với người nào đều giả, thế nhưng đối với anh ta là thật.

Kết quả kiểm tra, buổi chiều thứ ba đưa đến Bạc gia.

Tất cả mọi người tập đoàn Bạc Đế nhìn thấy phần báo cáo, tất cả mọi người nhả lông mày.

Duy chỉ có Bạc Sủng Nhi cùng Tiểu Bảo hợp tủy, mà lại cao đến 90% trở lên.

Bạc Sủng Nhi nhìn chằm chằm phần báo cáo, nói không nên lời đáy lòng có tư vị là như thế nào.

Vận mệnh luôn luôn kịch vui như thế.

Thì ra, kỳ ngộ như vậy, đều rơi vào trên người cô rồi.

Cô thậm chí, cũng không có ngẩng đầu, nhìn về phía một phòng toàn người khẩn trương nhìn mình, mở to miệng, vừa muốn hạ quyết định của mình, lại có người làm đi đến.

"Bạc công chúa, một vị gọi là Hàn Như Y tìm cô."

Bạc Sủng Nhi ngậm miệng, gật đầu: "Để cho cô ấy đi vào đi."

Hàn Như Y bị người đưa vào phòng khách Bạc gia, Bạc Tình Thất Thất Lý Niệm Tần Thánh nhìn khiến Hàn Như Y có chút sợ.

Bạc Sủng Nhi đứng dậy, đưa Hàn Như Y vào phòng của mình.

Đám người Tần Thánh, liền dán ở cửa nghe vào trong phòng.

Thế nhưng, cách âm Bạc gia quá tốt, ngoại trừ chỉ nghe được bên trong truyền đến tiếng đồ vỡ vang lên, sau đó đều hoàn toàn yên tĩnh.

Hàn Như Y trong phòng cùng Bạc Sủng Nhi thật lâu, đại khái ba, bốn tiếng, Bạc Sủng Nhi mới mở cửa.

Bởi vì không có dấu hiệu nào, cho nên đám Tần Thánh cùng Tô Thần đều không có tránh ra, mỗi người đều lúng túng chào hỏi Bạc Sủng Nhi

Bạc Sủng Nhi mặt không biểu tình, không nói một lời lạnh lùng đứng ở nơi đó, Tần Thánh nhìn Bạc Sủng Nhi, vừa mới bắt gặp trên vách tường mặt đất ở trong phòng, lộ ra dấu vết quăng đồ, có từng thứ từng thứ bể vỡ.

Tần Thánh cùng Tô Thần không cần đoán cũng biết, có thể ấm trà giá liền thành quăng vỡ không có chớp mắt, đó chính là Bạc Cẩm!

Cô, hiện tại khẳng định rất tức giận!

Cho nên, vội vàng đều trốn thôi, Bạc Sủng Nhi lại mở miệng gọi bọn họ, đưa cho bọn họ một thứ ra: "Đem hợp đồng này ra in ba phần, đưa đến phòng của em!"

"Đây là cái gì?" Tô Thần hỏi một câu.

Bạc Sủng Nhi lại cười lạnh nhìn Hàn Như Y ngồi trong phòng, vừa cười vừa nói: "Khế ước bán thân!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 745: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (22)

Tần Thánh cùng Tô Thần hơi ngơ ngác một chút, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, chần chờ hai giây, Tần Thánh mới mím môi, tùy ý nở nụ cười: "Khế ước bán thân? Chẳng lẽ tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế chúng ta muốn bán mình?"

Bạc Sủng Nhi hung hăng trừng liếc Tần Thánh vui đùa một chút, đưa USB cho Tô Thần, gương mặt lạnh lùng, âm điệu mang theo mùi phần tức giận: "Ba phút, đem hợp đồng cầm vào phòng em, thuận tiện nhớ kỹ gọi luật sư tới!"

Tần Thánh cùng Tô Thần biết Bạc Sủng Nhi thật sự nổi giận, lại không dám tùy tiện nói đùa.

Hai người sờ lên cái mũi, quay người đi làm công việc.

Đợi đến khi Tần Thánh cùng Tô Thần cầm văn kiện trở về, Bạc Sủng Nhi đã ngồi ở trên ghế sa lon phòng ngủ, những mảnh vỡ ấm trà đã dọn dẹp sạch sẽ.

Trong tay Bạc Sủng Nhi bưng một chén trà nóng, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, không có uống, dưới ánh mắt, giống như ngưng kết một tầng băng!

Hàn Như Y cúi đầu, toàn thân hơi gấp, cũng không biết suy nghĩ cái gì, Tần Thánh đem hợp đồng đặt lên trên bàn, Hàn Như Y vừa lúc ngẩng đầu, Tần Thánh thấy rõ ràng trong mắt Hàn Như Y có tầng nước mắt, vô cùng khiến người đau lòng.

"Hợp đồng lấy ra rồi. Luật sư cũng đến rồi."

Tân Thánh nhắc nhở.

Bạc Sủng Nhi nửa ngày nghiêng người, đặt chén trà lên bàn, cầm những văn kiện kia, tùy ý liếc một lần, liền hung hăng ném ở trước mặt Hàn Như Y.

Đối với Bạc Sủng Nhi mang theo boojdangj hoành hành ngang ngược, Hàn Như Y lại giống như một con kiến, động tác chậm chạp cầm những hợp đồng đó, cúi đầu xuống, từ từ nhìn một lần, lúc này mới ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, nhẹ nhàng gật đầu.

Trong mắt Bạc Sủng Nhi nhất thời hiện đầy ý cười lạnh lùng, rơi vào trong mắt Hàn Như Y, không phải nửa điểm chướng mắt.

"Không có vấn đề, cô có thể ký tên rồi."

Hàn Như Y nhẹ nhàng gật đầu, quay người, cầm bút từ một bên, vừa muốn kết thúc, giọng Bạc Sủng Nhi vang lên một lần nữa.

"Có mấy lời, tôi vẫn muốn lặp lại một lần với cô. Ký hợp đồng này, cô không có nửa điểm hối hận chứ."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 746: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (23)

"Cho nên, hiện tại thừa dịp cô còn chưa xuống bút, cô còn có thể đổi ý."

"Tôi hỏi cô một lần cuối cùng, cô khẳng định muốn ký phần khế ước bán thân này sao?"

"Cô biết..... Những yêu cầu kia của cô, tập đoàn Bạc Đế đều có thể thỏa mãn cô..... Cho nên, cô xác định không đổi ý sao?"

Bạc Sủng Nhi nói không vội không chậm, âm điệu thanh thúy dễ nghe, ngữ khí ngạo mạn cứng nhắc mườì phần.

Lời của cô quanh quẩn trong phòng.

Giống như một cây đao, hung hăng đâm vào trong tai Hàn Như Y, toàn thân Hàn Như Y đau đớn kịch liệt, cô chặt chẽ nắm lấy hợp đồng, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng mới ngẩng đầu nhìn Bạc Sủng Nhi.

Trong phút chốc. Trong mắt Bạc Sủng Nhi lóe ra một chút ánh sáng lạ.

Thế nhưng, Hàn Như Y lại chậm rãi lắc đầu.

"Tôi khẳng định muốn ký phần khế ước này, tôi sẽ không hối hận!"

Ánh sáng trong mắt Bạc Sủng Nhi, nhất thời tiêu diệt không còn một mảnh!

Mà thay thế so với vừa nãy còn lạnh hơn, tay của cô nắm thành quyền, hừ lạnh một tiếng, lúc này ngữ khí gần như nặn từ kẽ răng nói: "Vậy thì tốt, cô ký đi. Chỉ cần cô ký, như vậy cô sẽ không còn cơ hội hối hận!"

Hàn Như Y gật đầu một cái, cầm bút lên, chậm rãi cúi người, ký tên trên giấy.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi, dần dần trở nên trắng như tuyết.

Con người của cô, một mực chuyển không ngừng, mãi cho đến Hàn Như Y ký xong, lúc này mới vươn tay, lấy bản hợp đồng tới trước mặt mình, cầm bút lên, ký tên mình, sau đó đưa cho Tần Thánh đứng bên, nói ra: "Đóng dấu, để luật sư làm chứng!"

Nói xong, cô liền đột nhiên đứng dậy, chỉ ra ngoài cửa, nói với Hàn Như Y: "Hiện tại không còn gì, cô có thể đi rồi!"

Hàn Như Y đứng ở nơi đó, nhìn Bạc Sủng Nhi giống như là còn có lời muốn nói, thế nhưng vừa há miệng ra, Bạc Sủng Nhi đột nhiên tức giận hô: "Đi nhanh cho tôi!"

Tô Thần nhìn thấy Bạc Sủng Nhi kích động như vậy, liền vội vàng tiến lên, ôm Hàn Như Y, đưa cô ra ngoài.

Lúc này Tần Thánh mới thận trọng mở miệng hỏi: "Đến cùng làm sao vậy?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 747: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! (24)

Hốc mắt Bạc Sùng Nhi lập tức đò lên, cô chặt chẽ căn môi dưới, lập tức liền đẩy Tần Thánh ra ngoài cửa, hung hăng đóng cửa.

Tần Thánh đứng ở ngoài cửa, cũng không có rời đi.

Anh nghe được trong phòng lập tức truyền đến tiếng ném đồ vật.

Bộp Choang.

Cũng không biết qua bao lâu, mới hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Chỉ là cửa, vẫn luôn không có mở ra.

Hàn Như Y đi xuống lầu, tất cả mọi người tập đoàn Bạc Đế nhìn soi mói, toàn thân cực kỳ không tự nhiên, cuối cùng vẫn bị người thả đi.

Người của tập đoàn Bạc Đế ở ngoài, đều không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra, muốn hỏi, cũng không biết từ đâu hỏi, nên cũng không dám tùy tiện rời đi.

Mãi cho đến chạng vạng tối, cửa mới bị mở ra.

Hốc mắt Bạc Sùng Nhi hiện một vòng đỏ, nét mặt của cô cũng rất nghiêm túc, trong tay nắm lấy hợp đồng, đi ra.

"Sùng Nhi? Con muốn đi ra ngoài? Ta đi cùng con?"

"Sùng Nhi? Con có đói bụng không? Muốn ăn gì không? Hiện tại ta cho đầu bếp làm cho con nhé!"

"Sùng Nhi? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Con nói cho chúng ta biết, chúng ta giúp con giải quyết!"

"Không cần!" Bạc Sùng Nhi lạnh nhạt cự tuyệt, liền đi xuống lầu, mọi người theo sau lưng cô, thấy được cô lái xe rời đi.

Bệnh viện quân khu.

Trong phòng bệnh Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo đã ngủ.

Trong phòng bệnh rất yên tĩnh.

Đột nhiên, hành lang truyền tới một trận tiếng giày cao gót, phá vỡ cảm giác như vậy.

Tiết tấu giày, Tịch Giản Cận rất quen thuộc, chỉ nghe hai lần, anh lập tức biết là Bạc Sùng Nhi đến.

Theo ý nghĩ của anh, cửa phòng bệnh lập tức bị đẩy ra.

Bạc Sùng Nhi mặt lạnh đứng ở ngoài cửa, cũng không có tiến đến.

Hàn Như Y thấy Bạc Sùng Nhi, sắc mặt khẽ biến, Bạc Sùng Nhi mím môi, lạnh lùng cười, nhìn trừng trừng Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận mím cười với Bạc Sùng Nhi, liền vẫy tay với Bạc Sùng Nhi, Bạc Sùng Nhi lại không có động đậy, lúc này Tịch Giản Cận mới ý

thức được Bạc Sủng Nhi không thích hợp, đứng lên, đi về phía cô, rồi hỏi:
"Làm sao vậy?"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, môi mềm hơi động, tràn ra một vòng ý cười, lập tức, giòn tan kết thúc một câu.

"Tiểu Tịch, em bán cô ấy rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 748: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (1)

Tịch Giản Cận cười nhìn Bạc Sủng Nhi, chỉ coi là cô lại hồ nháo, miễn cưỡng bồi tiếp cô diễn kịch, mang theo vài phần cười khẽ, vô cùng dễ nghe hỏi: "Bán người nào?"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, biểu lộ hơi dừng lại, một giây sau, lại nhếch môi, chậm rãi đẩy ra đường cong hoàn mỹ, giơ tay lên, chậm rãi chỉ Hàn Như Y đứng bên.

"Cô ấy."

Tịch Giản Cận nhún vai, trên mặt cũng không mang theo bao nhiêu khẩn trương, chỉ là coi Bạc Sủng Nhi đang cùng mình đùa, cố ý diễn kịch nói ra: "Bán cho ai hả? Bao nhiêu tiền?"

"Bán cho Vick tiên sinh rồi!" Bạc Sủng Nhi không chậm trễ chút nào trả lời.

Nét mặt của cô mang theo vài phần nghiêm túc, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, gọng gàng dứt khoát trả lời: "Về phần bao nhiêu tiền, em còn không có nghĩ kỹ, nói tóm lại, em bán cô ấy đi rồi!"

Ngữ khí của cô, rất chắc chắn.

Hàn Như Y đứng một bên, thân thể nhẹ nhàng run rẩy hai lần, lập tức nhìn ngoài cửa sổ, không biết nghĩ cái gì.

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm về mặt Bạc Sủng Nhi hồi lâu, đồng thời cũng trầm mặc hồi lâu, anh mới mở miệng: "Sủng Nhi, cái trò đùa này một chút cũng không buồn cười!"

Kỳ thật, trong lòng của anh, có mấy phần không hiểu sao lại lo lắng!

"Không phải trò đùa, là sự thật! Tiểu Tịch, em bán cô ấy rồi! Đã bán rồi!" Bạc Sủng Nhi cắn răng, một lần nữa nhấn mạnh.

Trong lúc đó Tịch Giản Cận trầm mặc xuống.

Trong phòng bệnh xa hoa, lâm vào một mảnh yên lặng.

Bạc Sủng Nhi siết chặt mấy tờ giấy trong tay, nắm chặt thật chặt, bởi vì dùng sức, khớp xương đều nổi lên gân xanh.

Cô âm thầm cắn răng, nhìn Tịch Giản Cận hơi về mờ mịt, cô mở to miệng, đem sự thật triệt để mở ra.

"Đây là khế ước bán thân cô ấy ký, giấy trắng mực đen, có quyền lợi hợp pháp, cho nên hiện tại cô ấy là người của em, em muốn cô ấy như thế nào, nhất định cô ấy phải như thế!"

Giọng Bạc Sủng Nhi, mang theo vài phần điêu ngoa, cô vẫn luôn nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận: "Cho nên, em bán cô ấy đi rồi!"

Tay Tịch Giản Cận, chậm rãi nắm chặt, anh nhìn trang giấy trong tay Bạc Sủng Nhi, phía trên có hai chữ ký, chói mắt như vậy.

Nét mặt của anh, trong nháy mắt trở nên có chút vắn vẹo.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 749: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (2)

"Chuyện gì xảy ra?" Giọng anh, thanh lạnh như từ phía chân trời xa xôi truyền đến: "Nói cho anh biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Một câu, vô cùng đơn giản.

Lại giống như hàm chứa nồng đậm khí áp mỗi ngõ ngách trong phòng.

Giọng Tịch Giản Cận cũng không cao, lại giống như là một viên đạn, nổ trong tim Bạc Sủng Nhi cùng Hàn Như Y, nổ tới máu thịt be bét, phân mảnh.

Ánh mắt Tịch Giản Cận, trong lúc đó trở nên ác liệt cùng băng lãnh, bên trong giăng đầy mây đen, anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, thật sâu hít thở một chút, mở miệng, ngữ điệu cực kỳ tinh táo: "Nói cho anh biết..... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, không có nhúc nhích, cũng không có lên tiếng.

Trên mặt của cô, mang theo kiên quyết.

Trong lòng Tịch Giản Cận càng ngày càng kinh hồn bạt vía, anh quay người, nhìn chăm chăm Hàn Như Y, giống như là đang tìm kiếm hi vọng nhỏ nhoi.

"Như Y..... Em nói cho anh biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cô ấy nói sự thật sao?"

Hàn Như Y chỉ đứng ở nơi đó, rũ tầm mắt, yên lặng không nói.

"Như Y..... Em nói đi, nói! Cô ấy nói có thật không?"

Khóe mắt Hàn Như Y chảy xuống nước mắt.

Nửa ngày, mới ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, hơi động môi.

Vô thanh vô tức gật đầu.

Triệt triệt phá vỡ tất cả hi vọng trong lòng Tịch Giản Cận.

Thì ra là thật..... Cô thật đem Hàn Như Y bán đi rồi sao?

"Vì cái gì phải làm như vậy?" Tịch Giản Cận mờ mịt quay người, cắn răng thật chặt, toàn thân trên dưới tràn đầy sát khí muốn nghiền cô thành tro: "Em biết rõ cô ấy..... Anh thiếu cô ấy, em vì cái gì còn làm như vậy?"

Mặc cho ai đều có thể nhìn ra được, người đàn ông bất động thanh sắc trầm tĩnh này, trong nháy mắt bạo phát ra sát khí nồng đậm.

Đúng thế.

Sát khí.

Giống như thật sự sẽ giết Bạc Sủng Nhi!

Ngực Bạc Sủng Nhi hơi khó chịu một chút, vẫn nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận như cũ, không rên một tiếng, không né tránh, cũng không trốn người đàn ông nguy hiểm.

"Nếu như cô ấy muốn, anh ngay cả mạng cũng có thể cho cô ấy, vậy mà em dám làm như thế? Bạc Cẩm, em nói đi, đến cùng bao nhiêu tiền, em chịu bán! Muốn bán thì bán cô ấy cho anh!"

"Nếu như em không bán, anh sẽ áp dụng thủ đoạn..... Em biết, đối với pháp luật, Tịch gia mãi mãi thắng người Bạc gia!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 750: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (3)

Dĩ nhiên là thắng được!

Có pháp luật cùng luật sư nào không nể mặt Tịch gia?

Chỉ là.....

"Bạc Cầm, anh cũng không muốn cùng em trở mặt thành thù, thừa dịp hiện tại anh còn không có chân chính tức giận, em nên hủy những thứ này đi, sao em có thể hồ nháo dung túng người như vậy, duy chỉ có Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo là không được!"

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, hiển nhiên là kích động.

"Anh nói với em, người phải có chút lương tâm, nếu em quá như muốn cùng anh ở một đời, liền không thể làm như vậy!"

Ánh mắt Bạc Sung Nhi, hơi hoảng hốt một hồi.

Đáy mắt của cô, thoáng hiện một mảnh mờ mịt.

Vào thời khắc ấy, Tịch Giản Cận cho là cô sẽ đổi ý.

Thế nhưng..... Bạc Sung Nhi không có.

Cô ngược lại giơ lên một vòng ý cười, xinh đẹp như vậy, cả khuôn mặt nhỏ nhắn, đẹp mà hoảng sợ động phách như vậy, không thể tưởng tượng nổi, cô duỗi ngón tay ra, chậm rãi chỉ vào tờ hợp đồng, mở to miệng nói, là lòng lang dạ sói như vậy!

"Tịch, em cũng muốn cùng anh ở một đời, nên mới bán cô ấy đi! Anh biết em đã đáp ứng cô ấy điều kiện gì, mới nắm tự do cô ấy trong tay không?"

"Kỳ thật, không chỉ là anh, còn có cô ấy, đều phải cảm ơn em!"

Âm điệu Bạc Sủng Nhi giòn tan, giống như cô gái ngây thơ thuần thật.

Thế nhưng, lời này lại làm cho người nghe về sau, cảm thấy cô không phải người!

Không có tâm!

Người đàn ông trước mặt này, thế nhưng là người đàn ông cô âu yếm!

Người đàn ông cô âu yếm thiếu nợ nần, cô không trả, còn ở nơi này bỏ đá xuống giếng!

Đây là chuyện một người phụ nữ yêu một người đàn ông nên làm sao?

Vẻ mặt Tịch Giản Cận theo thời gian dần trôi vụn vụn băng lãnh, nhìn lên trước mặt, lời phản đối lời Bạc Sủng Nhi, bên miệng anh hiện lên tia cười lạnh: "Cảm ơn em? Em cảm thấy, em xứng sao?"

Bạc Sủng Nhi tròn tròn mắt, nhìn Tịch Giản Cận tức giận như thế, ngược lại cười khanh khách, vươn tay, chậm rãi chạm vào ngực Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận giơ tay lên, không lưu tình chút nào đẩy tay của cô ra, lui sau hai bước.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống, chậm rãi cười: "Vì cái gì không nên cảm ơn em? Anh không cảm thấy em đang vì anh giải quyết vấn đề sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 751: Tịch, Em Mang Thai! 【4】

Tịch Giản Cận cười lạnh một chút.

"Giải quyết vấn đề? Làm sao em không dứt khoát sáng khoái đem bọn họ xử tử luôn, như vậy rõ ràng gọn gàng hơn!"

"Đề nghị này rất tốt! " Bạc Sủng Nhi nhướn nhướn mày, mang trên mặt thái độ không sao cả, nói tiếp: "Không thể phủ nhận, Tiểu Tịch, anh so với em thông minh hơn nhiều, thoáng cái có thể nói ra biện pháp giải quyết tốt như thế! Nếu như..."

Bạc Sủng Nhi cắn ngón tay, ngây thơ nhìn chăm chăm Hàn Như Ý: "Đem cô ta giết chết... Tiểu Tịch, anh liền trở thành người của mình em, chỉ có thể đối tốt với mình em, rốt cuộc anh không cần chăm sóc Hàn Như Ý cùng Tiểu Bảo rồi. Đề nghị rất không tệ!"

Bạc Sủng Nhi lái nhái than thở với Tịch Giản Cận.

Không một chút chú ý tới sắc mặt Tịch Giản Cận đã sớm xanh mét, ngón tay cầm thành quyền, hiển nhiên là muốn muốn bóp chết cô.

Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận đờ nén tức giận, vẻ mặt cười mỉ mỉ nói: "Chẳng qua, giết người thì phải đền mạng, em cũng biết... Ngô... Tập đoàn Bạc Đế nhiều người như vậy, đều là người trung thành, nói vậy để bọn họ giúp em gánh tội giết người, cũng không phải là việc khó!"

"Đủ rồi! " Tịch Giản Cận đột nhiên cắt đứt Bạc Sủng Nhi hồ ngôn loạn ngữ, nhìn chăm chăm khuôn mặt tươi cười của cô, mặt mũi hiện lên một tầng khinh bỉ nồng đậm, nhìn cô lớn lên cỡ nào xinh đẹp, như hoa như ngọc, uyển nhược tiên nhân, hai ngày trước, còn có hiểu biết giúp anh như vậy, giống như là một hiền thê lương mẫu, làm sao, trong nháy mắt, giống như là thay đổi thành người khác?

Đây là cái gì?

Giang sơn dễ đổi, bản tính khó rời?

Tịch Giản Cận cảm thấy đáy lòng có chút lạnh như băng.

Giống như là bảy năm trước, lạnh lẽo vô cùng.

Cô yêu anh sao?

Nếu như yêu... thời điểm làm những chuyện này, cô có đứng trên lập trường của anh, suy nghĩ cho anh một chút hay không?

Tình yêu của họ đi tới một bước này, dễ dàng sao?

Cô vì sao, lại dễ dàng liền đập nát rồi như thế?

Tịch Giản Cận bắt buộc chính mình bình tĩnh lại, chậm rãi tự hỏi, một hồi lâu, anh mới hai mắt bình thản nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, mở to miệng, cực kỳ chăm chú hỏi: "Sủng Nhi... Nói cho anh biết, tại sao em muốn làm như vậy?"

Nói cho anh biết... Anh tin tưởng em, là có nguyên nhân.

Hàm nghĩa trong lời của anh, rõ ràng như thế.

Trong nháy mắt giống như là muốn đánh sập thái độ cao ngạo của cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 752: Tịch, Em Mang Thai! 【5】

Đáy lòng của cô đau nhói, nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận.

Giống như là đang gãy dũa.

Một hồi lâu, cô mới giống như là đã quyết tâm, quay đầu, không để cho mình đi xem ánh mắt Tịch Giản Cận, cứng ngắc mở miệng nói: "Không có vì cái gì, em cảm thấy được cái biện pháp này giải quyết rất tốt!"

Tịch Giản Cận nhíu mày.

Anh vẫn ngưng mắt thật sâu nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nhìn về phía Hàn Như Y một bên, phát hiện cô gái này chẳng qua là đứng ở nơi đó cúi đầu, không nói lời nào, mặc dù nhìn chưa nhìn ra vẻ mặt cô lúc này, nhưng là dùng phỏng đoán cũng có thể biết, nói không chừng là đang len lén rơi lệ đi...

Nhu nhược như vậy, cô cả đời cũng không được học.

Để cho bất luận kẻ nào, thoát nhìn đều giống như khi phụ cô đi!

ánh mắt Bạc Sủng Nhi thật sâu lạnh xuống, cô không chút do dự mở miệng: "Chính là như anh thấy, em dùng tùy sống của em, đổi tự do của cô ta!"

Bạc Sủng Nhi khẽ mấp máy môi: "Thì ra là tùy sống của em, đáng giá như vậy, cũng có thể đổi tới một tên đầy tớ!"

Cô cắn nặng hai chữ "Đầy tớ" này, trong mơ hồ có mấy phần tức giận.

Cô cười lạnh tiếp tục mở miệng nói: "Tiểu Bảo được cứu rồi, em hiến cho tủy sống cho cô bé!"

"Khác, mẹ cô bé là của em rồi, em xử trí như thế nào cũng là chuyện của em, anh không thể nhúng tay... Em cho cô ta một kết cục rất tốt, gả cho Vick tiên sinh, đây chính là bác sĩ nổi danh thế giới, giá trị con người rất cao, đủ để nửa đời sau của Hàn Như Y tiểu thư hưởng hết hạnh phúc rồi!"

"Bạc Sủng Nhi em cho tới bây giờ cũng không phải là cô gái tốt, luôn luôn không thích trợ giúp người ta, em làm như vậy, thật sự dùng hết hảo tâm rồi, cũng lưu lại thân nhân của ân nhân cứu mạng của anh, dàn xếp vô cùng tốt! Huống chi, nếu như đổi thành bản thân cô ta, tìm được mỏ vàng như Vick tiên sinh, chỉ sợ cả đời đều là vô vọng đi!"

"Cho nên, anh nhìn thấy sao? Em an bài rất tốt a..."

Cô nói rất nhẹ nhàng.

Như thế không có tim không có phổi.

Vẻ mặt Tịch Giản Cận dần dần nghiêm túc, phát hiện Bạc Sủng Nhi hình như thật không sẽ cải biến ý nghĩ của mình, anh liền tăng giọng nói: "Không cần tủy sống của em, cho nên giấy khế ước căn bản trở thành phế thải!"

"Tốt... Nếu như các người có thể tìm được một người khác có tỉ lệ phù hợp cao gần chín mươi một phần trăm như thế, đại khái có thể không cần em!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 753: Tịch, Em Mang Thai! 【6】

Bạc Sủng Nhi nhìn sang Tịch Giản Cận, lười biếng nói: "Phải biết rằng, cái giải phẫu này, là có nguy hiểm rất lớn, mạng Tiểu Bảo không tệ, có thể tìm tới tủy sống tốt như vậy, đổi lại là người bình thường, sợ là cả đời đều chờ chết!"

"Hơn nữa hiến tủy sống, phải xuyên thấu xương đầu, rất đau, bản thân em cũng không phải là quá muốn... Không cần càng tốt!"

Cánh môi Tịch Giản Cận khẽ mấp má, Hàn Như Y một bên lại đột nhiên khóc ra thành tiếng, nhỏ giọng thầm nói: "Bạc tiểu thư, van xin cô cứu cứu Tiểu Bảo... Cô đáp ứng..."

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là vô thanh vô tức giật giật môi, nặn đi một nụ cười lạnh.

Tịch Giản Cận vẫn luôn nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, ánh mắt của anh rất an tĩnh, nhìn Bạc Sủng Nhi đáy lòng một trận phát run, anh rất bình tĩnh mở miệng: "Thật ra thì, anh vốn cũng không nghĩ tới dùng tủy sống của em..."

Bởi vì, em sợ đau.

Bởi vì, em là bảo bối tập đoàn Bạc Đế.

Bởi vì, em quá mức hoàn mỹ.

Cho nên, làm sao anh có thể để cho chính mình từng sai lầm phạm lỗi, bắt em gánh chịu?

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, ánh mắt dần trở nên có chút đau thương.

Bạc Sủng Nhi khẽ ngậy ra một lúc, một hồi lâu mới bắt buộc chính mình dời ánh mắt đi, giật giật môi, "Đây là em cùng Hàn Như Y tiểu thư quyết định, không liên quan đến anh!"

"Không liên quan đến anh? Sao lại không liên quan đến anh? Người đàn bà kia, em cũng có thể tùy tiện làm khổ, hết lần này tới lần khác người này không được, rốt cuộc cô ấy chọn em nơi nào, khiến em muốn đem cô ấy bán cho Vick tiên sinh? Em đừng cho là anh không biết, cái ông người Mỹ kia rốt cuộc háo sắc cỡ nào, hạ lưu cỡ nào, Vick tiên sinh kia ly hôn không dưới mười lần, vậy mà em lại để cho Như Y giả cho ông ta?" Tịch Giản Cận cũng nhin không được nữa mở to miệng, hốt hốt rống lên.

"Em bảo anh làm sao khai báo cho người đội trưởng đã chết của anh? Anh đáp ứng anh ấy chăm sóc hai mẹ con bọn họ thật tốt, nào đến cuối cùng, kết quả chính là như vậy hay sao?"

"Người phụ nữ anh yêu, đem người phụ nữ của anh ấy bán mất?"

Gân xanh trên trán Tịch Giản Cận cũng hiện ra, thoạt nhìn đặc biệt đáng sợ.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi hoảng hốt một chút, đầu óc của cô, còn đứng ở một câu " Người phụ nữ anh yêu " kia.

Đáy lòng của cô, cũng theo đó cao hứng trong nháy mắt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 754: Tịch, Em Mang Thai! 【7】

Nhưng là một giây sau, vẫn là bật cười, nhìn Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y một chút, ngữ điệu trong trẻo lạnh lùng không chút do dự đi ra ngoài.

"Bắt đầu từ bây giờ cô ta là của em, Tịch Giản Cận, em biết hiện tại tâm tình anh không tốt, bắt quá em cũng không quanh co lòng vòng nữa, điều kiện để em hiến tủy sống cho Tiểu Bảo chỉ có một, đó chính là để Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh, nếu không, hết thầy không bàn nữa!"

"Dĩ nhiên, tủy sống em một ngày không hiến, bên kia đại biểu Hàn Như Y bây giờ còn vẫn tự do."

"Hơn nữa em còn có một điều kiện phụ, đó chính là, Hàn Như Y chỉ cần xác định đồng ý, như vậy... Cô ta cả đời này và Tiểu Bảo liền không có nửa điểm quan hệ với Tịch Giản Cận!"

"Cho nên, em cũng không làm người khác khó chịu, tối nay em tới, là muốn đem chuyện này nói với anh, về phần có cần tủy sống của em hay không là chuyện của các anh, thương lượng tốt rồi, tùy thời có thể gọi điện thoại cho em."

Bạc Sủng Nhi nói xong câu nói sau cùng, ánh mắt là rơi vào trên người Hàn Như Y, ánh mắt cô cùng Hàn Như Y khẽ nhìn nhau một chút.

Một lần cuối cùng cho cô cơ hội đổi ý.

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, liền xoay người muốn rời đi.

Tịch Giản Cận tuấn nhan căng thẳng, bộ dáng kinh người và nghiêm túc, cực kỳ đáng sợ, anh túm tay Bạc Sủng Nhi, liều mạng đem cô lôi ra khỏi phòng bệnh, không nói tiếng nào cứ thế lôi cô đi.

Đúng là bây giờ anh rất tức giận!

Bạc Sủng Nhi là người nói những lời nói đó sao?

Bõ công anh còn yêu thương cô như vậy, không chịu để cho cô hiến cho tủy sống, mà cô thì sao này?

Mạn bất kinh tâm lấy của mình tùy sống làm điều kiện trao đổi, rốt cuộc cô muốn như thế nào?

Tịch Giản Cận càng nghĩ, xung quanh toàn thân bốc lửa khí càng ngày càng đậm hơn.

Tịch Giản Cận dắt Bạc Sủng Nhi, hình như giống như là muốn đem cả người Bạc Sủng Nhi đau nhức nằm bẹp dí dùng lại một chút.

Đi tới trong công viên lâu dưới bệnh viện, nơi đó đã không có bất luận kẻ nào, Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, hung hăng mà bỏ tay Bạc Sủng Nhi ra, vẻ mặt lạnh lạnh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, gằn từng chữ nói: "Em không thể làm như vậy!"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, rất là an tĩnh, chẳng qua là mạn bất kinh tâm cười cười, liền xoay người hướng ghế đá đi tới, cô chậm rãi ngồi ở phía trên, thấy Tịch Giản Cận còn đứng nguyên tại chỗ, vẫn duy trì một bộ âm lãnh.

Cô lúc này mới cong môi, cười cười, âm điệu mềm nhũn nói: "Tịch..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 755: Tịch, Em Mang Thai! 【8】

"Anh theo em nói những thứ này dùng không được, anh sớm làm chuẩn bị xong tiền biểu, ngày đó khi bọn họ kết hôn, hướng về phía cô ta chân thành nói một câu, chúc em hạnh phúc, trăm năm hòa hợp, bạc đầu giai lão..."

"Ngô... Còn có không xa không rời... Sau đó cầu nguyện, tình cảm Vick tiên sinh đối Hàn Như Y rất dài lâu, sẽ không giống là những nguwofi vợ trước kia của ông ta, chẳng qua là ba bốn tháng liền bị bỏ, gặp đòn hiểm, tự sát tự sát, bệnh chết bệnh chết, ly dị ly dị..."

Tịch Giản Cận nghe được nói như vậy, ánh mắt càng âm trầm hơn.

Anh nhìn Bạc Sủng Nhi đăm đăm.

Giống như là muốn từ trên mặt Bạc Sủng Nhi, nhìn ra dấu vết.

Nhưng là anh lại phát hiện, Bạc Sủng Nhi đẹp như vậy, đẹp... Để cho anh hiện tại chỉ là nhìn như vậy, cũng cảm thấy hoảng hốt.

Thậm chí, anh cũng không thể tin được những lời mới vừa đó, là từ trong miệng của cô nở ra.

Cô rõ ràng đã thay đổi tốt hơn, không tùy hứng, không hồ nháo, làm sao bây giờ lại biến thành bộ dáng này rồi?

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Hàn Như Y cùng cô xuất hiện trạng huống gì, mới để cho cô trong lúc bất chợt tính tình đại biến như thế?

Tịch Giản Cận khẽ cau lông mày lại, trong lúc bất chợt mở miệng, hỏi: "Sùng Nhi... tại sao em trong lúc bất chợt sẽ biến thành như vậy?"

Tại sao?

Nói cho anh biết... Có được hay không?

Em từng tùy hứng, à không biết điều, điêu ngoa, bá đạo, nhưng là, em đều giống như là đứa trẻ không hiểu chuyện, hồ nháo, thị thị phi phi chia không rõ, nhưng cũng sẽ không sắc bén đi hại người như vậy.

Mà bây giờ?

Em đem một cô gái nhu nhược, đưa đến trong ngực một người đàn ông dị quốc, biết rõ người đàn ông kia cũng không phải là một cái người chồng tốt, một cái đàn ông tốt, còn làm như vậy, hủy diệt cuộc sống của một người phụ nữ, những chuyện như này, không phải là chuyện em biết làm!

Huống chi, Hàn Như Y, chọc tới em sao?

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận mới giống như là bắt được đầu mối gì, chăm chú nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sùng Nhi nói: "Như Y cô ấy chọc em chỗ nào? Em nói cho anh biết? Anh thay cô ấy xin lỗi."

Tuy nhiên càng không ngờ là Hàn Như Y sẽ chọc đến Bạc Sùng Nhi! Hàn Như Y vẫn luôn là rất hiểu chuyện, có tri thức hiểu lễ nghĩa, tính tình nhu nhược, đối đãi người ôn hòa, vẫn rất né tránh cùng nhân nhượng Bạc Sùng Nhi!

Tịch Giản Cận lắc đầu, lại nói: "Hoặc là, có phải em hiểu lầm cái gì hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 756: Tịch, Em Mang Thai! 【9】

Coi như là cho tới bây giờ, Tịch Giản Cận để cho chính mình tỉnh táo lại, hướng về phía Bạc Sủng Nhi nói những lời này.

Đúng... chuyện cũ bảy năm trước, làm đầy lòng hai người bọn họ đau đớn cũng không ít.

Cho nên, bảy năm sau, anh không thể để cho bọn họ ở nơi này lại bỏ lỡ nhau!

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi có chút hoảng hốt, cô khẽ thông mi mắt xuống, che đậy tâm tình chính mình.

Cô thu liễm tức giận toàn thân, nghiêm nhiên giống như là một cô bé biết điều.

Tịch, em cũng không muốn làm như vậy... Anh có biết hay không, em khóc bốn giờ, em cỡ nào hi vọng em không lớn lên, còn có thể tùy ý làm bậy làm một cô bé xấu xa, nói như vậy... Em cũng sẽ không thay anh suy nghĩ rồi... Em sẽ không vì không để cho anh khổ sở, hiện tại đi buộc chính mình tiếp tục làm một cô gái xấu xa...

Em dĩ nhiên biết, Vick tiên sinh là người xấu, em còn uy hiếp Vick tiên sinh, Hàn Như Y là người ông ta không thể động vào, nhưng là...

Bạc Sủng Nhi nghĩ đến lúc xế chiều, Hàn Như Y tìm kiếm mình nói những lời đó, bất chợt vẻ mặt cô từng điểm từng điểm ngưng kết.

Nếu như lớn lên, là phải thừa nhận đau đớn.

Nếu như yêu anh, ý là phải hy sinh chính mình, như vậy, Tịch, anh biết không, em sẽ không chút lưu tình làm như vậy.

Chỉ sợ anh hận em... em cũng vậy muốn để anh sống êm đẹp.

Em đưa tới cho anh nhiều đau đớn cùng khổ sở lắm, em không cần người khác tiếp tục cho anh khổ sở cùng đau đớn...

Tịch, anh là người đàn ông của em, em tự nhiên là muốn bảo vệ anh thật tốt...

Chỉ cần em sống, em vẫn còn yêu anh, như vậy, em cũng sẽ không để cho bất luận kẻ nào có cơ hội thương tổn anh!

Bạc Sung Nhi nghĩ tới đây, càng cao cao ngẩng lên, cô rõ ràng gầy gò yếu ớt, nhưng là hết lần này tới lần khác động tác này, chính là mang theo mười phần khí tràng, làm cho không người nào có thể khinh bỉ, thậm chí cũng không tự chủ cảm giác mình nhỏ bé.

"Không có hiểu lầm, cũng không có chọc tới em, em chỉ là không thích Tiểu Tịch anh đối với cô ta tốt như vậy, anh là người đàn ông của em, chỉ có thể đối tốt với một mình em, không thể đối tốt với cô ta!"

vẻ mặt Tịch Giản Cận, dần dần vỡ tan tành.

Anh hướng phía sau chậm rãi lui một bước, sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt.

Cô chỉ bởi vì lý do này, cho nên mới đem Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh sao?

Nhóm dịch: Mèo Xinh_

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 757: Tịch, Em Mang Thai! 【10】

Cô làm sao trong lúc bất chợt, so với bảy năm trước còn không hiểu chuyện, còn vô pháp vô thiên hồ nháo hơn?

Vì sao cô trở nên càng cậ mạnh vô lý, tùy hứng vô tình hơn?

Máu lạnh muốn đem một người phụ nữ vô tội bán đi?

Phá hủy hạnh phúc của một người?

Cô... Lòng của cô, đến tột cùng là làm sao lớn lên?

Tịch Giản Cận giống như là nhìn thấy yêu quái, mắt của anh có vô số loại tình cảm, rung động, khó tin, thất vọng, tức giận, tuyệt vọng, đau đớn... Rõ ràng cô là ở trong lòng của anh, Tiểu công chúa làm nũng, rõ ràng mấy ngày hôm trước cô hướng về phía anh nói, Tịch, em sẽ vì anh học cách trở nên tốt đẹp, rõ ràng cô còn nhẫn khóc giả bộ không cần, đem đau đớn hướng trong ngực của mình nuốt xuống, rõ ràng... Rõ ràng mặc dù cô có rất nhiều tật xấu, nhưng là anh cũng có thể dễ dàng tha thứ.

Làm sao, sẽ biến thành như vậy?

"Em cảm thấy, em làm như vậy, anh còn có thể đối tốt với em sao?"

Anh cảm thấy, khoảng cách giữa anh và cô, thoáng cái kéo ra thiên sơn vạn thủy, cũng không cách nào gần sát nữa.

Cô giống như là bò cạp độc, anh muốn tránh ra.

Anh nhìn dung mạo cô tinh xảo, lần đầu tiên cảm thấy một loại cảm giác âm hàn.

Sờn hết gai ốc.

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, liền lạnh lùng nở nụ cười, nhìn cô, gần từng chữ nói: "Em cảm thấy... Anh sẽ trở mắt nhìn Hàn Như Y bị em bán đi, rồi vẫn cùng em ở chung một chỗ sao?"

"Sủng Nhi, anh thừa nhận anh yêu em, em lấy cái cố buồn cười kia, anh chỉ làm như là em như trẻ con cáu kỉnh, cho em thời gian, chậm rãi đè ép xuống."

"Nếu như em cố ý làm như vậy... Như vậy anh nghĩ... Anh cũng chỉ có thể bỏ qua..."

Bỏ qua yêu em.

Mặc dù rất đau, nhưng cũng sẽ không cùng em ở cùng một chỗ.

Thân thể Bạc Sủng Nhi lay động một cái, thật ra cô đã sớm biết anh sẽ buông cô ra.

Ngay cả chính cô, cũng biết cô làm như vậy, rốt cuộc khiến người chán ghét cỡ nào.

"Anh... Muốn buông tha quan hệ của chúng ta? " Bạc Sủng Nhi hỏi ngược lại, cô cảm thấy đáy lòng đau dữ dội.

Tịch Giản Cận mím môi, không có lên tiếng, chỉ hơi hơi gật đầu.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, buồn bã nhìn anh.

Cô đăm đăm nhìn Tịch Giản Cận, lẳng lẳng nhìn, trên mặt tái nhợt, nhìn chưa ra bất kỳ cảm xúc nào.

Một hồi lâu, cô chẳng qua là mềm nhẹ mở miệng nói: "Tịch, em yêu anh."

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 758: Tịch, Em Mang Thai! 【11】

"Bất kể anh có tin hay không... Tịch, em thật sự yêu anh. " cô chuyển đầu, hơi mang theo vài phần lúng túng không nhìn anh, tay cô thật chặt cầm thành quả đấm, lăm bắm lại lặp lại một lần: "Em chỉ yêu một mình anh..."

Tịch Giản Cận không biết là ảo giác của mình, hay là mình đối với cô mềm lòng như cũ, anh từ trong ngữ điệu của cô thấy được ủy khuất cùng bất đắc dĩ.

Tại sao cô có thể như vậy?

Một giây trước âm tàn sắc bén.

Một giây sau liền nói ra lời như vậy, tới giày vò anh?

Tịch Giản Cận vốn định xoay người rời đi, nhưng là anh lại phát hiện, chính mình dùng hết toàn bộ khí lực, đều không thể nhúc nhích một chút, cuối cùng, anh vẫn cắn răng, một câu nói cũng không nói thốt ra, chẳng qua là nện bước chân, rời đi.

Tiếng cước bộ của anh, càng đi càng xa.

Cô vẫn nghiêng đầu, không có đi liếc anh một cái.

Vành mắt của cô, dần dần ửng lên chua xót.

Đáy lòng của anh, giống như trước phiếm cảm giác khổ sở.

Nhìn xem, một cuộc tình yêu, bắt đầu tốt đẹp như thế, vì sao, dây dưa không ngừng, không cách nào kết thúc, càng chạy, cục diện càng tàn nhẫn?

Lòng vô cùng chua xót.

Nếu như... Trời cao cho anh một lần lựa chọn, nếu như cho anh cơ hội yêu lại một lần, anh nguyện ý dùng thời gian cả đời đổi đến quá khú lúc đó, anh nguyện ý vĩnh viễn không biết cô.

Nếu như... ông trời có thể xóa sạch trí nhớ của anh, anh tuyệt đối không phản kháng để mình mất tất cả trí nhớ...

Lựa chọn, chẳng bao giờ gặp cô.

Cuộc sống như cũ chậm rãi chảy xuôi, Bạc Sủng Nhi bắt đầu từ ngày đó không còn có đi tìm Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đã hướng Hàn Như Y nói Hàn Như Y bỏ qua tùy sống Bạc Sủng Nhi, nhưng là Hàn Như Y chỉ một mực khóc, luôn mồm hô cô chỉ có một đứa con gái, thậm chí đến cuối cùng, Hàn Như Y quỳ xuống, lắc đầu nói mình cam tâm tình nguyện lấy tự do của mình đổi lại tùy sống Bạc Sủng Nhi, chỉ cần cô chịu cứu con gái của mình, chỉ sợ là làm cho cô gả cho Vick tiên sinh, cô cũng nguyện ý.

Cô ấy còn nói, cô biết, cô sống ở giữa Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, quá làm trẻ nãi hạnh phúc của bọn anh rồi, cô nguyện ý thối lui, cô nói chỉ cần Tiểu Bảo sống, cô nguyện ý cả đời cũng sẽ không xuất hiện ở trước mặt Tịch Giản Cận.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 759: Tịch, Em Mang Thai! 【12】

Tịch Giản Cận vuốt vuốt thái dương, nhìn Hàn Như Y khóc thành một đoàn, lần đầu tiên, không biết nên làm sao bây giờ.

Anh nói, em biết rõ Bạc Sủng Nhi ở hồ nháo, tại sao em còn muốn phụng bồi cô náo?

Hàn Như Y lại chỉ là khóc, không lên tiếng.

Tịch Giản Cận muốn kéo Hàn Như Y dậy, nhưng Hàn Như Y chậm chạp quỳ ở nơi đó, nói Tịch Giản Cận không đồng ý, cô liền vĩnh viễn không đứng lên.

Tịch Giản Cận cuối cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể thỏa hiệp.

Tuy nhiên mang theo vài phần tức giận, la hét, chuyện lần này, anh không quản nữa!

Bất kể như thế, mỗi ngày anh vẫn tới bệnh viện.

Thân thể Tiểu Bảo mặc dù được Vick tiên sinh nhìn chăm chừng, bệnh tình mặc dù kèm chế ròi, tuy nhiên vẫn để thường xuyên chảy máu mũi, thân thể càng ngày càng hư nhược.

Tịch Giản Cận vẫn một mực tìm kiếm tùy sống, song mỗi một lần đều là thất bại.

Đến cuối cùng, Tiểu Bảo mỗi ngày cũng sốt cao kéo dài không lùi.

Hàn Như Y khóc đến rối tinh rối mù, cũng chịu không được cầm điện thoại, đi ủy quyền cho Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận giật điện thoại, ném nát bậy.

Anh còn muốn ngăn cản Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh.

Nhưng là Hàn Như Y liều mạng đoạt điện thoại trả lời, trao quyền cho Bạc Sủng Nhi rồi, nói cho cô ấy biết, cô đồng ý, cô nguyện ý gả cho Vick tiên sinh, chỉ cần cô ấy chịu cho tùy sống, làm cái gì cô cũng nguyện ý.

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, toàn thân trong nháy mắt vô lực rồi.

Anh cho là qua nhiều ngày như vậy, cô gái kia sẽ bớt giận, có thể buông tha Hàn Như Y, nhưng là không nghĩ tới, cô ấy vẫn cố ý như thế.

Bạc Sủng Nhi nghe được Hàn Như Y đáp ứng, cũng không rõ mình rốt cuộc là cảm giác như thế nào, chẳng qua là lạnh nhạt đối với Hàn Như Y nói: "Tốt, xế chiều tôi sẽ đi bệnh viện kiểm tra, nhanh chóng cùng Tiểu Bảo làm giải phẫu."

Cô trả lời không chút do dự.

Hàn Như Y dần dần ổn định lại.

Xế chiều, Bạc Sủng Nhi đến đúng hẹn.

Bạc Sủng Nhi đi kiểm tra thân thể, đợi đến thời điểm cô trở lại phòng bệnh, vừa vặn cùng Tịch Giản Cận đối mặt, bởi vì cần rút ra năm trăm CC máu, cho nên, mới vừa rồi rút máu xong, sắc mặt Bạc Sủng Nhi tái nhợt vô cùng.

Tịch Giản Cận đi ra cửa sau, không yên lòng quay đầu lại, nhìn thoáng qua Bạc Sủng Nhi đứng trong phòng bệnh.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 760: Tịch, Em Mang Thai! 【13】

Lưng của cô, như cũ thẳng tắp, coi như là giờ này khắc này suy yếu như vậy, nhưng vẫn là rất ngạo khí.

Thậm chí, Tịch Giản Cận còn có thể thấy ánh mắt Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Hàn Như Y, cũng mang theo vài phần tức giận cùng cừ hận.

Tim Tịch Giản Cận đập, đột nhiên chệch nhịp hai cái, cuối cùng xoay người, sải bước rời đi.

Mượn rượu tiêu sầu, cũng không phải tác phong của Tịch Giản Cận.

Chẳng qua là anh bây giờ, đúng là lo lắng đến trình độ nhất định.

Tình yêu như thủy tinh, vốn là dễ vỡ.

Nơi nào chống lại, cô dăm ba lần làm khổ như vậy?

Tịch Giản Cận tâm phiền ý loạn, biết rõ uống rượu đối thân thể của mình không tốt, nhưng vẫn là không ngừng được, một ly lại một ly xuống bụng, ở trong bụng thiêu đốt lên.

Thật ra thì có chừng bao lâu, không có trầm luân qua như vậy?

Thật giống như, là bảy năm trước, thời điểm cô không cần anh, anh mới tựa vào trong quán rượu, uống như chết đi sống lại đi!

Mới vừa rồi nhận được điện thoại, ngón tay của anh đều run rẩy.

Ngày mai là ngày Bạc Sủng Nhi cùng Tiểu Bảo làm giải phẫu.

Bộ ngực trong nháy mắt hít thở không thông, anh có chút bị đè nén không thở nổi.

Thậm chí, giờ khắc này ngón tay anh bưng chén rượu uống, cũng không ngừng run rẩy, không cách nào ổn lại.

Mấy ngày qua, anh biết mỗi một ngày, cô cũng sẽ đi bệnh viện kiểm tra, anh vẫn cho là cô nói nhảm, căn bản không thật muốn đem Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh, nhưng là, mỗi ngày mỗi đêm anh cũng ngóng nhìn điện thoại của cô gọi tới, nhưng là... Thủy chung chưa từng có.

Những thứ kia nhìn như không phải là sự thật, cho tới bây giờ, rõ ràng đã biến thành thực tế.

Vẫn nhớ được, cô bộ dáng dí dỏm hoạt bát khả ái quẩn anh, vẫn nhớ được, cô gục ở lồng ngực của anh bộ dáng ngây thơ lấy lòng anh, vẫn nhớ được, cô bộ dáng mỉa ý mười phần đùa với anh liêu nhân.

Vẫn nhớ được, cô hướng về phía anh nói, em yêu bộ dáng của anh...

Tất cả, anh cũng nhớ được rõ ràng như vậy.

Anh bắt buộc chính mình không cần nhớ lại, bởi vì mỗi một phút mỗi một giây nghĩ đến cô, đều là hành hạ.

Nhưng là, anh làm không được.

Đến cuối cùng, thời điểm anh uống đến toàn thân cũng vô lực, bước đi cũng lung la lung lay, nhưng phát hiện lý trí của mình, trong suốt như vậy, thấy đáy như thế!

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 761: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (14)

Tịch Giản Cận ngồi hồi lâu, mới đứng lên, từ trong quán bar đi ra.

Anh đứng ở trên đường cái, suy nghĩ mình rốt cuộc về nhà hay về quân đội.

Bởi vì uống rượu, anh không có tự mình lái xe, vươn tay, chặn một chiếc taxi, lên xe, tài xế hỏi anh đến đâu, anh liền mở miệng báo một địa chỉ.

Báo xong, anh mới phát hiện là địa chỉ của nhà trọ.

Thật sự là điên rồ rồi.

Trong lòng anh tự giấu chính mình, cuối cùng nhưng vẫn vô thanh vô tức lựa chọn ngồi trên xe, đi về nhà trọ.

Xuống xe taxi, anh trả tiền, liền cất bước, nghiêng ngả tiến vào nhà trọ, trên đường len lâu, cửa thang máy mở ra, hành lang rất tối, anh nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cất bước vừa đi tới cửa nhà trọ của mình, liền thành linh nhìn thấy thân thể nho nhỏ ngồi ôm gối ở ngoài cửa.

Tịch Giản Cận lập tức dừng bước.

Thân thể kia không biết ngây người bao lâu, đột nhiên cảm thấy tiếng bước chân, cô liền ngẩng đầu.

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận, theo bản năng đứng lên.

Có thể là bởi vì ngồi xồm thời gian quá lâu, hai chân đều chết lạng, cho nên xem một chút không có đứng vững, cũng may kịp thời bám vào vách tường, ổn định thân thể.

Tịch Giản Cận nhú mày lại, rất nhanh thần thái khôi phục tinh táo cùng thong dong, đi thẳng tới trước cửa, lấy chìa khoá ra, vặn mở cửa.

Một loạt động tác, anh đối với cô đều là làm như không thấy.

Đẩy cửa ra, anh vừa muốn cất bước vào.

Cô lại đột nhiên vươn tay, bắt lại vạt áo của anh.

Thân thể của anh hơi run lên, vừa muốn hất ngón tay của cô ra, lại nghe được giọng cô buồn buồn, mang theo vài phần ủy khuất: "Tịch..... Ngày mai em phải làm phẫu thuật, rất đau....."

Lưng Tịch Giản Cận đột nhiên thẳng băng, nửa ngày, anh mới hơi nghiêng đầu, lại thấy được trên cánh tay trắng nõn của cô, có vết xanh tím, hẳn là mấy ngày nay kiểm tra xét nghiệm, vết tiêm đâm vào lưu lại.

Tịch Giản Cận nghe thấy lòng mình đột nhiên dao động, lập tức anh vẫn cường ngạnh vươn tay, hất tay cô ra, lập tức vươn tay, đẩy Bạc Sủng Nhi, đi vào trong phòng.

Anh đi vào xong liền đóng cửa.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 762: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (15)

Nhốt cô ở ngoài cửa.

Tịch Giản Cận dựa vào trên vách tường, ngực đập trùng lên xuống, lập tức nghiêng đầu, nhìn dáng vẻ mình trên gương, sắc mặt rã rời mà hơi trắng, chỗ nào còn là thái tử Tịch gia?

Anh đến cùng đau khổ cái gì?

Biết rất rõ ràng cô hồ nháo quá mức như vậy, biết rất rõ ràng băng vào lương tâm của mình cũng không thể cùng với cô, thế nhưng vì cái gì vẫn tâm tâm niệm niệm nhớ cô?

Anh rốt cuộc phải làm sao đây?

Đời này kiếp này không phải cô không được sao?

.....

Bạc Sủng Nhi bị anh nhốt ở ngoài cửa, sững sờ đứng ở nơi đó, cô nhìn chăm chăm cửa đóng trước mặt, úy khuất khép miệng, sau đó liền cúi đầu, vẫn đứng ở nơi đó như cũ.

Tịch..... Như thế nào anh mới có thể tha thứ em đây?

Em..... Em rất muốn sống tốt với anh một chút cỡ nào, thế nhưng em lại không nỡ bỏ anh khổ sở.....

Tịch..... Anh nói, em phải làm sao, được đây??

.....

Tịch Giản Cận cởi giày ra, bởi vì uống rượu, cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô, liền đi tới bên uống một chén nước, tùy ý đi tắm nước lạnh, nằm ở trên giường, ép buộc chính mình ngủ.

Không muốn vì người phụ nữ ngoài cửa mà lo lắng!

Thế nhưng, lật qua lật lại, như thế nào cũng ngủ không được.

Đến sau cùng, vẫn ngồi dậy, nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, sau đó xuống giường, đứng ở trước cửa sổ sát đất, nhìn ban đêm ngoài cửa sổ yên lặng đếm kỹ thời gian, từng giờ từng phút trôi qua, đến sau cùng, anh nhẹ nhàng thở ra một hơi, ánh mắt hơi chìm, đi ra ngoài cửa.

Mở cửa.

Bạc Sủng Nhi còn cúi đầu, đứng ở cửa, Tịch Giản Cận cảm giác chính mình triệt để không biết làm sao.

Biết rõ cô có ý xấu không ngừng, tuy nhiên lại vẫn thấy được cô giống như một người ngọc, thủ đứng ở cửa, đáy lòng không hiểu có chút bực bội!

Anh vươn tay, nắm lấy tay cô, phát hiện đầu ngón tay cô đều đã lạnh băng, anh túm cô vào trong ngực, kéo vào trong phòng, sau đó hung hăng đóng cửa, nhìn chăm chăm mắt cô, không chớp một cái mà nhìn.

Khi đó, Bạc Sủng Nhi coi là Tịch Giản Cận muốn nói chuyện.

Thế nhưng, người đàn ông chỉ khẽ đóng môi nửa ngày, cuối cùng đột nhiên cúi đầu xuống, liền hôn lên bờ môi cô.

Mắt Bạc Sủng Nhi, đều không có nhắm lại, cô cũng cảm thấy cái này giống như là một giấc mộng không thể tưởng tượng nổi.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 763: Tịch, Em Mang Thai Rồi! (16)

Cô liền bị anh cứ thế mà hôn như vậy, cô không có né tránh, cũng không có trốn tránh, nhu thuận đáp lấy.

Thậm chí, cô đều có thể nghe được tiếng tim đập chính mình, bay nhảy bay nhảy, căn bản là không có cách bình tĩnh lại, cô hơi mở to miệng, mặc cho môi lưỡi của anh, đem khoang miệng của mình giống như là muốn quấy nát tùy ý cuồng tập.

Anh giống như là chưa hết hứng, nắm thật chặt cằm cô, càng xâm nhập hôn cô.

Ánh mắt của anh lơ đãng chạm vào mắt cô, cô phát hiện trong mắt của anh mang theo ngang ngược cùng ánh sáng tức giận.

Đáy lòng cô khẽ run lên.

Nín thở.

Biết rõ anh lúc này rất nguy hiểm, nhưng vẫn thận trọng vươn tay, nhốt chặt cổ anh.

Động tác nhỏ của cô, khiến cho anh càng kịch liệt hôn cô.

Thậm chí, anh còn vươn tay, đem quần áo của cô xé toang, anh không chút thương tiếc vươn tay, ở trên da thịt cô bóp vụn.

Cô đau tới nhăn mày, lại mang theo không phòng tuyến cuối cùng mà dung túng anh.

Ngón tay của anh, chậm rãi cởi hết quần áo của cô, ngậm nhẹ lấy vành tai cô, không có dấu hiệu nào mà xâm nhập trong thân thể cô, cô đều không có chuẩn bị kỹ càng, anh cứ thế mà xâm nhập, mang theo đau đớn, trong nháy mắt tràn ngập toàn thân của cô!

Tịch Giản Cận có thể cảm giác được người phụ nữ trong ngực bởi vì đau đớn mà co rúm lại, anh lại không có nửa điểm chần chờ đắm sâu trong thân thể cô, nỗ lực đâm lấy, thậm chí còn tận lực kéo căng thân thể cô.

Không có anh ngày thường yêu đương cùng trân ái cô, cô đau nước mắt đều đảo trong mắt, đáy lòng kịch liệt run rẩy.

Tịch, đừng hận cô được không?

Cô nói không nên lời, cảm giác được anh cắn lỗ tai của cô, lực đạo đều thêm lớn.

Giống như là hận không thể cắn chết cô vậy!

"Em tìm đến anh làm gì? Làm những việc này sao?"

Anh cười nhạt, ở bên tai của cô, nói đến tàn nhẫn không chịu nổi.

"Ừm..... Có phải quen thuộc anh ôm em ngủ hay không? Đột nhiên không có anh, em không quen?"

"Nhìn một cái, anh còn chưa có chân chính trên chộc em, em đã bắt đầu ẩm ướt rồi..... Xem ra, thật đúng là như lời em nói, yêu anh..... Hử?"

Nhóm dịch: Mèo Xinh

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 764: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (17)

Anh, mang theo vài phần men say.

Lý trí sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Anh đều không biết mình nói thứ gì.

Ngữ điệu rất ôn nhu, giống như nói những lời yêu với người trên giường.

"Anh không phải đã nói rồi sao? Em đem Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh, anh liền không muốn em rồi..... tiểu công chúa Bạc gia kiêu ngạo, vênh váo hung hăng như vậy, làm sao hiện tại đột nhiên đêm khuya canh ba giữ cửa một người đàn ông? Chờ người đàn ông muốn em?"

"Em biết không, em bây giờ bị một người đàn ông không muốn em làm?"

"Sao? Không có tình cảm, không có cái gì, cứ như vậy muốn em, đáylòng em rất dễ chịu, đúng không?"

Tịch Giản Cận, nói càng ngày càng tàn nhẫn.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi càng ngày càng tái nhợt.

Cô muốn vươn tay, đẩy anh ra.

Anh lại dán bên tai của cô, mãnh liệt hung hăng đụng cô hai lần, ý trào phúng mườiphần nói ra: "Làm sao vậy? Muốn đẩy anh ra sao? Thế

nhưng... Không được....."

Cặp mắt Tịch Giản Cận mê mang một chút, từ từ dán bên tai cô, chậm rãi liếm lấy một chút, "Anh muốn em....."

Nhịp tim Bạc Sủng Nhi đập tăng tốc độ, trong mắt thiêu đốt hi vọng.

"Thân thể em..... Bởi vì, tối nay khó ngủ, cần một người phụ nữ, mà em vừa lúc, không dùng thì phí....."

Trong lúc đó ánh mắt Bạc Sủng Nhi càng thêm âm đạm thất sắc.

Cô hít một hơi thật sâu, trong mắt hiện ra ửng đỏ, nhìn chăm chăm lên người đàn ông trước mặt đã không có bất luận thần trí cùng lý trí gì, run rẩy nói: "Im ngay..... Đừng nói em khó nghe vậy....."

"Khó chịu sao? Em biết cái gì là khó chịu sao? Tiểu công chúa ác độc?"

Tịch Giản Cận híp mắt, cười nhẹ châm chọc cô, thậm chí, ánh mắt đều chìm xuống dưới, giơ tay lên, vuốt ve gương mặt tinh xảo của cô, không chút lưu tình nói: "Em trời sinh đều cho người khác, người biết không biết, Hàn Như Y bị người bán cho khác người đàn ông thụ bao nhiêu khó chịu, có một ngày, em cũng sẽ gặp phải báo ứng!"

Ngữ khí của anh, cực kỳ giống nguyên rủa.

Thân thể cô lạnh run một cái.

Đáy mắt mang theo một mảnh thống khổ, nhưng vẫn bị cô cố chết chịu đựng.

Cô cắn môi, chẳng qua là nhẫn nhịn anh đột nhiên tăng tốc, cô đau có chút không thể thở nổi

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 765: Thiếu

Cập nhật sau

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 766: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (19)

"Sẽ đau..... Em sợ đau nhất, không phải sao?"

Tịch Giản Cận đến sau cùng, ngữ khí cũng bắt đầu dụ dỗ.

"Sủng Nhi..... Anh muốn yêu em, không muốn hận em..... Người biết không, hận em quá đau, bảy năm trước, em không quan tâm anh, bảy năm sau, em đừng để cho anh khó chịu như vậy, có được hay không?"

Tịch Giản Cận nhắm mắt lại, khóe mắt giống như có ướm át, dính ở trên cổ của cô.

Người đàn ông bên bỉ không nói gì.

Toàn thân Bạc Sủng Nhi cứng ngắc, không cách nào động đậy, mặt của cô, chôn ở trong bóng tối.

Ngay khi cô coi là, anh sẽ không mở miệng lúc chuyện, cô lại nghe được tiếng của anh truyền đến: "Sủng Nhi..... Anh chỉ muốn yêu em....."

Yêu em.....

Trong lòng Bạc Sủng Nhi càng thêm đau.

Cuối cùng cô cũng không nghe thấy Tịch Giản Cận nói nữa

Một câu cũng nghe không nổi.

Cũng là lúc trước cô quá tùy hứng, tổn thương nhiều người như vậy, hiện tại mới nhận được báo ứng như thế!

Anh nói thêm gì đi nữa, cô cảm giác đến lòng của mình đều sẽ vỡ thành từng mảnh!

Cô cắn răng, quay đầu, hung hăng ngăn chặn cánh môi Tịch Giản Cận.

Trong miệng, lẩm bẫm la hét: "Tịch, muốn em....."

Tay của cô, theo lưng của anh, chậm rãi vuốt ve, dưới tác động của rượu cồn, đem dục vọng thân thể anh đốt lên.

Anh thở dốc càng ngày càng đậm hơn, cô cảm giác được cứng rắn anh chôn ở trong thân thể cô, càng lúc càng lớn, chống đỡ cô cực kỳ không thoải mái, cô hơi động một chút, anh liền rên khẽ một tiếng, sau đó, xoay người, đem cô đặt ở trên bàn lạnh lẽo, triệt để mất đi lý trí.

Tốc độ anh rất nhanh, giống như là muốn phát tiết, anh không nói tiếng nào chuyên chú muốn thân thể cô, một chút một chút, đều mang một loại cảm xúc nói không rõ ràng

Hai chân của cô dần dần bắt đầu như nhũn ra, cô vô lực thừa nhận anh mang cho cô run rẩy, cô cảm giác được thân thể cô cũng bắt đầu nóng lên, phía dưới cô bắt đầu ẩm ướt, anh ra vào càng thông thuận rồi.

Cô không nhịn được hừ lên tiếng, cảm giác được anh tựa hồ ngán tư thế này, đột nhiên ôm lấy cô, để cho cô vịn tường, từ sau mà tiến! ----

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 767: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (20)

Cái tư thế này, mỗi một lần tiến hành, cô đều có chút không chịu được.

Giống như là hiện tại, cô theo anh trầm ổn mà ngoan lệ tiến vào, lòng của cô đều run lên theo.

Anh giống như là điên mất rồi, điên cuồng muốn thân thể cô, cô không cách nào phản kháng, thậm chí tiếp cận với dung túng.

Liều chết triền miên, đến chết mới thôi.

Cô qua gian dần trôi quên đi rồi cùng đau đớn, cảm thụ được anh kịch liệt, nước mắt cô, lại cũng không thể khống chế rơi xuống.

Tịch, anh biết không biết, cảm giác như thế thật không tốt.

Tịch, anh biết không, em mỗi lần nhìn thấy anh đối với em ấm áp, lòng em cao hứng cỡ nào?

Tịch, anh biết không, em mỗi một lần bốc đồng nhìn anh bất đắc dĩ vì em, em đều tự hào cỡ nào?

Tịch, anh biết không, em mỗi một lần gây tại họa đều nghĩ đến có anh giúp em giải quyết, đến cùng đáy lòng an ổn cỡ nào?

Tịch, anh biết không, khi em biết bảy năm trước anh vô tội, em chán ghét chính mình cỡ nào?

Tịch, anh biết không, em thật vô cùng muốn trong tình yêu của chúng ta, vì anh nỗ lực chút gì.....

Tịch, anh biết không, em đến cùng yêu anh dường nào, yêu anh dường nào.....

Tịch, anh biết không, em đến cùng muốn gả cho anh cỡ nào, muốn.....

Em nhất định sẽ gả cho anh.

Dù là yêu không cách nào làm cho chúng ta cùng một chỗ, vậy chúng ta liền hận cùng một chỗ đi!

.....

Cô yên lặng rơi nước mắt xuống, làm sao cũng ngăn không được.

Cô không muốn giãy dụa, chỉ là tùy ý anh nổi điên đem chính mình giày vò ròn rã một đêm.

Mãi cho đến sáng sớm, anh mệt mỏi ngủ, tăng thêm rượu cồn, anh ngủ rất sâu.

Cô thấy anh ngủ, toàn thân mệt mỏi không cách nào động đậy, thế nhưng cô lại không cách nào nghỉ ngơi.

Cô muốn qua bệnh viện..... Đã hẹn mười giờ phẫu thuật.....

Cô tiến tới bên cạnh anh, nhìn dung mạo của anh, nước mắt nhỏ lên môi anh, cô giơ tay lên, nhẹ nhàng xoa đi, lưu luyến sờ lấy bờ môi anh.

Cô nỗ lực nhìn dung mạo của anh.

Phẫu thuật hiến tủy, có mạo hiểm không?

Một mực nhấn mạnh là không có.

Thế nhưng sẽ không có ngộ nhỡ sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 768: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (21)

Đáy lòng của cô, kỳ thật có chút sợ hãi..... Cô muốn anh ở bên cạnh cô cỡ nào, nhìn cô hoàn thành phẫu thuật..... Thế nhưng cô cũng không dám mở miệng để anh ở bên.....

Cô biết, trong lòng của anh, so với ai khác đều không hi vọng cô đi hiến tủy, vô luận là bởi vì yêu cô, hay là bởi vì không muốn để cho Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh..... Anh đều không muốn để cho cô hiến..... Thế nhưng cô chưa bao giờ do dự mà chấp nhận cửa đưa bé.

Đó là một sinh mệnh.

Cho dù Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y không có nhiều như vậy dính dấp nhiều như vậy, cô cũng sẽ ra tay cứu người.

Cô vốn thiện lương.

Chỉ là nhìn quá, rất xấu mà thôi.....

Là nhìn qua..... Thế nhưng vào giờ này khắc này, rơi vào trong lòng của anh, cô lại là một người phụ nữ xấu không thể kém!

Không có thuốc chữa!

Cô thật vô cùng muốn bắt lấy tay anh, giải thích cho mình, thế nhưng cô không thể.....

Cô so với ai khác đều hi vọng hạnh phúc cùng vui vẻ.

Thế nhưng, hạnh phúc cùng vui vẻ, lại bị cô tự tay đánh nát rồi!

Cô cảm giác chính mình lòng đau giống như muốn chết, thế nhưng là, cô không hối hận, tuyệt không hối hận.

Thật không hối hận.....

Chỉ là đáy lòng có chút mờ mịt mà thôi.

Tịch Giản Cận, em yêu anh như vậy, tuyệt không tiếc nuối, từ ba tuổi gặp anh, em không hiểu cô dâu là cái gì, nhón chân lên hôn lên bờ môi anh, nhìn anh khóc, em cũng gào khóc lớn theo, em lại vì đứa trẻ như anh, huyền não không biết nên khóc hay cười, em lại không tiếc nuối.

Tịch Giản Cận, em yêu anh như vậy, tuyệt không tiếc nuối, từ ba tuổi theo sau lưng anh, dọc theo phố lớn ngõ nhỏ, hai đứa trẻ ngây thơ chỉ có một tờ tiền, cùng ở cùng nhau ăn một bát mì, chờ gia trưởng hai bên tới tìm chúng ta, em không tiếc nuối.

Tịch Giản Cận, em yêu anh như vậy, tuyệt không tiếc nuối, tại mười lăm tuổi cùng anh trùng phùng, em theo sau lưng anh, dây dưa đến cùng, không phải anh không được, em không tiếc nuối.

Tịch Giản Cận, em yêu anh như vậy, tuyệt không tiếc nuối, từ khi cùng anh chia tay đến lúc cùng anh trùng phùng, trọn vẹn bảy năm, em kiên nhẫn chờ anh, chuyên tâm chờ anh, em không tiếc nuối.

Tịch Giản Cận, em yêu anh như vậy, tuyệt không tiếc nuối, hiện tại rõ ràng vừa vặn thay đổi, mà em lại muốn làm như thế, nhìn lấy anh cách em càng ngày càng xa, em không tiếc nuối.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 769: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (22)

Nghĩ tới đây, nước mắt Bạc Sủng Nhi cũng không dừng được nữa mà rơi xuống, cô sợ rơi trên mặt của anh, đánh thức anh, cô liền nghiêng đầu, nửa ngày, cô quay đầu, chậm rãi cúi thấp đầu, hôn lấy bờ môi anh một chút, nhẹ giọng nói ra: "Tịch..... Anh biết không? Dù xem như thế, em cũng sẽ không bỏ qua anh....."

Không bỏ.

Ở đây lòng cô, âm thầm nói với chính mình.

Nếu có thể từ bỏ, bảy năm trước đã từ bỏ, không cần cho tới bây giờ?

Bao nhiêu tình yêu, bắt đầu đẹp đẽ, giải quyết thảm bại?

Bao nhiêu người năm đó yêu tới tê tâm liệt phế, quay người chia tay quyết tuyệt quả quyết.

Mà bọn họ?

Bảy năm trước yêu nhau, bảy năm sau còn nhớ mãi không quên, là kiếp nạn lớn nhất trong sinh mệnh.

Đây là duyên phận, mới có thể để nhau lo lắng lẫn nhau như thế?

Cô không muốn từ bỏ.

Huống chi, trong sinh mệnh Bạc Sủng Nhi, không hề có chữ từ bỏ!

Cô muốn trưởng thành, trưởng thành tốt đẹp.

Đứng ở bên cạnh anh.

Cô nửa ngày, mới dời cánh môi từ trên môi anh đi, cổ họng cô xiết chặt, nhìn lấy người đàn ông trước đó không lâu cùng cô triền miên, cô hô tên anh, hô quanh đi quẩn lại, tràn đầy bất lực cùng thâm tình.

Nửa ngày, cô mới mang đôi mắt ướt át, đi ra ngoài cửa.

Cô không hối hận.

Từ không hối hận làm như thế.

Giống như là cô không hối hận cô yêu anh.

Kỳ thật, tình yêu là cái gì?

Tình yêu sẽ cho người cái gì?

Tình yêu thật rất quan trọng sao?

Người rời đi thật không thể sinh tồn sao?

Những vấn đề này, một mực vờn quanh trong đầu mỗi người, lại chưa bao giờ có đáp án.

Kỳ thật, tình yêu cũng là một trận chiến, không có khói lửa chiến tranh, lại so với khói lửa chiến tranh càng tàn khốc vô tình hơn!

Tình yêu là liều chết triền miên, tình yêu cũng là một trận chiến.

Người phụ nữ đụng tới người đàn ông, không ngừng đánh lấy, lại xem ai thuận phục người nào, để người nào quỳ hát một bài chinh phục!

.....

Mệt mỏi, thật vô cùng mệt mỏi, chưa từng rã rời qua như này.

Anh chậm rãi mở mắt, trong đầu trống rỗng, lập tức nhớ tới đêm qua kịch liệt chiến đấu, anh liền đột nhiên xoay người, lại phát hiện bên giường đã không có một ai.....

Trong lúc đó nhảy xuống giường, mặc quần áo, tức giận phun trào, cô thế mà không kêu một tiếng đã rời khỏi sao? Qua bệnh viện hiến tủy rồi hả?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 770: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (1)

Trong não Tịch Giản Cận xuất hiện chính là ý nghĩ này.

Anh thậm chí giày còn chưa kịp đi, chân trần vòng quanh phòng tìm một lượt, thủy chung đều không có tìm được bóng của cô.

Tịch Giản Cận cảm thấy trong lòng có sự tức giận nồng đậm không thể tả được, cuối cùng toàn thân anh mệt lả ngồi ở ghế sofa, vẫn cắn răng nghiên lợi.

Cô thật qua hiển tủy rồi sao?

Cô vậy mà —— ——

Trong đầu Tịch Giản Cận, đầu tiên lao ra ý nghĩ đầu tiên, cũng không phải là Hàn Như Y phải thực hiện lời hứa, muốn gả cho Vick tiên sinh, mà chính là..... Bạc Sủng Nhi sẽ không đau chứ?

Cô là tiểu công chúa hoàn mỹ như vậy, không nên hủy đi chính mình.....

Huống hồ, cô sợ đau như vậy.....

Tịch Giản Cận nắm tay, nửa ngày, mới giống như là sống lại, anh đứng lên, từ trong tủ quần áo lấy quần áo để ra mặc, lại vô ý thức, liếc lên trên giường.

Cả người bỗng nhiên dừng lại.

Anh chậm rãi cất bước, đi tới bên giường, hơi cúi người, nhìn chăm chăm, hồi lâu, anh mới vươn tay, nhẹ nhàng chạm đến.

Là ấm ướt.

Hiển nhiên trước đó cô khóc không lâu.

Ánh mắt Tịch Giản Cận, trong nháy mắt trở nên có chút đau thương.

Có thể là bởi vì tối hôm qua túng dục cùng uống rượu quá nhiều, cho nên dẫn đến giờ này khắc này sắc mặt tái nhợt.

Cánh môi một mực run rẩy không ngừng, giống như căn bản nói không nên lời.

Nửa ngày, anh mới yên lặng đứng dậy.

Cô khóc rồi.....

Trước khi đi, cô khóc qua sao?

Đáy mắt của anh, dần dần hồng lên.....

.....

Đúng, anh thừa nhận..... Cho dù cô hồng như thế, vừa nghĩ tới cô khóc, anh vẫn không có cốt khí như vậy!

Đã từng nói, cô là uy hiếp với anh, là thứ sinh mệnh anh không thể tránh.

Anh nhất định, bị cô ăn đến sít sao.

Cô giống như di truyền người cha năm đó, nghiêm chỉnh cũng là một tiểu ngang ngược, mọi chuyện đều muốn người khác theo tâm ý mình, cô thích thứ gì người khác không thể thăm dò, không cho phép bất luận kẻ nào

không vâng lời trên địa bàn cô, ý vào bối cảnh của cô, tất cả mọi người cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ với cô, đều chỉ có thể dung túng cô, bảo hộ cô.

Cô đích xác là xấu, hỏng đến lần này không còn nhân tình rồi.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 771: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【2】

Nhưng là, dù vậy, anh phát hiện, tim của mình, vẫn không cách nào dứt bỏ cô...

Nói thật, anh đối với cô, thật, thật sự không có cách.

Đại khái là bởi vì quá yêu rồi, cho nên mới phải như thế a...

**

"Anh không đồng ý cho em hiến tủy sống! " Tần Thánh là người thứ nhất đứng ra ngăn cản Bạc Sủng Nhi.

Ở lâu dưới bệnh viện quân khu.

Mắt của anh, lóe ra ánh sáng nồng đậm, cực nóng nhìn Bạc Sủng Nhi, chữ chữ giống như là từ trong kẽ răng nặn ra.

"Em có thể yêu anh ta, Em như thế nào cũng có thể, chẳng qua là chuyện cho tủy sống, anh không đồng ý! Huống chi, em bị ngu sao? Hay là bị đần?"

"Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, em không thể nói cho chúng ta biết? Em làm gì mà phải náo như vậy?"

"Em đem Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh, em tự rõ ràng chính là mình đem Tịch Giản Cận đẩy ra cách em càng ngày càng xa, chẳng lẽ em thật sự không biết sao?"

"Tịch Giản Cận người kia, vẫn luôn rất có điểm mấu chốt, anh ta có thể vì em làm chút chuyện, nhưng không có nghĩa là anh ta có thể dung túng em lấy vợ cùng con của ân nhân cứu mạng của anh ta để em hạ thủ!"

"Em vẫn luôn là cô gái rất thông minh, rốt cuộc lúc này, phạm cái hồ đồ gì? Lại làm ra chuyện hoang đường đến như vậy?"

Tần Thánh thật không biết.

Thật ra thì anh hiểu rất rõ Bạc Sủng Nhi.

Nhưng là chuyện lần này, anh xác thực là không giải thích được.

"Lui một bước, coi như là em thật sự không thích Hàn Như Y, chúng ta vẫn có biện pháp khác có thể làm cho Hàn Như Y rời khỏi Tịch Giản Cận, em phải làm tới mức như thế sao?"

Tần Thánh hỗn hển xong, phát hiện Bạc Sủng Nhi đứng ở trước mặt mình bình tĩnh giống như một chén trà, đối với mình khẽ nhú mày, nhưng ngay sau đó anh liền nghe được thanh âm của cô truyền ra: "Nói xong rồi? Vậy mau tránh ra, em muốn làm giải phẫu!"

Tần Thánh nghe được như vậy, cũng suýt nữa nhảy lên!

Cô đem lời của anh coi là gió bên tai sao?

Lại một chữ cũng không nghe lọt?

Vẻ mặt, dần dần từng điểm từng điểm bắt đầu vắn vẹo, vươn tay, liền bắt lấy Bạc Sủng Nhi: "Bất kể như thế nào, cái hiệp nghị này anh tuyệt đối sẽ không cho em đi làm! Bất kể như thế nào, anh hỏi em em không nói, ngày đó rốt cuộc Hàn Như Y hướng về phía em nói những thứ gì, nếu không nói, cũng không sao cả, như anh tôi liền đem em mang đi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 772: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【3】

Bạc Sủng Nhi cũng không có nghĩ giờ chân lên, liền hướng Tần Thánh đập tới, đập một chút cũng không lưu tình, ngay cả nét mặt của cô cũng mang theo vài phần tức giận, nhìn chăm chăm Tần Thánh, "Anh tránh ra cho em, em nói chuyện tình lần này cùng các anh không liên quan! Các anh ai cũng đừng động tới!"

Cô khẽ hô hấp một chút, biết Tần Thánh cho tới nay đều hàng phục chính mình, nhưng là có một số việc, anh tuyệt đối không để cho mình làm, cô khẽ mấp máy môi, lúc này mới dùng ánh mắt cực kỳ bình tĩnh nhìn Tần Thánh, suy nghĩ một chút, cô mới nói: "A Thánh... Đừng nghịch nữa... Đừng ép em hận anh..."

Tần Thánh hướng phía sau khẽ lui một bước, thân thể anh run lên một cái.

Hận anh?

Vậy thì hận đi!

Chỉ cần em hận anh, có thể không cần hiến tủy sống cho bọn họ, kia có làm sao?

Được rồi, anh thừa nhận anh rất ích kỷ, Tiểu công chúa lòng anh yêu, anh thật sự không nỡ để cô chịu nửa điểm tổn thương!

Tần Thánh vô thanh vô tức nắm chặt cánh tay Bạc Sủng Nhi, nét mặt anh nhìn cô, từ từ trở nên có chút khó coi.

Bạc Sủng Nhi đi qua rất mệt mỏi, cô đã không cách nào nhúc nhích, không cho ra nửa điểm khí lực, chỉ có thể lẳng lặng nhìn Tần Thánh, một hồi lâu cô mới lên tiếng: "A Thánh, em biết anh nghĩ thế nào, nhưng là anh đừng sợ... Em không có việc gì."

Sau khi nói xong, cô liền khẽ cười, nụ cười của cô, ở dưới ánh sáng mặt trời, tái nhợt mà tuyệt mỹ như vậy.

Rõ ràng đáy lòng của cô, không dễ chịu.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, còn có thể đem ra nụ cười tươi đẹp như thế.

Cô mở trừng hai mắt, chậm rãi nói: "A Thánh, anh nói, Tiểu Tịch anh ấy không chết, em sao bỏ được mà chết chứ?"

Đáy lòng Tần Thánh, đã sớm đầy thương tích, mà giờ khắc này, những lời này, như là xát muối vào tim anh, anh đau không cách nào hô hấp, một hồi lâu, anh mới ngẩng đầu, cánh môi mấp máy rất chặt.

Thật ra thì rất muốn tìm một cái cớ, đem cô mang đi.

Nhưng là anh lại phát hiện, ánh mắt của cô, rất kiên định.

Phảng phất, cái giải phẫu này, cô phải làm không thể nghi ngờ.

Cuối cùng, anh lại chậm rãi thở dài một hơi, từng điểm từng điểm buông lỏng tay cô ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 773: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【4】

Bạc Sủng Nhi giống như là biết Tần Thánh mất hứng, cô giống như là đứa bé, vươn tay, chậm rãi ôm lấy Tần Thánh, làm nũng nói: "A Thánh... Anh đừng nóng giận nha, không phải chỉ là một chút túy sống thôi sao? Đợi đến khi em làm xong giải phẫu, anh theo em đi châu Úc chơi có được hay không? Em rất muốn đi..."

Tần Thánh nghe được như vậy, cho dù là đang raTÁ tức giận, theo đó trong nháy mắt cũng tiêu trầm xuống, anh chậm rãi mấp má môi, một hồi lâu, mới cong môi, giả ra bộ dáng rất thảo mãn, vuốt vuốt tóc của cô, đem thân thể cô hướng trong ngực của mình, dùng sức đè, chẳng qua là âm điệu trầm trầm, tới một chữ.

"Tốt!"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, lập tức cười cũng đẹp hơn, cô ngẩng đầu, nhìn thoáng qua vẻ mặt Tần Thánh vẫn căng thẳng, liền che miệng, vèo cái cười ra tiếng, giơ lên đầu ngón tay, chọc chọc khuôn mặt Tần Thánh, "Anh xem anh đi, cứ như sắp khóc đến nơi ý! Được rồi, hiện tại em cũng sẽ giả vờ rất cảm động cho anh xem."

Dứt lời, Bạc Sủng Nhi liền sắm vai ra vẻ khóc không ra nước mắt.

Tần Thánh buồn cười nhìn cô.

Nụ cười của người đàn ông dần dần hiện lên, người khễ tiến về phía trước, cách cô gái mình yêu mến càng gần một chút, phục ở bên tai của cô, nói thật nhỏ: "Em rất cảm động? Không bằng lấy thân báo đáp đi?!"

Bạc Sủng Nhi không chút lựa chọn lắc đầu.

Đảo đôi mắt tròn, cũng không biết nghĩ tới điều gì, sau đó liền nhìn Tần Thánh, hoan khoái nói: "A Thánh, anh này rõ ràng chính là buộc em lấy oán báo ơn!"

Tần Thánh cúi đầu cười ra tiếng, "Vậy hãy để cho cừu hận, tới mạnh hơn chút ít đi!"

Bạc Sủng Nhi giơ tay lên, đánh Tần Thánh một cái, chậm rãi từ trong ngực Tần Thánh thối lui.

Cô đón ánh nắng, nụ cười sáng loá, xinh đẹp không gì sánh được, cô mở miệng, ngữ điệu chua chua ngọt ngọt, nhìn gương mặt anh tuấn lỗi lạc của thiếu gia Tần gia.

"A Thánh, em thật lòng, muốn tốt với anh một lần..."

"Cho nên em biết, anh sẽ không làm khó em nhỉ? Có đúng hay không?"

Cô sau khi nói xong, liền mở trừng hai mắt, đáy mắt mang theo vẻ tan vỡ tinh tế, làm đau nhói trái tim của anh như thế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 774: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【5】

Nhưng ngay sau đó, cô liền xoay người, từng điếm từng điếm hướng trong bệnh viện đi tới.

Tân Thánh giống như là một kẻ ngu, đứng ở nơi đó, không cách nào nhúc nhích.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn cô, rời đi...

**

Khi Tịch Giản Cận đi tới bệnh viện, giải phẫu đã bắt đầu rồi.

Anh thấy Hàn Như Y đứng ở nơi đó toàn thân khẩn trương run rẩy, tim của mình, cũng theo đó căng thẳng lên.

Xe của Tập đoàn Bạc Đế, tùm năm tùm ba dừng ở bệnh viện quân khu, có thể là cũng ngồi ở trong xe, cho nên thời điểm anh đi ngang qua sân quân khu, căn bản cũng không có phát hiện sự xuất hiện của bọn anh.

Giải phẫu làm rất lâu.

Tịch Giản Cận giống như là quên hô hấp, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm cửa phòng giải phẫu.

Cửa vẫn chưa mở

Rốt cuộc thời gian qua bao lâu, ngay cả anh cũng không biết.

Nơi này không có bác sĩ cùng hộ sĩ đi ra.

Bên trong một mảnh an tĩnh.

Xác thực mà nói, cái thế giới này đều là một mảnh an tĩnh.

Tịch Giản Cận tự mình an ủi mình nói, có lẽ điều này đại biểu phẫu thuật rất thuận lợi, nhưng nếu thật sự gặp chuyện không may, bọn họ hẳn là cũng sẽ chạy ra.

Hàn Như Y căn bản không cách nào trấn định, cô không ngừng ở trong hành lang đi tới đi lui, trong miệng lặng lẽ cầu nguyện.

Hồi lâu, hồi lâu sau, mặt trời cũng đã rơi xuống, cửa phòng giải phẫu, từ từ bị mở ra.

Tịch Giản Cận cùng Hàn Như Y lập tức tiến lên trước, Hàn Như Y khẩn trương mở miệng hỏi thăm: "Giải phẫu thành công sao? Tiểu Bảo như thế nào?"

Tịch Giản Cận bị cô đoạt lời, chỉ có thể ngậm miệng, đang đợi đáp án của bác sĩ.

Vick tiên sinh lấy xuống găng tay, nhìn chăm chăm Hàn Như Y cười mỉ mỉ nói: "Giải phẫu rất thành công, nghỉ ngơi một thời gian ngắn, Tiểu Bảo có thể khỏe mạnh!"

Hàn Như Y lập tức thở phào nhẹ nhõm, thân thể mềm nhũn, suýt té xuống, may là cô vẫn luôn nắm thật chắc cánh tay Vick tiên sinh, cho nên ông ta vẫn kịp thời ôm cô vào trong ngực.

Hàn Như Y không cách nào khắc chế khóc lên.

"Thật tốt quá... Tiểu Bảo được cứu rồi, Tiểu Bảo..."

Tịch Giản Cậ quay đầu, nhìn hộ sĩ trầm mặc, khẩn trương hỏi thăm:
"Người hiến tủy sống đâu? Cô ấy có ổn không?"

Thật ra thì, Tịch Giản Cậ không dám hỏi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 775: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【6】

Chính anh cũng không biết rốt cuộc mình mất bao nhiêu khí lực, mới hỏi được một câu nói kia.

Đã hỏi xong, anh cũng cảm giác toàn thân vô lực, kiệt sức, anh nhìn chăm chăm ánh mắt hộ sĩ, dùng hô hấp, đang chờ đáp án.

Hộ sĩ không có lên tiếng, âm điệu Tịch Giản Cận cũng theo đó run rẩy lên, nắm bả vai hộ sĩ, vội vội vàng vàng dò hỏi: "Cô ấy ra sao? Cô ấy ra sao rồi? Có phải đã xảy ra chuyện hay không?"

Tịch Giản Cận nghe được thanh âm tim của mình, trong nháy mắt chìm đến đáy cốc.

"Giải phẫu xuất hiện vấn đề sao? Cô ấy đã xảy ra chuyện? Cô không biết..."

Tịch Giản Cận nghĩ cũng không dám nghĩ, chẳng qua là cảm thấy toàn thân đều rét lạnh một mảnh, anh cảm thấy đầu óc của mình, giống như là bị mây đen che kín, một mảnh âm u...

Cô sẽ không thật sự xảy ra chuyện đi...

Nếu như cô xảy ra chuyện gì, vậy anh...

Ngón tay Tịch Giản Cận cũng bắt đầu run rẩy, âm điệu của anh căn bản không cách nào vững vàng, mãi cho đến phía sau mình có người đụng một chút, thấy người bưng túi máu tươi, hướng trong phòng giải phẫu đi

tới, ngay sau đó, Tiểu Bảo bị đẩy ra, đưa vào phòng chăm sóc đặc biệt, Vick tiên sinh cùng Hàn Như Y cùng ở một bên, vào phòng bệnh, Tịch Giản Cận lảng lảng ngây ngốc đứng ở nơi đó, nhìn cửa phòng giải phẫu, ở trước mắt của mình, lại một lần nữa nặng nề đóng lại.

Phát ra tới thanh âm nặng nề.

Thoáng cái đánh vào đáy lòng của anh.

Tại sao cô không đi ra ngoài? Tại sao muốn bưng máu đi vào? Chẳng lẽ cô...

Tịch Giản Cận toàn thân lạnh lẽo.

Nhưng là dần dần anh đã khôi phục bình tĩnh.

Chẳng qua là ngưng mắt nhìn cái cửa phòng giải phẫu, ánh mắt biến thành màu đỏ sậm.

Anh cảm giác được thân thể của mình còn lưu lại mùi của cô, cho nên, chắc chắn cô sẽ không gặp chuyện không may, cô sẽ không rời đi...

Anh chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngón tay khấn trương đều không thể cong.

Đáy lòng, rét lạnh như băng.

Thời gian từng giọt từng giọt trôi qua.

Tịch Giản Cận vẫn vẫn duy trì một ít cái tư thái đứng ở nơi đó, anh đứng theo tiêu chuẩn quân nhân, lưng thẳng tắp, giống như tính mạng của anh, đều ngưng tụ ở giờ khắc này, kiên nhẫn đợi chờ.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, hình như người tập đoàn Bạc Đế đánh mất kiên nhẫn, vội vàng chạy tới, đứng ở nơi đó, thấy bóng lưng

Tịch Giản Cậ, mọi người dừng cước bộ lại.

Mà lúc này, Tịch Giản Cậ đã giống như là một pho tượng, toàn thân cứng ngắc không cách nào nhúc nhích!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 776: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【7】

Tần Thích ở trong phòng giải phẫu.

Chưa từng xuất hiện qua.

Tương tự, người tập đoàn Bạc Đế, đáy lòng là có chút kiên định.

Thời gian tiếp tục từng giọt từng giọt xẹt qua, rốt cuộc, cửa phòng giải phẫu bị đẩy ra, Tịch Giản Cận lúc này mới như hồi thần, ngẩng đầu, nhìn về phía người bị đẩy ra.

Cô an tĩnh nằm ở trên giường, sắc mặt trắng bệch, ngay cả màu môi, cũng trở nên trắng như giấy.

"Giải phẫu như thế nào? Tần Thích..."

"Chú Tần Thích, tình huống Sùng Nhi bây giờ thế nào?"

"Cha... Sùng Nhi có khỏe không?"

.....

Tần Thích đi ra, mọi người tập đoàn Bạc Đế vây lại, rồi rít hỏi đến, Tần Thích thoát nhìn rất mệt mỏi, ở trong phòng giải phẫu gốc lâu như vậy.

Ông vuốt vuốt trán của mình, lúc này mới mím môi môi, hướng về phía người đứng phía trước gật đầu nói: "Giải phẫu rất thành công, nó không có chuyện gì, chẳng qua là ở thời điểm khoan xương, đau ngất đi..."

Đau ngắt đi.

Kia rất đau?

lưng Tịch Giản Cận trong nháy mắt cứng ngắt lại.

Giống như tất cả mọi người quanh thân ở trong nháy mắt rút lui, rút lui, toàn thế giới cũng chỉ còn lại có hai người bọn họ rồi.

Khuôn mặt của cô, mang theo kiêu ngạo cao quý, lẳng lẳng nằm ở trong mảnh chăn tuyết trắng.

Cô đã đem tủy sống hiến cho Tiểu Bảo, đưa bé kia, đã có hy vọng sống sót rồi...

Mà cô, lại chịu đặng lớn như vậy...

Tịch Giản Cận cho đến khi có người đụng phải chính mình một chút, anh mới hoàn hồn, lão đảo nện bước, đi tới trước giường bệnh, tay của anh, đặt ở bên giường bệnh, mơ hồ có thể cảm giác được cô yếu ớt hô hấp, tim của anh, lúc này mới dần dần yên tĩnh lại.

Cô tồn tại chân thật.

Đây không phải là cảnh trong mơ, không phải là mộng cảnh...

Tịch Giản Cận chẳng qua là chuyên chú nhìn chăm chăm năm người ở nơi đó, phảng phất là từ Quỷ Môn quan vòng một vòng trở về, trên trán hiện đầy mồ hôi.

Cảm giác này, thật không tốt.

Anh cực kỳ không thích.

May là, may là, giải phẫu thuận lợi, may là, may là, cô còn ở trên đời này, may là, may là...

Mặc dù đáy lòng là hận cô như vậy, nhưng, nhưng vẫn không cách nào khắc chế vì cô lo lắng.

Mãi cho đến khi người tập đoàn Bạc Đế vây quanh, đem cả người anh chen ra ngoài vòng tròn, anh nhìn giường bệnh mang theo cô, từ từ tiến vào một phòng bệnh, lúc này anh mới toàn thân vô lực tựa vào trên vách tường, từng ngệm từng ngệm bắt đầu thở hào hển.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 777: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【8】

Tiểu Bảo khôi phục rất tốt.

Một tuần sau, cô bé đã có thể mở mắt, cùng người nói chuyện, hơn nữa mỗi ngày bác sĩ cũng quan sát, tạm thời không có xuất hiện bất kỳ vấn đề gì.

Song, Bạc Sủng Nhi trong bảy ngày không có bất kỳ năng lực hành động, giống như là một bệnh nhân tê liệt, nằm ở trên giường bệnh.

Tân Thích nói rút đi tùy sống, sẽ đưa đến sức miễn dịch thấp xuống, vì phòng ngừa cô sẽ không gặp nguy hiểm, cho nên ở trong phòng bệnh săn sóc đặc biệt, Tân Thích không cho phép bất luận kẻ nào đi vào thăm.

Tịch Giản Cận ở bóng đêm thâm trầm, đứng ở ngoài cửa phòng bệnh, nhìn Bạc Sủng Nhi nằm ở bên trong an tĩnh ngủ.

Cảm thấy cô gái nơi đó, giống như là một cái ảo ảnh, tùy thời tùy chỗ, có thể biến mất không thấy nữa.

Cho nên, ánh mắt anh nhìn chăm chú vào cô, đều là cẩn thận.

Bởi vì Hàn Như Y cùng Bạc Sủng Nhi ký hợp đồng điều kiện, cho nên ở thời điểm Tiểu Bảo càng ngày càng ổn định, Hàn Như Y đã làm tốt hộ chiếu cùng thị thực, định cùng Vick tiên sinh mang theo Tiểu Bảo đi nước Mỹ.

Tịch Giản Cận vẻ mặt cũng không tốt, ngăn trở Hàn Như Y nhiều lần, Hàn Như Y lại nói, chuyện đáp ứng Bạc Sủng Nhi, cô phải làm được.

Tịch Giản Cận tâm tình phiền muộn dị thường, rồi lại không cách nào ngăn Hàn Như Y.

Dù sao đây là ước định của hai người, mà cô gái kia tử đã hiến tủy sống rồi, nếu như đổi ý, quá không đủ quân tử!

Đến cuối cùng, Tịch Giản Cận không ngăn cản được Hàn Như Y, chỉ có thể mặc cho Hàn Như Y gả cho Vick tiên sinh.

Dĩ nhiên, đáy lòng của anh, đối với đội trưởng của mình, càng thấy tội lỗi hơn.

Hàn Như Y ở trước khi đi, ôm Tiểu Bảo đi chỗ Bạc Sủng Nhi nói lời từ biệt, Bạc Sủng Nhi nằm ở giường bệnh, cách cửa sổ cùng bọn họ chào hỏi.

Tiểu Bảo hình như rất thích Bạc Sủng Nhi, chỉ là thân thể nho nhỏ có chút suy yếu, cho nên khuôn mặt nhỏ dán lên cửa sổ thật chặt, vẫn cười hướng về phía Bạc Sủng Nhi bên trong.

Hàn Như Y dùng khẩu hình nói cho Bạc Sủng Nhi, chính mình muốn đi theo Vick tiên rời đi...

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi đột nhiên trở nên có chút ôn hoà lên.

Cô khẽ nghiêng đầu, quả thật thấy vẻ mặt Tịch Giản Cận, cũng là căng thẳng, giống như là vì cái chuyện gì, phiền não không chịu nổi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 778: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【9】

Bạc Sủng Nhi khẽ thông con người xuống, cô sáng tỏ, Hàn Như Y vừa theo đó Vick tiên sinh đi, cũng đại biểu là cô cùng anh mỗi người đi một ngã rồi.

Cô giả ra bộ dạng mệt chết đi, mệt mỗi nhắm hai mắt lại, trầm lắng ngủ.

Tiểu Bảo cũng rất mệt mỏi, Hàn Như Y chỉ có thể ôm cô bé trở về phòng bệnh.

ngày Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo VÀ Vick đi, Tịch Giản Cận căn bản không có đi tiễn lên máy bay, anh làm sao đưa? ChẢ lẽ còn muốn giống như lời Bạc Sủng Nhi, đứng ở trước mặt Hàn Như Y, hướng về phía cô nói, chúc en hạnh phúc?

Hàn Như Y năm đó rất yêu đội trưởng, anh đều là từng ly từng tý nhìn ở đáy mắt, anh so với ai khác cũng rõ ràng phần yêu kia, rốt cuộc nồng đậm đến cỡ nào

Đội trưởng vì cứu anh, toàn thân hiện đầy tử thương, tại chỗ chết ở trước mặt của anh.

Khi bọn anh trở về, hướng về phía Hàn Như Y gọi điện thoại, tuyên cáo Diêu Lăng đã chết... Hàn Như Y ước chừng mười lăm phút cũng không nói gì.

Chẳng qua là rất lâu sau đó sau, cô mới lăm băm trả lời một câu: "Các anh gọi nhầm điện thoại sao..."

Hàn Như Y cố nhẫn tới thời điểm sinh hạ Tiểu Bảo, rốt cuộc đã trải qua quá ít khổ nạn, anh không phải là không biết.

Bởi vì người đang ở quân đội, cho dù là đáp ứng đội trưởng chăm sóc mẹ con bọn họ, nhưng là cũng rất ít khi có thể tới thủ đo bọn họ.

Cuộc sống ở thủ đô vốn là nặng nề, mặc dù bọn họ tiền không thiếu, nhưng là cuộc sống đứng lên vẫn mệt chết đi, thời điểm mỗi lần anh đi, cũng thấy cô một mình bận trước bận sau.

Có thể là từ nhỏ lớn lên ở nông thôn, cùng khổ quen, cho dù là Diêu Lãng chết, cho rất nhiều trợ cấp, cô cũng không dùng một chút nào.

Tịch Giản Cận hiểu Hàn Như Y, đó là tiền do máu thịt của người đàn ông cô yêu mến đổi lấy, cô không muốn dùng.

Thật ra thì anh tin tưởng, nếu có cơ hội, dùng gấp mười lần số tiền này, có thể đổi lấy tánh mạng Diêu Lãng, Hàn Như Y tuyệt đối không chối từ đi làm!

Mà nay, cô gái anh yêu, lại đem cô bán mất... Còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, cô là vì giúp anh giải quyết phiền toái, giúp anh tìm cho Hàn Như Y một người rất tốt.

Anh không phải là không hiểu Bạc Sùng Nhi tùy hứng cố tình gây sự, Tiểu Bảo hành động bình thường, nhưng là, anh vẫn là không cách nào hiểu... Hiểu tại sao cô muốn làm như vậy!

Chả lẽ, thật như cô nói... Thật chỉ là bởi vì, anh không cách nào chân chân chính chính đối tốt một mình cô?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 779: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【10】

Anh phải chăm sóc Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo, tâm tình cô khó chịu?

Cho nên mới làm như vậy sao?

Đây cũng quá vô lý!

Tịch Giản Cận nghĩ tới nghĩ lui, suy nghĩ thật lâu, cũng không có nghĩ ra được đáp án.

Một mình anh như cũ cứ theo lẽ thường đi làm tan việc, chẳng qua là không còn đi tìm Bạc Sủng Nhi.

Đúng, không đi tìm.

Là không biết đi tìm như thế nào.

Anh biết tập đoàn Bạc Đế có nhiều người coi chừng dùm cô, cô chẳng thể xảy ra chuyện gì.

Thình thoảng anh có xem một chút tin tức tiêu khiển, Tần Thánh như cũ Hoa Danh bên ngoài, mỗi ngày trêu hoa gheo nguyệt, cùng cái minh tinh này cái người mẫu kia không ngừng truyền tới chuyện xấu.

Mỗi cái cử động của Dịch Thiển, mang đến cho tập đoàn Bạc Đế hiệu quả và lợi ích kinh người, trở thành người tài nối tiếp Bạc Tình, một kỳ tài buôn bán!

Tô Thần bởi vì thống nhất rồi Hoa Nhuận Quốc Tế, một lần nữa chinh
đốn, đẩy ra rồi một nhóm mình mới tinh, dáng điệu không tẻ, tư thái không
tẻ, diễn xuất không tẻ, sau khiở Triệu Tố Nhã rơi xuống, bọn họ từng bước
từng bước người trước ngã xuống, người sau tiến lên quật khởi rồi.

Thoạt nhìn, cái thế giới này cũng không tẻ lắm.

Như cũ chuyển động ổn định như vậy.

Thình thoảng Tịch Giản Cận tan việc từ quân khu trở về khu vực
thành thị, lựa chọn đi ngang qua cửa trang viên Bạc Gia, lại phát hiện đèn
bên trong nhà cô đều tắt.

Phảng phất không hề sáng lên.

Cô không ở nhà sao?

Ở đâu?

Anh không có hỏi thăm, chẳng qua là lẳng lặng ngậy ngốc, trở về căn
hộ, cũng là không có một bóng người, cũng không ở nơi đâu qua đêm, đều
ngoan ngoãn trở lại Tịch gia.

Chuyện Hàn Như Y theo đi Vick tiên sinh, ông nội Tịch Giản Cận
biết, mà Bạc Sủng Nhi không có ở đây quán anh, ông nội Tịch Giản Cận
nhìn ra anh sa sút, lại nghĩ tới anh đã 23 tuổi, mặc dù không nóng nảy kết
hôn, tuy nhiên cũng có thể nói một cuộc yêu thương.

Nhưng ngay sau đó, ông nội Tịch Giản Cận liền thu xếp rất nhiều con
gái thủ trường cùng chính đàn cùng anh ở trường bất đồng hợp an bài gặp
mặt.

Bình tĩnh mà xem xét, Tịch Giản Cận có chút chán ghét, chẳng qua là
anh bây giờ, hình như ít đi một tí khát vọng phản kháng.

Hoặc nói, anh dối chuyện gì, đều là nản lòng thoái chí.

Thình thoảng sẽ đi điện thoại cho Hàn Như Ý, hỏi thăm cô cùng Tiểu Bảo trôi qua có được hay không, mỗi lần đã điện thoại, đáy lòng của anh, nổi đau lòng, càng nghiêm trọng hơn!

Chẳng qua là, từ khi cô làm xong giải phẫu, đến bây giờ, liên tiếp ba tháng, cô cũng không có hiện ra ở trước mặt của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 780: Tiểu Tích, Em Mang Thai! 【11】

Giống như là hoàn toàn bốc hơi khỏi thế giới này.

Từ tánh mạng của anh, giống như hoàn toàn biến mất.

Này không giống như tác phong của cô!

Dựa theo tính tình của cô, nếu như cô thật muốn ở lại bên cạnh anh, mượn cơ hội uy hiếp Hàn Như Y đuổi đi Hàn Như Y mà nói, cô hẳn là trở lại quần quít chặt lấy anh.

Làm sao hiện tại một chút cũng không có tin tức?

Chả lẽ, chuyện lúc ban đầu, cô có nỗi khổ tâm sao?

Nhưng là rất cuộc là cái nỗi khổ tâm gì, anh làm sao cũng đoán không ra, gọi điện thoại cho điện thoại di động của cô, là trạng thái tắt điện thoại, gọi điện thoại cho Hàn Như Y, nhiều lần muốn mở miệng hỏi thăm, nhưng chậm chạp hỏi không ra miệng.

Hàn Như Y vẫn luôn ở trước mặt của anh mềm yếu cùng ủy khuất như thế, cô rất hiểu chuyện, đè nén khổ sở đáy lòng, yên lặng thừa nhận hết thảy.

Anh cũng không có giúp đỡ Hàn Như Y nhằm vào Bạc Sủng Nhi, đã có chút ít bản khoản rồi, nhưng nếu hiện tại, đem dao động của mình đối với Bạc Sủng Nhi bày ra, đi hỏi thăm Hàn Như Y ban đầu cùng cô rất cuộc

xảy ra chuyện gì, hình như thoát nhìn, đối Hàn Như Y quá mức không công bình rồi.

Cho nên, Tịch Giản Cận không có hỏi.

Thời gian liền như vậy vẫn trôi qua...

Cho đến một ngày...

Hiện tại X thị đã gần cuối thu rồi, khí trời dần dần chuyển sang lạnh lẽo, là lúc thích hợp nhất để huấn luyện rồi.

Cuối thu khí sáng, trời xanh mây trắng.

Tịch Giản Cận bởi vì không có chuyện gì, tất nhiên một lòng một dạ đem mọi chuyện cần thiết vùi vào trong công việc, cộng thêm ở thời điểm Nguyên Đán, quân khu khảo hạch tranh tài, mà anh là năm thứ nhất, cộng thêm lòng dạ rất cao, trong xương cũng rất ngạo khí, cho nên, anh sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Cho nên huấn luyện của anh cũng có chút nghiêm khắc.

Dĩ nhiên, còn có một nguyên nhân, anh chỉ cần làm như vậy, là có thể làm cho mình tạm thời quên hết những chuyện phức tạp kia

Tối nay, quân khu có hội liên hoan, tất cả binh lính được uống rượu, uống ngã trái ngã phải, Tịch Giản Cận nho nhã vô cùng,

Chẳng qua là được hai ly, cuối cùng vẫn theo bọn hấn náo âm âm đến, có người liền quần anh nói: "Tịch đội trưởng, làm sao gần đây không thấy anh vội vã về nhà? Ban đầu anh cùng Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế ở chung một chỗ, mỗi lúc trời tối đều rất vội trở về..."

"Đúng vậy a, đúng a! Gần đây cũng không thấy Tịch đội trưởng gấp gáp về nhà, không phải là tình cảm xuất hiện lỗi hổng chứ?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 781: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (12)

Tịch Giản Cận nghe được lời như vậy, chỉ cười một tiếng, không nói không rằng giải thích.

Những người kia nói một hồi, liền có thể cảm thấy anh không trả lời, rất không thú vị, cũng liền ngậm miệng.

Giày vò đến hơn nửa đêm, Tịch Giản Cận rút lui.

Lái xe, chạy trong đêm thành phố X, anh lái xe theo tâm ý, bất tri bất giác liền đi tới nhà trọ.

Anh không có lên lầu, chủ yếu là cô không có ở đây, đều là tràn đầy nhớ lại, rất nhiều chuyện xen lẫn cùng một chỗ, yêu có, hận có, không hiểu cũng có, quán ở đáy lòng của anh, ép anh có chút thở không được.

Anh chỉ ngồi ở trong xe, ngồi yên lặng.

Chờ lấy thời gian trôi qua.

Điện thoại di động của Tịch Giản Cận rung lên, cúi đầu xuống, nhìn thấy tên trên màn hình, ánh mắt của anh, trong lúc đó chìm xuống dưới.

"Tịch, là em, Sủng Nhi."

Anh biết là cô.

Biến mất không thấy ba tháng, đột nhiên xuất hiện rồi.

Đáy lòng của anh, không phải là không có kích động.

"Ừm." Anh trả lời một câu, không còn nói chuyện.

Điện thoại trầm mặc hồi lâu, mới nghe được tiếng của cô, chậm rãi truyền đến: "Ừ..... Em muốn hẹn anh ngày mai ăn một bữa cơm, có thể không?"

Cô, nói rất nhẹ, giống như đem quá khứ, liên đơn giản vén qua một dạng.

Tự nhiên mà trực tiếp.

Tịch Giản Cận có chút hồ đồ rồi, anh ban đầu vốn cho là mình hiểu lầm cô, cô úy khuất chạy đi, thế nhưng hiện tại cô lại xuất hiện, lại bắt đầu quẩn lên anh.

Đáy lòng của anh có tức không hài lòng vừa cao hứng.

Phức tạp mà mâu thuẫn.

Anh nửa ngày, mới thở dài một hơi, nói ra: "Có chuyện gì sao?"

"Có việc!" Cô trả lời rất thẳng thắn, rất trực tiếp!

Tịch Giản Cận rũ mi mắt xuống, lương tri nói cho anh biết, anh không thể cùng người phụ nữ này ở cùng một chỗ, bởi vì như vậy anh sẽ có lỗi với với đội trưởng, cô đem người phụ nữ của đội trưởng bán đi rồi!

Có thể là không cách nào khắc chế cảm tính nhưng vẫn để anh không tự chủ được, thốt ra hỏi một câu: "Chuyện gì?"

Hỏi xong, anh mới cảm giác được không ổn, yên lặng bổ sung một câu: "Ở trong điện thoại nói thẳng đi."

"Gặp mặt nói đi." Cô cự tuyệt anh.

Anh không có lên tiếng.

Cô giống như ở bên kia nghĩ tới điều gì, trầm ngâm một hồi, đột nhiên ném cho anh một quả bom: "Tịch, em mang thai rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 782: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (13)

Thân thể Tịch Giản Cận hơi run rẩy một chút, anh ngồi ở ghế lái, lập tức thân thể khôi phục tư thái không nhúc nhích được.

Yên lặng.

Bên tai lơ mờ quanh quẩn lấy giọng của cô, nhàn nhạt quanh quẩn ở bên tai anh.

Từng câu từng chữ.

Cô nói: Tịch, em mang thai rồi!

Mang thai rồi!

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ xe, nhàn nhạt chiếu vào trên người Tịch Giản Cận, trên mặt của anh không có bất kỳ cái gì vẻ mặt, tiếp cận với tư thái không nhúc nhích, trên mặt một mảnh lạnh lùng tái nhợt.

Bạc Sủng Nhi nói xong câu đó, cũng là lâm vào một mảnh trầm mặc.

Cô giống như là đang kiên nhẫn chờ đợi Tịch Giản Cận trả lời, thế nhưng, hồi lâu, đều không có nghe được bất kỳ tiếng nào.

Cô lúc này mới thản nhiên cười một tiếng, mở miệng: "Tịch, anh đang nghe sao?"

Tịch Giản Cận vẫn không có trả lời, thật lâu, anh nghe được Bạc Sủng Nhi tiếp tục nói: "Ngày mai chúng ta gặp mặt nói một chút đi....."

Tiếng Bạc Sủng Nhi, mang theo mấy phần hồn dỗi.

Cô rất ít nũng nịu với anh như vậy, đáy lòng Tịch Giản Cận run lên, trong đầu không nhin được có chút không cách nào tự điều khiển rồi.

"Ta đặt vị trí phòng Khải Duyệt, gian phòng dãy số 1503, lúc anh đi vào Khải Duyệt, phục vụ có nhận biết anh, sẽ đưa anh lên."

Bạc Sủng Nhi tử tử tinh tế đem nói chỗ đặt cho Tịch Giản Cận một lần.

Tịch Giản Cận chỉ là mặt không thay đổi nghe cô nói những lời kia.

Nếu như không cẩn thận nhìn, căn bản sẽ không phát hiện, ngón tay Tịch Giản Cận, một mực không ngừng run rẩy.

Giống như khăn trương!

Giống như kích động!

"Tịch, em rất lâu không gặp anh rồi, anh nhớ em chứ?" Ngữ điệu Bạc Sủng Nhi nhẹ nhàng chậm chạp đem mọi chuyện cần thiết nói xong, liền yên lặng bổ sung một câu: "Tịch, em rất nhớ anh."

Cô nói những lời này, tựa như lăm bằm giữa tình nhân.

Mang theo thủy triều ôn nhu.

Tịch Giản Cận ngẩng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, trong mắt phức tạp quang mang, nửa ngày, anh mới mở miệng nói ra: "Được..... Ngày mai gặp!"

Lập tức, hai người liền khách khí tạm biệt, dập máy điện thoại.

Tịch Giản Cận một người cô đơn ngồi ở trong xe, nhìn ngoài cửa sổ đen kịt, trong mắt dần hiện ra đến nhàm ánh sáng rối loạn, hồi lâu, hồi lâu, đều không có bình ổn xuống.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 783: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (14)

Căn bản là không có cách bình ổn lại.

Mang thai rồi.....

Mang thai rồi.....

Mang thai rồi.....

Đáy lòng của anh lộp đi lộp lại lấy quanh quần ba chữ này, quay tới quay lui, giống như ma chú.....

Nhà hàng Khải Duyệt.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận hẹn nhau khách sạn lớn.

Tịch Giản Cận mặc một thân trang phục bình thường, nhìn qua vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, cởi quân phục nghiêm túc cùng trang phục chính thức nghiêm cẩn, anh lúc này nhìn lên, giống như một công tử ấm áp như xuân.

Anh mặc quần đen và T-shirt màu trắng, kiểu dáng thật đơn giản, nhãn hiệu nổi danh quốc tế.

Thân hình của anh cực kỳ tốt, tăng thêm ở bộ đội huấn luyện, bắp thịt rắn chắc, nghiêm chỉnh cũng là một móc treo quần áo tốt.

Anh xuống xe, cửa nhà hàng đã bị kéo ra, anh đi vào, lập tức có người Bạc Sủng Nhi an bài tốt ra nghênh đón: "Tịch tiên sinh, Bạc tiểu thư đã đang chờ ngài rồi."

Có phục vụ hai tay dâng khay đi vào bên cạnh anh, bên trong để khăn nóng lau tay, Tịch Giản Cận cầm lên, tư thái thanh thản xoa tay của mình, trả khăn mặt về, lúc này mới đối hơi gật đầu với phục vụ.

Nét mặt của anh vẫn luôn là nội liễm trầm ổn, nhắm trúng vô số người chung quanh thấp giọng tán thưởng.

"Tịch tiên sinh, mời đi theo tôi."

Ngay sau đó, anh liền đi vào thang máy.

Một đường kéo lên.

Đến tầng mười lăm.

Ra thang máy, phục vụ mang anh gõ cửa phòng 1503.

Bên trong truyền đến từng tiếng thanh thúy: "Tiến vào."

Lập tức, cửa bị phục vụ đẩy ra, tiến vào, một cú đầu góc 90 độ: "Bạc tiểu thư, tịch tiên sinh đến rồi."

Bạc Sủng Nhi ngồi ở trên ban công, nghe được như vậy, hơi quay đầu trở về, ánh mắt gọn gàng dứt khoát nhìn về phía Tịch Giản Cận.

Mấy tháng không gặp, anh giống như gầy không ít.

Ánh mắt Tịch Giản Cận cũng cùng Bạc Sủng Nhi đối mặt với nhau, cô mặc một thân váy vàng, phối hợp trang điểm tinh xảo, nhìn qua vô cùng đẹp.

Nhìn thấy mây thàng này, cô trôi qua cũng không tậ, không có gầy, ngược lại hơi đẩy đà một chút.

Hai người liền nhìn đối phương như vậy, đều không có mở miệng nói chuyện.

Phục vụ chính vạt áo đứng đấy mở miệng: "Xin hỏi, tịch tiên sinh, Bạc tiểu thư, hiện tại muốn mang đồ ăn lên sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 784: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (15)

Bạc Sủng Nhi hơi gật đầu, lúc này phục vụ mới cúi đầu, rất cung kính nói một câu: "Tịch tiên sinh, Bạc tiểu thư, xin chờ một chút."

Lập tức, cô liền quay người, phân phó những đầu bếp chuyên môn vì Bạc Sủng Nhi chuẩn bị đồ ăn!

Trong phòng rất yên tĩnh.

Hai người nhìn nhau, đều không nói gì.

Bạc Sủng Nhi hơi từ trên ban công đứng lên, vốn là hình ảnh yên lặng nhất thời vỡ vụn, Tịch Giản Cận mới hoàn hồn, dời ánh mắt, đi tới bên ghế ngồi xuống.

Anh từ đầu đến cuối không có mở miệng nói câu nào, mà Bạc Sủng Nhi hành động thản nhiên, đối với Tịch Giản Cận trầm mặc làm như không thấy, chậm rãi đi một chuyến vào nhà vệ sinh, cũng không biết cô ở bên trong làm những thứ gì, nói tóm lại là hơn nửa ngày, cô mới mở cửa, đi tới.

Lúc này trên bàn cơm lớn, đã đặt rất nhiều đồ ăn, Tịch Giản Cận quay đầu, Bạc Sủng Nhi nhất thời lại cười như hoa, Mỹ Lệ vô cùng, mang theo mười phần sức cuốn hút, cô từ từ thong thả, đi tới bên người Tịch Giản Cận.

Một mùi hương quen thuộc cuốn về phía Tịch Giản Cận.

Hô hấp Tịch Giản Cận đều nặng nề rất nhiều.

Tay của cô đặt ở một bên ghế dựa, trong khoảnh khắc đó, Tịch Giản Cận coi Bạc Sủng Nhi là muốn ngồi ở bên cạnh anh, thế nhưng một giây sau, Bạc Sủng Nhi chỉ nhẹ nhàng nói một câu: "Tịch, anh đến rồi! Những đồ ăn đều là anh thích ăn."

Nói xong, cô liền nện bước chậm rãi, đi tới đối diện Tịch Giản Cận, kéo ghế ngồi xuống.

Cô nhìn thấy anh chỉ trầm mặc, sắc mặt rất lạnh lùng, cô dứt khoát ngậm miệng, chờ phục vụ đem đồ ăn lên đủ, cô lúc này mới cầm đũa lên, bắt đầu ăn.

Tịch Giản Cận thấy được cô động đũa, ăn say sưa ngon lành, anh lại không có một chút khẩu vị.

Ăn cơm xong, hoa quả và các món nguội cùng ke ly mang lên.

Bạc Sủng Nhi cầm cái muỗng trong suốt, từ xúc ăn.

Tịch Giản Cận ngồi nghiêm chỉnh ở nơi đó, hai tay khoanh trước ngực, nhìn chăm chăm cô ăn kem.

Kỳ thật anh rất thích xem cô ăn kem.

Cô có một thói quen, đó chính là không có ăn một miếng, luôn yêu thích dùng đầu lưỡi nhỏ nhỏ liếm cánh môi một chút, hình ảnh vô cùng mê người.

Cô bởi vì ăn cay lại ăn mát, môi nhỏ cánh hồng hồng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 785: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (16)

Tịch Giản Cận nhìn một chút, con mắt không nhìn được nổi lên một vòng đỏ sậm, phá lệ kinh diễm.

Anh cứ như vậy có kiên nhẫn nhìn cô ăn sạch sẽ kem.

Đợi đến tất cả đã xong, Bạc Sủng Nhi mới chậm rãi ngẩng đầu, cầm giấy ăn, ưu nhã hào phóng lau môi, lập tức, mới đưa ánh mắt, đối mặt với Tịch Giản Cận.

"Tịch, chúng ta nói một chút đi."

Ngữ điệu cô chậm.

Giống như nhẹ giọng nói nhỏ.

Tịch Giản Cận liền gật đầu, ánh mắt từ từ tụ lại, trở nên cực kỳ có ánh sáng, "Ừm."

Bạc Sủng Nhi cảm giác đến nhịp tim chính mình đập cực kỳ nhanh, cô khẩn trương mấp máy môi, cánh môi bởi vì dùng sức, có chút trắng bệch, lập tức cô liền mở miệng nói ra: "Tịch, em mang thai, con của anh."

Tịch Giản Cận tiếp tục gật đầu, không nhẹ không nặng nhìn lấy Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi coi là anh sẽ nói ra suy nghĩ của mình, thế nhưng hơn phân nửa ngày, Tịch Giản Cận đều không có mở miệng nói chuyện, đáy lòng Bạc Sủng Nhi lại càng ngày càng khẩn trương, cô nín thở, ngưng thần

nhìn qua Tịch Giản Cận: "Làm xong phẫu thuật, thân thể em rất suy yếu, Bạc Tình cùng Thất Thất mang em đi châu Úc chơi một hồi, trước mấy ngày em vô ý ở té xiú, về sau kiểm tra, mới biết chính mình có bầu, đã ba tháng rồi."

Tịch Giản Cận nghe những lời này, ánh mắt dần trôi bắt đầu trở nên hoảng hốt.

Bạc Sủng Nhi nuốt nước miếng một cái, tiếp tục nói: "Anh xem, em hiện tại có phải mập lên rất nhiều hay không? Em ban đầu còn thấy chính mình mỗi ngày ăn ngủ ngủ rồi ăn mới béo phì, không nghĩ tới là mang thai rồi."

Kỳ thật cô không mập.

Trước đó cô là hơi gầy, hiện tại chỉ nhìn có thịt một chút, vừa đúng dáng người, so trước đó hoàn mỹ nhiều, dễ nhìn khác lạ, căn bản cùng béo không đáp một bên.

Thế nhưng, hiện tại Tịch Giản Cận, lại vô ý quan sát cô béo cùng gầy, ánh mắt của anh dần dần có chút thâm đen.

Bạc Sủng Nhi một hồi không nói gì, chỉ là thận trọng đánh giá vẻ mặt Tịch Giản Cận, thế nhưng cuối cùng không có phát hiện bất kỳ dấu vết gì, cô căn cứ môi dưới, nói ra: "Nếu như anh không thích đứa bé, như vậy em có thể một mình sinh ra..... Tập đoàn Bạc Đế có thể nuôi nôi nó."

"Nhưng em biết, em hẳn là nói cho anh, dù sao anh là cha của đứa bé trong bụng em, có nghĩa vụ biết đến."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 786: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (17)

"Cho nên, Tịch, em hôm nay tìm anh đến, là muốn hỏi anh một chút, cái đứa bé này, anh dự định muốn không?"

Bạc Sủng Nhi hỏi qua, liền chậm rãi dời ánh mắt, cô nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, nhìn lấy ánh mặt trời bên ngoài chói mắt, đáy lòng đau đớn từng trận.

Cô không có lựa chọn nào khác rồi.

Cô không muốn triệt để mất đi anh!

Cô biết chính mình để tâm nhiều lắm, cho tới lúc cùng Hàn Như Y nói chuyện, ký ước, đem cô ấy bán cho Vick tiên sinh, cô liền bắt đầu nghĩ kế mang thai rồi!

Cô biết, Hàn Như Y bị cô bán mất, Tịch Giản Cận lại yêu cô, cũng sẽ không cùng với cô, cho nên, cô chỉ có thể lợi dụng đứa bé giữ anh.

Đúng vậy, trong bụng của cô, cũng không có cái gọi là đứa bé, cô qua châu Úc liều mạng ăn, liều mạng uống, mới để chính mình hơi béo một chút, vì cái gì cũng tốt hơn có thể lừa gạt Tịch Giản Cận.

Vì cái gì cũng là để Tịch Giản Cận phụ trách với cô.

Cô không muốn khác, chỉ muốn gả cho Tịch Giản Cận.

Quân cưới không thể tùy tiện ly hôn.

Chỉ cần hai người bọn họ vững vàng buộc cùng một chỗ, cả một đời thời gian trôi qua, anh sẽ có một ngày, sẽ không còn tức giận cô!

Cô không thể trơ mắt nhìn bọn họ lại một lần nữa tách ra, trước đó bọn họ tuổi nhỏ, có thể bỏ lỡ bảy năm, hiện tại bọn họ làm sao có thể lại bỏ lỡ bảy năm chứ?

Về phần đứa bé này, tương lai làm sao che lấp..... Cô nghĩ, cô có rất nhiều thời cơ có thể dễ làm mất như trở bàn tay!

Chỉ muốn gả cho anh, là tốt!

Cô Bạc Sủng Nhi cho tới nay đều cao cao tại thượng, đến cùng là bởi vì yêu nhiều, mới có thể vận dụng tâm tư đem anh cùng mình buộc cùng một chỗ như vậy?

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận hung hăng trừng mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, con? Cô lại lừa anh đi.....

Thế nhưng lừa gạt lần này, mục đích của cô là gì, đáy lòng của anh rõ ràng.

Anh căn bản là tỉ lệ sinh con là số lẻ, làm sao có khả năng có con?

Ba tháng này, cô không có xuất hiện ở trong sinh mệnh của anh, anh cho là cô biến mất không thấy, thì ra đưa ra dự định này.

Không thể không thừa nhận, cô rất thông minh.

Không hổ là con gái Bạc Tình cùng Thất Thất!

Thế nhưng, thông minh lại chống đỡ vận mệnh buồn cười, cô không biết anh căn bản không thể cho cô một đứa con!

Mục đích cô làm như vậy đến cùng là cái gì?

Gả cho anh sao??

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 787: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (18)

Đáy lòng Tịch Giản Cận đột nhiên run lên, lúc này mới hỏi lại Bạc Sủng Nhi: "Con của anh, anh vì cái gì không muốn, em định làm như thế nào?"

Anh hỏi cô định làm như thế nào.

Bạc Sủng Nhi mấp máy môi, suy nghĩ một hồi, lúc này mới nhìn Tịch Giản Cận: "Em muốn làm sao, anh đều đồng ý sao?"

Tịch Giản Cận không có gật đầu, cũng không có lắc đầu, chỉ là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi hốt hoảng, nửa ngày, cô mới há mồm nói ra: "Tịch, em muốn cho con chúng ta một căn nhà hoàn chỉnh."

Thân thể Tịch Giản Cận triệt để cứng ngắc.

Vẻ mặt chậm rãi mở ra.

Quả thật như thế.

Cô trăm phương ngàn kế dự định như vậy, là vì gả cho anh.

Cô thế mà vận dụng tâm tư gả cho anh rồi!

Cô thật muốn ở cùng với anh một chỗ, cho nên mới giả mang thai gả cho anh!

Tịch Giản Cận hơi rũ mắt xuống, tối hôm qua một đêm ngồi ở trong xe, anh liền suy nghĩ vấn đề này.

Không phải không cao hứng.

Là thật cao hứng.

Cô thật muốn gả cho anh.

Mà anh cũng muốn cưới cô.

Lần này, anh không phải có thể cho chính mình biểu hiện giả dối, giả bộ như hồ đồ, giả bộ cô có con, bọn họ mặt ngoài mang hận ý, trên thực tế là bởi vì yêu nhau cùng không nỡ kết hôn?

Anh không phải có thể giả dạng ngu ngốc, bị cô lừa gạt một lần, coi như cô thật sự có con của anh, mà anh tin là mình có kỳ tích, chỉ có chút, liền khiến cho cô mang thai sao?

Như thế, anh liền có thể cùng cô kết hôn rồi.

Cùng một chỗ rồi.

Không cần bởi vì cô bán mất Hàn Như Y, mình tại cái gọi chính nghĩa cùng đạo đức, mà cứ thế cùng cô tách ra.

Đáy lòng Tịch Giản Cận có chút kích động.

Cuộc sống không có cô, không dễ chịu.

Cuộc sống có cô, dù thống khổ, căm hận, nhưng mà thời gian, không phải dày vò.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận chậm chạp không chịu nói, cô hơi cúi đầu xuống, cắn cắn môi dưới: "Thật khó khăn sao? Em biết, anh hiện tại

chán ghét em, thế nhưng, anh biết không..... Em không muốn để con cho chúng ta sinh ra, không có ba mẹ, như thế nó rất đáng thương..... Tịch, liền xem như vì con, anh có thể suy tính một chút hay không?"

"Nếu như anh không để ý tới hiểu sai, ý của em là, người muốn gả cho anh?" Nửa ngày, Tịch Giản Cận ngẩng đầu, con mắt tinh táo nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi hỏi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 788: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (19)

Anh cực kỳ nghiêm túc.

Cô cũng không nhịn được nghiêm túc theo.

Cô không chậm trễ chút nào gật đầu, phụ tặng một chữ: "Vâng!"

Sau khi nói xong, trong mắt của anh lộ ra ánh sáng.

Ngón tay của cô run lên một cái, tiếp tục nói bổ sung: "Tịch, em muốn gả cho anh!"

Tịch Giản Cận nghe được cái tiếng mãnh liệt, muốn gả cho anh.....

Cô biết câu nói này, đại biểu cho hàm nghĩa gì không?

Gả cho anh, nhất định một đời một kiếp đều khó có khả năng ly hôn rồi!

Gả cho anh, vô luận giàu nghèo hay là tật bệnh, cô đều là người phụ nữ của Tịch Giản Cận anh!

Gả cho anh..... Anh cả đời này, đều sẽ không thả cô!

Cô xác định sao?

Cô nghĩ thông suốt sao?

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nhìn cô hỏi: "Em chắc chắn chứ?"

"Em xác định." Bạc Sủng Nhi không hề do dự nói ra.

Làm sao không xác định?

Cả đời này, người đàn ông cô rất muốn gả, cũng là anh!

Cô biết anh yêu cô, dù việc hiện tại có chút tức giận, thế nhưng cô vẫn muốn gả cho anh!

Tịch Giản Cận hít sâu một hơi, xác định.....

Cô xác định!

Vậy anh coi như một kẻ ngu ngốc bị cô lừa đi!

Cùng anh kết hôn đi!

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền đột nhiên đứng lên đi tới bên người Bạc Sủng Nhi, cầm lấy túi của cô, từ bên trong tìm thẻ căn cước, động tác của anh, mang theo vài phần thô bạo, cầm thẻ căn cước của cô, nhìn chăm chăm mắt cô, hỏi: "Em thật xác định sao?"

Lần thứ hai hỏi cô rồi.

Chỉ cần lần này cô gật đầu, như vậy, anh tuyệt đối sẽ không cho cô nửa điểm đổi ý!

Bạc Sủng Nhi không chần chừ, cực kỳ vội vàng gật đầu.

Tịch Giản Cận đột nhiên nắm tay của cô, đi xuống dưới lầu.

"Tịch, anh làm cái gì?"

Bạc Sủng Nhi bị anh kéo đi có chút kinh hồn bạt vía, không nhịn được sợ hãi hỏi một câu.

Tịch Giản Cận không để ý đến cô, ngược lại móc điện thoại di động, cũng không biết gọi cho người nào, chỉ nghe được tiếng anh cực kỳ nghiêm túc: "Chào, tôi là Tịch Giản Cận, đúng, thái tử Tịch gia..... Ừm, tôi muốn đăng ký kết hôn..... Tôi biết cần phê duyệt, chẳng qua trước cho tôi đăng ký kết hôn, chuyện phê duyệt tôi sẽ trong vòng ba ngày để người giải quyết hết!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 789: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (20)

"Không sao, nếu như phía trên hỏi, cô cứ để họ qua hỏi người Tịch gia nguyên nhân!..... Ừm, lúc nào xử lý thủ tục?"

Tịch Giản Cận quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, thần thái của anh cực kỳ bình tĩnh, thế nhưng trong mắt của anh lại cất giấu nồng đậm kích động, anh nhanh chóng liếc qua, cắn răng, cực kỳ khẳng định nói: "Bây giờ đi, đại khái nửa giờ, tôi sẽ đến cục dân chính, mấy người chuẩn bị kỹ càng tất cả, đi liền đăng ký đóng dấu!"

Tịch Giản Cận dập máy điện thoại, liền quay đầu, cực kỳ nhàn nhạt nhìn Bạc Sủng Nhi: "Hết thấy làm xong, em đã muốn gả cho anh, như vậy hiện tại liền dẫn em đi đăng ký."

Bạc Sủng Nhi còn mang một bộ mờ mịt.

Cô cảm thấy giống như là nằm mơ không chân thực, vừa rồi cô vẫn cảm thấy anh sẽ không đồng ý, thậm chí cô suy nghĩ hồi lâu mới nghĩ ra được lấy việc mang thai uy hiếp anh, kết quả anh cũng không hỏi, cái gì cũng không truy cứu, chỉ là đơn giản hỏi cô vài câu em chắc chắn chứ? Liền cùng anh đăng ký kết hôn rồi?

Tịch Giản Cận nhìn lấy Bạc Sủng Nhi kinh ngạc, ánh mắt sau đó trầm xuống, ngữ điệu anh cũng đi theo có chút lãnh khốc: "Làm sao hả? Hối hận rồi hả? Em không muốn gả cho anh sao?"

Bạc Sủng Nhi có chút mơ hồ, cô hơi chớp mắt, Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng này của cô, nhất thời hất ra tay của cô.

Bạc Sủng Nhi bị anh hất ra, trong lúc đó hoàn hồn, liền vội vàng nắm lấy tay của anh, nắm thật chặt, cô gả cho anh, làm sao lại không gả cho anh chứ?

Nếu như cô không muốn gả cho anh, cô cần phải trăm phương ngàn kế như thế sao?

Bạc Sủng Nhi hít sâu một hơi, nói ra với anh: "Gả, em gả cho anh!"

Ánh mắt Tịch Giản Cận hơi hơi dịu đi một chút.

Anh nắm tay của cô, đo về phang máy.

Lên xe, Tịch Giản Cận lái xe cực kỳ nhanh.

Hai người đều không nói gì.

Tịch Giản Cận giống như hạ quyết định cực kỳ lớn, anh biết cô giỏi thay đổi, hiện tại cô đã lừa gạt anh vì muốn gả cho anh như vậy, như vậy anh không muốn buông tha cái thời cơ này, mà anh cũng có thể thừa cơ giải thích với Hàn Như Ý, cô mang thai rồi..... Anh không thể không cưới cô!

Thế nhưng là xe tới cửa cục dân chính, Tịch Giản Cận dừng xe, quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi yên tĩnh, một lần nữa xác định nói: "Bạc Cẩm, em nghĩ kỹ chưa? Đi vào, liền không có chỗ đổi ý rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 790: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! (21)

Bạc Sủng Nhi gật đầu.

Không nói gì.

Tịch Giản Cận nhất thời mở cửa xe ra, kéo tay của cô, đi ra ngoài cửa, tốc độ của anh đi cực kỳ nhanh, một đường dắt cô tiến vào cục dân chính.

Bên trong sớm đã có người đợi rồi.

Chuẩn bị xong hai quán số đỏ.

Tịch Giản Cận đem thân phận của chứng minh đặt ở trên bàn, nói với người đăng ký: "Đăng ký đi!"

Người dẫn ký là một cô gái nhỏ, cô sớm nhận được thông báo, biết người đến là thái tử Tịch gia, mỗi người đều ngẩng đầu, tử tế nhìn, lặng lẽ đỏ mặt, đáy lòng lặng lẽ nghĩ, thế mà suất khí như vậy, so trên TV không biết đẹp trai gấp bao nhiêu lần!

Cô cười vô cùng ngọt, chào hỏi nói ra với Tịch Giản Cận: "Tịch tiên sinh, chào ngài..... Xin ngài chờ một chút, lập tức làm xong cho ngài!"

Tịch Giản Cận yên lặng gật đầu, cô gái nhỏ đăng ký nhìn liếc Bạc Sủng Nhi một chút, phát hiện cô gái này thật đúng là đẹp mắt, chỉ là đẹp mắt, trên thế giới có nhiều người phụ nữ đẹp mắt, vì cái gì Tịch Giản Cận hết lần này tới lần khác muốn cưới cô ấy?

Cô gái trong lòng vừa nghĩ, một bên cúi đầu nhìn thân phận của họ.

Con mắt của cô trợn ra.

Có rất ít người có thể can cước mà suất khí như vậy!

Cô không nhịn được suýt nữa chảy nước miếng.

Lưu luyến không rời đăng ký xong, lúc này mới lấy chứng minh thân phận của Bạc Sủng Nhi xem.

Lập tức nét mặt triệt triệt để sững sốt.

Cô ta chớp mắt, mang theo không tin tưởng.

Bạc Cầm..... Bạc Cầm!

Cái thành phố X này chẳng lẽ còn có Bạc Cầm thứ hai sao?

Sẽ không phải tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế chứ?

Cái cô nhân viên đăng ký ngừng đầu một lần nữa, qua nhìn Bạc Sủng Nhi thật lâu.

Lúc này mới bất tri bất giác phát hiện, thật là tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế!

Theo tấm ảnh trên giải trí giống như đúc!

Thái tử Tịch gia cùng tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế đăng ký kết hôn rồi!

Cỡ nào kinh thiên?

"Phiền cô, nhanh hơn một chút!" Tịch Giản Cận đứng ở phía trước, nhìn lấy cô nhân viên phát ngốc, mở miệng nhắc nhở.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 791: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【1】

Lúc Tịch Giản Cận nói chuyện, có một thói quen vô cùng tốt đẹp, đó chính là thích đem ánh mắt ngưng mắt nhìn mắt đối phương.

Cộng thêm tướng mạo xuất chúng, giọng nói ôn hòa hữu lễ, tư thái hào hoa phong nhã, làm cô gái vẫn ngần người phía trước đột nhiên hoàn hồn, theo bản năng liền ập úng "A a " hai tiếng, sau đó phát hiện Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm hai mắt của mình nhìn, liền nhanh chóng cúi đầu, lặng lẽ đỏ mặt, e lệ dị thường nói: "Xin ngài chờ, Tịch tiên sinh..."

Cô gái làm thủ tục kết hôn vô cùng nhanh nhẹn, nhanh chóng điền xong thông tin, ngay sau đó cho hai người ký tên.

Tịch Giản Cận lần này không có ở hỏi Bạc Sủng Nhi, trực tiếp tự mình cầm bút, ở phía trên rồng bay phượng múa ký tên.

Anh dùng lực đạo rất lớn, mơ hồ cũng có thể cảm giác được anh như là đã quyết tâm.

Sau khi ký xong, anh liền đem bút đút vào trong tay Bạc Sủng Nhi, đem cô kéo đến trước bàn, chỉ chỉ mặt bàn, ý bảo cô ký.

Bạc Sủng Nhi cúi đầu, mặt tràn đầy không thể tin nhìn chữ viết quen thuộc và xinh đẹp phía trên, cô vẫn cảm thấy giống như là đang nằm mơ.

Cô thừa nhận cô lần này cô tính toán, mưu trí, khôn ngoan, cô vẫn cho là một ngày trước khi mình làm giải phẫu tới tìm Tịch Giản Cận, đêm hôm

sau, cô sẽ mang bầu, nhưng khi cô tại châu Úc yên lặng chờ đợi, lúc kiểm tra, đáy lòng, liền mất mát hơn rồi.

Cô suy nghĩ thật lâu, mới nghĩ đến muốn giả vờ có đứa bé để lừa gạt anh, cô so với ai cũng biết, đi tới một bước này, đã không còn đường lui, cô bỏ anh không được, mà đáy lòng của anh cũng không phải là không thương cô, như vậy, cô không thể trơ mắt nhìn cả hai bỏ qua nhau như bảy năm trước.

Giống như là một câu kia, nếu chúng ta rời đi người nào cũng không thể sống tốt, như vậy, không bằng cả hai ở chung một chỗ, ra sức dây dưa, hành hạ lẫn nhau, không chết không thôi...

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, vẫn luôn là gương mặt căng thẳng nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, anh nhìn cô lảng lảng ngăn người, đáy mắt đã dậy một tầng hỏa khí, thanh âm tức giận hướng về phía cô gầm nhẹ nói: "Ký!"

Cả phòng bị Tịch Giản Cận đột nhiên lên tiếng làm cho sợ hết hồn.

Bút trong tay Bạc Sủng Nhi thoáng cái rơi ở trên mặt đất.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 792: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận 【2】

Bút trong tay Bạc Sủng Nhi thoáng cái rơi ở trên mặt đất.

Cô nghe được thanh âm bút rơi xuống mặt đất, lúc này mới hoàn hồn, giương mắt, nhìn Tịch Giản Cận trầm trầm trước mặt, lúc này cô mới cảm thấy hình như không còn hoảng hốt như vậy rồi, liền khẽ gật đầu, khom lưng nhặt bút.

Nhưng là Tịch Giản Cận so với cô nhanh hơn một bước, anh đã giành trước đem bút nhặt lên, hung hăng mà đem bút đút vào lòng bàn tay của cô.

Nhưng ngay sau đó, còn nắm tay cô, đem cô dẫn vào trong ngực, nắm cổ tay của cô, khẽ khom người, mang theo cô ký tên.

Bạc Cẩm.

Anh nắm tay cô rất dùng sức, vài nét bút cái nắm tay cô đem tinh tế viết lên tên cô.

Mắt của anh mang theo vài phần kiên quyết, viết xong, liền quay đầu, hướng về phía bên tai của cô trầm thấp nói: "Em bây giờ đã hoàn toàn không có cách nào đối ý rồi, mà anh, cũng sẽ không cho em bất cứ cơ hội đối ý nào!"

Ngữ điệu của anh mang theo vài phần âm tàn.

Bạc Sủng Nhi nghe mà đáy lòng khẽ run lên, nghiêng đầu, muốn nhìn Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận đã thu liễm sát khí, mặt mũi khôi phục thần

thái ưu nhã như thường, nhàn nhạt đẩy cô ra, hai mắt hơi lạnh nhìn Bạc Sùng Nhi.

Lời của anh vừa rồi, nói rất nhẹ, hơn nữa còn hướng về phía bên tai cô nói, những người khác thoạt nhìn kia chỉ là một động tác rất thân mật.

Mà Bạc Sùng Nhi, trong lòng run sợ đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn chăm chăm ánh mắt của anh.

Nhân viên nhanh chóng làm việc, lần lượt đóng hai cái dấu màu đỏ cho hai người.

Tịch Giản Cận vươn tay nhận lấy, xoay người, liền lôi Bạc Sùng Nhi đi ra ngoài.

Ra khỏi cục dân chính, lên xe.

Tịch Giản Cận cầm lấy hai tờ màu đỏ, nhìn chăm chăm chữ "Hôn thú" thiếp vàng phía trên, ánh mắt của anh, khẽ có chút đung đưa.

Bạc Sùng Nhi không tiếng động mấp má môi, nhìn mặt nghiêng Tịch Giản Cận, cắn răng, lúc này mới đem vấn đề chính mình chôn dưới đáy lòng vẫn muốn hỏi hỏi lên.

"Tịch... tại sao anh đồng ý cưới em?"

Tịch Giản Cận cực kỳ bình tĩnh, biểu hiện còn giống như là không có nghe được lời cô nói, như cũ nhìn chăm chăm hai tờ chứng nhận trong tay, đang ở thời điểm Bạc Sùng Nhi cho là anh căn bản không có ý định trả lời vấn đề của mình, anh lại chậm rãi đem ánh mắt nhảy tới trên mặt của cô.

Cẩn thận nhìn chăm chăm nét mặt của cô.

Anh phát hiện nét mặt của cô, cực kỳ dịu dàng, uyển nhược như một người vợ bìnhnhỏ nhìn anh.

Ánh mắt như vậy, giống như thật sự hạnh phúc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 793: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【3】

Đáy lòng của anh run lên, cảm giác mình thật không có cốt khí, chết tiệt lại thích bộ dáng này của cô.

Anh tránh đầu ra, nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, tại sao cưới cô?

Bởi vì rất yêu cô, bởi vì vốn không muốn cùng cô chia tay, bởi vì coi như là cô làm chuyện xấu, anh cũng không bỏ cô được.

Bởi vì... Quá nhiều nguyên nhân...

Thật sự là anh rất không có cốt khí!

Ở trước mặt cô!

Tịch Giản Cận ánh mắt khẽ lóe lóe, mang theo vài phần bi thương, một hồi lâu, anh mới quay đầu, nhìn Bạc Sung Nhi, đáy mắt cũng đã chứa đầy một tầng âm trầm, hướng về phía cô, mở miệng nói: "Bởi vì hiểu rõ, chúng ta rất yêu lẫn nhau, không phải sao?"

"Những thứ khác không nói, tối thiểu ở trên giường, chúng ta đối với thân thể lẫn nhau cũng rất yêu thích, thao tác cũng rất kích thích..."

Ngữ điệu của anh hơi mang theo vài phần giễu cợt, không phải là giễu cợt cô, mà là chính bản thân anh.

Anh chính là tên chết tiệt, bất kể là tâm hay là thân thể đều tham luyến cô như vậy, cho nên mới cô thương tổn anh nhiều lần như vậy, anh vẫn không có chút cốt khí nào muốn cô!

Anh cố ý nói những lời này, làm như vậy là để làm cho đáy lòng mình dễ chịu chút ít.

Anh nghiêng đầu, nhìn nét mặt của cô, phát hiện nét mặt của cô là tái nhợt như vậy, giống như bị lời của anh, thương tổn rồi, đáy lòng của anh, khẽ có chút dễ chịu.

Chẳng bao lâu sau, một phần tình yêu, yêu đến cuối cùng, yêu đến hành hạ lẫn nhau, thời điểm nhìn đối phương so với mình khó chịu hơn, đáy lòng, mới có thể khẽ có chút bình chịu?

Nhưng là, sau khi cảm giác đó qua đi, cũng là cảm giác mất mát cùng bị thất bại càng đậm!

Anh thật rất không muốn thừa nhận mình yêu cô, anh thật rất không muốn làm bản thân cứ không tự chủ được đối tốt với cô.

Nhưng là, hết lần này tới lần khác anh lại không cách nào khống chế chính mình.

Anh âm thầm mà cắn hàm răng, ngón tay nắm tay lái, gần từng chữ tàn bạo nói tiếp: "Hiện tại em là vợ anh, phải nghe lời của anh, đừng nhắc tới sau lưng của em là tập đoàn Bạc Đế hay gì, em bây giờ chỉ là người phụ nữ của một mình Tịch Giản Cận anh!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, biết điều và mềm mại, là, cô là người phụ nữ của một mình anh.

"Em không phải là muốn biết tại sao anh cưới em sao? Sở dĩ anh cưới em, đó là bởi vì bụng của em có con của anh, là bởi vì anh không muốn làm cho con của mình sinh ra không có cha mẹ!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 794: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【4】

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi khẽ nhạt xuống.

Cô mặc dù biết cô không nên yêu cầu quá nhiều, dù sao cô đem Hàn Như Y bán mất, Tịch Giản Cận không thể nào dễ dàng bớt giận ngay!

Cô biết anh chịu cưới cô, đã là bao dung cùng thương yêu cô nhất rồi, cô không nên yêu cầu xa vời quá nhiều!

Nhưng là, đáy lòng vẫn hơi đau đau.

Tịch... Anh biết không? Lúc ban đầu, em có nghĩ qua một chiều kia ở sinh nhật anh, đem mình trao cho anh, sau đó nói láo mình có con của anh, cho anh chịu trách nhiệm.

Tịch... Anh biết không? Sau lại thời điếm, em không xác định có phải anh còn yêu em hay không, em không muốn gả cho một người đàn ông không thương em, cho nên em liền kiên nhẫn quấn quít chặt lấy anh.

Nhưng là bây giờ, anh biết không?

Em không có con đường nào có thể đi nữa.

Nếu như Hàn Như Y... Cô ta không tới tìm em, anh phải tin tưởng em, em là người không nỡ tổn thương anh nhất, em là người không nỡ cho anh hận em nhất trên cái thế giới này.

Nhưng là không có cách nào khác.

Dù cho anh như em thế hận, em cũng không nỡ để anh khổ sở cùng rung động!

Tịch... Cuộc đời, xa xôi cùng khá dài, em không thể rời bỏ anh... Nếu như anh hành hạ em như vậy, anh có thể dễ chịu chút ít, em sẽ không phản kháng...

Hốc mắt Bạc Sùng Nhi dần dần đỏ lên, cô nhìn chăm chăm giấy hôn thú trong tay Tịch Giản Cận, kẽ cong khóe môi lên.

Cô đã là vợ Tịch Giản Cận rồi!

Cô đã là vợ của người đàn ông cô thích nhất rồi!

Bạc Sùng Nhi chậm rãi kích động.

Cô đã trở thành phụ nữ có chồng.

Chồng của cô tên là Tịch Giản Cận.

Thật là một việc bất khả tư nghị còn rất hạnh phúc!

"Bạc Cẩm, anh đã nói với em, anh cũng không phải là cả đời này không thể không có em, nếu như em thật sự muốn gả cho anh, như vậy, anh cưới em, chẳng qua là, cuộc đời này em không còn cơ hội hối hận, sống chết đều là người của anh!"

Bạc Sùng Nhi không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt lưu chuyển lên ủy khuất nhàn nhạt.

Tịch Giản Cận dần dần bình tĩnh lại, biết lời mình nói, quá mức kích động rồi, suy nghĩ một chút, mới mở miệng nói: "Phòng ốc, chúng ta trước ở tại căn hộ, gần nhất anh sẽ mua thêm một căn hộ khác, đến lúc đó dời qua."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 795: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【5】

"Không... Không cần, ở nơi đó rất tốt! " Bạc Sủng Nhi lắc đầu, cự tuyệt, cô mấp máy môi, nói tiếp: "Em thích nơi đó."

Nơi đó, có kỷ niệm đẹp nhất của bọn họ, tại sao muốn đi?

Tịch Giản Cận cực kỳ lạnh nhạt nói: "Quá nhỏ, người giúp việc không có chỗ ở, mà thiên kim đại tiểu thư em gả cho anh, trở lại nhà chính Tịch gia, nhất định sẽ cùng ông nội không hợp, những người hầu hạ ông nội, không hầu hạ em nổi, mà trong căn hộ đó không ai hầu hạ, chả lẽ em định để anh hầu hạ em mỗi ngày sao?"

Trong lời Tịch Giản Cận nói mang theo vài phần châm chọc.

Cố ý cường điệu mấy chữ thiên kim đại tiểu thư này!

Bạc Sủng Nhi khẽ cụp mắt một cái: "Em có thể chiếu cố tốt chính mình!"

"Anh không cho là như vậy. " Tịch Giản Cận cực kỳ cố chấp cắt đứt lời của cô: "Huống chi, không phải bây giờ em có bầu sao? Anh bề bọn nhiều việc, chưa chắc mỗi ngày đều sẽ về nhà, cho nên, anh cũng không muốn không quus mấy ngày, tính tình của đại tiểu thư em vừa lên, trở lại trang viên Bạc Gia rồi, người ngoài lại cho là Tịch Giản Cận anh nuôi không nổi em!"

Tịch Giản Cận mặt lạnh nói.

Bạc Sủng Nhi biết đáy lòng của anh thật ra thì đang tức giận, liền cong môi, cười cười, cực kỳ dung túng anh.

Tịch Giản Cận nhìn cô cười, đáy lòng càng phiền não hơn rồi, anh nghiêng rồi đầu, nhìn ngoài cửa sổ, chậm rãi cắn răng, tiếp tục mở miệng nói: "Dĩ nhiên, em đừng tưởng rằng anh cưới em, là em có thể tùy thời hỏi nhất cử nhất động của anh!"

Bạc Sủng Nhi cau lông mày, từ những lời này, cô nghe được, Tịch Giản Cận là ở cùng chính mình quyết liệt.

Ý tứ chính là sau khi kết hôn, không có ý định cùng cô chân chân chính chính sống thật tốt.

Nếu là thật, anh không trở về nhà, không phải là cô cùng anh kết hôn cũng vô ích sao?

Con người khế đi lòng vòng, Bạc Sủng Nhi mấp máy môi, tiếp tục nói: "Anh không trở về nhà, chẳng lẽ không sợ em ầm ĩ muốn ly hôn?"

"Em ly hôn được không? " Tịch Giản Cận nhíu mày, không chút khách khí đánh trả: "Cái gọi là quân hôn, chính là anh không đề cập tới việc ly hôn, thế em cũng đừng vọng tưởng có khả năng thoát khỏi anh?"

"Tại sao không thể? " Bạc Sủng Nhi chậm rãi cười, mặt mày cũng mang theo vẻ mỉa ý, chậm chậm nói: "Chỉ cần muốn rời khỏi anh, đương nhiên là có biện pháp..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 796: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【6】

"Em sẽ phạm pháp!"

"Em nhớ không nhầm, hủy hoại quân hôn, là phải chịu trách nhiệm hình sự, nhưng mà, chỉ cần một ngày, em không muốn anh nữa, như vậy, em tình nguyện lựa chọn đi phạm pháp!"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, gằn từng chữ nói.

Sắc mặt Tịch Giản Cận đột nhiên trở nên vô cùng nghiêm túc, anh nhìn chăm chăm nét mặt của cô, chậm rãi nắm chắc quả đấm.

Sắc mặt càng khó coi hơn.

Bạc Sủng Nhi lại nhún vai, quay đầu, giống như là không có chuyện gì, chỉ chỉ phía trước: "Em mệt chết đi, hiện tại đưa em đi về nhà nghỉ ngơi!"

Tịch Giản Cận đen mặt, lái xe.

Anh dọc theo đường đi lái xe vô cùng mau, rất nhanh liền đi tới căn hộ của bọn họ.

Bạc Sủng Nhi mở cửa xuống xe.

Hướng bên trong đi tới.

Tịch Giản Cận ở phía sau.

Hai người lên lầu.

Bạc Sủng Nhi căn bản không có ý định cùng Tịch Giản Cận nói chuyện, Tịch Giản Cận ngồi ở trên ghế sa lon, cũng không biết suy nghĩ cái gì, vẻ mặt có chút thất thần.

Một hồi lâu, Tịch Giản Cận mới đứng lên, định ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi nhìn sắc trời bên ngoài một chút, đã gần hoàng hôn rồi, anh không phụng bồi cô ăn cơm, lại muốn đi ra ngoài?

Lập tức, Bạc Sủng Nhi mấp má môi, tiếp tục nói: "Tịch Giản Cận, em có lời muốn nói với anh!"

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm cô, nhượng nhượng mà, chờ cô tiếp tục mở miệng nói chuyện.

Bạc Sủng Nhi khẽ lóe ánh mắt, suy nghĩ một chút, liền mở miệng chậm rãi nói: "Anh bây giờ là chồng trên luật pháp của em, em có quyền lợi với anh."

"Em không hạn chế tự do của anh, em cũng sẽ không kè cận anh mỗi ngày, cho người làm anh không cách nào hảo hảo làm tốt công việc, nhưng mà em biết các anh chín giờ rưỡi tối có thể tan việc, cho nên em chỉ có một điều kiện, chỉ cần anh đáp ứng điều kiện này, anh muốn làm gì, em cũng sẽ không có nửa phần phản đối!"

"Điều kiện gì? " Tịch Giản Cận khẽ nhượng mà, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, chậm rãi hỏi.

Bạc Sủng Nhi nhún vai, tiếp tục phối hợp nói: "Thật ra thì em cảm thấy điều kiện của em đã rất tốt rồi, một cái đổi cho anh vô số! Em nghĩ, anh sẽ không không đồng ý đâu!"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, Bạc Sùng Nhi lại lên tiếng: "Nếu không lên tiếng, em liền coi là anh chấp nhận. Điều kiện của em chính là, anh làm cái gì em cũng có thể bất kể, nhưng mà, buổi tối mười giờ rưỡi, đúng giờ em muốn cùng anh làm, chuyện trên giường!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 797: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【7】

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, cong môi, châm chọc đối với Bạc Sủng Nhi nở nụ cười, hỏi ngược lại: "Không phải em mang thai sao?"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận, không hề cố kỵ nói: "Đã ba tháng, chẳng lẽ, Tịch Giản Cận tiên sinh, ngài không biết? Mang thai ba tháng, là có thể dung động tác đơn giản làm một chút chuyện này? Chỉ cần anh không thô lỗ, em nghĩ em có thể làm!"

Tịch Giản Cận lập tức cực kỳ phẫn nộ, một chữ cũng không nói ra được.

Anh khẽ trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi, cuối cùng xoay người, sải bước rời đi, loảng xoảng đem cửa hung hăng đóng sầm.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi cứ vậy đăng ký kết hôn.

Gia trưởng song phương bây giờ còn không biết chút nào!

Mà quan hệ giữa hai người, hiển nhiên là còn ở vào loại trạng thái căng thận.

Cuộc sống sau khi cưới, chẳng qua là đem hai người ràng buộc lại với nhau, cũng không có cái gì thay đổi!

Dĩ nhiên, những thứ này cũng không phải là trọng điểm, trọng điểm là, bọn họ cũng đã là người kết hôn, những chuyện này, vẫn cần nói cho cha

mẹ song phương đấy!

Bạc Sủng Nhi là trước hết nghĩ đến mang theo Tịch Giản Cận trở về tập đoàn Bạc Đế thẳng thắn.

Không nói đến hai người bọn họ hôn thú cũng đã có, Tịch Giản Cận cũng không có cho cô một cái hôn lễ, cũng không phải nói cô hy vọng xa vời, mà là thời điểm mỗi một cô gái gả cho người đàn ông mình yêu mến, cũng hi vọng làm cô dâu thật xinh đẹp, trở thành tiêu điểm toàn thế giới đi.

Bạc Sủng Nhi mặc dù sanh ra ở nhà giàu có, tuy nhiên cũng có một cái nguyện vọng đơn giản và phổ biến như vậy.

Tịch Giản Cận căn bản không có nửa điểm muốn cử hành hôn lễ cho cô.

Điều này đại biểu bọn họ kết hôn, chỉ là một tràng " cưới trộm "?

Cô cực kỳ không thích cảm giác như thế.

Chỉ sợ thực chất bọn họ cùng kính như băng, nhưng là cô vẫn muốn để cho toàn thế giới biết, Bạc Sủng Nhi cô đã là vợ Tịch Giản Cận, mà Tịch Giản Cận đã là chồng Bạc Sủng Nhi!

Nhưng là, nhất thời, Bạc Sủng Nhi cũng ngại hướng về phía Tịch Giản Cận mở miệng muốn một cái hôn lễ.

Cô vốn là cô gái cao ngạo, có thể nói dối để gả cho Tịch Giản Cận, đã là lặn ranh lớn nhất, hiện tại làm cho cô ở há mồm muốn có hôn lễ, cô tuyệt đối làm không được!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 798: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【8】

Dĩ nhiên, những thứ này không trọng yếu nhất!

Quan trọng nhất là bọn họ đã đem giấy hôn thú cầm tới tay, mà Bạc Sủng Nhi cô còn không có nói cho những người tập đoàn Bạc Đế biết đó!

Đầu tiên là Bạc Tình cùng Thất Thất cũng còn không biết đâu!

Bạc Sủng Nhi mấy ngày qua đều quán quýt những vấn đề này, rồi rằm hồi lâu, cô vẫn lựa chọn gọi cho Tịch Giản Cận một cú điện thoại!

Tịch Giản Cận lúc ấy vừa vặn đang nghỉ trưa, ngủ không được, liền cầm lấy điện thoại di động chơi Plants vs Zombies, chơi đến một nửa, thì thấy Bạc Sủng Nhi gọi tới, anh suy nghĩ một chút, mới đón nghe.

"Tịch? Tối nay anh có rảnh không?"

Âm điệu của cô, tựa hồ có chút run rẩy.

Tịch Giản Cận thần sử quỷ sai tâm liền mềm nhũn ra, không nhịn được cũng theo đó giảm thấp âm điệu xuống, hỏi: "Ừ? Chuyện gì?"

"Buổi tối cùng em trở về trang viên Bạc Gia đi!"

Chân mày Tịch Giản Cận lập tức nhíu lại, tất nhiên anh biết Bạc Sủng Nhi có ý gì, không nhịn được toàn thân cũng có chút khẩn trương.

Bạc Tình cùng Thất Thất, không phải là không có gặp qua.

Chẳng qua là, hiện tại anh lấy thân phận con rể tới cửa bái phỏng, đích xác là có chút... Khẩn trương...

Huống chi, khuya hôm nay, hình như cũng không tốt, anh cái gì cũng không có chuẩn bị, theo Bạc Sủng Nhi đến cửa như vậy, sợ là quá mức đường đột cùng không biết lễ phép đi?

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, giọng nói liền khẽ cứng ngắt nói: "Hôm nay sao? Hôm nào không được sao?"

Bạc Sủng Nhi không nghĩ giống như là Tịch Giản Cận, lòng của cô, lập tức có chút rơi xuống, chậm rãi mấp má môi, đáy lòng không nhịn được có chút căm tức, anh muốn như thế nào? Đăng kyd kết hôn, chả lẽ "cưới trộm " còn muốn giấu ba mẹ cô luôn sao?

Tịch Giản Cận phát hiện Bạc Sủng Nhi một hồi lâu không nói gì, lúc này mới theo bản năng giải thích: "Anh không có ý tứ gì khác, chỉ là anh có chút khẩn trương!"

Bạc Sủng Nhi ngây ra một lúc, một hồi lâu, mới phản ứng tới ý Tịch Giản Cận, mở miệng nói: "Không phải, anh khẩn trương cái gì? Bạc Tình cùng Thất Thất cũng không ăn anh! Hơn nữa chúng ta chỉ là cùng bọn họ ăn bữa cơm, cái kia..."

Bạc Sủng Nhi nói tới đây, lập tức dừng lại, khí thế thoáng yếu đi, nhỏ giọng nói: "Thật ra thì em cũng có chút khẩn trương..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 799: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【9】

Tịch Giản Cận nghe nói như thế, cũng theo đó hết chỗ nói rồi.

Ngày đó, anh chỉ lo cưới cô, căn bản không có ý định cho cô con đường quay lại, trực tiếp đem cô tùm vào cục dân chính, đăng kí kết hôn.

Đăng ký xong, anh mới phát hiện, gia trưởng hai nhà cũng không dễ trêu.

Mà không nói trước Tịch gia bọn họ, anh có thể nói láo, Bạc Sủng Nhi thật sự có con, nói vậy ông nội thật cao hứng, đến lúc đó cùng lắm thì nghĩ cái biện pháp, giả vờ sanh non, lừa gạt đi qua, gạo đã gạo nấu thành cơm, coi như là ông nội đến lúc đó biết chân tướng rồi, ngại sĩ diện Tịch gia, cũng sẽ không thật sự ép của bọn họ ly hôn, hoặc là huyên não bao nhiêu, nhiều nhất tà tức một chút, nói như thế nào, anh cũng là cháu của ông, ông cũng sẽ không thật sự không cần anh!

Về phần ba mẹ của anh, rất thích Sủng Nhi, hẳn là không có vấn đề quá lớn.

Nhưng là người tập đoàn Bạc Đế nơi đó khó mà nói rồi.

Đừng nói Bạc Sủng Nhi cô khẩn trương, ngay cả anh cũng có chút không yên lòng.

Mấy ngày qua không phải là anh không có nghĩ tới chuyện này, nhưng là con gái nhà nguwofi ta đã trở thành vợ của anh rồi, nói như thế nào cũng phải cha mẹ người ta biết chứ.

Huống chi, mặc dù hôn thú bọn họ cũng cầm tới tay, hôn lễ lại không cử hành.

Tịch Giản Cận chưa từng nghĩ đến, nhận cái giấy chứng nhận hợp pháp, dễ dàng như vậy, mà chuyện về sau, lại phiền toái cùng khó giải quyết như vậy!

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận một hồi lâu không nói gì, đáy lòng sợ hơn, mặc dù cô được nuông chiều từ bé, mọi người đem cô coi thành bảo bối mà nuôi dưỡng.

Nhưng là tình huống bây giờ cùng lúc trước chênh lệch quá lớn, cô đã trực tiếp âm thầm đem mình gả đi ra ngoài!

Chỉ thử nghĩ thôi, cổ của cô, cũng cảm giác có chút lạnh lẽo!

"Tịch... Anh nói, Bạc Tình cùng Thất Thất biết rồi, có thể rất tức giận hay không? " Bạc Sủng Nhi nhỏ giọng hỏi một câu.

Âm điệu tràn đầy lo lắng.

Tịch Giản Cận ngừng hô hấp, đặc biệt nghiêm túc cùng nghiêm trang hỏi: "Nếu như bọn họ tức giận, thì có làm được cái gì?"

Bạc Sủng Nhi cắn cắn môi dưới, cầm di động tỉ mỉ suy nghĩ một chút, Tịch Giản Cận đợi một hồi, cả người cũng cảm thấy toàn thân ra mồ hôi lạnh rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 800: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【10】

"Bạc Tình sinh khí... Ngô... Em cũng không biết sẽ làm gì, chính là biết cười, hơn nữa cười đặc biệt đẹp mắt, sau đó, ông ấy cười cười, anh sẽ chết! Về phần Thất Thất chứ sao... Bà ấy tức giận, thích bắt nạt chính mình, nhưng mà... nếu bà ấy bị thương, như vậy, anh cũng phải chết... Bởi vì Bạc Tình sẽ không bỏ qua cho anh!"

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, vẻ mặt Tịch Giản Cận lập tức nghiêm túc.

Anh loáng thoáng cảm thấy cổ của mình lạnh lạnh.

"Tịch? Anh đang nghe sao?"

Bạc Sủng Nhi một hồi lâu không thấy Tịch Giản Cận nói chuyện, liền mở miệng hỏi một câu.

Tịch Giản Cận hoàn hồn, vội vàng gật đầu: "Ừ, đang nghe!"

"Cái kia... tối nay, chúng ta trở về trang viên Bạc Gia ăn cơm, có được hay không? Đến lúc đó, hành sự tùy theo hoàn cảnh đi! Nếu như bọn họ cao hứng, chúng ta liền nói cho bọn họ biết, nếu như bọn họ mất hứng, chúng ta tạm thời chớ nói! Thật ra thì, em cũng rất sợ..."

Tịch Giản Cận khẽ cau chân mày lại, nghĩ sâu xa một chút, ngay sau đó liền gật đầu, nói: "Tốt!"

"Tốt lắm, anh tan việc, trực tiếp tới nhà đón em đi... Em gọi cho Bạc Tình cùng Thất Thất, để cho bọn họ ở nhà chờ chúng ta!"

"Ừ."

"Vậy không làm phiền anh, bye."

"Ừ."

Ngay sau đó, liền cắt đứt điện thoại.

Bạc Sủng Nhi cảm giác được trái tim của mình rầm rầm rầm nháy loạn, cô hít sâu một hơi, lúc này mới móc ra điện thoại di động, gọi cho Bạc Tình một cú điện thoại.

"Alo? Phụ thân đại nhân... Xin hỏi tối nay, ngài có rảnh không?"

"Có. " Bạc Tình ở bên kia điện thoại, chậm rãi nở nụ cười, âm sắc mát lạnh mà hoa lệ, cực kỳ mỉa mai: "Làm sao?"

"Cái kia... Phụ thân đại nhân, tối nay, con muốn mang bạn trai về nhà, cho cha cùng Thất Thất xem một chút, không biết cha mẹ có hứng thú hay không?"

"Bạn trai? Là ai? " Bạc Tình biết rõ còn cố hỏi, cong môi, cố ý trêu chọc nói.

"Phụ thân đại nhân, tối nay cha thấy sẽ biết! " Bạc Sủng Nhi tất nhiên biết Bạc Tình đang đùa với chính mình, cũng theo ông tiếp tục diễn trò, sau đó giả ra bộ thần thần bí bí tiếp tục nói: "Cái kia... Phụ thân đại nhân, hạnh phúc của con gái, đều giao cho cha đó!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 801: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (11)

"Chẳng lẽ....." tiếng Bạc Tình, trong lúc đó lạnh xuống, mang theo vài phần không vui, để cho người ta cũng có thể cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm, "Ý của con là..... Hiện tại con không hạnh phúc?"

Người thường trông thấy Bạc công tử yêu nghiệt thông thả ung dung như vậy, lời nói không chút hoang mang, tuyệt đối trong lòng lạnh lẽo, toàn thân phát run, duy chỉ có Bạc Sủng Nhi, tuyệt không sợ hãi, ngược lại cười khanh khách, cắn răng, mềm giọng nói với Bạc Tình, giả ngốc nói: "Ai nói con không hạnh phúc? Người nào vô sỉ như vậy? Con rất hạnh phúc..... Chẳng qua con muốn hạnh phúc hơn một chút!"

"Nhưng con biết, ngoại trừ người cha đại nhân làm con hạnh phúc hơn một chút, những người khác khẳng định là làm không được!"

Bạc Tình tựa hồ rất thích câu nói này, nghe qua, quả nhiên mặt mày hớn hở, thậm chí cả người đều bao phủ một tầng hoa lệ mà yêu diễm, năm điện thoại lập tức ưỡn thẳng người, chậm rãi hỏi lại: "Thật sao?"

"Đương nhiên là thật!" Giọng Bạc Sủng Nhi nhất thời ai oán, chu mỏ một cái, biểu thị chính mình lên án: "Chẳng lẽ cha đại nhân không thích con sao? Đều không muốn để cho con nhiều hạnh phúc một chút sao?"

Bạc Tình kìm lòng không được trả lời một câu: "Sao lại thế! Toàn thế giới, con gái ta, khẳng định là hạnh phúc nhất! Con yên tâm, tối nay..... Ta tuyệt đối sẽ không để cho con thất vọng!"

"Cảm ơn cha đại nhân, con biết cha là tốt nhất!" Bạc Sùng Nhi kích động liên tục bẹp mấy cái vào điện thoại, đem Bạc Tình thân hoa nô phóng, Y lưu luyện không rời điện thoại, lập tức liền đứng dậy, cầm áo khoác cùng chìa khoá, đi ra văn phòng.

"Bạc công tử, sau đó có giấy tờ ký kết, hiện tại ngài đã tới, xin hỏi hiện tại muốn không đưa cho ngài xem không?"

Bạc Tình lắc đầu, nghiêm chỉnh nói ra: "Không!"

Xem cái gì mà xem?

Hiện tại ông muốn về Bạc gia rồi!

Đều có quan hệ tới vấn đề hạnh phúc của con gái, cái gì cũng đứng sang bên cạnh đi!

Bạc công tử vừa nói, ai còn dám nói nhiều một câu.

Tất cả mọi người chỉ có thể sần mi khổ sở nhìn lấy Bạc Tình xinh đẹp đa tình rời đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 802: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (12)

Lập tức thư ký đăng chat nửa ngày, chỉ có thể xám xịt cầm điện thoại gọi cho Dịch Thiển.

Lúc chạng vạng tối.

Xe Tịch Giản Cận chậm rãi lái vào Bạc gia.

Đã là mùa thu, lá rụng rục rỡ, thế nhưng Bạc gia vẫn xanh um tươi tốt một mảnh, nghiêm nhiên chăm sóc vô cùng tốt.

Xe Tịch Giản Cận lái một đường vào bãi đỗ xe, bên trong để mấy chục chiếc xe, chỉ thấy tận cùng bên trong phát hiện một vị trí trống, thẳng liền tiến vào.

Đã có người làm tiến lên, tự mình mở cửa xe ra.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận xuống xe.

Tịch Giản Cận mang lễ vật tới, riêng trong phòng khách lớn, Bạc Tình một mình ngồi ở trên ghế sa lon, giống như đang xem truyền hình, tuy nhiên đã làm cha, thế nhưng năm tháng khôngkhông để lại dấu vết trên người ông, ông vẫn ôn nhu đẹp đẽ, thậm chí khóe mắt, nếp nhăn đều không có một chút, ăn mặc quần áo ở nhà đơn giản, từ từ bưng lấy một ly trà, không nhanh không chậm uống vào.

Nhìn thấy Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đi đến, Bạc Tình chỉ hơi nâng mí mắt, quét nhìn Tịch Giản Cận một chút, sau đó liền nở nụ cười dịu dàng với con gái.

Bạc Sủng Nhi nắm tay Tịch Giản Cận, nhào tới bên người Bạc Tình, cô đem Tịch Giản Cận ấn ngồi trên ghế sa lon, lập tức quay đầu, nũng nịu nói với Bạc Tình: "Cha đại nhân, người này cũng là hôm nay con muốn mang về!"

Tịch Giản Cận vội vàng đứng lên, Bạc Sủng Nhi dắt lấy tay anh không chịu để anh đứng, Bạc Tình tất nhiên là biết con gái vò tay ra ngoài, đau lòng cho người đàn ông này, mím môi, mang theo vài phần không vui lờm Tịch Giản Cận một chút.

Tịch Giản Cận vẫn cương chế đứng lên, nho nhã lễ độ cúi đầu với Bạc Tình, lập tức hai tay đưa quà lên.

Tịch Giản Cận nhìn lấy những thứ trên bàn, biểu lộ vẫn không có biến hoá quá lớn, Bạc Sủng Nhi nâng mí mắt lên, trừng Bạc Tình một chút, ngậm lấy việc không cao hứng, ngược lại Bạc Tình làm như không thấy ngồi ở chỗ đó, vẫn không rên một tiếng như cũ, nghiêm chỉnh coi Tịch Giản Cận là người tàng hình.

Cấm Úc lúc này từ trên lầu ưu nhã xuống, bà nhìn thấy Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, liền nhếch lông mày, chào hỏi, sau đó ra hiệu Tịch Giản Cận ngồi xuống, Tịch Giản Cận gật đầu, quy củ ngồi xuống, Cấm Úc mới chạy tới ghế sofa, cực kỳ tự nhiên dựa sát vào người Bạc Tình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 803: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (13)

Bạc Tình vừa rồi còn mang vẻ mặt nghiêm túc nhất thời trở nên dịu dàng, ông cực kỳ trân ái ôm Cẩm Úc vào trong ngực, tiến tới bên tai của bà, thấp giọng hỏi, ngữ điệu cất giấu một vòng tình sắc hương vị, từng chút yêu thương, trong nháy mắt lan ra cả phòng: "Làm sao sớm như vậy đã xuống? Không phải mệt mỏi sao? Nghỉ ngơi nhiều một chút? Hả? Có phải không thoải mái hay không? Muốn gọi Tân Thích qua kiểm tra cho bà một chút không?"

Cẩm Úc đỏ mặt, rúc vào trong ngực Bạc Tình, khuôn mặt nhỏ mang theo một vòng hồn nhiên nói: "Không có nghiêm trọng như vậy..... Tại hôm nay Sủng Nhi mang theo thái tử Tịch gia tới, sao em có thể ngủ nhiều!"

Bạc Tình nghe được như vậy, nhất thời ánh mắt cực kỳ trách cứ nhìn Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận cực kỳ vô tội ngồi ở chỗ đó, Bạc Sủng Nhi cố lấy quai hàm ngăn tại trước mặt Tịch Giản Cận, không lưu tình chút nào trừng mắt nhìn Bạc Tình.

Cẩm Úc chậm rãi vươn tay, từ từ nâng lên, lấy một túm tóc của Bạc Tình, ở đầu ngón tay từ từ vuốt vuốt: "Ông nhìn ông xem, lại như vậy, thương tới vô tội!"

Bạc Tình nghe được lời này, quay đầu, trên mặt một mảnh ấm áp: "Có bà ở đây, nơi nào còn có người vô tội?"

Cẩm Úc yên lặng đỏ mặt, cười cực kỳ ngọt ngào.

Bạc Sủng Nhi nhìn thấy một màn này không cảm thấy kinh ngạc, lại vẫn xuất hiện một vòng âm mộ trong mắt.

Có bà ở đây, nơi nào còn có người vô tội?

Đây cũng là cha cô..... Bạc Tình, cái người sủng vợ của mình, sủng không hề phòng tuyến cuối cùng!

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Tình cùng Thất Thất, chẳng qua là cảm thấy bọn họ tự nhiên mà lại hoàn mỹ như vậy, người đàn ông sủng ái bà, nhất cử nhất động, một lời một chữ, rất muốn đem toàn thế giới cho bà thưởng thức!

Tịch Giản Cận bỗng nhiên quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, cô từ nhỏ ở trong hoàn cảnh như vậy lớn lên sao? Bị người chăm chú che chở như vậy sao?

Ánh mắt Tịch Giản Cận hơi lấp lóe, rơi vào trong mắt Bạc Tình, rất tốt, còn có chút phản ứng? Nhìn thấy..... Trẻ con cũng không phải là không thể dạy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 804: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (14)

Nhất thời, ông liền giơ tay lên, chạm rãi sờ lên tóc Cẩm Úc, dùng không nhẹ không nặng, đúng vì chỗ tốt nói ra: "Bọn chúng đến thì làm sao? Em mệt mỗi thì nghỉ ngơi, bọn họ cứ chờ!"

Cẩm Úc giống như tập mãi thành thói quen, cười đánh Bạc Tình một cái, cũng không biết ở bên tai Bạc Tình, đến cùng nói nhỏ thứ gì, nhằm trúng ánh mắt Bạc Tình càng mềm mại hơn, cúi đầu xuống, không nhìn mặt mũi bọn họ, không lưu tình chút nào mà nhẹ nhàng hôn lên tai Cẩm Úc.

Cẩm Úc cũng nhẹ nhàng ngẩng đầu, nhìn Tịch Giản Cận không nói lời nào, liền lười lười biếng động thân thể, khí tức Nữ Vương mười phần nói ra: "Rót cốc nước cho tôi!"

Ngữ điệu bà nói cực kỳ tự nhiên, thậm chí còn mang theo một sự ra lệnh.

Tịch Giản Cận muốn đứng lên đi rót nước, thế nhưng ai biết Bạc Tình càng nhanh hơn anh đứng dậy, ngăn cản động tác của anh, thản nhiên nói: "Người phụ nữ của tôi uống tôi tự mình rót!"

Lập tức liền không để ý chút nào chính mình đường đường thân phận Đế Vương của giới thương nghiệp, cam tâm tình nguyện vì người phụ nữ của mình rót một chén nước!

Bưng trở về, còn thử nhiệt độ nước một chút, thận trọng đút cho Cẩm Úc uống.

Mà Cẩm Úc thì không có cảm thấy nửa điểm không ổn, cực kỳ hưởng thụ uống xong.

Tịch Giản Cận hoặc nhiều hoặc ít nghe nói qua Bạc Tình sủng ái Thất Thất, hôm nay gặp mặt, quả thật so với nghe đồn còn muốn rung động mấy phần!

Bạc Tình từ khi Thất Thất đi vào, trong mắt cũng không có người nào khác tồn tại, ánh mắt đều dính ở trên người của Cẩm Úc.

Giống như là vĩnh viễn nhìn không chán.

Vẫn luôn là Cẩm Úc cùng Tịch Giản Cận Sủng Nhi trò chuyện, dặt một số chuyện linh tinh.

Thật vất vả đến lúc ăn cơm, bốn người ngồi xuống, đồ ăn chuẩn bị có chút phong phú, có thể so với nhà hàng xa hoa!

Người làm ở một bên thận trọng hầu hạ Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, mà Bạc Tình cùng Thất Thất nơi đó, một người làm cũng không có, thậm chí Thất Thất chỉ cần giơ tay lên, chỉ mình muốn ăn cái gì, Bạc Tình sẽ đích thân gắp tới, thận trọng đút cho bà ăn.

Cẩm Úc ăn rất ít, ăn không bao lâu, liền nói đã no, Bạc Tình giống như dỗ trẻ, dỗ dành Thất Thất, lại ăn một ít, lúc này chính mình mới ăn đồ ăn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 805: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (15)

Bạc Tình ăn rất nhanh, động tác cũng rất ưu nhã, sau khi ăn xong, liền đứng dậy, dắt tay Bạc Cẩm, đi ra ngoài cửa.

Tịch Giản Cận cũng muốn đi theo, Bạc Sủng Nhi lại giữ anh, nhỏ giọng nói: "Anh ăn đi..... Bạc Tình bồi Thất Thất đi tản bộ, không cần phải để ý đến bọn họ."

Tịch Giản Cận gật đầu, liền cùng Bạc Sủng Nhi yên lặng ăn cơm.

Thình thoảng Tịch Giản Cận sẽ ngẩng đầu nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, hoàn cảnh cô từ nhỏ đến lớn sinh hoạt, tuyệt đối là một hoàn cảnh có người đàn ông đem người phụ nữ sủng ái, không phòng tuyến cuối cùng bao dung, có phải ở trong lòng của cô, cũng hi vọng người đàn ông như của mình bao dung chính mình như vậy hay không?

Mà anh thì sao?

Làm được sao?

Tịch Giản Cận hơi giật giật môi, chậm rãi buông tầm mắt mắt, anh vừa mới bắt gặp Bạc Sủng Nhi đưa cánh tay, định gắp một miếng gà rán ở xa, cái bàn rất lớn, dáng người cô nhỏ, hiển nhiên là có chút với không tới, Tịch Giản Cận liền vươn tay, cầm nĩa lấy vào đĩa mình, cầm dao cắt thành từng miếng nhỏ, sau đó đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi khẽ run lên, cô mới nghiêng đầu nhìn Tịch Giản Cận.

Bọn họ kết hôn vài ngày như vậy, anh đều không có bồi cô ăn một bữa cơm, mỗi ngày mặc dù là có thể gặp anh, nhưng cũng là dáng vẻ lãnh đạm, cuộc sống như vậy cực kỳ dày vò, cô đều không biết, năm nào tháng nào mới kết thúc!

Hôm nay, anh lại thế mà gặp thức ăn cho cô, cô đích xác có chút thụ sủng nhược kinh.

Nhìn đồ ăn cắt gọn gàng, trong mắt không nhìn được có chút chua xót, nhưng vẫn ngừng thở, cúi đầu xuống, nhu thuận ăn những miếng kia.

Đợi đến khi hai người bọn họ ăn cơm xong, bàn ăn thu thập sạch sẽ, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đã uống xong trà, Bạc Tình cùng Cẩm Úc mới trở về.

Người làm giống như quen thuộc tập quán sinh hoạt của Cẩm Úc, lập tức tiến lên cung kính nói: "Bạc công tử, nước tắm đã chuẩn bị xong, phu nhân Cẩm Úc có thể đi tắm rồi."

Bạc Tình gật đầu, liền ôm lấy Cẩm Úc lên lầu tắm rửa.

Ước chừng qua nửa giờ, chỉ có Bạc Tình một mình đi xuống, ông đứng ở cầu thang, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, nhàn nhạt mở miệng nói ra: "Cậu đi cùng tôi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 806: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (16)

Bạc Sủng Nhi lập tức đứng lên, ánh mắt nhìn Bạc Tình mang theo vài phần khẩn trương, Tịch Giản Cận đưa cho Bạc Sủng Nhi một ánh mắt trấn an, rất hiểu lễ phép cười với Bạc Tình, liền cất bước đi theo sau lưng Bạc Tình, lên lầu, đi thư phòng.

Không hổ là thư phòng Bạc gia.

Lớn không thể tin được.

Đơn giản có thể so sánh với một thư viện rồi.

Bên ngoài có một nhã gian, nơi đó để một loạt ghế sofa xa hoa, Bạc Tình ngồi xuống, ra hiệu Tịch Giản Cận ngồi ở một bên.

Tịch Giản Cận có chút khẩn trương.

Mặc dù anh trong bộ đội mài luyện đến mức hiện nay, đứng ở trước mặt của người khác, trầm ổn chi khí tràn ra, làm cho không có người nào có thể khinh thị.

Thế nhưng anh đứng ở trước mặt Bạc Tình, lại phát hiện khí thế của mình, căn bản là không còn sót lại chút gì.

Cái người đàn ông này là truyền kỳ.

Truyền Kỳ trong giới kinh doanh, truyền kỳ trong giới tình yêu.

Là rồng trong loài người.

Là cha của vợ Tịch Giản Cận anh-- -- Bạc Tình!

Bạc Tình không có mở miệng nói chuyện, Tịch Giản Cận cũng không dám, chỉ là nghiêm túc ngồi ở chỗ đó, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Bạc Tình.

Tịch Giản Cận nhìn người khác, đều nhìn chăm chăm ánh mắt đối phương, thế nhưng Bạc Tình, anh không có.

Bởi vì, cái người đàn ông này, giống như có thể nhìn thấu nhân tâm, một cái đối mặt, tất cả bí mật, giống như cũng có thể lộ ra!

Bạc Tình chậm rãi mím môi cười, có chút ôn nhu, nhưng không mất nam khí, ông nhìn chăm chăm mặt Tịch Giản Cận, chậm rãi mở miệng nói ra: "Có phải cậu cảm thấy tôi đối với Thất Thất rất tốt hay không?"

Tịch Giản Cận không biết Bạc Tình vì cái gì hỏi mình cái vấn đề này, liền gật đầu, "Vâng, rất tốt."

Anh nói chân tâm thật ý.

Bạc Tình mím môi, cười đặng chát ngấm, mang theo vài phần âm lương, nửa ngày, ông mới nói: "Tôi kể chuyện xưa cho cậu nhé....."

Bạc Tình thậm đều không có đợi Tịch Giản Cận mở miệng cự tuyệt, ông liền đã theo tâm tư của mình, giảng xuống.

Âm điệu của ông cực kỳ êm tai, ngữ điệu đặc biệt tốt.

Nghe qua, không chỉ là chuyện xưa, còn là một loại hưởng thụ.

"Kỳ thật, tôi đối với bà ấy cũng không tốt..... Thất Thất..... Cô trẻ người non dạ, thậm chí còn có một số bệnh tâm lý, khi đó tôi cũng không biết, tôi chỉ lo tôn nghiêm của mình, cho nên vứt bỏ bà ấy tại hôn lễ!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 807: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (17)

"Có lẽ người đều có tiện tính, về sau vứt bỏ, tôi mới phát hiện, kỳ thật tôi căn bản còn thích bà ấy, cho nên, một năm về sau, bà ấy lại xuất hiện, tôi vẫn lựa chọn xâm nhập vào thế giới của bà ấy....."

Bạc Tình giảng thật lâu, Tịch Giản Cận chăm chú nghe.

Những chuyện cũ kia, lưu truyền đến nay, chỉ là tốt đẹp, khắp nơi truyền tụng Bạc Tình sủng ái Thất Thất, lại chưa từng nghĩ tới, kỳ thật phía sau sủng ái, còn ẩn giấu đi nhiều tổn thương như vậy!

"Nguyên nhân tôi nói với cậu về chuyện xưa, chính là vì nói cho cậu, tôi cũng không phải là ngay từ đầu, sẽ thương bà ấy, tôi cũng là mất đi cùng đau đớn, mới học được trân ái..... Trong tình yêu đó, hao hết tất cả kinh nghiệm, dứt khoát đến sau cùng, chúng tôi có thể yêu nhau, nhưng là rất yêu..... Mặc dù rất đẹp, có thể đau đớn tôi cũng không hi vọng con gái mình tiếp tục hưởng thụ lấy, nhưng ta lại muốn cho nó có được điều tốt."

Bạc Tình không phải người nói nhiều, có thể là vì vì con gái, ông lại vận dụng tâm kế cùng miệng lưỡi.

"Ta biết con bé còn thiếu sót, nhưng ta tin tưởng nó không có xấu..... Lúc nó ba tuổi, cậu rời nó đi, nó hôn mê bất tỉnh, trong miệng hô hào tên cậu, về sau nó tỉnh lại, nói muốn làm một cô gái tốt, theo ta phỏng đoán, cùng có liên quan tới cậu, chỉ là nó tuổi nhỏ, không phân rõ tốt hay xấu, vẫn cho là chính mình thành tốt nhất, cũng cô bé tốt."

"Kỳ thật..... Nó có thể biến thành cái bộ bây giờ, cũng không phải là một mình nó sai, chúng ta đều có lỗi."

Trong nháy mắt về mặt Tịch Giản Cận ngốc trệ, năm đó vì một câu vô tâm của anh, sáng tạo ra cô bây giờ sao?

Bạc Tình rất hài lòng nhìn về mặt Tịch Giản Cận thay đổi, ông lại mím môi, nghĩ, còn có rung động chờ lấy anh!

Bạc Tình gõ bàn một cái nói, chờ đến khi Tịch Giản Cận từ trong kinh ngạc hoàn hồn, lúc này mới tiếp tục mở miệng, âm điệu vẫn hoa lệ kinh diễm như cũ: "Tuy nhiên, ta không biết nó tại sao phải bán Hàn Như Y đi, nhưng mà, ta biết, nó là một cô bé tốt!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 808: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (18)

"Ta biết Hàn Như Y đối với cậu mà nói có thể là ân nặng như núi, ta hỏi qua nó vì sao làm như thế, nó không chịu nói cho ta biết, có lẽ nó là bị chúng ta quen làm tùy hứng, không thích người phụ nữ khác đối tốt với cậu, cho nên mới làm như vậy, nhưng mà, ta có một thứ muốn giao cho cậu, chờ cậu xem xong, có lẽ sẽ phát hiện, chưa hẳn quyết định của nó chính là sai!"

Bạc Tình đứng dậy, đi tới trước bàn sách, ấn một cái nút, trên vách tường chậm rãi kéo ra, Bạc Tình tiện tay tắt đèn, chỉ lên vách tường, Tịch Giản Cận ngẩng đầu, nhìn qua.

Những cái kia đều là ảnh chụp của Hàn Như Y Tiểu Bảo còn có Vick tiên sinh.

Đủ loại.

Nhìn qua, Hàn Như Y trôi qua cũng không kém.

"Ta biết cậu không thể xuất ngoại, không có cách nào thăm viếng cô ấy, cũng muốn biết cô ta sống tốt hay không, nghe người khác, khả năng không tin, cho nên tôi đặc biệt để cho người ta theo dõi Hàn Như Y, quay chụp nhất cử nhất động của cô ta!"

"Đương nhiên, Sủng Nhi làm chuyện xấu, ta làm cha cũng phải gánh chịu, cho nên, cậu yên tâm, chỉ cần có ta, Vick tiên sinh tuyệt đối sẽ không tổn thương đến Hàn Như Y tiểu thư, đương nhiên..... Từ ảnh chụp nhìn lại, Vick tiên sinh đối với mẹ con bọn họ rất tốt, tuy Vick tiên sinh là kẻ hoa

tâm, nhưng không có gì hơn một ngày, ông ta thật muốn tìm phụ nữ sống hết cuộc đời, có lẽ Hàn Như Y chính là người phụ nữ đó!"

"Vả lại..... Hàn Như Y là người phụ nữ của chiến hữu cậu, nhưng chiến hữu đó đã chết, cũng không đại biểu cho cô ấy không thể tìm hạnh phúc! Cho nên, có lẽ đây hạnh phúc mới bắt đầu của cô ta, vì sao không để bọn họ thử một lần?"

Lời của Bạc Tình trật tự rõ ràng, Tịch Giản Cận nghe xong, nhìn chăm chăm màn hình nửa ngày, anh đều chưa có lấy lại tinh thần.

Trong não rối bời một mảnh.

Kỳ thật thì không phải không hận Bạc Sùng Nhi khư khư cố chấp đem Hàn Như Y bán đi, thế nhưng nếu như Hàn Như Y thật sự có thể hạnh phúc, kỳ thật anh sẽ yên lòng.

Anh cũng hi vọng, Hàn Như Y thật sự có thể hạnh phúc cả đời!

Anh cưới Bạc Sùng Nhi, là bởi vì ích kỷ, bởi vì chính mình rất thích cô, không nỡ thả cô đi, có thể là cùng anh sinh hoạt tốt, nhưng anh lại làm không được!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 809: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (19)

Bờ vì Hàn Như Y không hạnh phúc, làm sao anh có thể yên tâm thoải mái để chính mình hạnh phúc đây?

Anh mỗi ngày đều rất dày vò.

Lương tâm khiến trách.

Nhìn cô đem Hàn Như Y bán đi dễ dàng như vậy, anh lại cái gì cũng không thể làm!

Nếu là, thật như Bạc Tình nói, Hàn Như Y có thể hạnh phúc, vậy là tốt rồi!

Bạc Tình ngồi ở chỗ đó, tất nhiên là biết Tịch Giản Cận nghĩ gì, ông chậm rãi nhếch môi, có chút hiệu quả rồi sao? Như vậy chỉ một liều thuốc, chắc hẳn sẽ thay đổi anh!

Đương nhiên, đây chỉ là chuyện để quan hệ của Bạc Sung Nhi cùng Tịch Giản Cận hòa hoãn, chuyện thứ nhất là chuyện cũ của ông, chuyện thứ hai là ảnh chụp Hàn Như Y, chuyện thứ ba là liều thuốc cuối cùng, ba chuyện sau đó làm tốt, tất nhiên là Tịch Giản Cận hiểu ý rung động, kể từ đó, tiếp xuống dầu trơn cho anh, như vậy, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ về sau, tuyệt đối sẽ thuận theo tự nhiên..... Hoàn mỹ không thể bắt bẻ!

Nhất thời, Bạc Tình liền đưa cho Tịch Giản Cận một đồ vật.

Tịch Giản Cận không có nhận, trong mắt mang theo một tia hỏi thăm.

Bạc Tình hơi hơi lắc, lúc này Tịch Giản Cận mới nhận lấy, cúi đầu nhìn, lập tức, vẻ mặt giăng đầy mây gió.

"Đây đều là cô ấy làm?"

"Đúng!" Bạc Tình gạt đầu, gọn gàng dứt khoát khẳng định cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nắm lấy tờ giấy kia, đáy lòng run rẩy một mảnh, nửa ngày, anh mới chậm rãi giơ tay lên, đem tờ giấy đặt ở trên bàn.

Cô thế mà..... Thế mà tại từ cái thôn nghèo khó trở về, cấp phát cứu tế nơi đó, còn tự thân phái người nuôi dưỡng tiểu Hoa, đưa cô ấy nhập học rồi.....

Thì ra cô, cũng không phải là không còn ý tốt.

Cô còn có rất nhiều ưu điểm.

Có lẽ chuyện Hàn Như Y, chỉ là cô nhất thời hồ đồ, mới làm như vậy!

Bạc Tình hài lòng nhìn Tịch Giản Cận triệt để ngu ngơ, chậm rãi đứng lên, đi ra ngoài cửa.

Ở trong phòng ngủ, vừa mới bắt gặp Sùng Nhi cùng Thất Thất trong phòng xì xào bàn tán, ông vừa đẩy cửa vào, Bạc Sùng Nhi liền lập tức nhảy lên hỏi: "Cha đem Tịch nhà con làm gì rồi hả?"

Bạc Tình chỉ cười không nói, nhìn lấy Bạc Sùng Nhi, nửa ngày mới đáp: "Làm sao? Hôm nay ta cùng Thất Thất diễn như thế nào?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 810: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! (20)

Bạc Sủng Nhi chép miệng, diễn đúng là không tệ, đích thật là chấn động Tịch Giản Cận, để Tịch Giản Cận gấp thức ăn cho mình rồi!

Thế nhưng, chỉ là rung động, Tịch Giản Cận bởi vì Hàn Như Y, rất ghét cô, căn bản không giải quyết được!

Bạc Tình nhìn ra được Bạc Sủng Nhi nghĩ đến cái gì, liền vỗ vỗ bờ vai của cô, nói ra: "Ta biết con nghĩ cái gì, chẳng qua ta sẽ cho con hạnh phúc, cho nên nhất định ta có thể làm được, hiện tại..... Ừm, ta không dám hứa cậu ta sẽ thật sự tốt với con, nhưng tối thiểu nó sẽ không căm thù con! Chẳng qua, con cũng không thể hại thêm, nếu như con náo ra chuyện như bán Hàn Như Y, như vậy ta cũng không giúp được con, dù sao Tịch Giản Cận cũng là người, cũng có duy trì suy nghĩ của mình, con không thể cứ lặp đi lặp lại nhiều lần chuyện như thế!"

Bạc Sủng Nhi nhu thuận gật đầu, nhưng không có giải thích gì với Bạc Tình cùng Thất Thất, nghiêm chỉnh coi chuyện mình bán Hàn Như Y đi là chính mình ghen ghét, cô nghiêng đầu, nói cảm ơn với Bạc Tình!

"Chỉ bằng vào miệng có tác dụng gì? Đến, đấm bóp lưng cho ta!" Bạc Tình chỉ phía sau lưng của mình, ghé vào trên ghế sa lon, Bạc Sủng Nhi ngồi ở một bên, cúi người xuống, lực đạo vừa lúc đấm lưng cho Bạc Tình.

"Kỳ thật Tịch Giản Cận thật sự không tệ, qua mấy năm, đích thật là nhân tài, hiện tại vẫn còn non chút, vấn đề tuổi tác, tâm lý tương đối dễ

dàng công phá, chẳng qua, ta đã cố ý cho nó nhìn, cho nó biết, Bạc gia chúng ta coi người phụ nữ là trời!"

"Vâng, con biết Bạc Tình thông minh nhất rồi!" Bạc Sùng Nhi nịnh nọt tán dương, Thất Thất ngồi ở một bên cầm nho, ném cho Bạc Tình, Bạc Tình nhắc đầu lên một chút, chuẩn xác ngậm lấy, nuốt vào.

Bầu không khí trong phòng nhìn qua rất tốt.

Con người Bạc Sùng Nhi lại đảo lòng vòng, sau đó hỏi: "Hai người, có phải tâm tình rất tốt hay không?"

"Ừm!" Bạc Tình cùng Thất Thất gật đầu, sau đó nhìn Bạc Sùng Nhi nói ra: "Làm sao hả?"

"Vậy con nói cho mọi người một chuyện!" Bạc Sùng Nhi nuốt nước miếng một cái, hơi khẩn trương một chút: "Mọi người tốt nhất chuẩn bị tư tưởng!"

Bạc Tình cùng Thất Thất lạnh nhạt gật đầu, chờ Bạc Sùng Nhi mở miệng.

Bạc Sùng Nhi ước lượng một chút, sau đó cắn răng, nói ra: " cái kia, con cùng Tịch Giản Cận đã đăng ký kết hôn rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 811: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【21】

Vẻ mặt Bạc Tình cùng Cẩm Úc hơi dừng một chút, người nào cũng không mở miệng nói chuyện.

Cũng không biết là hai người làm vợ chồng nhiều năm nên dưỡng thành ăn ý, hay bị những lời của Bạc Sủng Nhi làm sợ đến kinh người, trên căn bản vẻ mặt giống nhau như đúc.

Rất bình tĩnh.

Cực kỳ bình tĩnh.

Bạc Sủng Nhi nói được phân nửa thì dừng lại, con người vòng quanh hai người đảo hồi lâu, cô khôn khéo, nhanh chóng cảm giác được không khí tốt mới vừa rồi, bởi vì những lời này của cô, đều bị đánh tan!

Bạc Sủng Nhi nuốt nuốt nước bọt, không biết là ảo giác, hay là thật, phía sau lưng của cô, đã hiện đầy mồ hôi lạnh.

Cô cắn cắn môi dưới, một hồi lâu, da đầu vẫn cứng ngắc, đem toàn bộ nói xong.

"Bảy ngày trước, chúng con đã lĩnh hôn thú!"

Thật ra thì ở đáy lòng từng người cha mẹ, đều hi vọng con gái của mình làm bạn với chính mình cả đời, đều nói con gái là tình nhân kiếp trước của cha, ở đáy mắt của bọn họ, con gái cho tới bây giờ đều là Tiểu

công chúa thuần khiết nhất của mình, căn bản không cách nào tiếp nhận con gái bị những người đàn ông khác nhúng chàm hay làm bẩn!

Bạc Tình cùng Thất Thất, bao gồm mọi người tập đoàn Bạc Đế, cũng đối với Sủng Nhi có một cái ảo tưởng, đó chính là cô vĩnh viễn đều chưa trưởng thành, vẫn là bảo bối nhỏ cần bọn họ chăm nom.

Nhưng là, giờ khắc này, Bạc Sủng Nhi lại nói... Cô kết hôn, gả cho Tịch Giản Cận rồi!

Bạc Tình ước chừng dừng lại thêm vài phút đồng hồ, mới nghiêng mặt qua, nhìn Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh.

Bạc Sủng Nhi cũng đã ngừng hô hấp rồi.

Thật lâu, Bạc Tình mới chỉ chỉ ngoài cửa, nói: "Con đi ra ngoài trước!"

"Phụ thân đại nhân..." Bạc Sủng Nhi nhỏ giọng hô một câu.

"Đi ra ngoài!" Bạc Tình lập lại một lần nữa, chỉ có một chữ, nhưng mang theo khí tràng không cách nào che dấu.

Bạc Sủng Nhi chép miệng, cuối cùng là nhất vẫn xoay người, đi tìm Tịch Giản Cận.

Ra cửa, cô cảm thấy phía sau lưng cũng ướt đẫm, móc ra điện thoại di động, ngón tay đều là run rẩy, cô muốn kiếm viện binh!

Nhanh chóng gọi cho Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển.

Những người đó rất nhanh liền chạy đến.

Bạc Sủng Nhi lúc này đã hướng về phía Tịch Giản Cận nói hết rồi, Tịch Giản Cận cũng bình tĩnh, không có sợ như vậy, chỉ có Bạc Sủng Nhi

gặp đến độ hương về phía Tần Thánh bọn họ mồm miệng không rõ giải thích một lần, vẻ mặt những người đó cũng trở nên cực kỳ khó chịu, làm vẻ mặt Tịch Giản Cận cũng theo đó khẩn trương lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 812: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【22】

"Ba mẹ em rất tức giận? " Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nhẹ giọng hỏi một câu.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, "Không biết."

Tịch Giản Cận nhíu mày, không biết? Này coi là cái đáp án gì?

Anh mới vừa rồi bị Bạc Tình liên tục hỏi ba chuyện, mới vừa rồi còn nói hết lòng, theo đó mặt càng nhăn thêm.

Bạc Sủng Nhi cắn cắn môi dưới, yên lặng bổ sung: "Bọn họ rất bình tĩnh! Một câu cũng không nói."

Một bên ánh mắt Tô Thần Dịch Thiển bọn họ nhìn Tịch Giản Cận, dám mơ tưởng cướp của bọn anh, kết hôn?

Ngay dưới tình huống bọn anh không hề chuẩn bị tâm lý, Tiểu công chúa của bọn anh bị anh ta bắt cóc rồi?

Tô Thần cảm thấy đặc biệt buồn bực, lập tức vươn tay, lôi Tịch Giản Cận đi hướng ngoài cửa trang viên Bạc Gia.

Tịch Giản Cận căn bản không biết chuyện gì xảy ra, cũng dưới tình huống hoàn toàn không có tâm trạng thái, sau khi bị kéo ra ngoài, Tô Thần đã hướng về phía anh bắt đầu ra quyền rồi.

May anh là lính đặc biệt, trải qua huấn luyện đặc biệt, nhanh chóng né tránh.

Bạc Sủng Nhi đứng ở một bên kêu một câu: "Ô Thần, anh bị điên à! Anh làm gì lại đánh Tịch!"

Vừa nói, vừa muốn đi lên trước giúp đỡ Tịch Giản Cận, ai ngờ Dịch Thiển ngăn cản Bạc Sủng Nhi, mặt không chút thay đổi nói: "Cậu ta đáng đánh!"

Duy chỉ có Tần Thánh đứng ở một bên, lặng yên đốt một điếu thuốc, không nói tiếng nào nhìn Bạc Sủng Nhi, sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn.

Cô đã, làm vợ người rồi?

Đáy lòng lặn lội, nhưng trên mặt lại cười càng càn rỡ hơn: "Đương nhiên là nên đánh, để anh đây cũng đi tới, hung hăng mà giày xéo anh ta một phen!"

Sau khi nói xong, Tần Thánh liền tắt thuốc, xông vào đánh Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận mặc dù đánh nhau vô cùng lợi hại, nhưng là không chóng được Tô Thần cùng Tần Thánh hai người trước sau công kích, cho nên dần dần có chút cố hết sức, Bạc Sủng Nhi nhìn đến đỏ tròng mắt, lại bị Dịch Thiển ngăn không cách nào tiến lên.

Mãi cho đến khi quản gia xuất hiện, nói một câu: "Bạc công tử có lời muốn nói—————"

Bọn họ mới ngừng lại được.

Mấy người thở hỗn hển nhìn quản gia, quản gia nho nhã lễ độ đối với Tịch Giản Cận gật đầu, nói: "Tịch thiếu gia, xin tới đây theo tôi!"

Tô Thần nghe thế, vươn tay, vỗ vỗ bả vai Tịch Giản Cận, nói: "Cậu nhất định phải chết!"

Tần Thánh đốt thuốc, hít một hơi, thở ra vòng khói, nói: "Một mình anh nhớ trân trọng ha!"

Dịch Thiên thả Bạc Sủng Nhi, chậm rãi nện bước chân, đi tới trước mặt Tịch Giản Cận, tư thái phóng khoáng mà phiêu dật!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 813: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【1】

Đầu tiên là nhìn chăm chăm khuôn mặt tuấn dật phi phàm của Tịch Giản Cận một hồi, ngay sau đó liền cong môi, ưu nhã mà cười.

Trên cái thế giới này, có một loại đàn ông, thoạt nhìn tinh xảo và đẹp đẽ, rõ ràng là một bộ vô hại, hết lần này tới lần khác dung mạo yêu nghiệt như vậy, vừa lên tiếng, thanh âm thuần thuần, so với tướng mạo còn động lòng người hơn, chỉ có hơn chớ không kém.

"Cậu tốt nhất nên cầu nguyện lúc cậu đi ra, đã không còn ở trên đời này nữa!"

Ngay sau đó, Tân Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển cũng là một bộ vẻ mặt lành lạnh, bộ dáng mườì phần xem kịch vui, giống như là đang chờ kết cục của Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi đứng ở một bên, đáy lòng vừa vội vừa tức, bọn họ là cứu tinh cô kéo tới, rõ ràng ở trong điện thoại hướng về phía cô bảo đảm, tuyệt đối sẽ trợ giúp Tịch Giản Cận, cũng phát thề, nhưng là ai biết đến nơi, vừa nghe đến chân tướng, lập tức giống như là thay đổi thành người giống như, ríu rít bắt đầu nhắm vào Tịch Giản Cận rồi?

"A Thánh, A Thần, anh Dịch Thiển, các anh làm sao vậy? " Bạc Sủng Nhi hơi mang theo vài phần yếu ớt nói với ba người, môi của cô biệch khê cong lên, mườì phần đáng yêu, nhìn bọn họ, mềm nhũn làm nũng: "Các anh nói sẽ giúp em, Tịch bị Bạc Tình gọi vào, có thể gặp chuyện không may không!"

Đổi lại từ trước nghe được Bạc Sủng Nhi nói như thế, họ đã đã sớm mềm lòng và chân chó lên, cô muốn như thế nào, bọn họ đều lập tức rập khuôn, cho dù là ở chuyện thương thiên hại lý, cũng không nháy mắt.

Nhưng là bây giờ kia ba người họ như cũ vẫn duy trì thái độ lạnh lạnh, mắt liếc Bạc Sủng Nhi một cái, hừ lạnh một chút, quay đầu, một bộ không liên quan đến mình, bàng quan thanh thản.

Bạc Sủng Nhi nhìn phản ứng của họ, lập tức rời lên, hiện tại chú Lý Niệm, chú Tần Thích, dưỡng Tô Thần, dưỡng Dịch Thệ cũng không biết đâu rồi, nếu như bọn họ biết...

Tiểu Tịch, còn có thể còn mạng hay không?

Bạc Sủng Nhi toàn thân run rẩy, quay đầu, cẩn thận nhìn thoáng qua Tiểu Giản Cận, phát hiện anh đứng ở nơi đó, như cũ vẫn không nhúc nhích, bộ dạng cực kỳ bình tĩnh.

Rõ ràng thoát nhìn là cực kỳ đẹp trai và nho nhã, để cho tất cả phụ nữ cũng nhìn không được ghen ngào thét chói tai, nhưng là Bạc Sủng Nhi chậm rãi tưởng tượng trở thành hình ảnh như vậy —————

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 814: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【2】

Tịch Giản Cận máu tươi lâm ly nằm trên mặt đất, ngũ quan đã thấy không rõ ròi, toàn thân bất động, mà những người đàn ông của tập đoàn Bạc Đế này thì vây quanh anh tùy ý cười to...

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, rùng mình một cái, nhìn lên ba người trước mặt kia, rõ ràng từ nhỏ đến lớn đều cực kỳ thân thiết, ánh mắt dần dần xa cách.

Giống như bọn họ là hung thần ác sát quái vật gì đó, nắm tay Tịch Giản Cận, vội vội vàng vàng nói: "Tịch, anh không cần đi gặp Bạc Tình, chúng ta về nhà đi..."

Tịch Giản Cận là người cực kỳ bình tĩnh, vốn là không để ý sống chết, có rất ít thời điểm quá khẩn trương.

Huống chi anh và Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển bọn họ đều là người trong vòng luẩn quẩn quý tộc, mọi người ban đầu mặc dù không đến trình độ xưng anh gọi em, nhưng là dầu gì cũng là bạn, xảy ra chuyện gì, cũng có thể ra tay giúp đỡ.

Nhưng là thấy bộ dáng bỏ đá xuống giếng bây giờ của bọn họ, lại thấy Bạc Sủng Nhi khẩn trương như bầu trời cũng sắp sụp xuống, tính cảnh giác của Tịch Giản Cận, chậm rãi hiện lên.

Anh nhíu nhíu mày, theo đó khẽ khẩn trương một chút, sau đó mấp máy môi, yên lặng không tiếng động cầm ngược lại tay Bạc Sủng Nhi, bao vây ở lòng bàn tay của mình, cảm giác hình như đá lòng kiên định không ít.

Quay đầu, nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sủng Nhi, nghiêm túc hỏi một câu: "Tại sao? Rất nghiêm trọng sao?"

Bạc Sủng Nhi gấp đến độ nước mắt đều muốn chảy đi, cô cảm giác mình làm sai rồi, mới vừa rồi không nên nói cho Bạc Tình cùng Thất Thất chuyện bọn họ kết hôn!

Cô có một loại dự cảm, là cô hại Tiểu Tịch, cô lập tức quay lưng, nắm tay Tịch Giản Cận, liền hướng bãi đậu xe đi tới: "Tịch, chúng ta đi trước, nơi này không thể ngây người, một khắc đồng hồ cũng không thể ngây người!"

Tịch Giản Cận lại đứng ở nơi đó không động, ngược lại vươn tay, kéo Bạc Sủng Nhi vào trong ngực của mình, nhìn thần thái Bạc Sủng Nhi thất kinh, đáy lòng của anh khẽ đau, vươn tay chậm rãi vuốt vuốt gò má Bạc Sủng Nhi, nói: "Không có chuyện gì, anh sẽ không chết."

Anh nói xong, liền nhìn thoáng qua Dịch Thiển đứng một bên, cực kỳ khẳng định nói: "Em ở nơi này chờ anh, anh đi vào một chút, chờ anh đi ra ngoài, liền mang em đi, nhé?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 815: Con Đường Lấy Vợ Khó Khăn Của Tịch! 【3】

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, liền buông lỏng tay Bạc Sủng Nhi ra.

Bạc Tình muốn gặp anh, anh nhất định phải đi.

Nếu Bạc Sủng Nhi đã hướng về phía cha mẹ cô nói bọn họ đã kết hôn rồi, sớm muộn cũng phải thừa nhận, còn không bằng sớm thừa nhận luôn.

Huống chi, sớm xác định một chút, có thể danh chính ngôn thuận đem cô lấy về nhà.

Cho cô danh hiệu vợ của Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi lôi kéo tay Tịch Giản Cận, sống chết không chịu buông ra, "Tịch, anh không thể đi, Bạc Tình anh chọc không nổi..."

Người chọc được Bạc Tình, còn chưa ra đời đâu!

Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, anh mới trả lời một câu: "Anh cần bản cũng không có nghĩ tới muốn chọc ông ấy!"

Anh chỉ muốn đi vào nghe lời dạy dỗ mà thôi!

Dù sao anh nóng đầu lên đã đem con gái nhà bọn họ đi đăng ký rồi, may là bảy ngày này anh nhanh tay, đã đem mọi chuyện cần thiết đưa lên phê thẩm rồi, ngại bối cảnh gia đình Tịch gia, cho nên phê thẩm vô cùng nhanh, quân hôn lập tức thành hiệu, cho nên, bọn họ muốn ly hôn cũng không được.

Vừa nghĩ như vậy, anh ngược lại cảm thấy thật không có gì sợ.

Nhìn thoáng qua Bạc Sùng Nhi, Tịch Giản Cận nhíu nhíu mày, đáy lòng nghĩ, chả lẽ Bạc Tình cùng Thất Thất còn có thể đánh người sao?

Ngô, ý của cô là, sợ bọn họ vung tay?

Lập tức, Tịch Giản Cận nói: "Em yên tâm, Sùng Nhi, anh sẽ không cùng cha em đánh nhau... Hơn nữa ông ấy coi như là đánh anh, anh cũng không chết được."

Anh trầm tư một chút, càng thêm bổ sung một câu: "Nổ súng cũng không sợ, trong tình hình chung, vẫn có thể né tránh!"

Tịch Giản Cận là vì để cho Bạc Sùng Nhi an tâm, ai ngờ Bạc Sùng Nhi lại nóng nảy hơn, cô căn bản không nghĩ đến việc đánh nhau, hiện tại Bạc Tình một chút cũng không bình thường a!

Ông cùng bình thường hoàn toàn như hai người khác nhau!

Hơn nữa nhìn Tô Thần, Tần Thánh, Dịch Thiển bọn họ đều nghiêm nhiên thay đổi thành người khác thế kia!

Cái tập đoàn Bạc Đế này, đã từng là thiên đường của cô, cô có một loại dự cảm, tuyệt đối sẽ biến thành Địa Ngục của Tịch Giản Cận rồi!

Hơn nữa, nếu quả thật đem Tịch Giản Cận đánh một trận thế thì tốt.

Bạc Tình người kia, tàn nhẫn lệ ngàn vạn lần, nhưng là giải quyết mọi chuyện, cực kỳ lịch sự, căn bản khinh thường hành hạ thân thể người khác, đều hướng về phía sâu trong nội tâm.

Bạc Sùng Nhi liên tục lắc đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: "Anh căn bản không hiểu Bạc Tình đâu!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 816: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【4】

"Em từ khi mới ra đời đến bây giờ, chưa từng thấy bộ dáng này của cha em như hôm nay, cho nên, Tịch, anh vẫn không nên vào!"

Bạc Sủng Nhi nói cực kỳ khẳng định.

Tịch Giản Cận cẩn thận hơn, anh còn không có mở miệng nói chuyện, quản gia đã lại thúc giục.

Tịch Giản Cận liền thuận thế đẩy Bạc Sủng Nhi ra, đi theo phía sau quản gia, từng bước từng bước hướng trong phòng Bạc Tình đi tới.

Tân Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển bọn họ nhìn Tịch Giản Cận dần dần biến mất trước mắt, lúc này mới từng bước từng bước cũng uốn môi nở nụ cười.

Tân Thánh cùng Tô Thần bởi vì mới vừa rồi cùng Tịch Giản Cận đánh nhau nên người đổ đầy mồ hôi, phân phó quản gia cầm cho bọn anh mỗi người một cái khăn lông, bọn họ giơ lên vọt đi tắm, đổi một thân trang phục hươu nhàn mới tinh đi ra ngoài.

Dịch Thiển ngồi ở phòng khách thanh thần xem sách.

Bạc Sủng Nhi hiển nhiên là bị bọn họ chọc tức, ở một bên đi tới đi lui, căn bản không xem bọn anh một cái.

Tân Thánh Tô Thần ngồi ở bên cạnh Dịch Thiển, cảm thấy nhàm chán, mấy người thương lượng một chút, quyết định là ra đánh golf.

Dịch Thiên cảm thấy đề nghị này không tệ, lười biếng đứng lên, cực kỳ ưu nhã duỗi lưng một cái, chậm chạp nói: "Biện pháp tốt... Đi thôi... Chơi hai ván, chúng ta đến xem trò vui."

Sau đó, ba người đứng lên, Tô Thần cực kỳ nhàn nhã huýt sáo, hướng ngoài cửa đi ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi nhìn ba người biến mất, hận đến cực kỳ phần nộ, cuối cùng dậm chân, nhìn trên lầu an tĩnh, cho nên liền vụt vụt vụt lên lầu, ở trong hành lang đi tới đi lui một hồi lâu, cô dựng thẳng lỗ tai nghe hồi lâu, cũng không có nghe được một chút tiếng vang.

Đáy lòng, càng lo lắng như đốt rồi!

Trong phòng ngủ lớn.

Khí thể hùng vĩ.

Tịch Giản Cận chẳng qua là đứng ở cửa, cũng cảm giác được khí tràng bức người.

Anh nện bước chân, hướng bên trong đi vào.

Một đường đi tới trước mặt Bạc Tình, đứng thẳng người.

Bạc Tình căn bản không có liếc mắt nhìn Tịch Giản Cận, cũng không có vẻ mặt gì, giọng nói đậm mạc giống như sương khói: "Đăng ký rồi?"

Tịch Giản Cận gật đầu: "Dạ."

"Bây ngày trước? " Bạc Tình cong môi, chậm chạp nở một nụ cười nghiêng nước nghiêng thành.

Tịch Giản Cận tiếp tục gật đầu: "Dạ."

Bạc Tình vốn là loại dung mạo đẹp đẽ như hoa, lập tức thay đổi trong nháy mắt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 817: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【5】

Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm giác được không khí đông lạnh trong nháy mắt.

Anh kéo căng mắt, thấy ánh mắt Bạc Tình âm trầm vô cùng, chẳng qua là ngồi ở chỗ đó, không nói câu nào, Tịch Giản Cận nghe thấy được thanh âm tim của mình đập, anh có chút bất đoán không ra ý tứ Bạc Tình giờ khắc này rồi, nhưng mà, anh có thể cảm giác được, Bạc Tình người này tức giận.

Hơn nữa còn là rất tức giận!

Anh khẽ mấp máy môi, thẳng tắp đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích một chút.

Ánh mắt Bạc Tình, một hồi lâu mới dần dần ổn lại, trên dung mạo tinh xảo trời lên vẻ cười yếu ớt, đủ để điên đảo chúng sanh, ông chậm rãi gõ cái bàn, đứng lên, hướng về một loạt an ninh đứng phía ngoài nói một câu: "Trước đưa công tử Tịch gia về nhà!"

Tịch Giản Cận giật mình, không rõ hàm ý Bạc Tình, khẽ nhíu mày, đáy mắt hàm chứa nghi vấn, đây rốt cuộc là có ý gì?

Đem anh đuổi về Tịch gia?

Bạc Tình tất nhiên hiểu được Tịch Giản Cận nồng đậm nghi vấn cùng nghi ngờ trong ánh mắt, ông chậm rãi vén cánh môi, mang theo vài phần mềm mại tức giận.

Đích xác là tức giận.

Bạc Sùng Nhi là con gái Bạc Tình ông!

Lại bị một tờ hôn thú cưới đi như vậy?

Ông chính là không cam lòng!

Ông cũng không ngăn cản Bạc Sùng Nhi cùng Tịch Giản Cận dính vào nhau, ở cùng một chỗ cũng tốt, cả ngày dính một chỗ cũng tốt, không sao cả, chỉ cần Bạc Sùng Nhi còn là người Bạc Gia bọn họ, vậy là tốt rồi.

Nhưng là, hiện tại đâu này? Trong lúc bất chợt hôn thú cũng đã lĩnh, con gái Bạc Tình ông, trong nháy mắt biến thành vợ Tịch gia bọn họ rồi!

Kia có nghĩa là ông... Tiểu công chúa ông thương yêu, thành của người khác đúng không?

Bạc Tình cả đời này cũng không có bị chịu đả kích cùng đau lòng như vậy!

Ông càng nghĩ, càng thấy đáy lòng không thẳng bằng!

Huống chi, Bạc Sùng Nhi lúc này mới hai mươi hai tuổi, tuổi cũng không lớn đâu, hoàn toàn có thể ở trong lòng của ông gốc thêm mười năm nữa!

Ông căn bản là không thích con gái của mình sớm gả cho người khác, sớm trưởng thành như vậy!

Vừa nghĩ tới bảo bối nhỏ của mình lúc trước còn ngủ tại gian phòng cách vách chính mình, thời điểm đi ngang qua cửa phòng, mơ hồ theo bản năng cũng sẽ chậm dần cước bộ, biết rõ trang viên Bạc Gia hiệu quả cách âm nhất lưu, nhưng vẫn là cố ý như vậy, sợ quấy nhiễu Tiểu công chúa bên trong phòng nghỉ ngơi.

Nhưng là, hiện tại, trong nháy mắt, Tiểu công chúa của ông cả đời này đều bị một người khác ôm ngủ cả đời!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 818: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【6】

Bạc Tình đích xác là chịu không được!

Thậm chí một chút công tác chuẩn bị tư tưởng cũng không có, căn bản là không cách nào tiếp nhận!

Sớm biết, ban đầu ở thời điểm Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi ở chung một chỗ, ông nên đem thằng nhóc Tịch gia kia ném xuống biển cho cá ăn!

Cho cá ăn? Đều là tiện nghi hăn đi!

Bạc Tình ông thật là nhìn không ra a, thằng nhóc này trầm ổn hiểu chuyện, rất có phong độ của một đại tướng, đích xác là cái đáng làm nhân tài, chỉ cần đợi một thời gian, tất thành châu báu, thậm chí lúc trước dưới đáy lòng còn âm thầm mà thưởng thức.

Bởi vì, thằng nhóc Tịch gia này có loại tính cách mà Tô Thần, Dịch Thiển, Tân Thánh đều không có, đó chính là trầm ổn.

Người quá mức nội liễm, thường có thể bảo trì bình thản đến cuối cùng, là thói quen tốt trên thương trường.

Nhưng là, hiện tại đâu này?

Thằng nhóc này lại đem hòn ngọc quý trên tay Bạc Tình ông đoạt đi!

Bạc Tình hận a!

Quả thực là hận đến nghiến răng, huống chi, con gái của ông hiện tại đã kết hôn rồi, nhưng hôn lễ gì đó cũng không có!

Ông tối thiểu cũng muốn chuẩn bị một chút, cho con gái của mình một cái hôn lễ nở mày nở mặt!

Càng nghĩ như vậy, Bạc Tình càng thấy trong lòng không thẳng bằng, huống chi Thất Thất nghe được tin tức này, khó chịu đến rơi nước mắt!

Này còn chịu nổi sao?

Đều là thẳng oắt trước mặt này làm ra!

Nghĩ tới đây, Bạc Tình lập tức tàn nhẫn mà bổ sung một câu: "Túm cậu ta ra ngoài cho tôi, đuổi về Tịch gia! Sau này đừng để tôi nhìn thấy cậu ta nữa!"

"Vâng. " dám bảo an ngoài cửa nghe được như vậy, lập tức vào phòng.

Bạc Sùng Nhi vốn là ở ngoài cửa tới tới lui lui coi chừng dùm, thấy điệu bộ này, cộng thêm những bảo an kia, đều là bảo an trang viên Bạc Gia, trải qua đặc huấn nghiêm mật, Tịch Giản Cận đánh một người có lẽ có thể, bây giờ nhiều người như vậy, anh sao có thể đánh thắng được?

Lập tức Bạc Sùng Nhi chạy đi vào, vẻ mặt tức giận, đẩy đám bảo an đẩy ra, mang giày cao gót nện bước nhanh chóng, phát ra âm điệu vội vàng, có thể cảm giác được đáy lòng cô không vui!

"Bạc Tình, tại sao cha có thể làm như vậy! Tiểu Tịch là người của con, cha động vào anh ấy một chút thử xem!"

Bạc Sùng Nhi một đường đi tới trước mặt Bạc Tình, cao cao ngẩng lên cằm nhỏ, nhìn Bạc Tình, cực kỳ phẫn nộ.

Thật không hổ là cha con.

Ngay cả thần thái ngạo khí, cũng có mấy phần tương tự, đáy mắt của cô thiêu đốt lên lửa giận nồng đậm, gằn từng chữ nói: "Anh ấy hiện tại đã là chồng của con rồi, cha tiếp nhận thì tốt, không tiếp nhận cũng phải tiếp nhận!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 819: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【7】

Đáy mắt Bạc Tình dần dần hội tụ một tầng tức giận âm trầm, nhìn đứa con gái kiêu ngạo trước mặt, đáy lòng đau đớn một mảnh.

Thật là đau a!

Con gái bảo bối của ông, lại vì người đàn ông khác, quát mắng ông!

Ông cảm giác được lực phủ ngũ tạng của mình cũng chất đầy cảm giác chua xót nồng đậm.

Thậm chí còn nói gì, tiếp nhận thì tốt, không tiếp nhận cũng phải tiếp nhận!

Điều này làm cho ông làm sao chịu được?

Bạc Tình bị chịu đả kích nói: "Sủng Nhi, ngoan, con tránh ra, đây là chiến tranh giữa hai người đàn ông chúng ta, không có nửa điểm quan hệ đến con, con trước tránh ra!"

Bạc Sủng Nhi nơi nào để ý tới những lời này của Bạc Tình, cô không chút do dự đối với Bạc Tình reo lên: "Cái gì mà chiến tranh giữa hai người đàn ông? Con mới không tin cha! Nếu con đi, cha sẽ đem Tiểu Tịch của con xé nát mất!"

Bạc Tình hí mắt, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

Xé nát nó?

Cũng không thể, ai bảo con gái của ông thích nó như vậy!

Chẳng qua, hiện tại phải giáo huấn nó một chút!

Vốn còn muốn cho hạnh phúc của mình nhiều một chút, giảm bớt một chút căng thẳng trong quan hệ của bọn họ, chẳng qua không nghĩ tới, cuối cùng quan hệ của bọn họ hòa hoãn, khó chịu nhất chính vì mình!

Trong lòng cực độ không thăng bằng, cho nên Bạc Tình nghĩ, như thế nào cũng phải đem thằng nhóc Tịch gia làm khổ một phen, nó nghĩ con gái ông dễ cưới thế sao?

Đây là con gái của Bạc Tình ông đó!

Nhìn đẹp mắt, ăn khó khăn!

"Sùng Nhi, tránh ra!"

Ngữ điệu Bạc Tình, rất nhẹ, rất trì hoãn, nhưng là ở đây ai cũng nghe được lãnh ý.

Bạc Sùng Nhi khẽ co rúm lại một chút, ánh mắt run rẩy, quay đầu, nhìn về phía Tịch Giản Cận, phát hiện Tịch Giản Cận đã bị những bảo an kia vây khốn rồi, đáy lòng cô rất gấp, xoay người, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Bạc Tình đã đoạt trước một bước đưa cho người một bên một đạo ánh mắt.

Lập tức có bảo an hướng Bạc Sùng Nhi lao đến.

Bạc Sùng Nhi theo bản năng né tránh, cầm lấy một bình hoa giá trị liền thành, hướng về phía bảo an đập tới.

Ánh mắt Bạc Tình lạnh hơn, gằn từng chữ ra lệnh: "Đem tiểu thư bắt lại, đưa đến phòng ngủ, giam lỏng!"

Bạc Sùng Nhi lập tức tức giận rồi, rõ ràng là đánh không lại những thứ bảo an kia, nhưng còn liều mạng đánh, nhiều lần suýt nữa đã thương chính mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 820: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【8】

Bạc Tình đáy lòng rất đau, nhưng trên mặt lại là cực kỳ bình tĩnh quan sát Tịch Giản Cận bị gắt gao vây lấy.

Quả thật, vẻ mặt người đàn ông kia ngược lại thật sự đang khẩn trương!

Bạc Tình cong môi, tiếp tục nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi đông đóa tây tàng, bị đuổi đến rất là chật vật.

Bảo an tự nhiên không dám đá thương Bạc Sủng Nhi, xuất thủ không dùng toàn lực, nhất thời cũng không làm gì được Bạc Sủng Nhi, Bạc Tình dần dần có chút không nhịn được, đứng lên, chậm rãi ở trong phòng khách bước chân thông thả, ánh mắt Tịch Giản Cận, dần dần tụ lại ở trên người Bạc Tình.

Anh loáng thoáng cảm ứng được cái gì, cánh môi vô thanh vô tức mân chặc.

Bạc Tình đi cực kỳ chậm chạp, giống như là rất có kiên nhẫn để đợi thời cơ.

Bạc Sủng Nhi chạy tới chạy lui, cay cú mười phần, đem Bạc Tình trong trong ngoài ngoài đều mắng một lần, nhiều lần lấy đồ, bùm bùm hướng người đập loạn, người bị nện cũng không dám trốn, chỉ có thể cứng rắn thừa nhận những thứ kia.

Trong lúc bất chợt, ở thời điểm cô chạy qua bàn trà, Bạc Tình xuất thủ.

Bạc Sủng Nhi đều do Bạc Tình một tay dạy dỗ, cho nên nhất cử nhất động của Bạc Sủng Nhi, Bạc Tình rõ ràng ua, thế cho nên, vừa ra tay, Bạc Tình liền hưởng đúng mạch sống.

Nói vậy, lần này đi tới, Bạc Sủng Nhi nhất định sẽ hôn mê tại chỗ.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi âm thầm kinh hãi, cô trốn đi, phía trước có chặn lại, nhìn như thật sự trốn không thoát.

Hơn nữa bởi vì không có áp sát, cả người theo quán tính hướng phía trước, cùng lực đạo Bạc Tình, chạm vào nhau, cô nhất định sẽ bị bắt chặt.

Cô cảm thấy một cái, đang suy nghĩ làm sao bây giờ, trong lúc bất chợt một bóng người chui ra, ôm lấy cô, xoay người một cái, đem cô che ở trong ngực.

Mà Bạc Tình hí mắt, nhưng là không nghĩ tới Tịch Giản Cận mới vừa không chống cự chịu trôi lại trong nháy mắt có đến bên cạnh mình, quay người, lại phát hiện những bảo an kia đều che cổ tay nhe răng trợn mắt.

Xem ra, cái tên oắt này, thật đúng là không tệ!

Thời điểm Kịp thời, rất có sức bật!

Bạc Tình không nhịn được mang vài phần than thở, nhưng là một giây sau, ánh mắt khẽ chìm chìm, vốn là hướng Bạc Sủng Nhi đạp chân qua, trong lúc bất chợt tăng thêm hết sức!

Thời điểm Tịch Giản Cận thấy Bạc Tình xuất thủ, chẳng qua là cảm giác ông định đánh thẳng mạch sống Bạc Sủng Nhi rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 821: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (9)

Dưới tình thế cấp bách, vẫn không muốn ra tay, liền nhanh chóng ra tay rồi.

Mà tại thời khắc nghìn cân treo sợi tóc ôm cô vào trong ngực mình, xoay người, tránh qua, né chân Bạc Tình.

Lập tức, phía sau lưng anh liền nhanh căng cứng, trời sinh là lính đặc chủng để anh hiểu được lực chân đó có mang theo bao nhiêu sức lực.

Bạc Tình dần dần đá chân lên Tịch Giản Cận, ánh mắt ông hơi híp, lại vẫn không có hòa hoãn nửa điểm khí lực, rắn chắc đập xuống.

Bên miệng Tịch Giản Cận, trong nháy mắt liền tràn ra dịch thể đỏ tươi.

Bạc Sung Nhi chỉ là cảm giác được chấn động lớn, lập tức ngẩng đầu, nhìn thấy sắc mặt Tịch Giản Cận tái nhợt dọa người.

Cả người cô đều bị dọa sợ rồi.

Bạc Tình thế mà ra tay nặng như vậy?

Cô run rẩy từ trong ngực Tịch Giản Cận muốn vùng vẫy đi ra, mà Tịch Giản Cận bởi vì đau đớn lan tràn toàn thân, sớm đã không thể thở nổi, chỉ là ôm thật chặt thân thể mềm mại của cô, toàn thân co rút.

Bạc Tình chậm rãi dừng hẳn thân thể, dù bận vẫn ung dung đứng ở một bên, tư thái dẻo dai, nghiêng nửa người dựa trên ghế sa lon, hơi hất

cầm, lập tức có bảo an tiến lên, đem Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi kéo ra.

Tịch Giản Cận không sử dụng được nửa điểm khí lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn Bạc Sủng Nhi khóc rống từ trong ngực mình bị người kéo ra, chỉ có thể hữu khí vô lực nở ra nụ cười như không có chuyện gì, lại khiến nước mắt Bạc Sủng Nhi giống như mở vòi, ào ào chảy không thôi.

Cho dù Bạc Sủng Nhi lo lắng vạn phần, nước mắt nhanh chóng chảy xuôi theo, cũng không để cho Bạc Tình mềm lòng nửa phần, vẫn bị những bảo an kia mang kéo ra ngoài.

Bạc Tình phát phát tay, trong phòng yên tĩnh trở lại.

Tịch Giản Cận nửa quỳ trên mặt đất, còn liên tục hít khí.

Bạc Tình nhìn chăm chăm bóng lưng Tịch Giản Cận, nhìn nửa ngày, ánh mắt mang theo vài phần thâm thúy.

Thật ra anh có thể tránh thoát!

Dựa theo việc anh vừa mới quật ngã những bảo an kia, đem Bạc Sủng Nhi ôm vào trong ngực, chính một chân này, anh tuyệt đối có thể tránh thoát!

Thế nhưng, anh vì cái sao không có né tránh?

Mà chính là rõ ràng phân biệt ra được chính mình dùng chính là mười phần lực, nhưng vẫn là cứ thế mà cắn răng chịu đựng?

Thậm chí xương cốt toàn thân đều không dùng được khí lực!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 822: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (10)

Ông vốn sau cùng, muốn giảm sức lực!

Thế nhưng tâm lý chiến thuật cực kỳ cao, không ai bằng, huống lại trở thành kẻ có thể lực giới kinh doanh, thăm dò một người, làm sao lại bị giả tượng che đậy?

Cho nên, lực đạo không có nửa điểm hòa hoãn, còn không lưu tình chút nào đập lên người anh.

Bạc Tình cất bước, chậm rãi đi đến sau lưng Tịch Giản Cận, từ cao nhìn Tịch Giản Cận, hỏi thăm: "Vì cái gì?"

Tất nhiên là Tịch Giản Cận biết Bạc Tình tại hỏi mình rốt cuộc là vì cái gì, anh chịu đựng đau đớn nửa ngày, mới ép buộc chính mình mở miệng, nói ra: "Bởi vì ngài là cha cô ấy!"

Cho nên, anh tuyệt đối sẽ không đánh trả, cũng sẽ không tránh ra.

Từ nhỏ anh hiểu lễ phép, tất nhiên là hiểu tôn kính như vậy.

Bạc Tình vốn rất thông minh, sao không hiểu được trong lời của Tịch Giản Cận cất giấu nghĩa gì.

Ông hơi hơi trầm ngâm nửa ngày, mới cúi đầu xuống, dùng giọng điệu bình thản nói ra: "Chẳng qua, cậu đừng tưởng rằng như vậy, tôi sẽ tha thứ cho cậu....."

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Bạc Tình nhìn chăm chăm về mặt anh, lúc này mới đứng người lên, gõ bàn một cái, suy nghĩ một hồi, mới nói thêm: "Cậu tạm thời về Tịch gia, những chuyện này để ta suy nghĩ thật kỹ rồi nói!"

Tịch Giản Cận gật đầu.

Bạc Tình ấn máy nội bộ, phân phó người mang Tịch Giản Cận về nhà.

Lúc này mới chậm rãi bước chân thong thả, đi về phòng ngủ.

Sắc mặt Cẩm Úc cũng không dễ nhìn, Bạc Tình liền tiến lên nói nhỏ đỡ hai câu, Cẩm Úc chậm rãi thở dài một hơi: "Thế nhưng anh là nhựt chí, Sùng Nhi cũng là vợ cậu ta rồi! Em căn bản không muốn để Sùng Nhi sớm kết hôn như vậy! Mà anh nói, Sùng Nhi đều đem vợ của ân nhân cứu mạng Tịch Giản Cận bán mất, Tịch Giản Cận có thể không có nửa điểm tức giận sao? Sùng Nhi sao lại hồ đồ như vậy? Làm sao hiện tại gả cho cậu ta, nếu như thật gả cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận sẽ hoà nhã với nó sao?"

Đúng vậy..... Tịch Giản Cận có thể cho cô sắc mặt tốt sao?

Bạc Tình không ngốc, tất nhiên là nhìn ra được Tịch Giản Cận vừa hận vừa yêu với Bạc Sùng Nhi!

Dù bọn họ kết hôn không có nói cho bọn họ, ngoài việc không nói với ông, ngoài việc không có cho con bé một hôn lễ, kỳ thật trong lòng của ông, so với ai khác đều lo lắng sau này bọn chúng cưới, đến cùng vui vẻ hay không vui vẻ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 823: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (11)

Cha mẹ trên đời kỳ thật đều như thế.

Đều hi vọng con cái mình, có thể hạnh phúc mỹ mãn một đời một kiếp.

Liên xem như Bạc Tình lật tay làm mây úp tay làm mưa, lợi hại, nhưng cũng có chút việc ông không cách nào có thể nắm chắc!

Tỷ như, giống như hiện tại, hạnh phúc của Bạc Sùng Nhi.

Rõ ràng đã bấp bênh, thế nhưng ông lại chỉ có thể từng chút thăm dò, từng chút thôi động.

Bạc Tình ngồi ở trên ghế sa lon, bưng chén rượu uống một mình, Cầm Úc nửa nằm trên giường, ánh mắt từ từ trôi giạt, mang theo vài phần hoảng hốt: "Huống chi, chúng ta làm vậy cũng không được, bây giờ Sùng Nhi bị ông giam lỏng, biết ông tức giận, qua một thời gian dài, tính khí nó lại nổi lên, đến lúc đó nên làm cái gì?"

Ánh mắt Bạc Tình hơi chìm, nửa ngày, ông mới lên tiếng: "Đến lúc đó nói đi, hiện tại kệ đó, chính thể đối với thằng nhóc Tịch gia cũng khá hài lòng, nếu như ông già Tịch gia ra mặt, cái hôn sự này khẳng định phải nhận....."

Dù sao đó cũng là thủ trường quân khu, nên nể ba phần.

"Chẳng qua, thằng nhóc Tịch gia này muốn mang con gái tôi đi dễ vậy, cũng không thể được! Tốt xấu cũng phải cho một hôn lễ thế kỷ!"

"Bằng không, nói ra giống như con gái Bạc Tình của tôi có gì bệnh không tiện nói ra, ủy khuất gả ra ngoài như thế! Nên sinh lễ bà mối lễ nghi, một thứ cũng không được thiếu!"

Cẩm Úc nghe được dạng này, ánh mắt nhìn Bạc Tình lấp lóe, lại cũng không nói gì.

Bạc Sủng Nhi liền như vậy bị Bạc Tình không nói hai lời giam ở trong Bạc gia, mỗi ngày phái người đếm không hết tới ban giám Bạc Sủng Nhi.

Đến Tần Thánh Tô Thần cùng Dịch Thiển cũng bắt đầu thay phiên ra trận rồi.

Bạc Sủng Nhi bị nhiều người nhìn soi mói như vậy, tất nhiên là ra không ra được cửa, dứt khoát tuyệt thực, người làm năm lần bảy lượt gõ cửa phòng Bạc Tình cùng Cẩm Úc, bẩm báo tình huống Bạc Sủng Nhi, đến sau cùng, sắc mặt Bạc Tình càng ngày càng trầm thấp, lòng của Cẩm Úc cũng bắt đầu nóng nảy, đứng ngồi không yên đi tới đi lui trong phòng, nửa ngày, bà mới nói với Bạc Tình: "Chúng ta đi xem Sủng Nhi một chút đi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 824: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (12)

Bạc Tình không lên tiếng, chỉ là hàm hồ trả lời một câu, người lại ngồi yên chỗ đó, không có bất kỳ động đậy gì.

Không nhìn tới!

Không phải không đau lòng cho con gái, thế nhưng Bạc Sùng Nhi chơi tuyệt thực với ông, cũng không phải là ông không biết, đứa con gái này đã quen, quen vô pháp vô thiên, cũng dám đem mình qua loa gả đi như thế!

Hiện tại nên cho cô nhìn sắc mặt một chút!

Cầm Úc cũng không phải không tức giận, thế nhưng dù sao cũng là phụ nữ, mềm lòng, không khuyên nổi Bạc Tình, chỉ có thể qua khuyên Sùng Nhi, Sùng Nhi lại theo tính của Bạc Tình, cũng là bởi vì Bạc Tình đập Tịch Giản Cận thổ huyết, chính mình muốn đi xem Tịch Giản Cận có việc gì không, thế nhưng không ra được cửa, khó tránh khỏi đáy lòng táo bạo, khí không thuận, hiện tại Cầm Úc đến nhìn mình, nước mắt cô liền dốc sức rơi xuống.

Cô biết từ nhỏ đến lớn, Cầm Úc sợ nhất chính là cô khóc.

Cô cũng biết, Bạc Tình cho tới bây giờ đều là sợ nhất Cầm Úc tức giận!

Cho nên, hiện tại cô lại bắt đầu giở trò!

Ai ngờ Cẩm Úc ngược lại bình tĩnh vô cùng, ngồi ở cạnh giường, nhìn nước mắt Bạc Sùng Nhi, không giống như lúc trước đau lòng, ngược lại lạnh lùng nhìn Bạc Sùng Nhi khóc.

Bạc Sùng Nhi khóc một hồi, nhìn thấy Cẩm Úc không có phản ứng quá lớn, liền chép miệng, ngừng lại, nhìn chăm chăm Cẩm Úc, ủy khuất hô một câu: "Mẹ....."

Lúc này Cẩm Úc mới mở miệng, trên mặt mang theo mấy phần chỉ trích: "Sùng Nhi, lần này không phải ta không giúp con, rõ ràng là con làm sai rồi! Con đem mình biến thành người Tịch gia như thế, đừng nói Bạc Tình tức giận, đến ngay cả ta cũng tức giận rồi!"

Bạc Sùng Nhi vênh môi, cúi đầu xuống, không có lên tiếng, Cẩm Úc nhìn bộ dạng này của cô, tất nhiên là cũng không hung dữ nổi, giọng điệu liền nhẹ nhàng với Bạc Sùng Nhi: "Sùng Nhi, không phải ta muốn nói con, con ngẫm lại xem, một người phụ nữ cả đời kết hôn một lần, tiểu công chúa nhà chúng ta cứ như vậy không có gì cả đã gả cho bọn họ rồi, rất ủy khuất!"

"Vả lại, thằng nhóc nhà Tịch gia tiện nghi, tùy tiện liền vọng tưởng cưới con về nhà chồng? Cẩm Úc ta đều chưa đồng ý!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 825: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (13)

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi hơi mềm nhũn một chút, rất hiển nhiên là tìm được lỗ thủng.

Thì ra Bạc Tình cùng Thất Thất tức giận như vậy, cũng là bởi vì cô đem chính mình gả quá vội vàng sao?

Cô giống như là tìm được đột phá, vội vàng nhỏ giọng nói với Cẩm Úc: "Chúng con không có nói không tổ chức hôn lễ....."

Lúc cô nói câu nói này, còn có mấy phần lực lượng chưa đủ!

Mà ngày cô và Tịch Giản Cận kết hôn, đến hiện tại, cô đều cảm thấy giống như là đang nằm mơ, trong nháy mắt liền bị kéo đi, trong tay cầm hai số hồng, mà cô cũng cáo biệt độc thân, trở thành người có chồng.

Không có hôn lễ, không có nhẫn, không có hoa tươi, không có cái gì, cô liền như thế gả cho Tịch Giản Cận!

Chắc hẳn toàn thế giới, không có một cô gái nào, bị ai giống cô như vậy.

Thế nhưng, cái này có thể trách ai?

Chỉ trách vận mệnh quá mức chọc gheo người, nếu cô không nói láo, làm gì có biện pháp gả cho anh, sợ là cả đời này, đều không thể cùng với Tiểu Tịch rồi.

Cẩm Úc nhìn sắc mặt Bạc Sùng Nhi, giống như là quan sát được cái gì, lập tức cực kỳ nghiêm túc hỏi thăm: "Chẳng lẽ, Tịch Giản Cận chưa hề nói muốn cho con một hôn lễ?"

"Không phải, không phải!" Bạc Sùng Nhi liên tục lắc đầu, ánh mắt mang theo vài phần âm đạm, cô mấp máy môi, nửa ngày, mới nhỏ giọng nói: "Kỳ thật, là con lừa anh ấy..... Là con muốn gả cho anh ấy, con nói con có thai..... Anh ấy vì phụ trách, mới mang con đi kết hôn!"

Trong nháy mắt sắc mặt Cẩm Úc trở nên khó nhìn đứng lên.

Bà thấy Bạc Sùng Nhi vô duyên vô cớ bán Hàn Như Y đi, Tịch Giản Cận hẳn là rất hận, làm sao quay người lấy cô được chứ?

Thì ra là Sùng Nhi chính mình tìm đến cửa!

Cẩm Úc năm đó ở làng giải trí, thủ đoạn âm mưu đều là nhất, cho nên hiện tại liên tưởng, liền trong hiểu được Bạc Sùng Nhi kế gì rồi!

Khó trách tại sao sau khi cô hiến tủy cho Tiểu Bảo xong, liền lập tức bay sang châu Úc, mà lại ngần ngại ba tháng, xem ra, cũng là né tránh Tịch Giản Cận, trở lại, liền nói chính mình đã mang thai.....

Mà thằng nhóc Tịch gia này, từ trước đến nay đều rất chú trọng nguyên tắc cùng trách nhiệm, từ nhỏ đều rất chính trực, biết Sùng Nhi có con của mình, tất nhiên là sẽ lấy cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 826: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (14)

"Thế nhưng l... Con cũng không thể dễ dàng đem chính mình gả cho cậu ta! Huống chi, con biết rõ cậu ta là phụ trách mới cưới con, bởi vì bụng của con căn bản không tồn tại hài con, con còn muốn gả cho cậu ta? Chẳng lẽ con không sợ....." Cẩm Úc nghĩ tới đây, cả người đều gấp đứng lên, thật sự là quá mức hồ nháo, Sủng Nhi liền không suy nghĩ bụng người mang thai sẽ lớn lên, hiện tại cô còn không có một chút phản ứng, đến lúc đó bị Tịch Giản Cận biết cô mình bị lừa, đây chẳng phải quan hệ càng ngày càng khó giải quyết sao?

"Sợ....." Bạc Sủng Nhi gục đầu xuống, thành thành thật thật trả lời một câu.

Sắc mặt cô hơi mang theo vài phần đau thương, giọng nói buồn buồn nói ra: "Thế nhưng con không có cách nào rồi..... Con không muốn mất đi anh ấy, con muốn ở cùng một chỗ với anh ấy....."

Giọng cô, giống như là muốn khóc.

Nếu như có thể, làm sao cô nguyện ý dùng biện pháp này, ủy khuất đem chính mình gả đi.

Nếu như có thể, cô còn muốn lưu tại Bạc gia, làm tiểu công chúa sao quanh trăng sáng!

Nếu như có thể..... Cô thật sự rất muốn cùng Tịch Giản Cận vui vẻ nói chuyện yêu đương mấy năm, hẹn hò ăn cơm xem phim, ôm nhau tản bộ hôn môi.....

Cuộc sống tốt đẹp cỡ nào.

Thế nhưng cô căn bản không có nếu như rồi.

"Thế nhưng anh ấy hận chết con rồi, nhất định anh ấy hận chết con rồi, cho nên con chỉ có thể làm như vậy!"

Bạc Sủng Nhi lộ ra đau thương: "Con sợ lần này cứ mặc cho anh ấy tức giận, cả đời chúng con không còn cơ hội..... Con không thể nói cho anh ấy biết, tại sao con bán Hàn Như Y đi..... Cho nên, mẹ giúp con một chút đi, con muốn gả cho anh ấy, chỉ cần ở cùng một chỗ với anh ấy, liền có thể rồi!"

"Không thể chờ đợi thêm nữa, nhất định con phải mau sớm gả cho anh ấy, mau sớm để chính mình làm mất con, như thế sẽ không để cho Tịch biết con giả mang thai lừa gạt anh ấy..... Giữa chúng con, đã trải qua gợn sóng không yên rồi!"

Giọng Bạc Sủng Nhi buồn buồn, một đường chui vào đáy lòng Cẩm Úc, Cẩm Úc nhìn lên trước Bạc Sủng Nhi mặt, nửa ngày, đều nói không nên lời.

Bạc Sủng Nhi quay đầu, nhìn mặt trời lặn bên ngoài cửa sổ, âm điệu mang theo vài phần phàn nàn: "Con biết mẹ cùng Bạc Tình đều lo lắng cho con!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 827: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (15)

"Thế nhưng..... Nếu như chỉ cần còn có một con đường có thể đi, con tuyệt đối sẽ không làm như vậy!"

Cầm Úc ngồi ở một bên nhìn Bạc Sủng Nhi, nói không nên lời đến cùng trong lòng có như cảm giác thế nào.

Hồi lâu, Cầm Úc mới mở miệng, hỏi Bạc Sủng Nhi: "Con định cả một đời một kiếm, không có cậu ta không được sao?"

Bạc Sủng Nhi chậm rãi chuyển ánh mắt gần, nhìn Cầm Úc, từ từ gật đầu, lập tức bổ sung một câu: "Giống như Bạc Tình không phải mẹ không được, mà mẹ không phải Bạc Tình không được."

Cầm Úc lại lời gì cũng không nói, chỉ nhìn Bạc Sủng Nhi một hồi, mới đứng dậy, rời khỏi.

Lúc ăn cơm tối, Cầm Úc tự mình kêu Bạc Sủng Nhi xuống lầu ăn cơm.

Bạc Tình đã ở trên bàn chờ rồi.

Nhìn thấy Bạc Sủng Nhi xuống, sắc mặt Bạc Tình khẽ biến, Bạc Sủng Nhi vô thức quay đầu liếc nhìn Cầm Úc một chút, Cầm Úc gật đầu, Bạc Sủng Nhi lập tức hiểu được chuyện cô lừa Tịch Giản Cận, khẳng định Bạc Tình biết rồi.

Bạc Sủng Nhi đứng ở đầu bậc thang, quên đi tới, Cẩm Úc lập tức xô đẩy cô, nhỏ giọng nói với cô: "Con đi dỗ dành Bạc Tình, ông ấy hiểu con nhất, con đột nhiên ủy khuất chính mình như thế, đáy lòng ông ấy khẳng định là không cao hứng!"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, đáy lòng hơi chua, cắn cắn môi dưới, lúc này mới cất bước, chậm rãi đi tới trước bàn ăn.

Cô hai bữa trước đều không có ăn cơm, sớm đã đói đầu choáng váng, bước đi hữu khí vô lực, ngồi ở chỗ đó, sắc mặt cũng không được tốt, Bạc Tình lập tức hơi nhíu mày lại với cô, trong mắt mang theo lo lắng không che giấu được.

Bạc Sủng Nhi rử tầm mắt xuống, lông mi thật dài che khuất ánh mắt, thoáng hiện lên sự cảm động, một giây sau, cô liền vươn tay, gắp một miếng thịt gà, bỏ vào trong bát Bạc Tình.

Nhất thời, toàn thân Bạc Tình nghiêm túc xuất hiện vết nứtto lớn, lập tức bị xé mở, triệt để vỡ tan không còn một mảnh.

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới hơi thở một hơi, nhất thời kẹp đồ ăn, đưa cho Bạc Tình nói: "Đây là thứ cha thích ăn nhất."

Bạc Tình lập tức mặt mày cười lên, cầm đũa gắp ăn, nhai hai cái, ông liền cực kỳ ủy khuất nói: "Về sau, con gái thân mật về nhà khác rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 828: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (16)

Bạc Sủng Nhi nghe câu nói này, bật cười, xách ghế, cọ đến bên người Bạc Tình, vươn tay, đong đưa cánh tay Bạc Tình nói ra: "Con cam đoan mỗi ngày sẽ mang Tịch Giản Cận trở về ăn một bữa cơm!"

"Hừ, con đến thì có thể, cậu ta thì không cần!" Bạc Tình hiển nhiên tha thứ con gái dễ dàng, tha thứ cho người cướp con gái đi thì khó!

Bạc Sủng Nhi tất nhiên là không dám làm Bạc Tình tức giận, liền cắn đầu lưỡi, tiếp tục nói: "Thật sao, mình con đến, mỗi ngày đến bồi cha!"

Bạc Tình lúc này mới cao hứng lên, lập tức kẹp đồ ăn, đút cho Bạc Sủng Nhi.

Một bữa cơm, người một nhà ngược lại vừa ăn trò chuyện vui vẻ.

Ăn xong, Bạc Sủng Nhi nâng một chén trà nóng, đưa đến trong tay Bạc Tình, thận trọng hô một tiếng: "Bạc Tình....."

Bạc Tình nhìn cũng không có nhìn Bạc Sủng Nhi liền biết cô tính cái gì, liền hững hờ "Ừ" một tiếng, sau đó tiếp nhận trà, chậm rãi uống hai ngụm, mới ngẩng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi nói ra: "Làm sao hả?"

Bạc Sủng Nhi vội vàng ngồi ở bên cạnh Bạc Tình, dán sát lại, ánh mắt nhìn Bạc Tình nói ra: "Bạc Tình, con biết rõ con sai, thế nhưng cũng là con bất đắc dĩ!"

Trong mắt Bạc Tình thoáng hiện một vòng đau lòng.

Cẩm Úc đã đem mọi chuyện cần thiết nói cho ông, ông ngoại trừ bất đắc dĩ thì vẫn là bất đắc dĩ!

Tình cảm, ông đi so với cô khó khăn không biết bao nhiêu lần, nếu như có thể, kỳ thật ông hi vọng con gái mình, giống như Cẩm Úc, không tìm không phối, không biết tình cảm là cái gì, có lẽ, liền tại sẽ không như vậy, chộc cho mình mít thân thương tổn!

"Con biết cha ghét bỏ con ủy khuất đem mình gả đi, đau lòng con, thế nhưng ta chỉ là muốn trước chiếm lấy Tiểu Tịch, mà hôn lễ thật phiền phức, con cũng không phải muốn kết hôn như vậy, huống hồ lại là con lừa Tịch Giản Cận là có con của anh ấy, anh ấy mới cưới con, cha nếu con ngăn cản, bụng của con không lớn bình thường, đến lúc đó kế hoạch của con hỏng hết!"

Bạc Sủng Nhi nói xong, liền bày ra một bộ cực kỳ khẩn trương, "Khi đó, Tiểu Tịch khẳng định triệt để hận chết con rồi, chết sống đều sẽ không ở cùng con!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 829: Con Đường Lầy Vợ Bi Thảm Của Tịch! (17)

"Vả lại, con hiện tại gả cho anh ấy, không tổ chức hôn lễ, không có người biết rõ là con kết hôn, con cũng được tự do, có thể tùy tiện về nhà ở, cũng sẽ không có người nói xấu!"

Bạc Tình nghe vậy, không nhịn được gật đầu, rất có ý đồng ý.

Bạc Sung Nhi biết Bạc Tình thỏa hiệp, liền rên sất khi còn nóng nói: "Huống chi, con gả cho anh ấy, không chừng thật có thể có con, khi đó, có lẽ con cũng không cần diễn kịch sảy thai, phải biết sinh non có thể là phải đổ máu..... Không chừng con còn phải đâm thương chính mình....."

Bạc Tình nhất thời nhú mày, lắc đầu nói ra: "Không được, không được, con làm sao có thể tổn thương chính mình? Chuyện sinh non ta sẽ an bài cho con, con không cần nghĩ nhiều như vậy! Chỉ cần có ta, lừa bịp đám người Tịch gia không khó? Con tuyệt đối đừng tổn thương chính mình, biết không?"

Bạc Sung Nhi bày ra dáng vẻ cực kỳ dịu dàng gật đầu.

Lúc này Bạc Tình mới hơi ổn định một chút.

Bạc Sung Nhi thận trọng hỏi: "Vậy có phải cha không tức giận nữa rồi không?"

"Ừm, không tức giận!" Bạc Tình hào phóng phất tay, nhất thời vui vẻ, sau đó nhìn Bạc Sung Nhi nói ra: "Bởi vì ta phát hiện, cái tên nhóc đó, không bằng ta!"

Bạc Sủng Nhi kinh ngạc một giây đồng hồ.

Bạc Tình mới lên tiếng: "Cậu ta nhiều nhất cũng là để con mang thai, chỉ có ngần ấy tác dụng, không có cách nào so sánh với ta, huống chi, ở trong mắt của ta, kỳ thật nó cũng đóng vai một kho chứa tinh!"

Bạc Sủng Nhi phụ họa Bạc Tình cười nói: "Đúng vậy, Tiểu Tịch là "Kho chứa tinh", làm sao có thể so với cha chứ!"

Bạc Tình nhất thời vui vẻ ôm Bạc Sủng Nhi vào trong ngực liềm mạng xoa, Cẩm Úc ngồi ở một bên không nhìn được mà bật cười.

Thật sự là không nghĩ tới, đường đường Bạc công tử có một ngày thế mà lại tranh tình cảm với con rể, lại còn gây thơ gièm pha con rể sống sờ vữa mình là "Kho chứa tinh", còn cao hứng đến bộ dáng này!

Ai không biết cha con hai người đem Tịch Giản Cận chê bai là "Kho chứa tinh", mà "Kho chứa tinh" lại ở Tịch gia bị ông nội mắng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 830: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch!(18)

"Con nói cái gì? Con bé đã mang thai rồi hả? Có cốt nhục Tịch gia chúng ta rồi hả? Không phải thân thể con huyền không tốt sao? Làm sao đột nhiên mang thai hả? Là con của con sao? Xem ra là kỳ tích xuất hiện rồi!"

Ông lão cực kỳ cao hứng trách móc hai câu, nhất thời trừng mắt nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận nói: "Vậy sao con không đem cháu dâu ta tới! Con xem con bé Sùng Nhi này nhu thuận, có bản lĩnh, đều có thể mang thai cháu ta rồi!"

Ông lão vừa nói, một bên cười không khép miệng được, toàn trên thân dưới kích động không thôi.

Đi tới đi lui, đi nửa ngày, lại đột nhiên chỉ Tịch Giản Cận nói: "Con quỳ xuống cho ta!"

Tịch Giản Cận căn bản là không thể làm gì, trước một giây chính mình nói với ông nội muốn lấy vợ, là Bạc Sùng Nhi, ông nhất thời nổi giận, định cùng mình đoạn tuyệt quan hệ, thế nhưng hiện tại vừa nghe nói Bạc Sùng Nhi mang thai, lập tức thái độ thay đổi 180 độ, từng câu từng chữ khen Bạc Sùng Nhi các loại, giống như năm đó Bạc Sùng Nhi bắn cháu của ông vào bệnh viện, ghi hận cô trong lòng căn bản là giống như chưa từng xảy ra!

"Ai nha, ta biết mà, ông trời vẫn mở to mắt, cháu tôi có bản lĩnh, làm sao có thể không có con! Quá tốt rồi, quá tốt rồi! Chúng ta nhất định phải xử lý hôn lễ, càng thịnh đại càng tốt, đúng đúng đúng, hai đứa đã đăng ký

kết hôn, có chặt, làm tốt, làm thật tốt! Thật không hổ là cháu ta! Hiện tại quân cưới đã phê xuống chưa?"

"Nói là ngày kia!" Tịch Giản Cận trả lời một câu.

Ông lão lập tức nhíu mày, cầm điện thoại lên, gọi mít cú, chờ loạn một hồi: "Hiệu suất làm việc của mấy người sao thấp như vậy? Cái xét duyệt quân cưới kia tối nay phải làm tốt cho tôi, càng nhanh càng tốt, sau đó đưa đến Tịch gia cho tôi!"

Cú điện thoại, ông xã liền lập tức kích động không thôi nói: "Con mang Sùng Nhi đến cho ta xem..... Không không không, con dẫn ta đi xem Sùng Nhi, hiện tại nó có thai, không thể tùy tiện đi loạn, nên chú ý thân thể, chú ý thân thể!"

Ông lão nói xong, liền phân phó người chuẩn bị xe, Tịch Giản Cận vốn bị ông bắt quỳ trên mặt đất, hiện tại vội vàng đứng lên, nói ra: "Ông nội, không được, chú Bạc không cho con cưới Sùng Nhi! Hiện tại chú Bạc rất tức giận!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 831: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【19】

Ông cụ lập tức đứng vững bước, quay đầu, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận khẩn trương hề hề mà hỏi: "Bạc Tình rất tức giận? Không để cho cháu cưới Sùng Nhi? Như vậy sao được a! Trong bụng con gái của hãn cũng có máu thịt Tịch gia chúng ta rồi, sao có thể không lấy?"

"Không phải... có thể là chú Bạc cảm thấy chúng ta không cầu hôn, cũng không mời người làm mai, hôn lễ gì đó cũng không có, con gái người ta quá ủy khuất..."

"Đúng đúng đúng! Nói rất đúng! " ông cụ lập tức gật đầu nói, sau đó cầm quả trượng, hướng Tịch Giản Cận đâm tới, "Làm sao cháu vội vã như vậy! Cháu nói con gái nhà người ta sao có thể tùy tiện bị cháu đăng ký rồi xong việc? Cháu nói xem cháu hãn là nên để ông tự mình tới cửa đi cầu hôn đã chứ! Cháu lại làm chuyện gì thế này? Đáng đời cháu bị Bạc Tình đánh, đáng đời!"

Tịch Giản Cận buồn bực không lên tiếng!

Anh cũng không biết mình phạm sai lầm chỗ nào, làm sao trong nháy mắt, mọi người Bạc Gia Tịch gia đều đổ hết lên đầu anh?

Thật giống như anh là hung thủ giết người, người người nhìn thấy đều hận không thể giết chết!

Tịch Giản Cận nghĩ, trên cái thế giới này, chả có chú rể nào bi thảm như anh?

Lĩnh hôn thú xong, vợ một đêm cũng không có ôm ngủ qua, đã bị người ta làm khổ đến thảm như vậy rồi?

Một người là trực tiếp đánh cho trọng thương, một người là trực tiếp mắng té tát!

Quả thực là trước sau cùng tấn công!

Ông cụ chống quái tượng ở trong phòng tới tới lui lui, hồi lâu, ông mới nói: "Mau phân phó người chuẩn bị quà tặng, ta tự mình đi trang viên Bạc Gia cầu hôn đi! Trong bụng cháu dâu có chặt của ta, kéo dài không được, Bạc Tình người nọ rất thông minh gian trá, càng kéo dài, con cháu Tịch gia chúng ta liền trở thành của Bạc Gia bọn họ rồi!"

Ông cụ vừa nói, vừa điện thoại cho trang viên Bạc Gia.

Bạc Tình cùng Sùng Nhi vốn là đang ở đó hí hả mà cười cười, vô cùng ngọt ngào, đột nhiên người giúp việc cầm điện thoại đi tới, nói là thủ trưởng Tịch gia gọi tới, Bạc Tình đón nghe, khách khách khí khí hàn huyên hai câu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 832: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【20】

"Ngô... Đâu có đâu có? Chỉ là quy củ của chúng tôi cũng không thể phá, tôi đây không phải là cho hai nhà chúng ta mặt mũi sao? Nếu là con gái của tôi gả cho cháu nội ngài như vậy, chẳng phải người ta sẽ cảm thấy hai nhà chúng ta không làm nổi một cái đám cưới?... Đúng, đúng, chúng ta phải làm một cái hôn lễ đẳng cấp thế giới, cho bọn họ xem một chút... Đúng đúng đúng, liền ngày mai? Chúng ta cũng không thể làm loạn, giấy hôn thú đã lĩnh, người cũng chạy không thoát, đính hôn còn không có... Cho nên có phải suy nghĩ hay không... Thành thành thành, ngài đã đồng ý, vậy chúng ta đính hôn trước, đính hôn trước!"

Bạc Sủng Nhi ở nơi này, cực kỳ im lặng nghe.

Hôn thú cũng đã tới tay, hiện giờ lại đàm luận việc đính hôn, có thứ tự cũng sai lầm điên đảo rồi phải không?

"Ngô... Đúng đúng đúng, ngài nói có đạo lý, thành thành thành, chúng ta tổ chức ở khách sạn lớn nhất, trước làm cái tiệc đính hôn nhỏ, chỉ có người tập đoàn Bạc Đế nhân cùng người Tịch gia, đợi đến khi chúng ta thỏa đàm tình huống cụ thể rồi, sẽ đến tiệc đính hôn lớn, thành thành thành, đến lúc đó có thể thu một lần lễ hỏi, đúng đúng đúng, đến lúc đó chúng ta sẽ kết hôn, còn có thể thu một lần! Thật là biện pháp tốt!"

Bạc Sủng Nhi nghe đến đó, cảm giác được trên trán của mình cũng hiện đầy hắc tuyến, cô có nghe lầm hay không?

ông nội Tịch Giản Cận lại cùng Bạc Tình tham thảo chuyện lễ hỏi?

Tịch gia là gia tộc cai quản chánh trị, mặc dù không có nhiều tiền bằng Bạc gia, nhưng là tài sản nói ra cũng sẽ dọa chết người đi?

Bọn họ bây giờ, hai nhà lại bàn bạc hỏi chuyện thu lễ?

Quả thực là gian thương a gian thương!

"Đồng ý đồng ý... nhẫn cưới? Bạc Gia chúng tôi mua đi, chúng tôi mua, rất tốt... Không, không phải là xem thường Tịch gia, chủ yếu là sợ Tịch gia... Nếu như vậy, vậy cũng được, vậy hãy để cho hai người bọn nó chọn lựa, chọn lựa tốt lắm, ngài trả tiền, không thành vấn đề không thành vấn đề... Vậy thì ngày mai gặp... Áo cưới? Áo cưới đến lúc đó nhà thiết kế nước Pháp tự mình thiết kế a! Tuyệt đối tuyệt đối, tôi không tranh trả tiền, tuyệt đối là ngài trả tiền... Tốt, tốt, gặp lại..."

Cúp điện thoại xong, Bạc Tình lúc này mới hài lòng đưa điện thoại di động đặt ở một bên nói: "Ngày mai làm một bữa tiệc đính hôn nhỏ ở trên du thuyền cho các con!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 833: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【21】

"Ngô... ngày mai cho người tập đoàn Bạc Đế trình diện, đến lúc đó cho bọn họ một kinh hi..."

*

Tiệt đình hôn nhỏ, nói trực tiếp, thật ra thì chính là gia trưởng song phương gặp mặt.

Tịch Thư Ca cùng Tô San từ Bắc Kinh bay về X thị.

Ở bong lộ thiên trên du thuyền, bày tiệc thịnh soạn, trải qua thiết kế tỉ mỉ, hiển nhiên đem bữa tiệc này thiết kế trở thành một cái yến hội tinh xảo khéo léo.

Bạc Sủng Nhi trang phục lộng lẫy, lúc vòng cánh tay Bạc Tình đi ra, cũng khiến tất cả mọi người kinh diễm hô lên.

Tịch Giản Cận phụng bồi ông nội mình, hai người hồi lâu không gặp mặt, ánh mắt đụng vào nhau, cũng đan vào một đoạn thời gian rất dài, nhiều lần, Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận đều mơ tưởng đi tìm đối phương, nhưng là hết lần này tới lần khác đều bị người tập đoàn Bạc Đế hữu ý vô ý cản lại.

Lý Niệm mấy người kia vốn tưởng rằng chuyện gì, vui vẻ mà tới, ai ngờ sau khi tới, mới biết được là tiệc đính hôn, vừa nghĩ tới Bạc Sủng Nhi sắp gả cho người khác, đáy lòng đầu tiên là khó chịu một chút, kết quả lại

nghe đến bọn họ đã kết hôn rồi, chẳng qua là bố sung lễ nghi, họ lập tức tan nát cõi lòng, không nhìn được cũng đối với Tịch Giản Cận cực kỳ phần nộ.

Thế cho nên tất cả mọi người bưng rượu, đủ các loại rượu còn xen lẫn quấy ở chung một chỗ, bày ra một bộ nhìn Tịch Giản Cận rất tốt, đi lên trước, rồi rít nâng chén chúc phúc cho anh.

Tịch Giản Cận không thể không uống, dù sao người tới vô hại, nhưng là liên tiếp uống ba bốn chén, lục phủ ngũ tạng liền lặn lội khó chịu.

Cước bộ cũng đứng không vững, xoay người, phải đi vào trong phòng vệ sinh, ói đến hôn thiên ám địa, lúc đi ra, định nói mình không thể uống, nhưng là ai ngờ Tần Thích vẫn quán anh, hô: "Giản Cận a, sau này cậu là chồng Sung Nhi, phải đối đãi với Sung Nhi nhà chúng tôi thật tốt... Tới, vì rồi tương lai hạnh phúc của hai đứa, cạn chén!"

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ, ngại Tần Thích là trưởng bối, chỉ có thể lại giơ ly lên uống một hơi cạn sạch!

"Tần Thích nói sai rồi, làm sao chỉ có thể là hạnh phúc? Còn có vui vẻ! Tới, vì rồi tương lai vui vẻ của hai đứa, cạn chén! " lần này chen vào nói chính là Dịch Thệ, thậm chí cũng vươn tay, cầm cánh tay Tịch Giản Cận, mười phần thân thiện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 834: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【1】

Tịch Giản Cận liên tục gật đầu nói: "Cảm ơn chú Dịch..."

Dịch Thệ liền cùng Tịch Giản Cận đụng chén, rất là rộng lượng bổ sung một câu: "Giản Cận a... Cháu uống không ít, cho nên chén này tùy ý cháu, chú xong chén rồi!"

Nói xong, Dịch Thệ liền giơ ly lên, uống một hơi cạn sạch, như uống một chén nước lọc.

Tịch Giản Cận thấy Dịch Thệ cũng thoải mái uống một hơi cạn sạch như vậy, vội vả tôn kính, anh mấp máy môi, liền cũng theo đó giơ ly lên, chỉ có thể đè ép dạ dày cuồng loạn lẫn lộn, cũng nâng chén uống cạn.

Một chén này xuống bụng, lực phủ ngũ tạng của anh cũng lẫn lộn đau đau, giống như là một đoàn Liệt Hỏa đang nhanh chóng thiêu đốt, cả người đều có chút đứng không vững, chỉ có thể khẽ hướng phía sau dựa tới, tựa vào trên vách tường, đối người trước mặt, vẫn duy trì nụ cười ôn hòa cứng nhắc.

Bạc Sủng Nhi vẫn đang ngó chừng Tịch Giản Cận, thấy anh bị người tập đoàn Bạc Đế chuốc rượu như vậy, đáy lòng đã sớm lo lắng, nhưng là cách xa như vậy, căn bản không cách nào nhích tới gần, mỗi một lần đi qua, luôn là sẽ bị Tô Thần, Tần Thánh, Dịch Thiển bọn họ ngăn cản.

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi chỉ có thể lo lắng sưng nhìn Tịch Giản Cận lại tiến vào phòng vệ sinh, lúc đi ra, người đàn ông cao ngất thân thể cứng rắn thoát nhìn cũng mang theo vài phần hư thoát.

Bạc Sủng Nhi vội vội vàng vàng đẩy ra Tô Thần quán quanh mình, muốn hướng Tịch Giản Cận đi tới, ai biết Dịch Thiển thoáng cái xuất hiện, ôm eo cô, dị thường ôn nhu nói: "Sủng Nhi, đi theo anh một chuyến, xem một chút lễ vật anh đưa cho em như thế nào?"

Sau đó cũng không đợi Bạc Sủng Nhi đồng ý, liền nửa ôm nửa vuốt ve đem Bạc Sủng Nhi mang đi, Bạc Sủng Nhi cứ quay đầu lại, nhưng thấy Tịch Giản Cận tựa vào trên vách tường, nhướng mày, bộ dạng cực kỳ khó chịu.

Ai ngờ, Lý Niệm không thiên vị năm ly rượu định đi tới phía Tịch Giản Cận, Bạc Sủng Nhi dừng cước bộ lại, kệ Dịch Thiển kéo chính mình đi cũng không chịu động một bước.

Tịch Giản Cận còn phải uống rượu sao?

Uống nhiều như thế, nhất định sẽ chết người đấy!

Bạc Sủng Nhi cúi đầu, hung hăng mà cắn cánh tay Dịch Thiển một ngụm, Dịch Thiển đau ngón tay run lên, Bạc Sủng Nhi liền xách váy, hướng Tịch Giản Cận chạy tới.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 835: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【2】

Tịch Giản Cận thực uống không trôi ròi, bây giờ nhìn đến rượu, tựa như muốn ói, bởi vì trộn lẫn nhiều loại, nên rượu rất nặng, hiện tại Tịch Giản Cận chỉ có chút ý thức, người trước mặt cũng đã bắt đầu thấy không rõ, chẳng qua là thấy có chén rượu đưa ở trước mắt của mình, anh liền vươn tay, nhận lấy, cười ha hả uống vào.

Lý Niệm tựa hồ là thích chết bộ dáng này của Tịch Giản Cận, đưa một ly lại một ly, Tịch Giản Cận uống một ly lại một ly.

Bạc Sủng Nhi đi lên trước, đổ rượu chén trong tay Lý Niệm, giận trộn mắt nhìn Lý Niệm một cái, Lý Niệm Tâm lập tức đổi mặt, ánh mắt nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận càng hung ác hơn ròi.

Bạc Sủng Nhi xoay người, vươn tay, chạm rai vỗ vỗ phía sau lưng Tịch Giản Cận, nhỏ giọng mềm nhẹ mà hỏi: "Tịch... Anh cảm giác thế nào?"

Tịch Giản Cận đã sớm uống đến không biết lúc này mình đến khó chịu hay không, chẳng qua là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi ý vị mà cười cười, cười cười, lại đột nhiên xoay người, phun ra.

Ói xong, Tịch Giản Cận liền híp mắt, mềm nhũn tựa vào bả vai Bạc Sủng Nhi, nghe mùi thơm quen thuộc, anh dần dần yên tĩnh lại.

Ngày tốt giờ lành vừa vắn đến.

Tất cả mọi người mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, người điều khiển chương trình đi ra, đi tới trước mặt Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận, cực kỳ lễ phép nói: "Tịch thiếu gia, Bạc tiểu thư, hiện tại giờ lành vừa đến, chúng tôi muốn đưa bắt đầu nghi thức đính hôn rồi!"

Kèm theo nói người điều khiển chương trình, Tịch Giản Cận đột nhiên lại càng nôn khan thêm.

Có thể là thứ trong bụng đã sớm bị ói không còn một mống rồi, cho nên không có chút gì có thể phun ra.

Anh giống như là cực kỳ khó chịu, tựa vào trong ngực Bạc Sủng Nhi, khẽ ho khan mấy cái, sau đó mới cắn răng, mê mẩn ngẩng đầu, hỏi một câu: "Nghi thức gì?"

Người điều khiển chương trình thấy Tịch Giản Cận say thành bộ dáng này, không nhịn được có chút há hốc mồm, nghi thức đính hôn gì đó cũng còn chưa có bắt đầu, làm sao lại có người bắt đầu uống rượu như vậy rồi? Rõ ràng là đang phá hoại mà?

Hiện tại uuoongs xong, kế tiếp làm sao cử hành nghi lễ?

Những người tập đoàn Bạc Đế đó đều nghiêm trang giống như không có chuyện gì, ngồi ở chỗ đó, lừa mình dối người cho là chỉ cần tối nay Tịch Giản Cận đính hôn không thành, Tiểu công chúa của bọn họ liền sẽ không bị cướp đi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 836: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【3】

"Vậy phải làm sao bây giờ? Nghi thức Đính hôn còn chưa cử hành đâu? Tịch thiếu gia có thể chống đỡ một hồi sao? " người điều khiển chương trình vội vội vàng vàng hỏi.

Tịch Giản Cận cũng chỉ tỉnh táo kia một giây kia, ngay sau đó cả người cũng nặng nề hướng dựa trong ngực Bạc Sủng Nhi, không có nửa điểm động tĩnh.

Bạc Sủng Nhi vừa vội vừa tức, quả thực là khóc không ra nước mắt, tàn bạo mà đem đám người tập đoàn Bạc Đế hung hăng trừng mắt liếc, sau đó đáy lòng có một ý nghĩ, đó chính là giơ chân lên, đem những người đó hung hăng mà đạp một lần, "Còn cử hành cái gì? Cô nhìn cái bộ dáng này của nó còn có thể cử hành sao? Còn không đỡ nó tìm phòng đi nghỉ ngơi!"

ông nội Tịch Giản Cận thấy cháu của mình lại say thành như vậy, âm thầm mắng trong lòng, rồi lại nhìn một chút những người tập đoàn Bạc Đế sinh long hoạt hổ kia, trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ mặt cực kỳ đặc ý, ông nội Tịch Giản Cận không nhịn được thở dài một hơi, Tiểu công chúa Bạc Gia, thật là khó cưới!

Bắt đầu, Tần Thánh Tô Thần những người đó cũng không nhúc nhích, ông nội Tịch Giản Cận chỉ vào hai tiểu bối Tịch gia, nói: "Hai đứa còn không đi đem Tịch Giản Cận đỡ lên, không biết trong bụng Sủng Nhi có máu thịt Tịch gia à, nếu dè hờ thì làm sao bây giờ?"

Mọi người đã sớm đứng dậy vội vàng sững sốt, giơ Tịch Giản Cận lên, ôm vào trong phòng, Bạc Sủng Nhi đi vào theo, cầm khăn lông ướt, xoa xoa cái trán cho Tịch Giản Cận, phát hiện người đàn ông hôn mê cái trán nhú lại thật chặt, giống như là cực kỳ khó chịu, nằm ở nơi đó, sắc môi đều là tái nhợt.

Bạc Sủng Nhi nhìn càng đau lòng hơn, động tác lau trán anh cũng mềm nhũn ra.

Nước mắt đều chứa đầy ở trong hốc mắt, thật là cực kỳ đau lòng, nghĩ tới nghĩ lui, cô cảm thấy hôn lễ này căn bản không thể cử hành, dựa theo trạng thái những người tập đoàn Bạc Đế đó, còn có Bạc Tình an bài mấy lần yến hội, như vậy, mỗi lần Tiểu Tịch cũng bị chuốc rượu như thế, kéo dài, không phải là người đàn ông của cô sẽ bị bọn họ làm khổ chết sao?

Bạc Sủng Nhi đợi đến khi Tịch Giản Cận hơi chút an ổn một chút, giống như là đã ngủ, lúc này cô mới đứng dậy, trở về bong tàu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 837: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【4】

Ít nhiều gì, giờ khắc này trong bụng Bạc Sủng Nhi cũng ấn dấu rất nhiều tức giận, mang giày cao gót, lộp bộp lộp bộp đi tới.

Cô vừa xuất hiện, hiện trường lập tức yên tĩnh lại.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm mọi người đang ngồi nơi đó, không nhìn được vén môi, lạnh lùng nở nụ cười.

"Tiểu Cận nó hiện tại ra sao?" hỏi chính là ông nội Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi lập tức thu hồi cười lạnh của mình, quy củ đối với ông nội Tịch Giản Cận lắc đầu, biết điều một chút hô: "Ông nội, anh ấy ngủ thiếp đi, tạm thời không có chuyện gì."

Ông nội Tịch Giản Cận lúc này mới gật đầu, sau đó dị thường khẩn trương nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi hỏi: "Cháu thì sao? Thân thể như thế nào? Có được hay không? Có mệt hay không? Ông tìm bác sĩ kiểm tra cho cháu một chút?"

Ánh mắt ông nội Tịch Giản Cận đều nhìn chăm chăm bụng Bạc Sủng Nhi, thật ra thì ông cũng không phải là cỡ nào muốn một đứa cháu, chẳng qua là tình huống Tịch Giản Cận khá đặc thù, cũng đã bị kêu án tử hình không cách nào sinh dục, hiện tại trong lúc bất chợt Bạc Sủng Nhi mang thai, ông nội Tịch Giản Cận cũng kích động đến buổi tối hôm qua một đêm cũng không có ngủ, cầm điện thoại, rối rít gọi điện thoại cho chiến hữu của mình, nói Tịch gia bọn họ có hậu đại rồi!

Bạc Sủng Nhi nhìn ông nội Tịch Giản Cận kích động, đáy lòng khẽ khấn trương một chút, nhưng vẫn duy trì thái độ tốt đẹp nhất, hướng về phía ông nội Tịch Giản Cận lắc đầu, nói: "Không có chuyện gì... Cháu rất khỏe..."

ông nội Tịch Giản Cận lúc này mới cười ha hả gật đầu, thủ trường từng oai phong một cõi, giờ khắc này nghiêm nhiên là một ông cụ từ ái, ánh mắt nhìn Bạc Sủng Nhi cũng tràn đầy thương yêu: "Vậy thì tốt... Cháu cái gì cũng đừng nghĩ, đem thân thể dưỡng tốt là được!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, biết điều mà cười cười, ánh mắt của cô rất tinh khiết, như một cô bé, ông nội Tịch Giản Cận nhìn càng ngày càng là hài lòng, cảm thấy phụ nữ toàn thế giới, khá hơn nữa, cũng so ra kém một người trước mắt mình này.

Rất thích hợp làm cháu dâu!

Một cái người lớn lên nhìn đẹp như vậy, còn hiểu chuyện như vậy, thân thể gì đó đều không thể soi mói, hiện tại bụng cũng lớn, thật là trong trăm có một, trong trăm có một a!

Lập tức ông nội Tịch Giản Cận cảm thấy, một phát sung kia của Bạc Sủng Nhi quá là đúng rồi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 838: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【5】

Phát sung đó thật quá tốt!

Cũng không nên cưới Hàn Như Y, nhìn một cái, cô nhóc Bạc Gia này thật tốt, lá gan cũng lớn, còn có conđảm, cũng dám hướng về phía cháu của ông nổ súng, nghiêm nhiên là quyết đoán!

Tốt, thật sự là quá tốt!

Cháu dâu Tịch gia, phải quyết đoán như thế này!

Lập tức ông nội Tịch Giản Cận mặt mày hớn hở quay đầu, hướng về phía Bạc Tình vô cùng kích động nói: "Bạc Tình thật là không tệ! Cậu nhìn con gái ngoan cậu sinh này, tôi càng nhìn càng thích!"

Bạc Tình một bộ "Đó là dĩ nhiên, con gái Bạc Tình ông có thể sai đi nơi nào! " vẻ mặt cao ngạo, khẽ nhíu mày, nói: "Cháu trai của ngài cũng không tồi!"

"So ra kém con gái nhà cậu! " ông nội Tịch Giản Cận đi tới bên người Bạc Tình, hai người nhất ngôn nhất ngữ tán dương con cháu đối phương, tràng diện thoát nhìn, rất là vui vẻ hòa thuận.

Bạc Sủng Nhi biết ông nội Tịch Giản Cận hiện tại nhất định là đem mình cưng chiều lên trời, lập tức liền cười mị mị tiêu sái tiến lên, con người khẽ đi lòng vòng, tư tưởng nhỏ liền vận dụng.

"Ông nội, ba ba, con có chuyện muốn nói đây!"

"Nói một chút đi! " ông nội Tịch Giản Cận vừa nghe thanh âm Bạc Sủng Nhi, lập tức cầm lấy quả trứng hung hăng mà gõ hai cái trên mặt đất, như thể chỉ cần cô mở miệng, chuyện gì ông cũng có thể làm!

Bạc Tình cũng gật đầu, nhìn về phía Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi mềm nhũn tựa bên người Bạc Tình, vươn tay ôm cánh tay Bạc Tình, khẽ cúi đầu, tội nghiệp nói: "Thật ra thì hiện tại thân thể con không quá thoải mái!"

ông nội Tịch Giản Cận lập tức khẩn trương lên, ông cảm thấy huyết áp của mình cũng muốn nổi bão táp rồi, nhìn cảnh vệ một bên, hô lên muốn đi tìm bác sĩ, nhưng Bạc Sủng Nhi vươn tay, lắc lắc Tịch cánh tay ông nội Giản Cận, chẹp miệng, nhỏ giọng nói: "Ông nội, cháu không có nghiêm trọng như thế, không cần bác sĩ, lại nói chú Tân Thích cũng là bác sĩ của cháu, có chú ấy cháu vẫn yên tâm hơn. Cháu chẳng qua là cảm thấy mở yển hội như vậy mệt chết đi, cho nên, không muốn cử hành thêm tiệc đính hôn và tiệc kết hôn nữa."

Bạc Tình cùng ông nội Tịch Giản Cận lập tức đồng loạt nhăn chân mày lại, vẻ mặt cực kỳ bị làm khó.

"Như vậy sao được? Cháu là gả cho Tịch gia chúng ta, không cử hành hôn lễ sao có thể được?"

"Con là con gái Bạc Tình ta, làm sao cũng phải nở mày nở mặt xứng gả!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 839: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【6】

Hai người hiển nhiên đều không đồng ý.

Đây cũng quan hệ đến vấn đề mặt mũi hai nhà.

"Huống chi, cháu gả cho Tịch gia chúng ta, Tịch gia chúng ta cũng không phải là cưới không nổi vợ!"

"Bạc Gia chúng ta cũng không phải là gả không nổi con gái, tại sao có thể ủy khuất con gái của ta như vậy?!"

Bạc Sủng Nhi thấy hai người kia bức bối, vội vàng mở miệng nói: "Không phải là ý này, là như vậy, thân thể của con không phải là rất bất tiện sao? Hài người nhìn, cũng đã mang thai... Cứ hành hạ như thế, con sợ đối thân thể không tốt, hơn nữa chúng ta hôn thú cũng lĩnh, con sớm muộn là người Tịch gia, hơn nữa con cũng là con gái Bạc Gia, số tuổi con chưa đủ lớn, cho nên coi như là đem con sinh xong, chúng ta ở cử hành hôn lễ gì đó cũng không muộn."

ông nội Tịch Giản Cận vừa nghe đến an toàn của đứa chắt nội của mình, thái độ rõ ràng mềm nhũn ra.

Bạc Tình khẽ hé mắt, nghĩ đến buổi tối hôm qua Bạc Sủng Nhi đối với mình nói những lời đó, không cử hành hôn lễ, trước cưới ẩn như vậy, cô có thể tùy thời chơi xấu đi trang viên Bạc Gia, còn có thể giống như là bình thường, lập tức cũng khẽ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua ông nội Tịch Giản Cận, nhẹ giọng hỏi một câu: "Nếu không? Chúng ta nghe Sủng Nhi đi?"

ông nội Tịch Giản Cận cũng nghĩ như vậy, nhưng mà những lời này ông ngại mở miệng nói, cứ như là ông chỉ yêu thương đứa con trong bụng khuê nữ nhà người ta, chứ không thương yêu khuê nữ nhà người ta, bây giờ nghe Bạc Tình hỏi như vậy, ông liền hỏi một câu: "Như vậy có được không?"

Bạc tình nhú mày, tự nhiên là có thể, hôn lễ không làm, đã có hôn thú, chẳng qua là nói cho bọn họ kết quả, về phần quá trình, còn có thể vô hạn đẩy về sau một chút, lập tức liền cong môi, âm nhu nói: "Dĩ nhiên có thể, ngài nhìn nó cũng nói như vậy, chúng ta còn không theo nó sao?"

"Đúng, đúng! Huống chi, bụng của con qua một thời gian nếu như lớn lên, đến khi đó, mặc áo cưới cũng khó nhìn, con không muốn xấu xí mà gả cho Tịch Giản Cận! " Bạc Sủng Nhi chẹp miệng, vừa nói vừa ủy khuất.

ông nội Tịch Giản Cận đau lòng, lập tức giơ quai trượng hung hăng mà gõ hai cái, một câu ném gạch: "Tốt lắm, liền nghe lời cháu! Không kết hôn, lúc nào muốn kết thì kết sau! "!!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 840: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【7】

Bạc Sủng Nhi lập tức mặt mày hớn hở lên, tâm tình cũng theo đó khá hơn một chút, đáy lòng nhớ đến Tiểu Tịch bên trong gian phòng, liền nói mình mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi, trở về phòng Tịch Giản Cận nghỉ ngơi.

Mà ngoài phòng đám người tập đoàn Bạc Đế vừa nghe đám cười tạm thời không làm, cứ như là trúng giải lớn, cao hứng bất diệt nhạc hồ, nâng cốc ngôn hoan, náo nhiệt mà uống, cũng không có tỉnh lại.

Du thuyền dọc theo biển rộng chạy thật lâu, mới hướng trở về.

Trên du thuyền vẫn là một mảnh ca múa thái bình.

Chẳng qua là Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi bên trong phòng cũng an tĩnh vô cùng.

Tịch Giản Cận ngủ một nửa, thì khát nước, Bạc Sủng Nhi bị thức tỉnh, rời giường, rót chén nước cho anh, đút cho anh uống.

Tịch Giản Cận ngủ đã ba bốn giờ rồi, uống nước xong, cảm thấy thần trí tỉnh táo không ít, chẳng qua là rượu quá nặng, anh nhức đầu khó nhin.

Khẽ mở mắt, bên trong gian phòng có chút trống rỗng, rèm cửa sổ cũng không có kéo, anh nghiêng đầu, nhìn ra bên ngoài là một mảnh đại dương màu xanh đậm, ánh trăng chiếu xuống, đặc biệt mỹ lệ, Tịch Giản Cận lúc này mới hậu tri hậu giác nghĩ tới hôm nay là ngày họ đính hôn.

Mà anh, làm sao lại ngủ ở chỗ này?

Mới vừa rồi đút người nước cho anh uống là ai?

Tịch Giản Cận đột nhiên ngồi dậy, nghiêng đầu nhìn lại, lại phát hiện Bạc Sủng Nhi vừa vặn đem chén nước đặt ở trên bàn, anh híp mắt, dùng toàn bộ tinh lực quan sát vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, lại phát hiện đáy mắt của cô phát sáng, không có nửa điểm dấu vết khốc lóc.

Tịch Giản Cận lúc này mới ảo não giơ tay lên, gỡ gỡ tóc của mình, trí nhớ giống như thủy triều, chậm rãi trở về ở trong óc của anh, lúc này anh mới chậm rãi nhớ tới, chính mình hình như còn không có đợi đến nghi thức đính hôn bắt đầu, đã say té xuống.

Tịch Giản Cận có chút áy náy, mấp máy môi, nhìn Bạc Sủng Nhi vẫn an tĩnh ngồi ở bên giường, hăng giọng một cái, âm điệu nghe hơi khô khốc, mang theo vẻ tối nghĩa: "Cái kia... Em không sao chứ?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, có thể có chuyện gì, nghi thức đính hôn này bị đánh loạn, cũng là người tập đoàn Bạc Đế không nỡ gả cô, cô biết bọn họ cần chuẩn bị tâm lý, cũng biết cho Tịch Giản Cận uống rượu là mượn cơ hoãn lại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 841: Tiểu Tịch Cận Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (8)

Lúc bắt đầu gả cho Tịch Giản Cận, chỉ đơn thuần cảm giác chính mình không muốn rời Tịch Giản Cận, cho nên liều mạng muốn cùng anh ràng buộc một chỗ.

Thế nhưng đợi đến khi mình chân chính cùng Tịch Giản Cận kết hôn, lúc này mới bất tri bất giác nghĩ đến những người của tập đoàn Bạc Đế yêu mình, đến cùng thương tâm không nở cờ nào.

Cho nên, nghi thức đính hôn bị hủy, cô sao có thể sinh ra tức giận?

Huống chi, mỗi người cũng không phải ác ý mười phần, cũng không phải đang đùa âm mưu quỷ kế, đều là xuất phát từ yêu lòng cô, mới làm như vậy.

Bạc Sủng Nhi giương mắt, liếc Tịch Giản Cận một chút, phát hiện sắc mặt của anh cực kỳ tái nhợt, rất là tiêu tụy, cô mới mở môi, nhỏ giọng nói: "Không có việc gì..... Anh muốn nghỉ ngơi một chút không?"

Tịch Giản Cận lắc đầu nói ra: "Không cần."

Bạc Sủng Nhi rử mắt, không có nói chuyện.

Trong phòng lâm vào một mảnh an tĩnh quý dị.

Ở giữa hai người, cho dù là yêu tha thiết đối phương, lại không nở bỏ đối phương, thế nhưng cuối cùng vẫn tồn lấy một khoảng cách, đó chính là Hàn Như Y bị bán đi, vĩnh viễn cũng không lấp đầy.

Anh vẫn làm không được, thật tâm thật ý đối cô thật tốt.

Như thế, anh sẽ rất đau lòng.

Mà cô cũng biết, đêm hôm đó Bạc Tình nói với anh ba chuyện, chỉ để cho thái độ anh chuyển biến tốt đẹp một chút mà thôi.

Chẳng qua như vậy cũng đầy đủ rồi..... Còn nhiều thời gian, cô nghĩ, những oán giận áy náy trong lòng anh, sẽ có một ngày, biến mất hầu như không còn!

Cô nguyện ý kiên nhẫn chờ đợi.

Đối với cô mà nói, hiện tại chuyện trọng yếu nhất, là chọn một thời cơ tốt, đem đứa bé trong bụng..... đánh mất!

Nghĩ tới đây, Bạc Sung Nhi không nhịn được có chút bi thương.

Tịch, anh biết không? Vì cùng với anh, em thật nỗ lực.

Em chỉ muốn đem bảy năm trước, em tùy hứng cùng cuồng vọng phạm sai lầm, đền bù tổn thất toàn bộ cho anh!

Bạc Sung Nhi hơi rủ tầm mắt, trên người mang theo một tầng thể lương rất nhỏ.

Tịch Giản Cận nhìn mà đáy lòng bỗng dưng tê rần.

Dưới ánh đèn nhìn cô như vậy, là cô gái tốt đẹp dường nào, sạch sẽ mà nhu thuận, thậm chí còn mang theo một tầng đau thương nhân nhậ, để anh không nhịn được cũng có chút tâm đau.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 842: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (9)

Kỳ thật anh cũng không phải là hoàn toàn trách cô.

Biết rõ cô là cô gái như vậy, anh lại không cách nào khắc chế được mà muốn cùng cô, đây mới là lỗi của anh!

Rõ ràng hiện tại buồn bực lấy cô, chọc tức cô, lại còn không cách nào kiểm chế tim của mình, toàn bộ vì cô run rẩy.

Thậm chí nhìn cô tận mắt bán Hàn Như Y đi, anh đều không thể khống chế lòng của mình.

Bạc Sủng Nhi phát hiện Tịch Giản Cận nửa ngày đều không có mở miệng nói chuyện, cô liền quay đầu nhìn Tịch Giản Cận một chút, phát hiện nét mặt của người đàn ông nhìn mình giãy dụa cùng lẫn lộn, đáy lòng của cô trầm xuống, trên mặt cũng có một chút đạm mạc, nửa ngày, mới lên tiếng: "Em đi ra ngoài trước....."

Lập tức cũng không đợi Tịch Giản Cận có phản ứng, Bạc Sủng Nhi liền đứng lên, đi ra ngoài cửa.

Ra cửa, vẫn chưa đi đến boong tàu, liền nghe ở đó truyền đến từng trận tiếng hoan hô, mọi người giống như là chơi rất sung sướng, chờ đến khi cô vừa xuất hiện, Tần Thánh liền thấy được cô, lập tức vẫy vẫy tay với cô, Bạc Sủng Nhi đi qua, Tần Thánh liền đưa cho cô một chén rượu, nói ra: "Mọi người đang chơi trò chơi giết người, em muốn có muốn muốn chơi chung hay không?"

Bạc Sủng Nhi mím môi cười, đã biến thành tiểu công chúa cao ngạo xinh đẹp từ trước đến nay, cánh môi hồng nhuận phơn phớt mở ra, không chút do dự nói: "Được!"

Tăng thêm Bạc Sủng Nhi, mọi người lại bắt đầu lại chơi từ đầu, chỉ là vận khí Bạc Sủng Nhi không hề tốt gì, chơi vài bàn, đều thua, uống vài chén rượu, tửu cô vốn không tốt, dứt khoát liền không chơi, đứng ở một bên boong tàu, nghe sóng biển, gió biển thổi.

Tịch Giản Cận qua tắm rửa một cái, đổi một thân quần áo sạch sẽ, lúc đi ra, liền thấy Bạc Sủng Nhi một người đứng ở nơi đó, anh trầm mặc một hồi, vẫn là cất bước đi tới bên cạnh cô.

Bạc Sủng Nhi rất quen thuộc tiếng bước chân của anh, cô không quay đầu lại, chỉ là ngón tay vô thanh vô tức siết chặt ly nước trái cây trong tay.

Tịch Giản Cận đứng ở bên cạnh cô, không có lên tiếng, chỉ là theo tầm mắt cô, nhìn lấy phong cảnh biển đêm.

Một bên người chơi quên cả trời đất, một bên chơi, một bên có người kêu la một ít lời, nghe qua để cho người ta không biết nên khóc hay cười!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 843: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (10)

Thường thường càng là quan hệ tốt, càng thích tổn hại người, cho nên bọn họ ở cùng một chỗ, đều gợn gàng dứt khoát đâm chỗ yếu đối phương.

Tăng thêm ngữ điệu hài hước, ngược lại chọc cho người cười không thôi.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi cứ nghe tiếng cười sau lưng cách đó không xa, cùng trầm mặc.

Tần Thánh từ khi xuất hiện Bạc Sủng Nhi, một ánh mắt đều vây quanh Bạc Sủng Nhi, anh hiểu rất rõ Bạc Sủng Nhi, chỉ cần liếc một chút, liền biết cô cũng không vui.

Cứ việc, cô đã được như nguyện gả cho người đàn ông cô muốn gả!

Có đôi khi, Tần Thánh suy nghĩ Bạc Sủng Nhi cố chấp vô phản xông vào như vậy, không rời đi, cũng không né tránh, liều mạng yêu, tương lai có một ngày, cô sẽ hối hận không?

Tần Thánh yên lặng đốt một điếu thuốc, phát hiện bọn họ mặc dù đứng ở nơi đó, nhìn qua nam tài nữ diện, phối hợp như vậy, có thể rõ ràng cự ly giữa họ, lại cách muôn sông nghìn núi.

Tần Thánh chậm rãi hút thuốc, trầm mặc hồi lâu, lúc này mới bóp tắt thuốc, quay đầu, nhìn người vây quanh trước mặt, mím lấy môi, tùy ý nói ra: "Trò chơi giết người không có gì vui, không bằng chúng ta hiện tại chơi hiện trường tỏ tình thì như thế nào?"

"Chơi như thế nào? Chẳng lẽ là cậu tỏ tình với tôi?" Tô Thần uống hơi nhiều, ôm lấy Tần Thánh, dựa trên vai của anh, mồm miệng không rõ nói: "A Thánh, chẳng lẽ cậu yêu tôi rồi hả?"

Tần Thánh vươn tay, đẩy đỡ Tô Thần lên boong tàu, Tô Thần bỗng bị va chạm, đau có chút dậy không nổi, dứt khoát liền nằm ở nơi đó không động đậy

Tần Thánh mới lên tiếng: "Nay vốn phải là hôn lễ của Sủng Nhi cùng thái tử Tịch gia, mà giờ này khắc này, lại là ngày tốt cảnh đẹp, không bằng chúng ta liền để Tịch Giản Cận tại màn cầu hôn thì như thế nào?"

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận nghe được cái này, hơi sửng sờ, Bạc Sủng Nhi quay đầu, Tần Thánh lại nháy mắt với cô.

Bạc Sủng Nhi một trận ngốc trệ, bất ngờ quay đầu nhìn Tịch Giản Cận, lại phát hiện anh vẫn yên tĩnh, như không có chuyện gì xảy ra.

Cô hơi mấp máy môi, lắc đầu với Tần Thánh, ngược lại Tô Thần nằm trên đất, trong nháy mắt ngồi dậy, sau đó lớn tiếng gào thét: "Tốt, cầu hôn, cầu hôn!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 844: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (11)

Rất nhiều người đều uống nhiều, vừa nghe đến Tô Thần hô như thế, mỗi người cũng hưng phấn đứng lên, rồi rít ồn ào: "Đúng đúng đúng, cầu hôn, cầu hôn!"

Một bên nói qua, vừa có người đi quay vậy chung quanh Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi.

"Nhanh cầu hôn đi! Tôi chuẩn quay lại cho hai người! Cái này tương lai là vật kỷ niệm trân quý!"

Bạc Sủng Nhi muốn khóc không ra nước mắt đứng đó, nhìn lấy một đoàn người hôm nay không cầu hôn, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Cô liền nghiêng đầu nhìn liếc Tịch Giản Cận một chút, lại phát hiện cánh môi Tịch Giản Cận hơi nhếch, giống là có chút khẩn trương.

Là thật rất khẩn trương, cái này cầu hôn trước mặt nhiều người như vậy, lại còn là hiện trường phát sóng trực tiếp, chỗ nào có thể không khẩn trương?

Thế nhưng mọi người hiển nhiên vô cùng hưng phấn, đều đang thúc giục bọn họ tranh thủ thời gian bắt đầu.

Cũng không biết là người nào, uống say, lung la lung lay xông lên trước, đánh giá từ trên xuống dưới một phen, sau đó ừm ực một câu: "Cái này đều không có hoa và nhẫn thì sao cầu hôn?"

"Đúng đúng đúng, hoa và nhãn đâu? Tranh thủ thời gian tìm một chút, nhìn xem có hay không? Cầu hôn có thể không có đạo cụ sao!"

"Cái này đều không chuẩn bị a, làm sao tìm được?"

"Qua nhà bếp tìm xem, nhìn xem có cái bông cải gì, lấy ra làm hoa, còn có nhãn..... Nhãn thì người nào có sẵn mượn dùng một chút!"

"Nhãn người khác không tốt, làm sao cũng phải là Tịch Giản Cận chuẩn bị....."

Mọi người nhiệt hỏa triêu thiên thương lượng, Bạc Sủng Nhi cúi đầu, trên mặt mang theo nụ cười đắng chát, Tịch Giản Cận nhìn mà đáy lòng run lên, đầu anh nóng lên, liền đột nhiên quay người, đi tới một bên.

Tịch Giản Cận đột nhiên rời đi như vậy, để người cả phòng đều kinh ngạc một giây đồng hồ, bả vai Bạc Sủng Nhi càng gục xuống, Tân Thánh muốn để cho Bạc Sủng Nhi cao hứng, tuy nhiên lại không nghĩ tới biến khéo thành vụng, ngay khi một đoàn người vô cùng kinh ngạc, đột nhiên cửa đang đóng lại, bị đẩy ra một lần nữa.

Tịch Giản Cận mới rời đi, một lần nữa trở về.

Mà trong tay của anh, lại mang một thứ.

Khiến một đoàn người đều thấy choáng mắt.

Ngay cả ánh mắt Bạc Sủng Nhi, đều hơi dừng lại ngấm một chút, thoáng qua há hốc mồm, không có phát ra bất kỳ tiếng gì, chỉ là nhìn Tịch Giản Cận từng bước từng bước đi về phía mình!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 845: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (12)

Tất cả mọi người nhìn Tịch Giản Cận ôm gì đó hơi kinh ngạc.

Anh ở cái nhìn soi mói của tất cả mọi người, nên bước nhất bình ổn chỉnh tề, có thứ tự quy luật vượt qua biển người, đi về phía cô.

Trên mặt của anh không có biểu lộ chập trùng quá lớn, giống như một ngày này chưa từng bị anh để ở trong lòng!

Cuối cùng Tịch Giản Cận đứng ở cách Bạc Sủng Nhi một mét.

Ưỡn lưng phải thẳng tắp như vậy.

Anh nhìn vào mắt cô cô, thâm thúy trong mắt, là một mảnh im hơi lặng tiếng.

Cho người ta một loại cảm giác thần bí.

Không biết, tiếp xuống anh mở miệng nói cho cái gì.

Cô nhìn anh, cảm thấy dường như đã có mấy đời.

Một bên tất cả những người uống say hay không có uống say tinh đều ngừng hô hấp, bị một màn trước mắt làm rung động rồi.

Ngay cả Bạc Sủng Nhi đều thất thần rồi.

Mãi cho đến Tịch Giản Cận chậm rãi quỳ gối trước mặt của cô, một tiếng "Sủng Nhi", nồng tình mật ý, ngọt ngào dưới đáy lòng, cô mới đột

nhiên hoàn hồn.

Rủ mắt, lại nhìn thấy người đàn ông cao lớn cao ngạo đó, lúc này đã quỳ gối trước mặt mình.

Dĩ vãng cô cần hết cảm nhỏ, mới có thể miễn cưỡng nhìn thẳng mắt của anh, bây giờ lại cần cúi đầu mà nhìn.

Bạc Sủng Nhi không biết vì sao, giờ này khắc này Tịch Giản Cận chỉ gọi cô một cái tên, thiên ngôn vạn ngữ đều còn chưa hề nói ra, cô đã lệ nóng doanh tròn rồi.

Ai có một loại cảm giác này không?

Một người, mình yêu tha thiết, yêu đến quen thuộc nhất cử nhất động của anh, một ánh mắt anh, một giọng nói anh, đều có thể liên lụy cảm giác mềm mại nhất trong lòng mình.

Nếu như không có..... Như vậy, mình khẳng định không có gặp phải tình yêu.

Đem hết toàn lực tìm lấy cái người khiến mình động tâm đi!

Khuôn mặt Tịch Giản Cận, dưới ánh trăng cùng ánh đèn du thuyền sáng ngời, bao phủ một tầng mộng lung, Bạc Sủng Nhi có thể nhìn thấy khuôn mặt của anh, hơi có một loại mỉm cười, chậm rãi kéo ra đường vân vui vẻ.

Toàn thế giới, yên lặng như tờ.

Dù là tiếng biển rộng vỗ vào, trong khoảnh khắc đó, đi xa, đi xa.....

Hết thấy mọi người cùng cảnh, đến trăng tròn chân trời, đều vô tận rút ra mộng lung, duy chỉ có hai người Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, trở thành tiêu điểm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 846: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! (13)

"Sủng Nhi, em biết không? Anh cũng không muốn cưới em....."

Âm điệu Tịch Giản Cận trầm thấp nặng nề, rất là êm tai, nói ra, lại tàn nhẫn như vậy.

Anh ngẩng đầu, nhìn ánh mắt của cô, rung động từ vừa rồi trong nháy mắt, đến giờ này khắc này vỡ vụn, bên miệng lại chậm rãi hiện lên một vòng cười yếu ớt: "Anh căn bản..... Không muốn cưới em như vậy....."

Tịch Giản Cận, nói là nghiêm túc như vậy, tuyệt đối như vậy, chân thực như vậy.

Giống như nói lời đáy lòng của anh.

Đem tất cả mọi người chung quanh vừa rồi thất thần bưng tỉnh.

Vô cùng tàn nhẫn.

Cái người đàn ông này, chẳng lẽ không có nhân tính sao?

Thế mà nói với một cô gái yêu mình nhiều năm như vậy, nói ra tàn nhẫn như vậy!

Hơn nữa còn trước mặt nhiều người như vậy nói ra!

Sắc mặt Tần Thánh từ từ thay đổi, đầu tiên anh nhìn Bạc Sủng Nhi, phát hiện thần thái cô từ từ vỡ vụn, đáy lòng của anh nhất thời giống như có lửa thiêu đốt, tiếp tục nổi giận.

Tay anh nắm thành quyền, mở miệng, gầm nhẹ, mang theo sát khí nồng đậm: "Tịch Giản Cận, anh dám nói thêm câu nào, tôi sẽ giết anh!"

Ngay cả Tô Thần cũng trong nháy mắt tỉnh rượu một nửa.

Anh hơi mở to hai mắt, nhìn sắc mặt Bạc Sủng Nhi đã hóa thành, trong mắt lạnh lùng, cằm nhỏ cô, kéo căng lấy, con mắt nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, không nói một lời.

Cô ở vẻ mặt đơn giản nhất, duy trì lấy tôn nghiêm của mình.

Thế nhưng, người hiểu cô đều biết, cô chặt vật, sớm đã không chỗ ẩn trốn!

Ánh mắt Tịch Giản Cận, vẫn yên tĩnh như vậy.

Anh hít sâu một hơi, nhìn Bạc Sủng Nhi cố nén không có phát tác, chậm rãi câu môi tiếp tục phối hợp, không coi ai ra gì mở miệng nói ra: "Nếu như có thể, anh kỳ thật không muốn phụ trách với đứa bé tron bụng em!"

Biết anh bởi vì con, bởi vì trách nhiệm mới cưới cô.

Biết đáy lòng anh trăm ngàn không muốn cô!

Biết..... Cái gì đều biết đến!

Thế nhưng không nghĩ tới, anh sẽ để cho đứng ở chỗ này, nói ra tàn nhẫn với cô như vậy!

Cánh môi Bạc Sủng Nhi hơi run lên, ngón tay vô thanh vô tức nắm chặt, cô nhìn Tịch Giản Cận ôm một bó quả điêu khắc thành hoa, cảm thấy cực kỳ châm chọc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 847: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! (14)

Vừa rồi, còn có người nói đùa nói muốn để cầu cho anh cầu hôn, khi đó, cô còn khẩn trương, mang theo một vòng chờ mong, nhìn anh quay người đi, cô tuyệt vọng, coi Tịch Giản Cận sẽ không xuất hiện, anh lại ôm này một bó hoa quả điêu khắc trở lại.

Cô thông minh, trong nháy mắt, đáy lòng mơ hồ khiêu động.

Thậm chí, thần thái của anh, đều nghiêm túc cùng thâm tình như vậy, cô thật coi là..... Anh cầu hôn.

Thế nhưng, không nghĩ tới, lại là tàn nhẫn như vậy.

Tôn nghiêm của cô, đều bị anh giẫm ở dưới chân, cô suýt chút nữa là đứng không vững, nước mắt đảo quanh trong mắt, thế nhưng cô cao ngạo nói cho mình không thể khóc!

Cái người đàn ông này, dù đánh cơn như thế nào, cô cũng không thể khóc!

Cô cắn răng thật chặt, nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, yên tĩnh một mảnh.

"Tịch Giản Cận, anh con mẹ nó có phải người hay không! Anh lại nói lời lang tâm cầu phỉ như vậy! Xem tôi đánh chết anh không!"

"Tịch Giản Cận, anh khinh người quá đáng, anh nghĩ rằng Bạc Sủng Nhi nhà chúng tôi thích gả cho anh sao, cô ấy có thể coi trọng anh là phúc

khí của anh, anh con mẹ nó không biết đủ rồi!"

"....."

Tân Thánh cùng Tô Thần lập tức kích động đứng lên, Dịch Thiển luôn một mực trầm mặc, mắt Thần đều hiện đầy sát khí.

Bạc Sủng Nhi là ai?

Là tiểu công chúa bảo bối của bọn họ, há có thể để cho người khác chà đạp như vậy?

Cũng may có người Tịch gia kịp thời ngăn, nếu không chỉ sợ thật biết xông lên, hoà mình theo Tịch Giản Cận rồi!

"Con mẹ nó! Tịch Giản Cận, anh chờ đó cho tôi, xem tôi và anh không đội trời chung!"

Chung quanh tiếng mắng tiếng gào một mảnh!

Rõ ràng là đang giúp cô hả giận, thế nhưng cô lại cảm thấy hết thảy, đều giống như châm chọc!

Bạc Sủng Nhi một đời một kiếp, chưa từng chột vật không chịu nổi như này.

Thân thể cô mảnh khảnh, cũng bắt đầu run rẩy rồi.

Cô cũng không biết dùng hết bao nhiêu khí lực, nói với đám người bên cạnh, lớn tiếng hô lên!

"Tất cả im miệng cho tôi!"

Trong nháy mắt, toàn bộ yên tĩnh trở lại.

Bạc Sủng Nhi chậm rãi nhắm hai mắt, nửa ngày mới mở ra, nhìn chăm chăm vào đôi mắt Tịch Giản Cận, khuôn mặt của anh vẫn tuấn mỹ phi phàm như cũ, thần thái của anh vẫn thần nhàn như vậy, anh vẫn có thể cho cô cảm giác an tâm.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 848: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! (15)

Thế nhưng, giờ này khắc này, lòng của cô, lại đau tê tâm liệt phế!

Cô cưỡng chế cuộn cuộn đau lòng khó chịu của mình, chậm rãi mở miệng hỏi.

"Anh thực sự thấy vậy sao?"

"Đúng." Tịch Giản Cận không có chần chờ, hơi gật đầu.

Thân thể cô run lên.

Anh lại tàn nhẫn một lần nữa đem cô đánh về địa ngục!

"Nếu như có thể, anh không muốn phụ trách, cũng không muốn cưới em!"

Bạc Sủng Nhi không dám nghĩ, nếu như chính mình thật sự mang thai, sẽ như thế nào?

Cô không muốn để cho con mình có một ngôi nhà không hoàn chỉnh, mộng tưởng lớn nhất của cô là con sinh ra, được sống an nhàn sung sướng, được tất cả mọi người nịnh nọt, nâng trong lòng bàn tay, là một tiểu công chúa cực kỳ kiêu ngạo nhất!

Cô mơ mộng mình có một đứa con của Tịch Giản Cận, làm lâu như vậy, đều không có mang thai, cô lừa gạt anh, anh lại nói cho cô, anh căn bản không muốn con của cô!

Đáy mắt của cô từng điểm từng điểm vỡ vụn.

Cô chính mình ủy khúc cầu toàn, trong nháy mắt đều bạo phát ra, cô lạnh lùng nhìn Tịch Giản Cận, gắp từng câu từng chữ nói.

"Có thể xử lý thế nào? Chúng ta đã lĩnh giấy hôn thú rồi..... Tịch Giản Cận, rất xin lỗi, thân phận của anh chỉ có thể là người đàn ông của Bạc Cầm em! Xem ra, thật đúng là ủy khuất anh! Đừng quản như thế nào, dù anh không muốn cưới em, thế nhưng hiện tại vẫn là cưới em! Không phải sao?"

Ánh mắt Tịch Giản Cận trở nên có chút âm đạm.

Bạc Sủng Nhi hít sâu một hơi, hung hăng nắm chặt ngón tay, tiếp tục nói.

"Em cuối cùng vẫn dùng con để uy hiếp được anh, không phải sao?"

Ánh mắt của cô, nhìn chăm chăm anh mà quyết tuyệt cùng vỡ vụn như vậy, thần thái xuất hiện một vòng tuyệt vọng cùng khó chịu.

Anh lại không có nửa điểm đau lòng, thậm chí ngữ khí ôn nhu như nước, tiếp tục nhẹ giọng hỏi lại.

"Đúng, uy hiếp được, em có thể hạnh phúc sao?"

Tịch Giản Cận nhẹ tung một câu như vậy, liền đem tất cả nguy trang của Bạc Sủng Nhi đánh tan.

Cô cắn môi dưới, cảm thấy giờ này khắc này, cái địa phương này, cô căn bản là không có cách đặt chân rồi!

Cô quay người, muốn rời khỏi, thế nhưng anh lại đột nhiên mở miệng lần nữa, anh hỏi cô: "Bạc Cầm tiểu thư, anh rất nghiêm túc hỏi em một vấn đề, nếu như không có con, em nguyện ý gả cho anh không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 849: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! (16)

Thân thể Bạc Sủng Nhi hơi chấn động một chút, quay đầu, lại phát hiện Tịch Giản Cận yên lặng quỳ ở nơi đó, không hề dừng lại một chút nào nói tiếp lời này.

"Nói một cách khác, em cảm thấy em dùng con có thể uy hiếp được anh sao?"

"Hoặc là nói, chỉ cần anh không muốn, trên thế giới này không có bất kỳ người nào bất cứ chuyện gì có thể uy hiếp được anh..... Uy hiếp anh cưới em!"

Anh nói câu nói này, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh lùng.

"Đứa bé trong bụng, anh không quan tâm, Bạc Sủng Nhi, em biết không?"

"Có một câu, kỳ thật anh rất muốn nói cho em, hôm nay anh sẽ rõ ràng xác thực nói cho em..... Anh thật cũng không muốn cưới em, nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là anh không muốn bất luận kẻ nào đến cưới em, cho dù nó là con của chúng ta, anh cũng sẽ không bởi vì nó, mà cưới em!"

Trong nháy mắt vẻ mặt Bạc Sủng Nhi kinh ngạc.

Ngay cả vẻ mặt tất cả mọi người chung quanh cũng đều kinh ngạc rồi.

Tân Thánh vốn rất tức giận, diễn biến thành rung động.

Tịch Giản Cận vẫn quỳ ở nơi đó như cũ, ngửa đầu, hài lòng nhìn cô lần thứ hai bị chính mình dọa sợ, anh mím môi, đáy lòng nghĩ, đêm nay cô không vui, đã như vậy, có thể thu được cô cười một tiếng, vậy thì dứt bỏ cừu hận cùng khổ sở, đùa cô vui vẻ một trận đi!

"Anh cưới em, chỉ là đơn thuần cưới em, bởi vì một mình em, không phải mượn những người khác, chuyện khác!"

"Bạc Cầm, nói thật, hôn nhân lần này, anh thật muốn đem em ở lại bên cạnh anh, nhưng mà, cũng không phải là anh thực tình muốn cưới em."

"Nhưng mà, hiện tại anh thật tâm thật ý hỏi em một câu, Bạc Cầm, em nguyện ý cho anh một cơ hội, gả cho anh làm vợ không? Để cho anh từ hiện tại bắt đầu chứng minh cho em xem, kỳ thật, em vĩnh viễn đều độc lập trong tim anh, cuộc đời của em là một vở kịch hoàn mỹ, trau chuốt, toàn bộ để anh hoàn thành, em không phải là muốn nói tiếp hạnh phúc của cha mẹ mình sao, em không phải là vai phụ trong chuyện xưa gì, em cũng không phải là kẻ bên ngoài câu truyện, em là kịch bản, là nhân vật chính, đến ngay cả anh, đều là vai phụ."

"Bạc Cầm tiểu thư, gả cho anh, có được hay không?"

Tịch Giản Cận nói xong câu nói về sau, liền yên tĩnh trở lại, ánh mắt của anh nhìn chăm chăm mắt của cô, chờ đợi quyết định của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 850: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! (17)

Bạc Sủng Nhi nhếch môi, cảm giác chính mình giống như là từ địa ngục về tới Thiên đường, trên cái thế giới này, có người đàn ông vậy sao?

Trên một giây tàn nhẫn để cho người ta đau đến không muốn sống như vậy, một giây sau lại nói ra để cho người ta cảm động đến rối tinh rối mù.

Tiểu Tịch, từng bao nhiêu lúc, trở nên hư hỏng như vậy?

Bắt đầu học xong tra tấn cô?

Trong lòng Bạc Sủng Nhi mãnh liệt run rẩy, bờ môi cô cũng bắt đầu run theo.

Tân Thánh ở bên đã sớm đã yên tĩnh trở lại.

Anh nhìn Tịch Giản Cận, đáy lòng không thể không bội phục.

Ngay cả Dịch Thiển, đều bị Tịch Giản Cận làm rung động rồi.

Thì ra, người đàn ông này, vừa rồi từng câu từng chữ luôn mồm, đều là ẩn giấu hàm nghĩa này.

Anh nói cho trước mặt cô gái này này, anh sẽ không bởi vì bất luận kẻ nào bất cứ chuyện gì cưới cô!

Bởi vì, anh cưới cô, cũng là anh cưới cô, chỉ là bởi vì cô, không bởi vì cái gì khác!

Bạc Sủng Nhi nửa ngày cũng không nói ra được một chữ.

Tịch Giản Cận an tĩnh quỳ ở nơi đó, kiên nhẫn chờ lấy.

Tân Thánh đứng ở một bên, nhìn một màn này, anh đột nhiên mở miệng, hô: "Đáp ứng!"

"Đáp ứng!"

Tô Thần cũng phù họa một câu, lập tức, vô số người, cũng bắt đầu ồn ào theo.

Trong tiếng hô hào này, ánh mắt Bạc Sủng Nhi dần dần ướm át, cô chậm rãi câu môi, kéo ra một nụ cười xinh đẹp, thế nhưng nước mắt, lại đã lặng yên trượt xuống.

Cô mở to miệng, muốn nói ra một câu "Được", thế nhưng lập tức liền khóc ra tiếng, cô vươn tay, bưng kín miệng của mình, chưa bao giờ trước mặt người khác, mắt không chế thút thít qua như thế!

Chung quanh đều như là thủy triều "Đáp ứng anh ta, gả cho anh ta!", cô giống như bị mê chú, chậm rãi gật đầu với anh.

Cô gật đầu, đem bầu không khí vén lên.

Cô lệ nóng doanh tròng nhìn Tịch Giản Cận, càng khóc lợi hại hơn.

Tịch Giản Cận nhìn cô gật đầu, đột nhiên há miệng nói ra một lần nữa: "Em đồng ý gả cho anh không? Đồng ý không? Đồng ý không?"

Anh hỏi liên tiếp ba câu!

Cô liền gật đầu, đến sau cùng, cô đột nhiên khóc ra thành tiếng, hô một câu: "Gả, em gả cho anh!"

Lúc này Tịch Giản Cận mới đột nhiên đem bó hoa bằng quả ném q

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 851: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【18】

Là dùng quả táo tủa thành hình tròn.

Bạc Sủng Nhi thuận thế, giống như là đứa bé, đột nhiên lao vào trong ngực của anh.

Túm áo của anh, vừa khóc, vừa hô: "Tịch Giản Cận, anh thật khốn kiếp, anh xấu xa... Xấu lắm... Ô ô ô ô..."

Tịch Giản Cận cái gì cũng không nói, chẳng qua là giơ tay lên, vuốt tóc của cô.

Tùy ý cô ở trong ngực của anh, cảm động khóclên như trẻ con.

Xung quanh như có tiếng hoan hô cùng tiếng hét chói tai, xen lẫn thành một mảnh.

Tịch Giản Cận lúc này mới nghiêng đầu, đưa cho Tần Thánh một cái ánh mắt.

Cái ánh mắt kia, Tần Thánh hiểu được.

Anh ta nói cho anh biết, cô gái, bây giờ là vợ của anh ta, vui vẻ cùng hạnh phúc, đều là anh ta đưa tới, cùng anh đã không liên quan.

Tần Thánh cong môi, thoải mái đón nhận ánh mắt Tịch Giản Cận như thế, một hồi lâu, mới nhún vai, xoay người, lặng lẽ ở trong đám người xông xáo, rút lui.

*

Du thuyền cặp bờ, tất cả mọi người vẫn còn vây quanh Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi vui chơi, Champagne một ly lại một ly đổ ra, phủ xuống, uống.

Vui vẻ như thế, lại cùng cái người đàn ông họ Tần tên Thánh kia không liên quan.

Anh chậm rãi xuống du thuyền, đi dọc theo bờ cát một chút, tìm được bãi đậu xe rồi, lên xe của mình, một đường đi thẳng, tới khu vực thành thị, tùy tiện tìm một quán bar, chọn một ly ly rượu, mãi cho đến khi cảm thấy mỏi mệt, lúc này mới lắc lư thân thể, lái ô-tô đi khách sạn lớn Khải Duyệt.

Xuống xe, cảm thấy dạ dày xóc nảy, không nhìn được tựa vào ven đường nôn ra.

Trong lúc bất chợt, một cái khăn tay xuất hiện ở trước mặt, anh nghiêng đầu, lại thấy được cái bạn học Ninh Mông ôn nhu im lặng kia.

Anh lấy khăn tay, xoa xoa khoe môi, uốn khoe môi lên, chậm rãi hướng về phía Cây Chanh nói một câu: "Cảm ơn!"

Xoay người, liền hướng bên trong Khải Duyệt đi tới, nhưng là ai ngờ đi hai ba bước, liền suýt nữa té ngã trên đất, may là Ninh Mông kịp thời đỡ anh, một đường đem anh đưa đến trên lầu, mở cửa, đem Tần Thánh đặt ở trên giường.

Tần Thánh lúc này đã hoàn toàn say không biết gì rồi, chia không rõ Đông Nam Tây Bắc, nằm ở nơi đó, trong miệng cũng không biết nói những thứ gì, chẳng qua là trở mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 852: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【19】

Ngón tay trong lúc vô tình vỗ một cái, liền đánh vào trên cánh tay Ninh Mông, anh vươn tay nắm lấy, thoáng cái liền đem Ninh Mông kéo vào trong ngực của mình.

Trời sanh tính phong lưu, Tần Thánh chơi đùa không biết bao nhiêu cô gái, cho nên anh không biết kiểm điểm, hiện tại cũng không có phát hiện cái gì không ổn, chẳng qua là cho là mình ở quán ăn đêm tầm hoan tác nhạc cùng phụ nữ, liền tà mị mà cười cười, nói: "Ngô... Ngoan, để cho anh đây hôn hai cái..."

"Tần thiếu gia, ngài đừng như vậy..." Ninh Mông hiển nhiên là bị sợ hãi, cô vươn tay, nghĩ muốn đẩy Tần Thánh ra, tuy nhiên lực đạo không đủ lớn, ngược lại thúc đẩy thú tính Tần Thánh nổi lên hơn.

"Đừng như vậy? Đừng như thế nào? Biết điều một chút hàng phục anh... Anh khẳng định sẽ khiến cho em đặc biệt hài lòng..." Tần Thánh vừa cười quần áo Ninh Mông ra, vừa cúi đầu, chậm rãi hôn bên tai Ninh Mông.

Ninh Mông chẳng bao giờ bị người đàn ông hôn như vậy, bị làm cho sợ đến đã nước mắt đã sớm chảy ra, cô kinh hô suy nghĩ muốn mau tránh ra, ai ngờ Tần Thánh vẫn gặt gao đè ép thân thể của cô, sau khi uống rượu dục vọng đặc biệt mãnh liệt, lực đạo cũng cực kỳ lớn, đem quần áo của cô hai ba cái liền xé nát!

Ninh Mông bị làm cho sợ đến hoàn toàn quên khóc, cô chỉ vừa vặn đi ngang qua nơi này, thấy bóng người kia rất quen thuộc, hơn nữa còn tựa

vào ven đường nôn mửa, lần trước anh đêm khuya đem mình đưa về nhà, chính mình vốn chưa kịp nói cảm ơn, cho nên tốt bụng trợ giúp anh một chút, lại bị anh như bắt nạt vậy...

Ninh Mông ánh mắt tràn đầy bối rối, cô mở to miệng hướng trên bả vai Tần Thánh cắn tới, nhưng là người đàn ông này càng tùy ý nở nụ cười, cười xấu xa toan tính mười phần liếm môi dưới của mình nói: "Tiết kiệm một chút khí lực... Em dùng sức chọc tức cắn anh, anh trai không cảm thấy thoải mái, phía dưới em dùng khí lực cắn anh, anh mới cảm thấy thoải mái..."

Tần Thánh nói cực kỳ thâm đả không chịu nổi, Ninh Mông nhắm mắt lại thật chặt, sắc mặt cũng đỏ lên, một giây sau, cô đột nhiên cảm giác được hai chân của mình bị Tần Thánh tách ra, ngay sau đó... Chính là một trận đau nhói...

*

Sáng sớm luồng ánh nắng thứ nhất đánh vào phòng, Tần Thánh chậm rãi tỉnh lại, khẽ duỗi lưng một cái, cánh tay lại đánh vào một thân thể.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 853: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【20】

Hoàn toàn trần truồng!

Tần Thánh hí mắt tỉ mỉ suy nghĩ một chút, sau đó đột nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Anh không có nhớ anh ở trong quán rượu tìm phụ nữ!

Tần Thánh quay đầu, vừa mới thấy cô gái bên cạnh một thân hỗn độn, toàn thân cao thấp hiện đầy dấu vết xanh tím, Tần Thánh hé mắt, thấy trên giường trắng nõn còn có mấy dấu vết màu đỏ.

Cô gái này còn là lần đầu tiên!

Tần Thánh giơ tay lên, gãi gãi đầu, anh không phải là không chơi qua xử nữ, chẳng qua là đều là trải qua đồng ý, việc cưỡng bức phụ nữ như vậy anh chưa bao giờ làm!

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hơn nữa cô gái này là ai?

Nhân viên phục vụ khách sạn?

Tần Thánh chậm rãi ngồi ở bên giường, phiền não tìm một điều thuốc đốt, tinh tế hút hai cái, cô gái trên giường giống như là nghe thấy mùi thuốc lá, nướng mày hắt hơi một cái, sau đó tỉnh lại.

Ánh mắt của cô, đầu tiên là mông lung một chút, nhưng ngay sau đó liền quay đầu, cùng ánh mắt Tần Thánh đối lại với nhau.

Tần Thánh rất bình tĩnh, nhìn chăm chăm mặt mũi của cô, chậm rãi hỏi một câu: "Cô tên gì?"

Ninh Mông vẻ mặt kinh ngạc một chút, anh không nhớ rõ cô sao? Lần trước rõ ràng anh đưa cô về nhà đấy!

Tần Thánh nhìn Ninh Mông không nói lời nào, ngược lại ngậm lấy điều thuốc, từ quần áo rơi trên mặt đất, móc trong túi quần ra rồi một tờ chi phiếu cùng một cây bút, chậm rãi ký tên, đưa cho Ninh Mông.

"Quên đi, không nói cũng không sao, dù sao sau này chúng ta cũng sẽ không có quan hệ, tấm chi phiếu này là tôi đưa cho cô bồi bổ lại, dù sao là lần đầu tiên... Ngô... Nếu như tương lai sợ chồng coi thường, số tiền này đủ để cô đi làm một cái màng xử nữ mới tinh!"

Ninh Mông vẻ mặt chậm rãi xuất hiện nét vỡ nát, cảm giác khuất nhục từ đáy lòng tràn ngập lên, cô lắc đầu, sắc mặt tái nhợt, ấp úng hồi lâu, nhưng cũng không có mắng ra tới một chữ, chẳng qua là nói một câu: "Tôi không cần!"

Tần Thánh nhú mày, không lấy tiền?

Chẳng qua, Tần Thánh vẫn luôn là tra nam, tra không có nhân tính, cỡi quần nhu tình bán ra bốn phía, mặc quần áo lãnh huyết vô tình!

Duy chỉ có Bạc Sủng Nhi là một ngoại lệ! Thậm chí anh trải qua vô số người phụ nữ, nhớ kỹ nhưng là một cũng không có!

Lập tức, Tần Thánh chọn lông mày nói: "Không lấy tiền? Kia phải như thế nào? Chẳng qua... Chỉ sợ tôi không thể thỏa mãn cô, thật xin lỗi, coi như là tôi tra, làm cô, tôi lại không muốn cô!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 854: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【1】

Ninh Mông khiếp sợ nhìn chăm chăm Tần Thánh, giống như bị hung hăng mà đánh một quyền, mặt mũi của cô, một hồi lâu cũng không có hòa hoãn.

Tần Thánh nhíu lại lông mày, nhìn Ninh Mông trước mặt, không có cảm giác một tia có cái gì không đúng, cũng không có cảm thấy cô gái trước mặt này cỡ nào nhìn quen mắt.

Phảng phất, cô gái toàn thế giới, chỉ cần không phải là Bạc Sủng Nhi, ở đáy mắt của anh, cũng chỉ là một người phụ nữ mà thôi.

"Cô gái giống như cô tôi không thể không gặp qua, đừng tưởng rằng giả ra một bộ không cần tiền, tôi sẽ nhìn nhiều cô nhiều hơn! Mà tôi cũng không có thói quen để phụ nữ dựa dẫm vào tôi chiếm hời, cho nên, tấm chi phiếu này cô vẫn cầm lấy đi..."

Ninh Mông khẽ mấp má môi, trong con ngươi thủy sắc chợt lóe lên vẻ lo lắng, hồi lâu, cô mới cắn cắn môi dưới, lắc đầu nói: "Tôi không cần..."

Không thể nhận.

Nhận thì chẳng khác nào là đem mình bán mất.

Huống chi, anh ta cùng mình vốn cũng không quen biết, cô cũng không hy vọng xa vời có thể có quan hệ gì, anh ta là Tần thiếu gia tập đoàn

Bạc Đế, một trong những người nổi nghiệp tương lai của tập đoàn Bạc Đế, mà cô chẳng qua là thư ký phụ tá anh, ngay người bốn năm ở công ty, anh từ trước mặt cô đi ngang qua vô số lần, cô đưa cà phê cho anh vô số lần, nhưng anh không nhớ được cô!

Phụ nữ hơi có một chút đầu óc, cũng hiểu được người đàn ông này vô tâm tới trình độ nào!

Tần Thánh cứng ngắc nghiêm mặt, tránh lên cô gái trước mặt.

Ánh mắt tối tăm.

Một hồi lâu, Tần Thánh mới đứng lên

Tần Thánh đem chi phiếu xé nát ném ở thùng rác, thoải mái đứng trước mặt Ninh Mông, đứng lên, mặc quần áo vào, từng bước từng bước cài nút áo, thủy chung cũng không có liếc mắt nhìn Ninh Mông, hướng ngoài cửa đi tới.

Đi tới bên cửa, anh bất chợt dừng chân, giống như là nghĩ tới điều gì, thậm chí cũng không quay đầu lại, chẳng qua là đưa lưng về phía Ninh Mông, trầm giọng cảnh cáo: "Tốt nhất cô hoàn toàn biến mất khỏi thế giới của tôi!"

Trên trán Tần Thánh lóe ra vẻ bá đạo và kiệt ngao bất tuần, một hồi lâu, tự giễu cười cười, chậm rãi lại một lần nữa lên tiếng: "Thật ra thì, xuất hiện cũng không có quan hệ, tôi sẽ không nhớ cô..."

Ninh Mông vốn là muốn nói, nhưng lập tức bị những lời này Tần Thánh cứng rắn bóp chặt ở trong cổ họng, không cách nào thốt ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 855: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【2】

Cô cứng ngắc ngồi ở trên giường, cả người mệt mỏi, lạnh như băng nhìn Tần Thánh, từng điểm từng điểm biến mất không thấy gì nữa.

Cửa cũng răng rắc đóng lại, giống như là đóng cửa toàn bộ thế giới, cô lại chậm chạp ở đây, làm sao cũng nhúc nhích không được.

Sắc mặt tái nhợt, lão đảo muốn ngã.

Không phải sinh thời từng cô gái xuất hiện liền là công chúa.

Có rất nhiều cô bé thời điểm mới ra đời chỉ là cô bé lọ lem.

Có vài cô bé lọ lem biết mơ giấc mộng Phượng Hoàng, mà Ninh Mông, cho tới bây giờ đều là chưa từng dám mơ đến điều đó.

Chỉ sợ có một ngày, trải qua cố gắng cùng phấn đấu, bước chân vào tập đoàn Bạc Đế, chỉ sợ ngày thứ nhất phỏng vấn gặp phải chính là người cà lơ phất phơ kia, phong lưu thanh thản thiếu gia Tần gia, liếc xéo làm một đám cô gái xinh đẹp đỏ mặt, anh nói một câu, dị thường tà mị.

"Ngô... liền là tại cô đi, đáng điệu không tệ!"

Chỉ tám chữ này, cô Ninh Mông trở thành nhân viên tập đoàn Bạc Đế.

Chỉ tám chữ này, cô mới có thể cùng bạn trai tiền nhiệm đính hôn...

Thật ra thì, cô cũng đã mơ, chẳng qua là khi đó còn rất bé, kèm theo thời gian trôi qua, cuộc sống tàn khốc, cô bé lọ lem thật ra thì không có cơ hội biến thân làm công chúa Bạch Tuyết, bởi vì... Cô chỉ biết cảnh trong mơ bể tan tàn, đến cuối cùng, chỉ cầu cuộc sống yên lặng, năm tháng an ổn, bình thường đến không thể bình thường hơn.

*

【 nếu là cuộc đời này, không chiếm được anh, không thủ hộ được anh, em đây tình nguyện trăm năm cô độc 】

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi từ du thuyền xuống, đã là sáng sớm rồi, lái ô-tô, trở lại căn hộ.

Hai người hồi lâu không thấy, đáy lòng mặc dù cách thiên sơn vạn thủy, nhưng là yêu thì ai cũng không lừa được ai.

Tràng diện cầu hôn, kỳ lạ và kinh hãi, bách chuyển thiên hồi, làm cho người ta từ nhân gian rơi xuống Địa Ngục, từ Địa Ngục thăng lên Thiên đường, Bạc Sủng Nhi cho tới bây giờ, đáy lòng vẫn âm thầm kinh hãi.

Cô không ngu ngốc, cô hiểu được thời điểm Tịch Giản Cận làm chuyện này, ám chỉ cô cái gì.

Anh không ra tay, chẳng qua là anh còn niệm tình, nếu như kế tiếp cô còn hồ nháo, anh có tư cách để cho thế giới của cô, bể tan tàn thành từng mảnh từng mảnh, vĩnh viễn không cách nào phục hồi như cũ.

Bạc Sủng Nhi trên mặt mang theo nụ cười diễm lệ như cũ, ngồi ở trong xe, mềm nhũn dựa vào ghế, nghiêng đầu nhỏ dọc theo đường đi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 856: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi!

【3】

Tịch Giản Cận bị ánh mắt nóng rát của cô nhìn đến miệng đắng lưỡi khô, không nhìn được nuốt nuốt nước bọt, xuyên qua kính chiếu hậu, thấy cô xấu xa vươn đầu lưỡi hồng nhuận liếm môi của mình, hai mắt Tịch Giản Cận dần dần đỏ lên, nhưng Bạc Sùng Nhi không cố kỵ chút nào khanh khách cười không ngừng.

Hai mắt Tịch Giản Cận trầm thấp hơn, anh lái xe từ từ tăng nhanh, dừng ở dưới lầu, khóa xe, liền túm Bạc Sùng Nhi hướng trong thang máy.

Bạc Sùng Nhi cố ý nhăn nhó nhó không chịu tiến lên, thỉnh thoảng vươn tay nhỏ bé, khiêu khích dục vọng người đàn ông một cái, làm Tịch Giản Cận không nhìn được ở cửa ra vào, giận quát một tiếng, sau đó đem cô khiêng ở trên người, tiến vào thang máy, khí thể hiện ngang lên lầu.

Mở phòng ra, chân đạp cửa, đi vào trong phòng ngủ, đem Bạc Sùng Nhi ném lên giường, Bạc Sùng Nhi lập tức liền lăn vòng quanh trên giường, làn váy bị cô lăn qua lăn lại như vậy, để lộ hai chân trắng như tuyết đặc biệt chói mắt, Tịch Giản Cận như lang như hổ bình nhào tới, Bạc Sùng Nhi cười híp mắt vươn tay, kéo quần áo Tịch Giản Cận, hai chân, không tự chủ được quặp lấy vòng eo Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận rất gấp, Bạc Sùng Nhi căn bản là theo không kịp tốc độ Tịch Giản Cận, thân thể của cô đụng phải Tịch Giản Cận, nhạy cảm vô cùng, người đàn ông chỉ hôn, cô liền co rúm người lại, phía dưới lại bắt đầu

dùng sức mút lấy Tịch Giản Cận, làm Tịch Giản Cận mờ hôi đầm đìa, trực giác sáng khoái, động tác của anh, càng điên cuồng và bá đạo thô lỗ hơn.

Bên tai hai người đều là thanh âm thở gấp, cùng với thanh âm thân thể đụng nhau phát ra kiêu diễm.

Tịch Giản Cận đem Bạc Sủng Nhi đè dưới thân thể, liều mạng làm khổ cô, cô khó có thể chịu được kêu ra tiếng, lại làm cho anh kích động hơn, anh hưng phấn nắm bờ eo của cô, mạnh mẽ xông thẳng.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy tốc độ của anh thật quá là mau, nhanh đến trong cơ thể cô cao triều một phát lại bình, một phát lại khởi, mình cũng có chút chịu không nổi, cô cắn hàm răng, mềm nhũn kêu: "Tịch, anh chậm..."

Tịch Giản Cận quả thật chậm lại, nhưng cô lại cảm thấy chưa đủ đập chân, anh liền so với trước nhanh hơn, khiến cho cô ngao ngao kêu, càng không thoải mái!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 857: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【4】

Anh thật ra thì là một người đàn ông rất ôn hòa, hết lần này tới lần khác gặp cô, liền trở nên như lang như hổ, chút ít tính tình nho nhã mềm mại bình thường kia toàn bộ biến mất không thấy, cũng không ôn nhu, thậm chí động tác đều là cường hãn mà chiếm lấy.

Anh đụng càng ngày càng sâu, càng ngày càng nặng, đến cuối cùng, tiếng nói cô cũng gọi cho khàn giọng, giống như là một con mèo nhỏ, gục ở chỗ này, cúi đầu mềm nhũn rầm rì, ừ a a my kê, thân thể của cô một trận một trận run rẩy, nhưng ngay sau đó, anh liền cảm giác được phía dưới cô ướp thành một mảnh, khiến cho tốt hơn trơn trượt hơn, động tác của anh, cũng theo đó càng ngày càng điên cuồng.

Đó là một loại bén nhọn giống như thủy triều, đem cả người cô cũng tưới nước.

Từ chỗ cô cùng anh triển miên giao giới, lan tràn ra toàn thân mỗi một cái góc nhỏ từng cái trong huyết mạch cô, cô dần dần có chút vô lực rồi, cảm giác mình phảng phất là không phải là đã chết cũng sẽ thỏa mãn như vậy?

Cảm giác như vậy, chỉ có Tiểu Tịch có thể cho cô!

Những người khác đều cho không được!

Cô không nhịn được mà dụi dàng hơn, cẩn thận trở thành đầy tớ dưới người anh, hàng phục anh, anh liền vào sâu hơn, nghĩ tới đem thân thể của

mình, đều nhét vào trong cơ thể của cô.

Đến cuối cùng, cô liền không nhúc nhích được nữa, chẳng qua là cảm giác tay của anh nắm cổ của cô, một chút một chút đụng phải, đụng đến cuối cùng, liền cảm giác được một cỗ nhiệt lưu, mang theo mười phần lực đạo hướng trong cơ thể của cô xông vào.

Dem toàn thân của cô cũng đốt đau.

Cô đột nhiên hếch thân thể, lại bị anh giơ tay kiềm chế, cô chỉ có thể nhắm mắt lại, hừ hừ hai tiếng, sau đó chán nản mềm liệt ở giường, còn có thể cảm giác được thân thể của anh hướng trong thân thể của cô, hưng phấn truyền tống những thứ chất lỏng kia.

Hai người làm một cuộc sướng khoái lâm ly như vậy, hình như đã tiêu hao hết khí lực toàn thân, cả hai ôm ở một chỗ, nằm ở trên giường, anh còn lưu lại nồng đậm ôn nhu, ở trên khuôn mặt nhỏ hiện đầy mồ hôi của cô, chậm rãi hôn hít, nắm tay cô vào lòng bàn tay của mình, dán bên tai của cô, thật sâu hấp khí, nồng đậm nhu tình: "Có mệt hay không?"

Cô lắc đầu, một chữ nhưng cũng phun không ra, trạng thái như vậy, làm tâm tình của anh vô cùng tốt!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 858: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【5】

Lòng tự ái phái nam, chiếm được đại đại thỏa mãn.

Tịch Giản Cận cúi đầu, hôn hôn lên môi của cô, cô đã không có nửa điểm khí lực, đầu lưỡi đều mềm, anh lấy hàm răng, nhẹ nhàng cắn, chậm rãi liếm, cảm giác được cô giống như là một động vật nhỏ cực kỳ mệt mỏi, tùy ý anh làm khổ không dứt như vậy, chẳng qua là nhắm mắt lại, một chút cũng không phản kích, anh liền không nhìn được cúi đầu nở nụ cười.

Rất là đặc ý.

Giống như chính mình trở thành vị thần trong tính mạng của cô.

Giống như là khuya hôm nay, một tràng cầu hôn, anh phong hồi lộ chuyển, nhìn sắc mặt cô từ bề tan tành đến cảm động khóc rống nghẹn ngào, đáy lòng có chút thoải mái.

Anh cảm giác mình rất biến thái.

Nhưng là, duy chỉ có biến thái như vậy, mới để đáy lòng của anh thoải mái rất nhiều.

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, lực đạo hôn cô dần dần tăng thêm, có sát ý hung ác, Bạc Sủng Nhi rất thông minh, biết đáy lòng Tịch Giản Cận giãy dụa cái gì, cô liền hàng phục làm như đã bị anh hoàn toàn chinh phục, rầm rì để anh hôn.

Tịch Giản Cận thể lực cực kỳ tốt, quan trọng lại muốn người, cho nên hôn hít lấy hôn hít đê liên cạ ra lửa, cho nên, lại là một trận liều mạng triền miên, cô không có thể lực nữa, cũng cảm thấy có chút mất thể diện, chẳng qua là nhắm mắt lại, hưởng thụ.

Cô thật biết điều đúng dịp, không giống lúc trước, thời điểm làm, thời điểm anh mệt mỏi cô muốn chết muốn sống, cô liền giống như là một bát phụ, vừa túm vừa cào, giống như là che dấu mềm yếu của mình.

Hiện tại cô chân thật bày tại trước mặt của anh, cô không được, không có khí lực rồi, liền mềm thân thể, bộ dáng Kiều Kiều ôn nhu, tất cả hô hấp đều nhuỷnh nhuỷnh, thậm chí mặt cô, trừ tướng mạo tốt đẹp, cũng không có bất kỳ hung hãn nào, Tịch Giản Cận nhìn ở đáy mắt, chẳng qua là cảm thấy cái cô bé này, rất là làm cho lòng người đau, rất làm cho người ta nghĩ che chở.

Từ trước, làm sao anh lại không phát hiện, cô bé của anh, một ngày kia, sẽ biến thành động vật nhỏ mềm mại như vậy?

Trêu chọc một góc mềm nhất ấm áp nhất đáy lòng của anh.

Động tác của anh, không tự chủ được hóa thành nước, chậm rãi hôn, chậm rãi yêu cô.

Cô tựa hồ cảm thấy anh cho mình ấm áp, đáy mắt cũng phát ra mê ly, vòng cổ của anh, tinh tế hô: "Tịch, Tịch..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 859: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【6】

Tịch Giản Cận cúi đầu, chôn ở cổ của cô, nghe mùi thơm trên người cô, ngón tay của anh, một tắc một tắc vuốt ve da thịt của cô, cuối cùng mặt mày mỉm cười, ôn nhu, làm cho cô cảm thấy như cảnh trong mơ, anh chống đỡ môi của cô nói: "Ừ? Gọi anh làm cái gì?"

Cô mị nhãn như tơ nhìn anh, tay nhỏ bé chống đỡ lồng ngực của anh, giống như là đang khẩn trương căng thẳng, chếp miệng, sâu kín thở ra, chẳng qua là hô: "Tịch..."

Tịch Giản Cận giơ tay lên, đem cô ôm vào trong ngực.

Cô dán lên lồng ngực của anh, cảm giác được động tác của anh càng lúc càng nhanh, nhanh đến cuối cùng, liền kết thúc.

Cô thở hào hển, khóe mắt dần dần đã ươn ướt một chút.

Thật ra thì rất tham luyện ấm áp như vậy.

Thật ra thì, nếu như không phải là Hàn Như Y, có lẽ mỗi ngày mỗi đêm cô cũng có ấm áp như vậy rồi!

Đáy mắt Bạc Sủng Nhi mang theo nồng đậm bất đắc dĩ, buồn bực ở trong ngực Tịch Giản Cận, nhỏ giọng nói: "Tịch... Anh biết không? Anh bây giờ trở nên lợi hại như thế, cũng có thể dễ dàng đem thế giới của em phá hủy rồi... Thời điểm anh nói anh không muốn chịu trách nhiệm đối với em, em nghe thấy được thanh âm đáy lòng chính mình bể tan tành, khoảnh

khắc ấy, rốt cuộc em phát hiện, chỉ cần anh muốn, Bạc Cầm em, mấy cũng có thể biến mất khỏi cái thế giới này!"

"Tịch, bảy năm không gặp, anh thay đổi rất nhiều, em cũng thay đổi rất nhiều, nhưng là anh biến thànhso với em mạnh hơn không biết bao nhiêu, trở nên, em hôm nay mới chột hiểu ra, chính mình lại, sợ anh rồi... Thật sự rất sợ..."

Tịch Giản Cận nghe được như vậy, thân thể khẽ cứng ngắc một chút, anh từ trên người của cô cảm thấy cô sợ, cô run rẩy, anh yêu vô cùng say đắm cúi đầu, hôn cái trán của cô, thanh âm cũng rất mềm mại: "Không cần sợ anh... Chỉ cần em biết điều một chút, không gây chuyện, không chọc anh tức giận, anh liền không làm gì em."

Lời của anh, nói cực kỳ bình tĩnh thong dong, cô nghe lại kinh hồn táng đảm.

"Tịch, anh đây là cho em thêm một cơ hội cuối cùng sao? " Bạc Sủng Nhi cẩn thận hỏi.

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chẳng qua là tung mình, ngã xuống một bên, mặt mày hơi mang theo vài phần mệt mỏi.

Thật ra thì rất muốn cùng em kết thúc, chỉ là của anh còn chưa thả ra, trong tâm vẫn yêu em, cho nên, liền cưới em làm vợ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 860: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【7】

Thật ra thì rất muốn cùng em trôi qua thật tốt, chỉ là anh còn không thả ra, nội tâm lo lắng, không thể quên được chuyện em từng làm.

Chỉ là của anh còn chưa thả ra... Chưa thả ra tim của mình, cho nhau một thống khoái.

Hoặc là kết thúc, hoặc là buông thả.

Thật ra thì anh biết, hết thấy cũng chỉ là mingf anh chưa thả ra, đáy lòng của anh, còn tồn tại mong đợi đối với em... Tồn tại mong đợi có một ngày trong tương lai, em là Tiểu công chúa tốt đẹp nhất của anh.

Bạc Sủng Nhi thấy Tịch Giản Cận một hồi lâu không nói gì, lại từ trên người của mình rút lui, cô cảm thấy toàn thân có chút lạnh, liền khẽ mấp máy môi, mang theo vài phần mất mát cùng tiếc nuối, nghiêng đầu nhìn về mặt Tịch Giản Cận một chút, phát hiện đáy mắt của anh lóe ra sự giãy dụa, lòng của cô, không nhịn được có chút lo lắng, chậm rãi di động đến bên cạnh anh, đụng tới cánh tay của anh, đầu nhỏ tựa vào trên lồng ngực của anh, cô nhẹ mà chậm mềm giọng nói.

"Tịch, em biết đáy lòng của ạm đối với em tức giận, em cũng biết chuyện đã làm không cách nào thay đổi, Tịch, em không muốn hướng về phía anh giải thích cái gì, em cũng không muốn biện giải cho mình cái gì, thật ra thì anh cho em kết cục như thế nào, em cũng có thể tiếp nhận, em sẽ không hối hận!"

Sẽ không hối hận.

Bạc Sủng Nhi cô chính là quá yêu Tịch Giản Cận rồi, yêu đến mức, cô căn bản không nỡ Tiểu Tịch của cô, bị nửa điểm tổn thương!

Bạc Sủng Nhi cô chính là quá yêu Tịch Giản Cận rồi, yêu đến mức, trên cái thế giới này, trừ cô, những người khác đều không thể tổn thương Tiểu Tịch!

Bạc Sủng Nhi cô chính là loại người này.

"Em hiểu rõ vài chuyện, anh không thể quên được, nhưng mà em cho anh thời gian, em biết giữa chúng ta thật sẽ biến chuyển tốt, chẳng qua là cần thận, Hàn Như Y nơi đó có nửa điểm bất hạnh, giữa chúng ta cũng không hạnh phúc, nhưng là... Tịch, nếu như thời điểm Hàn Như Y rất hạnh phúc, anh có thể cũng theo em làm bộ rất hạnh phúc hay không?"

Chỉ cần anh phụng bồi cô làm bộ rất hạnh phúc.

Cho dù là ngăn ngại.

Cô cũng sẽ cảm động, sẽ hạnh phúc.

Tịch Giản Cận toàn thân đều cứng ngắt.

Thật sự là anh chính là không có cốt khí chỗ này, vừa nhìn thấy cô mềm mại bày ra, anh liền cái gì cũng gật đầu đáp ứng.

Anh đem cô ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của cô, anh không chần chờ chút nào nói: "Tốt, chúng ta làm bộ rất hạnh phúc."

Thật ra thì, cái loại này hạnh phúc, làm bộ là dụng ý gì?

Chỉ cần theo tim của mình, quên mất những thứ ràng buộc ngăn cách lẫn nhau kia, là bọn họ có thể hạnh phúc.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 861: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【8】

Hơn nữa là hạnh phúc chân chân chính chính.

"Tạm thời, ngày nào cũng hạnh phúc."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, giống như gà con mổ thóc.

Cô biết điều hương trong ngực của anh dựa vào, anh chần chờ một chút, vươn tay, đem thân thể nhỏ nhỏ của cô ôm vào trong ngực.

Anh nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của cô.

Tràn đầy thương yêu.

Cô uốn lông mày lên, đáy mắt đều tràn đầy hạnh phúc, cô khẽ thở ra một hơi, tựa vào trong ngực của anh, thật chặt dán lên da thịt của anh.

Cô mệt chết đi.

Không chỉ là đêm qua một đêm chưa ngủ, còn có hôm nay hai lần Phiên Vân Phúc Vũ.

Cho nên, chỉ chốc lát cô liền nhắm hai mắt lại.

Anh cũng mệt mỏi, bởi vì uống rượu nhiều như vậy, cho nên hiện tại đầu vẫn còn có chút đau.

Hô hấp của cô dần dần trùng điệp, anh cho là cô ngủ thiếp đi, khẽ quay đầu, mới vừa thấy được khuôn mặt nhỏ của cô, cô liền mở mắt, trở mắt nhìn anh, hỏi một câu: "Tịch, anh thật sự... Tha thứ cho em sao?"

Đáy lòng Tịch Giản Cận đột nhiên co lại một cái, thật ra thì không liên quan đến tha thứ hay không tha thứ, chỉ là đáy lòng của anh, cảm thấy thẹn đối với Hàn Như Y.

Tịch Giản Cận vỗ vỗ đầu nhỏ của cô, thở dài một hơi, biết cô không thể yên giấc, là bởi vì cần chính mình xác nhận một lần nữa.

Anh nói: "Tốt lắm, tốt lắm, tha thứ rồi, ngoan ngoãn ngủ đi..."

Bạc Sủng Nhi cắn môi dưới, nước mắt thiếu chút nữa tràn mi, cô ôm hông của anh, anh cũng đem cô ôm chặc hơn một chút.

Cô giống như là đứa bé, nhỏ giọng nói: "Tịch... Buổi tối chúng ta ăn cháo đi..."

"Ừ."

"Đến lúc đó anh nhớ đánh thức em, ừ... cài chuông báo thức điện thoại di động đi!"

"Ừ."

"Thật lâu không có ăn, đó là địa phương đầu tiên anh dẫn em đi ăn, em rất thích nơi đó. Chúng ta cùng nhau ở đi một lần đi."

"Ừ."

"Tịch... Nhớ phải đánh thức em, đến lúc đó chúng ta cùng đi ăn..."

"Ừ. Ngủ đi."

"Ừ, ngủ..."

Cô lập tức liền nhắm mắt lại, theo đó đã ngủ.

Anh nghe thấy hô hấp của cô nhợt nhạt, cũng nhắm mắt lại, ôm cô ngủ.

Một chút cảm giác, thật dài, thật thơm.

Đợi đến khi hai người tỉnh lại, đã là sáng sớm ngày hôm sau rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 862: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【9】

Tịch Giản Cận là bị điện thoại đánh thức, anh mơ mơ màng màng đón nghe, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện đã là sáng sớm ngày hôm sau rồi.

Anh luôn luôn có tính cảnh giác cực kỳ mạnh, lần này lại cùng Bạc Sủng Nhi ngủ chung một chỗ, ước chừng hai mươi bốn giờ, ngủ say đến một chút cũng không có dấu hiệu tỉnh lại.

Điện thoại là quân khu gọi tới.

Hiện tại có nhiệm vụ trọng yếu, nói phải rời X thị đi xuống một chuyến ngày hôm sau mới có thể trở về, đồ dùng hàng ngày phải tự chuẩn bị tốt, bởi vì chỉ có một đêm, cho nên quân khu không chuẩn bị cho mọi người.

Bởi vì là nhiệm vụ cấp trên, mười một giờ liền phải lên đường, Tịch Giản Cận cần lập tức rời giường.

Bạc Sủng Nhi ngủ đến ngọt ngào, cảm giác được người bên cạnh vẫn ấm áp ôm mình trong ngực không thấy, lúc này cô mới chậm chạp mở mắt, lại phát hiện Tịch Giản Cận đã một thân quân trang, ngọc thụ lâm phong đứng ở trước gương bên giường sửa sang dáng vẻ chính mình.

Mặt mày Bạc Sủng Nhi lập tức cong cong, nhìn cực kỳ hưởng thụ.

Tịch Giản Cận thấy cô đã tỉnh, liền đơn giản đem mọi chuyện cần thiết nói một lần.

Bạc Sủng Nhi nhíu mày, mang theo vài phần lưu luyến không rời, ngày hôm qua bọn họ mới vừa nói muốn hạnh phúc, làm sao hôm nay đã phải tách ra?

Hơn nữa anh cũng không có mang cô đi ăn cháo đâu!

Bạc Sủng Nhi ủy khuất nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận liền đi tới bên giường, cúi đầu, hôn cái trán của cô một chút: "Ngoan... Sáng mai anh trở lại, nhé?"

"Anh dẫn em đi cùng đi! " Bạc Sủng Nhi ôm cổ Tịch Giản Cận, nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, nháy nháy, trêu chọc!

Làm toàn thân Tịch Giản Cận nóng rang, ngại vấn đề thời gian, nếu không chính mình khẳng định nhào tới hung hăng đem cô làm khổ một phen!

"Này sao có thể? Thi hành nhiệm vụ đó! Là ở nông thôn, điều kiện rất tệ! " Tịch Giản Cận nhướn mày, nghĩ cũng không có nghĩ liền cự tuyệt!

Lần trước bị người tập đoàn Bạc Đế ném tới nông thôn, cô ăn được đủ đắng rồi!

Tuyệt đối không có đường sống!

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi lại nhìn anh, nhíu nhíu mày, nghiêm trang bày ra bộ dạng giáo huấn Tịch Giản Cận nói: "Anh cũng biết là thi hành nhiệm vụ, tại sao còn không mang theo em đi? Chẳng lẽ anh không nghe được cấp trên các anh ra lệnh chính là để cho anh dẫn em đi đấy sao?"

Tịch Giản Cậ biết Bạc Sủng Nhi lại bắt đầu hồ nháo, liền nắm cái mũi nhỏ của cô nói: "Nơi nào nói? Lại bắt đầu đùa bỡn nghịch ngợm rồi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 863: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【10】

"Mới không có... Người ta nói đều là sự thật! " Bạc Sủng Nhi mếu máo, nhìn Tịch Giản Cận đấm mắt tràn đầy nùng đậm ai oán: "Rõ ràng chính là anh không tuân thủ ý tứ cấp trên các anh, một mình anh không tuân theo quy định rồi, còn nói em nghịch ngợm! Tiểu Tịch, anh nói cho em biết, làm quân nhân thứ nhất yêu cầu là cái gì?"

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi đấm mắt ai oán, không nhịn được có chút bất đắc dĩ, vươn tay, xoa khuôn mặt nhỏ bé của Bạc Sủng Nhi, tiếp tục nói: "Sao, hiện tại lại còn đổ lên anh?"

"Anh nói, anh nói a! " Bạc Sủng Nhi thúc giục Tịch Giản Cận vẫn không phối hợp với mình!

Tịch Giản Cận biết mình nhất định phải sớm đi quân khu, nếu không thuận theo cô, không biết phải bao lâu, cô mới có thể để chính mình đi, cho nên đã nói: "Quân nhân yêu cầu đầu tiên, chính là vô điều kiện phục tùng mệnh lệnh cấp trên!"

"Kia không phải thế sao! Anh căn bản không phục tùng! Anh không xứng làm quân nhân! " Bạc Sủng Nhi lập tức quơ tay, chỉ vào Tịch Giản Cận kêu la.

Tịch Giản Cận nắm chặt tay cô, đặt ở mép tinh tế cắn hai cái, mở miệng nói: "Cái gì, anh chính là một quân nhân hợp cách, cho nên mới

không thể dẫn em đi! Nếu anh dẫn em đi rồi, vậy là không có phục tùng rồi!"

"Ngoan, đừng nghịch nữa, ngày mai anh sẽ trở lại. Em trở về trang viên Bạc Gia ở một buổi chiều, hiện tại anh sẽ gọi điện thoại phân phó người mang em đi, ngô... Ngày mai anh cùng em đi ăn cháo, nhé?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, không để ý tới lời Tịch Giản Cận dỗ của mình, la hét: "Anh đừng nói sang chuyện khác, rõ ràng anh không muốn mang em đi, là không phục tùng mệnh lệnh!"

Tịch Giản Cận vuốt vuốt thái dương, nhìn Bạc Sủng Nhi cực kỳ bất đắc dĩ, nhưng còn chỉ có thể đè ép tính tình, tiếp tục nói: "Ngoan, đừng nghịch nữa... Thời gian không kịp rồi, anh phải đi..."

Bạc Sủng Nhi ngẩng cằm nhỏ, nhìn Tịch Giản Cận cong miệng lên, tiếp tục nói: "Em mới không có náo đầu rồi, Tiểu Tịch, anh mới vừa nói cấp trên các anh ra lệnh là mang theo vật dụng hàng ngày, mang theo vật dụng hàng ngày... Vật dụng hàng ngày... vật dụng hàng ngày của anh rõ ràng chính là em đó! Anh không mang em đi, chẳng lẽ anh muốn dẫn người khác đi sao? Tịch, anh thành thật khai báo chả lẽ sau lưng em anh còn có người khác sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 864: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【11】

Tịch Giản Cận đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó liền thấy buồn cười.

Anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi một hồi lâu một chữ cũng không nói ra.

Đồ dung hàng ngày... Đồ dung hàng ngày còn có thể giải thích như vậy?

Ai có thể nói cho anh biết, rốt cuộc anh cưới một cái kẻ dở làm vợ sao?

Trong đầu toàn những ý nghĩ thần kỳ, làm cho người ta thật là vừa tức lại không biết làm sao.

Bạc Sủng Nhi như cũ không thuận theo không buông tha la hét: "Anh nói, anh nói, anh không mang theo em, rốt cuộc anh muốn mang người nào? Em là vợ anh, em là vợ anh, em không cho phép Tiểu Tam xuất hiện... Tịch, anh khốn kiếp, tại sao anh có thể không mang em đi?"

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi dứt khoát ôm cổ Tịch Giản Cận bắt đầu lung la lung lay, Tịch Giản Cận bị Bạc Sủng Nhi lắc cho liên tục ho khan, một hồi lâu, anh mới miễn cưỡng bắt tay cô, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, gằn từng chữ nói: "Không có! Không có người khác, sắp bóp chết rồi! Chả lẽ người em định mưu sát chồng à!"

"Em đã nói với anh, Tiểu Tịch, tốt nhất là không có, nếu anh dám có! Em liền!"

Bạc Sủng Nhi dừng một chút, con người chuyển một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Đem ‘em trai bé nhỏ’ của anh chặt đứt!"

Tịch Giản Cận mơ hồ cảm giác được nửa người dưới của mình truyền đến một trận đau đớn lạnh lẽo.

Nhưng là đáy mắt lại nồng đậm nụ cười, đem cô kéo vào trong ngực của mình, cúi đầu, hung hăng mà ngăn miệng của cô, liều mạng hôn, hôn đến mức cô thở hồng hộc, đỏ mặt tím đập, cả người cũng đang hoảng xuống, lúc này Tịch Giản Cận mới vươn tay, hướng phía dưới cô sờ sờ, phát hiện ngón tay lập tức ướt đầm rồi, Tịch Giản Cận buồn cười nhìn Bạc Sủng Nhi, xấu xa đưa ngón tay giơ lên, nói: "Em nhìn, đây là cái gì?"

Bạc Sủng Nhi càng đỏ mặt hơn, cô nghiêng đầu, cắn Tịch Giản Cận một ngụm, Tịch Giản Cận lúc này mới sững khoái nở nụ cười, sau khi cười xong, liền tiếp đùa theo với Bạc Sủng Nhi: "Làm sao? Muốn sao? Nơi đó đói bụng?"

Bạc Sủng Nhi lần này hoàn toàn một câu cũng nói không nên lời rồi, dán tại trong ngực Tịch Giản Cận, chết sống không chịu ngẩng đầu.

Tịch Giản Cận hô hấp dần dần có chút xốc xếch.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 865: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【12】

Ngại từ vấn đề thời gian, không thể quán lấy cô, biết cô không nỡ để mình rời đi, liền cúi đầu, tới gần bên tai của cô, tiếp tục thấp giọng nói: "Anh phải đi. Ngày mai trở lại, sẽ đút em ăn no, có được hay không?"

"Đến lúc đó... Khăng định đem người đút đến khin khít đấy!"

Bạc Sủng Nhi thoáng cái đỏ mặt hoàn toàn, cô giơ tay lên, đánh bả vai Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không đau, càng dán lên cái mũi của cô nói: "Sao? Em nói, ngày mai em muốn phương pháp ăn như thế nào?"

"Ba mươi sáu kiểu? Hay là bảy mươi hai thức?"

"Em ở phía trên? Hay là anh ở phía trên? Há?"

"Tịch Giản Cận! " Bạc Sủng Nhi lập tức xấu hổ đỏ mặt, hô to một tiếng: "Anh đi ra ngoài cho em, đi ra ngoài!"

Tịch Giản Cận đè ép thân thể của cô không chịu, xấu xa hét: "Anh không, anh không, anh không!"

Bạc Sủng Nhi bị anh làm như vậy khiến cho có chút dờ khóc dờ cười, chỉ có thể nắm bờ vai của anh, ủy khuất an phận nói: "Ngày mai anh nhất định phải sớm trở lại một chút!"

"Tốt! " Tịch Giản Cận đáp ứng, cúi đầu, hôn lấy bên tai của cô, tiếp tục nói: "Ngày mai nhớ tắm rửa, chờ anh..."

Bạc Sủng Nhi cảm giác được thân thể của mình càng ướn nhẹ hơn rồi, cô không hài lòng Tịch Giản Cận đùa với chính mình như vậy, lập tức liền my my đối với Tịch Giản Cận cười cười, nói: "Tịch, anh thật xấu xa..."

Ngữ điệu hết sức ái muội.

Khiến thân thể Tịch Giản Cận run lên, ánh mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi nóng hơn rồi.

Tịch Giản Cận cố nén khó chịu, đứng lên, tàn bạo trừng mắt liếc Bạc Sủng Nhi dương dương đắc ý.

Đáy mắt bao hàm uy hiếp cùng cảnh cáo!

Ngày mai em chờ đó cho anh!

Bạc Sủng Nhi ôm chăn trên giường kêu cầu nhàu, da thịt tuyết trắng, toàn bộ lỏa lồ lộ ra ngoài.

ánh mắt Tịch Giản Cận cuồng nhiệt hơn, dùng sức nuốt nước bọt, lúc này Tịch Giản Cận mới cứng rắn xoay người rời đi.

Bạc Sủng Nhi cười vui vẻ hơn.

Tịch Giản Cận nghe tiếng cười của cô, trong lúc bất chợt dừng lại, tựa vào trên vách tường, hướng về phía Bạc Sủng Nhi mở trừng hai mắt, trong lúc bất chợt mở miệng nói: "Ngô... đồ dùng hàng ngày của Tịch Giản Cận tiên sinh, cả đời chỉ có một bộ, tuyệt đối sẽ không thay đổi!"

Ngay sau đó Tịch Giản Cận xoay người, đi ra ngoài, lưu lại Bạc Sủng Nhi một người đứng ở nơi đó, khô căn trừng trừng mắt, một hồi lâu

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 866: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【13】

Anh đang nói..., cả đời này, anh chỉ có một mình cô sao?

Ngọt ngào, chậm rãi hiện lên dưới đáy lòng.

Thời gian như vậy, thật thật hạnh phúc... Cô cảm thấy cả đời mình, cũng khó mà quên được!

Rất mê luyến! Thật hạnh phúc!

Bạc Sủng Nhi nằm ở trên giường lật tới lật lui một chút, nghe được tiếng động ở cửa, cô vội vàng nhảy xuống giường, đi mở cửa, lại phát hiện là người giao hàng.

Bạc Sủng Nhi nhận lấy, mở ra là cháo ở cửa hàng mình thích nhất.

"Đây là Tịch Giản Cận tiên sinh đặt cho tiểu thư, mời cô kiểm tra và nhận, tổng cộng là một trăm bốn mươi hai nhân dân tệ."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, vội vàng từ trong ngăn kéo cầm tiền đưa cho người giao hàng, sau đó ký tên, đóng cửa, điện thoại vừa vắn vang lên.

Là một cái tin nhắn.

Tịch Giản Cận phát tới.

Cơm nước xong, đi ngủ!

Mơ hồ có khí phách ra lệnh truyền ra.

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đáp lại: 【 Biết rồi, đồ dùm hàng ngày Bạc Sủng Nhi! 】

"Ngoan, đồ dùm hàng ngày Tịch Giản Cận! 】

Bạc Sủng Nhi nhìn chữ đồ dùm hàng ngày, càng xem càng buồn cười, đến cuối cùng, rốt cuộc bật cười to.

Xế chiều không có chuyện gì, Bạc Sủng Nhi trở lại Bạc Gia ăn cơm, ở một đêm, cùng Tịch Giản Cận gọi một cú điện thoại, chẳng qua là đơn giản nói hai câu, lại làm cho đáy lòng cô ngọt ngào vô cùng.

Buổi tối nằm ở giường, cô lăn qua lộn lại ngủ không được, nghĩ đều là Tịch Giản Cận.

Mà Tịch Giản Cận một đêm đều thi hành nhiệm vụ, thỉnh thoảng lại nhớ tới cô.

Đến buổi sáng, Bạc Sủng Nhi rất sớm liền phân phó người đem mình trở về căn hộ, còn để cho đầu bếp trang viên Bạc Gia làm cơm, mang qua.

Ở trên đường, phát cho Tịch Giản Cận một cái tin nhắn.

**

Một đêm bận rộn, chỉ ngủ năm sáu giờ, Tịch Giản Cận liền lên đường về.

Binh lính có ngủ chút cũng không đủ, ở trên xe rồi rít ngủ gật, nhưng Tịch Giản Cận cảm thấy có tinh thần vô cùng.

Có chút khẩn cấp.

Một tiểu binh mượn điện thoại Tịch Giản Cận chơi.

Tịch Giản Cận khóe miệng hàm chứa cười, nghĩ đều là Bạc Sùng Nhi.

Thế cho nên điện thoại di động của mình kêu, anh cũng không có kịp phản ứng, mà cái người kia lại đỏ mặt đưa di động cho anh.

Tịch Giản Cận nhú mày, cúi đầu nhìn lại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 867: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【14】

Ngay sau đó sắc mặt Tịch Giản Cận lập tức đỏ lên.

Tiểu binh bên cạnh thấy được kia tin nhắn, đáy lòng ghen cười, một hồi lâu, mới quay đầu, nhìn chăm chăm ngoài cửa xe, cũng nhìn không được nữa PHỐC PHỐC PHỐC bật cười, Tịch Giản Cận nghe tiếng cười kia, sắc mặt từng điểm từng điểm đen lại, một hồi lâu, anh mới hắng giọng một cái, cứng rắn đem tiểu binh kia bị làm cho sợ đến dừng lại tiếng cười, Tịch Giản Cận lúc này mới vươn tay, chậm rãi ở trên điện thoại di động nhấn vài cái, ý định đem tin Bạc Sủng Nhi gửi tới xóa bỏ, nhưng là dừng một chút, vẫn là ngừng lại.

Tiếp tục nhìn chăm chăm câu nói kia nhìn một hồi, lúc này mới đưa điện thoại di động chậm rãi thu hồi, đặt ở trong túi áo.

Cô gửi tới là: 【 Tịch, anh trở về chưa? Em nhớ anh cùng “em trai nhỏ bé” của anh rồi! 】

Nhớ anh là được rồi, không cần phải cường điệu bốn chữ phía sau kia!

Qua một giây đồng hồ, điện thoại di động lại vang lên.

Là Bạc Sủng Nhi phát tới tin nhắn, chỉ là một dấu "? ", Tịch Giản Cận nhìn một giây, lúc này mới đáp lại rồi một tin: 【 ừ, sắp về rồi. 】

【 tốt, em ở nhà chờ anh! Nhanh lên một chút a! 】

Tịch Giản Cận không nhận được khoe môi hiện nụ cười, mặt mày anh khẽ uốn lên, tâm tình tốt hơn thật nhiều.

Nóng lòng trở về.

Hận không được giống như là thần tiên cổ đại, có thể di chuyển tức thời đến nhà, đem cô ôm vào trong ngực.

Tịch Giản Cận khi về đến nhà, Bạc Sủng Nhi đang ở phòng bếp lấy lò vi ba làm nóng món ăn.

Phía trước đeo tạp dề của anh, lỏng lẻo sắp rớt, rất là tức cười, nhưng là Tịch Giản Cận tựa vào cạnh cửa, nhìn hình ảnh như vậy, khẽ có chút cảm động.

Từng người đàn ông, đều có ước mơ như vậy đi.

Mơ ước, về nhà, ngay tại thấy cô gái mà mình yêu, vì mình chuẩn bị bữa ăn.

Cho dù là mặt trời mọc, hay hoàng hôn, mỗi ngày cũng tái diễn cuộc sống giống nhau như đúc, chỉ cần có một cái người thật lòng yêu mình làm bạn đến già, như vậy đã cảm thấy thỏa mãn.

Bạc Sủng Nhi động tác thoạt nhìn rất ngốc, thiên kim đại tiểu thư biết dùng lò vi ba đã là chuyện rất thần kỳ rồi.

Tịch Giản Cận không tiến lên hỗ trợ, chẳng qua là lẳng lẳng thờng thức.

Một hồi lâu, Bạc Sủng Nhi mới chuẩn bị xong hết thấy, hài lòng nhìn một bàn thức ăn, trên mặt tràn đầy nụ cười, xinh đẹp chói mắt như vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 868: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【15】

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, nhìn Bạc Sủng Nhi mỉm cười, chính mình cũng nhin không được nữa cười một tiếng.

Bạc Sủng Nhi cầm bát đĩa bên trong tủ ra, tỉ mỉ chăm chú bày trên bàn.

Không phải không thừa nhận, cô gái nghiêm túc, là xinh đẹp nhất.

Cô làm xong, lấy điện thoại di động ra, nhướng mày, lẩm bẩm nói nhỏ nói: "Rõ ràng nói mười phút đồng hồ nữa là về đến nhà, làm sao hiện tại cũng qua 20" rồi còn chưa về?"

"Thật là kỳ quái!"

"Cái gì kỳ quái? Há? " Bạc Sủng Nhi loay hoay bắt tay vào làm, vừa lằm bằm lằm bằm, vừa định nhắn tin cho Tịch Giản Cận, nhưng là trong lúc bất chợt cả người bị ôm lấy từ phía sau, cô lập tức sợ hết hồn, thân thể co rúm lại, "Anh trở về lúc nào? Tại sao em không phát hiện?"

Ngữ điệu Bạc Sủng Nhi khẽ có chút sục sôi, Tịch Giản Cận thì bình tĩnh như nước, "Trở về một lúc rồi."

Bạc Sủng Nhi nhăn mày: "Trở lại, tại sao không gọi em? Anh thật xấu..."

Tịch Giản Cận khẽ cười, nhưng không có đón lời của cô, ngược lại đem cô hướng trong ngực của mình ôm chặt hơn, vừa ôm vừa vươn tay, từ vạt áo cô, hướng phía trên chui vào, sờ soạng ngực của cô, lại phát hiện cô lại không mặc áo lót, không có bất kỳ ngăn trở, anh liền dễ dàng bắt đầu xoa nắn, cô tức giận không yên, hai chân khẽ mềm, hạ thể cũng đã ươn ướt.

Anh để sát vào bên tai của cô, thấp giọng nói: "Buổi tối hôm qua cũng không có ăn no, rất..."

Bạc Sủng Nhi bắt được tay của anh, giống như là muốn ngăn trở lực đạo của anh, "Thức ăn cũng chuẩn bị xong, ăn cơm trước đi!"

Ai ngờ anh lại tiếp tục thăm dò, vừa xoa bầu ngực mềm mại của cô, vừa nói: "Ngô... Nhưng là anh muốn uống sữa tươi..."

Vừa nói, Tịch Giản Cận vừa phối hợp nở nụ cười, dán tại bên tai Bạc Sủng Nhi, thấp giọng nói: "Em nhìn, hiện ở chỗ này còn không có sữa tươi, cục cứng đi ra mới có thể có... Làm sao bây giờ? Hình như không thể mời anh uống sữa tươi rồi!"

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt giãy dụa thân thể, thúc giục Tịch Giản Cận ăn cơm, không cần náo loạn, Tịch Giản Cận lại làm trầm trọng thêm, vẻ xấu xa dán bên tai của cô, chậm rãi liếm, tiếp tục phối hợp nói: "Chẳng qua, anh có sữa, em uống hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 869: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【16】

Bạc Sủng Nhi lập tức mở to hai mắt nhìn, không nhin được vươn tay, hướng trên trán Tịch Giản Cận sờ sờ.

Tiểu Tịch ngã bệnh rồi, hay là sốt lên rồi?

Hay là...

"Tịch, ngày hôm trước anh say rượu vẫn chưa có tỉnh sao? " Bạc Sủng Nhi khẩn trương hỏi: "Làm sao lại nói sáng thế? Đàn ông như anh làm sao có thể có sữa? A... Tịch, chẳng lẽ anh biến tính sao?"

Trí tưởng tượng của Bạc Sủng Nhi từ trước đến giờ đều không giống bình thường.

Cô lập tức nghĩ đến dường như trước kia trên mạng từng có tin tức như vậy, ở quốc gia X có một người đàn ông ở thời điểm hơn hai mươi tuổi, ly kỳ chảy ra sữa mẹ.

Sẽ không phải là Tiểu Tịch cũng có hiện tượng như vậy chứ?

Bạc Sủng Nhi lập tức gấp đến độ nước mắt cũng muốn rơi xuống, xoay người, ở trước ngực Tịch Giản Cận sờ tới sờ lui, bỗng dừng toàn thân người đàn ông nóng rang, cô vẫn như cũ la: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Anh nói cho em biết a... Tịch anh bị cái bệnh khó trị gì sao?"

Tịch Giản Cận bị trí tưởng tượng của Bạc Sủng Nhi làm cho cảm lạnh, túm tay cô, đặt ở khoe miệng cắn, tiếp tục nói: "Không có bệnh khó trị gì, chẳng qua là... Anh thật sự có sữa, hiện tại dứt cho em uống có được hay không?"

"Uống no rồi, chúng ta đang dùng cơm? Nhe?"

Tịch Giản Cận vừa nói, vừa đem Bạc Sủng Nhi bế lên, ôm vào trong phòng ngủ, đem cô đè ngã xuống giường, sau đó gặt gao đè ép thân thể của cô, lại hôn lại gặm lại cắn, hai ba cái, thân thể hai người lập tức trơn bóng.

Phân biệt một ngày một đêm, thân thể bọn họ đều cực kỳ tưởng niệm thân thể lẫn nhau, thế cho nên mỗi khi dán lên mỗi một tắc da tắc thịt, dự vọng tựa như Liệt Hỏa, nhanh chóng thiêu đốt.

Tịch Giản Cận nửa người dưới gió mặc gió, mưa mặc mưa, trơn mượt ngay tại chui vào trong thân thể của cô, chậm rãi chậm rãi ngọ nguyệt.

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt hướng về phía Tịch Giản Cận dí dỏm nháy mắt, Tịch Giản Cận cũng cười xấu xa tiếp tục nói: "Anh bảo hôm nay dứt em ăn no... Hiện tại bắt đầu..."

Sau khi nói xong, Tịch Giản Cận liền hưởng trong thân thể của cô hưng hăng mà đi vào, chỗ sâu hơi có chút đau nhức.

Hai chân Bạc Sủng Nhi run lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 870: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【17】

Ngón tay nắm bả vai Tịch Giản Cận nhẹ nhàng dùng sức, ở trên da thịt bền chắc của người đàn ông lưu lại mùi dấu ngón tay.

Bạc Sủng Nhi khẽ co rút chỗ sâu lại, đem Tịch Giản Cận cắn thật chặt, Tịch Giản Cận suýt nữa không nhịn được, trên trán cũng tí tách rơi xuống mồ hôi, cảm thấy nơi đó thật là thoải mái, thật là ấm áp và ướt át, hận không được một đời một thế được say bị chết ở chỗ sâu trong cô.

Anh chậm chạp không động, Bạc Sủng Nhi cực kỳ không thoải mái, bên trong có chất lỏng dính dính đặc, từng điểm từng điểm rỉ ra, anh đem phaadn đầu cứng rắn to lớn tưới nước ướt nhẹ, anh không nhịn được thấp giọng hô, cúi đầu, cắn môi của cô, sau đó ngay tại gắt gao đút đi vào.

"Không phải anh bảo đút em uống sữa tươi sao? Làm sao lại mời em ăn xúc xích hun khói rồi?... Ngô... Tịch, thoải mái... Ừ...."

Bạc Sủng Nhi ở thời điểm Tịch Giản Cận lại một lần nữa xâm nhập đến chỗ sâu trong thân thể của mình, trong lúc bất chợt hai chân hung hăng đem eo ếch người đàn ông nốt lại, không để cho anh rút lui, mà nửa người dưới của mình liều mạng co rút lại, dùng sức kẹp chặt nửa người dưới của anh, đem anh kẹp đến sắc mặt từ từ xanh lên, có một chút chất lỏng từ nửa người dưới anh tiết ra, Bạc Sủng Nhi thật dài "Ngô " một tiếng, xấu xa mở miệng nói: "Tịch, anh trông anh xem, hình như muốn kết thúc rồi... Xem ra, hôm nay xúc xích hun khói cũng không ăn ngon lắm!"

Tịch Giản Cận cực kỳ phẫn nộ hô tên Bạc Sủng Nhi, tràn đầy uy hiếp!

Cô lại dám làm như thế?

Thiếu chút nữa để cho anh tiết ra ngoài, đem tôn nghiêm phái nam của mình, toàn bộ ném đến không còn một mống!

Cái cô nhóc này, thật đúng là làm cho anh phát điên!

Tịch Giản Cận hận đến nghiến răng, anh vươn tay, đè xuống bả vai của cô, eo ếch động một cái, rút lui đi ra ngoài, sau đó gắt gao ấn lấy thân thể của cô, hung hăng mà động.

"Tiểu yêu tinh, xem một chút lần này anh có khiến em liên tục cầu xin tha thứ không!"

Sức bật của anh cực kỳ tốt, nhanh chóng rút lui, xông vào, tới tới lui lui, phản phản phục phục, Bạc Sủng Nhi chẳng qua là đơn giản nhận mấy chục cái, đã không được, cô co rúm thân thể, muốn để cho Tịch Giản Cận nhẹ chút, ai ngờ Tịch Giản Cận càng nặng hơn, còn dán bên tai của cô, không thuận theo nói: "Làm sao? Lần này xúc xích hun khói có ăn ngon hay không? Hả?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 871: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (18)

Bạc Sủng Nhi một câu cũng nói không nên lời, chỉ có thể nhắm mắt lại, nghe Tịch Giản Cận nói lời xấu xa, mặt cũng đỏ theo lên.

Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng cô, cảm thấy rất là rung động lòng người, liền cúi đầu xuống, để lại từng dấu răng trên khuôn mặt của cô, sau đó ngậm lấy bờ môi cô, triền miên hôn hít, đem hô hấp của cô đoạt đi, khiến cho cô thiếu dưỡng, hai chân loạn đạp, âm điệu nghẹn ngào, cực kỳ giống tiếng kêu rên.

Anh hồi lâu, mới từ bỏ ý đồ.

Đem cô ôm lên, chính mình nằm xuống, để cho cô ở phía trên, kéo lấy thân thể cô, chặt chẽ muốn cô.

Anh mỗi một lần đều đâm vào chỗ sâu nhất trong thân thể cô, cô cuồn loạn đã không biết mình lúc này đang ở chỗ nào rồi.

Chỉ là biết, mình bị người đàn ông mình yêu âu yếm.

Vẫn là hung hăng muốn.

Hồi lâu, Tịch Giản Cận mới tiết ra.

Cô cũng ghé vào trên người anh, ai ngờ anh lại tinh lực dồi dào xoay người, một lần nữa đem cô đặt ở dưới thân, dán lỗ tai cô, chậm rãi cắn vành tai cô nói ra: "Như thế nào, vừa rồi không phải sữa tươi? Hả? Uống có được hay không?"

Đại nã Bạc Sủng Nhi, âm âm nổ tung, Tịch Giản Cận có thể hư hỏng như vậy sao?

Anh..... Anh lại sửa tưới đó, cái này, là tinh dịch đàn ông sao?!

Bạc Sủng Nhi cắn môi dưới, một câu cũng nói không nên lời.

Tiểu Tịch làm sao xấu xa như thế?

Xấu xa đến cảnh giới cực phẩm?

Tịch Giản Cận rất hài lòng cười, vươn tay, chậm rãi tiếp tục trêu chọc lấy nửa người dưới của cô, thật lâu, mới lên tiếng: "Ừ..... Em xem, nơi này lại bắt đầu chảy nước miếng, lại muốn uống sữa rồi hả? Hả? Muốn anh tiếp tục với em không? Hả?"

Bạc Sủng Nhi không chịu được mở to miệng, cắn trên bờ vai Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận buồn cười đẩy hai chân của cô ra, lại một lần nữa chậm rãi xâm nhập.

Bạc Sủng Nhi thở dài một hơi, lúc này Tịch Giản Cận mới kéo lấy phần eo của cô, tiếp tục mạnh mẽ đâm tới.

Cũng không biết qua bao lâu, Bạc Sủng Nhi cảm giác chính mình cử tử nhất sinh, Tịch Giản Cận mới chịu buông tha cô

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 872: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (19)

Đến khi, Bạc Sủng Nhi đã cảm giác chính mình giống như chết mất, cô liền thở dốc không dùng được khí lực, chỉ là buồn bã nhìn Tịch Giản Cận, biểu lộ xinh đẹp mà mị hoặc, khiến Tịch Giản Cận hơi xuất thần, không nhìn được cúi đầu, ở môi của cô lưu luyến quên về hồi lâu.

Ngày đó, Tịch Giản Cận không có mang Bạc Sủng Nhi đi ăn cơm.

Ngày đó, Tịch Giản Cận giống như câu nói trước khi anh rời đi, đem Bạc Sủng Nhi ăn đến no căng.

Ngày đó, Tịch Giản Cận thủy chung cũng không cho Bạc Sủng Nhi nửa điểm xoay người, vẫn luôn ở trên giường quấn cô, thẳng đến sau cùng, đem cô làm bất tỉnh, anh mới ngã xuống.

Hai người tình trạng kiệt sức, toàn thân đau buốt, đại biểu túng dục quá độ.

Tứ chi hơi động một chút, cũng là nỗi đau xé rách tim gan.

Bọn họ nằm ở nơi đó, giống như chết mất mà ngủ, mãi cho đến chạng vạng tối, đồ ăn đều nguội hết, Tịch Giản Cận bừng tỉnh, đỡ dành Bạc Sủng Nhi, hai người tùy tiện ăn một chút, ôm cùng một chỗ, tiếp tục buồn ngủ.

Ước chừng là lúc tám giờ tối, Tịch Giản Cận bị điện thoại di động đánh thức.

Là Tịch gia gọi điện thoại.

Để anh mang Bạc Sùng Nhi trở về Tịch gia ăn cơm.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn Bạc Sùng Nhi rã rời, nghĩ rồi vẫn là từ chối.

Ông nội Tịch Giản Cận có chút không cao hứng, Tịch Giản Cận liền nói: "Sùng Nhi đang nghỉ ngơi....."

Ông nội Tịch Giản Cận quan tâm tôn tử của mình, nhất thời có chút lo lắng hỏi trước hỏi sau, biết được Bạc Sùng Nhi chỉ mệt, lúc này mới yên tâm xuống.

Thật vất vả đem ông nội Tịch Giản Cận đuổi đi, hai người nằm ở trên giường còn không có nghỉ ngơi nửa giờ, lại truyền đến tiếng chuông cửa.

Tịch Giản Cận kéo lấy thân thể mệt mỏi ra mở cửa, nhất thời trợn mắt hốc mồm.

"Tịch thiếu gia, đây là thủ trưởng phân phó chúng tôi, để cho chúng tôi đưa tới chút đồ bồi bổ thân thể cho Bạc tiểu thư!"

Hai người đàn ông trẻ đứng ngoài cửa, trong tay mang theo hộp đựng thức ăn, Tịch Giản Cận tránh ra bên cạnh, để bọn họ ăn đặt ở trên bàn, mở ra, bên trong đều là một số thuốc bổ, đủ loại kiểu dáng, hiển nhiên lão đầu tử đã hạ tuyệt lệnh, để cho người ta đem thuốc bổ trăm năm khó gặp nhét đến nơi này!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 873: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! (20)

Hai người đàn ông cũng bị người ta phân phó, đặc biệt chỉ điểm từng đồ nên ăn như thế nào, tinh tế giảng cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận ghi lại từng cái, tiễn người đi, qua phòng ngủ, ôm Bạc Sủng Nhi đứng lên, dỗ dành cô ăn một chút đồ.

Có đồ rất ngọt, thực phẩm bổ dưỡng, Bạc Sủng Nhi thích đồ ngọt, ôm muốn ăn, vẫn là bị Tịch Giản Cận ngăn cản, sợ bổ quá mức.

Ăn xong, hai người ngồi trước cửa sổ sát đất, mỗi người bưng một chén trà, nhìn vạn ánh đèn tuyệt mỹ bên ngoài cửa sổ, rất là hài lòng.

Ngắm đến mười điểm, nhao nhao tắm rửa, lên giường, ôm nhau ngủ.

Biết bao ấm áp.

Bởi vì ban ngày chơi đùa quá mức hung mãnh, thể lực tránh khỏi chống đỡ hết nổi, cho nên ban đêm ngược lại đều rất quy củ, thậm chí thân thể trong một ngày này, cũng tiêu hao không còn một mảnh, dục vọng không ngừng mãnh liệt như vậy, nghe hô hấp lẫn nhau, nghe nhịp tim đập lẫn nhau, không tới một hồi, đều ngủ.

Ngày thứ hai, Tịch Giản Cận dậy sớm đi làm, tối hôm qua ngủ sớm, Bạc Sủng Nhi cũng dậy sớm, bây giờ ngược lại cô quy củ hiểu chuyện rất nhiều, biết mỗi ngày qua công ty nghiên cứu tình huống một chút, cho nên hai người kết bạn ra ngoài, Tịch Giản Cận đưa cô qua công ty, chính mình lại đi quân khu.

Bạc Sủng Nhi chăm chỉ không ít, thế nhưng phát hiện chính mình thông minh về thông minh, đầu động nhanh thì nhanh, thế nhưng vẫn là có rất thứ lúc trước không có học tập cho giỏi, hiện tại nhất thời cũng theo không kịp, cô cắn cây bút suy nghĩ thật lâu, có phải nên đi tới trường luyện thi hay không?

Suy nghĩ chuyện này, mãi cho đến đêm rất khuya, Bạc Sủng Nhi nhận điện thoại Tịch Giản Cận, đã ở dưới lầu chờ cô rồi.

Bạc Sủng Nhi rất là hiếm có, xuống lầu, mới biết được kêu cô qua Tịch gia cơm nước xong.

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn thấy Bạc Sủng Nhi rất là cao hứng, quần lấy cô hỏi thân thể, còn phân phó người cực kỳ hầu hạ.

Thậm chí đều đem bác sĩ gia đình gọi tới, nói muốn kiểm tra thân thể cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nghe thấy, sắc mặt nhất thời thay đổi, cô đều không có đưa trẻ, làm sao kiểm tra thân thể?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 874: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (1)

Bạc Sủng Nhi lưng mất tự nhiên cứng ngắc, cô cứ thế mà gạt ra một nụ cười xem như ngọt ngào, đối mặt với ông nội Tịch Giản Cận: "Không có chuyện gì..... Hôm nay con có qua bệnh viện, chú Tần Thích đã kiểm tra cho con rồi, vẫn là rất bình thường."

Ông nội Tịch Giản Cận nghe được như vậy, miệng đều khép lại không được mà cười, "Thật sao? Vậy rất tốt, rất tốt, ta sợ vợ chồng trẻ hai đứa lần đầu gặp phải, đều không biết chuẩn bị thứ gì, mà đứa trẻ ở trong bụng con nhất định mỗi ngày đều phải kiểm tra, phải xem có tình huống gì phát sinh....."

Ông nội Tịch Giản Cận biết tình huống thân thể Tịch Giản Cận, mang theo một bộ phận bức xạ, cho nên, tự nhiên là sợ đứa bé trong bụng Bạc Sủng Nhi cũng có đột phát tình huống, nhất thời ông nội Tịch Giản Cận tiếp tục nói: "Cho nên, hôm nay ta mời bác sĩ, rất là thâm niên, con cũng không cần sợ, không đau, ông ta chỉ rút chút máu, đến lúc đó xét nghiệm một chút, liền tốt rồi!"

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi vẫn bình tĩnh như cũ, chỉ là đáy lòng sớm đã gấp mở một mảnh, cô bất ngờ nghiêng đầu, thận trọng nhìn Tịch Giản Cận một chút, phát hiện Tịch Giản Cận ngồi ở chỗ đó, ánh mắt bình tĩnh, nghiêm chỉnh giống như đồng ý.

Đáy lòng càng lạnh một mảnh.

Thậm chí phía sau lưng đều hiện đầy mồ hôi!

Kỳ thật..... Cái gọi là "Đứa trẻ" sớm nên biến mất!

Hiện tại đã hơn ba tháng một chút, bụng là hằn phải lớn hơn, mà cô vẫn bằng phẳng một mảnh, may mắn cô có mặc quần áo rộng rãi, người khác vẫn không thấy được.

Mục đích của cô là gả cho Tịch Giản Cận, cho nên mới nói láo, không nghĩ tới hết thủy thuận nước đẩy thuyền tới tình trạng này.

Mà "Đứa bé" trong bụng của cô đến hiện tại, đã không có bất kỳ tác dụng gì, còn lại đều là mạo hiểm!

Cô vẫn luôn không có tìm được thời cơ tốt đem đứa bé kêu mất, hiện tại đã không có cách nào mang xuống rồi!

Ông nội Tịch Giản Cận đối với đứa bé ở trong bụng cô yêu thương chú ý vô cùng, không phải là nhìn không ra.....

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, âm thầm cắn răng, cô nhất định phải nhanh chóng tạo ra..... Đem thứ sớm phát sinh ngoài ý muốn, sớm phát sinh xuống dưới!

Này cô đến cùng nên chuẩn bị gì để che giấu

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 875: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (2)

Bạc Sủng Nhi ngồi ở chỗ đó, trong đầu chuyển động thật nhanh.

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn thấy Bạc Sủng Nhi nửa ngày không nói gì, chỉ coi Bạc Sủng Nhi đã đồng ý, liền lập tức nâng cao giọng, nói với người làm ở bên: "Nhanh gọi điện để cho Tôn Y Sinh tới nhà một chuyến!"

Bạc Sủng Nhi nhất thời hoàn hồn, nghe được như vậy, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, môi của cô có chút tái nhợt, ngón tay khẽ run rẩy, vô ý thức thốt ra hô một câu: "Ông nội!"

Ông nội Tịch Giản Cận liền vội vàng xoay đầu, nhìn thấy sắc mặt Bạc Sủng Nhi vô cùng tái nhợt, trên trán đờ đờ mồ hôi, lập tức quan tâm hỏi: "Con làm sao vậy? Không thoải mái sao? Bụng không thoải mái sao?"

"Nhanh lên giường nằm đi..... Mau gọi điện thúc giục Tôn Y Sinh, để ông ta đến nhanh một chút!"

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới phát giác được chính mình quá mức khẩn trương, khẩn trương đều đã lộ ra dấu hiệu như vậy.

Cô hít sâu một hơi, ép buộc chính mình yên tĩnh trở lại, lúc này mới lắc đầu nói ra: "Ông nội..... Con không sao..... Chỉ là nghĩ đến phải kiểm tra thân thể, trong nội tâm không tự chủ được có chút sợ hãi..... Ông nội không biết..... Mỗi ngày con kiểm tra thân thể, kiểm tra con đều có chút sợ hãi rồi!"

Ông nội Tịch Giản Cận mới thở dài một hơi, vội vàng an ủi Bạc Sủng Nhi nói: "Ông nội biết bệnh viện thì ai cũng không muốn qua, cho nên ông nội đặc biệt gọi Bác sĩ tới? Cho nên, Sủng Nhi con không cần sợ....."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, đáy lòng bay nhảy vô cùng lợi hại.

Đại não nhanh chóng chuyển động, nhưng cũng tìm không thấy một lý do tốt cự tuyệt ý ông nội Tịch Giản Cận

Tịch Giản Cận một mực trầm mặc thủy chung đều nhìn chăm chăm vào Bạc Sủng Nhi.

Cái lời hoang đường, đi đến một bước này, xem như là lời nói dối thấu trời với ông nội anh.

Cần vô số lời nói dối viên mãn.

Anh biết trong bụng cô không có con.

Cũng biết cục diện này sớm muộn sẽ tới.

Giống như là hiện tại.....

Đừng nói là cô đang khẩn trương, kỳ thật anh cũng khẩn trương theo.

Chỉ là chẳng qua anh biểu hiện so với cô bình tĩnh rất nhiều.

Anh ngồi sát bên cạnh cô, có thể cảm giác toàn thân cô có chút run rẩy.

Nói thật, trong lúc này, anh kỳ thật vẫn hơi kinh ngạc..... tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, thế mà cũng có lúc phải khẩn trương sợ hãi như thế sao

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 876: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (3)

Mặc cho ai nhìn thấy, đều cảm thấy có chút không thể tin?

Kỳ thật, có một số việc, anh rất muốn cùng cô đối mặt, liền như hiện tại, cô lừa gạt anh mang thai con anh, anh liền ngây ngốc tin tưởng, theo ý cô, cưới cô làm vợ.

Anh cũng sẽ lương tâm bất an, mỗi lần ở đêm khuya, nghĩ đến chính mình cưới được cô gái mình yêu, cùng cô dây dưa vui vẻ, theo lời trong miệng cô nói, bọn họ làm bộ hạnh phúc, đáy lòng của anh, đều có áy náy.

Áy náy với Hàn Như Ý.

Không biết cô gái ở nước xa kia, đến cùng trôi qua tốt không?

Có một số việc, là dù ai cũng không cách nào lừa gạt người nào, bọn họ nói làm bộ hạnh phúc, thế nhưng hạnh phúc của bọn họ, giả vờ lại là hoàn mỹ như vậy.

Anh biết, hai người bọn họ đều khát vọng cuộc sống như vậy, khát vọng đem quá khứ khổ sở, cùng nhau quên hết mà thôi.

Còn đứa bé..... Đến lúc biến mất không thấy gì.

"Ông nội, chuyện kiểm tra cũng không cần gấp gáp như vậy, trở về kiểm tra cũng không muộn..... Hôm nay con mang cô ấy về nhà dùng cơm, ông lại kêu chú Tôn tới làm kiểm tra cho Sùng Nhi, khẳng định Sùng Nhi

không thoải mái, người ta còn tưởng rằng ông chỉ quan tâm tới đứa bé, không thích cô ấy!"

Tịch Giản Cận một mực trầm mặc đột nhiên mở miệng, nói với ông già.

Ông nội Tịch Giản Cận bị Tịch Giản Cận nói vậy, nhất thời nhìn Bạc Sùng Nhi, đặc biệt lo lắng: "Sùng Nhi, con sẽ không thật ngỗ như vậy chứ?"

Bạc Sùng Nhi đích thật là không nghĩ tới Tịch Giản Cận biết mở miệng nói câu này, anh chẳng lẽ không muốn biết con của mình, có phải khỏe mạnh không sao?

Ông nội Tịch Giản Cận nhìn thấy Bạc Sùng Nhi không rên một tiếng, thật đúng là coi là Bạc Sùng Nhi không cao hứng lắm, lập tức nghĩ tới Bạc Sùng Nhi từ bé được tập đoàn Bạc Đế nuông chiều, bị người sủng cho vô pháp vô thiên, từ trước đến nay đều là cô quan trọng với người khác, làm gì có ai quan trọng hơn cô?

Nhất thời ông nội Tịch Giản Cận vội vàng cười ha hả nói: "Sùng Nhi, con đừng tức giận..... Ông nội không phải ý đó....."

Bạc Sùng Nhi liên tiếp lắc đầu, "Ông nội, con làm sao lại trách tội ông!"

"Xem như cô trách tội, ngoài miệng cũng sẽ không nói ra." Tịch Giản Cận ở một bên, đột nhiên lạnh lạnh cắt ngang lời Bạc Sùng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 877: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (4)

Ông nội Tịch Giản Cận ngẫm lại cũng thế, lúc này Tịch Giản Cận mới chậm rãi đứng lên, nhìn cơm tối đã chuẩn bị xong: "Ông nội, cái chuyện kiểm tra sức khoẻ, khẳng định là phải kiểm tra, nếu không ngày kia con mang Sùng Nhi đi qua bệnh viện, đến lúc đó có tình huống như thế nào con bảo chú Tôn tới báo, hôm nay con mang cô ấy về đây dùng cơm, chúng ta nên ăn một bữa thật tốt, nói thế nào, cô ấy gả cho con, còn không có được dùng bữa với ông, cho nên hiện tại chúng ta đừng để chú Tôn chạy tới một chuyến, quấy rầy cái bầu không khí!"

Ông nội Tịch Giản Cận nghe Tịch Giản Cận nói như vậy, lập tức gật đầu đáp ứng.

Lập tức quay đầu, nói với người bên cạnh: "Mau gọi điện, để Tôn Y Sinh đừng đến, ngày kia để ông ta chờ ở bệnh viện, đến lúc đó tiểu Cận mang theo Sùng Nhi qua....."

Sau đó, ông nội Tịch Giản Cận quay đầu, dùng khẩu khí thương lượng hỏi Bạc Sùng Nhi: "Vậy có thể chứ?"

Bạc Sùng Nhi gật đầu, tự nhiên là đồng ý.

Đáy lòng cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy là được rồi!

Ngày mai..... Ngày mai nhất định phải để Bạc Tình hành động!

Tịch Giản Cận đứng ở một bên, bên miệng ngậm lấy một vòng nụ cười, nắm tay Bạc Sủng Nhi, đi về bàn ăn, hai người ngồi ở bên cạnh ông nội Tịch Giản Cận.

Tâm tình ông nội Tịch Giản Cận đặc biệt tốt, càng xem cái hài lòng với hai đứa, vừa nghĩ tới trong bụng Bạc Sủng Nhi còn có một đứa bé, tâm tình ông càng tốt, liền phân phó người cầm chai Laffey năm 82, trở ngại Bạc Sủng Nhi mang thai, cho nên không cho cô uống, cùng Tịch Giản Cận rót ra hai chén.

Ông nội Tịch Giản Cận một mực ân tình chiêu đãi Bạc Sủng Nhi, thỉnh thoảng chỉ đồ ăn ở trên bàn, thịnh tình không thể chối từ, Bạc Sủng Nhi chỉ có thể lần lượt ăn một chút.

Nhưng đáy lòng vẫn nhiều hoặc ít không cách nào an định xuống, trong đầu còn quẩnquanh chuyện của "Đứa bé"kia, có lúc lại không quan tâm, nhiều lần ông nội Tịch Giản Cận nói chuyện với cô, cô đều chưa kịp phản ứng.

Tịch Giản Cận vẫn luôn quan sát đến Bạc Sủng Nhi.

"Sủng Nhi, rốt cuộc con sao thế?" Ông nội Tịch Giản Cận rất quan tâm hỏi một câu, bình thường cái nha đầu này, đều rất cơ trí, làm sao hôm nay thất thần như vậy?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 878: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (5)

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, nhếch môi nói ra: "Không có việc gì..... Có thể là buổi tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt."

Trên mặt ông nội Tịch Giản Cận hiện lên lo lắng: "Không có nghỉ ngơi tốt? Sao có thể không nghỉ ngơi?"

Bạc Sủng Nhi vội vàng cười ngọt ngào, kẹp đồ ăn cho ông nội Tịch Giản Cận: "Ông nội, đều là Tịch không tốt, anh ấy buổi tối hôm qua một mực quần lấy người ta....."

Ông nội Tịch Giản Cận quả thật chuyển ánh mắt hướng về phía Tịch Giản Cận, hung hăng trừng mắt nhìn Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không có lên tiếng, ánh mắt đen kịt như là bảo thạch, bình tĩnh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, giống như cất giấu ý vị không rõ hàm nghĩa.

Bạc Sủng Nhi nhìn thấy ánh mắt Tịch Giản Cận như vậy, đáy lòng đột nhiên lộ bộp một chút, không biết là chính mình tâm hổng, hay là chuyện gì xảy ra, luôn cảm thấy ánh mắt Tịch Giản Cận, để cho cô có chút không hiểu rét run.

Chẳng lẽ là anh biết thứ gì?

Anh biết cô không có mang thai sao?

Không nên..... Nếu như Tịch Giản Cận biết, anh khẳng định sẽ tức giận, đầu tiên là cô đem Hàn Như Y bán đi, lại lừa gạt anh mang thai con

anh, hai chuyện này liên hợp lại cùng nhau, nếu như anh biết, khẳng định là tức giận!

Tiểu Tịch, cái gì cũng tốt, nhưng là ghét nhất bị người khác coi như là ngu ngốc!

Mà cô, hết lần này tới lần khác phạm huý rồi!

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi hơi có chút hoảng hốt, Tịch Giản Cận nhìn mắt của cô, hơi cau môi, khí chất nho nhã quý công tử, phát huy đến vô cùng tinh tế, anh giơ cái ly, chậm rãi uống một ngụm, hơi khiêu mi, dùng con mắt hỏi thăm Bạc Sủng Nhi, ngữ điệu tự nhiên mà êm tai: "Làm sao hả? Một mực nhìn anh?"

Giọng Tịch Giản Cận, rõ ràng ngậm một vòng nghiền ngẫm.

Ông nội Tịch Giản Cận cười, Bạc Sủng Nhi lặng lẽ đỏ mặt, cúi đầu xuống, gắp đồ trong đĩa.

Tịch Giản Cận cười khẽ một tiếng, cùng ông nội nâng chén, một già một trẻ tiếp tục uống rượu.

Lòng Bạc Sủng Nhi, thời gian dần trôi qua an định xuống, Tịch Giản Cận khẳng định là cái gì cũng không biết, nếu như biết, anh chỗ nào còn sẽ có tâm tình bồi tiếp chính mình trò đùa?

Có thể là anh uống rượu, ánh mắt mới có thể đẹp mắt như vậy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 879: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (6)

Càng là thời khắc mấu chốt, càng không thể nghi thần nghi quỷ!

Bạc Sủng Nhi chậm chậm ăn cơm, thỉnh thoảng cùng ông nội Tịch Giản Cận trò chuyện.

Một bữa cơm ăn xuống, ngược lại có mấy phần tốt.

Ăn xong, bồi tiếp ông nội Tịch Giản Cận uống trà, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi mới rời đi.

Trên xe, trên đường đi bọn họ đều rất yên tĩnh.

Lúc này sắc trời đã rất sâu rất sâu, ven đường có cực ít xe cộ.

Tịch Giản Cận một đường yên lặng lái xe, anh thỉnh thoảng xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thấy Bạc Sủng Nhi đang ngẩn người, không cần đoán, cũng biết trong lòng của cô đến cùng suy nghĩ cái gì.

Chắc là vì nói dối rầu rĩ đi!

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm phía trước, nửa ngày, mới lên tiếng: "Ngày kia anh xin phép nghỉ ở quân khu, dẫn em đi kiểm tra thân thể."

Thân thể Bạc Sủng Nhi cứng đờ, sắc mặt nhất thời khó coi, Tịch Giản Cận vươn tay, sờ lên đầu nhỏ của cô, biết rõ còn cố hỏi nói: "Làm sao vậy? Không thoải mái sao? Có cần hiện tại anh dẫn em đi bệnh viện?"

"Không cần....." Bạc Sủng Nhi lắc đầu, cảm thấy toàn thân cũng bắt đầu khẩn trương lên, miễn cưỡng cười: "Em không sao, Tịch."

"Thật sao? Đều đã hơn ba tháng, bụng hẳn là hơi lớn lên một chút! Để cho anh sờ một cái xem!"

Tịch Giản Cận một bên nói qua, bàn tay từ đầu của cô xê dịch về bụng của cô.

Bạc Sủng Nhi cảm giác thân thể chính mình đều không thể nhúc nhích, cô dưới tình thế cấp bách, nhanh chóng nói ra: "Đừng..... Tay của lạnh....."

Cô vòng vo con người nửa ngày, chuyển đến một cái cơ sở sứt sẹo thế.

Tịch Giản Cận gạt đầu, thu tay trở về.

Sắc mặt không có thay đổi quá lớn.

Cũng không có nói chuyện, một đường lái xe đến dưới lầu.

Xuống xe.

Bạc Sủng Nhi thỉnh thoảng đánh giá Tịch Giản Cận, phát hiện anh giống như là không có chuyện gì, tâm tình dần trôi mà bình ổn lại.

Tịch Giản Cận biết Bạc Sủng Nhi một mực nhìn mình, kỳ thật về phần cái "đứa con" này, anh sớm đã nghĩ kỹ biện pháp.

Chỉ là chẳng qua, kỳ thật anh rất muốn cô tự mình nói ra với anh..... Tịch, lúc trước em lừa gạt anh.....

Thẳng thắn với anh một lần.

Như thế, anh nguyện ý cùng cô nắm tay, cùng một chỗ lừa bịp ông nội.

Anh nhìn ra đáy lòng của cô đang khẩn trương, đang sợ, đây rõ ràng là cô tự mình không giải quyết được..... Cô đã là vợ anh, hoàn toàn có thể tìm anh!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 880: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! (7)

Vì cái gì cô hết lần này tới lần khác liền không quay về mở miệng với anh chứ?

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận đi vào thang máy, Bạc Sủng Nhi ngây ngốc đứng ở nơi đó, trong đầu một mực đung đưa chuyện của ngày mai rốt cuộc nên giải quyết như thế nào, đến mức cửa thang máy đã mở ra, Tịch Giản Cận đi ra hai, ba bước, Bạc Sủng Nhi còn ngây ngốc đứng ở nơi đó.

Tịch Giản Cận cau mày, không nhịn được quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi vẫn ngẩn người như cũ, anh cất bước đi tới trước mặt của cô, túm cô đi ra thang máy.

Bạc Sủng Nhi đột nhiên hoàn hồn.

Đồng thời cũng giật nảy mình.

Cô hốt hoảng tỉnh táo lại, nhìn thấy Tịch Giản Cận, trong mắt một mảnh mê mang.

"Làm sao vậy?" Đây là Tịch Giản Cận lần thứ mấy hỏi Bạc Sủng Nhi vấn đề này rồi.

Bạc Sủng Nhi chậm rãi lắc đầu, miễn cưỡng cười, giống như u linh trôi dạt đến trước cửa.

Thậm chí Tịch Giản Cận đều không có mở cửa, Bạc Sủng Nhi liền giơ tay lên, bắt đầu đẩy cửa rồi.

Tịch Giản Cận liền đứng ở một bên, nhìn Bạc Sủng Nhi ngây ngốc đẩy cửa, nửa ngày, Tịch Giản Cận mới mang theo chút cảm tức vươn tay, kéo Bạc Sủng Nhi ra.

Lúc này đầu óc Bạc Sủng Nhi mới mơ hồ nhìn Tịch Giản Cận, bất tri bất giác hỏi một câu: "Tịch, anh làm sao vậy? Sắc mặt không tốt!"

Tịch Giản Cận đen mặt, mở cửa, Bạc Sủng Nhi mới chậm rãi cười, tiếp tục nói: "Há, cửa không có mở..... Vừa rồi thất thần rồi."

Cô vào phòng, một đường trôi dạt đến trong phòng ngủ.

Tịch Giản Cận vươn tay, kéo tay của cô.

Thân thể Bạc Sủng Nhi run lên, một giây sau liền cảm giác được thân thể chính mình bị Tịch Giản Cận kéo vào trong ngực.

Tịch Giản Cận chậm rãi cúi thấp đầu, hô hấp ở bên tai của cô, Bạc Sủng Nhi coi là Tịch Giản Cận muốn làm những chuyện kia, nhất thời cau mày cự tuyệt: "Tịch, em hiện tại không muốn làm, ngày mai được không? Em rất mệt mỏi, muốn đi nghỉ ngơi rồi....."

Nói xong, Bạc Sủng Nhi liền muốn từ trong ngực Tịch Giản Cận vùng vẫy ra ngoài, Tịch Giản Cận lại vươn tay, siết chặt lấy bờ vai cô không chịu để cho cô động.

Bạc Sủng Nhi nhú mày, ánh mắt nhìn Tịch Giản Cận mang theo vài phần hỏi thăm.

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nhìn đã hơn nửa ngày, đột nhiên mấp máy môi, liền buông Bạc Sủng Nhi ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 881: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【8】

Bạc Sủng Nhi không có Tịch Giản Cận kèm chế, cả người lập tức dễ dàng.

Thậm chí một câu cô cũng không nói cho Tịch Giản Cận, giống như là không có hồn, xoay người liền hướng phòng ngủ đi tới.

Thậm chí cô đi hai bước, đột nhiên đứng lại, nhìn ngoài cửa sổ, lẳng lẳng ngẩn người.

Thậm chí đáy mắt của cô, hiện lên vẻ sợ hãi.

Hồi lâu, cô giống như là không thấy Tịch Giản Cận trong phòng, chậm rãi ngồi xổm người xuống, ngồi ở trên sàn nhà, nhìn ngoài cửa sổ, hai mắt thẳng tắp, hồi lâu, cô liền chôn đầu ở trên hai chân, toàn thân cao thấp cũng bao phủ một tầng bất lực.

BBất lực như vậy, làm long Tịch Giản Cận đau nhói.

Anh vốn là tức giận.

Nhìn cô hoang mang lo sợ như vậy, cũng không chịu mở miệng hướng về phía anh hồi lỗi, anh là có chút tức giận đấy!

Nhưng là bây giờ cô lo lắng đến mức biến thành như vậy, đáy lòng của anh liền mềm nhũn.

Anh thở dài một hơi.

Nện bước bước chân đi tới trước mặt cô.

Cô cũng không phát hiện anh tới gần.

Anh thấy bả vai của cô run run.

Anh chậm rãi đứng ở trước mặt cô.

Anh vươn tay, sờ sờ tóc của cô, cô mới giống như là cảm thấy có người tồn tại, hậu tri hậu giác ngẩng đầu, ánh mắt nhìn anh, khẽ phiếm một tầng hồng.

Tâm Tịch Giản Cận, đột nhiên bị nắm chặt, anh vươn tay, chậm rãi ở mắt của cô ma sát hai cái.

Sau đó đem cô ôm vào trong ngực của anh, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng cô, một tiếng một tiếng nói: "Sủng Nhi... En đang sợ cái gì? Ừ? Đừng sợ... Còn có anh ở đây."

Đừng sợ, còn có anh ở đây.

Thật ra thì đây là câu nói ấm áp nhất trên cái thế giới này.

Hạnh phúc là gì?

Chính là mấy chữ này đi.

Hạnh phúc là ở thời điểm bạn khổ sở cùng bất lực, có một người đàn ông có ôm bạn, đối với bạn nói, đừng sợ, còn có anh ở đây...

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi đột nhiên đau lên.

Tịch, Tịch, anh biết tôi sợ cỡ nào không?

Cũng là bởi vì anh đang ở đây, em không muốn mất anh, cho nên em mới sợ hãi.

Em rất cuợc phải như thế nào, mới có thể để cho ông nội cùng anh, thần không biết quỷ không hay hại chết "Con " của chúng ta?

Tịch, Tịch, anh biết hiện tại em khổ sở cỡ nào không?

Nhưng là một chút em cũng không hối hận, chỉ cần có thể gả cho anh, chỉ cần có thể cùng anh ở chung một chỗ, em đều bất chấp

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 882: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【9】

Bạc Sủng Nhi làm ồ trong ngực Tịch Giản Cận, chậm rãi rơi nước mắt.

Cô nắm vạt áo của anh, trong lúc bất chợt mở miệng: "Tịch..."

Thân thể Tịch Giản Cận nhẹ nhàng cứng ngắc, anh nhìn về phía ánh mắt của cô, "Ừ " một tiếng, thậm chí anh cũng ngừng hô hấp, giống như là chờ thanh âm của cô truyền đến.

Có phải cô quyết định nói cho anh biết chân tướng rồi hay không?

Cô...

Đáy mắt Tịch Giản Cận, lập tức ấm áp một mảnh.

Bạc Sủng Nhi nhìn một ánh mắt ấm áp của anh, trong lúc bất chợt hốc mắt càng ươn ướt hơn.

Cô há miệng, thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, tuy nhiên lại không có dũng khí nói ra khỏi miệng, sợ... Sợ ấm áp của anh biến thành lãnh khốc, sợ anh tức giận, sợ anh rời đi...

Nhưng là cô lại sợ không có phương pháp xử lí những chuyện này tốt hơn.

Sợ hết thảy không còn kịp nữa, sợ ngày kia anh mang cô đi làm kiểm tra lúc, hết thảy chân tướng rõ ràng, khi đó, anh càng tức giận đi!

Có phải bây giờ cô đối thẳng thắn với anh sẽ được khoan hồng không, có phải anh sẽ hơi tha thứ cho cô không?

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi giao chiến một hồi lâu, lúc này mới nắm ống tay áo Tịch Giản Cận, yếu ớt mở miệng: "Tịch, em có lời muốn nói với anh."

Ánh mắt Tịch Giản Cận mềm mại hơn rồi, anh nhìn chăm chăm cô, chỉ cần cô mở miệng nói, anh lập tức đem hết thảy tất cả mọi chuyện gánh chịu!

Bạc Sủng Nhi cắn cắn môi dưới, một hồi lâu, vẫn mềm yếu hạ bả vai xuống

Đúng là vẫn không có dũng khí.

Thông ánh mắt xuống.

"Không có chuyện gì..."

Đáy mắt Tịch Giản Cận, từ từ hiện lên mất mát.

Thật ra thì, anh yêu cầu đích thực không nhiều lắm, chỉ là hy vọng, cô có thể bước ra một bước, hướng về phía anh thẳng thắn, không cần mỗi một lần, luôn là cái kia loại giấy dựa lần lượt thay đổi, một lần lại một lần tha thứ cô.

Vẫn không được sao?

Đáy mắt Tịch Giản Cận dần dần lạnh lên.

Bạc Sủng Nhi không nhìn thấy.

Thời gian từng giọt từng giọt chảy xuôi mà qua.

Rất lâu sau đó, Tịch Giản Cận mới mở miệng, "Sủng Nhi, có phải em có chuyện gì gặt anh hay không?"

Nếu cô không mở miệng, vậy anh liền cho cô một cái cơ hội mở miệng đi!

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, ánh mắt đột nhiên trợn to, đáy mắt của cô hiện lên vẻ sợ hãi, cúi đầu, không dám nhìn tới Tịch Giản Cận: "Hả? Tịch, anh đang nói cái gì?"

Tịch Giản Cận không lên tiếng, cánh môi vô thanh vô tức mân thật chặt!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 883: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【11】

Tịch Giản Cận liếc trông mắt, chậm rãi cười, "Nếu không có gì, kia có thể là anh nghĩ nhiều, chúng ta sớm nghỉ ngơi một chút đi!"

Cả người khôi phục lại vẻ ôn nhuận như ngọc.

Giống như tức giận mới vừa rồi, căn bản chưa từng xuất hiện.

Bạc Sủng Nhi gật đầu, biết điều một chút đi theo phía sau Tịch Giản Cận lên giường.

Tịch Giản Cận nằm ở giường, giả ra bộ dạng rất mệt mỏi, rất nhanh ngủ say.

Bạc Sủng Nhi ở giường trên lăn qua lộn lại như thế nào cũng ngủ không được.

Qua thật lâu sau, Bạc Sủng Nhi nghe được hô hấp bên cạnh mình dần dần trở nên trầm ổn lại, cô nghiêng đầu, thấy Tịch Giản Cận đã chìm vào giấc ngủ rồi, Bạc Sủng Nhi lúc này mới lấy ra điện thoại di động, phát tin nhắn cho Bạc Tình: 【 Bạc Tình... Ngày mai đưa bé trong bụng con, phải biến mất. 】

Rất nhanh điện thoại di động liền nhận được điện tới, Bạc Sủng Nhi sợ quấy nhiễu Tịch Giản Cận, nhanh chóng cắt đứt, tiếp tục bổ sung một cái tin nhắn: 【 gửi nhắn tin. 】

Đại khái qua năm phút đồng hồ, Bạc Tình lúc mới đáp lại một cái tin nhắn: 【 hết thầy mọi chuyện đã làm xong, ngày mai chín giờ sáng, con đúng giờ xuất hiện ở XXX. 】

Bạc Sủng Nhi lúc này mới hoàn toàn buông tâm xuống, cũng không có ở nhắn lại, chẳng qua là xóa bỏ heets các tin nhắn đó, lúc này mới nhắm hai mắt lại.

Nhưng là một đêm vẫn ngủ không an ổn, vẫn suy nghĩ lung tung ba bốn giờ, đến rạng sáng bốn năm giờ đồng hồ, Bạc Sủng Nhi mới đi ngủ.

Cô mới vừa nhắm hai mắt lại, Tịch Giản Cận liền mở ra, nhìn chăm chăm dung mạo của cô.

Mắt của anh hiện lên nồng đậm mệt mỏi, cánh môi mân thật chặt, nhưng rõ ràng nhất có vẻ lo lắng còn đang tồn tại.

Anh không nhịn được có chút đau lòng, vươn tay, chậm rãi sờ soạng mặt cô, chậm rãi thở dài một hơi.

Thật ra thì hiện tại cũng là thời điểm bọn họ nên thẳng thắn với nhau rồi.

Có một số việc bọn họ cần đối mặt.

Không đơn thuần là cô không mang thai, anh muốn phụng bồi cô cùng đi lừa gạt ông nội, còn có một việc, rất trọng yếu, đó chính là... Anh căn bản không cách nào sinh dục.

Dù sao bọn anh bây giờ đã kết hôn rồi.

Anh nhất định phải hướng về phía cô đem chuyện này thẳng thắn nói ra, đối lại lúc trước, anh không nỡ để cô gả cho anh, nhưng cô đem Hàn

Như Y bán mất, anh không thể rời bỏ cô, còn rất tức giận, định, thì cứ như vậy, ả lấy ý nghĩ đáy lòng cười cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 884: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【12】

Buổi tối hôm qua, là anh đang chờ cô nói, thật ra thì bây giờ suy nghĩ một chút, khi đó, chỉ đứng ở góc độ của mình nghĩ tới những chuyện này.

Anh lúc ấy cũng không phải vì sợ cô ghét bỏ anh, cho nên cũng không có hướng về phía cô nói, anh căn bản không cách nào có con sao?

Tịch Giản Cận nghĩ đi nghĩ lại, liền chậm rãi thở dài một hơi, nhìn chăm chăm dung mạo của cô, lúc này mới lặng yên nằm ở một bên, đã ngủ.

Ngày hôm sau, thời điểm Tịch Giản Cận tỉnh lại rời giường, Bạc Sủng Nhi còn nằm ở trên giường đang ngủ.

Tịch Giản Cận đi ra ngoài mua bữa ăn sáng, đặt ở trên bàn, dựa theo lệ cũ giữ tờ giấy, lúc này mới đi ra ngoài.

Khoảng cách thời gian đi làm còn một giờ, Tịch Giản Cận đến bệnh viện quân khu.

Tôn Y Sinh vẫn chú trọng sức khỏe, buổi sáng vẫn quen ở trong bệnh viện luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ rèn luyện thân thể.

Cho nên, Tịch Giản Cận rất nhanh chóng liền tìm được Tôn Y Sinh.

Tôn Y Sinh thấy Tịch Giản Cận tới đây, lập tức liền sáng tỏ có chuyện rồi, trạng huống thân thể Tịch Giản Cận, ông là hiểu nhất, rõ ràng không

cách nào sinh dục, làm sao ngày hôm qua thủ trưởng Tịch gia lại gọi điện thoại cho ông, nói Tiểu công chúa Bạc Gia mang thai!

Cho nên, Tôn Y Sinh vừa nhìn thấy Tịch Giản Cận, liền lập tức cười hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Tịch Giản Cận cũng không che dấu cái gì, thoải mái nói: "Không có gì, chính là chuyện kiểm tra ngày mai... Hãy lừa gạt ông nội của cháu."

Tôn Y Sinh cũng không phải người ngu, biết tương lai Tịch gia phải dựa vào Tịch Giản Cận, hướng chi, thủ trưởng mặc dù lợi hại, nhưng cũng là ông nội Tịch Giản Cận, mâu thuẫn nhà bọn họ, ông cũng sẽ không xáo trộn cái gì.

Cho nên, Tôn Y Sinh liền hỏi: "Tịch thiếu gia có ý là..."

"Trực tiếp nói cho ông nội biết con cháu không thể nhận, có phóng xạ, sau đó đem bỏ đứa bé đi. " Tịch Giản Cận cười Bạc Sùng Nhi, cũng đã nghĩ đến cái biện pháp này rồi, cũng là biện pháp tốt nhất, thần không biết quỷ không hay đem ông nội Tịch Giản Cận lừa gạt tới.

Tôn Y Sinh lập tức gật đầu đồng ý, này là biện pháp tốt tuyệt đối, chính mình không nói, cũng sẽ không có người biết.

Tịch Giản Cận liền cáo từ, đi quân khu đi làm, trên đường có phát tin nhắn cho Bạc Sùng Nhi, nói buổi trưa hai người gặp mặt nói chuyện, rất nhanh điện thoại di động liền nhận được tin tức, nhưng là một cú điện thoại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 885: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【13】

Điện thoại là Bạc Sủng Nhi đánh tới.

Tịch Giản Cận đón nghe.

Bên trong truyền đến lại là thanh âm người khác.

"Alo, ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài là chồng của chủ điện thoại di động này sao? Cô gái này bị tai nạn xe cộ... Hiện tại đã tìm xe cứu thương, lập tức sẽ phải đến..."

Tim Tịch Giản Cận đột nhiên quên phải nhảy lên.

Xảy ra tai nạn xe cộ rồi?

Đại não Tịch Giản Cận ầm ầm nổ tung, anh cảm thấy thế giới của mình, giống như đều trống rỗng, cũng không biết qua rồi cuộc bao lâu, điện thoại truyền đến một trận một trận thanh âm: "Alo, tiên sinh, xin hỏi ngài đang nghe sao? Tiên sinh? Tiên sinh?"

Tịch Giản Cận lúc này mới hậu tri hậu giác "Ừ " một tiếng, đáp lại rồi một câu: "Tôi đang nghe!"

Tịch Giản Cận sau khi nói xong, mới phát hiện âm điệu mình lại là run rẩy.

Không biết là tức giận, hay là đang lo lắng!

Một hồi lâu, anh mới cứng rắn nặn ra rồi một câu: "Ở đâu?"

"Hả? " bên kia điện thoại hiển nhiên là sửng sốt một giây đồng hồ.

Tịch Giản Cận vội vàng mà hỏi: "Tôi hỏi, tai nạn xe cộ xảy ra ở đâu? Vị trí cụ thể là nơi nào?"

"Nga nga nha... Tiên sinh, là ở đường XX, bên cạnh cao ốc XX, nơi này đã bị phong tỏa rồi, đi tới nơi này..."

Lời còn chưa nói hết, Tịch Giản Cận trực tiếp cúp điện thoại.

Xoay người, liền hướng ngoài cửa quân khu đi tới.

Lưu lại người cả ba đội hai mặt nhìn nhau.

Tịch Giản Cận thậm chí vội vàng đến mức quân trang cũng không đổi lại, lên xe của mình, chân ga đã dẫm vào lớn nhất, một đường bão táp, đi tới địa điểm xác định.

Rất xa liền thấy có rất nhiều người vây chung quanh, người tập đoàn Bạc Đế cũng đã tới, còn có xe cứu thương.

Tịch Giản Cận thấy trên mặt đất có dấu vết máu tươi, hàm răng của anh lập tức cắn chặt đến lợi hại.

Anh vạch đám người ra, vọt đi vào, thấy Bạc Sủng Nhi đã bị người đặt ở trên băng cáng màu trắng, trên người đầy máu.

Tịch Giản Cận cảm thấy hai chân đều mềm, hồi lâu, anh mới bước một bước, hướng về kia dựa vào, cũng không cách nào nhúc nhích nữa.

Xe cứu thương Tập đoàn Bạc Đế đã tới, từ bên cạnh anh đi qua, nói giờ Bạc Sủng Nhi lên, đưa vào trong xe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 886: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【14】

Ngay sau đó, xe cứu thương gào thét rời đi, Tần Thánh những người đó cũng đi theo phía sau xe cứu thương biến mất không thấy gì nữa.

Thậm chí tài xế đụng vào Bạc Sủng Nhi cũng bị Tô Thần mang đi.

Người vây xem lục tục tản ra.

Duy chỉ có Tịch Giản Cận một người đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm một vũng máu trên mặt đất, hồi lâu, mới cảm thấy tim của mình như ngừng đập, lúc này mới lên xe, dọc theo phương hướng xe cứu thương biến mất chạy tới.

Bệnh viện là bệnh viện tập đoàn Bạc Đế, Tần Thích tự mình khai đao làm giải phẫu, người tập đoàn Bạc Đế thủ ở ngoài cửa, ai cũng rất khẩn trương.

Chuyện này, là Bạc Tình một tay an bài.

Ngay cả tài xế cũng là một tay bày ra.

Bạc Sủng Nhi thật ra căn bản cũng không xảy ra tai nạn xe cộ, chẳng qua là giả bộ, máu cũng là giả.

Giải phẫu tự nhiên lại càng giả dối.

Chẳng qua là thuận lợi nói Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi "Con " đã mất mà thôi!

Tự nhiên những người đó khẩn trương, cũng là đang diễn trò.

Nhưng là, chân thật cùng giả dối, thủy chung là vẫn khác nhau.

Tịch Giản Cận không phải là đứa ngốc, cũng không phải là ngu ngốc, anh là lính đặc biệt, am hiểu nhất đúng là quan sát về mặt một người biến hóa dù là rất nhỏ.

Cho nên, anh chỉ cần nhìn chăm chăm những người đó một chút, có thể biết, rốt cuộc nơi nào cùng nơi nào là bất đồng!

Cho nên, cùng đối với bọn anh kích động, Tịch Giản Cận cũng là nghiêm túc.

Thời gian từng giọt từng giọt lướt qua.

Mãi cho đến lúc giữa trưa, Tần Thích mới từ trong phòng giải phẫu đi ra, tháo xuống bao tay giải phẫu, nhất nhất nhìn quá mấy người phía trước, nói: "Cô không có chuyện gì, chẳng qua là nhận lấy kinh sợ... thời điểm đụng té trên đất, rất nhiều địa phương bị thương rồi... Chẳng qua quan trọng nhất là..."

Tần Thích dừng lại.

Quay đầu nhìn Tịch Giản Cận, mấp máy môi, mới mở miệng nói: "Đứa bé trong bụng của anh, nhận lấy thương tổn rất lớn, không thể giữ được... Cho nên... Tịch Giản Cận..."

Ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ, phản chiếu lên khuôn mặt Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận trầm mặc, thủy chung chưa từng mở miệng nói chuyện.

Những người khác chỉ cho là Tịch Giản Cận khổ sở, không tự chủ được cảm thấy có chút áy náy.

Bạc Sủng Nhi lừa anh có con không nói, anh còn phải đối mặt việc Bạc Sủng Nhi bán mất Hàn Như Ý, để cho lòng anh tồn tại áy náy mà chịu trách nhiệm cưới Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 887: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【15】

Hiện tại, lại còn lừa gạt anh, con đã không còn.

Thật ra thì, đối với Tịch Giản Cận mà nói, sợ là quá mức tàn nhẫn.

Dù sao, anh cho là đưa con thật sự tồn tại, đáy lòng nhất định tồn tại mấy phần hi vọng cùng mong đợi, hiện tại không có...

Tần Thích nói tới đây, nhưng có chút nói không được nữa.

Người Tập đoàn Bạc Đế cũng không phải là người tốt gì.

Nhưng mà, lần này, lại cảm thấy Tịch Giản Cận, thật sự có chút đáng thương.

Chẳng hay biết gì, còn phải vì một đứa bé căn bản không tồn tại, cho là không kịp nhìn thấy thế giới liền biến mất mà bi thương.

Dù sao cũng là máu thịt của anh a!

Hồi thần lại đầu tiên chính là Tần Thánh, anh nói, "Tịch Giản Cận... Cái kia... anh cũng đừng quá đau lòng, không phải Sủng Nhi không có chuyện gì sao? Tương lai còn nhiều cơ hội mà."

"Đúng, tương lai còn có thể có nhiều con hơn, hướng chi anh bây giờ tuổi còn rất trẻ..."

Phải không?

Còn có thể có nhiều con hơn sao?

Nếu như anh ở trước mặt bọn họ nói, thật ra thì một đứa bé cũng không thể có, bọn họ sẽ phản ứng thế nào?

Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt ý thức được, chính mình thật rất đáng buồn, rất buồn cười.

Bị một đồng người diễn trò, lừa gạt.

Lúc này, anh bất chợt liền suy nghĩ, nếu quả thật anh không biết anh không cách nào sinh dục, anh ngây ngốc cho là trong bụng của cô thật sự có con, kia sẽ là cảnh tượng như thế nào?

Mất con... Anh có lo lắng cùng quan tâm?

Thân thể của anh, tâm tình của anh...

Tịch Giản Cận liền nghĩ như vậy.

Suy nghĩ một chút, anh như vậy, thật đúng là buồn cười!

Buồn cười tới cực điểm!

Nhưng là, nếu như vậy, có lẽ rất tốt, tối thiểu chính mình có thật sự cho là con của mình không còn, sẽ đau lòng vì cô, sẽ thấy thẹn đối với cô, sẽ nghĩ hết biện pháp đùa cho cô cười, dùng hết mọi biện pháp tốt với cô...

Hiện tại đâu này?

Rõ ràng tự mình biết hết thấy sự thực, nhìn đám người bọn họ tự biên tự diễn diễn một tuồng kịch.

Anh biết, cô không muốn cho anh biết chân tướng mới làm như vậy, anh biết, cô là lo lắng anh tức giận mới làm như vậy, nhưng là đáy lòng, ít

nhiều gì, vẫn còn có chút khổ sở cùng bất đắc dĩ.

Đêm qua, anh thử thăm dò làm cho cô nói, cô cuối cùng cũng lựa chọn không nói cho anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 888: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【16】

Tịch Giản Cận cong môi, trong lúc bất chợt bật cười.

Anh trong lúc bất chợt ý thức được, hình như bây giờ đáy lòng mình thật sự quá khó chịu.

Biết rất rõ ràng là vì tốt cho nhau, nhưng thật sự vẫn khổ sở.

Có lúc, tình yêu chính là như thế, hai bên vất óc tìm mưu kế đối tốt với nhau, hết lần này tới lần khác lại đã tạo thành đau đớn ở đáy lòng lẫn nhau.

Thậm chí giờ khắc này, anh cơ bản là khí lực nói chuyện cũng không có, chẳng qua là nhìn ngoài cửa sổ sáng rỡ ngốc một hồi, lúc này mới lấy lại tinh thần, phát hiện Bạc Sủng Nhi đã bị đưa đến trong phòng bệnh.

Mọi người tập đoàn Bạc Đế coi chừng dùm cô, cho nên anh cũng chưa đi vào.

Mãi khi đêm đến, những nhân tài này rồi rít rời đi, đem không gian để lại cho Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận, lúc này Tịch Giản Cận mới đạp bước chân vào phòng.

Lúc này Bạc Sủng Nhi đã tỉnh, nằm ở giường thất thần.

Sắc mặt cũng không phải là quá mức đẹp mắt.

Nghe được tiếng bước chân, cô liền ngẩng đầu lên, thấy là Tịch Giản Cận, cô lập tức không biết mình nên dùng tâm tình như thế nào đi đối mặt

Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đứng ở trước giường, tay giơ lên bữa tối, đưa cho Bạc Sủng Nhi, thanh âm có chút khô khốc: "Ăn đi."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, vươn tay, nhận lấy.

Mặc dù tai nạn xe cộ kia là giả.

Nhưng là vẫn đụng phải thật.

Lúc ngã xuống, cánh tay bị thương.

Cho nên có chút đau, nhất thời không có đón ỗn, làm cô thấp giọng hô một tiếng.

Tịch Giản Cận nhường mào đem đồ ăn đặt ở trên bàn, giơ tay lên, cầm lên cánh tay của cô, lại phát hiện đã sưng vô cùng, phía trên hiện mấy vết máu.

ánh mắt Tịch Giản Cận đột nhiên trở nên có chút tàn bạo rồi.

Nắm cánh tay Bạc Sủng Nhi càng ngày càng dùng sức.

Bạc Sủng Nhi đau đến kinh hô một trận, nước mắt cũng tràn ra, ngẩng đầu nhìn về phía Tịch Giản Cận, lại phát hiện đáy mắt của anh, hừng hực Liệt Hỏa!

Bạc Sủng Nhi co rúm thân thể lại một chút, không phải là anh vì mất con mà khổ sở sao?

Cánh môi cô run rẩy một chút.

"Tịch, con của chúng ta không còn..."

Đáy mắt Tịch Giản Cận càng giăng đầy vẻ lo lắng!

Bạc Sùng Nhi ngừng thở, tiếp tục nhỏ giọng dò hỏi: "Tịch, có phải anh tức giận hay không?"

Bạc Sùng Nhi rũ mắt xuống, "Đều là em không tốt, hôm nay em không nên đi công ty... Con của chúng ta... ".

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 889: Tịch, Chúng Ta "Con Không Có ! 【17】

"Chớ nói! " Tịch Giản Cận cắt đứt lời Bạc Sủng Nhi, trên mặt mặt không chút thay đổi.

Đủ rồi, đủ rồi!

Đến đây chấm dứt đi!

Không thể tiếp tục lừa gạt nhau như vậy nữa!

Lừa gạt đến cuối cùng, đáy lòng chính mình càng lúc càng đau hơn!

Hơn nữa, nhìn xem, cô cũng đã bị thương, vì một đứa "Con" không tồn tại, chết tiệt, cô lại như vậy thương tổn chính mình!

Trên cánh tay đều là vết thương chồng chất!

Cô có thể cắn hàm răng, đem tuồng vui này diễn ra, nhưng anh căn bản là không thể!

Làm không được!

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, tiếp tục gằn từng chữ lập lại một lần: "Đừng theo anh nói chuyện đứa con nữa!"

Ngữ điệu của anh cực kỳ táo bạo.

Bạc Sủng Nhi quả thật bị làm cho sợ đến ngậm miệng, cẩn thận nhìn thoáng qua Tịch Giản Cận, mấp máy môi, thật sự không nói chuyện.

Tịch Giản Cận nắm bả vai Bạc Sùng Nhi, vừa đau lòng lại tức giận.

"Tại sao em không thể chờ lâu hơn?!"

Tịch Giản Cận cũng kềm nén không được nữa hướng về phía Bạc Sùng Nhi lớn tiếng hô lên: "Em có biết hay không, buổi sáng hôm nay anh đi tìm Tôn Y Sinh rồi, ta anh nghĩ kỹ xem phải làm sao để lừa gạt ông nội, ngày hôm qua anh hỏi em nhiều lần như vậy, tại sao em không thể nói cho anh biết em căn bản không hề mang thai?"

Vẻ mặt Bạc Sùng Nhi từ từ biến thành kinh ngạc.

Tịch Giản Cận tiếp tục lắc thân thể của cô nói: "Em nói cho anh biết có thể làm gì? Em sợ anh không yêu em, có phải hay không? Nếu như anh thật không yêu em, coi như là em có con, anh cũng sẽ không muốn lấy em! Em chẳng lẽ không biết, thời điểm ở trên du thuyền, anh biểu lộ với em, ám chỉ cái gì sao?"

"Anh nói, anh sẽ không bởi vì con mà cưới em, vậy thì đại biểu là em muốn gả cho anh, anh liền cưới em, em có con hay không cũng không sao cả!"

"Ngày đó anh ở du thuyền lên, thời điểm biểu lộ, đã đem lòng của mình, nói rõ ràng như vậy rồi, làm sao em vẫn không hiểu?"

Tịch Giản Cận vốn là quá khổ sở, không phải là tức giận.

Nhưng khi nhìn đến cánh tay Bạc Sùng Nhi vết thương chồng chất, liền bạo phát ra.

"Em có biết hay không, em bị thương, anh đau lòng cỡ nào! Em có biết hay không, kế hoạch như vậy nguy hiểm cỡ nào? Coi như là người tập đoàn Bạc Đế lợi hại, đó cũng là có nguy hiểm, nếu như xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, anh phải làm sao bây giờ?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 890: Tịch, “Con “ Chúng Ta Mất Rồi! 【18】

Sợ, thật sợ là sợ!

Nếu như không thấy cô bị thương, chắc là không biết đến cái loại sợ hãi này.

Nghĩ nhớ ngày đó, thời điểm cô bị đèn treo đập bị thương, cả người anh cũng hoàn toàn hồng mắt.

Khi đó, anh bắt đầu sợ hãi cô bị thương.

Hiện tại, tận mắt nhìn thấy, cái loại sợ hãi này liền bộc phát.

Rốt cuộc cỡ nào yêu một người con gái, mới có thể đến trình độ như thế?

Thấy cô bị một chút xiu vết thương, liền sợ mất đi?

Thà rằng chính mình chết, cũng không muốn cô chịu nửa điểm thương tổn!

"Buổi tối hôm qua anh hỏi em, anh chờ em nói cho anh biết, nói cho anh biết em căn bản là đang gạt anh, mục đích của em chỉ là vì gả cho anh, thậm chí anh cũng đã biểu hiện rất rõ ràng, em lại vẫn lựa chọn ngậm miệng! Anh hiểu, hiểu ý của em! Hiểu được ý của em! Em là đang sợ, đối với anh không tự tin, sợ anh tức giận! Cho nên anh tỉnh lại, anh biết buổi tối hôm qua mình biểu hiện quá gấp gáp, buổi sáng anh dậy sớm tới bệnh viện đi tìm Tôn Y Sinh, anh thậm chí còn phát tin nhắn cho em, buổi trưa

đem hết thầy thẳng thắn nói cho em... Tại sao, em cứ như vậy ủy khuất một mình em?"

"Anh nhìn đám người tập đoàn Bạc Đế khuyên anh, anh biết rất rõ ràng bọn họ vì yêu thương em, vì em lừa gạt anh, khi đó anh cảm giác mình giống như tên hề, sinh cũng không tức giận, bởi vì anh biết em sợ mất đi anh, anh hiểu... Anh chỉ khổ sở, một mình khổ sở mà thôi, hiện tại sao này? Em lại để cho anh thấy được em bị thương..."

Tịch Giản Cận đến cuối cùng khẩu khí cũng run rẩy lên.

Bạc Sủng Nhi nghe mà sửng sốt.

Tịch Giản Cận không tức giận sao?

Anh không phải là rất tức giận, rất tức giận sao?

Làm sao, anh luôn mềm giọng bảo cô như vậy, toàn bộ cũng là bởi vì cô bị thương?

Anh là đang quan tâm cùng lo lắng cho cô?

Tức giận vì cô không đợi chính mình?

Bạc Sủng Nhi cảm giác mình đang nằm mơ, anh tức giận, mới vừa rõ ràng rất sợ, nhưng bây giờ lại biến thành ấm áp.

Cô nắm cánh tay Tịch Giản Cận, nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, vô cùng chăm chú hỏi: "Tịch, làm sao anh biết... Làm sao biết em không mang thai?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 891: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! (19)

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Tất cả kích động, trong nháy mắt biến thành bình tĩnh, anh nhìn vào mắt của cô, hơi hơi mấp máy môi, lựa chọn trầm mặc.

Trong lòng Bạc Sủng Nhi sớm đã loạn thành một mảnh.

Anh thế mà biết cô căn bản cũng không có mang thai?

Anh thế mà biết cô kỳ thật vẫn luôn gạt anh?

Vậy anh vì cái gì còn muốn cưới cô làm vợ?

Anh tại sao phải làm như vậy?

Mục đích của anh là cái gì?

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, mắt thần bắt đầu run rẩy.

Hỏa khí của Tịch Giản Cận, dần dần tiêu tán, hô hấp cũng đi bình ổn lại.

Anh không có lên tiếng, chỉ là liếc nhìn mắt cô.

Nhìn chăm chăm vào cô.

Ngoài cửa sổ mặt trời ngã về tây, thế giới đều trở nên có chút mờ tối, trong phòng lặng im giống như toàn thế giới đều tĩnh mịch.

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, một mực không lời.

Bờ môi cô run rẩy.

Trong đầu cô, như một dây cung kéo căng, giống như lúc nào cũng có thể đứt gãy.

Cô suy tư hồi lâu, cũng suy tư không ra, Tịch Giản Cận đến cùng làm sao biết cô không có con?

"Tịch..... Nói cho em biết, làm sao anh biết?"

Trong lòng bàn tay của cô, đã hiện đầy mồ hôi.

Trong đầu nghĩ loạn không ra.

Cô nói xong, mở miệng một lần nữa, tiếp tục hỏi: "Anh biết em không có mang thai, vì cái gì còn muốn cưới em?"

Vì cái gì phải làm như vậy?

Chẳng lẽ, anh không hận em bán Hàn Như Y sao?

Vì cái gì phải làm như vậy?

Tịch, anh nói cho em biết, nói cho em biết anh vì cái gì phải làm như vậy?

Tịch Giản Cận thu lại ánh mắt, vẫn không có lên tiếng, đáy lòng lăn lộn một mảnh.

Anh rốt cuộc muốn mở miệng như thế nào?

Mở miệng nói cho cô chân tướng sự tình như thế nào?

Có một ít chuyện, cuối cùng là không thể nào giấu diếm cả đời.

Có lẽ, anh cả một đời một kiếp, đều không thể sinh rồi.

Cho nên, hiện tại, anh nghĩ, anh hẳn là nói cho cô?

Để cho cô quyết định, muốn hay không muốn cùng anh một chỗ?

Tịch Giản Cận có chút khẩn trương.

Anh chưa từng không có năm chắc qua như này, chưa từng khẩn trương qua như này.

Kỳ thật anh đã rất hoàn mỹ rồi.

Thế nhưng, đối mặt với người mình yêu mến, luôn luôn tự ti.

Đây cũng là thiên tính của con người!

Luôn luôn cảm giác chính mình có vô số khuyết điểm cùng không đủ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 892: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! (20)

Bạc Sủng Nhi chưa từng rung động qua như này!

Cô trăm phương ngàn kế nào an bài, chưa bao giờ lộ ra nửa điểm chân ngựa, làm sao Tịch Giản Cận lại biết cô không có mang thai?

Khi đó, Tịch Giản Cận hẳn là rất hận cô!

Còn nhớ đến lúc ấy, Tịch Giản Cận không biết hỏi cô bao nhiêu lần em khẳng định muốn gả cho anh?

Cô gật đầu, nói xác định, không có nửa phần do dự cùng chần chờ.

Cô chưa bao giờ suy nghĩ nhiều, cảm thấy anh vội vội vàng vàng lĩnh nhận chứng kết hôn như vậy, cảm giác được kế hoạch của mình thuận lợi hoàn thành như vậy, cô còn tưởng rằng anh sẽ mang cô đi qua bệnh viện kiểm tra.

Cho nên, lúc ấy cô bị chấn động rồi.

Bây giờ nghĩ lại, anh hỏi liên tiếp vấn đề kia như vậy, kỳ thật chủ yếu là hoài nghi!

Khó trách lúc ấy cô nói cho anh biết, chính mình mang thai, anh không có nửa điểm kích động, thậm chí còn mang theo vài phần tức giận.

Thì ra, khi đó, anh đã biết cô căn bản cũng lừa gạt anh!

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, ánh mắt dần dần mê mang.

"Tịch..... Anh nói cho em biết, vì cái gì, nói cho em biết....."

Tịch Giản Cận mấp máy môi, rốt cục chịu mở miệng nói chuyện rồi.

"Em thật rất muốn biết?"

"Ừm." Bạc Sủng Nhi hung hăng gật đầu, cô nhìn thấy trong mắt của anh, lộ ra một tầng quang mang nồng đậm, đáy lòng của cô run lên, vô ý thức rụt cổ, muốn từ chối, tuy nhiên lại vẫn kiên quyết gật đầu: "Rất muốn biết!"

Tịch Giản Cận nhắm mắt lại, đáy lòng như là giao loạn.

Bạc Sủng Nhi nín thở an tĩnh chờ.

Cũng không biết qua bao lâu, Tịch Giản Cận mới mở hai mắt ra, chậm rãi buông bờ vai cô, từng chút từng chút lui tới bên cạnh cô.

Khi đó, cô nhìn thấy trên người anh bao phủ một tầng bi ai.

Lòng của cô, rút đau theo.

Nhìn Tịch Giản Cận đứng ở cạnh giường, nhìn chăm chăm mắt của cô, từ từ trở nên đau thương.

Cô há hốc mồm, cẩn thận hô: "Tịch....."

Thế nhưng hô tên anh, cô lại không biết tiếp tục muốn nói gì, thế nhưng là..... Không hô tên anh, cô nhưng lại không đủ an tâm.

Tịch Giản Cận lại chậm rãi cúi người.

Không có đi nhìn cô.

Chỉ là nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ.

Nửa ngày, anh mới mở miệng nói ra: "Bởi vì..... Anh căn bản không thể sinh....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 893: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (1)

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt cứng ngắc.

Cô nhìn Tịch Giản Cận, giống như nhìn một người xa lạ, trong mắt cất giữ việc không thể tin.

Tịch Giản Cận đứng lên, hoàn mỹ mà kiêu ngạo như vậy, ngọc thụ lâm phong đứng ở nơi đó, là người đàn ông đẹp trai nhất xuất chúng nhất làm cho cô động tâm.

Thậm chí, Tịch Giản Cận vẫn luôn tốt như vậy.

Anh không giống như là bọn họ lớn lên trong trong tập đoàn Bạc Đế, tam quan bất chính, từ nhỏ trưởng thành trong yêu chiều, mặc dù xuất chúng, nhưng vẫn ngạo khí không coi ai ra gì.

Tịch Giản Cận không như vậy!

Anh có thể gặp thế nào, đều sẽ an tĩnh chờ đèn đỏ, ở nóng bức giá lạnh, rất nhiều người không muốn ra ngoài, anh nhìn thấy bà lão qua đường, sẽ kiên nhẫn xuống xe, đỡ lấy.

Anh đi trong đám người dễ thấy mà xuất chúng như vậy, giống như thiên thần cao cao tại thượng, thế nhưng anh lại cúi người, nhặt lên túi đồ ăn vặt bọn nhỏ vứt bỏ, ngón tay anh thon dài cầm túi, không chê bần, sẽ cầm mang bỏ thùng rác.

Anh đứng ở đám người, sẽ không bởi vì chính mình là thái tử của Tịch gia, mà hưởng thụ đặc quyền, khi anh mua xong đồ, sẽ dịu dàng nói một câu: "Cảm ơn!"

Anh sẽ mỉm cười với mọi người, đều nho nhã lễ độ như vậy, ở trong mắt của anh, người trên toàn thế giới, đều là trân quý lớn nhất, cái nào đều bình đẳng, không có biên giới, không có địa vị, không có kim tiền trói buộc.

Người đàn ông như vậy, là người đàn ông tốt đẹp nhất.

Toàn thân trên người anh tản ra mị lực trí mạng, cũng không đơn thuần là bởi vì tướng mạo anh.

Còn có nội hàm anh.

Trên thế giới luôn luôn tồn tại dạng người đàn ông này, tốt đẹp như xuân, thiện lương chân thành, tự mình cường đại, sâu trong nội tâm, vĩnh viễn cũng có ánh nắng.

Hiện tại, anh nói với cô cái gì?

Nói anh..... Căn bản không thể sinh sao?

Cái này khiến cô làm sao có thể tiếp nhận?

Bạc Sủng Nhi giống như đã mất đi hồn phách nhìn Tịch Giản Cận, trong đại não rối bởi một đoàn.

Cô thậm chí một câu cũng không phát ra được.

Tịch Giản Cận đưa lưng về phía cô, cảm giác nhịp tim chính mình đập, nhanh chóng như vậy, anh lại không có một chút dừng khí quay đầu nhìn nét mặt cô một chút!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 894: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (2)

Tịch Giản Cận hàm dưới đường cong thời gian dần trôi qua kéo căng, nhìn đứng lên mười phần sắc bén, hơi hơi nuốt nước miếng một cái, cổ họng nhấp nhô, lập tức lúc này mới lên tiếng, có thể rõ ràng nhất cảm thấy anh âm điệu hết sức kiềm chế: "Là năm đó ở chấp hành nhiệm vụ thời điểm, nhận lấy bức xạ..... Tinh tử tỉ lệ sống sót hoàn toàn vì số không rồi!"

Anh một lần nữa giàng cái này tin tức nói cho cô.

Sắc mặt của cô tái nhợt, da đầu mơ hồ bắt đầu run lên.

Tay cô chỉ nắm ga giường, hơi hơi dùng sức, giống như khắc chế run rẩy toàn thân mình.

Cô ép buộc chính mình biểu hiện lạnh nhạt, để chính mình không quá kích động, như thế sẽ dọa sợ Tịch Giản Cận!

Bạc Sủng Nhi chỉ nhìn Tịch Giản Cận, cảm giác chính mình giống như bị đông cứng, trong nháy mắt, cô căn bản là không có cách động đậy, cũng vô pháp mở miệng, chỉ có thể kinh ngạc nhìn qua bóng lưng Tịch Giản Cận, thậm chí hô hấp, đều trở nên dần dần biến mất rồi.

Cô sợ mình hít sâu một hơi, kinh động đến không khí này, dẫn đến hình ảnh vỡ vụn, Tịch Giản Cận chớp mắt sẽ biến mất không thấy gì nữa rồi.

Cô nghe thấy được đáy lòng của mình, tâm thần đều là tiếng nứt.

Tịch Giản Cận vẫn đưa lưng về phía cô như cũ, một thân quân phục lộ ra toàn bộ nhân khí hiên ngang, vẫn duy trì thần thái bình tĩnh.

Giống như cả người anh, như một đầm nước đọng, không có bất kỳ gợn sóng.

Chỉ là tay Tịch Giản Cận, lại lặng lẽ nắm thành quyền, ở bên người của mình, buông thõng, anh vô cùng dùng sức, làm móng tay đâm vào lòng bàn tay, lại không có bất kỳ đau đớn gì.

Xác thực nói, là khẩn trương, sớm đã che giấu đi tất cả đau đớn.

"Tiểu Bảo sở dĩ xuất hiện bệnh ung thư máu, là bởi vì cha nó năm đó và anh, đều nhận qua bức xạ, cha của nó đi vôi vàng, trong bụng Hàn Như Y có con, không nở bỏ, hơn nữa lúc ấy kiểm tra, bác sĩ có nhắc nhở qua, cho nên, lúc Tiểu Bảo xảy ra chuyện, một ngày tự nhiên phát sinh hiện tượng."

Tịch Giản Cận nói chuyện cực kỳ bình thản, không có nửa điểm kích động, giống như trần thuật chuyện không quan hệ đến mình.

"Mà anh, khả năng so với anh ấy còn..... Trực tiếp đánh mất công năng sinh đẻ!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 895: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (3)

Trong nháy mắt trong lòng Bạc Sủng Nhi lạnh thấu triệt.

Cô hít sâu, thế nhưng giọng run rẩy, vẫn là tiết lộ tâm sự của cô:
"Tịch..... Còn có biện pháp khác không?"

Cô nghĩ, nhất định có, khẳng định còn có những biện pháp khác, chú Tàn Thích tuyệt đối có biện pháp!

Tuyệt đối không thể nào!

Tịch, khẳng định có thể có con của mình!

Cô nghĩ đến như vậy, liền muốn xoay người, hoảng hốt gần lấy điện thoại di động, gọi cho Tàn Thích.

Cô cảm giác được lòng của mình, giống như biến mất, toàn thân hiện ra băng lãnh.

Đáy lòng của cô tràn đầy sợ hãi, thất vọng mất mát, không biết làm sao.

Tịch Giản Cận quay đầu lại, cất bước, đi tới bên cạnh cô, bắt lại tay cô cầm lấy điện thoại di động, ánh mắt nhìn vào mắt cô, bên trong lóe ra bất đắc dĩ cùng luống cuống nặng nề, còn mang theo một vòng thâm trầm chói mắt.

"Đừng gọi..... Không có biện pháp, nếu có, anh sẽ không nói cho em những chuyện này."

Anh cũng là một người có sĩ diện muốn tự tôn!

Nếu như anh thật sự có thể cho cô một đứa con, anh còn cần một mực xoăn xuýt cho tới bây giờ như vậy sao?

Anh sẽ còn cứ thế buộc chính mình tổn thương cô lúc trước, lấy cớ để cho cô vĩnh viễn rời đi mình sao?

Có trời mới biết?

Đời này của anh, là không chiếm được cô, bảo vệ không được cô, anh cam nguyện trăm năm cô độc.

Anh là thật tâm thật ý yêu cô, yêu đến chính mình không có cốt khí, biết rõ bảy năm trước là cô tự tay lật đổ vận mệnh chính mình, biết rõ bảy năm trước là cô tùy hứng cùng khư khư cố chấp, để Triệu Tố Nhã có thời cơ lợi dụng, dẫn đến anh trở thành người vô tội lớn nhất, biết rõ không phải cô không muốn anh, anh cũng sẽ không đi cầu cô, sẽ không bị kích thích muốn biến thành một quân nhân!

Sau đó, anh liền sẽ không hại chết đội trưởng, cũng sẽ không để cho chính mình đánh mất một bản chất đàn ông!

Không phải không hận.

Không phải không oán niệm!

Nhất là nhìn cô sống tiêu sái như vậy, tự tại như vậy, mà chính mình ở trong Địa ngục, một mực giãy dụa, đáy lòng không phải không điên cuồng!

Thế nhưng thế nào?

Vẫn là một lần một lần tha thứ cho cô.

Bởi vì không có cách nào..... Một trái tim không thể kiềm chế vì cô không ngừng nhảy lên.....

Dù là về sau, biết rõ cô có thể cứu Tiểu Bảo, anh đều không bỏ được cô phải chịu đau đớn cùng úy khuất!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 896: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (4)

Cô đem Hàn Như Y bán đi..... Cô lừa anh mang thai..... Anh rõ ràng nhìn lấy người của tập đoàn Bạc Đế coi là không có không biết tình hình đùa nghịch với anh..... Đáy lòng không phải là không mất mát, mất mát rất to lớn.

Anh không biết, yêu một người, rốt cuộc đặt mình tới vị trí như thế nào, mới xem là yêu.

Kỳ thật, anh cũng cao ngạo.

Kỳ thật, anh cũng kiêu ngạo.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác đụng phải tiểu công chúa Bạc gia, tất cả nông nhênh, đều diễn biến thành xương sụn.

Nếu nói anh hối hận không?

Cái kia ngược lại không có, chỉ là có chút bất đắc dĩ.

Biết rõ cô hồ nháo, biết rõ cô cũng không phải cô gái tốt, hết lần này tới lần khác vẫn là không thể tự kiềm chế yêu cô, không thể rời bỏ cô.

Biết rất rõ ràng, tư tưởng của cô rất nhiều, cùng chính mình không cùng một dạng, biết rất rõ ràng có lúc, cô sai, nhưng vẫn một lần một lần thỏa hiệp xuống, tiếp nhận cô.

Tịch Giản Cận nghĩ, có thể là chính mình gặp được cô, liền lạc đường, chỉ có thể theo sau lưng cô, muốn quay người, đi trở về lúc trước, lại tìm

không thấy con đường trở về.

Ánh mắt Tịch Giản Cận rất tối, bên trong cất giấu sắc bén, tựa như một đầu hùng sư, lúc này dịu dàng ngoan ngoãn, bộc phát lên, lại đủ để nuốt sống toàn bộ thế giới.

Anh nói ra, giống như cực kỳ thân nhiên, không tị hiềm, quan sát sắc mặt Bạc Sủng Nhi.

Phát hiện cô vị tin tức dọa đến không có hoàn hồn.

Cũng không biết qua bao lâu, cô mới mê mẫn buông điện thoại đi động xuống, thuận theo ý anh, không có gọi điện.

Đáy mắt của cô, trong suốt một mảnh, ánh mắt nhìn anh, nắm lấy tay anh hỏi: "Không có biện pháp khác sao? Thật không thể có một đứa con sao?"

Cô hỏi rất nóng lòng.

Tâm Tịch Giản Cận bỗng nhiên run rẩy một chút.

Cô nghĩ muốn một đứa con vậy sao?

Chẳng lẽ, chính mình kết hôn với cô, cuối cùng vẫn là trẻ nãi cô sao?

Tịch Giản Cận dùng hết toàn lực lắc đầu.

Trong mắt Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt vỡ vụn, không thể có một đứa con sao? Bọn họ không thể có con sao?

Nước mắt cô, đột nhiên nương theo việc anh lắc đầu rơi xuống, bắt lấy tay anh, vô cùng kích động nói: "Thật không thể sao? Tịch, anh từ bỏ sao? Hiện anh kiểm tra một chút không tốt sao? Em để người của tập đoàn liên hệ bác sĩ nổi tiếng thế giới..... Khẳng định có cách, nhất định là có....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 897: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (5)

Tịch Giản Cận hơi mấp máy môi, ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú Bạc Sủng Nhi, "Nếu như anh không thể sinh, nếu như không có cứu được, vậy em sẽ làm sao?"

"Sẽ không, khẳng định sẽ không!" Bạc Sủng Nhi lắc đầu, Tiểu Tịch xuất chúng như vậy, tuyệt thế như vậy, làm sao có thể không có con?

Anh cũng là một người hoàn mỹ.

Anh làm sao có thể không hoàn chỉnh như thế?

Con, anh khẳng định sẽ có!

Cho tới nay, cô coi chính mình không cách nào mang thai, là do mình, qua kiểm tra thân thể, cũng không có kiểm điều tra ra vấn đề, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới thì ra sự tình sẽ xuất hiện trên người Tịch Giản Cận.

Mà lại là tin dữ như vậy!

Trực tiếp tử hình!

Tại sao có thể như này?

Ông trời không nên không công bằng với tiểu Tịch của cô như thế!

Tiểu Tịch tốt như vậy, một đời một kiếp, đều không có làm qua một chuyện xấu, làm sao rơi vào kết quả như thế?

Không phải nói người tốt có báo sao?

Vì cái gì Tiểu Tịch không có ứng nghiệm?

Có phải hay không, cô làm chuyện xấu nhiều lắm, không cần thận liên lụy đến Tịch Giản Cận?

Bạc Sủng Nhi nghĩ, đây là ông trời tàn nhẫn trừng phạt nhất với cô.

Nghĩ tới đây, nước mắt Bạc Sủng Nhi rơi đến càng mãnh liệt không ngừng.

Tịch Giản Cận nhìn nước mắt cô, ánh mắt rất yên tĩnh.

Trong hai tròng mắt đen như bảo thạch lóe ra ánh mắt thật sâu, khóa lại thân ảnh của cô thật chặt, anh vươn tay, chậm rãi lau đi nước mắt của cô, từ câu từng chữ từ trong miệng anh truyền ra, âm điệu vãn trầm thấp như đàn dương cầm, chấn động đến đáy lòng cô run lên.

"Nếu như vậy? Sủng Nhi..... Có một số việc, chúng ta không cách nào nằm mơ, tựa như hiện tại, có chút hiện thực, thật phải đối mặt."

"Anh tránh né lâu như vậy, không muốn nói cho em biết, là bởi vì không muốn phá hư hoàn mỹ của em..... Mà hiện tại, chúng ta thành vợ chồng, có một số việc, anh không thể không nói cho em."

"Thực không dám giấu giếm, thân thể anh cực kỳ hỏng, nếu có một chút hi vọng, anh cũng sẽ không bỏ qua....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 898: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (6)

Lúc nói câu nói này, Tịch Giản Cận mang theo nồng đậm tiếc nuối.

Bạc Sùng Nhi nghe mà đáy lòng đau nhói.

"Sùng Nhi..... Em rất muốn một đứa con sao?"

Tịch Giản Cận hỏi rất trực tiếp.

Anh cũng không biết đáy lòng mình đến cùng tính toán gì.

Nếu như cô thật muốn một đứa con, vậy anh thả cô đi sao?

Nghĩ tới đây, đáy lòng của anh liền có thất lạc cùng đau đớn, nghĩ tới đây, chính mình tuổi già chỉ có một mình.....

Thật không muốn mất cô.

Bạc Sùng Nhi không có lên tiếng, cả người đều mờ mịt một mảnh, sắc mặt của cô cực kỳ tái nhợt.

Cô muốn một đứa con sao?

Muốn.

Rất muốn một đứa con của Tịch Giản Cận.

Thế nhưng nếu như Tịch Giản Cận cả đời không thể mang thai, vậy cô phải làm gì?

Đưa con cùng Tịch Giản Cận, cô lựa chọn cái gì?

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi trầm mặc, hơi nhú mày, động tác ôn nhu kéo cô vào trong ngực của mình, nhẹ nhàng vuốt tóc cô, vẫn ôn hòa như cũ, bên trong ẩn chứa bá khí nồng đậm, rõ ràng động tác bình tĩnh, lại dự trữ một cỗ nhiệt tình.

"Sủng Nhi..... Nếu như em bởi vì anh không thể sinh con, không muốn cùng với anh, như vậy anh có thể tiếp nhận."

"Anh cho em biết, chính là vì muốn nghe ý kiến của em."

"Chỉ cần em chịu mở miệng, anh liền có biện pháp, giải trừ hôn nhân của chúng ta."

"Cái này làm sao có thể!" Bạc Sủng Nhi đột nhiên như ở trong mộng tỉnh lại, Tiểu Tịch nói cái gì? Cùng anh giải trừ hôn nhân?

Anh làm sao có thể như vậy?

Anh chẳng lẽ không biết, cô muốn làm cô dâu của anh cỡ nào sao?

Anh tại sao có thể nói muốn ly hôn liền ly hôn như vậy?

Đáy lòng của cô, nhất thời ủy khuất, cô nắm ống tay áo của anh, "Tịch, người sao anh vì nguyên nhân đó, không cần em nữa đâu? Tại sao anh có thể như vậy? Anh nói, anh nói, anh tại sao có thể như vậy?"

Nước mắt Bạc Sủng Nhi vừa nói, vừa ào ào rơi: "Tịch, dù anh không thể sinh con..... Nhưng sao anh có thể không quan tâm em? Em không cần con, em muốn anh....."

Tất cả mọi chuyện cô đều không có hoàn toàn tiếp nhận, tại sao anh có thể vội vội vàng vàng bởi vì mình không thể sinh con, muốn cùng cô ly hôn?

Anh biết cô không có mang thai, anh biết mình không có cách nào sinh đẻ, anh đều cười cô, tại sao có thể nói lật lọng liên lật lọng nữa!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 899: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chi Giáo Nhiều Hơn! (7)

Nghĩ tới đây, nước mắt Bạc Sủng Nhi rơi càng mãnh liệt.

"Tịch, anh quá xấu rồi..... Rõ ràng là anh không đúng, là lỗi của anh, tại sao phải hủy hôn? Tại sao anh có thể nói ly hôn với em?"

Cái mũi nhỏ của Bạc Sủng Nhi, đều đã đỏ lên.

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi, vẻ mặt vốn là sợ hãi, từng chút từng chút diễn biến thành sự kinh ngạc, tròng mắt của anh đen kịt, mơ hồ hiện lên một vết nứt, có dịch thể trong suốt mà sáng long lanh chậm rãi hiện ra, vốn con người anh đen nhánh, càng tối hơn.

Đen không cách nào hình dung.

Anh nhìn chăm chăm mắt cô, nửa ngày, cánh môi run rẩy gạt ra một câu: "Sủng Nhi, em nói cái gì?"

"Em không muốn ly hôn, em không muốn ly hôn....." Bạc Sủng Nhi nói lại, cô sống chết nắm lấy cổ áo Tịch Giản Cận, giống như sợ Tịch Giản Cận ly hôn với cô, đáy lòng của cô đau thành một mảnh, vì người đàn ông trước mắt, đau lòng.

"Đều là em không tốt, khẳng định là em phạm sai quá nhiều ngẫm, ông trời mới trừng phạt em đi, trừng phạt thứ em yêu..... Ô ô ô..... Tịch, đều là em không tốt....."

Tịch Giản Cận triệt để ngăn ngợ.

Anh quả thực là không dám tin!

Cái người nắm quần áo anh, khóc giống như là đứa bé, thế mà căn bản không có nửa điểm tiếc nuối vì không có con, một mực lo âu anh sẽ sẽ cùng cô ly hôn?

Cô không ly hôn, làm sao anh có thể ly hôn?

Anh cao hứng muốn cô cũng không kịp, làm sao bỏ cô được?

Nhất thời Tịch Giản Cận vươn tay, kéo Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, ôm thật chặt: "Được..... Đừng khóc, chúng ta không ly hôn..... trên thế giới này, sẽ không có anh không muốn em, cho tới bây giờ chỉ có em không muốn anh..... Anh chỉ là sợ em tiếc nuối, sợ tương lai anh ủy khuất..... Sợ không công bằng với anh....."

"Em không ủy khuất, em không tiếc nuối!" Bạc Sủng Nhi đột nhiên vươn tay, ôm eo Tịch Giản Cận thật chặt, "Tịch, anh không có, em mới ủy khuất mới tiếc nuối....."

"Tịch, chúng ta chữa bệnh, anh đừng sợ, chúng ta tìm bác sĩ tốt nhất, nếu như trị không tốt, cũng không sao, nhưng anhyên tâm, khẳng định chú Tân Thích có biện pháp, anh tuyệt đối có thể trị hết!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 900: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 8)

"Chú Tần Thúc lợi hại như vậy, chú ấy coi như bác sĩ tốt nhất thế giới, khẳng định có thể nghĩ ra được biện pháp tốt, nhất định sẽ có biện pháp!"

Bạc Sủng Nhi nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, cực kỳ khẳng định gật đầu, bộ dạng nghiêm chỉnh, cô cùng nhu thuận, nhắm trúng lòng Tịch Giản Cận run rẩy, ngón tay đều run rẩy ngấm theo, chỉ là vô thanh vô tức ôm cô, một câu cũng nói không nên lời.

Bạc Sủng Nhi sợ hãi chính là Tịch Giản Cận nói ra những lời này, ở trước mặt cô không ngẩng đầu lên, tự ti đứng lên.

"Tịch, chẳng qua không có sao, cùng lắm thì chúng ta không cần con nữa..... Mà anh nhìn Tô Mạc cùng Cẩm Thu mà xem, bọn họ cũng không có con đấy thôi? Hiện tại bọn họ trôi qua rất tốt, đi du ngoạn toàn thế giới, tự do tự tại, không có bất kỳ người nào quấy rầy cuộc sống của mình..... Mà anh xem chúng ta còn trẻ như vậy, chúng ta không nóng nảy, để qua mười năm hai mươi năm, có lẽ thân thể anh đột nhiên tốt lên, hoặc là y học khi đó đã rất phát đạt, có lẽ có thể cứu rồi....."

Tịch Giản Cận không biết hình dung cảm giác lòng mình thế nào.

Đó là một loại cảm động.

Anh vẫn cho là người phụ nữ mình yêu, sẽ không thông cảm cho anh.

Thậm chí, anh vẫn cảm thấy cô gái nhỏ mình yêu, cho tới bây giờ đều là ngạo kiều!

Thế nhưng, giờ này khắc này, anh nghe nhịp tim đập chính mình, rõ ràng vang vọng một loại cảm giác chua xót.

Cái loại cảm giác này, tên là cảm động.

Anh nhìn ra được, giờ này khắc này, cô gái nhỏ anh yêu, kích động, thất kinh, đang an ủi anh.

Cô lớn lên rồi.

Cùng bảy năm trước, có biến hóa rõ ràng rồi.

Cô thế mà lại đứng ở trong thế giới anh, thay anh suy nghĩ.

Lúc anh biết mình không thể sinh, rất thản nhiên, rất yên tĩnh, thẳng tắp nhìn quân y nói với mình, ưỡn lưng thẳng tắp, giống như cùng với chiến hữu giống mình, căn bản chưa từng tồn tại.

Về sau tất cả mọi người hoặc nhiều hoặc ít xảy ra vấn đề, rất nhiều đàn ông khóc giống như là đứa trẻ, anh cũng an tĩnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 901: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【9】

Không phải là không khổ sở.

Mà là cứ như thế đón nhận vận mệnh.

Anh một giọt nước mắt cũng không có rơi xuống, thỏa hiệp ý tứ ông nội trở lại X thị, tiếp nhận trị liệu, sau đó bị phán án tử, vì tốt cho cô nên thương tổn cô, sau đó cam tâm tình nguyện kết hôn với Hàn Như Y.

Nhìn cô cầm lấy súng bắn chính mình, cũng là thờ ơ.

Thậm chí khi đó, anh cũng không có nửa điểm khó chịu cùng khổ sở.

Anh chẳng qua là cảm thấy... Nga, tôi không cách nào sinh một đứa con... Nga, tôi không thể làm cha... Sau đó liền rất khó trôi qua, tôi không thể cùng cái cô bé tên là Bạc Cầm kia ở cùng một chỗ.

Thậm chí ông nội cùng cha đều cho thu xếp những chuyện này.

Anh nhìn ở trong mắt, cũng không có cảm động quá lớn.

Anh biết, Tịch gia không thể không có đời sau.

Không phải là không vì thân tình, nhưng cũng tồn tại vì nỗi dối tông đường.

Nhưng là bây giờ không giống.

Hiện ở nơi này cô gái tựa vào trong ngực của anh, ôm anh thật chặt, là chân chân chính chính bởi vì anh suy nghĩ.

Cô rõ ràng bối rối, bối rối, hết lần này tới lần khác còn giả bộ là rất kiên cường an ủi anh.

Bạc Sủng Nhi tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, cảm giác mình thật sự rất đau lòng vì người đàn ông của cô, vì Tịch của cô.

Tại sao Tịch của cô có thể chịu nhiều ủy khuất như vậy?

Bạc Sủng Nhi mếu miệng, cực kỳ ủy khuất nói: "Tịch, anh nói cho ông nội biết, con của em bị em không cẩn thận làm mất, chúng ta bây giờ không cần con, nếu như ông nội trách tội, anh ấy nói em không muốn... Ông sẽ không giận anh... Chúng ta không nói cho người tập đoàn Bạc Đế biết anh không thể sanh con, chỉ hai người chúng ta biết, em sẽ nói em không thích trẻ con, anh yêu em, cho nên mới theo ý của em, bọn họ sẽ không biết trạng huống thân thể của anh, bọn họ cũng sẽ không xem thường anh... Chúng ta chỉ nói cho chú Tần Thích, em sẽ nói chú Tần Thích không nói cho Bạc Tình bọn họ, chú ấy chắc chắn sẽ đồng ý... Tịch, anh đừng sợ, em sẽ bảo vệ anh!"

Thật ra thì đối với một người đàn ông mà nói, không cách nào cho người phụ nữ mình yêu một đứa bé, chuyện này ít nhiều gì sẽ bị rất nhiều người cùng lứa xem thường.

Mọi người sẽ cảm thấy anh là một kẻ tàn phế.

Tịch Giản Cận anh thật sự không tự ti, cũng không để ý ánh mắt người khác nhìn anh như thế nào.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 902: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【10】

Bởi vì anh không cần.

Cho nên không cần thiết quán quýt những thứ kia.

Nhưng là bây giờ, cô nói như thế, giúp đỡ anh giấu diếm, còn nói sec gánh chịu hết mọi trách nhiệm.

Anh thật, thật... Cảm thấy tâm niệm vừa động, cuộc đời này không tiếc rồi!

Giờ khắc này, cô gái này, sao có thể để cho anh không động tâm, đáy lòng không cảm động?

Tịch Giản Cận cảm giác mình sợ cái gì?

Không có sợ gì.

Anh sợ nhất là cô ghét bỏ anh, cô không cần anh...

Cho nên, anh căn bản không sợ cái gì, anh đem cô ôm chặt lấy, đặc biệt nhẹ giọng nói với cô: "Anh nghe lời em... Chỉ cần em không sợ, anh cũng không sợ gì cả!"

"Em bảo anh làm cái gì, anh sẽ làm cái đó."

Chỉ sợ coi như là lại kiểm tra, vẫn bị tuyên án tử, cũng không sao cả.

Bạc Sùng Nhi ở trong ngực của anh gật đầu, nhưng lại cảm thấy không quá yên tâm ngẩng đầu, nhìn mặt của anh, rất nghiêm túc nói: "Tịch, anh rất lợi hại!"

Tịch Giản Cận nhú mày, không có lên tiếng.

Bạc Sùng Nhi nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận, đáy mắt sáng trong, cô tiếp tục gằn từng chữ nói: "Anh thật sự rất lợi hại, người biết không? Anh là người đàn ông lợi hại nhất thế giới này mà em từng thấy! So sánh với Bạc Tình, so sánh với Lý Niệm, so sánh với Tần Thánh bọn họ cũng đều lợi hại hơn gấp trăm ngàn vạn lần!"

Tịch Giản Cận gật đầu, "Ừ, anh lợi hại nhất."

Đúng, anh lợi hại nhất.

Anh cũng có thể lấy được cô gái nghiêng nước nghiêng thành như vậy, anh còn có thể không lợi hại sao?

Anh biết cô đang khích lệ anh.

Thật ra thì cô căn bản không biết, anh một chút cũng không tự ti.

Nhưng là, anh lại biết, cho dù là anh nói chính mình không sao, cô cũng không yên lòng.

Bạc Sùng Nhi lập tức thần thái phi dương, đặc ý nói: "Đúng thế, Tịch, anh là người đàn ông của em, em là cô gái lợi hại nhất thế giới! Cho nên, anh tự nhiên là người đàn ông lợi hại nhất!"

Tịch Giản Cận nghĩ, trên cái thế giới này, duy chỉ có cô có thể đem tự tin cùng tự phụ, bày được vô cùng nhuần nhuyễn, lại làm cho người phải kính ngưỡng.

Cô nghiêng cái đầu tiếp tục nói: "Em không muốn làm một người phụ nữ mạnh mẽ, em chỉ muốn cùng người đàn ông của em sống cuộc sống đơn giản, bởi vì em biết, người đàn ông của em là mạnh nhất, người đàn ông của em sẽ bảo vệ em đầu tiên, người đàn ông của em cũng không cần em kiếm tiền nuôi gia đình!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 903: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【11】

"Cho nên em căn bản không muốn đi làm một người phụ nữ mạnh mẽ nhất!"

"Nhưng mà em sẽ làm một người phụ nữ mạnh, em sẽ không giống là những người phụ nữ khác, thời điểm gặp phải chuyện gì, chỉ biết khóc sụt mướt không có đầu óc!"

"Em biết em muốn làm cái gì, em đang làm cái gì, em cũng nghiêm túc tự hỏi làm sao thay người đàn ông của em giải quyết khó khăn."

"Cho nên, Tịch, em đem cả đời của em đều giao cho anh, anh nhất định có thể cho em cuộc sống tốt đẹp nhất, có đúng hay không?"

Chỉ cần có thể cùng anh ở chung một chỗ, thì không gì phải hối tiếc.

Cho dù là thật sự không có con, kia thì thế nào?

Chỉ sợ đi trên đường cái, anh và cô nhìn người cùng lứa, ôm con của mình, mua cho cô bé một cái kem, đưa cô bé đi học, lòng tràn đầy hâm mộ, kia thì thế nào?

Em có anh là tốt rồi.

Nếu như cho em một đứa bé, nhưng mất đi anh.

Như vậy đứa bé kia, tồn tại còn có ý nghĩa gì?

Tịch... Bất kể tương lai của chúng ta như thế nào, khẳng định nước mắt có, khổ sở có, đau lòng có, cả đời dài như vậy, chắc sẽ không vẫn mãi hạnh phúc, nhưng mà em tin tưởng, chúng ta vẫn đều yêu nhau.

Chúng ta vẫn đều có lẫn nhau.

Cho nên, Tịch, em thật không sợ.

Em hi vọng, anh cũng đừng sợ.

Chúng ta chỉ cần nắm tay, vẫn hướng phía trước mà đi, em nghĩ, sau mưa gió, ánh nắng luôn ở trước mắt.

Tịch, em thật sự trưởng thành.

Em đã học cách làm sao lớn lên.

Khiến

Em sẽ trở thành Phượng Hoàng chân chân chính chính!

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, chẳng qua là ôm cô.

Anh nghĩ, còn cần phải nói gì nữa?

Cô cũng đã thẳng thắn cùng rõ ràng như vậy.

Anh còn muốn nhăn nhó nhó thay cô nghĩ cái gì?

Cả đời dài như vậy, không có cô làm bạn, biết đi qua như thế nào?

Con cái dĩ nhiên là quan trọng, nhưng là nếu như thật sự không có, như vậy cũng không bắt buộc, anh sẽ đem hết toàn lực làm cho cô vĩnh viễn cảm giác được hạnh phúc.

Đúng, anh không cần một người phụ nữ mạnh mẽ nhất làm vợ, vợ của anh, chỉ cần hưởng thụ khi anh che chở là tốt rồi.

Nhưng là vợ của anh, là một phụ nữ mạnh, thời điểm khi anh không có ở đây, thời điểm bàng hoàng, sẽ an ủi anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 904: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【12】

Anh nghĩ, cô gái như vậy, mới là cô gái tốt nhất trên thế giới!

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền bất chợt cúi đầu, chậm rãi ở bên tai của cô, nói: "Em yên tâm... Anh chẳng bao giờ cảm thấy anh không mạnh, anh cũng sẽ không tự ti."

"Không có gì có thể khiến cho anh khổ sở cùng tự ti... Trừ em ra."

Mặc dù là con của chúng ta, cũng không thể có.

Giống như là anh cưới em.

Chỉ là của anh muốn kết hôn với em.

Không liên quan đến bất cứ điều gì!

Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt liền ngã chã rơi lệ.

Cô vô thanh vô tức khóc, dính lên vạt áo của anh.

*

【 có một số việc, căn bản nói không rõ ràng, bạn cảm thấy trị giá, khi đã làm, bạn lại cảm thấy không đáng giá, người khác nói trị giá, bạn cũng cảm thấy không đáng giá! 】

Bạc Sủng Nhi bị thương không nghiêm trọng lắm, chẳng qua là ở hai ngày viện, là có thể hành động tự nhiên.

Ông nội Tịch Giản Cận biết cô sảy thai, dị thường đau lòng, nhưng mà, biết Tịch Giản Cận cũng không phải là thật sự cả đời không thể sinh dục, cho nên chẳng qua là khổ sở một chút, dần dần cũng bình tâm.

Bạc Sủng Nhi mang theo Tịch Giản Cận, nói tình huống thân thể Tịch Giản Cận cho Tần Thích biết, Tần Thích có chút kinh ngạc, cộng thêm bản thân những đồ phóng xạ này chính là hại người không nháy mắt, cho nên tình thế có chút khó giải quyết, nhưng mà vì hạnh phúc cả đời Bạc Sủng Nhi, Tần Thích không dám dễ dàng bỏ qua.

Cho nên liền đặt ra phương án.

Bạc Sủng Nhi đặc biệt nói cho Tần Thích rằng không thể đem những chuyện này nói cho những người khác của tập đoàn Bạc Đế, Tần Thích cũng biết đây đối với một người đàn ông mà nói, là vấn đề về mặt mũi, tự nhiên cũng sáng khoái đáp ứng.

Dù sao lúc Tịch Giản Cận bị bọn họ lừa như vậy, đáy lòng cũng biết là âm mưu, còn cùng Bạc Sủng Nhi thật là tốt như vậy, Tần Thích cũng cảm thấy chàng trai này là thật tâm thích Bạc Sủng Nhi, cho nên những thứ oán giận ban đầu khi nghe được Bạc Sủng Nhi muốn gả cho Tịch Giản Cận kia, tiêu tán không ít.

Tịch Giản Cận sau đó cứ theo lẽ thường đi làm, Bạc Sủng Nhi đi công ty làm việc, thỉnh thoảng trở lại trang viên Bạc Gia phụng bồi Bạc Tình cùng Thất Thất ăn cơm, uống trà chiều.

Cuộc sống trôi qua bình thản như nước.

Rất là thích ý.

Ngày này lúc tan việc, Bạc Sủng Nhi nhận được điện thoại của Tịch Giản Cận, bảo hôm nay quân khu không có chuyện gì, buổi tối tìm người chịu trách nhiệm rồi, cho nên trở về trước, mang cô đi xem phim

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 905: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【13】

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi rất là cao hứng, cô nhớ được hai ngày trước chính mình trong lúc vô tình nói có phim mới ra rạp, không nghĩ tới Tịch Giản Cận có lòng như vậy.

Tịch Giản Cận đón Bạc Sủng Nhi, mua vé xem phim, hai người cũng mua một ít bắp rang bơ ăn, ngồi ở chỗ đó, xem phim, hai tiếng mười phút, bọn họ rất an tĩnh, đều chuyên chú xem, quan hệ cực kỳ tốt.

Sau khi xem xong, đã là mười giờ khuya.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận ăn khuya, mới lái xe trở lại nhà.

Dọc theo đường đi, thời điểm đi tới cửa nhà, thì nhìn thấy trước cửa bày một bục sách lớn, một bên có một đứa bé trai, mang theo mũ lưỡi trai, ngồi dưới đất, phía trước đặt một cái laptop mini, ngón tay nhanh chóng ở phía trên gõ loạn.

Tịch Giản Cận nhíu mày, bé trai nhà ai lại làm tổ trước cửa nhà bọn anh vậy?

Bạc Sủng Nhi thì đứng ở nơi đó, nở nụ cười, cực kỳ kích động mở miệng hô một câu: "Tiểu Hải Dương?"

Bé trai nghe được thanh âm Bạc Sủng Nhi, nhanh chóng ngừng đầu, lớn lên cực kỳ xinh đẹp, môi hồng răng trắng, da thịt non nớt làm cho người ta hận không được muốn cúi đầu cắn một cái.

Tịch Giản Cận nhìn bé trai kia một chút, lại nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, mới phát hiện, hai người lớn lên là có mấy phần tương tự.

Tịch Giản Cận theo bản năng lại hỏi: "Đây là..."

Tim của anh, đập bộp một chút, sẽ không phải là Bạc Sủng Nhi sinh chứ?

Bạc Sủng Nhi căn bản không có để ý tới Tịch Giản Cận, ngược lại ôm Tiểu Hải Dương vào trong ngực, kích động dị thường hô: "Di, làm sao em lại về nước rồi? Không phải là ở cùng ông bà sao? Huấn luyện của em kết thúc rồi?"

Bé trai nhú nhú mày, hiển nhiên là không thích Bạc Sủng Nhi ôm chính mình như vậy, ngữ điệu non nớt, lại ra vẻ như ông cụ non, ghét bỏ nói: "Này, phụ nữ, cách tôi xa một chút..."

Bạc Sủng Nhi hung hăng mà níu lấy lỗ tai bé trai, vặn một chút, bé trai bị đau đến nhăn mặt, lúc này mới lập tức ngoan ngoãn, chép miệng, không thể làm gì tùy ý Bạc Sủng Nhi ôm.

Bé trai đảo con ngươi quanh chuyển, một hồi liền thấy được Tịch Giản Cận, lập tức nhướng nhướng lông mi, coi như là đánh cái bắt chuyện.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 906: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【14】

"Xin chào... Em tên Cẩm Dương, năm nay bốn tuổi rưỡi, là em trai Bạc Cẩm... Bọn họ đều gọi em là Tiểu Hải Dương... Xin được chỉ giáo nhiều hơn!"

Con trai Bạc Tình cùng Thất Thất?

Tịch Giản Cận nhú nhú mày.

Làm sao bên ngoài đều không có thông tin?

Bạc Sủng Nhi cùng Tiểu Hải Dương thân mật đủ rồi, lúc này mới đem Tiểu Hải Dương để xuống, quay đầu, hướng về phía Tịch Giản Cận đơn giản giải thích một chút: "Tiểu Hải Dương từ lúc ra đời vẫn luôn ở cùng ông bà em, vẫn không chịu trở về nước, hơn nữa cũng không có công khai với bên ngoài, cộng thêm thời điểm hai tuổi rưỡi, Bạc Tình đem nó đưa đi huấn luyện, cho nên hai năm trôi qua, chưa từng xuất hiện trên truyền thông."

Tịch Giản Cận lúc này mới lấy lại tinh thần, hướng về phía Tiểu Hải Dương hữu hảo cười cười, học theo cậu bé nói: "Xin chào... Anh tên Tịch Giản Cận, năm nay hai mươi ba tuổi rưỡi, là chồng Bạc Cẩm... Bạc Cẩm gọi anh là Tịch, em có thể gọi anh là anh rể... Lần đầu tiên gặp mặt, xin được chỉ giáo nhiều hơn!"

"Chỉ giáo ngược lại không cần! " bé trai đi qua một bên, ôm máy tính của mình, chỉ chỉ cửa, ý bảo Tịch Giản Cận mở cửa, "Em tới ở nhờ, Bạc

Tình cùng Thất Thất ra nước ngoài, đặc biệt đem em đến nơi này, cho nên, có thể phải phiền toái anh rồi!"

Tịch Giản Cận thấy buồn cười, cảm thấy thằng bé này nhỏ như vậy, nói chuyện cũng là rất có lễ phép.

Lập tức xách đồ trên mặt đất của Tiểu Hải Dương lên, mở cửa phòng ra.

Tiểu Hải Dương lập tức ôm máy tính của mình xông vào.

Nó cũng không sợ người lạ, vội chạy thẳng tới tủ lạnh ật, mt thanh mở ra, từ bên trong tìm sữa chua mình thích uống, ngồi chồm hổm trên mặt đất, tiếp tục mở ra máy tính, vừa uống, vừa tạch tạch làm gì đó.

Tịch Giản Cận vô tình liếc một cái, lại phát hiện là mẫu đề đầu tư cổ phiếu, lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Tiểu Hải Dương, em đang làm cái gì vậy? " Tịch Giản Cận không nhìn được mà hỏi.

"Chơi trò chơi a! " Cẩm Dương cũng không ngần đầu lên trả lời một câu, ngay sau đó tiếp tục tại thao tác phía trên.

"Trò chơi? " Tịch Giản Cận cực kỳ kinh ngạc hỏi ngược lại, có đứa nhỏ bốn tuổi rưỡi nào, lại lấy mẫu đề đầu tư cổ phiếu mà nhân viên chuyên nghiệp thâm niên cũng có thể sẽ không dễ dàng xử lý mà làm như trò chơi tới đùa?

"Dạ. " Cẩm Dương đáp một câu, đầu nhỏ khẽ gật, mặt không đổi sắc tiếp tục "chơi" cái nó gọi là "Trò chơi "!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 907: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【15】

Bạc Sủng Nhi cũng thấy nhưng không thể trách lỗi Tịch Giản Cận đi, "Thật ra thì cũng không có gì, Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển bọn họ khi còn bé đều trải qua đặc huấn như vậy, ở thời điểm bảy tám tuổi, cũng đã bắt đầu tiếp xúc với những thứ khảo nghiệm buôn bán cao thâm này, chỉ có điều Tiểu Hải Dương thông minh hơn mà thôi, bốn tuổi rưỡi đã đạt đến trình độ của bọn họ năm đó!"

Tịch Giản Cận không nhịn được có chút im lặng.

Anh từ nhỏ đến lớn, chính là từng bước đi học, bởi vì là cán bộ cao cấp thế gia, không cần tiếp xúc việc buôn bán này, tự nhiên không biết con cái thương gia từ nhỏ đến lớn rốt cuộc huấn luyện những thứ gì.

"Vậy còn em?"

"Em? " Bạc Sủng Nhi nhú mày, sau đó lại gãi gãi đầu, hơi ngượng ngùng nói: "Em không học... Bởi vì không thích, Bạc Tình cùng Thất Thất cũng không miễn cưỡng."

Có thể bởi vì là con gái đi.

Không cần đứng lên gánh chịu chuyện gia nghiệp, cho nên trôi qua tương đối thoải mái, so sánh với Tô Thần, Tần Thánh, Dịch Thiển, Tiểu Hải Dương bọn họ dễ dàng hơn rất nhiều.

Tịch Giản Cận dùng vẻ mặt "Anh biết ngay là như vậy " nhìn Bạc Sủng Nhi, gật đầu, đáy lòng thẳng băng xuống.

Nếu như cô từ lúc còn rất nhỏ, cũng bị huấn luyện như vậy, kia mình so với cô, lúc nhỏ thua kém nhiều lắm!

Cũng không có bao nhiêu cảm giác về sự ưu việt cùng bình hành, bây giờ nghe đến cô chưa từng học qua, lập tức khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Bạc Sủng Nhi nhìn vẻ mặt Tịch Giản Cận như thế, lập tức vươn tay, hướng về phía Tịch Giản Cận bấm tới.

Tịch Giản Cận thuận thế né tránh, bắt tay cô, đem cô dẫn vào trong ngực của mình, cúi đầu, ngay tặi liền ngăn chặn miệng của cô bắt đầu hôn.

Chỉ chốc lát, không khí hai người bên này trở nên nóng lên, thở gấp càng ngày càng nặng.

Tịch Giản Cận đè ép thân thể của cô hướng trên giường ngã tới.

Vươn tay, vừa muốn cởi quần áo Bạc Sủng Nhi, lại truyền đến tiếng gõ cửa.

Thoáng cái cắt đứt hai người.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi mới đột nhiên bị thức tỉnh, quay đầu lại thì thấy Tiểu Hải Dương vẻ mặt khinh thường, hếch hếch cầi m khéo léo, nói: "Em muốn tắm!"

Sau khi nói xong, nó liền xoay người, bóng dáng nho nhỏ, biến mất không thấy.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi khẽ thở hỗn hển một hồi, Bạc Sủng Nhi lúc này mới đẩy Tịch Giản Cận: "Em đi giúp nó!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 908: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【16】

Tịch Giản Cận lại lôi Bạc Sủng Nhi, đầy mặt không vui: "Ta đi!"

Ngay sau đó, liền như một trận gió biến mất không thấy.

Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng Tịch Giản Cận biến mất, không nhận được ôm bụng, ở giường trên bắt đầu lăn lộn cười.

Tịch Giản Cận lại ghen!

Ghen vì Tiểu Hải Dương!

Tiểu Hải Dương... Bốn tuổi rưỡi, nếu là nó có thể biết chuyện nam nữ, vậy nó thật sự là thiên tài toàn năng rồi!

Thật ra thì, Tiểu Hải Dương đứa bé kia, cũng chỉ có đại não rất thông minh, trừ ở phương diện kinh tế vô cùng có tài, những việc khác, vẫn rất thuần chân, nghiêm nhiên là một đứa bé, cũng sẽ cùng bạn làm trò chơi đơn giản, cũng sẽ làm một chút chuyện tình rất non nớt.

Dù sao cũng là đứa bé!

Vậy mà, anh lại ghen đấy!

Tịch Giản Cận mang theo Tiểu Hải Dương vào một phòng tắm bên trong phòng ngủ khác, xả nước nóng.

Tiểu Hải Dương đứng ở một bên bất động, Tịch Giản Cận không nhận được nhú mào: "Không phải là em muốn tắm sao?"

"Anh cởi quần áo cho em a! " Tiểu Hải Dương một bộ đương nhiên.

Tịch Giản Cận sững sốt một giây đồng hồ, rồi mới lên tiếng: "Chẳng lẽ em không cởi quần áo?"

Tiểu Hải Dương thoáng cái đỏ mặt, "Anh mới không biết cởi quần áo!" ngay sau đó, liền vươn tay, bắt đầu cởi quần áo cho mình, ai ngờ nút cài bị nó mân mê đã hơn nửa ngày, cũng không có mở được.

Tịch Giản Cận lúc này mới thấy buồn cười.

Quả thật là tiểu thiếu gia, từ nhỏ khẳng định được rất nhiều người hầu hạ, giống như là tiểu hoàng đế, những chuyện này còn không biết làm.

Anh cúi lưng xuống, cởi bỏ quần áo cho Tiểu Hải Dương, cũng cởi quần áo mình ra, ôm nó, thả bên trong bồn nước, sau đó tỉ mỉ tắm cho Tiểu Hải Dương.

Tắm xong, Tịch Giản Cận này mới phát hiện cái phòng ngủ này không có ai ở, khăn lông khăn tắm gì đó cũng không có, mà quần áo của mình đã ném xuống đất, dính nước, không thể mặc rồi, mình cũng không thể trần truồng thả chim đi ra ngoài tìm Bạc Sủng Nhi lấy khăn tắm đi, nếu như không có Tiểu Hải Dương, vậy còn tốt một chút, mấu chốt hiện tại có Tiểu Hải Dương, hình như không được tốt!

Lập tức, Tịch Giản Cận liền đối với Tiểu Hải Dương nói: "Đi, đi tìm chị gái của em lấy khăn lông tới đây!"

Tiểu Hải Dương ngồi ở chỗ đó vẫn không nhúc nhích.

Tịch Giản Cận càng thúc giục thêm một lần.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 909: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn! 【17】

Tiểu Hải Dương lúc này mới chậm chạp liếc mắt nửa người dưới Tịch Giản Cận một cái, lại nhìn một chút nửa người dưới của mình, lúc này mới lắc đầu, nói: "Anh rể, hẳn là anh đi... Phía dưới đều có lông che, em không có gì cả... Anh để cho em đi, ta sẽ bị chị gái nhìn hết đấy!"

Tịch Giản Cận lập tức hết chỗ nói rồi, có chút dở khóc dở cười.

Lúc này mới chậm rãi từ từ nghĩ đến giọng Tiểu Hải Dương nói chuyện cùng Bạc Sủng Nhi lại có mấy phần tương tự.

Sợ là trận này, Tiểu Hải Dương ở nhà bọn anh, sẽ đem anh hành hạ chết đi!

Một cái Bạc Sủng Nhi, mềm miệng lạnh lợi, mỗi lần cũng có thể đem anh khiến cho không thể làm gì, hiện tại lại tới một vật nhỏ nữa, sợ rằng...

Tịch Giản Cận loáng thoáng đã tiên đoán đến những ngày kế tiếp chính mình rốt cuộc cỡ nào bất đắc dĩ rồi.

Tiểu Hải Dương ngồi ở trong bồn tắm, rất có phong phạm Đế Vương thúc dục anh nói: "Anh rể, anh nhanh đi một chút, nước cũng đã nguội, cứ ngồi đây mãi sẽ bị cảm mạo đấy!"

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ, chỉ có thể nhặt quần áo của mình lên, che than xong, đi ra phòng tắm, gọi điện thoại bàn trong nhà cho Bạc Sủng Nhi, để cho Bạc Sủng Nhi đi lấy khăn tắm.

Tịch Giản Cận đem mình cùng Tiểu Hải Dương che phủ cực kỳ kín kẽ, lúc này mới nắm tay của nó đi ra ngoài.

Bạc Sủng Nhi đã chuẩn bị xong giường cho Tiểu Hải Dương, Tiểu Hải Dương nhảy tới, nằm ở nơi đó, nhắm mắt lại vốn là muốn ngủ, nhưng là trong lúc bất chợt lại lấy ra một trang giấy, đưa cho Tịch Giản Cận: "Anh rể, đây là trường học ngày mai em muốn đi học."

Tịch Giản Cận nhìn thoáng qua, liền biết đó là nhà trẻ anh và Bạc Sủng Nhi khi còn bé từng đi.

Liền gật đầu đồng ý.

Tựa hồ là hôm nay Tiểu Hải Dương ngồi máy bay tới, mệt chết đi, chỉ chốc lát đã ngủ.

Tịch Giản Cận lúc này mới lặng lẽ rời đi, Bạc Sủng Nhi vừa vịn đi tắm rửa ra, hai người cũng lên giường, ngủ triền miên.

Mà Tiểu Hải Dương ở sau khi Tịch Giản Cận rời đi, tỉnh lại, tung mình, từ trong túi của mình móc ra điện thoại di động, gọi cho Bạc Tình: "Alo, ba ba Bạc Tình, ma ma Thất Thất... Nay còn chưa phát hiện cái gì không ổn, anh rể đối chị gái rất tốt! Tốt... Ngày mai tiếp tục báo cáo!... Ngô, con đây sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, con thật sự có thể giống như là những bạn nhỏ khác, đi học, không cần tham gia những thứ huấn luyện ngôn ngữ kia nữa sao?... Nga nha! Tốt!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 910: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Mời Nhiều Chỉ Giáo! 【18】

Ngay sau đó, Tiểu Hải Dương cúp điện thoại, nằm ở trên giường, dị thường hài lòng nở nụ cười.

Tại phía xa đầu bên kia đại dương, sau khi Bạc Tình cúp điện thoại, Thất Thất vội vàng đứng lên trước, hỏi: "Như thế nào? Tiểu Hải Dương nói những gì? Cuộc sống của Tịch Giản Cận cùng Sủng Nhi như thế nào?"

"Tạm thời còn không có phát hiện cái gì không tốt! " Bạc Tình đáp ứng một câu, ngay sau đó cong môi, xinh đẹp cười cười: "Yên tâm đi, Tiểu Hải Dương so với bé trai bình thường thông minh hơn rất nhiều... Một khi có dấu vết gì, nó khẳng định sẽ phát hiện! Hơn nữa, Tiểu Hải Dương biết nhất là sắm vai biết điều, thật ra thì cùng bọn họ ở một thời gian ngắn cũng tốt, cho cuộc sống của bọn họ gia tăng chút gia vị!"

**

Sáng sớm ngày thứ hai, bởi vì Tiểu Hải Dương muốn đi nhà trẻ.

Cho nên Tịch Giản Cận đã thức dậy rất sớm, mua bữa sáng cho hai người, chia ra kêu hai người rời giường.

Tiểu Hải Dương mê mẩn nhìn bữa ăn sáng trên bàn, lặng yên ghi xuống —— sáng sớm, anh sẽ mua bữa sáng cho chị gái!

Sau đó nó liền gục ở chỗ này ngoan ngoãn mà ăn.

Bạc Sủng Nhi cũng rời giường, Tiểu Hải Dương ngày thứ nhất nhập học, thật sự cô muốn đưa đi.

Ba người ngồi ở trên bàn ăn cơm.

Trong lúc bắt chọt chuông cửa vang lên.

Tịch Giản Cận đi mở cửa, là cô bé đưa sữa tươi, thấy Tịch Giản Cận, cực kỳ nhiệt tình cùng Tịch Giản Cận nói: "Tịch tiên sinh, đây là sữa tươi của anh."

"Cảm ơn! " Tịch Giản Cận khách khách khí khí trả lời một câu.

"Bởi vì anh đặt sữa tươi nhà chúng em rất lâu rồi, cho nên hôm nay tặng thêm cho anh một hộp."

Tịch Giản Cận gật đầu, như cũ là "Cảm ơn!"

Cô bé đưa sữa tươi tiểu cô nương như vậy chậm chạp không chịu tránh ra, đứng ở nơi đó, tìm những lời khác nói.

Bạc Sủng Nhi ở phòng ăn, đã sớm nín một bụng hỏa.

Cái cô gái đưa sữa tươi này, mỗi ngày đều tới, mỗi ngày đều nói nhảm nhiều như vậy!

Chẳng lẽ cô ta không nhìn thấy Tịch Giản Cận đã là người có vợ sao?

Bạc Sủng Nhi lập tức cực kỳ phẫn nộ ăn bánh bao, hết sức oán giận đối với Tiểu Hải Dương nói: "Em xem một chút anh rể của em, mỗi ngày đều trêu hoa gheo nguyệt, cũng đã nói nhiều như vậy rồi, cái cô gái kia còn không chịu đi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 911: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chi Giáo! (19)

Tiểu Hải Dương gật đầu, sau đó cầm lấy nước trái cây, uống để nuốt bánh mì nướng, lúc này mới hỏi Bạc Sủng Nhi một câu: "Chị, có muốn em làm cô ta khóc không?"

Bạc Sủng Nhi cũng khiêu mi, còn chưa rõ ý gì, Tiểu Hải Dương đột nhiên gào khóc chạy ra ngoài, ôm lấy hai chân Tịch Giản Cận, hô hào: "Ba ba, ba ba, mẹ đánh con, mẹ đánh con....."

Tịch Giản Cận bị Tiểu Hải Dương kêu ba ba mà sững sờ, Tiểu Hải Dương ôm anh, một mực giả khóc.

Mà cô gái bán sữa đột nhiên sắc mặt cũng thay đổi, giống như tâm tan nát, cô ta vẫn cho là ở chỗ này là bạn gái Tịch Giản Cận không nghĩ tới anh đã có con?

Con đều đã lớn như vậy rồi sao?

Nhất thời cô bán sữa lập tức cười xấu hổ: "Tịch tiên sinh, đây con của anh, lớn lên thật đáng yêu....."

Tịch Giản Cận không có gật đầu, cũng không có lắc đầu.

Ngược lại cô gái bán sữa vô cùng tự giác rời đi.

Nhìn vào bóng lưng mang theo vài phần thất lạc.

Đợi đến cửa đóng, Tiểu Hải Dương lại lập tức chạy trở về trước bàn ăn, tiếp tục ăn bánh của mình.

Sau đó Tịch Giản Cận đi vào theo, phát hiện khóe mắt Bạc Sủng Nhi đều là ý cười.

Nhất thời hiểu ra chuyện gì xảy ra.

Lúc này mới bất tri bất giác phát hiện, nếu như Tiểu Hải Dương không hành hạ như thế, anh căn bản không biết cô gái bán sữa có ý với anh!

Bạc Sủng Nhi tâm tình rất tốt, dễ như trở bàn tay đem một tình giết chết, chính mình mặt còn không ra, liền thẳng, có thể không tốt sao?

Thế là bưng sữa bò, hài lòng uống vào.

Tiểu Hải Dương lại hai chân lung lay ăn bữa sáng, trên lỗ tai còn mang theo tai nghe, bên trong chính là tiếng Pháp, một bên nghe, vừa lắc đầu một cái, thỉnh thoảng xuất hiện một câu tiếng Pháp trôi chảy mà dễ nghe.

Ba người ăn xong điếm tâm, Tịch Giản Cận lái xe, mang bọn họ ra cửa.

Đem Tiểu Hải Dương đưa đến trường học, giúp Tiểu Hải Dương tìm được ban, hiệu trưởng xem xét Bạc gia tiểu công chúa cùng Tịch gia thái tử đều tới, không biết bé trai này lai lịch gì, lại không dám thất lễ

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 912: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (20)

Lại còn ân tình mang Tiểu Hải Dương qua gặp chủ nhiệm lớp.

Tiểu Hải Dương quê quán không phải là Trung Quốc, mà chính là nước Mỹ.

Tên là Cẩm Dương, cũng không họ Bạc, cho nên rất khó để cho người ta liên tưởng đứng nó là chị em với Bạc Sủng Nhi, lại đối với bên ngoài, căn bản cũng không người nào biết Tiểu Hải Dương tồn tại, cho nên hiệu trưởng chỉ coi Cẩm Dương là con của bạn bè bên cạnh mẹ Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng cũng không có giải thích.

Liên quan tới thân phận của Cẩm Dương, tập đoàn Bạc Đế rất bí mật.

Luôn có một phía sau màn, người khác đều không biết tồn tại, thế nhưng thường thường người này, có lẽ chính là vương bài lớn nhất trong công ty!

Đợi đến mọi chuyện đều giải quyết hết, Bạc Sủng Nhi Tịch Giản Cận mới rời đi.

Bạc Sủng Nhi đi công ty, Tịch Giản Cận qua quân khu.

Đến trưa lúc nghỉ ngơi, Tịch Giản Cận khu chạy tới bồi tiếp Bạc Sủng Nhi ăn cơm trưa.

Ăn xong, còn có nửa giờ, hai người liền ở trong văn phòng Bạc Sủng Nhi uống cà phê, lãng lãng ôm ấp, hưởng thụ thời gian tốt đẹp.

Thế nhưng tốt đẹp vẫn là bị đánh vỡ rồi.

Điện thoại Bạc Sủng Nhi vang lên, vừa nghe, lại là Tiểu Hải Dương ở trong trường học cùng người đánh nhau!

Đi học ngày đầu, liền cùng người ta đánh nhau rồi!

Bạc Sủng Nhi từ trước đến nay bao che khuyết điểm, lập tức từ trên ghế salon đứng lên

Nhanh chóng cúp điện thoại.

Rõ ràng là đánh nhau, Bạc Sủng Nhi hết lần này tới lần khác giống như Tiểu Hải Dương bị người đánh vậy.

Cô nhất thời cắn răng: "Thằng nhóc nhà ai can đảm lớn như vậy, dám đánh Tiểu Hải Dương?"

Bạc Sủng Nhi một bên nói qua, vừa cầm chìa khóa xe, có chút bá khí liền muốn đi qua trường học giết người.

Vừa đi, Bạc Sủng Nhi còn cắn răng nói: "Xem tôi qua, không đập trường học bọn họ! Lại dám khi dễ Tiểu Hải Dương nhà chúng ta?!"

Bạc Sủng Nhi một bên kêu la, một bên muốn gọi cho Tần Thánh Tô Thần.

Tịch Giản Cận nghĩ đến trẻ con giận dữ rất bình thường, cái này nếu gọi điện thoại qua, chẳng phải sự tình huyền não rất nghiêm trọng?

Huống chi sự tình gì đều không có làm rõ ràng, vội vội vàng vàng như vậy không phải quá tốt.

Nhất thời Tịch Giản Cận ngăn cản Bạc Sủng Nhi: "Anh cùng em qua, chúng ta trước đi nhìn xem tình huống thế nào!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 913: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (21)

Lúc này Bạc Sùng Nhi mới ngừng động tác gọi điện thoại, nhìn Tịch Giản Cận một chút, suy nghĩ một hồi, sau đó gật đầu: "Cũng đúng, đoán chừng một mình anh qua có thể diệt được người toàn bộ trường học đó, căn bản không cần gì đám Tần Thánh rồi....."

Bạc Sùng Nhi nói xong, liền kéo tay Tịch Giản Cận, đặc biệt kích động đi ra ngoài.

Tư thế kia, rất muốn đem trường học đập nát.

"Sùng Nhi, đầu tiên nói trước, chúng ta đến đó, trước tiên tâm bình hòa khí nghe thầy giáo nói cho chúng ta một lần, sau đó quyết định làm sao, biết không?"

Bạc Sùng Nhi gật đầu, hung hăng thúc giục Tịch Giản Cận: "Nhanh lên, tốc độ nhanh một chút! Tiểu Hải Dương cũng không thể bị khinh bỉ!"

Tịch Giản Cận nhíu mày, giơ tay lên, vuốt ve thái dương, hiển nhiên, cái người phụ nữ nhỏ này căn bản cũng không có nghe anh nói thứ gì.

Anh bồi tiếp cô qua trường học hòa khí, cũng không phải là qua đánh nhau.....

Bắt đầu là Tịch Giản Cận lái xe.

Bạc Sùng Nhi ngồi ở một bên, một mực thúc giục, về sau, nhìn thấy các loại đèn đỏ, Bạc Sùng Nhi nổi trận lôi đình nhảy xuống xe, vòng vo cái

ngoặt, đem Tịch Giản Cận từ trên ghế lái kéo xuống, chính mình nhảy lên, không nói hai lời đạp chân ga, liền phóng ra ngoài.

Đem Tịch Giản Cận một người mình bỏ trên đường cái.

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi rời đi, chỉ có thể thở dài một hơi, nhú mày, nghĩ đến nhất định phải theo cô đến trường học, nhất thời chặn xe taxi, theo sau lưng Bạc Sủng Nhi qua.

Bạc Sủng Nhi đến trường học, cha mẹ người đánh nhau với Tiểu Hải Dương đến rồi.

Thầy giáo mang bọn họ đi phòng y tế.

Trên người hai đứa trẻ đều mang một chút thương tổn, lực trẻ con cũng không lớn, cũng không phải quá nghiêm trọng, bác sĩ đã cho trừ độc, phòng ngừa cảm nhiễm rồi.

Một bạn nhỏ khác trên mặt mang nước mắt, Tiểu Hải Dương giống như là không có chuyện gì, ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế sa lon, trong tay cầm một quả táo, gặm đến hăng say, vừa nhìn thấy Bạc Sủng Nhi tiến đến, lập tức đứng lên, ngoan ngoãn hô một câu: "Chị!"

Bạc Sủng Nhi lập tức ôm Tiểu Hải Dương đứng lên, nhìn từ trên xuống dưới một lần, phát hiện không có việc gì, lúc này mới thở dài một hơi

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 914: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (22)

Chỉ là trên mặt Tiểu Hải Dương có một vết hồng hồng, hiển nhiên là bị người làm thương rồi.

Trong bụng Bạc Sủng Nhi hỏa diễm vụt vụt vụt bốc lên, quay đầu, liền muốn chất vấn, vừa lúc Tịch Giản Cận chạy đến, nhanh kéo Bạc Sủng Nhi, nắm vuốt tay của cô nhắc nhở cô bình tĩnh trước, anh khách khí một bên nghe hỏi hiệu trưởng cùng thầy giáo: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Hiệu trưởng cũng không biết rõ tình hình, cho nên tự nhiên là chủ nhiệm lớp nói ra đầu đuôi sự tình một lần.

Thì ra Tiểu Hải Dương nhập học ngày đầu, dung mạo xinh đẹp mà suất khí, nhằm trúng các bạn nhỏ thích, thậm chí dì phân cơm, đều cho thêm Tiểu Hải Dương hai cái ô mai, đưa đến mấy người bạn nhỏ tâm tình không tốt, liền cùng Tiểu Hải Dương kiếm chuyện, là người bạn nhỏ kia ra tay trước, Tiểu Hải Dương mới trả tay lại!

Bạc Sủng Nhi vốn rất tức giận, thế nhưng nhìn thấy một bạn nhỏ khác so sánh, trên mặt xanh tím, so với Tiểu Hải Dương không biết nghiêm trọng gấp bao nhiêu lần, Bạc Sủng Nhi mới miễn cưỡng tiếp nhận.

Chủ nhiệm lớp một mực nhận sai: "Thật xin lỗi, là tôi không có coi chừng bọn chúng, lần sau tuyệt đối sẽ không có chuyện như vậy....."

Có thể là nhìn thấy Tịch Giản Cận một thân quân phục, cho nên cho người uy hiếp rất lớn.

Bạc Sủng Nhi cũng không phải đúng lý không tha người, tuy nhiên Tiểu Hải Dương bị thương tổn một chút, tâm tình cực kỳ không tốt, nhưng vẫn đè ép tính khí, khách khí nói ra với thầy giáo: "Không sao, Tiểu Hải Dương chúng tôi quá mức nghịch ngợm rồi....."

Tịch Giản Cận cũng phụ họa nói ra: "Lần sau tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện như vậy....."

Thầy giáo cũng thở dài một hơi, cảm thấy vấn đề này đúng là dễ dàng giải quyết.

Ai biết mẹ của đứa trẻ kia không vui lắm bầm một câu: "Bọn họ lai lịch là gì, mấy người thiên vị như thế, nhìn con trai tôi bị đánh thành dạng này rồi....."

Kỳ thật thầy giáo rõ ràng là đang thiên vị Tiểu Hải Dương, quan trọng không thể không thiên vị, người phía sau Tiểu Hải Dương là Bạc gia tiểu công chúa cùng Tịch gia thái tử, gây không nổi!

Bây giờ người ta đều không truy cứu, còn là con của các người ra tay trước, hiện tại các người quay xe bắt đầu truy cứu.

Thầy giáo chỉ có thể nhẫn nhịn tính khí gia trưởng giải thích, ai ngờ gia trưởng không thuận theo, liếc Tiểu Hải Dương một chút, nói ra: "Trường học các người quá đồ bỏ đi, nhìn con của tôi bị đánh thành vậy, mà người sáng suốt xem xét cũng là con nhà bọn họ không có giáo dục, khi dễ con nhà chúng tôi!"

Bạc Sủng Nhi nghe xong lời này, vốn đè xuống tính khí lập tức xông ra, cô ném Tiểu Hải Dương vào trong ngực Tịch Giản Cận, bưng bưng đi về phía đám gia trưởng.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 915: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (1)

Tịch Giản Cận sợ là sợ Bạc Sủng Nhi bộc phát, hủy người ta vào bệnh viện, liền muốn kéo Bạc Sủng Nhi, Tiểu Hải Dương vừa lúc bị Bạc Sủng Nhi nhét vào trong ngực của mình, chính mình một tay kéo Bạc Sủng Nhi, một tay kéo Tiểu Hải Dương.

Bạc Sủng Nhi đi hai bước, đi không được rồi, cảm giác được cổ tay của mình bị người bắt lấy, lập tức căn rằng không quay đầu lại mà hạ mệnh lệnh!

"Tịch Giản Cận, anh tốt nhất buông ra cho em!"

Tịch Giản Cận nào có thể nghe Bạc Sủng Nhi, lực đạo tăng thêm, đem Bạc Sủng Nhi kéo về ngực của mình.

Tiểu Hải Dương sợ chính mình rớt xuống, liền vội vươn tay ra, nhốt chặt lấy cổ Tịch Giản Cận, vô cùng dùng sức, suýt nữa vòng Tịch Giản Cận hô hấp không trôi, hít thở không thông.

Bạc Sủng Nhi tự nhiên chống đỡ không được lực đạo của Tịch Giản Cận, bị Tịch Giản Cận ôm không thể làm gì, chỉ có thể đứng ở nơi đó, hung hăng nhìn bạn nhỏ đánh Tiểu Hải Dương, cùng mẹ của nó.

Đáy mắt mang theo ánh sáng đáng sợ, dọa đến đứa trẻ vừa thít thít một chút, lại gào khóc một lần nữa.

Mẹ bạn nhỏ kia thấy con trai bảo bối mình khóc lên, lập tức ôm con vào trong ngực, cũng trừng liếc Bạc Sủng Nhi một chút.

"Đây là gia trưởng cái gì? Làm sao đánh đá như thế? Còn khi dễ trẻ con! Thầy giáo, mấy người dung túng như vậy sao? Tôi muốn chuyển trường, chuyển trường! Con trai tôi ở chỗ này hằng định mỗi ngày bị khinh bỉ!"

Bạc Sủng Nhi khiêu mi, "Bà mắng người nào đánh đá?"

Cô từ nhỏ đến lớn, chính là Phi Dương Bạt Hồ thành quen, đi tới chỗ nào, từ trước đến nay đều là cô mắng người khác, chỗ nào cho phép người khác mắng cô như thế?

Bạn nhỏ cùng Tiểu Hải Dương đánh nhau nghe được tiếng Bạc Sủng Nhi, càng khóc dữ dội hơn, giống như Bạc Sủng Nhi là một vu bà, chui vào trong ngực mẹ mình: "Mẹ, mẹ..... Bà ngoại sói, bà ngoại sói sẽ ăn người....."

"Sợ..... mẹ..... Cô ta sẽ ăn con....."

Bà ngoại sói?

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi đều tím xanh xuống.

Hiệu trưởng cùng thầy giáo đứng một bên trên trán hiện đầy mồ hôi.

Tuy nói đồng ngôn vô kị.

Thế nhưng..... Đây nói với tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế..... Đồng Ngôn, sợ cũng là có kị!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 916: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (2)

Tịch Giản Cận vẫn luôn chú ý Bạc Sủng Nhi, anh biết tính khí Bạc Sủng Nhi, sợ cô đột nhiên chửi ầm lên, để con nhà người ta bị hù gần chết.

Mà Tiểu Hải Dương ôm thật chặt anh lại rất thông minh, con mắt đảo quanh, dựng thẳng lỗ tai nghe, lập tức từ trên người Tịch Giản Cận chui xuống, Tịch Giản Cận chỉ lo kiểm chế Bạc Sủng Nhi, tuyệt đối không ngờ rằng Tiểu Hải Dương đột nhiên cử động.

Tiểu Hải Dương trượt chân trên mặt đất, lập tức chạy đến bên người bạn kia, chạy đến trước mặt người ta, một bản nghiêm chỉnh đứng đấy, rất có vương phạm tiểu đại nhân, hướng nhếch môi với người bạn kia, giống Bạc Tình mấy phần, vốn lớn lên môi hồng răng trắng, tướng mạo xuất chúng, giờ này khắc này, gần bốn tuổi rưỡi, lại có thái độ khuynh quốc khuynh thành.

"Cậu..... Tới!"

Tiểu Hải Dương tuổi còn nhỏ, nói chuyện đều biết dứt khoát mà trực tiếp.

Mà toàn thân bảo bọc một tầng tức giận.

Người bạn nhỏ nhìn Tiểu Hải Dương, nghĩ đến chính mình vừa rồi bị Tiểu Hải Dương đánh vô cùng thảm, nhất thời chếp miệng, bị dọa đến quên đi khóc, chỉ là hung hăng nắm lấy quần áo mẹ mình, rầy run lấy.

"Mày muốn làm gì?"

Đương nhiên mẹ bạn nhỏ kia không sợ Tiểu Hải Dương, liếc Tiểu Hải Dương một chút, nướng mày liền hỏi.

Tiểu Hải Dương cũng không có nhìn mẹ bạn nhỏ kia một chút, tiếp tục nhìn chăm chăm nó, cực kỳ nghiêm túc nói: "Tôi không thích nói hai lần, tốt nhất hiện tại cậu tới đây cho tôi!"

Nói xong, Tiểu Hải Dương còn không quên hất cằm, hai tay ôm ở trước ngực, ngón tay nhỏ nhếch lên, rất có tiết tấu.

"Mẹ, con không muốn qua, con không muốn qua....." Người bạn nhỏ lập tức bị dọa đến khóc lớn, quá kinh khủng, đi qua, khẳng định sẽ bị đánh chết: "Mẹ, nó đánh người, đánh vô cùng đau, mẹ, nó là người xấu, người xấu....."

Tiểu Hải Dương nhíu mày, nhìn bạn nhỏ kia bày ra đến một bộ "Người thật ngây thơ", nghiêng đầu, mới lên tiếng: "Cậu thực ngốc, đánh người sao lại không đau!"

Không đau gọi là đánh người sao?

Tiểu Hải Dương, ngược lại nói rất đúng, thế nhưng để cho người ta nghe lại cũng nhin không được.

Hiệu trưởng cùng thầy giáo ở bên, bao quát Bạc Sùng Nhi cùng Tịch Giản Cận cũng nhin không được mà cười.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 917: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (3)

Mà người bạn nhỏ nghe thấy Tiểu Hải Dương mắng mình ngốc, cũng không chịu phục, nhưng miệng không có nhanh mồm nhanh miệng như Tiểu Hải Dương, ăn nói khéo léo, cũng không có thiên tài như Tiểu Hải Dương, tự nhiên mắng người, cũng đều là học Tiểu Hải Dương nói ra: "Cậu mới đần!"

Tiểu Hải Dương nhếch miệng: "Cậu nhìn cậu, còn nói chính mình không ngu ngốc, học tôi nói chuyện làm gì! Đần độn!"

"Cậu mới đần độn!" Tiểu bằng hữu tiếp tục học Tiểu Hải Dương nói!

"Ngây thơ!"

"Cậu mới ngây thơ!"

"Nhàm chán!"

"Cậu mới nhàm chán!"

Trong nháy mắt Tiểu Hải Dương giận đứng lên, dựa vào cái gì mình nghĩ từ mới, để người ta mắng trở về, mà chính mình hiển nhiên là kém một chút quên đi vừa rồi chính mình có thể tính số!

Nhất thời nhú mày, nói ra: "Cậu vừa rồi mắng ai là bát phụ? Cậu mới là bát phụ, cả nhà đều là bát phụ! Cậu vừa rồi mắng người nào bà ngoại sói? Cậu mới là sói con! Mẹ cậu mới là bà ngoại sói, cả nhà cậu đều là sói!"

Tiểu Hải Dương từ nhỏ đến lớn, đều biết đạo lý, chính là bảo vệ chị gái.

Không để cho người khác mắng, không để cho người khác khi dễ.

Cho nên, vừa rồi cậu ta mắng chị gái, tự nhiên nó muốn mắng trở về!

Tiểu Hải Dương lộp bộp một lời lớn, cũng không thở, nói rất trôi chảy.

Bạc Sủng Nhi nghe xong, rất là hả giận, hơi ngóc cằm lên, đặc ý nhìn lấy sắc mặt đã gia trưởng nhà người ta trở nên cực kỳ khó coi.

"Sói sói sói!" Bạn nhỏ kia không hợp ý Tiểu Hải Dương liên tiếp như thế, chỉ có thể nói lại chữ sói, đánh trả Tiểu Hải Dương, Tiểu Hải Dương nhếch miệng, một mặt khinh thường: "Nhìn cậu đần vậy!"

Bạn nhỏ này cũng không ngu ngốc, cái này cũng chính mình không có chiếm thế thượng phong, hiện tại bị người mắng, tâm tình có chút khó chịu, nhất thời xoay người, bắt cầm quả táo thầy giáo cho mình ném về phía Tiểu Hải Dương.

Thầy giáo cùng hiệu trưởng giật nảy mình.

Tiểu Hải Dương lại phản ứng cấp tốc, lập tức ngồi xổm xuống, còn đặc ý vênh vang mà reo lên: "Nói cậu ngốc, cậu thật đúng là ngốc, cái này đều ném không trúng!"

Nói xong, còn làm một cái mặt quý.

Khiến người bạn kia méo miệng, lập tức đứng lên, giống như là muốn cùng Tiểu Hải Dương tiếp tục đánh nhau.

Tiểu Hải Dương mới không sợ đấy, đứng ở nơi đó, nhìn người bạn nhỏ đánh tới, duỗi chân ra, liền muốn đạp.

Hiệu trưởng cùng thầy giáo vội vàng ngăn lại.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 918: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (4)

Mỗi người ôm một đứa kéo ra.

Mà gia trưởng người bạn kia một mực nghe những lời này, rõ ràng nhìn con trai của mình không khi dễ được Tiểu Hải Dương, nhất thời trừng liếc Tiểu Hải Dương một chút, vươn tay đẩy Tiểu Hải Dương một chút.

Thân thể Tiểu Hải Dương bị động một cái.

Bạc Sủng Nhi nhìn rõ, lập tức nổi trận lôi đình, không nói hai lời giơ chân lên, đá vào xương đùi Tịch Giản Cận, sau đó tránh thoát kiềm chế của Tịch Giản Cận, hai ba bước lên đến trước mẹ bà mẹ, kéo Tiểu Hải Dương ra phía sau, trợn lên giận dữ nhìn bà ta, hỏi: "Vừa rồi bà đẩy nó sao?"

Mẹ của đứa trẻ kia nhìn Bạc Sủng Nhi, liền biết Bạc Sủng Nhi muốn đánh nhau với mình, cũng không sợ, đứng lên, trừng mắt với Bạc Sủng Nhi: "Tôi đẩy nó thì sao? Tôi còn muốn đánh nó đấy!"

Mẹ của đứa trẻ kia nói xong, liền giơ tay lên, làm bộ muốn đánh Tiểu Hải Dương.

Mắt Bạc Sủng Nhi chìm xuống, vươn tay, nắm lấy tay bà mẹ kia, hơi dùng lực một chút, nhất thời sắc mặt bà ta tái nhợt xuống.

"Đánh sao?"

Cô chỉ lặp lại hai chữ, ánh mắt liền trở nên cực kỳ dọa người, giống như muốn đem bà ta xé xác.

Tiểu Hải Dương cũng không phải đèn cạn dầu, nhìn thấy người kia nói muốn đánh chính mình, lập tức như một làn khói chạy đi, đứng ở bên người Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận căn bản không có thời gian để ý tới Tiểu Hải Dương, liền sợ Bạc Sủng Nhi khởi xướng.

Anh còn hoàn toàn chưa ngừng lo lắng, mẹ con một nhà bắt đầu gào khóc thảm thiết: "Ai nha..... Nhìn cô ta đánh người này, cánh tay tôi đều sắp gãy mất, cô ta còn mang theo quân nhân đến khi phụ người, cái này rõ ràng quan viên dè người mà, khi dễ chúng tôi không có quyền....."

Bạc Sủng Nhi cắn răng, cuối cùng vẫn buông người phụ nữ kia ra.

Sắc mặt đều xanh lét.

"Cô đánh tôi, cô đánh tôi....."

Người phụ nữ này hiển nhiên là không có gia đình giáo dưỡng.

Bạc Sủng Nhi bị bà ta quán có chút phiền, đột nhiên quay người, cầm ghế ở bên, hung hăng nện vào cửa sổ phòng y tế.

Cửa sổ vỡ tan từng mảnh.

Dọa đến người phụ nữ kia, quên đi kêu la, Bạc Sủng Nhi mới phát giác bên tai thanh tĩnh không ít, quay đầu, nhìn chăm chăm bà ta, nói: "Tôi làm bà bị thương rồi hả?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 919: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (5)

Bà ta bị dọa đến nửa ngày không dám lên tiếng, đột nhiên nghe Bạc Sùng Nhi, lúc đó lấy lại tinh thần, lui sau hai bước, nhỏ giọng nói thầm: "Thật sự là không có giáo dưỡng!"

Giáo dưỡng?

bà có giáo dưỡng sao?

Ban đầu vốn Bạc Sùng Nhi có chút tức giận, bây giờ thấy bà ta nói như vậy, nhất thời càng thêm phần nộ.

Cũng may Tịch Giản Cận phản ứng cực nhanh ngăn cản Bạc Sùng Nhi.

Bạc Sùng Nhi mạnh mẽ vô cùng, liều mạng giãy dụa, rất muốn đem bà ta ra giẫm nát.

"Tịch Giản Cận, anh buông ra cho em!"

Tịch Giản Cận nhìn trường hợp này, nếu như thả ra, chỉ sợ là Bạc Sùng Nhi sẽ đem người đối diện đánh!

Cho nên, không nói hai lời nâng Bạc Sùng Nhi lên, nắm Tiểu Tịch, liền đi ra ngoài cửa.

Bạc Sùng Nhi lại trách móc, nhưng cũng không thể động đậy.

Chỉ chứa trong bụng, một đoàn hỏa khí.

Tiểu Hải Dương ngoan ngoãn lên xe, ngồi ở phía sau.

Tịch Giản Cận đem Bạc Sủng Nhi nhét vào, Bạc Sủng Nhi liều mạng còn muốn đi ra ngoài: "Em muốn bóp chết cái người phụ nữ đó! Bà ta nói em không có giáo dục! Còn tuyên bố muốn đánh Tiểu Hải Dương?"

Tịch Giản Cận vội vàng khóa cửa xe, chính mình nhanh chóng đi lên, khóa trái sai vặt.

Bạc Sủng Nhi dây dưa không buông, trong miệng một mực la hét, cả người ở trên chỗ ngồi, suýt nữa tức giận đứng lên.

Tịch Giản Cận biết Bạc Sủng Nhi ẩn giấu hỏa khí, cũng biết cô từ nhỏ đến lớn không có bị người ta nói như vậy, rất oán hận, liền cầm một bình nước, đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi uống một hơi, lúc này mới thuận khí, cả người hòa hoãn không ít, nghiêng đầu sang cạnh, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một hồi, sau đó lập tức cầm bình nước khoáng đập vào người Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận cau mày, nếu không phải lái xe, khẳng định cũng nhảy lên: "Làm gì?"

"Tịch, anh nói, anh vì cái gì không giúp em đánh nhau? Anh không thấy được người kia đang mắng em sao?" Bạc Sủng Nhi phi dương bạt hồ hỏi.

Giúp em đánh nhau?

Em để cho anh ăn mặc một thân quân phục, giúp đỡ em khi dễ một người đàn bà và trẻ nhỏ sao?

Nói là giải quyết hòa bình, kết quả em tức giận, đập nát cửa sổ trường người ta!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 920: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (6)

Bà ta cũng bị em dọa đến sau cùng nói chuyện còn không được, rõ ràng là em đã trút giận ra, anh không lôi em đi, chẳng phải em sẽ cho người ta vào bệnh viện sao?

Tịch Giản Cận nghĩ như vậy, biểu lộ cũng nghiêm túc theo, Tiểu Hải Dương không thể giáo dục như thế, nếu Tiểu Hải Dương cùng người khác phát sinh một chút xung đột, cứ che chở không trách cứ như vậy, chắc hẳn tương lai trưởng thành, không biết biến thành bộ dáng gì.

Tiểu Hải Dương cùng Bạc Sủng Nhi không giống.

Con gái từ nhỏ đến lớn có thể nâng trong lòng bàn tay nuông chiều, nói một không hai, Phi Dương Bạt Hồ, nhiều nhất mọi người nói cô tùy hứng.

Thế nhưng bé trai như vậy, ý vào nhiều người sủng ái, tính khí càng ngày càng điêu ngoa, khủng bố về sau khó mà quản giáo!

Tịch Giản Cận tinh tế trầm tư rất cuộc muốn xử lý chuyện này như thế nào.

Không làm cho con của Bạc Tình cùng Thất Thất ở trong nhà mình, chính mình thật quen lên trời, nuôi một thân kiêu căng mao mạn, đến lúc đó bàn giao cho họ không tốt.

Huống chi, Tiểu Hải Dương vô cố sống bên cạnh anh, anh cũng không ngu ngốc, khó tránh khỏi sẽ nghĩ đến đến cùng Bạc Tình cùng Thất Thất

bán thuốc gì đây?

Có lẽ đây là khảo nghiệm của anh?

Tịch Giản Cận không thể gọn gàng dứt khoát răn dạy Tiểu Hải Dương, chính mình còn là anh rể, cho nên, chuyện này vẫn cần Sùng Nhi đi làm.

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, liền nắm tay Bạc Sùng Nhi, ôn tồn nói: "Được, được rồi..... Đừng tức giận, Dù sao em cũng không có bị đánh?"

Cái gì gọi là cô cũng không có bị đánh?

Bạc Sùng Nhi nhất thời nổi trận lôi đình.

Có phải đợi đến khi cô bị đánh, anh mới chịu xuất thủ tương trợ?

"Tịch Giản Cận, anh nói lời gì? Anh có ý gì? Anh có phải ngóng trông em bị đánh hay không? Em gả cho anh, nói anh có quan hệ tốt bảo hộ em..... Anh xem một chút, anh xem một chút, cái này đều bị người mắng em rồi!"

Bạc Sùng Nhi nhìn Tịch Giản Cận một bộ căn bản chẳng hề để ý, giống như là việc rất nhỏ, nhất thời khí thật muốn cắn người.

Tịch Giản Cận hết sức chuyên chú lái xe, căn bản không để ý tới Bạc Sùng Nhi một mực nổi bão.

Càng coi nhẹ Bạc Sùng Nhi như thế, Bạc Sùng Nhi càng hận đến nghiến răng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 921: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【7】

"Tịch Giản Cận, anh nói một câu cho em, anh có ý gì? Có phải anh cảm thấy em rất không biết cư xử hay không? Hôm nay em làm không đúng? Thời điểm anh kéo em, em dừng lại rồi, là người đàn bà kia nói muốn đánh Tiểu Hải Dương, bà ta cũng giơ tay rồi, em mới ngăn cản bà ta!"

Tịch Giản Cận không muốn cùng Bạc Sủng Nhi ở trên xe đàm luận chuyện này, dù sao hiện tại trên đường người đến người đi, nếu cô một hồi khóc lóc om sòm, không biết chừng sẽ xảy ra tai nạn xe cộ.

Lập tức, Tịch Giản Cận liền mặt mày cong cong cười nhìn Bạc Sủng Nhi: "Ừ ừ... anh thấy được, thấy bà ta giơ tay... Là bà ta không đúng..."

Bạc Sủng Nhi lúc này vẻ mặt mới không sai biệt lắm, hơi yên tĩnh lại chút.

Ngồi ở chỗ đó, len lén giương mắt lên, liếc Tịch Giản Cận một cái, nhưng lại cảm thấy hình như có cái gì không đúng, tiếp theo liền hỏi: "Tịch Giản Cận, có phải anh còn có lời gì chưa nói ra hay không?"

"Không có... " Tịch Giản Cận lắc đầu, đánh chết cũng không thừa nhận.

"Nhất định là có! " Bạc Sủng Nhi trừng mắt lạnh lùng nhìn Tịch Giản Cận, đảo mắt, sau đó suy nghĩ một chút, cuối cùng cắn răng, hướng về phía Tịch Giản Cận nói: "Em biết rồi! Anh khẳng định là cảm thấy em cũng có chỗ không đúng, có phải hay không?"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, nhưng mà vẻ mặt kia, có vẻ đồng ý.

Bạc Sủng Nhi lập tức tức lên.

Cô không đứng chỗ nào?

Cô...

Cô hung hăng mà cắn răng, cuối cùng lại cũng chỉ hung hăng trừng mắt liếc Tịch Giản Cận, thầm tính làm sao về nhà cùng anh tính sổ.

Một đường về đến nhà.

Bạc Sủng Nhi còn đang bực tức Tịch Giản Cận, cô luôn cần Tịch Giản Cận đứng về phía mình.

Xác thực mà nói, mỗi một cô gái đều hi vọng người đàn ông của mình, vô điều kiện cho là mình đúng.

Hơn nữa đều nghiêng về mình.

Nhưng là hết lần này tới lần khác Tịch Giản Cận chính là một người như thế, đúng chính là đúng, sai chính là sai, mạch lạc rõ ràng, đem cái gọi là nữ nhi tình trường kia đều dứt bỏ.

Bạc Sủng Nhi vừa vào cửa nhà, liền nộ khí đằng đằng tiến vào trong phòng ngủ của mình và Tịch Giản Cận, hung hăng đem cửa đóng lại, bộ ngực phập phồng rất là mất hứng.

Tịch Giản Cận trước mang Tiểu Hải Dương đi tắm rửa, dàn xếp Tiểu Hải Dương ngủ trưa rồi, mới về đến phòng ngủ của bọn anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 922: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【8】

Tịch Giản Cận đẩy cửa ra, thấy Bạc Sủng Nhi một mình phòng má ngồi ở chỗ đó, bộ dáng tức giận rất là khả ái, Tịch Giản Cận nhìn không nhìn được cong môi, bật cười.

Bạc Sủng Nhi đã sớm biết Tịch Giản Cận trở lại.

Cô cố ý nghiêng đầu sang chỗ khác, không để ý tới Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận liền cọ đến bên người Bạc Sủng Nhi, ngồi xuống, vươn tay muốn ôm bả vai Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi lại uốn éo, né ra.

Thật đúng là tức giận?

Tịch Giản Cận nhú nhú mày, lại một lần nữa giơ tay lên, không nói lời gì ôm lấy cô, sau đó đầu cọ trên cổ của cô, chậm rãi hít một hơi, nghe thấy được mùi thơm của cô vẫn lưu nhân như vậy, anh không nhìn được nuốt nuốt nước bọt, mới mở miệng: "Tức giận? Hả?"

Anh âm nghe điệu cực kỳ thật.

Hơi thở cực nóng toàn bộ phun lên vành tai của cô, khiến cho cô không giải thích được toàn thân theo đó cũng có chút nóng rang, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng không tự chủ được đỏ lên.

Những thứ tức giận kia, cũng theo đó chậm rãi tản ra.

Nhưng là cô vẫn còn phòng má như cũ, căn bản không để ý tới Tịch Giản Cận, thậm chí một cái ánh mắt cũng không có vớt cho Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận tiếp tục mềm giọng dỗ: "Không tức giận nữa, Có được hay không?"

Sau khi nói xong, còn giơ tay lên, ngắt vành tai của cô, thuận thể đem mái tóc dài của cô vén sau tai, đung lên trước, chậm rãi hôn hít một ngụm.

Tịch Giản Cận chậm rãi hôn, liếm, đem Bạc Sủng Nhi khiến cho toàn thân cô ngứa, cô lập tức khẽ mấp má môi, thân thể không tự chủ được mềm nhũn ra, Tịch Giản Cận thuận thể ôm lấy thân thể mềm mại của cô, mang theo cô, chậm rãi ngã xuống giường trên.

Anh khẽ đứng dậy, đem cô đè dưới thân thể tại hạ.

Nhìn dung nhan cô kiều mỹ, anh nuốt nuốt nước bọt, cũng nhịn không được nữa cúi đầu, ở trên mặt của cô chậm rãi cắn hai cái, thuận thể vươn tay, ở trên người của cô xoa tới xoa đi, chỉ chốc lát liền đem cô xoa đến toàn thân mềm nhũn, không nhịn được rầm rì lên tiếng gọi một tiếng: "Tịch..."

Tịch Giản Cận "Ừ " một tiếng, cảm giác thân thể mình hình như hăng hái hơn, liền vươn tay, không thành thật ở trên nút thắt quần áo của cô nhích tới nhích lui, hai ba cái, liền đem quần áo của cô khiến cho tản ra, chỉ chốc lát da thịt tuyết trắng liền rơi vào đáy mắt của anh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 923: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【9】

Ánh mắt Tịch Giản Cận dần dần trở nên sâu thẳm, anh ngăn môi của cô, lang thôn hồ yết căn, rất có phong phạm đế vương, đem nữ vương mới điêu ngoa bốc đồng kia liền biến thành một vũng nước xuân.

Hương diễm và dễ uống.

Anh uống đến thơm ngon.

Ở trên thân thể của cô, một tắc một tắc ấn xuống dấu hôn.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cảm thấy hai chân cũng bắt đầu chậm rãi nhũn ra rồi, ánh mắt dần dần tràn đầy mỉa mai, nhìn Tịch Giản Cận, đặc biệt mê người, mỹ cảm kinh tâm động phách, không nói mà phát.

Tịch Giản Cận bị cô câu dẫn, cũng liều mạng cúi đầu, giống như là một con sói, lại bắt đầu khởi động.

Bạc Sủng Nhi căn bản bù không được lực đạo của anh, ở chuyện lên giường, Tịch Giản Cận thích nhất là nắm quyền chủ động trong tay, cho nên ấn lấy cô, liền mạnh mẽ mà vào, hung hăng mà ở trong thân thể mềm mại của cô, rong ruổi.

Chiếm thành đoạt đất!

Một chút cũng không để cho cô phản kích.

Thậm chí, ý định phản kích của cô, cũng không hoàn toàn được đưa lên, cả người đều không được, ở dưới thân thể của anh, mềm nhũn, anh như

thế nào, cô cũng hàng phục.

Cô vẫn không thuận theo, duy chỉ có chuyện lên giường, mới thuận theo lòng anh, vốn đã gặp bộ dáng này cô, hẳn là ngàn cứng vạn chiều, nhưng là hết lần này tới lần khác, chính là lực đạo mình càng ngày càng nặng, thậm chí thắt hông của cô, liền đem cô sống sờ sờ làm đến sắp chết như vậy!

Anh cúi đầu, ở trên thân thể của cô, cắn lên dấu vết thuộc về mình, yêu say đắm không thôi.

Tịch Giản Cận càng làm càng lên hứng, nhưng Bạc Sủng Nhi dần dần không có lực đạo, ở dưới thân thể của anh, chẳng qua là thét chói tai, sau đó cảm giác được anh từng chút ở trong thân thể của mình tùy ý xâm chiếm, giống như là một đế vương không gì làm không được, khí thế hiên ngang đem cô xâm chiếm đến một tấc đất cũng không dư lại, sau đó dương dương đắc ý!

Bạc Sủng Nhi nghĩ, đây chính là Tiểu Tịch của cô, đã có thể ở thế giới của cô, xưng vương rồi!

Làm cho cô phải thần phục.

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, nửa người dưới cô cấp tốc co rút lại, ngay sau đó người cũng theo đó dần dần bất tỉnh mềm nhũn ra, Tịch Giản Cận nắm thân thể của cô, không chịu để cho cô kết thúc như vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 924: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【10】

Tịch Giản Cận liền cúi đầu, hung hăng mà cắn môi của cô, cô bị đau, đột nhiên mở mắt, sau đó cảm giác được phía dưới truyền đến cảm giác kích thích, càng mãnh liệt khôn cùng.

Giọng Bạc Sủng Nhi cũng khàn, Tịch Giản Cận còn không chịu buông tha cô.

Lực đạo một chút so với một chút càng tàn nhẫn hơn.

Bạc Sủng Nhi đến cuối cùng, bị anh làm khổ ddeesn mức phải cầu xin tha thứ, Tịch Giản Cận lúc này mới lưu luyến không rời kết thúc.

Đem cô ôm, nằm ở giường, chậm rãi vịn phía sau lưng của cô, cảm giác tiếng thở cô dồn dập, Tịch Giản Cận không nhịn được cười ra tiếng: "Mệt mỗi thành như vậy?"

Bạc Sủng Nhi lặng lẽ đỏ mặt, quay đầu, không chịu để ý tới Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận tham luyến ở trên người của cô tiếp tục dao động ngón tay, chậm rãi hôn tóc một chút cô bởi vì mới vừa đại chiến, đã thấm ướt, chậm rãi nói: "Mệt không?"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, mệt mỏi duỗi lưng một cái, sau đó ôm hông của anh, tiếp tục không nhúc nhích.

Tịch Giản Cận thuận thế đem cô hướng trong ngực của mình ôm thật chặt, song mắt nhìn trần nhà một chút, anh mới quay đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi nhắm mắt lại, lên tiếng: "Ngủ?"

"Ừm... Không có... sao thế? " Bạc Sủng Nhi chậm rãi mở mắt, nhìn Tịch Giản Cận, hỏi.

"Ừ... Hiện tại còn tức giận phải không? " Tịch Giản Cận hỏi một câu.

Bạc Sủng Nhi không có gật đầu, cũng không có lắc đầu.

Tịch Giản Cận lúc này mới chậm rãi mở miệng, tiếp tục nói: "Sủng Nhi, anh cảm thấy được việc hôm nay em làm, cũng không đúng... Anh hiểu em muốn che chở Tiểu Hải Dương, đừng nói là em, coi như là anh, thấy Tiểu Hải Dương bị khinh bỉ, anh cũng không thể ngồi yên!"

Thân thể Bạc Sủng Nhi dần dần cứng ngắt, đáy lòng của cô chậm rãi có một tầng ủy khuất, vươn tay, ôm cơ bắp Tịch Giản Cận, bất mãn thầm nói: "Anh lại còn trách cứ em, anh nói những thì dễ nghe, hôm nay anh không bênh em, lại còn trực tiếp đem em ôm đi... Để cho em vô duyên vô cớ bị đánh mắng một chập!"

"Mắng liền mắng, chúng ta càng thêm không mất một miếng thịt, trên cái thế giới này, không phải ai cũng sẽ thích em... Cần gì quan tâm như vậy?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 925: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【11】

Tịch Giản Cận đặc biệt tự nhiên đem những lời này nói ra.

Anh nói rất đúng.

Thật ra thì anh vẫn cảm thấy, người hoàn mỹ mỹ, cũng sẽ có người không thích.

Dù sao người cũng không phải là nhân dân tệ, không làm người người thích được, huống chi, nhân dân tệ cũng có người không thích đấy!

Nhưng là lời này rơi vào trong tai Bạc Sủng Nhi, lại có ý nghĩa khác, cảm thấy tựa hồ là cô bị mắng hay không bị mắng, Tịch Giản Cận cũng rất không sao cả.

Nhưng ngay sau đó lại nghĩ tới hôm nay Tiểu Hải Dương ở trong trường học bị bắt nạt, mà chính mình căn bản cũng không có giúp đỡ Tiểu Hải Dương xả giận, nếu như mang theo Tần Thánh cùng Tô Thần bất kỳ một người nào qua, một đôi mẹ con này, không biết hiện tại sẽ biến thành bộ dáng gì rồi!

Tịch Giản Cận đứng ở nơi đó, còn hào hoa phong nhã cùng người ta nói lời khách sáo, thậm chí còn chủ động thừa nhận đã biết đứa nhỏ nhà mình không đúng.

Cô lúc ấy cũng rất ghen hỏa đấy!

Hiện tại Bạc Sùng Nhi lại cảm thấy bà ta chửi mình, căn bản quá không chịu được, tính tình cô lập tức lại nổi lên, thoáng cái từ giường trên ngồi dậy, giận nhìn Tịch Giản Cận chăm chăm: "Có phải tôi bị đánh, anh cũng cảm thấy không có gì?"

Tịch Giản Cận không hiểu nổi tại sao Bạc Sùng Nhi trong lúc bất chợt lại tức giận, nướng mày: "Anh không có ý này!"

"Anh rõ ràng chính là ý này! Có phải anh cảm thấy em hướng về phía mẹ con nhà họ hòa ái nói chuyện, nói Tiểu Hải Dương nhà chúng ta không hiểu chuyện, Tiểu Hải Dương nhà chúng ta đánh nhà con trai họ là không đúng, em bắt Tiểu Hải Dương nhà chúng ta xin lỗi, như vậy anh mới cảm thấy em rất tốt! Có phải hay không?"

Tịch Giản Cận vuốt vuốt cái trán, có chút bất đắc dĩ nói: "Anh không phải là ý này... Anh không có nói là Tiểu Hải Dương sai toàn bộ, nhưng mà Tiểu Hải Dương nó cũng có sai đấy!"

"Tiểu Hải Dương có sai? " Bạc Sùng Nhi trừng mắt, nhìn Tịch Giản Cận, hỏi ngược lại.

"Tiểu Hải Dương nơi nào sai lắm? Sai ở nơi đâu? Anh nói!"

"Cùng bạn đánh nhau, chính là không đúng! " Tịch Giản Cận nhẫn nại, thái độ rất hòa hoãn đối với Bạc Sùng Nhi nói.

"Anh không nghe thấy hiệu trưởng nói là thằng bé kia ra tay trước sao? Tiểu Hải Dương là bị bọn họ bắt nạt, Tiểu Hải Dương tự vệ, đánh con nhà bọn họ như thế em còn cảm thấy nhẹ đấy! " Bạc Sùng Nhi tức đến bộ ngực phập phồng hô.

"Coi như là người ta động thủ trước, em cũng không có thể đánh vtrả đi a... Em có thể mách với thầy cô... giáo dục trẻ con như vậy là không đúng! " Tịch Giản Cận nướng mày, vẻ mặt không đồng ý.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 926: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【12】

"Có đúng hay không em không quan tâm, em chỉ quản Tiểu Hải Dương nhà chúng ta có bị khinh bỉ hay không! " Bạc Sủng Nhi nhăn lông mày, không chút khách khí trả lời!

Ở trường học không bệnh cô còn chưa tính, bây giờ, còn giáo huấn cô!

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ, càng thấy Tịch Giản Cận thật là quá đáng, lập tức vươn tay, hướng trên người Tịch Giản Cận cào tới.

Bạc Sủng Nhi điệu ngoa, căn bản không giống như là người thường, chỉ chốc lát, trên người Tịch Giản Cận bị cô cào cho vết thương chông chất, Tịch Giản Cận nhăn đau, bắt được tay Bạc Sủng Nhi, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô nói: "Em rốt cuộc là thế nào? Anh chỉ là luận sự nói chuyện, không phải là anh không bệnh em cùng Tiểu Hải Dương, mà là chúng ta ở trước mặt con trẻ, không thể giáo dục chúng như vậy! Bây giờ em giáo dục Tiểu Hải Dương như vậy, tương lai Tiểu Hải Dương trưởng thành, sẽ biến thành bộ dáng ra sao? Bé trai luôn là phải biết đảm đương cùng khí độ, biết khoan dung mà độ lượng, như thế tương lai mới làm được việc lớn!"

"Huống chi, tương lai Tiểu Hải Dương có thể là người nổi nghiệp tập đoàn Bạc Đế, chẳng lẽ cứ muốn như biết đúng sai hồ nháo vậy không sao? Chúng ta không thể cứ lấy thân phận đè người, chẳng lẽ không thấy hiệu trưởng cùng những giáo viên kia nói với em, đều là nịnh nọt đấy sao? Ngay cả chân tướng sự tình có lẽ chúng ta cũng không hiểu đấy! Đến cùng có phải Tiểu Hải Dương rat ay trước hay không chúng ta cũng không biết... ừ"

lực của đàn ông là tới từ ở nội hàm, Tiểu Hải Dương bây giờ còn nhỏ, phải có một phương hướng dạy bảo chính xác..."

Bạc Sủng Nhi cực độ bất mãn nghe Tịch Giản Cận nói như vậy, cô cảm thấy em trai của cô, không thể ở thời điểm cô tồn tại, bị chọc tức.

Huống chi, hôm nay cô cũng không trợ giúp Tiểu Hải Dương xả giận, bị Tịch Giản Cận bắt trở lại, chuyện này, rõ ràng đã có thể kết thúc.

Hơn nữa ở trường học, Tịch Giản Cận cũng không có hướng cô nói một câu nói, hiện tại thì ngược lại, còn nghiêm túc giáo dục người như vậy!

Càng nghĩ, Bạc Sủng Nhi càng tức!

"Giáo dục trẻ con có quan hệ gì đến em? Em lại không sinh được con! Sau này em cũng không cần giáo dục con, em cũng không cần học làm sao giáo dục con! Huống chi, Tiểu Hải Dương không nhọc anh quan tâm, Tiểu Hải Dương cũng không phải là con của anh! Anh quản nhiều như vậy làm gì?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 927: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【13】

Bạc Sủng Nhi sau khi dứt lời, không khí bên trong nhà, rõ ràng trong nháy mắt có chút dừng lại.

Tịch Giản Cận vốn là sắc mặt tốt tốt lập tức trở nên khó coi.

Anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, vô thanh vô tức mím môi thật chặt.

Đây là lời từ trong tim, có phải hay không?

Đúng là vẫn còn trách anh căn bản không có biện pháp cho cô một đứa bé có phải hay không?

Tịch Giản Cận chậm rãi nắm tay lên.

Anh nghiêng đầu sang chỗ khác, cảm giác mình một câu cũng nói không nên lời!

Âm thầm mà cắn răng, lúc này anh mới đứng lên, đi một bên nhặt quần áo lên mặc.

Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong liền hối hận, cô không phải là cố ý, chẳng qua là bật thốt lên thôi.

Cô không phải là đặc biệt đi đâm chỗ yếu của Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi sắc mặt cực kỳ tái nhợt, cô cuốn sàng đan, một phát bắt được cánh tay Tịch Giản Cận, nhưng Tịch Giản Cận cứng ngắc thân thể

mau chóng tránh ra.

Bạc Sủng Nhi rất bối rối, cô biết Tịch Giản Cận đối với chuyện này cực kỳ nhạy cảm, nhất là Tiểu Hải Dương tới nơi này ở mới một ngày một đêm, cô nhìn ra được, Tịch Giản Cận thường xuyên hướng về phía Tiểu Hải Dương ngăn người, hơn nữa buổi sáng Tịch Giản Cận còn mua rất nhiều món đồ chơi cho Tiểu Hải Dương, thậm chí còn cùng cô bàn bạc Chủ nhật mang theo Tiểu Hải Dương đi sân chơi cùng vườn thú...

Cô nhìn ra, Tịch Giản Cận rất thích Tiểu Hải Dương đứa bé này đấy!

Cô tức giận, ở trước mặt Tịch Giản Cận hò hét cô không thể sinh con, ngược lại gợn gàng dứt khoát nói cô không đúng, cho nên anh mới mất hứng, chẳng qua là đáy lòng có chút không thẳng băng.

Hai người gây lộn không ít, cô cũng không phải là nghĩ như vậy, nhưng là lần này, hình như cùng lúc trước cũng không đồng dạng!

"Tịch, em... " Bạc Sủng Nhi nhìn từ Tịch Giản Cận, mở to miệng, lẳng lẳng nói những lời này: "Em mới vừa rồi nói giỡn... Tịch... Anh hãy nghe em nói..."

Tịch Giản Cận không ngừng cước bộ, mặt mũi rất là lạnh nhạt, không sóng không gió, lại làm cho đáy lòng Bạc Sủng Nhi sợ phát run.

Sợ, cô căn bản không có dũng khí vươn tay giữ Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận đi tới cửa, chậm rãi mở cửa, thủy chung là một câu cũng không có nói, cứ như vậy rời đi...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 928: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【14】

Thậm chí, từ đầu đến cuối, Tịch Giản Cận căn bản không có quay đầu lại một chút... cũng không hề dừng lại nửa bước!

Anh toàn thân cao thấp tản ra một loại khí tràng trầm trầm, để cho Bạc Sùng Nhi nhìn đến đáy lòng âm thầm phát kinh!

Hồi lâu, Bạc Sùng Nhi mới lấy lại tinh thần, vội vàng hướng bóng lưng Tịch Giản Cận đuổi tới.

Nhưng là giờ khắc này, Tịch Giản Cận đã sớm biến mất không thấy.

Tiểu Hải Dương nghỉ trưa đã tỉnh ngủ rồi, nghe thấy phía ngoài có động tĩnh, chạy ra, liền bắt gặp Bạc Sùng Nhi ngơ ngác đứng ở trong phòng khách.

Tiểu Hải Dương rất thông minh, nó lập tức sắc mắt phát hiện Bạc Sùng Nhi giờ khắc này tâm tình cực kỳ không tốt.

Nó cẩn thận cọ đến bên người Bạc Sùng Nhi, vươn tay, mềm nhũn cầm ngón tay Bạc Sùng Nhi, Bạc Sùng Nhi đột nhiên hoàn hồn, nghiêng đầu, thấy là Tiểu Hải Dương, liền xé ra một nụ cười cứng ngắc: "Tiểu Hải Dương, em đã tỉnh?"

Tiểu Hải Dương không có lên tiếng.

Chẳng qua là lấy đôi mắt nhìn chăm chăm Bạc Sùng Nhi.

Cặp mắt kia rất giống Bạc Tình.

Để cho Bạc Sủng Nhi cảm thấy nồng đậm tìm tòi nghiên cứu, giống như tâm sự của mình, có thể bị bé trai bốn tuổi rưỡi này thẳng nhìn thấy toàn bộ.

Bạc Sủng Nhi bị Tiểu Hải Dương nhìn mà đáy lòng trợn trợn chột dạ, thấy Tiểu Hải Dương càng chậm chạp không chịu mở miệng nói chuyện, liền vươn tay sờ đầu Tiểu Hải Dương: "Làm sao?"

Tiểu Hải Dương lắc đầu, như cũ dùng ánh mắt đen nhánh thuần chân nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, "Chị gái... có phải anh rể tức giận hay không? Có phải các người bởi vì em mà cãi nhau hay không?"

Tiểu Hải Dương trong lúc bất chợt liền hối hận.

Ba ba Bạc Tình cùng ma ma Thất Thất nói cho nó biết, tình huống giữa chị gái cùng anh rể không phải là quá ổn định, cho nên để cho nó sang đây nhìn xem tình huống giữa anh rể cùng chị gái rốt cuộc là như thế nào.

Nó còn không có hết lòng giúp đâu, ngược lại đã làm cho chị gái cùng anh rể loạn thêm.

Tiểu Hải Dương lập tức ảo não.

"Không phải... Là chị gái nói sai rồi..." Bạc Sủng Nhi toàn thân vô lực trả lời một câu.

Cô thật không phải là cố ý.

Chẳng qua là miệng không che đậy liền nói ra như vậy.

Cô là bị Tịch Giản Cận chọc tức, đáy lòng càng thêm ủy khuất, cho nên thấy anh luôn mồm giáo dục chính mình không nên giáo dục con như vậy, cho nên mới nói mình căn bản sẽ không sanh con, không cần học tập những điều kia

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 929: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【15】

Sau khi nói xong, cô lập tức liền nhận ra chính mình đâm chọt khiến Tịch Giản Cận đau đớn.

Thật ra thì cũng là chỗ đau chung của hai người.

Dù sao, không thể có con, là một tiếc nuối, ở đáy lòng lẫn nhau, vĩnh viễn tồn tại tiếc nuối.

Cô mấy ngày qua, trong đầu không phải là không có vờn quanh chuyện này, vừa nghĩ tới Tịch Giản Cận căn bản không cách nào sinh dục, cô liền đau lòng.

Cô vẫn đều ở trong não căng thẳng thần kinh, không để cho mình biểu hiện ra, không để cho Tịch Giản Cận thấy khát vọng đáy lòng cô.

Nhưng là, ở thời điểm mất đi lý trí, không cần thận nói ra chuyện đáy lòng khát vọng nhất lo lắng nhất.

Nếu lúc ấy cô có một chút xú lý trí, cũng sẽ không ngu đi đến đâm vết thương đáy lòng Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi giờ khắc này cực kỳ hối hận.

Không muốn anh bị thương tổn nhất, ngày hôm nay anh lại bị cô thương tổn rồi.

Bạc Sủng Nhi cảm thấy toàn thân đều giống như đánh mất khí lực, chậm rãi ngồi chồm hõm trên mặt đất, cũng không nhúc nhích.

Tiểu Tịch lần này, có thể bắt đầu suy nghĩ lung tung hay không?

Tiểu Tịch có thể âm thầm rời cô đi hay không?

Tiểu Tịch có thể cảm thấy đáy lòng cô ghét bỏ anh đầu này hay không?

Tiểu Tịch có thể...

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ càng cảm thấy thất kinh, cũng nhịn không được nữa ôm lấy Tiểu Hải Dương, đặt đầu ở trên cái vai nho nhỏ của Tiểu Hải Dương, chậm rãi nói: "Làm sao bây giờ, Tiểu Hải Dương, chị nói sai nói rồi, chị không nên nói câu nói kia, đâm chọt chỗ đau của Tịch... Anh ấy khẳng định là dưới đáy lòng rất thương tâm, rất thương tâm..."

Tiểu Hải Dương tùy ý Bạc Sủng Nhi ôm chính mình như vậy, không nói tiếng nào, trên khuôn mặt nhỏ bé xinh đẹp non nớt hiện lên vẻ suy nghĩ sâu xa mà lứa tuổi này không nên có.

...

Một chiều kia, Tịch Giản Cận chưa có về nhà.

Bạc Sủng Nhi ở bên trong phòng đi tới đi lui, vẫn không ngừng.

Cầm lấy điện thoại di động gọi nhiều cú cho Tịch Giản Cận, thủy chung cũng là không có người đón nghe.

Thậm chí Bạc Sủng Nhi cũng không cố kỵ đến Tiểu Hải Dương, mãi cho đến rồi đêm khuya mười hai giờ, thời điểm Tiểu Hải Dương thật sự ngủ không được, chính mình vượt bụng đói bệt, uống một bụng nước sôi, nằm ở trên giường cố ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 930: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【16】

Bạc Sủng Nhi một đêm chưa ngủ, sáng sớm, Tiểu Hải Dương mơ hồ lim dim đi ra, tội nghiệp nhìn Bạc Sủng Nhi, nhỏ giọng nói: "Chị gái, em đói bụng..."

Bạc Sủng Nhi lúc này mới ý thức tới buổi tối hôm qua Tiểu Hải Dương cùng mình đến bây giờ cũng không có ăn cái gì.

Lúc này mới cầm chìa khóa xe, đi ra cửa mua bữa ăn sáng.

Chân trước Bạc Sủng Nhi mới vừa đi, chân sau Tiểu Hải Dương liền đem cái ghế ngồi, để ở một bên, đứng lên, đủ cao đến điện thoại, sau đó gọi cho Tịch Giản Cận.

"Anh rě... Anh nhanh về nhà, chị gái ngã bệnh rồi... Ô ô ô..."

Tiểu Hải Dương vừa nói, vừa giả bộ rất sợ hãi mà khóc.

"Anh rě, chị gái có thể chết hay không a, toàn thân đều rất nóng, nóng đến dọa người... Ô ô ô..."

"Tiểu Hải Dương, em đừng khóc, anh lập tức về, hiện tại anh gọi điện thoại tìm bác sĩ! " Tịch Giản Cận cũng là một đêm chưa ngủ, vốn là bởi vì giấc ngủ chưa đầy sinh ra mệt mỏi, lại vì Tiểu Hải Dương gọi điện thoại, lập tức vô ảnh vô tung biến mất, anh từ trên chiếc ghế trong gian phòng của mình ở quân khu đứng lên, nắm chìa khóa xe, liền hướng trong nhà chạy về.

Tâm tình tự nhiên vẫn mang theo rất nhiều xoắn xuýt.

Ngày hôm qua cô..., không phải là không có kích thích đến anh!

Khi cô úy úy khuất khuất nhận đổi nhìn mình như vậy, hờ cả đời mình cũng không thể có con, tại sao muốn học tập điều này, tim của anh cũng theo đó đau đớn đến không cách nào nhảy lên.

Hình như từ đáy mắt của cô thấy được oán giận.

Anh sợ nhất chính là như vậy.

Cực sợ...

Sợ cô trách tội anh!

Sau khi anh rời đi, tâm tình cực kỳ mất mát, anh suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, mình là quá mức ích kỷ, đem cô giữ ở bên người, chỉ một bởi vì một câu không cần của cô, những lời quan tâm cùng đau lòng kia của cô, liền ngây thơ cho là cô không cần thật.

Thật ra thì làm sao có thể không cần chứ?

Cô không nên phụng bồi anh xuống Địa ngục.

Cô vốn có thể có được một gia đình hoàn mỹ, là anh không tốt, khiến cô cùng những thứ tốt đẹp kia vô duyên, rõ ràng là trạng huống thân thể của anh, nhưng cũng muốn lôi kéo cô thừa nhận chút ít tội nghiệt!

Còn có đau lòng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 931: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (17)

Là rất thương tâm..... câu nói kia của cô, bất kể có phải hữu tâm vô ý hay không, luôn luôn nhằm trúng thương tổn lòng anh.....

Kỳ thật anh sợ nhất cũng là những lời này..... Rất sợ rất sợ, tương lai về sau, có một ngày, cô một đêm tỉnh lại, đột nhiên ghét bỏ anh không thể cho cô một đứa con, oán trách đối với anh, trách tội anh, thậm chí, cô hồi hận khóc nói với anh, vì cái gì lúc trước em lại lựa chọn anh?

Rất sợ rất sợ, Bạc Sủng Nhi cô đối Tịch Giản Cận có một ngày nản lòng thoái chí..... Từ nay về sau, Tịch Giản Cận đối với cô mà nói, chẳng qua là một sai lầm từng chọn!

Quan hệ giữa người và người, căn bản cũng rất kỳ diệu.

Lúc mới bắt đầu, đều học xong bao dung, đều hiểu được bao dung.

Thế nhưng là từng chút từng chút việc nhỏ tích lũy, chắc chắn sẽ có một ngày, bạo phát ra.

Khi đó, kết quả không thể nghi ngờ chỉ có một.

Chính là triệt để quyết liệt, toàn thế giới đều sụp đổ trở thành phế tích!

Tịch Giản Cận nhắm mắt lại, nhấn chân ga tới mức lớn nhất, dù cho đáy lòng lo âu Bạc Sủng Nhi, lại sợ Bạc Sủng Nhi.

Xuống dưới lầu, anh thậm chí không khóa xe, liền chạy lên lầu.

Một đường chạy lên cửa nhà, anh lại đánh mất dũng khí mở cửa.

Tay nâng lên, dừng lại trọn vẹn một giây đồng hồ, lúc này anh mới đẩy cửa ra đi vào.

Bên trong lại làm cho anh giật nảy cả mình!

Mặt mũi tràn đầy kinh ngạc!

"Tiểu Hải Dương, em rốt cuộc muốn như thế nào? Em có ăn hay không? Không ăn em sẽ bị đói! Chị hiện tại căn bản không có công phu hạ hạ em đâu!"

Bạc Sủng Nhi làm gì có nửa điểm sinh bệnh, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn lấy Tiểu Hải Dương ngồi xổm trên đất, tức hỗn hển hô.

Một bên trên mặt đất có bát sứ đổ vỡ hỗn loạn, sữa đậu nành vung khắp, trên người Tiểu Hải Dương đều bắn một mảnh.

"Em không muốn ăn cái này, em muốn ăn bánh mì, ăn trứng tráng, uống sữa! Ông nội cùng bà nội đều cho em ăn những thứ này!" Tiểu Hải Dương ủy khuất bĩu môi, nói với Bạc Sủng Nhi.

"Có ăn hay không, không ăn em sẽ bị đói!" Bạc Sủng Nhi trừng Tiểu Hải Dương trên đất một chút, nói xong, liền chạy về phía nhà bếp.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 932: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (18)

Tiểu Hải Dương lập tức gào khóc, một bên khóc, một bên la hét: "Chị, chị ngược đãi em, em muốn nói cho ông nội bà nội, em muốn nói cho cha Bạc Tình cùng mẹ Thất Thất, ta muốn trở về, em không muốn ở chỗ này!"

Bạc Sùng Nhi bởi vì chính mình nhầm trúng thương tâm của Tịch Giản Cận, tâm tình cực kỳ không tốt, bây giờ nghe Tiểu Hải Dương sau lưng không ngừng khóc, tâm tình càng lo lắng.

Mua đồ ăn cho nó đã không tệ, còn chọn nhạt, quăng bát đập chậu rồi!

Xem cô hôm nay có giáo huấn nó tốt không!

Nghĩ tới đây, Bạc Sùng Nhi đi đến bên người Tiểu Hải Dương, xách Tiểu Hải Dương lên: "Làm sao? Không muốn ở chỗ này ngay người, vậy em đi cho chị....."

Tiểu Hải Dương nhất thời khóc càng hung, nó ở trên mặt đất bắt đầu lăn lộn, thậm chí vươn tay bắt đầu kéo Bạc Sùng Nhi, Bạc Sùng Nhi liên tục né tránh, giơ tay lên, liền muốn đánh Tiểu Hải Dương.

Tiểu Hải Dương bị dọa đến co rụt cổ, cứng ngắc reo lên: "Khó trách anh rể không cần chị, chị không hiểu chuyện như thế, anh rể muốn chị mới là lạ! Chị nhìn chị hung vô cùng, hôm qua làm anh rể tức giận bỏ đi, anh rể một đêm không có trở về, đáng đời, đáng đời! Nếu như em là anh rể, em khẳng định không muốn chị rồi!"

Tiểu Hải Dương lá gan thật lớn!

Một câu liền đâm vào chuyện thương tâm của Bạc Sủng Nhi.

Nhất thời sắc mặt của Bạc Sủng Nhi trắng bệch.

Cô vốn đang tức giận lập tức ngừng lại, chỉ là trừng mắt nhìn Tiểu Hải Dương, thậm chí tay nâng lên giữa không trung, nhất thời quên cả bỏ xuống.

Tiểu Hải Dương rụt cổ một cái, nhìn thấy Tịch Giản Cận đứng ở sau lưng, lập tức hô một câu: "Anh rě, cứu mạng....."

Sau đó liền vội vàng bò lên, vọt vào trong ngực Tịch Giản Cận, ôm thật chặt bấp đùi Tịch Giản Cận.

Bạc Sủng Nhi vừa quay đầu lại, nhìn thấy Tịch Giản Cận, trong nháy mắt vẻ mặt cứng ngắc lại.

Anh trở về lúc nào?

Anh không tức giận sao? Làm sao đột nhiên về nhà?

Đáy lòng nghi vấn trùng điệp, lại không biết hỏi từ đâu, chỉ trừng mắt nhìn Tiểu Hải Dương trong ngực Tịch Giản Cận, âm thầm cắn môi, cũng không dám nhìn tới Tịch Giản Cận.

Cô biết cô hẳn là phải nói xin lỗi với Tịch Giản Cận, thế nhưng, lại lúng túng không biết làm sao mở miệng, cũng không biết làm sao đối mặt với Tịch Giản Cận, thủy chung đều là cúi thấp đầu, trên mặt hiện lên ảo não, cuối cùng vẫn lựa chọn quay người, đi vào trong phòng ngủ, sau đó đem cửa đóng chặt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 933: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (19)

Tiểu Hải Dương nhìn Bạc Sủng Nhi biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới thở dài một hơi, mặt mũi tràn đầy ủy khuất nói với Tịch Giản Cận: "Anh rể, anh nhìn chị ấy hung dữ như vậy!"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, ánh mắt lại có chút nghiêm túc nhìn Tiểu Hải Dương.

Cái bé trai này nhìn qua, hoàn toàn rất không hiểu chuyện, thế mà có thể làm bừa như thế với Bạc Sủng Nhi, trong mắt tựa hồ căn bản không có tồn tại chị gái.

Tiểu Hải Dương cảm thấy ánh mắt Tịch Giản Cận rất khủng bố, lập tức ngậm miệng lại không dám nói tiếp nữa, biểu lộ cũng khẩn trương lên.

Tịch Giản Cận nắm tay Tiểu Hải Dương kéo vào phòng ngủ, đem anh quần áo bản trên người nó cởi xuống, tắm rửa cho nó một cái.

Từ đầu đến cuối Tịch Giản Cận đều là căng thẳng, Tiểu Hải Dương không dám thở mạnh một chút.

Đợi đến thu thập thỏa đáng, Tịch Giản Cận mới ôm Tiểu Hải Dương lên giường, đặt ở chỗ đó, chính mình ngồi xổm ở một bên, nhìn chăm chăm Tiểu Hải Dương nói: "Tiểu Hải Dương..... Em vừa rồi làm vô cùng không đúng!"

Tiểu Hải Dương từ từ cúi đầu xuống, không có nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận ý thức được thái độ của mình quá mức nghiêm túc, lập tức để chính mình hòa hoãn một chút, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Em làm sao có thể như vậy với chị gái? Em hẳn là phải tôn kính, một người, muốn người khác đối tốt với mình, nhất định phải đầu đối tốt với người ta!"

"Mà chị gái là cô gái nhỏ, em không thể khi dễ cô gái nhỏ! Con trai nên nhường cô gái nhỏ!"

Tịch Giản Cận nói lời nói rất đơn giản, Tiểu Hải Dương nghe rất nghiêm túc, một hồi cái đầu nhỏ cúi thấp hơn, nó buồn rầu nói ra: "Anh rể, em biết sai rồi..... Em hiện tại hối hận, vừa rồi em không nên không hiểu chuyện!"

lúc này Tịch Giản Cận mới cười đứng lên, vươn tay sờ cái đầu nhỏ của Tiểu Hải Dương, đáy lòng nhìn ra bé trai vẫn là có thể dạy bảo, cũng không phải bốc đồng không hiểu chuyện như vậy: "Biết sai là tốt rồi..... Không có sao..... Chị gái sẽ không trách tội của em."

"Thế nhưng vừa rồi em nói sai lời, khẳng định chị ấy rất thương tâm." Tiểu Hải Dương ngẩng đầu, trong mắt đều ngậm nước mắt, cực kỳ khẩn trương nói ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 934: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (20)

Tịch Giản Cận lắc đầu: "Hải Dương ngốc, chị gái là chị của em, rất yêu em, làm sao lại bởi vì câu nói kia mà giận em chứ, chỉ cần em đi xin lỗi, khẳng định chị gái sẽ không tức giận!"

"Thật sao?" Trong mắt Tiểu Hải Dương bốc lên ánh sáng, bản nghiêm túc hỏi.

"Ừm." Tịch Giản Cận gật đầu, trả lời khẳng định cho Tiểu Hải Dương.

Tiểu Hải Dương dần dần buông tâm xuống, con người lại xinh xắn đảo lòng vòng, sau đó hỏi: "Vậy anh rể thì sao?"

"Hả?" Tịch Giản Cận không hiểu Tiểu Hải Dương, hỏi lại.

"Anh rể sẽ tức giận chị gái sao?" Tiểu Hải Dương rất nghiêm túc hỏi: "Anh sẽ không bởi vì chuyện ngày hôm qua, mà tức giận chứ?"

Trong nháy mắt vẻ mặt Tịch Giản Cận ngây người.

Tiểu Hải Dương nắm lấy tay Tịch Giản Cận, tiếp tục nhìn Tịch Giản Cận hỏi: "Anh rể, có phải là anh cũng rất yêu chị gái hay không, giống như chị gái yêu em vậy? Cho nên anh cũng sẽ không bởi vì một ít lời của chị ấy mà tức giận, đúng hay không?"

"Khẳng định chị gái cũng giống như em, vừa rồi tức giận, cho nên vô ý nói ra những lời kia, khẳng định trong lòng không phải nghĩ vậy, cho nên, khẳng định anh rể sẽ không trách tội chị gái, đúng hay không!"

Tiểu Hải Dương nói xong, tự mình gật đầu, nhìn Tịch Giản Cận, trong mắt trông mong, đều là chờ mong.

Trong lòng Tịch Giản Cận lặn lộn một mảnh.

Anh muốn nói, tình huống của anh cùng tình huống của em không giống nhau, tuy nhiên lại không đành lòng mở miệng, trong mắt Tiểu Hải Dương quá mức thuần chân cùng tin cậy, anh không đành lòng phá hủy một phần tốt đẹp.

Cuối cùng vẫn cứng ngắc gật đầu.

Tiểu Hải Dương giơ tay lên, a a một câu, sau đó nắm lấy tay Tịch Giản Cận tiếp tục nói: "Em biết anh sẽ không trách tội chị gái!"

"Bởi vì em biết, anh sẽ yêu chị gái nhất!"

"So với em yêu chị gái còn yêu rất nhiều....."

Miệng nhỏ Tiểu Hải Dương kích động không nghĩ nói ra: "Anh sẽ không biết, buổi tối hôm qua một đêm chị gái không có ngủ, một mực ở trong phòng khách đi tới đi lui, còn không có cho em ăn cơm tối, em không có nhìn thấy chị gái như vậy qua, chị gái khẳng định sẽ giống như em hối hận?"

Tịch Giản Cận nhíu mày, buổi tối hôm qua cô một đêm chưa ngủ?

Đáy lòng tràn đầy đau lòng.

Cô thật sự vô tâm sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 935: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (21)

Là anh quá mức nhạy cảm sao?

"Anh rể, chị gái vốn rất tốt, chỉ là có đôi khi tính khí không tốt mà thôi, ba ba nói, mỗi người đều có khuyết điểm, chỉ cần mình yêu, khuyết điểm cũng có thể biến thành ưu điểm! Ba ba còn nói, kỳ thật chị gái rất tốt, có đôi khi nói dứt lời, chị ấy sẽ rất hối hận, chỉ là trở ngại mặt mũi, ngượng ngùng nói xin lỗi."

"Chẳng qua, anh rể, vừa rồi anh cũng đã nói, chúng ta là đàn ông, hẳn là chúng ta nhường cô gái nhỏ, đúng hay không?"

Tiểu Hải Dương chớp mắt hỏi.

Tịch Giản Cận gật đầu, đồng ý.

"Anh rể, em về sau không ở trường học đánh nhau với bạn, anh hiện tại đi xem chị gái một chút được không? Em sợ chị ấy một người len lén thút thít!" Tiểu Hải Dương tràn đầy cầu xin.

Tịch Giản Cận đương nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức đứng dậy, đi về phòng ngủ.

Tiểu Hải Dương nhìn bóng lưng Tịch Giản Cận, đặc ý cười..... Chị gái, chị phải cảm tạ em đi, em đã giúp chị giải quyết anh rể rồi!

Lần này khẳng định anh rể sẽ không trách tội anh!

Tiểu Hải Dương nghĩ tới đây, liền bắt đầu lăn lộn trên giường!

Đáy lòng một mực la hét, Tiểu Hải Dương, người thật lợi hại! Người thật thông minh!

Tịch Giản Cận đi đến trước cửa phòng ngủ hơi dừng một chút.

Trong đầu hiện lên đều là lời Tiểu Hải Dương nói.

Anh rể, anh có phải cũng giống chị gái yêu em không? Cho nên chị gái không phải cố ý, nhất định sẽ tha thứ, đúng hay không?

Tịch Giản Cận hơi nhếch môi..... Chị gái tối hôm qua một đêm đều không có ngủ..... Chắc là đang hối hận.....

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, cuối cùng giơ tay lên, dự định gõ cửa.

.....

Tiểu Tịch trở về, cô hẳn đi nói xin lỗi, không phải sao?

Bạc Sủng Nhi đi tới đi lui trong phòng, không ngừng nghĩ đến, nửa ngày cô vẫn lựa chọn căn căn môi dưới, dự định xin lỗi Tịch Giản Cận.

Ai ngờ vừa mới kéo cửa, lại nhìn thấy Tịch Giản Cận đứng ở cửa giơ tay lên.

Nét mặt của cô hơi xấu hổ, Tịch Giản Cận cũng vậy, mang theo vài phần xấu hổ.

Hai người nhìn lấy đối phương.

Nửa ngày, trăm miệng một lời mở miệng: "Cái kia....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 936: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (1)

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi đồng thời dừng lại, hai người nhìn nhau chăm chăm, trong mắt đều mang theo phần dao động, nhiều lần, đều muốn mở miệng, thế nhưng nhìn thấy đối phương khẽ động, thế là liền ngừng lại, đến sau cùng, chỉ là trầm mặc mà đối đãi.

Cứ đứng ở cửa, cách một cánh cửa.

Tịch Giản Cận giật giật môi, dứt khoát ngậm miệng không hề lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi tràn đầy áy náy với Tịch Giản Cận, lúc này nhìn thấy Tịch Giản Cận, cô cảm giác toàn thân mình đều khẩn trương, nhịp tim đập lên yết hầu, cô hơi ngẩng đầu, nhìn không Tịch Giản Cận nói lời nào, nửa ngày, mới mở miệng: "Tịch....."

Cô chỉ là gọi tên anh, bên trong ẩn giấu thiên ngôn vạn ngữ, Tịch Giản Cận nghe mà đáy lòng thành thạch khẽ động, cái gì khổ sở, cái gì sợ hãi đều tan thành mây khói rồi.

Khi nhìn đến Bạc Sủng Nhi hoàn toàn khóc thương con mắt, Tịch Giản Cận hơi cúi người xuống, nhìn ngang Bạc Sủng Nhi, vươn tay, đem mái tóc dài của cô vuốt gọn.

Động tác Tịch Giản Cận ôn nhu như vậy, ấm áp như vậy, Bạc Sủng Nhi cảm giác đáy lòng của mình run rẩy, rốt cuộc chống cự không nổi, nước mắt nghiêm nhiên rơi xuống.

"Tịch..... Thật xin lỗi....."

Lúc ấy, em chỉ là vô ý.

Em thật không phải cố ý đâm thủng vết sẹo của anh.

"Em không phải cố ý..... Em....."

Tịch Giản Cận nhìn mặt mũi Bạc Sủng Nhi tràn đầy ảo não cùng hối hận, cũng nhịn không được đưa tay ra, thận trọng ôm cô vào trong ngực, dỗ dành cô: "Anh biết..... Anh biết em không phải cố ý....."

Đôi mắt Bạc Sủng Nhi lập tức ê ẩm nóng.

Cô hơi thông xuống tầm mắt, dựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, "Em quá tức giận rồi..... Em chẳng qua là lúc đó quá tức giận, thật không quan tâm có con hay không..... Tuy nhiên em rất muốn..... Tịch, em muốn cùng với anh, em thật muốn có một đứa con!"

Bạc Sủng Nhi thẳng thắn lòng của mình.

"Em không dám biểu hiện ra ngoài em muốn, em sợ anh khổ sở thương tâm, mỗi ngày trong đầu đều nghĩ như vậy, Tịch tại sao có thể không có một đứa con chứ?"

"Cho nên, cho nên khi em tức giận, mới nói đi như vậy!"

"Tuy nhiên, chuyện con cái, so ra kém anh một phần trọng yếu..... Thế nhưng Tịch, anh biết không? Em vẫn muốn một đứa con....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 937: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (2)

Con của chúng ta.

Tình yêu chúng ta kéo dài.

Kết tinh tình yêu chúng ta.

"Em chỉ là tiếc nuôi..... Chẳng qua cảm thấy không công bằng, cảm thấy ông trời không nên khi dễ anh như vậy....." Bạc Sủng Nhi méo miệng nói đến đây: "Em không muốn sinh con với người đàn ông khác, em chỉ muốn sinh một đứa con cho anh..... Tịch..... Em..... Em không phải ghét bỏ anh, em chỉ là trong lòng khổ sở!"

Tịch Giản Cận chậm rãi đứng lên, vươn tay lau nước mắt cô đi.

Anh hiểu, anh đều hiểu rồi.

Anh ôm cô thật chặt: "Anh biết, anh hiểu rõ..... Anh cũng muốn một đứa con..... Anh cũng cảm thấy tiếc nuôi....."

Nêu như không phải là Tiểu Hải Dương gây thơ hỏi lại như vậy, có lẽ anh sẽ một mực chui rúc vào sừng trâu không xuống dưới.

Hiện tại liền tốt rồi.

Đứa con là cấm kỵ ở giữa hai người.

Dần xuống đáy lòng không nói, cô cả ngày biểu hiện căn bản không muốn, đem những khổ sở kia nghẹn dưới đáy lòng, cô cũng khó chịu theo.

Nhưng bây giờ rất tốt.

Nói rõ cho anh biết, đáy lòng của cô, cũng không phải thật ghét bỏ anh..... Mà là tiếc nuối.

"Sùng Nhi..... Tốt, không khóc..... không phải anh không tức giận sao? Hả?"

Tịch Giản Cận chống đỡ lấy trán của Bạc Sùng Nhi, nhỏ giọng dỗ dành.

Bạc Sùng Nhi gật đầu, vươn tay, bưng bít cánh môi, cứ thế mà dừng tiếng khóc của chính mình.

Cô khóc, liền thấy từ trong mắt Tịch Giản Cận một vòng ánh sáng treu tức, nét mặt của cô trong nháy mắt ngưng kết.

Sau đó ngoác miệng ra, trợn lên giận dữ nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận vươn tay, chậm rãi lau nước mắt cho cô, mang theo vài phần cười khẽ đùa với cô nói: "Em xem một chút em lớn thế nào, còn khóc giống như một đứa trẻ..... Hả?"

Bạc Sùng Nhi quệt mồm, bật cười, sau đó nghiêm chỉnh nhìn Tịch Giản Cận, tiếp tục nói: "Tịch, thật xin lỗi anh!"

"Anh cũng không đúng..... Hả?" Giọng Tịch Giản Cận trầm thấp chậm rãi mở miệng, "Ừm... Hôm qua không có dỗ dành em, lại giáo dục em? Chẳng qua khi làm quân nhân đã quen, có chút việc khó sửa lại..... Kỳ thật anh chỉ là vì muốn tốt cho em, không có tâm tư khác."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 938: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (3)

"Em biết!" Bạc Sủng Nhi chép miệng, sau đó cảm thấy có chút ngượng ngùng, liền vươn tay, đánh Tịch Giản Cận nói ra: "Em nói, là em không đúng, anh còn muốn đoạt với em!"

"Rõ ràng anh cũng có sai, hai người cãi nhau, một bàn tay đập không vang!" Tịch Giản Cận nói cũng rất nghiêm túc, giống như kiểm điểm chính mình: "Chúng ta cần sống hết đời, cho nên đều phải từ từ cải biến..... Cho nên, về sau cãi nhau, anh đều nhận sai trước, sau đó em sẽ không tức giận chứ?"

"Không được..... Có lúc rõ ràng là em sai! Giống như là lần này, rõ ràng là em nói sai rồi!" Bạc Sủng Nhi dao động cái đầu, dây dưa không bỏ nói.

"Được, chúng ta đều có lỗi, không tranh luận những thứ này. Tịch Giản Cận đặt cằm ở trên đầu Bạc Sủng Nhi, nhẹ giọng dỗ dành: "Vả lại, người đàn ông nên nhường cho người phụ nữ, không phải sao?"

"Tịch, anh quá đáng giận rồi! Liền nhận sai với em! Còn nói cái gì đàn ông nên nhường phụ nữ!" Bạc Sủng Nhi trừng mắt với Tịch Giản Cận reo lên.

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ vuốt vuốt thái dương, "Thật bắt không có cách với em, cái này cũng phải cùng anh tranh luận nửa ngày, em không cảm thấy chúng ta rất nhàm chán sao? Được rồi, đều là em sai, lỗi của em....."

"Ai nha..... tại sao anh có đồng ý đó là lỗi của em?" Bạc Sủng Nhi đột nhiên lại đổi sắc mặt, ủy khuất tiếp tục nói với Tịch Giản Cận: "Rõ ràng bắt đầu là em bị ủy khuất, anh không quát em coi như xong, còn muốn phê bình em như vậy....."

Tịch Giản Cận triệt để không biết làm sao rồi.

Anh cảm giác chính mình cùng Bạc Sủng Nhi cãi nhau, vĩnh viễn đều khó có khả năng thắng, nhất thời hừ một tiếng, một mặt cười nói: "Anh không cùng em nhao nhao! Em có hai cái miệng, phía trên một cái, phía dưới một cái, anh chỗ nào có thể tranh em?"

Bạc Sủng Nhi mở to hai mắt nhìn, một giây sau liền kịp phản ứng Tịch Giản Cận nói là ý gì, nhất thời khuôn mặt nhỏ đỏ ửng, lập tức vươn tay, đánh Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 939: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (4)

Tịch Giản Cận cười ha ha, thuận thế ôm cô, vào phòng đóng cửa.

Sau đó cúi đầu xuống, tìm bờ môi cô, dùng sức hôn lấy.

Bạc Sủng Nhi không phối hợp, giống như là một bát phụ náo đến không ngừng.

Nhưng mà, Tịch Giản Cận người cao thân lớn, vẫn là tam hạ lưỡng hạ đem cô chế phục.

Bạc Sủng Nhi thở hổn hển, chỉ có thể trừng mắt nhìn Tịch Giản Cận, lại không dùng ra được nửa điểm khí lực, giống như thịt cá trên thớt, mặc cho Tịch Giản Cận xâm lược.

Tịch Giản Cận nhìn ánh mắt cô, không nhịn được cúi đầu xuống, ở chóp mũi của cô cắn một cái.

"Em nói người khác cười bà xã, trên giường là đấng phụ, dưới giường là nữ thần, nhà bếp là nấu phụ..... Anh cười được em, làm trên giường là bát phụ, dưới giường là bát phụ, tiến vào nhà bếp vẫn là bát phụ!"

Tịch Giản Cận không nhịn được nghĩ đến lúc trước cô nấu cơm, đốt rụi nửa cái nhà bếp.

"Về sau em bát cho anh xem, anh liền đặt em ở trên giường, hung hăng trừng phạt em..... Đem em biến thành dáng vẻ ngoan ngoãn thuận thuận!"

Tịch Giản Cận thát hết quần áo ở trên người cô, ám chỉ mười phần: "Dù mạnh mẽ, ở trên giường, cũng trải qua giày vò không tầm thường! Như thế anh liền có thể lừa gạt chính mình, cưới một người như hoa như ngọc, tính tình dịu dàng ngoan ngoãn!"

Tịch Giản Cận nói cực kỳ nghiêm túc, Bạc Sủng Nhi nghe không nhịn được phốc bật cười một chút.

Thân thể cũng nhũn ra.

Ngóc đầu lên, lập tức bắt giữ lấy cánh môi Tịch Giản Cận, sau đó không yếu thế chút nào hung hăng cắn một cái, cắn Tịch Giản Cận bị đau hô một câu: "Ai u!"

Một giây sau, liền giống như là sói đói nhìn chăm chăm vào mắt cô: "Nói em mạnh mẽ, em còn ghen hả? Có phải muốn anh thu thập chết em hay không?"

"Hả?"

Tịch Giản Cận một bên hỏi, một bên liền xé nát Bạc Sủng Nhi rồi.

Tịch Giản Cận thu thập vô cùng triệt để, Bạc Sủng Nhi đến sau cùng, đều gần chết nửa cái mạng.

Mà Tịch Giản Cận ở trước mặt cô, còn cực kỳ phấn khởi, Bạc Sủng Nhi không nhịn được chép miệng, nhìn người kia đắc ý!

Tịch Giản Cận vươn tay, vuốt ve thân thể Bạc Sủng Nhi, chặt chẽ ấn vào trong ngực của mình.

Bạc Sủng Nhi cảm giác được nửa người dưới của anh dán vào bụng dưới của mình, lẽ mờ có thể cảm giác được nóng rực cùng cứng rắn, cái

đầu nhỏ của Bạc Sủng Nhi nghĩ qua, suy nghĩ nửa ngày, mới nhìn Tịch
Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 940: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! (5)

Đột nhiên bật cười, sau đó nháy mắt nói ra: "Tịch, kỳ thật luận đứng lên cãi nhau, ta em mới không qua anh!"

Tịch Giản Cận nhíu lông mày nhìn Bạc Sủng Nhi.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi cong cong, bên trong lóe ra ánh sáng, nhìn Tịch Giản Cận một chút, cô mới môi hồng răng trắng mở miệng: "Tịch..... Anh nói em có hai cái miệng, phía trên một cái, phía dưới một cái, mà anh thì sao? Một cái miệng, phía dưới còn có một cái microphone, quá đáng hơn là, microphone còn có hai cái âm hưởng, anh nói hai ta người nào so với người nào lợi hại hơn?"

Tịch Giản Cận nghe được, nhất thời không nhịn được, cũng bật cười.

Nắm vuốt cái mũi nhỏ của cô, sau đó cả người đặt ở trên người cô, cổ chết đè ép: "Cái tiểu linh tinh!"

Bạc Sủng Nhi đẩy Tịch Giản Cận, la hét: "Anh đứng lên, nặng chết rồi! Anh muốn đè chết em sao?"

Tịch Giản Cận không để ý tới cô, mà chính là hơi hơi nhúc nhích, chậm rãi đột nhiên tiến vào trong thân thể cô, trong nháy mắt bụng dưới của Bạc Sủng Nhi đầy ắp, anh vươn tay, chậm rãi sờ lấy, mơ hồ còn có thể cảm giác dấu vết của mình tồn ở trong người cô.

Anh cúi đầu xuống, ánh mắt nhìn đáng vẻ cô, không nhịn được hôn lên trán của cô, cảm giác đến chính mình tê dại một hồi, anh mới lên tiếng:

"Sùng Nhi..... Em nói, chúng ta có thể có con không?"

Biết rõ là xa xỉ, lại vẫn là không có cách nào không chế mơ mộng.

Đáy lòng Bạc Sùng Nhi mềm nhũn một chút, còn mang theo đau đớn, cô vươn tay, chậm rãi nện cho Tịch Giản Cận một chút, nửa thật nửa giả nói: "Không chừng sẽ có..... Vậy làm sao bây giờ? Con trai hay là con gái? Là con trai đi..... Con gái sẽ bị dạng đàn ông như anh khi dễ!"

Trên mặt Tịch Giản Cận nở nụ cười càng âm áp, nhìn chăm chăm mắt cô, giống như bọn họ thật sẽ có con nói ra: "Không biết..... Trên thế giới này, chỉ có một người đàn ông như anh, nếu như anh có thể có một đứa con..... đứa con này, anh nhất định sẽ nâng nó như trời....."

Anh nói cực kỳ nghiêm túc, cực kỳ khẳng định.

Bạc Sùng Nhi tỏ ra nụ cười xinh đẹp, hung tợn trừng mắt nhìn Tịch Giản Cận, bày làm một bộ ăn dấm: "Không được, không được! Anh chỉ có thể nâng một người, nâng hai người, chúng ta đều sẽ ngã chết!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 941: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【6】

Nhưng là đáy lòng của cô, cũng rất khổ sở.

Chẳng qua là trái tim cả hai đều chân chân chính chính khát vọng có một đứa bé cho đối phương, khát vọng có thể không hề cố kỵ nhắc tới muốn một đứa bé.

Biết rõ không thể nào có, tuy nhiên vẫn để mơ mộng như vậy.

Tịch Giản Cận nghe Bạc Sủng Nhi nói, không nhịn được thoáng cái bật cười, đáy mắt của anh lóe tia sang đen nhánh và sâu thẳm, nhìn Bạc Sủng Nhi, dị thường ấm áp, chẳng qua là bên trong cất giấu vẻ tiếc nuối không cách nào che dấu, hầu kết của anh chậm rãi chuyển động, thật lâu, anh mới nói một chữ: "Tốt!"

Chỉ thôi phòng một mình em lên trời cao.

Toàn thế giới, chỉ duy nhất mình em là tính mạng của anh.

Những lời ngọt ngào đó, anh lại chẳng thể nói ra.

Bạc Sủng Nhi nghe mà đáy lòng rất khó chịu, cô vô thanh vô tức giơ tay lên, ôm cổ Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận thuận thế cúi đầu, lại bắt đầu muốn cô không dứt.

Mãi cho đến khi kiệt sức.

Anh cũng không biết rốt cuộc mình làm bao nhiêu lần.

Giống như là muốn đem thân thể của mình dùng hết.

Giống như là khát vọng vào bên trong thật nhiều lần, để có một t*ng trùng có thể phát sinh kỳ tích, bọn họ sẽ có một đứa bé...

Làm đến cuối cùng, cô đã hoàn toàn xui lơ ở trong ngực của anh, dựa vào lồng ngực của anh, không nói câu nào, anh cũng không nói gì, chẳng qua là cứ như vậy ôm nhau thật chặt.

Thật ra thì cô có thể cảm giác được một luồng đau thương quanh quần bên người lẫn nhau.

Cô nghĩ, cô thật sự rất thương anh.

Cho nên mới phải bỏ qua nguyện vọng của chính mình từ nhỏ đến lớn, lúc này, nguyện vọng duy nhất, chính là cùng anh ở chung một chỗ.

Nguyện vọng của cô rất đơn giản.

Một cái gia đình hoàn mỹ.

Giống như là Bạc Tình cùng Thất Thất vậy, có con của mình, trải qua cuộc sống đơn giản.

Cô rất thích trẻ con... Thật ra thì mỗi một cô gái, đều thích trẻ con đi, đó là mầu tính trời sinh.

Nhưng mà, Tịch, anh biết không?

Nếu như cùng anh ở chung một chỗ, phải buông tha tư cách làm mẹ, như vậy em không ai oán không hối hận.

Chẳng qua là không biết... thời điểm cChúng ta ân ái, cầu ông trời, bỏ qua cho chúng ta, cho chúng ta một đứa bé, có thể thực hiện hay không?

Khóe mắt Bạc Sừng Nhi, chậm rãi rơi ra một giọt nước mắt, đánh vào trên da thịt Tịch Giản Cận, đáy lòng Tịch Giản Cận khẽ run, vươn tay, chẳng qua là vô thanh vô tức ôm cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 942: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【7】

Tịch Giản Cận đã nghĩ... Lần này kỳ tích có thể có phát sinh hay không?

*

Bắt đầu từ ngày đó, quan hệ giữa Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi so với trước càng thêm tự nhiên hòa hợp.

Mang theo Tiểu Hải Dương, mấy người mỗi ngày đi ra ngoài tản bộ du ngoạn, Chủ nhật, còn có thể đi sân chơi, Tiểu Hải Dương chẳng bao giờ tiếp xúc qua những đồ này, đùa rất là hưng phấn, bất diệt nhạc hồ, quan hệ cùng Tịch Giản Cận cũng càng ngày càng tốt.

Cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua thật rất tốt, êm đềm như nước, chưa bao giờ có một chút khúc chiết.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi cũng hiểu chuyện hơn rất nhiều, cãi cọ tự nhiên vẫn phải có, nhưng là cả hai cũng đã học được cách nhường nhịn.

Hai người ở chung một chỗ, bản thân chính là như vậy.

Bao dung cùng khiêm nhượng, là điều kiện chuẩn bị cuộc sống.

Thình thoảng Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi mang theo Tiểu Hải Dương trở về Tịch gia, ông nội Tịch Giản Cận thấy Tiểu Hải Dương thì yêu thích không chịu được, một lớn một nhỏ chơi cờ phi hành, Tiểu Hải Dương

thông minh dị thường, mỗi một lần cũng đem ông nội Tịch Giản Cận đánh cho hoa rơi nước chảy, nhưng ông nội Tịch Giản Cận cũng không tức giận, thậm chí cười còn không khép được miệng rồi.

Trong nháy mắt đã đến lễ Giáng Sinh.

Tịch Giản Cận không thể ra nước ngoài, Bạc Sủng Nhi muốn đi du lịch, Tiểu Hải Dương cũng hoan hô phụ họa, hai người chọn lựa địa phương hồi lâu, liền đi Vân Nam.

Du lịch xác thực là một việc mệt chết đi, về đến nhà, Bạc Sủng Nhi xoa bóp toàn thân, SPA, bơi tinh dầu, ngâm bồn tắm, giống như cũng không có rơi xuống, ước chừng một ngày, vẫn cảm thấy toàn thân vô lực và mệt mỏi.

Chuyện Quân khu cũng rất vội, gần nhất một mực khảo hạch, Tịch Giản Cận thường đi sớm về trễ.

Thời gian hai người gặp mặt dần dần ít xuống.

Bạc Sủng Nhi một vài lần cũng không có thể mang thai, sau hai người cũng không có buông tha, mỗi một lần cũng có thể nói là liều chết triền miên.

Giống như bảo lưu lấy hy vọng cuối cùng.

Tân Thích nơi đó cũng một mực nghiên cứu phương án, Tịch Giản Cận rất là phối hợp.

Hình như cuộc sống đi qua như vậy, cũng rất không tệ.

Cho đến một ngày, trong lúc bất chợt Bạc Sủng Nhi bị một cú điện thoại của Tịch Giản Cận kêu ra ngoài.

Cô có chút không giải thích được đi tới địa điểm Tịch Giản Cận xác định, có thể là mùa xuân tới, rất nhiều người cũng ở đây bắn pháo hoa, đùa bắt diệt nhạc hồ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 943: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【8】

Bạc Sủng Nhi tới, cũng không nhìn thấy Tịch Giản Cận.

X thị trời đông rất lạnh.

Cô mặc một chiếc áo lông dài màu vàng nhạt, đem mình bao cực kỳ kín, đeo một bộ mũ, khăn quàng cổ cùng bao tay màu trắng.

Tìm hồi lâu, cũng không có tìm được Tịch Giản Cận, cô liền móc ra điện thoại di động gọi điện thoại cho Tịch Giản Cận, lại phát hiện là trạng thái không có người đón nghe.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận hẹn ở quảng trường X thị, phía sau là trung tâm mua sắm, rất nhiều tình lữ, hoặc là nam nam nữ nữ kết bạn đều ở đi dạo phố, lục tục có người đi qua, Bạc Sủng Nhi một người đứng ở nơi đó, tay chân cũng lạnh như băng, vẫn không đợi được Tịch Giản Cận.

Cô lấy ra điện thoại di động, tiếp tục gọi điện thoại, lại phát hiện vẫn không người nào đón nghe.

Đáy lòng không nhịn được hiện lên vẻ lo lắng.

Nghĩ đến, Tịch Giản Cận, sẽ không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn gì chứ?

Thật ra thì rất nhiều chuyện, bản thân không sợ, nhưng một khi đã trở về, thì càng nghĩ càng sợ.

Bạc Sủng Nhi đến cuối cùng, dậm chân, nhưng cũng không dám rời đi, chỉ có thể đứng ở nơi đó yên lặng chờ, sợ mình rời đi, Tịch Giản Cận tới đây, hai người bỏ qua nhau.

Thật ra thì cần thận suy nghĩ một chút, Bạc Sủng Nhi rất sợ hai chữ bỏ qua này.

Cô cùng Tịch Giản Cận bỏ qua bảy năm, bảy năm sau, bỏ lỡ rất nhiều chuyện, đã tạo thành rất nhiều sai lầm.

Có lúc, sẽ rất sợ, nghĩ tới lỡ đâu một vài lần bỏ qua, đưa đến chính là sai lầm cả đời, vậy phải làm thế nào?

Tuổi trẻ nông cuồng, cũng sẽ không nhớ kỹ những chuyện này, nhưng là chờ tương lai số tuổi từ từ tăng lên, người dần dần sẽ phát hiện, năm đó thời điểm còn trẻ, rốt cuộc làm qua rất nhiều chuyện kinh tâm động phách

Khí trời càng ngày càng lạnh, Bạc Sủng Nhi không ngừng đi tới đi lui, đến cuối cùng, hai chân cũng đông cứng rồi, cô chỉ có thể ngồi ở một bên đài phun nước, thỉnh thoảng dậm chân một cái, tay mang bao tay nâng đến mép, chậm rãi thổi khí.

Nửa đêm, tiếng chuông mười hai giờ gõ vang.

Bạc Sủng Nhi mới ý thức mình đã ở chỗ này chờ ba giờ rồi, người trong thương trường phía sau đều giống như thủy triều, hướng phía ngoài đi tới.

Toàn bộ đứng ở bên người Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt bị ngập ở trong bể người.

"Tối nay Thiên Hạc sẽ chiếu phim đấy, các cậu có biết hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 944: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【9】

"Ngoài trời? Chiếu trên vách tường này luôn à!"

"Thật là kỳ quái, sao đột nhiên lại Thiên Hạc chiếu phim?"

"Không biết, nghe trên radio nói vậy..."

...

Bên tai Bạc Sủng Nhi truyền đến tiếng nghị luận rối rít, Bạc Sủng Nhi nghe có chút mê mang, chẳng lẽ Tịch Giản Cận bảo mình tới nơi này, chính là vì xem phim chiếu bóng?

Nhìn lại bên cạnh, nhiều người như vậy, nếu như anh tới, cô đi nơi nào tìm anh, anh cũng đi nơi nào tìm cô?

Bạc Sủng Nhi vừa nghĩ, vừa muốn đi ra khỏi đám người.

Nhưng là phía sau, lại truyền đến thanh âm vui mừng, làm cô lập tức dừng bước.

Âm nhạc đó quá mức quen thuộc.

Quen thuộc đến mức cô chỉ cần nghe thấy nhịp nhạc thứ nhất, cũng biết là cái gì.

Cô ngừng hô hấp, lặng yên chờ tiếng ca vang lên.

Quả thật là « dọc đường đi có em » do Tịch Giản Cận trình bày!

Bạc Sủng Nhi lúc này mới chậm rãi quay đầu, lại phát hiện trên màn ảnh lớn, hiện lên đều là từng ly từng tý về cô.

Toàn bộ đều là thời điểm tuổi thanh xuân, hình của cô cùng anh.

Khi đó, bọn họ rất non nớt, rất ngây ngô.

Nụ cười trên mặt, đều là đơn giản như vậy.

Đánh phụ đề, từng ly từng tý đem quá khứ của bọn họ biết, dùng câu chữ ngắn gọn nhất nói ra.

Đến cuối cùng, Bạc Sủng Nhi bất chợt lệ nóng doanh tròn.

« dọc đường đi có em » do Tịch Giản Cận hát lặp đi lặp lại.

Hình ảnh dần dần chạy qua, về sau, biến thành bọn họ hôm nay...

Chẳng qua là hai tấm hình.

Nhưng ngay sau đó, màn hình lớn trong lúc bất chợt tối om.

Cả trung tâm mua sắm Thiên Hạc cùng phía trước quảng trường, trong nháy mắt cũng tối sầm xuống.

Có vô số ngọn khói lửa từ trên nóc trung tâm mua sắm Thiên Hạc bay ra, bốn phương tám hướng đánh vào trên bầu trời, xa hoa, xung quanh có vô số cô bé nghẹn ngào thét chói tai.

Bạc Sủng Nhi ngóc đầu lên, xuyên qua pháo hoa, thấy được người đứng ở trên tầng chót trung tâm mua sắm Thiên Hạc

Hrung tâm mua sắm Thiên Hạc cũng không cao.

Chỉ có năm tầng.

Tầng lầu cũng không cao.

Cho nên Bạc Sùng Nhi có thể nhìn đến bóng người quen thuộc kia là ai.

Không biết là ảo giác, hay là thật, cô luôn cảm giác được Tịch Giản Cận đứng ở đó, ánh mắt lại là nhìn về phía cô.

Nhìn đến đáy lòng cô phát run.

Cô theo bản năng đẩy đám người ra, hướng cửa trung tâm mua sắm Thiên Hạc đi tới.

Quá nhiều người, pháo hoa trên bầu trời còn đang không ngừng bắn ra, tất cả mọi người chen tới chen lui nhìn, cho nên lúc Bạc Sùng Nhi chen chúc đi ra, Tịch Giản Cận đã đứng ở trước mặt cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 945: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【10】

Tịch Giản Cận đối mặt với cô mà đứng, sau lưng là cái màn hình lớn mới vừa phát video kia, vốn đã tắt, giờ khắc này lại đột nhiên sáng lên.

Mọi người nghe được tiếng vang, trong nháy mắt xoay người nhìn về phía màn hình lớn.

Thậm chí xe cộ đi ngang qua cũng ngừng lại.

Trên con đường rộng rãi, xe cộ dừng khiến nước chảy không lọt.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, không lên tiếng.

Tịch Giản Cận toàn thân đều ướt nhẹp, đứng ở trong gió lạnh, hai mắt của anh giống như là ẩn đầy sao sáng, đặc biệt mênh mông mà xinh đẹp.

Ánh sáng ngọc làm cho người ta hít thở không thông.

Anh chậm rãi quỳ ở trước mặt cô, vươn tay, nắm tay phải của cô.

Một gối mà quỳ.

Phía sau anh màn hình lớn là hiện trường trực tiếp hình ảnh anh và cô giờ khắc này.

Thậm chí vẻ mặt giữa anh và cô, cũng tỉ mỉ phát ra.

Rõ ràng có thể thấy được.

Đầu tiên hình ảnh phát ra, chỉ là mặt nghiêng bọn anh, nam anh tuấn bất phàm, nữ tinh xảo tuyệt mỹ, cả hai ngưng mắt nhìn đối phương.

Một người chậm rãi quỳ xuống ống kính.

Lại có thể làm cho mấy vạn người, trong nháy mắt an tĩnh im lặng.

Ngay cả pháo hoa nơi chân trời, cũng trong khoảnh khắc đó, trở thành bối cảnh làm đẹp.

Ngay sau đó, ống kính từ từ chuyển đổi, ngưng lại trên mặt hai người.

Mắt của anh, ẩn tình, trong lúc bất chợt hướng về phía cô quỳ xuống, lại phát hiện, đáy lòng của mình, một mảnh an tĩnh.

Chuyện này, anh đã chuẩn bị thật lâu.

Chỉ là không có thời gian phụ hợp để thực hiện.

Ngay tại tối nay, là thời cơ tốt nhất.

Thật ra thì bất quá cũng chỉ là tâm huyết dâng trào.

Không có diễn tập, không có biết trước, muốn hướng về phía cô cầu hôn, cho nên, liền cầu hôn!

Không có lý do gì!

"Bạc Cầm tiêu thư... Chúng ta đã đăng ký rồi, bây giờ là vợ chồng hợp pháp, nhưng mà anh biết anh quá mức gấp gáp, không có cầu hôn em, không cho em hôn lễ, thậm chí... Vội vàng đến nỗi một cái nhẫn cũng không mua cho em."

"Tối nay, trước tiên anh đem những điều anh thiếu em đưa cho em, chỉ là một màn cầu hôn, còn nhiều thời gian, hôn lễ từ từ anh sẽ cho em... Nếu

như em muốn liền, kia cũng có thể... Liệt kê một cái danh sách nói cho anh biết, tương lai của anh đều dành cho em!"

Âm điệu Tịch Giản Cận nghe cực kỳ tốt.

Anh đeo cái mic, cho nên thanh âm có thể rõ ràng truyền ra ngoài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 946: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【11】

Phố lớn ngõ nhỏ, cũng có thể nghe thấy.

Toàn thế giới, giống như đều yên tĩnh, duy chỉ có âm điệu của Tịch Giản Cận là tồn tại.

"Cái nhẫn này, là bảy năm trước anh đưa cho em, bảy năm về sau, anh tìm lại, hiện tại một lần nữa đưa cho em... Không phải là mua không nổi chiếc nhẫn mới, chẳng qua là không muốn mua... Có nhiều thứ, vĩnh viễn đều là lúc ban đầu, là tốt nhất."

Giống như là em và anh.

Quanh đi quẩn lại nhiều năm như vậy.

Lúc ban đầu yêu em, cuối cùng là người yêu, cũng là người yêu tốt nhất.

Chiếc nhẫn cũng thế.

Bảy năm trước, ôm thái độ thành kính nhất đi mua chiếc nhẫn, không giả dối không có bất kỳ tạp niệm nào, cho nên bảy năm về sau, nó vẫn là món đồ tốt đẹp nhất ràng buộc chúng ta.

Tịch Giản Cận chậm rãi cầm lên chiếc nhẫn kia, phía trên có nước bùn, tựa hồ là lau không sạch, anh chậm rãi mang vào ngón tay Bạc Sủng Nhi.

Vừa khít.

Bảy năm rồi, xương ngón tay của cô lại vẫn không có bất kỳ biến hóa nào.

"Chúng ta biết nhau, cũng gần hai mươi năm rồi, hai mươi năm, từ khi nhỏ nhất ngây thơ không hiểu chuyện, vung tay, đến lúc chúng ta lạc đường dung một đồng tiền ăn mì liền đầy bụng một đêm, càng về sau nữa cùng xếp hàng ngồi xem Cừu Vui Vẻ và Sói Xám, ở giữa tách ra ước chừng mười hai năm, anh ở Bắc Kinh, em ở X thị, chúng ta không có một ngày liên lạc, sau anh lại trở về X thị, cả hai gặp nhau, ngồi chung một chỗ..."

"Lúc ban đầu không nghĩ yêu, cuối cùng lại yêu sâu đậm."

"Khi đó vô luận vui vẻ cỡ nào, nhưng đều vẫn tan biến."

"Cả hai lại một lần nữa tách ra, tính mạng cả hai cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất, biết người bất đồng, có không cách nào để xuống chuyện cũ, có không cách nào dứt tình, nhưng là, vẫn phát giác, đối phương là không thể thay thế."

"Bạc Cầm tiểu thư, bất kể anh không hoàn mỹ cỡ nào, bất kể anh cỡ nào yêu cầu em làm mọi chuyện cho thông tình đạt lý, bất kể anh rất cuộc hướng về phía em hất ít nhiều lửa giận, bất kể anh đã làm gì thương tổn em, nhưng mà anh dám cam đoan, anh không có một giây nào, có thể đem em từ đáy lòng của anh đuổi đi."

"Anh cũng chưa từng ngừng yêu em một giây phút nào."

"Bạc Cầm tiểu thư, anh thật sự thật rất yêu em."

"Chỉ là anh biết... Hôn nhân của chúng ta có lẽ một đời một thế không hoàn mỹ... Chỉ là anh biết, anh không cách nào cho em một đứa con..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 947: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【12】

"Thậm chí anh không biết bao nhiêu năm sau, em có hối hận không, anh có hối hận không, chúng ta có thể chân chân chính chính hạnh phúc cả đời hay không, nhưng mà hiện tại, anh vẫn muốn nói cho mọi người... Chỉ cần em còn cần anh, như vậy, anh liền sẽ không hề không yêu em."

"Chỉ sợ em xoay người rời đi, anh cũng sẽ ở tại chỗ chờ em."

"Nhân sinh khá dài, anh không nở... Tôi không muốn che che lấp lấp thiếu sót của mình, anh yêu em, cho nên anh lớn tiếng nói cho toàn thế giới, anh không hoàn mỹ.. tình yêu của chúng ta cũng không hoàn mỹ... Hôn nhân của chúng ta cũng không hoàn mỹ, nhưng là chúng ta không cần che dấu, chúng ta chỉ cần yêu nhau... Bất quá anh tin tưởng... Có một ngày, chúng ta chắc chắn sẽ phát sinh kỳ tích!"

Đáy mắt Tịch Giản Cận, giờ khắc này đã sáng ngời.

Bạc Sủng Nhi nghe mà lỗ chĩa rơi lệ, mắt nhìn xuống người đàn ông cao quý và tuấn mỹ quý ở trước mặt mình, toàn thân của cô cũng đang run rẩy.

Anh đang làm cái gì vậy?

Hướng về phía toàn thế giới biểu thị công khai nội tâm của anh sao?

"Bạc Cẩm tiểu thư, em nguyện ý, gả cho anh sao?"

Lời Tịch Giản Cận nói rất dài, rất chân thành.

Người xung quanh nhìn khuôn mặt của bọn họ, là loại tình cảm người khác vĩnh viễn cũng học không ra được.

Bọn họ nghĩ, có lẽ thật sự là yêu đi.

Ba tuổi biết lẫn nhau, nhớ kỹ lẫn nhau, mười hai năm sau gặp nhau, lại một lần nữa yêu nhau, bảy năm sau lại một lần nữa có thể đụng nhau, dắt tay đi vào lễ đường.

Ở đáy lòng lẫn nhau, đều là lúc ban đầu tốt đẹp nhất.

Đây chính là tình yêu tốt đẹp như thế nào?

Tịch Giản Cận nói xong lời cuối cùng, âm điệu đều mang theo vài phần ghen ngào.

Cuộc cầu hôn này, anh chỉ muốn yêu cầu, nhưng cuối cùng lại là van xin, nhưng chính mình lại xúc động.

Quay đầu lại trông qua từng ly từng tý... Thật là không thể tin được, thì ra bọn họ đã đi qua con đường dài như vậy.

Một đường hỗn loạn, nơi nào còn có thể có đường trở về?

Bóng đêm đen nhánh, động lòng người như thế.

Một chàng trai, một cô gái, một cuộc cầu hôn, một đoạn video, một mảnh pháo hoa, một trận hoan hô.

Cô cảm động không nói ra được một câu, chẳng qua là gạt đầu, nhìn anh đem chiếc nhẫn đã trễ bảy năm kia đeo vào rồi đầu ngón tay của mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 948: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【13】

Gió muộn thổi tới, lạnh như băng.

Anh chậm rãi đứng dậy, mở ra hai cánh tay, đem cô ôm vào trong ngực.

Mắt của cô, rơi lệ không ngừng, vành mắt của anh, cũng theo đó ướt át.

Nơi xa trên màn ảnh, những hình ảnh kia của bọn họ, trong nháy mắt tĩnh lại, hồi lâu.

Người xung quanh nhìn tận mắt cảnh cầu hôn cảm động như thế, đều cảm động đến rối tinh rối mù, rối rít giơ tay, tiếng vỗ tay rầm rầm truyền đến, hồi lâu không tan.

Ngày hôm sau, các tạp chí lớn của X thị, đưa tin toàn bộ đều là một màn Tịch Giản Cận hướng về phía Bạc Sủng Nhi cầu hôn.

Thậm chí tất cả truyền thông cùng internet cũng sôi sùng sục đưa cái tin tức kia.

Tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, thế gia buôn bán lớn nhất X thị lại cùng thái tử gia Tịch gia, thế gia cán bộ cao cấp cả nước kết làm vợ chồng!

Rốt cuộc là đám hỏi buôn bán chánh trị, hay là thật sự yêu nhau?

Suy đoán rồi rít.

Nhưng là, suy đoán thì cứ suy đoán, bối cảnh hai nhà bọn họ phù hợp, thật đúng là một cuộc hôn nhân môn đăng hộ đối thiên cổ khó gặp.

Thậm chí, là nam trong Long cùng nữ trong Phượng, hòa hợp như thế, kinh hãi như thế!

Tin tức kia ước chừng đưa một tuần cũng không có ngừng lại.

Tịch Giản Cận cùng Bạc Cẩm chẳng bao giờ nghĩ tới tin tức hai người bọn họ lại có độ hot so với mình tinh mạnh hơn rất nhiều!

Thật ra thì kết cục như vậy, chưa tính là tất cả đều vui vẻ?

Chuyện giữa Bạc Sung Nhi cùng Tịch Giản Cận tốt đẹp đến rồi tình rồi mù.

Duy chỉ có thiếu gia Tần gia phong lưu lỗi lạc kia, hàng đêm say chết ở quán bar, trình độ trầm luân trong biển hoa càng hơn trước.

Hàng đêm sinh ca, chậm chạp chưa từng về nhà.

Giống như là từ trong thế giới của Bạc Sung Nhi, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng.

Đêm hôm đó, thời điểm cầu hôn, Tần Thánh không phải là không có ở hiện trường, ngồi ở xe của mình, nhìn chăm chăm hai người trên cái màn ảnh, anh chậm rãi đốt một điếu thuốc, đáy lòng đau tê tâm liệt phế, nhưng vẫn đem quá trình xem hết.

Thật ra thì, cầu hôn như vậy, cô muốn, anh cũng có thể cho!

Không, thậm chí là xa hoa hoàn mỹ hơn mấy ngàn lần, mấy vạn lần, anh cũng có thể cho cô!

Nhưng là cô không cần!

Cô cũng không muốn!

Làm sao bây giờ?

Nhìn cô hạnh phúc... Vốn cho là chính mình sẽ cao hứng, nhưng đột nhiên phát hiện, đáy lòng... Hình như căn bản không có nửa điểm hưng phấn, có khi là, càng sâu, càng tuyệt vọng khôn cùng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 949: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【14】

Tịch Giản Cận nói gì?

Nói anh căn bản không cách nào cho Bạc Sủng Nhi một đứa bé.

Ở trước mặt toàn thế giới, lại để lộ khuyết điểm của mình như vậy, không che dấu chút nào, không chút do dự.

Khoảnh khắc đó, anh thật sự tự nhận thua rồi.

Một ít chuyện, không cần điểm danh, chậm rãi hồi tưởng lại, cũng có thể chậm rãi từng điểm từng điểm hiểu được.

Một người đàn ông yêu một người phụ nữ như thế nào, mới có thể ở biết rõ người phụ nữ kia lừa gạt mình, biết rõ người phụ nữ kia không mang thai, biết rõ người phụ nữ kia bán mất vợ của ân nhân cứu mạng mình, hoàn toàn cam tâm tình nguyện cưới cô?

Một người đàn ông, rốt cuộc nhẫn bao nhiêu khó chịu, thấy tập thể tập đoàn Bạc Đế đem anh làm như thăng hễ lừa quanh, cuối cùng chỉ là gió nhạt mây xanh làm bộ như không có chuyện gì, không nói hai lời nắm tay cô, tiếp tục về nhà, khăng khăng một mực sống.

Một người đàn ông... Rốt cuộc muốn đem cao ngạo của mình chém đứt bao nhiêu, mới có thể làm đến trình độ như thế?

Chẳng qua là, tiểu Sủng Nhi Tthân ái, hôm nay người em thật hạnh phúc, chúc mừng em, người đàn ông của em, yêu em như thế... Yêu em yêu

đến tận xương tủy rồi, hai người có thể hạnh phúc cả đời, chỉ sợ không có con, cũng không ảnh hưởng...

Mà anh?

Anh phải làm như thế nào, mới có thể quên em?

Tần Thánh có chút khổ sở ngồi ở trong xe, khóe mắt mang theo nỗi đậm đặng mọi.

Tối nay uống rất nhiều rượu, nhưng làm sao cũng không say, ngồi ở chỗ đó, nhìn bóng đêm hoà thuận vui vẻ, phát hiện hình như mỗi một lần mình cùng phụ nữ phóng túng, còn sót lại chính là càng sâu, càng sợ hãi tịch mịch hơn!

Anh quyết định chính mình một đời một thế cũng không chột vạt không chịu nổi như vậy, thế lương không phẫn chán qua.

Nếu như có thể vô tâm, thật rất muốn một đời một thế cũng không có tâm đấy!

Cánh môi Tần Thánh càng ngày càng mân chặc.

Trong lồng ngực lẫn lộn là đau đớn tột cùng không thể làm gì.

Bạc Cầm, Bạc Sủng Nhi, tiểu Sủng Nhi, em biết không?

Cuộc sống không có em, một ngày anh cũng ngủ không được... anh chờ nào nghĩ, em có thể xuất hiện ở bên cạnh anh, giống như là từ trước, cho dù là vì Tịch Giản Cận, âm đạm mất hồn, bi thương cũng tốt.

Mặc dù anh cũng đau lòng.

Nhưng là anh còn có thể gặp lại em!

Không giống hiện tại... Gặp mặt, cũng khó khăn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 950: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【15】

Nhớ thương không dứt, không chỗ phát tiết.

Bạc Tình cùng Thất Thất từ nước ngoài trở lại.

Một cuộc cầu hôn của Tịch Giản Cận, để cho người tập đoàn Bạc Đế đều biết trạng huống thân thể Tịch Giản Cận, ngược lại không có giống như Bạc Sung Nhi lo lắng, bọn họ có ghét bỏ Tịch Giản Cận, cũng là rồi rít uy hiếp Tân Thích.

Sau khi Tịch Giản Cận cầu hôn, toàn bộ truyền thông chú ý vào tiệc đính hôn của bọn họ.

Mà Bạc Tình cũng cảm thấy thừa lúc này, làm tiệc đính hôn là rất phù hợp.

Cộng thêm là cuối năm, tất cả mọi người rất rảnh rỗi, không có quá nhiều chuyện, cho nên sau khi Bạc Tình cùng ông nội Tịch Giản Cận thương lượng, nói làm liền làm!

Tiệc đính hôn ngày đó tổ chức ở tầng một của "Hoàng cung".

Người đến cực kỳ nhiều.

Một mình tập đoàn Bạc Đế bên này, cũng đã là rất nhiều người, huống chi, cộng thêm người bên Tịch Giản Cận.

Thời điểm Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi ra sân, người người đều rất hưng phấn, than thở không dứt, hai người từ nhỏ đến lớn đều ở nơi tham gia rất nhiều yến tiệc, cực kỳ tự nhiên, cũng không có bất kỳ nhần nhó nhó nào, tự nhiên hào phóng làm cho người ta từng ly mời rượu mà qua.

Thời điểm đi ngang qua Tần Thánh, Bạc Sủng Nhi cười sáng rỡ không gì sánh được, nhìn chăm chăm ánh mắt Tần Thánh, chậm rãi giơ lên ly rượu, cùng Tần Thánh đụng đụng, âm điệu giống như cũ, đột nhiên nói: "A Thánh... Hôm nay, anh thoát nhìn rất tuần tú!"

Tần Thánh giơ ly rượu, toàn thân cao thấp tiết ra một thân tà mị, chậm rãi cong môi, mở trừng hai mắt, như ngày thường, giọng cực kỳ đều: "Ngô, Sủng Nhi, tiểu Sủng Nhi, Sủng Nhi nho nhỏ... Anh thật rất tuần tú sao?"

Bạc Sủng Nhi bị chọc cho bật cười, Tô Thần và Dịch Thiển ở một bên thẳng tắp làm ra bộ dáng nôn khan.

Tần Thánh nhướng lông mày, vẻ mặt khinh bỉ nhìn Tô Thần và Dịch Thiển: "Các người người đây là đang ghen tỵ với tôi?"

Khiến Tô Thần và Dịch Thiển càng làm thêm tư thế phun ra mạnh hơn!

Tần Thánh nhún vai, thật cũng không quan tâm.

Đợi đến khi Tô Thần và Dịch Thiển yên tĩnh lại, lúc này mới bưng ly rượu lên, đối với anh và cô chậm chạp quơ quơ, cười dị thường hào phóng, đáy lòng cũng là một mảnh chua xót nói: "Chúc hai người trăm năm hòa hợp... Hạnh phúc mỹ mãn... Bạc đầu giai lão... Ngô... Nói tóm lại, hết thấy tốt đẹp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 951: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【16】

Đồng loạt nâng ly.

Đồng loạt chạm ly!

Đồng loạt uống một hơi cạn sạch.

Tần Thánh không biết là lúc mới vừa nói chuyện, có phải vì quá cứng rắn tự đè nén tình cảm quá mức, sau khi uống xong một chén rượu này, lại đem mình sặc đến chảy cả nước mắt.

Vốn đã nuốt rượu xuống, lại bị sặc đến phải cúi người phun ra toàn bộ.

Nhân viên phục vụ thấy thế, vội vàng cầm khăn đi lên, đưa cho Tần Thánh, Tần Thánh giơ tay lên, ngón tay run rẩy, một hồi lâu cũng không có tiếp được, nhất thời không có đứng vững, đụng phải cái ghế phía sau, tư thái muốn bao nhiêu chật vật thì chật vật đến cỡ đó.

Nhân viên phục vụ tay mắt lanh lẹ đỡ Tần Thánh, cầm lấy khăn lông ấm áp cho Tần Thánh xoa xoa mặt.

Đang lúc phục vụ viên rút ngón tay trở về, Tần Thánh đột nhiên lại giơ tay lên, nắm tay cô ta, theo bàn tay nhìn lên khuôn mặt, hồi lâu, mới chậm rãi buông ra.

Tần Thánh vẫn là tư thái phóng khoáng, mang trên mặt vẻ tự tiếu phi tiếu, đưa cho nhân viên phục vụ một ánh mắt trêu chọc, làm nhân viên phục

vụ đỏ mặt, tim đập rộn lên, ngón tay nắm khăn lông, khẽ dùng sức, cúi đầu, nhanh chóng lui ra.

Tần Thánh cười cười nhìn nhân viên phục vụ mất tự nhiên rời đi, một hồi lâu, mới điều chỉnh lại tâm tình, quay đầu, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, một lần nữa bưng một ly rượu, bổ sung.

Lần này là uống một hơi cạn sạch.

Tư thái vừa đúng, uống xong, còn không quên hướng về phía Bạc Sủng Nhi mở trừng hai mắt.

Bạc Sủng Nhi thủy chung đều mang theo nụ cười hoàn mỹ đến không thể soi mói, ở dưới ánh đèn thủy tinh chiếu xuống, đặc biệt chói mắt, đặc biệt mỹ lệ.

Nghiêng nước nghiêng thành.

Gần trong gang tấc, nhưng xa cuối chân trời, một đời một thế cũng không cách nào chạm đến.

Anh nhìn mà phát ngốc.

Dịch Thiển chợt đứng dậy, chậm rãi ôm lấy Tiểu công chúa của bọn họ, chậm rãi nói: "Đính hôn vui vẻ....."

Ngay sau đó, cầm một cái dây chuyền giá trị liên thành, đeo ở trên cổ Bạc Sủng Nhi.

Tô Thần tiếp theo cũng đứng lên, ôm Bạc Sủng Nhi, ở bên tai của cô, cũng là một câu đồng dạng: "Tiểu công chúa, đính hôn vui vẻ!"

Quà tặng Tô Thần đưa cho Sủng Nhi là một chiếc xe con, cho nên giao cho cô là một chiếc chìa khóa xe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 952: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【17】

Đến phiên Tần Thánh, Tần Thánh đầu tiên là hít sâu một hơi, mới đứng lên, chậm rãi kéo Bạc Sủng Nhi vào trong ngực của mình, ôm thật chặt.

Hồi lâu, anh mới từ túi móc ra rồi một món lễ vật, đưa cho Bạc Sủng Nhi.

Kia là một chiếc vòng tay pha lê.

Ở mặt sau, nếu không cẩn thận quan sát, tuyệt đối sẽ không phát hiện phía trên có khắc ba chữ cái Anh văn.

QAB!

Tần Thánh, yêu, Bạc Cẩm!

Bạc Sủng Nhi cười vươn tay, tự nhiên nhìn Tần Thánh.

Tần Thánh ngắt cái mũi nhỏ của Bạc Sủng Nhi, trước sau như một súng nịch, vươn tay, đeo cho cô.

Tay của anh, tinh tế run rẩy.

Đeo xong, Tần Thánh nhìn chăm chăm cổ tay tinh tế của cô một hồi, mới giương mắt, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, mắt của anh đáy lóe ra quang mang vỡ vỡ, ngữ điệu dị thường nhẹ nhàng chậm chạp, còn mang theo ôn nhu cùng thâm tình như xưa.

Gần từng chữ nói: "Sủng Nhi..... Đính hôn hạnh phúc!"

Bạc Sủng Nhi quơ quơ ngón tay, sau đó đối diện Tịch Giản Cận, nghiêng cái đầu, nói: "Như thế nào? Xem được không?"

Tịch Giản Cận ngậm cười, mặt tràn đầy sủng nịch, gật đầu: "Đẹp mắt..... " thuận thế đem cô ôm vào trong ngực, dán bên tai của cô, chậm rãi nói: "Toàn thế giới, em là đẹp nhất....."

Đơn giản một câu lời ngon tiếng ngọt, làm mặt mũi Bạc Sủng Nhi ửng đỏ, vô cùng động lòng người.

Tần Thánh để tay ở túi, tà tà đứng, nhìn một màn như vậy, suy sụp ngoắc ngoắc môi, ánh mắt phiêu a phiêu, thủy chung không có một ai, không có một cái tiêu cự nào.

Tịch Giản Cận tựa hồ là uống rượu có chút nhiều, dán lên lỗ tai Bạc Sủng Nhi, lưu luyến không rời hồi lâu mới rời đi, người ở bên ngoài thoát nhìn, ngọt ngào tốt đẹp đến thế.

Rơi vào đáy mắt Tần Thánh, đều là từng tắc lãng trì.

Bạc Sủng Nhi hồi lâu mới cười híp mắt từ trong ngực Tịch Giản Cận lui ra ngoài, duỗi ra ngón tay, tựa như ngây thơ, tựa như mềm mại đáng yêu trừng mắt liếc Tịch Giản Cận: "Tịch....."

Gọi đến vô cùng động tình.

Tần Thánh nghe, mà hâm mộ.

Tịch Giản Cận lúc này mới biết điều một chút đứng vững, Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhìn Tần Thánh, thoải mái nói: "A Thánh, cảm ơn anh..... Cái vòng tay này em rất thích!"

Ngay sau đó còn mang theo một nụ cười lớn, phe phẩy cổ tay của mình, nghiêm trang nhìn Tần Thánh, Tô Thần, Dịch Thiển, chậm chạp nói: "Em rất yêu mến các anh, các anh từ nhỏ đến lớn đối với em rất tốt..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 953: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【18】

"Mặc dù không phải là anh ruột, nhưng mà so sánh với anh ruột còn thân hơn rất nhiều, mặc dù hiện tại em muốn gả cho Tịch Giản Cận rồi, nhưng mà em biết các anh là vĩnh viễn không thể thay thế."

Tô Thần, Dịch Thiển, Tần Thánh, nhìn Bạc Sủng Nhi không nói một lời, chẳng qua là đáy mắt, cũng lưu chuyển lên cảm xúc nồng đậm.

Bạc Sủng Nhi cũng không biết vì sao, hốc mắt không giải thích được liền chua xót lên.

Năm tháng tốt đẹp như thế.

Mà cô cảm thấy, những hạnh phúc này, là không dễ có được như thế.

Cuối cùng ánh mắt cô dừng ở trên gương mặt Tần Thánh, chỉ là một giây đồng hồ, liền chuyển đến trên mặt Tịch Giản Cận.

Có chút tình cảm, không phải là không hiểu, chẳng qua là làm bộ như không hiểu.

Có ít người, không phải là không yêu, chẳng qua là cũng không phải là yêu!

Nhưng nếu không có Tịch Giản Cận, cô nghĩ, cô nhất định sẽ cùng Tần Thánh, hạnh phúc trôi qua..... Chẳng qua là, làm sao bây giờ? Tiểu Tịch xuất hiện, A Thánh, lại chỉ là một người anh, một cái người ở thời điểm chính mình bi thương, khổ sở, theo bản năng đều sẽ muốn tìm.

Cũng không phải là không biết A Thánh đối với mình thật là tốt, là hàm nghĩa khác, chẳng qua là làm bộ như không biết.

Có chút tình cảm, không thể xé rách.

Anh làm bộ như yêu không sâu đậm, cô làm bộ như không biết là yêu.

Thật ra thì trong bọn họ, có một loại tình cảm, mà bất luận kẻ nào, cũng không thể học, hiểu hay đoán được.

Thật ra thì bọn họ cũng không biết, tâm sự của cô, Tần Thánh lại hiểu tất cả, so sánh với Tịch Giản Cận còn hiểu nhiều hơn..... Có tin hay không, sau lưng từng cái công chúa, luôn có một kỵ sĩ như vậy, anh nhìn thấy hết một mặt không tốt của công chúa, một mặt khổ sở, một mặt bi ai, thậm chí cũng biết một mặt xấu xí cùng tà ác của công chúa, nhưng là mặc dù như thế, công chúa ở đáy lòng của anh, vẫn là nàng công chúa không thể thay thế.

Bởi vì anh biết, tốt đẹp của công chúa, toàn bộ của công chúa, tất cả của công chúa, đều là cho vương tử thấy.

Mà anh, từ nhỏ là vương tử, nhưng lại làm kỵ sĩ.

Không có ai biết, đáy lòng của anh rốt cuộc có bao nhiêu đau đớn.

Ở thời điểm cô mười lăm tuổi, chạy đến trong phòng của anh, anh mới vừa tắm đi ra ngoài, còn chưa kịp mặc quần áo, bị cô xem sạch, anh đỏ mặt, nhưng cô không thèm quan tâm lao vào trong ngực của anh, thân thể của anh đột nhiên nổi lên phản ứng, nhưng đầu nhỏ của cô vẫn cựa ở bờ vai của anh, buồn buồn nói.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 954: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【19】

"A Thánh, em đụng phải Tịch Giản Cận..... Chính là bé trai bị em hôn hồi bé....."

Anh bị một loại khó chịu không giải thích được, cho nên gấp gáp đem cô đẩy ra, xoay người mặc quần áo, trở lại, bị cô cấu véo cho toàn thân là vết thương, đè ép mắt mác ở đáy lòng, hướng về phía cô lấy lòng nói: "Em thích thì phải theo đuổi a, theo đuổi không được thì đoạt, anh vĩnh viễn ủng hộ em!"

"Tốt, tốt! A Thánh, em biết ngay là anh đối với em tốt nhất! " cô cười vui mừng, anh nhìn cô khuôn mặt nhỏ sung sướng của cô, chẳng qua là cảm thấy đáy lòng rất đau đớn, rất khổ sở!

Khi đó, chính là anh tự cầm dao chặt ngang đoạn tình cảm của anh dành cho cô đi.

Cô nói gì, anh làm cái đó.

Cô xem đến người nào thích Tịch Giản Cận, cũng hướng về phía anh nói: "A Thánh, nữ sinh tên là XXX lớp cách vách toàn viết thư tình cho Tịch Giản Cận, em không muốn nhìn thấy cô ta....."

Anh nói: "Tốt, ngày mai anh liền cua cô ta."

Cô lập tức liếc tròng mắt nói: "Anh cua nổi không?"

"Dĩ nhiên có thể! " anh nói như vậy.

Ngày hôm sau, liền lái xe thể thao, bắt đầu hành động xa hoa của gái, thiếu nữ kia quả thật một lần bị anh của được.

Khi đó, anh mới biến thành một tên Play Boy.

Thay bồ như thay áo.

Lúc ban đầu, người nào lại nghĩ tới, toàn bộ đều do một câu nói của cô, lại làm anh hành động như vậy.

Bọn họ cùng nhau ở tại trang viên Bạc Gia, anh nhìn cô bởi vì Tịch Giản Cận, ngọt ngào cười, e lệ cười, tức giận phiền, đều là khả ái như vậy, anh nhìn mà đáy lòng run rẩy, rất nhiều lần đều ảo tưởng, nếu như cô là bởi vì anh thì thật tốt!

Mãi cho đến một ngày..... Cô chưa có trở về trang viên Bạc Gia.

Hôm sau anh mới biết, cô cùng Tịch Giản Cận ở lại với nhau.

Anh một đêm chưa ngủ.

Khi cô về nhà, nhìn anh, mặt tràn đầy ngọt ngào, lôi kéo tay của anh, kể ra tâm sự của thiếu nữ.

"Tịch, buổi tối hôm qua ôm tôi ngủ, anh ấy còn gần gũi em hơn..... A Thánh, em rất khẩn trương, cũng rất sợ....."

Vẫn nhớ được khi đó, ánh nắng tốt đẹp như vậy, mà nụ cười trên mặt cô cũng là tốt đẹp như vậy, duy chỉ có anh, lại như rơi xuống Địa Ngục rồi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 955: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! 【20】

Nửa sau lại, anh thấy Tịch Giản Cận ở trường học ôm cô hôn.

Hình ảnh tốt đẹp như vậy.

Anh hoàn toàn thua rồi.

Không nỡ để cô khóc, không nỡ cho cô gánh nặng, cho nên xoay người, thật trầm luân làm một tên Play Boy.

Hôn môi, lên giường!

Đổi lại phụ nữ giống như thay quần áo.

Nhưng là, lại chưa bao giờ gặp phải một người có thể khiến cho anh có thể nhớ, có thể động tâm!

Thật ra thì đã qua lâu như vậy, Bạc Sủng Nhi thủy chung kiêu ngạo giống như xưa, cô nói, cô là người lợi hại nhất thế giới, đã thích là phải có được, Tiểu Tịch cũng phải có được, không có thứ gì là không thể chiếm được?

Thật ra thì, anh thật rất muốn nói, sai rồi, Sủng Nhi, trên cái thế giới này, người lợi hại nhất không phải là em, mà là anh..... Là anh từng bước từng bước ở phía sau em giúp đỡ em có được Tiểu Tịch.

Nếu như không có anh, làm sao em có thể có được anh ta?

Nhưng là, những lời này, anh không nói ra.

Nói không nên lời.

Không phải là không thể, mà là không muốn.

Anh hiểu được lòng của em, cho nên anh mới không nỡ em vì anh khổ sở.

Cho nên anh lựa chọn thủ hộ, thủ hộ em cùng hoàng tử của em chân chân chính chính hạnh phúc, mà ngày đó, cũng là thời điểm anh chân chân chính chính không có bất kỳ chỗ dung nào.

Em vì anh ta đau lòng, anh lại vì em đau lòng.

Em vì anh ta rơi lệ, anh lại vì em khổ sở.

Em vì anh ta bàng hoàng, anh lại vì em lo lắng.

Em và anh tax a nhau bảy năm, anh ở bên cạnh em chăm sóc em bảy năm.

Hôm nay, em cùng anh ta đính hôn, hai người có được hạnh phúc, mà anh..... rất muốn rời đi.

Sùng Nhi em biết không?

Anh mua vé bay đi Thụy Sĩ rồi, đi nơi đó làm tổng giám đốc..... Cho nên sau khi anh đi rồi, em phải hạnh phúc nhé

Thật ra thì cho tới nay, chân chân chính chính cho em hạnh phúc đều là anh ta!

Anh chỉ... sắm vai thẳng hề, cho em vui vẻ mà thôi!

Tần Thánh đứng ở nơi đó, trên mặt vẫn mang theo nụ cười hoàn mỹ, nhìn Bạc Sùng Nhi kéo Tịch Giản Cận dần dần biến mất ở trước mắt của

mình, nhận lời chúc phúc, cũng hóa thành bi ai trong lòng, từng điểm từng điểm rỉ ra khỏi thân thể.

Bạc Sủng Nhi kéo Tịch Giản Cận mời rượu xong, hai người liền đi lên phòng ở tầng chót, đem hết thủy xôn xao để lại cho bọn họ.

Cô đi tắm.

Ở lúc đi ra, lại thấy Tịch Giản Cận cầm di động, sắc mặt vô cùng không tốt.

Bạc Sủng Nhi lo lắng đi tới phía Tịch Giản Cận, lại nghe thanh âm Tịch Giản Cận rất căng thẳng: "Em làm sao vậy? Há?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 956: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【21】

"Nói chuyện..... Rốt cuộc làm sao?"

"Đừng khóc..... Nhanh một chút nói cho anh biết, rốt cuộc là thế nào?"

Tịch Giản Cận liên tục đối với trong điện thoại hỏi, nhưng ngay sau đó liền nhú lại lông mày, cầm lấy điện thoại di động tỉ mỉ nhìn một hồi, sau đó càng gọi thêm mấy cú điện thoại, nhưng là lần này, hiển nhiên là không gọi được, trán của anh càng chau càng chặt rồi!

Bạc Sủng Nhi đứng ở trước mặt Tịch Giản Cận, nhìn bộ dạng Tịch Giản Cận lúc này, âm điệu cũng theo đó không tự chủ được lo lắng lên: "Làm sao thế? Tịch?"

Tịch Giản Cận không lên tiếng, chẳng qua là cúi đầu, vẫn gọi điện thoại, không ngừng gọi.

"Tịch, có chuyện gì xảy ra? Người nào gọi điện thoại tới? " Bạc Sủng Nhi vươn tay, đè ngón tay Tịch Giản Cận xuống, Tịch Giản Cận lúc này mới nhìn về phía Bạc Sủng Nhi, ánh mắt đầu tiên là có chút bén nhọn, nhưng về sau lại biến thành bình tĩnh, chậm rãi bình tĩnh, anh chẳng qua là lo lắng lắc đầu, đáy mắt mang theo nồng đậm lo lắng, chậm rãi nói: "Không có chuyện gì."

Không có chuyện gì?

Bạc Sủng Nhi không tin.

Rõ ràng bộ dạng cho thấy vô cùng có việc.

Nhưng là hiển nhiên anh không muốn nói cho cô biết, cho nên anh cũng không có hỏi nữa, chẳng qua là biết điều một chút ngồi ở bên người Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận chẳng qua là nhìn chăm chăm điện thoại di động, phát ngốc một chút, vẻ mặt mang theo vài phần buồn bã.

Trán của anh nhíu lại thật chặt, phảng phất là gặp được chuyện cực kỳ khó giải quyết.

Bạc Sủng Nhi nhìn, có chút đau lòng.

Rốt cuộc là chuyện như thế nào, lại làm khó anh như vậy?

Cô không nhịn được vươn tay, chậm rãi ôm lấy cánh tay Tịch Giản Cận, chậm rãi đem đầu tựa vào trên bả vai của anh, tiếp tục nhẹ giọng dò hỏi: "Tịch..... Anh gặp chuyện khó khăn gì sao?"

Tịch Giản Cận hoàn hồn, nhìn Bạc Sủng Nhi một hồi, tựa hồ muốn nói ra suy nghĩ của mình, nhưng là về sau vẫn trầm lại, cuối cùng chẳng qua là lắc đầu, không có nói ra một câu, một chữ.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được trầm xuống, nhìn ra được Tịch Giản Cận giờ khắc này tâm tình cực kỳ không tốt, cô biết không thể chọc cho lòng anh phiền, ngược lại biết điều một chút nói: "Tịch, thời gian không còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi đi?"

Tịch Giản Cận gật đầu, Bạc Sủng Nhi lôi kéo anh đứng lên, mới vừa đi tới bên giường, điện thoại của anh lại một lần nữa vang lên.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 957: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【1】

Tịch Giản Cận phản ứng đặc biệt nhanh chóng, từ túi của mình móc ra điện thoại di động, cũng là một cái tin nhắn.

"Cứu em..... Cứu em..... Giản Cận..... Cứu cứu em....."

Sắc mặt Tịch Giản Cận lập tức bị tin nhắn đơn giản như thế làm cho sắc mặt mất hết huyết sắc!

Anh nhận được cái số này, là mới vừa gọi tới.

Bên trong chẳng qua là truyền đến một trận tiếng khóc của phụ nữ, cái âm điệu kia rất quen thuộc, là tiếng khóc của Hàn Như Ý!

Cô đã xảy ra chuyện sao?

Hiện tại lại phát tin nhắn như vậy!

Tịch Giản Cận nhanh chóng dựa theo cái số này gọi lại, lại phát hiện là trạng thái tắt điện thoại.

Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận tối nay sắc mặt có cái gì không đúng, nhiều lần nhìn điện thoại di động, vội vàng đứng lên trước nhìn, Tịch Giản Cận lại nhanh chóng để điện thoại di động trong túi áo, thần thái thay đổi nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

"Làm sao vậy? Ai gọi tới?"

Bạc Sủng Nhi vẫn treo nụ cười trên mặt, được phép cầu hôn đến đỉnh hôn, đoạn thời gian này quá mức mộng ảo rồi, cô cảm giác mình tìm được tất cả hạnh phúc cùng vui vẻ rồi, thế cho nên căn bản không có nhận thấy được đáy mắt Tịch Giản Cận chột lóe lệ khí.

Tịch Giản Cận chậm chạp chưa từng mở miệng, đáy lòng lại lẩn lộn tức giận không nói ra.

Rõ ràng mỗi lần Bạc Tình gửi cho anh đều là video mỗi ngày Hàn Như Y trôi qua vui vẻ như thế nào, tại sao Hàn Như Y lại gọi điện thoại tìm anh cầu cứu?

Chả lẽ, là tập đoàn Bạc Đế bọn họ liên hợp lại lừa gạt anh sao?

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là thấy Tịch Giản Cận không nói lời nào, cũng không nhận thấy được Tịch Giản Cận có điều không ổn, đưa tay ra kéo Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận đột nhiên lại vung tay, hất rơi tay cô.

Trên mặt của anh rõ ràng có sát khí chột lóe lên.

Bạc Sủng Nhi lần này nhìn thấy rõ ràng, cô nhú mày, toàn bộ nụ cười thu lại, chẳng qua là không nói một lời nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nghiêng đầu, nhìn chăm chăm một phía, một chút mới ổn định lại tâm tình của mình, hình như là nhận thấy được chính mình mới vừa rồi phản ứng quá mức kịch liệt, lúc này mới quay đầu, cứng ngắt đối với Bạc Sủng Nhi lắc đầu, từ từ đi đến bên giường, ngã xuống giường, trong đầu chìm chìm nổi nổi lo lắng đều là Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo!

Bạc Sủng Nhi đứng ở bên giường nhìn chăm chăm Tần Thánh một chút, mới lên giường theo, cô hướng trong ngực Tịch Giản Cận chà chà, Tịch Giản Cận lại khô khốc, thản nhiên nói: "Hôm nay anh rất mệt chết....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 958: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【2】

Bạc Sủng Nhi nghe vậy ngẩn ra.

Cô chỉ là muốn muốn dán lên thân thể của anh ngủ..... Không có ý khác.....

Rốt cuộc là người nào gọi điện thoại tới?

Phảng phất là đem anh biến thành khác một người!

Bạc Sủng Nhi xuất thần một giây.

Một giây mà thôi.

Thân thể Tịch Giản Cận nhẹ nhàng hướng một bên dịch ra.

Thân thể người đàn ông cùng thân thể mình tách ra, làm cho cô trong nháy mắt liền từ ý nghĩ của mình thức tỉnh.

Cô mở mắt, nhìn Tịch Giản Cận, ánh mắt khẽ có chút sắc bén, mang theo nồng đậm tìm tòi nghiên cứu.

Tịch Giản Cận nhắm mắt lại, đang nằm ở giường lên, hình như biết cô đang quan sát chính mình, nhưng là thủy chung cũng chưa từng cho cô một cái phản ứng nào.

Bên trong nhà lập tức yên tĩnh lại.

Không có bất kỳ thanh âm nào.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi, dần dần trở nên lạnh xuống.

Đáy lòng, có chút hoảng hốt cùng sợ hãi.

Bởi vì, giờ khắc này, chẳng biết tại sao, Tịch Giản Cận phảng phất như thay đổi thành một người khác, làm cho cô cảm thấy tim đập rất nhanh và rất sợ!

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận một hồi, sau liền quay đầu, vô thanh vô tức đưa lưng về phía Tịch Giản Cận, nằm ở trên giường, một mình đắp chăn.

Vóc người nho nhỏ, hơi có chút co rúc.

Thoạt nhìn, giống như là đau lòng.

Dự cảm xấu, ở đáy lòng của cô chậm rãi hiện lên.

Cô mơ hồ có thể cảm giác được là cái gì, nhưng là cô nhưng không muốn suy nghĩ.

Đêm hôm đó, hai người lại cách nhau một khoảng cách rất lớn.

Bên trong nhà có ngọn đèn vàng nhàn nhạt, ngoài phòng thì tối sầm.

Trên cửa sổ loáng thoáng có ánh trăng.

Hai người đều chưa ngủ, nhưng không hề nói chuyện với nhau.

Mãi cho đến đêm khuya, những tiếng xe cộ ngoài cửa sổ cũng không còn, tiếng gió cũng không có, Bạc Sủng Nhi mới chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Trong nã Tịch Giản Cận lại có thêm một mảnh lo lắng, đáy lòng của anh giống như vô cùng nặng nề, ở trong đêm khuya yên tĩnh, cái loại lo lắng vô thanh vô tức này, tàn nhẫn xỏ xuyên qua lồng ngực của anh.

Nếu Hàn Như Y thật sự gặp chuyện không may..... Thật sự xảy ra chuyện, vậy anh làm sao khai báo với đội trưởng đã chết của mình?

Mà anh, không thể ra nước ngoài..... Anh vẫn phải tìm người, đem tình huống của Hàn Như Y chân thật nói rõ cho anh!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 959: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【3】

Vốn là anh rất tin tưởng, vài cái video mỗi ngày Bạc Tình gửi cho anh kia..... Nhưng là, cú điện thoại hôm nay, làm cho niềm tin của anh, thoáng cái vỡ tan.....

Thật ra thì cho tới bây giờ, anh cũng không dám tưởng tượng, nếu quá thật, thật sự là Bạc Tình giúp đỡ Bạc Sùng Nhi chôn dấu chân tướng sự tình, mà Hàn Như Y ở nước ngoài sống không bằng chết, anh lại ở trong quốc hưởng thụ hạnh phúc như vậy, rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Làm sao đối mặt với nguwofi phụ nữ mình yêu đang nằm bên cạnh?

Như thế nào cho phải?

Ánh mắt Tịch Giản Cận dần dần không có bất kỳ độ ấm nào.....

Một cú điện thoại, thật ra thì chỉ là một trận tiếng khóc, nhưng một cái tin nhắn ngay sau đó, chẳng qua là lác đác mấy lời, lại giống như sấm sét, làm cho thế giới của anh như trở thành một cái đêm lầy tối đen.

Trong nháy mắt khơi dậy ngàn tầng sóng cuộn trong cuộc sống yên tĩnh của anh và cô.

"Tịch? Trang viên Bạc Gia điện tới, bảo chúng ta tối nay cùng nhau về nhà ăn cơm, Tiểu Hải Dương nhớ anh, mấy ngày không nhìn thấy anh, âm ỉ náo muốn tìm anh đấy!"

Bạc Sùng Nhi gọi điện thoại cho Tịch Giản Cận.

Kể từ tối hôm đính hôn kia, quan hệ của Tịch Giản Cận càng không bằng trước, mặc dù tiết tấu cuộc sống cũng không có cái gì thay đổi quá lớn, nhưng là khoảng cách tâm với tâm, rõ ràng bị kéo ra rất xa rất xa!

"Ừ. " Tịch Giản Cận nhàn nhạt đồng ý.

"Kia, anh tới đón em? Hôm nay em không lái xe! " Bạc Sùng Nhi trầm ngâm một chút, hỏi.

"Tốt. " Tịch Giản Cận không chần chờ chút nào, nhàn nhạt chấp nhận.

Ngay sau đó, hai người liền cúp điện thoại.

5h chiều.

Tịch Giản Cận đột nhiên lại gọi điện thoại tới: "Sùng Nhi, anh có chút việc, có thể không đi đón em được, anh phân phó người đi đón em, em trở về trang viên Bạc Gia trước, đợi lát nữa anh tới sau!"

"Tốt. " Bạc Sùng Nhi có tri thức hiểu lẽ nghĩa đồng ý.

Đáy lòng cũng không có nghĩ quá nhiều.

Đến trang viên Bạc Gia, Tiểu Hải Dương lao ra đầu tiên, thấy chỉ có Bạc Sùng Nhi, chu cái miệng nhỏ nhắn, không hài lòng la hét: "Anh về đâu? Anh về đâu?"

"Đúng vậy, Tịch Giản Cận đâu? " Thất Thất đi theo phía sau Tiểu Hải Dương đi ra, mặc một thân sườn xám màu vàng nhạt, phong tư yếu điệu, một chút mị lực lẳng đọng theo năm tháng, thoát nhìn, đặc biệt mỹ lệ, kinh tâm động phách mê người.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 960: Có Bản Lãnh Cô Dem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết? 【4】

Cẩm Úc thật không hổ là diễn viên, năm đó là diễn viên nổi nhất danh chấn thiên hạ, ở trong giới giải trí chẳng qua là phù dung sớm nở tối tàn không tới ba năm, lại tạo ra kỳ tích trong giới điện ảnh.

Kỳ tích bán vé.

Một bộ phim « Yêu » tạo ra lịch sử bán vé cao nhất, cho đến tận bây giờ, vừa không người nào vượt qua được.

Thanh âm của nghe hay vô cùng, khi bà lên tiếng, luôn khẽ cắn âm cuối, giống như là đang làm nũng, cũng không làm cho người ta cảm thấy buồn nôn, chẳng qua là cảm thấy rất động lòng người.

Bạc Tình đứng ở một bên, thấy Tiểu Hải Dương hướng trên người Cẩm Úc bò lên, lập tức đi lên trước, xách cổ áo Tiểu Hải Dương, đem nó ném xuống đất.

Tiểu Hải Dương cái mông chạm đất, ngã có chút đau, chép miệng, ủy khuất nhìn Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi không nhìn được cười ra tiếng.

Đây là nhà của cô!

Bạc Tình trước sau như một không thích con cái dính lấy Thất Thất, sợ Thất Thất mệt mỏi.

Cho nên từ lúc nó còn rất nhỏ, cũng chưa từng bị Thất Thất ôm qua.

Nếu như cô có con, cô chắc chắn sẽ không làm như vậy, nhất định sẽ cho con của mình, tình yêu thương tốt đẹp nhất.

"Ngô..... Sủng Nhi, còn chờ cái gì nữa? Tịch Giản Cận đâu? " Bạc Tình ở một bên hỏi một câu, Bạc Sủng Nhi lúc này mới đột nhiên hoàn hồn, hướng về phía Bạc Tình chậm rãi cong môi cười cười, nói: "Anh ấy có chút việc, tạm thời không tới được, có thể có tiệc tối, chúng ta vào trước đi."

Bạc Tình cùng Cẩm Úc gật đầu, dẫn Tiểu Hải Dương và Bạc Sủng Nhi vào phòng.

Quản gia thấy Bạc Sủng Nhi trở lại, dị thường cao hứng, bưng ra rất nhiều điểm tâm Bạc Sủng Nhi thích ăn, chi chút bày một bàn.

Bạc Sủng Nhi thật ra thì một chút cũng không muốn ăn, mỗi ngày trang viên Bạc Gia đều phái người đưa cho mình, quản gia thương yêu chính mình, sợ mình cùng Tịch Giản Cận ở cùng một chỗ ăn không ngon, cho nên vẫn không ngừng đưa cơm cho mình.

Nhưng mà ngại quản gia nhiệt tình, cho nên Bạc Sủng Nhi vẫn để tượng trưng ăn một chút.

Một nhà bốn miệng ăn ở chung một chỗ xem TV, thời gian bất tri bất giác đã đến sáu giờ, Tịch Giản Cận còn chưa tới, Bạc Sủng Nhi cầm lên điện thoại di động gọi, lại phát hiện không người nào đón nghe.

"Làm sao? Vẫn chưa không đến sao? " Cẩm Úc hỏi một câu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 961: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【5】

Tiểu Hải Dương có thể là nhàm chán, đợi hồi lâu cũng không thấy Tịch Giản Cận đến, một mình ngồi chồm hổm ở trên sàn nhà, cầm máy tính bảng bắt đầu chơi trò chơi, thỉnh thoảng truyền tới tiếng súng rầm rầm rầm, Bạc Tình ngồi ở một bên nhìn, thỉnh thoảng chỉ điểm hai cái, một lớn một nhỏ, không tới một giờ, đã qua hết các cửa của trò chơi.

Lúc này thời gian đã đến bảy giờ, gọi nhiều cú điện thoại Tịch Giản Cận cũng không nghe, hơn nữa cũng không gửi tin nhắn trả lời, đáy lòng Bạc Sủng Nhi khó tránh khỏi lo lắng, ngay cả Cẩm Úc cũng ở một bên kinh ngạc.

"Thật là kỳ quái... Quân khu tới đây rất gần, làm sao bây giờ còn chưa tới?"

Bạc Tình nhíu mày, cũng cảm thấy thời gian quá dài, vừa nghĩ tới để cho Bạc Sủng Nhi gọi điện thoại hỏi một chút, điện thoại Bạc Sủng Nhi lại vang lên, là Tịch Giản Cận gọi tới.

"Tịch, anh ở đâu? Đã tới chưa? Bạc Tình cùng Thất Thất chờ anh cả ngày rồi..."

"Chỗ này của anh có chút việc còn chưa xử lý xong, mọi người ăn trước đi... Có thể không qua được rồi... Đợi lát nữa anh sẽ điện thoại cho em... Trước như vậy đi... Ủ, anh cúp máy đây!"

Tịch Giản Cận ép thanh âm rất thấp, nói rất vội vàng, sau khi nói xong, liền nhanh chóng cúp điện thoại.

Giống như là đang cực lực che dấu chuyện gì.

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi càng hiện lên một loại dự cảm cực kỳ không tốt.

"Nói như thế nào? " Bạc Tình nhướng lông mày hỏi.

Bạc Sủng Nhi hoàn hồn, cong môi, đè ép những kích động lẫn lộn ở đáy lòng, từ từ lắc đầu nói: "Con cũng không biết, có thể là quân khu có nhiệm vụ, cho nên không qua được, trong điện thoại cũng không nói rõ ràng, thanh âm cũng ép rất thấp, sau đó rất nhanh liền dập máy!"

Ngay sau đó, Bạc Sủng Nhi càng cười nói thêm: "Tốt lắm, không cần đợi anh ấy, chúng ta ăn trước đi!"

Bạc Tình lập tức giơ tay lên, cho người đem thức ăn hâm nóng một lần nữa, bốn người mới đi ăn cơm, Tiểu Hải Dương nghe nói Tịch Giản Cận không tới, có chút mất hứng, ăn không nhiều lắm, cũng rất rầu rĩ, Bạc Sủng Nhi đáy lòng có tâm sự, nên cũng không nói chuyện.

Cẩm Úc vẻ mặt lo lắng đưa cho Bạc Tình một cái ánh mắt, lúc này Bạc Tình mới nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Sủng Nhi... Thật ra thì cũng không có gì, Tịch Giản Cận nó làm công việc này, cho nên, chuyện như vậy thật ra thì rất bình thường."

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nếu như là chuyện công việc, cô chắc chắn sẽ không lo lắng, nhưng là giác quan thứ sáu của phụ nữ nói cho cô biết, hình như cùng công việc không liên quan.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 962: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【6】

Thật ra thì đáy lòng của cô là có chút rối loạn, một chiều kia Tịch Giản Cận nhận được nội dung tin nhắn là cái gì, cô không nhìn tới, nhưng là người có thể làm cho Tịch Giản Cận có phản ứng lớn như vậy, chỉ có một... Đó chính là Hàn Như Y.

Tịch Giản Cận là hạng người gì, đáy lòng của cô rõ ràng, có phải là Hàn Như Y có chuyện gì xảy ra hay không?

Bạc Sủng Nhi chậm rãi nhai thức ăn, Bạc Tình vẫn tỉ mỉ cho Tiểu Hải Dương ăn cơm, trong lúc vô tình liếc mắt nhìn Bạc Sủng Nhi, thấy cô mất tinh thần, liền tiếp tục nói: "Đàn ông luôn để tâm đến sự nghiệp! Con nhìn cha thời điểm đi ra ngoài làm việc, Thất Thất ở nhà cũng rất biết điều đấy!"

"Đúng vậy a, Sủng Nhi, sau khi kết hôn, rất nhiều chuyện cũng không phải là đều tốt đẹp như con nghĩ, không thể nào mỗi ngày dính ở chung một chỗ, trừ phi Tịch Giản Cận không đi làm. Cho nên không phải là còn có cả đêm sao? Không có việc gì. " Cầm Úc cũng ở một bên khuyên Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi gật đầu, cũng không giải thích.

Qua một chút, cô bắt chột ngừng đầu, cắn đũa nhìn Bạc Tình, hô một câu: "Bạc Tình?"

Bạc Tình "Ừ " một tiếng, cho Thất Thất lau mép, mới ngừng đầu nhìn về phía Bạc Sủng Nhi: "Làm sao?"

"Gần nhất, Hàn Như Y cô ta thế nào? " Bạc Sủng Nhi giống như lơ đãng mà hỏi.

"Ngô, dường như cũng không tệ lắm. " Bạc Tình trả lời một câu, nhúu mày, tiếp tục hỏi thăm: "Làm sao bắt chợt lại nghĩ tới cô ta?"

Bạc Sủng Nhi không nói gì, Hàn Như Y trôi qua rất khá, Bạc Tình đã quản chế, nếu quả thật vô cùng tốt, kia đại biểu... Tịch không nên đối với mình xa cách như vậy a!

"Cô liên lạc với Tịch Giản Cận không? " Bạc Tình nhìn Bạc Sủng Nhi thất thần, một câu nói toạc ra.

"Không có. " Bạc Sủng Nhi lắc đầu, không muốn để chuyện giữa cho mình và Tịch Giản Cận tình cho Thất Thất cùng Bạc Tình biết, lại khiến cho đáy lòng của bọn họ gia tăng gánh nặng, huống chi, có lẽ hết thảy cũng là mình suy nghĩ nhiều, cho nên liền uốn môi lên, giả bộ như không có gì, chậm rãi uống nước trái cây nói: "Chẳng qua là trong lúc bắt chợt nghĩ tới, hỏi một chút thôi."

"Ngô... Như vậy a... " Bạc Tình hiển nhiên là đối với chuyện của Hàn Như Y cũng không quan tâm lắm.

Cầm Úc lại nhúu lông mày, nhìn Bạc Sủng Nhi hỏi: "Tịch Giản Cận có bởi vì chuyện Hàn Như Y mà tức giận hay không? Ban đầu sao con lại làm ra chuyện hồ đồ như vậy, đem Hàn Như Y bán đi?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 963: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【7】

"Chuyện đã qua rồi, Sủng Nhi không muốn nói, chúng ta cũng đừng hỏi, lại nói..., bán thì bán, có gì không được! " Bạc Tình cũng cảm thấy chuyện này không có gì hay để quan tâm, huống chi, theo ông quan sát, Bạc Sủng Nhi làm chuyện này cũng không tính là chuyện xấu, Hàn Như Y có thể tìm được mùa xuân thứ hai, Vick tiên sinh không tồi... Từng hoa tâm, nhưng mà cũng không có nghĩa là ông ta vô tâm, có lẽ là thật sự thích Hàn Như Y!

"Em đây không phải là quan tâm Sủng Nhi sao! " Cẩm Úc hơi không vui liếc Bạc Tình một cái.

Bạc Tình lập tức mềm nhũn ra, ôm Cẩm Úc, phụ họa: "Đúng đúng đúng, em thương yêu Sủng Nhi, chúng ta đều biết... Thật vất vả mọi người mới tụ lại cùng nhau ăn cơm, chúng ta không nói mấy cái chuyện mất hứng này, có được hay không?"

"Đúng vậy a, đúng a! " Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt cười nói: "Lại nói..., Tiểu Tịch cũng đã là chồng của con rồi, Thất Thất mẹ đừng lo lắng."

Cẩm Úc thấy Bạc Sủng Nhi nói như vậy, mới yên tâm theo.

Người một nhà thuận lợi ăn xong bữa cơm, quản gia mang Tiểu Hải Dương đi tắm rửa, rồi đem nó đi ngủ.

Thời gian không còn sớm, Tịch Giản Cận chưa điện tới, có thể là không đón được Bạc Sủng Nhi rồi.

Bạc Tình cùng Thất Thất bảo cô ở lại một đêm, Bạc Sủng Nhi sợ Tịch Giản Cận nửa đêm về nhà, vẫn từ chối, Bạc Tình liền phân phó tài xế đưa Bạc Sủng Nhi về.

Trở lại trong căn hộ, Tịch Giản Cận vẫn chưa về, Bạc Sủng Nhi tắm rửa, nằm lên giường, hơi mệt chút, liền đi ngủ.

Đến rạng sáng năm sáu giờ ờ, Tịch Giản Cận mới mệt mỏi trở lại, làm thức tỉnh Bạc Sủng Nhi ngủ trên giường vốn không quá an ổn.

Tịch Giản Cận sắc mặt nhìn cũng không tốt, Bạc Sủng Nhi từ trên giường mệt mỏi ngồi dậy, mông mông lung lung nói: "Tịch, anh trở lại?"

"Ừ."

Tịch Giản Cận đáp một câu, ánh mắt nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi một chút, đáy mắt lóe ra vẻ bén nhọn, nhưng là rất nhanh chóng liền chột lóe lên, Bạc Sủng Nhi bởi vì mới vừa tỉnh ngủ, căn bản không có phát hiện.

Tịch Giản Cận cởi đồ xuống, tiến vào phòng tắm, tắm rửa, lúc đi ra, Bạc Sủng Nhi đã đứng ở phía trước cửa sổ rồi.

Tịch Giản Cận thấy cô đi chân trần, không nhịn được nhăn lông mày lại, mặc dù biết cô cùng Bạc Tình dấu đi cuộc sống đích thực của Hàn Như Y ở nước Mỹ, nhưng vẫn không đành lòng không quan tâm cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 964: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【8】

Hiện tại anh đã đem Hàn Như Y đón trở về nước rồi.

Anh chỉ cần dàn xếp tốt cho Hàn Như Y, bảo đảm Hàn Như Y bình an hạnh phúc, như vậy, anh và cô, mới có thể hạnh phúc.

Tịch Giản Cận đi tới phía sau Bạc Sủng Nhi, giơ tay lên, đem Bạc Sủng Nhi bế lên, giọng nói mang theo vài phần trách cứ: "Làm sao lại không đi dép?"

Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt âm áp trách tội khiến cho Bạc Sủng Nhi lập tức mềm nhũn, cũng yên lòng.

Có lẽ chỉ là mình đa tâm.

Cô vươn tay, ôm lấy cổ Tịch Giản Cận, chậm rãi hưởng trong ngực của anh chà chà: "Tịch, tối hôm qua anh đi làm cái gì?"

Tịch Giản Cận mấp máy cánh môi, nhưng ngay sau đó liền nói láo: "Chẳng qua là đi xử lý một ít chuyện."

Tịch Giản Cận ôm Bạc Sủng Nhi, lên giường, cẩn thận đem cô ôm vào trong ngực của mình, lau khuôn mặt của cô, một câu đau lòng: "Đêm qua ngủ không được ngon giấc sao? Bây giờ nghỉ ngơi một chút đi."

Bạc Sủng Nhi mở trừng hai mắt, có một loại cảm giác hoảng hốt là mình đang nằm mơ.

Song, lại phát hiện người trước mặt là chân thật.

Cô lập tức nghĩ, chính mình nhất định là tự hù mình rồi.

Lập tức liền biết điều một chút gật đầu, làm ồ trong ngực Tịch Giản Cận.

Bởi vì bây giờ sắp đến mùa xuân, chuyện quân khu cũng ít đi rất nhiều, Tịch Giản Cận một đêm chưa ngủ, rất là buồn ngủ, Bạc Sủng Nhi một đêm ngủ không được ngon giấc, hiện tại tựa vào trong ngực Tịch Giản Cận, ấm áp và yên lòng, chỉ chốc lát cũng trầm lắng ngủ.

Hai người ngủ đến lúc tỉnh, đã là buổi trưa mười hai giờ, Bạc Sủng Nhi là bị đói tỉnh lại, Tịch Giản Cận nghe được tiếng kêu trong bụng của cô, không nhịn được nhẹ bật cười, đứng dậy định đi làm cơm cho cô, song mới vừa đi hai bước, điện thoại di động liền vang lên.

Tịch Giản Cận đón nghe, "Anh lập tức đi qua."

"Làm sao thế? Lại có chuyện gấp gì sao? " Bạc Sủng Nhi nhìn Tịch Giản Cận cúp điện thoại, nhẹ giọng hỏi.

"Ừ. " Tịch Giản Cận lung tung đáp một câu, đi vào phòng bếp, chuẩn bị đồ ăn cho Bạc Sủng Nhi, trong lúc đó, điện thoại di động vẫn không ngừng vang lên, phảng phất như đang đòi mạng, Tịch Giản Cận chau lông mày sâu hơn, nhưng vẫn cực kỳ kiên nhẫn tiếp điện thoại nói: "Lập tức tới ngay..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 965: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【9】

Bạc Sủng Nhi nhìn điện thoại vẫn kiên nhẫn vang lên như vậy, cô lập tức không có khẩu vị, chẳng qua là cảm thấy có chút phiền não.

Tịch Giản Cận đặt đồ ăn ở trước bàn, tự mình đi mặc quần áo, Bạc Sủng Nhi đi theo phía sau anh, Tịch Giản Cận nhìn ra tâm tình Bạc Sủng Nhi cực kỳ không tốt, lập tức cúi đầu, hôn một chút hai má của cô: "Anh trở lại ngay... Em ở nhà ngoan ngoãn chờ anh một chút, buổi tối anh dẫn em đi ăn cháo, nhé?"

Bạc Sủng Nhi lúc này mới đỏ mặt, lòng tràn đầy hạnh phúc đồng ý, thậm chí còn tự mình giữ lấy đang thắt cà vạt, từng điểm từng điểm buộc lại cho anh.

Giống như là vợ chồng rất thuận hòa, Tịch Giản Cận nhìn mà đáy mắt hàm chứa nồng đậm ấm áp, cũng nhịn không được nữa cúi đầu, hôn hôn lên môi của cô, một nụ hôn nóng bỏng, không ngừng không nghỉ, nhưng là điện thoại di động lại một lần nữa chấn động lên.

Ít vài phần hăng hái, lúc này mới tách ra, Tịch Giản Cận thoáng có chút phiền não thở ra một hơi, không quên nói lời từ biệt: "Thử nghĩ xem buổi tối đi đâu chơi, anh dẫn em đi."

"Tốt." Bạc Sủng Nhi gật đầu đáp lời.

"Đem cơm ăn hết, mệt mỏi thì ngủ tiếp đi." Tịch Giản Cận không yên lòng tiếp tục dặn dò cô.

Bạc Sủng Nhi lẳng lạng gật đầu, đáy lòng ấm áp, xô đẩy Tịch Giản Cận nói: "Anh vội thì đi đi, em lớn như vậy rồi, tự nhiên biết chiều cố tốt chính mình!"

Tịch Giản Cận nhìn bộ dạng Bạc Sủng Nhi ngoan ngoãn, không nhịn được cười một tiếng, vươn tay, ngắt lỗ mũi Bạc Sủng Nhi, sau đó chạm rãi cú đầu, hôn cái trán của cô một chút, lúc này mới chạm rãi nói: "Tốt lắm, tốt lắm, anh đây không phải là quan tâm em sao? Lại bắt đầu ghét bỏ anh phiền!"

Bạc Sủng Nhi cắn cánh môi Tịch Giản Cận, giống như là làm nũng nói: "Anh nhanh đi đi... Em ở nhà chờ anh, có được hay không?"

"Ừ. " Tịch Giản Cận đáp ứng, lúc này mới lưu luyến không rời rời đi.

Bạc Sủng Nhi nhìn bóng lưng của anh, khẽ nở nụ cười, hồi lâu, cũng đã nhìn không thấy bóng người rồi, cô mới đi đến bàn ăn, ăn cơm, sau đó lên giường, đi ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 966: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【10】

Lúc tỉnh lại, đã là tám giờ tối rồi, lấy điện thoại di động tới, lại phát hiện một cuộc gọi nhớ cũng không có.

Tịch Giản Cận còn không có liên lạc sao?

Cô gọi cho Tịch Giản Cận, lại phát hiện ngoài vùng phủ sóng.

Bạc Sùng Nhi ít nhiều gì cũng có chút tiếc nuối, nhưng là nghĩ đến thời điểm Tịch Giản Cận rời đi, thân mật đối với mình, không giống như là cảm hận chính mình, cho nên có thể là anh rất bận.

Cô không thể không hiểu chuyện, không để cho anh bận rộn được.

Lập tức liền hí mắt, chậm rãi cười cười, âm thầm trách mình quá mức lo xa!

Đứng lên tùy tiện ăn một ít đồ, lên mạng một hồi, rất là nhàm chán chơi trò chơi một chút, nhưng lại nhận được điện thoại của Tô Thần.

Sắc mặt Bạc Sùng Nhi lập tức trở nên khó nhìn.

"Sùng Nhi, ở sân bay quốc tế X thị, mau tới đây, Tần Thánh muốn đi!"

Tần Thánh muốn đi?

Đối với Bạc Sùng Nhi mà nói, tin tức kia thật sự rất chấn động!

A Thánh, thanh mai trúc mã từ nhỏ đến lớn, cùng cô như hình với bóng, lại muốn đi?

Đi tới chỗ nào?

sSao cô lại không biết?

"A Thần, anh nói gì? A Thánh tối hôm qua còn gọi điện thoại cho em mà, căn bản cũng không có nói ra tin tức anh ấy muốn đi a! " Bạc Sủng Nhi không tin.

"Đừng hỏi nhiều như vậy, còn có nửa giờ, Tần Thánh sẽ cất cánh! Em còn không tới, liền không thể gặp được anh ấy đâu!"

Bạc Sủng Nhi nghe giọng Tô Thần nói, lúc này mới phát hiện không giống như là nói giỡn, cô lập tức khẩn trương lên, liền quần áo cũng chưa kịp đổi lại, vội vàng túm chìa khóa xe, hướng ngoài cửa vội vàng chạy ra ngoài: "A Thần, tại sao A Thánh phải đi? Anh giữ anh ấy lại, không thể để cho anh ấy đi a... Anh ấy đi nơi nào... Tại sao không nói cho em biết chứ?"

"Bất kể như thế nào, nếu như em không tới kịp, anh cũng phải ngăn anh ấy lại bằng được!"

Bạc Sủng Nhi cúp điện thoại, vội vội vàng vàng xuống lầu, lên xe, nhấn ga vội chạy đi.

Tần Thánh sao có thể rời khỏi cô?

Tần Thánh không thể rời khỏi cô!

Anh ấy đi tới chỗ nào?

Bọn họ từ nhỏ đến lớn, nói cả đời đều ở chung một chỗ, tại sao anh ấy có thể lặng yên không một tiếng động rời đi như vậy?

A Thánh...

Có tin hay không, ở mỗi đáy lòng mỗi cô gái, tuyệt đối tồn tại một người đàn ông như A Thánh, không liên quan đến tình yêu, không liên quan đến thân tình, nhưng là cả đời không cách nào dứt bỏ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 967: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【11】

Bạc Sủng Nhi không lái xe quá nhanh, bởi vì thời gian lúc này, là khoảng chín giờ tối, coi như là giờ cao điểm của X thị, rất nhiều xe tới tới lui lui, thỉnh thoảng sẽ phải ngừng lại, Bạc Sủng Nhi liên tục nhìn thời gian, đáy lòng càng ngày càng nôn nóng bất an lên.

Thật vất vả mới ra khỏi khu vực thành thị, tốc độ Bạc Sủng Nhi lái xe mới dần dần ổn định lại, hướng phía trước đi càng lúc càng nhanh hơn.

Phía trước có một chiếc xe vận tải bất chợt chậm lại, Bạc Sủng Nhi vội vàng giảm chân ga, nhưng vẫn không cẩn thận đụng vào đuôi xe.

Bị buộc dừng xe, Bạc Sủng Nhi gấp gáp muốn tới sân bay, cho nên từ trong túi lôi tiền ra, đưa cho tài xế xe vận tải phía trước.

May là xe vận tải không hao tổn gì, bị hỏng chính là xe Bạc Sủng Nhi, lại nhìn biển số xe một chút, xe thể thao mấy ngàn vạn, không phải là nhà giàu, cũng là là danh môn rồi, bản thân tài xế lo lắng chính mình chọc không nổi, bây giờ nhìn người ta đưa tiền cho mình, lập tức cái gì cũng không dám nói, vội vàng nhường đường, để cho Bạc Sủng Nhi vượt qua.

Còn có mười lăm phút.

Bạc Sủng Nhi vẫn cầu nguyện ở đáy lòng, mặc niệm.

Thật vất vả mới đến được sân bay, Bạc Sủng Nhi vừa gọi điện thoại cho Tô Thần, vừa tìm kiếm cửa lên máy bay.

Song, đợi đến thời điểm Bạc Sủng Nhi chạy đến, Tần Thánh đã lên máy bay.

Bạc Sủng Nhi chẳng qua là cách cửa pha lê trong suốt, thấy được bóng lưng Tần Thánh.

Cô gấp gáp vươn tay chạm vào cửa pha lê, song người đàn ông kia, nhưng thủy chung chưa từng nghe được thanh âm, cũng chưa từng quay đầu lại.

Bạc Sủng Nhi hướng cửa lên máy bay đi tới, muốn xông vào, lại bị nhân viên kiểm an ngăn cản.

Tô Thần thấy thế, cũng liền bước lên phía trước ôm lấy Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi nhìn Tần Thánh dần dần biến mất tại tầm mắt chính mình, nước mắt cũng nhịn không được nữa một giọt một giọt rơi xuống.

Không phải là không biết anh yêu cô, không phải là không biết tại sao anh phải đi.

Nhưng là anh không thể làm như vậy.

Đây là anh nhà, cha mẹ anh đều ở X thị, là địa phương anh sống từ nhỏ đến lớn, bạn bè người thân đều ở đây, một mình anh rời đi, đi nước ngoài, sao mà tốt được?

A Thánh... Không cần đi... Nếu như anh không muốn em xuất hiện ở trước mặt của anh, như vậy em sẽ làm được, nhưng mà anh đừng rời đi...

Mỗi một lần trao ra, không phải mãi là anh... A Thánh...

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 968: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【12】

Bạc Sủng Nhi khóc giống như đứa bé.

Có vài chuyện, cô cùng A Thánh đều không mở miệng, đó là không muốn phá hư cuộc sống tốt đẹp hiện tại.

Có một số người, thật ra thì dưới đáy lòng đều tồn tại, chỉ sợ kết hôn, chỉ sợ sống chết, chỉ sợ có tất cả tình yêu, nhưng vẫn không cách nào thay thế, thậm chí không hề nghĩ tới, anh sẽ rời đi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Cái người đàn ông từ nhỏ phụng bồi cô một đường lớn lên, lại rời đi.

Ngày về không biết.

Cô phải làm sao bây giờ?

Bản thân cô ở trên thế giới này không có mấy người bạn, thời điểm bản thân cô khổ sở, liền thích cùng A Thánh nói chuyện phiếm, thời điểm cô khóc, có A Thánh đùa cho cô cười, cô vẫn cho là, cô cùng A Thánh sẽ mãi trôi qua như vậy.

Tương lai, cô tin tưởng, A Thánh sẽ gặp được cô bé anh thật lòng thích.

Khi đó, đáy lòng cô nhất định sẽ không thoải mái, nhưng mà vẫn có thể tự nhiên hào phóng bưng một ly rượu đỏ, đối với A Thánh cô yêu mến

nhất nói một câu, A Thánh, chúc anh hạnh phúc...

Mà bây giờ thì sao?

Anh lại không nói tiếng nào rời đi.

Lần đầu tiên Bạc Sủng Nhi cảm giác được A Thánh hình như thật rất khổ sở...

Tại sao, một số giấc mộng, không thể hoàn thành?

Tại sao, trên cái thế giới này, lại tồn tại yêu mà không được?

Tại sao?

Đây rốt cuộc là tại sao?

Cô nghĩ không ra, cũng nghĩ không thông, chẳng qua là cô biết, A Thánh cùng cô, hình như đã cách xa không thể chạm rồi!

Tần Thánh thủy chung chưa từng quay đầu lại, lên máy bay, tắt điện thoại di động, lặng yên chờ loa nhắc nhở những việc cần chú ý xong, đeo lên giầy an toàn, nhìn máy bay bay lên trời cao ba vạn thước, anh bất chợt cảm thấy, chính mình hình như bỏ xuống “nghiêng nước nghiêng thành” của mình rồi, rời xa rồi.

Bao nhiêu ngày sau cô mới biết mình đã rời khỏi thế giới của cô?

Khi đó, cô có thể đặc biệt khó chịu hay không?

Cô có thể hận anh không cùng cô từ biệt, rời rời đi không?

Thật ra thì làm sao từ biệt nổi?

Nói một câu gặp lại sao?

Bọn họ cuối cùng có gặp nhau.

Anh chẳng qua là đi chữa thương, đi quên lãng, tương lai, có một ngày, anh sẽ trở về, nhưng mà anh tin tưởng, khi đó, “nghiêng nước nghiêng thành” của anh sẽ rất hạnh phúc.

Mà anh thì sao? Khi đó cũng sẽ là một bộ tư thái hạnh phúc, ôm “nghiêng nước nghiêng thành” của anh một cái.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 969: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【13】

Lấy tư thái quên lãng, nghe cô ở trong ngực của anh, lăm bắm một câu, A Thánh, anh thật là xấu... Lại từ biệt nhiều năm như vậy!

Anh liền phong lưu phóng khoáng cười toét miệng một cái.

Hoặc là, khi đó anh sẽ dẫn cô bé mình có thể tiếp nhận, đứng ở trước mặt cô, nói với cô một câu: "Sủng Nhi, đây là bạn gái của anh."

Không liên quan yêu cỡ nào.

Chẳng qua là cô bé có thể tiếp nhận.

Khi đó, đáy mắt của cô có lẽ sẽ hiện lên vẻ mất mát, có lẽ sẽ hiện lên thật tâm chúc phúc, mà anh cũng có thể tiếp nhận.

Mặc dù anh không biết một màn như vậy, rốt cuộc phải bao lâu mới có thể chân chân chính chính trình diễn.

Nhưng mà anh biết, giờ khắc này, ở lại X thị, đối với anh mà nói, là một đoạn thời gian lãng trì.

Chào tạm biệt, gặp lại sau, X thị, chào tạm biệt, gặp lại sau, Sủng Nhi của anh!

Chào tạm biệt, gặp lại sau, “ngiên nước thiên thành” của anh!

Chào tạm biệt, gặp lại sau...

Cuối cùng chúng ta sẽ gặp lại!

**

Bạc Sủng Nhi giống như là đứa bé, đường cũng đi không nổi bị Tô Thần công ra ngoài, lên xe, cô cũng vẫn là một bộ rầu rĩ không vui, cô cầm lấy điện thoại di động, gọi cho Tịch Giản Cận hiện vẫn để trạng thái tắt điện thoại.

Cô bất chợt cảm giác mình như rơi xuống vực sâu vạn trượng, cô độc bất lực.

Giúp cô mở xe ra, Tô Thần vốn định tìm người đem xe kéo về, tuy nhiên lại bị Bạc Sủng Nhi cự tuyệt.

Cô muốn một mình yên lặng một hồi.

Tô Thần mặc dù không yên lòng, nhưng cũng không cự tuyệt, mà là phái người, đi theo sau xe Bạc Sủng Nhi, còn dặn dò nhớ đường để bị phát giác.

Bạc Sủng Nhi dọc theo con đường X thị đi loạn, cô phát hiện, X thị thiếu Tần Thánh, thiếu rất nhiều mỹ cảm.

*

Tịch Giản Cận là bị Hàn Như Y điện thoại thúc dục tới.

Nói Tiểu Bảo một mực khóc.

Mà Hàn Như Y ở trong điện thoại cũng vẫn khóc, thúc dục anh tới đây.

Anh sao có thể cự tuyệt?

Không phải là anh không tin Bạc Sùng Nhi, mà là ở Trung Quốc, anh là một người lính, đối với nước ngoài có rất nhiều thứ cũng không thể chính diện nhìn thấy, đều là nghe người ta nói.

Bạc Tình gửi cho anh video, là video Hàn Như Y trôi qua cỡ nào hạnh phúc.

Mà Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo vừa từ nước ngoài trở lại, thấy anh cũng không dừng khóc, hỏi rốt cuộc ở nước ngoài trôi qua như thế nào, có chuyện gì xảy ra, cũng là một bộ không dám lên tiếng

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 970: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết? 【14】

Ngay cả chính anh, cũng không biết sự việc là như thế nào.

Anh tới dorm rồi Tiểu Bảo, Tiểu Bảo mới đi ngủ, anh vốn định rời đi, nhưng là Hàn Như Y lại bắt đầu khóc, khóc không ngừng, lôi kéo vạt áo của anh, nước mắt nước mũi chảy dài.

Lúc trước Hàn Như Y rất dịu dàng hào phóng, có tri thức hiểu lễ nghĩa, thậm chí đối với anh đều là rất bao dung thông cảm.

Chẳng bao giờ ở trước mặt của anh khóc như vậy.

Hiện tại bộ dáng tê tâm liệt phế như vậy khiến cho Tịch Giản Cận luôn cho là cô ở nước ngoài xảy ra chuyện gì, nhưng là mỗi lần anh hỏi thăm, cô luôn cứ khóc.

Khóc đến cuối cùng Tịch Giản Cận dứt khoát cái gì cũng không hỏi, chẳng qua là tâm tình theo đó càng ngày càng phiền não.

Tiểu Bảo ngủ cũng không lâu, đến buổi tối lại một lần nữa tỉnh lại, nghe được Tịch Giản Cận muốn đi, liền bắt đầu khóc rống lên, chết sống không để cho Tịch Giản Cận đi, Tịch Giản Cận nhượng mày nói: "Tiểu Bảo, chú phải về thăm vợ chú một chút, ban đầu cô ấy hiến tủy sống cho cháu, hiện tại cô ấy đang ở nhà chờ chú đấy!"

Tiểu Bảo lại chỉ nước mắt lưng tròng nhìn Tịch Giản Cận, một câu cũng không nói, phảng phất là hiểu anh muốn rời đi, cho nên liền khóc

mạnh hơn, nước mắt từng giọt rơi, "Chú, không cần đi, chú ơi chú, chú phụng bồi Tiểu Bảo, Tiểu Bảo sợ... Sợ..."

Hàn Như Y lúc này đã dừng nước mắt lại, có hiểu biết đi tới bên người Tiểu Bảo, vươn tay ôm lấy Tiểu Bảo: "Ngoan, Tiểu Bảo, chú phải về nhà, ngày mai trở lại thăm con được không nào?"

Tiểu Bảo đột nhiên co rúm thân thể lại một chút, hướng trong ngực Tịch Giản Cận nhào tới, phảng phất là đang trốn tránh Hàn Như Y, nắm vạt áo Tịch Giản Cận, khóc càng hung mãnh hơn: "Chú ơi chú, chú phụng bồi Tiểu Bảo, Tiểu Bảo đói..."

"Ma ma dẫn con đi ăn cơm có được hay không? Tiểu Bảo để cho chú nhỏ chú về nhà? Nha? " Hàn Như Y thấp giọng dụ dỗ Tiểu Bảo, Tiểu Bảo không dám cự tuyệt, chẳng qua là căn môi dưới, rất là đáng thương, Tịch Giản Cận nhìn mà đáy lòng mềm nhũn, không nhịn được ôm Tiểu Bảo nói: "Chú dẫn cháu đi ăn KFC có được hay không?"

"Ừ. " Tiểu Bảo gật đầu, rất là cao hứng vươn cánh tay ôm cổ Tịch Giản Cận

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 971: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【15】

"Giản Cận... Anh vẫn nên trở về đi thôi, Tiểu Bảo nó không hiểu chuyện, em mang nó đi ăn là được, Bạc tiểu thư đang ở nhà chờ anh!" Hàn Như Y nhẹ giọng cự tuyệt.

"Không có chuyện gì, anh gọi điện thoại cho cô ấy nói cho cô ấy biết xuống." Tịch Giản Cận nhìn Tiểu Bảo thật vất vả mới ngừng khóc, sợ cô sẽ lại khóc loạn lên, lắc đầu cự tuyệt.

Ngay sau đó ôm Tiểu Bảo tìm điện thoại di động của mình, lúc này mới phát hiện điện thoại hết pin.

Anh liền pin dự phòng, lên trên xe sạc pin.

Hàn Như Y cũng đi theo.

Ba người dọc theo đường đi rất lặng yên.

Đến thời điểm xuống xe, Hàn Như Y lại không yên lòng hỏi một câu: "Anh thật sự không trở về sao?"

"Ừ." Tịch Giản Cận mạn bất kinh tâm đáp, mở ra điện thoại di động, lại phát hiện xuất hiện rất nhiều cuộc gọi nhỡ, đều là Bạc Sủng Nhi.

Anh vội vàng gọi lại cho Bạc Sủng Nhi.

Rất nhanh liền đón nghe.

"Alo? Tịch?"

Thanh âm của cô nghe cực kỳ suy yếu, tâm Tịch Giản Cận đột nhiên nhói lên: "Em ở đâu? Làm sao? Không thoải mái sao?"

"Không có. " thanh âm buồn buồn truyền đến, "A Thánh anh ấy đi rồi..."

Bạc Sủng Nhi mệt mỏi nói: "A Thánh không nói tiếng nào rời khỏi X thị, rời khỏi em... Tịch, em thật rất khổ sở..."

Tần Thánh đi?

Rời X thị rồi?

Tâm Tịch Giản Cận cũng theo đó run rẩy một chút.

Anh vô thanh vô tức mân mê, hình như có thể cảm giác được Bạc Sủng Nhi rốt cuộc cỡ nào khổ sở, đáy lòng cũng theo đó có ghen tuông hiện lên.

Thật ra thì anh biết, đối với Bạc Sủng Nhi mà nói, Tần Thánh là người anh không thể thay thế.

Anh tuyệt đối tin tưởng Bạc Sủng Nhi chỉ yêu anh.

Nhưng mà, anh cũng biết Bạc Sủng Nhi rất che chở Tần Thánh.

Người đàn ông có tầm quan trọng đối với cô tuyệt đối không thua gì anh, bây giờ rời đi rồi, khó trách tâm tình của cô trầm thấp như vậy, Tịch Giản Cận mấp máy môi, một hồi lâu, mới thấp giọng nói: "Không có chuyện gì, anh sẽ trở lại, chỉ là nếu bây giờ tâm tình không tốt, em nên đi ra ngoài chơi một chút, đừng khóc..."

"Thế bao giờ anh trở về tìm em? Tịch, em muốn anh cùng em... " thanh âm của cô nghe giống như là đứa trẻ bất lực, Tịch Giản Cận nghe mà đáy lòng mềm nhũn nghiêng đầu nhìn Tiểu Bảo ánh mắt lóe sáng một chút, trong não liền dây dưa, giãy dụa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 972: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【16】

Tịch? Tại sao anh không nói chuyện? Anh ở đâu? Còn đang bận sao?"

Bạc Sủng Nhi nhỏ giọng hỏi một lần.

Tịch Giản Cận mới đột nhiên hoàn hồn, cắn răng, cuối cùng hướng về phía trong điện thoại chậm rãi nói: "Thật xin lỗi... Sủng Nhi, chỗ này của anh còn có chút việc, có thể phải đến tối mới có thể trở về."

"Nha... Không sao, anh chậm rãi xử lý, em ở nhà chờ anh. " cô nói rất thông tình đạt lý, rất có hiểu biết, lại làm cho đáy lòng Tịch Giản Cận không giải thích được đau lòng.

"Kia không có chuyện gì, em cúp máy!"

"Đợi đã! " Tịch Giản Cận lên tiếng.

"Gả? " Bạc Sủng Nhi hỏi ngược lại.

"Không có chuyện gì... " Tịch Giản Cận thiếu chút nữa bật thốt lên chuyện mình bây giờ cùng Hàn Như Y ở chung một chỗ, nhưng là nghĩ rồi, lại cảm thấy Bạc Sủng Nhi không thể nào thích Hàn Như Y, đừng nói tới là nguyên nhân gì đem Hàn Như Y bán mất, hiện tại Hàn Như Y trở về X thị, nếu cô ấy biết rồi, khẳng định đáy lòng cực kỳ không thoải mái, không yên lòng, còn không bằng không để cho cô gia tăng phiền não!

"Không có chuyện gì... Chẳng qua là hỏi em ăn cơm chưa? Để anh mang đồ ăn trở về."

"Em không đói bụng."

"Không đói bụng cũng phải ăn một chút, làm sao có thể bụng rỗng? " Tịch Giản Cận không vui chau lông mày lên, giống như là khiển trách trẻ nhỏ nói: "Anh mang đồ ăn ngon cho em!"

"Tốt. " đối diện truyền đến thanh âm cực kỳ mềm mại, Tịch Giản Cận kìm lòng không đậu cong môi: "Kia cúp máy?"

"Ừ."

Bạc Sủng Nhi chậm rãi đáp ứng một câu, Tịch Giản Cận lúc này mới giơ tay lên, chậm rãi dập máy.

Sau đó đem xe vững vàng mà dừng ở cửa KFC, ôm Tiểu Bảo xuống xe.

Tiểu Bảo ôm Tịch Giản Cận, vẫn cười không ngừng, rất là vui vẻ.

Chẳng qua là Tịch Giản Cận không có chú ý tới, Tiểu Bảo thủy chung cũng không dám nhìn tới Hàn Như Y, mà Hàn Như Y đi theo phía sau Tịch Giản Cận, ánh mắt cũng là âm trầm.

"Nhanh lên một chút. " Tịch Giản Cận quay đầu hướng Hàn Như Y vẫy vẫy tay, Hàn Như Y lập tức cười đi lên trước, ba người tiến vào KFC.

Nhưng không có chú ý tới một chiếc xe màu đỏ cách đó không xa, cửa sổ xe dần dần hạ xuống, lộ ra gương mặt tinh xảo của Bạc Sủng Nhi, nhìn chăm chăm ba bóng người bên trong KFC, ánh mắt từ từ trở nên có chút lạnh như băng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 973: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【17】

Hàn Như Y trở lại?

Quả thật là cô ta trở lại?

Khó trách Tịch Giản Cận trở nên âm tình bất định như vậy?

Bạc Sủng Nhi nắm tay lái thật chắc.

Khó trách Tịch Giản Cận vừa tiếp xúc đến điện thoại, không nói hai lời liền đi ra ngoài, mỗi lần cũng nói mình bề bộn nhiều việc, hơn nữa một mồi thôi, thì ra là... Là theo bồi bọn họ?

Tiểu Tịch thiếu nợ bọn họ, thoát nhìn, tựa hồ là vĩnh viễn cũng không trả hết...

Một cái tùy sống của cô không đủ để đổi một cái mạng có phải hay không?

Bọn họ vẫn cần một cái mạng đổi một cái mạng, cô ta mới từ bỏ ý đồ có phải hay không?

Có một số việc, không phải là cô không biết, chẳng qua là không muốn làm cho Tịch Giản Cận biết thôi.

Cô là đau lòng Tịch Giản Cận.

Biết Tịch Giản Cận năm đó có thể đi tới một bước này, đều là thời điểm còn trẻ, cô đối với anh không tin nhiệm đưa đến Triệu Tố Nhã có cơ hội, mới có thể làm lẫn nhau trở thành như thế!

Mới có thể để cho Tịch Giản Cận vác trên lưng mỗi nợ ân tình nặng như vậy!

Tịch Giản Cận bản thân người này cũng không phải là cái loại người không có trách nhiệm, không phải là cái loại người lãnh huyết vô tình, không phải là người mà người khác cứu mình, chính mình vẫn có thể xoay người quên mất!

Hết lần này tới lần khác Tịch Giản Cận là người biết ghi ơn nhất!

Cho là Bạc Sủng Nhi cô thật sự là người thoải mái, người khác cần tùy sống, cô sẽ hiến cho người ta sao?

Bản thân cô chính là người rất ích kỷ, nếu không phải cô sợ Tịch Giản Cận khổ sở, đau lòng, nếu không phải là không muốn làm cho Tịch Giản Cận cả đời đều bị dày xéo, cô mới sẽ không đem tùy sống cho đứa bé kia!

Nếu cho, nếu ban đầu ước định đã đặt xong, cả đời cô ta sẽ không xuất hiện ở trước mặt Tịch Giản Cận, bây giờ cô ta còn trở về là có ý gì?

Bội ước?

Còn muốn làm Tịch Giản Cận người này, hoàn toàn bị hủy diệt?

Bạc Sủng Nhi biết lúc ấy chính mình đem Hàn Như Y bán đi, làm Tịch Giản Cận cực kỳ tức giận, thậm chí coi như là cô thừa nhận tức giận như vậy, cũng không muốn để cho Tịch Giản Cận biết Hàn Như Y rốt cuộc là một người như thế nào.

Biết rốt cuộc đáy lòng Hàn Như Y có ý định như thế nào.

Càng không muốn thấy Tiểu Tịch của mình biết chân tướng sẽ khổ sở!

Có chút tình yêu, liền là bảo vệ.

Mà cô, chính là muốn bảo vệ tốt Tiểu Tịch của cô.

Cô có thể lừa gạt Tiểu Tịch rằng cô có con, có thể cho phép mọi người tập đoàn Bạc Đế đem Tiểu Tịch của cô đùa bỡn xoay quanh, nhưng là tuyệt đối sẽ không cho phép anh ở dưới mí mắt của mình, bị Hàn Như Y đem Tịch Giản Cận xoay mòng mòng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 974: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【18】

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi càng ngày càng trở nên băng lạnh xuống.

Hồi lâu, hồi lâu, cô mới khởi động xe về nhà.

*

Tịch Giản Cận đưa Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo về nhà, lúc này mới lái ô-tô vội vàng trở về nhà mình.

Cả người anh rất mệt mỏi.

Chung quy vẫn thấy Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo có điều gì đó không giống với lúc trước, nhưng là anh lại phát hiện không ra rốt cuộc nơi nào không giống.

Không biết là mình nghĩ nhiều, hay là vẫn có nguyên nhân khác.

Hàn Như Y mới vừa trở về, anh không thể gợn gàng dứt khoát nói đưa Hàn Như Y đi, luôn là muốn cách một chút thời gian mới có thể nói.

Tịch Giản Cận không nhịn được giơ tay lên, néo trán của mình, cảm thấy có chút lo lắng.

Nhưng là không có cách nào.

Ở nước ngoài, vô luận Hàn Như Y trôi qua như thế nào, vô luận những thứ video kia là thật hay giả, vô luận hiện tại tại sao Hàn Như Y khóc.

Nói tóm lại, Bạc Sùng Nhi ban đầu đem cô bán đi, là Bạc Sùng Nhi phải xin lỗi cô, mà đội trưởng bởi vì chính mình mà chết, cũng là mình phải xin lỗi cô.

Sùng Nhi bây giờ là vợ của anh, ban đầu Sùng Nhi phạm phải sai lầm, anh luôn muốn thay cô gánh chịu.

Không thể trốn tránh.

Cũng chẳng bao giờ nghĩ tới trốn tránh.

Thật ra thì về chuyện vì sao Bạc Sùng Nhi phải bán đi Hàn Như Ý, anh nghĩ tới rất nhiều loại nguyên nhân, tuy nhiên không nghĩ ra được nguyên nhân chân chân chính chính rốt cuộc là cái gì.

Hơn nữa Bạc Sùng Nhi lúc ấy đứng ở trước mặt của mình, đối với mình nói, cô không thích anh đối tốt với những cô gái khác, cô muốn đem cô ấy đuổi đi.

Rất phù hợp với tính cách còn trẻ của cô.

Nhưng khi anh thấy cô quyên tiền cho Tiểu Hoa ở cái thôn kia, anh cảm thấy đó không giống như là chuyện cô có thể làm được.

Ở giữa rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Tịch Giản Cận nghĩ mãi, nghĩ mãi, xe liền đi tới nhà.

Anh lên lầu, phát hiện Bạc Sùng Nhi vẫn chưa ngủ.

Anh đi lên trước, đưa đồ ăn cho cô, cô nói không đói bụng, tự mình lôi anh vào phòng, xoa bóp bả vai cho anh, nói: "Mệt chết rồi sao?"

Cuộc sống như thế thật rất tốt đẹp.

Tịch Giản Cận không muốn đánh vỡ.

Liên ngậm miệng, gật đầu, không lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi néo một chút, anh liền vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực, ôm thân thể của cô thật chặt, cúi đầu, đem cằm tựa vào trên vai của cô, nhìn mặt nghiêng của cô một chút, mới hỏi: "Sủng Nhi... Đem chân tướng nói cho anh biết có được hay không?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 975: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【19】

"Hả? " Bạc Sủng Nhi trừng lên mí mắt, nhìn Tịch Giản Cận hỏi: "Chân tướng gì?"

"Ban đầu, tại sao em muốn đem Hàn Như Y bán đi? Hả? " Tịch Giản Cận không nhìn Bạc Sủng Nhi, chẳng qua là chuyên chú ngửi mùi thơm trên người cô, hỏi.

Bạc Sủng Nhi không lên tiếng, ngược lại khanh khách nở nụ cười, vươn tay, nắm tóc Tịch Giản Cận, giả ra một bộ mặt bất kinh tâm tiếp tục nói: "Không phải em đã cho anh biết rồi sao? Em không thích Tiểu Tịch của em đối tốt với những cô gái khác!"

"Em biết rõ anh không yêu cô ấy, anh yêu chính là em! Anh tốt đối với cô ấy, đơn thuần bởi vì đội trưởng chết vì anh! " Tịch Giản Cận rất nghiêm túc đối với Bạc Sủng Nhi nói.

"Em biết a! Nhưng là em vẫn không thích a! Lại nói..., cô ta hiện tại trôi qua cũng rất tốt không phải sao? " Bạc Sủng Nhi mỉm cười, sau đó quệt mồm, hỏi Tịch Giản Cận: "Làm sao? Tịch? Anh nói cho em biết, tại sao trong lúc bắt chợt hỏi về cô ta?"

Tịch Giản Cận lắc đầu, không lên tiếng, Bạc Sủng Nhi nghiêm trang nhìn Tịch Giản Cận nói: "Có phải anh cảm thấy em rất xấu hay không? Đem Hàn Như Y bán mất! Hả?"

"Chẳng qua, em đã hiến tủy sống rồi nha... Cô ta đã cùng em ký hợp đồng, ngô..."

"Không phải... " Tịch Giản Cận lắc đầu, giống như là có lời gì muốn nói, cuối cùng lại mở miệng: "Quên đi, em không muốn nói anh liền không ép em."

Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo cũng trở về nước rồi, cho nên, chuyện này, cũng chỉ có thể bỏ qua, cô không muốn trả lời, anh liền không hỏi, chẳng qua... Anh lại biết, cô chưa chắc đã thật như cô nói, ghét anh đối tốt với Hàn Như Y!

Bạc Sủng Nhi gật đầu, hài lòng nhích tới gần trong ngực của anh, không nói, tại sao có thể nói? Đánh chết cũng sẽ không để cho Tiểu Tịch biết... Xem ra, tìm thời gian, cô muốn đi gặp Hàn Như Y một lần...

Thật ra thì có lúc, Bạc Sủng Nhi nghĩ, chính mình vì Tịch Giản Cận chôn dấu một nỗi hận không thoải mái ở đáy lòng, có đáng giá không?

Nhưng mà cô lại chưa từng hối hận.

Chỉ sợ chính mình lúc ấy thật sự đem Hàn Như Y bán cho Vick tiên sinh, mình cũng chưa từng hối hận qua!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 976: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【20】

Có một số việc, căn bản nói không rõ ràng, bạn cảm thấy trị giá, khi đã làm, bạn lại cảm thấy không đáng giá, người khác nói giá trị, bạn cũng cảm thấy không đáng giá!

Mà cô làm như vậy, thà rằng chính mình lừa gạt Tịch Giản Cận mang thai, cũng không muốn làm chuyện kia, cô cảm thấy rất đáng giá đấy!

Chỉ cần Tiểu Tịch không tổn thương, anh hận cô, thì có sao đâu?

Tịch, thật ra thì anh có biết hay không, em đã học cách, làm sao yêu anh!

Vô luận tương lai như thế nào, anh vĩnh viễn là người em thích nhất.

Vô luận tương lai như thế nào, trên cái thế giới này người có thể thương tổn anh, chỉ có một mình em.

Trung tâm mua sắm.

Hàn Như Y nhìn một đôi giày cao gót, đoan trang và khéo léo, rất là đẹp mắt, cô vươn tay, vừa muốn lấy, nhưng lại có một đôi tay giành trước một bước, đã cầm đi.

Cô nhìn sang, lại phát hiện là Tiểu công chúa Bạc Gia.

Nắm đôi giày cao gót kia, chậm rãi ngồi xổm người xuống, xỏ vào chân.

Rất vừa chân, cũng rất đẹp.

Tiểu thư bán hàng liên tục tán dương, Bạc Sủng Nhi tựa như đã quen được khen ngợi, đặc biệt tự nhiên đưa cho bọn họ một nụ cười, rồi sau đó mới xoay người, nhìn Hàn Như Y, ra vẻ rất kinh ngạc nói: "Hàn tiểu thư? Sao cô lại trở về X thị rồi? Không phải là ở nước Mỹ sao? Đôi giày này cô cũng muốn mua? Tôi tặng cho cô nhé!"

Bạc Sủng Nhi vừa nói, vừa đưa giày cho Hàn Như Y.

Hàn Như Y thản nhiên cười một tiếng, nhìn Bạc Sủng Nhi, nhàn nhạt lắc đầu, nói: "Không cần, tôi chỉ là đứng dịp xem một chút mà thôi, cũng không mua."

"Nha. " Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhìn chung quanh một chút, rồi sau đó nói: "Giúp tôi đem đôi giày này bọc lại, đưa đến căn hộ đường XX phố XX."

Ngay sau đó rời thẻ, ký tên, động tác xâu chuỗi liên tiếp, rất thông thuận.

Đợi đến lúc đưa thẻ trở lại, lúc này Bạc Sủng Nhi mới lẳng lẳng nhìn Hàn Như Y, nhìn chăm chăm ánh mắt của cô ta, gằn từng chữ, không e dè nói: "Phòng cà phê tôi đã đặt chỗ ngồi xong, tôi nghĩ Hàn tiểu thư có một số việc, cần thông báo cho tôi một chút a!"

Hàn Như Y không có lên tiếng, Bạc Sủng Nhi cũng đã xoay người, dẫn đầu bắt đầu đi.

Hàn Như Y một hồi lâu, mới cắn răng, nhìn bóng lưng Bạc Sủng Nhi, nhanh chóng đi theo.

Đến phòng cà phê, nhân viên phục vụ đưa cà phê, Bạc Sủng Nhi mới mở miệng: "Tại sao trở lại? Ở nước Mỹ rõ ràng cô sống rất khá, không phải sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 977: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! 【1】

Hàn Như Y cũng không gấp gáp trả lời Bạc Sủng Nhi, cô ta chẳng qua là cầm lấy chiếc thìa bạc nhỏ bên trong chén cà phê, chậm rãi khuấy cà phê.

Ngón tay động tác ưu nhã mà mà thích ý.

Khí định thần nhàn.

Ngay sau đó dùng ngón tay bưng lên cà phê, đặt ở mép, chậm rãi uống một hớp.

Lúc này mới nhìn về phía Bạc Sủng Nhi, khẽ mỉm cười: "Trở về để xem một chút."

Xem một chút?

Cái gọi là trở về để xem một chút, là cố ý khi vào đêm đó bọn họ đính hôn, gọi điện thoại, gửi nhắn tin cho Tịch Giản Cận?

Ngay sau đó, liền quán Tịch Giản Cận mỗi ngày?

"Hàn tiểu thư, cái gọi là xem một chút, thời gian cũng đã đủ lâu! Có phải, nên suy nghĩ trở lại nước Mỹ rồi hay không? Hàn tiểu thư, chồng của cô, còn đang chờ cô đó!"

Bạc Sủng Nhi cố ý nhấn chữ "chồng" này, đáy mắt thoáng hiện vẻ giễu cợt.

Hàn Như Y càng khẽ mỉm cười, chậm rãi thả mi mắt xuống, không có lên tiếng.

"Nhớ được ban đầu chúng ta ở trên hiệp ước có nói, Hàn tiểu thư, sau khi cô rời đi sẽ không gặp lại Tịch. Hiện tại, cô như vậy, có tính là vi phạm hiệp ước hay không? Tôi nhớ được hiệp ước của chúng ta là luật pháp chứng nhận đấy! " Bạc Sủng Nhi nhìn Hàn Như Y, chậm chạp nói.

Ánh mắt của cô rất là trong suốt, thủy chung đều nhìn chăm chăm Hàn Như Y.

Bên trong gió nhạt mây xanh, không có tức giận, cũng không có sát khí, chỉ là một tấm bình thân.

Hàn Như Y nhìn Bạc Sủng Nhi như vậy, khẽ ngậy ngấn cả người.

Khí định thần nhàn như thế?

Cùng trong tưởng tượng của mình hình như không giống!

Cái Tiểu công chúa điêu ngoa này, hẳn là gặp cô trở về, sẽ làm âm lên chứ?

Vì sao giờ khắc này cô gái ngồi ở trước mặt cô, chén sứ trắng nõn, ngón tay trắng nõn, tư thái thuần túy và lưu loát quý khí, chậm rãi uống cà phê, khí tràng hết sức dưỡng nhãn, hết sức lịch sự tao nhã.

Nhất cử nhất động của cô ta, đều mang theo tư vị phong tình.

Có thể nói, Bạc Sủng Nhi này, là cô gái cực phẩm trong cực phẩm.

Đừng nói là đàn ông, coi như là phụ nữ, cũng sẽ bị cô ta mê đến thần hồn điên đảo!

"Nhưng là, Bạc tiểu thư, chuyện này, cô hẳn là rõ ràng... Vấn đề cũng không xuất hiện ở trên người của tôi. " Hàn Như Ý cúi đầu, thoạt nhìn tựa hồ là bộ dạng rất khó khăn, âm điệu không tự chủ được cũng e sợ đi: "Là Giản Cận để cho tôi trở lại... Hơn nữa cô cũng biết, Giản Cận nhìn Tiểu Bảo từ nhỏ lớn lên, cũng đem Tiểu Bảo coi như con của anh ấy."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 978: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! 【2】

"Tiểu Bảo khóc rống muốn tìm Giản Cận, Giản Cận cũng sẽ không bất kể, hơn nữa sẽ rất đau lòng ôm Tiểu Bảo dỗ dành, thật ra thì tôi cũng không muốn quấy rầy Giản Cận, nhưng mà tôi đỡ Tiểu Bảo không được."

Bạc Sủng Nhi nhìn bộ dáng Hàn Như Y giờ khắc này mềm mại và nhát gan như vậy, đáy lòng không nhịn được hiện lên một tầng cười lạnh.

Tư thái như vậy, cả đời cô cũng học không được.

Cô vợ nhỏ yếu đuối, nhỏ nhẹ.

Đều là cho tới bây giờ, cô ta vẫn có thể giấu diếm thật rất tốt?

Bạc Sủng Nhi nắm chén cà phê, ngón tay không tự chủ được run rẩy, diễn trò diễn đến khi nào, cô ta mới từ bỏ ý đồ?

"Nói đi, rốt cuộc cô muốn như thế nào?"

Bạc Sủng Nhi cảm thấy đáy lòng của mình có chút ngăn ngăn.

Coi như là chính mình nói chuyện của Hàn Như Y cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận sợ là cũng không tin... Bọn họ ở chung một chỗ bốn năm, chồng Hàn Như Y, sau khi đội trưởng Tịch Giản Cận vì Tịch Giản Cận chết, Tịch Giản Cận một mực chăm sóc Hàn Như Y, thậm chí, Hàn Như Y đối Tịch Giản Cận tốt không thể tốt hơn, có tri thức hiểu lễ nghĩa, thông tình đạt lý, tự nhiên hào phóng, dịu dàng chất phác, lưu lại ấn tượng tuyệt mỹ.

Coi như là hiện tại cô nói cho Tịch Giản Cận, Hàn Như Ý là mặt người lòng thú, Hàn Như Ý trong ngoài không như một, Tịch Giản Cận cũng sẽ không tin tưởng cô đi?

Có lẽ sẽ cảm thấy Bạc Sủng Nhi cô lại đang hồ nháo!

"Cô nói đi, rốt cuộc cô muốn như thế nào, mới có thể từ bỏ ý đồ? Cô muốn cái gì?"

"Tùy sống cho Tiểu Bảo, cô muốn tôi cho, tôi làm được, hiện tại thế nào? Cô lại muốn làm gì? Chuyện cô đáp ứng tôi, cô làm được sao?"

"Không làm được, kia thì thế nào? " Hàn Như Ý như cũ là cúi đầu, thoát nhìn là bộ dáng ủy khuất đáng thương, âm điệu cũng rất thấp, nhưng là lời nói ra, lại tàn nhẫn dị thường: "Coi như là cô cứu Tiểu Bảo, vậy thì như thế nào? Đáy lòng cô rõ ràng, Giản Cận người kia, ưu điểm lớn nhất của anh ta cũng là khuyết điểm lớn nhất, chính là quá có trách nhiệm, mà cũng không phải là cô yêu điểm này của anh ta sao, cho nên, cô nên rõ ràng, trạng huống căn bản không xuất hiện ở trên người của tôi."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 979: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! 【3】

Chỉ cần cô muốn, cả đời Tịch Giản Cận đều phải cùng cô dây dưa.

Đến chết cũng không thể dừng.

Hơn nữa, coi như là trước mặt cái công chúa cao quý hay gây sự này, khí thế bức người, kia thì thế nào?

Có cái gọi là quân tử báo thù, mười năm không muộn.

Cô ở bên cạnh Tịch Giản Cận ngủ đông suốt bốn năm rồi, lập tức đảo mắt cũng sắp năm năm rồi, rốt cuộc đụng phải người có thể làm cho Tịch Giản Cận đau cả đời, cô làm sao có thể buông tay?

Chồng của cô cùng cô sống chết cách xa nhau.

Như vậy, cô cũng sẽ khiến Tịch Giản Cận cũng không được hạnh phúc.

Cô cả đời đều không có hạnh phúc, như vậy, Tịch Giản Cận, anh ta tại sao phải có được hạnh phúc?

Cô không cho phép, cô tuyệt đối không cho đấy!

Trừ phi cô chết!

Cô từ trời xa thôn trang nhỏ đi tới Bắc Kinh, gặp được chồng của cô, khi đó, chính là lúc nhất tốt đẹp của cô, cô cho là mình có thể hạnh phúc cả

đời, nhưng là hết lần này tới lần khác, liền bế nát.

Hết lần này tới lần khác ngay tại thời điểm bọn họ định kết hôn, chồng của cô chết?

Hơn nữa còn là vì cứu Tịch Giản Cận mà chết đấy!

Nếu như đổi thành chiến sĩ khác, chồng của cô cũng có thể không cần đi cứu mạng, cũng có thể không cần chết.

Ai bảo gia thế phía sau Tịch Giản Cận quá mức cứng rắn?

Ai bảo ông nội Tịch Giản Cận là thủ trưởng, tay cầm trọng binh, độc bá một phương, ai bảo ba ba Tịch Giản Cận là quan lớn chính đàn?

Cho nên, Tịch Giản Cận không thể chết được.

Chỉ sợ biết rõ nhiệm vụ nguy hiểm cỡ nào, chỉ sợ biết rõ mỗi một lần cũng sẽ có nguy hiểm tính mạng, nhưng là trong quân đội vẫn len lén phân phó người bảo vệ tốt Tịch Giản Cận.

Cũng bởi vì sau lưng của anh có người, đứng sau lưng quyền vị hùng hậu.

Cho nên, khi anh có chuyện, phải có người thay anh đi chết!

Người cũng mất, anh ta có đổi với cô tốt hơn nữa, cũng có ích lợi gì?

Cô không lạ gì, cái gì cô cũng không lạ!

Có bản lãnh, Tịch Giản Cận anh để cho chồng của cô sống lại!

Nếu không sống được, cả đời cô cũng không thể có hạnh phúc gì, như vậy... Tịch Giản Cận anh cũng đừng vọng tưởng hạnh phúc!

"Có bản lĩnh, cô đem chân tướng sự tình nói cho Tịch Giản Cận! Có bản lĩnh, cô để cho Tịch Giản Cận hoàn toàn theo tôi quyết tuyệt! Có bản lĩnh cô có thể làm cho Tịch Giản Cận một phát bắn chết tôi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 980: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! 【4】

"Không, tập đoàn Bạc Đế các cô là luận ai cũng đều có thể làm đấy! Có bản lãnh, cô liền làm a!"

Hàn Như Y nói tới đây, tự giễu cười cười: "Cô không dám... Có đúng hay không... Bởi vì cô cũng sợ... Năm đó nếu như không phải là cô ngây cùng Tịch Giản Cận náo loạn chia tay, nếu như không phải là cô thương tổn Tịch Giản Cận như vậy, Tịch Giản Cận cũng sẽ không đi bộ đội, chồng của tôi cũng sẽ không chết! Cho nên tôi ở sau khi biết Tịch Giản Cận, tôi liền đợi để gặp cô, tôi liền sẽ khuyên bảo Tịch Giản Cận cho tốt... Tôi liền sẽ chờ các người một lần nữa yêu đến chết đi sống lại, một lần nữa nhìn các người mỗi người đi một ngả!"

"Cô đã sớm đoán được không phải sao? Ban đầu tôi đi tập đoàn Bạc Đế tìm cô, nói những lời đó, cô liền đã hiểu, không phải sao? Tại sao cô phải khiến chính mình làm một người phụ nữ xấu xa, bởi vì, cô sợ anh ta khổ sở, cô sợ anh ta biết rồi, sẽ đau lòng khổ sở, cô sợ anh ta thấy người chính mình thật lòng đau lòng thật lòng đối đãi, lại là trăm phương ngàn kế muốn hại chết người của anh ta! Cô sợ anh ta biết, thật ra thì người khác bởi vì anh ta chết, cũng là người nhà anh ta an bài, cô sợ anh ta tức giận gia đình của anh ta, làm loạn! Cô hiểu được Tịch Giản Cận từ nhỏ đến lớn, đều cao ngạo, đều độc lập, cũng không lay dấn một chút hào quang sau lưng mình, cho nên, cô không muốn cho anh ta biết, thật ra thì cho tới nay, cái gọi là chiến hữu như anh em của anh ta, cũng là vì bảo vệ tốt thiếu gia Tịch gia, thật ra thì ngoài mặt mọi người cùng anh ta vui vẻ hòa thuận, trên thực tế, không có một người thật sự để mắt anh ta!"

"Bởi vì, tất cả mọi người ở lúc thi hành nhiệm vụ, bị quân khu bí mật xuống cường chế ra lệnh, lần này phải bảo vệ Tịch Giản Cận, bảo vệ anh ta còn sống trở về..."

"Cô căn bản là sợ anh sụp đổ, sợ anh ta biết, bảy năm trước cái gọi là tình yêu của anh ta, là bị cô gây thơ cùng không biết đâm rách, trong bảy năm cái gọi là tình cảm chiến hữu, cũng chỉ là giả dối! Cô sợ anh ta biết, ở trên thế giới này, thật ra thì một người anh em chân chân chính chính anh ta cũng không có!"

"Cho nên, cô không dám nói cho anh ta biết chân tướng, có phải hay không?"

"Cho nên, cô mới giả bộ làm người phụ nữ xấu xa, ghen tỵ với tôi, đem tôi bán cho Vick tiên sinh, có phải hay không? Biết lúc ấy tại sao tôi nói tôi gả cho ông ta không? Đó là bởi vì tôi muốn nhìn các người bề tan tành!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 981: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【5】

Nhưng là trăm triệu lần không nghĩ tới, cô gái trước mặt này, lại còn giữ một chiêu.

Đó chính là, cô ta nói cô ta mang thai!

Thậm chí còn để cho Tịch Giản Cận cười cô ta!

Rõ ràng Tịch Giản Cận căn bản không thể nào sinh dục, nhưng là người đàn ông kia, biết rõ là bị lừa, nhưng vẫn muốn kết hôn với cô ta, có thể thấy được Tịch Giản Cận, chẳng bao giờ nghĩ tới thật sự không cần cô ta!

Nếu như không phải là cái cầu hôn thế kỷ kia, nếu như không phải là cô ở nước Mỹ từ trên internet thấy được pháo hoa đầy trời, cái người đàn ông bình thường cứng rắn như sắt kia đứng ở nơi đó, hướng về phía cô ta quỳ xuống, thậm chí đem chiếc nhẫn bảy năm trước ném xuống cũng tìm ra để cầu hôn cô ta, cô tuyệt đối sẽ không biết, bọn họ ở X thị lại hạnh phúc như thế, vui vẻ như thế!

Đoạt đi tình yêu của tôi, hủy đi hạnh phúc của tôi, như vậy tôi liền ăn miếng trả miếng!

Tôi cũng sec cướp đi tình yêu của các người, hủy diệt hạnh phúc của các người!

Hàn Như Ý khẽ giương mắt, đáy mắt lóe ra quang mang dọa người, nhìn chằm chằm Bạc Sủng Nhi làm cô lạnh cả người.

Tay cô chậm rãi cầm lên, đáy lòng hiện lên đau đớn không thôi.

Đúng, cô vốn cũng không phải là cô gái nhân nhượng.

Nhưng là sở dĩ, cô nhân nhượng như vậy, cũng là bởi vì, cô trong lúc bất chợt ở ngày đó, từ Hàn Như Ý không biết là vô tình hay cố ý để lộ ra tin tức, biết được Tiểu Tịch của cô, lại là đáng thương như vậy.

Cô căn bản không cách nào tưởng tượng, Tiểu Tịch bỏ ra nhiều cố gắng như vậy, ở trong bộ đội bảy năm, kết quả không có một người nào, không có một người bạn nào thật lòng.

Vừa nghĩ như vậy, cô đã cảm thấy Tịch tốt đẹp vừa cô, lại chọc người đau lòng như vậy.

Thật ra thì cô hiểu.

Cô biết cô quen được tập đoàn Bạc Đế cường chiểu.

Mà Tịch Giản Cận làm sao có thể không được Tịch gia cường chiểu?

Bọn họ như vậy, từ nhỏ đến lớn, là rất khó có bạn.

Nếu như Tịch biết, anh sống nhiều năm như vậy, cái gì cũng không có được, vẫn cố gắng đem nhân phẩm cùng hành động làm đến tốt nhất, cũng không có được bất kỳ chỗ tốt cùng kết quả nào, Tịch, sẽ là như thế nào?

Còn trẻ cô không hiểu biết, lúc ấy nếu như không tùy hứng như vậy thì tốt!

Tiểu Tịch cũng sẽ không đi bộ đội, anh sẽ không muốn trở thành quân nhân, cho là trở thành quân nhân mạnh nhất, cô sẽ trở lại bên cạnh anh!..

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 982: Có Bản Lãnh Người Bị Chân Tướng Nói Cho Anh Biết! 【6】

Nếu như lúc ấy, cô chạy đến trước mặt anh, hỏi một câu, có phải anh đem chuyện này để lộ ra ngoài, để cho học sinh toàn trường đều chê cười cô hay không, thì tốt rồi!

Sẽ không có đội trưởng chết, cũng sẽ không có Hàn Như Y căm hận!

Thật ra thì hết thầy, đi đến bây giờ, có thể trách được người nào?

Hàn Như Y sao?

Nếu như là Tiểu Tịch của cô bị liên lụy chết đi, cô sẽ như thế nào?

Cô nghĩ, cô cũng sẽ giống như là Hàn Như Y như, điên cuồng trả thù đi!

Giết hết mọi người, đến bồi tội cho Tiểu Tịch của cô!

Thật ra thì cô thật không quan tâm Tịch Giản Cận đối Hàn Như Y tốt cỡ nào, cô sợ dĩ không muốn làm cho bọn họ ở chung một chỗ, đó là bởi vì, cô sợ Hàn Như Y muốn mạng Tịch!

Tịch thật sự tin tưởng Hàn Như Y, thật ra thì coi như là cô, thời điểm lúc ban đầu, cũng tin tưởng Hàn Như Y, nếu như không phải là Hàn Như Y tìm cô, cô tuyệt đối tuyệt đối sẽ không cho là Hàn Như Y lại à cô gái có tâm kế sâu như vậy.

Thậm chí đến hôm nay, mọi người tập đoàn Bạc Đế, cũng cho là cô đùa bỡn tùy hứng bán đi Hàn Như Y.

Cái vốn không ai biết, chính là nội tâm cô ta rốt cuộc là như thế nào.

Thật ra thì cô không muốn cùng Hàn Như Y dây dưa như vậy.

Cô chỉ muốn để cho Tịch Giản Cận bình an cái gì cũng không biết vượt qua một kiếp này.....

Cô thật không muốn làm cho tâm Tịch, đau đớn suy sụp.

Một mình cô cho Tịch thương tổn đã đủ rồi, Tịch không nên thừa nhận nhiều đau thương như vậy!

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, ánh mắt đột nhiên trở nên bèn nhọn, nhìn chăm chăm Hàn Như Y, nhẹ giọng hỏi, chẳng qua là giọng nói cũng rất âm trầm, gằn từng chữ nói ra.

"Cô rốt cuộc muốn như thế nào? Mới bằng lòng bỏ qua?"

Tịch không thể không tin Hàn Như Y, tối thiểu Hàn Như Y từ khi ra sân đến bây giờ ở trước mặt Tịch Giản Cận đều sắm vai là một người rất mềm mại rất tốt đẹp! Tịch Giản Cận có thể nhìn ra sơ hở sao?

Tịch Giản Cận không đủ tin tưởng Bạc Sủng Nhi? Bạc Sủng Nhi đến bây giờ hồ nháo bao nhiêu chuyện? Tịch Giản Cận đã tha thứ biết bao nhiêu lần?

Tịch Giản Cận cái gì cũng không biết, người ta có trách nhiệm là sai lầm? Nếu như chồng cô điếm trách nhiệm này cũng không có, cô còn muốn? Cô có khóc!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 983: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【7】

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, ánh mắt đột nhiên trở nên bén nhọn, nhìn chằm chằm Hàn Như Y, nhẹ giọng hỏi, chẳng qua là giọng nói cũng rất âm trầm, gằn từng chữ nói ra.

"Cô rốt cuộc muốn như thế nào? Mới bằng lòng bỏ qua?"

"Cô rời khỏi anh ta! " Hàn Như Y nghĩ cũng không có nghĩ bật thốt lên: "Chỉ cần cô cùng anh tạtừ nay về sau không gặp gỡ nữa, các người cái gì cũng không có quan hệ, để cho anh ta hoàn toàn đau đớn không thôi, tôi mới có thể từ bỏ ý đồ!"

"Nếu không, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua, tôi cũng sẽ cố hết sức quấy rầy cuộc sống hôn nhân của các người! Trừ phi, cô đem chân tướng nói cho Tịch Giản Cận, cô để cho Tịch Giản Cận theo tôi quyết tuyệt một phen!"

"Chẳng qua là, cô sẽ nói cho anh ta biết đi?"

Hàn Như Y nhìn Bạc Sủng Nhi, nhẹ nhàng mở tròng hai mắt: "Cô bỏ được sao? Cho anh ta biết anh ta rốt cuộc đáng thương cỡ nào? Cho anh ta biết, thật ra thì anh ta cao ngạo, chỉ có điều đều là mặt ngoài hay sao? Hoặc nói, cô có thể làm cho người ta đánh bại tôn nghiêm cùng hết thảy anh ta sở hữu sao?"

"Chân tướng cô không nỡ nói cho anh ta biết..... Mà một mình cô đứng ở trước mặt của anh ta, nói tôi không tốt, Tịch Giản Cận anh ta cũng sẽ không tin cô!"

Hàn Như Y cong môi, kiêu ngạo nở nụ cười.

Tình yêu hoàn mỹ, kia thì thế nào?

Thủy chung không phải toàn bộ sinh mệnh.

"Tôi đợi chờ ngày này, ước chừng hơn bốn năm, tôi đều ở trước mặt Tịch Giản Cận sắm vai vô cùng tốt..... Coi như là tập đoàn Bạc Đế các cô lợi hại, kia thì thế nào? Coi như là Tịch Giản Cận yêu cô, kia thì thế nào? Anh ta cũng sẽ không tin lời cô nói đấy!"

Nhân sinh vốn là như thế.

Người nào thẳng lấy tín nhiệm trước, người đó chính là người thẳng.

Mà cô từ lúc ban đầu, cũng một mực ở trước mặt Tịch Giản Cận sắm vai một cô gái đáng thương, một cô gái không có bất kỳ tâm kế nào, hiểu chuyện, yếu đuối, Tịch Giản Cận bởi vì áy náy, tự nhiên là sẽ không nghĩ tới tâm cơ của cô rốt cuộc sâu bao nhiêu.

Đi nước Mỹ, mỗi ngày cô trôi qua rất vui vẻ, coi như là Bạc Tình cùng Bạc Sủng Nhi giám thị, kia thì thế nào?

Tịch Giản Cận là quân nhân, không ra nước ngoài được, không tận mắt thấy cô rốt cuộc trôi qua như thế nào, cô chỉ cần khóc, không lên tiếng, Tịch Giản Cận sẽ bất đắc dĩ, sẽ suy đoán.

Sắc mặt Bạc Sủng Nhi càng ngày càng khó nhìn.

Cô không phải là chưa nhìn ra Hàn Như Y rốt cuộc không biết sợ cỡ nào.

Thật giống như theo như lời cô ta nói, coi như là chính mình nói cho Tịch Giản Cận, Hàn Như Y mục đích là trả thù anh, là muốn anh đau đến không muốn sống, là muốn cho bọn họ tách ra, chưa chắc anh sẽ tin!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 984: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【8】

Cô gái điên cuồng, cô gái điên cuồng vì yêu, càng bi ai sẽ càng hận, làm cho không ai có thể chống đỡ!

Rất nhiều chuyện, chẳng qua là nhân duyên trùng hợp, lần lần chông chất, một lần một lần bộc phát.

Chuyện cho tới bây giờ, Hàn Như Y như vậy, Bạc Sủng Nhi thật sự nói không ra lời nhẫn tâm, đối diện trước cô gái điên cuồng vì yêu này xuống tay.

Cùng là người thiên nhai lưu lạc, gặp lại cứ gì không giúp nhau!

Huống chi, cô ta không giống Triệu Tố Nhã, chồng của cô ta, cô ta, đều là người bị hại.

Có thể nào không hận?

Cô ta yêu người đàn ông kia đến cỡ nào, sợ là hiện dưới đáy lòng đối Tịch Giản Cận liền oán giận đến cỡ đó đi!

Trong quán cà phê, hai người rất an tĩnh.

Hàn Như Y mang theo vẻ mặt đau thương không giải thích được, đáy lòng Bạc Sủng Nhi thì phập phồng, một hồi lâu, cũng không cách nào yên tĩnh lại.

"Thật ra thì, cô có thể hạnh phúc..... Ngày đó cô đến tìm tôi, tôi có nói quá, chỉ cần cô chịu mở miệng, cô muốn gì tôi đây cũng có thể cho cô, cho dù là một nửa giang san tập đoàn Bạc Đế tôi cũng có thể cho cô!"

"Chỉ cần cô không làm khó dễ Tịch! Cha mẹ Tịch cũng tốt, ông nội cũng được, bọn họ từng hạ mệnh lệnh như vậy, nhưng là cuối cùng không liên quan với Tịch, Tịch là vô tội, anh ấy cái gì cũng không biết, nếu có một ngày anh ấy biết chân tướng, đày lòng của anh ấy sẽ rất khó chịu?"

"Nhiều năm như vậy, anh ấy thủy chung làm bạn với cô cùng Tiểu Bảo, đem Tiểu Bảo coi như con của mình mà đối đãi, tôi có thể từ trên người của anh ấy nhìn ra được anh đẩy ối với các người áy náy....."

"Ban đầu tôi đem cô bán đi, anh ấy suýt nữa vươn tay, bóp chết tôi, tôi có thể biết cái cảm giác đối với tôi vừa yêu vừa hận kia của anh ấy... Đau khổ."

Bạc Sủng Nhi thật chặt nhìn Hàn Như Y, cô gái có cảm tình, cũng là cô gái thiện lương, cô ta sợ dĩ hận Tịch Giản Cận như vậy, nhất định là cô ta rất yêu cái người đàn ông đã chết kia, cho nên mới làm như vậy!

Bạc Sủng Nhi vứt sạch cao ngạo cùng tôn quý, cô nghĩ, có một số việc, thật sự là Tịch không thể biết!

"Chỉ cần cô chịu quên mất những thứ cừu hận kia, vô luận là điều kiện như thế nào, tôi cũng đáp ứng cô..... Dĩ nhiên..... Trừ tôi cùng anh ấy tách ra."

Nếu như có thể tách ra, thì đã sớm tách.

Cần gì đợi bảy năm? Cần gì quán quýt si mê anh như thế?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 985: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【9】

Nếu như có thể tách ra, thật ra thì đã sớm tách ra..... Cần gì chờ tới bây giờ, biết rất rõ ràng cô liều mạng ngăn trở, biết rất rõ ràng cả hai có nhiều con đường gian nan phải đi, nhưng vẫn liều mạng cắn hàm răng muốn ở chung một chỗ.

Bởi vì quá yêu, cho nên ai cũng không thể rời bỏ ai.

Chẳng qua là gánh nặng quá mức trầm trọng.

Ai không mệt mỏi?

Tịch Giản Cận sợ là cũng mệt mỏi đi, rõ ràng hạnh phúc cách mình một bước ngăn, nhưng là gánh nặng trên người, không cách nào tháo bỏ.

Cô cũng sợ là mệt chết đi, đơn thuần cho là bảy năm trước chia tay, bảy năm sau dễ dàng hưởng thụ, lại quên mất bốn chữ "Năm tháng vô tình" này.

Hàn Như Y cũng mệt mỏi a, suốt bốn năm, chờ tìm cơ hội hủy diệt hạnh phúc Tịch Giản Cận, nguy trang chính mình, sao có thể không mệt?

Hàn Như Y nhíu lại lông mày, nhìn Bạc Sủng Nhi.

Người con gái trước mắt này, rốt cuộc yêu Tịch Giản Cận cỡ nào?

Hoặc là nói, rốt cuộc Tịch Giản Cận yêu Bạc Sủng Nhi cỡ nào?

Cho nên, cho dù để cho Tịch Giản Cận hận chết chính mình, cũng phải bảo vệ tốt người đàn ông của chính mình, không biết những tàn nhẫn cùng sự thực kia.

Cho nên, khi biết người phụ nữ mình yêu làm rất nhiều chuyện không thể nói lý, nhưng vẫn lựa chọn lần lần bao dung cùng tha thứ.

Bọn họ đều là người kiêu ngạo.

Cũng đang vô hình trung, vì lẫn nhau, đều đỡ xuống cao ngạo.

Hàn Như Y nhàn nhạt cười cười, đáy mắt trong lúc bất chợt lại chứa đầy nước mắt, giống như thật sự bị Bạc Sủng Nhi thuyết phục, từng giọt rơi xuống, ấn đường của cô ta, nhăn vô cùng sâu, rất sâu.

Bạc Sủng Nhi nhìn nước mắt của cô ta, bỗng nhiên đáy lòng có chút không đành lòng.

Cô đem âm điệu bỏ vào mềm nhất: "Nếu cô không muốn ra nước ngoài, không muốn cùng Vick tiên sinh ở chung một chỗ, cũng có thể, tôi hoàn toàn có thể làm được, bao gồm Tiểu Bảo, tôi sẽ dùng hết toàn bộ khả năng bảo vệ tốt cô bé, làm cho cô bé nhận được giáo dục tốt nhất."

Hàn Như Y khóc càng hung mãnh hơn.

Bạc Sủng Nhi nhìn nước mắt của cô ta, ánh mắt khẽ lóe lóe, thấy ở cửa phòng cà phê, Tịch Giản Cận đẩy cửa vào.

Nét mặt của cô hơi đổi.

Cũng đã thấy Tịch Giản Cận hướng chỗ các cô đi tới.

Nhìn Hàn Như Y trước mặt rơi lệ hung mãnh, cô khẽ nhăn mày, rõ ràng từ đáy mắt Hàn Như Y phát hiện vẻ giễu cợt.

Bạc Sùng Nhi không vui nhíu mày, đáy mắt mang theo một bộ sáng tỏ, thấy cô ta vô thanh vô tức nắm chặt điện thoại trong đặt ở trong túi áo, mép cũng theo đó hiện lên vẻ cười lạnh.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 986: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【10】

Tịch Giản Cận rất nhanh chóng liền đi tới bên cạnh bọn họ, sắc mặt của anh mang theo vài phần khẩn trương, nếp uốn ấn đường cũng rất sâu.

Tịch Giản Cận còn không có mở miệng nói chuyện, ánh mắt vẫn luôn nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, đáy mắt mang theo vài phần lo lắng.

Cô biết Hàn Như Y trở lại?

Có phải dưới đáy lòng rất không vui hay không?

Ai ngờ Hàn Như Y đột nhiên lại đứng lên, nước mắt chảy như mưa, cúi đầu, một bộ điềm đạm đáng yêu, mở miệng, còn mang theo tư thái dịu dàng có tri thức hiểu lễ nghĩa, nhẹ giọng nói: "Giản Cận..... Anh đã đến rồi sao? Anh ngồi, em về nhà trước! Tiểu Bảo còn đang chờ em!"

Sau khi nói xong, liền muốn từ bên người Tịch Giản Cận tránh ra.

Tịch Giản Cận nhìn nước mắt Hàn Như Y, mày nhú lại sâu hơn, anh giống như là có lời gì muốn hỏi, nhưng khi nhìn nhìn Bạc Sủng Nhi, cuối cùng nhấp miệng, khẽ gật đầu, đáy mắt mang theo vài phần bất đắc dĩ, tựa như thủy triều hoàn toàn lan tràn, trên mặt anh tuấn, mang theo một vẻ rõ ràng: "Tốt, em đi cẩn thận."

Hàn Như Y ánh mắt run rẩy, tựa hồ là không nghĩ tới Tịch Giản Cận nói lời như vậy, ngón tay vô thanh vô tức nắm chặt, cô còn tưởng rằng Tịch

Giản Cận sẽ hung Bạc Sủng Nhi, sẽ hỏi Bạc Sủng Nhi rốt cuộc làm cái gì chọc cô khóc!

Tuy nhiên không nghĩ tới, anh lại nói như thế.

Chẳng lẽ, Tịch Giản Cận cùng trong tưởng tượng của cô không giống với lúc trước sao?

Hàn Như Y đứng ở nơi đó, một hồi lâu cũng không có nhúc nhích, đáy mắt rõ ràng có một tầng chần chờ.

Mà ánh mắt Tịch Giản Cận, thủy chung là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, đáy mắt anh, rõ ràng cho thấy có mấy phần lo lắng.

Một hồi lâu, Tịch Giản Cận mới ý thức tới Hàn Như Y không rời đi, liền nghiêng đầu, nhìn Hàn Như Y, nhẹ giọng mà hỏi: "Làm sao thế? Anh tìm người đưa em về?"

Hàn Như Y bối rối lắc đầu một cái, lập tức hoàn hồn, như cũ là bộ dáng hiểu chuyện, thoải mái cười, âm điệu mềm nhũn thông tình đạt lý: "Không có, không có, các anh từ từ nói chuyện, em đi trước."

Tịch Giản Cận gật đầu, Hàn Như Y liền cắn hàm răng, bộ dáng sợ hãi rụt rè rời đi.

Tịch Giản Cận ngồi ở bên cạnh Bạc Sủng Nhi, nhìn cà phê trước mặt cô đã lạnh, giơ tay lên, phân phó người một lần nữa đưa lên hai phần.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 987: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【11】

Nhân viên phục vụ nhanh chóng đổi cà phê cho bọn anh, Tịch Giản Cận lúc này mới nghiêng đầu, nhìn Bạc Sủng Nhi, hình như cô gái thất thần, căn bản không có phát hiện anh đang ngó chừng cô, Tịch Giản Cận vẫn không có mở miệng nói chuyện, Bạc Sủng Nhi trầm tư một hồi lâu, lúc này mới quay đầu, chạm đến ánh mắt Tịch Giản Cận, cô mới nhẹ nhàng nở nụ cười: "Anh không muốn hỏi em gì sao?"

"Hỏi em cái gì? " Tịch Giản Cận nhẹ giọng hỏi một câu, cúi thấp đầu, trầm tư một chút, mới ngẩng đầu, nhìn Bạc đáy mắt Sủng Nhi một mảnh thanh minh, lờ lờ sáng lên.

"Ngô..... " Bạc Sủng Nhi nghe thấy được thanh âm đáy lòng chính mình run rẩy, cô hiển nhiên là không ngờ Tịch Giản Cận có biểu hiện bình tĩnh như vậy, thậm chí một chút tức giận cũng không có, cô vẫn cho là Hàn Như Y khóc như vậy, dựa theo tính cách của anh, sẽ giận dữ, cho là cô đã làm gì đối với cô ta, cô nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận, "Tỷ như..... Hàn Như Y khóc? Chẳng lẽ anh không cảm thấy là em bắt nạt cô ta sao?"

Tịch Giản Cận trầm mặc chốc lát, thanh âm bình tĩnh: "Em bắt nạt cô ấy sao?"

Anh lại hỏi ngược lại.

Bạc Sủng Nhi nghiêng cái đầu suy nghĩ một chút, ngay sau đó ánh mắt trong trẻo, không e dè nhìn chăm chăm con người Tịch Giản Cận, cong môi, my my cười cười, nửa thật nửa giả hỏi: "Nếu như em nói không có..... Vậy anh tin em sao?"

"Em cứ nói đi? " Tịch Giản Cận lưu loát hỏi ngược lại, nụ cười nhàn nhạt, chậm rãi vươn tay, bưng lên cà phê, chậm rãi uống một hớp, đem vấn đề sở hữu cũng đổ cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, đành hoàng thừa nhận: "Em không biết."

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Chẳng qua là lẳng lặng nhìn Bạc Sủng Nhi.

Từ lúc ban đầu gặp lại đến bây giờ, rất nhiều chuyện, cô đều là làm anh căn bản không cách nào tiếp nhận, cùng nhau đi tới, bao mưa gió, anh cũng đã nói cô hồ nháo vô số lần.

Thậm chí ở thời điểm cô bán đi Hàn Như Y, anh cũng tức giận, khi đó, anh đã nói rõ ràng với cô, đừng đem người kia bán đi, không cần hiến cho tùy sống, có chuyện gì, mọi người cùng nhau tới đối mặt.

Cô không đồng ý, khư khư cố chấp.

Mặc dù cho tới bây giờ, anh biết, Hàn Như Y cô đi tìm, nhưng bọn họ đã nói những gì, anh căn bản không biết.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 988: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【12】

Tịch Giản Cận im lặng làm cho đáy lòng Bạc Sủng Nhi dần dần nổi lên một tầng khăn trương.

Tịch Giản Cận chẳng qua là nhìn chăm chăm cô, sau lưng có ánh nắng xuyên qua cửa sổ đi vào, đánh vào trên người của anh, khiến cho khuôn mặt của anh lộ ra vẻ có chút thần bí.

Bạc Sủng Nhi không biết Tịch Giản Cận đang suy tư những gì, chẳng qua là nhìn anh bưng cái chén, thái độ lạnh nhạt uống cà phê.

Từng miếng từng miếng.

Đối với cô mà nói, giống như là lảng trí.

Tm lặng như vậy, khiến cho Bạc Sủng Nhi cảm thấy sắp không cách nào nhìn được rồi, Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt ngừng đầu, nhìn cô, nhẹ nhàng cười cười: "Em nói không, thì sẽ là có."

Bạc Sủng Nhi lập tức ngơ ngẩn.

Cô tuyệt đối không nghĩ tới Tịch Giản Cận sẽ nói như vậy.

Mơ hồ có một loại cảm xúc không giải thích được bỗng nhiên hiện lên ở ngực của cô, mãnh liệt làm cho toàn thân cô run rẩy khăn trương.

Cô há miệng, muốn nói cái gì đó, lại phát hiện một câu cũng nói không nên lời, giống như có vật gì đó bị ngạnh ở trong cổ họng, một âm tiết

cũng phun không ra.

"Sùng Nhi..... Thật ra thì không có gì, Như Y..... Gần nhất rất có gì đó không đúng, luôn thích khóc, ở nước ngoài xảy ra chuyện gì, anh một chút cũng không biết, các em tại sao ở cùng nhau, anh cũng không biết."

"Cô ấy gửi tin nhắn cho anh, anh tới đây rồi, hai người nói cái gì, anh cũng không biết."

Tịch Giản Cận ngữ điệu vẫn luôn là rất bình thản.

"Anh cũng không biết tại sao có một số việc em không muốn nói cho anh biết, đáy lòng em nghĩ như thế nào, tại sao em muốn làm như vậy, anh cũng không biết."

Cái gì cũng không biết.

Chẳng hay biết gì, không giải thích được nhìn mọi chuyện, từng điểm từng điểm biến chuyển.

Mà đáy lòng của anh, một điểm năm chặc cũng không có.

Thậm chí, cũng không biết một giây sau, rốt cuộc sẽ phát sinh cái chuyện gì!

Tịch Giản Cận thanh âm rất nhẹ, mềm nhẹ giống như là giữa tình nhân nói nhỏ.

Nghe Bạc Sùng Nhi đáy lòng theo đó cũng co rút nhanh, phát run, phảng phất rất đau đớn, tê tâm liệt phế.

"Em nói gì, anh cũng tin em....."

Thật ra thì thủy chung, cô nói gì, anh có khi nào không tin?

Giống như là cô đã làm nhiều chuyện anh không cách nào tiếp nhận, cuối cùng vẫn lựa chọn tin tưởng.

"Nhưng là, em có biết hay không, hiện dưới đáy lòng anh đều là trống rỗng....."

Trống rỗng, rất trống rỗng.

Luôn là có một loại dự cảm vô cùng xấu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 989: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【13】

Cái loại dự cảm này, giống như là anh sẽ hoàn toàn vĩnh viễn mất đi cô.

Nhất là gần nhất, Tiểu Bảo thường xuyên tìm anh, luôn khóc, luôn khóc, thậm chí thời gian chiếm cứ anh càng ngày càng dài, thế cho nên thời gian anh cùng cô ở chung một chỗ càng ngày càng ít.

Thậm chí, cảm thấy hai người cũng xa lạ.

Cho nên, đáy lòng anh mới hư vô mờ mịt như vậy.

Bạc Sủng Nhi nghe lời Tịch Giản Cận nói, cô vẫn không nói lời nào, cô nghĩ cô cùng Tịch Giản Cận thật sự là vì lẫn nhau thay đổi không ít.

Hiện tại cũng có thể tâm bình khí hòa ngồi cùng một chỗ nói chuyện.

Có thể đem ý nghĩ nhất nhất nói ra.

Cô cũng biết, anh đang chờ cô tự mình nói cho anh biết, rốt cuộc cô cùng Hàn Như Y đã nói những gì, rốt cuộc có chuyện gì anh không biết, anh muốn biết, để cùng cô giải quyết.

Nhưng là, chuyện này, cô không cách nào nói cho anh được.

Cô căn bản không cách nào tưởng tượng, trải qua tàn nhẫn như vậy, máu tươi lâm ly vạch trần ở trước mặt của anh, rốt cuộc là cảnh tượng như thế nào!

Cuối cùng, Bạc Sùng Nhi vẫn hơi cúi thấp đầu, không có liếc mắt nhìn Tịch Giản Cận, chẳng qua là nhẹ giọng nói: "Tịch, em không bắt nạt Hàn Như Y..... Thật."

Tịch Giản Cận không có lên tiếng, tựa hồ là đang chờ cô tiếp tục nói chuyện.

Nhưng là một hồi lâu, cô cũng không có mở miệng, anh liền khẽ mở rộng tầm mắt, nhìn một bên, đáy mắt mang theo vài phần bị thương, hồi lâu, mới nhàn nhạt nói một câu: "Anh tin em."

Em nói không bắt nạt, anh tin em.

Vô điều kiện tin tưởng em.

"Sùng Nhi, anh biết thời điểm em dẫn anh đi Bạc Gia, làm những chuyện ở trước mặt cha cùng mẹ của em, là có ý gì."

"Anh cũng biết, cha em cho mẹ của em cưng chiều là cái dạng gì!"

"Bọn họ cho anh biết, em từ nhỏ ở hoàn cảnh như vậy lớn lên, phụ nữ là trời, phụ nữ là toàn bộ, người đàn ông chính là nên cưng chiều phụ nữ mình yêu."

"Anh cũng có thể tiếp nhận, anh cũng có thể hiểu được, nhưng là, có nhiều thứ, tôi anh cách nào bỏ qua."

"Anh yêu em, em cũng có thể là tất cả của anh, nhưng mà mỗi người đều có cách yêu của mình, anh từ nhỏ sống rất nghiêm cẩn, nghiêm túc, tuân theo luật pháp, đúng sai rõ ràng, chú ý chính là người người ngang hàng. "-----"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 990: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【14】

"Cho nên, anh từ khi mới ra đời đến bây giờ, vẫn dưỡng thành thói quen như vậy, phẩm tính như vậy, căn bản là không cách nào thay đổi."

"Có một số việc, anh có thể dung túng em, tử như ở trước mặt của anh, hồ nháo làm sao, anh cũng có thể, giống như là em thương tổn anh thế nào, anh cũng có thể tiếp nhận, nhưng là, anh yêu em, cũng không có nghĩa là hạnh phúc của chúng ta là phải giảm lên hạnh phúc của người khác, em hiểu ý của anh sao?"

Tịch Giản Cận nói cực kỳ bình thản.

Tuy nhiên chữ chữ chăm chú, rất nghiêm túc.

Bạc Sủng Nhi sao có thể không nghe hiểu, thật ra thì cô hiểu toàn bộ.

Cô cũng hiểu được ý tứ Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nhìn Bạc Sủng Nhi, ánh mắt thật sâu: "Anh biết bọn họ cho em sủng ái vô hạn, có thể vì em giết người phóng hỏa, có thể vì em hủy diệt hết thảy, nhưng là..... Sủng Nhi, anh rất nghiêm túc nói cho em biết..... Giết người phóng hỏa anh làm không được, phá hủy thế giới anh làm không được, anh có thể làm chỉ có..... Con người của anh, cái mạng này, trái này là của em."

"Nếu quả thật có một ngày, phải dùng máu tươi để chứng minh tình yêu, như vậy, anh có thể đưa cho em, cũng chỉ là mạng của chính anh."

Chỉ có như vậy.

Mỗi người có một loại tính cách, mỗi người có một loại phương thức sinh tồn.

Ai cũng không phải là ai.

Dù ai cũng không cách nào trở thành ai.

Những chuyện này, thật ra thì anh đã muốn nói cho cô từ rất lâu, ở ngày thứ nhất cô mang theo anh đi trang viên Bạc Gia ăn cơm, anh đã muốn nói rồi.

Hôm nay thấy cô cùng Hàn Như Y ở chung một chỗ, cho nên liền thần sử quý sai nói ra toàn bộ.

Bạc Sung Nhi bắt đầu tràn đầy cảm xúc phức tạp.

Không phải là không cảm động.

Tịch Giản Cận vốn chính là người như vậy.

Thật ra thì may mắn là, cho tới bây giờ, sau khi Hàn Như Y trở về nước, anh cũng không thật sự vứt bỏ cô không để ý, cũng không cùng cô trở mặt.

Thậm chí, cùng cô như trước.

Cô hẳn là cao hứng cùng hài lòng.

Hàn Như Y như cũ thường xuyên gọi điện thoại cho Tịch Giản Cận, có lúc, Tịch Giản Cận cùng Bạc Sung Nhi mới vừa định ăn cơm, điện thoại của Hàn Như Y đã đánh qua.

Dĩ vãng Hàn Như Y vốn không phải là người như thế, sẽ không bởi vì Tiểu Bảo khóc những thứ chuyện nhỏ lơ đãng này tới phiên toái Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 991: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【15】

Một hai lần, Tịch Giản Cận còn có chút kiên nhẫn, nhưng là về sau, anh dần dần cũng cảm thấy hình như chuyện trở nên càng ngày càng không được bình thường!

Tiểu Bảo là đứa bé rất ngoan, dĩ vãng cũng sẽ không không hiểu chuyện như vậy, hiện tại càng ngày càng quái gở, trừ Tịch Giản Cận, những người khác ai cô bé cũng e sợ tránh mà không kịp.

Luôn mặt vốn là nhỏ nhắn mượt mà, càng ngày càng gầy đi.

Tịch Giản Cận sợ Tiểu Bảo gặp chuyện không may, tự mình phân phó Tôn Y Sinh tới cửa kiểm tra, nhưng không phát hiện có chứng bệnh gì, hơn nữa lúc ấy huyết máu trắng đổi đi tùy sống, dung hợp cũng vô tốt cùng, qua một chút, Tiểu Bảo nghiêm nhiên chính là một đứa trẻ khỏe mạnh.

Tịch Giản Cận cho là Tiểu Bảo không hiểu chuyện, liền có một ngày, lúc mình cũng cùng Bạc Sủng Nhi nằm xuống nghỉ ngơi, thời điểm Tiểu Bảo lại một lần nữa gọi điện thoại tới, tính tình không nhịn được, khiến trách Tiểu Bảo hai câu.

Tiểu Bảo lập tức không nói gì, chẳng qua là nhỏ giọng nức nở.

Tịch Giản Cận trước kia nghe tiếng khóc Tiểu Bảo đều là đau lòng, chỉ sợ Tiểu Bảo xảy ra điều gì nghiêm trọng, nhưng bây giờ không nhịn được có chút tức giận, Tiểu Bảo cũng đã là cô bé bốn tuổi rưỡi, không nên không hiểu chuyện như vậy!

Lập tức Tịch Giản Cận hướng về phía trong điện thoại di động khiến trách: "Tiểu Bảo, ngoan ngoãn đi ngủ, ngày mai chú lại thăm cháu!"

Tiểu Bảo nghe được Tịch Giản Cận hung chính mình, trong lúc bất chợt khóc lớn tiếng hơn, còn kèm theo một tiếng thét chói tai: "Đau... Chú ơi chú, cháu đau... Chú ơi chú, chú cũng không cần cháu sao? Chú ơi chú..."

Tịch Giản Cận nhíu lại lông mày, cảm thấy Tiểu Bảo sao lại trở nên tùy hứng như vậy?

Cùng Tiểu Bảo lúc trước một chút cũng không giống!

Lập tức ánh mắt chìm chìm, hướng về phía trong điện thoại di động khiến trách: "Không được khóc!"

Tiểu Bảo hình như lá gan vẫn có chút nhỏ, bị Tịch Giản Cận hù đến rồi, quả thật biết điều một chút ngậm miệng, loáng thoáng có một hai tiếng khóc tràn ra.

Bạc Sủng Nhi đã ngủ lật người, mê mẫn mở mắt, thấy sắc mặt Tịch Giản Cận không tốt cầm di động, gần từng chữ nói: "Tiểu Bảo, cháu nhất định phải học cách biết điều một chút, không thể không hiểu chuyện như vậy, hiện tại đã là mười hai giờ khuya rồi, cháu không thể không nghỉ ngơi, không ngủ được, có biết hay không? Hả?"

Tiểu Bảo nhỏ giọng nức nở "Dạ ".

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 992: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【16】

Tịch Giản Cận nghe được Tiểu Bảo ngoan xuống, tính tình cũng dần dần dè xuống, âm điệu nhu hòa hơn rất nhiều: "Tốt lắm, ngoan, Tiểu Bảo đi ngủ sớm một chút..."

"Tốt lắm, cúp điện thoại, nằm ở trên giường ngoan ngoãn nghỉ ngơi..."

Khi Tịch Giản Cận tiếng tiếng dụ dỗ, Tiểu Bảo thật yên tĩnh lại.

Tịch Giản Cận lúc này mới cúp điện thoại.

Phiền não thở ra một hơi, nằm ở trên giường, vừa mới bắt gặp Bạc Sủng Nhi dung một đôi mắt tối như mực theo dõi anh, anh mới ý thức tới chính mình bởi vì tính tình không tốt, âm điệu có chút cao, thức tỉnh cô.

Lập tức vươn tay, ôm Bạc Sủng Nhi vào trong ngực, cánh môi dán lên cổ của cô nhẹ giọng mà hỏi: "Đem em đánh thức?"

"Ừ. " Bạc Sủng Nhi mệt mỏi trả lời một câu, mệt mỏi trở mình, chậm rãi cọ đến trong ngực Tịch Giản Cận, "Làm sao? Tiểu Bảo lại gọi điện thoại?"

"Ừ. Vẫn khóc! Cũng không biết chuyện gì xảy ra, trước kia Tiểu Bảo không phải như thế! Hiện tại sao lại biến hóa lớn như vậy! " Tịch Giản Cận nhướn mày, mơ hồ còn mang theo một chút tức giận!

Ban đầu từ nước ngoài trở lại, anh còn tưởng rằng cô bé ở nước ngoài bị dọa, hoặc là chịu không được một ít chuyện, cho nên kiên nhẫn dụ dỗ, đối tốt với Tiểu Bảo!

Nhưng là thời gian cũng đã dài như vậy rồi, cô bé mỗi ngày vẫn gọi điện thoại không ngừng khóc rống.

Càng ngày càng không hiểu chuyện rồi!

Bạc Sủng Nhi vô thanh vô tức vươn cánh tay, nhốt lại vòng eo Tịch Giản Cận, buồn buồn dán lồng ngực của anh, mở miệng nói: "Trẻ con, đều là như vậy!"

Tịch Giản Cận lắc đầu, suy nghĩ một chút, thở dài một hơi: "Tốt lắm, hai người chúng ta không nói đến cô bé nữa..."

"Anh không tới nhìn sao?"

"Không đi! " Tịch Giản Cận nghĩ cũng không có nghĩ gợn gàng dứt khoát cự tuyệt: "Như Y có thể chiếu cố tốt cô bé, mỗi lần cũng như vậy, trẻ con liền bắt đầu ường bướng lên!"

Bạc Sủng Nhi không nhịn được vèo bật cười: "Tịch, làm sao anh lại biến thành không có kiên nhẫn như vậy?"

Tịch Giản Cận tự nhiên biết Bạc Sủng Nhi chỉ là cái gì, vươn tay, nắm ngón tay của cô, gắt gao néo, rồi sau đó đặt ở mép cằm một chút, suy nghĩ một chút, mới nói: "Không phải là không có kiên nhẫn, chẳng qua là cảm thấy có chút kỳ quái..."

Tiểu Bảo phản ứng thật rất kỳ quái! Nhưng là anh không nói ra được rốt cuộc là nơi nào kỳ quái!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 993: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【17】

Bạc Sủng Nhi khẽ nhăn mày.

Rất kỳ quái?

Tiểu Bảo phản ứng rất kỳ quái?

"Làm sao? Tịch Giản Cận nói cái gì? " Hàn Như Y nhìn Tiểu Bảo cúp điện thoại, mặt lạnh hỏi.

Tiểu Bảo sợ hãi nhìn Hàn Như Y, một tiếng cũng không dám nói.

"Tịch Giản Cận có tới hay không? " âm điệu Hàn Như Y không nhịn được khẽ cao lên, lại một lần nữa tức giận hỏi!

Tiểu Bảo bị làm cho sợ đến bả vai co lại, kéo đầu, không dám nhìn tới Hàn Như Y.

Đây không phải là ma ma của nó.

Ma ma của nó không phải như thế... Tại sao trong lúc bất chợt trở nên hung như vậy?

Còn có thể cầm lấy kim đi đâm da đầu của nó, rất đau rất đau!

"Mẹ hỏi con còn không nói, con nhìn cái gì đấy? " Hàn Như Y không nhìn được duỗi ra ngón tay, hướng trên lỗ tai Tiểu Bảo céo một cái.

Tiểu Bảo đau lập tức rơi xuống nước mắt, theo bản năng mở miệng cầu xin tha thứ nói: "Ma ma, con sai rồi, ma ma..."

Hàn Như Y ánh mắt cũng không có nửa điểm hòa hoãn, nhìn chăm chăm Tiểu Bảo nói: "Con thực ngốc, một ít chuyện này cũng làm không xong, bảo con đem Tịch Giản Cận gọi tới, con cũng gọi không được! Mẹ đẻ ra con được lợi chỗ nào? Con có biết hay không, ba ba của con là bị cái người đàn ông cùng cái người phụ nữ chết tiệt kia hại chết đấy! Bọn họ không thể hạnh phúc ở chung một chỗ!"

Hàn Như Y càng nói, vẻ mặt càng hung ác, cầm lấy kim khâu, hướng trên đầu Tiểu Bảo đâm tới, Tiểu Bảo đau ngao ngao khóc, tránh né không ra, chỉ có thể cầu xin tha thứ: "Ma ma con sai lầm rồi... Ma ma con không dám nữa... Ô ô ô..."

Hàn Như Y lại không có nửa điểm đau lòng, ngược lại động tác càng ngày càng tàn nhẫn, Tiểu Bảo đến cuối cùng từ trên giường một đường lăn xuống, bò dưới gần giường, co lại thành một đoàn.

Hàn Như Y đứng ở bên ngoài, hỗn hển hô: "Con đi ra cho mẹ! Con có bản lĩnh thì ở bên trong ngốc cả đời! Có tin mẹ sẽ mặc kệ con hay không!"

Tiểu Bảo không dám thở, chẳng qua là làm ồ ở dưới giường, phòng bị nhìn, sợ Hàn Như Y chui vào, đem mình bắt ra ngoài.

Nó rất nhớ cô và chú.

Bọn họ sẽ không bắt nạt nó, cũng sẽ không đánh nó!

Chú sẽ ôm nó đi ăn Kentucky Fried Chicken, không giống như là ma ma.

Nhưng là nó không dám nói, ma ma nói nếu là nó dám nói, sẽ đem nó đánh chết!

Tiểu Bảo càng nghĩ càng sợ, nghe Hàn Như Y ở bên ngoài mắng, bị làm cho sợ đến nước mắt chảy không ngừng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 994: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【18】

Hàn Như Y tức đến dậm chân!

Rõ ràng hiện tại cách làm của mình, đã khiến cho Tịch Giản Cận ghét rồi, thậm chí Tiểu Bảo khóc rống, Tịch Giản Cận cũng sẽ không sang đây xem một cái!

Thật sự cô không nghĩ tới, hiện tại Tịch Giản Cận lại cùng trong tưởng tượng của cô hoàn toàn khác.

Nhưng là, cô không thể cho phép bọn họ hạnh phúc!

Càng nghĩ, đáy lòng Hàn Như Y càng tức giận!

Cô muốn tìm một người phát tiết, tuy nhiên tìm không được, Tiểu Bảo trốn ở dưới giường, chặm chạp không chịu đi ra ngoài.

Cho nên Hàn Như Y càng hung thần ác sát ở trong phòng đi tới đi lui.

Tiểu Bảo nghe tiếng bước chân của Hàn Như Y, bị làm cho sợ đến thân thể nhỏ càng co rúm lại.

Nó sợ... Nó thật sự sợ hãi...

Hôm nay chú không tới rồi, chú không tới, ma ma sẽ đánh chết nó...

Tiểu Bảo gặt gao cắn môi dưới, chỉ có thể bất lực chảy nước mắt.

Bạc Sủng Nhi ngày hôm sau liền phái người tìm được địa chỉ Hàn Như Y.

Cô vốn cũng không phải là cái người nhiều chuyện, Hàn Như Y không dứt náo xuống như vậy, thật ra thì đáy lòng của cô cũng có chút ít phiền não.

Huống chi, Tịch Giản Cận buổi tối hôm qua vô tình một câu nói, đã cho cô nhắc nhở rất lớn.

Tiểu Bảo trở nên rất kỳ quái!

Ở trong trí nhớ của cô, bé gái kia là rất ngoan mà có hiểu biết, người lớn có thể ngụy trang, mà trẻ con nhất định là sẽ không có lòng dạ sâu như vậy.

Có một số việc, kẻ trong cuộc thì mê.

Tịch Giản Cận cảm thấy có cái gì không đúng, tuy nhiên chưa chắc có thể phát hiện rốt cuộc nơi nào là không đúng.

Xem ra cô cần tới cửa liếc mắt nhìn chút.

Bạc Sủng Nhi mua đến rất nhiều đồ chơi cho Tiểu Bảo, thậm chí còn có bánh ngọt, một đường lái xe tới chỗ Hàn Như Y ở.

Cô cầm đồ lên lầu, gõ cửa.

Một lát sau, liền nghe được thanh âm Hàn Như Y truyền đến: "Tới..."

Sau đó, liền một thời gian rất dài, cửa mới bị mở ra.

Hàn Như Y không nghĩ tới người tới là Bạc Sủng Nhi, đầu tiên là sửng sốt một giây, ngay sau đó liền sắc mặt lạnh như băng nói: "Cô tới làm cái gì?"

Bạc Sủng Nhi chậm rãi cười cười, quên đi lạnh lùng của Hàn Như Y, thẳng hướng bên trong nhà đi tới: "Tịch Giản Cận hôm nay có việc, để cho tôi sang đây thăm Tiểu Bảo."

Hàn Như Y thấy Bạc Sủng Nhi đi hướng bên trong nhà, vội vàng vươn tay ra ngăn cản cô, mang theo vài phần bối rối: "Nơi này không hoan nghênh cô!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 995: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【19】

Bạc Sủng Nhi không lên tiếng, cũng không tránh ra, vẫn đứng ở nơi đó, lẳng lẳng nhìn Hàn Như Y, khẽ ngoắc ngoắc môi, cười rất xinh đẹp: "Tôi chỉ đến xem đứa bé một chút, cũng không có ý gì khác, hơn nữa Tiểu Bảo cũng có tự do thân thể, nếu như cô bé không hoan nghênh tôi, như vậy tôi lập tức xoay người rời đi!"

Hàn Như Y bị Bạc Sủng Nhi làm cho sắc mặt khó coi hơn, cô ta âm thầm mà cắn răng, nói: "Đó là con của tôi, tôi không để cho cô nhìn, chính là không để cho cô nhìn!"

Bạc Sủng Nhi sao có thể rời khỏi?

Hôm nay cô tới, mục đích chính là vì nhìn Tiểu Bảo một chút.

"Nhưng là, tôi còn là ân nhân cứu mạng Tiểu Bảo! " Bạc Sủng Nhi chậm rãi trả lời một câu, chậm rãi trừng mắt liếc Hàn Như Y, ngay sau đó khẽ tránh ra thân thể, hướng bên trong đi vào.

Hàn Như Y đặc biệt sợ!

Mới vừa rời để cho Tiểu Bảo gọi điện thoại cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không đến, cô tính tình đi lên, mới vừa rời đánh Tiểu Bảo, để cho Bạc Sủng Nhi thấy được, khẳng định biết chuyện cô ngược đãi Tiểu Bảo rồi!

Sợ là khi đó, Tịch Giản Cận liền sẽ không tin tưởng cô nữa!

Cho nên cô nhất định là sẽ không để cho Bạc Sủng Nhi nhìn thấy Tiểu Bảo!

Hàn Như Y vội vàng bước lên phía trước, lại một lần nữa ngăn cản Bạc Sủng Nhi: "Cô người này làm sao vậy, này cũng không phải là nhà của cô!"

"Này làm sao không là nhà của tôi! Tôi là vợ Tịch Giản Cận, phòng ốc của Tịch Giản Cận là phòng ốc của tôi! " Bạc Sủng Nhi lưu loát trả lời một câu, cười lạnh nhìn Hàn Như Y nói không ra, cong môi, nhẹ giọng hỏi ngược lại: "Cô rốt cuộc đang khẩn trương cái gì? Trên trán cũng hiện đầy mồ hôi? Tôi chẳng qua là tới xem cô bé..."

"Chả lẽ tôi còn có thể ăn luôn cô sao?"

"Cô yên tâm, tôi đem những đồ này cho Tiểu Bảo, theo Tiểu Bảo trò chuyện, đem chuyện Tịch Giản Cận phân phó cho tôi làm xong, tôi lập tức đi!"

Bạc Sủng Nhi vừa nói, vừa đề cao âm điệu hô: "Tiểu Bảo, Tiểu Bảo? Cô đến này, chú của cháu bảo cô tới xem cháu... Còn mang cho cháu đồ chơi đẹp cùng bánh kem này."

Tiểu Bảo ở bên trong phòng nghe được thanh âm Bạc Sủng Nhi, hai mắt đột nhiên phát sáng, nó bị Hàn Như Y uy hiếp không dám khóc, cho nên sống chết không dám khóc lên.

Bây giờ nghe đến chữ "Chú " kia, nó cũng nhịn không được nữa ai oán một tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 996: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết! 【20】

Theo bản năng từ trên giường bò xuống.

Phảng phất là thấy được hi vọng, nghĩ muốn đi ra ngoài.

Hàn Như Y tự nhiên là gấp gáp vô cùng, không nghĩ tới Bạc Sủng Nhi mặt dày như vậy, không đi không nói, còn mở miệng hô loạn.

"Tiểu Bảo đang ngủ, cô đừng đem nó đánh thức!" Hàn Như Y lạnh giọng hướng về phía Bạc Sủng Nhi giận trừng mắt, hung hăng nói.

Tiểu Bảo ở bên trong phòng nghe được lời Hàn Như Y nói, bị làm cho sợ đến thân thể co rúm lại một chút, theo bản năng không dám nhúc nhích rồi.

Trong hốc mắt nó chứa đầy nước mắt, âm thầm mà cắn hàm răng.

"Ngủ? Cũng đã là mười hai giờ trưa, Tiểu Bảo còn đang ngủ? Vậy thì thật là tốt, tôi liếc nhìn cô bé một cái, tôi liền đi, dù sao buổi tối hôm qua cô bé gọi điện thoại vẫn hướng về phía Tịch Giản Cận khóc, Tịch Giản Cận lo lắng, cho nên hiện tại tôi không nhìn thấy người, cũng không thể trở về khai báo cho Tịch Giản Cận a!"

Bạc Sủng Nhi vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của mình, xoay lưng, đi vào.

"Là cái phòng này, hay cái kia phòng kia?"

"Ngô, hẳn là cái này đi, còn có màu sắc rực rỡ, rất giống là phòng trẻ em!"

Bạc Sủng Nhi vừa nói, vừa hướng gian phòng Tiểu Bảo đi tới, thậm chí cô đã giơ tay lên, đẩy cửa ra.

Hàn Như Y so sánh với cô nhanh hơn, đoạt trước một bước chạy vội tới, ôm tay cô, hung hăng mà kéo ra.

Bạc Sủng Nhi càng khẳng định Tiểu Bảo ở bên trong phòng rồi, hơn nữa càng hoài nghi Hàn Như Y rốt cuộc tại sao khẩn trương như vậy!

Cô hé mắt, lòng hiếu kỳ cũng theo đó càng ngày càng đậm hơn.

"Tôi đã nói rồi, nơi này không hoan nghênh cô! Cô người này làm sao vậy a! Chẳng lẽ gia đình quý tộc các người cũng không biết dạy sao?"

Hàn Như Y hỗn hển đối với Bạc Sủng Nhi hô!

Bạc Sủng Nhi nhăn mày, nghiêng đầu nhìn ngón tay Hàn Như Y nắm cửa khẽ run rẩy, cô lập tức khẽ đảo con ngươi lòng vòng: "Được rồi, nếu như vậy, tôi không muốn xem đâu nữa, đồ để ở đây, muốn thì dùng, không muốn thì ném, tôi đi!"

Nói xong, cô liền xoay người rời đi, Hàn Như Y lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ngón tay nắm cửa mới vừa rời lỏng lực đạo, thời điểm cả người cũng không có bất kỳ phản ứng, cửa trong lúc bất chợt bị Bạc Sủng Nhi vốn là xoay người đột nhiên quay người lại, hung hăng mà đá văng, tiếp theo người của cô ta cũng bị đập vào bên trong nhà, mà Bạc Sủng Nhi giẫm giày cao gót, cao ngạo đi vào.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 997: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【1】

Hàn Như Y miễn cưỡng vịn vách tường vững vàng thân thể, ngay sau đó sắc mặt tái nhợt nhìn Bạc Sủng Nhi từ bên cạnh mình, mắt nhìn thẳng.

Máu toàn thân cô cũng trong nháy mắt chông chất ở trong não, giống như là muốn nổ tung.

Bạc Sủng Nhi bước chân vào bên trong, liếc mắt liền thấy Tiểu Bảo lạnh run co rúc ở giường.

Đôi mắt cô bé, sợ hãi nhìn cửa bị đập mở, phát hiện là Bạc Sủng Nhi, rõ ràng là thờ phào nhẹ nhõm.

Bạc Sủng Nhi hướng Tiểu Bảo chậm rãi đi tới, ánh mắt Tiểu Bảo thủy chung mở to, đáy mắt lộ ra phòng bị và khiếp đảm.

Hàn Như Y lúc này đã đứng thẳng người, đứng ở phía sau Bạc Sủng Nhi, hung hăng mà đưa cho Tiểu Bảo một cái ánh mắt cảnh cáo, Tiểu Bảo bị làm cho sợ đến theo bản năng liền cúi đầu.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở bên giường, đưa cho Tiểu Bảo một cái nụ cười ấm áp, vươn tay, vừa muốn đi kiểm tra Tiểu Bảo, Tiểu Bảo lại nhanh chóng né tránh, hướng giữa mặt giường giật giật thân thể nho nhỏ.

Bạc Sủng Nhi thất bại, cho là Tiểu Bảo chỉ là sợ, một đôi mắt thủy chung đều là đánh giá Tiểu Bảo, thoát nhìn cũng không thay đổi quá lớn.

"Tiểu Bảo?"

Bạc Sủng Nhi nhẹ giọng hô một câu: "Cháu còn nhớ rõ cô sao?"

Tiểu Bảo không lên tiếng, chẳng qua là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, lúc này, mới gật đầu với Bạc Sủng Nhi, sợ hãi hô một câu: "Cô..."

Là cô, người cứu mạng của nó!

Nó biết rõ!

Chú còn nói cho nó biết, ban đầu cô bởi vì đau mà ngất đi!

Cô ấy là vợ của chú...

Mặc dù nó không biết vợ là vật gì, nhưng mà nó lại biết, cô cùng chú ở chung một chỗ, chú là người tốt, như vậy cô nhất định cũng là người tốt.

Nghĩ tới đây, Tiểu Bảo mới khẽ hướng về phía Bạc Sủng Nhi mỉm cười ngọt ngào, đáy mắt lóe ra một tầng khát vọng hỏi: "Cô ơi, chú tới rồi sao? Chud nói mang cháu đi ăn MacDonald..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 998: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【2】

Tiểu Bảo nói rất nhỏ, thậm chí mang theo vài phần cẩn thận, Bạc Sủng Nhi nghe mà đáy lòng không giải thích được liền run rẩy lên.

Này không nên là có phản ứng cô bé ba tui rưỡi nên có.

Bạc Sủng Nhi không đành lòng nói cho Tiểu Bảo Tịch Giản Cận chưa có tới, cô có thiện ý nói dối: "Đợi lát nữa chú tới đây... Hiện tại chú ý có việc, để cho cô tới thăm cháu đó! Cô mang đến cho cháu đồ chơi cùng bánh kem, hiện tại cô dẫn cháu đi ăn, có được hay không?"

Tiểu Bảo nhìn người cô xinh đẹp như vậy thân thiết như vậy nói chuyện với chính mình, lập tức gật đầu.

Ở trong trí nhớ của nó, cô không hay nói chuyện, chính mình chỉ là bởi vì chú thích cô, cho nên Tiểu Bảo cũng thích cô.

Trẻ con, từ trước đến giờ đều là tinh khiết như vậy.

Bạc Sủng Nhi vươn tay, ôm lấy Tiểu Bảo, ai ngờ Tiểu Bảo lại nhe răng trợn mắt co rúm thân thể một chút.

"Làm sao?" Bạc Sủng Nhi rõ ràng phát hiện Tiểu Bảo trong ngực run rẩy một trận, lập tức nhướng mày hỏi.

Tiểu Bảo rất muốn mở miệng nói, nó rất đau, nhưng khi nhìn đến ánh mắt Hàn Như Y, lập tức một câu cũng không dám nói, chẳng qua là cẩn thận lắc đầu.

Hàn Như Ý lúc này đã chạy tới rồi bên cạnh bọn họ, mặt không chút thay đổi cười lạnh một tiếng.

Bạc Sủng Nhi trực tiếp đem Hàn Như Ý coi là người tàng hình đi tới phòng khách, đem đồ chơi mình mua mở ra, là một búp bê chạy bằng điện rất đẹp, có thể bò, cũng có thể ca hát, Tiểu Bảo thấy, không nhịn được mỉm cười ngọt ngào, vươn tay, muốn ôm.

Nhưng là nó ôm lên không được, thậm chí không có chút khí lực nào, búp bê thoáng cái té ở trên mặt đất, không ca hát nữa, Tiểu Bảo nước mắt bành bạch liền rơi xuống.

Bạc Sủng Nhi cười cúi cầm búp bê lên: "Không có chuyện gì a... Vừa rồi không có té, khóc cái gì? Rớt hỏng, cô mua cho cháu cái mới."

Một món đồ chơi mà thôi.

Không có gì lớn.

Tiểu Bảo nghe như thế, nước mắt rơi càng mạnh hơn, Bạc Sủng Nhi ngồi xổm người xuống, lau nước mắt Tiểu Bảo, ngón tay vuốt đầu nhỏ của nó, hỏi: "Làm sao? Tiểu Bảo, khóc cái gì?"

Tiểu Bảo giật giật môi: "Đau..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 999: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【3】

Đau?

"Nơi nào đau? " Bạc Sủng Nhi nhíu lại lông mày hỏi.

Tiểu Bảo cũng không lên tiếng, Hàn Như Y lúc này đã đứng ở phía sau Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi phát hiện Tiểu Bảo cùng từ trước không giống nhau, lập tức nắm tay Tiểu Bảo, lại một lần nữa dò hỏi: "Nơi nào đau? Hả?"

Vừa hỏi, Bạc Sủng Nhi vừa phát hiện cánh tay Tiểu Bảo xanh tím.

Tiểu Bảo mặc đồ ngủ dài, mới vừa rồi Bạc Sủng Nhi ôm cô bé, căn bản chưa nhìn ra xanh tím trên người cô bé, hiện tại nắm lên cô bé tay, tay áo tụt xuống, Bạc Sủng Nhi liền nhìn thấy trên làn da trắng trắng mềm mềm iện đầy dấu vết xanh xanh tím tím.

Hàn Như Y sắc mặt đại biến, theo bản năng xông lên trước, ôm lấy Tiểu Bảo, đem nó từ trong ngực Bạc Sủng Nhi tách ra.

Hung hăng mà nhìn chăm chăm Tiểu Bảo nói: "Còn không đi ngủ trưa!"

Tiểu Bảo bị làm cho sợ đến đứng ở nơi đó không dám động, chẳng qua là bĩu môi, thật biết điều một chút hương bên trong nhà đi tới, động tác ủy khuất.

Bạc Sủng Nhi làm sao có thể để Tiểu Bảo rời đi?

"Khoan hãy đi! " Bạc Sùng Nhi đứng lên, cũng không có liếc mắt nhìn Hàn Như Y, thẳng đi tới bên người Tiểu Bảo, đem Tiểu Bảo lại một lần nữa cẩn thận dẫn vào trong ngực của mình, không nói lời gì cởi áo Tiểu Bảo, lại phát hiện trên da thịt Tiểu Bảo có rất nhiều vết thương.

Có mới có cũ, rất dọa người.

Sắc mặt Bạc Sùng Nhi trong nháy mắt tái nhợt!

Tịch Giản Cận dù sao cũng là một người đàn ông, Tiểu Bảo là một cô bé, coi như là ba tuổi, mỗi lần Hàn Như Y mang theo Tiểu Bảo gặp Tịch Giản Cận, cũng võ trang cho Tiểu Bảo vô cùng kín, Tịch Giản Cận chưa chắc có thể phát hiện những thứ vết thương này, cộng thêm Tiểu Bảo cũng không khóc không làm khó, Tịch Giản Cận càng không khả năng đem quần áo Tiểu Bảo lột ra, đi kiểm tra một lần.

Khó trách Tịch Giản Cận nói Tiểu Bảo trừ khóc vẫn là khóc!

Cũng bị ngược đãi thành như vậy, không khóc mới là lạ!

"Tiểu Bảo, nói cho cô, là ai đem cháu đánh cho thành như vậy? " Bạc Sùng Nhi tận lực làm cho âm điệu mình, giữ vô cùng vững vàng, tuy nhiên vẫn không có kèm chế, ai đánh, Bạc Sùng Nhi làm sao có thể đoán không được, chẳng qua là cảm thấy sợ hãi.

Hàn Như Y điên rồi sao?

Đây là con của cô ta!

Con gái ruột thịt của cô ta, tại sao cô ta có thể đánh thành như vậy?

Nếu như Bạc Sùng Nhi cô có thể có một đứa con, nếu như cô có thể có, cô khẳng định đem con của cô nâng lên trời, để cho mọi người toàn thế

giới đem con của cô tôn sùng giống như là công chúa hoặc là vương tử
màn hình lên!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1000: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【4】

Tuyệt đối sẽ không ủy khuất con của mình nửa điểm.

Chớ đừng nói là đánh!

Tại sao cô ta có thể sinh một đứa bé, lại không thật lòng thương yêu, sủng ái!

Ngược lại xuống tay ác như vậy!

Bạc Sủng Nhi dần dần càng tức giận!

Tiểu Bảo không dám lên tiếng, Hàn Như Y đứng ở một bên thấy chuyện chính mình đánh Tiểu Bảo tình bị lộ rồi, ánh mắt dần dần trở nên âm trầm.

Cô ta gắt gao nhìn chăm chăm bóng lưng Bạc Sủng Nhi, ngón tay khẽ nắm chặt.

"Đừng sợ, Tiểu Bảo, nói cho cô, chỉ cần có cô, không ai dám bắt nạt Tiểu Bảo!" Bạc Sủng Nhi thấp giọng dỗ Tiểu Bảo: "Ai đánh cháu? Hả?"

Nước mắt Tiểu Bảo thoáng cái rơi xuống, nó vẫn bị đánh, mỗi lần nó đều rất sợ hãi, hiện tại trong lúc bất chợt thấy có người phát hiện chuyện này, còn đối với mình nói không có ai có thể bắt nạt nó.

Thật ra thì nó rất muốn nói cho chú, nhưng là nó sợ ma ma đánh nó.

Thật ra thì nó rất muốn ở cùng chú, nó không muốn ở cùng ma ma, từ nhỏ đến lớn, đều là chú đối với nó tốt nhất!

Thật ra thì ở thời điểm chú không có ở đây, ma ma thường xuyên đánh nó đấy!

Tiểu Bảo thật rất muốn có cha mẹ như hai người cô chú này, lập tức nước mắt của nó rơi xuống mạnh hơn, thoáng cái lao vào trong ngực Bạc Sủng Nhi, nhỏ giọng cẩn thận nói: "Cô ơi, cô dẫn cháu đi đi, cô dẫn cháu đi đi thôi, Tiểu Bảo không nên ở chỗ này... Ô ô ô..."

"Tiểu Bảo muốn đi theo chú, chú sẽ đối tốt với Tiểu Bảo..."

Tiểu Bảo vẫn khóc, vẫn khóc.

Song nói ba xạo, cũng đã đem lời nói cho hoàn toàn rõ ràng.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi lập tức đầy băng sương, Hàn Như Y thật là một kẻ điên, uống công cô còn cảm thấy cô ta rất đáng thương, chồng cô ta vì Tịch Giản Cận mà chết, trong lòng còn có oán hận, cô cũng cảm thấy có thể lý giải, một mực bao dung kiên nhẫn chờ cô ta tỉnh ngộ lại, ai biết, cô ta lại làm ra chuyện không có nhân tính đến như vậy!

Đây chỉ là một đứa bé!

Có như thế nào, trẻ con cũng đều vô tội!

Cô ta sao có thể ngược đãi nhi đồng?

"Hàn Như Y, có phải cô điên mất rồi hay không, đây là con gái của cô mà, cô lại đánh nó như vậy? Chẳng lẽ cô không biết, ngược đãi nhi đồng như vậy, là phạm pháp!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1001: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【5】

Bạc Sủng Nhi lau nước mắt Tiểu Bảo, đưa cho Tiểu Bảo một cái ánh mắt trấn an, lúc này mới đứng lên, cô nhất định phải đem Hàn Như Y đưa đến tòa!

"Đưa tôi đến tòa? Tôi để cho cô tiễn đến tòa! " Hàn Như Y đứng ở phía sau Bạc Sủng Nhi, âm lãnh lạnh cười nói một câu, ngay sau đó Bạc Sủng Nhi còn không có hoàn toàn xoay người, liền cảm giác được sau lưng của mình bị một thứ gì chạm vào.

Bạc Sủng Nhi nhú mào, khẽ nghiêng đầu.

"Không được nhúc nhích! Ở nhúc nhích tôi sẽ giết cô! " thanh âm bén nhọn của Hàn Như Y đột ngột vang lên: "Dù sao cô đã phát hiện tôi ngược đãi Tiểu Bảo rồi, Tịch Giản Cận cái người đàn ông đáng chết kia cũng sẽ không tin tưởng tôi rồi, không bằng hiện tại tôi nhân cơ hội giết cô, tôi đã sớm muốn đi tìm chồng của tôi, tôi đây liền mang theo cô cùng đi chết! Lưu lại một mình Tịch Giản Cận sống ở trên thế giới này, khó chịu chết anh tôi!"

Hàn Như Y vừa nói, vừa khanh khách nở nụ cười.

Tiếng cười của cô ta quanh quẩn trong phòng, đặc biệt dọa người, làm cho người tôi cảm giác được một loại âm lãnh đáng sợ.

"Tôi chính là điên mất rồi, thời điểm chồng của tôi chết, tôi liền điên mất rồi! Tôi liền thề không cho các người sống tốt, tại sao tôi phải cho các người sống tốt, cả đời tôi cũng không có cuộc sống tốt, các người cũng

đừng mơ tưởng! Tịch Giản Cận chỗ của anh ta tốt lắm! Anh ta chẳng qua là có ông nội là một cái thủ trưởng, có cha là một cái quan lớn, anh ta có gì đặc biệt hơn người, anh ta để cho chông của tôi thay anh ta đi chết! Anh ta đã sớm đáng chết rồi, anh ta tham sống sợ chết hơn bốn năm rồi!"

Hàn Như Y càng nói càng kích động, thậm chí tay cầm súng, cũng theo đó bắt đầu run rẩy lên.

"Chết? Chết đều là tiện nghi anh ta đấy! Tôi muốn để cho anh ta cũng thử một chút, cảm giác người trong lòng chết! Hiện tại tôi sẽ giết cô, đợi đến thời điểm anh ta tới, người nào cũng không thể nào cứu được cô, tập đoàn Bạc Đế các người có lợi hại, Tịch gia các người có lợi hại, cũng không thể đem cô từ âm tào địa phủ cứu ra!"

Hàn Như Y vừa nói, liền ha ha phá lên cười.

Bạc Sủng Nhi không dám quay đầu lại, chẳng qua là đưa lưng về phía Hàn Như Y, trên trán của cô đã hiện đầy mồ hôi.

Cô không phải là Tịch Giản Cận, không thể nào tránh né được miệng súng.

Giờ khắc này, Hàn Như Y thật sự là một người điên, có lẽ cô ta thật sự biết cách dùng súng bắn chết cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1002: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【6】

Cô còn không muốn chết.

Cô cùng Tịch Giản Cận, vừa mới bắt đầu.

Chân chân chính chính bắt đầu.

Đã trải qua nhiều chuyện tình bi thương cùng thống khổ như vậy, bọn họ hiện tại mới vừa đứng chung một chỗ, có thể biết lẫn nhau, chân chân chính chính quá cả hạnh phúc, cô không thể chết được!

Bạc Sủng Nhi nghĩ, giờ khắc này, mình rốt cuộc phải làm như thế nào, mới có thể sống?

Một người điên, một kẻ điên ngủ đông nhiều năm như vậy, trong lúc bất chợt bộc phát, như thế nào mới có thể không để cho cô ta giết mình?

Bạc Sủng Nhi không nói nên lời.

Thậm chí lời cầu xin, cô cũng không nói ra được

Nhưng là, cô lại biết, mạng của cô không phải là của chính cô, cô vẫn vì Tịch Giản Cận, vì Tịch Giản Cận, cô cũng không thể chết.

Cô không thể lưu lại một mình Tịch Giản Cận sống ở trong thế giới cô đơn như vậy!

Bạc Sủng Nhi nắm ngón tay thật chắc, cô chậm rãi cắn môi dưới, thần thái nhanh chóng cải biến.

Hàn Như Y ở phía sau của cô đã bắt đầu cúi đầu trầm trầm nở nụ cười.

Thậm chí, Tiểu Bảo đã bị cảnh tượng như vậy làm cho sợ đến không dám thở mạnh một tiếng, khóc cũng không dám khóc một chút!

"Tôi hận chết Tịch Giản Cận, tôi nói với cô, tôi nhịn nhiều năm như vậy, ở trước mặt của anh ta ngụy trang đã mệt chết đi rồi! Tôi hận không được rất nhiều lần ở phía sau anh ta, hung hăng mà giết anh ta, nhưng là mỗi một lần tôi đều ngụy trang, ngụy trang bộ dạng rất hiền lành, đợi thời gian lẳng lẳng mà qua, đợi tôi có một ngày có thể đụng phải cô, cái người sẽ khiến cho anh ta sống mơ mơ màng màng! Hiện tại tôi đụng phải, thật là giống như trong tưởng tượng của tôi, anh ta yêu cô, yêu đến biết rõ cô làm nhiều việc có lỗi với anh ta, nhưng vẫn lựa chọn tha thứ cho cô, tôi biết ngay, mất đi cô, Tịch Giản Cận anh ta cũng hoàn toàn xong đời!"

Hàn Như Y nghĩ tới đây, lập tức ngữ điệu âm trầm hơn: "Cô đừng trách tôi giết cô, muốn trách thì trách Tịch Giản Cận, ai bảo anh ta yêu cô, quan tâm cô? Tôi đã nói với cô, Bạc Cầm, cô chết, tôi cũng chết theo cô, dù sao Hàn Như tôi Y ở trên thế giới này chỉ còn một mình, cô đơn một mình, các người muốn báo thù cũng không báo được! Tôi chính là muốn cho tập đoàn Bạc Đế các người xem một chút ý thế hiệp người rốt cuộc là kết quả như thế nào!"

"Cho Tịch gia các người xem một chút chỉ bằng các người có quyền lực, có thể đem tánh mạng của người khác mà làm việc sao?!"

Cho nên, Bạc Cầm, cô đi chết sao!!!!"

Đi chết đi!

Hàn Như Y quả thực là tê tâm liệt phế hô lên!

Ngay sau đó, ngón tay, liền hung hăng mà nhấn xuống cò súng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1003: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【7】

Tịch Giản Cận mới ra quân khu, liền bị một người ngăn cản xe.

May là Tịch Giản Cận lái xe không nhanh, không có hoàn toàn đụng vào người.

Tịch Giản Cận nướnng mày, nhìn người cản xe của mình.

Triệu Tố Nhã!

Vẻ mặt khẽ chìm, ánh mắt cũng theo đó tối sầm, ngồi ở trong xe, vẫn không nhúc nhích.

Triệu Tố Nhã thoát nhìn rất chặt vật, đầu tóc lộn xộn, thấy Tịch Giản Cận, giống như là thấy được cứu tinh duy nhất, chạy đến bên cửa sổ xe Tịch Giản Cận, vươn tay, rầm rầm rầm bắt đầu vỗ cửa sổ xe.

Cô ta sao lại xuất hiện ở nơi này?

Không phải là bị Dịch Thiển mang đi sao?

Trong não Tịch Giản Cận nhanh chóng biến ảo nghĩ như vậy, nhưng vẫn ở một giây sau, chậm rãi hạ cửa sổ xe xuống.

Anh cũng không xuống xe.

Thậm chí cũng không có liếc mắt nhìn Triệu Tố Nhã.

Triệu Tố Nhã sắc mặt cực kỳ tái nhợt, nơi nào còn có những thứ tư thái xinh đẹp kia, mang trên mặt vết sẹo dọa người.

"Tịch Giản Cận... Van cầu anh giúp em một chút đi, em chịu đủ rồi, chịu đủ cuộc sống như vậy rồi!"

Triệu Tố Nhã mang thanh âm nồng đậm cầu khẩn, nắm cửa sổ xe, cứ như vậy quỳ xuống: "Anh đi bảo Bạc tiểu thư cùng Dịch thiếu gia bỏ qua cho em đi, em sẽ không xuất hiện tại thế giới của cô ấy nữa, đừng phái người theo dõi em, em chịu không được rồi, em chịu không được rồi!"

Triệu Tố Nhã vừa nghĩ, đã cảm thấy thật rất kinh khủng, mỗi ngày không có tự do, mỗi ngày đều có người ở phía sau gắt gao giám thị chính mình.

Đi tới chỗ nào, cũng có thể cảm giác được có vô số ánh mắt nhìn mình.

Thậm chí, chạy trốn, mỗi một lần đều là thất bại!

Cô không thể cùng người khác nói chuyện, Dịch Thiển nói sợ cô gặp phải tập kích, cô không thể dễ dàng ra ngoài, Dịch Thiển nói sợ cô xảy ra tai nạn xe cộ, không an toàn, thậm chí buổi tối lúc cô ngủ, cũng có mấy người ở phòng ngủ của cô nhìn cô chăm chăm.

Cô quả thực gần thành kẻ điên rồi.

Cuộc sống như vậy nếu còn tiếp tục, cô thật sẽ điên mất!

Cái gọi là tình yêu, cái gọi là hận ý, nơi nào còn? Cũng so ra kém sự tự do!

Nếu như nói bọn họ có thể bỏ qua cho cô, cô thật sẽ rời đi X thị, cũng không trở lại nữa!

Cô hối hận!

Vô cùng hối hận!

"Tịch Giản Cận, em biết em làm rất nhiều thật chuyện có lỗi, em biết em sai lầm rồi, em không nên đi hại Bạc tiểu thư... Anh để cho em chết cũng được, nhưng mà hiện tại cuộc sống như vậy, em thật sống quá đủ rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1004: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【8】

Triệu Tố Nhã nói tới đây, âm điệu cũng trở nên có chút tinh tế mà tuyệt vọng.

"Lúc ấy, Tần thiếu gia tìm em, em nên đi, em không nên lưu lại, em không nên chưa từ bỏ ý định muốn chia rẽ hai người!"

"Em sai lầm rồi... Em biết anh không phải là của em, em hiện tại cũng không yêu anh, van cầu anh bỏ qua cho em đi, hoặc là dứt khoát giết em đi!"

Ánh mắt Triệu Tố Nhã dần dần trở nên có chút tan rã, cô thấy Tịch Giản Cận vẫn tuấn mỹ phi phàm giống như trước, từng để cho chính mình tim đập rộn lên, nhưng đáy lòng không có nửa điểm cảm giác động tâm, có chăng qua là sợ hãi thật sâu!

Cô thua rồi, triệt triệt để để nhận thua!

Bại bởi Bạc Cầm rồi!

Người đàn bà kia, cô thừa nhận, cô ta lợi hại nhất!

Chỉ cần có thể làm cho cô tự do, có thể làm cho cô sống cuộc sống đơn giản nhất, cô tuyệt đối sẽ không trêu chọc bọn họ!

Thanh âm Triệu Tố Nhã nhẹ đến không thể nhẹ hơn, chậm rãi lắm lắm: "Em lúc ấy không nên mê luyến anh, em không nên bày mưu khiến

hai người chia tay, em không nên làm những thứ chuyện ghê tởm kia, đều là em xấu xa, đều là em không đúng!"

Triệu Tố Nhã vừa nói, vừa vươn tay, bắt đầu đánh khuôn mặt của mình.

Cô đánh rất dùng sức.

Tịch Giản Cận khẽ cau lại lông mày.

Đúng là không nghĩ tới có thể đụng phải Triệu Tố Nhã, cũng đã đem cái người này quên mất.

Cái cô gái này từng để cho mình và Bạc Sủng Nhi tách ra.

Cái cô gái này có thể nói là đem vận mệnh của mình tạo thành cục diện hôm nay!

Cô ta rốt cuộc cũng quỳ ở trước mặt của mình bắt đầu cầu xin tha thứ rồi!

Anh đột nhiên nhớ tới, Bạc Sủng Nhi từng hướng về phía cô ta nói những lời đó.

Triệu Tố Nhã, tôi không hận cô, tôi cũng không trách cô, tôi cũng không phải là làm khó cô, tôi muốn cảm ơn cô, là cô để cho tôi biết, tôi nên yêu như thế nào!

Vậy anh nên nói cái gì?

Những lời đó, anh không nói ra, cho tới nay, anh đều biết yêu như thế nào!

Tịch Giản Cận khẽ rũ mắt xuống, một hồi lâu mới nói: "Cô đi van xin cô ấy đi..."

Quyền quyết định vẫn để cho cô đi.

Nếu cô tha thứ, kia liền tha thứ, nếu không tha thứ, kia liền không tha thứ.

Anh chắc chắn sẽ không vì Triệu Tố Nhã, làm cô tức giận! -----

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1005: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【9】

Ánh mắt Triệu Tố Nhã dần dần mờ đi, cô tìm không được Bạc Sủng Nhi, thậm chí phòng cô cũng ra không được, hôm nay là cô đã chạy tới, có lẽ cô còn sẽ bị người bắt trở về đây!

Không tới mười phút đồng hồ, cô luôn sẽ bị người của Dịch Thiển bắt trở về!

Triệu Tố Nhã còn không hoàn toàn nghĩ xong, quả thật nơi xa đã xuất hiện người áo đen, hướng phía bọn họ lại gần.

Triệu Tố Nhã trơ mắt nhìn Tịch Giản Cận, âm điệu buồn bã không còn hình dáng: "Van cầu anh, em bị bọn họ bắt trở về, em thật không muốn sống như thế nữa!"

"Em lúc đầu cũng không nghĩ làm như vậy, em chỉ là nhận được điện thoại, nhận được điện thoại từ vị hôn thê của anh, cô ta bảo em làm như vậy, em mới làm... Em sai lầm rồi... Tịch Giản Cận, Tịch thái tử, Tịch..."

Triệu Tố Nhã còn không nói xong, liền bị người kéo đi.

Tịch Giản Cận ngồi ở trong xe, vẻ mặt có chút rung động.

Mới vừa rồi Triệu Tố Nhã nói gì?

Điện thoại từ vị hôn thê của anh, cô ta bảo em làm như vậy?

Hàn Như Y?

Hàn Như Y gọi điện thoại cho Triệu Tố Nhã, phân phó cô đem chuyện cũ nói cho Bạc Sủng Nhi, thuận tiện nói với mình hay sao?

Tại sao Hàn Như Y muốn làm như vậy?

Tịch Giản Cận chẳng qua là cảm thấy đáy lòng lộ bộp một chút, ngay sau đó, anh liền nghĩ tới Tiểu Bảo bị bệnh máu trắng, sau khi Hàn Như Y đi tìm Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi nghiêm nhiên giống như là thay đổi thành một người khác, muốn bán cô ấy đi?

Tịch Giản Cận nghĩ tới đây, cũng không dám tiếp tục nhớ lại nữa!

Chính mình đêm hôm đó cầu hôn, tin tức đã truyền khắp toàn thế giới, tại sao một chiều kia Hàn Như Y không có tìm anh?

Hết lần này tới lần khác là ở đêm hôm anh đính hôn xuất hiện?

Lúc trước, Hàn Như Y vẫn cũng rất quy củ nói mình trôi qua rất khá!

Hơn nữa, Bạc Tình quay phim, đều là Hàn Như Y cùng Tiểu Bảo người thật, bọn họ rõ ràng sống rất khá.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tịch Giản Cận ngồi ở trong xe, đại não là một mảnh trống không.

Anh nghĩ, có phải anh hồ đồ hay không?

Hoặc là nói, đáy lòng của anh hiện lên ý nghĩ kia, anh không dám đi xác nhận chút nào!

Hơn bốn năm, Hàn Như Y đối với mình thật rất tốt, hơn nữa rất thông tình đạt lý, hiểu chuyện hiền lành... Thậm chí lúc ấy, cô còn khuyên mình cùng Bạc Sủng Nhi hòa hảo, tha thứ cho Bạc Sủng Nhi, tìm kiếm chân ái của mình... Để xuống những thứ chuyện cũ kia!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1006: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【10】

Hàn Như Y khắp nơi đều là đứng ở góc độ của anh, vì anh nghĩ tới những chuyện này!

Hàn Như Y đối với anh là chân tâm thật ý, nhưng là tại sao, Hàn Như Y lại để Triệu Tố Nhã đi làm những chuyện đó?

Chẳng lẽ...

Tịch Giản Cận giống như là cảm thấy tim của mình một đường trầm xuống, chìm đến đáy cốc, chìm đến vực sâu, run rẩy cực kỳ lợi hại.

Tay của anh dùng sức nắm tay lái, giống như là đè nén tâm tình xao động bất an ở đáy lòng.

Hồi lâu, anh mới giẫm chân ga, hướng chỗ Hàn Như Y đi tới.

Anh nhất định phải đi hỏi Hàn Như Y một câu, rốt cuộc tại sao phải làm chuyện này?

Ở khoảnh khắc đó, Bạc Sùng Nhi cảm thấy trái tim của mình giống như là ngưng đập.

Trong tay cô nắm chính là con búp bê kia, theo thanh âm Hàn Như Y đè xuống cò súng, rơi ở trên mặt đất.

Cô cứ như thế phải chết sao?

Nếu như cô chết rồi, Tiểu Tịch có thể rất thương tâm hay không?

Nếu như không có cô, ban đêm Tiểu Tịch ngủ một mình, có thể cảm thấy rất cô đơn hay không?

Nếu như không có cô, một mình Tiểu Tịch có thể đứng ở lối đi bộ, trong lúc bất chợt lệ rơi đầy mặt hay không?

Nếu như không có cô, Tiểu Tịch một mình cả đời như vậy, lâu như thế, anh sẽ sống thế nào?

Nếu như không có cô...

Bạc Sung Nhi càng nghĩ càng cảm thấy đáy lòng đau đớn khó nhin.

Cô hối hận!

Hôm nay cô không nên tới nơi này!

Cô không nên nghe được tối hôm qua Tịch Giản Cận tùy tiện một câu bực tức, liền quan tâm Tiểu Bảo!

Cô không thể bỏ lại Tiểu Tịch của cô như vậy!

Trên cái thế giới này, trừ cô chân tâm thật ý yêu Tiểu Tịch, những người khác cũng không chân chân chính chính đem Tiểu Tịch coi như bạn bè.

Người Tịch gia rất lợi hại, kia thì thế nào? Rất biết giáo dục con cái, kia thì thế nào? Nhưng là cuối cùng làm chuyện sau lưng này, là hung hăng mà thương tổn Tiểu Tịch của cô đấy!

Thậm chí, chú Tân Thích một mực nghiên cứu phương án cho Tiểu Tịch, bọn họ một đứa bé còn chưa kịp có đâu!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1007: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【11】

Hàn Như Y đứng ở nơi đó, âm u mà cười cười.

Cuộc sống như vậy, thật ra thì cô cũng sống đủ rồi, chết đi... Mang theo Tiểu công chúa Bạc Gia chôn cùng, thật ra thì rất tốt!

Mắt của cô ta đều là một mảnh máu đỏ.

Giống như là hoàn toàn không có lý trí.

Đang ở thời điểm ngón tay của cô dùng sức hoàn toàn đè xuống cò súng, ngoài cửa đột nhiên lại truyền đến tiếng bước chân.

Tiếng bước chân uen thuộc.

Từng điểm từng điểm hướng trong phòng.

Đáy mắt Bạc Sủng Nhi hiện lên một tầng vui mừng.

Tịch, Tịch tới rồi sao?

Cô có thể không cần chết?

Đáy mắt Hàn Như Y khẽ chìm, vào lúc này, người đàn ông kia lại tới?

Cứu cô ta sao?

Nghĩ hay lắm!

Cô sẽ làm cho Bạc Sủng Nhi cản trở trước mặt Tịch Giản Cận, chết ở trước mặt của anh ta!

Để cho anh ta thúc thủ vô sách!

Càng thêm đau khổ!

Nghĩ tới đây, đáy lòng Hàn Như Y càng đặc ý hơn.

Song, cửa phòng trong nháy mắt được mở.

Hàn Như Y nghĩ, nếu như hiện tại chính mình nổ súng, y theo sức bật của Tịch Giản Cận, tuyệt đối là có thể xông lại, mang theo Bạc Sủng Nhi tránh ra!

Ngay sau đó, Hàn Như Y liền trong lúc bất chợt rơi xuống nước mắt, có thể so với diễn viên thâm niên, hai tay giơ súng, run rẩy nói: "Tiểu Bảo căn bản không hiểu chuyện, cô sao có thể làm như vậy, xô làm như vậy tôi sẽ giết cô!"

Tịch Giản Cận trăm triệu không nghĩ tới chính mình đi vào lại nhìn thấy hình ảnh như vậy.

Hàn Như Y lại giơ súng nhắm ngay giữa lưng Bạc Sủng Nhi!

Phía sau lưng của anh trong lúc bất chợt ngay tại xuất hiện một tầng mồ hôi lạnh.

Ánh mắt đột nhiên trở nên cực kỳ cẩn thận, không tự chủ được mở miệng nói: "Như Y... Em làm cái gì vậy?"

Hàn Như Y nghe được thanh âm Tịch Giản Cận, quay đầu, nước mắt rơi dũ tợn hơn, hai tay cầm súng, như cũ chỉ vào Bạc Sủng Nhi: "Giản Cận... anh nhanh giúp em van cầu Bạc tiểu thư, anh không cần rời đi lúc này, em không cần đi nước Mỹ, cô ấy nói em không đi, cô ấy sẽ đem Tiểu

Bảo bóp chết, anh xem một chút vết thương trên người Tiểu Bảo, đều là cô ấy đánh..."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1008: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【12】

"Tiểu Bảo cũng bị cô ấy hù cho không dám nói tiếp nữa, Giản Cận..."

Hàn Như Y vừa nói, vừa tỏ vẻ sợ hãi.

Chỉ là trong súng tay của cô ta, vẫn luôn nhắm ngay Bạc Sủng Nhi.

Ánh mắt Tịch Giản Cận khẽ đối đối, khoảng cách gần như vậy, nếu như anh đơn thuần dựa vào sức bật, có lẽ là đại khái có thể đem Bạc Sủng Nhi đẩy ra khỏi khu vực nguy hiểm.

Nhưng là, cũng chỉ có tỷ lệ năm mươi phần trăm.

Nếu như một khi anh thất thủ, sợ rằng... Bạc Sủng Nhi sẽ...

Tịch Giản Cận lập tức cũng không dám nghĩ một chút.

Trên cái thế giới này có một loại người là như thế, lúc đối mặt điều gì đó, đều trấn định, thậm chí thời điểm lúc ấy Bạc Sủng Nhi cầm súng hướng về phía cái trán anh, anh đều bình tĩnh như nước, phong khinh vân đạm, dửng dưng.

Nhưng là đối mặt với người mình chân chân chính chính quan tâm, anh thủy chung không cách nào bình tĩnh.

Trên trán Tịch Giản Cận dần dần hiện đầy mồ hôi.

Tay của anh nắm lại, buông ra, nắm lại, buông ra, cuối cùng vẫn là cắn răng, cuối cùng không dám liều chết đánh cược một lần, chỉ có thể lấy một

mảnh ánh mắt lạnh nhạt nhìn Hàn Như Y, nhẹ giọng nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Hỏi xong, liền đem ánh mắt bén nhọn bắn về phía Bạc Sủng Nhi: "Làm sao em lại tới nơi này?"

Bạc Sủng Nhi lòng tràn đầy vui mừng, bởi vì cái ánh mắt này của Tịch Giản Cận mà trong nháy mắt trở nên có chút giật mình, ngay sau đó ánh mắt của cô theo đó cũng mờ đi, tại sao Tịch Giản Cận có thể nói chuyện với cô như vậy?

Anh chẳng lẽ không thấy hiện tại Hàn Như Y muốn mạng của cô rồi sao?

Tịch Giản Cận nhìn ra được ánh mắt Bạc Sủng Nhi âm ảm xuống, đáy lòng theo đó có một trận đau lòng, thật xin lỗi, sau này anh sẽ giải thích, anh không cách nào làm cho em đang ở trước mặt của anh bị thương... Anh cũng không cách nào lấy tánh mạng của em để đánh cược, đánh cược anh có thể từ trong tay Hàn Như Y, đầy đủ không sót mẻ đem em cứu đi!

"Giản Cận... Em không muốn đi nước Mỹ, em... " Hàn Như Y run lấy bầy nói như vậy, ánh mắt lại thủy chung là đang tìm cơ hội, nỗ sủng!

Tế bào toàn thân Tịch Giản Cận đều tràn đầy phòng bị cùng cảnh giác, anh tự nhiên biết hiện tại Hàn Như Y là diễn trò với mình, nghĩ làm cho mình bỏ qua đề phòng, tìm một cơ hội nỗ sủng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1009: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【13】

Anh nghĩ, anh hiểu được quá muộn, thật ra thì lúc trước hẳn là phải cảnh giác, nhưng là ai có thể nghĩ đến Hàn Như Y lại che dấu bốn năm

Hiện tại Hàn Như Y muốn làm nhất là cái gì?

Hoặc là nói, thời điểm anh làm chuyện gì, Hàn Như Y biết... sẽ hài lòng, đặc ý nhất?

Tịch Giản Cận trong não nhanh chóng chuyển động, mục đích Hàn Như Y làm như vậy, là vì cái gì? Không muốn làm cho mình và Bạc Sủng Nhi ở chung một chỗ?

Như vậy, không phải là mình hiện tại chỉ cần giả bộ cùng Bạc Sủng Nhi tan vỡ, Hàn Như Y sẽ mất cảnh giác?

Hiện tại chính mình trì hoãn một chút thời gian trước, tìm được cơ hội, lập tức đưa Bạc Sủng Nhi ra cái phòng nguy hiểm này!

Nghĩ tới đây, sắc mặt Tịch Giản Cận lập tức trở nên âm trầm và đáng sợ, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi đứng nơi đó, gần từng chữ nói: "Bạc Cẩm, rốt cuộc em náo đủ chưa? Ai bảo em tới nơi này! Làm sao em vẫn không hiểu chuyện như vậy?"

Anh tin tưởng cô sao?

Bạc Sủng Nhi chậm rãi quay đầu, cô không cảm thấy khẩu súng trước mặt của Hàn Như Y rốt cuộc đáng sợ cỡ nào rồi, ánh mắt chẳng qua là yên

lặng nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, lại phát hiện hình như người đàn ông thật sự tức giận, cô há miệng, nhưng không cho anh bất kỳ giải thích nào.

Thủy chung anh đều không tin cô.

Từ quá khứ đến bây giờ, vẫn không chịu tin cô!

Ngày đó, ở phòng cà phê, anh nói, chỉ cần cô nói, anh đều tin, thì ra đều là gạt người!

Cô làm sao có thể ngược đãi con gái Hàn Như Y? Cô làm sao có thể...

Những chuyện này, Tịch Giản Cận anh suy nghĩ một chút, liền sẽ biết!

Hàn Như Y ở đáy lòng của anh, có độ tin cậy lớn như vậy sao?

Bạc Sủng Nhi không nhịn được nghĩ đến ngày đó, Hàn Như Y đối với mình nói những lời đó.

Tịch Giản Cận sẽ không tin tưởng cô!

Tôi dùng bốn năm tranh thủ tín nhiệm của anh ta rồi!

Quả thật như thế sao?

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi ngày càng lạnh lẽo!

Cô không nói tiếng nào nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận không nhìn ánh mắt của cô, vẫn luôn chú ý đến súng trong tay Hàn Như Y, anh chậm rãi mấp máy môi, âm điệu nghiêm nghị: "Nếu như không phải là em mang thai anh mới cưới em, em cho rằng anh thật sự muốn cưới em sao? Hàn Như Y là vợ ân nhân cứu mạng của anh, Tiểu Bảo là con gái ân nhân cứu mạng của anh, anh đã cảnh cáo em, đừng xúc phạm điểm mấu chốt của anh, nếu không anh khẳng định sẽ không chút lưu tình!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1010: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【14】

Thân thể Bạc Sủng Nhi khẽ lay động một cái, môi của cô hiện lên vẻ cười lạnh.

Tịch Giản Cận lúc này mới nện bước chân, từng điếm từng điếm hướng Bạc Sủng Nhi nhích lại gần, nghiêm nghị nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, nói: "Đi xin lỗi Hàn Như Y!"

Mép Hàn Như Y hiện lên vẻ cười lạnh, làm như giấu cợt nhìn Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi âm thầm mà cắn răng, cảm thấy thấy được toàn thế giới nhất đều đang chê cười mình.

Ngay sau đó lại cảm thấy thê lương.

Có thể trách ai được?

Ban đầu là chính mình luôn mồm nói, chính mình ghen tỵ với Hàn Như Y, bán đi Hàn Như Y, thậm chí người tập đoàn Bạc Đế hỏi mình nguyên nhân, mình cũng không chịu nói.

Hiện tại Hàn Như Y nói cô muốn đem cô ta đuổi đi nước Mỹ, Tịch Giản Cận tin tưởng, cũng là dễ hiểu.

Nhưng là đáy lòng vẫn có chút đau.

Là mình quá ngu hay quá ngây thơ, ngày đó thật cho là Tịch Giản Cận tin chính mình, thật cho là Tịch Giản Cận tha thứ chính mình rồi.

Cô âm thầm mà cắn cắn môi, kiêu ngạo của cô, không cho phép mình ở họ trước hai người bọn có nửa điểm mềm mại.

"Giản Cận... Anh đừng hung cô ấy, em cùng Tiểu Bảo vẫn nên rời đi, chúng em sau này không cần anh quan tâm nữa, anh đừng cùng cô ấy tức giận, em biết, em làm liên lụy tới anh, em biết, A Lãng anh ấy đã chết bốn năm rồi, sinh chiếu cố chúng em bốn năm, thật ra thì đã đủ rồi, em sớm nên rời đi..."

Hàn Như Y nhắc tới đội trưởng Tịch Giản Cận.

Sắc mặt Tịch Giản Cận lập tức trở nên có chút âm trầm.

Tay của anh dần dần cầm thành quả đấm, nhìn Bạc Sủng Nhi, "Như Y... Em không cần đi, Tiểu Bảo cũng không thể đi, muốn đi thì chính là cô ấy! Em yên tâm, anh tuyệt đối sẽ không làm cho cô ấy bắt nạt hai mẹ con em nữa!"

Anh nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sủng Nhi, gần từng chữ nói: "Coi như là anh yêu em, mức độ dễ dàng tha thứ của anh đối với em cũng có hạn đấy!"

Bạc Sủng Nhi cười lạnh, lúc này, Tịch Giản Cận chăm chú như vậy, nghiêm túc như vậy, cô phân biệt không ra thiệt giả.

Cô còn tưởng rằng anh đến, mình có thể không bị Hàn Như Y giết chết.

Hiện tại đây?

Có được lại là giễu cợt cùng tức giận của anh?

Bạc Sủng Nhi trong nháy mắt cảm giác mình thật ra thì hơi mệt mỏi, cô nghĩ, chuyện cho tới bây giờ, Tịch Giản Cận thật đúng là cảm giác mình

là một cô gái xấu xa sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1011: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (17)

Lúc trước chính mình bán Hàn Như Y, anh có thể cho rằng như vậy.

Chính mình thiết kế gả cho anh, sinh hoạt cùng chung một chỗ lâu như vậy, chẳng lẽ anh còn không hiểu rõ cô?

Cô đã móc gan để thể hiện mình yêu anh rồi!

Những thay đổi cùng khác biệt, anh còn không nhìn thấy sao?

Bạc Sủng Nhi hơi rủ tầm mắt xuống, kỳ thật không muốn cúi đầu, lại vẫn không tự chủ được hỏi một câu: "Tịch, anh đã nói tin em!"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Đáy lòng cũng không ngừng nói, thật xin lỗi, Bạc Sủng Nhi, nhịn một chút, nhịn một chút cái gì cũng không có.....

"Tịch, nếu như em nói, Hàn Như Y nói láo, anh tin em sao?"

Tịch Giản Cận tránh mắt của Bạc Sủng Nhi.

Tin.

Anh tin.

Chuyện gì anh đều đoán không sai biệt lắm, làm sao có thể không tin cô?

Chỉ là..... Hiện tại, không phải chúng ta đang đàm luận những thứ này!

Bạc Sủng Nhi đột nhiên cười lên, mang theo vài phần thương tâm, mím môi, trên mặt long lanh bức người, hiện đầy trào phúng: "Anh rõ ràng cũng không tin em!"

Sớm biết chính mình thay đổi, cũng không cách nào được anh tín nhiệm, chính mình lúc trước tại sao vì anh thay đổi?

Buồn cười cỡ nào!

"Em cũng là muốn đuổi cô ta tới nước Mỹ, em cũng chán ghét cô ta, vậy thì thế nào?"

"Không chỉ là như thế, hôm nay nếu như em có thể từ nơi này ra ngoài, em tuyệt đối sẽ không bỏ qua cô ta....."

Bạc Sủng Nhi nói đến căn răng, mang theo vài phần điêu ngoa tùy hứng.

Bản tính lộ ra ngoài, kỳ thật cũng chẳng che giấu tôn nghiêm chính mình còn thừa.

Ngón tay Hàn Như Y hơi hơi lỏng súng ống, nhìn bọn họ giống như lại muốn ồn ào tách ra rồi?

Nhưng mà một giây sau, đau đớn trong mắt Tịch Giản Cận lại làm cho Hàn Như Y thấy rõ!

Cô ta nhất thời hiểu ra mục đích Tịch Giản Cận.

Ánh mắt càng tàn nhẫn!

Cô ta âm trầm cười lạnh, càng nhắm ngay Bạc Sủng Nhi.

"Em câm miệng cho anh!" Tịch Giản Cận đột nhiên càng tàn khốc vô tình, anh kéo Bạc Sủng Nhi, mang theo vài phần thô bạo, đem cô hung hăng đẩy ra ngoài cửa: "Em hiện tại lập tức biến mất cho anh!"

Động tác Tịch Giản Cận đặc biệt nhanh, là đẩy cô ra ngoài cửa.

Bạc Sủng Nhi cũng không có bất kỳ phản ứng gì, chẳng qua là cảm thấy một sức lực đưa mình ra ngoài.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1012: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (18)

Tịch Giản Cận vì phòng ngừa đẫy Bạc Sủng Nhi bị thương, cho nên cả người cũng chạy ra của một đoạn, mới đem cô đẩy ra.

Sau đó hung hăng đóng cửa.

Mà sau họng súng vừa rời nhắm Bạc Sủng Nhi đã bắn qua, thẳng tắp cắm vào vách tường.

Súng là cách âm.

Năm đó Tịch Giản Cận lưu cho Hàn Như Y.

Sau khi súng bắn ra, Tịch Giản Cận mới đứng vững thân thể, nhìn chăm chăm Hàn Như Y, từng bước từng bước đến trước mặt của cô ta.

Ánh mắt Tịch Giản Cận rất bình ổn.

Hàn Như Y cầm súng, hơi thở hỗn hển, vừa rời những biểu lộ buồn bã, trong nháy mắt đều không tồn tại, chỉ là ánh mắt mang theo hận ý, nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận mím môi, chậm rãi cười một tiếng, trong mắt không có quá nhiều gợn sóng, thoáng cúi đầu, anh mới mở miệng: "Như Y..... Em làm gì vậy?"

Làm gì để mình mệt mỏi như thế?

"Hận anh, muốn giết anh, sớm nói cho anh biết một chút, không phải tốt sao, làm gì trăm phương ngàn kế như thế, nếu quả như cô ấy chết hoặc là anh chết đi, đáy lòng của em sẽ dễ chịu sao?"

Tịch Giản Cận, không có nửa điểm tức giận, giống như là câu trần thuật bình tĩnh nhất.

"Trọn vẹn hơn bốn năm, thì ra em sống không tốt, cho tới nay anh còn tưởng rằng chiếu cố em và Tiểu Bảo rất tốt!"

Tịch Giản Cận nói câu này, mang theo nồng đậm thất lạc cùng bất đắc dĩ.

Hàn Như Y không nghĩ tới Tịch Giản Cận bình tĩnh như vậy.

Chân tướng sự tình đã hoàn toàn bị công bố, chính mình cũng không cần thiết tiếp tục diễn trò, trên mặt cũng phù nụ cười âm ngoan.

Tịch Giản Cận vẫn cho là chính mình rất quen thuộc tướng mạo Hàn Như Y, thế nhưng hiện tại, anh lại cảm thấy xa lạ như thế.

Anh cúi đầu xuống, bật cười.

Nụ cười như thế, lại làm cho Hàn Như Y vô cùng sợ hãi.

Vô cùng khó chịu.

"May mà anh còn tưởng rằng anh đã nỗ lực trả nợ, thì ra..... Anh làm những chuyện kia, đều là phí công!"

"Anh còn nói với đội trưởng đã chết, anh chiếu cố hai người rất tốt, bây giờ nghĩ lại, đều là trò cười!"

"Nhìn xem toàn thân Tiểu Bảo, đều là vết thương chồng chất, anh thế mà vẫn luôn không có phát hiện, Như Y..... Em muốn tra tấn anh rất đơn

giản, làm gì ra tay với đứa trẻ ba tuổi? Nó cái gì cũng không biết, vô tội nhất rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1013: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (19)

"Huống hồ, nó còn là con gái ruột thịt của em! Em đến cùng, còn có tâm hay không? Chẳng lẽ, anh liền so với con của em còn quan trọng hơn, chỉ cần anh có thể sống không tốt, Tiểu Bảo có phải bị anh đánh chết cũng đáng giá không!"

Tịch Giản Cận nói đến câu nói sau cùng, rốt cục ngậy người tức giận.

Là tức giận!

Tuy Tiểu Bảo không phải con gái anh, thế nhưng từ khi sinh đến hiện tại, anh đều nhìn nó lớn lên, tình cảm cũng không phải giả!

Thế mà lọt vào ngược đãi như vậy, anh.....

"Đúng!"

Hàn Như Y thẳng thắn khẳng định cho Tịch Giản Cận.

"Đúng, nếu như có thể để anh cả một đời đau đến không muốn sống, Tiểu Bảo chết cũng đáng!"

"Dựa vào cái gì anh có thể đứng ở chỗ này quang minh chính đại còn sống? Dựa vào cái gì để chồng của tôi chết thay?"

"Tịch Giản Cận, thực không dám giấu giếm, hơn bốn năm này, tôi đưa cho anh tất cả đều là giả! Trong lòng tôi hận chết anh! Tôi hận anh đến nghiến răng, tôi ước gì một ngày tự mình nhìn anh giống tôi, đau mất người yêu, đau đến không muốn sống!"

Hàn Như Y mím môi, cười nhẹ, ngữ điệu đều là nhẹ nhàng chậm chạp, nghe qua rất đẹp, lại rất đáng sợ.

Đôi mắt Tịch Giản Cận hơi co rụt lại.

Đáy lòng tràn đầy sợ.

Đau mắt người yêu!

Nếu như Bạc Sủng Nhi chết, anh nên làm cái gì?

Tay Tịch Giản Cận không nhịn được hơi nắm lại!

"Làm sao? Anh có phải cảm thấy tôi là kẻ điên hay không, tôi là kẻ điên vậy thì thế nào? Tôi nói cho anh, anh còn có nhiều chuyện không biết! Này người phụ nữ kia vì bán tôi đi? Kỳ thật, cô ta đều lừa gạt anh..... Tôi chính là muốn cô ta bán tôi cho Vick tiên sinh!"

"Tôi nói với cô ta, nếu như cô ta không làm, tôi liền đem những chuyện kia nói cho anh, tôi để anh đau đến không muốn sống!"

"Cô ta đau lòng anh, anh biết không, cô ta sợ người khổ sở, khi đó cô ta vừa lúc cảm thấy có lỗi với anh, cho nên cô ta đáp ứng!"

" Mặc dù cô ta hận đến nghiến răng, tức giận đến muốn đánh chết tôi, thế nhưng cô ta không có cách nào, cô ta chỉ có thể cùng tôi ký hiệp nghị, đem tôi bán đi, thậm chí còn hiến cốt tủy cho Tiểu Bảo!"

"Cô ta cho Tiểu Bảo tủy, tôi sẽ không làm khó anh sao?"

"Cô ta nắm m!"

"Mục đích tôi làm, cũng là để anh và cô ta sống không an ổn! Để anh khó chịu chết!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1014: Dem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (20)

Trong mắt Tịch Giản Cận, thoáng hiện một vòng rung động, anh nhìn chăm chăm Hàn Như Y, một hồi hỏi: "Em lấy gì uy hiếp cô ấy?"

Hàn Như Y không nói gì.

Tịch Giản Cận lặp lại một lần: "Đến cùng là chuyện gì?"

Chuyện gì có thể uy hiếp được Bạc Sủng Nhi?

Loáng thoáng anh có thể đoán được, này người phụ nữ đến cùng vì anh làm cái gì.

Đáy lòng của anh, không không chế được bắt đầu đau đớn rồi!

Hàn Như Y lại nhẹ nhàng cười ra tiếng: "Làm sao hả? Muốn biết là chuyện gì? Vậy thì tốt, tôi cho anh biết!"

"Tịch Giản Cận anh thật đáng thương, anh từ nhỏ đến lớn muốn vứt bỏ vầng sáng gia tộc trở thành một người kính nể, thế nhưng anh biết không, kỳ thật anh cho tới bây giờ đều không có được người kính nể qua, mọi người đều khinh bỉ anh! Anh biết tại sao không? Bởi vì phía sau anh ông nội, có ba ba! Anh mỗi lần đi làm nhiệm vụ, bọn họ đều kêu người khác bảo hộ anh, lúc nào cũng có thể vì anh liều mình!"

"Đây đều là chồng tôi nói cho tôi, lúc anh ấy nói với tôi, kỳ thật đều mang theo vài phần nhìn anh không tầm thường!"

"Nói những người lớn lên trong gia đình quý tộc, đã không có bản lĩnh gì, còn tới tham gia lính đặc chủng?"

"Anh cho rằng anh ấy thật muốn cứu nanhgười sao? Anh ấy căn bản không muốn! Trong đầu anh ấy chưa bao giờ để mắt tới anh!"

"Những chiến hữu kia của anh, không có một người nào để mắt tới anh! Bọn họ sợ dĩ làm như vậy, là bởi vì cấp trên ra lệnh, bọn họ nhất định phải chấp hành, nếu không cũng là bị phán quân quy, muốn mạng!"

"Kỳ thật trong lòng bọn họ, đều tại xem thường anh!"

Trong nháy mắt sắc mặt Tịch Giản Cận tái nhợt.

Thân thể cao lớn cũng hơi lay động một cái.

Hàn Như Y nói là sự thật sao?

Đội trưởng cứu anh, không phải cái gọi là huynh đệ, không phải cái gọi là chiến hữu, mà chính là thuần túy chấp hành mệnh lệnh?

Nếu như không phải ông nội cùng ba ba, có phải hay không, đội trưởng lúc ấy căn bản sẽ trở mặt nhìn chính mình chết?

Bảy năm, bảy năm sinh hoạt trong quân đội, những cảm tình kia, đều là giả?

Tịch Giản Cận cảm giác chính mình nghe được trò cười, thế nhưng cái trò cười này, lại làm cho anh cảm thấy, cái này cũng là thật.

Những tác phong này, là ông nội cùng ba ba làm!

Chính mình nỗ lực như vậy, thì ra, đều là vô dụng!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1015: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (21)

"Tôi có thể không anhsao? Tôi hận chết người!"

Hàn Như Y tê thanh liệt phế hô xong câu nói sau cùng, mới lên tiếng: "Đã vậy, cô ta không chết được vậy anh liền đi chết đi!"

Hàn Như Y một bên nói qua, vừa bắt đầu liên tục nổ súng với Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận nhanh chóng nằm xuống, từ bên hông của mình moi ra súng tủy thân, bắn vào cổ tay Hàn Như Y.

Đem Hàn Như Y làm bay súng.

Lập tức xoay người vọt lên, đè Hàn Như Y xuống.

Hàn Như Y không có cách nào động đậy, ngược lại cũng không sợ, lạnh lùng nói: "Anh giết chết tôi đi! Dù sao tôi cũng không muốn sống!"

Tịch Giản Cận không có lên tiếng.

Chỉ là nhìn chăm chăm cô một hồi, nửa ngày, mới lên tiếng: "Nếu như anh không biết chân tướng, nếu em muốn mạng anh, anh có thể cho em! Đó coi như là anh nợ em!"

"Nhưng hiện tại anh biết rõ chân tướng, biết hết thầy, anh không cách nào cho em, bởi vì anh thiếu cô ấy, so với thiếu em còn muốn hơn....."

"Anh sẽ không để em chết..... Thậm chí anh cũng sẽ để em sống thật tốt..... Như Y..... Anh cảm thấy tinh thần em có lẽ có chút vấn đề, anh sẽ cho người đưa em tới bệnh tâm thần, Xem cho em thật tốt....."

"Kỳ thật anh vốn cũng không thiếu em, anh chỉ là áy náy, nếu quả như phải phụ trách, anh chỉ cần phụ trách với mình Tiểu Bảo, bởi vì nó là con của đội trưởng! Bất kể đội trưởng vì cái gì mà chết, vô luận anh ấy có đem anh là huynh đệ hay không, những cái này đều không trọng yếu!"

"Anh ấy vì anh chết đi, mục đích của anh anh ấy anh không muốn truy cứu, trong lòng anh, anh thủy chung coi anh ấy là anh em tốt nhất, chiến hữu tốt nhất!"

"Con của anh ấy, anh sẽ nuôi dưỡng nó trưởng thành!"

"Để Tiểu Bảo tiếp nhận giáo dục tốt nhất....."

Tịch Giản Cận, nói dứt khoát mà lại bình tĩnh.

Nói xong, liền từ từ đứng lên, chậm rãi gọi điện thoại cho người: "Phái người đến nhà trọ XX, tầng XX số cửa XX, bên trong có người bị bệnh tâm thần, mang cô ta đi kiểm tra!"

Tịch gia thiếu gia, là mệnh lệnh.

Cho dù Hàn Như Y không có đến bệnh tâm thần, cô ta cũng sẽ bị người chẩn bệnh trở thành bệnh nhân tâm thần!

Tịch Giản Cận chậm rãi đi về phía Tiểu Bảo, cúi người xuống, cô bé đã bị gạ đến dần độn đứng lên, ôm vào trong ngực, từ từ vỗ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1016: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (22)

Tiểu Bảo đã sợ đến liên thút thít ngừng khóc, ngoan ngoãn tựa ở trong ngực Tịch Giản Cận, trong con người thanh tịnh, lóe ra đều là một mảnh sợ hãi.

Tịch Giản Cận thở dài một hơi, khó trách Tiểu Bảo về sau, càng ngày càng sợ người, sợ là tâm lý nhỏ nỏ của nó, đã có bóng mờ rất nghiêm trọng.....

Bạc Sủng Nhi không có đứng vững, cô giống như là búp bê bị Tịch Giản Cận đẩy đi ra, cả người không có đứng vững, không cần thận ngã trên mặt đất.

Trên cánh tay có vết thương nóng bỏng.

Cô mờ mịt nằm ở nơi đó, chưa bao giờ chặt vật như vậy.

Trong hốc mắt chứa đầy nước mắt ủy khuất.

Tịch Giản Cận, anh là đồ khốn!

Cô cắn môi dưới, đáy lòng phần hận nghĩ!

Rõ ràng nói tin tưởng cô, vì cái gì vẫn không có tin tưởng?

Bạc Sủng Nhi nghĩ đến như vậy, liền cảm giác bụng dưới chính mình đột nhiên truyền đến một trận đau đớn kịch liệt.

Cái đau đớn này, cùng đau đớn trước đó đều không giống.

Cô miễn cưỡng từ mặt đất bò đứng lên, vươn tay ấn bụng dưới, miễn cưỡng xông vào trong thang máy, lung la lung lay xuống lầu.

Nhưng mà, khi cô vừa đi ra nhà trọ Hàn Như Ý, còn không có hoàn toàn đi đến xe của mình, đột nhiên mắt của cô tối sầm lại, cả người vô lực ngã lên mặt đất!

"Sủng Nhi..... Con đừng nhúc nhích, hiện tại con cần nghỉ ngơi, đem thân thể dưỡng tốt."

Bạc Sủng Nhi vừa mở to mắt, liền thấy được Cẩm Úc một bên hốc mắt ửng đỏ.

Một số chuyện cũ ở trong đại não nhanh chóng hiện lên, sắc mặt của cô nhất thời trở nên tái nhợt: "Thất Thất, mẹ khóc cái gì? Con đây không phải không có chuyện gì sao?"

Cẩm Úc không có lên tiếng, chỉ là hơi thấp đầu.

Bạc Sủng Nhi quay đầu, lại nhìn thấy sắc mặt Bạc Tình vô cùng khó coi, trong mắt của ông lưu chuyển nồng đậm sát khí, giống như là hận không thể đem toàn bộ thế giới phá hủy.

Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thần thái của bọn anh ngưng trọng như thế?

Trong lòng Bạc Sủng Nhi không nhịn được bắt đầu nghi ngờ.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Bạc Sủng Nhi nhíu lại lông mày, nhẹ giọng hỏi một câu, bất ngờ muốn ngồi dậy, trong đầu xẹt qua là thân ảnh Tịch

Giản Cận, lập tức sắc mặt âm đạm xuống, cúi đầu xuống, buồ

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1017: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (23)

Cho dù anh không tin cô như vậy.

Cô vẫn theo thời gian, nghĩ tới an nguy người đàn ông này.

"Không có việc gì, không có việc gì....." Cẩm Úc liên tục lắc đầu nói ra, nhưng mà nét mặt của bà, rõ ràng là nói cho toàn thế giới, rõ ràng là có việc.

"Sủng Nhi, con hiện tại chỉ cần nghỉ ngơi cho khỏe là tốt, thân thể quan trọng." Bạc Tình đi lên trước, ôm lấy thân thể Cẩm Úc, từ từ vỗ lưng cho bà, mang theo vài phần đau lòng, nhìn Bạc Sủng Nhi nói ra: "Thằng nhóc Tịch Giản Cận, căn bản cũng không đáng giá để con yêu! Hiện tại cha sẽ nghĩ biện pháp để con cùng nó ly hôn!"

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu.

Có đáng giá hay không, không cho người khác tính toán.

Phần tình yêu này, có thể chặt đứt hay không, mới là bản chất.

Kỳ thật nếu có thể, cô thật sự cũng không muốn yêu..... Thế nhưng cũng là làm không được, cho nên mới sẽ chống đỡ một đường yêu xuống như thế.

Ly hôn?

Bạc Sủng Nhi chưa bao giờ nghĩ tới.

Chỉ là Bạc Tình vì sao tức giận ồn ào cùng cô và Tịch Giản Cận ly hôn?

Bạc Sủng Nhi cắn cắn môi dưới, vừa muốn hỏi, Tần Thích ở bên đằng đằng sát khí chen lời: "Ly hôn, tôi cũng đồng ý ly hôn, đừng quản như thế nào, chính là muốn Sủng Nhi cùng Tịch gia ly hôn!"

"Tôi cũng đồng ý ly hôn, không cần thiết qua lại với nó!"

"Nói tóm lại lần này không thể tùy tiện tha cho nó! Làm thế thương tổn tiểu công chúa chúng ta như thế!"

.....

Mấy người từng câu từng chữ đồng ý lấy Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận ly hôn.

Bạc Sủng Nhi chỉ hơi giật giật môi, một câu cũng nói không nên lời, hiện tại lúc này, kỳ thật cô cũng đang nghĩ, đến cùng chính mình tiếp theo cùng Tịch Giản Cận thế nào?

Vô luận chính mình làm sao nỗ lực, anh luôn luôn cảm thấy cô là cô gái không tốt!

Người đều có lúc mệt mỏi.

Cô đã giữ vững được nhiều năm như vậy, đến ngấm giờ này khắc này, thật sự có chút tình trạng kiệt sức rồi.

Cô không muốn đem đặc thù Bạc Sủng Nhi đều tiêu ma không còn một mảnh.

Nếu như anh yêu cô, tín nhiệm cô, như vậy cô cam tâm tình nguyện vì anh thay đổi, thế nhưng là cô thay đổi, anh còn không chịu cho cô một chút xíu tín nhiệm.....

Cô thật, rã rời rồi.....

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1018: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! (24)

"Sùng Nhi, cùng nó chia tay đi..... Còn do dự cái gì? Em không biết, mình đến cùng bởi vì cái gì được đưa vào bệnh viện? Em không biết, anh ta tự tay đem con....."

Tô Thần nói tới một nửa, đột nhiên dừng lại, mặt mũi tràn đầy sát khí: "Nói tóm lại, em tuyệt đối không thể cùng anh ta chung một chỗ! Anh căn bản không xứng với em!"

Bạc Sùng Nhi ngẩng đầu, nhìn Tô Thần, trong mắt mang theo một vòng hào quang, lẳng lặng nhìn chăm chăm: "Mấy người có phải ẩn giấu chuyện gì không có nói cho con biết hay không?"

Không có người lên tiếng.

Cả phòng yên tĩnh.

Đáy lòng Bạc Sùng Nhi đột nhiên cảm thấy càng sợ hãi rồi.

Âm điệu cô không nhịn được đều run rẩy lên, lại một lần nữa yên lặng hỏi ý kiến: "Đến cùng, mấy người giấu gì với con? Nói cho con biết....."

Tịch Giản Cận ôm Tiểu Bảo về đến nhà, cho Tiểu Bảo tắm rửa, tìm bác sĩ cùng bảo mẫu tới chăm sóc, liền lấy điện thoại di động ra gọi cho Bạc Sùng Nhi.

Thủy chung đều là trạng thái tắt máy.

Gọi điện cho những người khác của tập đoàn Bạc Đế, cũng không có bất kỳ ai nhận máy.

Anh biết cô rời đi khẳng định tức giận, anh nhất định phải giải thích rõ ràng với cô.

Anh cũng không phải không tin cô.

Mà chính là tình huống lúc đó quá mức nguy hiểm, Hàn Như Y sẽ nổ súng, anh không dám đánh bạc tính mạng cô, cho nên mới bất đắc dĩ làm như vậy!

Thế nhưng hiện tại, anh liền cũng không tìm thấy cô rồi.

Anh lẳng lặng đợi một giờ trong nhà, rốt cuộc không chịu được chạy tới Bạc gia, lại bị người báo Bạc Tình cùng Thất Thất là không có ở nhà, thậm chí người trong tập đoàn Bạc Đế cũng không có thấy cô.

Tịch Giản Cận tìm toàn bộ nơi cô có thể đến một lần.

Cuối cùng rơi vào đường cùng, chỉ có thể gọi điện thoại cho cục công an.

Đại khái qua nửa giờ, anh mới biết được cô ở nơi nào.

Bệnh viện Tần Thích.

Cô làm sao lại nhập viện rồi?

Không phải là anh đẩy cô bị thương chứ?

Tịch Giản Cận nhanh chóng lái xe đi bệnh viện, đi tới phòng bệnh của cô, bị người ngăn ở ngoài cửa.

Bạc Sùng Nhi nghe được Tần Thích nói cho chính, sắc mặt lúc đó trắng bệch!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1019: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (1)

"Đừng....." Bạc Sủng Nhi một mực trầm mặc dọa người đột nhiên mở miệng: "Để cho anh ấy tiến vào....."

Một đoàn người nhất thời bắn về phía Bạc Sủng Nhi ánh mắt không đồng ý.

Hiển nhiên tất cả mọi người không muốn Sủng Nhi đi gặp Tịch Giản Cận.

"Gặp cậu ta làm cái gì? Không muốn mạng của nó đã tốt rồi! Chẳng lẽ con còn muốn cùng với nó?"

Trong con người Bạc Tình lóe ra nồng đậm sát khí, gợn gàng dứt khoát nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi hỏi.

Bạc Sủng Nhi không có lên tiếng, rất yên tĩnh.

Cầm Úc đứng ở một bên giật giật tay áo Bạc Tình, Bạc Tình chung quy là đau con gái, bất đắc dĩ thở dài một hơi, dẫn đầu quay người rời đi.

Những người khác nhìn thấy Bạc Tình rời đi, cũng đi theo ra khỏi phòng bệnh.

Tịch Giản Cận đứng ở ngoài cửa nhìn thấy bọn họ đi ra, bất ngờ muốn mở miệng hỏi một chút Bạc Sủng Nhi đến cùng làm sao vậy, lại phát hiện sắc mặt mỗi người đối với mình cực kỳ bất hữu, thậm chí còn ẩn chứa mấy phần sát khí, giống như là muốn đem chính mình thiên đao vạn quả.

Cũng khó trách có thể như vậy, cô là tiểu công chúa thiên sủng vạn sủng nâng trong lòng bàn tay tập đoàn Bạc Đế, bị anh lập tức đẩy té bị thương, có thể mọi người không tức hay sao?

Chẳng qua, phải nói xin lỗi những người này, nhưng không phải hiện tại, hiện tại anh cần gặp người bên trong căn phòng.

Tịch Giản Cận nhìn bọn họ đi ra, lúc này mới đi vào phòng bệnh.

Trong phòng bệnh rất yên tĩnh.

Bạc Sủng Nhi ngồi ở trên giường bệnh, nghe được tiếng bước chân, cô không có quay đầu, mở mắt ra nhìn người tới một chút sắc mặt cực kỳ tái nhợt, ánh mắt đều hờ hững.

Tịch Giản Cận chỉ coi là Bạc Sủng Nhi tức giận, chậm rãi cất bước đi tới trước mặt của cô, hơi cúi thấp đầu, nhẹ nhàng cười, vươn tay, liền nắm lấy tay cô.

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi phản ứng cực kỳ kịch liệt hất tay của anh, một ánh mắt lạnh lùng bắn về phía anh.

Tịch Giản Cận biết tính khí Bạc Sủng Nhi từ trước đến nay không tốt, chính mình cũng biết cô là đang giận, cho nên liền mềm mỏng, tính tình nhẫn nại, tiếp tục ôn tồn dỗ dành: "Sủng Nhi..... Khi đó anh không phải cố ý muốn làm vậy với em..... Anh chỉ là sợ Hàn Như Y tổn thương em!"

Bạc Sủng Nhi không có nhìn anh, thậm chí biểu lộ đều không có thay đổi quá lớn, cũng ngồi yên không động

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1020: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (2)

Thậm chí, ánh mắt của cô đều không có chớp một cái.

Anh vì cái gì làm như vậy, đã không trọng yếu rồi.

Cô cũng không muốn biết anh tại sao phải làm như vậy rồi!

Cái gọi là Hàn Như Ý, cái gọi là Tiểu Bảo, đều không có quan hệ gì với cô, cô chỉ là có ý tốt muốn đi xem bọn họ một cái, cô nghĩ, bản thân cô cũng không phải một cô gái tốt, cho nên không thể làm chuyện tốt, một khi làm, liền sẽ gặp báo ứng!

Nhìn thấy không?

Cái này vừa làm, báo ứng liền đến rồi!

Nghĩ tới đây, ngón tay Bạc Sùng Nhi bắt năm trái giường càng chặt, ngực cô cũng bắt đầu đập trùng không ngừng, thậm chí hào quang trong mắt, đều phai nhạt xuống, con mắt trống trơn hang hốc, không có nửa điểm sức sống.

"Sùng Nhi, em đừng như vậy....." Tịch Giản Cận cảm giác được đáy lòng chính mình sợ hãi, anh luôn cảm thấy giờ này khắc này Bạc Sùng Nhi cùng dĩ vãng có chút khác biệt.

Đáy lòng của anh, tràn đầy một cỗ sợ hãi.

Anh hơi giật giật môi, dưới ý thức nắm thật chặt tay của Bạc Sùng Nhi, chân thực nói: "Anh tin tưởng anh, anh thật sự là tin tưởng em, lúc anh

qua nhà Hàn Như Ý, anh cũng là muốn hỏi cô ấy vì sao lại làm như vậy, anh không biết em ở nơi đó..... Sủng Nhi, về sau cô ấy sẽ không quấy rầy cuộc sống của chúng ta? Khác tức giận, không tốt? Em bị thương, có phải rất đau hay không? Vậ

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1021: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【3】

"Tịch Giản Cận..... Anh biết hiện tại em hối hận cỡ nào sao? Hối hận....."

Bạc Sủng Nhi cảm giác mình thật không nói ra lời kế tiếp, tuy nhiên vẫn cắn môi dưới, tiếp tục làm cho mình biểu hiện không phải là hồng mất như vậy, gằn từng chữ nói: "Em hiện đang hối hận, nếu như em không có xen vào việc của người khác thì tốt rồi, hiện em đang hối hận, nếu như em không yêu anh như vậy, yêu đến thay đổi chính mình thành tốt, hiện em đang hối hận, lúc đầu em làm sao lại không có thật xấu xa đem Hàn Như Ý người đàn bà kia giết chết?"

"Tịch Giản Cận, anh có biết hay không, hiện tại em hối hận đến cỡ nào?"

Bạc Sủng Nhi đột nhiên híp mắt mắt, nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt rõ ràng nhấp nhô sát khí, ngữ điệu của cô vẫn bình tĩnh như nước, tuy nhiên nó ẩn chứa nồng đậm dọa người: "Em hiện tại hối hận không thể đem các người từng bước từng bước hủy diệt!"

"Sủng Nhi, em đừng như vậy, anh biết em tức giận, nhưng là anh thật không có không tin em..... " Tịch Giản Cận không giải thích được tại sao Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt phải nói lời như vậy, đáy lòng bất an mở miệng, "Anh đã nói, anh đều có thể làm, thật sự là vạn bất đắc dĩ!"

"Vạn bất đắc dĩ! Vạn bất đắc dĩ sao! " âm điệu Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt đột nhiên bén nhọn lên: "Vạn bất đắc dĩ, cho nên anh liền đẩy em,

có phải hay không? Em thà rằng bị súng bắn chết, em cũng không muốn bị anh đích thân đẩy ra, anh có biết hay không, anh đem con của em đẩy cho biến mất rồi! Anh trả lại con cho em!"

Bạc Sùng Nhi ở thời điểm Tần Thích bình tĩnh nói với mình cái chuyện rất tàn khốc kia vẫn luôn là rất an tĩnh.

Không nói câu nào.

Cả phòng cực kỳ lo lắng.

Mà bây giờ, trong lúc bất chợt cô lại đối mặt Tịch Giản Cận hoàn toàn nói hết.

"Anh có biết em cỡ nào hy vọng đứa bé này, em vẫn cho là chính mình cũng không thể có con, lòng em khó chịu từng nào hay không? Mỗi ngày em đều cầu nguyện, mỗi ngày em đều đợi một đứa bé..... Nhưng là bây giờ, nó không còn, ngay cả nó tới trong bụng em lúc nào em cũng không biết, nó đã không còn! Tịch Giản Cận, tại sao anh lại đẩy em, làm gì mà anh muốn đẩy em, anh đem con trả lại cho em, anh đem con của em trả lại cho em! Tịch Giản Cận em ghét anh, em hận anh chết đi được, em không muốn anh, em không muốn gặp lại anh nữa! Anh đem con của em, trả cho em, trả cho em!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1022: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【4】

Bạc Sủng Nhi vừa khóc, vừa vươn tay hung hăng mà đánh bả vai Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận một người lẳng lẳng ngồi ở chỗ đó, tay vẫn còn duy trì tư thế mới vừa nắm chặt tay cô, cả người đều là cứng ngắc, hình như máu cũng đọng lại, căn bản không cách nào lưu thông, vô lực di động.

Thân hình cao lớn của anh, ở khoảnh khắc, cởi sạch súng nịch cùng bao dung mình sở hữu, bao phủ một tầng bi ai nồng đậm.

Cô đang nói cái gì?

Con?

Cô mang thai!

Con của bọn anh?

Bọn họ có con? Biện pháp của chú Tần Thích có hiệu quả rồi?

Bạc Sủng Nhi càng đánh càng dùng sức, nước mắt của cô căn bản không cách nào ngừng, thậm chí toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên: "Anh biết không? Mỗi lần cùng anh ân ái, dưới đáy lòng em đều yên lặng nghĩ tới, có phải chỉ cần em cùng anh làm như vậy, cứ làm, chúng ta sẽ có con, em muốn sinh đứa bé cho người đàn ông em yêu, em muốn để cho người đàn ông em yêu cao ngạo tiêu sái trong đám người, sẽ không bởi vì chính mình không cách nào sinh dục, mà đáy lòng tự ti!"

"Anh biết không? Tịch Giản Cận, em thấy anh mỗi mặc dù ngày đều là thoải mái, nhưng là em vẫn sợ..... Hiện tại thì sao, em có con, tuy nhiên lại bị anh đẩy cho té mất!"

"Anh biết chúng ta mang thai đứa bé này khó khăn cỡ nào sao?"

Hốc mắt Bạc Sùng Nhi đỏ như đỏ, cả đời cô cũng không có khổ sở như thế, đau đến không muốn sống như thế, tiếng nói của cô cũng kêu đến khàn giọng, đến cuối cùng, khóc đến không phát ra được nửa điểm thanh âm.

Tịch Giản Cận cũng không biết rốt cuộc Bạc Sùng Nhi tê tâm liệt phế gọi cái gì, chẳng qua là hai mắt kinh ngạc nhìn môi của cô, sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

Hồi lâu, hồi lâu, anh mới cứng rắn đi ra một câu: "Sùng Nhi..... Anh..... Không biết em có con, nếu như anh biết em có con, anh chắc chắn sẽ không làm như vậy..... Chỉ sợ anh chết, anh cũng sẽ để em cùng con sống thật tốt!"

"Anh nói những thứ này có ích lợi gì! Anh nói những thứ này có ích lợi gì a!"

Bạc Sùng Nhi lớn tiếng gọi xong, trong lúc bất chợt yên tĩnh lại.

Thứ cả đời mình mong đợi nhất, rốt cuộc đã tới, nhưng vô tình biến mất như vậy!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1023: Gặp Lại Sao, Người Yêu Của Ta! 【5】

Mà người khiến cô mất đứa bé này, cũng là người đàn ông cô yêu!

Cô không có nghĩ qua, một ngày kia, chính mình lại hối hận biết Tịch Giản Cận như vậy, hoặc là nói, hận Tịch Giản Cận như vậy!

Cô đã từng làm mọi chuyện vì có thể cùng anh hạnh phúc, thế nhưng lại anh lại khiến con của bọn họ biến mất!

Chính là bởi vì anh, cô mới muốn mang thai, muốn một cái nhà!

Bạc Sủng Nhi hít sâu một hơi, tâm như xám tro.

Thật giống như tro tàn.

Hiện tại không có bất kỳ tâm tình nào.

Cô cũng không muốn quan tâm những chuyện khác, toàn bộ người trong thiên hạ chết sống cũng cùng anh không liên quan, con của cô chết đi, cũng là cô quan tâm.

Cô cảm giác mình là gieo gió gặt bão, nếu như mình không đi quan tâm Tiểu Bảo vậy thì chuyện gì cũng sẽ không phát sinh!

Tịch Giản Cận nói, anh là vì cứu cô mới làm như vậy, đúng, cô có thể lý giải, nhưng mà..... Cô không tha thứ được.

Cô mơ hồ có thể thấy con của bọn họ, đối của bọn họ hai mắt tràn đầy oán hận, oán hận bọn họ không có bảo vệ tốt nó!

Bạc Sủng Nhi thật không cách nào tha thứ chính mình, cũng không cách nào tha thứ Tịch Giản Cận, nguyệt sự của cô không tới, cô vẫn cho là nguyên nhân do thân thể của mình, căn bản không có nghĩ đến sẽ mang thai, nếu như cô biết trước, vậy thì tốt rồi.

Tự trách dưới đáy lòng lan tràn vô tận.

Bạc Sủng Nhi dần dần yên tĩnh, ánh mắt cô nhìn Tịch Giản Cận cũng theo đó bình tĩnh lại, bên trong không có thứ gì, duy chỉ có Tịch Giản Cận, ánh mắt không còn tồn tại nét dịu dàng của dĩ vãng, thay vào đó toàn bộ đều là thâm trầm hận ý cùng oán giận toan tính, tâm Tịch Giản Cận đau nhói, làm cho đáy lòng Tịch Giản Cận bối rối, đau xót không giải thích được.

Anh không muốn mất cô.

Cho dù là thân thủ của anh đẩy cô ra, khiến cho cô mất đi con của bọn anh, thậm chí anh cũng chưa kịp khổ sở cùng đau buồn, vừa nghĩ tới cô có thể không tha thứ cho anh, anh đã không muốn quan tâm những chuyện khác.

Anh vươn tay, bắt được cổ tay của cô.

Mang theo vài phần bối rối, "Sủng Nhi, anh sai lầm rồi..... Anh biết anh vô dụng, nhưng là còn nhiều thời gian, chúng ta vẫn là có thể có con!"

Có con hay sao?

Anh liền nói một câu như vậy sao?

Chẳng lẽ đứa con đã chết kia, cứ như vậy dễ dàng bỏ qua sao?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1024: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【6】

Cô không ngờ anh mau quên như vậy, cô không ngờ anh tàn nhẫn như vậy, cô không ngờ anh vô tình như vậy!

Cô làm không được, hiện tại lòng cô chỉ hiện lên về đứa con.

Một đứa con chưa thành hình!

Tay Tịch Giản Cận như cũ vẫn ấm áp và khô ráo như vậy, lực đạo nắm tay cô vẫn nhu hòa như vậy, giống như là dụng tâm năm bảo bối của mình.

Thời điểm lúc trước, Bạc Sủng Nhi đều sẽ cảm giác được ấm áp cùng cảm động.

Nhưng là bây giờ, cô lại cảm giác khó hiểu đến châm chọc!

Bạc Sủng Nhi giống như là tránh né con ruồi, hung hăng mà tránh khỏi tay Tịch Giản Cận thân, cô mang theo vài phần ghét bỏ, giống như Tịch Giản Cận là thứ cô không muốn chạm đến nhất trên cái thế giới này.

Tịch Giản Cận nhìn lòng bàn tay trống rỗng, khẽ ngạc nhiên, anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, trong nháy mắt đã hiểu được Bạc Sủng Nhi thật hận chính mình, thật không muốn để ý tới mình, đáy lòng của anh cực kỳ khổ sở, cực kỳ ảo não, cực kỳ khủng hoảng.

"Sủng Nhi..... Em muốn anh làm gì cũng có thể, ngàn vạn đừng như vậy có được hay không? Em....."

Anh không dám nói nữa.

Chẳng qua là nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô, đáy lòng khủng hoảng một mảnh.

Cô có thể giống như là bảy năm trước không cần anh nữa hay không?

Ngàn vạn đừng như vậy..... Anh cái gì cũng không có, quay đầu lại thời gian hai mươi mấy năm, tốt đẹp nhất chính là mối tình đầu của cô cùng anh, để cho anh khó quên chính là cuộc sống bộ đội, nhưng là, Hàn Như Y cũng đã tàn nhẫn đem cuộc sống quân lữ bảy năm trước của anh vạch ra toàn bộ, hiện tại, ngay cả cô, cũng muốn biến mất không thấy sao?

Ánh mắt Tịch Giản Cận, từ từ trở nên có chút sầu bi.

Cánh môi khẽ mấp máy, một thân trong trẻo lạnh lùng.

Giống như là dùng khí lực rất lớn, anh mới cẩn thận mở miệng, hỏi một câu: "Sùng Nhi..... Em chẳng qua là quá tức giận, hơn nữa rất khó chấp nhận có phải hay không? Ngăn ngủi không quan tâm anh, có phải hay không?"

Người đó là hạnh phúc tốt đẹp nhất cả đời anh.

Cô từng vô lại kéo tay của anh, nửa thật nửa giả, dí dỏm nói: "Tịch..... Đã nhiều năm như vậy rồi, anh vẫn trước sau như một, vẻ mặt không nên khó chịu! Bất quá em lại thích anh như vậy, ở trước mặt em bộc lộ chính mình, ở trước mặt người khác nghiêm túc!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1025: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【7】

Cô từng thần bí để sát vào bên tai của anh, vươn tay, bắt chọt năm nửa người dưới của anh, giảo hoạt nháy mắt, gằn từng chữ nói: "Nhưng là mẹ em nói cho em biết, chỉ cần phía dưới em có vật này, muốn ăn bao nhiêu cái vật kia là có thể ăn bấy nhiêu cái!"

Cô từng nửa thật nửa giả ưu thương nhìn của anh, đáy mắt mang theo từng giọt từng giọt quang thái, nở nụ cười mỉ hoặc, tựa như trêu chọc nói: "Lâu ngày chưa chắc sinh tình....."

Cô còn giống như là một đứa trẻ con, ngồi ở chỗ đó, loạng choạng hai chân, một chút một chút nói: "Tịch, em buồn tè..... Nhưng là em muốn nhịn..... Tịch em nhịn không nổi..... Tịch, em không nhúc nhích được rồi, vừa động liền tè ra quần mất....."

Cô sẽ ở lúc cùng anh cãi vả sinh khí, bắt chọt đưa ra một câu nói, để cho anh dở khóc dở cười, cô nói: "Cái gì gọi là em có hai miệng, phía trên một cái, phía dưới một cái, ằm ỉ? Còn anh? Anh thì sao? Anh phía trên một cái miệng, phía dưới một cái mic, còn mang theo hai cái loa, em có thể cãi lại?"

Cô âm điệu giòn giã.

Ý nghĩ kỳ quái làm cho người ta sửng sốt, buồn cười.

Là thiên sứ dí dỏm như vậy, cứ như vậy xông vào tim của anh, khiến cho anh một người nghiêm cẩn nghiêm trang như vậy, mọi chuyện đều là

làm từng bước, không sẽ không vì bất luận kẻ nào thay đổi, nhưng vì cô, phá vỡ kiên trì của đáy lòng mình!

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không bảy năm trước, ở trường cấp 3, anh đã không yêu sớm, sẽ không vì cô đánh vỡ quy định.

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không sẽ không ở thời điểm biết thành tích của cô đều là giả, hung cô làm bắt cô thay đổi, mà chẳng bao giờ nghĩ tới không cần cô!

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không sẽ không ở sau khi chia tay cô, chính mình phẩm hạnh tốt như vậy, sẽ say té trong quán rượu, uống say mềm, dạ dày ra máu, sau đó bỏ qua tự ái cùng cao ngạo, chạy đến trước mặt cô, quỳ ở trước mặt cô, van xin cô nói một câu: "Sủng Nhi, đừng không quan tâm anh, có được hay không?"

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không sẽ không ở bảy năm sau, thời điểm cô tìm tới anh, anh vẫn cho là tâm mình cứng rắn như băng, lại một lần nữa lay động không dứt.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1026: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【8】

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không sẽ không ở thời điểm thấy cô ở quán bar chơi Chiến Thần tình một đêm, hờn hển đem cô ôm đi!

Anh thật sự yêu cô.

Nếu không sẽ không bởi vì chính mình không cách nào sinh dục, liền thà rằng thương tổn cô, cũng không cần cô!

Anh thật sự yêu cô.

Yêu, chỉ cần cô có thể hoàn mỹ, chính mình liền cam tâm tình nguyện, biết rõ cô không mang thai, lừa gạt chính mình, chính mình vẫn giả bộ làm kẻ ngu, cưới cô làm vợ, sắm vai hề cho những người tập đoàn Bạc Đế đùa vui!

Anh thật sự yêu cô.

Cho nên mới lựa chọn tin cô.

Nhìn cô thay đổi, anh yêu càng ngày càng sâu đậm hơn rồi.

Anh thật sự yêu cô.

Cho nên hiện tại, anh thật không muốn mất cô!

Anh nhìn cô im lặng, tiếp tục gằn từng chữ cẩn thận đem những lời từ trái tim hỏi lên: "Em sẽ vẫn, vẫn quan tâm anh, có phải hay không? Sùng Nhi?"

Bạc Sùng Nhi không nói gì.

Tịch Giản Cận bối rối nắm tay cô, tiếng nói trong suốt, tiết lộ ra nồng đậm lo lắng.

Anh vút đi tự ái cùng cao ngạo, giống như là lúc bảy năm trước vì yêu mù quáng nói: "Em sẽ vẫn quan tâm anh, có phải hay không? Em sẽ tha thứ cho anh, cùng anh ở chung một chỗ, có phải hay không?"

"Sùng Nhi, em nói một câu, em vẫn sẽ quan tâm anh..... Anh biết em ghét những thứ nguyên tắc kia của anh, anh đây từ bỏ, anh không cần, em để cho anh như thế nào anh liền như thế đó, chỉ cần em cần anh!"

"Em cần anh, có đúng hay không? Em không thích anh đối với người khác, đi ở trên đường cái trợ giúp người khác, anh đây không làm nữa, anh cái gì cũng nghe theo em, em cần anh là được rồi!"

"Sau này em muốn như thế nào liền như thế đó, anh không hung em, chỉ cần em cần anh là tốt rồi....."

Tịch Giản Cận hoảng loạn rồi.

Anh thân là lính đặc biệt, lâm nguy không loạn, lại quỳ xuống cầu xin tha thứ!

Có lẽ, toàn thế giới, cũng chỉ có Bạc Sùng Nhi, mới có thể làm cho cái người đàn ông bình thường nhìn như xuất chúng, nhìn như xuất chúng rồi lại kinh thế, chật vật không chịu nổi như thế đi!

Cái gọi là tôn nghiêm, cái gọi là cao ngạo, cái gọi là hết thầy, thật ra thì cũng chỉ ở trước một giây mất đi, mới có thể bị quăng xuống toàn bộ.

"Sùng Nhi, em nói, em vẫn sẽ quan tâm anh....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1027: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【9】

Tịch Giản Cận thật sâu ngắm nhìn Bạc Sủng Nhi, đôi mắt sâu như bầu trời đêm trong lóa ra mong đợi.

Bạc Sủng Nhi khẽ nghiêng đầu, đầu óc của cô trống rỗng, giống như là nghĩ tới điều gì, hoặc như là cái gì cũng không nghĩ ra, chẳng qua là vô thanh vô tức ngồi ở chỗ đó, một hồi lâu, mới nghĩ đến mới vừa Tần Thích nói với mình chút lời đau lòng kia.

"Sủng Nhi, cháu mang thai, nhưng là đã sẩy, có thể là thời điểm ngã xuống đụng vào bụng, sanh non đối cơ thể mẹ tạo thương tổn rất lớn, cháu bây giờ phải nghỉ ngơi cho thật khỏe, dưỡng tốt thân thể, tránh cảm lạnh, để tránh tử cung chịu tổn thương lớn, không dễ mang thai."

Bạc Sủng Nhi nhắm hai mắt lại, đột nhiên lắc đầu, nước mắt của cô chậm rãi theo hai gò má trượt xuống, cô đúng là vẫn không cách nào tha thứ Tịch Giản Cận, tha thứ chính mình.

Cô bây giờ, thật không muốn cùng Tịch Giản Cận ở cùng một chỗ.

Bởi vì một khi thấy anh, cô sẽ nhớ tới đứa con đã chết kia..... Cô thật..... Thật cần thời gian.....

Bạc Sủng Nhi khẽ cúi đầu, âm điệu nhẹ nhàng nói: "Tịch Giản Cận, anh đừng ép em, có được hay không? Em thật sự hận anh, hiện tại em đây, một chút cũng không muốn phải nhìn thấy anh nữa....."

Đáy lòng Tịch Giản Cận lạnh thành một mảnh, cô giận thật đi.

Cho nên mới gọi anh là Tịch Giản Cận, mà không phải Tịch, Tiểu Tịch!

Tịch Giản Cận thất kinh đối với Bạc Sủng Nhi mở miệng nói: "Sủng Nhi, em đừng như vậy, em đừng không quan tâm anh..... Em có thể tức giận, anh chờ em, chỉ cần em chịu cần anh, chịu tha thứ anh, bao lâu anh cũng chờ em, em đừng thoáng cái liền xác định không quan tâm anh nữa."

Trong địa ngục quá mức hắc ám, quá mức khó chịu!

Anh không muốn ngã vào.

Chỉ có một mảnh ánh mắt nhỏ như vậy, có thể hay không, đừng làm cho anh lại một lần nữa, đèn toàn thế giới, đều ảm đạm?

Anh không biết nên nói cái gì, chỉ có thể vứt đi tôn nghiêm cùng ngạo khí mình sở hữu, tái diễn một câu kia: "Đừng không quan tâm anh có được hay không?"

Anh không biết mình nên giải thích như thế nào, nên làm như thế nào để cho Bạc Sủng Nhi tha thứ chính mình.

Hết thảy đều như đọng lại ————— là do anh đẩy cô, khiến cho cô mất con, dù ước nguyện ban đầu của anh là muốn cứu cô!

Nhưng là, vô luận như thế nào, cuối cùng là anh hại chết con của bọn anh!

Thật ra thì đáy lòng của anh, làm sao không khổ sở cùng hối hận?

Nhưng là, so với những thứ kia, anh càng sợ chính là mất đi cô!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1028: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【10】

Anh từ trước đến giờ quang minh lỗi lạc, chững chạc hào phóng, nhưng là lúc này lại là chật vật và vô sai như vậy, thậm chí ngay cả chân tay cũng không biết nên đặt như thế nào.

"Đừng không quan tâm anh, có được hay không?" cũng không biết là lần thứ mấy anh hướng về phía Bạc Sùng Nhi nói những lời này.

Tay của anh cầm thành quả đấm thật chặt, bên trong cũng hiện đầy mồ hôi, dinh dính vô cùng khó chịu, nhưng là anh liều mạng nắm, phảng phất là nắm một cái hi vọng vô hình, âm điệu cũng theo đó có chút dồn dập: "Sùng Nhi, thật xin lỗi, thật rất xin lỗi, anh biết anh nói gì cũng không dùng được, em tha thứ cho anh, em như thế nào anh cũng chịu, nhưng mà em đừng rời bỏ anh..... Em biết không? Anh cái gì cũng không có, anh chỉ có em....."

Tịch Giản Cận mang theo nồng đậm cầu khẩn quanh quần chung quanh phòng bệnh, Bạc Sùng Nhi nghe mà đáy lòng khó chịu, nước mắt rơi không ngừng.

"Tịch Giản Cận, không phải là em không muốn anh..... Em chỉ là không biết cùng anh ở chung một chỗ như thế nào, anh có biết hay không, em vừa nhìn thấy anh, em liền khó chịu, em nghĩ đến con của chúng ta, coi như là em van xin anh, anh đừng như vậy có được hay không?"

Cô cũng muốn cùng anh trở lại như trước, chuyện gì cũng không phát sinh.

Hoặc là nói, lúc trước, thời điểm anh thương tổn cô, cô cũng có thể xoay người cười, giả bộ chuyện gì cũng không phát sinh, lại một lần nữa quán lấy anh, tiếp tục cùng anh dây dưa vô chừng mực.

Nhưng là chuyện này, cô thật không cách nào quên được.

Thường thường là quan tâm nhất, cũng sẽ thương tổn nhất không dậy nổi.

"Anh chẳng lẽ cho tới bây giờ vẫn chưa rõ sao? Không phải vấn đề chúng ta có cùng nhau hay không cùng nhau, mà là vấn đề của em, lòng em khó chịu, em trách chính mình, em cũng trách anh, Tịch Giản Cận..... Anh để em một mình được không?"

Sắc mặt Tịch Giản Cận dần dần tái nhợt, trên trán của anh hiện đầy mồ hôi, ánh mắt cũng phai nhạt xuống.

Cô..., làm cho anh không biết cự tuyệt như thế nào.

Anh hiểu ý của cô.

Anh biết đáy lòng cô đau đớn.

Anh đè nén đáy lòng mơ hồ khó chịu, cẩn thận mà hỏi: "Bao lâu? Bao lâu em mới có thể cùng anh ở chung một chỗ?"

Thật ra thì anh biết, vô luận bao lâu, anh cũng sẽ chờ đợi.

Cho dù là cả đời.

Chẳng qua là..... Anh sợ, thật sự sợ là phải đợi chờ cả đời!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1029: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【11】

Bao lâu?

Cô cũng không biết, không biết rốt cuộc bao lâu mới có thể quên mất con của bọn họ rời đi mang cho cô đau đớn, cũng không biết bao lâu, cô mới có thể quên đi chuyện xấu anh làm con của bọn họ sảy mất, càng không biết rốt cuộc là bao lâu, mình mới có thể tâm bình khí hòa xoay người, cùng anh một lần nữa nghênh đón người con tiếp theo.

Có nhiều thứ, mất đi chính là mất đi.

Không phải người con tiếp theo có thể thay thế.

Cô lắc đầu.

Ánh mắt của anh trong nháy mắt hoàn toàn đen kịt mà tĩnh mịch.

Anh không nói gì, chẳng qua là giống như chết, đứng ở nơi đó, ngưng mắt nhìn cô.

Cô lắc đầu đại biểu có ý gì?

Đại biểu sau này cô không tha thứ anh sao?

Hay là đại biểu cô căn bản không có ý định tha thứ?

Cô không thể đi, không thể mang theo toàn bộ tình yêu cùng toàn bộ tính mạng của anh rời khỏi thế giới của anh, nhưng là anh cũng biết, anh

không thể nóng vội, anh là một người lính, có tư tưởng nghiêm cẩn nhất, một khi là muốn, kia phải đem hết toàn lực đoạt được.

Cho nên, hiện tại anh hiểu rõ, cùng cô tiếp tục nói, sợ rằng cô càng ngày càng hỏng mất.

Con chết rồi, đối với cô đã kích quá lớn, có lẽ cô thật cần phải thời gian để tiêu hóa cái thực tế khó chịu này.

Nghĩ tới đây, Tịch Giản Cận liền khe khẽ gật đầu, giở nen mọi cảm xúc, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, gần từng chữ nói: "Sủng Nhi, anh biết ý tứ của em, bất kể bao lâu anh đều chờ đợi em, chỉ cần em quay đầu lại, em có thể thấy anh."

Thật ra thì, từ lúc ban đầu chúng ta yêu nhau, đến bây giờ, anh lúc nào không ở bên cạnh em?

Anh từng muốn đem em đè xuống, đập xuống đi, cho em nhìn lên anh, nhưng là cuối cùng, vẫn là anh lại một lần nữa ở trước người em, cúi đầu xưng thần.

Bảy năm trước từng bỏ qua em, làm cho anh hận!

Nhưng là bây giờ, anh thỏa hiệp rồi.

Liều mạng rồi.

Cúi đầu xưng thần thì cúi đầu xưng thần đi.

Hai người cao ngạo, luôn là có một người hoàn toàn chịu thua.

Chỉ cần có thể cùng em ở chung một chỗ, người kia, là anh, thì có làm sao?

"Anh biết em bây giờ không muốn thấy anh, anh đi trước, em nghỉ ngơi thật tốt, anh biết bọn họ sẽ chiếu cố tốt em, nhưng mà anh còn phân phó người mang tới thuốc bổ, ngày mai anh trở lại thăm em..... " Tịch Giản Cận gần từng chữ nói những lời này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1030: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【12】

Bạc Sủng Nhi vẻ mặt nhàn nhạt, không có phản ứng quá lớn, cuối cùng Tịch Giản Cận chỉ hơi hơi rũ mắt, xoay người, chậm rãi rời đi.

Đi tới trước cửa phòng bệnh, anh dừng một chút, quay đầu lại nhìn cô trên giường, cô không có phản ứng quá lớn, thậm chí ánh mắt cũng không nhìn anh, anh khẽ cúi thấp đầu, hơi mang theo vài phần bất đắc dĩ mở cửa, nặng nề rời đi.

Bước đi, thật rất nặng nề.

Ngay cả bóng lưng, cũng mang theo vài phần căng thẳng.

Giống như đang dùng tâm lo lắng cái gì, sợ cái gì, sợ hãi cái gì!

**

Ngày đó Tịch Giản Cận rời đi, cũng không còn có thể bước vào phòng bệnh Bạc Sủng Nhi một bước.

Mỗi ngày sau khi anh từ trong quân bộ đi ra, phần lớn thời giờ đều là đứng ở dưới lầu bệnh viện của Tần Thích.

Vừa đứng chính là một đêm.

Song mỗi một lần, đều nhận được cùng một cái tin, Bạc tiểu thư không muốn gặp anh.

Bạc Tình cùng Cẩm Úc rất tức giận, nhưng là sau khi biết chân tướng, cũng cảm thấy bất đắc dĩ, thấy Tịch Giản Cận rất có thành ý, tâm cũng dần dần mềm nhũn ra.

Ông nội Tịch Giản Cận cũng được biết con của Bạc Sùng Nhi lại một lần nữa sảy sau, tức đến đem Tịch Giản Cận hung hãn mà đánh một trận, tuyên bố, không mang đứa cháu dâu tên Sùng Nhi trở về nhà, anh cũng dừng vào cửa nhà!

Mùa đông ban đêm rất lạnh, may là Tịch Giản Cận mài luyện được, điểm giá lạnh này chưa tính là cái gì, nhưng là người khác nhìn anh xuất hiện mỗi ngày như vậy, thân thể cấp tốc gầy đi, đúng là vẫn có chút không đành lòng.

Buổi tối hôm ấy, ngoài cửa sổ tuôn rơi hạ một trận tuyết lớn.

Bạc Sùng Nhi uống thuốc xong, nằm ở giường, nhìn ngoài cửa sổ cả vùng một mảnh trắng, ánh mắt của cô khẽ chớp chớp.

Bạc Tình cùng Cẩm Úc vốn định về nhà, nhưng khi nhìn đến Tịch Giản Cận đứng dưới lầu, Cẩm Úc không nhịn được mở miệng nói: "Sùng Nhi, phía ngoài tuyết rơi rất nhiều, Tịch Giản Cận cứ đứng ở chỗ này, con có muốn hay trông thấy nó không?"

Bạc Sùng Nhi không lên tiếng.

Cẩm Úc thở dài một hơi, qua nửa khắc, tiếp tục nói: "Mỗi ngày nó đều ở đây đứng một đêm."

Bạc Sùng Nhi cầm chăn, trùm lên đầu, giả bộ ngủ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1031: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (13)

Cầm Úc cùng Bạc Tình nhìn thấy cô như vậy, cuối cùng cũng chỉ bất đắc dĩ rời đi.

Đợi khi phòng bệnh an tĩnh một mảnh, Bạc Sủng Nhi mới từ giường bệnh ngồi dậy, mang giày, đi tới trước cửa sổ, kéo màn cửa, liếc nhìn thấy người đàn ông an tĩnh dưới lầu.

Ánh mắt của cô hơi hiện một vòng đỏ, nhanh chóng rũ màn cửa xuống, yên lặng nửa ngày, cuối cùng vẫn nằm lên giường nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai Bạc Sủng Nhi thức dậy sớm, Tịch Giản Cận còn dưới lầu, có người đưa bữa sáng cho cô, cô lại có chút ăn không trôi, thỉnh thoảng ánh mắt nhìn ra phía ngoài cửa sổ.

Mãi cho đến tám giờ, anh mới rời đi.

Bởi vì lập tức sẽ tới mùa xuân, thời gian bộ đội huấn luyện càng lúc càng ngắn, Tịch Giản Cận đi làm cũng bình thường, không có bận rộn.

Tịch Giản Cận rời đi, Bạc Sủng Nhi thấy rõ ràng tốc độ anh có chút bất ổn.

Không biết là đứng thời gian quá dài, hay là duyên do khác.

Bạc Sủng Nhi một mực nhìn bóng lưng anh biến mất, lúc này cô mới buông đũa xuống, kêu mình không đói bụng, mệt mỏi ở trong phòng bệnh.

Đến buổi tối, Tịch Giản Cận lại tới.

Tuyết đã ngừng, có con đường đã bị quét dọn, nhưng trời càng lạnh hơn, Tịch Giản Cận giống như quyết tâm muốn được gặp cô, cô chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy đáy lòng có chút lo lắng.

Bạc Sủng Nhi tắm rửa qua, nằm ở trên giường, chơi điện thoại di động một hồi, lại đi tới trước cửa sổ, phát hiện Tịch Giản Cận đã không thấy đâu.

Đi rồi sao?

Đáy lòng không nhịn được có chút thất lạc.

Ai ngờ cô mở màn cửa sổ xem xét, lại phát hiện Tịch Giản Cận té xỉu trên đất.

Tâm Bạc Sủng Nhi đột nhiên thất lại, rất muốn tìm người đi cứu Tịch Giản Cận, lại phát hiện đã có y tá vây lại.

Trong nháy mắt Bạc Sủng Nhi bình tĩnh xuống, quay trở về giường, nằm xuống nghỉ ngơi.

Tịch Giản Cận cóng đến sinh bệnh, thể lực chống đỡ hết nỗi dẫn đến phát sốt, trận này anh gần không ngủ không nghỉ, liền xem như người lợi hại hơn nữa, cũng có một ngày ngã xuống.

Nhưng mà, chờ đến khi anh tỉnh lại, mới biết được, Bạc Sủng Nhi đã xuất viện, về tới Bạc gia.

Anh hoảng loạn chạy đến Bạc gia, lại biết, Bạc Sủng Nhi xuất ngoại du lịch rồi.

Giống là cố ý tránh, tránh né anh vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1032: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi!(14)

Đáy lòng Tịch Giản Cận càng hoảng loạn rồi, đáng tiếc anh không cách nào xuất ngoại, chỉ có thể bị động ở lại thành phố X, yên lặng chờ đợi.

Cả người anh cũng càng ngày trở nên trầm mặc.

Vẫn luôn trầm ổn nội liễm, càng lạ nội liễm hơn.

Đụng đến bất kỳ người nào, đụng đến bất kỳ trường hợp giao tiếp, anh đều hữu lễ mỉm cười, thậm chí ở trên đường cái, vẫn duy trì phẩm tính như cũ, Tịch Giản Cận đã hình thành thì không thay đổi.

Chỉ là người quen biết anh đều phát hiện, thỉnh thoảng anh sẽ ngẩn người.

Giống như lúc huấn luyện bộ đội, Tịch Giản Cận cho tới bây giờ đều là một bước kế một bước, cho tới bây giờ không có sai lầm, thế nhưng hiện tại thỉnh thoảng anh đang ra lệnh, đột nhiên trầm mặc hồi lâu, lưu lại binh lính nhìn nhau.

Giống như lúc ở trên đường cái, anh lại đột nhiên nhìn chăm chăm vào một thứ, nghiêm nhiên ngẩn người, sau đó giống như nghĩ tới chuyện gì, đột nhiên liền mỉm môi, bắt đầu cười khẽ, khóe mắt xuất hiện một vòng bi ai.

Ví dụ như anh sẽ một người đi qua quán cháo bảy năm trước mà Bạc Sùng Nhi thường xuyên đi qua, ở căn phòng giữ lại cho cô, ngồi ở chỗ của cô, uống cháo cô thích, rất ngọt, anh vốn không ưa thích, nhưng vẫn đều ăn

xong, nhìn giấy báo, bắt đầu lật qua lật lại, tìm ra trò chơi đố chữ, anh liền cầm bút, bắt đầu điền lên, đến một nửa, anh không nhìn được uốn khóe môi, lẩm bẩm một câu, lúc em đi học đến cùng nhớ kỹ cái gì? Nói xong, nụ cười của anh liền trở nên vô cùng ưu thương, thế nhưng một giây sau, anh lại chậm rãi cúi thấp đầu, nghĩ đến nếu như là cô, có lẽ sẽ nói với mình, em nhớ kỹ Tiểu Tịch rồi!

Ví dụ như Tịch Giản Cận sẽ trở lại trong căn hộ bọn họ, ngồi xuống một đêm, lại không ngủ lại nơi đó, mà ở bên trong anh cũng không có để cho người ta quét dọn, cửa sổ cũng chưa từng mở ra, mỗi lần đi vào, anh đều có thể ngửi thấy mùi trên người cô, giống như cô chưa từng cách anh đi xa.

Thời gian cứ như thế vượt qua, người mà anh tưởng niệm, từ đầu đến cuối không có về nước, mỗi ngày anh vẫn ra sân bay tra chút hành tung của cô.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1033: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (15)

Tết xuân chậm rãi đến.

Một trận tuyết lớn, tiếp tục bao trùm thành phố X.

Đêm giao thừa, tại nhà hàng Khải Việt, sẽ có nhân vật nổi tiếng tụ hội, Tịch Giản Cận vốn không muốn đi, thế nhưng đột nhiên gián tiếp nhận được cuộc gọi từ sân bay, nói Bạc Sủng Nhi đã về nước.

Anh liền ôm thử tâm tình đi tham gia tụ hội kia.

Danh viện Thành phố X biết được Tịch Giản Cận muốn đi, nhất thời người qua càng nhiều.

Tịch Giản Cận tới rất sớm, chung quanh vây quanh rất nhiều tiểu thư danh viện, nhao nhao tiến lên nói chuyện với anh, anh lễ phép đáp lại vài câu, tìm một nơi không đáng chú ý ngồi xuống.

Những danh viện đó nhìn thấy anh xa cách như thế, tuy nhiên rất muốn tiến lên bắt chuyện, thế nhưng nhìn thấy thái độ Tịch Giản Cận xa cách, mọi người cũng cảm thấy chán, mỗi người tản ra.

Tịch Giản Cận lẳng lặng ngồi ở trong góc, xa xa liền thấy yến hội bắt đầu, Bạc Sủng Nhi chậm rãi đến, mặc váy dài, buông thông dưới nhà.....

Vô cung kinh diễm, vô cùng xinh đẹp.

Sắc mặt cô, nhìn qua rất tốt, cách nhiều người như vậy, anh liếc một chút liền có thể nhìn thấy có một mình cô mà thôi.

Trên hông của cô buộc lại một đầu ruy băng, theo bước chân cô, rũ xuống, phiêu động mà lại tinh mỹ.

Bên cạnh cô đứng một người đàn ông cao lớn, cực kỳ tuấn dật, cô quần quanh lấy cánh tay anh, nghiêng đầu, ngẫu nhiên cười một chút, người đàn ông bên cạnh nho nhã mà nhạt khí, bên miệng cũng hiện lên một nụ cười yếu ớt, mang theo vài phần dung túng, vươn tay, vô thanh vô tức vòng lên bờ eo của cô, đi vào trong yển hội.

Người của tập đoàn đã tới không sai biệt lắm, xa xa vẫy tay với Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi buông lỏng cánh tay người đàn ông kia, cầm váy, chạy qua.

Dịch Hỉ Hoan nhìn thấy Bạc Sủng Nhi vô cùng cao hứng, có thể là tết xuân, Dịch Hỉ Hoan mặc vào một thân màu đỏ, nổi bật vô cùng long lanh, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi liền ôm lấy.

Bạc Sủng Nhi cùng Dịch Hỉ Hoan quan hệ rất tốt, hai người ngồi ở một bên xì xào bàn tán một hồi.

Tịch Giản Cận thủy chung đều đang ngó chừng Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1034: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (16)

Người đàn ông cùng Bạc Sủng Nhi tới, vô cùng quan tâm Bạc Sủng Nhi, thỉnh thoảng đưa cho cô một ly nước trái cây, Bạc Sủng Nhi giống như cũng không bài xích, hào phóng phượng cho anh ta nụ cười thân mật, tâm Tịch Giản Cận, nhất thời như dao cắt.....

Đoạn thời gian này, mỗi ngày anh qua như là địa ngục.

Kiên nhẫn chờ cô trở về.

Cuối cùng đợi cô trở về, khẩn cầu một cơ hội, có thể đứng ở trước mặt của cô, hỏi cô một câu hiện tại có thể cùng anh thử lại từ đầu hay không?

Hỏi cô một câu, có thể thử nghiệm quên mất cái chết của đứa con không, cùng anh bắt đầu lại từ đầu?

Thế nhưng, bên cạnh cô lại đứng một người đàn ông khác.

Cùng bảy năm trước tương tự như vậy.

Cô lần này, là đang giận, hay là nghiêm túc?

Tâm Tịch Giản Cận, như có vạn kiếm xuyên qua, ánh mắt của anh, đều hiện ra lạnh lùng.

Tay của anh hơi nắm lại, hai mắt, vẫn nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi như cũ.....

Tô Thần tới tương đối trẻ, mặc vào một thân áo lông màu đỏ, cất bước, đi về phía Bạc Sủng Nhi, bên cạnh anh kéo theo một cô gái.

Bạc Sủng Nhi cùng Dịch Hỉ Hoan liếc thấy một chút, nhất thời biểu lộ có chút hiềm lạ, lập tức thay đổi đề tài, trừng to mắt nhìn cô gái bên người Tô Thần.

"Không thể nào..... A Thần thế mà đã có bạn gái?" Bạc Sủng Nhi kinh hãi trách móc nói, " từ nhỏ đến lớn, tuy A Thần chơi nhiều phụ nữ, lại cũng không có chân chính kết giao bạn gái, hiện tại mang theo phụ nữ có mặt, có phải đại biểu cho người phụ nữ kia, đối với A Thần, rất quan trọng?"

"Có lẽ đúng! Bạn gái nhìn rất xinh đẹp." Dịch Hỉ Hoan gật đầu, phụ họa nói ra.

Bạc Sủng Nhi cũng gật đầu theo, hoàn toàn nhìn thấy rất đẹp.

Tô Thần đi tới, đứng vững ở xa, nhìn thấy bọn họ chu môi huýt sáo một tiếng, có lẽ là ăn tết, mặt mày hớn hờ, vô cùng có tinh thần: "Giới thiệu một chút, đây là bạn gái anh..... Lãng Mạt Mạt."

Bạc Sủng Nhi cùng Dịch Hỉ Hoan rớt mắt kính rồi!

Thật sự chính là bạn gái!

Lần này Tô Thần đùa thật?

Dịch Thiển đều hơi nhú mày, một bộ nhìn trò vui mà nhìn người phụ nữ bên cạnh Tô Thần.

Tô Thần giới thiệu từng người cho cô gái ở bên cạnh: "Anh xin giới thiệu, đây là Dịch Thiển, Dịch gia đại công tử, cô gái bên cạnh anh ấy, là tiểu công chúa tập đoàn Bạc Đế, người khác là Dịch Hỉ Hoan, là con gái Dịch gia..... A?!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1035: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (17)

Tô Thần giới thiệu mới nói được một nửa, lúc này mới hậu tri hậu giác chú ý tới người đàn ông ưu nhã ngồi một bên, nhẹ nhàng nắm chén rượu, tư thái thanh thản, không nhìn được biểu lộ kích động đứng lên.

"Tình Thâm..... Cậu trở về lúc nào?" (Mọi người đón đọc bộ giao dịch triền miên: cô vợ nhỏ ngang ngược của tổng giám đốc để biết về cặp đôi Tình Thâm - Mạt Mạt nhé)

Giọng của Tô Thần mang theo vài phần kích động không thôi.

Lập tức, liền vòng lấy Lăng Mạt Mạt, chỉ Lý Tình Thâm nói ra: "người này anh muốn giới thiệu trọng điểm, đây đại ca của anh, Lý Tình Thâm, con trai của Lý Niệm..... Làm nghiên cứu khoa học, ra nước ngoài học mười ba năm, cho nên, rất nhiều người cũng không nhận ra anh ấy."

Lý Tình Thâm ngẩng đầu, nụ cười nhạt nhẽo ở trên gương mặt tuấn dật, "Xin chào, Lăng tiểu thư."

Âm điệu cực kỳ êm tai.

Ngữ điệu mang theo vài phần ung dung không vội.

Thần thái gió nhạt mây xanh, cũng không có quá nhiều cảm xúc.

Lăng Mạt Mạt đứng ở bên người Tô Thần, nhàn nhạt cười, giống như là có chút bị hù dọa, gặp nhiều người thấy ở trên truyền thông như vậy, cần

căn môi dưới, cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói ra: "Chào mọi người, rất hạnh phúc được biết."

Lập tức, Dịch Thiên tự nhiên hào phóng vươn tay, cùng Lăng Mạt Mạt bắt tay.

Bạc Sủng Nhi cùng Dịch Hi Hoan bởi vì Tô Thần, có chút có hảo cảm với cô, liền muốn cho Lăng Mạt Mạt cái ôm nhiệt tình.

Tô Thần vội vàng ngăn cản bọn họ, sợ Lăng Mạt Mạt khẩn trương hoặc là ngượng ngùng, liền nói ra: "Cô ấy vẫn là đại học sinh, mấy người cũng đừng dọa cô ấy sợ!"

Lăng Mạt Mạt thè lưỡi, rất là nhu thuận ôm lấy Bạc Sủng Nhi cùng Dịch Hi Hoan, lập tức nhìn thấy Lý Tình Thâm đưa tay tới, cô hơi cúi thấp đầu, nhanh chóng nắm chặt lại, liền núp ở bên người của Tô Thần.

Lý Tình Thâm từ trước đến nay cưng chiều Bạc Sủng Nhi, biết Bạc Sủng Nhi vất vả mang thai lại mất, đau lòng một mảnh, hiện tại cuối cùng có thể tiêu tan một chút, nhưng vẫn liều mạng dỗ dành cô vui vẻ.

Bạc Sủng Nhi không muốn để cho người của tập đoàn Bạc Đế lo lắng cho mình, biểu hiện cũng không đặc biệt bi ai, bưng rượu, vui sướng cùng mọi người uống rượu.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1036: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (18)

Kỳ thật từ khi cô vừa vào đại sảnh, liền liếc thấy Tịch Giản Cận trong đám người.

Phát hiện anh gầy rất nhiều.

Kỳ thật rất muốn lao vào trong ngực của anh, ôm anh, thế nhưng lập tức lại cảm thấy con của mình, chết như vậy, đáy lòng vẫn là tồn tại một tầng khúc mắc.

Không nhìn anh, còn có thể không khổ sở, giống như có thể tạm thời quên mất chuyện tàn nhẫn kia, thế nhưng là đụng một cái đến Tịch Giản Cận, chuyện cũ như thủy triều, nhanh chóng bao phủ cô, giống như là muốn đem cô cắn nuốt hết.

Cô uống có chút nhiều, uống đến sau cùng, rõ ràng cùng mọi người nói đang cười đùa, thế nhưng đột nhiên buồn nôn, không nhịn được phun ra.

Cô từ trong móc tay khăn ra, vội vàng lau sạch.

Lý Tình Thâm cách cô rất gần, nhanh chóng ôm cô vào trong ngực, vỗ lưng của cô, chậm rãi nhận khăn tay từ trong tay của cô, tinh tế lau sạch sẽ môi cho cô.

Bạc Sủng Nhi không có nôn bao nhiêu, Dịch Hỉ Hoan đưa một chén nước trắng, cô nhanh chóng súc miệng, toàn thân vô lực mềm nhũn trong lòng ngực của Lý Tình Thâm, từ từ bắt lấy quần áo của anh, nước mắt yên lặng chảy xuống.

Kỳ thật cô không phải người phụ nữ mềm yếu.

Thế nhưng nghĩ đến đứa con chết đi, cô liền tự trách, liền hối hận.

Đều là cô không tốt.

Cô không phải một người mẹ tốt!

Lý Tình Thâm nhìn thấy Bạc Sủng Nhi như vậy, không nhịn được nâng Bạc Sủng Nhi đứng lên, thản nhiên nói ngời ở bên: "Tôi đưa cô ấy về nhà nghỉ ngơi trước, mọi người chơi đi."

Lý Tình Thâm nói xong câu đó, ánh mắt bắn về phía bên Lăng Mạt Mạt.

Lăng Mạt Mạt cúi đầu, từ đầu đến cuối không có nhìn Lý Tình Thâm.

Trong mắt Lý Tình Thâm lóe ra một tầng quang mang phức tạp, cuối cùng vẫn vịn Bạc Sủng Nhi rời đi.

Tịch Giản Cận đứng lên, bất ngờ đi sau lưng bọn họ ra cửa.

Anh nhìn thấy cô lên xe người đàn ông kia, lại phát hiện không có nửa điểm dũng khí xông lên ngăn lại.

Kỳ thật anh sợ.

Sợ cô giống như là bảy năm trước, vô luận anh xin cô làm sao, cô đều cho anh lời tàn nhẫn!

Tửu lượng Bạc Sủng Nhi không tốt, uống nhiều như vậy, cũng có chút nhiều, bắt đầu cười khúc khích, sau đó lại bắt đầu dốc sức rơi lệ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1037: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (19)

Cô ngồi trên xe, hai tay đưa ra ngoài cửa sổ xe, Lý Tình Thâm bất đắc dĩ, chỉ có thể đóng xe, thuận tiện cài dây an toàn cho Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nháo một hồi, phát hiện mình không thể động đậy, cũng trung thực xuống, Lý Tình Thâm một đường lái xe, coi là Bạc Sủng Nhi ngủ, ai biết còn không có đi bao xa, liền nghe được một bên truyền đến âm điệu tinh tế: "Anh Tình Thâm..... Em thật khó chịu, Em thật sự khó chịu, em thật sự rất khó chịu, rất khó chịu, đặc biệt đau..... Nơi này....."

Cô bưng bít lấy ngực mình, ánh mắt đột nhiên mở ra, là dấu vết nước mắt.

"Em suy nghĩ nhiều để được cùng một chỗ với anh ấy, thế nhưng em vừa nhìn thấy anh ấy, liền nghĩ đến con của em, em coi nhiều ngày như vậy, em có thể quên hết những đau đớn kia, thế nhưng em nhìn thấy anh ấy, anh ấy rõ ràng gầy, rõ ràng trôi qua không tốt, rõ ràng bị rất nhiều khổ, rõ ràng em rất đau lòng, thế nhưng em vẫn phát hiện, em vẫn không cách nào tha thứ..... Anh không biết, em đến cùng khát vọng có một đứa con thế nào..... Anh đều không biết, em muốn cho anh ấy một đứa con cỡ nào....."

Lý Tình Thâm yên lặng không nói, nửa ngày, vươn tay sờ lên đầu nhỏ của cô: "Anh biết, em rất khó chịu..... Kỳ thật con đã không có, nếu em thương tâm đủ rồi, cũng phải có chừng có mực, dù sao hai người còn nhiều thời gian..... Lúc trước anh ta cũng là không biết tình huống, vì bảo hộ em, mới làm như vậy!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, "Em biết, anh nói ta đều biết, thế nhưng em vẫn rất khó chịu, thật rất khó chịu....."

"Em chưa từng khó chịu qua như này..... Tịch làm cái gì, em đều có thể tha thứ anh ấy, em biết trong lòng anh ấy, em so với con quan trọng, con chết, anh ấy có thể dễ dàng ý nghĩ đầu tiên là em rời bỏ anh ấy, anh ấy sẽ không vì con mà lập tức khổ, khi đó em thay đứa con ủy khuất..... Anh Tình Tâm, anh nói em phải thế nào? Thời điểm trước kia, thật vô cùng hi vọng Trong lòng Tịch chỉ có em, dù cho là có con, em cũng trọng yếu nhất, thế nhưng hiện tại anh ấy làm được, em lại khó chịu..... Kỳ thật không phải ghét bỏ những thứ này, chỉ là vừa nghĩ tới con vô tội rời khỏi, em thật không quên được!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1038: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (20)

Sao có thể quên?

Đó là một sinh mệnh, cốt nhục của mình, làm sao có thể quên?

Lý Tình Thâm sờ lên mặt Bạc Sủng Nhi, chậm rãi rũ tay xuống, cuối cùng vẫn thở dài một hơi, "Thời gian, sẽ để cho em quên được, mà em, cũng phải học lấy, để thời gian thay em đi quên!"

"Kỳ thật, biện pháp quên tốt nhất, cũng là thử đi tiếp thu Tịch Giản Cận, một lần nữa trong có con."

"Sủng Nhi, em có nghĩ tới hay không, kỳ thật so với con, anh ta chẳng qua sợ hơn chính là đã mất đi em!"

Lý Tình Thâm nói xong những lời này, Bạc Sủng Nhi trầm mặc.

Anh nhìn qua kính chiếu hậu, nhìn thấy sau xe có một chiếc xe Audi đi theo.

Ánh mắt lấp lóe, mà cách Bạc gia một đoạn thì liền ngừng lại: "Trước đưa em đến đây nhé? Em có thể đi trở về không? Anh đột nhiên nghĩ đến mình còn có việc gấp phải xử lý!"

"Được rồi, anh Tình Thâm!" Bạc Sủng Nhi gật đầu, đáp, lập tức mở cửa xe, đi xuống!

Lý Tình Thâm quay đầu, cùng xe Audi đối mặt.

Anh sát qua xe Audi, quay đầu, vừa mới bắt gặp người trong chiếc xe Audi cũng nhìn phía anh.

Bốn mắt giao tiếp.

Đều mang đại lượng, nhưng mà tốc độ xe lại rất nhanh, lập tức chột lóe.

Lý Tình Thâm dần dần biến mất không thấy gì nữa!

Tịch Giản Cận đi theo sau xe của họ, không biết bọn họ đang làm những gì.

Đáy lòng của anh có chút phần nộ.

Nhưng sợ phần nộ của mình cùng bỗng nhiên xuất thủ, khiến cho Bạc Sùng Nhi càng thêm sinh khí với mình, cho nên chỉ có thể ép buộc chính mình tỉnh táo.

Anh nhìn thấy xe đột nhiên dừng lại nửa đường, lập tức nhìn thấy Bạc Sùng Nhi xuống xe, sau đó nhìn thấy xe nhanh chóng đi qua, anh không nhận được nhú mày.

Anh ta tại sao có thể không thương Bạc Sùng Nhi như thế?

Dem cô một mình ném ở đường cái?

Đây là anh theo sau lưng, nếu như anh không có theo sau lưng, vậy cô một mình nên làm cái gì?

Gặp được nguy hiểm làm sao bây giờ?

Tịch Giản Cận không nhìn được càng không hài lòng với người đàn ông kia.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1039: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! (21)

Thậm chí đối người phụ nữ phía trước đi xiêu vẹo trên đường mà tức giận!

Trời vừa hết tuyết, tuy mặt đất dọn dẹp, thế nhưng vẫn có băng, bình thường bước đi đều có thể ngã, hiện tại thế mà còn đi như vậy, có phải ghét bỏ ngã không đủ nhiều?

Còn có tại sao cô có thể lăn như vậy!

Không muốn anh cũng tốt, vậy thì tìm một người đàn ông đặc biệt tốt, tối thiểu nhất tốt hơn so Tịch Giản Cận anh chứ?

Hiện tại tìm người đàn ông như vậy là sao?

Đem cô tùy tiện thả ở trên đường, căn bản không xứng yêu cô!

Tịch Giản Cận càng nghĩ càng thấy phần nộ đứng lên!

Cô đến cùng thế nào hả?

Tìm cái dạng đàn ông gì vậy?

Tịch Giản Cận lái xe, đi tới bên cạnh cô, mở cửa sổ xe, hô một câu ra ngoài: "Lên xe!"

Ngữ điệu đều có chút căng cứng, mang theo vài phần không cao hứng!

Bạc Sủng Nhi vốn đang suy nghĩ một số chuyện, đột nhiên nghe được có người nói chuyện, hơn nữa còn có một chiếc xe dừng ở bên cạnh mình, cô nhất thời giật nảy mình, lập tức quay đầu, nhìn thấy là Tịch Giản Cận, nét mặt của cô lập tức tái nhợt xuống.

Mấp máy môi, giống như là có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, thế nhưng về sau, lại diễn biến thành hờ hững, quay đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Tịch Giản Cận nhíu mày, chậm rãi khởi động xe, đi theo cô: "Sủng Nhi, anh đưa em về nhà, lên xe! Còn có một đoạn đấy!"

Bạc Sủng Nhi vẫn tự mình đi như cũ.

Tịch Giản Cận bất đắc dĩ, chỉ có thể ngừng xe xuống dưới kéo cô.

Ai ngờ Bạc Sủng Nhi đi nhanh hơn, dưới chân đều là băng, không có chú ý, cả người liền cong vẹo té xuống.

Tịch Giản Cận cách cô một đoạn, hữu tâm vô lực nhìn cô té ngã trên đất, vội vàng chạy đến bên người cô, ngồi xổm người xuống, ôm cô đứng lên, lo lắng hỏi: "Làm sao rồi hả? Có đau không?"

Bạc Sủng Nhi mím môi, trong mắt đều mang theo vài phần khó chịu, cô âm thầm cắn cắn môi dưới, còn chưa mở lời nói chuyện, Tịch Giản Cận đã ôm cô đứng lên.

Cô giãy dụa muốn từ trong ngực của anh đi ra, anh không thuận theo, cứng nhắc cuống họng nói ra: "Thành thật một chút!"

Lập tức, liền đem cô nhét vào trong xe, anh đi lên xe theo, sau đó liền bắt đầu không nói lời gì kiểm tra thân thể cô, phát hiện trên cánh tay cô bị trầy da, lập tức đau lòng tìm băng dán cá nhân dán lên cho cô, sau đó mặt

đen, nói ra: "Em tìm bạn trai vậy sao? Đem em đêm hôm khuya khoắt ném ở trên đường, mặc kệ em té ngã sao?"

THIỆU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1040: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (1)

Tịch Giản Cận tuy có chút giận dữ, thế nhưng động tác thủy chung nhẹ nhàng, mà lại dựa vào rất gần Bạc Sùng Nhi, hốc mắt của cô không nhìn được hơi nổi lên một tầng đỏ, Tịch Giản Cận nói dứt lời, ngừng đầu, liền thấy đôi mắt trong suốt của cô lóa sáng, giống như trăng sáng!

Đèn đường nhàn nhạt từ ngoài cửa sổ đánh vào, nửa gương mặt Bạc Sùng Nhi giấu ở trong bóng tối, nhìn hốc mắt cô trào nước, đáy lòng của anh bỗng dưng nhũn ra, vươn tay, không nhìn được hướng về khóe mắt cô, lau lấy, dính nhiễm một mảnh nước đọng.

Bạc Sùng Nhi bị anh chạm vào như vậy, nhất thời mông lung mờ mịt dần trôi lấy lại một chút thần chí, cô chớp mắt, hơi né tránh ra sau.

Tay Tịch Giản Cận ép buộc để xuống, hơi hơi mấp máy môi.

Bạc Sùng Nhi nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ, hít sâu một hơi, chậm rãi cười, cực kỳ ưu nhã vươn tay, đẩy cửa xe ra, chuẩn bị xuống xe.

Kỳ thật không phải không tha thứ Tịch Giản Cận, chỉ là nhìn thấy anh, liền nghĩ tới đứa ocn mất đi.

Chung quy là rất vô cùng tự trách, rất áy náy.

Tịch Giản Cận ngồi ở một bên, một mực nhìn cô, đại khái đoán được cô muốn rời đi, cho nên đoạt trước một bước vươn tay, ấn ngón tay của cô, ngăn trở cô mở cửa.

Trên người anh có một mùi thơm quen thuộc nhàn nhạt truyền vào hơi thở của cô, chọc cho hốc mắt cô bỗng mở, suýt nữa rơi nước mắt xuống, cô hít sâu một hơi, để chính mình thanh tỉnh, khẽ dùng lực, muốn nắm tay lái.

Tiếng Tịch Giản Cận nhàn nhạt truyền đến: "Anh đưa em trở về."

Bạc Sủng Nhi không để ý tới, vẫn tự mình dùng sức như cũ, tay của anh chậm rãi cầm tay của cô, khiến cho cô căn bản là không có cách sử dụng khí lực.

"Đừng làm rộn, bên ngoài đường trượt, em đi như thế nào?" Giọng Tịch Giản Cận mang theo vài phần trách cứ mấy phần quan tâm.

Bạc Sủng Nhi dứt khoát liền rút tay về, lạnh lùng quay đầu, nhìn Tịch Giản Cận, từng câu từng chữ nói: "Không cần anh quản!"

Ánh mắt Tịch Giản Cận chớp lên, chỉ là nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1041: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【2】

Lẳng lẳng nhìn.

Bạc Sủng Nhi bị anh nhìn mà tâm phiền ý loạn, theo bản liên chuyển đường nhìn, không chịu đi liếc anh một cái, Tịch Giản Cận lúc này mới mở miệng thản nhiên nói: "Sủng Nhi, em đã nói, em sẽ quan tâm anh đấy!"

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi khẽ run lên, cắn cắn môi dưới, "Em cũng không có nói, em còn muốn anh!"

Tịch Giản Cận chấn động toàn thân, đáy mắt lộ ra thần thái thống khổ nồng đậm.

Bạc Sủng Nhi khẽ rũ mắt, tựa hồ là nói ra suy nghĩ của mình, nhưng cuối cùng cái gì cũng không nói, ngược lại vươn tay, tiếp tục đẩy cửa xe ra.

Bởi vì mới vừa ngã xuống, cánh tay bị thương, vừa dùng lực có chút đau, ngón tay của cô run lên, cũng chính trong lúc này, cả người cô lại bị anh ôm lấy.

Anh đem cô gắt gao ôm vào trong ngực của anh, anh cúi đầu phun hơi thở ở bên tai của cô, ngứa, giống như là cảnh tượng bọn họ từng đã trải qua trăm ngàn vạn lần.

Bạc Sủng Nhi giãy dụa, Tịch Giản Cận lại dùng sức đem cô ôm chặt hơn nữa, không chịu buông cô ra.

"Sủng Nhi..... Giận dữ cũng đủ rồi, trở lại đi, có được hay không?"

Ngữ điệu của anh rất ôn nhu.

Làm cho nơi nào đó ở đáy lòng của cô nổi lên nồng đậm chua xót cùng đau lòng.

Cô cũng không biết vì sao, quả thật tựa vào trong ngực của anh không động đậy.

Ánh mắt của anh khẽ mang theo vẻ âm đạm, lực đạo ôm cô khẽ trì hoãn, "Anh biết đáy lòng em không dễ chịu, thật vất vả chúng ta mới có con, cứ như vậy mất đi, anh thừa nhận đều là anh không tốt, anh hiểu thật ra thì đáy lòng em tự trách mình, trách tội chính mình em, cũng tránh tội anh..... Nhưng là, Sùng Nhi..... Em có biết hay không, đáy lòng anh cũng tự trách, anh cũng khổ sở, nhưng là, cho dù tự trách, tội lỗi, anh cũng không thể mất đi em....."

Lời Tịch Giản Cận nói cực kỳ chậm chạp, từng chữ từng chữ, rất là rõ ràng, âm điệu không cao, cô có thể hoàn toàn chính chính nghe được toàn bộ.

"Anh không cầu em tha thứ, anh chỉ là hy vọng..... Em đừng cố ý tránh né anh nữa."

Đừng làm cho anh không tìm được em.

Chỉ mong mỗi ngày nhìn em, an tĩnh đi theo phía sau của em, chờ em dần dần quên được, chứ đừng để anh một mình, đơn độc, mỗi ngày lo lắng hãi hùng chờ đợi.

Bởi vì, lòng anh không có đáy, thời điểm nhìn em, ta anh thấy sẽ rất tốt.

"Sùng Nhi, cho anh một cơ hội, cho chúng ta một lần nữa bắt đầu..... Nếu như em cảm thấy trước kia, vẫn luôn là em quấy anh, như vậy, hiện tại

đến lượt anh tới quán em, nhé?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1042: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【3】

Bạc Sủng Nhi không lên tiếng.

Nội tâm của cô thật ra đã đang giãy dụa.

Cô nghĩ, cô đây không tính là già mồm cãi láo đi, cũng không tính là không thương Tịch Giản Cận, chẳng qua là cảm thấy không cách nào tha thứ.

Cuối cùng một cái tính mạng, vẫn cứ bị lãng quên như vậy.

Từ trong tay hai người bọn họ biến mất không thấy.

Làm sao có thể tha thứ?

Kia là sinh mệnh, cô một mình đi dị quốc tha hương, đi ở trên đường, nhìn những đứa bé vui vẻ, cô đột nhiên lại rơi lệ đầy mặt.

Không có ai biết, đứa bé kia cô trông mong bao nhiêu.

Rồi cứ như vậy không còn, cô càng làm sao có thể quên?

Cho tới nay, cô đều là cô gái kiêu ngạo, chỉ có đụng phải anh, thời điểm gặp phải anh, cô mới tháo xuống một thân cao ngạo, biến thành cùng cô gái bình thường không có gì khác.

Chuyên tâm chủ định, toàn tâm toàn ý yêu anh.

Cô bắt đầu không hiểu chuyện, cô khiến cho anh đi bộ đội, khiến cho người khác sinh lòng oán hận, khiến cho anh đau khổ giã dũa bảy năm, cô biết sai rồi, lúc ấy rõ ràng cô cũng đã hối hận ảo não rồi, thậm chí cô cũng cam tâm tình nguyện vì anh hiến tủy sống cho Tiểu Bảo.

Cô đã liều mạng thay đổi mình, thậm chí cô cũng học cách hiểu chuyện như vậy rồi, nhưng là cuối cùng thì sao?

Vẫn là không có con rồi.....

Cái gì cũng có thể không có, tại sao hết lần này tới lần khác làm cho cô mất đi đứa con cô rất muốn?

Bạc Sung Nhi càng nghĩ, càng thấy đáy lòng đau đớn, nước mắt của cô không thể ức chế được lại một lần nữa chảy xuống.

Cô cắn cắn môi dưới, một hồi lâu, mới lên tiếng: "Tịch Giản Cận..... chẳng lẽ anh vẫn chưa rõ sao? Không phải là em không yêu anh, em rất yêu anh..... Nhưng là em rất khó quên, em vừa nghĩ tới con của em cứ như vậy rời đi, em liền khổ sở!"

"Thật ra thì, em không đơn thuần chỉ là bởi vì những thứ này, mới xa cách anh như vậy. Anh có biết lúc ấy Hàn Như Y đem chuyện này nói cho em biết, lòng em vì anh mà đau lòng bao nhiêu hay không? Em nghĩ em vẫn luôn là người phụ nữ, cho nên em làm chuyện xấu bán đi cô ta, cũng không có gì lớn."

"Em yên lặng chịu đựng nhiều như vậy, em vẫn cố nhẫn nhịn, đêm đính hôn, Hàn Như Y nhắn tin một cái, là có thể làm cho anh tâm phiền ý loạn, có thể làm cho anh đối với em lạnh lùng, cái gì em cũng không nói, em nhìn vào anh còn vẫn để ý em, không có phát giận đối với em, lòng em cũng đã thỏa mãn."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1043: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【4】

"Lúc anh nói anh tin tưởng em, em rất cao hứng, em cảm thấy được rốt cuộc em đợi lâu như vậy, cũng đã chờ đến hạnh phúc."

"Tiểu Bảo ngày ngày quán anh, em không nói gì, em một mình ở nhà, nhìn người đàn ông thuộc về em, còn muốn chăm sóc người phụ nữ khác cùng con người phụ nữ khác, em cũng không có nói gì, có lúc, xem anh loay hoay sút trán bể đầu về nhà, tâm tình phiền não, em còn muốn nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ dỗ anh, em học được nhân nhượng nhiều như vậy, thối lui nhiều như vậy."

"Em cả đời cũng không có làm qua những chuyện này, nhưng là em sợ anh không quan tâm em, cho nên em cũng bỏ xuống tôn nghiêm mà làm."

"Em đi xem Tiểu Bảo, thời điểm em bị cô ta cầm súng chống chĩa vào đầu, em còn đang suy nghĩ là em không thể chết được, em không thể để một mình anh ở lại trong thế giới lạnh như băng này, em không muốn anh khổ sở!"

"Nhưng là lúc anh tới, nói là vì cứu em mới làm như vậy..... Anh gặp Triệu Tố Nhã mới phải làm như vậy, nếu như anh không có gặp phải Triệu Tố Nhã, Tịch Giản Cận, đáy lòng của anh, có thật sự tin tưởng em sao?"

"Tịch Giản Cận..... Thật ra thì em vẫn ngụy trang rất khá, rất có tri thức hiểu lễ nghĩa, em cố gắng làm người vợ anh thích nhất, thật ra thì em cũng mệt chết đi, từ nhỏ lớn lên, anh cũng thấy, em chưa bao giờ nhân

nhượng bất luận kẻ nào, em làm cái gì bọn họ cũng sẽ một mực dung túng em."

"Dĩ nhiên, em yêu anh, em không cần những điều kia, tình yêu vốn là phải cho đi, đây là Triệu Tố Nhã dạy cho em, không phải Thất Thất, em muốn làm một cô gái dám yêu dám hận."

"Nhưng là..... thời điểm con của em rời đi, đáy lòng em khổ sở, vừa hận vừa thương tâm, nhưng mà làm em chân chân chính chính khổ sở không phải là những thứ này, mà là anh biết rất rõ ràng con của chúng ta không có, anh lại căn bản không có đem Hàn Như Y làm gì! Anh vẫn duy trì đem Hàn Như Y nhốt vào bệnh viện tâm thần!"

"Khi đó em thật rất khó chịu!"

"Cô ta ngược đãi Tiểu Bảo, cô ta không xứng với bốn năm nay anh đối tốt với cô ta, cô ta vẫn luôn ngủ đông ở bên cạnh anh, vì trả thù anh!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1044: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【5】

"Cô ta làm nhiều chuyện như vậy, so với em hư hơn không biết bao nhiêu lần, thậm chí cô ta còn cầm súng chia vào em, nếu như không có cô ta, con của chúng ta càng không khả năng bị mất! Cho nên, Tịch Giản Cận, tại sao anh có thể không trừng phạt cô ta? Mà là lựa chọn bao dung, chỉ đem cô ta đưa vào bệnh viện tâm thần?"

"Nếu..... Đối lại là bất luận người nào của tập đoàn Bạc Đế là, làm sao có thể dễ dàng tha cho cô ta? Mà anh lại đem cô nhốt vào, mục đích của anh, cũng chỉ là vì lưu lại cho Hàn Như Y một cái mạng!"

"Nhưng là con của chúng ta, là gián tiếp bởi vì cô ta mà mất đi, em còn muốn bắt cô ta nợ máu phải trả bằng máu đấy!"

Có mấy lời, cũng không từng muốn nói ra khỏi miệng.

Có một số việc, cũng không phải là không hiểu.

Tịch Giản Cận nhìn như là nhắm vào Hàn Như Y, thật ra thì, anh đang gián tiếp bảo vệ Hàn Như Y.

Đúng, anh trả nợ cho đội trưởng đã chết của anh.

Có một số việc, lúc ấy cô không nói cho anh biết, là sợ anh khổ sở, nhưng là bây giờ, anh biết rồi, tại sao còn làm như vậy?

Bạc Sung Nhi chậm rãi cười cười, trên mặt hẳn là nụ cười mỗi mệ.

"Hàn Như Y khẳng định đã nói cho anh biết chân tướng sự tình rồi nhỉ! Đội trưởng không phải là xem anh là an hem mới vì anh mà chết, anh ta là có nhiệm vụ, là công trạng hạng nhất, có chết cũng được lợi!"

"Cho nên anh căn bản không nợ Hàn Như Y cái gì, bây giờ là cô ta thiếu chúng ta đấy!"

"Anh có biết hay không, em cỡ nào muốn cho cô ta chết!"

Đáy mắt Bạc Sùng Nhi đã hiện lên một đạo quang mang rét lạnh, cô âm thầm cắn răng, nói dài như vậy, thật ra thì cô đều rất an tĩnh, duy chỉ có hiện tại, cô lại bén nhọn lên.

"Tịch Giản Cận, thật sự thì em không cách nào tha thứ..... Chúng ta tạo thành sai lầm, nhưng mà em biết, em chỉ là đau lòng, nhưng dù qua bao lâu, lòng em vẫn có ngăn cách, có bóng ma, thậm chí, anh có biết hay không, em đều muốn biết, Tịch Giản Cận..... Anh đến cùng có chân chân chính chính yêu em không?"

Tịch Giản Cận chậm rãi thở ra một hơi.

Thật sự là anh không nghĩ tới nhiều ngày như vậy, Bạc Sùng Nhi ần núp anh, không để ý tới anh, nguyên nhân ở trên người Hàn Như Y.

Thật ra thì cho tới nay, anh cũng cho là bởi vì anh đích thân làm mất con của bọn anh, cô mới sinh khí!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1045: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【6】

Không thể phủ nhận, thật sự là anh hạ thủ lưu tình với Hàn Như Y.

Đem Hàn Như Y nhốt vào bệnh viện tâm thần, trên thực tế chẳng qua là không ngờ thật sự đem cô ta hủy diệt.

Ở trong trận biến cố này, đội trưởng chết, anh, Sùng Nhi, Hàn Như Y, Tiểu Bảo, từng người đều là người bị hại.

Muốn trách chỉ có thể trách vận mệnh vô tình cùng tàn nhẫn.

Nếu như Hàn Như Y thật sự bị vào ngục, sợ là cuộc sống của cô ta dị thường thâm trầm không nữa nhìn đi!

Bất kể rốt cuộc đội trưởng bởi vì nguyên nhân gì đi cứu anh, nhưng là..... Đúng là vẫn vì anh mà chết.

Cũng đã đi rất lâu rồi, đội trưởng của anh lưu lại hai thân nhân còn sống, chỉ sợ hận không được để anh chết, anh cũng phải làm đến nhân nghĩa!

"Sùng Nhi, anh yêu em..... Anh thật sự yêu em....."

"Kia Hàn Như Y thì sao? Nếu như em làm cho cô ta chết, anh có thể đồng ý không? " Bạc Sùng Nhi quay đầu, nhìn chăm chăm ánh mắt Tịch Giản Cận, gằn từng chữ mà hỏi.

Tịch Giản Cận nhìn mắt của cô, một hồi lâu không có lên tiếng.

Bạc Sủng Nhi bật cười, chậm rãi nói: "Em biết ngay anh sẽ không đồng ý..... Tịch Giản Cận..... Anh đã nói, anh sẽ không để cho hạnh phúc của chúng ta đạp trên tánh mạng người khác, anh nói anh có thể cho anh, chỉ có tánh mạng của mình!"

"Thật ra thì em biết ngay, vô luận Hàn Như Y rốt cuộc tàn nhẫn cỡ nào, cuối cùng anh cũng sẽ cho cô ta lối ra tốt nhất!"

"Tịch Giản Cận, anh nói anh yêu em, nhưng là anh làm việc này, làm cho em thật sự có chút dao động....."

"Anh làm sao lại không thương em! " Tịch Giản Cận theo bản năng cũng có chút tức giận, nhưng là một giây sau, vẫn cứng rắn đem tính tình của mình đè ép xuống: "Anh hiểu bây giờ em hận chết Hàn Như Y rồi, nhưng là, cô ta chỉ là râu ria, anh cũng hiểu em bị rất nhiều ủy khuất, nhưng là cô ta đã tiến vào bệnh viện tâm thần rồi, chẳng lẽ phải để cô ta chết, em mới bằng lòng bỏ qua sao? Huống chi, anh thật sự yêu em, anh yêu hay không yêu em, chẳng lẽ em không nhìn ra được sao?"

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, ánh mắt thật sâu, cất giấu tình ý dạt dào.

Âm điệu, cũng theo đó dị thường ôn nhu và bao dung!

"Lại nói..., anh yêu hay không yêu em, cũng không phải là một mình em định đoạt, anh yêu hay không yêu em, lòng anh rõ ràng nhất!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1046: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【7】

"Anh có yêu em hay không, làm sao không phải là một mình em định đoạt? " Bạc Sùng Nhi trong lúc bất chợt cắt đứt lời Tịch Giản Cận, nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, tiếp tục nói: "Anh yêu em, làm sao không phải là một mình em định đoạt? Chẳng lẽ cảm giác không đúng sao? Chẳng lẽ là muốn để người ngoài nói sao? Coi như là người khác nói anh yêu em, một mình anh nói anh yêu em, em không cảm giác được, kia có thể gọi là yêu em sao?"

Tịch Giản Cận lập tức trầm mặc.

Anh một câu cũng nói không nên lời.

Bạc Sùng Nhi nói đúng là rất có đạo lý.

Anh yêu cô, đến cùng chân ái hay không, chỉ có chính cô hiểu rõ nhất.

Giống như là cuộc sống này, còn có hạnh phúc này, biểu hiện ra chưa chắc là chân thật, chân chân chính chính thế nào, may mắn hay hạnh phúc, thật ra thì chỉ có mình tự mình biết.

Như cá bơi trong nước, lạnh ấm tự biết.

"Tịch Giản Cận, thật ra thì em thật sự rất tức giận! Tức, em thật, thật..... " Bạc Sùng Nhi nói không được nữa, cô cái gì cũng có thể không cần, nếu như Hàn Như Y thật chỉ là vợ của ân nhân cứu mạng Tịch Giản Cận, cô chắc chắn sẽ không cố tình gây sự như vậy, nếu như chân tướng sự tình không bị đâm xuyên, Tiểu Tịch của cô, sẽ không trải qua một cuộc tan

vỡ như vậy, cô tuyệt đối sẽ không giống như bây giờ cố tình gây sự! Nếu như con của bọn họ không chết, cô cũng sẽ không!

Nhiều chuyện tình chồng chất ở chung một chỗ như vậy, cô thừa nhận, cô thật không cách nào dễ dàng từ bỏ ý đồ như vậy!

"Cô ta có chết hay không thật sự trọng yếu như vậy sao? Trọng yếu đến nỗi chúng ta cần bản không cách nào ở một chỗ sao?"

Tịch Giản Cận thật sự có chút đoán không ra, xem không hiểu rồi.

Trong não đều loạn một mảnh.

Anh có thể khẳng định anh không thể mất đi Bạc Sủng Nhi, anh cũng có thể khẳng định anh sẽ không để cho Hàn Như Y chết, anh cũng không cảm thấy hai chuyện này cỡ nào xung đột.

Lúc ban đầu, anh là nghĩ như vậy.

Nhưng là Bạc Sủng Nhi vừa nói như thế, hình như lại cảm thấy Bạc Sủng Nhi nói cũng rất có đạo lý, anh làm như vậy, đúng là sẽ làm đáy lòng cô ít nhiều có suy nghĩ.

Nhưng mà ngay sau đó càng thêm suy nghĩ một chút, Tịch Giản Cận tiếp tục mở miệng nói: "Nhưng là, nếu như anh thật sự không phải là toàn tâm toàn ý yêu em, nếu như anh đối Hàn Như Y có nửa điểm tình cảm, em cảm thấy trong bốn năm không đủ để bọn anh phát sinh chút gì sao? Anh cần gì phải vì em thủ thân như ngọc đến gặp em?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1047: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【8】

"Anh rộng lượng! Tịch Giản Cận, anh có thể rộng lượng dù mục đích bọn họ cứu anh không tinh khiết, anh có thể rộng lượng thờ ơ nhìn con của mình bởi vì cô ta mà chết, anh cũng có thể rộng lượng bị người ta đem chân tướng đâm thủng, làm cho đáy lòng mình khó chịu, biết bảy năm này, chính mình trôi qua đều là một mảnh giả dối, còn có thể bảo toàn tánh mạng người ta! Nhưng là em làm không được!"

Bạc Sủng Nhi trong lúc bất chợt liền tức giận.

Thật sự rất tức giận!

Cô vừa nghĩ tới Hàn Như Y đem chân tướng nói cho Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận sẽ khổ sở thế nào, hơn nữa con của họ chết vì vợ của người đội trưởng đã chết mà anh luôn toàn tâm toàn ý bảo vệ, đáy lòng không giải thích được tức giận âm âm!

Người đàn bà kia, thật ra thì hẳn là phải chịu thiên đao vạn quả đấy!

Tịch Giản Cận thấy Bạc Sủng Nhi tức giận, trong lúc bất chợt đáy mắt bốc lên một tầng sáng, anh nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, không nói tiếng nào, nhưng rõ ràng vẻ mặt mang theo vài phần kích động.

"Em không làm được người từ bi như vậy, em chính là nhỏ mọn, em còn rất xấu, em còn ước gì được đem cô ta xé nát bóp chết rút gân lột da, chỉ cần có thể làm được đều làm hết!"

Bạc Sủng Nhi vẫn tức giận la hét, la hét la hét, lại đột nhiên thấy Tịch Giản Cận nở nụ cười, nét mặt của cô lập tức đông lại.

Cô nhìn chăm chăm Tịch Giản Cận, dị thường điêu ngoa réo lên: "Anh cười cái gì? Cười đã, có phải hay không?"

Tịch Giản Cận vẫn cười như cũ, thậm chí còn vươn tay, chậm rãi sờ sờ hai má của cô, nhìn cô bởi vì tức giận mà mặt ửng đỏ, tâm phiền ý loạn, không nhìn được cúi đầu, chậm rãi hôn chóp mũi cô một chút.

Bạc Sủng Nhi càng cảm tức hơn, chính mình bị chọc tức thành bộ dáng này, anh lại còn có thể cười ra tiếng?

Thậm chí, chẳng lẽ đáy lòng anh cũng không khó chịu sao?

Lúc ban đầu, chỉ là bởi vì con không còn, cô đau đến không muốn sống, lòng tràn đầy đều là đứa con đã chết.

Cùng những bà mẹ trên toàn thế giới sở hữu giống nhau, quên mất mọi chuyện quanh thân, chỉ cứ oán giận, ảo não.

Cho dù là cho tới bây giờ, thật ra thì đáy lòng của cô vẫn mơ hồ quặn đau.

Dù sao cũng là xương thịt trên người mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1048: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【9】

Không phải là có miêu tả như vậy sao?

Đối với người làm mẹ, vĩnh viễn so với người làm cha yêu con của mình nhiều hơn 10 tháng, bởi vì thời điểm rót máu vào đứa bé kia, tình thương của mẹ liền bị phát ra, đó là trời sinh.

Mà người cha bắt đầu chẳng qua là vui sướng, cũng không phải là yêu như vậy, đợi đến thời điểm con oa oa sinh ra, tình thương của cha mới chân chân chính chính bị kích phát.

Cho nên, hiện tại Tịch Giản Cận đau, chẳng qua là ảo não cùng tiếc nuối, không nhìn thấy đứa bé kia, cũng sẽ không thật sự cảm giác được bao nhiêu đau khổ, cùng Bạc Sủng Nhi hoàn toàn không giống, từ trên người của mình, mất đi máu thịt.

Bạc Sủng Nhi thật ra thì một chút cũng không muốn nói chuyện, cơn ác mộng đêm khuya làm cô thức tỉnh, luôn là mơ thấy thanh âm đứa nhỏ khóc nỉ non, mang theo oán hận thật sâu, khiến cho cô cả đêm không cách nào yên giấc, một mình cô đơn ngồi ở giường, ngẩn ngơ cả một đêm.

Thời gian dần dần đi qua, ra nước ngoài giải sầu, cộng thêm du ngoạn, tinh thần mới thư thả hơn rất nhiều, mới chậm rãi hồi tưởng lại chuyện Tịch Giản Cận bên này.

Này mới từ từ nghĩ đến chuyện Hàn Như Ý, càng thêm từ từ nghĩ đến Tịch Giản Cận biết chân tướng..... Đáy lòng tức giận, khó tránh khỏi càng lúc càng lớn!

Tịch Giản Cận là thật tâm cao hứng.

Nhiều ngày tới nay, khổ sở ở đáy lòng, được quét sạch.

Thậm chí anh cũng kích động muốn cười phá lên.

Bạc Sủng Nhi nhìn anh bộ dáng này, không nhìn được có chút há hốc mồm.

Ai ngờ một giây sau, Tịch Giản Cận đột nhiên lại hướng về phía bên tai của cô thấp giọng nói đến: "Sủng Nhi, anh là thật tâm thật cao hứng!"

"En biết không? Thật ra thì người khác cũng không trọng yếu, đối với anh có mục đích gì, hoặc là xem thường anh, đều là râu ria."

"Thật không dám đấu diêm, anh ngay lúc đó xác thực rất khó chấp nhận, dù sao mình cố gắng, cho là chân chân chính chính chiếm được biết ơn, thì ra chỉ là một cuộc giả dối!"

"Nhưng mà cũng không đau lòng lắm."

"Em biết tại sao không?"

Tịch Giản Cận nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, cánh môi khẽ mở ra, gần từng chữ nói: "Bởi vì..... Còn em nữa."

Ít nhất em thật sự.

Ít nhất em thật sự yêu anh.

Ít nhất quan tâm nhất anh, quan trọng nhất là thật.

Cho nên, những thứ chuyện tàn nhẫn kia, cuối cùng không cách nào chân chân chính chính đem anh đánh bại!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1049: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【10】

"Em không quan tâm đến chuyện đó của anh, anh cũng có thể gắng gượng, hưởng chi, về chuyện nhỏ này? Thật ra thì anh không cần..... " Tịch Giản Cận nói cực kỳ chăm chú.

Đáy mắt Bạc Sủng Nhi xuất hiện vẻ không thể tin.

"Sủng Nhi em biết không? Lúc anh biết những tin tức kia, anh nghĩ đầu tiên, cũng không phải là thật khổ sở mà là đau lòng em, em lại vì anh, gánh chịu nhiều đau đớn cùng ủy khuất như vậy! Anh khi đó, hận không được muốn quất chết chính mình!"

"Anh thật rất vui vẻ....."

Tính cách của cô, anh hiểu rõ.

Thật ra thì anh hiểu cô.

Lúc cô hỗn hển hô anh rộng lượng, anh bất chợt cao hứng lên.

Thì ra là, cô bởi vì Hàn Như Y đối với anh như vậy, anh lại dễ dàng buông tha Hàn Như Y như vậy nên đáy lòng mới khó chịu a!

Tịch Giản Cận tức thì cảm động, còn có kích động.

Hình như trong nháy mắt thấy được ánh rạng đông.

Ngay sau đó, anh nhíu mày, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi hỏi: "Tối nay người đàn ông đưa em về nhà rốt cuộc là người nào?"

Bạc Sủng Nhi nhìn bộ dạng Tịch Giản Cận một trận kích động một trận nghiêm túc, không nhìn được có chút kinh ngạc, hừ lạnh một tiếng, quay đầu không để ý tới Tịch Giản Cận!

Đáy lòng lại có chút chấn động.

Anh nói, anh thật sự vui vẻ, trừ cô, những chuyện khác cũng không đã kích được anh!

Không cảm động, không lay động, kia thật sự là giả dối!

Tịch Giản Cận nhìn cô không nói lời nào, không nhìn được nhăn mày, đáy lòng có chút lo lắng, có chút ghen tiếp tục hỏi: "Em nhanh nói cho anh biết, người đàn ông kia cùng em có quan hệ gì?"

Bạc Sủng Nhi như cũ không giải thích, tùy ý Tịch Giản Cận hiểu lầm.

Tịch Giản Cận không dám cùng Bạc Sủng Nhi gây lộn thật, ánh mắt nổi lửa, thiêu đốt một chút, lúc này mới yên tĩnh lại.

Bạc Sủng Nhi lười biếng ngáp một cái, chỉ chỉ cửa nhà mình nói: "Anh không phải là đưa em về nhà sao? Nếu như anh không tiện, em liền tự mình trở về là được!"

Tịch Giản Cận cắn răng, nhưng vẫn biết điều một chút khởi động xe, hướng trang viên Bạc Gia đi tới.

Xe của anh đi rất chậm, rõ ràng khoảng cách không xa, lại bị anh lái mất một giờ, đến cửa, Bạc Sủng Nhi xuống xe, Tịch Giản Cận quay đầu, dị thường chuyên chú nhìn Bạc Sủng Nhi nói: "Bất kể người kia, là ai, nói tóm lại, Bạc Cẩm tiểu thư, em là của anh!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1050: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【11】

Chỉ có thể là anh đấy!

Tịch Giản Cận nói những lời này, mang theo một loại khí thế mệnh lệnh phát ra.

Dem uy nghiêm quân nhân đặc biệt của anh phát ra vô cùng nhuần nhuyễn, làm đáy lòng Bạc Sủng Nhi cũng theo đó phịch phịch nhảy một chút.

Bạc Sủng Nhi không nói gì, chẳng qua là an tĩnh nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận lại chậm rãi đưa cô xuống xe, thay cô nhấn chuông cửa trang viên Bạc Gia, nhìn có người đi ra ngoài nghênh đón, lúc này anh mới thấp giọng nói: "Vào đi thôi, thời gian không còn sớm, sớm nghỉ ngơi một chút, anh nhìn emm đi vào."

Tịch Giản Cận nói, mặc dù rất ôn nhu, nhưng không cách nào làm cho người ta cự tuyệt, Bạc Sủng Nhi khẽ lóe lóe ánh mắt, nhưng vẫn không nói một câu nói đi tới trang viên Bạc Gia.

Tịch Giản Cận nhìn bóng lưng của cô, không nhìn được cong môi, đứng một hồi lâu, mới xoay người lên xe, rời đi.

Lúc đi, tâm tình rất tốt.

Một chiếc xe con vững vàng mà dừng ở cửa trường đại học X thị.

Lăng Mạt Mạt vươn tay, muốn đẩy ra cửa xe, lại bị Tô Thần ngăn cản, nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn cô, tựa như nói giỡn nói: "Tối nay chơi thế nào? Có vui vẻ hay không?"

"Ừ, A Thần, cảm ơn anh! " lăng Mạt Mạt cười nghiêng đầu nói, sau đó nhìn đồng hồ, lại nói: "Thời gian không còn sớm, kí túc xá sắp khóa cửa rồi, em phải đi trước."

Tô Thần khẽ gật đầu, "Ừ, chậm rãi đi, có chuyện gọi điện thoại cho anh, Chủ nhật ạm lại đến đón em đi chơi!"

"Tốt! " lăng Mạt Mạt thoải mái chấp nhận, sau đó mở tròng hai mắt nói: "Thật ra thì, A Thần, em cũng không biết, anh lại biết người tập đoàn Bạc Đế!"

Tô Thần cười cười, những chuyện này thật sự là anh không nói cho lăng Mạt Mạt, chẳng qua....."Chẳng qua em phản ứng cũng quá trì độn rồi, anh cho em biết anh tên Tô Thần, một mình em không nghĩ tới thôi!"

Toàn bộ X thị, rốt cuộc có mấy người tên là Tô Thần?

Tô Thần thiếu gia Tập đoàn Bạc Đế, như sấm bên tai!

"Em chỉ là không liên tưởng đến thôi! " lăng Mạt Mạt le lưỡi, dị thường nghịch ngợm.

"Chẳng lẽ anh thoát nhìn, không giống như là người gia tộc tập đoàn Bạc Đế sao?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1051: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (12)

Tô Thần bày làm một bộ cực kỳ thương tâm, chọc cho Lăng Mạt Mạt càng cười lên, cô nghiêng đầu nhìn một hồi, sau đó nói: "Vốn là nhìn không ra, chẳng qua hiện tại tại căn thận quan sát một lần, lại phát hiện trên thân anh, thế mà thật có hơi vị của tiên!"

"Lăng Mạt Mạt, miệng em thật độc!" Tô Thần cắn răng nói một câu, Lăng Mạt Mạt lại không sợ, ngược lại cười khanh khách, sau đó phất phất tay tiếp tục nói: "Tốt, không lộn xộn, A Thần, em phải đi rồi!"

"Ừm, chậm một chút." Tô Thần suy nghĩ một chút liền mở cửa xe mở ra, lập tức còn không quên sửa khăn quàng cổ căn thận cho cho Lăng Mạt Mạt, bộ dạng rất là chuyên chú, Lăng Mạt Mạt không nhịn được bật cười: "A Thần, anh làm sao giống như bạn trai thật của em vậy?"

Tô Thần nhún vai, nghiêng đầu nhìn lấy Lăng Mạt Mạt nói ra: "Em đây là không hiểu được đi, cái này anh gọi là thân sĩ, tuy nhiên chúng ta nói là giả, nhưng tối thiểu có một vài thứ vẫn cần diễn xuất cho người nhìn!"

Lăng Mạt Mạt cười gật đầu, phất phất tay, liền xuống xe, Tô Thần mới thay quay đầu xe, không hề dừng lại chút nào như một làn khói rời đi.

Lăng Mạt Mạt đợi đến xe Tô Thần biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới nhanh chóng chạy về phía cửa trường học.

Tâm tình của cô, lại có chút bất an.

Thật sự là không nghĩ tới Tô Thần là Tô Thần kia trong tập đoàn Bạc Đế, cô vẫn cho là cùng tên.

Cô đi một hồi, đột nhiên điện thoại di động liên vang lên, lập tức lấy túi ra tìm, là một dãy số xa lạ, nghe: "Lăng Mạt Mạt?"

Lăng Mạt Mạt nhíu mày, hiếu kỳ hỏi lại: "Ai vậy?"

"Đi về phía trước, năm mươi mét!" Trong điện thoại truyền đến một giọng ngữ khí mệnh lệnh, thân thể Lăng Mạt Mạt không nhịn được rụt lại, dưới ý thức ngẩng đầu, nhìn thấy nơi xa có một chiếc xe, cô không nhận rõ, nhất thời cô mở miệng nói ra: "Tôi không nhớ rõ tôi biết anh! Cho nên, nếu như anh là bạn, liền tự báo danh tính, nếu như không phải, thì tôi sẽ tiến vào trường học! Không có thời gian chơi trò với anh!"

"Là sao?" Trong điện thoại truyền đến giọng hỏi lại, "Chẳng qua, cái này không phải do em!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1052: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (13)

Lập tức, điện thoại cúp máy, cả người Lăng Mạt Mạt đều chưa kịp phản ứng, liền thấy chiếc xe cách đó đột nhiên chạy vội tới trước mặt mình.

Cô bị dọa đến tránh đi, lại phát hiện xe lượn quanh chỗ ngoặt, vững vàng dừng ở bên cạnh cô.

Cô nhìn chằm chằm chiếc xe lạ này, là Bugatti Veyron, giá trị mấy ngàn vạn, khẳng định là kẻ có tiền, cô không nhớ rõ cô biết người có tiền như vậy!

Ngay lúc Lăng Mạt Mạt suy nghĩ lung tung, cửa sổ xe hạ xuống, bên trong bay truyền tới giọng nói nhẹ nhàng mà thanh nhã: "Tôi nói rồi, không phải do em!"

Lăng Mạt Mạt nhìn người tới, lúc này mới đột nhiên mở to hai mắt, chỉ thấy người bên trong xe, thanh thần ngồi ở ghế lái, ngón tay của anh chậm rãi gõ tay lái, có tiết tấu không bình thường, bên miệng ngậm lấy một điếu thuốc, chậm chậm hút lấy, thỉnh thoảng có một vòng khói phun ra.

Cái người đàn ông này, lớn lên cực kỳ đẹp trai.

Trên cổ đeo một chiếc dây chuyền bạc, trong trời lạnh như vậy, anh chỉ mặc một kiện sơ mi đơn bạc, nút áo sơ mi lại không có hoàn toàn cài hết, lộ ra xương quai xanh tinh xảo mà khêu gợi.

Đây là một người đàn ông báu vật.

Giọng nói thanh nhã cùng dã tính dung hợp phát huy vô cùng tinh tế, hoàn mỹ không một tì vết!

Nhưng mà, Lăng Mạt Mạt lại không có nửa điểm tâm tư thường thức người đàn ông đẹp trai cùng kinh diễm trước mắt, ngược lại cô chỉ nuốt nước miếng một cái, bất ngờ xoay người, nhanh chân muốn chạy mất!

"Muốn chạy?"

Người đàn ông trong xa, dập tắt thuốc, lập tức mở cửa xe ra, xuống xe, tới gần Lăng Mạt Mạt.

Lăng Mạt Mạt cũng không dám đứng thẳng, nhanh chân chạy, thế nhưng không có được như người đàn ông kia, tam hạ lưỡng hạ, liền bị người bắt lấy rồi.

"Tiếp tục chạy sao?"

Người đàn ông nhẹ nhàng hỏi ngược một câu.

Lăng Mạt Mạt cảm thấy phía sau lưng hiện đầy mồ hôi lạnh, cô từ từ cắn cắn môi dưới, cảm thấy có chút muốn khóc không ra nước mắt, thế nhưng một giây sau, lại đột nhiên nhu thuận đứng ở trước mặt người đàn ông, ngọt ngào cười một tiếng, mở miệng nói ra: "Chú nhỏ, chú về nước chừng nào vậy! Nhìn thấy chú thật cao hứng!"

Người đàn ông chỉ nhìn chăm chăm vào mắt của cô, nhìn đến đáy lòng Lăng Mạt Mạt run rẩy, giống như nghĩ đến cái gì, lúc này mới hữu khí vô lực hô: "Lý Tình Thâm, anh chừng nào thì về nước....."

Lý Tình Thâm giống như rất hài lòng cô mở miệng đổi cách gọi, nhất thời thần sắc giãn ra.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1053: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (15)

Tết xuân qua đi không có mấy ngày, Tịch Giản Cận liền về quân khu đi làm, mà năm gần đây bận rộn rất nhiều, Bạc Sủng Nhi cũng chưa từng tới tạp chí “BX”, cho nên mừng sáu, Bạc Sủng Nhi cũng rời giường sớm, ám chỉ đi làm.

Bạc Sủng Nhi cũng không phải làm việc bận rộn vậy, rất rảnh rỗi, cô ngồi ở trong văn phòng, xem một vài tiết mục cuối năm, sau đó đi dạo diễn đàn, thuận tiện qua Tân Lãng Microblogging xem một chút chuyện gần đây, bất tri bất giác thời gian từ sáng sớm đến tận khi mặt trời lặn cuối chân núi, Bạc Sủng Nhi mới thu thập đồ, chuẩn bị về nhà.

Đi ra cao ốc "BX", xe Audi quân dụng, biển số xe là màu trắng đỏ, từ trước đến nay đều là khiến người khác chú ý, cho nên Bạc Sủng Nhi từ cao ốc đi ra, chỉ cần liếc một chút, liền thấy xe Tịch Giản Cận.

Cô nhất thời dừng bước nửa ngày, còn đang do dự lấy có nên tới gần hay không, lại nhìn thấy cửa xe mở ra rồi.

Tịch Giản Cận hơi hơi cúi người, từ trong xe đi xuống, anh mặc một thân quân phục, phía trên mang theo một ít tro bụi, nhìn tình huống hẳn là trực tiếp tòng quân chạy tới, trong tay ôm một bó hoa hồng to, nhìn qua vô cùng không hòa hợp.

Dù sao quần áo nghiêm túc như vậy, phối hợp hoa hồng lãng mạn như thế, thấy thế nào, cũng có chút kỳ quái.

Tịch Giản Cận thẳng tắp đi về phía Bạc Sủng Nhi, lưng cao thẳng, ôm một bó hoa to như vậy, lại là thời gian tan tầm, người đến người đi, mọi người tất nhiên là đều chú ý đến Tịch Giản Cận, đồng thời cũng đều thuận tiện chú ý đến Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi ngốc lẳng nhìn lấy Tịch Giản Cận đi đến trước mặt mình, cả người còn chưa kịp phản ứng, liền cảm giác được hai tay trĩu nặng.

Cúi đầu xuống, liền thấy một bó hoa này, đã bị anh đặt ở trong ngực của mình.

Bạc Sủng Nhi chớp mắt, nửa ngày, mới ý thức được đây hết thảy là một hiện trường phát sóng trực tiếp.

Trên mặt Tịch Giản Cận có chút bấn, xem ra hẳn là ở trong bộ đội trải qua mệt nhọc.

Bạc Sủng Nhi biết sinh hoạt bộ đội rất chật vật, trước tết xuân lười nhác, sau tết xuân đều phải nhanh chóng đứng lên, chắc hẳn nay đang gấp gáp huấn luyện thực chiến, cho nên mới chật vật như vậy.

Chật vật thì chật vật, lại không mất đi phong thái suất khí của Tịch Giản Cận, cho dù mặt mũi rất bấn, đứng ở chỗ này, vẫn suất khí bức người như cũ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1054: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (16)

Bạc Sủng Nhi suy nghĩ lung tung như vậy, con người Tịch Giản Cận như sao biển, yên lặng nhìn Bạc Sủng Nhi, nghiêm chỉnh nói với cô: "Bạc Cẩm tiểu thư, anh có thể mời em ăn bữa cơm không?"

Bạc Sủng Nhi triệt để sửng sốt rồi.

Tịch Giản Cận rốt cuộc đang chơi chiêu trò gì vậy?

Cô chớp mắt, hơn nửa ngày không có nói ra một câu.

Tịch Giản Cận nhíu lại lông mày, nhìn cô như vậy, đáy lòng buồn cười, trên mặt lại cực kỳ nghiêm túc nói: "Nếu em này giờ không nói gì, anh liền coi là em ngầm đồng ý rồi!"

Nói xong, liền nắm tay Bạc Sủng Nhi, kéo cô đi về xe của mình.

Nhịp tim Bạc Sủng Nhi đập không bình thường, đều chưa kịp phản ứng rốt cuộc chuyện gì xảy ra, liền phát hiện chính mình đã ngồi lên xe Tịch Giản Cận.

Cô chờ đến lúc Tịch Giản Cận thắt chặt dây an toàn cho cô, lúc này mới hậu tri hậu giác hỏi một câu: "Tịch Giản Cận, anh đang làm cái gì?"

Tịch Giản Cận khởi động xe, chậm rãi lái đi: "Đ dẫn em đi ăn cơm!"

Đi ăn cơm?

Anh và cô cũng không có hòa hảo đâu!

Cô cũng không có hoàn toàn xóa đi tức giận, huống chi, lúc nào cô nói muốn cùng anh đi ăn cơm hả?

Bạc Sủng Nhi không nhịn được tức giận trừng mắt Tịch Giản Cận, con mắt lóe sáng, giống như là biết phát sáng, "Tịch Giản Cận, em lúc nào đáp ứng cùng anh đi ăn cơm rồi hả?"

"Vừa rồi em ngầm thừa nhận rồi!" Tịch Giản Cận chăm chú trả lời một câu.

"Thế nhưng em cũng không có nhớ chúng ta tốt hơn!" Bạc Sủng Nhi tức giận tiếp tục nói.

"Anh biết!" Tịch Giản Cận gật đầu, vẫn một bộ chăm chú như cũ.

"Chúng ta không có tốt hơn!"

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi khó chịu đứng lên, chính mình có thể nói bọn họ không hòa hảo, anh không cầu tốc độ hòa hảo, lại ở chỗ này xác định bọn họ không hòa hảo, rốt cuộc anh có ý gì!

Tịch Giản Cận lại không để ý tới Bạc Sủng Nhi, nhìn cô còn ôm một bó hoa, từ từ nói: "Thích không?"

Bạc Sủng Nhi cúi đầu xuống nhìn hoa, kỳ thật mỗi một cô gái nhỏ đều ảo tưởng người đàn ông của mình lãng mạn, Bạc Sủng Nhi cũng không ngoại lệ.

Tịch Giản Cận quan sát thần thái của cô, sau đó hơi thở dài một hơi, xem ra anh tặng hoa, em cũng không có nói không muốn, đại biểu kỳ thật đáy lòng của em vẫn không ghét anh tiếp cận em, đúng không?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1055: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (17)

Tịch Giản Cận chuyên chú nhìn Bạc Sủng Nhi: "Chúng ta không cần hòa hảo rồi."

Tịch Giản Cận nói một tiếng ai nấy đều kinh ngạc.

Trong nháy mắt vẻ mặt Bạc Sủng Nhi kinh ngạc tới.

Hơi há hốc mồm, nhìn Tịch Giản Cận, trong mắt là không thể tưởng tượng nổi.

Anh nói cái gì?

Bọn họ không cần hòa hảo sao?

Cô mất đi xon, cô thương tâm, đùa giỡn một chút tính khí không được sao?

Anh không làm hại Hàn Như Y, đưa cô ta đến bệnh tâm thần, bảo đảm an toàn cho cô ta, cô không cao hứng, không thể sao?

Chẳng lẽ cho tới nay, đều là cô quấy lầy anh, mỗi một lần đều là cô cúi đầu xuống nhận lầm thỏa hiệp trước, lần này muốn cho Tịch Giản Cận anh nhận sai một lần, không được sao?

Bạc Sủng Nhi càng nghĩ càng thấy đến đáy lòng ủy khuất, càng cảm thấy đáy lòng tuyệt vọng.

Chính mình chẳng qua cũng là tức giận, lúc này mới bao lâu, Tịch Giản Cận anh đã không kiên nhẫn rồi hả?

Cũng bắt đầu ồn ào muốn bọn họ không hòa hảo rồi hả?

Bạc Sủng Nhi âm thầm cắn răng, tiếp tục nói: "Tốt! Không hòa hảo cũng không được! Hiện tại chúng ta phải làm thủ tục ly hôn!"

Nói xong câu đó, hốc mắt Bạc Sủng Nhi liền đỏ ửng.

Ly hôn.....

Cô tức giận như vậy, cô trốn tránh anh, đều không có nghĩ qua cùng anh ly hôn.

Mà anh thì sao, thế mà bởi vì tính khí cô, không muốn dễ dàng tha thứ, thì cũng phải tìm cách hòa hảo chứ!

Chẳng lẽ Tịch Giản Cận anh sẽ không dây dưa đến cùng sao?

Chỉ cần một hồi, có lẽ cô hết giận, bọn họ có thể cùng trước đó như cũ!

Tại sao anh có thể như vậy!

Bạc Sủng Nhi hơi hít một hơi, cảm giác chính mình thật muốn khóc, tuy nhiên lại vẫn chết vì sĩ diện, chịu đựng, giả ra đến một bộ chẳng hề để ý, nói: "Em cũng không muốn cùng anh tốt lên!"

Tịch Giản Cận nhíu mày, vẫn chuyên chú nhìn Bạc Sủng Nhi như cũ, trầm mặc một hồi, mới mở miệng tiếp tục nói: "Đúng, không cần hòa hảo rồi, bởi vì anh dự định theo đuổi em bắt đầu lại từ đầu..... Cho nên chuyện của quá khứ, xóa bỏ, cái kia..... Những cái khổ sở kia coi như chưa từng xảy ra."

"Cho nên, Bạc Cầm tiêu thư, anh thích em, em có thể cho anh một cơ hội theo đuổi em hay không?"

Bạc Sủng Nhi lần này, triệt để ngốc rồi.

Trong đại não cô trống không trọn vẹn nửa phút, lúc này mới ý thức được Tịch Giản Cận đến cùng nói gì, không thể tưởng tượng nổi nhìn Tịch Giản Cận.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1056: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (18)

Tịch Giản Cận rất là hài lòng ý nghĩ của mình giờ này khắc này, nhìn Bạc Sủng Nhi triệt để ngây ngốc, anh cảm giác chính mình giống như chọn đúng.

Buổi tối hôm qua một đêm chưa ngủ, lăn qua lộn lại suy nghĩ lấy đến cuối cùng... làm như thế nào, mới có thể tiếp cận cô.

Biết tính khí cô, tiểu công chúa điệu ngoa tùy hứng, không biết khi nào chân chân chính chính hạ hỏa, cho nên anh liền cảm giác chính mình không bằng bắt đầu lại từ đầu đi.

Kỳ thật anh thật vô cùng thích bắt đầu lại từ đầu.

Đem quá khứ không thoải mái quên mất đi.

Vô luận là bảy năm trước chia tay mang cho đau đớn, hay là bảy năm sau vận mệnh mang tới cho nhau đau xót, đều hoàn toàn quên mất.

Lần này, đổi lại anh theo đuổi cô.

Tịch Giản Cận nghĩ thông suốt, liền lập tức hành động, nay huấn luyện xong, liền lập tức ôm một bó hoa hồng to, đến đợi Bạc Sủng Nhi.

Anh cũng biết mình không thể nóng vội, nhất định phải làm từng bước.

Anh tra xét phương pháp theo đuổi, đơn giản lúc đầu đều là mời khách ăn cơm.

"Anh chọn đồ ăn ở Khải Duyệt em thích ăn." Tịch Giản Cận yên lặng bổ sung một câu, nhìn thấy Bạc Sủng Nhi không có cự tuyệt, đáy lòng yên lặng nghĩ, có phải đại biểu cho chính mình sẽ thành công rồi không?

Đến Khải Duyệt, hai người ăn cơm, Tịch Giản Cận liền bắt đầu thử tìm đề tài cùng Bạc Sủng Nhi nói chuyện, Bạc Sủng Nhi càng kinh ngạc, cả người đều giống như là ngớ ngẩn, một điểm tư tưởng chỗ cũng không có rồi.

Mãi cho đến cơm nước xong xuôi, Tịch Giản Cận đưa Bạc Sủng Nhi về Bạc gia, Tịch Giản Cận tạm biệt cô, thậm chí còn nói với cô: "Ngày mai anh đón em đi làm. Sớm đi về nghỉ ngơi một chút! Ngủ ngon!"

Lúc này Bạc Sủng Nhi mới ôm hoa hồng, sững sờ trở về.

Một đêm, Bạc Sủng Nhi đều ngủ không được ngon giấc, không biết Tịch Giản Cận đến cùng đang diễn cái gì.

Theo đuổi cô?

Một lần nữa theo đuổi cô?

Mà lúc ăn cơm tối, vấn đề Tịch Giản Cận hỏi, ngược lại thật giống như là bắt đầu sống lại lần nữa, liền để anh biết rõ cô thích gì, ưa thích làm cái gì, liền hỏi một lần, thậm chí còn cùng cô nghiên cứu thảo luận vài thứ tốt xấu.

Này căn bản không giống như là tác phong của Tịch Giản Cận!

Lúc nào, Tịch Giản Cận là một người đàn ông khó chịu, lại có thể trở nên..... Chủ động, trực tiếp như vậy?

Bạc Sủng Nhi cảm giác chính mình thật giống như là đang nằm mơ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1057: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (19)

Cho dù bắt đầu là cô theo đuổi anh, một mực khát vọng anh có thể theo đuổi cô, lại cũng không cần mơ một việc không thể tưởng tượng nổi như thế!

Nhưng mà, khi sáng ngày thứ hai, Bạc Sủng Nhi rời giường, thật sự nhìn thấy xe Tịch Giản Cận ngừng ở cửa, chờ đón cô đi làm, cô triệt để lộn xộn rồi.

Thật vất vả đến công ty, cô đang suy tư rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, giữa trưa Tịch Giản Cận lại ngàn dặm xa xôi chạy đến công ty đưa cơm cho cô, khiến cho cô vừa bình tĩnh trở lại một lần nữa loạn thất bát tao, đến buổi tối, anh vẫn mời cô đi ăn cơm, vẫn ôm một bó hoa hồng to như cũ.

Như thế một mực kéo dài đại khái một tuần, Bạc Sủng Nhi triệt để sụp đổ rồi!

Thì ra, Tịch Giản Cận đến thật!

Quyết tâm muốn một lần nữa theo đuổi cô rồi!

Anh thật sự phải sạch quá khứ, cùng cô bắt đầu lại từ đầu sao?

Bạc Sủng Nhi cảm giác chính mình sắp bị Tịch Giản Cận giày vò điên mất rồi, không nhìn được năm tóc, nghĩ tới nghĩ lui, buổi tối quyết định cùng Lý Tình Thâm đi ăn cơm.

Cho nên còn chưa tới thời gian tan tằm, Bạc Sủng Nhi liền len lén đi rồi.

Hôm đó Tịch Giản Cận thất bại, không có tìm được Bạc Sủng Nhi.

Anh liền một mực tới Bạc gia ôm cây đợi thỏ, đến hơn mười giờ đêm, Bạc Sủng Nhi được Lý Tình Thâm đưa trở về, Tịch Giản Cận lập tức xuống xe, kéo Bạc Sủng Nhi từ trên xe xuống, Bạc Sủng Nhi uống một chút rượu, có chút choáng, nhìn thấy Tịch Giản Cận, cô nhất thời sửng sốt một giây, sau đó liền hỏi một câu: "Có việc gì?"

Tịch Giản Cận cũng không nói chuyện, một mực lôi kéo Bạc Sủng Nhi lên xe của mình, vô cùng nghiêm túc hỏi cô: "Người đưa em trở về, em thích anh ta sao?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu: "Không thích."

Đó là Lý Tình Thâm, nếu như thích, đã sớm thích rồi!

Tịch Giản Cận thở dài một hơi, không bình thường hỏi: "Vậy là tốt rồi..... Không thích thì tốt, vậy em có người thích hay không? Nếu như em không có có thể cân nhắc anh hay không?"

Bạc Sủng Nhi sững sờ, anh là diễn kịch diễn nghiệm rồi sao, hay là thật đem bọn họ coi như là người xa lạ, lần nữa bắt đầu theo đuổi cô hả?

Lúc cô và anh cãi nhau đều thẳng thắn nói cô yêu anh rồi!

Làm sao hiện tại, anh hỏi cô có người thích hay không?

"Kỳ thật anh không muốn trực tiếp thổ lộ như vậy với em, anh muốn đợi thêm một hồi, nhưng mà anh đợi không nổi..... Anh sợ em bị người đoạt đi rồi!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1058: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (20)

"Là như vậy....." Tịch Giản Cận hơi dừng một chút, sau đó nhẹ nhàng ho khan một cái, nhìn lấy Bạc Sủng Nhi nói: "Bạc Cẩm tiểu thư, anh yêu em..... Em có thể đi cùng với anh hay không?"

Bạc Sủng Nhi nhìn trong mắt Tịch Giản Cận nghiêm túc như vậy, đột nhiên không biết làm sao mở miệng nói chuyện rồi.

Kỳ thật cô không muốn sớm đáp ứng cùng với anh một chỗ như vậy.

Lúc đầu cô có chút choáng cách làm Tịch Giản Cận rất cuộc ý gì, thế nhưng hiện tại anh đi theo đuổi mình, cảm giác chinh thể cũng không tệ lắm.

Huống chi, những tức giận kia, tiêu tán cũng không xê xích gì nhiều, vẫn là lưu lại một chút cơn giận còn sót, ngấm lại mình không có cách nào xuất thủ với Hàn Như Y, tổng là muốn đem tức giận trong đáy lòng phát tiết ra, nhất thời, Bạc Sủng Nhi nghĩ, chính mình không bằng cho Tịch Giản Cận đợi, cho anh biết, lúc trước cô theo đuổi anh, đến cùng đáy lòng dày vò cỡ nào.

Nghĩ như vậy, Bạc Sủng Nhi liền nghe Tịch Giản Cận nói nghiêm túc: "Chẳng qua anh biết rõ anh rất nôn nóng, em cũng không cần gấp, anh mới theo đuổi em một tuần lễ, cho nên em từ từ nghĩ lại."

Cái này vừa vắn thuận ý Bạc Sủng Nhi, cô lập tức gật đầu nói: "Tốt, em sẽ suy nghĩ thật kỹ."

Tịch Giản Cận nói: "Ừm, anh không nóng nảy, thời gian anh rất nhiều, anh có thể đợi! Chẳng qua, anh còn có một chuyện phải nói cho em, ngày mai là ngày cuối tuần, anh xin nghỉ, dự định mang theo Tiểu Bảo đi chơi, em cũng mang theo Tiểu Hải Dương cùng đi nhé. Anh đã gọi cho Tiểu Hải Dương, nó đồng ý, 9h sáng mai anh tới đón hai người."

Bạc Sủng Nhi có chút im lặng, Tịch Giản Cận đây đang trưng cầu ý kiến của mình sao?

Ngữ khí của anh, rõ ràng giống như là đang thông báo cho cô a!

Tiểu Hải Dương đã đồng ý, sau cùng mới nói cho cô, nếu như cô nói không đi có thể sao?

Bạc Sủng Nhi còn không có hoàn toàn nghĩ xong, lúc này Tịch Giản Cận mới tiếp tục hơi khẩn trương hỏi: "Sủng Nhi, người đưa em trở về, đến cùng là ai?"

Anh có thể rõ ràng nhận ra người đàn ông kia cũng đã từng đi tết xuân thời với Bạc Sủng Nhi.

Nếu như cô không thích, làm sao lại cùng anh ta năm lần bảy lượt cùng nhau ăn cơm?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1059: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (21)

Bạc Sủng Nhi quả thực không nghĩ tới Tịch Giản Cận đột nhiên hỏi vấn đề này, nhìn Tịch Giản Cận hơi khẩn trương, rất muốn thốt ra đó là Lý Tình Tâm, con trai của chú Lý Niệm, cũng tính là đại ca cô.

Tuy nhiên lại ngậm miệng lại.

Bờ vì cô cũng nghĩ đến chính mình lúc trước đụng phải Tịch Giản Cận cùng Triệu Tố Nhã, anh cũng không có giải thích quan hệ anh cùng Triệu Tố Nhã sao?

Nhất thời mặt mày Bạc Sủng Nhi cong cong, ý cười bên môi vô cùng cạn, giả bộ như căn bản không có nghe được Tịch Giản Cận, cố ý dời đề tài nói ra: "Vậy ngày mai em cùng Tiểu Hải Dương chờ anh, thời gian không còn sớm, em muốn đi về nghỉ rồi."

Nói xong, cô liền tự mở cửa xe đi ra.

Tịch Giản Cận thoáng có chút uể oải cùng lo lắng, tình địch là ai chính mình cũng không mò ra, tuy nhiên lại sợ cô thật động tâm với người đàn ông khác, thế là bắt lấy cổ tay cô, nắm thật chặt: "Em còn không có nói cho anh biết người đàn ông kia là ai đâu!"

"Anh muốn biết?" Bạc Sủng Nhi hỏi lại, Tịch Giản Cận hơi gật đầu, Bạc Sủng Nhi tiếp tục hỏi: "Biết làm cái gì?"

Tịch Giản Cận lập tức không biết nên nói những gì, cũng là muốn biết, về phần biết làm cái gì, anh lại không có nghĩ qua.

Nếu như biết người đàn ông kia là ai, anh sẽ làm thế nào?

Khăng định trước tiên đem người nam kia lôi ra, đánh một hồi, uy hiếp anh ta cách Bạc Sủng Nhi một chút!

Tịch Giản Cận lập tức tưởng tượng, ý nghĩ này tựa hồ rất không tốt, sau đó bất tri bất giác ý thức được ban đầu chính mình thế mà cũng có tiềm chất vậy.

Thế nhưng anh cũng không dám đảm bảo chính mình thật biết người kia là ai, sẽ không tìm đến khiêu chiến.

Tịch Giản Cận nghĩ, thân thủ của mình tốt như vậy, nếu như biết người kia là ai, ngộ nhờ không cẩn thận thật anh ta đã thương vậy phải làm thế nào?

Nhất thời, Tịch Giản Cận mở miệng nói ra: "Được rồi, anh không muốn biết, anh ta là ai tuyệt đối không trọng yếu, dù sao em là của anh!"

Bạc Sủng Nhi kinh ngạc nhìn Tịch Giản Cận, mới vừa rồi còn lo lắng không thôi, làm sao hiện tại đột nhiên bình tĩnh xuống vậy.

Tịch Giản Cận hơi hơi gật đầu, một bộ cực kỳ khăng định nói ra: "Anh sợ khi anh biết, làm thương người vô tội!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1060: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! (1)

Bạc Sủng Nhi im lặng.

Cô cảm thấy gần đây Tịch Giản Cận diễn biến rất nhiều lần đều nằm ngoài dự liệu của cô, vẫn cho là Tịch Giản Cận mãi mãi cũng không biết làm như vậy, thế nhưng hết lần này tới lần khác làm ra.

Nói qua, Tịch Giản Cận suy nghĩ chính mình, có phải hay không quá mức cuồng vọng, anh một mực làm người khiêm tốn, sợ Bạc Sủng Nhi không thích, thế nhưng cẩn thận nghĩ, chính mình nói cũng là đúng sự thật, cho nên liền nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, nghiêm trang nói ra: "Em sớm đi về nghỉ ngơi một chút, thuận tiện suy nghĩ thật kỹ cân nhắc về anh!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nói: "Được." Đáy lòng vẫn đang suy nghĩ, chính mình suy nghĩ thật kỹ, có phải cân nhắc bao lâu hay không, anh đều quyết tâm một mực chờ lấy như thế?

Bạc Sủng Nhi nghĩ tới đây, không nhịn được tử tử dò xét cẩn thận lấy Tịch Giản Cận, quả thực không nghĩ tới Tịch Giản Cận còn có một mặt sáng sủa như vậy.

Gần đây Tịch Giản Cận vì theo đuổi Bạc Sủng Nhi, nhưng không có bỏ ít công sức, anh chưa từng theo đuổi phụ nữ, tình yêu cũng biết, cũng hiểu chính mình thật yêu Bạc Sủng Nhi, thế nhưng khi anh chân chân chính chính theo đuổi, lại phát hiện thì ra có rất nhiều thứ trước đó không có chú ý tới.

Anh vẫn cảm thấy Bạc Sủng Nhi mặt dày mày dạn, dây dưa đến cùng, lúc đầu tại bảy năm trước, anh nhất tâm muốn chính chính làm một học sinh tốt, không yêu sớm, thế nhưng bị cô quán cuối cùng phải nhấc tay đầu hàng, đáy lòng còn nghĩ, trên cái thế giới này còn có người theo đuổi như vậy hay sao? Quả thực là vô lại.

Thế nhưng hiện tại anh lại phát hiện, chính mình cùng Bạc Sủng Nhi lúc đó cũng không có cái gì khác.

Không phải sao, anh mỗi ngày đều đi theo, mỗi ngày đều dính ở bên cạnh cô.

Kỳ thật có chút đau lòng cùng hối hận.

Lúc theo đuổi một người, đầu tiên muốn đem tư thái cùng dáng người của mình bỏ vào, đã toàn diện mở ra trận doanh đối thủ, hoàn toàn không có phòng bị nghênh chiến, dễ dàng bị thương nhất.

Nghĩ tới đây, trong mắt Tịch Giản Cận lưu chuyển ánh sáng nhàn nhạt.

Nếu như lúc trước anh biết anh hiện tại sẽ yêu em như vậy, Bạc Cẩm, anh nhất định sẽ vượt lên theo đuổi em trước.

Nếu như lúc trước anh biết anh hiện tại yêu em như vậy, Bạc Cẩm, lúc trước anh tuyệt đối sẽ không để em theo đuổi lâu vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1061: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【2】

Bạc Sủng Nhi nghi hoặc nhìn Tịch Giản Cận ngăn người, hồi lâu không nhin được ho khụ một tiếng, Tịch Giản Cận hoàn hồn, nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, Bạc Sủng Nhi cũng đột nhiên nói: "Em đi vào!"

Tịch Giản Cận gật đầu.

Bạc Sủng Nhi xoay người rời đi, đi hai bước, nhưng vẫn không yên lòng quay đầu lại nhìn Tịch Giản Cận.

Tịch Giản Cận vẫn đang ngó chừng Bạc Sủng Nhi, trong lúc bất chợt thấy cô xoay đầu lại nhìn chính mình, không nhin được đáy lòng run rẩy hai cái, cũng không biết chuyện gì xảy ra, không giải thích được khẩn trương lên, anh khẽ quay đầu, tránh né ánh mắt của cô, cho đến cửa lớn trang viên Bạc Gia mở ra, cô đi vào, anh mới cảm thấy không khí quanh thân trong nháy mắt thông thuận lên, quay đầu, tiếp tục nhìn địa phương cô biến mất không thấy gì nữa, không nhin được cong môi, khẽ nở nụ cười.

Thật ra thì trong lúc bất chợt phát hiện..... Mới vừa rời hai đạo ánh mắt kia của cô, nhìn chính mình đặc biệt, đặc biệt..... Run sợ, giống như là mỗi tình đầu, đáy lòng phác bình bịch dồn dập.

Bạc Sủng Nhi về nhà, vừa vặn Bạc Tình cùng Thất Thất ở trong phòng khách xem ti vi, Tiểu Hải Dương ngồi chồm hổm ở trên sàn nhà chơi game.

Vừa nhìn thấy Bạc Sùng Nhi về nhà, hơn nữa cả người giống như không có hồn, không biết nghĩ cái gì, Bạc Tình khẽ giương mắt, chỉ nhìn thoáng qua, lòng dạ liền biết rõ.

Huống chi, mới vừa rồi trong lúc vô tình quét qua màn hình giám sát, phát hiện mấy ngày qua cửa thường xuyên xuất hiện xe Tịch Giản Cận, nói vậy hai người kia lại một lần nữa tro tàn lại cháy đi.

Dựa theo ý nghĩ của Bạc Tình, thật ra thì Tịch Giản Cận đưa con rể này, mình vẫn phải tiếp nhận.

Dù sao nỗi lòng con gái nhà mình, ông vẫn sáng tỏ.

Bất quá đối với Bạc Tình, ít nhiều gì đối Tịch Giản Cận còn có chút bất mãn, dù sao con gái nhà mình cũng bị Tịch Giản Cận đẩy mọi cái đi!

Đừng động tới là nguyên nhân gì, đừng động tới là cái gì lý do, đừng động tới là cái bối cảnh gì, nói tóm lại đẩy chính là đẩy, Bạc Tình ông chính là khó chịu đấy!

Cho nên, này không, ông liền thử thăm dò bắt đầu hỏi thăm Bạc Sùng Nhi: "Mới vừa rồi chiếc xe ở cửa kia hình như có chút quen thuộc?"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1062: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều Đây! 【3】

Bạc Sủng Nhi vốn chuẩn bị lên lầu, nghe được lời Bạc Tình nói, liền dừng chân lại, quay đầu, nhìn thoáng qua Bạc Tình không lên tiếng.

Bạc Tình phối hợp tiếp tục nói: "Giống như là Tịch Giản Cận?"

Cầm Úc cũng không phải là đèn cạn dầu, ban đầu ở giới giải trí, người khác chọc bà một phen, bà sẽ chọc lại người đó một phen, con gái của mình bị Tịch Giản Cận đẩy khiến sanh non, có chút mang thù, bây giờ nghe đến Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận còn chộn rộn ở chung một chỗ, không nhìn được cau lông mày lại, có chút không vui nói: "Làm sao vẫn cùng nó dây dưa một chỗ?"

Thật ra thì Bạc Tình cùng Cầm Úc cũng chỉ là tức giận, cũng không phải là thật không để cho Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận hòa hảo như lúc ban đầu.

Bọn họ từng quá yêu.

Bọn họ cũng từng bị cho Cầm Úc liều chết liều sống ngăn trở không cho ở chung một chỗ.

Những thứ đau khổ kia, cách học cô biết rõ.

Rõ ràng là có thể ở cùng một chỗ, nhưng cứng rắn bị bọn họ tách ra ước chừng hai năm, trần trọc tư niệm.

Mùi vị ấy không dễ chịu.

Cho nên, chuyện tình cầm gậy đánh uyên ương bọn họ sẽ không làm, nhưng là bọn họ vẫn sẽ làm khó Tịch Giản Cận một chút.

Ai bảo ban đầu nó đẩy Bạc Sủng Nhi.

Hơn nữa dựa theo ý nghĩ của bọn họ, Hàn Như Y tuyệt đối không thể tha thứ, nhưng mà Tịch Giản Cận cũng ra mặt đem người bảo vệ, không cần thiết vì một cái người không liên hệ, khiến con gái nhà mình cùng Tịch Giản Cận lại một lần nữa náo cho mỗi người đi một ngả.

Cho nên, lần đầu tiên trong đời, Bạc Tình cùng Cẩm Úc nén giận một lần.

Nhưng là nghĩ lại, mọi người cảm thấy Bạc Tình thật sự là người biết nén giận sao?

Chỉ có điều nén giận ở trên người Hàn Như Y rồi, cũng muốn ở nơi khác một lần nữa phát tiết ra ngoài.

"Không có cùng Tịch Giản Cận hòa hảo! " Bạc Sủng Nhi biết Bạc Tình cùng Cẩm Úc bởi vì những chuyện này mà đáy lòng cũng có chút ngọt ngào, hơn nữa cô cũng chợt dạ, không biết Bạc Tình cùng Cẩm Úc rốt cuộc có tiếp nhận Tịch Giản Cận không, cô cũng biết, chính mình sớm muộn sẽ cùng Tịch Giản Cận ở chung một chỗ, hiện tại sở dĩ làm như vậy, bất quá cũng chỉ là muốn gây khó khăn cho Tịch Giản Cận một chút.

Cho nên, Bạc Sủng Nhi sau khi nói xong, liền tinh tế suy nghĩ một chút, sau đó thử dò xét mà hỏi: "Cái kia, có phải cha mẹ còn rất bức tức về Tịch Giản Cận không?"

Lần trận, mọi người tập đoàn Bạc Đế còn ngày ngày ở trước mặt cô phần nộ mắng Tịch Giản Cận, muốn cô nhanh chóng cùng Tịch Giản Cận ly hôn, đừng cùng người như vậy dây dưa nữa.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1063: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【4】

Mà Bạc Tình cùng Thất Thất đều là vẻ mặt đồng ý.

Cho nên, đáy lòng của cô ít nhiều gì cũng lo lắng.

Cầm Úc nghe được như vậy, theo bản năng gật đầu, nói: "Dĩ nhiên là mẹ tức giận! Nó cũng đem con gái của mẹ đẩy cho sảy thai, mẹ sao có thể không tức giận? Huống chi, Hàn Như Y là ân nhân cứu mạng thì thế nào, vậy cũng không thể vì cô ta mà ủy khuất con gái mẹ, không phải sao? Đây chính là con nhi của tagái mẹ, nó nên thổi phồng trong lòng bàn tay, yêu thương, dỗ dành thật tốt!"

Chẳng qua là Cầm Úc còn chưa nói hết lời, Bạc Tình đột nhiên lại vươn tay ôm cổ bag, khẽ bấm bấm vòng eo Cầm Úc, xinh đẹp mà cười cười nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sung Nhi, đáy mắt lưu chuyển lên ánh sáng rực rỡ nhàn nhạt, chậm chạp cau lại lông mày, tựa hồ là đang nghiêm túc trầm tư, sau đó mới mở miệng nói: "Sung Nhi, cha nói thật, cha cùng Thất Thất nhất định sẽ không cao hứng, nhưng là chúng ta vẫn hi vọng con hạnh phúc. Nếu là con cảm thấy Tịch Giản Cận thật có thể cho con hạnh phúc, cha cùng Thất Thất cũng sẽ ủng hộ lựa chọn của con."

Nhìn một cái, lời Bạc công tử nói cỡ nào nghiêm trang, chánh nghĩa.

Cầm Úc cũng bất khả tư nghị trợn to hai mắt, tàn bạo trừng mắt liếc Bạc Tình, anh thay đổi tính tình lúc nào vậy?

Tiểu Hải Dương vẫn bùm bùm chơi game một bên dựng thẳng hai cái lỗ tai nghe động tĩnh nơi này, trong lúc bất chợt nghe một câu Bạc Tình nói

kia, lập tức thân thể nhỏ nhỏ cũng theo đó lạnh một cái, loáng thoáng cảm thấy có âm mưu!

Bạc Sủng Nhi cũng khẽ cau lại lông mày, nhìn Bạc Tình, vẻ mặt kinh ngạc.

Bạc Tình nhẹ nhàng ho khụ tiếng nói, thản nhiên nói: "Thật ra thì cha cũng hận không được đem Tịch Giản Cận rút gân lột da, nhưng mà cha biết, anh làm như vậy rồi, người khổ sở nhất là con..... Sủng Nhi..... Cha cũng không phải là cái người không thể nói lý, không giảng đạo lý."

Bởi vì, ở đáy lòng của ông, ý nghĩ của ông, lời của ông nói, chính là đạo lý.

Cần gì phải cùng người khác giảng đạo lý.

Ông muốn làm cái gì, người nào dám phản đối?

Một khi phản đối, đó chính là cùng ông đối địch, căn bản không cách nào xuất hiện ở trước mặt Bạc Tình ông, còn có tư cách gì cùng ông giảng đạo lý?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1064: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【5】

Vẻ mặt Bạc Sủng Nhi khẽ thả lỏng, Bạc Tình rất cuộc cờ nào thương yêu sủng nịch cô, đáy lòng cô rõ ràng, mặc dù từ nhỏ đến lớn, ông đều cho Cẩm Úc nhu tình mật ý, mặc dù từ nhỏ đến lớn, cô cũng oán giận Bạc Tình vì quan tâm cô không đủ nhiều, mặc dù từ nhỏ đến lớn, cô sẽ rất ủy khuất Bạc Tình chiếm cứ Cẩm Úc, chuyện gì cũng có thể cho cô, hết lần này tới lần khác gặp phải Cẩm Úc, đều không cho, cô có khóc rống, có khổ sở, có cảm thấy Bạc Tình bắt nạt cô, tuy nhiên chẳng bao giờ nghĩ tới Bạc Tình không thương cô.

Cô biết, không có ai ngoài Thất Thất, cô là một người duy nhất trên cái thế giới này, tồn tại trong lòng Bạc Tình.

Cho nên lời Bạc Tình nói, cô tin.

Cẩm Úc lại rất mất hứng!

Bạc Tình trúng cái gió gì? Làm người tốt cái gì? Rõ ràng hiện tại anh nên xấu xa, nhưng anh lại ở chỗ này làm người tốt?

Bà ta tức đến suýt nữa nhảy dựng lên cùng Bạc Tình gây lộn, nhưng là ngại có Tiểu Hải Dương, Cẩm Úc chú trọng tố chất trưởng thành trong lòng con, cho nên vẫn nhịn xuống, đáy lòng nghĩ tới, đợi đến tối, em ở cùng anh tính số thế nào!

Ngay sau đó, Cẩm Úc liền quay đầu, tàn bạo mà đưa cho Bạc Tình một đạo cảnh cáo ánh mắt.

Bạc Tình khẽ hắng giọng một cái, làm bộ như không nhìn tới, tiếp tục chậm chạp nói.

"Cho nên..... Về chuyện này, cha cùng Cẩm Úc đều là tùy con, chẳng qua là nói trước, nếu là con thật sự chọn cậu ta, nếu là cậu ta còn chọc giận khiến con đau lòng nữa, cha tuyệt đối sẽ không cho cậu ta đường sống, cơ hội cha chỉ cho cậu ta một lần!"

Bạc Tình nói rất ôn trì hohòaãn.

Nghe không có lực sát thương gì quá lớn.

Nhưng là trong chữ ẩn chứa cảnh cáo, cực kỳ chăm chú, cực kỳ làm cho lòng người rất sợ.

Bạc Sủng Nhi theo bản năng khẽ gật đầu, nghĩ lại, đem chuyện Tịch Giản Cận gần đây đuổi theo của anh nói ra.

Thuận tiện cũng đem chuyện tối nay Tịch Giản Cận đối với mình biểu lộ cũng nói ra, còn nói Tịch Giản Cận để mình suy nghĩ thật kỹ.

"Vậy con đáp ứng? " Cẩm Úc quan tâm nhất là cái vấn đề này.

Thậm chí vẻ mặt cũng có chút khẩn trương.

Bạc Sủng Nhi lắc đầu:"Còn không có, con nói con muốn nghĩ kỹ lại xem."

Cẩm Úc thở phào nhẹ nhõm, "Vậy thì tốt."

Mà một bên Bạc Tình mặc dù biểu hiện hết sức bình tĩnh, đáy lòng lại cũng theo đó thở phào nhẹ nhõm, thật là không nghĩ tới Tịch Giản Cận tự lại làm vậy?

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1065: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【6】

Này dường như không tồi!

Lập tức Bạc Tình suy nghĩ một chút, sau đó cực kỳ nghiêm túc nhìn con gái của mình nói: "Con cũng không thể lập tức đáp ứng, ban đầu con theo đuổi nó, cha liền không thể nào đồng ý, tình yêu vốn là một cuộc chém giết, người nào cúi đầu trước người đó liền thua!"

Tập đoàn Bạc Đế boong boong bao nhiêu người đàn ông?

Không ai là không oai phong một cõi, xã hội □□, nhân trung chi long, bao nhiêu người ngưỡng mộ kính nể, nhưng là người đàn ông nào, cuối cùng không phải đều bị một người phụ nữ bắt cúi đầu, bắt đầu đều là cao ngạo không chịu cúi đầu, không chịu thừa nhận tình yêu của mình, nhưng là đến cuối cùng, không phải đều cúi đầu hết sao?

Người nào cúi đầu trước, người đó hết đau lòng trước!

Từ Thiều Hoa Dịch Thệ vừa thấy đã yêu, đến một câu đính ước của Ôn Giai Nhân Lý Niệm, rồi đến cưới trước yêu sau của Du Viễn Tân Thích, còn có lâu ngày sinh tình của Cẩm Thu Tô Mạc, cuối cùng chính là anh và Cẩm Úc.

Yêu nhất, đau nhất không ai qua được Cẩm Thu.

Bởi vì cô gái cúi đầu, liền không đáng giá.

Trừ phi bạn thật có thể làm được như Cẩm Thu, bình tĩnh như vậy, thông dong như vậy, chỉ là vì đáy lòng không hối hận, dũng cảm đi yêu.

Bạc Tình thật ra vẫn không muốn Bạc Sủng Nhi cúi đầu đi yêu.

Ông cảm thấy Tiểu công chúa của ông nên cứ cao cao ở trên được bọn họ hâm mộ tới yêu.

Dĩ nhiên, đối với Bạc công tử mà nói, còn có một lý do trọng yếu hơn, đó chính là..... Bọn họ cũng cúi đầu trước, nếu Tịch Giản Cận muốn lấy Bạc Sủng Nhi làm vợ, kia coi như là một người đàn ông bên trong tập đoàn Bạc Đế!

Như vậy tại sao phải để cho cậu ta khác biệt?

Cậu ta sẽ không hướng về phía phụ nữ đặc biệt cúi đầu?

Cho dù ban đầu Cẩm Thu cúi đầu yêu Tô Mạc trước, nhưng là cuối không phải là Tô Mạc đau đến chết đi sống lại, yêu tê tâm liệt phế, đã nhiều năm như vậy, thật ra thì mọi người, người nào cũng không nói, nhưng là đều có thể nhìn ra, ban đầu Cẩm Thu đã tiêu hao hết cả dũng khí, yêu như vậy rồi, đợi đến tàn tâm, tình yêu cũng tiêu tán rất nhiều rất nhiều rồi.

Mặc dù hiện tại cô cùng Tô Mạc ở chung một chỗ, nhưng là cái gọi là tình yêu chân chân chính chính, vẫn là thiếu rất nhiều rất nhiều.....

Cho nên, Tịch Giản Cận cũng phải cúi đầu một chút, thậm chí là gây cho nó chút khó khăn, để cho tương lai những người đàn ông của tập đoàn Bạc Đế ngồi cùng một chỗ ăn cơm, lại nói, Tịch Giản Cận sẽ không quá vô cùng cao ngạo!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1066: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【7】

Lập tức Bạc Tình dị thường nghiêm túc nói: "Không được dễ dàng đáp ứng nó, tối thiểu con là cô gái, không thể quá dễ dàng chấp thuận, huống chi, cũng phải cho nó biết ban đầu con theo đuổi nó, rốt cuộc cực khổ cỡ nào, để cho nó cũng nếm thử, tương lai nó mới quý trọng con!"

Bạc Sủng Nhi vốn cũng tính toán như vậy, bây giờ nghe Bạc Tình ủng hộ chính mình, lập tức đáy lòng kiên định xuống, tuy nhiên lại cảm thấy không yên lòng hỏi một câu: "Kia thời gian dài, Tịch Giản Cận có thể không quan tâm con nữa hay không?"

"Làm sao có thể? " Bạc Tình nhíu lại lông mày, cực kỳ bài xích loại khả năng này nói: "Nếu quả thật nó bởi vì... như thế mà không thương con, như vậy nó cũng không phải là thật yêu con!"

Nói tới đây, Bạc Tình không nhịn được xuất hiện vẻ tò mò, mở trừng hai mắt, hướng về phía Bạc Sủng Nhi chậm hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ, con không muốn nhìn xem Tịch Giản Cận bởi vì tình yêu, mà gấp gáp sao?"

Bạc Sủng Nhi bị Bạc Tình nói có chút động tâm.

Chẳng qua dù sao Tịch Giản Cận đau lòng, vẫn còn có chút do dự.

Bạc Tình suy nghĩ một chút, lúc này mới thản nhiên nói: "Sủng Nhi, con biết tại sao lúc qua đi, con cùng nó ở chung một chỗ, sống rất mệt mỏi không?"

Bảy năm sau, bọn họ gặp lại, mặc dù ở cùng một chỗ, nhưng là Bạc Tình thông minh bậc nào, vẫn có thể nhìn ra được cuộc sống của Bạc Sùng Nhi không suôn sẻ, đến không chịu nổi.

Vì Tịch Giản Cận thay đổi.

Vì Tịch Giản Cận trưởng thành.

Những thứ này thật ra thì Bạc Tình cũng muốn nhìn con gái của mình biến thành một người có hiểu biết.

Nhưng là người nào biết, càng có hiểu biết, thật ra thì chính là càng dễ đau đớn!

Ông không nỡ để con gái của mình đau đớn, cho nên mới vẫn dung túng con gái của mình, con gái của mình không có điều kiện trời sinh như Cẩm Úc, khô khan chậm lụt, sẽ không vô năng với tình cảm, không thể dễ dàng không có tim không có phổi, cho nên ông liền chỉ có thể để cho con gái của mình điêu ngoa tùy hứng, muốn để cho con gái của mình không có tim không có phổi.

Bởi vì, không có tim không có phổi, luôn là sống rất thoải mái.

Nhưng là, cuối cùng, ông vẫn thất bại, Bạc Sùng Nhi không đơn thuần không có tim không có phổi, ngược lại, yêu là tê tâm liệt phế như vậy.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1067: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【8】

Một chút chuyện tàn nhẫn, vì người làm cha vẫn không nỡ làm, tuy nhiên lại bị người khác tàn nhẫn dạy cho con gái của mình trưởng thành.

Hiện tại Bạc Sùng Nhi đã không phải là cô bé điệu ngoa, ông cảm thấy nó đã rất hoàn mỹ, không cần thay đổi nữa.

Bởi vì còn thay đổi nữa, liền mất đi chính mình.

Cho nên, lời Bạc Tình nói, cũng là cực kỳ nghiêm túc.

Mặc dù ông muốn làm khó Tịch Giản Cận.

"Con là một cô gái, bản thân cũng chưa có người đàn ông đáng giá, ban đầu đem mình dễ dàng đưa cho nó như vậy, dung túng nó như vậy, bởi vì đau lòng, nhân nhượng nó, cho nên con mới có thể bị ủy khuất lớn như vậy. Nó thì sao? Vẫn luôn là con chủ động, không tốn quá nhiều tâm tư, hoặc là nói, có lẽ nó căn bản không biết ở phía con suy nghĩ như thế nào, cũng không có bao nhiêu phí tổn."

"Tình cảm, thứ này, vốn là một loại đánh bạc. Cho nên lần này, nếu nó đuổi theo con, như vậy nên để cho nó cũng cực khổ một lần, để cho nó triệt triệt để để hiểu rõ ra đáy lòng, đến lúc đó nó vẫy tay một cái, con liền hấp tấp thoáng qua, cùng nó nắm tay chung sống, tương lai như vậy, vẫn chỉ có con khổ sở."

"Tình yêu có thể thay đổi tính cách một người, Sùng Nhi con nhìn, con cũng thay đổi, không phải sao? Như vậy nó cũng có thể thay đổi, biết

nó có nguyên tắc của mình, có điểm mấu chốt của mình, nhưng là có nhiều thứ, nó vẫn không thể ủy khuất con, đại sự con cũng không phải là không hiểu, chuyện nhỏ râu ria, nó cũng tất yếu không kiên trì như vậy."

lúc ban đầu, Bạc Tình vốn là chỉ muốn làm khó khăn Tịch Giản Cận một chút, cậu ta bắt nạt con gái của mình, mình ở lại đơn giản để cho cậu ta đem con gái của mình dẫn đi, cũng không tránh khỏi quá tiện nghi nó!

Huống chi, Bạc Tình cũng không phải là người dễ thương lượng!

Nhưng là về sau, ông cũng cực kỳ nghiêm túc.

Là rất nghiêm túc nói cho Bạc Sùng Nhi biết.

Cô gái, vẫn nên yêu chính mình thật nhiều, mà cô gái yêu chính mình hơn, cũng dễ dàng được đàn ông yêu hơn.

Đàn ông không thể có thói quen, càng có thói quen càng khốn kiếp.

Những lời này, Bạc Tình nghĩ, ông thật sự là đồng ý.

Nhìn chung phụ nữ xuất hiện trong đời anh, nhiều không kể xiết, thậm chí..... Đếm không hết.

Nhưng là chân chân chính chính có thể bị anh nhớ kỹ, chẳng qua chỉ có một người bên cạnh này.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1068: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【9】

Bởi vì sao?

Đơn giản là một ít lần tới Cẩm gia, thấy Thất tiểu thư Cẩm gia, giống như là một đóa Không Cốc U Lan, chậm rãi từ trên lầu đi xuống, yên lặng nhìn anh một cái, mặt đều không chút thay đổi, ngồi ở một bên, chẳng qua là chuyên chú xem CD.

Phảng phất tất cả khí tràng kinh thế hãi tục của ông, đối với bà mà nói, chỉ là một tấm bài biện, râu ria.

Cho nên..... Ông mới yêu rồi.

Bất luận kẻ nào cũng có cơ hội yêu bất luận ai.

Nhưng có phải bất luận kẻ nào cũng có thể khiến cho bất kỳ ai chú ý hay không.

Đây mới là ảo diệu của tình yêu!

"Người đàn ông cương chiếu người phụ nữ là chuyện thiên kinh địa nghĩa, nếu có một ngày, đàn ông có thể thay thế phụ nữ sanh con, thừa nhận đau đớn tê tâm liệt phế lúc đẻ, nếu có một ngày, đàn ông có thể thay thế phụ nữ mỗi tháng tới một lần nguyệt sự, đau lẫn lộn không thôi, nếu có một ngày, đàn ông có thể tùy tùy tiện tiện bị phụ nữ lên giường, lo lắng mình mang thai, lo lắng mình sẽ không được phụ trách, lo lắng mình sẽ bị quăng đi, nếu có một ngày, đàn ông bầm sinh thật có thể cùng phụ nữ ngang hàng, như vậy, cha tuyệt đối chủ trương nam nữ ngang hàng yêu nhau, tuyệt đối

không tồn tại người nào cưỡng chiều người nào, nhưng là có thể sao? Rõ ràng không thể!"

Đáy mắt Bạc Tình khẽ lóe, ông từ lúc nào, bắt đầu thiên vị phụ nữ nhất rồi?

Thật ra thì ở trong vòng buôn bán, ông cũng không phải là không biết tất cả mọi người nói ông là vợ quản nghiêm.

Nhưng là kia thì thế nào?

Cuộc đời này nếu có được Thất Thất, bị người trên đời cười nhạo lại có làm sao?

Ông chính là vô hạn nhân nhượng Thất Thất, cuộc đời này, tuyệt đối dứt khoát không đổi.

"Những chuyện này, đàn ông đều làm không được, cho nên, đàn ông phải yêu thương phụ nữ, phụ nữ có thể sinh con cho đàn ông, có thể ở thời điểm lần đầu tiên vì người đàn ông mà đau đớn, mà chảy máu."

"Mặc dù trên cái thế giới này, một mực chủ trương nam nữ ngang hàng, nhưng là chân chân chính chính có thể ngang hàng sao? Phụ nữ vĩnh viễn không sánh bằng địa vị của đàn ông, đó là bởi vì tổ chất thân thể có chênh lệch rất lớn, cho nên, cha thà rằng chủ trương nữ quyền như nước Anh, một bộ phong độ thân sĩ ưu tiên nữ sĩ."

"Phụ nữ, nên được cưỡng chiều!"

Bạc Sung Nhi một câu cũng nói không nên lời rồi.

Bạc Tình nói năng có khí phách, chữ chữ có lý, cô không có gì có thể phản đối.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1069: Phụ Nữ, Nên Được Cương Chiếu! 【10】

Phụ nữ, trời sinh nên được cương chiếu.

Thật ra thì, sau lưng cái cương chiếu này, cũng cất giấu tình yêu không đáy.

Bạc Sủng Nhi tựa hồ là hiểu được ý tứ Bạc Tình, khẽ gật đầu: "Con biết bây giờ nên làm cái gì rồi, Bạc Tình..... Lần này con tuyệt đối sẽ làm cho cha cùng Thất Thất yên tâm, thời điểm con cùng Tịch Giản Cận ở chung một chỗ, tuyệt đối giống như là cha cùng Thất Thất, đáy lòng không tồn tại bất kỳ ngăn cách, gặp chuyện không chút lựa chọn, lựa chọn tin tưởng đối phương."

Bạc Tình khẽ gật đầu, liếc cầu thang một cái, Bạc Sủng Nhi biết ý tứ Bạc Tình, xoay người, chậm rãi lên lầu.

Mà Cẩm Úc, hình như cũng hiểu ý tứ Bạc Tình, vốn là thay Bạc Sủng Nhi lo lắng, giờ khắc này, đã hoàn toàn bình tĩnh xuống.

Tiểu Hải Dương ngồi một bên, nghiêng cái đầu nhìn Bạc Tình, ngay sau đó lại nhìn Bạc Sủng Nhi biến mất ở cầu thang, không nhịn được le lưỡi, đáy lòng âm thầm mà mắng: Chị gái thực ngốc, điểm tâm kế này của Bạc Tình nhìn cũng không ra, rõ ràng chính là đang khi dễ anh rể! Ngô..... Chẳng qua anh rể tựa hồ là nên bị khi dễ! Anh ấy lại để cho chị gái khổ sở như vậy, cho nên, ngày mai nếu như đi sân chơi, nó cũng phải nghĩ biện pháp, cho anh rể chút màu sắc xem chút!

Bạc Tình một cái là có thể xuyên thủng tiểu tâm tư của Tiểu Hải Dương, đứng lên, đứng ở bên cạnh nó, vươn tay vuốt vuốt đầu nhỏ của Tiểu Hải Dương, chậm chạp nói: "Tiểu Hải Dương, có phải con đang suy nghĩ, chị của con rất phiền hay không?"

Tiểu Hải Dương hiện đầy mồ hôi trên trán, theo bản năng lắc đầu, Bạc Tình lại chậm rãi theo dõi nó nở nụ cười.

Tiểu Hải Dương mơ hồ cảm thấy gặp nguy hiểm, đảo mắt, lập tức từ trên mặt đất đứng lên, lắc đầu nói: "Con là cảm thấy cha đang ở đây hướng về phía chị gái chơi tâm kế, đáy lòng không thích, nhưng mà con bảo đảm con cũng ủng hộ cha! Hơn nữa ngày mai con cũng sẽ nghĩ hết biện pháp làm khó anh rể! Cho nên, cha bây giờ có thể yên tâm đi?"

Bạc Tình thấy Tiểu Hải Dương nói như vậy, lúc này mới hài lòng sờ lên cằm, rõ ràng là gật đầu, nhưng vẫn nhẹ nhàng hỏi một câu: "Nhóc con, cũng không nên tùy tiện tiện tiện khi dễ người ta nha!"

Tiểu Hải Dương gật đầu, rất là biết điều, sau đó xoay người, hướng trên lầu bỏ chạy đi, đáy lòng âm thầm mà nghĩ, mặc dù cha ngoài miệng thì nói những lời như vậy, thật ra thì đáy lòng cha ước gì con hung hăng mà bắt nạt anh rể thì có!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1070: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều Đây! 【11】

Ba ba Bạc Tình thật xấu!

Anh rể Tịch Giản Cận quá đáng thương!

Chẳng qua anh rể cũng đáng, ai bảo anh bắt nạt chị gái!

--

Sáng ngày hôm sau, Bạc Sủng Nhi không cẩn thận ngủ quên, lúc thức dậy, đã là chín giờ.

Cô theo bản năng liền nghĩ đến mình và Tịch Giản Cận ước định, lập tức vội vàng hấp tấp rời giường, vén lên rèm cửa sổ, vừa nhìn, quả thật thấy xe Tịch Giản Cận đã dừng ở ngoài cửa rồi, Bạc Sủng Nhi nhanh chóng tùy tiện tắm sơ một cái, mặc quần áo, liền hô Tiểu Hải Dương ra khỏi cửa.

Tiểu Hải Dương vốn đã cơm nước xong rồi, nghe được lời Bạc Sủng Nhi nói, lập tức nhảy xuống cái bàn, muốn đi theo Bạc Sủng Nhi ra ngoài, tuy nhiên nó bị Bạc Tình hung hăng liếc mắt, Tiểu Hải Dương lập tức hiểu được chuyện gì, biết điều một chút ngồi ở trước bàn ăn, quay đầu, cười híp mắt kêu gọi Bạc Sủng Nhi nói: "Chị gái, tới ăn điểm tâm!"

"Không ăn, không kịp rồi! Tịch Giản Cận đã đợi ở ngoài cửa rồi! " Bạc Sủng Nhi đi tới một bên, định lôi kéo Tiểu Hải Dương đi.

Tiểu Hải Dương lại úy khuất chép miệng: "Chị gái, chị còn chưa có ăn cơm đâu! Để cho anh rể đợi lát đi!"

Bạc Sủng Nhi nóng nảy: "Rõ ràng ước định chính là tám giờ, hiện tại anh ấy đã đợi một giờ rồi! Còn ăn cái gì, để đi ra ngoài, chi mua cho em!"

"Cũng chờ một giờ rồi, cho nên đợi nhiều hơn nửa giờ cũng có sao đâu! " Bạc Tình ngẩng cằm, ý bảo Bạc Sủng Nhi ngồi xuống ăn cơm.

Bạc Sủng Nhi không thuận theo.

Tiểu Hải Dương đột nhiên lại phun ra hai chữ: "Dè dặt!"

Bạc Sủng Nhi đột nhiên thức tỉnh.

Dè dặt!

Đúng, dè dặt!

Đàn ông chờ phụ nữ cũng là thiên kinh địa nghĩa đấy!

Cô chính là muốn để cho anh theo đuổi theo đuổi, tối thiểu bao nhiêu năm sau, cô cũng sẽ không hối hận, thuận tiện cô còn muốn nhìn Tịch Giản Cận anh theo đuổi người thế nào, rốt cuộc có thể là cái loại trình độ độ gì?

Nhớ ngày đó anh phụng bồi chăm sóc Hàn Như Ý, chuyện đáp ứng mình vẫn không làm được, chính mình đợi không biết bao lâu!

Cái tư vị này, Tịch Giản Cận đúng là cũng nên nếm thử.

Lập tức, Bạc Sủng Nhi liền cắn răng, một hơi ngồi xuống, cầm lấy thức ăn, chặm chạp ăn.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1071: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! (12)

Đợi đến khi Bạc Sủng Nhi cùng Tiểu Hải Dương ăn xong, đã là chín giờ rưỡi rồi.

Lúc này hai người mới không nhanh không chậm ra cửa.

Tịch Giản Cận nhìn thấy bọn họ đi ra, vội vàng mở cửa xe.

Bạc Sủng Nhi cố ý hiểu lẽ đứng ở nơi đó, dịu dàng vừa cười vừa nói: "Ngại quá, em ngủ trễ."

Tịch Giản Cận lắc đầu, nói: "Không có gì."

Một chút cũng không có dấu hiệu tức giận.

Mà Tịch Giản Cận còn đặc biệt quan tâm hỏi một câu: "Ăn sáng chưa?"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, nhét Tiểu Hải Dương vào trong xe, lại hỏi: "Anh ăn chưa?"

Tịch Giản Cận lắc đầu, lúc này Bạc Sủng Nhi mới mở cửa sổ xe, phân phó người làm ở cửa mang một phần bữa sáng ra, đổi lại cô lái xe, để Tịch Giản Cận ăn.

Bọn họ qua đón Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo vẫn còn có chút hèn yếu, không thích gặp người, ngoại trừ cùng Tịch Giản Cận, những người khác đều rất bài xích.

Bác sĩ tâm lý nói, là từ nhỏ nhận quá nhiều ngược đãi, dẫn đến tâm trí có bệnh.

Tiểu Bảo nhìn thấy Bạc Sủng Nhi hơi cười, sau đó liền chôn vào trong ngực Tịch Giản Cận, nhỏ giọng nói: "Chú nhỏ....."

Sau đó ho với Bạc Sủng Nhi: "Dì nhỏ....."

Bạc Sủng Nhi giới thiệu Tiểu Hải Dương cho Tiểu Bảo, Tiểu Bảo sợ hãi hô một câu: " Anh Tiểu Hải Dương....."

Tiểu Hải Dương ngược lại tỏ vẻ vô cùng, hơi nhú mày, gật đầu, xem như chào hỏi, tư thái tiểu đại nhân, chọc cho Bạc Sủng Nhi buồn cười, không nhịn được vươn tay, hung hăng bóp khuôn mặt nhỏ của Tiểu Hải Dương, Tiểu Hải Dương bị véo nhe răng trợn mắt, giận mà không dám nói gì!

Bốn người làm bạn đi chơi.

Bởi vì cuối tuần, người ở sân chơi thật nhiều, Tiểu Hải gan lớn, cái gì cũng dám chơi, Tiểu Bảo lại không được, Bạc Sủng Nhi chỉ cùng Tiểu Bảo chơi chút trò chơi đơn giản, mà Tịch Giản Cận thân là quân nhân, tố chất thân thể khẳng định tốt, liền cùng Tiểu Hải Dương chơi "Thiên địa song hùng", "Xe cáp treo" trò chơi linh tinh đều chơi một lần.

Người rất nhiều, đại đa số đều phải xếp hàng, chớp mũi Bạc Sủng Nhi hiện đây mồ hôi, Tịch Giản Cận suy nghĩ một chút, liền giơ tay lên, tự nhiên lau mồ hôi cho cô.

Bạc Sủng Nhi không nhịn được hơi đỏ mặt.

Tịch Giản Cận nhìn thấy nam nữ chung quanh cùng một chỗ, nam mua kem cùng bấp cho nữ.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1072: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! (13)

Anh suy nghĩ một chút, cũng chạy qua mua một đồng tới, Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo cực kỳ cao hứng, oh một tiếng, ngòi xồm trên mặt đất, liền bắt đầu đánh phá.

Bạc Sủng Nhi cầm một ly cà phê nóng, đậm ống, đưa cho Tịch Giản Cận, chính mình bưng một ly trà sữa, từ từ uống.

Bọn họ chơi cũng có chút mệt mỏi, cứ ngồi ở chỗ này như vậy, nhìn lấy đám người, trời xanh mây trắng, ngược lại là có mấy phần hài lòng.

Thình thoảng nhìn nhau một chút, giống như tình cảm, cũng giảm xóc không ít.

Đi ngang qua "Dòng nước xiết", Bạc Sủng Nhi ồn ào muốn đi chơi, Tịch Giản Cận nghĩ trời lạnh như vậy, chơi tiếp, khẳng định một thân ẩm ướt, không đồng ý, Bạc Sủng Nhi không cao hứng, Tịch Giản Cận không dám không thuận theo, chỉ có thể ngoan ngoãn đi mua vé.

Bốn người chơi một lần, rất kích thích, đương nhiên cũng rất lạnh.

Giữa mùa đông chơi cái này, quần áo dày đều ướt đầm rồi.

Căn bản không thể chơi những thứ khác.

Huống chi hạng mục rất nhiều, tất nhiên là chơi không hết, Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo là trẻ xon, hiện tại cũng hơi mệt chút, Tịch Giản Cận

liền ôm một đứa trong ngực, vác một đứa trên lưng, cùng Bạc Sùng Nhi đi ra khỏi sân chơi.

Lên xe, bốn người lái xe đi tới nhà trọ của Tịch Giản Cận cùng Bạc Sùng Nhi.

Trước tiên đem quần áo ướt cởi xuống, hai người lột sạch hai đứa, đặt ở trong phòng tắm, vốn Bạc Sùng Nhi muốn tắm rửa cho bọn chúng, lại bị Tịch Giản Cận ôm đến gian phòng cách vách, Tịch Giản Cận cởi quần áo cho Bạc Sùng Nhi, ôm vào trong phòng tắm, thận trọng bỏ vào bồn tắm, để nước nóng cho cô tắm.

Bạc Sùng Nhi sớm đã đỏ mặt, cô nghiêng đầu sang chỗ khác.

Tịch Giản Cận cũng cảm thấy bầu không khí xấu hổ, mà chính mình cho tới nay khỏi nói nhớ tới thân thể của Bạc Sùng Nhi cỡ nào, hiện tại cô còn trần truồng ở trước mặt mình, anh nhất thời ức chế không nổi.

Tay của anh cũng không rời da thịt cô, còn dừng lại ở phía trên, ngón tay hơi hơi uốn lượn, lòng bàn tay còn từ từ cọ lên da thịt cô.

Bạc Sùng Nhi cảm giác giống như là có con kiến chui vào người mình, ngứa một chút, rất là muốn cái gì.

Tịch Giản Cận nhìn thấy ngón tay của mình ở trên da thịt cô cọ lấy, cô cũng không có bài xích, liền thử chậm rãi cúi đầu xuống, đem cánh môi xích lại gần trán của cô, chậm rãi hôn một cái

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1073: Nghe Nói, A Thánh Có Con Trai? (32)

Anh nở nụ cười, càng lớn, anh lại phát hiện, nụ cười của cô cũng tốt nhiều, ánh mắt không nhìn anh nữa, nỗ lực nhìn lên chú rể trước mặt, thế nhưng anh cách xa như vậy, lại có thể cảm giác được nước mắt cô chảy xuống.

Ninh Mông nghĩ, chính mình thật tình mộng rồi.

Kỳ thật rất sớm trước đó đã tình mộng rồi.

Chỉ là mộng quá dài, ngu ngốc sinh con, cô không hối hận, cô nghĩ lúc đầu có lẽ cô rất để anh chán ghét, hiện tại anh hẳn là sẽ cảm tạ cô.

Cũng may cô sinh cho anh một đứa con rồi.

Cô gái khác, tuy ở bên cạnh anh chơi tới chơi lui, tuy nhiên lại không có dũng khí như cô, dù là anh không yêu, cũng dám sinh một đứa con, lại khổ lại mệt mỏi cũng không sợ, nghĩ tới chính mình nuôi lớn thành người.

Bọn họ không có dũng khí như cô, bọn họ rất cần tiền cũng cần Tần Thánh.

Mà cô, thật ưa thích người kia.

Chẳng qua hiện tại sẽ không thích rồi.

Bởi vì cô lớn lên rồi.

Không còn là cô gái nhỏ, không cần năm mơ rồi.

Vua của cô, muốn làm kỹ sĩ, cả đời không cưới bởi bạn với công chúa đã gả cho người khác, cô thành toàn, không cản trở.

Chẳng qua vua của cô sẽ không tịch mịch, bởi vì vua của cô tử bên người, còn có một tiểu vương Tử.

Cô nhắm mắt lại, nghĩ cánh hoa hồng, nghĩ, vua của cô, cuối cùng cho cô một hôn lễ hoang tưởng.

Nhẫn, ngay khi cô và chú rể đau vào, nước mắt cô, đột nhiên rơi xuống, rơi vào đầu ngón tay của cô, chú rể đột nhiên dừng lại, quay người, đi về một hướng, đem nhẫn cho Tần Thánh, nhìn Tần Thánh, mỉm cười.

Hết thảy đều không nói gì.

Tần Thánh không động.

Ninh Mông kinh ngạc.

Chú rể chỉ nhìn Tần Thánh, nửa ngày, Tần Thánh lại chỉ thản nhiên nói: "Hi vọng hai người hạnh phúc."

Âm điệu anh rất nhạt.

Nói xong, liền đột nhiên quay người, nhanh chân rời đi.

Tần Thánh đi rất gấp, lên xe, ngồi ở phía trên, đột nhiên liền ho khan.

Chuyện gì xảy ra?

Những đau đớn xuất hiện trên người Bạc Sùng Nhi, giờ này khắc này, anh đột nhiên cũng có.

Anh mỉm môi cười, chẳng hề để ý quật cường nghĩ, chính mình rốt cục có thể có được phần tốt đẹp này rồi.

Mà cô gái kia, cũng có thể chân chính có hạnh phúc, kỳ thật kết cục như vậy rất tốt.

Tần Thánh nhất định cả đời cô đơn.

Giẫm chân ga, rời đi.

Anh giống như nghe được tiếng hoan hô trong hôn lễ, bọn họ, đã kết hôn rồi sao?

Chú rể đi tới trước mặt cô dâu, an tĩnh nhìn Ninh Mông, anh nhìn chăm chăm cô, hồi lâu, hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng nói ra: "Anh cho em một tháng, em xác định em muốn gả cho anh, như vậy, ta lại kết hôn....."

"Anh sợ em hối hận....."

Toàn văn hoàn

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1074: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng ! (15)

Trong phòng tắm khác.

Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo đều nhỏ, còn không phân rõ cái gì tình yêu nam nữ, cho nên trần truồng ở trong bồn tắm.

Rất ấm áp.

Không lạnh rồi.

Bọn họ cầm đồ chơi ở bên trong chơi.

Tiểu Hải Dương hoạt bát đáng yêu, thông minh lanh lợi, Tiểu Bảo tuy nhát gan khiếp sợ, thế nhưng cùng Tiểu Hải Dương chung đụng vẫn có chút không tệ.

Hai đứa một hồi liền rất quen, chơi quên cả trời đất.

Trẻ con chơi, đều là ba tâm hai ý.

Chơi một hồi, tuy nhiên lại không có người đến ôm chúng ra ngoài, Tiểu Hải Dương liền đứng người lên, dự định chính mình bò ra ngoài.

Thế nhưng Tiểu Bảo biểu lộ lập tức ngăn cản cả người, nhìn chăm chăm Tiểu Hải Dương một chút.

Tiểu Hải Dương kỳ quái cau lại lông mày, im ắng hỏi thăm Tiểu Bảo.

Tiểu Bảo từ từ bò tới trước mặt Tiểu Hải Dương, nhìn chăm chăm nửa người dưới của Tiểu Hải Dương, phát hiện nơi này có một thứ dài, rất đáng yêu, cô nhất thời không nhìn được vươn tay, tiểu JJ hơi giật giật.

Tiểu Hải Dương bị dọa đến toàn thân sợ run cả người, nhất thời vươn tay, bưng kín tiểu bảo bối của mình.

"Em muốn làm gì?" Tiểu Hải Dương lớn tiếng hô một câu, cực kỳ cảnh giác!

"Em cảm thấy anh chơi rất vui, em muốn nhìn!" Tiểu Bảo ngoan ngoãn trả lời.

"Em chơi của mình ấy!" Tiểu Hải Dương phòng bị nói.

Tiểu Bảo đứng lên, nhìn nhìn phía dưới của mình, vô cùng ủy khuất nói: "En không có cái này....."

Tiểu Hải Dương lúc này mới mở to hai mắt nhìn, nhìn thấy Tiểu Bảo quả thật theo không giống mình, thấy Tiểu Bảo ủy khuất, cũng có chút kỳ quái nói ra: "A, tại sao em không có?"

"Cho nên, anh Tiểu Hải Dương, anh có thể cho em chơi một chút không? Em chỉ động một chút!" Tiểu Bảo tội nghiệp khẩn cầu.

Tiểu Hải Dương không nhìn được có chút động tâm, nó suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn cắn răng nói ra: "Được rồi! Chỉ một chút!"

"Ừm." Tiểu Bảo nín khóc mà cười, đột nhiên gật đầu.

Tiểu Hải Dương dịch chuyển tay khỏi, Tiểu Bảo đưa tay tới nửa người dưới của nó một nửa, vừa mới gần chạm, Tiểu Hải Dương tiếp tục nói: "Chỉ một chút!"

"Ừm!" Tiểu Bảo tiếp tục gật đầu, khẳng định nói: "Chỉ một chút!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1075: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! (16)

Tiểu Hải Dương nhắm mắt lại, có chút chịu chết nói: "Được rồi, em tới đi!"

Tay nhỏ Tiểu Bảo vừa mới muốn đụng vào Tiểu Hải Dương, Tiểu Hải Dương đột nhiên giống như nghĩ đến cái gì, lập tức tránh đi, reo lên: "Vẫn là không cho em chơi!"

"Vì cái gì?" Anh Tiểu Hải Dương nói không giữ lời, rõ ràng nói để cho cô bé chơi một chút mà!

Tiểu Bảo nhanh khóc rồi.

Tiểu Hải Dương cắn cắn răng nói ra: "Em vẫn là nên chơi chỗ không có của mình, chứ đừng đùa chỗ này của anh, ngộ nữa chơi khiến anh cũng không có, làm sao bây giờ? Anh không muốn như em, quá xấu rồi!"

Tiểu Hải Dương một mặt ghét bỏ.

Trong nháy mắt Tiểu Bảo liền nhìn ra được Tiểu Hải Dương ghét bỏ chính mình, nhất thời trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, nhìn Tiểu Hải Dương, ủy khuất, giống như là trong nháy mắt liền có thể khóc lên.

"Anh Tiểu Hải Dương gạt người, anh rõ ràng đã nói để cho em chơi một chút mà, anh lại đổi ý rồi!"

Không cho chơi liền không cho chơi, thế mà còn nói cô xấu xí.

Tiểu Bảo nhất thời lập tức khóc lên.

Càng khóc càng cảm thấy thương tâm, lại nhìn phía dưới Tiểu Hải Dương, đáy lòng rất muốn chơi, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cuối cùng cũng chỉ có thể lớn giọng, một mực khóc.

Tiểu Hải Dương nhìn lấy Tiểu Bảo khóc, nó nhất thời cũng khóc theo.

Hai đứa trẻ, trong phòng tắm khóc thành một đoàn.*****

Tịch Giản Cận từ trong phòng đi ra, toàn thân khó chịu, không cách nào dễ dàng tha thứ, anh đứng ở trước cửa sổ sát đất phòng khách, đang hứng gió, muốn đem hỏa trong thân thể tiêu tán, lại đột nhiên nghe được trong phòng truyền đến tiếng khóc, nhất thời nhớ tới trong phòng còn hai đứa trẻ, vội vàng chạy tới.

Mà Bạc Sùng Nhi tắm rửa cũng nghe đến tiếng khóc, thân thể không có lau, chỉ bọc một cái khăn tắm, liền vội vội vàng vàng chạy ra ngoài, cùng Tịch Giản Cận đụng phải chính diện, Tịch Giản Cận nhìn ánh mắt của cô, Bạc Sùng Nhi lại liền đẩy Tịch Giản Cận ra, chạy vào trong.

Hai đứa nhỏ thân thể trần truồng đứng ở nơi đó, khóc một hồi, Bạc Sùng Nhi đi lên trước, lập tức hỏi: "Rốt cuộc là làm sao hả? Khóc cái gì?"

Tiểu Bảo nắm lấy tay Bạc Sùng Nhi, nghẹn ngào nghẹn ngào nói: "Anh nói chỗ này con xấu!" Vừa nói, một một chỉ nửa người dưới của mình!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1076: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! (Bổ Sung 1)

Bạc Sủng Nhi vốn là muốn ôm lấy Tiểu Bảo, động tác cứ thế mà ngừng lại, nghe được Tiểu Bảo nói, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời đỏ bừng.

Trẻ con không biết xấu hổ là cái gì, hào phóng đứng ở nơi đó, một mực khóc hét: "Anh Tiểu Hải Dương nói con chỗ này rất xấu....."

Tiểu Hải Dương nhìn Tiểu Bảo "Cáo trạng trước", lập tức ngừng khóc, tội nghiệp nhìn Bạc Sủng Nhi, vạn phần ủy khuất nói: "Em ấy kjoong chơi chỗ đó của mình, em không muốn đem chỗ này của mình cho em ấy chơi!"

Ý nghĩ của trẻ con, luôn làm người ta không ngờ, thậm chí đều mang theo vài phần ý nghĩ kỳ lạ.

Tịch Giản Cận theo sau lưng Bạc Sủng Nhi tiến đến cũng không nhận được nữa bật cười, Bạc Sủng Nhi rất là lúng túng đứng ở nơi đó, nhìn hai đứa hồn nhiên ngây thơ, thuần chất đáng yêu, nhất thời cũng nói không nên lời, chẳng qua là cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Tịch Giản Cận cũng nhìn ra Bạc Sủng Nhi ngượng ngùng, dù sao hai đứa trẻ trần truồng đứng ở nơi đó, đều là thân thể nam nữ phiên bản thu nhỏ, vền vẹn trần truồng, cũng sẽ không để cho người liên tưởng đến quá nhiều, thế nhưng hiện tại hai đứa tranh luận như thế, khó tránh khỏi sẽ làm cho người ta mơ màng.

Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo cũng không cảm thấy có cái gì lạ, thế nhưng Tịch Giản Cận cùng Bạc Sủng Nhi, vừa rồi vốn là đốt lên dục vọng,

còn không có hoàn toàn bị áp chế xuống, hiện tại bởi vì hai đứa trách móc, càng nồng đậm hơn.

Tịch Giản Cận hồi thần trước, đè nén cuộn cuộn cùng khó chịu trong lòng, nhanh đi tới bên người Tiểu Bảo cùng Tiểu Hải Dương, cầm khăn gói kỹ hai đứa, mỗi tay một đứa ôm ra ngoài.

Lúc này, không khí trong phòng tắm mới chuyển tốt rất nhiều.

Bạc Sủng Nhi vươn tay, hơi vỗ vỗ hai má của mình, nghĩ đến trẻ con thật đúng ngây thơ thuần chân, thế mà có thể đàm luận vấn đề như vậy.

Cô quay đầu, vừa mới bắt gặp cái gương trên bồn rửa mặt, bên thấy khuôn mặt mình đỏ bừng, không nhịn được vươn tay, vỗ nước lạnh, nhẹ nhàng đập vào mặt mình, lúc này mới cầm khăn mặt tinh tế lau khô, nhìn thấy sắc mặt không phải quá đỏ, mới đi ra khỏi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1077: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (Bổ Sung 2)

Lại nghe được Tịch Giản Cận ngồi xồm cạnh giường, tử tế nói chuyện với hai đứa nhỏ.

"Hai đứa không thể đàm luận những đề tài này, không đúng, Tiểu Bảo là nữ, Tiểu Hải Dương là nam, nam cùng nữ sẽ không giống..... Hai đứa người nào cũng không xấu....." Sau khi Tịch Giản Cận nói đến đây, rõ ràng ngữ khí hơi lung lay.

Bạc Sùng Nhi đứng ở cách đó không xa, vừa lúc nhìn chăm chăm bên mặt Tịch Giản Cận, có ánh sáng mặt trời mỏng manh xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào Tịch Giản Cận, góc cạnh bên mặt người đàn ông rõ ràng, càng sinh rung động lòng người.

Cô có thể nhìn thấy sắc mặt của anh hiện lên một vòng đỏ sậm.

"Tiểu Bảo, con là cô gái nhỏ, không thể chủ động dây vào con trai, biết không? Như thế, người khác sẽ nói con không ngoan, không dễ nhìn!"

Âm điệu anh đặc biệt ấm áp, chuyên chú nhìn Tiểu Bảo cùng Tiểu Hải Dương trước mặt, từng chữ nói qua.

Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo rất ngoan ngoãn ngồi ở trước mặt của anh nghe, trong tay nắm lấy quả táo, gặm đến cực kỳ hăng say.

"Thế nhưng, chú nhỏ, vậy tại sao nam cùng nữ không giống?" Tiểu Bảo hiếu kỳ hỏi.

"Ngoại hình Tiểu Bảo cùng Tiểu Hải Dương vẫn không giống nữa!"

"Anh rể, tại sao cô gái nhỏ, liền không thể chủ động đụng con trai hả?"

"Bởi vì cô gái nhỏ phải rụt rè một chút..."

"Vậy Tiểu Bảo có phải nên giữ khoảng cách với con trai, thì sẽ rất ngoan, cũng sẽ càng lớn càng đẹp không?"

"Ừm, Tiểu Bảo vốn rất ngoan, nhìn rất đẹp!"

.....

Ý nghĩ trẻ con, luôn luôn rất kỳ quái, lòng hiếu kỳ cũng đặc biệt mãnh liệt, hỏi Tịch Giản Cận rất nhiều vấn đề cổ quái kỳ lạ.

Tịch Giản Cận đặc biệt có kiên nhẫn, tinh tế giải thích, Giống như người cha yêu thương con cái.

Bạc Sủng Nhi đứng ở nơi đó, ánh mắt nhìn chăm chăm vào một màn trước mặt, đột nhiên hốc mắt dần ẩm ướt.

Cô hơi hơi nghiêng đầu, nhìn trời chiều ngoài cửa sổ, cánh môi bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy.

Một màn này..... Thật ấm áp.

Rất tốt đẹp.

Tịch Giản Cận có lẽ là người đàn ông kiên nhẫn thương yêu trẻ con nhất mà cô gặp qua.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1078: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! (Bổ Sung 3)

Tuy nhiên lại để đáy lòng của cô đau đớn như vậy.

Nếu như con cô có thể tồn tại, qua một hồi ra đời, có phải là anh cũng sẽ đối đãi với chúng như vậy không?

Những ngày đánh mất con đau đớn trong lòng vũng vầy đi ra, thế nhưng bây giờ thấy Tịch Giản Cận ấm áp đối đãi với Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo, ngồi xõm ở cạnh giường, kiên nhẫn mà lại nhu hòa uyển chuyển giải thích vấn đề cho bọn chúng nghe, thậm chí thỉnh thoảng vươn tay, lau một nước hoa quả trên miệng chúng.

Hình ảnh như vậy, không biết xuất hiện qua bao nhiêu lần ở trong mộng của cô rồi.

Bạc Sủng Nhi lặng lẽ đi ra phòng ngủ, về tới phòng của mình, từ từ mặc quần áo, nghiêng đầu, loáng thoáng còn có thể nghe được phòng bên cạnh truyền đến tiếng cười cùng tiếng kinh hô của bọn trẻ, xen lẫn giọng trầm thấp mà lại nhẹ nhàng của Tịch Giản Cận.

Trong lúc đó hốc mắt Bạc Sủng Nhi liền nổi lên sắc hồng.

Lại cảm thấy những sung sướng kia rất là chướng mắt.

Cô cực độ tưởng niệm đứa con chưa được ra đời.

Hơi cúi thăm đầu, đứng ở cửa một hồi, Bạc Sủng Nhi vẫn giơ chân lên, đi ra ngoài cửa.

Cô chặn một chiếc taxi, về tới Bạc gia.

Còn không tới mười phút đồng hồ, điện thoại Tịch Giản Cận gọi tới.

Âm điệu cực kỳ khẩn trương: "Sùng Nhi, em ở đâu?"

"Em đột nhiên nghĩ tới mình có chút việc, cho nên liền đi trước rồi."
Bạc Sùng Nhi đối thân nhiên nói vào điện thoại.

Bên kia điện thoại trầm mặc một hồi, sắc mặt Tịch Giản Cận cũng không dễ nhìn, thậm chí còn mang theo vài phần lo lắng, anh không biết vì sao một ngày êm đẹp, Bạc Sùng Nhi đột nhiên lặng yên không tiếng động mà đi rồi.

Đáy lòng có chút bất an, qua một hồi, anh một lần nữa thận trọng hỏi:
"Sùng Nhi, em có phải giận anh hay không?"

Bạc Sùng Nhi không có lên tiếng.

Tịch Giản Cận tưởng rằng thật, liền bắt đầu nghĩ đến mình rốt cuộc làm sai chỗ nào.

Thế nhưng nghĩ nửa ngày, cũng không có nghĩ ra được, chỉ có thể mở miệng hỏi Bạc Sùng Nhi: "Sùng Nhi, anh làm không tốt nơi đó, em nói cho anh biết, anh đổi!"

"Anh không có chỗ nào làm không tốt." Bạc Sùng Nhi cắt ngang Tịch Giản Cận, anh chỗ nào cũng đều tốt, bất cứ chuyện gì anh cũng có thể làm rất tốt, là tâm tình em không tốt, mặc kệ như thế nào, đều vẫn là không cách nào quên được, mỗi một lần đều cảm thấy hạnh phúc thời tốt đẹp như thế, khả năng chỉ một chớp mắt, liền nghĩ đến đến đứa con trong bụng của mình rồi khỏi!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1079: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! (Bổ Sung 4)

Thế là tâm tình gì cũng không có, chỉ là nặng nề bi thương và hối hận.

Trong lòng Tịch Giản Cận càng hốt hoảng, vội vội vàng vàng hỏi: "Em ở đâu? Anh hiện tại qua tìm em!"

"Đừng đến!" Bạc Sủng Nhi cắt ngang Tịch Giản Cận, suy nghĩ một hồi, mới tiếp tục nói: "Em hiện tại cũng không muốn gặp ai, em muốn ở một mình một hồi."

Tâm Tịch Giản Cận, thế là bắt đầu chìm rồi.

Câu nói này là có ý gì?

Không chấp nhận anh sao?

Anh lại bắt đầu nhất quán buồn bực không lên tiếng, ngón tay nắm lấy điện thoại di động, mặt không biểu tình, nhìn qua, vô cùng ẩn nhẫn, kiềm chế, những tâm đau không chịu nổi.

Bạc Sủng Nhi giống như cũng có thể cảm giác được vẻ mặt anh bên kia điện thoại như thế nào, ánh mắt của cô hơi lấp lóe, nửa ngày, mới hô: "Tịch....."

Tịch.....

Đây là sau khi con họ chết, lần đầu tiên cô gọi anh là "Tịch".

Đã lâu như thế, tâm động như thế.

Ngón tay Tịch Giản Cận nắm lấy điện thoại di động run rẩy lợi hại, anh rõ ràng nghe thấy được thế giới chính mình, hoa nở khắp nơi.

Anh thậm chí thở mạnh cũng không dám, nửa ngày, mới thận trọng "Hả?" một tiếng.

Có thể là phát giác được giọng nói của mình quá thấp, mới mở miệng, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Em chỉ là đột nhiên, rất nhớ con chúng ta." Giọng Bạc Sủng Nhi xuyên qua điện thoại di động, mang theo vài phần bất lực đau thương: "Em nhìn anh đối với Tiểu Hải Dương cùng Tiểu Bảo tốt như vậy, em liền nghĩ tới con chúng ta, nếu như con chúng ta vẫn còn, có phải, anh cũng hội sẽ đối tốt với nó như vậy?"

Tịch Giản Cận nói không nên lời.

Thì ra cô lạng lẽ rời đi, là bởi vì nguyên nhân này.

Anh đột nhiên có thể tưởng tượng ra, mỗi một lần cô vui vẻ, đột nhiên nghĩ đến chuyện bi ai như vậy, đến cùng đáy lòng thống khổ dường nào.

Anh đột nhiên phát hiện, anh chung quy là đem người anh yêu sâu nhất, không tim không phổi triệt để đánh nát, cứ việc cô hiện tại thịnh khí bức người như cũ, cứ việc hiện tại cô vẫn Phi Dương Bạt Hồ như cũ, cứ việc hiện tại cô vẫn ngang ngược không nói đạo lý như cũ, thế nhưng lcuối cùng không thể được rồi

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1080: Người Phụ Nữ, Nên Được Sùng! (Bổ Sung 5)

Chẳng qua tính cách một người.

Là anh tự tay, đem cô không tim không phổi chém giết.

Cũng là anh, chân chính cho cô đau không nơi sống yên.

Đối với một người phụ nữ mà nói, mặc kệ cô cường đại vô biên cỡ nào, kỳ thật cuối cùng cũng thuộc ba loại.

Yêu chồng.

Con cái khôn ngoan.

Gia đình ấm áp.

Huống chi Bạc Sùng Nhi từ nhỏ đến lớn, tiểu công chúa được người nâng trong lòng bàn tay, hoàn mỹ không một tí vết, nên có được ba việc hoàn mỹ như thế.

"Thật xin lỗi." Tịch Giản Cận vẫn muốn nghiêm túc nói với cô một câu "Thật xin lỗi", "Anh biết, xin lỗi không đền bù cái gì, thế nhưng anh vẫn thiếu em một câu xin lỗi."

Âm điệu anh rất kỳ lạ, mang theo vài phần tịch mịch cùng bi ai.

Bạc Sùng Nhi nghe mà cổ họng giống như bị cái gì đó ngăn chặn, á khẩu không trả lời được.

"Nhưng mà anh không hối hận."

Tịch Giản Cận lẳng lẳng nói qua: "Nếu như cho anh một cơ hội, nếu như em vẫn qua tìm Hàn Như Y như cũ, anh vẫn sẽ làm như vậy, cho dù anh biết trong bụng của em có con chúng ta, anh vẫn sẽ làm như vậy."

Con, cuối cùng, không có quan trọng đối với anh như em.

Cho nên, em hiểu không? Vô luận như thế nào, anh vẫn chọn bỏ con chúng ta!

Nói anh tàn nhẫn cũng được, nói anh lãnh huyết cũng tốt, kỳ thật anh yêu em, chỉ là so cái khác, em càng quan trọng hơn không biết mấy ngàn lần, mấy vạn lần.

Anh không thể cầm em làm tiền đặt cược.

"Có lẽ em sẽ rất tức giận, nhưng mà, Sủng Nhi, anh nghiêm túc."

"Từ ban đầu anh biết rõ anh không cách nào sinh con, anh chỉ là rất khó tiếp thu, bởi vì biết mộng tưởng lớn nhất của em là muốn một gia đình hoàn mỹ, này nhất định phải có con, anh cũng ảo tưởng qua con của chúng ta sẽ quay chung quanh chúng ta hạnh phúc thế nào, anh không phải không yêu con chúng ta, thế nhưng cuối cùng so ra kém anh yêu em."

"Khi đó anh không cách nào cho em mộng tưởng tốt đẹp, anh mới bắt đầu dĩ buộc chính mình rời khỏi em..... Kỳ thật em biết không?"

"khi em bị đèn rơi làm thương, lúc vào ở bệnh viện, lòng anh..... Đã, dao động....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1081: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 1】

Tịch Giản Cận nói rất ôn hòa ấm áp.

Cúi đầu trầm trầm truyền vào trong tai Bạc Sủng Nhi, thân thể Bạc Sủng Nhi khẽ chấn động một chút, cầm di động một hồi lâu cũng không nói ra.

Anh nói, cô so với con còn trọng yếu.

Thật ra thì cô nghĩ, cô thật sự rất yêu Tịch Giản Cận, chỉ tiếc..... Cô cũng thật sự rất yêu con.....

Bởi vì, đó là con của Tịch Giản Cận.

Đó là kết tinh tình yêu của cô.

Cô làm sao có thể không cần, không so đo?

Có chút bi thương không phải nói quên là có thể quên, thương tổn đã tạo thành, sẽ không thể không khổ sở!

Nhưng là cô lại biết, ở đáy lòng của cô, cuối cùng Tịch Giản Cận là không thể thay thế.

"Anh cho em thời gian, vẫn cho em..... Cho đến khi em cần anh."

Tịch Giản Cận vẫn nói câu kia.

Anh muốn cùng cô ở chung một chỗ, muốn cùng cô đơn giản trải qua cuộc sống bình thường, không cần quá cao sang, không cần quá hoa lệ, không cần quá kịch tình, chỉ cần bình an, may mắn hạnh phúc là tốt rồi.

Bạc Sủng Nhi cũng không biết vì sao, lòng vốn là rất nặng nề, bởi vì những lời này của Tịch Giản Cận, chậm rãi giãn ra.

Cô cảm di động, nghe ngữ điệu nghiêm túc của Tịch Giản Cận, không nhin được cong môi lên.

Thật ra thì, ở lúc ban đầu cô bị anh đẩy ngã xuống đất, ở lúc ban đầu con của cô sảy mất, ở lúc ban đầu cô khổ sở tê tâm liệt phế, đáy lòng của cô vẫn biết, chính mình sẽ tha thứ Tịch Giản Cận.....

Bởi vì cả đời này, cô thủy chung vẫn không nhúc nhích dao động dù chỉ một cái ý nghĩ, đó chính là, rời đi Tịch Giản Cận.

Chẳng qua là cô sẽ bực tức, giận dữ, khổ sở.

"Nếu như, em không quan tâm anh nữa, vậy làm sao bây giờ?"

Bạc Sủng Nhi cho là Tịch Giản Cận sẽ khẩn trương, nhưng là cô lại nghe thấy đầu kia điện thoại truyền đến một trận cười khẽ, đặc biệt động lòng người: "Không quan tâm anh, em còn có thể muốn ai?"

Là ngữ điệu cực kỳ khẳng định.

Không quan tâm anh, em còn có thể muốn ai?

Không có gì ngoài anh, trên cái thế giới này, lại có người nào thật có thể khiến em khổ sở như thế, vui mừng như thế, ưu sầu như thế?

Bạc Sủng Nhi cảm di động không lên tiếng, chỉ là mỉm cười, anh chắc chắc như vậy?

Tịch Giản Cận giống như cũng có thể cảm giác được Bạc Sủng Nhi mỉm cười, ánh mắt cong cong, cầm di động, nhìn bầu trời xanh thăm mênh mông, tâm tình cực kỳ vui vẻ!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1082: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【2】

Đi muôn mọi vùng trời, thời gian trôi qua, bỗng nhiên quay đầu, lại phát hiện, duy chỉ có em, là tồn tại khắc sâu nhất.

Hai người cũng không nói chuyện, nhưng là hết lần này tới lần khác giống như là có thể hiểu những cảm giác kia ở đáy lòng lẫn nhau.

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi, không nhìn được cũng như nước.

Bao nhiêu năm sau này, Bạc Sủng Nhi bỗng nhiên nhớ tới khoảnh khắc, cũng cảm thấy có chút khó tin, vô cùng bất khả tư nghị.

Cô cũng không nói tha thứ anh, cũng không có nói chân chân chính chính không thể vượt qua, càng không nói mình muốn cùng Tịch Giản Cận ở chung một chỗ, nhưng là hết lần này tới lần khác, chính là cảm thấy giữa cô cùng Tịch Giản Cận, chưa bao giờ tâm linh tương thông như lúc ấy.

Một ít lời, cô không nói ra, anh cũng không nói ra, hết lần này tới lần khác cả hai lại đều hiểu được.

Điện thoại như vậy, hoang hôn như vậy, Tịch Giản Cận như vậy.

Để cho đáy lòng Bạc Sủng Nhi cảm thấy ấm áp, đầy đủ cho nhau vì lẫn nhau một đời một thế, vĩnh viễn cũng sẽ không ghét bỏ!

Sức mạnh của ái tình có lẽ chính là loại cường đại này đi.

Có thể làm cho oán hận biến mất, tử như Bạc Sủng Nhi đánh mất con của mình, lòng tràn đầy oán hận, quẩn quẩn nhiều nhiều, nhưng cuối cùng

vẫn trốn không thoát Tịch Giản Cận chính mình yêu.

Cũng có thể để cho tốt đẹp biến thành tà ác, tử như Hàn Như Y, cô ta yêu chồng của cô ta, cho nên mới phải vì yêu sinh hận, mới muốn khiến người làm cho cô ta mất đi hạnh phúc, cũng không lấy được hạnh phúc.

Cái thế giới này, thật rất tốt đẹp.

Từ các góc độ phân tích tới, tốt đẹp chính là.

Mặc dù tồn tại rất nhiều bất đắc dĩ cùng tàn nhẫn.

Nhưng là chỉ cần trong lòng có yêu, vẫn có thể ở sau mưa gió, mỹ mãn hạnh phúc.

Hai người cầm di động không nói gì, đáy lòng lẫn nhau đều biết một ít chuyện, chậm rãi tan vỡ từng ly từng tý, hồi lâu, Tịch Giản Cận mới cầm di động, cúi đầu trầm trầm bật cười, "Đợi anh đem Tiểu Hải Dương đưa về nhà."

Bạc Sủng Nhi cũng theo đó nhẹ nhàng cười cười, mặt mày cong cong, đáy lòng bởi vì xế chiều thấy một màn như vậy mà khiến cho bi ai chậm rãi tiêu tán: "Tốt."

Bạc Sủng Nhi cho là Tịch Giản Cận sẽ cúp điện thoại, ai biết Tịch Giản Cận đột nhiên lại hỏi một câu: "Em đối với biểu hiện hôm nay của anh có hài lòng không?"

Bạc Sủng Nhi nhú mày, còn không có lên tiếng, Tịch Giản Cận tiếp tục nói: "Vốn là muốn mang trẻ con đi để đẩy nhanh tiến độ tình cảm giữa chúng ta, ai biết ngược lại làm em khổ sở, xem ra cái kế hoạch theo đuổi này, cũng không dùng được!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1083: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 3】

Bạc Sủng Nhi lúc này mới phản ứng tới tại sao Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt hỏi vấn đề kia, không nhận được cong môi, mỉm cười.

Tịch Giản Cận nghe được tiếng cười của cô, đáy mắt không nhận được cong lên, phối hợp giả ra một bộ ảo não, cười khổ nói: "Thật là làm khó anh, người ta đều là mười bảy mười tám tuổi theo đuổi phái nữ, anh đến hai mươi bốn tuổi rồi, nhưng mới bắt đầu muốn cách theo đuổi phái nữ!"

Bạc Sủng Nhi cũng nhận không được nữa bị giọng nói của Tịch Giản Cận chọc cho cười ra tiếng, cười hai cái, cô mới cứng rắn nhận cười, nghiêm trang nói: "Tịch Giản Cận tiên sinh, ngài là mất hết kiên nhẫn rồi sao?"

"Có người theo đuổi vợ cũng có thể dài đến tám năm, kháng chiến trường kỳ, anh mới theo đuổi em có ba tuần, lại bắt đầu than phiền sao? Em không phải là có thể suy nghĩ, đem anh xóa khỏi danh sách sao?"

Tịch Giản Cận lập tức nghiêm túc, "Không có, không có! Bảo đảm không có, anh không biết mệt! Mỗi ngày thích làm nhất, chính là theo đuổi em! Anh liền thích xem bóng lưng em, cảm thấy đặc biệt đẹp mắt, bất quá anh tin tưởng, chính diện càng đẹp mắt hơn!"

Tịch Giản Cận rất hẹp hòi, lần đầu tiên nói như vậy.

Làm Bạc Sủng Nhi buồn cười, cảm di động vẫn cười không ngừng, cười cười, cô liền che lồng ngực của mình, chậm rãi nói: "Không nghĩ tới,

Tịch anh còn có tế bào hài hước, trước kia, chỉ có A Thánh mới có thể trêu chọc em như vậy!"

Nói tới đây, vẻ mặt Bạc Sủng Nhi, thoáng cái dừng lại.

Cô chậm rãi mím môi lại, ngưng nụ cười.

A Thánh.....

Có bao nhiêu lâu không có nhìn thấy người đàn ông kia rồi?

Từ lúc ở sân bay, A Thánh giống như là biến mất khỏi thế giới này, một chút cũng không có tin tức.

Mùa xuân rồi, cũng chưa trở về.

Không biết dị quốc tha hương, cái người đàn ông kinh thế hãi tục kia, rốt cuộc vượt qua cuộc sống của mình như thế nào?

Có phải đi lại ở con đường xa lạ, nhìn người dị quốc trước mặt, vẫn là phóng khoáng tự nhiên lần lượt xem xét phụ nữ, vượt qua từng đêm đẹp hay không?

Tịch Giản Cận khẽ mấp má môi, nhưng không biết nên nói cái gì, có ít người không liên quan đến tình yêu, chính anh cũng không cách nào thay thế.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1084: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 4】

Sắc mặt của anh, cũng theo đó khẽ âm đạm xuống tới.

Giờ này khắc này, hình như loáng thoáng có thể tưởng tượng đến, cho tới nay Tần Thách đối đáy lòng của cô cảm giác, có phải hay không cũng giống như là anh hiện tại như vậy?

Nhìn cô tư niệm một người đàn ông khác, vì một người đàn ông khác mà khổ sở.

Chỉ là sợ là Tần Thách so với anh còn khổ sở hơn không biết mấy ngàn vạn lần đi.

May là, Bạc Sủng Nhi yêu chính là anh, mà Tần Thách yêu cô, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn cô vì một người đàn ông tên là Tịch Giản Cận, hao tổn tinh thần.

Mà anh thì sao?

Chỉ tự mình nghe cô tư niệm Tần Thách, đáy lòng dị thường không có tư vị.

Tịch Giản Cận giờ khắc này thật rất muốn đối Tần Thách nói một câu.

Chỉ có hai chữ: Cảm ơn.

Là thật tâm cảm ơn.

Nhưng nếu không có Tần Thánh, bảy năm kia, anh không có ở đây bảy năm, cô gái anh yêu mến nhất, đích thị là chẳng thể vui vẻ trôi qua rồi.

Tịch Giản Cận trong lúc bất chợt nghĩ đi nghĩ lại, liền nghiêm túc, anh hưởng về phía trong điện thoại, vô cùng nghiêm túc nói: "Sủng Nhi..... Tin tưởng anh, anh sẽ đối với em rất tốt..... So sánh với trước kia còn tốt hơn nhiều, so sánh với lúc gả cho anh còn muốn tốt hơn rất nhiều."

Lúc trước kết hôn, có những người đàn ông khác đối tốt với em, sau khi kết hôn, kia liền chỉ có một mình anh đối tốt với em.

Tin tưởng anh..... Tuyệt đối sẽ không để cho vẻ đẹp của em mảy may giảm bớt!

Bạc Sủng Nhi bởi vì tư niệm Tần Thánh, cơn sóng nhỏ trong lòng lại một lần nữa vui vẻ lên, rồi lại nghe được Tịch Giản Cận tiếp tục đùa bỡn nói: "Bạc Cẩm tiểu thư, hiện tại, em cảm giác được rốt cuộc anh yêu em nhiều thế nào sao?"

Bạc Sủng Nhi cười ra tiếng, lắc đầu nói: "Nhìn anh có thành ý như vậy, Tịch Giản Cận, em tạm thời cho phép anh làm bạn trai của em....."

- - -

Có ai gặp qua, một đôi vợ chồng, đã kết hôn thành vợ chồng hợp pháp, rõ ràng thân là chồng, nhưng là hết lần này tới lần khác lại trở thành bạn trai?

Tịch Giản Cận đã là như thế.

Triệt triệt để để thành bạn trai Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi cũng vui vẻ hưởng thụ, vốn là tuổi không lớn lắm, hai người cũng không phải là muốn sớm đi vào con đường hôn nhân như vậy,

ban đầu sợ dĩ kết hôn, bất quá cũng là bởi vì cả hai không muốn buông tha lẫn nhau.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1085: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 5】

Hiện tại Bạc Sủng Nhi có thời cơ, có thể nói chuyện yêu đương, cho nên liền thuận theo tự nhiên.

Tịch Giản Cận thời điểm ban đầu, cũng cảm thấy rất là mới mẻ, nói chuyện yêu liền đương nói chuyện yêu đương đi, chỉ cần người đó là anh, vậy là tốt.

Nhưng là ai biết, nói chuyện một chút, Tịch Giản Cận dần dần phiền não.

Bạc Sủng Nhi cũng không biết là rút cái gì gió, lại muốn đi đến trường luyện thi gì đó.

Đi thi đi, mỗi ngày Tịch Giản Cận liền chịu trách nhiệm đưa đón.

lúc trước Bạc Sủng Nhi đã sớm thì ý định này rồi, đại học cô không được trải qua, mỗi ngày nhìn Dịch Thiển đi đón đưa Dịch Hỉ Hoan, càng thêm thấy Lý Tình Tâm đối Lăng Mạt Mạt cũng là thay đổi biện pháp qua lại đưa đón, Bạc Sủng Nhi thật ra là có chút hâm mộ.

Chẳng qua cô đã 22 tuổi, đi đại học, lộ ra số tuổi cũng là có chút lớn, hơn nữa dưới tay cô chưởng quản lấy tòa soạn "BX", cũng không thể thật sự có thời gian đi học, buông tay cô cũng không nở, dù sao cũng là chính một tay cô hồ nháo tạo thành, hiện tại làm được lớn như vậy, buôn bán lời không ít tiền, không có việc gì, cũng là có cảm tình.

Mặt khác, Bạc Sủng Nhi cũng không muốn làm tiếp một cô gái điêu ngoa vô dụng.

Nhiều chuyện phát triển như vậy, khiến cho cô mạnh mẽ hơn, có phong phạm nữ vương hơn.

Nhưng cái nữ vương này, không như nữ vương lúc trước.

Không đơn thuần là lấy thân phận đè người, nội hàm hơn rất nhiều, không phải là điêu ngoa tùy hứng rồi, cũng là chữ chữ có lý, làm cho người ta càng không dám nhìn lên!

Bạc Sủng Nhi trên trường luyện thi, một là vì học ít đồ, hai là vì hưởng thụ một chút loại cảm giác sinh viên đại học.

Tịch Giản Cận mọi chuyện theo cô, cô thích chơi, anh liền phụng bồi cô chơi.

Cho nên, đem thân phận bạn trai, diễn đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Mỗi một tuần chỉ có hai khóa, thứ bảy cùng xế chiều chủ nhật, Tịch Giản Cận chịu trách nhiệm đưa đón, mỗi lần tan lớp, Bạc Sủng Nhi xuống lầu, liền có thể thấy Tịch Giản Cận đứng ở lâu dưới phòng học dưới cây ngô đồng yên lặng chờ.

Tịch Giản Cận người đẹp trai, mặc cũng xuất chúng, xe mặc dù là Audi, nhưng là treo biển số xe quân đội, không thua gì những thứ xe thể thao mấy ngàn vạn kia, cho nên rất là phong cách.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1086: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 6】

Cộng thêm Tịch Giản Cận đối Bạc Sủng Nhi thương yêu vô cùng, lúc đưa tới, đưa mắt nhìn cô vào trường, ánh mắt thật sâu, chưa từng thấy bên cạnh bất luận kẻ nào cùng vật nào, kể đó, luôn là đứng ở nơi đó, nhìn Bạc Sủng Nhi đến gần, vươn tay nhận lấy quyển sách trên tay Bạc Sủng Nhi, bỏ vào trong xe, đưa lên một ly sữa tươi, sau đó tỉ mỉ nhìn Bạc Sủng Nhi một lần, thậm chí vươn tay, chạm rã kiểm tra gương mặt Bạc Sủng Nhi, hỏi một câu: "Mệt mỏi không?" Bạc Sủng Nhi uốn lên lông mày, lắc đầu, Tịch Giản Cận sẽ nắm tay của cô lên xe.

Hình ảnh như vậy, quả thực là mê đảo đồng bào phái nữ rồi.

Mà những nam sinh ở trường luyện thi cũng rất ít thấy cô bé năm nhất nào có diện mạo ngọt ngào như Bạc Sủng Nhi, cho nên hiện tại đột nhiên nhìn đến, đều bị mê đến thần hồn điên đảo, rồi rít dăng lên ân tình.

Bạc Sủng Nhi chắc là không biết phản ứng sao với những người này.

Nhưng là có chút nam sinh chưa từ bỏ ý định, tan lớp đi theo phía sau Bạc Sủng Nhi.

Thậm chí có người còn đem thư tình nhét vào trong sách của Bạc Sủng Nhi.

Tịch Giản Cận nhìn thư tình, cảm thấy cực kỳ chướng mắt, sống chết không chịu để cho Bạc Sủng Nhi lên trường luyện thi, anh nói ở nhà dạy cho cô.

Bạc Sủng Nhi không thuận theo, dỗ Tịch Giản Cận, nói mình bảo đảm không sẽ không hứng thú đối với những chàng trai kia.

Khuyên can mãi đã hơn nửa ngày, Tịch Giản Cận mới đen mặt miễn cưỡng đáp ứng.

Nhưng là ai biết, ngày hôm sau lại có người đàn ông ôm một bó hoa hồng to, chặn lại Bạc Sủng Nhi, làm trò trước mặt Tịch Giản Cận, công khai tỏ tình đối với Bạc Sủng Nhi, hiển nhiên là căn bản không để Tịch Giản Cận ả người vào mắt.

"Bạc Cẩm bạn học, mình thích cậu, lần đầu tiên nhìn thấy cậu, mình liền động tâm, hi vọng cậu có thể cho mình một cơ hội, để cho mình có thể cùng cậu làm bạn....."

Bạc Sủng Nhi không nhận đón hoa, mặt chàng trai kia khẽ hồng một tí, nhưng vẫn tiếp tục tỏ tình: "Bạc Cẩm tiểu thư, mình thật sự rất thích cậu....."

Chàng trai kia ôm một bó hoa to, đứng ở nơi đó vốn rất bắt mắt, chọc cho vô số người quan sát, hiện tại anh ta lúc bất chợt hô to một tiếng "Mình thích cậu!"

Người đi ngang qua cũng biết người này đang tỏ tình, lập tức vô số người đứng ở nơi đó bắt đầu vây xem.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1087: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 7】

Bạc Sủng Nhi nhăn mày, thân phận của cô, thật ra thì bọn họ cũng biết, nhưng là những người này vẫn giống như là con ruồi quẩn lầy, bản thân cô cũng có chút phiền, tuy nhiên càng ngại công khai bắt đầu đùa bỡn tính tình, chỉ có thể nhẫn nại tính tình, hít sâu một hơi, lễ phép nói: "Thật xin lỗi, tôi không thích cậu."

"Vậy cậu có thể cho mình một cơ hội, để cho mình mời một bữa cơm, mình bảo đảm cậu sẽ thích mình!" chàng trai kia có chút tự tin, có can đảm theo đuổi Bạc Sủng Nhi, ít nhiều gì bối cảnh gia đình vẫn có chút xuất chúng.

Hết lần này tới lần khác Bạc Sủng Nhi cũng rất ngạo khí, ghét nhất là có người ở trước mặt của mình đùa bỡn kiêu ngạo!

Cho nên khó tránh khỏi có chút phiền chán, nướng mày, liền xoay người muốn đi.

Chàng trai kia nhìn đến Bạc Sủng Nhi không thu hoa, lại một lần nữa chưa từ bỏ ý định nắm tay Bạc Sủng Nhi.

Bạc Sủng Nhi nóng máu, vừa muốn phát tiết, nhưng có người so với cô còn gấp gấp vươn tay, từ trong tay chàng trai cầm hoa đoạt lại cô, đem Bạc Sủng Nhi kéo vào trong ngực, sau đó ôm lấy vòng eo Bạc Sủng Nhi thật chặt, đầy người cũng mang theo tầng tầng lửa giận, nhét cô vào trong xe.

Tịch Giản Cận sắc mặt có chút đen, hiển nhiên là ghen tị, cực kỳ mất hứng, lái xe, liền trầm giọng nói: "Không được, thế này không được, không thể học nữa! Em ngày ngày trêu hoa gheo nguyệt, khiêu chiến sức thừa nhận của anh! Anh sợ anh nhất thời thất thủ, đem những người đó đánh cho tàn phế!"

Tịch Giản Cận nói cực kỳ nghiêm túc, mang theo vài phần không cho cự tuyệt.

Bạc Sủng Nhi liền my my cười cười, mang theo vài phần dương dương đắc ý mà nói: "Tịch, bộ dạng anh ghen thật đáng yêu!"

Tịch Giản Cận hừ lạnh một tiếng, sắc mặt khẽ hòa hoãn một chút, sau đó nhìn chăm chăm ánh mắt Bạc Sủng Nhi, nhìn, cực kỳ đứng đắn nói: "Sủng Nhi, nói nghiêm túc, nàđừng đi học nữa, có được hay không?"

Bạc Sủng Nhi lập tức ủy khuất cúi đầu, "Tịch, có phải anh ngại phiền hay không? Mỗi tuần đưa đón em đi học, không vui?"

Đâu có liên quan đến chuyện này?

Anh chính là không thích người phụ nữ của mình, bị những người đàn ông khác nhìn trộm, vừa nghĩ tới lên lớp bốn giờ, có người đàn ông thích cô nhìn chăm chăm vào cô, có thể trong não còn miên man bất định, toàn thân anh liền không được tự nhiên, cực kỳ khó chịu!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1088: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 8】

Hốc mắt Bạc Sủng Nhi lập tức hồng nhuận lên: "Hi Hoan học đại học bốn năm, mỗi ngày anh Dịch Thiển đều đưa đón, gió mặc gió, mưa mặc mưa, hơn nữa còn là tự mình đi, cũng không cho phép bất kỳ tài xế nào đi đón, anh đón em cũng chưa tới bốn tuần, cứ như vậy không nhận được, Tịch..... có phải anh không thương em hay không?"

Tình huống này cùng tình huống kia hoàn toàn không giống, có được hay không?

Tịch Giản Cận nhìn hốc mắt cô hồng lên, đáy lòng cực kỳ đau lòng, nhưng là nghĩ đến ý của mình bị hiểu lầm, cực kỳ sinh khí.

Cuối cùng chỉ có thể lắc đầu nói: "Không có, anh rất yêu em, chỉ là của anh không thích những người đó theo đuổi em!"

Bạc Sủng Nhi như cũ ủy khuất vụn phần, không nhìn tới Tịch Giản Cận một cái.

"Em nói người của anh, lại bị bọn họ làm trò mặt anh, cũng bắt đầu đưa hoa, rõ ràng cho thấy không đem anh để vào trong mắt!"

Bạc Sủng Nhi hừ lạnh một chút, âm thầm nói: "Lấy cớ! anh chính là thấy phiền!"

Tịch Giản Cận cảm thấy nếu như Đậu Nga ở đây, cũng oan uổng chẳng qua chính mình, "Anh thật không thấy phiền, anh thật sự là ghen tị!"

Ghen tị!"

"Anh lại rống em, anh rống em, Tịch, anh quả thật không thương em..... Anh..... " nước mắt Bạc Sủng Nhi thoáng cái lăn ra ngoài.

Đáy lòng lại khẽ nháy nhót.

Nhìn cô đem anh ăn gặt gao thế nào!

Quả thật, như cô suy nghĩ, một giây sau Tịch Giản Cận liền đối với nước mắt của cô đầu hàng, cực kỳ bất đắc dĩ và đau lòng lau nước mắt của cô, nhỏ giọng dụ dỗ nói: "Tốt lắm, tốt lắm, đừng khóc, tốt lắm, chúng ta tiếp tục lên lớp, ngoan, anh cứ theo lẽ thường đón em, đưa em, ngày mai tiếp tục lên lớp....."

Tịch Giản Cận đến cuối cùng vẫn là giơ tay đầu hàng!

Đáy lòng Bạc Sủng Nhi dâng lên rồi một cái tư thế chiến thắng, khẽ mở trừng hai mắt, đáy mắt đều là giảo hoạt, nhưng là trên mặt vẫn là một bộ cực kỳ ủy khuất bộ, chậm rãi chà chà bộ ngực Tịch Giản Cận, sau đó buồn buồn hỏi: "Có thật không?"

"Thật! " Tịch Giản Cận cắn răng, cho dù rất không tình nguyện, nhưng vẫn hướng về phía cô muốn gì được đó.

Bạc Sủng Nhi lúc này mới ôm cổ của anh, mềm nhũn nói: "Tịch, anh đối với em thật tốt!"

Cô nói cực kỳ mỉa mai, Tịch Giản Cận không nhịn được nuốt nuốt nước bọt, nhìn ánh mắt của cô, càng sau thẫm âm trầm hơn!

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1089: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 9】

Ánh mắt Bạc Sủng Nhi khẽ lóe lóe, đáy lòng cười xấu xa, trên mặt lại mang theo cảm kích, nghiêng đầu, ở trên cổ Tịch Giản Cận khẽ hôn một cái, Tịch Giản Cận tâm hoa nộ phóng, tâm ngứa khó nhịn, không nhịn được nghiêng đầu, hướng môi của cô cắn tới.

Càng hôn càng sâu.

Tay của anh cực kỳ không thành thật hướng trong quần áo Bạc Sủng Nhi tìm kiếm, thân thể Bạc Sủng Nhi mềm như một vũng nước, tùy ý Tịch Giản Cận vuốt ve chính mình, đáy lòng lại âm thầm mà tính thời gian, thời điểm nhận thấy được người đàn ông khó có thể nhẫn nại, cô trong lúc bất chợt mở mắt, mềm nhũn hừ một tiếng, nhỏ giọng hô một câu: "Tịch, không được..... Chúng ta còn chưa có kết hôn đâu!"

Thật ra thì bọn họ đã kết hôn rồi!

Chẳng qua là cô không nói nếu như anh không phụng bồi cô từng bước từng bước làm tới, cô sẽ cùng anh ly hôn!

Anh bị buộc bất đắc dĩ, chỉ có thể theo cô!

Mà Bạc Sủng Nhi nói ở lúc nói chuyện yêu đương, mỗi ngày đúng hạn đúng giờ biết điều một chút trở về trang viên Bạc Gia, hơn nữa cũng nói là trước lúc kết hôn không cho phép đêm không về ngủ.

Cùng anh ở chung một chỗ, cũng là ăn cơm, xem phim, uống cà phê, sau đó núp ở trong xe, tình chàng ý thiếp, mỗi lần, đều là cô chủ động, trêu chọc thời điểm anh hăng hái đã tới, Bạc Sủng Nhi lại bắt đầu mang về mặt tội nghiệp, vô tội hề hề nhìn anh, nói bọn họ còn chưa kết hôn!

Này lại tới nữa!

Tịch Giản Cận cảm giác nửa người dưới của mình đều sưng đến uồn nõ tung, toàn thân khó chịu muốn chết, nhìn lại Bạc Sủng Nhi giống như không có chuyện gì, Tịch Giản Cận lập tức hận đến nghiến răng, gắt gao ôm chặt cô, lại một lần nữa lang thôn hổ yết hôn một chút, thậm chí cũng mang theo vài phần cường hãn muốn đem cô ăn khô lau sạch.

Bạc Sủng Nhi giãy dụa, lại bắt đầu kêu la anh không thích cô, anh và cô ở chung một chỗ, chính là vì cùng cô lên giường!

Ngay sau đó, bộ dáng liền ủy khuất, giống như là muốn khóc

Tịch Giản Cận có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Nghĩ tới đây đã không biết là lần bao nhiêu, chính mình bị cô khiến cho thúc thủ vô sách.

Như vậy kéo dài đi xuống, có lẽ chính mình còn không thể chân chân chính chính đem cô "Cưới " vào cửa, cũng đã vì ghen mà chết rồi!

Nghĩ tới đây Tịch Giản Cận đột nhiên liền thả Bạc Sủng Nhi, sau đó thoải mái cời thắt lưng của mình.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1090: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 10】

Bạc Sủng Nhi bị làm cho sợ đến hét lên một tiếng, cho là Tịch Giản Cận muốn cứng rắn tới, vội vàng vươn tay ra bắt được tay Tịch Giản Cận, "Tịch, anh không thể như vậy, anh đáp ứng em rồi, một ngày em không "Gả" cho anh, anh cũng sẽ không miễn cưỡng em cùng anh làm những chuyện này!"

Tịch Giản Cận căn bản không để ý tới Bạc Sủng Nhi, khê dùng lực, tránh thoát tay Bạc Sủng Nhi, đem thắt lưng của mình triệt triệt để để cởi ra.

Bạc Sủng Nhi nghĩ, Tịch Giản Cận nếu là muốn thật, đem cô đặt ở trong xe, ăn sạch lau khô, cô là nửa điểm lực phản kháng cũng không có!

Mà thật ra thì cô cũng không sợ cùng anh làm, lúc trước, chỉ cần cô không muốn, anh liền không miễn cưỡng, cô vẫn cho là Tịch Giản Cận sẽ dùng sức mạnh, nhưng là vẫn cũng không có, đáy lòng cô ít nhiều gì có chút mất mát.

Như vậy, chờ tới bây giờ anh thật dùng sức mạnh rồi, cô lại có chút sợ.

Cô âm thầm mà cắn hàm răng, cẩn thận nhìn Tịch Giản Cận, đáy lòng nghĩ, anh đã thật lâu không chạm qua cô, không biết lần này, có thể hay không ở trong xe đem cô làm chết đi sống lại?

Vừa nghĩ tới sẽ hung mãnh như vậy, Bạc Sủng Nhi càng sợ hơn, cô đúng là vẫn không nhịn được, nhỏ giọng nói: "Tịch, anh là tên lừa đảo, anh

còn nói anh không phải là vì cùng em làm những chuyện này! Mọi người đều nói người đàn ông thích phụ nữ, chỉ cần người phụ nữ của mình không muốn làm, sẽ không miễn cưỡng, anh bây giờ lại muốn miễn cưỡng em, em ghét anh, Tịch....."

Tịch Giản Cận cực kỳ phẫn nộ nhìn chăm chăm Bạc Sủng Nhi, lúc trước là mình bị cô ăn gắt gao, còn có thể có chút đường sống tới phản kháng, đùa bỡn cái tính tình gì đó, bây giờ là bị cô hoàn toàn ăn gắt gao, vội vàng cái tính tình cũng đùa bỡn không ra rồi.

Nếu như anh không phải vì cô ngày ngày la hét không muốn làm, anh khẳng định đã sớm đem cô đè dưới thân thể, gắt gao hành hạ một phen!

Thật ra thì Bạc Sủng Nhi cũng nghĩ như vậy. Bọn họ đã nói rồi một lần nữa bắt đầu, vậy liền đem năm ngoái một năm kia, cũng làm như không phát sinh, lập tức sắp tới ngày kỷ niệm bọn họ gặp lại rồi, cũng chính là sinh nhật của anh sắp tới rồi..... Cô muốn sau đứa con đầu tiên của bọn họ mất đi, lại ở sinh nhật anh mà có.

Tịch Giản Cận đã đem khóa quần kéo ra rồi, thậm chí thoải mái ở trước mặt Bạc Sủng Nhi, đem quần của mình cũng cởi ra, quái vật lớn thoáng cái nhảy ra ngoài, Bạc Sủng Nhi lập tức mở to hai mắt nhìn, không nhìn được hét lên một tiếng.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1091: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 11】

Bạc Sủng Nhi theo bản năng liền vươn tay, thoáng cái bưng kín khuôn mặt của mình.

Hơn mấy tháng, cũng không từng tiếp xúc da thịt, hiện tại Tịch Giản Cận thẳng thắn đem mình hiện ra ở trước mặt cô, cô thực là có chút ngại ngùng.

Bạc Sủng Nhi nhắm mắt lại thật chặt, mình cũng khẩn trương lên, thậm chí hít sâu cũng không dám.

Cô vẫn cho là một giây sau, Tịch Giản Cận sẽ chậm rãi nhích lại gần, tóm lấy cô, hôn cô, sau đó.....

Nhưng là đợi hồi lâu, cũng không có đợi đến khi Tịch Giản Cận có bất kỳ hành động, Bạc Sủng Nhi không nhịn được mở mắt, xuyên qua khe hở ngón tay nhìn, ngay sau đó cô hoàn toàn ngây ngốc cả người.

Tịch Giản Cận, Tịch Giản Cận lại..... Lại quang minh chính đại ở trước mặt cô, không hề cố kỵ tự mình giải quyết?

Hơn nữa anh còn mặt không đỏ tim không nhảy, không có nửa điểm cảm giác ngượng ngùng, ngón tay xao động tại chính quái vật lớn của mình.

Bạc Sủng Nhi chăm chú nhìn có chút há hốc mồm, hình ảnh hương diễm như vậy, cô nhìn đều có chút miệng đắng lưỡi khô, cảm thấy không

khí bên trong xe, càng ngày càng quý dị.

Mãi cho đến khi Tịch Giản Cận kết thúc, chất lỏng cực nóng màu trắng phun đầy tay Tịch Giản Cận, có một hai giọt vẩy ra ở trên cánh tay Bạc Sủng Nhi, lúc này Bạc Sủng Nhi mới hoàn hồn, khẽ gọi một tiếng, sau đó nhanh chóng quay đầu, mắng một câu: "Lưu manh!"

Tịch Giản Cận một tay rút khăn giấy, cúi đầu tỉ mỉ dọn dẹp đồng hồ độn trên người mình, nghe được Bạc Sủng Nhi mắng, anh không nhịn được cong môi, thấp cười ra tiếng, khẽ quay đầu, hướng Bạc Sủng Nhi càng đến gần càng gần, hô hấp nóng hổi cũng phun trên mặt Bạc Sủng Nhi, tâm Bạc Sủng Nhi, lập tức mềm mại.

Cô cứ thế..... Thuận lý thành chương đi xuống, chính là hôn môi cực nóng.

Nhưng là, lại đột nhiên phát hiện, cánh môi Tịch Giản Cận, chỉ cách môi cô một centimet, chậm rãi mở miệng, âm điệu nồng đậm hấp dẫn: "Ngô..... Lưu manh? Có muốn biết một chút về lưu manh chân chân chính chính rốt cuộc là cái dạng gì hay hay không?"

Hàm nghĩa trong lời nói của Tịch Giản Cận cực kỳ tà ác, Bạc Sủng Nhi không nhịn được run rẩy, vươn tay, đem anh đẩy ra, thầm kêu la: "Mau đem quần áo sửa sang lại, anh quá không biết xấu hổ, lại, lại....."

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1092: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 12】

Bạc Sủng Nhi cho dù thế nào, nhưng cũng không dám nói ra "Ở trước mặt cô tự an ủi " như vậy, mặt của cô đỏ bừng, Tịch Giản Cận nhìn mà mềm lòng, cảm thấy cô cực kỳ khả ái, vươn tay, ngắt cái đỉnh mũi nhỏ của cô, vẫn không quên đem hai giọt chất lỏng trắng trên cánh tay cô lau đi, cúi đầu, đem quần áo của mình sửa sang lại thật tốt, sau đó thềm nói: "Này trách ai? Còn không phải là trách em sao? Đều là em không tốt....."

"Em làm sao không tốt! " Bạc Sủng Nhi bủ môi, không hài lòng với lời của Tịch Giản Cận.

"Mị lực của em quá lớn chính là không tốt! " Tịch Giản Cận nuốt nuốt nước bọt, nhìn Bạc Sủng Nhi vốn là vẻ mặt tức giận, bởi vì... câu này mà cười lên, thậm chí đáy mắt đều lờ lờ phát sáng, anh cảm giác dự vọng của mình lại một lần nữa tăng lên, lập tức có chút buồn bực hừ một tiếng, chậm rãi liếc mắt..., thẳng tắp nuốt nước miếng, buồn buồn nói: "Anh là đàn ông bình thường, anh đây thích em, không chỉ là anh thích em, chính là cái đại đồng tây phía dưới của anh cũng thích em..... Em không để cho anh thỏa mãn, anh chỉ có thể tự mình thỏa mãn, em không muốn làm cho anh nhìn thân thể của em, bất quá anh thích em nhìn, cho nên..... Anh đây không gọi là không biết xấu hổ!"

Bạc Sủng Nhi cắn Tịch Giản Cận một ngụm, "Càng nói anh thật đúng là càng không có mặt mũi! Lại tự xưng mình là đại đồng tây..... Vật nhỏ còn không sai biệt lắm, nơi nào lớn, nơi nào lớn?"

"Có lớn hay không, trong lòng em rõ ràng nhất, không phải sao? " Tịch Giản Cận đối với một chút vấn đề này, vẫn là có chút tự hào, dù sao, không biết là người nào mỗi lần khí thế nữ vương mười phần đem anh đè dưới thân thể, kết quả đến cuối cùng là xụi lơ ở trên giường liền lực hô hấp cũng không có, người đờ đẫn cuộc là ai!

Nói tóm lại, không phải là Tịch Giản Cận anh!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạc Sủng Nhi không nhịn được hồng một chút, cô vươn tay, đẩy ra Tịch Giản Cận, dung giọng nói điệu ngoa che dấu e lệ của mình: "Lái xe nhanh lên! Đều sắp chết đói rồi!"

Tịch Giản Cận nghe thấy nữ vương nhà mình kêu đói, tất nhiên vội vàng lái xe, vội vàng vàng vàng hỏi: "Ăn cái gì?"

Bạc Sủng Nhi nghiêng cái đầu báo địa điểm, Tịch Giản Cận liền nhanh chóng mang cô đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1093: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 13】

Ngày mai là Chủ nhật, Bạc Sủng Nhi cứ theo lẽ thường lên lớp.

Ngày hôm qua nam sinh theo đuổi cô nhìn thấy cô tới, vẫn ân tình tiến lên đón.

Nói thật, Bạc Sủng Nhi cũng có chút phiền, bị hắt ta quần đến chương trình học cũng học không xong, nhưng là từ nhỏ đến lớn cô đều quen tùy tâm sở dục, chẳng bao giờ đến nơi đến chốn xử lý hết việc gì, duy chỉ một việc, chính là yêu Tịch Giản Cận.

Mặc dù ở giữa trăm ngàn chỗ hở, trạng huống xảy ra không ngừng, nhưng là, cũng là một việc cô chân chân chính chính kiên trì đến cuối cùng.

Ngồi vào trong phòng học, nam sinh kia ngồi ở bên cạnh cô, Bạc Sủng Nhi phiền vô cùng, không nhịn được cầm lên điện thoại di động, hướng về phía Tịch Giản Cận bắt đầu gọi tin nhắn.

【 Tịch, nam sinh kia lại tới quần em! 】

Tịch Giản Cận thấy tin nhắn như vậy, lập tức rất khẩn trương, anh ở trong quân khu cũng đứng không yên, không có tâm trạng huấn luyện, ngón tay nhanh chóng ở trên điện thoại di động nhấn mấy cái: 【 Em chờ, anh lập tức qua! 】

【 Vẫn đừng tới, em thật lòng muốn đi học, nếu quả thật đánh người ta, vậy sau này em tới lên lớp, bạn học khẳng định trốn em rất xa, em

không muốn như vậy. ❶

Chính là Triệu Tố Nhã, sau khi dung một chiêu kia nhắm vào cô, học sinh toàn trường thấy cô, giống như là gặp phải ôn như thần, có thể trốn thật xa liền trốn thật xa, cảm giác như vậy, thật rất là tịch mịch và mất mát, còn mang theo đau lòng nho nhỏ.

Tịch Giản Cận hiểu được ý tứ Bạc Sủng Nhi, anh trầm tư một chút, mới đáp: ❷ Em cứ lên lớp đi, chuyên tâm nghe giảng, đừng nghĩ nhiều như vậy, tan học anh đi đón em, khẳng định giúp em giải quyết xong! ❸

❹ Làm sao anh giải quyết được? ❺ Bạc Sủng Nhi không nhận được rất hiếu kỳ hỏi.

Chẳng lẽ thật sự bí mật đem người ta đánh cho tàn phế sao?

Thật ra thì cái ý nghĩ này dường như không tồi! Dù sao cô cũng không phải là cái thiện nam tín nữ gì, chuyện gì cũng có thể làm ra được!

Tịch Giản Cận lại thần thần bí bí cho Bạc Sủng Nhi một cái tin nhắn: ❻ Bí mật! ❽

Bạc Sủng Nhi rất là tò mò, gửi tin nhắn lại, Tịch Giản Cận cũng không chịu nói, cuối cùng chỉ có thể rầu rĩ không vui tắt điện thoại di động, nhưng cũng ko có tâm trạng nghe giảng rồi.

Đầy trong đầu đều là Tịch Giản Cận rồi cuộc sẽ làm những gì.

Thật vất vả mới đến lúc tan lớp, Bạc Sủng Nhi mới vừa muốn thu thập sách vở của mình, nam sinh kia lại nhanh chóng vươn tay giúp cô sửa sang lại, Bạc Sủng Nhi hận đến nghiến răng, đoạt đi.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1094: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 14】

Nam sinh kia lại mặt dày mày dạn tiếp tục nói: "Tớ tới giúp cậu, cậu chờ, tớ sẽ giúp cậu thu dọn lại thật tốt!"

Bạc Sủng Nhi đoạt chắt lại nam sinh, chỉ có thể tà tà đứng ở một bên, nhìn hẩn đem sách của mình đã sửa sang lại tốt, ý định đưa tay ra đón, ai ngờ người đàn ông kia lại mở miệng nói: "Tớ giúp người ôm đi, tớ đưa cậu..... Còn có tớ thay cậu sửa sang lại trọng điểm trong cuộc thi rồi, là tớ để cho ba ba tớ bỏ tiền mua được, tớ để cho cậu ở chỗ này rồi, cậu về nhà xem thật kỹ, bảo đảm cậu sẽ thi rất dễ dàng!"

Bạc Sủng Nhi thật ra là có chút lo lắng về cuộc thi, mặc dù mình đã nghe giảng bài, nhưng là thiếu sót nhiều thứ lắm, thời điểm đi thi, chỉ sợ là thật sẽ không làm bài được.

Hiện nghe đến có trọng điểm trong kì thi, cô lập tức nháy mắt, đáy mắt lóe láng.

Nam sinh kia cho là mình rất cuộc thắng được trái tim Bạc Sủng Nhi rồi, cũng có chút kích động.

Bạc Sủng Nhi cũng âm thầm mà nghĩ, tại sao mình không có nghĩ tới biện pháp này? Tập đoàn Bạc Đế, Tịch Giản Cận, tùy tiện mỗi người, cũng có thể làm cho mình dễ dàng thi qua..... Nhưng là bởi vậy, cùng hồi cấp 3 có cái gì khác nhau đâu?

Bạc Sủng Nhi ngay sau đó lại lắc đầu, cô vẫn nên đành hoàng đem bài tập tí mĩ xem lại một lần đi!

Bạc Sủng Nhi ủ rũ đi ra khỏi phòng học, nam sinh kia còn đi theo bên cạnh cô lái nhái.

Bạc Sủng Nhi bất đắc dĩ, thật ra thì vẫn không có phản ứng đến hẳn, nhưng là bây giờ phát hiện hẳn kiên nhẫn như vậy, chính mình hẳn là nên cùng hẳn nói giảng đạo lý!

"Tôi đã có bạn trai, ngày hôm qua cậu cũng thấy đấy!"

"Tớ biết a! Nhưng là các cậu cũng không phải là kết hôn, tớ liền có hi vọng đấy!"

"Tôi đã kết hôn!"

"Tớ không tin, tại sao kết hôn lại không có nhẫn cưới? Lại nói..., kết hôn cũng có thể ly hôn đấy! Tớ thích cậu, cho nên tớ phải theo đuổi được cậu!"

Bạc Sủng Nhi hoàn toàn có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể vụt vụt vụt hướng phía trước đi thẳng, mà nam sinh kia lại chặc bước đi theo.

"Đã nói bao nhiêu lần, tôi rất yêu chồng tôi, tôi đã kết hôn rồi! Kết hôn! Cậu căn bản không có hi vọng, cậu đừng ở trên người của tôi lãng phí thời gian!"

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1095: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 15】

Bạc Sủng Nhi không thể nhịn được nữa đứng ở nơi đó, hướng về phía nam sinh kia hô to một câu.

Cô nói câu sau cùng, nếu như hần còn không đi, cô sẽ đánh hần!

"Tớ thích cậu, ở trên người của cậu làm bất cứ chuyện gì cũng không lãng phí thời gian!"

Bạc Sủng Nhi lần này thật hoàn toàn hết chỗ nói rồi, theo bản năng cô giơ chân lên, ai ngờ sau lưng lại truyền đến một tiếng nói non nớt và trong suốt: "Ma ma, con tới đón mẹ tan việc!"

Bạc Sủng Nhi cứng rần dừng lại động tác, chậm rãi cúi đầu, nhưng thấy Tiểu Hải Dương mặc một thân quần yếm, đeo một cái cặp sách nhỏ, trong tay giơ một cái kem bơ, ăn đến ngon lành, nhìn cô nháy mắt, cực kỳ khả ái.

Cái nam sinh kia lập tức im miệng, nhìn Tiểu Hải Dương một chút, lại nhìn Bạc Sủng Nhi một chút, phát hiện thật sự có ba phần tương tự.

Chả lẽ đây đúng là con gái của cô ấy?

Mà cái bạn trai kia, thật sự là chồng của cô ấy?

Bạc Sủng Nhi ngồi xồm người xuống, sờ sờ gương mặt Tiểu Hải Dương, sau đó dặt tay Tiểu Hải Dương, thấy nam sinh kia nghiêm nhiên

biến hóa sắc mặt, đáy lòng có chút thoải mái, cho nên càng đoan trang hữu lễ, giọng nói cũng ấm áp nhu hòa: "Tiểu Hải Dương, gọi chú!"

"Chú! " Tiểu Hải Dương có hiểu biết hô một câu.

Sau đó quay đầu, nắm tay Bạc Sủng Nhi, lưng la lung lay nói: "Ma ma, ma ma, mẹ nhanh lên một chút, ba ba nói mang con đi sân chơi, mẹ nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút!"

Bạc Sủng Nhi gật đầu, liền đối với nam sinh kia nói lời từ biệt, nam sinh kia vẫn cho là Bạc Sủng Nhi mới hai ba tuổi, còn chưa kết hôn, ai biết hiện tại lại đụng tới một đứa bé rồi!

Lòng hẫng vỡ tan, còn không có mở miệng nói gặ lại, Tịch Giản Cận đã đi tới, thuận thế cúi xuống, đem Tiểu Hải Dương bế lên, một tay ôm Bạc Sủng Nhi, nhìn cũng không có nhìn nam sinh kia một cái, thẳng nghiêng đầu, ấm áp hỏi một câu: "Mệt không?"

Bạc Sủng Nhi lắc đầu, nắm tay Tịch Giản Cận, chậm rãi đi tới.

Ở trong trường học, có rất nhiều sinh viên đại học người đến người đi.

Bạc Sủng Nhi cùng Tịch Giản Cận tương mạo xuất chúng, Tiểu Hải Dương tuổi tuy nhỏ, nhưng môi hồng răng trắng, phấn khắc ngọc mài đáng yêu! --

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1096: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 16】

Thình thoảng có học sinh đi qua nơi này, nhìn tới thần hồn điên đảo, họ nói nhỏ: "Thật là cặp vợ chồng xứng đôi, cô bé cũng thật xinh đẹp a!"

Bạc Sủng Nhi nghe được như vậy, không nhịn được vèo bật cười, Tịch Giản Cận cũng theo đó cười ra tiếng, duy chỉ có Tiểu Hải Dương, lại chép miệng, được không ủy khuất.

Nó rõ ràng là thằng bé trai, mặc quần yếm, tại sao lại bị trở thành cô bé?

Tịch Giản Cận ôm Tiểu Hải Dương đi một chút, Tiểu Hải Dương không nhịn được, từ trên người Tịch Giản Cận bò đi xuống, một tay nắm Bạc Sủng Nhi, một tay nắm Tịch Giản Cận, ba người, hai lớn một nhỏ, ở trong trường học hướng ngoài cửa đi tới.

Mùa xuân đã tới, cây cối phồn hoa.

Bóng lưng xa xa nhìn lại, là một bộ hình ảnh tinh xảo.

Giống như có thể đi đến tận trời cuối đất.

- - - - -

Ba người ăn cơm tối xong, đã là buổi tối mười giờ rồi, Tiểu Hải Dương tựa vào trong ngực Bạc Sủng Nhi, đã trầm lắng ngủ.

Xe vững vàng mà dừng ở cửa trang viên Bạc Gia, Tịch Giản Cận cời gaiaay an toàn cho Bạc Sủng Nhi, thuận thế ngắt gương mặt Tiểu Hải Dương một cái, Tiểu Hải Dương trở mình, nằm trong lòng Bạc Sủng Nhi trầm trầm ngủ như cũ.

Tịch Giản Cận không nhịn được uốn môi lên cười cười, khẽ nghiêng đầu, đụng lên gò má Bạc Sủng Nhi, chậm rãi hôn một cái.

Còn chưa kịp nói chuyện, điện thoại liền vang lên, Tịch Giản Cận vội vàng nhấn nghe, sợ quấy rầy Tiểu Hải Dương ngủ, anh mở xe ra, đi xuống, đón nghe.

Rất nhanh, Tịch Giản Cận liền trở lại trong xe, sắc mặt khẽ biến thành mang theo vài phần lưu luyến không rời, nhưng vẫn chậm rãi mở miệng nói: "Sủng Nhi..... Sáng sớm ngày mai chúng ta phải ra khỏi thành phố đi vùng núi."

Bạc Sủng Nhi nghiêng đầu, nhìn Tịch Giản Cận, đáy mắt không tiếng động hỏi thăm.

"Phía trên phái xuống nhiệm vụ, không lâu trước, một ngọn núi nhỏ ở A thị xảy ra động đất, 7. 8 cấp."

"Phải bao nhiêu lâu? " Bạc Sủng Nhi nhẹ giọng hỏi một câu.

Còn có mười ngày, chính là sinh nhật Tịch Giản Cận rồi.

Không biết có thể kịp trở về hay không?

"Không biết, nhìn tình huống đã, cho nên, tối nay, ngô..... em có thể ra ngoài không? " Tịch Giản Cận nhìn một chút Tiểu Hải Dương trong ngực Bạc Sủng Nhi, ý tứ ám chỉ mười phần.

Mặt Bạc Sủng Nhi lặng lẽ hồng một chút, cô suy nghĩ, liền mở ra cửa xe, hô người giúp việc, đem Tiểu Hải Dương ôm vào, lúc này mới lên xe, đóng cửa xe.

THIẾU PHU NHÂN VÔ LẠI

Diệp Phi Dạ
dtv-ebook.com

Chương 1097: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【Đại Kết Cục 17】

Tịch Giản Cận vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực, cúi đầu, ngăn chặn môi của cô.

Nụ hôn cực kì nóng bỏng.

Toàn thân Bạc Sủng Nhi cũng mềm nhũn ra.

Tịch Giản Cận hôn, mang theo ôn nhu, làm cho cô mê man, ánh mắt cũng theo đó mê mang khép lại.

Tịch Giản Cận một hồi lâu mới thả cô ra, nhìn bộ dạng này của cô, có chút có cảm giác thành tựu, lưu luyến không rời ở môi của cô, tiếp tục hôn xuống từng ly từng tý.

Cứ hôn mãi, về sau, càng thêm biến thành mút nhẹ.

Lưu luyến không rời dính ở chung một chỗ, thủy chung không chịu tách ra, Tịch Giản Cận vươn ra đầu lưỡi, từng giọt từng giọt liếm.

Bạc Sủng Nhi vươn tay ôm cổ của anh, suy nghĩ một chút, trong lúc bất chợt mới mở miệng nói: "Tịch..... Mười ngày sau là sinh nhật của anh, anh có thể trở lại sao?"

Vẻ mặt Tịch Giản Cận có chút dừng lại, một hồi lâu, mới lên tiếng: "Có thể!"

Bạc Sủng Nhi lúc này mới uốn môi lên, để sát vào bên tai Tịch Giản Cận, hướng về phía anh nhẹ nhàng nói một câu.

Đáy mắt Tịch Giản Cận lóe ra tia sáng, "Thật?"

Bạc Sủng Nhi đỏ mặt, gật đầu, Tịch Giản Cận vươn tay, ôm chặt lấy cô: "VẬY TỐI NAY?"

Bạc Sủng Nhi xấu hổ đỏ mặt, nhẹ nhàng cắn anh một ngụm, Tịch Giản Cận chỉ là ôm cô, một vị hăng hái mà cười cười.

Cười cười, chợt lại nghiêm túc.

Bạc Sủng Nhi tựa hồ là cảm ứng được cái gì, chậm rãi nhất lại hông của anh, chậm rãi nói: "Em biết..... Các anh thi hành nhiệm vụ dị thường nguy hiểm, từ trước, Tịch, anh nguy hiểm em không biết, em sẽ không lo lắng đề phòng, thậm chí không biết anh ở trong bộ đội làm lính đặc biệt, nhưng là bây giờ không giống..... Anh là đội trưởng quân khu X thị, bị điều đi qua giúp nạn thiên tai, em biết anh là một quân nhân tốt, nghĩa từ bất dung sẽ đi, nhưng mà, Tịch..... Em hi vọng người nhớ được, ở X thị còn có em chờ anh."

"Nói một câu đặc biệt thật lòng, đó chính là, trên cái thế giới này, thiếu anh, vẫn sẽ cứ theo lẽ thường mà chuyển động, anh đi giúp nạn thiên tai, cũng sẽ không có bao nhiêu người có thể cứu sống, nhưng là thế giới của em, nếu như thiếu hụt anh, Tịch, em liền bụi bay mai một, vạn kiếp bất phục rồi!"

"Cho nên, Tịch, ý của em anh hiểu sao?"

Table of Contents

Mục lục

- Chương 1: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (1)
Chương 2: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (2)
Chương 3: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (3)
Chương 4: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (4)
Chương 5: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (5)
Chương 6: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (6)
Chương 7: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (7)
Chương 8: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (8)
Chương 9: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (9)
Chương 10: Muốn Tôi, Hay Là Muốn Mạng? (10)
Chương 11: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【1】
Chương 12: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【2】
Chương 13: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【3】
Chương 14: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【4】
Chương 15: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【5】
Chương 16: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【6】
Chương 17: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【7】
Chương 18: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【8】
Chương 19: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【9】
Chương 20: Anh Đẹp Trai, Tối Nay Gặp Chứ? 【10】
Chương 21: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (1)
Chương 22: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (2)
Chương 23: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (3)
Chương 24: Người Muốn Cho Ta Làm Sao Phụ Trách? (4)
Chương 25: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (5)
Chương 26: Em Muốn Tôi Phụ Trách Thế Nào? (6)
Chương 27: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (7)
Chương 28: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? (8)

- [Chương 29: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? \(9\)](#)
- [Chương 30: Em Muốn Tôi Phụ Trách Làm Sao? \(10\)](#)
- [Chương 31: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【1】](#)
- [Chương 32: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【2】](#)
- [Chương 33: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【3】](#)
- [Chương 34: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【4】](#)
- [Chương 35: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【5】](#)
- [Chương 36: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【6】](#)
- [Chương 37: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【7】](#)
- [Chương 38: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【8】](#)
- [Chương 39: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【9】](#)
- [Chương 40: Chỉ Có Thể Cho Cô Mượn Anh Ấy Một Đêm! 【10】](#)
- [Chương 41: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Chuột! \(1\)](#)
- [Chương 42: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(2\)](#)
- [Chương 43: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(3\)](#)
- [Chương 44: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(4\)](#)
- [Chương 45: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(5\)](#)
- [Chương 46: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(6\)](#)
- [Chương 47: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(7\)](#)
- [Chương 48: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(8\)](#)
- [Chương 49: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(9\)](#)
- [Chương 50: Cô Gái Nhỏ Hái Dừa Leo! \(10\)](#)
- [Chương 51: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【1】](#)
- [Chương 52: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【2】](#)
- [Chương 53: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【3】](#)
- [Chương 54: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【4】](#)
- [Chương 55: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【5】](#)
- [Chương 56: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【6】](#)
- [Chương 57: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【7】](#)
- [Chương 58: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【8】](#)
- [Chương 59: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【9】](#)
- [Chương 60: Bạc Tiểu Thư, Tiêu Chuẩn Thu Phí Như Thế Nào? 【10】](#)

Chương 61: Em Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (1)
Chương 62: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (2)
Chương 63: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (3)
Chương 64: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (4)
Chương 65: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (5)
Chương 66: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (6)
Chương 67: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (7)
Chương 68: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (8)
Chương 69: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (9)
Chương 70: Tôi Sẽ Để Cho Anh Rất Thoải Mái! (10)
Chương 71: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【1】
Chương 72: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【2】
Chương 73: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【3】
Chương 74: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【4】
Chương 75: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【5】
Chương 76: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【6】
Chương 77: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【7】
Chương 78: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【8】
Chương 79: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【9】
Chương 80: Em Đây Gọi Là Có Oán Phải Trả! 【10】
Chương 81: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (1)
Chương 82: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (2)
Chương 83: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (3)
Chương 84: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (4)
Chương 85: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (5)
Chương 86: Đem Nó Đóng Gói, Đưa Hàng Đến Cửa! (6)
Chương 87: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (1)
Chương 88: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (2)
Chương 89: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (3)
Chương 90: Toàn Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (4)
Chương 91: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (5)
Chương 92: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? (6)

[Chương 93: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【7】](#)
[Chương 94: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【8】](#)
[Chương 95: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【9】](#)
[Chương 96: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【10】](#)
[Chương 97: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【11】](#)
[Chương 98: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【12】](#)
[Chương 99: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【13】](#)
[Chương 100: Toàn Bộ Tự Động Hay Là Bán Tự Động? 【14】](#)
[Chương 101: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(1\)](#)
[Chương 102: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(2\)](#)
[Chương 103: Cô Gái Bán Mình Không Bán Cười! \(3\)](#)
[Chương 104: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(4\)](#)
[Chương 105: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(5\)](#)
[Chương 106: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(6\)](#)
[Chương 107: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(7\)](#)
[Chương 108: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(8\)](#)
[Chương 109: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(9\)](#)
[Chương 110: Cô Gái Nhỏ Bán Mình Không Bán Cười! \(10\)](#)
[Chương 111: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【1】](#)
[Chương 112: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【2】](#)
[Chương 113: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【3】](#)
[Chương 114: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【4】](#)
[Chương 115: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【5】](#)
[Chương 116: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【6】](#)
[Chương 117: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【7】](#)
[Chương 118: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【8】](#)
[Chương 119: Trên Người Của Anh Có Chứa “Hung Khí “! 【9】](#)
[Chương 120: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! 【1】](#)
[Chương 121: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(2\)](#)
[Chương 122: Anh Là Người Đàn Ông Duy Nhất Của Em! \(3\)](#)
[Chương 123: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(4\)](#)
[Chương 124: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(5\)](#)

[Chương 125: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(6\)](#)
[Chương 126: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(7\)](#)
[Chương 127: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(8\)](#)
[Chương 128: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(9\)](#)
[Chương 129: Anh Là Người Đàn Ông Đầu Tiên Của Em! \(10\)](#)
[Chương 130: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【1】](#)
[Chương 131: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【2】](#)
[Chương 132: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【3】](#)
[Chương 133: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【4】](#)
[Chương 134: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【5】](#)
[Chương 135: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【6】](#)
[Chương 136: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【7】](#)
[Chương 137: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【8】](#)
[Chương 138: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【9】](#)
[Chương 139: Em Thật Không Cần Tôi Chịu Trách Nhiệm? 【10】](#)
[Chương 140: Cái Gọi Là Khó Chịu, Chính Là Như Thế! 【1】](#)
[Chương 141: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(2\)](#)
[Chương 142: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(3\)](#)
[Chương 143: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(4\)](#)
[Chương 144: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(5\)](#)
[Chương 145: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(6\)](#)
[Chương 146: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(7\)](#)
[Chương 147: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(8\)](#)
[Chương 148: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(9\)](#)
[Chương 149: Nếu Nói Khó Chịu, Chính Là Như Thế! \(10\)](#)
[Chương 150: Tôi Không Thế Nào Là Tiểu Tam! \(1\)](#)
[Chương 151: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【2】](#)
[Chương 152: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【3】](#)
[Chương 153: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【4】](#)
[Chương 154: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【5】](#)
[Chương 155: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【6】](#)
[Chương 156: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【7】](#)

[Chương 157: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【8】](#)
[Chương 158: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【9】](#)
[Chương 159: Em Mới Không Thế Nào Là Tiểu Tam! 【10】](#)
[Chương 160: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【1】](#)
[Chương 161: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(2\)](#)
[Chương 162: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(3\)](#)
[Chương 163: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(4\)](#)
[Chương 164: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(5\)](#)
[Chương 165: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(6\)](#)
[Chương 166: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(7\)](#)
[Chương 167: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(8\)](#)
[Chương 168: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(9\)](#)
[Chương 169: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(10\)](#)
[Chương 170: Người Nào So Với Ai Khác Càng Không Cần Mặt Mũi? \(11\)](#)
[Chương 171: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【12】](#)
[Chương 172: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【13】](#)
[Chương 173: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【14】](#)
[Chương 174: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【16】](#)
[Chương 175: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【17】](#)
[Chương 176: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【18】](#)
[Chương 177: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【19】](#)
[Chương 178: Ai So Với Ai Khác Càng Mặt Dày Hơn? 【20】](#)
[Chương 180: Máy Rút Tiền Hay Máy Gửi Ngân Hàng? 【1】](#)
[Chương 181: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(2\)](#)
[Chương 182: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(3\)](#)
[Chương 183: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(4\)](#)
[Chương 184: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(5\)](#)
[Chương 185: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(6\)](#)
[Chương 186: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(7\)](#)
[Chương 187: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? \(8\)](#)
[Chương 188: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? \(9\)](#)
[Chương 189: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? \(10\)](#)

[Chương 190: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Rút Ngân Hàng? \(11\)](#)
[Chương 191: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【12】](#)
[Chương 192: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【13】](#)
[Chương 193: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【14】](#)
[Chương 194: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【15】](#)
[Chương 195: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【16】](#)
[Chương 196: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【17】](#)
[Chương 197: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【18】](#)
[Chương 198: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【19】](#)
[Chương 199: Máy Rút Tiền Hay Là Máy Gửi Ngân Hàng? 【20】](#)
[Chương 200: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【1】](#)
[Chương 201: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(2\)](#)
[Chương 202: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(3\)](#)
[Chương 203: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(4\)](#)
[Chương 204: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(5\)](#)
[Chương 205: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(6\)](#)
[Chương 206: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(7\)](#)
[Chương 207: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(8\)](#)
[Chương 208: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(9\)](#)
[Chương 209: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(10\)](#)
[Chương 210: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! \(11\)](#)
[Chương 211: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【12】](#)
[Chương 212: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【13】](#)
[Chương 213: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【14】](#)
[Chương 214: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【15】](#)
[Chương 215: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【16】](#)
[Chương 216: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【17】](#)
[Chương 217: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【18】](#)
[Chương 218: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【19】](#)
[Chương 219: Bạc Cầm, Tìm Bạn Trai Đi! 【20】](#)
[Chương 220: Tôi Thua Bời Cô Ấy, Không Phải Là Anh! 【1】](#)
[Chương 221: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(2\)](#)

[Chương 222: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(3\)](#)
[Chương 223: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(4\)](#)
[Chương 224: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(5\)](#)
[Chương 225: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(6\)](#)
[Chương 226: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(7\)](#)
[Chương 227: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(8\)](#)
[Chương 228: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(9\)](#)
[Chương 229: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(10\)](#)
[Chương 230: Tôi Bại Bời Cô Ấy, Không Phải Anh! \(11\)](#)
[Chương 231: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【12】](#)
[Chương 232: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【13】](#)
[Chương 233: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【14】](#)
[Chương 234: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【15】](#)
[Chương 235: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【16】](#)
[Chương 236: Tôi Đã Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【17】](#)
[Chương 237: Tôi Thua Bời Cô Ấy, Chứ Không Phải Là Anh! 【18】](#)
[Chương 238: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【1】](#)
[Chương 239: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【2】](#)
[Chương 240: Khách Quan, Đem Chim Tới Đây Đi! 【3】](#)
[Chương 241: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(4\)](#)
[Chương 242: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(5\)](#)
[Chương 243: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(6\)](#)
[Chương 244: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(7\)](#)
[Chương 245: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(8\)](#)
[Chương 246: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(9\)](#)
[Chương 247: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(10\)](#)
[Chương 248: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(11\)](#)
[Chương 249: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(12\)](#)
[Chương 250: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(13\)](#)
[Chương 251: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【14】](#)
[Chương 252: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【15】](#)
[Chương 253: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【16】](#)

[Chương 254: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【17】](#)
[Chương 255: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【18】](#)
[Chương 256: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【19】](#)
[Chương 257: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【20】](#)
[Chương 258: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【21】](#)
[Chương 259: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【22】](#)
[Chương 260: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【23】](#)
[Chương 261: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(24\)](#)
[Chương 262: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(25\)](#)
[Chương 263: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(26\)](#)
[Chương 264: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(27\)](#)
[Chương 265: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(28\)](#)
[Chương 266: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(29\)](#)
[Chương 267: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(30\)](#)
[Chương 268: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(31\)](#)
[Chương 269: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(32\)](#)
[Chương 270: Khách Quan, Thả Chim Đến Đây Đi! \(33\)](#)
[Chương 271: Khách Quan, Thả Chim Tới Đây Đi! 【34】](#)
[Chương 272: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【1】](#)
[Chương 273: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【2】](#)
[Chương 274: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【3】](#)
[Chương 275: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【4】](#)
[Chương 276: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【5】](#)
[Chương 277: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【6】](#)
[Chương 278: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【7】](#)
[Chương 279: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【8】](#)
[Chương 280: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【9】](#)
[Chương 281: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(10\)](#)
[Chương 282: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(11\)](#)
[Chương 283: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(12\)](#)
[Chương 284: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(13\)](#)
[Chương 285: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(14\)](#)

[Chương 286: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(15\).](#)
[Chương 287: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(16\).](#)
[Chương 288: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(17\).](#)
[Chương 289: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(18\).](#)
[Chương 290: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! \(19\).](#)
[Chương 291: Tịch, Em Thủy Chung Một Người! 【20】](#)
[Chương 292: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【1】](#)
[Chương 293: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【2】](#)
[Chương 294: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【3】](#)
[Chương 295: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【4】](#)
[Chương 296: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【5】](#)
[Chương 297: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【6】](#)
[Chương 298: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【7】](#)
[Chương 299: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút? 【8】](#)
[Chương 300: Tới Mài Dũa Một Chút "Kỹ Thuật "? 【9】](#)
[Chương 301: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(10\).](#)
[Chương 302: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(11\).](#)
[Chương 303: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(12\).](#)
[Chương 304: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(13\).](#)
[Chương 305: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(14\).](#)
[Chương 306: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(15\).](#)
[Chương 307: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(16\).](#)
[Chương 308: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? \(17\).](#)
[Chương 309: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? ? \(18\).](#)
[Chương 310: Tới Mài Dũa "Kỹ Thuật" Một Chút? \(19\).](#)
[Chương 311: Tới Mài Dũa “Kỹ Thuật “ Một Chút ? 【20】](#)
[Chương 312: Tịch, Em Muốn Anh! 【1】](#)
[Chương 313: Tịch, Em Muốn Anh! 【2】](#)
[Chương 314: Tịch, Em Muốn Anh! 【3】](#)
[Chương 315: Tịch, Em Muốn Anh! 【4】](#)
[Chương 316: Tịch, Em Muốn Anh! 【5】](#)
[Chương 317: Tịch, Em Muốn Anh! 【6】](#)

[Chương 318: Tịch, Em Muốn Anh! 【7】](#)
[Chương 319: Tịch, Em Muốn Anh! 【8】](#)
[Chương 320: Tịch, Em Muốn Anh! 【10】](#)
[Chương 321: Tịch, Em Muốn Anh! \(11\)](#)
[Chương 322: Tịch, Em Muốn Anh \(12\)](#)
[Chương 323: Tịch, Em Muốn Anh! \(13\)](#)
[Chương 324: Tịch, Em Muốn Anh! \(14\)](#)
[Chương 325: Tịch, Em Muốn Anh! \(15\)](#)
[Chương 326: Tịch, Em Muốn Anh! \(16\)](#)
[Chương 327: Tịch, Em Muốn Anh! \(17\)](#)
[Chương 328: Tịch, Em Muốn Anh! \(18\)](#)
[Chương 329: Tịch, Em Muốn Anh! \(19\)](#)
[Chương 330: Tịch, Em Muốn Anh! \(20\)](#)
[Chương 331: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【1】](#)
[Chương 332: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【2】](#)
[Chương 333: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【3】](#)
[Chương 334: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【4】](#)
[Chương 335: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【5】](#)
[Chương 336: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【6】](#)
[Chương 337: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【7】](#)
[Chương 338: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【8】](#)
[Chương 339: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【9】](#)
[Chương 340: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【10】](#)
[Chương 341: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【11】](#)
[Chương 342: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! 【12】](#)
[Chương 343: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(13\)](#)
[Chương 344: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(14\)](#)
[Chương 345: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(15\)](#)
[Chương 346: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(16\)](#)
[Chương 347: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(17\)](#)
[Chương 348: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(18\)](#)
[Chương 349: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(19\)](#)

- [Chương 350: Tịch, Em Muốn Gả Cho Anh! \(20\)](#)
- [Chương 351: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! \(1\)](#)
- [Chương 352: Lần Này Tôi Sẽ Không Cho Em Cơ Hội! \(2\)](#)
- [Chương 353: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【3】](#)
- [Chương 354: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【4】](#)
- [Chương 355: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【5】](#)
- [Chương 356: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【6】](#)
- [Chương 357: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【7】](#)
- [Chương 358: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【8】](#)
- [Chương 359: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【9】](#)
- [Chương 360: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【10】](#)
- [Chương 361: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【11】](#)
- [Chương 362: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【12】](#)
- [Chương 363: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(13\)](#)
- [Chương 364: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(14\)](#)
- [Chương 365: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(15\)](#)
- [Chương 366: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(16\)](#)
- [Chương 367: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(17\)](#)
- [Chương 368: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(18\)](#)
- [Chương 369: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(19\)](#)
- [Chương 370: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(20\)](#)
- [Chương 371: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(21\)](#)
- [Chương 372: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! \(22\)](#)
- [Chương 373: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【23】](#)
- [Chương 374: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【24】](#)
- [Chương 375: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【25】](#)
- [Chương 376: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【26】](#)
- [Chương 377: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【27】](#)
- [Chương 378: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【28】](#)
- [Chương 379: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【29】](#)
- [Chương 380: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Cho Cô Cơ Hội! 【30】](#)
- [Chương 381: Lịch Sử Hỗn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【1】](#)

[Chương 382: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【2】](#)
[Chương 383: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【3】](#)
[Chương 384: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【4】](#)
[Chương 385: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【5】](#)
[Chương 386: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【6】](#)
[Chương 387: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【7】](#)
[Chương 388: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【8】](#)
[Chương 389: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【9】](#)
[Chương 390: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【10】](#)
[Chương 391: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【11】](#)
[Chương 392: Lịch Sử Hồn Loạn Nhất Của Tập Đoàn Bạc Đế 【12】](#)
[Chương 393: Tập Đoàn Bạc Đế Hồn Loạn Nhất \(13\)](#)
[Chương 394: Tập Đoàn Bạc Đế Hồn Loạn Nhất\(14\)](#)
[Chương 395: Tập Đoàn Bạc Đế Hồn Loạn Nhất \(15\)](#)
[Chương 396: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Kết Hôn Rồi! \(1\)](#)
[Chương 397: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(2\)](#)
[Chương 398: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(3\)](#)
[Chương 399: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi! \(4\)](#)
[Chương 400: Sủng Nhi, Anh Lập Tức Sẽ Kết Hôn Rồi ! \(5\)](#)
[Chương 401: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【6】](#)
[Chương 402: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【7】](#)
[Chương 403: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【8】](#)
[Chương 404: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【9】](#)
[Chương 405: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【10】](#)
[Chương 406: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【11】](#)
[Chương 407: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【12】](#)
[Chương 408: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【13】](#)
[Chương 409: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【14】](#)
[Chương 410: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【15】](#)
[Chương 411: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(16\)](#)
[Chương 412: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(17\)](#)
[Chương 413: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(18\)](#)

[Chương 414: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(19\)](#)
[Chương 415: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(20\)](#)
[Chương 416: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(21\)](#)
[Chương 417: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(22\)](#)
[Chương 418: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(23\)](#)
[Chương 419: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(24\)](#)
[Chương 420: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! \(25\)](#)
[Chương 421: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【26】](#)
[Chương 422: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【27】](#)
[Chương 423: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【28】](#)
[Chương 424: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【29】](#)
[Chương 425: Sủng Nhi, Anh Chuẩn Bị Kết Hôn! 【30】](#)
[Chương 426: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【1】](#)
[Chương 427: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【2】](#)
[Chương 428: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【3】](#)
[Chương 429: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【4】](#)
[Chương 430: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【5】](#)
[Chương 431: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(6\)](#)
[Chương 432: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi \(7\)](#)
[Chương 433: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(8\)](#)
[Chương 434: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(9\)](#)
[Chương 435: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(10\)](#)
[Chương 436: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(11\)](#)
[Chương 437: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(12\)](#)
[Chương 438: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Hàng Xa Xi! \(13\)](#)
[Chương 439: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(14\)](#)
[Chương 440: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(15\)](#)
[Chương 441: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【16】](#)
[Chương 442: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【17】](#)
[Chương 443: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【18】](#)
[Chương 444: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【19】](#)
[Chương 445: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【20】](#)

[Chương 446: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【21】](#)
[Chương 447: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【22】](#)
[Chương 448: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【23】](#)
[Chương 449: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【24】](#)
[Chương 450: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! 【25】](#)
[Chương 451: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(26\)](#)
[Chương 452: Minh Tinh Thiếu Gia, Người Đàn Ông Xa Xi! \(27\)](#)
[Chương 453: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(1\)](#)
[Chương 454: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(2\)](#)
[Chương 455: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(3\)](#)
[Chương 456: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(4\)](#)
[Chương 457: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(5\)](#)
[Chương 458: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(6\)](#)
[Chương 459: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(7\)](#)
[Chương 460: Tìm Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(8\)](#)
[Chương 461: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【9】](#)
[Chương 462: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【10】](#)
[Chương 463: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【11】](#)
[Chương 464: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【12】](#)
[Chương 465: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【13】](#)
[Chương 466: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【14】](#)
[Chương 467: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【15】](#)
[Chương 468: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【16】](#)
[Chương 469: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【17】](#)
[Chương 470: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! 【18】](#)
[Chương 471: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(19\)](#)
[Chương 472: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(20\)](#)
[Chương 473: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(21\)](#)
[Chương 474: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(22\)](#)
[Chương 475: Trở Về Nông Thôn Nói Chuyện Yêu Đường! \(23\)](#)
[Chương 476: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(1\)](#)
[Chương 477: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(2\)](#)

[Chương 478: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(3\)](#)
[Chương 479: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(4\)](#)
[Chương 480: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(5\)](#)
[Chương 481: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(6\)](#)
[Chương 482: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(7\)](#)
[Chương 483: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(8\)](#)
[Chương 484: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(9\)](#)
[Chương 485: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(10\)](#)
[Chương 486: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(11\)](#)
[Chương 487: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(12\)](#)
[Chương 488: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(13\)](#)
[Chương 489: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(14\)](#)
[Chương 490: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(15\)](#)
[Chương 491: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(16\)](#)
[Chương 492: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(17\)](#)
[Chương 493: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(18\)](#)
[Chương 494: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(19\)](#)
[Chương 495: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(20\)](#)
[Chương 496: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(21\)](#)
[Chương 497: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(22\)](#)
[Chương 498: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(23\)](#)
[Chương 499: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(24\)](#)
[Chương 500: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(25\)](#)
[Chương 501: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(26\)](#)
[Chương 502: Cuộc Sống Nông Thôn, Tình Cảm Tăng Lên! \(27\)](#)
[Chương 503: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(1\)](#)
[Chương 504: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(2\)](#)
[Chương 505: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(3\)](#)
[Chương 506: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(4\)](#)
[Chương 507: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(5\)](#)
[Chương 508: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(6\)](#)
[Chương 509: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! \(7\)](#)

[Chương 510: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【8】](#)
[Chương 511: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【9】](#)
[Chương 512: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【10】](#)
[Chương 513: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【11】](#)
[Chương 514: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【12】](#)
[Chương 515: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【13】](#)
[Chương 516: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【14】](#)
[Chương 517: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【15】](#)
[Chương 518: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【16】](#)
[Chương 519: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【17】](#)
[Chương 520: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【18】](#)
[Chương 521: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【19】](#)
[Chương 522: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【20】](#)
[Chương 523: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【21】](#)
[Chương 524: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【22】](#)
[Chương 525: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【23】](#)
[Chương 526: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【24】](#)
[Chương 527: Tới Tới Lui Lui, Lăn Qua Lăn Lại! 【25】](#)
[Chương 528: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【1】](#)
[Chương 529: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【2】](#)
[Chương 530: Ôn Tình Một Khắc, Phá Hư Phong Cảnh! 【3】](#)
[Chương 531: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【4】](#)
[Chương 532: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【5】](#)
[Chương 533: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【6】](#)
[Chương 534: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【7】](#)
[Chương 535: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【8】](#)
[Chương 536: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【9】](#)
[Chương 537: Một Khắc Dịu Dàng, Phá Hư Phong Cảnh! 【10】](#)
[Chương 538: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【1】](#)
[Chương 539: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【2】](#)
[Chương 540: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【3】](#)
[Chương 541: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【4】](#)

- [Chương 542: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【5】](#)
- [Chương 543: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【6】](#)
- [Chương 544: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【7】](#)
- [Chương 545: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【8】](#)
- [Chương 546: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【9】](#)
- [Chương 547: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【10】](#)
- [Chương 548: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【11】](#)
- [Chương 549: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【12】](#)
- [Chương 550: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【13】](#)
- [Chương 551: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【14】](#)
- [Chương 552: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【15】](#)
- [Chương 553: Suối Nước Nóng Thiên Nhiên, Cái Gọi Là Tắm Kỳ! 【16】](#)
- [Chương 554: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【1】](#)
- [Chương 555: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【2】](#)
- [Chương 556: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【3】](#)
- [Chương 557: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【4】](#)
- [Chương 558: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【5】](#)
- [Chương 559: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【6】](#)
- [Chương 560: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【7】](#)
- [Chương 561: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(8\)](#)
- [Chương 562: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(9\)](#)
- [Chương 563: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(10\)](#)
- [Chương 564: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(11\)](#)
- [Chương 565: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(12\)](#)
- [Chương 566: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(13\)](#)
- [Chương 567: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(14\)](#)
- [Chương 568: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(15\)](#)
- [Chương 569: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(16\)](#)
- [Chương 570: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? \(17\)](#)
- [Chương 571: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【18】](#)
- [Chương 572: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【19】](#)
- [Chương 573: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【20】](#)

[Chương 574: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【21】](#)
[Chương 575: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【22】](#)
[Chương 576: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【23】](#)
[Chương 577: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【24】](#)
[Chương 578: Cùng Nhau Xuống Địa Ngục, Có Được Hay Không? 【25】](#)
[Chương 579: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đồ Dùng! 【1】](#)
[Chương 580: Người Đàn Ông, Chính Là Phụ Nữ Đồ Dùng! 【2】](#)
[Chương 581: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(3\)](#)
[Chương 582: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(4\)](#)
[Chương 583: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(5\)](#)
[Chương 584: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(6\)](#)
[Chương 585: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(7\)](#)
[Chương 586: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(8\)](#)
[Chương 587: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(9\)](#)
[Chương 588: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(10\)](#)
[Chương 589: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(11\)](#)
[Chương 590: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(12\)](#)
[Chương 591: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(13\)](#)
[Chương 592: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(14\)](#)
[Chương 593: Đàn Ông, Là Đồ Dùng Của Phụ Nữ ! \(15\)](#)
[Chương 594: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(1\)](#)
[Chương 595: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(2\)](#)
[Chương 596: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(3\)](#)
[Chương 597: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(4\)](#)
[Chương 598: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(5\)](#)
[Chương 599: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(6\)](#)
[Chương 600: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(7\)](#)
[Chương 601: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(8\)](#)
[Chương 602: Một Bữa Cơm, Hai Người Nằm Viện! \(9\)](#)
[Chương 603: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(1\)](#)
[Chương 604: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(2\)](#)
[Chương 605: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(3\)](#)

[Chương 606: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(4\)](#)
[Chương 607: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(5\)](#)
[Chương 608: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(6\)](#)
[Chương 609: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(7\)](#)
[Chương 610: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(8\)](#)
[Chương 611: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【9】](#)
[Chương 612: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【10】](#)
[Chương 613: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【11】](#)
[Chương 614: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【12】](#)
[Chương 615: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【13】](#)
[Chương 616: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【14】](#)
[Chương 617: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【15】](#)
[Chương 618: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【16】](#)
[Chương 619: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【17】](#)
[Chương 620: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! 【18】](#)
[Chương 621: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(19\)](#)
[Chương 622: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(20\)](#)
[Chương 623: Sinh Nhật Vui Vẻ, Tiểu Công Chúa! \(21\)](#)
[Chương 624: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(1\)](#)
[Chương 625: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(2\)](#)
[Chương 626: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(3\)](#)
[Chương 627: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(4\)](#)
[Chương 628: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(5\)](#)
[Chương 629: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(6\)](#)
[Chương 630: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(7\)](#)
[Chương 631: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【8】](#)
[Chương 632: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【9】](#)
[Chương 633: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【10】](#)
[Chương 634: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【11】](#)
[Chương 635: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【12】](#)
[Chương 636: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【13】](#)
[Chương 637: Tiểu Công Chúa, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【14】](#)

- [Chương 638: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【15】](#)
- [Chương 639: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【16】](#)
- [Chương 640: Vật Nhỏ, Sinh Nhật Vui Vẻ! 【17】](#)
- [Chương 641: Tiêu Tịch, Sinh Nhật Vui Vẻ! \(18\)](#)
- [Chương 642: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(1\)](#)
- [Chương 644: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(2\)](#)
- [Chương 645: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(3\)](#)
- [Chương 646: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(4\)](#)
- [Chương 647: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(5\)](#)
- [Chương 648: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(6\)](#)
- [Chương 649: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(7\)](#)
- [Chương 650: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(8\)](#)
- [Chương 651: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【9】](#)
- [Chương 652: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【10】](#)
- [Chương 653: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【11】](#)
- [Chương 654: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【12】](#)
- [Chương 655: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【13】](#)
- [Chương 656: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【14】](#)
- [Chương 657: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【15】](#)
- [Chương 658: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【16】](#)
- [Chương 659: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Đáng Yêu Cô Ấy Sao? 【17】](#)
- [Chương 660: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【18】](#)
- [Chương 661: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(19\)](#)
- [Chương 662: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(20\)](#)
- [Chương 663: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(21\)](#)
- [Chương 664: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(22\)](#)
- [Chương 665: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(23\)](#)
- [Chương 666: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(24\)](#)
- [Chương 667: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(25\)](#)
- [Chương 669: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(27\)](#)
- [Chương 670: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Yêu Anh Ấy Sao? \(28\)](#)
- [Chương 671: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【29】](#)

[Chương 672: Cô Cảm Thấy Cô Thương Anh Ấy Sao? 【30】](#)
[Chương 673: Anh Cảm Thấy Anh Xứng Yêu Cô Ấy Sao? 【31】](#)
[Chương 674: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【32】](#)
[Chương 675: Cô Cảm Thấy Cô Xứng Đáng Thương Anh Ấy Sao? 【33】](#)
[Chương 676: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【1】](#)
[Chương 677: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【2】](#)
[Chương 678: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【3】](#)
[Chương 679: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【4】](#)
[Chương 680: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【5】](#)
[Chương 681: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(6\)](#)
[Chương 682: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(7\)](#)
[Chương 683: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(8\)](#)
[Chương 684: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(9\)](#)
[Chương 685: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(10\)](#)
[Chương 686: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(11\)](#)
[Chương 687: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(12\)](#)
[Chương 688: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(13\)](#)
[Chương 689: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(14\)](#)
[Chương 690: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(15\)](#)
[Chương 691: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【16】](#)
[Chương 692: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【17】](#)
[Chương 693: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】](#)
[Chương 694: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【19】](#)
[Chương 695: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【20】](#)
[Chương 696: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【21】](#)
[Chương 697: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【22】](#)
[Chương 698: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【23】](#)
[Chương 699: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【24】](#)
[Chương 700: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【1】](#)
[Chương 701: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(2\)](#)
[Chương 702: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(3\)](#)
[Chương 703: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(4\)](#)

[Chương 704: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(5\)](#)
[Chương 705: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(6\)](#)
[Chương 706: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(7\)](#)
[Chương 707: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(8\)](#)
[Chương 708: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(9\)](#)
[Chương 709: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(10\)](#)
[Chương 710: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi! \(11\)](#)
[Chương 711: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【12】](#)
[Chương 712: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【13】](#)
[Chương 713: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【14】](#)
[Chương 714: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】](#)
[Chương 715: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【16】](#)
[Chương 716: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】](#)
[Chương 717: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【18】](#)
[Chương 718: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【19】](#)
[Chương 719: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【20】](#)
[Chương 720: Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【21】](#)
[Chương 721: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! \(22\)](#)
[Chương 722: Tịch, Em Bán Cô Ta Đi Rồi ! \(23\)](#)
[Chương 723: Thiếu](#)
[Chương 724: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! \(1\)](#)
[Chương 725: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(2\)](#)
[Chương 726: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! \(3\)](#)
[Chương 727: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(4\)](#)
[Chương 728: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(5\)](#)
[Chương 729: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(6\)](#)
[Chương 730: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi \(7\)](#)
[Chương 731: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【8】](#)
[Chương 732: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【9】](#)
[Chương 733: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【10】](#)
[Chương 734: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【11】](#)
[Chương 735: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【12】](#)

[Chương 736: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【13】](#)
[Chương 737: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【14】](#)
[Chương 738: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi! 【15】](#)
[Chương 739: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【16】](#)
[Chương 740: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi!! 【17】](#)
[Chương 741: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(18\)](#)
[Chương 742: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(19\)](#)
[Chương 743: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(20\)](#)
[Chương 744: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(21\)](#)
[Chương 745: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(22\)](#)
[Chương 746: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(23\)](#)
[Chương 747: Tiểu Tịch, Em Bán Cô Ta Rồi ! \(24\)](#)
[Chương 748: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(1\)](#)
[Chương 749: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(2\)](#)
[Chương 750: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(3\)](#)
[Chương 751: Tịch, Em Mang Thai! 【4】](#)
[Chương 752: Tịch, Em Mang Thai! 【5】](#)
[Chương 753: Tịch, Em Mang Thai! 【6】](#)
[Chương 754: Tịch, Em Mang Thai! 【7】](#)
[Chương 755: Tịch, Em Mang Thai! 【8】](#)
[Chương 756: Tịch, Em Mang Thai! 【9】](#)
[Chương 757: Tịch, Em Mang Thai! 【10】](#)
[Chương 758: Tịch, Em Mang Thai! 【11】](#)
[Chương 759: Tịch, Em Mang Thai! 【12】](#)
[Chương 760: Tịch, Em Mang Thai! 【13】](#)
[Chương 761: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(14\)](#)
[Chương 762: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(15\)](#)
[Chương 763: Tịch, Em Mang Thai Rồi! \(16\)](#)
[Chương 764: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(17\)](#)
[Chương 765: Thiếu](#)
[Chương 766: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(19\)](#)
[Chương 767: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(20\)](#)

[Chương 768: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(21\)](#)
[Chương 769: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(22\)](#)
[Chương 770: Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(1\)](#)
[Chương 771: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【2】](#)
[Chương 772: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【3】](#)
[Chương 773: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【4】](#)
[Chương 774: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【5】](#)
[Chương 775: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【6】](#)
[Chương 776: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【7】](#)
[Chương 777: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【8】](#)
[Chương 778: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【9】](#)
[Chương 779: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【10】](#)
[Chương 780: Tiểu Tịch, Em Mang Thai! 【11】](#)
[Chương 781: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(12\)](#)
[Chương 782: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(13\)](#)
[Chương 783: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(14\)](#)
[Chương 784: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(15\)](#)
[Chương 785: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(16\)](#)
[Chương 786: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(17\)](#)
[Chương 787: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(18\)](#)
[Chương 788: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(19\)](#)
[Chương 789: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(20\)](#)
[Chương 790: Tiểu Tịch, Em Mang Thai Rồi ! \(21\)](#)
[Chương 791: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【1】](#)
[Chương 792: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận 【2】](#)
[Chương 793: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【3】](#)
[Chương 794: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【4】](#)
[Chương 795: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【5】](#)
[Chương 796: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【6】](#)
[Chương 797: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【7】](#)
[Chương 798: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【8】](#)
[Chương 799: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【9】](#)

[Chương 800: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【10】](#)
[Chương 801: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(11\)](#)
[Chương 802: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(12\)](#)
[Chương 803: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(13\)](#)
[Chương 804: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(14\)](#)
[Chương 805: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(15\)](#)
[Chương 806: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(16\)](#)
[Chương 807: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(17\)](#)
[Chương 808: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(18\)](#)
[Chương 809: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(19\)](#)
[Chương 810: Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận Chiến Tranh! \(20\)](#)
[Chương 811: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【21】](#)
[Chương 812: Chiến Tranh Giữa Bạc Tình Vs Tịch Giản Cận! 【22】](#)
[Chương 813: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【1】](#)
[Chương 814: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【2】](#)
[Chương 815: Con Đường Lấy Vợ Khó Khăn Của Tịch! 【3】](#)
[Chương 816: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【4】](#)
[Chương 817: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【5】](#)
[Chương 818: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【6】](#)
[Chương 819: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【7】](#)
[Chương 820: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch ! 【8】](#)
[Chương 821: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(9\)](#)
[Chương 822: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(10\)](#)
[Chương 823: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(11\)](#)
[Chương 824: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(12\)](#)
[Chương 825: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(13\)](#)
[Chương 826: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(14\)](#)
[Chương 827: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(15\)](#)
[Chương 828: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(16\)](#)
[Chương 829: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! \(17\)](#)
[Chương 830: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch!\(18\)](#)
[Chương 831: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【19】](#)

- [Chương 832: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【20】](#)
- [Chương 833: Con Đường Lấy Vợ Bi Thảm Của Tịch! 【21】](#)
- [Chương 834: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【1】](#)
- [Chương 835: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【2】](#)
- [Chương 836: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【3】](#)
- [Chương 837: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【4】](#)
- [Chương 838: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【5】](#)
- [Chương 839: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【6】](#)
- [Chương 840: Tịch Giản Cận Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【7】](#)
- [Chương 841: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(8\)](#)
- [Chương 842: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(9\)](#)
- [Chương 843: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(10\)](#)
- [Chương 844: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(11\)](#)
- [Chương 845: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(12\)](#)
- [Chương 846: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi! \(13\)](#)
- [Chương 847: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! \(14\)](#)
- [Chương 848: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! \(15\)](#)
- [Chương 849: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! \(16\)](#)
- [Chương 850: Tiểu Tịch Cầu Hôn Với Bạc Sủng Nhi ! \(17\)](#)
- [Chương 851: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【18】](#)
- [Chương 852: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【19】](#)
- [Chương 853: Tiểu Tịch Cầu Hôn Bạc Sủng Nhi! 【20】](#)
- [Chương 854: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【1】](#)
- [Chương 855: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【2】](#)
- [Chương 856: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【3】](#)
- [Chương 857: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【4】](#)
- [Chương 858: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【5】](#)
- [Chương 859: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【6】](#)
- [Chương 860: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【7】](#)
- [Chương 861: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【8】](#)
- [Chương 862: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【9】](#)
- [Chương 863: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【10】](#)

[Chương 864: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【11】](#)
[Chương 865: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【12】](#)
[Chương 866: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【13】](#)
[Chương 867: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【14】](#)
[Chương 868: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【15】](#)
[Chương 869: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【16】](#)
[Chương 870: Bữa Ăn Sáng: Xúc Xích Hun Khói Cùng Sữa Tươi! 【17】](#)
[Chương 871: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! \(18\)](#)
[Chương 872: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! \(19\)](#)
[Chương 873: Bữa Sáng: Xúc Xích Cùng Sữa Tươi! \(20\)](#)
[Chương 874: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(1\)](#)
[Chương 875: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(2\)](#)
[Chương 876: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(3\)](#)
[Chương 877: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(4\)](#)
[Chương 878: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(5\)](#)
[Chương 879: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(6\)](#)
[Chương 880: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi! \(7\)](#)
[Chương 881: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【8】](#)
[Chương 882: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【9】](#)
[Chương 883: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【11】](#)
[Chương 884: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【12】](#)
[Chương 885: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【13】](#)
[Chương 886: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【14】](#)
[Chương 887: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【15】](#)
[Chương 888: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【16】](#)
[Chương 889: Tịch, Chúng Ta "Con Không Có ! 【17】](#)
[Chương 890: Tịch, "Con " Chúng Ta Mất Rồi! 【18】](#)
[Chương 891: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! \(19\)](#)
[Chương 892: Tịch, "Con" Chúng Ta Không Còn Rồi ! \(20\)](#)
[Chương 893: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! \(1\)](#)
[Chương 894: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! \(2\)](#)
[Chương 895: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! \(3\)](#)

Chương 896: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (4)
Chương 897: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (5)
Chương 898: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (6)
Chương 899: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (7)
Chương 900: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Chỉ Giáo Nhiều Hơn! (8)
Chương 901: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【9】
Chương 902: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【10】
Chương 903: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【11】
Chương 904: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【12】
Chương 905: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【13】
Chương 906: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【14】
Chương 907: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【15】
Chương 908: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【16】
Chương 909: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Được Chỉ Giáo Nhiều Hơn!
【17】
Chương 910: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Mời Nhiều Chỉ Giáo! 【18】
Chương 911: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (19)
Chương 912: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (20)
Chương 913: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (21)
Chương 914: Tiểu Hải Dương Giá Lâm, Xin Nhiều Chỉ Giáo! (22)
Chương 915: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (1)
Chương 916: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (2)
Chương 917: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (3)
Chương 918: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! (4)

[Chương 919: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(5\)](#)
[Chương 920: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(6\)](#)
[Chương 921: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【7】](#)
[Chương 922: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【8】](#)
[Chương 923: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【9】](#)
[Chương 924: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【10】](#)
[Chương 925: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【11】](#)
[Chương 926: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【12】](#)
[Chương 927: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【13】](#)
[Chương 928: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【14】](#)
[Chương 929: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【15】](#)
[Chương 930: “Gian Kế “ Của Tiểu Hải Dương Được Như Ý! 【16】](#)
[Chương 931: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(17\)](#)
[Chương 932: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(18\)](#)
[Chương 933: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(19\)](#)
[Chương 934: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(20\)](#)
[Chương 935: Tiểu Hải Dương Đạt Được "Gian Kế"! \(21\)](#)
[Chương 936: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! \(1\)](#)
[Chương 937: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! \(2\)](#)
[Chương 938: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! \(3\)](#)
[Chương 939: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! \(4\)](#)
[Chương 940: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! \(5\)](#)
[Chương 941: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【6】](#)
[Chương 942: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【7】](#)
[Chương 943: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【8】](#)
[Chương 944: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【9】](#)
[Chương 945: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【10】](#)
[Chương 946: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【11】](#)
[Chương 947: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【12】](#)
[Chương 948: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【13】](#)
[Chương 949: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【14】](#)
[Chương 950: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【15】](#)

Chương 951: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【16】

Chương 952: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【17】

Chương 953: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【18】

Chương 954: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【19】

Chương 955: Anh Thật Sự Rất Yêu Em! 【20】

Chương 956: Anh Thật Sự Thật Rất Yêu Em! 【21】

Chương 957: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết?
【1】

Chương 958: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết?
【2】

Chương 959: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết?
【3】

Chương 960: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ấy Biết?
【4】

Chương 961: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【5】

Chương 962: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【6】

Chương 963: Có Bản Lãnh Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết? 【7】

Chương 964: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【8】

Chương 965: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【9】

Chương 966: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【10】

Chương 967: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【11】

Chương 968: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【12】

Chương 969: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【13】

Chương 970: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết?
【14】

Chương 971: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【15】

Chương 972: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【16】

Chương 973: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【17】

Chương 974: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【18】

Chương 975: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【19】

Chương 976: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết?
【20】

Chương 977: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết!
【1】

Chương 978: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết!
【2】

Chương 979: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết!
【3】

Chương 980: Có Bản Lãnh Người Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Biết!
【4】

Chương 981: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【5】

Chương 982: Có Bản Lãnh Người Bị Chân Tướng Nói Cho Anh Biết!
【6】

Chương 983: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【7】

Chương 984: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【8】

Chương 985: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【9】

Chương 986: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【10】

Chương 987: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【11】

Chương 988: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【12】

Chương 989: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【13】

Chương 990: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【14】

Chương 991: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【15】

Chương 992: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【16】

Chương 993: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【17】

Chương 994: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【18】

Chương 995: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【19】

Chương 996: Có Bản Lãnh Cô Đem Chân Tướng Nói Cho Anh Ta Biết!
【20】

Chương 997: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【1】

Chương 998: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【2】

Chương 999: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【3】

Chương 1000: Đem Cô Nhất Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【4】

Chương 1001: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【5】

Chương 1002: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【6】

Chương 1003: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【7】

Chương 1004: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【8】

Chương 1005: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【9】

Chương 1006: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【10】

Chương 1007: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【11】

Chương 1008: Nhất Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【12】

[Chương 1009: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【13】](#)
[Chương 1010: Nhốt Cô Ta Vào Bệnh Viện Tâm Thần! 【14】](#)
[Chương 1011: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(17\)](#)
[Chương 1012: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(18\)](#)
[Chương 1013: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(19\)](#)
[Chương 1014: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(20\)](#)
[Chương 1015: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(21\)](#)
[Chương 1016: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(22\)](#)
[Chương 1017: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(23\)](#)
[Chương 1018: Đem Cô Nhốt Vào Bệnh Viện Tâm Thần! \(24\)](#)
[Chương 1019: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(1\)](#)
[Chương 1020: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(2\)](#)
[Chương 1021: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【3】](#)
[Chương 1022: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【4】](#)
[Chương 1023: Gặp Lại Sao, Người Yêu Của Ta! 【5】](#)
[Chương 1024: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【6】](#)
[Chương 1025: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【7】](#)
[Chương 1026: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【8】](#)
[Chương 1027: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【9】](#)
[Chương 1028: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【10】](#)
[Chương 1029: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【11】](#)
[Chương 1030: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! 【12】](#)
[Chương 1031: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(13\)](#)
[Chương 1032: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(14\)](#)
[Chương 1033: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(15\)](#)
[Chương 1034: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(16\)](#)
[Chương 1035: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(17\)](#)
[Chương 1036: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(18\)](#)
[Chương 1037: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(19\)](#)
[Chương 1038: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(20\)](#)
[Chương 1039: Tạm Biệt, Người Yêu Của Tôi! \(21\)](#)
[Chương 1040: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! \(1\)](#)

Chương 1041: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【2】
Chương 1042: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【3】
Chương 1043: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【4】
Chương 1044: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【5】
Chương 1045: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【6】
Chương 1046: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【7】
Chương 1047: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【8】
Chương 1048: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【9】
Chương 1049: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【10】
Chương 1050: Rốt Cuộc, Có Thể Hạnh Phúc! 【11】
Chương 1051: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (12)
Chương 1052: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (13)
Chương 1053: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (15)
Chương 1054: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (16)
Chương 1055: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (17)
Chương 1056: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (18)
Chương 1057: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (19)
Chương 1058: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi! (20)
Chương 1059: Cuối Cùng, Có Thể Hạnh Phúc Rồi ! (21)
Chương 1060: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! (1)
Chương 1061: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【2】
Chương 1062: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều Đây! 【3】
Chương 1063: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【4】
Chương 1064: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【5】
Chương 1065: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【6】
Chương 1066: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【7】
Chương 1067: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【8】
Chương 1068: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【9】
Chương 1069: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều! 【10】
Chương 1070: Phụ Nữ, Nên Được Cưng Chiều Đây! 【11】
Chương 1071: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! (12)
Chương 1072: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! (13)

[Chương 1073: Nghe Nói, A Thánh Có Con Trai? \(32\)](#)
[Chương 1074: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! \(15\)](#)
[Chương 1075: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! \(16\)](#)
[Chương 1076: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! \(Bổ Sung 1\)](#)
[Chương 1077: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! \(Bổ Sung 2\)](#)
[Chương 1078: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! \(Bổ Sung 3\)](#)
[Chương 1079: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng ! \(Bổ Sung 4\)](#)
[Chương 1080: Người Phụ Nữ, Nên Được Sủng! \(Bổ Sung 5\)](#)
[Chương 1081: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 1】](#)
[Chương 1082: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 2】](#)
[Chương 1083: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 3】](#)
[Chương 1084: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 4】](#)
[Chương 1085: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 5】](#)
[Chương 1086: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 6】](#)
[Chương 1087: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 7】](#)
[Chương 1088: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 8】](#)
[Chương 1089: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 9】](#)
[Chương 1090: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 10】](#)
[Chương 1091: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 11】](#)
[Chương 1092: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 12】](#)
[Chương 1093: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 13】](#)
[Chương 1094: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 14】](#)
[Chương 1095: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 15】](#)
[Chương 1096: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 16】](#)
[Chương 1097: Trừ Anh, Em Còn Có Thể Muốn Ai? 【 Đại Kết Cục 17】](#)